

HARVARD COLLEGE LIBRARY

DICTIONNAIRE HÉBREU-FRANÇAIS

PARIS, IMPRIMERIE DE CHARLES JOUAUST, 338, RUE SAINT-HONORÉ.

DICTIONNAIRE HÉBREU-FRANÇAIS

CONTENANT

1º La Nomenclature et la Traduction de tous les Mots hébreux et chaldéens contenus dans la Bible et dans le Rituel des Prières journalières;
 2º L'Explication, suivant les Commentaires les plus accrédités, des Passages bibliques présentant quelque difficulté;

3º L'Indication des Racines des Substantifs et les Inflexions des Noms au pluriel ou abcompagnés de suffixes;

4º Toutes les Voix usitées des Verbes et l'indication sommaire des Temps et des Modes des Verbes irréguliers;

5" Un Supplément donnant, avec de courtes Notices, tous les Noms propres mentionnés dans le Traité d'Aboth.

PAR

M. N. PH. SANDER, PROFESSEUR

et

M. I. TRENEL, DIRECTEUR DE L'ÉCOLE CENTRALE RABBINIQUE

Publié par les soins de la Société Israélito des Livres Religieux et Moraux

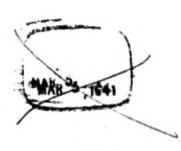
PARIS

AU BUREAU DES ARCHIVES ISRAÉLITES RUE DES QUATRE-FILS, 16.

1859

2275.14.10

2175 .14.10

HARVARD UNIVERSITY LIBRARY MAR 5_1641

11.0

AVANT-PROPOS

Chargés par la Société des livres moraux et religieux de la rédaction d'un dictionnaire hébreu-français à l'usage des écoles israélites, nous nous sommes efforcés, dans la composition de ce travail, de ne point sortir des limites qui nous ont été tracées. D'après le plan et le programme arrêtés d'avance, nous n'avions pas à faire une œuvre savante et originale; les vues ambitieuses et séduisantes d'invention et de découverte nous étaient complétement interdites. La nouveauté en matière de lexicographie, et surtout de lexicographie hébraïque, si elle est parfois vérité, souvent n'est que paradoxe ou pure hypothèse. Plus d'une fois aussi ce qui a été donné comme nouveauté s'est trouvé n'être en définitive que la rencontre plus ou moins fortuite d'explications anciennes peu connues ou entièrement inédites. Nous avions, quant à nous, nos auteurs à reproduire et nos guides à suivre. Ces guides, ce sont nos exégètes et nos grammairiens les plus autorisés : R. Jona (Ibn-Ganach), R. Salomon ben-Isaac (Yarchi), Ibn-Ezra, R. Salomon Parchon, R. David Kimchi, R. Levi ben-Gerson; les versions les plus accréditées, Onkelos, Jonathan ben-Ouziel, les Septante, quelquefois aussi la Vulgate et Luther, et, parmi les auteurs et traducteurs modernes, Mendelsohn, Wessely, Ben-Zoew, et surtout Gesenius.

Le système de l'ordre alphabétique des mots et non des racines est celui que nous avons dû adopter. Pour cette partie de notre travail nous n'avions qu'à imiter et à reproduire Gesenius, qui a vulgarisé ce mode de vocabulaire le plus commode et le plus conforme à nos habitudes scolaires, mais non pas le plus rationnel ni le mieux approprié au génie des langues orientales.

Aux mots hébreux et chaldéens composant le lexique des saintes Écritures nous avons joint les mots hébreux et chaldéens de nos Rituels et du Traité Aboth. Ce nouveau travail a été jugé nécessaire dans un dictionnaire principalement destiné à la jeunesse israélite. La langue des docteurs de la grande Synagogue, ainsi que celle de nos plus anciens rabbins, dans leur enseigne-

ment moral, ne s'éloigne pas essentiellement de celle de la Bible. Tous ces mots sont marqués d'un astérisque qui les précède.

D'après ce qui a été dit plus haut, on comprend que, si nous n'avons usé qu'avec réserve des travaux des exégètes les plus récents, c'est que nous avions une tradition à respecter, une autorité à faire prévaloir, celle des célèbres commentateurs que la Synagogue est accoutumée à vénérer. Non pas qu'il y ait pour l'israélite des commentateurs qui s'imposent, une traduction dont il ne lui soit pas permis de s'écarter. En dehors des mots et des versets dont l'explication importe au point de vue doctrinal et dont le sens est fixé par le Talmud (mots et passages qui se trouvent presque en totalité dans le Pentateuque), la piété la plus timorée conserve à l'égard de l'interprétation des saintes Éc ritures la plus entière indépendance. Elle met sa joie et sa gloire à chercher dans les textes sacrés et à y trouver l'expression d'idées et de sentiments que l'on n'y avait pas encore découverts, à creuser à son tour ce sol fécond et qui ne saurait être épuisé, pour en tirer des trésors cachés à tous les regards. Mais, dans un travail comme le nôtre, toute interprétation douteuse, toute conjecture paradoxale, toute explication trop aventurée, devait être soigneusement écartée. Notre tâche, nous le répétons, consistait à reproduire les opinions des écrivains autorisés dont les recherches et les découvertes sont devenues le patrimoine du judaîsme.

Il n'y a donc pas, dans ce dictionnaire, une seule explication, soit de mot, soit de verset, qui n'ait pour elle l'autorité de l'un des noms précités. Entre les diverses interprétations qui nous étaient proposées, nous avons choisi celle qui nous paraissait la plus plausible, et, quand plusieurs interprétations semblaient avoir le même caractère de vraisemblance, nous avons cru devoir les reproduire les unes et les autres malgré ou plutôt à cause de leur divergence.

Un dictionnaire complet doit donner les diverses acceptions des mots, les significations les plus tranchées comme celles qui ne se distinguent que par les plus délicates nuances, le sens ordinaire et fréquent comme l'emploi le plus éloigné et le plus rare. Sans craindre de tomber dans la prolixité et la redondance, nous avons laissé à cette partie essentielle de notre travail l'étendue qui lui appartient. — Pour justifier nos définitions, nous ne nous sommes pas bornés à la simple indication des textes. Les sens et les significations attribués aux mots ont tous à leur appui un ou plusieurs versets traduits. — Ce travail de traduction et de commentaire ne sera pas sans utilité, surtout aux jeunes étudiants. On nous rendra la justice de reconnaître que nous n'avons ni évité ni tourné les difficultés.

Certes, nous ne prétendons pas avoir pu dissiper tous les doutes, éclaircir

toutes les obscurités, et indiquer une solution satisfaisante aux problèmes qu'offre souvent le texte de la Bible. Nous ne nions pas l'avoir tenté jusqu'à un certain point, en nous appliquant à citer les passages les plus difficiles, et sur lesquels s'est particulièrement exercée la sagacité des commentateurs.

Nous avons été sobres d'explications grammaticales. Un lexique doit être l'auxiliaire de la grammaire; il ne saurait la remplacer ni en rendre l'étude inutile.

Les soins les plus minutieux ont été apportés à l'exécution typographique de ce volume. La Société des livres moraux et religieux n'a rien voulu épargner pour rendre cet ouvrage digne d'elle-même et de l'élite des israélites français qu'elle représente. Le vénérable président de la Société, M. le grand rabbin Ulmann, après avoir pris connaissance du manuscrit et avoir exercé sur le travail des auteurs l'influence de ses conseils et de ses savantes observations, s'est imposé encore la pénible tâche de lire et de réviser toutes les feuilles imprimées. Cet ouvrage a ainsi obtenu le concours le plus efficace ainsi que la plus haute sanction qui pouvait lui être donnée.— En outre, M. le grand rabbin du Consistoire central a joint à ce dictionnaire un appendice consacré à des notices biographiques sur les docteurs cités dans le Traité Aboth.

Ce dictionnaire, le premier en son genre qui ait paru en France (1), sera accueilli, nous l'espérons, avec bienveillance par tous les amis de la littérature sacrée. Une œuvre consciencieuse est rarement une œuvre inutile. Notre vœu le plus cher serait accompli si cet ouvrage pouvait contribuer à réveiller en France, et surtout parmi nos coreligionnaires, l'étude des saintes Écritures. La vie dans le judaïsme, c'est la science de la parole divine, le goût des choses saintes, l'inspiration religieuse puisée à sa seule et vraie source. Là est notre gloire dans le passé, là aussi sera pour nous l'honneur de l'avenir.

^(†) Le Vocabulaire de seu M. Marchand Ennery, œuvre de la jeunesse du digne et vénéré grand rabbin du Consistoire central, a reudu dans son temps les meilleurs services dans nos écoles; mais c'était un ouvrage parement élémentaire. Il n'existe plus en librairie.

TABLE DES PRINCIPALES ABRÉVIATIONS

accusat.	accusatif	Jon.	Jonas
adj.	adjectif	Jos.	Josué
adv.	adverbe	Jug.	Juges
adverbial.	adverbialement	Lament.	Lamentations
Agg.	Aggéo	Lév. Lévit.	Lévitique
aph.	aphal	litt.	littéralement
apoc.	apocope	m.	masculin
art.	article	Mal.	Malachie
cà-d.	c'est-à-dire	métaph.	métaphore
Cant.	Cantique des Cantiques	Mich.	Michée
chald.	chaldéen	n. pr.	nom propre
cheth.	chethib	Nah.	Nahum
Chr.	Chronique	Néb.	Néhémie
collect.	collectif, collectivement	niph.	niphal
compar.	comparatif	Nomb.	Nombres
conj.	conjonction	Obad.	Obadia
const.	état construit	ord.	ordinal
corresp.	correspondant	p.	pour
Dan.	Daniel	parag.	paragogique
dat.	datif	part.	participe
Deut.	<u>Deutéronome</u>	pass.	passif
dir.	direct	patron.	patronymique
Eccl.	Ecclésiaste	pers.	personne, personnel
emphat.	emphatique	pi.	piel
Esdr.	Esdras	pil.	pilel
Esth.	Esther	pilp.	pilpel
elc.	et cetera	pl. plur.	pluriel
ex.	exemple	poét.	poétiquement -
exact.	exactement.	poa.	poal
Exod.	Exodo	pou.	poual
Ez.	Ezéchiel	prép.	préposition
f. fém.	féminin	pron.	pronom
6g.	figuré, figurément	Prov.	Proverbes
fut.	futur	qu.	quelqu'un
Gen.	Genèse	q. ch.	quelque chose
gén. Hab.	génitif	rac.	racine
hébr.	Habacuc	rég.	régime
	hébreu	relat.	relatif
hiph. hithp.	hiphil	Rit.	Rituel Samuel
hoph.	hithpael hophal	Sam. signif.	signification
impér.	impératif		singulier
indir.	indirect	sing. Soph.	Sophonie
inf.	infinitif	subst.	substantif
intrans.	intransitif	suff.	suffixe
interj.	interjection	trans.	transitif
Is.	Isale	un.	unique
Jér.	Jérémie	Y.	voyez
2.41.1		4.4	10100

DICTIONNAIRE HÉBREU-FRANÇAIS

X

R Aleph. Le nom Aleph vient soit de phr taureau, cette lettre représentant dans l'alphabet phénicien une grossière tête de taureau; soit de phr chef, mattre, lettre principale, première lettre. Comme chiffre a marque l'unité, si vant mille.

א se permute: — 1° Avec les lettres gutturales 'צ'ח. Exemple: הָמִין p. הָּבֶּין p. הָּבֶּין p. הָּבֶּין comment; הַבֶּין p. הָיבָי comment; הַבְּין p. הַיבְין avoir en horreur. — 2° Avec les lettres quiescentes 'ת'ר' ה. Ex.: קָרָא p. הְיבִין p. הַבְּין réem; בְּיִבּין p. הִים demeures.

א au commencement des mots est quelquefois ajouté à la racine pour adoucir la prononciation. Ex.: אָרָה p. שׁרִּים battre du blé; ou pour former le substantif, comme אַבְּיִּדְיִם des melons; אָבְיִּדְּיִם trompeur; אָבְיִּה poing. Quelquefois א est retranché au commencement des mots. Ex.: אַבְּיִּדְם nous; בּיִּדְיִם Eccl. 4. 14, p. דְּטַּרִּדְיִם les prisonniers.

א prosthétique. Ex.: אַןרֹפָּד Job 31. 22, p. ייוֹפָר mon bras.

Nom du cinquième mois de l'année lunaire (corresp. à juillet-août).

אָבי m. (const. אָביּר, quelquefois אָבּי, אָבּר avec suff. אָבִּר, אָבִּר ; plur. אָבּר, const. אָבִר 1° Père, aïeul, ancètre: מַבָּר אָר־אָבִר Exod. 20. 12, honore ton père; מַבָּר אָבירָט אָבירָ Gen. 28.13, le Dieu d'Abraham ton père, c.-à-d. ton aîeul; אַבֹּרִי הָבָאָר הָבַרָּרָט אַבּרָר . Lament. 5.7, nos ancêtres ont pèché. — 2° Patriarche, père d'une race, d'une classe

d'hommes ayant le même genre de vie, la même profession : אַבִּר־סוֹאָב Gen. 19.37, le père de Moab; אַבֶּר ינָטֵב אֹחֶל Gen. 4. 20, le père, le premier, de ceux qui demeurent sous des tentes; שבר כל-חומש פוור Gen. 4. 21, le perc de tous ceux qui jouent de la harpe, c.-à-d. l'inventeur de la musique. --Protecteur : אַבּר־עָר Is. 9. 5, protecteur durable, éternel; אָבִי יָבֶּחֶן אִיוֹב Job 34. 36, mon père, puisse Job être éprouvé! Selon d'autres, de mis je veux, je désire, que Joh soit éprouvé. -3° Maitre, chef, titre d'honneur donné à un pontife, à un prophète, à un grand personnage : וְּמָד אָבִרדָוֹם I Sam. 10. 12, qui est leur père? c.-à-d. qui est le maltre de ces prophètes? לבחר לאב ולכחן Jug. 17. 10, sers-moi de père (de ministre) et de pontise; אבר רבב ישראל II Rois 2. 12, mon père, char d'Israel. — 4° Conseiller, ministre, prince, grand : רַיִּשִּׂיבֵּינִי לָאָב לְּמַרְעֹת Gen. 45. 8, il m'a étable le père de Pharaon, son ministre; אַבָּר קַרָיַת רָעָרִים I Chr. 2. 50, prince de Kiriath Jearim; ן דְּיִרְתָּה תַּד־תֵּר בָּכָּם וּבַאֲבֹחֵיכָם I Sam. 12.15, la main de Dicu sera sur vous et sur vos grands; ﷺ famille, dernière subdivision de la tribu après celle de רָאשֶׁי בָּיח אַבֹּיִם: Nomb. 7. 2, les chefs de leurs familles; de même י אבוח : אבוח Exod. 6. 25, les chefs de famille; מבות les patriarches Abraham, Isaac et Jacob; חוֹכֵר חִסְרֵי אָבוֹת Rituel, se souvenant de la piété des patriarches; מְרָקֵר אָבוֹת traité d'Aboth, traité des pères, c.-à-d. des anciens docteurs; titre d'un traité de la Mischna, inséré aussi dans le Rituel.

אָב chald. m. (avec suff. אָבִיּדְ, אָבִיּדְ, pl. אָבִּידְי, Même signification : אָבּוּדְיִי, Dan. 2.23, Dieu de mes pères.

לְנְשׁ בְּאָבוֹ לֹא יְקְשֵׁף . Verdure: לּיְשׁ בְּאָבוֹ לֹא יִקְשֵׁף Job 8. 12, lorsqu'il est encore vert et qu'il n'est point cueilli; לְרְאוֹח בָּאָבֵּר תְּיִבְּחַל Cant. 6. 11, pour voir l'herbe tendre de la plaine (rac. אָבָר).

באָבֶּת chald. f. (avec suff. אַנְּמָּא , avec זי intercalé). Fruit: אַנְאָדָת הַאָּדְאַן Dan. 4.9, et les fruits en étaient gros.

אַבְּנְחָא n. pr. m. Eunuque du roi Assuérus, Esth. 1. 10.

אַכָּר (fut, יאבר et יאבר) 1° Se perdre, être perdu, s'égarer, errer, avec יָּמָן, et sans régime: יָּמָר תָרעאַ Eccl. 5. 13, cette richesse se perd; ו לאַמוֹמית תאברות לַהָּ I Sam. 9. 20, quant aux anesses perdues pour toi, que tu מג perdues ; לָכָל־אָבֶדָת אָחִידְה אֲשֶׁר־תּאֹבֶר מָשָּנוּ Deut. 22. 3, pour tout objet que ton frère aura perdu; יאבר לב השלה Jér.4.9, le cœur du roi sera perdu, c.-à-d. il aura nerdu tout courage; גור אבר בצות הפח Deut. 32. 28, ils sont un peuple perdu quant aux conseils, pour qui tout conseil est inutile; בשרואבר Ps. 119. 176, comme une brebis égarée; יְתֹאַבְדוּ דֶּבֶךְ Ps. 2. 12, vous vous égarcriez dans votre chemin; דְּיָרָהָ רְשָׁעִים האבר Ps.1.6, la voie des méchants se perd ou mène à la perte; אַרָבִּי אֹבֶר אָבָר Deut. 26. 5, mon père était un Araméen errant, nomade. - 2º Cesser d'être, disparattre, mourir, perir; וַאָבֶר כַּל-תָּוֹן Ez. 12. 22, et toute prophétie cessera; ולירו מבחון בילהן Jer. 18. 18, la loi ne cessera pas d'être enseignée par le pontife; דְשָבִּרִיק אָבָד Is. 57. 1, le juste meurt; יבָאַשָּׁר אָבַדְתִּי אָבֶּדְתִּי Esth. 4. 16, et si je dois périr que je périsse. — Part. אובר אובר malheureux : תנדשובר לאובר Prov. 31. 6, offrez de la liqueur forte au malheureux.

Pi. Perdre, faire perdre, dissiper, faire cesser, détruire : נְצֵח בַּבּר Eccl.

Hiph. Même signif. que Piel: יְדָאַבְּרְתִּר עַּמִים קוֹל שָשוֹן Jer. 25. 10, je ferai cesser au milieu d'eux tout cri de joie; אַבִּירָח בִּיר Jér. 46. 8, je détruirai la ville (p. יְדָאַבְירָה (אַאָבִירָה שַּׁיִר שָׂרִיד מַיִּנִיר); אַבִּירָה עַּרִיד עַיִּרי (אַאַבִירָה Nomb. 24. 19, il fera mourir tout ce qui reste de la ville.

קאברו באברו (נוג באברו באברו באברו באברו (עול באברו ב

אבר adj. employé substantivement. Destruction, malheur: יְצִּחְרִיתוֹ צַבֵּר אֹבֶר Nomb. 24. 20, et sa fin vers la destruction

אַבֶּרָה f. Perte, objet perdu: אָבֶּרָה אַבְּדְּא Lév. 5. 22, ou s'il a trouvé un objet perdu.

אָבְרּוֹה Prov. 27. 20, chethib, pour

אַבְדּוֹן נְיָנֶיתְ: 1º Destruction, anéantissement: אַבְדּוֹן נְיָנֶיתְ: Job 28. 22, la destruction et la mort. — 2º Enfer, synonyme de אַבּדּוֹן: שָׁאַנִי בְּיִּנְיִן Ps. 88. 12, ta fidélité (est-elle célébrée) dans les enfers? יְאַבְדּוֹן Job 26. 6, et l'enfer n'a pas de voile.

וָהֶרֶג וְאַבְּדֶן m. Destruction : וְהָרֶג וְאַבְּדֶן Esth. 9. 5, carnage et destruction.

אָרָדֶן m. (const. אָבְדֵן מּוּלֵּדְתִּי Même signif.: בּאָרְדֵן מּוּלֵּדְתִּי Esth. 8. 6, la destruction de ma race.

יָאָב, (v. אָיֵת et אַרָּב) Vouloir, consentir, acquiescer, avec le rég. dir.: יחובחחי לא אַביתם Prov. 1. 25, vous n'avez point voulu de ma morale. Suivi de l'infinitif avec ou sans 3: לא אבח רבביר Deut. 25. 7, il ne veut pas m'épouser; ולא אַבִּרחָם לַצֵּלֹח Deut. 1. 26, vous n'avez pas voulu monter; לאראבו לַעַבְּרִיר Prov. 1. 30, ils n'ont point acquiescé à mon conseil. Sans regime: אל-הבא Prov. 1.10, tu ne seras pas consentant; יַלאַ־יאָבֶרוֹ פִּר רַוּרְבֶּּרו־פֿוֹחַר Prov. 6. 35, il ne consentira pas (à s'apaiser), même si tu lui offres beaucoup de présents; אָם־תֹאָבוּ וּלְיִמֶּדְתָּם Is. 1. 19, si vous êtes consentants et si vous obéissez. Avec le rég. indirect de la personne, être d'accord avec quelqu'un, lui témoigner de la bonne volonté, de la soumission, synonyme de לשׁמַל : ישׁמַל : Deut. 13. 9, tu ne seras pas d'accord avec lui; יַרַשַּׂרָאַל Ps. 81. 12, Israel n'a plus consenti à m'obeir.

אַבָּה m. Ex. unique: אַבָּה Job 9. 26, barques légères de roseaux, de papyrus (v. אַבָּה).

אביר אבר Exclamation. Exemple unique: לְבֵּי אֲבֹּיך Prov. 23. 29, qui dit ah l qui dit hélas! Selon d'autres, synonyme de אָבִירְ; pour qui les soupirs? pour qui la pauvreté?

מבוסף m. (plur. אָבוּסִים, avec suff. אָבוּסִים; וּאַבוּסִים; וּאַבוּסִים; Is. 1. 3, la crèche de ses maitres; בְּאֵרוְ אָלָמָים אַבוּט בָּר Prov. 14. 4, faute de bestiaux la crèche est nette, c.-à-d. vide.

אַבְּחָה f. Ex. unique: אַבְּחֵיה קּיָרֶבּ Ez. 21. 20, la menace du glaive, le glaive menaçant; selon d'autres: le carnage du glaive, comme בְּרָחָה.

בּשִּׁיהִישׁ m. plur. Melons. Ex. unique, Nomb. 11.5.

אָבְיָת n. pr. f., pour אָבְיָת mère du roi Hiskia, II Rois 18. 2.

אָכִיאָסְן (chef de la réunion), fils de Korah, Exod. 6. 24.

אָבִיב קלוי אָבִיב קלוי לְּצִיב אָבִיב קלוי לְצִיב אָבִיב קלוי לְצִיב אַבִּיב קלוי לְצִיב אַבּיב קלוי לְצִיב אַבְיב קלוי לְצִיב בּיב אָבִיב קלוי בּצִיב אַבּיב קלוי בּצִיב בּיב אָבִיב קלוי בּצִיב בּיב אָבִיב קלוי בּצִיב בּיב אָבִיב קלוי Exod. 13. 4, au mois de la maturité des épis. Ce mois, appelé plus tard נִיסְן, correspond à mars-avril.

אָבִינֵל et אָבִינֵל (dont le père est joyeux) 1° Femme de Nabal et ensuite de David, I Sam. 25. 3. — 2° Sœur de David, I Chr. 2. 46.

תְּבְיּדְנְ n. pr. m. Nomb. 1. 11. אֲבִידְע n. pr. m. Gen. 25. 4.

1° de plusieurs hommes, I Sam. 8. 2, I Rois 14. 1, Néh. 10. 8; — 2° d'une femme, I Chr. 2. 24.

אַכְּיָחוֹ n. pr. m. Roi de Juda, fils et successeur de Roboam, II Chr. 14. 21. Il est appelé aussi אַבְיֵם I Rois 14. 31.

אַכִּידוּאָ (lui, c-h-d. Dieu, est son père) n. pr. m. Un des fils d'Aaron, Lév. 10, 1.

אַבְידּהּה (père de la majesté) n. pr. m. Petit-fils de Benjamin, I Chr. 8.3.

אַבְיהֵילָ n. pr. f. 1º Abihayil, femme de Roboam, II Chr. 11.18. — 2º Abihayil, femme d'Abisur, I Chr. 2. 29 (d'autres liseut אַבִּיתֵיל).

אָרְיוֹן (de אָבָה) adj. 1° Pauvre, nécessiteux, plus fort que אָדָי Deut. 15. 7. — 2° Malheureux, affligé: יְאָבָיוֹן Ps. 40. 18, et moi je suis malheureux et affligé.

בּרּיּנְרָה (de אַבָּריּ Ex. unique. Nom d'un fruit, capres : נְחָפֵּר הָאָבִייֹנָין Eccl. 12.5, le fruit qui excite l'appétit est sans effet; selon d'autres : la concupiscence s'en va.

לְיִלְינִי (père de la force) n. pr. m. 1° Nomb. 3. 35. — 2° Père d'Esther, Esth. 2. 15.

אַכִּישׁוּב (père de la bonté) n. pr. m. l Chr. 8. 11.

אָרְישׁל (dont la rosée est le père)

n. pr. Femme de David, II Sam. 3. 4.

אַבּיָם (v. אַבִּיָם).

אַכִּיבָאַל (père de Mael) *n. pr. m.* Gen. 10. 28.

קרְיְּטְלְּךְ (père du roi, ou roi père, bienfaiteur) n. pr. m. 1° de plusieurs rois philistins, Gen. 20. 2. — 2° Fils de Gédéon, Jug. 9. 1.

יְבְרָבְּרָ (père du généreux) n. pr. 1º Abinadab, frère de David, I Sam. 16.8. — 2º Fils de Saül, I Sam. 31.2.

אַכִינֹעַם (père de l'agrément) n. pr. m. Jug. 4. 6.

אַבִּינֵר (père de la lumière) I Sam. 14. 50 (v. אָבָעֵר).

אָבְיָאָם et אַבִיאָם, n. pr. I Chr. 6. 8.

אָרִיעָנֶר (père du secours) n. pr. m. Jos. 17. 2: אָבִי תְּעֶּוְרִי Jug. 6. 11, de la famille d'Abièzer. Par abréviation אִיבֶּוֹרָי ct patron. אִיבֶּוֹרָי Nomb. 26. 30.

אַבִּיעלְבוֹן n. pr. m. II Sam. 23. 31. Il est appelé aussi אַבִּיאַל I Chr. 11. 32.

אָבִיר constr. seul usité, m. Le fort, le protecteur, le héros : אָבִיר רַצְּקֹב Gen. 49. 24, le fort de Jacob, c.-à-d. Dieu.

מבִיץ adj. employé subst. 1º Fort; se dit des hommes et des animaux: vaillant soldat, taureau gras, cheval fougueux : פַלַּה כַּל־אָבִּירֵיר Lament. 1.15, il a abattu tous mes vaillants hommes; ומרים עם־אבירים Is. 34. 7, des taureaux jeunes avec des taureaux gras et forts : אַבּירַיוּ Jér. 8. 16, le hennissement de ses chevaux fougueux. -2º Puissant, grand, chef, tyran: יִסְשַׁךְ אָבִּירִים בְּכֹתוֹי Job 24. 22, il entraîne les puissants par sa force; לְחֵם אָבֶּרִרִים אַכל אִדשׁ Ps. 78. 25, chacun mangea de la nourriture des grands, c.-à-d. la manne; אַבִּיר וְּלִינִים I Sam. 21. 8, le chef de bergers; וַיַּסִירוּ אַבְּיר לֹא בְיָר Job 34. 20, ils renversent le tyran sans effort; ואוריד באביר יושבים Is. 40. 43, comme un tyran j'ai abattu ceux qui étaient assis (sur le trône), p. כאביר (v. קביר). Avec בל homme au cœur

vaillant, endurci: אַבּירֵד לַבּ Ps. 76. 6, les hommes vaillants sont dépouillés; אַבְּירַד לַב Is. 46. 12, écoutez-moi, vous dont le cœur est endurci.

마구구역 (père de l'élévation) n. pr. m. 4°Abiram, fils d'Eliah, Nomb. 16. 1.— 2°Abiram, fils de Hiel, I Rois 16. 34.

אָבְישָׁבּ (père de l'erreur) n. pr. f. Abisag de Sunam, concubine de David, I Rois 1.3.

אַבִּישׁינּע (père du salut) n. pr. m. d° I Ghr. 8. 4. — 2° Esdr. 7. 5.

אבישור (pere du chant) n. pr. m. I Chr. 2. 28.

(père du présent) n. pr. m. Fils de la sœur de David, un de ses généraux, frère de Joab, I Sam. 26.6. ll est aussi appelé אַבָּאַ II Sam. 10.10.

אַבישָׁלוֹם (père de la paix) n. pr. m. Beau-père de Roboam, I Rois 15. 2.

קְרֵיְלְיּ (père de l'abondance) n. pr.m. Grand pontife sous David, 1Sam. 22.20.

אַבק (ע.בְּיבָּי, בְּיבָּי, Kal inusité. Hithp. Se gonfler. Ex. unique: יְחָאַבְּרּ נְאַרּה בְּיבָּין. Is. 9. 17, et ils (les buissons) laissent échapper des colonnes de fumée; littér. ils s'élèvent en fumée, ou des tourbillons de fumée s'élèveront.

לְבֶּלְ (שְׁנוֹ. בְּבֵּלְ (שְׁנֵי מְשׁרֵּ בְּיִּהְ עָבֵּרֹ (שְּבֵלְ שָׁלֵּיוֹ עַבִּי (שְׁבֵּלְ Osée 10.5, son peuple est en deuil d'elle (de l'idole); אַבֶּל יִי הָאַבֶּי Job 14. 22, son âme en lui se désole. — Des choses inanimées: אַבֶּל הִירִישׁ Is. 24.7, le vin est perdu; בַּלְּיִבְּלְ הָאָרֵיץ Osée 4. 3, c'est pourquoi la terre est en deuil.

Hiph. Causer un deuil, en ordonner un: בְּיוֹם רָדְתּוֹ לְאֵלֶּה הָאַבֶּלְּתִּי Ez. 31.45, le jour où il est descendu dans le scheol j'ai ordonné un deuil. — Dévaster, désoler: תַּאַבֶּל-הַל וְחוֹפָת Lament. 2. 8, il a dévasté remparts et murailles.

Hithp. Etre en deuil, être désolé, avec מַנְיְהָאָבֶּל צַל־בְּנוֹ יְמִים יְבִּים : אָל et פּל בְּנוֹ יְמִים יְבִּים : אָל Gen. 37. 34, il pleura son fils longtemps; צַּל־שָׁאִלּ בַּרַ־יְּמָיִר אָתְּה מְהָאָבֵל אָל־יְשָׁאוּל : I Sam. 16. 1, jusqu'à quand pleurerastu Saul! יוראַבְּלְרִיכְטּ II Sam. 14. 2, feins d'être en deuil.

אַבְל adj. (de אָבֶל, const. אָבֶל; plur. const. אָבֶל Désolé, dévasté: אָבֶל Esth. 6. 12, désolé et ayant la tête voilée; בְּיִדְן אָבֶלוּחי Lament. 1. 4, les chemins de Sion sont désolés; באָבֶל־אַב Ps. 35. 14, comme en deuil d'une mère; באָבֶל־אָב Is. 61. 3, à ceux qui portent le deuil de Sion.

II אָבֶל m. 1° Plaine, lieu couvert de gazon: וְטֵד אָבֵל רַשְּדִילָּח I Sam. 6. 18, jusqu'à la grande plaine. — 2° Ville dans le nord de la Palestine, II Sam. 20. 18. Ge mot entre dans la composition d'un grand nombre de noms de villes. Il reste à l'état absolu.

אָבֵל בֵּית פְעֵכָה פְעֵכָה פְעֵכָה פְעֵכָה פוּעבּה (plaine de Beth-Ma-cha) n. pr. Ville du nord de la Palestine, II Sam. 20. 15. Appelée aussi אָבֵל (v. II אַבָל).

Ville dans la vallée de Moab, Nomb. 33. 49. Appelée aussi simplement שְּׁבֶּל הַשְׁשְׁיִם Nomb. 25. 1.

אָבֵל כְּלָתִים (plaine des vignes) Village appartenant aux Ammonites, Jug. 11. 33.

אָבֵל מְחוֹלָהְ (plaine de la danse) Ville de la tribu d'Issachar, lieu de naissance du prophète Elisée, I Rois 19. 16.

קבל מיִם (plaine au bord de la rivière) Ville au pied du Liban, II Chr. 16. 4.

[p. אָבֵל מִצְרֵיִם (deuil des Égyptiens) [p. אָבֵל (deuil des Égyptiens) [prit ce nom des funérailles de Jacob, Gen, 50, 11.

אָבֶל m. (de אָבְלּר, avec suff. יְבְּרָבּיּרְ. Deuil; affliction, gémissement : יְבָּרְבּרָבּיּרְ. Gen. 27. 41, lorsque les jours du deuil de mon père (c.-à-d. sa mort) scront venus; יְנַיְּבְּיִרְ תְּצַבְּלָּ רְּיִדִּיר Amos 8. 10, je la rendrai (la terre) semblable à une mère en deuil pour un fils unique, c.-à-d. elle sera désolée comme une mère qui pleure son fils unique;

sement commo celui des autruches; בְּבֶּל הְשָׁהָ faire deuil (avec בּ) en l'hon-neur de quelqu'un; פַּבְל לָּבְרֵי צֵּבְל Gen. 50. 10, il sit en l'honneur de son père un deuil (de sept jours).

אָבָל (עובל אָבָל).

אַכְל 1º adv. Oui, certainement: אַבְּלּ אַנְיִמִים אַנְחָשׁ Gen. 42. 21, sùrement nous sommes punis. — 2º conj. Mais, cependant: אַבָּל חֲרָדָה גְּלֹבָה Dan. 10. 7, mais une grande terreur (les assaillit).

וֹאָבֶּל f. (de ray, avec suff. אָבָּה; plur. אבנים, const. אבנים). 1º Pierre, objet de pierre: ראמון קבארן Gen. 28. 22, et cette pierre (dont j'ai fait un monument); ובאבנים ובאבנים Exod. 7. 19, dans des vases de bois et dans des vases de pierre; mėtaph.: לב הַצָּבֶן Ez. 11. 19, un cœur de pierre ; נחוא נחנה לאבן I Sam. 25. 37, il devint semblable à une pierre. — 2º Pierre précieuse, corps solide : אָבְנֵי־שׁחָם וְאָבְנֵי מְלָאִים Exod. 25. 7, des pierres d'onyx et des pierres précieuses pour être enchâssées ; נַאֶּבֶּרָ מרד Is. 30, 30, et la gréle ; אַבָּנָרָיש Ez. 13. 11, grélons ; בַּצְבְיֵ־יִנְר Is. 27. 9, pierre calcaire; אבן הַשְּבֶּקה Zach. 12. 3, pierre lourde; הַאָבֶּן רָצוּיִם מְיוּשָׁת Job 28. 2, et la pierre (le minerai) se fond en cuivre. - 3º Poids (primitivement on ne pesait qu'avec des pierres): אבן יאבן Deut. 25. 13, deux sortes de poids; מַאָבֶן חַמֵּלֹהָ Il Sanı. 14. 26, au poids royal; אַבְן חָשֹׁמֶרָה Zach. 5. 8, poids de plomb, plomb, וָרָאוּ אֶת־תָּאֶבֶן תַבְּרִיל בְּיֵר וְרָבֶּבֵל , niveau, Zach. 4. 10, ils virent le plomb dans la main de Zerubabel ; אַבְּעֵי־בֹּיוּא Is. 34. 11, le niveau du chaos. - 4º Rocher, protecteur : רֹעָה אָבֶן רְשֹׁרָאֵל Gen. 49. 24, ਰੇ pasteur, rocher d'Israel! ਨਿਤਸ਼ਸ਼ਾਂਸ אבני כויט Lament. 4. 1, elles sont renversées, les pierres saintes, c.-à-d. les pontifes et les grands; בְּחֹרָהָ אֶבְנֵי־אֵשׁׁ בּיִבְּלֵּיכְיִי Ez. 28. 14, tu as marché au milieu des pierres de feu, c.-a-d. des anges; אבן בחן (v. בֹחָל (v. בֹחָל).

י אֶּבֶן הָאָּזֶל (pierre du départ) Endroit où eut lieu l'entrevue entre Jonathan et David, lorsque celui-ci s'ensuit devant Saül, I Sam. 20. 19.

אָלֶן הָעֵעָּ (pierre de secours) Nom du monument élevé par Samuel près de Mizpa, I Sam. 7. 12.

קרן: (אַבְטָּא chald. (p. אָבָרָ: (אַבְטָּא Dan. 2. 34, une pierre s'est détachée.

ጽንጋዚ (p. юָבֶּאָ) II Rois 5, 12.

የንገጅ chald. f. Même signif. que pébr., Dan. 2. 35, la pierre.

קבָּר, de תְּבֶּד, usité seulement au duel אָבְּרָי les deux pierres)
1º Tour de potier, composé apparemment de deux meules de pierre : מְּלָּאַכְּח צַלּידְּיָאָבְנָיִם
עַּשִּׁר Jér. 18.3, il préparait
de l'ouvrage sur sa roue. — 2º Siége
sur lequel les femmes étaient assises
au moment de l'enfantement : צַלְּיְהָאַבְנֵיִם
בַּרִיּבְיִּבְיִם Exod. 1.16, vous regarderez
sur le siège.

אַרְגֵּט m. Ceinture, principal. celle des pontifes: יְּבְאַרְגַט בַּד יַּחְוֹר Lévit. 16. 4, il sera ceint d'une ceinture de lin (en chald. אַמּרִיְרָא, מָנֵיךְיּא.).

תְנֵר et אַרְנֵרְ (père de la lumière) n. pr. Abner, général de l'armée de Saul, I Sam. 14. 51.

Passif אָבּהים seul usité: מְשׁרָּה Prov. מְשׁרָּה אָבּוּט seul usité: מְשׁרָּה Prov. 15. 17, qu'un bœuf engraissé; בְּרְבָּרִים I Rois 5. 3, et des oies engraissées.

אַבְעָבָּעְ pl. f. Fistules, ulcères: שְׁבַעְבָּעְבִּעְּלִי Exod. 9. 10, des fistules, des ulcères enflammées.

アネヴ n. pr. Ebez, ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 20.

기부구자 (éclatant) n. pr. Ibzan, juge qui succéda à Jephté, Jug. 12. 8.

PPR Kal inusité. Soulever de la poussière en luttant, lutter.

Niph. Lutter : יַאָבֶּק אָישׁ עָפּוּ Gen. 32. 25, quelqu'un lutta avec lui ; יְּהָאָרָקּי même verset, en luttant avec lui.

* Hithp. Se rouler dans la poussière : מָּנֵיר מְּלְנִיתְּם Aboth 1. 3,

roule-toi dans la poussière de leurs pieds, c.-à-d. vénère-les (v. pan).

אָבָּק m. (const. אָשָׁהָ Poussière très fine: אָבָּק הַבְּּלֶּה Is. B. 24, et leur fleur se dissipera comme la poussière; זְּבֶּלְה אָבֶּק רַבְּלָה Nah. 1. 3, et les nuages sont la poussière de ses pieds.

אַבְקָּה (const. אַבְקָה). Poudre aromatique: אַבְקָת רוֹכֵל Cant. 3. 6, poudre du marchand de parfums.

אָכָּר Kal inusité. Hiph. S'élever dans les airs, étendre les pennes: Job 39. 26, est-ce par un effet de la sagesse que l'épervier s'élève dans les airs? (V. בָּרָר Miph.)

אָבֶר מִינְיִי אַבֶּר אָבֶר מִינְיִי אַבְּר מִינְיִי אַבְּר מַינְיִי אַבְּר מַוֹּפְּאַרִים Ps. 35. 7, des ailes comme à la colombe; 35. 40. 31, ils pousseront des ailes (voleront) comme les aigles.— 2º Membre: אַבְּרִים שָׁבְּּלְּתְ בָּיִי מַּרְּיִבְּיִ אַבְּרִים מָּבְּלְּתְ בָּיִי מַּבְּרִים מַּבְּלְּתְ בָּיִי מַּיִּבְּרִים Ps. 40. 31, ils pousseront des ailes (voleront) comme les aigles.— 2º Membre: אַבְּרִים שָׁבְּלְתְ בָּיי מַּיִּי מַּבְּרִים מָּבְּלְתְ בָּיי מַּיִּי מַּבְּרִים מָּבְּלְתְ בָּיי מִיִּי מַּבְּרִים מַּבְּלְתְ בָּיי מַיִּי מַּיִּי מַיִּי מַּיִּי מַיִּי מַי מַיְיִי מַיְיִים מָּבְּיִים מַּבְּיִּים מַּיְּבְּיִים מָּבְּיִים מָּבְּיִּים מַּיְּבְּיִים מַּיְּבְּיִים מְּבְּיִּבְּים מְּבְּיִים מְּבְּיִּבְּים מְּבְּיִים מְּבְּיִים מְּבְּיִּבְים מְיִּבְּיִים מָּבְיִים מָּבְּיִבְּים מְּבְּיִבְּים מְבְּיִבְּים מְּבְּיִבְּים מְּבְּיִּבְּים מְבְּיִבְּים מְּבְּיִים מְּבְּיבְּים מְבְּיִים מְּבְּיִּבְּיִים מְּבְּיִים מְּבְּיִּבְּיִים מְּבְּיבְּיִים מְבְּיבְּיִים מְּבְּיִּבְּיִים מְּבְּיִים מְּבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְּבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְּבְּיִים מְּבְּיִים מָּבְּים מָּבְּיִים מָּבְּים מָּבְיּים מָּבְּיִים מָּבְיּים מָּיִים מָּיִים מָּבְּים מְיּים מָּבְּים מְיִים מְיּבְּים מְיּבְּים מִּיּבְּים מִּבְּים מְיּבְּים מִּיּים מִּיּבְּים מִּיּבְּים מִּבְּיִים מְּבְייִים מְּבְּיִים מְּבְּיִים מַּיִּבְיים מַּבְּים מְּבְּיִים מָּיִים מְּבְּיִים מְּיִים מְּבְּים מְּבְּים מְיּבְּים מַּיּבְּיִים מְּבְּיבְייִים מְיּבְיּים מְיּבְּים מְּבְּיבְּיים מִּיּבְייִים מְּבְּיים מְּבְּיבְּיִים מְיּבְּייִים מְיִּבְּיים מְּיִיבְּיִים מְיּבְּיבְּיִים מְיִּבְּיִים מְּיִּבְּיים מְ

אָכְרָה f. Penne, aile: אָכְרָה Ps. 68. 14, et ses ailes ont l'éclat de l'or; בָּאָבְרְחוֹ יָסֶךְ לְּהְ Ps. 91. 4, il te couvrira de son aile.

מְּבְרָהָם m. Abraham, primitivement appelé אָבְהָשׁ (père élevé), nom que Dieu changea en celui d'Abraham, en lui disant: אָבִים מִינוּ מִינִם Gen. 17. 5, je ferai de toi le chef d'une multitude de nations.

אַבְשַׁי (v. אַבִּישַׁי).

עָבִישָׁלוֹם (v. אָבִישָׁלוֹם). Absalon, fils de David, II Sam. 13. 1.

እጋኝ n. pr. m. Père d'un des généraux de David, II Sam. 23. 11.

אַבְּישְׁלָּגְּ Nom de plusieurs rois des Amalécites; peut-être est-ce un titre commun à tous leurs rois, comme בַּבְּישָׁלָּהְ, הַּבְּישׁלָּהָה.

'?? adj. De la race d'Agag, Esth. 3. 1.

אַנְרָה אַנְרָה ls. 58. 6, les liens du joug. — 2º Objet lié, paquet, faisceau : אַנְרָה אַוֹב אַנְרָה אַנִר אַנוֹב אַנְרָה אַנְרָה אַנוֹב ווֹיִי וֹבְּעָרְ מָנְיִה אַנְרָה עַנְרָה עַבְּיִרְּה עַנְרָה עַנְיְיִי בְּעָרְיִי עָנְרָה עַנְיִי בְּעָרָה עַנְרָה עַנְיִי בְּעָרָה עַנְרָה עַנְיִי בְּעָרָה עַנְרָה עַנְיִי בְּעָרָה עַנְיִי בְּעָרְיִי בְּעָרָה עַנְיךְ עַנְרָה עַנְייִי בְּעָרָה עַנְייִי בְּעָרָה עַנְייִי בְּעָרְיִי בְּעָרְיִי בְּעָרְיִי בְּעָרְיִי בְּעָרָה עַנְיִי בְּעָרְיִי בְּעָרְיִי בְּעָרְיִי בְּעָרְיִי בְּעָרָה עַנְיִי בְּעִרְיִי בְּעָרְיִי בְּעָרְיִי בְּעָרְיִי בְּעָרְיִי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעִרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעִיּי בְּעִיּי עַנְיוֹי עַנְיְיִי בְּעִייִי בְּיִי בְּעִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּיִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּיִי בְּעִייִי בְּיִי בְּעִייִי בְּיִי בְּעִיי בְּיִי בְּיִי בְּעִייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייי בְייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְייי בְּייי בְּייִי בְּייי בְּיבְייי בְּייִי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיִיי בְּייי בְּייי בְייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִייִי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּיייי בְּייִיי

গ্রম্ m. Noix. Ex. unique : গ্রম্ ক্র্ Cant. 6. 11, le jardin de noyers.

n. pr. Agour, fils de Yaké, sage auquel le 30° chapitre des Proverbes est attribué. C'est peut-être un nom symbolique, comme papp (v. 1722).

אַנוֹרָה f. Petite monnaie (de אָנֶרְ f. peut-être comme גָּרָה la vingtième partie du sicle : בָּאָנוֹרָת בֶּסְהְ I Sam. 2. 36, pour une agora d'argent.

אַנְל m. Goutto (d'eau). Ex. unique: אַנְלִּרְשֵׁל Job. 38.28, les gouttes de rosée.

D:אַנְלֵי voirs) Nom d'un endroit dans le pays de Moab, Is. 15. 8.

בּמִים (pl. אַנְמֵים, const. irrégulièrement formé אָנְמֵים 1º Marais, étang: אַנְמִים (אַנְמֵי Ps. 107. 35, il fait du désert un étang; רְאַנְמִי־מִים Is. 14. 23, et les marais. — 2º Jonc, roseau, hautes herbes qui poussent dans les marais: אָרְיִאָּנְמִים מֶּוֹרְמּי בָּאֵנִם Jér. 51. 32, ils mirent le feu aux roseaux; selon d'autres: aux forteresses, c.-à-d. aux roseaux qui poussent dans les fossés des villes fortes et en défendent l'entrée (v. אַנִּמִיּ).

אָנֶם adj. Attristé. Ex. unique: אָנְפֵּר Is. 19. 10, ayant l'âme attristée (pour עָנְפֵּרְ

אָנְטוֹן 4° Roseau, jonc: חַלְכֹּםְ מְּאַנְטֹן Is. 88.5, est-ce de courber sa tête comme un roseau? הַאָּנִטֹן בַּאַנּטֹן אַנְטֹן אַנְטֹן Job 40. 26, passeras-tu un roseau

dans ses narines? מְּהֵּד וְאָנְסוֹיְ Is. 0. 13, le palmier et le jonc, le fort et le faible.

— 2° Cuve ardente : יְאַנְסוֹיְ וְאַנְסוֹיְ Is. 12, comme une chaudière houillante et une cuve ardente. Selon d'autres : marais d'où s'exhale de la vapeur.

אָנָא m. (pl. אַנְאָשָׁיִא). Bassin, coupe: אַנְּאָרָן אָצָּאָ Cant. 7. 3, coupe de la rondeur (pour coupe ronde); אַנְאָלָין בּאָנָאָרָין Exod. 24. 6, il le mit dans des bassins.

אַנְּמִיר (plur. אַנַּמִּים, seul usité, v. אָזַּאַ) Aile, aile d'une armée, armée: אַנְמִּיר בָּנִיר בָּנִיר בָּנִיר בַּנִיר בְּנִיר בָּנִיר בְּנִיר בְּנְיר בְּנִיר בְּנְיר בְּנִיר בְּיִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּיִיר בְּנִיר בְּיִיר בְּיִייִי בְּיִיר בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּיִייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִיי בְּייִייִיי בְּיִייִי בְּייִייִיי בְּיִייִייִי בְּייִייִיי

אָנֵר (v. אָבֶר) Assembler, amasser: recueillir (des fruits, du blé): יְבֵרְ לֹאֵּר בְּאָבִר Deut. 28. 39, tu ne boiras pas du vin et tu n'en recueilleras point; אָנָר מַאָּבָלָה Prov. 6. 8, elle amasse en été sa nourriture.

אַנְרָא et אַנְּרָא chald. Lettre, hebr. אָנָרָא בָּירָא Esdr. 4. 8, ils écrivirent une lettre.

רְאָרָא f. Récompense : לְּמִּים צָּבֶרָא אַנְרָא Aboth 5. 23, la récompense sera selon la peine.

אָנְרוֹף m. (rac. אָנָרוֹף). Poing : הָאָרְרוֹת עשׁב Is. 58. 4, avec un poing criminel.

אַנְרְטָל m. Bassin. Ex. unique: אַנְרְטָל Esdr. 1. 0, (trente) bassins d'or. D'après le Talmud, ce mot est composé de אָנֵר recueillir, et de מְלָּח agneau, vase dans lequel on recueille le sang de l'agneau.

תְּבֶּרָת (plur. הַּאַרָּה, de אָבָר, Objet roulé, lettre, édit : יְאָבָּה מְּתּהְּתְּה בְּיָרוֹ Néh. 6. 5, il avait à la main une lettre ouverte; בֵּל־בָּלְ־הַבְּרַ הָאָבָרָה Eath. 9. 26, à cause de la teneur de cet édit.

יואר אַר m. Vapeur, nuage: אַר מַצֶּלָח בְּרָן

קיניקי Gen. 2. 6, une vapeur montait de la terre; יִוֹשָּׁרָ Job 36. 27, la pluie coule de son nuage.

אדות (v. הודוא).

אָרכ Kal inusité (v. קאָב). Hiph. Attrister, faire languir : וְלַאֲדִיב אָר־נִמְשָׁהְ I Sam. 2. 33, et pour attrister ton ame (pour בּלְתַאָבִירב).

תְבְּאֵל n. pr. Adbečl, fils d'Ismael, Gen. 25, 13.

חול n. pr. Adad, Iduméen, I Rois 11. 17, appelé aussi אַב (vers. 14).

178 n. pr. m. Esdr. 8. 17.

לְּרִוֹרֵיִם (double demeure) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, II Chr. 11. 9.

אַרוֹרָם (ע. אַרוֹרָם).

מולא chald. adv. Alors, ensuite; en hébr. אָּ: אָם aussitôt, Dan. 2. 14; בּאַרַיָּרָ בָּאָרָ Esdr. 5. 16, et depuis lors.

קמיריו אַדּירִיו Nah. 2. 6, il se souvient de ses vaillants hommes; קמָל אַדְּירִים Jug. 5. 25, dans un vase dont se servent les grands, un vase magnifique; רְאַדִּירַיִּבְּי Ps. 16. 3, et les grands (c.-h-d. les hommes vénérés, pieux), tout mon amour est pour eux; אַדִּירַיַּ אַבְּירַיִּרַ Jér. 25. 34, les maîtres des troupeaux, les bergers; יְדְיָדִוּ אַבְּיִרוֹ מִבֶּּשּׁׁ Jér. 30. 21, son dominateur sortira de son sein.

אַרֶּלְיָתְ n. pr. Adaliah, fils de Haman, Esth. 9. 8.

Pou. (usité seulement au part.). Etre teint en rouge: יְלֵית אָשֶּׁלֶם מְאֶּדֶּמֶת Exod. 25. 5, et des peaux de béliers teintes en rouge; מָנֵן נְבּוֹרֶתוּ מְאֶדֶם Nah. 2. 4, le bouclier de ses héros est teint en rouge.

Hiph. Devenir rouge: אָבר־נַאְנִּדְיםוּ בַּתּוֹלֶנ Is. 1. 18, fussent-ils devenus rouges comme écarlate.

Hithp. Parattre rouge: אַל־מֵּרָא יַהְן Prov. 23. 34, ne regarde pas comme le vin brille d'un éclat rouge.

אָרָס m. (de אַרָשָּאַ). 1° Homme, un homme : אַכְּיוּה אַרוּיאַנים Gen. 6. 7, je veux détruire l'homme, le genre humain; אָלָם בִּי־נַקרִיב מְכָּם קַרְבָּן Lév. 1. 2, un homme d'entre vous (quiconque d'entre vous) qui offrira un sacrifice.— 2º Adam, nom du premier homme, aussi avec l'art. באַרָּם l'homme, le seul homme existant alors (de même de man Eve, האשת la femme), בן האשת et poét. לא אָרשׁ אָל : fils de l'homme, mortel בַּן־אָרָם ויכוב ובן־אַרָם וַיְתְוּחָם Nomb. 23. 19, Dieu n'est point un homme pour qu'il mente, ni un mortel pour qu'il se repente; בראָרָם Ez. 2. 1, fils de l'homme, noni que Dieu donne souvent au prophète Ezéchiel; וּבְיִשְׂרָאֵל וּבָאָדָם Jér. 32. 20, aux yeux d'Israel et aux autres hommes. Opposé à wa il signifie une classe inférieure, un homme vil : בַּבֶּר אָרֶם בַּבַּר

Ps. 49. 3, les petits et les grands. ביים seul a quelquefois le même sens, un homme ordinaire, le vulgaire, le mechant : הַיַּרִירִי כְּאָחֵר הַאָּדֶם Jug. 16. 7, je deviendrais un homme ordinaire; לַנְּבוּת חָשְׁמַע אַת־הָבְרֵי אָרָם I Sam. 24. 10, pourquoi écoutes-tu les paroles des méchants? וַהַּמָּח כָּאָרֶם נָבֵרוּ בָרִיח Osée 6. 7, et eux (les prophètes), comme le vulgaire, ils transgressent ma loi. On emploie d'ordinaire www pour désigner le sexe masculin; bus n'est opposé qu'une seule fois à men Eccl. 7. 28; ואביוני אדם Is. 29. 19, et les pauvres parmi les hommes (pour les pauvres); יבודי אדם Osee 13. 2, les offrants parmi les hommes, les hommes qui offrent des sacrifices.

תְּבֶּשׁ n. pr. d'une ville, Jos. 3. 16.

ח. pr. m. (de אָרָשׁ). 1° Edom, nom donné à Esaü, Gen. 36. 1. — 2° Nom des descendants d'Esaü, les Idoméens ou Edomites, Nomb. 20. 21, souvent אָבָי בָּיִב — 3° Edom, l'Idumée; dans ce cas, il est féminin: שִּבְּיִב בְּיִב בְּיִב וּ בַּרִים בְּיִב בִּיִם לַבְּרָּה בַּיִּים לַבְּרָּה בַּיִּים לַבְּרָּה בַּיִּים לַבְּרָה בַּיִּים לַבְּרָה בַּיִּים לַבְּרָה בַּיִּים לַבְּרָה בַּיִים לַבְּרָה בַּיִּים לַבְּרָה בַּיִּם לַבְּרָה בַּיִּים לַבְּרָה בַּיִּם לַבְּרָה בַּיִם לַבְּרָה בַּיִּים לַבְּרָה בַּיִּים לַבְּרָה בַּיִּים לַבְּרָה בַּיִּם בּיִּבְּה בַּיִּם בּיִּבָּה בּיִים לַבְּים בּיִּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִּבְּים בּיִּים בּיִּבְּים בּיִּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִּם בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִּבּים בּיִבּים בּיִּבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיבּים בּיבים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּי

Pierre précieuse d'un rouge éclatant, une des douze pierres qui ornaient le pectoral du grand prêtre, Exod. 28. 17.

אַרְלְּדְּם adj. (f. הְּהֶהְהָּה, pl. אָרַלְּדָם). Rouge, rougeatre: הַהָּהָהָ אָרָלְּדָם בּיִה הְבָּבְיה בְּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיביה בּיבּיה בּיביה בּי

אָרֶטְהּ f. (const. אָרְטָהּ, plur. אַרְטָהּ. 1° Terre, de terre: רְּמֵשׁ עֵּלּ־הָאֵנְהָּא Gen. 7. 8, rampant sur la terre; אָרָהּ בְּיִהָּה Exod. 20. 24, (tu me feras) un autel de terre. — 2° La terre, le monde : מליקני ישָּלִיקּים Gen. 6. 1, sur la surface de la terre. — 3° Pays, contrée : מּלִיקְּיִּבְּיִים Gen. 28. 15, je te ramènerai dans ce pays ; יַבְּיִבְּיִם מַּלְּיִבְּיִם מַּבְּיִם מַּבְּיִם מַּבְּיִם מַבְּיִם מַבְּיִם מַבְּיִם מַבְּיַם מַבְּיַם מַבְּיַם מַבְּיַם מַבְּיַם מַבְּיַם מַבְּיבַ מַבְּיַם מַבְּיבַ מַבְּיבַ מַבְּיבַ מַבְּיבַ מַבְּיבַ בַּיבְיבַ בַּיבְּיבָ בַּבְּיבָ בַּבְּיבָ מַבְּיבָּ בַּבְּיבָ בַּבְּיבָ בַּבְּיבָ בַּבְּיבָּ בַּבְּיבָ בַּבְּיבָ בַּבְּיבָ בַּבְיבָּ בַּבְּיבָ בַּבְּיבִ בַּבְּיבָ בַּבְּיבָ בַּבְּיבָּ בַּבְּיבָּ בַּבְּיבָ בַּבְּיבָ בַּבְּיבָּים בּבְיבָּים בּבְּבָּבְיבָ בַּבְּיבָּבְ בַּבְיבָּבְ בַּבְּיבָּבְ בַּבְיבָּב בַּבְיבָּבְ בַּבְיבָּב בַּבְיבָּב בַּבְיבָּב בַּבְיבָּב בַּבְיבָּב בַּבְיבָּב בַּבְיבָּב בַּבְיבָּב בַּבְיבָּב בַּבְּבָּב בַּבְיבָּב בַּבְּבָּב בַּבְיבָּב בַּבְּבָּב בַבְּבָּב בַּבְּבָּב בַּבְּבָּב בַּבְּבָּב בַּבְּבָּב בַּבְּבָּב בַּבְּבָּב בַּבְּבָּב בַּבְּבָּב בַּבְבָּב בַּבְבָּב בַּבְבָּב בַבְּבָּב בַּבְבָּב בַּבְבָּב בַּבְבָּב בַּבְבָּב בּבְבַּב בּבְבָּב בּבְבַּב בּבְבַּב בּבְבַּב בּבְבַּב בּבְבַּב בּבְבַּב בּבְבַב בּבְבַב בּבְבַּב בּבְבַּב בּבְבַּב בּבְבַּב בּבְבַב בּבְבַב בּבְבַב בּבְבַּב בּבְבַּב בּבְבַּב בּבְבַּב בּבְבַב בּבְבַב בּבְבַב בּבְבַב בּבַב בּבְבַב בּבְבּב בּבְבַב בּבְבַב בּבְבַב בּבַב בּבְבב בּבְבב בּבַב בּבְבב בּב בַּבְבבּב בּבְבַב בּבְבַב בּבְבַב בּבַב בּבְבב בּבַב בּבְבב בּבּבּב בּבְבּב בּבְבּב בּבְבּב בּבְבּב בּבּבּב בּבְבּב בּבְבּב בּבְבב בּבְבּב בּבְבּב בּבְבּבּב בּבְבּב בּבְבּב בּבּבּב בּבְבּב בּבּב בּב בּבּב בּבּב בּב בּבּב בּבּב בּב בּבּב בּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּב בּבּב בּב בּבּב בּבּב בּב בּבּב בּב בּבּב בּב בּבּב בבּב בּב בּבּב בּב בּבּב בּבּב בּב בבּב בבּב

אָרֶטָה (terre) n. pr. Ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 36.

לקה (la rougeur) n. pr. Ville dans le voisinage de Sodome, Gen. 10. 19.

לבוני פּני אַרְמוּנִי adj. Roux, rose, teint frais: פֿנָצָא דְּרָאשׁוֹן אַרְמוֹנִי סָּטּ Gcn. 25. 25, le premier sortit entièrement roux; רְחוּא אַרְמוֹנִי I Sam. 16. 12, il était rose.

ארק" adj. (f. אַרְפִידּת). Édomite, Iduméen : לאַרְתְישָב אָרִפְּד Deut. 23. 8, tu ne mépriseras pas l'Iduméen.

אָרֶכִי n. pr. d'une ville de Nephthali, Jos. 19. 33.

NDP7전 (terrestre) n. pr. d'un grand à la cour de Perse, Esth. 1.14.

738 et 1178 n. pr. m. Esd. 2. 59, Néh. 7. 61.

לְּבֶּרְנֵי m. (plur. בְּרְנִים, const. שְׁלֵּבְיּ 1º Piédestal, base, socie : שְׁלֵּבְנִי שְׁלָּבְּרָ Exod. 26.19, deux bases (sous chaque planche); בּלּ-צִּרְנֵי־פָּרְ הָּרָבָּ des socies d'or. — 2º Fondement : Job 38. 6, sur quoi ses fondements sont-ils affermis?

אָרני (v. אָרוֹן.).

기가 Mon seigneur; entre dans la composition d'un grand nombre de noms propres.

אַרגֹ־בָּיָּלְ (seigneur de Bozek) Noni ou titre d'un roi chananéen, Jug. 1. 5. ת. pr. 1° Fils de David, I Rois 1. 8. (מידי, vers. 5). — 2° Divers personnages, II Chr. 17. 8; Néh. 10. 17.

רְיִינֶרָקְ (prince de l'équité) n. pr. d'un roi chananéen, Jos. 10. 1.

שרניקס (le seigneur assiste) n. pr. m. Esdr. 2. 13.

אַרְנְיְרֶם (le maître élevé) n. pr. m., préposé des impôts depuis David jusqu'à Roboam, I Rois 4. 6. Par contraction il est appelé אַדּוֹרָם II Sam. 20. 24, et אַדִּיֹרָם II Chr. 10. 18.

אָרֵר Kal inusité. Niph. Se signaler, se montrer magnifique: רְּמִיקְהְי בֵּי נָאָדְּרִר Exod. 15. 6, ta droite, ô Seigneur! se signale par la force; בַּאָרֶר בַּקֹרָשׁ Exod. 15. 11, magnifique de sainteté.

Hiph. Glorifier, rendre magnifique: ינְבְּרֵלְ וְרַאְבְּרֵר Is. 42. 21, il a rendu la loi grande, il l'a rendue glorieuse.

Nom du douzième mois de l'année, correspondant à février-mars, Esth. 3. 7.

אָרָ chald. Même signif. Esdr. 6. 15. אָרָ (v. אָדָר אָדָר).

אָרָר m. Magnificence, éclat : אַרָּר הַמּשְׁטֵּק Mich. 2. 8, du vêtement vous dépouillez la magnificence (v. אָבֶר הַיִּקְר, בַּיִּרְלָּהְ Zach. 11. 13, (la magnificence de la valeur) le prix magnifique (dont j'ai été estimé par eux) (v. רְקַר). Selon d'autres, manteau, comme הַּצְּבֶּרָה.

אָרָר chald. Aire : פּן־אָרְרֵי־קֵים Dan. 2. 35, (ce qui sort) des aires pendant l'été.

לְבְּרְבְּּוֹרְנְּאָ chald. pl. Grands juges (de אֲבַרְבְּּוֹרַנְּאָ, magnifique, grand, et נְיִי décider), Dan. 3. 2.

אַרְכוּוְדָּא chald. adv. Exactement : בְּהַצְּבָּר צֵּּרְרַוְּבָּא Esdr. 7. 23, (qu'il) sera fait exactement.

דְרְכְּמוֹן et דְרְכְּמוֹן (dans le Talmud ררמין) Darique, ancienne monnaie persane, Esdr. 8. 27.

אַרַנְּמֶלְהְ (roi majestueux) n. pr. 1° Divinité des Separvimes à laquelle

ils offraient des sacrifices humains, II Rois 17. 31. — 2º Fils et meurtrier du roi assyrien Sancherib, Is. 37. 38.

קרָע chald (pour דְּרָע). Bras, puissance : בְּאֶרְרֶע וְחָרָל Esdr. 4. 23, avec violence et par force.

ソファス (puissant) n. pr. 1º Capitale du pays de Bason, donnée par Moïse à la tribu de Menassé, Nomb. 21.33. — 2º Ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19.37.

אַרָּרָת מְּבֶּעָרָ מָּבֶּעָרָ אַנְּעָרָ אָרָת מּבְּעָרָ אַנְּעָרָ אָבָעָרָ אָבָּעָרָ אָבָּעָרָ אָבָּעָרָ אָבָּעָרָ אָבָּרָ אָבָרָ אַבּרָ אַם. 17.8, pour devenir une vigne magnifique. — 2° Subst. Magnificence, grandeur: אַבָּרָת אַבּרָתָם Zach. 11.3, car leur magnificence a été détruite. — 3° Vétement vaste, ample; manteau : אַבָּעָרָ אַבָּרָת שַׂצָר Jos. 7. 21, un manteau de Schinear; שַּבֶּרָת שֵּבֶּר בַּאָבָּרָ Cen. 25. 25, comme un manteau de poils ou chargé de poils.

שְׁרֵשׁ (v. אַרִשׁ Battre le blé. Ex. unique: אָרִשׁ רְדּוּשָׁנּיג Is. 28. 28, il battra, brisera (le blé).

⊇ਜ਼ਲ੍ਹੇ et ⊇ਜ਼ਲ੍ਹੇ (fut. ਕਸ਼ਲ੍ਹੇ et ਕਸ਼ਲ੍ਹੇ, 1™ pers. ank et ank, inf. ank, plus freq הקתא, v. האָת, מאָב 1º Désirer : יבְּיהָא קשוניקק Ps. 40. 17, qui mettent leur attente en ton secours. - 2º Aimer, cherir: אַרייבי ישריה Ps. 31. 24, aimez l'Eternel; אַני אַחָבר אָרָב Prov. 8. 17, je chéris ceux qui m'aiment. Quelquefois avec בי, une fois avec בי קיבור פוני ביקף בשוף Lévit. 19. 18, tu aimeras ton prochain comme toi-mēme; וּמִי־אֹתֵב בּחַמּוֹן לֹא חָבוּאַת Eccl. S. 9, celui qui aime les richesses (ne se rassasie pas) de revenus. Part. ank Ami, plus intime que יוַשׁ אֹחֶב דָּבֶּק פֵאָח : רֵצָ Prov. 18. 24, il est des amis plus intimes que des frères. Inf. mans Deut. 19. 9, d'aimer : בְּאַתְבָחוֹ אֹחוֹ כְּנַפְשׁוֹ I Sam. 18. 3, en l'aimant autant que lui-même; Deut. 7. 8, parce que l'Eternel vous aime.

Niph. Etre aimé, être digne d'être aimé: מַנְּיִנְיִם וְתַּנְּיִבִים II Sam. 1. 23, si aimables et si gracieux.

Pi. Aimer fortement : מֵדְיּמָרֵי פְּרָיִר מְאַרְבּוּ פְּרִיר מְאַרְבּוּ פְּרִיר מְאַרְבּוּ מְאַרְבּרּ מְאַרָּבּ Amant: יְרִבְּשָׁת אָדִרבּ Amant: יְרִבְּשָׁת אָדִרבּ Osée 2. 9, elle poursuivra ses amants.

אַרְבִים m. (usité seulement au plur. אַרְבִים Prov.5.19, אַרְבִים Prov.5.19, biche d'amours; אָמְרַיִם דִּוּהָנ אַדְבִים Osée 8. 9, Ephraïm paye d'infames amours, c.-à-d. des alliances étrangères.

אהָב ou אוֹהֶב (pl. אַהָּבִים 1° Amour, volupté: נְתְּעָלְּסָת בָּאָהָבִים Prov. 7. 18, délectons-nous de voluptés. — 2° בַיִּדְיִּדְּבִים Osée 9. 10, ils sont devenus abominables comme l'objet de leur amour (les idoles).

עַּדְּי בַּבְּיִה אַתְבָּה (Amour, amitié: עַּדְּי בַּבְּיָה אַתְבָּה (Cant. 8. 6, l'amour est violent comme la mort; נְּפְלְצֵּחֶה בָּיִה בְּיִה נְיִבְּיה נְיִבְּיה (מַדְּים (מַדְים (מַדְּים (מַדְים (מַדְּים (מַבְּים (מַדְּים (מַבְּים (מַדְּים (מַדְּים (מַדְּים (מַבְּים מְיִים מְּיִם מִבְּים (מַבְּים (מַבְּים (מַבְּיִם מְיִבְּיִם מְּים מַבְּים (מַבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מְיבָּים מִיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבָּים מְיבְּיִים מְיבָּים מְיבְּיבּים מְיבּים מִיבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מְיבְּיבָּים מְיבָּים מְיבָּים מְיבָּים מְיבָּים מְיבָּים מְיבָּים מְיבָּים מְיבָּים מְיבָּים מְיבּים מַבְּיבּים מְיבּיבּים מְיבּים מְיבּים מְיבּים מְיבּים מְיבּים מְיבּים מְיבּים מַבְּיבּים מְיבּים מְיבּים מְיבּים מָבְּיבּים מְיבּים מּיבּים מּיבּי

기가 n. pr. Ohad, fils de Siméon, Gen. 46, 10.

אָרָהְיּ (v. הְהָ) Ah! hélas! malheur! מְּהָיּהְ אֲדְּיָרְ יְדְּוֹיִהְ Jug. 6. 22, ah! Éternel mon Dieu! אָרָה בִּיוֹים Joel 1. 15, malheur pour le jour!

juge, Jug. 3. 45. — 2° Ehud, fils de Bilhan, I Chr. 7. 40.

אָרָהָאָ n. pr. m. Fleuve entre Jérusalem et Babylone sur les bords duquel Esdras campa avec les émigrants: אָרָהָּ אָבָרְיּ אַבָּרָאָ בּבּרְיָרָ אַרָּאָרָא Esdr. 8. 21, près du fleuve Ahava; תַּמָּא אֶל־אָבִיאָ 8. 15, une rivière qui se jette dans l'Ahava, ou qui se dirige vers la contrée ou la ville appelée Ahava.

אָהְיָה Un des noms de Dieu : אָהְיָה

בּלֵיכֶם Exod. 3. 14, Ehyé (l'Étre éternel) m'a envoyé auprès de vous (1ºº pers. du fut. de מַרָח).

אָהַל (fut. יְאֵדֵל) Dresser des tentes, voyager en demeurant sous des tentes: פאָהַל פַר־סְּוֹם Gen. 13. 12, il dressa des tentes jusqu'à Sodome.

Pi.: ילאריחל שם ערבי Is. 13. 20, l'Arabe ne dressera plus sa tente

(יאהל pour יהל).

Hiph. Répandre de la lumière, briller : נֵלְּאֵ נְאֵנְיִלּלֹּא נַאֲנִילִּלֹּא נַאֲנִילִּלֹּא נַאֲנִילִּלֹּא נַאֲנִילִּלֹּא נַאָּנִילִילִּלֹּא נַאֲנִילִּלֹּא Job 25. 5, voici la lune même, elle ne brille pas avec éclat, ou elle ne restera pas sous sa tente (v. לַּאַלֵּר).

אָהָל m. (avec suff. אָחָלָך, אָחָלָך, אָחָלָר, avec ה parag.; plur. אַהָלִים et אַהָלִים, const. אַדוּלֵר, avec suff. אַדוּלָרי). 1° Tente: רשב אחל ופקנת Gen. 4. 20, demeurant sous des tentes et ayant des troupeaux; אֹהַל הַעַרוּה ; tente d'assignation אֹהַל מוֹער tente de témoignage, le tabernacle (v. מוֹעֵר); une fois האֹחָל I Rois 1. 39. — 2º Demeure, maison : וַיַּלְכִּי לְאַחֶלֵיתָם I Rois 8. 66, ils retournèrent à leurs demeures ; לאֹתֶלִיהָ יְשִׂרָאֵל I Rois 12. 16, a tes tentes, ô Israel! בְּאֹחֶל בָּוָר Is. 16. 5, dans la maison de David; באותל ביתר Ps. 132. 3, dans ma maison ; אֹהֶל מִשְׁמְנוֹת Job 21. 28, demeure. — 3º Temple de Jérusalem : רַחַב הַאֹהֵל Ez. 41. 1 , la largeur du temple.

אָהֶל n. pr. Ohel, fils de Zorobabel, I Chr. 3. 20.

אָהֶלָה (elle a sa tente ou son temple) Nom symbolique donné à Samarie représentée sous l'image d'une prostituée, Ez. 23. 4.

אָהֵלִיאָב (tente du père) n. pr. Ohaliab, fils d'Ahisamach, Exod. 31. 6.

אָהֶלְיבָה (ma tente est en elle). Nom symbolique donné à Jérusalem représentée sous l'image d'une prostituée, Ez. 23. 4.

אָהָלִיכְמָה (ma tente de la hauteur) n. pr. Ohalibama, femme d'Esaŭ, Gen. 36. 2.

et אָהָלוֹח pl. Aloès, arbre et

bois de ce nom : שַּאָחָלִים נָטֵל Nomb. 24. 6, comme des aloès que Dieu a plantés; מרדומיקולות Ps. 45. 9, myrrhe et aloès.

אַרָּרוֹ Aaron, frère de Moise, premier grand pontife: בְּרֵי אָחָרוֹן Jos. 21. 4, les fils d'Aaron; בית אַחָרוֹן Ps. 115. 10, la maison d'Aaron, les pontifes.

אַר Prov. 31. 4, cheth. p. kering (ע.דאַ). אוא n. pr. m. Esdr. 10. 34.

אוֹר m. (pl. הוֹבוֹא). 1° Nécromancien, devin, python, nécromancie: בְּיִרְיִן קִינְן אָרִין קִינְן אַרִין קִינְן קוֹבְן Is. 29. 4, ta voix sortira de la terre comme celle d'un devin; בַּיְלֵּח־אִינִן ISam. 28.7, une pythonisse. — 2° Outre. Ex. unique: הוֹבִינִין Job 32. 19, comme des outres neuves ou contenant du vin nouveau.

הֹבוֹא (outre) n. pr. Endroit où les Israélites ont campé dans le désert, Nomb. 21. 10.

אוֹבִיל n. pr. Aubil, gardien des chameaux de David, I Chr. 27. 30.

אובל m. (v. רובל). Fleuve, torrent : אובל אולָר). Reuve Aulai, Dan. 8. 2; 3. 6.

קאפר מְצָל : Tison (אַרִּדִים m. (pl. מְּבִּדִים). Tison : מְּצֵל אַ Amos 4. 11, comme un tison sauvé d'un embrasement.

וֹתְּיָהְ (Kal inusité, v. אָבָה Vouloir, désirer.

Niph. Étre désirable, agréable; être beau, convenir : מַּיִּיְרָיִים Is. 52. 7, qu'ils sont beaux sur la montagne (les pieds de celui qui annonce le salut); מְּיִיִּרִים בְּעִּרִים בְּעִרִים בְּעִּים בְּעִרִים בְּעִים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִים בְּעִּים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּים בְּעִּים בְּעִים בְּעִּים בְּעִּים בְּיים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִּים בְּיבְּים בְּיוּבְּעִים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִּים בְּעִּים בְּיבּים בְּיים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִיים בְּיבּים בְּיבּיים בְּיבְּיים בְּעִים בְּיבְּים בְּיבְּיבּים בְּעִ

Pi. Désirer fortement: מַרְיתְאָהָּת נְמְשָׁהְ בַּלְינְת Deut. 12. 20, car ton âme désirera; הַלְינָה בַּלִּילָה Is. 26. 9, je t'ai désiré en mon âme pendant la nuit, mon âme t'a désiré. Il se construit toujours avec מַּשָּׁ excepté, Ps. 132. 13. 14.

Hithp. ירָאָא, fut. apoc. ירָאָא, בְּיִחְאָר, fut. apoc. ירָאָא, בְּיִחְיִּר, fut. apoc. ירָאָא, בְּיִחְיִּר, Deut. 5. 21, tu ne désireras pas la maison de ton prochain; ירָאָא אַרָּאָר פּאָאָר אַרָּאָר פּאָאָר אַרָּאָר פּאָאָר אַרָּאָר פּאָאָר אַרָּאָר פּאָאָר אַרָּאָר אַרָּאָר פּאָאָר בּאַר אַר אַרָּאָר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּיִרד בּאַר בּא

וו אָּנָה (Kal inusité, v. אָיָה) Marquer.

Hithp.: מְדְתְשִּוּיְהָם לְּכֶם לְּבְבוּל קַדְיְסָת Nomb. 34. 10, vous vous tracerez comme limites d'Orient; אָהָא לָכִם 34. 7, vous tracerez, vous mesurerez, les limites [pour הְּתַאֵּר (v. תְּאָה II).

אַנְבֶּל־אָנִּח f. Désir, fougue: מְבָּל־אָנַּח בְּשָׁיִּהְי אַנְּח בְּעָשׁיִי לַשְּׁיִּגְּח בַּעְשָׁיִּהְ בַּעְשָׁיִּהְ Deut. 18. 6, dans tout le désir de son âme; אַנְיָּח Jér. 2. 24, dans sa fougue; sans בַּשָּׁיִהְ Osée 10.10(v. I אָנָהְי).

mn n. pr. m. Neh. 3. 25.

לְּחָאֵל n. pr. Ouzal, fils de Joktan, Gen. 10. 27.

nite, Nomb. 31. 8.

אוֹר interj. (ע. רוֹדי). Hélas! ah! malheur! אוֹר־בֹּן מּיִּאָב Nomb. 21. 29, malheur à toi, Moab! cri de douleur et de menace.

אוֹיְהָה Même signif.: אוֹיְהָה Ps. 120. 5, malheur a moi. אַרְלּ adj. et subst. Sot, fou, stupide: אַרְלּ מַּנְבְּרָא Prov. 29. 9, un sot; אַרְלּ מַנְבָּרָא Osee 9.7, le prophète est fou; בְּר אֵרִל עַבְּר A. 21, mon peuple est stupide, impie. Plus fréquemm. subst.: נְאַיִּלִים Is. 35. 8, les sots ne s'égareront plus.

אַוּילִי Meme signif. (יְ paragog , ou comme בְּלֵּי רֹבֶּה Ex. unique : בְּלֵּר רֹבֶּה Zach. 11. 15, la houlette d'un pasteur

insensé.

אַייל מְרֹדֶּהְ (sot Merodach) n. pr. Evil Merodach, roi de Babylone, II Rois 25. 27.

אול m. Douteux. פּרָרִיא אַנְּלָם Ps. 73. 4, leur force est saine, ou leur corps est gras, fort; selon d'autres: il est robuste comme un portique (v. אַנָּלָי (אַנֶּלֶי cheth. p. אַיַּלָּר הָאָנֶין 11 Rois 24. 15, les grands du pays (v. אַיָּלֶי).

אולי n. pr. Fleuve qui se jette dans

l'Euphrate, Dan. 8. 2.

אולמי (plur. אַלְּמִי , const. אַלְמִיּר) Voûte, galerie, vestibule, portique: אַלְמָּר וּנְתַּמָּא I Rois 7. 6, la galerie aux colonnes; אַלְמָּר אַלְּמָּר אָרָעָּא 7. 7, le portique du trône; בּמְּשִׁאַ דְּלָּאָ 7. 7, le portique de la justice, du tribunal. Il désigne particulièrement le vestibule du temple de Jérusalem.

שוֹלְם מוּלְם adv. d'opposition. Mais, au contraire: אַּלְם שְׁלַּח־יְאָבְיָר Job 2.5, mais étends ta main. Plus souvent יָאַרְּלָם.

אָנֶלֶת f. (de אַרָּלָּה). Folie, légèreté: אָנָלָת רָסִילִּים אָנָלָת Prov. 14. 24, la folie des insensés (reste toujours) folie; אַלְּחָדִם אַנְתְּח רָדְעָהָ לְאַנְּלְתִּדְ Ps. 69. 6, mon Dieu, tu connais ma légèreté.

אֹנְעָּר (qui parle) n. pr. Aumar, fils d'Oliphaz, Gen. 36. 14.

אוא (ou אַצָּן) Kal inusité.

Hithpa. Se plaindre, murmurer: בה יירואים אבם הי Lam. 3. 39, de quoi l'homme se plaint-il pendant sa vie? ורידי דובם בפראננים Nomb. 11.1, le peuple était comme murmurant, ou comme cherchant des prétextes (v. אַנָר, האַנָה, האָנָה). ון און et און (avec suff. אוֹרָי, שׁוֹשִׁ, מִינִי, אוֹנָי, בּינִאָּ, plur, סיים 1° Vanité, fausselé, mensonge, iniquité, idolátrie : חַן כְּלֶם אָנָן Is. 41. 29, tous ils ne sont que vanité; וּבְרֵי־פִּיו אָוֵן וּמְרְמָח Ps. 36. 4, les paroles de sa bouche ne sont que fausseté et tromperie; parray Prov. 17. 4, levres mensongères; לאראוכל און ועצרה Is. 1. 13, je ne puis supporter (ensemble) iniquité et solennité ; מָטֶר בְּחָר hommes, artisans d'iniquité: אונים Prov. 11. 7, mechants, hommes iniques; יָצֶּוּן וּחְרָפָרם הַשְּצֵר I Sam. 15. 23, l'opiniatreté, c'est idolatrie et culte des Théraphim; ya ma Osée 10. 5, maison de l'idolatrie, nom donné à אָל appelé aussi אָנן (10.8 אָנַן , аppelé aussi אָל Amos 1. B, de la plaine de l'idolatrie, nom donné à Damas.

2º Peine, douleur, affliction, devil, synonyme de בֶּרָ־אוֹנִי : עַמֵל Gen. 35.18, fils de ma douleur; בַּלַחָם אוֹנִים Osée 9. 4, comme le pain des affligés, le festin de deuil ; לא־אָבַלְּתִּי, בְאֹנִי פִידֶּשׁ Deut. 26.14, je n'en ai point mangé dans mon deuil; ובית אל יְהְיָח לְאָיֵן Amos 5. 5, et Beth-El sera réduit à l'affliction ou au néant; הַּחַלֵּר כּיּשָׁן Hab. 3. 7, au-dessous de la misère, du néant, j'ai vu les tentes des Ethiopiens, c.-à-d. dans la plus profonde misère; selon d'autres : à cause des péchés (commis par Israel), j'ai vu (dans la Terre-Sainte) les tentes des Ethiopiens. II !!! ou jis m. Force, vigueur, richesse, fortune : וּבְאוֹנוֹ טֵּרָת אֲת־אֵלֹחִים Osée 12.4, dans sa force (dans la force de l'age), il lutta avec un être divin; ובּלָאֵין אוֹנִים עִצְּטָח יַרְבָּח Is. 40. 29, il augmente la force de ceux qui sont sans vigueur; יְרָאלְּיִדְּרְ אִוֹנְיִי Gen. 49. 3, prémices de ma force, mon premier-né; (de même) אַנָּי Job 18. 12, son fils sera affamé; סְצָּאַרִּר אֵיֹן לִיי Osée 12. 9, je me suis amassé de la fortune (v. רְעֹוֹיִ).

718 n. pr. m. Aun, fils de Peles, Nomb. 16. 1.

קוֹא פּוּ וְא n. pr. Ville d'Égypte, Héliopolis, Gen. 41. 50, appelé אָיָנָ Ez. 30. 47.

11 (v. 71x).

1218 (fort) n. pr. Ville de la tribu de Benjamin, Esdr. 2. 33.

אוֹנְיּוֹת f. plur. Vaisseaux, II Chr. 8. 18, cheth. keri אַנְיּוֹת.

DAN n. pr. 1º Onam, fils de Sobal, Gen. 36. 23. — 2º Onam, fils de Jérahmiël, I Chr. 2. 26.

্ৰেটাই n. pr. Onan, fils de Juda, Gen. 38. 9.

d'où les Israelites tiraient l'or, Jér. 10.9.

אֹפִיר et אַנְּיל Ophir, contrée où Salomon envoya des vaisseaux pour y prendre une grande quantité d'or, de pierres précieuses, et du bois rare, I Rois 9. 28.

אוֹפָן m. (const. אוֹפָן, plur. אוֹפָן).
Roue: רָיָשֶׁב צַלֵירָשׁ אוֹפְן Prov. 20. 26, il fait passer la roue sur eux. — 2° Le nom d'une catégorie d'anges: רְיָאוֹפְוֹיִם Rituel, les Ophanims; אוֹפָן

aussi : genre, manière.

Hiph. Presser, insister, s'efforcer: אַל־מָאַרְצוּ לַמְחַמֵּיִר לְּמַחְרַצוּ לְמַחְמֵּיִר לְּמְחַיִּרְצוּ לְמַחְמֵיִר לְּמְחַיִּרְצוּ לְמִחְמֵיִר וֹאַ Is. 22. 4, ne vous ef-

forcez pas de me consoler; נְיָאִיבֵּרּ נְיַמֶּלְאָּכִים Gen. 19. 15, les anges insistèrent auprès de Lot, le pressèrent.

אור trans. et intrans. Devenir clair, s'éclaircir, briller, éclairer: אוֹר בְּבַּיִּרִי Ps. 139. 11, la nuit devient lumineuse autour de moi; אוֹר אוֹר בּיִבִּי Gen. 44. 3, le jour paraît, devient clair; בֵּיבִי I Sam. 14. 29, car mes yeux se sont éclaircis; אוֹר אוֹר בִּיבִי Is. 60. 1, lève-toi, brille; אוֹר וְאַנֹיך Prov. 4. 18, allant, éclairant.

Niph. (גָּאָר, בְּעוֹר הַחָּיִים). Etre éclairé, faire jour, être brillant: בַּאוֹר הַחַיִּים בּאוֹר בָּאוֹר הַחַיִּים). Etre éclairé, faire jour, être brillant: בַּאוֹר בָּאוֹר הַחַיִּים 10 33. 30, pour être éclairé par la lumière des vivants; וואַה בְּיִהְרוֹן Parut à Hébron; בָּאוֹר צָּיְהָה Ps.76. 5, tu es éclatant, majestueux; suivant d'autres: tu détruis (v. בַּאַר).

718 m. (fem., Job 36. 32). 1° Lumière, soleil, matin, éclat: רָדָי אַר נְיַנְיִיר wix Gen. 1. 3, que la lumière soit, et la lumière fut; métaph.: אַנְתַּתְּיִהְ לָאוֹר צוֹיִם Is. 49. 6, je ferai de toi la lumière des nations; יאור חשה בעריקיה Is. B. 30, le soleil est obscurci par les nuages; מריבות עריבות דייום Neh. 8. 3, depuis le matin jusqu'au milieu du jour; לאור חשיף Hab. 3. 11, (ils marcheront) à l'éclat de tes flèches. - 2º Métaph. Sérénité, bonheur : יאור פני לא יַפִּילוּך Job 29. 24, ils ne troublèrent pas la sérénité de mon visage; אור מַנִים signifie aussi faveur, bienveillance : איר קעיף די Ps. 4.7, la lumière de la face, o Eter-חפו! באיר־פּגַר היים Prov. 16, 15, dans l'éclat du visage du roi il y a vie, c.-à-d. un regard favorable du roi donne la vie; אַרי זַיְרָעָ לַאָּרִים Ps 97.41, le bonheur est ensemencé pour le juste. — 3° Herbe, pluie (ce der-תום צח בלראור : nier sens douteux) is. 18. 4, comme une chaleur pure sur l'herbe ; יַמִּיץ עַנֵּן אוֹרוֹ Job 37. 11, il fait fondre, ou il répand, le nuage qu'il a chargé de sa pluie (v. mix). Plur. luminaires. Exemple פאורים unique : לִּפְשָׁה אִיִּרִים בְּּוֹלְים Ps. 136. 7,

à celui qui a fait les grands lumi-

אר אָשְּׁרְשׁ אַ אַרְּאָרָר אָּתְּר אַר 1s. 50. 11, à la flamme de votre feu; אַרָּאָרָר אָרָּאָר Is. 44. 16, j'ai vu le feu. — 2º Plaine: בְּאָרָר בְּרָדְר רְיִ בְּרָר רָיִ בְּרָר רָיִי בְּרָר רְיִי בְּרָר רְיִי בְּרָר רְיִי בְּרָּר רָיִי בְּרָר רְיִי בְּרָר רְיִי בְּרָר רְיִי בְּרָר רִיי בְּרָר רִי בְּרָר רְיִי בְּרָר רִי בְּרָר רְיִי בְּרָר רִי בְּרָר רְיִי בְּרְר רִי בְּרָר רְיִי בְּרְר רְיִי בְּרְר רְיִי בְּרְר רִי בְּרְר רְיִי בְּרְר רִי בְּרְר רְיִי בְּבְּר רְיִי בְּרְר רִי בְּרְר רִי בְּרְר רִי בְּרְר רְיִי בְּרְר בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּייִי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִייְייי בְּייִי בְייִיי בְּיִייְיי

718 u. pr. I Chr. 11. 33.

אוֹרָה f. 1° Lumière, bonheur: מְּחְשֵׁיכְּח מָאוֹרָה Ps. 139. 12, l'obscurité est comme la lumière; בְּיִתְּיִהְיִם נְיִינְהָּוֹ אוֹרָה Esth. 8. 16, il y eut fête pour les Juifs.—2° Plur. Herbes: מַל אוֹרֹת Is. 26. 19, la rosée qui tombe sur l'herbe, et אֹרֹת II Rois 4. 39.

אררים אורים אורים ביים לאיד Lév. 8. 8, les Ourim et Thoumim, révélation et vérité, ou lumière et droit, nom d'un objet que portait le grand-prêtre dans le pectoral, et qu'il consultait comme oracle; en quoi cet objet consistait est inconnu. ביישיים, Nomb. 27. 21.

ן. plur. Crèches ou étables : אַנרוֹת לְאֵנְרוֹת Il Chr. 32.28, et des étables pour les troupeaux (v. אָרָיִה hébr.).

718 n. pr. 1° Uri, fils de Hur, Exod. 31. 2. — 2° Esdr. 10. 24. — 3° I Rois 4. 19.

אוריאל (flamme de Dieu) n. pr. m. 1° I Chr. 6. 9. — 2° II Chr. 13. 2.

אוּרְיָה (flamme de Dieu) n.pr. 1° Uriah, époux de Bathseba, II Sam. 11.3.—. 2° Pontife sous Achas, Is. 8.2.

אוֹרָיָהוֹי (flamme de Dieu) n. pr. Prophète tué par l'ordre de Joakim, Jér. 26. 20.

י אוֹרֵיְתָא Loi : אוֹרַיְתָא Rituel, tous ceux qui s'occupent de la loi, qui l'étudient.

אוא m. et f. (plur. מיייאל). 1° Signe, symbole, souvenir, enseigne, preuve, miracle: וְלְמִישְׁרִים וּלְמִישְׁרִים Gen. 1.14, ils serviront de signes et d'époques, de signes pour les époques; תְיִבָּי לְאֵיֹת בְּאִית בְּיִית לְאִיֹת בְּיִית הַ

Gen.17.11, ce sera le signe de l'alliance; בּיְלְים Is. 55. 13, un souvenir éternel; בְּיִבְּיִח אֲבֹּיְם Nomb. 2. 2, sous les enseignes de leur tribus, différent de בְּיִבְּיִח אֲבֹיְם Grapeau de trois tribus réunies; הַיִּבְּי מְּבִים Exod. 3.12, ceci te servira de signe, de preuve; בְּיִבְּיִם הַּאָבׁ Deut. 4. 34, par des miracles et des prodiges (v. רְיִבִּים). "— 2° Lettre de l'alphabet: תַּיִבְּים Aboth, une lettre.

חוֹת (fut. חוֹתים, רוֹמִים) Convenir, être d'accord avec quelqu'un (v. רְאָּבִי).

R adv. Alors. Souvent le futur qui suit cet adverbe est mis pour le passé :. או רְשִׁיר־מְשֵׁח Exod. 15. 1, alors Moïse chanta; plus rarement le passé pour le futur : אַז נְבָחָלֹּה אַלּהְפֶר אַרוֹם Exod. 15. 15, alors les princes d'Edom seront épouvantés. יפאו Depuis, depuis longtemps, de tout temps: יפַאָּה בָּארָהיי אל-מרטה Exod. 5. 23, depuis que je suis venu chez Pharaon; מאז ועמוה II Sam. 15. 34, depuis longtemps et maintenant; נכון פּסָאַך פֵאַז Ps. 93. 2, ton trône est établi de toute éternité. אַנֵּר מער מעספרט avec י parag.: אַנַר תַּשָּׁיָם שִׁטְּבּוּנה Ps. 124. 4, alors les eaux nous auraient submergées; יִרְעָהָּן כִּירֹאָז הְוּלֵבר Job 38. 21, savais-tu alors que tu devais nattre? transposition pour קראו . או פראו Ex. unique: אָסְרָאָז תַּדְלָנּגּ Jér. 44.18, depuis que nous avons cessé.

איא chald. (part. pass. אוא, inf. אוף, avec suff. מינים). Brûler, chauffer: אָמָה לְּמֵיִא לְאַתּוּנָא Dan. 3. 19, 22, il ordonna de chauffer la fournaise.

한 n. pr. m. I Chr. 11. 37.

Dan. 2. 5, 8, littér. la chose s'en est allée de moi, j'ai oublié la chose (ou j'ai ordonné cela), v. אַלַל.

אוֹב m. Hysope: מְחָשְאֵרָ בְּאֵוֹב Ps. 51. 9, purifie-moi avec de l'hysope. Il servait à asperger.

אַזוֹר m. Ceinture, corde : דְּתָּיָח צֶּהֶיּה מְּחְנָית Is. 11. 5, la justice sera la ceinture de ses reins; נַיָּאָטֹר אָזוֹר בְּמָּחְנַיתִּם

Job 12.18, il attache une corde autour de leurs reins (v. ng.).

'in (v. 18).

קרָהָה f. Offrande qui fait souvenir, la partie de l'oblation brûlée sur l'autel, offrande d'encens: וְיִּמְטִיר חַבּוֹץ אָרדאַוֹּלְנָהְי Lév. 2. 2, le pontife offrira sur l'autel ce qui fait souvenir, ou l'encens; מוֹנָלְנָהְ לְאַוֹּטְי בְּלַאַנְים לְאַוֹּטְי 24. 7, ce sera l'offrande d'encens de ce pain (v. בַּי, א pour n, formatif du Hiph.)

Pou. part.: נְיָן נְיָן מְשִׁנְּלּ Ez. 27.19, Dan et Javan voyageant, allant d'un endroit à l'autre; selon d'autres: Dan et Javan (fournissent ton marché) de tissus. Peut-être אַרָּאָר est-il le nom d'une ville ou d'une province.

אַנלי chald. Aller, s'en aller: אָנלי Esdr. 4. 23, ils allerent en grande hâte à Jérusalem.

אָיָל (depart) v. אֶבֶּן n. pr.

MR Kal inusité.

Pi. אַשְּ Peser, examiner : יָאַן יְתְּקֵר Eccl. 12. 9, il examina et il rechercha.

Hiph. Prêter l'oreille, être attentif, entendre, écouter, exaucer, obéir; avec le régime direct, avec לְּבָּי , avec לֵּבְּי , avec לֵבְּי, בַּבְּי , avec לֵבְּי, בַּבְּי , ct sans régime: תַּבְּיבְּיִר , ct sans régime: תַּבְּיבְּיִר , ct sans régime: תַּבְּיבְּיִר , avec לֵבְּי , בַּבְּי , בַּבְי , בַּבְּי , בַבְּי , בַּבְּי , בַּבְי , בַבְּי , בַּבְּי , בַּבְּי , בַּבְּי , בַּבְּי , בַּבְּי , בַבְּי , בַּבְּי , בַבְּי , בַבְּי , בַּבְּי , בַבְּי , בַּבְּי , בַּבְי , בַּבְּי , בַּבְיבְּי , בַּבְּי , בַּבְּי , בַּבְּי , בַּבְּי , בַּבְּי , בַּבְיבְּי , בַּבְּי , בַּבְּי , בַּבְיבְי , בַּבְּי , בַּבְיבְּיוּ , בַּבְּי , בַּבְּי , בַּבְּי , בַּבְיבְּי , בַּבְּיבְּיוּ , בַּבְּיבְּי , בַּבְּיבְּיוּ , בַּבְּיבְּיוּ , בַּבְיבְּיוּ , בַּבְּיבְּי , בַּבְּיבְּיוּבְיבְּיוּ , בַּבְּבְיבְּבְּבְּיוּבְיבָּבְיבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְי

אָאָ m. Instrument ou arme. Ex. unique: קה אַל אָנְיָת Deut. 23. 14, tu auras une beche parmi tes instruments, ou armes.

אַרָּה m. pr. d'un village, I Chr. 7. 24, Uzzen, bâti par Seëra, fille d'Ephraim.

קבור קבור (oreilles ou pointes de Tabor) Ville de Nephthali, Jos. 19.34.

기가 (oreille du Seigneur) n. pr. Fils de Gad, Nomb. 26. 16.

ח אוניה n. pr. m. Neh. 10. 10.

קיקים m. pl. (pour יִיקִים). Ghaines: אַיִּיקִים). Ghaines: אַיִּקִים אַנִּיִּחְיִּם Jer. 40. 1, il était lié avec des chaines.

אַרָּה (fut. יבָּהְי, ע. יבָּאָר, Geindre, se ceindre: אָרָהָי, אַרָּה וֹאָרָה וְאָרָה וֹאָרָה Jér. 1. 17, et toi, ceins tes reins, c.-a-d. arme-toi; אַרָּה וְיִּרְלּ I Sam. 2. 4, ils se ceignent de force; יבָּאַרְרָי יַאַרְרָי Job 30. 18, il me serre comme le bord de ma tunique (me serre le cou).

Niph. Etre ceint : נְאָתֶר תַּנְבוּרָתו Ps.

63. 7, il est ceint de force.

Pi. Geindre, entourer, fortifier: בְּחָצְּוְרֵהְי Ps. 18. 40, tu m'as ceint de force; מְמָצִּוְרֵהְי מְסִרְּ Ps. 30. 12, tu m'as entouré de joie (מְמָצִּוְרָהְי II Sam. 22. 40, pour יְלָאָיְרָי (נְמְאַוְרֵיִּרְי II Sam. 22. 45. 5, je t'avais fortifié, et tu ne me connaissais pas. Part.: מְאַרָּיִר יִיִּקוֹרִי Is. 50. 11, ceints, armés, de brandons.

Hithp. Se ceindre, s'armer: פֿז הִרְאָנֶר Ps. 93. 1, il s'est ceint de force; מווין און Is. 8. 9, armez-vous et

tremblez.

אַורוֹעַ f. (de אָרוֹעַ avec א prosthét.). Bras: וּבְאָוְרוֹעַ וְפִנּיְה Jér. 32. 21, et par le bras étendu.

קאָרָח יְתַּבֶּר : m. 1° Indigène קּאָרָח יְתַבָּר Lév. 16. 29, l'indigène et l'étranger. —

2º Arbre qui n'a pas été transplanté: קאָרָרת רַצָּנָן Ps. 37. 35, comme un arbre verdoyant.

ייריי n. patron. De la famille de rent I Rois 5. 11.

I দিই m. (const. শান্ত, avec suff. স্পান্ত; אָחִיכִם, pl. אַחִים, const. אָחָר, avec suff. אָרֵיר, אָרֶיר, אָרָיר, אָרָיר, אָרָיר, אָרָיר, אָרָיר, אָרָיר, אָרָיר, אָרָיר, concitoyen, allié, ami, prochain: קרבקח אח Gen. 24. 29, Rébecca avait un frère; אַחָר אַחָר Gen. 29. 15; est-ce parce que tu es mon parent? אַחַר טָאאַד פֿאר בּוּיָטְן אָחַר Uhr. 12. 29, et des Benjamites, frères de Saul, c.-a-d. de la même tribu que lui ; קעלה אַה מַאַחָר דמאם Ez. 18. 10, qui commet contre son frère une de ces choses (v. II ma); אחר בגרו Job 6. 15, mes amis sont devenus perfides. Precede de www l'un l'autre : ניאמרו איש אל־אחיר II Rois 7. 6, ils se dirent l'un à l'autre. Aussi des choses inanimées : אַנירָם אָישׁ אַל־אַרְיר Ex. 25. 20, leur face (celle des cherubius) sera l'une vis-à-vis de l'autre. Metuph .: אָח הוא לְבַעל מַשְׁחִרה Prov. 18. 9, il est un frère du destructeur, c.-à-d. une cause de ruine.

III אָל interj. Hélas! malheur! הַאָּטֶר Ez. 6. 11, et dis: Malheur! A cause de toutes ces criminelles abominations.

IV אָל f. Atre, foyer: יְאֶת־תָּאָה לְּשָנְיִי יְאֶת־תָּאָה Jér. 36. 22, et l'âtre devant lui était allumé.

ראל chald. (avec suff. קיקיק). Frère.

ווא (plur. בייוה seul usité) Hiboux : בייוה בייוה איים אורים Is. 13. 21, leurs maisons seront remplies de hiboux.

그런다 (frère du père) n. pr. Achab, roi d'Israel, I Rois 16. 28.

וְבְּרְאָ n. pr. m. I Chr. 2. 29.

קבְּדֶלֶם אַלּ־מַחָּד : Gen. 49. 6, que mon honneur ne s'associe pas à leur conciliabule; selon d'autres, de la racine יַּדָר.

Hithp. Ex. unique: בְּחָצֵּהָדִי Ez. 21. 21, tourne-toi vers un côté, ou : assemble tes forces.

nom de nombre et adj. (const. יאחוד, f. החוא pour החות; selon d'autres, de II m). 1º Un, premier, quelque: Gen. 8. 5, le premier du mois ; মানুহ সায়ুহ Gen. 3. 22, comme quelqu'un d'entre nous. - 2º Seul, unique, unanime, immuable : אָחָד תָּיָהוֹ אַבְרָיָהָם Ez. 33, 24, Abraham était seul (de sa race) ; אַתָּד אַ Deut. 6. 4, l'Eternel est unique; קול אַקַוּי Exod. 24. 3, d'une voix unanime; אר באַרווי Job 23. 43, il est immuable. אַחַוד' répété, l'un l'autre : אַחַד וּפְצַרו אַחַד וּפְצַרו אַחַד Exod. 17. 12, l'un d'un côté, l'autre de l'autre côté; יַשֶׁם תָּאֶתָה — יָשֵׁם תָּאֶתָה — יָשֵׁם תָאֶתָה Exod. 18. 3, 4, le nom de l'un, le nom de l'autre.

Avec les prépositions. אַרָּבֶּיבְ Une fois, tout à coup: רְּבָּיבְּי אֲשׁיִר Prov. 28. 18, il tombera soudainement; אַרָּבְּי בַּּיבָּי בַּבְּי וּ בַּבְּי בַבְּי בַּבְּי בַבְּי בַבְי בַבְּי בַבְּיבִי בַּבְּיבִי בַּבְּיבִי בַּבְּיבִי בַּבְּיבִי בַּבְּיבִי בַּבְּיבִי בַבְּיבִי בַּבְּיבִי בַּבְּיבִיי בַבְּיבִיי בַּבְּיבִיי בַּבְיבִיי בַּבְיבִיי בַּבְיבִיי בַּבְיבִיים בּיבּיבִיי בַּבְּיבִיי בַּבְּיבִיי בַּבְיבִיי בַּבְּבִייי בַּבְיבִיי בַּבְיבִייי בַּבְיבִיי בּיבְּיבִיי בַּבְיבִייי בּיבְּיבִיי בּיבְיבִיי בַּבְּיבִייי בּיבּייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּיבּייייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּיבּייייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּיבּייייי בּיבּייייי בּיבּייייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּיבּייייי בּיבּייייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּיבּייייי בּיבּייייי בּיבּייייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּיבּייייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּיבּייי בּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּיייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּי

Plur. אַקּרִים בּאַתִּים Les mêmes, quelques: מְּבֶּרִים צָּתְּיִים בּאַתִּים Gen. 11. i, et les mêmes paroles; בְּבָרִים צָּתְיִים בּאָתִיים Gen. 29. 20, comme quelques jours, un petit nombre de jours; בְּבָרִים בְּתְּיִרְ Ez. 37. 17, ils seront unis en ta main.

ינם אַרן סוֹם לְאַרְדוּתוֹ : אַרְדוּתוֹ לְאַרְדוּתוֹ Rit., il u'y a point de limite à son unité.

אָלְּיִרְּטָּיִם Job 8. 11, l'herbe pousse-t-elle sans eau? מַּמְרְּעָּדְּעָּ מָאָאָר בְּלִרְּטָּיִם Gen. 41. 18, elles paissaient dans la prairie; פָּיִרָשׁ יַמְיִרִא יַמְרָיא Osée 13. 16, car il fleurit dans les prairies; אָרִים pour אָרִים, ou de אַרָּר אָרָים (v. le même exemple à אַרְיָּם).

חוד n, pr. I Chr. 8. 6.

אַרְהָה f. Démonstration , argument. Ex. unique : נַאַדְּהָרָה בָּאָוֹפֵיכָם Job 13.17,

et que ma démonstration (pénètre) dans vos oreilles (v. nyn).

אחו

קְּמָבֵי f. Fraternité, amitié: אָרְיָּהָיּ אָרִייְהָאָצְּ Zach. 11. 14, pour détruire l'amitié.

ning n. pr. m. I Chr. 8. 4.

בּיִתְּיהָ chald. f. Explication : אַיְתְיהָן Dan. 5. 12, et l'explication d'énigmes (י. רְיָהָיה).

יביי n. pr. m. I Chr. 4. 2.

הוחת ל. (pl. רווישיש). Sœur, parente; femme d'une même tribu, d'un même pays; alliée, auie: בֵּלְיצִּיִרוֹ וְכָּלְּצִּיִרוֹ וְכָּלְּצִּיִרוֹ וְכָּלְצִּיִרוֹ וְכָּלְצִּיִרוֹ וְכָּלְצִּיִרוֹ וְכָּלְצִּיִרוֹ וְכָּלְצִּיִרוֹ וְכָּלְצִּיִרוֹ וְכָּלְצִּיִרוֹ וְכָּלְצִּיִּרוֹ בְּיִרְשִּׁרִאַ בְּיִרְ אֲחִירִם אוֹשׁבּי Nomb. 25. 18, Cozbi, fille du prince de Midian, leur sœur, leur compatriote; בְּבִּירִי צְּיִּרְיִּיְ צִּיִּרְיִי בְּיִרִי בְּיִּרִי בְּיִרִי בְּיִּרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִּרִי בְּיִרִי בְּיִּרִי בְּיִרִי בְּיִּרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִּרִי בְּיִּרִי בְּיִּרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִּרִי בְּיִרִי בְּיִּרִי בְּיִרִי בְּיִּרִי בְּיִּרִי בְּיִּרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרְי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרְי בְּיִּרְי בְּיִּרְי בְּיִּרְי בְּיִּיי בְּיִרְי בְּיִּרְי בְּיִרִי בְּיִּרִי בְּיִּיי בְּיִּיי בְּיִּיי בְּיִּיי בְּיִּיי בְּיִּי בְּיִּיי בְּיִי בְּיִּיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייי בְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייִיי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּי

ליים (fut. יוואי, rarement יוואים) Se construit avec le rég. direct et avec ב. 4° Saisir, tenir, se tenir, soutenir, prendre: יוואי אינון אינון

אַתְּוּדּלֶּמ שְׁנָּלִּים Cant. 2.45, prenez pour nous des renards; אָרְוּ שְׁרְ רָתְוּחֶטְשִׁים Nomb. 31. 30, un désigné (pris par le

sort) entre cinquante.

2° Fermer, couvrir, enchevêtrer: מְּבְּשִׁהְּיִהְ וְמִּשְּׁהְּיִהְ וְמִשְּׁהְּיִהְ וְמִשְּׁהְּיִהְ וְמִיּהְיִהְ וְמִבְּיִהְ וְמִבְּיִהְ וְמָבְיִהְ וְמָבְיִהְ בְּבָבֵי אָרְוִים וְמָבִיהְ בְּבָבֵי אָרְוִים I Rois 6. 10, il couvrit la maison de bois de cèdre; ווֹ מְבִירוֹת הְבָּיִר וְחִיבְּיִהְ הַבְּיִרוֹת הְבָּיִר וְּמָבְירוֹת הְבָּיִר וּתְּבְּירִה וְתְבִּירוֹת הְבָּירִה וְתְבִּירוֹת הַבְּירוֹת הְבָּירוֹת הַבְּירוֹת הְבָּירוֹת הַבְּירוֹת הַבְּבִירוֹת הַבְּירוֹת הַבְּירוֹת הַבְּבִירוֹת הַבְּבְּירוֹת הַבְּבְּירוֹת הַבְּבְּירוֹת הַבְּבְּירוֹת הַבְּבְּירוֹת הַבְּבְּירוֹת הְבָּבְירוֹת הְבָּבְירוֹת הְבָּבְירוֹת הְבָּבְּירוֹת הְבָּבְּירוֹת הְבָּבְירוֹת הְבָּבְירוֹת הְבָּבְּירוֹת הְבִּירוֹת הְבְּבְּירוֹת הְבִּבְּירוֹת הְבִּבְּירוֹת הְבִּבְּירוֹת הְבִירוֹת הְבִּבְּירוֹת הְבִּבְּירוֹת הְבִּבְּירוֹת הְבִּירוֹת הְבִּירוֹת הְבִּבְּירוֹת הְבִּבְּירוֹת הְבִּבְּירוֹת הְבִּירוֹת הְבִּירוֹת הְבִּירוֹת הְבִּירוֹת הְבִּירְירִיתְיִים בְּבְּירִיתְיִים בְּבְּירוֹת הְבִּירוֹת הְבִּירוֹת הְבִּירוֹת הְבִּירוֹת הְבִּיּיִים בּיִיתְיִים בּיּבְירִים בּיּבּית הְבִּיּיִים בּיִייִים בּיּיִים בּיִייִים בְּיִיבְּיִים בּיִייִים בְּיִייִים בְּיִיבְּיִים בּיּיִים בּיּבְּיִים בְּיִייִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִייִים בְּייִים בְּיּיִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּייִים בְּיִיים בּייִיים בּייִים בּייים בּייִיים בּייִים בּייִים בּיּייים בּייים בּייִים בּייִיים בּייִיים בּייִים בּייִים בְּיִייִים בְּיִיים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בּיּיִים בְּייִים בּיּיִים בְּייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִיים בּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיִיים בְּיִים בְּיּיִים בְּיּיבְייִים בְּיּיב

Niph. 1° Etre pris : בְּשְּבֶּהְ מְשֵׁהָ מְשֵׁבְּּהְ 22.13, il était pris dans un buisson.—
2° Prendre possession, s'établir: מְשִׁבְּיָבּ Nomb. 32.30, qu'ils s'établissent

au milieu de vous.

Pi. Fermer, couvrir: מְּבֶּיבְּתְּיִוּ Job 26. 9, il ferme, il couvre, la surface du trône.

Hoph. Être enchâssé: יוס II Chr. 9. 18, (six degrés et un marche-pied d'or) étaient enchâssés dans le trône.

ጥላ (possesseur) n. pr. 4° Achas, roi de Juda, Il Rois 16. 1. — 2° I Chr. 8. 35.

אָרָהְיִאָּהְ f. 1° Propriété, possession: בּבְּרָבְּיִאָּהְאָקְ Gen. 23. 4, une propriété de sépulture; יְּחָרְאַ לְּכָבְּ לְּצְּחָר לְכָב לְצָּחְ Lév. 25. 45, ils (les esclaves) seront votre possession. — 2° Une bande, une troupe : בּבְּיִבְּי הַיִּרְאָר Gen. 26. 26, et une troupe de ses amis. Selon d'autres, n. pr., Achusath, l'un de ses amis, de ses compagnons.

TON n. pr. m. Neh. 41. 43.

1° Ahasia, fils d'Ahab, roi d'Israel, I Rois 22. 40. — 2° Ahasia, fils de Joram, roi de Juda, II Rois 8. 24.

기기왕 (leur bien) n. pr. m. I Ch. 4.6. 기기왕 (possession) n. pr. Gen. 26. 26 (v. 가면요 2°).

TR n. pr. Ehi, fils de Benjamin, Gen. 46. 21.

গুলামু patron. de লানমু II Sam. 23. 9, 28.

ጥር n. pr. m. 1°I Chr. 5.15; 2° 7.34.

Dหฺทฺหฺ n. pr. m. II Sam. 23. 33.

אָתִירָה chald. Enigme (אַתִירָה hébr.): בּחְנֵּתְה אַתִּידָן Dan. S. 12, etl'explication des énigmes.

THE (ami de Dieu) n. pr. 1° Ahiyah, fils d'Ahitub, pontife, I Sam. 14.3.—
2° Ahiyah, Silonite, prophète sous Jarobeam, I Rois 11.29.— 3° Plusieurs autres, Rois et Néh.

ח. pr. m. Nomb. 34. 27.

ነባነኝ n. pr. m. 1° II Sam. 6. 3. — 2° I Chr. 8. 44. — 3° 8. 31.

בּייטוּב (bon frère) n. pr. m. 1° I Sam. 14. 3. — 2° II Sam. 8. 17.

ת (frère de celui qui est né) n. pr. m. II Sam. 8. 16.

סיחא (ע. הא).

מְחַמְיּתְ (frère de la mort) n. pr. m. 1 Chr. 6. 10.

7778 (frère du roi) n. pr. 1° Ahimélech, fils d'Abitub, prêtre, I Sam. 22.9.—2° Ahimélech, fils d'Ebyathar, pontife, II Sam. 8. 17.

기가의 n. pr. m. 1° Nomb. 18. 22, Abiman, un des fils d'Enak. — 2° 1 Chr. 9. 17.

[14.80. 약 Fils du prêtre Zadok, II Sam. 15. 27.

1778 n. pr. m. I Chr. 7. 19.

רְינְרָבְ (frère généreux) n. pr. m. I Rois 4. 14.

בּתְינִצְי (alliée à la grâce) n. pr. 1° Ahinoam, femme de Saul, I Sam. 14. 50. — 2° Ahinoham, femme de David, I Sam. 27. 3.

אָרִיּטְכְּוּ (frère de l'appui) n. pr. m. Exod. 31, 6.

1º Ahieser, fils d'Amisadaï, chef de la tribu de Dan, Nomb. 1.12.—2º I Chr. 12. 3.

마인기의 (frère élevé) n. pr. m. II Rois 25, 22.

DNUK (frère élevé) n. pr. Ahiram, fils de Benjamin, Nomb. 26. 38.

עתייבע n. pr. Ahira, fils d'Enan,

chef de la tribu de Nephthali, Nomb. 1.15.

רְשְׁחָלְשְׁחָ (frère du matin) n. pr. I Chr. 7. 40.

רְיִילְיּהְ (frère du chant) n. pr. I Rois 4. 6.

לְּחֵיחְאֵּ (frère de la sottise) Ministre de David, complice d'Absalon, H Sam. 15, 12.

בּחְלֵּכ n. pr. d'une ville. Jug. 1. 31.

לְחָלֵי res. 119. By plût au Ciel אַחָלֵי Ps. 119. By plût au Ciel que mes voies fussent réglées; אַחָלֵי II Rois 5.3.

ים אַרְלְי n. pr. m. I Chr. 2. 31.

אַחְלֶּטְה. Nom d'une pierre précieuse, l'améthyste, Exod. 28. 19.

እርርባ chald. n. pr. Ahmetha, capitale de la Médie, Esdr. 6. 2.

ንቅቦቦል n. pr. m. II Sam. 23. 34.

רָאָנִע Kal. Tarder. Ex. unique: יָאָנֵע Gen. 32. 5, j'y ai séjourné jusqu'à maintenant.

Pi. אָתָר , לְּתִר , יְאָתַר , יִרְיִתְר , trans. et intrans. Tarder, différer, s'attarder, arrêter: יְלְּאָר , מַּמַר , מַנְּעֵר , מַנְּעַר , מַנְּעַר , מַנְר , מְנְר ,

Hiph.: מְרְיַנְשׁוֹכֶּד (keri) II Sam. 20. B, il tarda au dela du temps (qu'il lui avait fixé). V. יְנֵיר.

אַתְּרִים adj. (f. הַתְּיָאָ, pl. אַתְּרִים הַאָּתָּי. הוֹינאָן). Autre, étranger, suivant : אַתָּאָ הַיּנְאָקּ רָּטְּאָן Gen. 37.9, un autre songe; אַתְּיּאָקָי רְּטָּאָן Gen. 47. 21, dans l'année suivante; בּיִרִים אֲתִּיִים בְּעִרִים אֲתִיים בְּעִרִים בּעִרִים בּעִרים בּערים בּערי

אַחַר הַשְּבֵּיל prép. et adv. 1° Après : אַחַר הַשְּבֵּיל Gen. 9. 28, après le déluge ; נַיִּלָּהְ רִּשָּׁהָ אַקור אַקויר Gen. 37. 47, Joseph alla après ses frères. — 2º Derrière, ensuite: בתר מתחים Exod. 11. 5, derrière le moulin; יְדִימָּדוֹ־אָיִל אַנִיזי Gen. 22. 43, et voici un bélier derrière (lui); אַתַר יַבאֹ אַל־חַשְּהֵינָת Nomb. 19.7, et ensuite il entrera dans le camp; אַנִיר פַן, plus souvent אחרדי בן, après cela, ensuite. — 3° Conj. Après que:אָקור הְּבֶּר הֵי Job 42. 7, après que Dieu eut dit ces paroles. Souvent avec שַּשָּׁי יִיפִיר אָשָּׁהַ הַשָּׁמָּ בּיִר Ez. 40. 1, après que la ville avait été frappée. Plur. אַחַרָּד , אַחַרָּד , avec suff. אַחַרָּד , אַחַרָּד. 1°Subst. (a Le derrière : דַיַבָּרוּי אַבְנֶר בְּאַרָּוְרֵי avec le derrière de la lance, c.-à-d. avec le bois. (b Les descendants : אַיִירָיוּם Ps. 49.14, et leurs descendants. -2º Prép., adv., conj. Après, ensuite, après que, puisque : אָיָתָרָי הוֹרִייבָ אֱלֹרִים אוֹתָהָ Gen. 41.39, puisque Dieu t'a fait connaître (tout cela); פוֹכִיהַ אַרָם אַחָרֵי הַן יִפְצָא Prov. 28. 23, celui qui fait de la morale aux hommes trouvera grace ensuite auprès d'eux ; selon d'autres, אַתְרָי ; celui qui fait de la morale aux hommes après moi, à mon exemple. באחרי De decrière, d'auprès, derrière : מַצְּמַתְרַי II Sam. 20. 2, (tous les Israélites se retirèrent) d'auprès de David, l'abandonnèrent; וּכְעַמִיר בְאַתֵּרֶי הַזּקוֹצֵר Jér. 9. 21, et comnie une gerbe derrière le moissonneur; בל אַחָרֵי ,צל אַחַרַי derrière.

קרות אַקרון (ל. תְּיִרוֹם). Dernier : אָבְּר אַרְרְיּ אַרְרוֹן (אַרְר אַרְרוֹן (אַרְר אַרוֹן (אַרְר אַרוֹן (אַרְר אַרוֹן (אַר אַרוֹן (אַר אַרוֹן (אַרוֹן (אַרוּן (אַרוֹן (אַרוֹן (אַרוֹן (אַרוֹן (אַרוֹןן (אַרוֹןן (אַרוּןן (אַרוֹן (אַרוּן (

תְּבְּחַל n. pr. m. I Chr. 8. 4. מַּחְבָּח n. pr. m. I Chr. 4. 8.

יְרִיי chald. adj. (p. אָּחָרִיי). Autre: מּלְכּיּ אָחָרִיי Dan. 2. 39, un autre royaume.

בּתְרֵי כְּמָּ chald. prép. Après : מְתְרֵי כְּמָּ Dan. 2. 29, après cela, après ce temps.

לְחֲלֵייִ chald. adv. Avec בּיִי Dan. 4. 5, jusqu'à la fin, en dernier lieu.

אַרְרִיה (récompense), postérité, reste : רְּבָּיִהְיִה (récompense), postérité, reste : רְּבָּיִה (du commencement) jusqu'à la fin de l'année; מַבְּיִרָּיה הַנְּיָּכְים Is. 2. 2, dans la suite des temps; בְּבִּיְהִיה הָבָּיִר Ps. 139. 9, à l'extrémité de la mer ou du couchant; אַרִּיִּרִיה בַּרָּב Prov. 23. 18, il est un avenir, une récompense; בְּיִרָב בַּרָרָב Amos 9. 1, et leur postérité, je la détruirai par le glaive; בְּבִירִיהְבַּ בַבּרַב 23. 25, et ce qui reste de toi (ton peuple).

chald. Même signif.

לְאָתְיִרְ chald. adj. Un autre : יְאָתְיִרְ Dan. 2. 41, et il n'en existe pas d'autre.

תַּלְכֵּי אֲחֹרָנְיתוּ בּח arrière: תַּלְכֵּי אֲחֹרָנְיתוּ Gen. 9. 23, ils marchèrent en arrière, à reculons; אָדְילְנָּטְ אֲחֹרָנְיִתוּ I Rois 18. 37, tu as tourné leur cœur en arrière, tu as changé leurs sentiments.

אַחַיּשְרְרְפַּנִים persan m. Les satrapes, Esth. 3. 12.

רְפְנִין chald. Les satrapes : מַשְׁלְּדְרְפְנִיאָ Dan. 3. 2.

אַרוּשׁוֵרוּשׁ n. pr. Ahasveros, Assuérus, roi de Perse, Esth. 1. 1; שַׁחַשְּׁתִּעּ (cheth.) Esth. 10. 1.

יַחְשְּׁחָרִי n. pr. m. I Chr. 4. 6.

persan m. pl. Droma-daires, Esth. 8. 10.

טַתַּאַ (v. אַתָּאָ).

אַרְיִשְׁר אָלָי (pl. אַרְיִשׁר אָלִי וֹאָבִים וֹאָלִילִים וְאָלִילִים וְאָבִּים וְאָבִים וְאָבִים וְאָבִים וְאַבִּים וְאַבִּים וְאַבִּים וְאַבִּים וְאַבִּים וְאַבִּים וְאַבִּים וּאַבִּים וּאַבִּים וּאַבּיבים וּאַבּיבים וּאַבּיבים וּאַביים וּאַביים וּאַביים וּאַביים וּאַביים וּאַביים וּאַביים וּאַביים וּאַביים וּאַבִיים וּאַביים וּאָביים וּאַביים וּאַביים וּאָביים וּאַביים וּאַביים וּאַ

לְּצְּכֵּדְלֵּי לְּנְכֵּר II Sam. 18. 5, (agis) doucement à l'égard du jeune homme. Adj: לְבָּבְּר לְצָּבֶּי לָבָּר לָבָּר לָבָּר לָבָּר לָבָּר לָבָּר לָבָּר לָבִּר לָבִּר לָבִּר לָבִּר d'autres, de בַּבָּר.

קּטְלָּ m. Épines, buisson d'épines : קּשָּׁרָה אָל־הָעָבָּרִם אָל־הָעָבָּרִם אָל־הָעָבָּרִם אָל־הָעָבָּרִם אָל-הָעָבָּרִם אַל־הָעָבָּרִם אָל־הָעָבָּרִם אָל־הָעָבָּרִם אָל־הָעָבָּרִם אָל־הָעָבָּרִם אָל־הָעָבָּרִם אָל־הָעָבָּרִם אָל־הָעָבָּרִם אָל־הָעָבְּרִם אָל־הָבְּרִים אָל־הָעָבְּרִם אָל־הָעָבְּרִם אָלְיבְּבְּרִם אָלְיבְּבְּרִם אָל־הָעָבְּרִם אָל־הָעָבְּרִם אָל־הָעָבְּרִם אָלְיבְּבְּרִם אָל־הָעָבְּרִם אָל־הָעָבְּרִם אָל־הָעָבְּרִים אָל־הָעָבְּרִם אָל־הָעָבְּרִם אָל־הָעָבְּרִם אָל־הָעָבְּרִם אָל־הָעָבְּרִים אָל־הָעָבְּרִים אָל־הָעָבְּרִים אָל־הָעָבְּרִים אָלּיבְּיִים אָלּיבְיּבְּיִבְּיִבְּיִבְּיִים אָלּיבְיִים אָלּיבְיּבְּיִבְּיִבְּיִבְּיִים אָלּיבְיִים אָלּיבְיּבְּיִבְּיִבְּיִים אָלּיבְיִים אָלִיבְּיִים אָלִיבְּיִים אָלִיבְיִים אָלִיבְיִים אָלִיבְּיִים אָלִיבְיִים אָלִיבְּיִים אָלִיבְּיִים אָלִיבְּיִים אָנִבְּיִים אָנִיבְּיִים אָלִיבְּיִים אָינִים אָלִיבְּיִים אָלִיבְּיִים אָּעִיבְּיִים אָּעִיבְּיִים אָּעִיבְּיִים אָּיבְיִים אָלִיבְיים אָלִיבְיים אָּבְיבִּים אָלִיבְיים אָלִיבְים אָלִיבְיים אָּבְּיִים אָבְּים בּיִים אָּבִּים בּיִים אָּבִּים בּיּבּים אָּיבּים אָבִיים אָּבִּים בּייבּים אָּבִים בּייבּים אָּבִּים בּיּבּים בּייבּים אָּבִיים אָּבּים בּייבּים אָּיבּים בּייבּים אָּיבּים בּייבּים אָּיבּים בּייבּים אָּיבּים בּייבּים אָּיבּים בּייבּים בּיבּים בּייבּים בּייבּיבּים בּייבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּייבּים בּייבּים בּיבּיבּים בּייבּים בּיבּיבּים בּ

קּנֶּרֶן תָּאֶבֶּר n. pr. m.: קּנֹרֶן תָאֶבֶּר Gen. 50.

אַטאן m. Fil, tissu: אַטאן Prov. 7. 16, tissu d'Egypte.

בשְּתְּיוֹ נְבִּוֹץ Prov. 17. 28, tel qui ferme ses levres paratt intelligent; שְׁמָהָ בּשְׁ Is. 33.15, celui qui se bouche l'oreille; מְיִנִי שְׁקְבִּים צִּיְבְּיִם I Rois 6. 4, Ez. 41. 16, des croisées voûtées et bouchées, c.-à-d. grillées.

Hiph.: אָנין חָרֶשׁ יַאְנָין Ps. 58. 5, comme la sourde vipère qui se bouche l'oreille.

אָטֶל Fermer. Ex. unique: רְאֵל־תָּאָבֶר פְּיָבְּר פְּאָר פְּיָבְּר פְּאָר פְּיָבְר פְּאַר פְּיָבְר פְּאַר פִּיבְר פּיִבְּר פִּאַר פּיִבּר פּיִבּר פּיבּר Ps. 69. 16, et que le puits ne ferme pas son ouverture sur moi (ע. פָּאָר אָצָר).

ንወዩ (lié ou muet) n. pr. m. 1° Esdr. 2. 16. — 2° 2. 42.

אַפֵּר מַדּיְבְּיִנִי adj. Lié, serré: אָבֶר תַדּיְבְּינוּ Jug. 3. 15, un homme lié, empêché, de sa main droite, c.-à-d. un gaucher.

אָר (keri, comme אַר (אַרְיּדְנְיִם Prov. 31.4, et pour les princes point de liqueur forte; selon d'autres: aux princes (il ne sied pas de domander) où est la liqueur forte (v. IV אָר.).

1 אין, m. (pl. אִיִּרִם, par except. אִיִּרָּבְּּרָ. 26.18). Terre bordée par la mer, côte, île: יוֹשְבֵּרְ אִרּ Is. 23. 6, habitants de la côte, des rivages; אַרִּבּּרְ אִרּ Jér. 47.4, île de Caphtor; אַרִּבּּרִי אַרִּ Is. 66. 19, les îles ou rivages lointains. Rarement terre ferme, contrée: אַרְּיִבְּיִרְ בְּּרִיִּרְ בַּּרְיִּרִי וְּנִירִּן זְּבִּרְ וּבִּרְ וֹנִירִ זְּבִּרְ וּבִּרְ וֹנִירִ זְּבְּרִי וּבְּרִי וֹנִירִ זְּבְּרִי וּבְּרִי וֹנְיִרְ וַנְּיִר וְּבָּרְ וּבִּרְ וֹנְיִרְ וְּבָּרְ וּבִּרְ וְּבָּרְ וּבְּרִי וְבִּירְ וַנְיִר וְנִירְ וְבִּירְ וּבְּרִי וְבִּירְ וְבְּרִי וְבִּירְ וְבִּירְ וְבְּרִי וְבִּירְ וְבִּירְ וּבְּרִי וְבִּירְ וְבִּירְ וְבִּירְ וְבְּיִרְ וְבְּרִי וְבְּרִי וְבְּיִר וְבְּרִי וְבְּרִי וְבְּרִי וְבִּירְ וְבְּרִי וְבִּירְ וְבְּיִר וְבְּרִי וְבִּירְ וְבִּירְ וְבְּרִי וְבִּירְ וְבְּיִרְ וְבִּירְ וְבְּיִרְ וְבְּיִרְ וְבְּיִרְ וְבְּרָי וְבִּירְ וְבְּרְ וְבְּרִי וּבְיִר וְבְּיִרְ וְבְּרִי וְבְּרִי וְבִּירִ וְבְּבְּרִי בְּבְּרִי וּבְּיִי וּבְּרִי וּבְּיִי וּבְּיִי וּבְּיִי וּבְּרִי וּבְּיִרְ וּבְּרִי וּבְּרִי וּבְּיִר וּבְּיִר וְבְּבְּרִי בְּבְּרִי וּבְיִי וּבְּרִי וּבְּרִי וּבְּרִי וּבְּרִי וּבְּיִים וְבִּירִים וּבְּיִרְי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּיִרְים וּבְּיִים בְּרִייִר וּבְּיִים וּבְּיִים בּּיִרְים בּיִרְיִים וּבְּיִים בּיִיים וּבְּיִים בּיִים וּבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיִייִים וּבִּייִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבִּייִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים בּיּיִבְּייִים וּבּי בּיִּים וּבְּיִים בּיִּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים בְּיִייִים וּבְּיִים בּיּיִים וּבְּיִים בְּיִים בְּיִיּיִים בּיּיִים וּבְּיִים בְּיִיּיִים בְּיִים בְּיִים בּיּיִים בּייִים בּוּבּי בְּיִייִּיִים בְּיִייִּיִים בְּיִייִּיִי בְּיִים בְּיִייִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בּיּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בּיּבְייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִייִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיים בְּיִים בְּיִיבְייִים בְּיים בְּיִים בְּייִים בְּייִים בְּיבְּיי בְּייִיים בְּיי בְּייִים בְּיִים בְּי

11 'א (pl. איים seul usité) Des animaux hurleurs : וְבֶּנֶת אִיִּים בָּאַלְּמִיּחָריוּן Is. 13. 22, les hiboux (ou les chacals) mugiront dans ses palais (v. אַיָּה.).

III אילה (pour אינג). Malheur: אַרְלָּהְ אָּרֶץ Eccl. 40. 16, malheur à toi, pays! אַרְלָּהְ Eccl. 4. 10, malheur à lui! Autre version יָּגִּילוּ.

IV א adv. Point: יְבִילֵּט אִרנָקי Job 22. 30, il sauve (mėme) celui qui n'est point innocent; selon d'autres: l'innocent sauve (toute) une contrée (v. אַר אַר בְּבִּוֹר אַר בְּבִּוֹר I Sam. 4. 21, elle appela l'enfant: point de gloire, la gloire n'est plus; selon d'autres: où est la gloire?

אָרַכְּבוֹר אָרָבְּוֹר אָרָבְּוֹר אָרָבְּוֹר אָרָבְּוֹר אָרָבְּוֹר אָרָבְּוֹר אָרַבְּוֹר אָרַבְּוֹר אָרַבְּוֹר אָרַבְּוֹר אָרַבְּוֹר אָרַבְּוֹר אָרַבְּוֹר אָרַבְּוֹר אַרַבְּוֹר בּעַל אַרַבְּבְּוֹר אַרְבְּרִיךְ עָּאַרְלְ אַרַבְּעִּר הְּרָר אַרְבְּרִיר עָּאָרָל אַרַב אָרִבְּרָּר : Hairsi ceux qui te haïssent. Part. אַרַבְּרָר יָּבְיּרְל אַרְבַ אָּרַבְּרָר : haissant; subst. adversaire, ennemi : רַרְיִּדְי עָּאַרְל אַרֶּבְ אָּרְבְּרָר : Sam. 18. 29, Saul haïssait David, etait son ennemi ; אַרְבְּתִּר לֵּרְ אַרְבְתָּר לִּרְ אַרְבְתָּר לִר אַרְבְתָּר לִר אַרְבָּתְר אַרְבָּתְר לִר אָרָבְתָּר לַר. 7. 8, ne te réjouis pas, toi, mon ennemie.

אַיכָה f. Haine : אַיכָּח אָשֶׁרקּח Gen. 3. שִּיכָּם tablirai une haine (rac. אָיֵכּ).

איר m. Malheur, misère, ruine: יבור אור. Ps. 18. 19, ils m'obsedent au jour de mon malheur; יבור לצלעי Job 18. 12, et la misère sera prête à son côté (v. צלע); איר לענל און Job 31. 3, la ruine n'est-elle pas pour l'homme inique? ארדות צירם Job 30. 12, les voies de leur malheur (pour voies funestes).

אָרָה f. Autour, oiseau de proie: אַרָּה אַרָּה Job 28. 7, l'œil de l'autour ne l'a jamais aperçu.

ጥር n. pr. m. 1° Gen. 36. 24. — 2° II Sam. 21. 8.

איה adv. Ou (v. איה).

שׁמִיל (hai) n. pr. m. Job; en dehors du livre de Job, il n'est fait mention de Job que dans Ez. 14. 14, 20.

אַיְרֶבְּל n. pr. lzébel, femme d'Achab, fille d'un roi sidonien, I Rois 16. 31.

מייָה ou אַייְה adv. Où ? (de בּינּיהָי : קיבּרָה הַיּנְיהָ בּינָה בּינָה בּינָה בּינָה (V. vers. 24.)

מאר adv. et interj. Comment? ah! comme! בְּבֶּרְ צָּבֶּרְ Gen. 26. 9, et comment (pourquoi) as-tu dit? Affirm.: אַרָּהְ מִלֹּ בְּבָּרְ Ruth. 3. 18, comment la chose se décidera; אַרְ רָבֶּרְ רָבָּרָ Ps. 73. 19, ah! comme ils ont été dévastés en un instant (abrév. de בַּבָּיִבְּיִ)!

איקה adv., plus freq. interj. Comment? ah! comme! אָנְאָא לְבָּבִּר Peut. 1.12, comment pourrai-je porter scul? אַרָּרָה בָּבְּרִיּ וְתִּיּבְּיִם וְתָּשִּׁלָּתְ Deut. 12. 30, de même que ces nations servent (leurs dieux); אָרֶבָּה בְּיָרָה בְּיָרָה בָּרָר בְּיָרָה בָּרָר בָּרָר בְּיָר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִבְּי בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיִיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיי בְּייי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייִיי

אֵיכְּכָה (forme redoublée de אֵיכְּק, ou comp. de אַ et נְּכָּהְם) Cominent : אַיבְּכָּהְ אַיבְּכָּהְ Esth. 8. 6, comment pour-rai-je voir?

אָיָל m. (pl. צְּיִלְרִם). Cerf: קּצִּילְ תַּבֶּרֹב Ps. 42. 2, comme le cerf soupire après les sources d'eau. Le verbe au fem. par except. (v. צִּילָרִים).

איל m. (pl. אַלִּרם et אַלְּרם). 1° Bélier: אַלָּרם Gen. 18.. 9, et un bélier agé de trois ans. — 2° Terme d archit.: בַּרְבֶּר אֵיל הַוּשְּׁרָה Ez. 41. 3, il mesura le jambage de la porte.

אַלל m. Force. Ex. unique: בְּבֶּרְ אֵירְרּ אָרָא Ps. 88. 5, comme un homme sans force (v. אַנּר).

איל m. pl. אַרְלָּים 1º Hommes puissants, grands: אַרְלָּים Exod. 15.15, les puissants de Moab. — בּ° Arbres

puissants, chênes ou térébinthes:מֵּי רֵבשׁייּ בּי רֵבשׁייּ Is. 1.29, car ils seront honteux à cause des chênes (que vous aimiez). Lo sing. n'existe que dans le n. pr. אַיל מָארָר Gen. 14.6, plaine ou chêne de Paran.

אָלְרֹא f. (de אַיָּלִיתְ חְנְלֵּיִר מְאָיָלִיתְ const. אַיְלֵּיר חְנָלִיר מְאָיָלִיתְ II Sam. 22. 34, il rend mes pieds semblables à ceux des biches; חְלֵּילִי מְּלָּיִר אַיְלָיִר מַּבְּלָית Gen. 49. 21, Nephthali est une biche lancée, ou un chêne élancé.

קליל n. pr. 1° Ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 42. — 2° Ville de la tribu de Zabulon, Jug. 12. 12.

75% n. pr. 1° D'une ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 43. — 2° Elon Hétéen, Gen. 26. 34. — 3° Fils de Zabulon, Gen. 46. 14. — 4° Elon, juge, Jug. 12. 12.

ח אילוח n. pr. (v. אילוח).

אַיְלְלְּוֹת f. (de אַיְלְלְּוֹת). Force: אַיְלְלְּוֹת אַיְלְוּתִי Ps. 22. 20, ma force (Dieu), viens avec hate a mon secours.

בילביים terme d'archit. (pl. בילביים et בילביים). La corniche, le fronton, Ez. 40. 16, 22, 26.

אַלְלָהְה et אַילְהָה pr. Endroit ou camperent les Israélites en sortant de l'Égypte, Exod. 15.27 (où il y avait 12 fontaines et 70 palmiers, v. ܐ¸), 16. 1.

וְאָילֶן בְּנוֹא אַרְיָא chald. m. Arbre: אִילָן בְּנוֹא אַרְיָא Dan. 4. 7, un arbre au milieu de la terre (v. בְּילֹון).

אילת et אילות n. pr. Elath ou Eloth, ville des Idaméens conquise par David, Deut. 2. 8, I Rois 9. 26.

אַלֶּלוּ (ע. תְּצְּיָבֶּה Biche: צִּיְבֶּּה צַּתְּבָּה Brov. 5. 19, biche d'amour; אַנְּבֶּה תַּאַבָּה Ps. 22. 1, biche de l'aurore. Nom d'un instrument ou d'un chant.

D'R adj. (f. מירא). Terrible, épouvantable: אים ניירא Hab. 1.7, il est terrible et effroyable; מיראלוחן משניא Cant. 6.4, terrible comme des bandes armées.

קרי הייף f. Terreur, épouvante, frayeur: אַיְלָהָּן הַּטְּבֶּח וְיִבְּיָה וְיִבְּיָה וְיִבְּיָה וְיִבְּיָה וְיִבְּיָה וְיִבְּיִה וְיִבְּיִּה וְיִבְּיִה וְיִבְּיִיה וְיִבְּיה וְיִבְּיִּה וְיִבְּיִיה וְיִבְּיִּיה וְיִבְּיִּה וְיִבְּיִיה וְיִבְּיִיה וְיִבְּיִיה וְבְּיִבְּיִיה וְבְּיִבְּיִיה וְבְּיִבְּיה וְבְּיִבְּיִיה וְבְּיִבְּיִיה וְבְּיִבְּיה וְבְּיִבְּיִיה וְבְיבְּיה וְבְּיבְּיה וְבְּיבְּיה וְבְּיִבְּיה וְבְּיבְּיה וְבְּיבְיה וְבְּיבְּיה וְבְּיבְּיה וְבְּיבְּיה וּבְּיבְּיה וְבְּיבְיה וּבְּיה וְבְּיבְּיה וְבְּיבְּיה וּבְּיבְּיה וּבְּיבְּיה וּבְּיבְּיה וְבְּיבְּיה וּבְּיבְּיה וְבְּיבְּיה וּבְּיה וְבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וְבְּיה וּבְּיה וְבְּיה וּבְּיה וְבְיה וּבְּיה וְבְּיה וְבְּיה וּבְּיה וְבְּיה וְבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיבְיה בּיבְיה וּבְּיה וּבְּיבְיה וּבְּיה וּבְּיבְיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְייה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיבְּיה וּבְיבְייה וּבְיבְייה וּבְּיבְייה וּבְּיה וּבְיבְּיה וּבְיבְּיה וּבְיבְּיה וּבְיבְּיה ו

scuritė; אָסֶי מְימִי Prov. 20. 2, la terreur du roi, c.-à-d. la terreur que le roi inspire; אַסְימִי Job 33. 7, ma terreur, la terreur que j'inspire. Avec ה parag. המְימִי Exod. 15. 16. — Plur. היביע פּ בּיביע 1° Terreurs, objets épouvantables, idoles: הְיִם הִיביע Ps. 55. 5, et les terreurs de la mort; אָסָיִי דְּיִבְיִי Ps. 88. 16, je porte tes terreurs; בּיבִיעְיִי Ps. 88. 16, je porte tes terreurs; בּיבִיעְיִי Ps. 50. 38, ils se rendent insensés par leur idoles. — 2° N. pr.: אַסְיִי בּיבִיעָ Deut. 2.10, les Eméens (ou les géants) y demeuraient.

י מים Quand, Aboth.

1.N (const. 7%) 1° Subst. Un rien, le neant : רָחֵלְבִּי כְאַרָן נַנְבֶּדֶּן Ps. 39. 6, mon existence est comme un rien devant toi; אָפָין רוֹינְפִים לְאָין Is. 40. 23, qui change les princes en néant. — 2º Adv. avec suff. אַריִבָּר, Point, ne pas, non (comme ab, avec cette différence que ab se met devant le passé et le fui., et Tu presque toujours devant le part. et les subst.); avec 70 on sous-entend un temps du verbe être : קיבלר אַינטי Gen. 37. 30, l'enfant n'y est plus; was Lament. . 5. 7, et ils ne sont plus; אַרן־רוֹטַף בָּבוֹר אַ Gen. 37. 29, Joseph n'était plus dans la citerne; מָנֵה אָנָךְ מֶּתָה אָנָרָ Gen. 30. 1, sinon quo je meure. אין לי il n'est pas. à moi, pour : je n'ai pas; suivi de l'inf. avec בין לכוא : il n'est pas permis de : אַיך לכוא Esth. 4. 2, il n'est pas permis de venir; אַרן אַרש (Gen. 31. 50, personne אַרן אַרש 🚾 בַּבָּר Exod. 5. 11; דיי I Rois 18. 43, rien. — 3° Sans : אַדן מִסְמָּר Gen. 41. 49, sans nombre, innombrable. באין Lorsqu'il n'y avait point, sans : מַצֵּיין־יְמְּרֹבּוֹת Prov. 8. 24, lorsqu'il n'y avait point d'abimes; moin ; Ez. 38. 11, sans muraille. Tap Comme rien, pour rien, il s'en fallait de peu : אַכָּרָ שָׁפָּכָּר Ps. 73. 2, encore un peu, et mes pas eussent, été renversés. דְּשֵׁיָ A celui qui n'a pas : לאין כֹּוָן II Chr. 14.10, à celui qui est sans force. ישרן פוס : li n'v a pas בשין פוס ls. 50.2, faute d'eau; בַּאַרְ כְּבוֹף Jer. 10. 6, il n'y en a pas comme toi ; שַעֵּרן רֹּשֶׁב Is. 5. 9, sans habitant; מַאָרָן מָשֹרה Jer. 30. 7, il

יח'y en aura pas eu de semblable. — 4° Adv. Où , מַאָּרָן יְבוֹא עָזְרָר ; d'où בְּיִא עָזְרָר ? Ps. 121. 1, d'où me viendra le secours?

וְאֵין נְשֵׁי (pour יְאֵין Ex. unique: יְאָין נְשֵׁי אוֹי בּעַזי־נְיְךְּ I Sam. 21. 9, n'y a-t-il pas là sous ta main?

איעוֶר (ע. אַבּיעַוָר).

איסור Défense, chose défendue : אָלאָ Rituel, et non avec des choses défendues (y. אָסָר,).

איקה (rarement איקה). Mesure de capacité: אַיְשָּה וְצֵּיקה Prov. 20. 40, deux sortes de mesures; אַרָּהְיָה וְצָּיִקה Deut. 25. 45, une mesure parfaite et juste.

מיפה קריית adv. Où: קריית Job 38. 4, où étais-tu (lorsque j'ai jeté les fondements de la terre)? Par except., comment: איפה האפשרים Jug. 8. 18, comment, ou; qui étaient les hommes (que vous avez tués)?

Prov. 6. 3, fais donc ceci, mon fils (v. אוֹבּא).

" Nom du 2º mois de l'année lunaire, correspondant à avril-mai.

איש m. (pl. אישיה, plus gener. אַילש, const. בני איש et בני אושר). Homme, un homme, époux, male: אַשֶּׁרָייּאָישׁ יָרָא Ps. 112. 1, heureux l'homme qui craint Dieu; אַמַרלְאָר Gen. 3. 6, elle en donna aussi à son époux ; كالله កោយុស្តា Gen. 7. 2, male et femelle. Quelquefois (principal. au plur.) homme distingué , courageux : חַלוּא־אַישׁ שַּׁיָּחַל I Sam. 26, 15, n'es-tu pas un vaillant homme? הַיִּתְּיִנְקּוּ וְרָרִיּוּ לַאֵנְשֵׁים I Sam. 4. 9, prenez courage et soyez des hommes. שיש opposé a אין, grand ; opposé a la Divinité, faible mortel : אַלַּיכָם אָישִׁים: Prov. 8. 4, je vous אַקרָא וּקוֹלֵר אַל־בְּנֵר אָנִם appelle, vous grands, et ma voix (s'adresse aussi) aux fils de l'homme, aux petits; אַיּמָל אַשׁמּר בְּחָרֶב לֹאִראָישׁ Is. 31. 8, Aschur tombera par le glaive de celui qui n'est pas un faible mortel ; אַנְשֵׁי נַיִּוָד I Sam. 23. 3, les gens de David, ses compagnons; שיש חַאַלּוִיעם Deut. 33. 4, serviteur de Dieu ; לַּחָם אַנְשִׁים לֹּא תֹאֹכֵל

Ez. 24. 17, tu ne mangeras pas le pain des parents, le repas envoyé par les parents à celui qui pleurait un mort; ישראל Jug. 7. 14, un Israelite; plus fréq. collectif, les Israélites, Jos. 9. 7. Joint à un autre subst., celui-ci lui sert de qualificatif : איש פַּלָחָפַת guerrier; איש אַין un homme inique; שיש אָין ערים un homme sanguinaire; חקר שיש un homme colère. Avec me et בין l'un, l'autre (v. ਸਲੂ et ਹੁਨੂ): ਬਾਅੜ ਬਾਅ਼ Is. 3. 5, l'un contre l'autre. ww Chacun, quelque: אים חלמו Gen. 40. 5, chacun son songe; ਾਜ਼ਾਰ ਦਾ Gen. 15. 10, chaque morceau ; de même אַישׁ ,כַּל־אָדשׁ , ಶ'ಳ್ಳು ಹ'ಈ (v. ಗಹ್ಲಕ್ಕ, ಹೆಪ್ಪಕ್ಷ et ಹ'ರಿಸ್ತ).

איש־בּשֶׁר. pr. Fils de Saūl, II Sam.

2. 8.

הור איש הו n. pr. m. I Chr. 7. 18.

ארשון: m. (diminutif de איש.). Petit homme; la prunelle, parce qu'on s'y voit en petit: אַבּישׁוֹן בֵּישׁוֹן Deut. 32. 10, comme la prunelle de son œil; בְּיִשְׁישׁוֹן Ps. 17. 8, comme la prunelle, fille de l'œil; et le milieu: בְּיִבְּישׁוֹן Prov. 7. 9, au milieu, c.-a-d. dans l'obscurité de la nuit; אַבְּישׁוּן (keri בַּיִּשׁיִן) Prov. 20. 20, au milieu des ténèbres, dans d'épaisses ténèbres.

ייי n. pr. m. I Chr. 2. 13.

אירוון m. Entrée. Ex. unique : אירוון m. Entrée. Ex. unique : אירוון (keri) Ez. 40. 15, la porte de l'entrée (v. אַרָאַי).

וֹנֵישׁ chald. (de ראָי, אַרָר שָׁנֵי (בּבּר מָּנְר מְבָר מְּבָּר מְנֵילְם Dan. 5. 12, il y a un homme dans ton royaume; y a un homme dans ton royaume; il est à moi, j'ai, je possède (v. Esdr. 4. 16). Si le sujet est un pron., il s'ajoute à יַרְיִּה comme suffixe : אִירְיִּהְיָּה il est, אִירְיִּהְיָּה nous sommes, אִירְיִּה vous êtes.

איתיאל (Dieu est avec moi) n. pr. Prov. 30. 1.

אַיְחְקָּה (contrée de palmiers) n. pr. Ithamar, fils d'Aaron, Exod. 6. 23.

וְאָיָת adj. et subst. (rarement אָיָה). Fort, solide, dur; force, impétuosité: זחשף בְּשִּיתוּן Gen. 49. 24, son arc

reste fort, littér. est assis dans la force; קבשְׁיִם אַיתִן מּוֹשְׁבָּאָ Nomb. 24. 21, ta demeure est solide; de même אַרָת אַרת Jér. 49. 19, demeure solide; אָרָהָע זוֹ Jér. 5. 15, peuple fort, puissant; מול איתן Deut. 21. 4, un champ dur, aride; תרה Prov. 13. 15, le chemin des perfides est dur, difficile; מַרוֹת אַיתוּן Ps. 74. 15, des fleuves impétueux; selon d'autres : des fleuves qui coulent toujours; לאימול Exod. 14. 27, la mer reprit son impétuosité. Plur. Les puissants, les grands : אַיִּרְקָּיָם Job 12. 19, il renverse les puissants ; ביירו חשתנים I Rois 8. 2, du mois d'Ethanim, le septième mois de l'année, correspondant à septembre-octobre; "ורולה בריות אירונים Rit., il se souviendra de son alliance avec les patriarches.

10'N n. pr. m. I Rois 3.11, Ps. 89.1.

기가 n. pr. Ville bâtie par Nemrod, Gen. 10. 10.

לְּבָּיב adj. (rac. בְּבִיב Trompeur, perfide: בְּבִינ אֲבְיַב לִּלְבְּר וּשָׁרָב. 15. 18,
tu es pour moi comme une source trompeuse (בְּבֵיל sous-entendu); בְּבִילְב לְבָּלְבֵּר וְשִׂרְבֵּא Mich. 1. 14, (je rendrai) les maisons d'Achsib perfides envers les rois d'Israel (ou semblables à
une source trompeuse).

Juda, Jos. 18. 44. — 2° Ville de la tribu de la tribu d'Aser, Jos. 19. 29.

אַכְּזָרִי et אַכְּזָרִי adj. Hardi, cruel, barbare, violent: לאַרַאָּכְיֶר כִּד רְטִּרָעוּ Job 41: 2, il n'est pas si intrépide qu'il le ré-

veille; אַכְּוֶדִי תַּשֶּׁת Jer. 80. 42, ils sont cruels; בּרַבְּעֵּי לְאֵכְנֶי Lam. 4. 3, la fillo de mon peuple est devenue barbare; בְּרַנָּי Deut. 32. 33. et le poison violent, mortel, des basilics.

אַכְּוְרִאָּת f. Gruauté, violence : אַכְּוְרָאַתּ מְיִּחָדְיִי Prov. 27. 4, la violence de la colère.

וַלֵּהְ בְּלֹחֵ הָאָבִילָּה f. Nourriture: וַלֵּהְ בְּלֹחֵ הָאָבִילָּה I Rois 19. 8, il marcha fortifié par cette nourriture (v. מַּבָל).

אַכִּישׁ n. pr. Roi philistin, I Sam.

אַכַל Manger, goûter, jouir, dévorer, consumer, détruire; avec l'acc., avec p, avec אָם, rarem. avec לָ : הָאָבֶלָתָ וּשָׁבֶּלָתָ וּשָׁבָ Deut. 11. 16, tu mangeras et tu seras rassasiė; די אָבֶל בְּשׁיבָי Job 21. 25, il n'a gouté aucun bien ; רָאָכְלוּ פָּמָרֶר דָרָבֶּם Prov. 1. 31, ils jouiront du fruit de leur voie; אַכל חַבל חַלַנַצָּח חּאָבֶל חַב II Sam. 2. 26, le glaive dévorera-t-il toujours ? אַכָּלָת מַנְיָם צַּבְּלָת אַחַלַּרּשׁוֹתָּד Job 15.34, le feu consumera les tentes de celui qui reçoit des dons corrupteurs ; נָאַכֶּלָתְ אָּז־כָּל־הַכְּשִים Deut. 7. 16, tu détruiras tous les peuples; manger du pain, pour goûter אַכַּל לַחֲבּ de la nourriture, faire un repas, et Amos 7. 12, vivre; מַרָּכְלֹּיּ צָּרִישׁׁשְׁכֵּירָוֹם Osée 7. 7, ils tuent leurs juges; וְאֹכֵל אַרד־בְּקָרוֹי Eccl. 4. 5, il dévore sa chair, c.-à-d. se consume, se ronge; mélaph.: בי־יוֹכלוּ במיקים פושה Ez. 42.5, car les colonnes en mangèrent une partie, c.-à-d. prirent de leur place (רֹאַכֶּלֹּה pour אַכְּלֹּה).

Niph. Etre mange, pouvoir être mange, être consumé: אָטָר לֹּצִירְתָּאַבְּלָּתְּיִּ Jér. 29. 17, (des figues) qui ne sont point mangées (tant elles sont mauvaises); אַטְרָּתְּיִתְּתְּאַבְּלָתְּיִּתְ Lév. 11. 47, un animal qui peut être mangé, c.-à-d. dont il est permis de se nourrir (v. Zach. 9. 4).

Pi. Dévorer, consumer: ਦੁਸ਼ ਆਏਤ੍ਸ਼ਸ਼ Job 20, 26, le feu le dévorera (p. ਆਏਡ੍ਸ਼ਸ਼).

Pou. Etre consumé, être dévoré: אָרְנָּיּ אִרְנָיּגְּיּ אִרְנָיּגִּיּ אִרְנָיִּגְּיִּ אִרְנָיִּגְּיִּ אִרְנָיִּגְּיִּ אִרְנָיִּגְּיִּ אִרְנָיִּגְּיִּ אַרְנִיּּ אַכְּלַנִּיּ בּנְעִּבְּלִּיּ בּנִיּיִ Is. 1. 20. vous serez dévorés par le glaive.

Hiph. יָאֲכִּרל, (fut. יָאֲכִרל, inf. יָאֲכִרל).

Faire manger, donner a manger, nourrir, faire jouir, dévorer : אַרְיַבְּיִּהְיַ בְּּבְּיִבְּיִּהְ Exod. 16. 32, le
pain que je vous ai fait manger dans
le désert; יְבְּאַבְּלְּמִיךְ נְחַלֵּה יַבְּלַב אָבִיךְ 1s.
58. 14, je te ferai jouir de l'héritage
de Jacob ton père; לְּחָבִיל Ez. 21. 33,
(pour אֹפִיל pour dévorer; אֹבִיל Osée
11. 4, je (leur) ai donné de la nourriture (pour אַבִּיל).

אלל chald. (fut. באכל). Meme signif. Metaph.: מַצְּכָלוּ פַרְצֵיחוֹן דִּי יִוּשְּרָבְא Dan. 3. 8, ils mangerent les morceaux de la chair des Juifs, c.-à-d. ils les ca-

lomnièrent (v. קרץ).

לבית האביל היינים על האביל היינים לבי האביל היינים לבית האביל האביל האביל היינים לבית האביל האב

אָבְל n. pr. m. Prov. 30. 1.

לֶּכֶּם יְדְּיָה לְּצָּכְנָה : Nourriture אַכְּלָה Gen. 1. 29, (cela) sera votre nourriture.

קבר אָבָר Forcer. Ex. unique: בִּריּאָבָה בָּלָּיִי אָדיי Prov. 16. 26, car sa bouche la force (au travail).

לְצְּרְפֶּר עֶּלֶּדְהְ m. Poids. Ex. unique: וְצִּרְפָּר עֶּלֶדְּ Job 33. 7, mon poids ne pèsera pas trop sur toi ; selon d'autres : ma main, comme מַפָּר

קר m. Cultivateur, laboureur: אָבָּי זיְּבְּאָד Jer. 51. 23, le laboureur et sa paire de bœufs; pl. אָבָּיִרם (v. בָּיָר).

기グラベ n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 25.

אַל particule négat. (v. אל). Ne point, ne pas : אַל־מִּירָא אַבְרָט Gen. 15. 1. Abram, ne crains point;

Gen. 43. 8, qu'il n'y ait point de querelle. Le verbe qui suit est presque
toujours au futur; quelquesois le verbe
faire, agir, est sous-entendu: אַל בָּנָי בּיִּ אַנְיּיִ Sam. 2. 24, (n'agissez) point ainsi,
mes sils; אָל בְּנָי אַיִּ אַי בָּיִ הַ Gen. 19. 18, non,
mon Seigneur, je te supplie (n'agis
point ainsi). Subst.: אַל בְּנָרָי בְּיָשׁ בְּעֵּל בְּנָרִי Job
24. 25, et qui réduira ma parole à rien,
à néant? יְרָיָבָּר בְּנִיבְּר אַלּ־בְּיִר Prov. 12.
28, et (dans) le chemin frayé (n'est)
point la mort, ou : est l'immortalité.

chald. Même signif.

אָל (pl. אֵלִים) Force, pouvoir, heros, Dieu. Cette dernière acception est la plus générale : יָשׁ־לָאֵל מֵדי Gen. 31. 29, ma main a le pouvoir (de vous faire du mal); אל בבור Is. 9. 5, heros puissant; יַאָּתְּנֵהוּ נְּנֵיְר אָלְנוֹיְם Ez. 31. 11, je les livrerai dans la main du puissant, du héros des nations, c.-à-d. de Nebuchadonozor; לאל בלידן Gen. 14. 18, an Dieu suprėme ; אַלָּר Exod. 15, 2, il est mon Dieu; אַרְיַרַ־אֵל Ps. 80. 11, des cedres de Dieu, c.-à-d. les plus hauts; בחרבידי ba Ps. 36.7, comme les montagnes de Dieu, très élevées ; אַרָּי אַלִּים Ps. 29. 1, fils des dieux, grands, princes; לְאֵל אַיִיר Exod. 34. 14, et mg Ps. 81. 10, un dieu étranger, une idole.

לאַנְשִׁים הָאֵל : pron. Ceux-ci אַל Gen. 19. 8, a ces hommes; אַל מּלְרוּ לְּהָרָתָא I Chr. 20. 8, ceux-ci naquirent a Rapha (v. ראָאַ).

אליקים, (presque toujours suivi d'un makkeph, constr. poét. אַלָּהְ, אַלַּהְ, אַלָּהְ, אַלָּהְ, אַלָּהְ, אַלַּהְ, אַלַהְ, אַלַּהְ, אַלַּהְתְּבָּ, אַלַּהְ, אַלַּהְ, אַלַּהְ, אַלַּהְיְבָּ, אַלַּהְיּ, אַלַּהְ, אַלְּהַ, אַלְּהַרְיִבְּ, אַלַרְהַ, אַלָּהְ, אַלַרְיבָּ, אַלַרְיבָּי, אַלָּיבְּיבָּי, אַלַרְיבָּי, אַלָּיבְּי, אַלְיבָּי, אַלַרְיבָּי, אַלַּיּבְיּי, אַלָּי, אַלַרְיבָּי, אַלָּיבְּי, אַלְּבָּי, אַלָּי, אַלָּי, אַלָּי, אַרָּיבָּי, אַלָּי, אַלָּי, אַלָּי, אַלְּיבָּי, אַלָּי, אַלָּי, אַלְּיבָּי, אַלְּיּי, אַלְּיּיּי, אַלָּי, אַלְּיּי, אַלָּי, אַלְּיּי, אַלָּי, אַלְיּי, אַלָּי, אַלְיּי, אַלָּי, אַלְיי, אַלְיי, אַבְּיּי, אַלְיי, אַלְיי, אַלָּי, אַלַּיּי, אַלָּי, אַלְיי, אַלָּי, אָלַרְיּי, אַלָּי, אַלָּי, אָלַרְיּי, אָבָּיּי, אַלָּי, אַלָּי, אַלָּי, אָּיָּי, אָּיָּי, אַלָּי, אָּיָּי, אָּיָּי, אָּיָּי, אָּיָּי, אָּיבְּיּי, אַלְיי, אַבְּיּי, אַבְּיּיי, אַלְייי, אָבְיּייּי, אַבְּייּי, אַבְּיּיי, אַבְּיּיי, אַבְּיי, אַבְּייי, אַבְּייי, אַבְּיּיי, אַבְּייּי, אַבְּיי, אַבְּיּיי, אַבְּייי, אַבְּייי, אַבְּייי, אַבְּייּיי, אַבְּייי, אַבְּייי, אַבְּייי, אַבְּייי, אַבְּייי, אַבְּייי, אַבְּייי, אַבְּייי, אַבְּייי, אַבְיּייי, אַבְ

17. 49, il frappa le Philistin au front; ניָקִם מַרֶן אֶל־תָבֶל אָחִיד Gen. 4. 8, Cain se leva contre son frère Abel; קונר אַליך Jer. 80. 31, me voici contre toi criminel. — 2º Après les verbes qui n'indiquent pas le mouvement: à, sur, en, dans, parmi, avec, jusqu'à, près de, de, au sujet de, d'après : מַם ישֶׁכִים מַ אַל־תַּזְשׁלְחָץ I Rois 13. 20, ils étaient assis à la table ; אַל־תַּקָּבָּה אַל־תַּקָבָּה Exod. 26. 28, d'une extrémité à l'autre; prop אל־יום Nomb. 30. 15, d'un jour à l'au-וּמְלְשָׁמִים לֹבְיִים אַל־יָחְדָר I Sam. 17.8, les Philistins étaient placés sur la montagne; יַּהְדַבֶּב אַל־לְבוֹי Gen. 6. 6, il fut attristé en son cœur; וָאֵל־כָּלִיךְה לֹאִ־רִתְבָן Deut. 23. 25, tu n'en mettras pas dans נחבא אל־הַעַּלִים :I Sam. 10. 22, il était caché près des bagages; ਸ਼ਬ੍ਰਾ בבני צל־פַשְּיִם Lam. 3. 41, élevons notre cœur avec nos mains; נַגַר אֶל־הַיָּשׁרָיִם អាច្ចត្រស់ច Jér. 51. 9, sa condamnation a touché jusqu'aux cieux, c.-à-d. a été grande ; אַל־תַּשְׂפָח יִשְׂרָאֵל אַל־וִיל Osée 9. 1, ne te réjouis pas, Israel, jusqu'à l'allegresse ; קברו אֹרִד אָל־אָבֹרִיז Gen. 49. 29, enterrez-moi près de mes pères; רישים אַל־שָׁרָח Gen. 20. 2, Abraham dit de Sara (elle est ma sœur); יים אליף און Jos. 18. 13, d'après l'ordre de Dieu. 🧺 précède quelquefois d'autres prépositions sans rien ajouter au sens: אַל אַהַיִּדי derrière moi ; אַל אַהַיִּדי sous ; en face; משל מְתַּרוּז; à l'intérieur; אל פווץ au dehors; אל פווויץ entre.

אָלָא n. pr. m. I Rois 4. 18.

רָאָל Seulement : אָלָא אָלָא Rituel , que toi seulement.

אָלְבָּרִישׁ m. Grêle; toujours précédé de אָבָן Ez. 13. 11, 13.

Bois de corail (v. אַלְמִּיִם). אַלְנִוּמִים (celui que Dicu aime) אַלְרָּדּר (conb. 11. 26.

אָלְרָעָה n. pr. m. Gen. 25. 4, Eldaah, fils de Midian.

לאָל intrans. (de אַל. 1° Jurer, maudire: אַלה וְבְּחָשׁ Osée 4. 2, jurer (faussement) et mentir; אַלָּרוּ אָלִרוּן אָלָרוּן Jug. 17. 2,

tu as maudit, tu as fait des imprécations.—2° Gémir : אַלָּר מָבְרַאלָה Joel 1.8, gémis comme une vierge.

Hiph. Faire prêter un serment, adjurer: יוֹאָל אָר Rois 8. 31, pour le faire jurer; ניאָל שָארל אַרדיקעם I Sam. 14. 24, Saûl adjura le peuple. יוֹאָל fut.

apoc. ראַלָּח (pour יְאֵלֶה).

אָלְרָ f. (pl. rids). 1° Serment, imprécation, malediction : פְּוִדִּי נָא אָלָת בֵּינוֹחֵים Gen. 26. 28, qu'il y ait un serment entre nous; אַלָּח חָירוּוּ מָלֵא Ps. 10. 7, sa bouche est pleine de malédictions; ישׁמַלָּה מָשָׁלָה Job 31. 30, pour demander sa mort par des imprécations. – 🗣 Synonyme de בְּרָיה Alliance, chose jurée, promise: לַנַבְרָה בָּבַרִית רַי צַּלֹחֵיה וּבְאַלְחוֹ Deut. 29. 11, pour te faire entrer dans l'alliance de l'Eternel ton Dien et dans son pacte. אלחי Mon serment, serment qui m'a été prêté : ngia קאַלַתִּר Gen. 24. 41, tu serais dégagé de la promesse que tu m'as faite; ਸਮਾਹਾ אַבָּאַבְּ Néh. 10. 30, ils prétèrent serment; אַבּאָ אָרוֹ בּאָלָדו Ez. 17. 13, il lui fit preter serment.

אָלָה (v. אָלָה). Chène. Ex. unique: רְאָנָה רְעָהָן Jos. 24, 26, sous le chène.

קאר האָלָּן. Térébinthe ou chêne: האָלָּן החַקּן Gen. 35. 4, sous le térébinthe (v. אִילּ.).

אָלְהּלְּהִין, chald. אֵלֶּהְירְן, pl. אֵלֶּהִין, héb. הַוּלֵאָ). Dieu, Divinitė: אָרֵהְי הְּלֶּהְי הְיְרָין, אַרָהְי אַרָּתְי אָרָהִי אָלָּהְירִין, a point d'autre Dieu; אַרְהַי וְבַּרְאָן וְבַּרְאָי וְבַרְאָן וְבַרְאַן Dan. 5. 4, ils glorifiaient des dieux d'or et d'argent; בְּלְהִירְן Dan. 3. 25, à un fils de Dieu, à un ange.

קרה pron. demonst. pl. (de יין, v. אַנּ). Ceux-ci, celles-ci; ceux-la, celles-la.

יָאָלהִים (v. אַלהִים).

וְאָלוּ לַבְבְּיִדִם וְלִשְׁקְחוֹת נְמְבֶּרְנוּ : Si: וְאָלוּ לַבְבְּיִדם וְלִשְׁקְחוֹת נְמְבֵּרְנוּ : Esth. 7. 4, et si nous avions été vendus comme esclaves et comme servantes.

אַללוּף m. Dieu, Divinité : אַללוּף שרשט Deut. 32, 48, il abandonne le Dieu qui l'a créé ; אַרָּהָ בָּהַר Dan. 11. 39. 28

un dieu étranger. Usité principalement en poésie, pour désigner le vrai Dieu, avec suff.: מילחי לאלחיו Hab. 1. 11, sa force, il l'attribue à son Dieu (v. 58).

Pl. אַל וִירם, const. אַלוִירם, avec suff. אַלוַירם ਜ਼ਾਨਲ. 1º Dieu (renfermant toutes les forces, tous les attributs), dieux, juges, anges : אַלֹּחִים קִרְשִׁים הוּא Jos. 24. 19, il est un Dieu saint; צלהר מערים Exod. 12. 12, les divinités de l'Égypte; אשלה רְיִשִּׁישָן אַלּוִעִּם Exod. 22. 8, celui que les juges condamneront; אַנִּר אָמֶרְתָּר אֱלֹרְוִים ២ក្នុង Ps. 82. 6, j'avais dit : Vous ètes des anges. Avec l'art.: וואלקיים le Dieu, le vrai Dieu ; פר יי חוא האלקוים Deut. 4. 35, car l'Eternel est le (vrai) Dieu ; מַן אַלוּזִים (pl. בְּנֵי אֶלִים comme בְּנֵי חָאֵלֹיִרִים Gen. 6. 2, Job 1. 6, fils de Dieu, les anges; איש קאַלּהִים Deut. 33, 1, l'homme divin, titre donné à Moise; Neh. 12. 24, à David; I Sam. 2. 27, il désigne prophète en général; Jug. 13.6, ange.-2º adj. Divin, grand, excellent : בְּפֵיא שליאים Gen. 23. 6, un grand prince; montagne de Dieu, c.-à-d. très fertile ou très élevée; מַלָּב אַלְּדִיים Ps. 65. 10, ruisseau bienfaisant.

m. Le sixième mois de l'année, corresp. à août-septembre, Néh. 6. 45.

לול cheth., Jer. 14. 14 (keri אַלוּל). Vanité, sottise.

אַלוֹן Plaine : בְּאַלנֵר מַסְרָא Gen. 13. 18, dans les plaines de Mamré ; אַלוֹך מְשׂוּנְרָם Jug. 9. 37, la plaine des magiciens. Suivant d'autres : chênes (v. 182).

אלון m. Chene: אַלון מַפּאַז Gen. 35. 8, chène des pleurs.

717N n. pr. m. I Chr. 4. 37.

אלוף m fo Ami, conseiller, maltre, prince : אָל־מָבְאָדְאָ Mich. 7. 8, ne mettez pas votre confiance en votre ami; Ps. 55. 14, mon conseiller מלופר וקידישי et mon ami ; אַלּוּהָ נְעָרֵי אָהָה Jér. 3. 4, tu es le maître de ma jeunesse ; זְיָּמָה הַיּמָן Gen. 36. 45, prince Themon. - 2º Taureau : אַלים מיסְתַּלִּים Ps. 144. 14, nos taureaux sont charges de graisse; ולקבש אַלאָק Jér. 11. 19, comme l'agneau et le taureau (pour pubit); selon d'autres : comme un agneau apprivoisé, rendu docile (v. אַלַא et אָלַא).

אַלוש n. pr. Station dans le désert, Nomb. 33, 43.

אָלְוַבֶּר (présent de Dieu) n. pr. m. I Chr. 26. 7.

אָל Kal inusité. Corrompre, pervertir. Niph. Etre corrompu, être perverti : יחדר נאלחד Ps. 14. 3, ensemble ils sont pervertis.

אָרְחָרְאָ (grace de Dieu) n. pr. m. II Sam. 23. 24.

אָל'אָב (dont Dieu est le père) n. pr. m. 1º Eliab, fils de Helon, chef de la tribu de Zabulon, Nomb. 1. 9. -2º Frère de David, I Sam. 16. 6. — 3º I Chr. 16. 3.

אליאל (Dieu est ma force) n. pr. m. 1° I Chr. 11. 46. — 2° 5. 24. — 3° 8. 20.

אַליאָתָה (Dieu lui est venu) n. pr. m. 1 Chr. 25, 4.

אָלידָר (Dien l'aime) n. pr. Elidad , fils de Chislon, chef de Benjamin, Nomb. 34, 21.

אַלְיִדע (Dieu le connaît) n. pr. m. 1º Fils de David, II Sam. 5. 15. — 2º I Rois 11. 23.

תְּלְבוֹ הָאֵלְיָת הְסִיפְת : אַלְיָה (עִינְיוּ הָאָרָיִת הְסִיפְת : אַלְיָה Lév. 3. 9, sa graisse (savoir) la queue entière, ou : la graisse de la brebis et la queue entière.

et אליהו (dont l'Éternel est le Dieu) n. pr. 1º Elie le prophète, I Rois 17. 1. — 2° I Chr. 8. 27. — 3° Esdr. 10.21.

אַלְיהּוּ (dont il est le Dieu) n. pr. m. I Chr. 26. 7.

אליהוא n. pr. 1° Elihou, fils de Barachel, ami de Job, Job 32. 2. -2º I Sam. 1. 1.

אָליִהוֹעִינִי (mes yeux sont dirigés vers Dieu) n. pr. m. Esdr. 8. 4.

אַליועיני n. pr. m. Memesignif. I Chr. 3. 23, et plusieurs autres.

אַלְיַחְבָּא (Dieu le cache) n. pr. m. II Sam. 23. 32.

קליחוף n. pr. m. I Rois 4. 3.

אַלִיל m. Vanité, néant, idolátrie, idole: בָּל־אַלֹדֵּי הָזְבַּבְּים אֱלִילִּים Ps. 96. 5, tous les dieux des nations sont des vanités, des idoles; בְּלַבְּים אֵלֶל כְּלְבָּם Job 13. 4, vous êtes tous des médecins de néant, inutiles; בְּלַכְּם וַאֵּלִיל Jér. 14. 14, et divination et idolátrie.

אליטלה (Dieu est son roi) n. pr. m. beau-père de Ruth, Ruth 1. 2.

12% et 12% chald. pron. pl. Ceux-ci, Dan. 2. 44, 6. 7.

ባርነት (Dieu l'augmente) n. pr. m. 4° Eliasaph, fils de Deouel, chef de Gad, Nomb. 1.14. — 2° Fils de Lael, 3.24.

기맛가 (Dieu est son secours) n. pr. 1° Eliézer, serviteur d'Abraham, Gen. 15. 2.—2° Fils de Moïse, Exod. 18. 4. Et plusieurs autres.

בּליְעָם n. pr. m. 1° Eliam, père de Bathseba, Il Sam. 11. 3. — 2° 23. 34.

לְּיִלְּי n. pr. 1º Eliphaz, fils d'Esaû, Gen. 36. 4. — 2º Eliphaz, ami de Job, Job 2. 11.

אַליפָּל (que Dieu juge) n. pr. m. I Chr. 44. 35.

אַלְיּלְלְּהְוּ (que Dieu distingue) n. pr. m. I Chr. 15. 18.

שְׁלְּיִּלְטָּ (Dieu est son refuge) n. pr. m. 1° I Chr. 3. 6. — 2° II Sam. 23. 34.

אַליצוּ (Dieu est son rocher) n. pr. m. Elizur, fils de Sedeur, chef de la tribu de Ruben, Nomb. 1. 5.

אָלְיִקּא, n. pr. m. II Sam. 23. 25. -

קְלְיָקִים (que Dieu relève) n. pr. m. 4° II Rois 18. 18. — 2° Eliakim, fils du roi Josias (v. רְיִהְיִקִים). — 3° Eliakim, prêtre, Néh. 12. 41.

n. pr. Elisaba, fille d'Aminadab, femme d'Aaron, Exod. 6. 23.

ת אלישָה n. pr. 1° Elisa, fils de Javan,

Gen. 10. 4. — 2° D'une province près de la mer, Ez. 27. 7.

עַלְישׁוּע (Dieu est son secours) n. pr. Fils de David, II Sam. 3. 15.

אָלְיִשִׁיכּ (Dieu le récompensera) n. pr. m. I Ghr. 3. 24, et plusieurs autres.

אַלִישְּׁטְעָ (Dieu l'exauce) n. pr. m. 1° Elisama, fils d'Amihud, chef d'Ephraïm, Nomb. 1. 10. — 2° Plusieurs autres.

אַלישָׁע (Dieu est son salut) n. pr. Le prophète Élisée, II Rois 2. 1.

אַלישְׁפְּט (Dieu le juge) n. pr. m.: II Chr. 23. 1.

אליחה n. pr. Le même que אליחה n. pr. Le même que אליחה chald. pron. Geux-ci, Dan. 3. 42.

'27월 interj. Malheur! toujours avec 당 Job 10. 15, malheur à moi!

Place Kal inusité. Niph. Être ou devenir muet, se taire : ריים אָנָין Is. 53. 7, elle se tait; ריים ביים ביים אין דיים Ps. 31. 19, qu'elles devienment muettes ces lèvres mensongères.

· Pi. Lier : אַלְפִּים אֲלְפִים Gen. 37. 7, nous étions à lier des gerbes.

Ps. 58. 2, la justice selon laquelle vous devriez parler est-elle muette? Selon d'autres, pour בַּלְּים צָּילָם צִילָם אַלָּם פּרוּק : vous hommes forts, ou : bien que vous parliez fortement de justice; selon d'autres : hommes assemblés, de בּלְיִינִים צָּילֶם Pi., liés, unis; בּלִיינִם צָּילֶם Ps. 56. 1, sur la colombe muette au milieu des étrangers, nom d'un air; selon d'autres : sur l'oppression des forts dans l'exil.

בין adj. Muet: ביישום אום Exod. 4. 11, qui rend muet; בּיְלְבִים אָלְבִים הַלְּבִים הַ Is. 56. 10, chiens muets.

ת בילים (pour שאלא) Mais, Job 17. 10. בילים או pl. Bois rare, I Rois 10, 11; par transpos., אלגומים II Chr. 2. 7, bois de corail.

אלסורה n. pr. m. Almodad, fils de Joktan, Gen. 10. 26.

ֶתְמַהָּים: Gen.37.7, des

gerbes; אַלְּשִּׁיְאָד Ps. 126. 6, celui qui porte ses gerbes.

אלְטֶלָאי (pour אָל מָלָא Aboth, s'il n'y avait point.

기계 n. pr. Ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 26.

לֹגריאַלְּקּן יִשְּׂרָצֵּל – פַצֵּלֹחָירוּ: Weuf: לֹגריאַלְּקּן יִשְּׂרָצֵּל – פַצֵּלֹחָירוּ Jér. 51. 5, Israel n'est point veuf de son Dieu (Dieu ne l'a point abandonné).

אַלְמוּ m. Veuvage: אַלְמוּן Is. 47. g, privation d'enfants et veuvage.

וְתְרֵינְ נְשֵׁיכֶם אֵלְטְמָה : Veuve : אַלְטְנָה I Exod. 22. 23, et vos femmes deviendront veuves; אַלְמָנָה II Sam. 20. 3, veuves du vivant de leurs maris; métaph., d'un état sans gouvernement : אַלְטָבּה אַלְמָה אַלְיבּה אַלְבָּה אָלְבָּה אַלְבָּה אָלְבָּה אָלְבָּה אַלְבָּה אָלְבָּה אָלְבָּה אָלְבָּה אַלְבָּה אָלְבָּה אָלְבִּיּה אָלְבִּיּה אָלְבִּיּה אָלְבִּיּה אָלְבִּיּיִים אָלְבָּיִים אָלְבִּיּיִים אָלְבִּיּיִם אָלְבָּיִים אָלְבָּיִים אָלְבָּיִים אָלְבָּיִים אָלִייִים אָלְבִּיּיִם אָּבְּיִבְּיִּיִים אָלְבִּיּיִם אָלְבִּיּיִם אָלְבִּיּיִים אָלִייִים אָלִייִים אָלְבִייִּים אָלְבִיּיִים אָיִים אָיִבְּיִים אָלְבִייִים אָלְבִייִּים אָלְבִּיּיִים אָלְבִיים אָלְבִּיּיִים אָלִייִים אָלִייִים אָלִייִים אָלִייִים אָלִייִים אָלִייִים אָרָייִים אָּנְיִים אָיִים אָנִיים אָלִייִים אָלִייִים אָּבְּייִב אָבְּייִב אָבְּייִב אָּבְייִב אָבְּייִב אָבְּייִים אָלִייִים אָנִייִים אָיִיים אָיִיים אָייִים אָבְּייִים אָיִיים אָּיִים אָבְּייִים אָּיִים אָבְּייִים אָּיִים אָיִיים אָּיִים אָבְּייִים אָיִיים אָּיִייִים אָּיִיים אָּיִיים אָיִיים אָיִיים אָּיִיים אָּיִים אָּיִים אָּיִים אָייים אָיִיים אָייִים אָיִיים אָיִיים אָייִיים אָייִים אָּיִייִים אָייִים אָּיִים אָיִייִים אָיִייִים אָּיִייִים אָּיִיים אָיִיים אָיִיים אָיִיים אָיִייִים אָיִיים אָּיִייִים אָייִיים אָייִיים אָייים אָייִיים אָּיִייִים אָייִיים אָייִיים אָייִיים אָייִיים אָייים אָייִים אָּיִיים אָּיִיים אָּייִים אָּייִים אָייִיים אָייִיים אָּיִיים אָּייִים אָייִיים אָּייִים אָּייִים אָּייים אָייִיים אָּייִים אָּייִים אָייים אָייים אָייים אָּייִים אָּייים אָּייִים אָּייִים אָּייִים אָּייִים אָּייִים אָּייִייִיים אָּיייִייִיים אָּייִיים אָייִייים אָּייים אָייִיים אָּייִיים אָּייִיים אָיייייי

ון אַלְקְנוֹח II. (pour אַרְקְנוֹח). Palais: בַּיּבְּקְטִּחָיִריִּ וֹבִיד אַלְּקְטִּחְיִרִּ Ez. 13. 22, dans ses palais; בַּבַּד אַלְּקְטִּחָיִי Ez. 19. 7, il connut ses palais, ou : ses veuves (v. יַרָד,).

קרנות אַלְטְנות (Veuvage: אַלְטְנות Gen. 38. 14, les vétements de son veuvage; métaph.: דְּיִרְיָם אַלְטְעִינִין Is. 54. 4, la honte de ton veuvage, c.-à-d. de ton exil.

יחל מלְי m. Un tel, un certain; toujours avec אָלְמְיָה: אַלְמִיה: אַלְמִיה: אַלְמִיה: Ruth. 4.1, viens ici toi un tel; אָלְמִיר: אַלְמִיר: I Sam. 21. 3, vers un certain endroit.

ואָלֵר (v. אַלֵּר) Ceux-ci.

אַלְנֵעָם (Dieu sa grace) n. pr. m. I Chr. 11. 46.

' 가가 (que Dieu a donné) n. pr. m. Il Rois 24. 8.

14.1.

ק'נער n. pr. m. I Chr. 7. 21.

לערה (que Dieu revêt) n. pr. m. 1 Chr. 7. 20.

ምንኝ (Dieu est l'objet de ma louange) n. pr. m. I Chr. 12. 5.

기보기 (que Dieu protége) n. pr. m. 1° Elazar, grand pontife, fils d'Aaron, Exod. 6. 23. — 2° Plusieurs autres. אָלְעֵלֵא et אָלְעֵלֵה n. pr. Ville de la tribu de Ruben, Nomb. 32. 3.

ገሮሂንኝ (que Dieu a créé) n. pr. m. 1°1 Chr. 2. 39. — 2° Jér. 29. 3.

קלאָל Apprendre; s'accoutumer: אָרָה אַרְהּאָה Prov. 22. 25, pour que tu ne t'habitues pas à ses voies.

Pi. Enseigner, instruire: אַנְאָשְּׁלְּחְיִּקְּחְיְּבְּאָרְיִּרְ בּוֹנְיִנְיִּרְ בּוֹנְיִנְיִּרְ בּוֹנְיִנְיִּרְ בִּירְ Job 33.33, et je t'enseignerai la sagesse; arrit ta bouche, ou : ta bouche enseistruit ta bouche, ou : ta bouche enseigne, proclame, ton iniquité; אַרְיִנְיִּרְ בְּיִנְיִּרְ בְּיִרְ בַּוֹנְיִי Job 35. 11, il nous instruit par les animaux de la terre (קּצְיִּבְ pour בּוֹצִיִּבְי).

Hiph. Produire des milliers: ministration Ps. 144. 13, nos brebis en pro-

duisent des milliers (v. אַלָּאַ).

ባንዩ m. 1º Gros: bétail (plur. seul usité) : שַּבֶּר שֵלְשֵּרְה Dent. 28.5, la portée de ton betail; מעם מעם דישלפים מעם Ps. 8. 8. tout le menu et le gros bétail (v. pou). — 2° Nom de nomb. Mille: תַּאַלְמֵר אַרלִרם Mich. 6. 7, à des miliers de béliers; אַלְּמַיִם deux mille ; אַלְמַים six mille ; קצא האים cent mille. — 3° M. Groupe d'hommes, famille: רַאשֶׁר אַלְמַד רָשֶׂרָאֵל חַם Nomb. 1. 16, ce sont les chefs des familles d'Israel; אַלְּמֶר תַּהֶל בָּסְנַשֵׁר Jug. 6. 15, ma famille est la plus pauvre de celles de Manassé; בערר לחיות משלמר man Mich. 5. 1, trop faible pour être (compté) parmi les familles de Juda. — 4° N. pr. Ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18, 28,

קלְּפֶּלְטָּ chald. Mille, Dan. 5. 1. טְּלְפָּלְעָּ n. pr. m. I Chr. 14. 5.

אלפעל (œuvre de Dieu) n. pr. m. I Chr. 8. 11.

ווי אָלְאָלָּאָ Kal inusité. Pi. Ex. unique: אַנְאָאָדְיּאַ Jug. 16. 16, elle le tourmentait, l'importunait (v. אָבּאָר).

75以外 n. pr. Exod. 6. 22, le même

que אַלִּרצִמָן 1°.

ריקלה אַלְקוּם יְשׁה בּשׁר Ex. unique: אַבְּקוּם אַלְקוּם Prov. 30. 31, et un roi auquel rien ou personne ne résiste; comp. de אַבּפּר בּשׁר; selon d'autres: et un roi entouré de son peuple (v. בּקרם).

1°Exod. 6, 24. — 2° Père de Samuel, I Sam. 1. 4. — 3° Plusieurs autres.

マアクス nom patron. Le prophète Nahum d'Elkosch, Elcès, ou l'Elkosite, Nah. 1. 1.

אָלְתּוֹלֶד (ע. אֶלְתּוֹלֶד).

אָלְהְקַקּה et אָלְהְקַה n. pr. Ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 43, 21. 23.

기구가 n. pr. Ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 59.

לאמרי. האמין, plur. אָבְּי, plur. אַבְּי, אַבּי, plur. אַבְּי, אַבּי, פּלּי, אַבּי בְּיִשְׁרָאֵל ce que je me sois levée, moi, mère en Israel. — 2° Capitale, ville principale: בְּיִבְיּבְיּבְיּל אַבְיּיִבְיּבְיּל וּצִיי בְּיִבְיּבְיּל וּצִיי בְּיִבְיּבְיּל וּצִיי בְּיִבְּיִבְיּל וּצִיי בְּיִבְיּבְיּל וּצִיי בְּיִבְיּבְיּל וּצִיי בְּיִבְיּבְיּל וּצִיי בְּיִבְיּבְיּל וּצִיי בְּיִבְיּבְיּל וּצִיי בְּיִבְיּבְיּל בּיִבְּיִבְיּל בְּיִבְיּבְיּל בּיִבּיי בּיִבּיי בּיבּי בּיי בּיבּי בּיבי בּיבּי בּיבי בּיי בּיבי בּיבי בּיבי בּיי בּיי בּיבי בּיי בּיבּי בּיבּיי בּיי בּיי בּיי בּיבי בּיבי בּיי בּיי בּיי בּיביי בּייי בּיי בּיי בּי

סיים ביין conj. et adv 1° Si, quand même, quoique, ou : אָבּיבְּיִקְיִהְי מֵּלְכֵּוּ Lév. 26. 3, si vous suivez mes commandements; אָבּייִבְּיִרְילִי בְּלָּקְ Nomb. 22. 18, quand même Balak me donnerait; שִּבְּיִבְיּים אָבִייִר בְּלִיים Nah. 1. 12, quoiqu'ils soient puissants et nombreux.

בא repete: Ou, ou; soit, ou: אַבּרְבְּיִבְּיּהְ Exod. 19. 13, que ce soit un animal ou un homme; אַבּרְבְּיָבְיּלִי אָבּרְבְּיַבְּלִי Jos. 22. 22, si c'est par rébellion ou par désobéissance; יְשִׁרְאֵל אָבּרְבִּיִּבְלִי Ps. 81. 9, Israel, ah! si tu voulais m'écouter!

2º Quand, lorsque, certes, mais: אַכּילָין בְּצִירֹי Is. 24. 13, comme des grappes quand la vendange est terminée; אָבּירִין אַנּבּר Nomb. 36. 4, et lorsque viendra le jubilé; בַּיִּרִי — בַּיִּרִי אָבּי jusqu'à ce que (v. בַּיִּרִי אָבֹי ווֹאָ יָרִי אָבּי ווֹא יָרָין.); אָבּיר ווֹא יָרִין Prov. 3. 34, certes, il se raille des railleurs.

3° Négat. Non, ne pas (formule de serment): אַבּיַבָּב Ps. 89. 36, je ne manquerai point de fidélité à David; אָבּיִבָּע אָדִיהָשְּׁנָּע אָדִיהָשָּׁנָּע Nomb. 11. 23, ils ne

verront pas le pays, sous-entendu je jure. Simple négat.: מְנֵן אָפּדּיַרְיָּאָר וְרְיַּאָר Jug. 8. 8, on ne voyait ni bouclier ni lance; רְאָפּדְנֵיךְ לְּרִוֹדְ דְרִיּר ְרִיּרְ Prov. 27. 24, et la couronne n'est pas pour toutes les générations.

רַצֵּל פָּרְבֶּח לְצַבֵּּשׁר אָנָדוֹת: Aboth, ne donne pas souvent la dime par estimation.

תּמְה n. pr. d'une colline sur le chemin de Guébon, II Sam. 2. 24.

אַפָּא chald (pl. אָשִּין). Coudée, Dan. 3. 1.

ਸਲੂਲ f. Terreur (v. ਸਤ੍ਰਾਲ). ਸਲੂਲ f (pl. seul usité). Peuple, tribu (י, לְּאָם): רְאָשׁ אָשׁוֹח: Nomb. 25. 15, chef des tribus; בּל־תָאָבִים Ps. 117. 1, peuples, louez-le tous.

קּמְהָא chald. (pl. אָתָּיָא et אָתָּהְא). Méme signif., Dan. 3. 4, 7, Esdr. 4. 10.

I (100 m. Pupille : pias fars rers; Prov. 8. 30, j'étais auprès de lui sa pupille, j'étais élevée auprès de lui. Selon d'autres : j'étais artisan, architecte, auprès de lui (v. 103, 101).

II (pour rien) Foule, multitude, Jer. 52. 45; peut-être aussi 46. 25; sin rien multitude de No.

111 אָלְּמָי, n. pr. m. 1° Amon, roi de Juda, fils de Manassé, Il Rois 21. 18. — 2° Divinité égyptienne, Jér. 48. 25 (v. II אָמִיֹן et מִּרְאָמִיֹן). — 3° Plusieurs personnages, I Rois 22. 26, Néh. 7. 59.

אַט פּנ אָרָא m. (pl. אַמרּנִים). Fidélité, foi: בָּיִים לֹּאִ־אַקוּ Deut 32. 20, des enfants en qui il n'y a point de fidélité; פּוּים אַיִּיים אַיִּישׁ אַמּרּנִים Prov. 20. 6, 13. 17, 74. 5, un homme, un messager, un témoin de fidélité, sur qui on peut compter (v. אַבָּיִר).

בייר אָרוּה f. (pl. אימיתה). Fermeté, constance, fidélité, vérité, probité (loyauté): דייר אָרוּה אַסוּיר. בייר אָרוּה בּייר אָרוּה בּייר אָרוּה בּייר אָרוּה בּייר אָרוּה בּייר אַרוּה בּייר אַרוּה בּייר אַרוּה בּייר בּייר בּייר אַרוּה בּייר בּיי

Pink (fort, vaillant), n. pr. Amos, père du prophète Isaïe, Is. 1. 1.

י אָשׁרּץ m. Dureté, violence : אָמָדּיץ הַלָּבּ Rituel, par la dureté du cœur (v. אָבָּאָ).

ጥዚ n. pr. m. Esdr. 2. 57.

(איקים ,v) אַמִים).

אָמִינוֹץ (pour אָמִינוֹן) n. pr. Fils de David, Il Sam. 13. 20.

אָמִיץ adj. Fort, puissant: אָמִדּלְנֹחָ אַמְּיִין זיָם Job 9. 19, s'il s'agit de force, voici, il est tout puissant. Le plus souvent suivi de ris Is. 40, 20 (v. 728).

אָמִיר אָ m. Sommet: קּמָיד Is. 17, 6, a la pointe du sommet (de l'arbre); נקאפיר וווייט ווו

אָטֵל Étre abattu, languir; Kal seulement au part.: קּהָא אָמָלָה לָבָּהָה Ez. 16. 30, comme ton cœur est languissant.

Pou. אַסְלֵּל בְּשֶׁן Etre fane, flétri; être abattu, languir, être désolé: אַסְלֵּל בְּשֶׁן אַסְלֵּל אַסְלֵּל אַסְרָוּ (בְּרְטָּל מְּחָרֵת לְבָּטוּן אַסְלּל אַכְּל וּמְרֵת לְבָּטוּן אַסְלּל וּמִרוּ בּבּרוּ (בּרְטָל מְּרֵת כְּבּרוּ (בּרְטָל מְּרֵת לְבִּעוֹן אַרָען Is. 24. 4, ils sont abattus les chefs du peuple de ce pays; אַסְלֵל בְּלֹריוֹטֶב בָּא Osée 4. 3, tous ceux qui l'habitent sont désolés.

אַטֵּלְל adj. Faible, impuissant: דּיְּרְתִּיִים Neh. 3. 34, ces Juifs affaiblis.

DOM n. pr. Ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 25.

Niph. Etre porté, élevé; être solide, ferme; être stable, être durable: אָסְבְּיִרְ בָּלְבְיִר הְאָמָיִרְ בַּלִּבְיִר הְאָמָיִרְ בַּלִּבְיִר הְאָמָיִרְ וּבִּירִיךְ בַּלִּבְיִר הְאָמָיִרְ בַּלִּבְיִר הְאָמִירִ וּצָּכְּיְר בַּיִּבְּיִר וְצָּבְּיִרְ וַצְּבִיןְ בַּיִּבְיִר בַּיִּבְיִר וְצָבְּיִרְ בַּיִבְּיִר בְּיִבְיִר בַּיִבְּיִר בְּיִבְיִר בַּיִבְיִר בַּיִבְיִר בַּיִבְיִר בַּיִבְּיִר בַּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְיִבְיִר בְיִבְיִר בְיִבְיִר בְיִבְיִר בְיִבְיִר בְיִבְיִר בְיִבְיִר בְיִבְיִר בְיִבִּים וְנַבְּיִבְיִר בְיִבִים וְנַבְּיִבְיִר בְיִבִים וְנַבְּיִבְיִר בְיִבִים וְנַבְּיִבְיִר בְיִבִים וְנַבְּיִבְיִר בְיִבִים וְנַבְּיִבְים בְיבִים וְנַבְּיִבְים בְּיִבִים וְנַבְּיִבְים בְיבִים וְנַבְּיִבְים בְיבִים וְנַבְּיִבְים בְּיבִים וְנַבְּיִבְים בְּיִבִים וְנַבְּיִבְים בְּיִבִים וְנַבְּיִבְים בְּיבִים וְנַבְּיִבְים בְּיבִים וְנַבְּיִבְים בְּיבִים וְנַבְּיִבְים בְּיבִים וְנַבְּיִבְים בְּיבִים וְנַבְּיִבְים בּיִבְים וְנַבְּיִבְים בְּיבִים וְנַבְּיִבְים בְּיבִים וְנַבְּיִבְּים בְּיבִים וְנַבְּיִבְים בְּיבִים וְנַבְּיִבְים בְּיבִים וְנַבְּיִבְּים בְּיבִים וְנַבְּיִבְּים בְּיבִים וְנַבְּיִבְּים בְּיבִים וְנַבְּיִבְים בְּיבִים וְנַבְּיִבְים בְּיבִּים וְנַבְּיִבְּים בְּיבִּים וְנַבְּיִבְּים בְּיבִים וְנַבְּיִבְּים בְּיבִּים וְנַבְּיִבְּים בְּיבִּים וְנַבְּיִבְּים בְּיבִים וְנַבְּיִבְּים בְּיבִּים וְנַבְּיִים בְּיבִּים וְנַבְּיִבְּים בּיוֹבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים וְנַבְּיִבְּים בּיוֹם בּיוֹבְים בּיוֹבְים בּיוֹם בּיוֹבְים בּיוֹבְים בּיוֹים בּיוֹם בְּיִבְים בּיוֹבְים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְיִבְּיִים בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בּיוּבְים בְּיִבְּים בּיוּבּים בּיִבְּיבְּים בּיוּבּים בּיוּבּים בּיים בּיִבְּים בּיוּבּים בּיוּבּים בּיים בּיוּבּים בּיּים בּים בּיוּבּים בּיִּים בּיים בּיּיבְּים בְּיִּים בּיים בּיבְּים בְּיִים בְּיִּים בּיוּבְּים בּיים בּיוּבְּיים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּבְּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיבִּים בְּיבְּיִים בְּיִּים בְּיבְּיִים בְּיים בְּיבִּים בְּיִים בְּייִים בּיים בּיבְּיים et persévérantes, incurables. - 2º Être fidèle, être confiant: בבל־ברתר באבן ווא Nomb. 12. 7, il est sidèle dans toute ma maison; יי לא הַאַמָט Is. 7. 9, car vous n'avez pas de confiance, de foi; selon d'autres: vous n'aurez point de stabilité; פָסִיר שָּׁמָה לְנַאָּמֶיִים Job 12. 20, il ôte la parole à ceux qui ont confiance; selon d'autres: à ceux qui savent parler (de וְלֹא נַאַסְינֵה אָה־אָל רוּדווֹ (נַאַבו Ps. 78. 8, son espritn'a pas été confiant en Dieu. — 3° Etre vérifié, se réaliser: יָרַאָמָט דִּבְרַיכָם Gen. 42. 20, vos paroles seront reconnues vraies; יאַפון גא יבוד I Rois 8. 26, puisse ta promesse se réaliser.

Hiph. דאָפִין Avoir confiance, être assuré, croire ; quelquefois sans régime, le plus souvent suivi de ל, ב, ou de ב: קישאָפִין בַּדֵּ Gen. 18. 6, il eut confiance en Dieu; ולא מאַפירן בְּוַיַּרְהָ Deut. 28, 66, tu neseras passûr de ta vie; מֶּחָר רַאַּמָּיךְ לָבֶל דָבֶר Prov. 14.15, le sot croit à toute parole; ולא יאַפִין פִי־כוֹל שׁוֹמָר Job 39. 24, il ne croit point que c'est le son de la trompette; selon d'autres: il ne reste pas immobile, car (il entend) la trompette; comme au Niph.

II 같은 Hiph. Aller à droite. Ex. unique : יי מַאַמִיש Is 30. 21, lorsque vous voudrez aller à droite. ימָן p. ימָן.

לאָן chald. Aph. פֿערן avec בְּ Avoir confiance : הי הַרבָּן בַאַלָּנָה Dan. 6. 24, parce qu'il avait mis sa confiance en Dieu. Part. pass. Ce qui est certain, vrai: ਸ਼ਹੂਵੰਸ਼ ਹੁਰੂਰ Dan. 2. 46, et son interprétation est vraie.

עַּפְשֵּׁח יְרֵד אָפָן : Cant. 7. 2, œuvre des mains de l'artisan.

וֹם אַכּוּד אָפַן: 1° adj. Vrai : בַּאַלֹּדֵד אָפַן Is, 65. 16, par le vrai Dieu. — 2º adv. d'affirmation. Certainement, ainsi soit-il, amen : אַפַן כֵּן יַכְּטָהו יַי Jér. 28. 6, amen, puisse Dieu agir ainsi ; וַאַפַר בַּל־תַּצָם אָפֶן tout le peuple répondra amen A la fin de plusieurs psaumes: אָפֵן וָאָפַן.

PN m. Fidélité, vérité. Ex. unique: pik many Is. 25. 1, (tes desseins s'accomplissent) avec fidélité, avec vérité.

אַנְרָת פֿרָתים אָפָתָח : f. 1° Alliance אַנַתיט פֿרָתים Neh. 10. 1, nous contractors une alliance. — 2º Salaire: נַאָּמָנָהו צֵל־הַאְּשׁוֹרְרִים Néh. 11. 23, et un salaire fixe pour les chantres, ou : une surveillance devait être exercée sur les chantres. — 3° n. pr. d'un seuve, Il Rois B. 12. -4º n. pr. d'une montagne, Cant. 4. 8.

אַמְנָה f. Linteau. Ex. unique: - יאַן אַנְקּיְהוּ אַשֵּׁר אָטָר חִוּקּקיהוּ II Rois 18. 16. et les linteaux qu'Ezéchias avait couverts (d'or).

אַנְיּהָ וֹ° f. Education, tutelle : אַנְיּהָיּ באַסְנָה בְּאַסְנָה Esth. 2. 20, comme lorsqu'elle était sous sa tutelle. — 2° adv. En verité: יוָם־אַסָּמָד הַיִּמָיד Gen. 20. 12, aussi en vérité (elle est) ma

ווֹסְצְּלְ (fidèle) n. pr., fils ainé de David, II Sam. 3. 2.

DIPN adv. Surement, certes, en véritė: אָסְיָם יְדֵיכְּחָר בְּי־בֵּן Job 9. 2, certes, je sais qu'il en est ainsi; 🥆 אַסְעָם Is. 37. 18, il est vrai, ô Éternel! 😙 מַּמְיַם מָּי Job 12. 2, il est sûr, il est vrai que (v. אפר).

בּוְבְיִם adv. Même sign., toujours avec une interrogat. : תַּאַבָּא אָפָנָם Gen. 18. 43, est-ce qu'en vérité ? הַאָּכָל בַּבָּרָה Nomb. 22. 37, est-ce qu'en vérité je ne puis pas t'honorer?

רָאָבֶץ (fut. יַאָבֶץ) Etre fort, être courageux, vaincre : קר אַפָּצוּ פְּעָנּוּר Ps. 142. 7, car ils sont plus forts que moi; pin Jos. 1. 7, sois ferme et courageux; וו רואמער בני ירודירו II Chr. 13. 18, les en-

fants de Juda vainquirent.

Pi. Affermir, fortifier, inspirer du courage, soutenir, consolider, avec >> endurcir : ובְרַבָּיָם כֹּרְעוֹח מָאָבֵּיץ Job 4. 4. tu as affermi les genoux chancelants; Ps. 80. 18, l'homme que tu as fortifié pour toi (que tu t'es choisi); אַאַמִּצְכֶּם תְּמוֹ־מִי Job 16. 5, je vous encouragerais par mes paroles; ਪਾਤਸ਼ਤਾ II Chr. 24. 13, ils consolidèrent (la maison de Dieu); לא תַאַמֵץ אָת־לְבָבָה Deut. 15. 7, tu n'endurciras pas ton cœur; יאבץ כּוֹ בְּעֵבי יְבֵּי Is. 44. 14, il s'est choisi un bois fort parmi les arbres de la forêt, ou: il affermit, élève, etc.

Hiph. S'affermir: יְשַבֵּץ לָבָּהְ Ps.27.
14, et que ton cœur s'affermisse.

אָרָיִם adj. Brun. Ex. unique: סיסים ביינים Zach. 6. 3, 7, des chevaux tachetés et bruns (ע. אָרִייָּה). Selon d'autres: vigoureux, de

Job 17. 9, et celui dont les mains sont pures augmentera de force.

ንያን (mon fort) n. pr. m. I Chr. 6. 31.

1º Amasia fils de Joas, roi de Juda, II Rois 12. 22; *** 14. 1. — 2º Amasia prêtre, Amos 7. 10. — 3º Plusieurs autres.

אָפֶר (fut. יאָמָר, האָמָר et האָנוֹים, inf. Dire, parler, לאמר, באמר, parler, ordonner; quelquefois penser. La personne à laquelle ou dont on parle prend gui est dit, qui פאל *Part.* קיש qui est dit, qui est appelé, Mich. 2. 7: מיאמר כדן אַל־דַובָל Gen. 4. 8, Gain dit à Abel; מה אַפַר הַי ainsi a parlé l'Eternel; אַבָּרוּ אָבָּרוּ אָבָּרוּ Exod. 2. 14, penses-tu me tuer? Ps. 4. 5, pensez en votre cœur; ביר לְּחָבִיא Esth. 1. 17, il ordonna d'amener; איניי וישָלה ווייי ווו Chr. 24. 8, le roi ordonna et ils firent (ou que ולחם אשר לו : . l'on fit). Avec le rég. dir. I Rois 11. 18, il ordonna de la nourriture pour lui, il lui fournit la nourriture.

Hithp. S'enorgueillir. Ex. unique: ירואפיי כל שכלי אַרן Ps. 94. 4, tous les artisans d'iniquités s'enorgueillissent.

תַּמְיֵר, מַמְּבֶּר, inf. מַמְּבֶּר, מַמְבֶּר, מַמְבָּר, inf. מַמְבָּר, מַמְבַּר, Dire, ordonner: בַּמְבֶּר מַבְּלִין בְּמַבְּר Dan. 7.1, il en dit les principaux points; בַּמַר מַבְּרָין בַּמְר Dan. 2. 46, il ordonna de lui offrir, etc.

אָסְרֵי מִּמְרִי (avec suff. אָמְרִי , plur. אַסְרָי (מַּמְרַי , plur. אַסְרָי (מַּמְרַי). Parole, ordre: אָסְרֵי אָסְרָי (Prov. 22. 21, les paroles de vérité; אָסְרֵי אַטְרוֹ (אַנְי וּשְׁי וּשְׁרִי וּשְׁרְיִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרְי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרְישִׁי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרְיִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרְיִי וּשְׁרְיִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרְיִי וּשְׁרִי וּשְׁרְיִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרְיִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִיי וּשְׁרְייִי בְּיִייִּי בְּיִייִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרְיי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרְייִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרְייִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּיִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרְי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּיִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְּיִי וּיִי וּשְׁרִי וּשְׁי וּשְׁרִי וּיִי וּיִי וּשְׁרִי וּיִי וּיִי וּיִי וְיִי וּיִי וּי בְּיִי וּיִי וּיִי וְיִי וּיִי וְיִי וְיִיי וּיִי וּיִי וְיִי וּיִי וּיִי וּיִי וְיִי וּיִי וּיִי וְיִי וְיּיִי וְיִי וְיִיי וּיי וְיִיי וְיִי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וּיִי וְייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּייִיי בְּיייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי

אָפָר chald. m. (pl. אָבִּידן אַרְבָּג סְאָּטוּ Esdr. 6. 17, quatre cents agneaux.

70N n. pr. m. Jer. 20. 1.

קר m. Langage, parole, cantique, ordre, dessein: אַרְדְאָפֶרְוְצֶּין וְצֶּין וְצָין Ps. 19. 4, ce n'est pas un langage, ce ne sont pas des paroles; קבי אָבֶי Ps. 77. 9, l'ordre est-il arrêté (pour toutes les générations)? אָבֶר וְיִקְם לֶּךְ Job 22. 28, et, lorsque tu as arrêté un dessein, il s'accomplit (v. יְרָבֶּר).

אַקְּרָה f. (pl. אַקּיְהָיּה). Parole: אַקּיְהָיּ אַרְיִהייִה Ps. 47. 6, écoute ma parole; אַקּיְהִיה הָיִהְיּאָה הְיֹהִיּהְ אַרְּיִהוּ מְיִּהְיִה אַ Ps. 12. 7, les paroles de Dieu sont des paroles pures.

אָמְרָה f. Parole : אַמְרָה Lament. 2. 17, il a accompli sa parole.

plade de Chanaan, Gen. 14. 13.

אָמְרָיָה (éloquent) n. pr. m. I Ch. 9. 4. קייר et אַמְרָיָה (promis de Dicu) n. pr. de plusieurs, Chr., Esdr., Néh., Soph.

אַמְרָפָּל n. pr. Amraphel, roi de Senear, Gen. 14. 1.

תְּרִיבֶּי בַּאָּבֶּי, (p. רְּטָבֶּי de אָבֶּי). Vérité, fidélité, probité, sûreté: אָבָּי בַּאַיבָּי, בַּאַיבָּי, צַבָּי בַּאַיבָּי, צַבָּי בַּאַיבָּי, צַבָּי בַּאַיבָּי, צַבָּי בַּאַיבָּי, פּיִבּי בַּאַיבָּי, פּיִבּי בַּאַיבָּי, בַּאַיבָּי, בַּאַיבְי בַּאַיבִי בְּעָבִּי, בַּאָיבִי בְּעָבִי בַּאַיבִי בַּיּבְּי בַּבְּי בַּאַיבִי בַּאַבָּי בַּבְּי בַּאַבִּי בַּבְּי בַּאַבִּי בַּבְּי בַּאַבִּי בַּאַבִּי בַּבְּי בַּאַבִּי בַּבְּי בַּבְּי בַּאַבִּי בַּבְּי בַּאַבִּי בַּבְּי בַּאַבִּי בַּבָּי בַּאַבִּי בַּאַבִּי בַּאַבִּי בַּאַבִּי בּּאַבִּי בּּאַבִּי בַּאַבִּי בּאַבִּי בּאַבִּי בּבּּעִי בּאַבִּי בּבּאַבִּי בּאַבִי בּאַבִּי בּאַבִּי בּאַבִּי בַּבְּי בַּאַבִּי בַּאַבִּי בַּאַבִי בַּאַבִּי בַּאַבִּי בַּאַבִּי בַּאַבִּי בַּאַבִּי בַּאַבִּי בַּבְּי בַּבְּי בַּאַבִּי בְּבָּבְי בַּאַבִּי בּאַבִּי בּאַבְּי בּבָּבְי בּאַבְּי בּבּבּי בּאַבִּי בּאַבִּי בּאַבִּי בּאַבְּי בּבּבּי בּאַבְיי בּאַבְּי בּבּבּי בּאַבִּי בּאַבּי בּאַבְּי בּבּבּי בּבּבּי בּאַבִּי בּבּבּי בּאַבּי בּאַבְיי בּאַבּי בּבּבּי בּאַבּי בּבּי בּאַבּיי בּאַבּי בּבּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּאַבּי בּבּי בּבּיי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּיי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּיי בּבּי בּיבּי בּבּי בּבּיי בּבּי בּבּי בּבּיי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּיבּי בּיבּי בּבּי בּבּיי בּבּי בּבּיי בּבּי בּבּי בּבּיי בּיבּי בּבּי בּבּיי בּיבּי בּבּי בּבּיי בּיבּי בּבּיי בּבּיי בּבּי בּיבּי בּיבּיי בּיבּי בּבּיי בּיבּיי בּיבּי בּיבּיי בּיבּי בּיבּיי בּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּיי בּיבּיי בּ

הַחְהַשְּׁאָ f. (pl. const. הַיְּהַשְּׁהָּיָה). Sac: יְּהְיִהְיִהָּיה Gen. 42. 28, le voici dans mon sac.

ጉኮጵ (sincère) n. pr., père du prophète Jonas, Jon. 1. 1.

ዝምን chald. sém.: יַּמְּמָּרָי Dan. 7. 7, (une bête) forte, ou épouvantable.

אָרָ פּנ דְּאָלָ (de אָדְעָ)adv. Où ! שָּבֶּי plus fréq. הָבָּי מָל 'où : אָרָ בִּר אָרָ : jusqu'à quand! אָרְ הַלַּכְּיָה I Sam. 10. 14, où allez-vous! אָרָ הַיִּלְּי הָיָה Gen. 37. 30, et moi où irai-je! הַּגָּי הָּגָּי וֹנִי פּנָ וֹנִי פּנָ וֹנִי פּנָ הַ בְּּיָר יִאָּיָן וֹנִי פּנָ וֹנִי פּנָ וֹנִי פּנָ וֹנִי פּנָ וֹנִי פְּנָר וְאָנָי הַבָּיִר הָאָרָן Rois 2. 36, tu ne sortiras pas de la (pour aller) ni d'un côté ni de l'autre,

1N (v. 1in) n. pr. - --

אָלְאַ chald. pl. fréq. רְיָב אַנְא pron. Moi : Dan. 2. 8, je sais.

אָאָּ interj. Ah! je te supplie, de grace: אָיָה שְׁיָה אָנָהְ Exod. 32. 31, ah! ce peuple a commis un grand crime. Plus général. suivi de l'impér.

ou du fut. : સ્રુ સાઝ્ લિકા. 80. 47, de grace, pardonne (le crime de tes frères). Quelquefois માસ્ક્ર p. સ્ટ્રમ

ר באָל chald. Fruit (v. באָל.

I אָנָה נאָכְלּיּ מְהָדְיהָי Is. 3. 16, ses portes gémiront et seront en deuil (v. אוֹן).

אָרָה Kal inusité. Pi. רְּיָאָ Faire arriver, amener: רְיָאָל לְיָרוֹ בָּאַרָן Exod. 24. 13, entre la main duquel Dieu l'a amené, l'a fait tomber. Pou. Etreamené, survenir, arriver: רְיָהָר רְיָהָר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִיר בְּיִר בְּיִיר בְּיִר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּיי בְּיי בְּיִיי בְּיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִייִיי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייִיי בְּייִייי בְּייִייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִייי בְּיייִיי בְּייי בְּיייי בְּיייִייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייִיי בְּיייִיי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייִייי בְּייי בְייִייי בְּייי בְי

Hithp. Chercher une occasion ממאות ביי II Rois 5. 7, il cherche un prétexte, une occasion contre moi pour me nuire.

可執 adv. Où? (v. 声).

गर्भ chald. Moi (v. १५६).

וֹאָלָּ interj. De grace (ע. אַאָּרָ).

138 Nous, Jér. 42. 6 (Keri 1011114).

אַנֵין m., אָנֵין f., chald. Eux, ces : יִּיּי Dan. 2. 44, de ces rois.

אינון אינון

fils d'Adam, Gen. 4. 26.

 אָנִי בּאָנָתָּח אָנִי Lament. 1. 21, ils ont entendu que je soupire.

אָרְוֹנְיִי f. (pl. ייוֹייִם). Gémissement, soupir : אַנְיוֹנִיר Lament. 1. 22, nombreux sont mes soupirs.

אַנְחָנוּ pron. pers. pl. 1 pers. Nous. Quelquefois פּיִם .

אַנְרְנָה et אַנרְנָה chald. Nous.

אָלְיִ et avec pause אָלְיִ pron. pers. Je, moi, comme אָלִי . Quelquefois, je suis : אָלִי יָר je suis l'Éternel.

אָרָי חייָם I Rois 10. 11, la flotte de Hiram; אַנִּי חִייָם Is. 33. 21, vaisseaux a rames (v. אַנִיים).

אָנְיָה f. Gémissement : וְּאָנְיָה תַאָּנְיָה Tis. 29. 2, il y aura soupir et gémissement (v. אָנָה הַאָּנָה).

אָנְיָת (Vaisseau ; plur. אַנְיָּת : אָנְיָּת הַיְּשְׁישׁ Jon. 1. 3, un vaisseau qui allait à Tarsis.

pr. m., I Chr. 7. 19.

אָבָר m. Plomb, sonde: בְּלְּחִיםׁיִם אָּמָהְ Amos 7. 7, (le Seigneur était debout) sur un mur tiré au cordeau, et dans sa main (il tenait) une sonde; אָבָרָי אָבָרָי vers. 8, voici je mets la sonde (dans mon peuple), c.-a-d. je le jugerai avec sévérité.

אנכי pron. pers. Je, moi.

אָנָן (v. אָינן). י

Esth. 1. 8, nul ne forçait (à boire).

* Dָּלֶּא Rituel, m.: מְאַנֶּס וּבְרָצוֹן par contrainte ou de plein gré.

Dan. 4. יכָל כְּי לֹאִ־אָנֵם לָהְ Dan. 4. 0, qu'aucun secret ne te fait violence, ne te coûte de peines pour le pénétrer.

קצל fut. אָבָּר (souffler, aspirer, v. אָבּ de là) S'irriter, se fâcher; avec בְּ contre quelqu'un: בְּיִבְּיִים Is. 12. 1, tu as été irrité contre moi.

Hithp. Memesens. במ־בֶּר הַּדְשָּׁנֵם בְּי Deut. 1.37, aussi contre moi l'Éternel s'irrita.

ባቶች chald. (pl. seul usité ጉሚህ). Vi-

sage, face; יְמֵל עֵל אַיְמְיְתִיד Dan. 2. 46, il se jeta sur sa face (v. אַמָּרָשׁ héb.).

héron ou le perroquet, Lévit. 11.19.

רְאָלָן fut. הְאָלֵין (v. הְאָה, הְזָהְ, הְזָּהָ et הָּטָּיִ) Gémir, pousser des plaintes, soupirer: לְּבָּל מֵּרְבֶּא הָאָנֹן הְלָל Jér. 51. 52, et dans tout le pays les blessés gémiront.

Niph. Meme sens: בי בי Ez. 24.

17, gémis en silence.

תְּכֵּר וְאָנְקְתוּ . const. רְצְיִּבְּי . 1° Gémissement, soupir : אָכָר וְאָנָקְתוּ Mal. 2. 13, pleurs et gémissements.— 2° Nom d'un animal impur : תְּאָנְקְתוּ Lévit. 11. 30, le hérisson ou une espèce de lézard.

. Niph. খ্ৰুলু II Sam. 12. 15, et il tomba malade.

לְבֶר צֵּנְשׁ chald. Homme: קְבֵּר צֵּנְשׁ Dan. 7. 13, comme un fils de l'homme, un mortel; pl. אַנְשִׁים 4. 14.

פּרְקְּתְּה et אֲלָהְ chald., pron. pers.Tu, toi.

NON n. pr. Asa, fils d'Abiam, roi de Juda, I Rois 15. 8.

אָסוּף m. Vase, pot: אָסוּף II Rois 4. 2, un pot d'huile.

קלא יִדְּעָּהְ m. Accident, malheur: יְלָאׁ בְּיִהָּאָ Exod. 24. 22, sans qu'il y ait eu d'accident, c.-à-d. de mort; אָסוֹן שָּׁהָאָ אָסוֹן Gen. 48. 38, si un malheur lui arrivait.

אַסוּרִים אָסוּרִים בּוֹרָים Liens, chaines: בְּיִרָּתְּ Eccl. 7. 26, ses mains sont des chaines; דָאָסוּר בָּיִרָּתְ Jér. 37. 15, prison (rac. אָסָר.).

ארת היי מרול בר chald. Chaine: אַרְעָל Pan. 4. 12, et avec une chaine de fer. אין אין m. Récolte, temps de la ré-

rolte: τροχη τη Exod. 34. 22, fête de la récolte (rac. τροχ).

קָּיִר אָסִיִּרִים שָׁאָנָני Prisonnier: יַתָּד אָסִיִּרִים טַּאָנָני Job 3. 18, ceux qui étaient enchaînés jouissent ensemble du repos; אָסִיִּרִים Ps. 68. 7, il délivre les prisonniers (rac. אָמַר).

אָפִיר Même signif. אַפִּיר Is.10.4, sous le prisonnier.

יסְאָּ n. pr., fils de Koreh, Exod. 6, 24.

בּיבֶּע m. pl. Greniers, celliers: אָסָמִיף מָּבֶּע Prov. 3. 10, tes greniers regorgeront d'abondance.

원구한 n. pr. m., Esdr. 2. 50.

기원과 n. pr. d'un roi ou satrape assyrien, Esdr. 4. 10.

phera prêtre d'Héliopolis, femme de Joseph, Gen. 41. 45.

TPR (fut. poer, pt woom) 1° Amasser, assembler, rassembler, accueillir: sèrent les cailles; אַראָבוּאָרָה אָרי מָבוּאָרָה מָבוּאָרָה Exod. 23. 10, tu recueilleras les fruits; באַלאַל יִשְּׂרָאָל Exod. 3. 16, tu assembleras les anciens d'Israel ; מַשָּׁמַׁבָּוֹ אַכיי אַל־דַישְּעָיסִיר Gen. 42. 17, il les mit ensemble en prison ; אַל־מּוֹדָ אַל־מּוֹדָ אָל־מּוֹדָ אָלַ Deut. 22. 2, tu l'accueilleras dans ta maison; יוֹשְרַאָּ יוֹחוֹא הָשָׁרָ II Rois 5. 3, il l'accueillera de sa lépre, c.-à-d. le fera rentrer dans la société des hommes en le guérissant. - 2º Retirer, ôter, faire disparattre, tuer: רראסוף רגליו אלי many Gen. 49. 33, il retira ses pieds dans le lit; קד קסא I Sam. 14. 19, retire ta main ; אָסַף אֵלֹרִיִּים אֶיז־הָיִרְיָּיִנִי Gen. 30. 23, Dieu a ôte ma honte; "pox בארץ כנענון Jer. 10. 17, ôte de la terre ta marchandisse; אַסָה אָסָה אָסָה Soph. 1. 2, je ferai tout disparattre (de la terre), le fut. אַסוּעַר רַעַב ; סוּף Hiph. de אָסוּער רַעַב Ez. 34. 29, des hommes morts de faim; קשָׁסְתְּי נְּמְשָׁתְּ נַמְשָׁתְּ נַמְשָׁתְּ נַמְשָׁתְּ נַמְשָׁתְּ נַמְשָׁתְּ נַמְשָׁתְּ נַמְשָׁתְּ נַמְשָׁתְּ mort, tu t'oteras la vie. — 3° בבוד בי קר Is. 58. 8, la gloire de Dieu mar-

chera derrière toi, fermera ta marche (v. Pi. 2°), ou : t'accueillera.

Niph. 1º S'assembler, être accueilli: עד אַשָּׁר רַאַסְפוּ עַל־רַוּעַרַרִים Gen. 29.8, jusqu'à ce que tous les troupeaux soient assemblés; בֶּרִיֶם אָפָאָם מִרִים Nomb. 12.15, jusqu'à ce que Miriam fût accueillie (reçue dans le camp, après la guérison de sa lèpre) : ישטה אל־אבוריי ; Gen. 49. 29 של־אבוריי Jug. 2. 10, être réuni à son peuple, auprès de ses pères, c.-a-d. mourir. Et seul : ואַקאלן ראַסָּף Nomb. 20. 26, et Aaron sera réuni (à ses pères). — 2º Se retirer, disparattre, cesser, périr : mm יאסעק Ps. 104. 22, le soleil luit, ils se retirent; דַשָּסָפָר אַל־מַצְרַה Jér.47.6, (glaive,) retire-toi dans ton fourreau; ורבווה לא באסה Is. 60. 20, ta lune ne cessera pas d'éclairer ; וַנָּאַסְמַח שִׂפְּדָות וַנָּרַל Jér. 48.33, la joie et l'allégresse cessent; יגם־הַגַר חַיַּם רַאַסְסוּ Osée 4. 3, et les poissons de la mer périront aussi. -3° Etre enseveli : મારુક્ષ્ટ્ર સંધ્રે Jér. 8. 2, ils ne seront point ensevelis; בשרר ישתב אַרָאָן ראָטן Job 27. 19, riche il se couche (devient malade) et n'est point enseveli, ou: il ne meurt pas (riche).

Hiph. Détruire, anéantir: קְּיְהְיּהְיּקְּ צְּמֵי I Sam. 15. 6, pour que je ne te détruise pas avec lui (p. קְּאָהַיְתָּהְ.).

Hithp. S'assembler: מְיִנְיְמָשֶׁרְ נְיִם Deut. 33. 5, les chefs du peuple s'étant assemblés.

ባቦች (celui qui assemble) n. pr. 1° Lévite du temps de David, auteur de plusieurs psaumes. Ses descendants ين بين existaient encore au temps a Ledra et de Néhémie. — 2° Is. 36. 3.— 3° Néh. 2. 8.

אָספּרם: אָסְפּרם: אָסְפּרם: אָסְפּרם: אַסְפּרם: אַסְפּרם: I Chr. 26. 15, 17, magasin, lieu dans la partie extérieure du temple où l'on mettait les provisions; אַסְפָּרָ תְּשְׁעָיִם Néh. 12. 25, les magasins des portes. Selon d'autres: seuils des portes (p. ספר.).

קריבה א. Action d'amasser, récolte : אָם מְּלֵּיבְבּאׁ Is. 32. 10, la récolte ne vient point; אָסְהְּ הַּוֹּיבְּאֹ Is. 33. 4, comme on amasse les sauterelles. Plur. בַּבְּּבְּיבָּאּ Mich. 7. 1, comme les récoltes de l'été.

חַבְּבֶּה f. Assemblée, réunion. Ex. unique: אָבְּבְּיּבְּיִּבְּיִּרְ Is. 24. 22, ils sont assemblés en une seule réunion, c.-à-d. tous ensemble.

בַּבֵּר אָסָפּוּר f. pl. Ex. unique: בַּבֵּר אָסָפּוּר Eccl. 12. 11, hommes (membres) des assemblées (de sages).

אַסְפִּים (v. אָסֹבִּים).

קרְאָסְרְאָ m. Ramassis de gens, populace. Ex. unique: רְרָאָסָרְאָ אֲשֶׁר בְּקרְבּוּ Nomb. 11. 4, la plèbe qui était dans son sein.

אָסְפַּרְנָא chald., adv. Avec zèle, soigneusement : אָסְמֵּרְנָא מְּחְעַבְּרָא Esdr. 5. 8, (et ce travail) est fait avec soin.

ND POR n. pr. persan, fils de Haman, Esth. 9. 7.

TON 1º Lier, attacher, mettre des chaines, emprisonner, enfermer, atteler, selter (v. אַנָר לַנַּמַּר פִירוֹח: Gen. 49. 10, il attachera son ane à la vigne; אם־אָסוֹר רָאָסְרוּנִי בַּעֻבֹּתִים חַוְיָשִׁים Jug. 16. 11, si on me lie avec des cordes neuves; ייאלי Gen. 42. 24, on lui mit des chaines; מיח פלא II Rois 47. 4, on l'enferma dans la prison; mon Gen. 40. 3, emprisonné, enfermé; בייו מסגרים Eccl. 4. 14, la prison (p. הָאָסוּיִרם); ו אסרהם אחדת בענלה I Sam. 6. 7, attelez les vaches à la voiture; ביסיסית Jér. 46. 4, attelez les chevaux ; אַסית I Rois 18, 44, attelle, sans régime. יבי 2º חַמְּלְחָמָה I Rois 20. 14, engager le combat. Avec על נמש s'engager, se lier, s'interdire quelque chose: בל השְּׁהַ אַסְרָח כֵּל מַשְׁהַ Nomb. 30. 10, toute chose qu'elle s'est interdite, qu'elle s'est engagée à ne point faire.

Niph. Etre lie, être enchaîne: דּיָּיִים Jug. 16. 10, par quoi peux-tu être lie? דְּאָבֶּים הַאָּמִים Gen. 42. 16, et vous, vous serez enchaînes, emprisonnes.

Pou. Être fait prisonnier: אַסְרוּ רַתְּּיִץּ Is. 22. 3, ils ont été faits prisonniers ensemble.

קרָה פּג רְסָּאְ Vœu d'abstinence, opposé à קרָה יַשְּׁטְּה vœu d'action: אַנְירָה יַשְּׁטְּה אַסָּר עָל נִקְשׁוּ Nomb. 30. 5, son vœu ou son engagement; שָּׁטֶּר עַל נִקְשׁׁר אָסֶר עַל נִקְשׁׁר אָסֶר עַל נִקְשׁׁר אָסָר עַל נִקְשׁׁר אָסָר עַל נִקְשׁׁר (s'interdire une jouissance).

רְלָּהְיּה m. chald. Défense, prohibition: אָרָה m. chald. Défense, prohibition: בּלְתְּאָנְא אָרָהְיּה בּלְתְּאָנְא אָרָהְיִיהְאָ Dan. 6. 8, et de faire une défense sévère.

fils et successeur de Sanchérib, Is. 37, 38.

signifie: étoile; son nom hébreu est rum myrthe), épouse d'Ahaswéros roi de Perse, Esth. 2.7.

עָאָ et אַעָאָ chald. Bois : בְּקְּתְּטָּא Esdr. 5. 8, la charpente se pose dans la muraille.

I 78 conj. Aussi, même, et aussi, et pourtant : אַר־אַנָּר אָעַפָּאר־יאֹיז לַבַּם Lévit. 26. 16, moi aussi j'agirai ainsi avec vous; אָקו לֹא חָבְּראֹקוני Nomb. 16. 14, tu ne nous a même pas conduits; בַּשְׁמָּיל ו אַק־מִימָם I Sam. 2. 7, il abaisse et aussi il clève; mm Ps. 44. 10, et pourtant tu (nous) as repoussés. Avec n interrogatif: កម្មភា តម្រា Gen. 18. 23, voudrais-tu même détruire? אַר בָּבּד Lév. 26. 44, et même alors, néanmoins. क्ष répété, et, et même : क्ष्र क्ष्मुं के क्र क्ष ובל דונע און בל-שרש בארץ גועם Is. 40. 23, ils n'ont été ni plantés, ni semés, et leur tronc n'a même point jeté de racines dans la terre. אַק בּי 1º A plus forte raison : אָן בּיישָׁיִם רָשָׁיִעים אָן II Sam.

4. 11, combien plus ces hommes méchants; אָל הַיבְּרָיְבְּרְ וְבָּצְּלָּחְ Job 16. 16, combien plus cet être corrompu et perverti. De même אַל פּרִי בְּתַּרְ וֹנְצָּלָּחְ Job 4. 19, combien plus ces habitants de maisons de limon. — 2º Bien que, quoique: אַל תַּיִר הַאַבֶּר אַל וְאַרָּ בַּרְ וֹאַבֶּר Job 35. 14, quoique tu dises; אַל תַּיִר אָלִרְיִר אַל Gen. 3. 1, quoique Dieu ait dit, ou bien: est-ce que Dieu a dit?

י על־פִי Quoique, Aboth.

78 chald. Même, aussi, Dan. 6. 23.

Duel אַפָּיָם 1° Narines :. צַּשָּׁיָם קיים היים Gen. 2. 7, il souffla dans ses narines un souffle de vie. — 2º Colère: ולא באַפּיִם וְלֹא בְּסָלְּחְטָח Dan. 11. 20, ni par la colère, ni par la guerre. De là : אַרָה אַפֵּרִם Prov. 14. 29, lent a s'irriter, patient; pres-up Prov. 14. 17, irascible. — 3° Visage : קושר אַפַּיקד Gen. 3. 19, à la sueur de ton visage; ਅਸ਼ਾਈਆ frank trans Gen. 19. 1, il se prosterna la face contre terre ; לאַפֶּר דַיָּוּד I Sam. 25, 23, devant David, comme מַנֶּדֶּוֹ צָּרֶדֶיה ; לְּקָנֵי ו אַפּרָס I Sam. 1. 5, (a Hanna il donna) une part (comme) pour deux personnes; selon d'autres : un beau morceau à cause du chagrin (de Hanna); ou: avec chagrin, tristesse, de ce qu'elle était

אַרָּאָ Se revêtir (de l'éphod): ייַאָּמֹי לּבּ זֹי שׁ Lév. 8. 8, il l'en revêtit.

TEN n. pr. m. Nomb. 34. 23.

אָלְּנָּהְ f. Ephod, vêtement du pontife; vêtement, ornement: יְהְיָּהָבְּ בְּשָׁהָהְ Exod. 28. 8, la ceinture de son éphod; הַבְּאָבָ Is. 30. 22, les ornements de

vos idoles d'or. Selon d'autres : lame d'or qui recouvre les statues.

אָפֶּרָט Palais: אָפָּרָט Pan. 11. 45, les tentes de son palais.

Niph. Etre cuit: yon man ib Lev. 6. 10, (l'oblation) ne sera pas cuite avec du levain.

Gen. 27. 33, qui est-ce donc?

TIDE 1° Ephod, vêtement des pontifes: אָנְיָה אָשְּיִרְיִי אָשָׁיִן Exod. 28. 4, 5, ils feront l'éphod d'or, (d'hyacinthe, de pourpre, etc.) David porta un éphod de lin dans une solennité religieuse, II Sam. 16. 44. — 2° Idole: אַרְיָּרָי אַשְּיִי שְׁיָּבָּי Jug. 18. 18, ils prirent l'image sculptée de l'éphod.

715N n. pr. m. Nomb. 34. 23.

TIPN n. pr. m. I Sam. 9. 1.

יָאַפּילוּ Même, quand même, Aboth. אָפִיל adj. Tardif, ce qui tarde â mûrir: בּי אַמִּילוּיות מַשִּר Exod. 9. 32, parce qu'ils étaient tardifs.

DIPR n. pr. m. I Chr. 2. 30.

רְישָׁרְישׁ אָלִיתְ רְשׁׁרָ אָלִיתְ בְּעֹרְ בְּעֹרְ בְּעֹרִ בְּעָרִ בְּעִר בְּעָרִ בְּעַרְ בְּעָרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִבְּעִי בְּעִרְ בְּעִבְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִבְּעִייִ בְּעִייִי בְּעִיי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייְ בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִיי בְּעִייְי בְּעִייִיי בְּעִייִיי בְּעִייי בְּעִייְיי בְּיּעִיי בְּעִיי בְּעִייי בְּעִייי בְּעִייי בְּעִייי בְּעְייי בְּייִיי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּיּעִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי

A° Barre, tuyau: קַּנְטֶּיוֹ אָמִיקֵי מְדּשֶּׁהוּ Job. 40. 18, ses os sont des tuyaux d'airain.

אָפֿיק n. pr. (v. אָפֿיק).

שפיקורום א figurien, athee, Aboth.

אָשָל וְלֹאִ־נֹבְת לוּ Amos מְלַבְּלּאִרנִם לּוֹף adj. Sombre: אָשָל וְלֹאִרנֹבְת לוּ Amos 3. 20, il est sombre et sans clarté.

לְּלֵה m. Obscurité: אַמְלּא אַמָּל Job 30. 26, et l'obscurité est survenue; לְּרְהַיִּה Ps. 11.2, pour tirer dans l'obscurité, c.-a-d. en embuscade.

לְּפֵלְה (Obscurité, épaisses ténèbres: בְּאָרָה Exod. 10. 22, obscurité profonde; בְּאַלָּה תְּעָלָה Is. 59. 9, nous marchons dans d'épaisses ténèbres.

לְבָּלֵל (juge) n. pr. m. I Chr. 2. 37.

הַשְּׁלֵּי intr. Cesser, être épuisé: מְּשָׁרָּי הַיִּחְיִי אָשָׁרָּי Ps. 77. 9, sa grace a-t-elle cessé pour toujours? בָּי אָשָׁל בְּּכָּי Gen. 47. 15, car l'argent est épuisé (v. סְּפָטָר).

DDN 1° subst. Fin, terme, extrémité: אָקס Ps. 2. 8, les extrémités de la terre, les pays les plus éloignés. Duel בי אַפְּרָם Ez. 47. 3, eau des extrémités qui couvre seulement les chevilles des pieds. - 2º adv. de négat. Point, rien, sans: עַר אָפֶס מְקוֹם Is. 5. 8, jusqu'à ce qu'il n'y ait plus de place; ואסס עצאר וְקווּב Deut. 32. 36, il n'y a plus de retraite ni de forteresse. Des point אין עוד comme, אַמְסִר עוֹד point d'autre : הַאָּשָּׁם כּוֹד אִישׁ לְבֵיח שָׁאִּאָל II Sam. 9. 3, n'y a-t-il plus personne de la maison de Saul? אַנְי וָצִּמְסִי כּוֹד Is. 47. 8, moi, et point d'autre; קהַהְחָלָּיִר מְלָּהָים אַנְשֵׁר מְלָהָים הַיּ Is. 41. 12, tes hommes de guerre seront comme rien; אוֹים סְצָּמֶט Is. 40. 17, comme (ou moins que) le néant et le vide; bear Is. 52. 4, pour rien, sans motif; מאסט פערם Prov. 26. 20, sans hois; mpm opuz Joh 7. 6, sans espoir.

— 3° conj. et adv. Mais, seulement, cependant: הַאָּמָט מְצֵבּשׁ חִרְאָּהְ Nomb. 23, 13, mais tu verras une partie seulement; אָמָט מָר־בֵּי הָיָנָם Nomb. 13. 28, cependant le peuple est fort.

לְּכֶּים דְּכִּים n. pr., endroit de la tribu de Juda, I Sam. 17. 1; בּיִּים I Chr.

11, 13,

שַּשְּלֶכְי Rien, néant. Ex. unique: שַּשְּלֶכְי Is. 41. 24, et votre œuvre n'est que néant (p. בַּשְּיָב). Selon d'autres : votre œuvre est comme celle de la vipère (v. רְשַׁשָּאַ).

אָפְּעָה m. et f. Vipère, aspic: אָפָּעָה קשָרָם מְיניפַן Is. 30. 6, la vipère et le serpent volant (rac. ישָנָי).

אָלְמַחִּינִי הֶעְבְעַי־בְּּיִרְ Ps. 18. 8, les liens de la mort m'environnent; avec בָּי בְּעִינִיר רָעוֹית Ps. 40. 13, car des maux m'environnent.

PPR (forteresse) n. pr. de différentes villes. 1° Jos. 13. 4. — 2° I Rois 20. 26. — 3° I Sam. 4. 1. La première est aussi appelée pres Jug. 1. 31.

াট্টুম (forteresse) n. pr., ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 53.

קאָלָרְי נָעָדְי נָעָדְי נָאָדְי נָעָדְי נָאָדְי Gen. 8. 27, et je ne suis que poussière et que cendre; בְּשָׁלֵּרְ אֵעָדְי Job 13. 12, proverbes de cendre, vaines maximes; יילָר Is. 44. 20, il se repait de cendre, s'occupe de choses vaines.

אַפּר m. Voile: אָפּר m. Voile: אַפּר I Rois 20. 38, il se déguisa par un voile (qu'il mit) sur les yeux (v. קּאָשׁר).
D'autres traduisent: cendre, comme מַּאָר.

אַלְּרִה m. Le petit d'un oiseau : הָּנָאָם Deut. 22. 6, et la mère est assise sur ses petits (rac. קרָה).

אַפְרִיא Litière, sopha. Ex. unique : Cant. 3. 9.

seph, souche de la tribu de ce nom, Gen. 46. 20 (v. 1798).

les Apharséens, Esdr. 4. 9.

pr. de deux peuplades, Esdr. 5. 6, 4. 9.

אַפְרָהָה et אָפְרָהָה n. pr. i° Ville appelée aussi Beth-lehem, Gen. 48. 7, et Beth-lehem-ephratha, Mich. 5. 1. — 2° Pour Ephraim, Ps. 432. 6. — 3° Ephrath, femme de Chaleb, I Chr. 2. 19. בּיִרְיָה 1° Habitant de la ville d'Ephrath, Ephratéen, Ruth 1. 2. — 2° De la tribu d'Ephraim, Ephraimite, I Sam. 4. 4.

* אָלְּיֶלְּיִר Possible : אָר אָקּשָׁר Rituel , il serait impossible.

באים בּלְכִים chald. Ex. unique: מְּלְכִים בּלְבָּים Esdr. 4. 13, adv. enfin cela portera préjudice aux rois. Selon d'autres: subst. le trésor des rois en souffrira.

ንጋሂጵ n. pr. m. 1° Gen. 46. 16. — 2° I Chr. 7. 7.

ערָקירָי Lev. 14. 16, le doigt de sa main droite. Métaph. איי בּיבָּי בּיבִי אַלִּיִים וּרָשָּׁרָ Exod. 8. 15, c'est le doigt de Dieu (le pouvoir de Dieu se manifeste); comme mesure: אַבְּבָי אַרְבָּי אַרְבָּי אַרְבָּי Jér. 52. 21, l'épaisseur était de quatre doigts; doigts de pied, Il Sam. 21. 20.

꼬리부탁 chald. Même signif.

אָצִיל adj. Homme distingué, noble : אָצִיל דאָר בּמִר יְמַרְאֵל Exod. 24.11, et aux Israélites nobles, distingués; יְמָרְאֵל אַנְיל Is. 41.9, et je t'ai choisi parmi les nobles (de la terre). Selon d'autres : je t'ai appelé de tous les côtés, des extrémités de la terre, comme אַצֵּע côté.

אַצִּילָה et אַצִּילָה (plur. יים et mi-) Aissalle: מָּעִילָה Jér. 38. 12, sous

les aisselles de tes bras; על כָל אַעִּדְילֵּד יְדֵיי Ez. 13. 18, sur toutes les aisselles de mes bras (p. épaules); שֵׁשׁ אַשִּדְילָּח Ez. 41. 8, six coudées jusque sous l'aisselle, c.-à-d. longues comme le bras. Selon d'autres: six grandes coudées (v. אַבִּדְּלַב).

אָלְּאָר Mettre de côté, réserver. Avec אָרָ prendre, ôter, refuser (ע אָבָּאָר: אָרָאָדּאָרָיִי Gen. 27. 36, n'est-ce pas que tu m'as réservé une bénédiction? רָאָצְלְּיִדִּי אָלֶיִר עֶּלֶיִרְי Nomb. 11. 17, j'ôterai de l'esprit qui est sur toi; לֹּא אָצְלְרִיּר עַדִּים (Eccl. 2. 10, je ne leur ai rien refusé.

Niph. בַּל־מֵן נַבְּצֶל Ez. 42. 6, c'est pourquoi on ôta de la largeur, on rétrécit (les chambres supérieures).

Hiph. ייָאאָל פּן־דָּרְיהַן אֲשֶׁר כָּלֶּר Nomb. 11. 25, il prit de l'esprit qui était en lui (Moïse).

528 (noble) n. pr. m. 1° Fils de Simri, I Chr. 8. 37. 2° Un endroit près de Jerusalem, Zuch. 14. 15.

לאָלֵּל (avec suff. אָבְּלִּיף 1° m. Côté: בּיָבְּילָּאָבֶּי Ez. 40.7, du côté du vestibule; בְּיבָּיבְּל אַנְּבָּר I Sam. 20. 41, il se leva du côté du midi. — 2° prép. A côté, près de : בְּיבָּיבְל בַּיבְּיבָּל Lév. 1.16, près de l'autel.

חוף אצל הוי n. pr. m. II Chr. 34. 8.

D¥N n. pr. m. I Chr. 2. 15.

אָצְעָרָה הְשָּׁר כֵּל־: Bracelet: רְאָצְעָרָה II Sam. 1. 10, et les bracelets de son bras.

אַרָּאָ Amasser, accumuler (v. יֶנֶצֶר): קינְאָר אָבְּרוּ אָבְּרוּ אָבּוֹרְיִקּים וּוֹ II Rois 20. 17, et ce que tes pères ont amassé; קינור בְּאַרְפְנוֹתִיהָם Amos 3. 10, ceux qui accumulent des trésors de violence et de rapine dans leurs palais.

Niph. Etre amassé: לא יאצר ולא יויסן 1s. 23. 18, il ne sera point amassé ni mis en réserve.

Hiph. Gonfier le soin du trésor: חוֹאָבְיוֹ עֵל אוֹבְרוֹתְ אַל אוֹבְרוֹתְ אַל אוֹבְרוֹתְ עֵל אוֹבְרוֹתְ אַל אוֹבְרוֹתְ אַל אוֹבְרוֹתְ אַל אוֹבְרוֹתְ אַל אוֹבְרוֹתְ אַל אוֹבְרוֹת אוֹבְרוֹת אַל אוֹבְרוֹת אַל אוֹבְרוֹת אַל אוֹבְרוֹת אַל אוֹבְרוֹת אַל אוֹבְרוֹת אָל אוֹבְרוֹת אַל אוֹבְרוֹת אַל אוֹבְרוֹת אַל אוֹבְירוֹת אָל אוֹבְרוֹת אָל אוֹבְירוֹת אָל אוֹבְירוֹת אָל אוֹבְירוֹת אַל אוֹבְירוֹת אָל אוֹבְירוֹת אָל אוֹבְירוֹת אָל אוֹבּייה אוֹביית אוֹבית או

אָצֶר (trésor) n. pr. m. Gen. 36. 21. אַקְרָּחָ אַקְרָּחָ m. Ex. unique : אַקְרָּאָ אַקְרָּחָ Is. 34. 12, des pierres précieuses, qui jettent un vif éclat; des escarboucles (v. nup).

iph m. Nom d'un animal, chèvrecerf ou houc sauvage, Deut. 14.5.

לי (י. אור et אר (י. יאר et יאר).

NTR n. pr. m. I Chr. 17. 39.

Is. 33. 7, leurs héros gémissent dans les rues. D'après le Talmud: catégorie d'anges. Selon d'autres: ils gémissent sur leur autel (ou sur Jérusalem, v. אַרָאָר לָּתָם). Selon d'autres: contracté de אַרָאָר לָתָם). Selon d'autres: contracté de אַרָאָר לָתָם, je leur ferai voir (des malheurs) qui les feront gémir.

יה אראלי n. pr. m., Gen. 46. 16; n.

patro., Nomb. 26. 17.

אָרֵב (fut. באלב) Dresser un piége, guetter, épier, se mettre en embuscade. Avec אָ, בָּל, ף, le régime direct et sans reg.: ישרב לו Deut. 19. 11, il le guettait ; דְּבְרֵי רְשָׁעִים אֱרֶבידָם Prov. 12. 6, les paroles des méchants sont: Epie le sang, c.-à-d. elles tendent à verser le sang ; יוארבו על־שְׁבָּם Jug. 9. 34, (quatre bandes) se mirent en embuscade contre Sichem. Part. ביית celui qui guette; collect. armée placée en embuscade : יתאורב קם פחרה פגילוסי Jos. 8. 14, la troupe placée en embuscade quitta promptement le lieu où elle était; עליישוג בורישוג Jug. 20. 37, l'embuscade arriva promptement. Pi. part. מארב, pl. משרבים Jug. 9. 25, des gens qui sont en embuscade. Avec by H Chr. 20. 22.

Hiph. בַּיְרֶב בְּמָתֵל I Sam. 15. 5, il se mit en embuscade dans la plaine, p. ייָארָב ou de ריב il combattit.

בּקר (embuscade) n. pr., ville dans les montagnes de Juda, Jos. 15. 52; patron. אַרָּבי Il Sam. 23. 35.

בין אין היי היי ארבי פח-droit où les animaux se mettent en embuscade: בְּשְׁבֵּי בְּסְבָּח לְסִי אָרֶב Job 38. 40, ils se tiennent dans le buisson en embuscade; בְּסִרְּח בְּסִי אָרָב Job 37. 8, la bête rentre dans la tannière.

שלת m. Piège: ישים אירבו ישים ובקרבו Jér.

9. 17, dans son intérieur il lui dresse un piège.

אַרְבָּאֵל (ע. אַרְבָּאַל).

לא נשאַר אַרְבֶּר m. Sauterelle: לא נשאַר אַרְבָּר בּאָרָר Exod. 10. 19, il ne resta pas une seule sauterelle.

קרְלָּהְלָּהְ f. Piége. Ex. unique: יְרְשִׁמְּרֵלּ Is. 25. 11, il abaissera son orgueil en même temps que les piéges de ses mains. Selon d'autres: les aisselles de ses bras, c.-à-d. sa force; ou: Dieu humiliera par la force de ses bras l'orgueil (de Moab).

맛의 n. pr. m. Arba, un géant, Jos. 14. 15.

אַרְכּע et אַרְכְּעָה chald. Quatre, Dan.

אָרֵג Tresser, tisser. Part. אָרֵג , fem. אָרֵג tisserand (v. אָרַנְּי אָר : שֶׁרַגִּי אָר : שֶׁרַנְּי אָר : טָרֵג טַרְנְּי אָר : טַרָּג טַרְנְּי אָר : טַרָּג טַרְנְּי אָר : טַרַג טַרְנְּיִר אָר וּאָד וּשָׁר עַרְנְּיִר אָרָנ טַרְנְּיִר שָׁרַנ עַרְנְיִי שְׁרַנ עַרְנִיר שָׁרַנ עַרְנִיר שָׁרַנ עַרְנִיר שָׁרָנ וּאַרני יַאָרני נַבְּרִים יָאָרני נַבְּרָר יָאָרני נַבְּרָר יָאָרני נַבְּרָר יָאָרני נַבְּרָר יָאָרני נַבְּרָר יַרָּג יַרְנִי יַאָרני נַבְּרָר יָאָרני נַבְּרָר יַבְּרָר יָאָרני נַבְּרָר יַּאָרני נַבְּרָר יַאָּר יַנְיּרָנִי יַאָרני נַבְּרָר יָאָרני נַבְּרָר יָאָרני נַבְּרָר יָאָרני נַבְּרָר יַּאָרני נַבְּרָר יָאָרני נַבְּרָר יַּאָר יַנְיּיִר יַבְּבָּר יַיִּי יָאָרני נַבְּרָר יַּאָר יַבְּרָר יַּיִּי יָּאָר יַיִּי נַבְּרָר יַבְּרָר יַּאָר יַבְּרָר יַּאָר יַבְּרָר יַּיִּי יַבְּרָר יַּיִר יַּבְּרָר יַיִּיי יַבְּרָר יַּיִי נַבְּרָר יַּיִי יַבְּרָים יַּיְבָּר יַבְּרָר יַבְּרָּר יִיּי נַבְּרִי יַבְּרָר יַּבְּרָים יִבְּבָּר יַּיִרְיִי יַּבְּרִי יַבְּרָר יִּיִּי יַבְּרָר יִּיִי יַבְּרָר יִּיִר יִיּיִי יַבְּבָּר יַיִּרְנִי יַּבְּרִים יָּבְיּרָר יִי יַבְּרָר יִּיִי יַבְּרָר יִי יַבְּרָר יִּיּי יַבְּרִים יִבְּיִרְרָי יִיּיִי יַבְּרָר יִי יַבְּיִיי יַבְּיִי יַבְּיִיי יַּיִי יַּבְּרִים יַבְּיּרְנִיי יַבְּיִיי יַּבְּרִיים יַבְּיִרְיי יַבְּיּיי יַבְּיִרְיִי יִיּיִי יַבְּרִייִי יִיּיִי יַבְּרָים יִיּיִי יַּבְּיִיי יַבְּיּיְרָיי יַבְּיּיִי יַבְיּיִי יַבְּיּיִי יִיּיִי יַבְיּיִי יַבְּיּיִי יַבְיּיִי יַבְיּיִי יַבְיּיִי יַבְיי יַבְיּי יַבְיּיִי יַבְיּי יַבְיּיִי יַבְיּי יַבְיּיי יַבְייִי יַּיְיִי יַבְּיּיי יַבְיּיי יַבְיּי יַבְיּיי יַבְיּיי יַבְיּי יַבְיי יַבְיּיי יַבְיי יַבְּייי יַבְּייי יַבְיּיי יַבְּייי יַבְּיי יַבְּייי יַבְייי יַבְּייי יַבְייי יַבְּייי יַבְייי יַבְּייי יַיי יְבְּייי יַבְייי יְבְייי יַבְייי יַבְייי יְיִייי יַבְייי יְבָּייי יְיִיי יְיִייי יִיי יְיִייי יְיִייי יְיִיי יְיִייי יִייּיי יִייי יִייי יְיִייי יְיִייי יִייי יְיִייי יִייי יִיייי יִיייי יִיייי יִייי יְיִייי יִיייי יִיייי יִיייי יִייי יְיִייי יְיִייי יְיִ

des toiles d'araignée; אַרַגּ װְשָׁבָּע Exod. 28. 32, ouvrage du tisserand.

נַיְפֶּב אֶר זַיְרְתֵר הָאָרָג: Tissu, navette: זַיְפֶּב אֶר זַיְרְתַר הָאָרָג Jug. 16.14, il arracha le pieu du tissu ou du tisserand; יְפֵּר קֵצוּ מְפִר קְצוּ מְפָּר אָרָג 6, mes jours passent plus vite que la navette des tisserands.

אָרְנבׁ n. pr. d'une province en Basan, au delà du Jourdain, Deut. 3. 4.

אָרְגָּוּן (ע. (ע. אָרְגָּנָן: II Chr. 2. 6, en pourpre.

אַרְנְּנָנָא chald. Même signif. : אָרְנְנָשָּ Dan. 5. 7, il se vêtira de pourpre.

קשרט בַּצְרָנִי m. Coffre, boite: מְשִׁרְטוּ I Sam. 6. 8, vous (le) mettrez dans le coffre.

אָרְבָּטְן m. Pourpre: פֶּגָר אַרְנָּטָן Nomb. 4. 13, un drap de pourpre; רְצֵּרְנָּטָן Exod. 25. 4, et de la pourpre.

קְרָלְּ et אָרְלְּ n. pr. m. Ard, fils de Benjamin, Gen. 46. 21, Nomb. 26. 40. אַרְדּוֹן n. pr. m. I Chr. 2. 18.

אָרִירִיד מּוֹרִי : Cant. 5. 1, j'ai cueilli ma myrrhe avec mes aromates; יְּאָרִידְי דְּרָךְּ רְאָרִידְי בְּלִר Ps. 80. 13, tous les passants en arrachent (des fruits de la vigne).

ראול, chald. Voici (commo אַבּ, héb. ישָּׁהָי ou: voyez | אַרְי transposé): אַבָּיי אָרִיי אָתִיי Dan. 7 15, et voici un autre animal.

ארוד *n. pr. m.* Nomb. 26. 27. ארודי Gen. 46. 16.

הייד n. pr. Aradus, ville phénicienne, Ez. 27. 8. אַרְנָדָי Gen. 10. 18, n. patro.

אָרְנָה (pl. אָרְיוֹת const. אַרְיוֹת (אַרְיוֹת). Crèche, et probablement attelage: יְאָרֶיוֹת וֹאָלְיּלְ מְשְׁרִינִת וֹץ II Chr. 32. 29, des crèches pour le bétail; אַרִיוֹת וֹץ Rois S. 6; אַרִיוֹת נוֹיִם II Chr. 9. 25, attelages de chevaux.

דאָרָיִם בְּבֶּרְ בָּלְתֵּהְ: Ez. 27. 24, et des bois de cèdre, ou : des meubles de cèdre étaient ton commerce (v. קּבְּילֵהְוּ

אַרוּכָה et אַרְכָּה Jer. 30. 47, son, salut: אַרְכָּה אָרָכָּה Jer. 30. 47, je t'appliquerai un bandage, je te gué-

אַרוּטָה n. pr. d'une ville près de Sichem, II Rois 23. 26.

אַרוֹמִים II Rois 16. 6. Cheth. אַרוֹמִים Keri, des Iduméens.

ארון און און און m. et f. Bolte, coffre, arche, cercueil: אַרון און Il Rois 12.10, (Jehojada, le pontife, prit,) une bolte; אַרוּך אַרוּדְים I Sam 3.3, l'arche de Dieu; אַרוּך וַאַרִּים Jos. 3.6, arche d'alliance; אַרוֹן וַאַרִּים Exod. 25.22, arche de témoignage: différents noms donnés à l'arche sainte dans laquelle les tables de la loi étaient renfermées. יַרְישֶׁם בָּאָרוֹן Gen. 50. 26, on mit Joseph dans un cercueil.

ארונה n. pr. (v. ארונה)

י אַרוֹּקְהּ f. Fiancée, Rituel (v. אָרָשׁ, תּיָּדְיּם). Gedre, bois de cèdre: בְּּשְׁבָּיִין Ps. 92. 13, comme le cèdre sur le Liban; יוֹבָל אָרָן I Rois 6. 18, tout était de bois de cèdre.

ארְוָה f. de קַּיָּף (comme מְּבֶּי de עֵּיֶר) De cèdre, lambris, parquet de cèdre : בָּי בְּיִה צַּרָּוּת עֵּרָה Soph. 2. 14, car la boiserie de cèdre est mise à nue, est arrachée.

אַרָה Marcher, cheminer, voyager: מְּבְרָהְ חֵבְּיָם Job 34. 8, il marche en société (avec des artisans d'iniquité). Part. אַרָה Voyageur, passager, étranger: בַּאַרַה נְשָׁר לָלוּוְ Jér. 14. 8, comme un voyageur qui entre pour passer la nuit; שִׁרָּיִם שִׁרָּיִם שִׁרָּיִם שִׁרָּיִם שִׁרָּיִם שִׁרָּיִם שִׁרָּיִם שִׁרָּיִם שִׁרִּים שִׁרִּים שִׁרִּים שִׁרִּים שִׁרִּים שִׁרִּים שִּרִים שִׁרִּים שִׁרִּים שִׁרִּים שִׁרִּים שִׁרִּים שִׁרִּים שִׁרִים שִּׁרִים שִּים שִּׁרִים שִּׁרִּים שִּׁרִּים שִּׁרִּים שִּׁרִּים שִּׁרִים שִּׁרִּים שִּׁרְּים שִּׁרְּים שִּׁרְּיִּים שִּׁרִּים שִּׁרְּים שִּׁרְים שִּׁרִים שִּׁרְים שִּׁרְּים שִּׁרְּים שִּׁרְּים שִּׁרְּיִּם שִּׁרְּים שִּׁרְּים שִּׁרְּים שִּׁרְים שִּׁרְּים שִּׁרְּיִּם שִּׁרְים שִּׁרְים שִּׁרְּים שִּׁרִּים שִּׁרִּים שִּׁרְּים שִּׁרְּים שִּׁרְּים שִּׁרְּים שִּׁרְּים שִּׁרִּים שִּיִּים שִּׁרִּים שִּׁיִּים שִּיְּיִּים שִּׁיִּים שִּיְּיִים שִּיְּיִּים שִּיְּיִּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִּיְּים שִּׁיִּים שִּיִּים שִּּיִּים שִּּיִּים שִּּיִּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִּיּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִּּיים שִּּיים שִּּיים שִּּיים שִּּיים שִּּיים שִּּיים שִּּיים שִּיּים שִּיים שִּייִּים שִּיּים שִּיּים שִּיְּיים שִּיּים שִּיּים שִּיּים שִּייִּים שִּ

רוא (passager) n. pr. m. Esdr. 2. 5.

Job 34. 11, Dieu fait arriver à l'homme selon sa conduite; אַרָה מְּלָשִׁרם Gen. 18. 11, (Sara n'avait plus) les ordinaires des femmes; אַל שׁבְּרָה בָּל שֹׁבְּרָה אָל Dob 8. 13, telle est la destinée de ceux qui oublient Dieu. — 2º Voyageur, caravane: אַרְהָה לָאַרָה לָאַרָה לָאַרָה לָאַרָה אַמְהָא Job. 31. 32, j'ouvrais mes portes au voyageur; אַרְהוֹח תַּמָּא Job 6. 19, les caravanes de Théma.

אְרְחָה הַשְּׁמְצֵאלִרם: Caravane: אִּרְחָה Gen. 37. 25, une caravane d'Ismaélites; אור דְּרָנִים Is. 21. 13, les caravanes de Dedanims.

אָרְחָה Chald.: אַרְחָה Dan. 4. 34, ses voies; אָרְחָה 5. 23, tes voies.

לְתְּהָא /. Portion de nourriture, entretien: אַרְתָּה נָיֵיִם Prov. 15. 17, une portion de légume; וַאַרְתָה אַרְתָה בְּרָת מְבִיר Jér. 52. 34, et son entretien, un entretien régulier lui fut donné).

יִרְנְּשִׁי m. (plur. אָרָיִים et אָרָיִים). Lion: אַנְאַיִר יִהְנָשֵּׂאַ Nomb. 23. 24, il s'elèvera comme le lion; אַרְיִּוֹח I Rois 10. 19, deux lions; שְּׁנְיִם אָּלָיִוֹם I Rois 10. 20, douze lions.

אריאל n. pr. m. Esdr. 8. 16.

אַרְיָרֵי n. pr. m. Aridaï, fils de Haman, Esth. 9. 9.

אַרִידָהָא n. pr. m. Aridatha, fils de Haman, Esth. 9. 8.

אַרְיֵה m. (אַבְּיה avec די parag.). Lion: מַקְרָא אַרְיַה Is. 11. 8, le lion comme le bœuf mangera de la paille; Is. 21. 8, il cria comme un lion.

לְנֵב chald. Lion, plur. לְנֹב et בּּלְבְּרָן et בּלְבָּב Dan. 6.8, dans la fosse aux lions.

אָרִיה plur. אַרִיה (ע. אָרָיה).

lasar, Gen. 14. 1. — 2° Arioch, chef des gardes du roi Nabuchodonozor, Dan. 2. 14.

אַרִיסֵי n. pr. m. Arissaī, fils de Haman, Esth. 9. 9.

קרבו לו יודי הי אָרְבוּ לו יודי בּי אַרְבוּ בּייִם בּייִם בּייִם בּייִם בּייִם בּייִבּים בּייבּים בּייִבּים בּייבּים בּייִבּים בּייבּים בּייִבּים בּייבּים בּיים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּיים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּיים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּיים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּיים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייים בּייבּים בּייבּים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייים בּייים בּייים בּייבּיים בּייבּיים בּייים בּייים בּייים בּייבּיים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייבּים בּייבּיים בּייים בּייבּיים בּייים בּייבּיים בּייבּיים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייי

Hiph. 1º trans. Rendre long, prolonger, allonger, persister, retarder: ון מאַריבי ביתריה Is. 34. 2, allonge tes cordages; הַאָרִיכוּ לְפַעָנִיתָם Ps. 129. 3, ils ont creuse de longs sillons ; מַצְרִיכוּ לְשׁוֹן Is. 57. 4, (contre qui) allongez-vous la langue, parlez-vous avec orgueil? וְהַאֶּרְבְּחִר אָח רְפֵיךְ I Rois 3. 14, je prolongerai tes jours. Frequem. avec prop vivre longtemps : לֹאִ־תַאָּרִיכָּן יָפִים כָּלֶּיתָ Deut. 4. 26, vous n'y vivrez pas longtemps; רָשֶׁע מַאָרִיהְ בָּרָעָהוֹ Eccl. 7. 15, le méchant persiste dans, ou : vit longtemps par sa méchanceté ; אַאַרִיךְדָּ אַמָּי Is. 48. 9, je retarderai ma colère, j'agirai avec longanimité. Sans וּמַצִּרִיךָה לוֹ בּאָ Eccl. 8. 12, et qu'il retarde pour lui (sa colère), qu'il est indulgent pour lui. Avec vin être patient : פי־צַּצַּיִריךְ נַפְּלְטִי Job 6. 11, pour que je sois patient. — 2º intrans. Etre long, se prolonger (du temps), rester longtemps: רישורכה התבהים I Rois 8. 8, les bâtons étaient longs ; לְּמָצֵן Deut. 5. 16, afin que tes jours se prolongent (que tu vives longtemps); בְּיַשָּׁיִרוּךְ חָפָגַן פַל־תַּמְשָׁכָּן Nomb. 9, 22, quand la nuée restait longtemps sur le tabernacle.

קרא chald. (part. אַריק). Gonvenir: אַריק לָנָא לְּפָתְיַתְּ באריק לָנָא לְפָתְיַתְּא Esdr. 4. 14, et il ne nous convient pas de voir.

אָרֶהָ adj. Long: אָרָהָ דָאָבָר Ez. 17. 3,

יליף, השְּיאָמּdj. Long: אָיָם וּלָּאָנָ Jér. 29. 28, l'exil sera long; אַיָּה יְשָּׁהָ אָרָאָם וּשָּׁרָאָן Job 11. 9, sa mesure est plus longue que la terre; אַרְהָה ווֹ אַרְהָם Il Sam. 3. 1, la guerre fut longue.

Gen. 10. 10; selon les Targ., Edesse.

אָרְיָהָה וּלְּיָרְדְּהָּא וּלְרָיְדְהָּא וּלְרָיְדְהָּא וּלְרָיְדְהָּא וּלְרָיְדְהָּא וּלְרָיְדְהָּא וּלְרָיְדְהָּא וּלְרָיְבְּיִלְּיִם (Gen. 13. 17, dans sa longeur et sa largeur; לְאֹרֶךְ יָסִים (Ps. 21. 8, longue vie; אַרְדְּ יָסִים (Ps. 23. 6, pour de longues années, ma vie durant; אַרֶּדְ אַשַּרְט (Prov. 25, 15, patience, longanimité.

בּוְלְבְּה chald., f. Longueur, durée: תוּ הְּחָתֵה צַּרְבָּה Dan. 4. 24, peutêtre la durée sera-t-elle accordée à ton bonheur.

אַרְכָּהֹ (ע. אַרָבָה).

לְכּוֹכְהָ chald.; f. (א prosth., רְכּיבּר transp. de יְבָּבֶּחָ Genou : אָיְבָּאָרָתְּיִם הַּבְּּרָתְּיִם Dan. 6. 6, et ses genoux s'entrechoquèrent.

אַרְקְּיֵא plur, nom patron. de la ville de אַרְבָּאָ, Esdr. 4. 9.

אָרֶבּי nom patron. de אָרֶבּ, II Sam. 15. 32.

DR const. אַרָש n. pr. 1° Aram, fils de Sem, Gen. 10. 22. — 2° La Syrie, un Syrien; quelquefois la Mésopotamie, Nomb. 23. 7. Plus généralement appelée אַרָש מַתְּיִינִים Gen. 24. 10, la Syrie entre les deux fleuves, le Tigre et l'Euphrate; et אַרָש קַרָּה Gen. 25. 20, la plaine de la Syrie. — 3° Aram, fils de Kemuel, Gen. 22. 21.

אַרְטּוֹת m. (plur. const. ריסיקאר). Palais (rac. ביר): נְשָׁשׁ Is. 32. 14, car le palais est abandonné; וְאָרֶטֶּרְי Amos 1. 7, il en dévorera les palais; בְּיִבְּטֹרְי בֵּירוֹ תַשְּלֶּךְ I Rois 16. 18, forteresse, citadelle du palais royal.

יְּבְיִּרִית (f. אָּרָבִייִר) adj. adverbial. En araméen, en langue araméenne: אָרָביּר

אָל בְּנְיֵיךְ אֲּרָבִייִה Is. 36. 11, parle donc a tes serviteurs en araméen (chaldeen ou syrien).

אַרְמִי m. (f. אֵרְשִּׁרִם, plur. אָרְשִּׁרָם). Arameen, Syrien, Mesopotamien: יְשִּׁרְשִׁרָּ הַיִּח II Rois 5. 20, ce Syrien; אָרְשִּׁרְשִׁר Gen. 25. 20, Betuel de Mésopotamie.

אַרְטנִי n. pr., fils de Saul, II Sam.

178 n. pr. m. Gen. 36, 28.

אָרָן m., nom d'une espèce d'arbre: נַבּכּאֹרָן Is. 44. 14, il planta un pin ou un frène (?).

TR n. pr. m. I Chr. 2. 25.

רְבְּיִלְּאָ f. Lièvre, Lév. 11. 6, Deut. 14. 7.

vallée formant la frontière entre Moab et le pays des Amorrhéens, Nomb. 21, 13.

가 여. pr. m. I Chr. 3. 21.

אַרְנָּהְ ou אַרְנָּהְ n. pr. d'un Jébuséen de qui David acheta l'aire pour y dresser un autel et où Salomon fit bâtir le temple, I Chr. 21. 15, 11 Sam. 24. 16.

ון אַרְנְיָה II Sam. 24.18 (cheth. p. אַרְנָיָה).

ערא et emph. אין אין chald. 1° m.
Terre (hébr. אָרֶא): אַרָאָן קּל־אַרָאָן Dan.
2.35, et elle remplissait toute la terre.

— 2° Suivi de בָּן adv. Au-dessous de:

אַרָע בָּוּן Dan. 2.39, inférieur à toi.

לְצְעֵיח f. chald., Partie inférieure, le foud: אָרָעִיח נָּאָה מְטוֹי לְאָרְעִיח נָּאָה Dan. 6. 25, ils n'étaient pas encore arrivés au fond de la fosse.

Syrie, II Rois 18. 34.

אַרְפַּרְעַׁיִּד n. pr. Arpachsad, fils de Sem, Gen. 10. 22.

רְיָאָ f., quelquefois m. Terre, continent, pays, champ: יְאָרֶץ קּבָּין Gen. 1.
1, et la terre; fig. p. les habitants de la terre; קּבָין עַלְיָאָרֶץ Gen.11.1, selon l'usage de toute la terre; יְאָרֶץ Job 12.8, parle à la terre, c.-à-d. à ce qui rampe sur la terre;

Gen. 4. 40, Dieu appela ce qui était sec, aride, terre; אָרֶץ פְצַרָים וְאָרֶץ פְנַבֶּן Gen. 47. 13, le pays d'Egypte et le pays de Canaan; בַּמִּיטֵב הַאָּרֵץ Gen. 47. 6, dans la meilleure partie du pays; אַרִצִּר, אַרִצִּר mon, ton pays; ma, ta patrie; בל ישבר הארץ Joel 1. 2, tous les habitants du pays, de la Terre-Sainte; אָרֵץ אָרְבֵּע מֵאוֹיח שְׁמֵל־בָּסְתְ Gen. 23. 15, un champ, une terre de quatre cents sicles d'argent. Fig. pour lieu caché : ישָׁנְיִתְּ בְּנְתִּיְתִּיּוֹת אֶּרֶץ Ps. 139. 15, j'ai été formé dans les profondeurs de la terre, c.-à-d. dans le sein maternel. Plur. mixing Pays, souvent pays étrangers (opposés à la Palestine) : מַבָּאָם Ps. 107. 2, il les a réunis (en les délivrant) des pays étrangers; אלהי תארצות II Rois 18. 35, les dieux des pays étrangers.

NYTH n. pr. m. I Rois 16. 9.

אָרֶת chald., p. אֶרָת Terre: אֵלְתִיא הָידּ Jer. 10. 11, des dieux qui n'ont point créé les cieux ct la terre.

אָרָה Maudire (fut. אָרָה, impér. אָרָה (אַרֹּדּר : אָרָה (פֿרָּדּר : Gen. 27. 29, que chacun de ceux qui te maudissent soit maudit; אַרַרְיּרִים Job 3. 8, qui maudissent le jour, leur sort, c.-a-d. les malheureux.

Niph. passif. Etre maudit. Part.: מאום נארום Mal. 3. 9, vous êtes maudits par une malédiction; selon d'autres, vous êtes détruits (de אַן).

Pi. אַרָּר. Maudire, apporter la malédiction: מְשָׁרֵה Gen. 5. 29, (la terre) que Dieu a maudite; הַשְּרָה Nomb. 5. 22, les eaux qui amènent la malédiction.

Hoph. passif Etre maudit: אַבֶּר מְאַר Nomb. 22. 6, celui que tu maudiras sera maudit.

ménie, Jér. 51. 27; la montagne Ararat dans cette province où s'est reposée l'arche de Noé, Gen. 8. 4.

חורי nom patron., II Sam. 33. 23;

יְשֶּׁרֶיִי d'Arar ou le montagnard (pour יְשֶׁרֶיִי).

אַרַשׁ (ע. פֶּרָשׁ) Kal inusité. Pi. אַרַשׁ fiancer: אָרָשׁ אַרָשׁ אָשָׁר Deut. 20. 7, (quelqu'un) qui ait fiancé une femme; לָאַרְשְׁתִּיךְ כָּרְ Osée 2. 21, 22, je te fiance à moi.

Pou. Étre fiancé: מְינְיִים לְּוֹּדְ אַנְיְיִי לְּוֹּדְ אַנְיִים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעַנִים בּעַנִים בּעַנִים בּעַנִים בּעַנִים בּעַנִים בּעַנים בּענים בּעַנים בּעַנים בּעַנים בּעַנים בּענים בענים ב

Ps. 21. 3, et la parole; selon d'autres: le désir, la demande de ses lèvres.

ก. pr. de plusieurs rois des Perses. 1° Artaxerxès, probablement le faux Smerdis, ou Cambyse, Esdr. 4. 7.— 2° Artaxerxès Longue-Main. Sous son règne, Esdras ramène une colonie juive à Jérusalem, Esdr. 7. 1.

אַלֵּרְאֵל n. pr. m. (que Dieu a lié par un serment). I Chr. 4. 16.

אַלְריאַל n. pr. m., Nomb. 26. 31; nom patron. אַטְרִיאָלָר.

אָלֶּאָ chald. Même signif.: לִּיקֵרָה אָשָׁא Dan. 7. 11, au brûlement du feu, au feu pour être brûlé (v. אָקָרָא).

אַשְבֵּל n. pr. m. Asbel, fils de Benjamin, Gen. 46. 21; nom patron. אַשְבֵּלִּי Nomb. 26. 28.

기구방차 n. pr. m. Gen. 36. 26.

보고 n. pr. m. (je jure). I Chr. 4. 21.

אָשְׁרָעֵל n. pr. Esbaal, fils de Saul, I Chr. 8. 33.

אָשֶׁר m. Ex. unique: וְצָּשֶׁר תַּעְּיָלִים Nomb. 21. 15, le cours des torrents. Sclon d'autres: les plaines dans lesquelles débordent les torrents.

קְּשְׁלֵיהְ f. Revers, bas d'une montagne, plaine dans laquelle se précipitent les eaux des montagnes : תְּשְׁבָּה Deut.
3. 17, le bas, le pied du Pisga; בְּשְׁבָּה Jos. 10. 40, la plaine et les revers des montagnes.

יווי אישרות n. pr. Asdod, une des cinq villes principales des Philistins, Jos. 11. 22; אַשְּׁבְּּוֹיִר /em. אַשְּׁבּוֹיִר d'Asdod, Néh. 13. 23.

אָשָׁה f.(de שֹׁאָ ou pour אָלָשָׁה de שֵּׂישׁ, de אֶנִישָׁר. const.ಗಳು, quelquef. absolu ; avec suff. កត្តឃុំមុំ, តុត្រឃុំមុំ ; except. តុត្តឃុំមុំ Ps. 128. 3 ; plur. לְשֵׁרם const. יָשֶׁר (השׁה Ez. 23. 44). לואתיקרא אשות:1°Femme,femelle,épouse Gen. 2. 23, celle-ci sera appelée femme; רשל אַשָּׁי Ps. 58. 9, (comme) l'avorton d'une femme; selon d'autres : (comme) un avorton (et comme) une taupe ; ਦਾਖ਼ יוֹשְׁיִאָי Gen. 7. 28, le male et sa femelle ; ראא נאשתוי Gen. 13. 1, lui (Abram) et sa femme, son épouse; fig. pour homme lache, mou ; בשה משר Nah. 3. 13, tou peuple, tes citoyens, sont devenus (comme) des femmes ; אָשֶׁרוּ בְּכָל־אֲלֶרוּ לֹא Transpi Eccl. 7. 28, de toutes les femmes je n'en ai point trouvé une parfaite; ਦਾਲ ਸਦੂਲ Lév. 20. 10, femme mariée ; אַטָּיח תַּעְ Prov. 11. 16, femme gracieuse ; Prov. 31. 10, femme forte, pieuse ; אַטָּח מְדִינִים Prov. 27. 15, femme querelleuse; דְּיַבֶּישָׁתְ מִּלְּכָּיָת Rois 7. 14, veuve; אָבֶּראָת נְבֵּראָת Jug. 4. 4, prophétesse. — 2º Chacune, avec היותו ou דערו l'une, l'autre: កក្សខ្លុឃុំទ កឃ្មុំអ កក្កិរួឃ្លាំ Exod. 3. 22, chacune emprunta à sa voisine;

התְּיוֹתְאֵלְיבְּתוֹתְ בְּצִיתְ בְּצִיתְ Exod. 26. 17, attachées l'une à l'autre; אָנְיתְ בְּינְתְּיִ בְּינְתְּיִ בְּינְתְּיִ בְּינְתְּיִ בְּינְתְּיִ בְּינְתְּיִ בְּינְתְּיִ בְּינְתְּיִ בְּינְתְּיִ בְּינִתְּיִ בְּינִתְּיִ בְּינִתְּיִ בְּינִתְּיִ בְּינִתְּיִ בְּינִתְּיִ בְּינִתְיִ בְּינִתְיִ בְּינִתְיִ בְּינִתְיִ בְּינְתְיִ בְּינִתְיִ בְּינְתְיִ בְּינִתְיִ בְּינִתְיִ בְּינִתְיִ בְּינִתְיִ בְּינִתְיִ בְּינְתְיִ בְּינְתְיִ בְּינְתְיִ בְּינְתְיִ בְּינְתְיִ בְּינְתְיִ בְּינְתְיִי בְּינְתְּיִי בְּינְתְיִי בְּינְתְיִי בְּינְתְיִי בְּינְתְיִי בְּינְתְיִי בְּינְתְיִי בְּינְתְיִי בְּינְתְיִי בְּינְתְיִי בְּיִיתְ בְּינְתְיִי בְּינְתְיִי בְּינְתְיִי בְּינְתְיִי בְּינְתְיִי בְּינְתְיִי בְּינְתְייִי בְּיוּתְייִי בְּינְתְייִי בְּיוּתְייִי בְּיוּתְייִי בְּיוּתְיי בְּיוּתְייִי בְּיוּתְייִי בְּיוּתְייִים בְּיוּבְּיתְייִי בְּיוּתְייִים בְּיוּבְּיתְייִי בְּיוּבְּיתְייִי בְּיוּתְייִים בְּיוּבְייִים בְּיוּבְייִים בְּיוּבְייִים בְּיבְייִים בְּיוּבְייִים בְּייִים בְּיוּבְייִים בְּיִייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְיים בְּיִים בְּיבְייִים בְּיִים בְּיבְיּיבְיִים בְּיבְיבְיּיבְיִים בְּיבְיבְיבְייִים בְּיבְיבְיּים בְּיבְיבְייִים בְּיבְיבְייִים בְּיבְיבְייִים בְּיבְיבְיבְייִים בְּיבְיבְיבְייִים בְּיבְיבְיבְיים בְּיבְיבְייִים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְּיבְּיים בְּיבְייִים בְּיבְּיבְּיים בְיבְּיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיבְיבְּיים בְּיבְּיבְיבְיבְּבְּיבְיבְּיבְיים בְּיבְיבְיבְיים בְּיבְיבְיבְי

de בּאֵ feu) m. Offrande, sacrifice consumé par le feu: חַחַיִּתְ חַחַיִּתְ וּשִּׁהְּגָּ Lév. 1, 9, offrande d'une agréable odeur; אַשְּׁהְּ Exod. 29. 41, offrande à l'Éternel; יִי שְׁאַּ Lév. 2. 3, sacrifices consumés par le feu en l'honneur de Dieu (d'une offrande non brûlée, seulement Lév. 24. 9).

אָשׁרְּה (ץ. אָשְׁרָה).

ושון m. keri (v. אשון).

אָשׁרִּרִם (pl. אָשׁרִּרִם) / 1° Pas, démarche (rac. אָשֶׁרָי: (אָשׁרִּרִם) Ps. 17.8, tu soutions mes pas; אָשָרוֹ Prov. 18. 14, son pas.—2° Espèce de cèdre: אָשָׁרִים בָּיוֹד אָשׁרִּרִים Ez. 27.6, ils ont fait tes ais (ou ton gouvernail) d'ivoire enchassé dans du bois de cèdre; ou, un seul mot, יוֹדְאָשׁוּרִים (v. יוֹדְאַשׁוּרִים).

אַשָּרָט Ps. 17. 11, maintenant ils entourent nos pas de tous les côtés; selon d'autres: ceux qui nous estimaient heureux nous assiégent maintenant (v. אַבָּיָרָט ; אַבָּירָט אַבָּירָט אַבּרָי ; אַבָּירָט אַבּירָט אָבּירָט אַבּירָט אָבּירָט אַבּירָט אַבּירָט אַבּירָט אַבּירָט אַבּירָט אָבּירָט אַבּירָט אָבּירָט אָבּירָט אָבּירָט אָבּירָט אָבּירָט אָבּירָט אָבּירָט אָבּירָע אָבּירָע אָבּירָע אָבּירָע אָבּירָט אָבּירָט אָבּירָע אָבּיי אָ

משורם n. pr., fils de Dedan. Gen. 25. 3.

ישרור (noir) n. pr. m. I Chr. 2. 24.

אָשְׁיְאָ Ex. unique : אָשְׁיהְיָהָיה Jér. 50. 15, ses fondements, ses piliers, sont renversés; cheth. הָאָשׁוּיהָים (v. שִׁישׁוּיִּה).

ment, base: בְּשֵׁי Esdr. B. 16, il posa les fondements.

אַשְּׁיְכָּא n. pr. Asima, une idole des habitants de Hamath, II Rois 17. 30.

אַשִּירָה (v. אַשֵּׁירָה).

אָשִׁישׁ m. pl. Ex. unique: אָשִׁישׁ הַּהֶּשְׁר Is 16.7, les fondements, ou: les forts, les braves de Kir-Hareseth (v. שֹׁשַׁיּאַ).

ק אַשִּׁישְׁה f. Gâteau. Selon d'autres : cruche, bouteille: רְּהָאָ חּשֶּׁישְׁה II Sam. 6. 19. Plur. מְּבִּישׁהְ Cant. 2. 5, et מְּבִּישׁהְ Osée 3. 1, les gâteaux de raisin ou les bouteilles de vin.

ਸ਼੍ਰੀ ਆ. Testicule : ਸ਼੍ਰੀਲ਼ ਸ਼ਹਾਰ Lév. 21. 20, qui a les testicules écrasés

(ע. מרות).

קשׁמְכּלוּח אַשְׁמְכּלּוּח (plur. אָשְׁמָכּלּוּח Grappe: תְּבְשִׁילּוּא שִּשְׁמְּלֹּוּח הַבְּשִׁילּוּא קבּיקּית בְּנְבִּים Gen. 40, 10, ses grappes avaient des raisins mûrs; שָּשׁכּל תַּמֹשָּׁר Cant. 1. 14, une grappe de raisin de Cypre; אָשְׁכּל Mich. 7. 1, il n'y a point une seule grappe (à manger).

אַשְׁכּא n. pr. 1° Eschol, allié d'Abraham, Gen. 14. 13. — 2° La vallée

d'Eschol, Nomb. 13. 23.

. 12구부터 n.pr. Aschenaz, fils de Gomer, souche d'un peuple de l'Asie, Gen. 10.3. (Les Juis modernes désignent par ce nom l'Allemagne.)

אָשְׁבֶּר m. Présent : אָשְׁבָּר Ps. 72. 10, ils offriront des présents.

אַשֶּׁל m. Espèce d'arbre, tamaris: פֿישָּׁל Gen. 21. 33, il planta un tamaris; selon d'autres, collectif: des arbres, un bois, I Sam. 22. 6.

8. 44, jusqu'à ce qu'ils se soient reconnus coupables. 2° Ètre puni: ישׁיְשֵׁינְיּ Ps. 34. 22, les ennemis du juste seront punis; ישְּׁשֶׁינִי יַאְשָׁינִי Jér. 2. 3, tous ceux qui l'ont dévoré seront punis. — 3° Ètre dévasté (v. שְּשֵׁי, שִׁיִּי): בַּיְרֵיוֹיִרְיַבֶּי יִנְיְאָשׁי מִוּבְּיוֹיִרַיבָּי בַּבָּי.
10. 14, jusqu'à ce qu'ils se soient reconnus devasté (v. שְׁיָבָי).
13. 25. 36. 6, et vos autels seront dévastés, abandonnés.

Niph. אָם פֶּרְיֵדִי נְשֵּׁאֹנְ נָאֲשְׁמָּא Joel 1. 18, les troupeaux de brebis seront aussi

détruits.

Hiph. אַלְּדִים אַלְרִים Ps. 5. 11, Dieu,

punis-les, frappe-les.

בּשְׁלֵּהְ אִי אָרָהְ אָּרָהְ אָרָהְ אָרְהְ אָרִהְ אַרְהְ אָרִהְ אַרְהְ אָרִהְ אַרְהְ אָרִהְ אַרְהְ אָרִהְ אַרְהְ אַרְהְ אַרְהְ אָרְהְ אָרְהְ אָרְהְ אָרְהְ אָרְהְ אָרְהְ אָרְהְ אָרְהְ אָרְהְ אַרְהְ אַרְהְ אַרְהְ אַרְהְ אָרְהְ אַרְהְ אָרְהְ אָרְהְיִין אָרְהְיִין אָרְהְיִין אָרְהְיִין אָרְהְיִין אָרְהְיִין אָרְהְיִין אָרְהְיִין אָרְהְיִין אָרְיִין אָרְהְיִין אָרְיִין אָרְייִין אָרְיייִין אָרְייִין אָיִייְייִין אָייִין אָייִין אָייִין אָיייין אָיייין אָיייין אָיייין אָיייין אָיייין אָייין אָייין א

Dung adj. Coupable, celui qui doit offrir un sacrifice de péché: בּישָׁשָׁה אַכָּל אֲשָׁהָים Gen. 42. 21, mais nous sommes coupables; בְּשָׁשָּׁה Il Sam. 14. 13, comme un coupable; בְּשִׁיִּה אֵיל־צִּיאָן Esdr. 10, 19, ceux qui avaient à offrir un sacrifice de péché (promirent) un bélier.

אָטֶלֶה f. 1° Inf. du verbe שַּשְׁלֶה הּשְּבְּלְּאַנְיִה בָּעַבְּיִה בַּלְּאַנְיִה בַּעַרִיג אָ Lév. 5, 26, pour se rendre coupable par elle. — 2° Péché, faute, aveu d'une faute: אַרְּבְּיִהְיִרִי Ps. 69. 6, mes péchés ne te sont point cachés; בְּיִבְּיִבְיִי II Chr. 28. 13, pour nous faire commettre une faute contre Dieu; בִּיבְּיבִי וֹדִישְּׁלֵּא Lév. 5. 24, le jour de l'aveu de sa faute, ou: le jour qu'il offrira le sacrifice de péché.

אַשְׁכְּיִים plur.m. Ex. unique: מְצָּיִים ls. 59.10, (uous errons) dans les ténèbres comme des morts, ou (de שַפֵּשָׁ) dans les lieux désolés; selon d'autres: (de שָׁבָיִי) dans de grasses campagnes, ou: parmi les gras, les vivants.

הַלְשְׁמִיּרָה , אַשְׁמִיּרָה (const. אַשְּׁמִיּרָה, pl.

בי אָשְׁנָבי m. Barreaux d'une fenêtre, treillis: בְּבֵּד אָשְׁנְבִּי לִשְׁקְּאָתִּד Prov. 7.6, je regardais à travers mon treillis.

de Juda, Jos. 15, 33, 43.

기기 n pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 52.

স্টাই m. hébr. et chald. Mage, magicien ou astrologue; plur. hébr. চম্চুছ Dan. 1, 20; plur. chald. সম্পুষ্ 2, 27; মাচুলুছ Dan 4. 4.

קלָיד הַּרְנָח אַשְׁשְּׁהָּ f. Carquois: קּלָיד הַּרְנָח אַשְׁשְּׁהָּ Job 39. 23, près de lui retentit le carquois (ע. דְּקָי,); הַשְּׁמְּה Lament. 3. 13, fils du carquois, flèches.

지구한당 chald., n. pr. du chef des eunuques de Nabuchodonozor, Dan. 1. 3.

יות אייני אייני וו Sam. 6. 19; une mesure, ou un morceau, une portion; I Chr. 16. 3 (de יביי compter, mesurer, ou de יביי briser) Selon d'autres: un morceau de viande rôtie (de של feu, et יף taureau).

רובעיל m. (plur. היהשישה). Fumier (rac. השיש): קרים אָרְיוֹן השׁשָּׁים Ps.113.7, du fumier il relève le malheureux; הישישה אלים Néh.2.13, porte du fumier, et הישישה שיש 3. 13, une des portes de Jérusalem.

אַקְּלְּוֹן n. pr. Ascalon, ville des Philistins, Jug. 1.18. אָשְׁקְלּוּיִר, Jos. 13.3. Ascalonite.

אָשֶׁר Marcher, se guider: וְאִשֶּׁרוּ בְּדֶרָהְ Prov. 9. 6, marchez dans le chemin de l'intelligence.

Pi. trans. et intrans. 1° Guider (dans le droit chemin) (ע. דער), diriger, conduire, marcher: איניין, ואינין, ווען, ווע

dirige (bien) ton cœur dans ce chemin; מְאַלְּדְרֵי תְּעָּם וּמִי וּנִגּם Is. 9.15, ceux qui conduisent ce peuple. — 2º Estimer heureux: מְאַלְּדְרִי בָּמִי Gen. 30. 13, les femmes m'estimeront heureuse; תַּיִּים Mal. 3. 15, (nous) estimons heureux les superbes.

Pou. אַבָּא pass. du Pi. 1° וּפְאָשֶׁרִידּי Is. 9. 15, et ceux (d'entre le peuple) qui sont conduits.—2° אָבֶּדְי Ps. 41. 3, il sera estime ou rendu heureux sur la terre.

רבי (heureux) n. pr. 1° Aser, fils de Jacob et de Zilpa, Gen. 30. 13. La tribu de ce nom habitait le nord de la Palestine. אין nom patr., Jug. 1.32.—2° Ville près de Sichem, Jos. 17. 7.

기반된 1º Pronom rel. sing. et plur. Qui, que; lesquels, lesquelles; celui qui : תַּבִּיִח אֲשֶׁר־בְּשִיר Lev. 25. 30, la maison qui est dans la ville; בישניים אַשֶּׁר־שָׁלֶח מּשָׁת Nomb.13.15, les hommes que Moïse avait envoyés; ਅਲਗੂ ਅਨੁਲਾ Nomb. 22. 6, celui que tu maudiras. אַנּאָיָר â celui qui; אַנּאָיַם de celui qui; השל אַל a l'endroit que, où ; בשל השלאַ où ; אַטָּר פִשָּׁם d'où; אַטָּר שָׁטָר là où: אַיָּר פִשָּׁם ਸਨਿਸ਼ੁਲ ਬੜ੍ਹਾਂ Gen. 13. 3, à l'endroit où était sa tente. אין auquel; שוּשָׁר אוֹ lesquels; ফ সহান্ত্র dans lequel; ফাড়ু সহান্ত্র duquel, dont; > השלא qui est à ; se met souvent à la place du génitif pour éviter un double état construit : שַּׁרַיצָבָא אָשֶׁר אַשְּׁשִׁלֵּ II Sam. 2. 8, chef de l'armée de Saul; שיר הַשִּירִים אַשֵּׁר לְשָׁלֹפֹת Cant. 1.1, Cantique des Cantiques de Salomon.

20, certes j'ai obéi à la voix du Seigneur; אָשִר מְצָּיֶר הַצְּרֶץ אַריִּםיּהָ Deut. 11. 6, lorsque la terre s'entr'ouvrit.

−ಪ್ರಜ್ಞಾ Où, là où, parce que : ಸಾಸಾಗ್ರ ಗಿದ್ದೇಶ್ರ Ruth 1.17, où tu mourras; בַּאַשֵּׁר פָּרַע Jug. 5. 27, là où il s'est agenouillé; באשר בי אחד Gen. 39.23, parce que Dieu était avec lui; באַשׁר לְכִּי Jonas 1. 8, a cause de qui? — ¬wixo Comme celui qui, comme, parce que, lorsque, si : ינחש Job 29.25, comme celui qui console les affligés; מַאַטֶּר מֹאִמֶרוּ אַלֶּר Gen. 34, 12, comme vous me le direz; מאשר מדיהם פי Nomb. 27. 14, parce que vous avez été rebelles à mes ordres; באשר קרב Exod. 32. 19, lorsqu'il s'approcha ; באַטר שַבֹּלְתִּר Gen. 43. 14, si je dois être privé d'enfants. — לאשר A celui qui, a ce qui: לאַפָּר עַל־בָּירוֹן Gen. 43. 16, à celui qui était à la tête de sa miaison; לַאַשָּׁר אָלָר פָאָד אָקד Gen. 27. 8, en ce que je t'ordonne.—¬ឃុំឃ្លា De celui qui, d'où, parce que, que comparatif: לבד פאשר Esth. 4. 11, a l'exception de celui (auquel le roi tend le sceptre); אמער הפצאר Exod: 5. 11, d'où vous en ורסuverez; מאשר יקרת בערני Is. 43. 4, parce que tu es cher à mes yeux; אין סוב סאשר ישפח האדם בסעשור Eccl. 3. 22, rien n'est meilleur pour l'homme que de se réjouir de son travail.

אָשֶׁר m. Bonheur; plur. seul usité, const. אַשְּׁרֵּה (les félicités de); interj., heureux celui qui! אַשְּׁרֵה בַּטְּחַ בַּטְּחַ לַּטְּרָ Ps. 84, 13, heureux l'homme qui met sa confiance en toi! אַשְּׁרֶה יִשְּׂרָאָל Deut. 33. 29, que tu es heureux, o Israel! אַשְּׁרֶרי Prov. 14. 21, il est heureux (v. אַשֶּׁר.)

אָשֶׁרְ m. Bonheur: בְּאָשֶׁרְה Gen.30.13, (Léa dit:) pour mon bonheur (v. אָשֶׁר, אַשֶּׁרְאֵלְה n. pr. m. I Chr. 25. 2. Le même, vers. 14, הַשְּׁרָאֵלָה.

פּשִׁיִרם , rarement אָשֵׁיִרָּה (plur. פּשִׁירִם et אַשְׁרָה Divinité syrienne, appelée aussi מַשְּׁיִה; bois ou arbre consacré: אַשְּׁיִבּה ti Rois 23. 4, à Baal et à Aschera, ou: au bois consacré; בַּשִּׁיִבּירָ Deut. 7. 5, abattez leurs bois;

חובש אָשָׁרוֹת II Chr. 33. 3, il fit des Ascheroth, ou : il planta des bocages.

רְאַטְרְנָא chald.m. Muraille: רְאַטְרָאָרָ בּצֹּלְרָת Esdr. 5. 3, et d'achever ce mur.

שליא Kal inusitė. Hithp. Ex. unique: שליאין האוידות Is. 46. 8, souvenezvous de ceci et prenez courage, soyez forts(v. שישיא), ou de יא soyez hommes. Selon d'autres, de שא et rougissez.

ਸਿਊਲੇ Femme; selon quelques-uns (une fois), taupe: Ps. 58.9 (v. ਸਾਪ੍ਰਮ).

সাম্পূর্ণ n. pr., ville dans la tribu de Juda, Jos. 15. 33.

יוֹאָשְׁתֵּדּוּר : chald. Rébellion אָשְׁתְדּוּר בּנָהָּת Esdr. 4. 15, et on y excitait des rébellions.

ת אשתוך n. pr. m. I Chr. 4. 41. ~

בּשְׁשְׁלֵּ Jér. 6. 29, הְיָנְּיִ בּהַשְּׁמְיֵ cheth. בּהְ שִׁמֵּיֵ keri en deux mots, le plomb est consumé par le feu.

אַשְּקְּמוֹע et צָּשְׁהְמוֹע Ville lévitique dans la tribu de Juda, Jos. 15. 50, 21. 14.

ראָל chald., le même que רייא hébr.: אַיְרָאָ Dan. 3. 32, les signes, prodiges; ייִוֹיאָ 3. 33, ses signes; אָרָאָן 6. 28, les prodiges.

PR cheth. Tu, toi (v. max).

PN et PN pr. pers., 2º pers. sing. fem. Tu, toi (v. nax m.); rarem. masc. I The avec makkeph reg (avec suff. יחָא, קחָא, קחָא, וֹחַא, אחָא, אַחָא, בּחָאָ, בּחָאָ, rarement tonk, tok, rarement bring ou brink). — 1º Pron. pers. et démonst. Le, lui, lui-même; moi, moimėme; celui mėme : קר בי אַת אַשֶּׁר צָּשֶׂרר לָני nain wanten Jér. 38. 16, par la vie de l'Eternel, celui-là même qui nous a créé cette ame; יַאַיןכָם אַלַי Agg. 2. 17, et vous-même vous ne vous tournez pas vers moi ; ביים אֹמָת try הוּלָער Ez.34.2, qui se gardent eux-mêmes. — 2º Particule qui précède le régime direct. Il marque l'accusatif, se place devant les subst. avec l'article, ou sans article à l'état construit, ou s'ils ont un suffixe; aussi devant les noms propres : proprin nu

קצרין (פוח האָרֶין Gen. 1. 1, (Dieu crea) les cieux et la terre; אַריקטָייז Ruth 2. 15, Booz ordonna à ses serviteurs; יְבָּילְאָ אָרִייִין Jon. 2. 1, pour engloutir Jonas.

II The avec makkeph my (avec suff. יאָאָ, אָהָא, יוֹאָאָ, בּמָהָא). Prep. Auprès, près, sur, outre, dans, avec : ing tagin Job 2. 13, ils étaient assis auprès de lui; אַנוּר אַרדשרלות I Rois 9. 26, qui est près d'Eloth; אָשִר־דַעָּיָת מְּמָקָה אָשָּר Gen. 30. 29, (tu sais) ce que tes troupeaux sont devenus pres de moi, c.-à-d. entre mes mains; יאַר עַנִיר אָמָט Ps.67.2, qu'il eclaire sa face sur nous; יווקטיר און I Rois 9. 25, il brûle de l'encens sur lui (l'autel); או כל־עבוֹדְרָם Exod. 1.14, outre tous leurs travaux; ויים קל-דושף חשום מו nhun I Sam. 7. 16, (il jugea Israel) dans tous ses endroits; মুম্মুল ফলুমুণু Gen. 34. 10, vous demeurerez avec nous; ווים הא האירו Gen. 37. 2, il gardait les troupeaux avec ses frères; אַרדיתַאַלֹּרָעים Gen. 5. 24, (Henoch marchait) avec Dieu, selon Dieu. — באת De, de chez, de la part de : m nay Jos. 11. 20, de Dieu; inay Gen. 8. 8, d'auprès de lui; באר קני ישראל Exod. 29, 28, de la part des Israélites; בצאחר אַרדיתערר Exod. 9. 29, quand je serai sorti de la ville.

אַרְעָּעֵל (avec Baal) n. pr. Ethbaal, roi de Sidon, I Rois 16. 31.

רְּאָרָיִי, פּנ אַרָאָ, (plur. יחָאָ, fut. רְּאָרָי, יְּמָיִאָּי, פּנ apoc. ראָי, plur. יְּמָאָי, imper. יְּמָיְאָ, Venir, arriver, survenir, s'en aller, passer; rég. indir. avec לְּפָּ נִידְיּ Jér.3.22, nous venons à toi; יְּמָיְאָרַ חַּאַרָּאַ שְׁרָבְּּ Mich. 4.8, elle viendra à toi; יְּמָיְאָרַ חַיְּאַרָ מַרְיּ אַרָּאַרָ וּצִּאָרִייִּ וּצִּאָרָיִיִּ Is. 41. B, ils approchent et ils arrivent; יְּמִיְאָרָ יְּמָיְאַרָ חַשָּ Job 3.26, ce que j'ai craint m'est survenu, m'est arrivé; יְּמִיְיִּרְ יַאַרָּיִ יְּשָׁרָ יְּעָרָע Job 16.22, le petit nombre de mes années s'en va,

passe. Part. הייייא les choses qui arrivent, l'avenir: שַּאֶלְּיִיר נְשָּאֶלִייִר Is. 45.11, ils me demandent les choses futures.

Hiph. הַּהָּים p. הְּהָאָהָ Apporter : תַּרָייּג מֵיִים Is. 21. 14, apportez de l'eau.

בין ביי הייאָקיה: chald. Venir של ביי Dan.7. 22, jusqu'à ce que vienne. Inf. אַחָבי.

Aph. מְּרְחֵהְ, inf. תְּיְתְּהָן Apporter, amener: מְּהַרְהָן לְּמֵּרְתָּהְ לְמֵּרְתָּהְ Dan. 3. 13, il ordonna d'amener Sadrach. Passif בַּירִידְיּ בַּרָים מַלְבָּא בַּירִידְיּ, amené. 3° pers. sing. fém. רְיִהְיִּדְּ, plur. יְיִרְיִּדְּיִּ מִלְבָּא Dan. 3. 13, ils furent amenés devant le roi.

ורא ל. Anesse: קר אַרוֹע Gen. 49.11, le fils, le petit de son anesse; pl. איניים Gen. 12.16.

לאשון chald. m. et f. Fournaise: אַמּוּן Dan. 3. 6, il sera jeté dans une fournaise.

PIPE Ez. 41. 15, cheth. p. pros. Colonne.

ጥኝ p. ps Toi, fém. sept fois cheth.
ጉኝ n. pr. m. 1° II Sam. 15. 19.—
2° II Sam. 23. 29.

אַתִּיקים m. Colonne, portique: וְדָשָׁמִיקִים בְּיבּב Ez. 41.16, et les colonnes autour.

চানুষ pron. pers. 2° pers. plur. masc. Vous.

de l'Egypte, Nomb. 33. 6; de là le désert d'Etham, 33. 8.

אָרְמוֹל et אָרְמוֹל , une fois אַרְמוֹל (v. אַרְמוֹל) adv. Hier, temps passé: בְּיוֹם אַרְמוֹל) Ps. 90. 4, comme la journée d'hier; הַּהְּהָה לְּהִיה בּיִרוֹם Is. 30.33, car Tophté est préparé depuis longtemps (v. הַהְּהָה); בְּיִלְיִם רְּלְאוֹיֵב רְקוֹמַם (v. הַהָּהָה); Mich. 2. 8, depuis longtemps mon peuple se lève, se révolte, comme un ennemi; selon d'autres, composé de

לאס־דאק contre mon peuple il se lève, etc. (v. באס Pi.).

אָרָנוּ p. אַרָּנוּ.

אָתָּרָה pron. pers. 2° pers. pl. f. Vous, הַּנְּהָ et אַתּנְה Vous, p. אָתָּרָה Gen. 31. 6, Ez. 13. 20.

אָתְבָּה f. Don, prix impur: אֶּתְבָּה Osee 2.14, ils m'appartiennent comme un don (v. אָרִגּן).

ሣርያ (mon présent) n. pr. m. I Chr. 6, 26.

אַרְנֵיי Don, פְּאָרְנֵיי et וְשְׁרְאָל (avec suff. אָרְנָיִיי) Don, prix de prostitution (de אָרָ, rac. רּפָּהָ,

אַ prosth.): לְּקַלֵּם אָרְאָן Ez. 16. 31, pour estimer le salaire (v. בְּקָלֵם); יְּהָיָן וּיָהָי, Deut. 23. 19, salaire de prostituée, fig. prix de l'idolatrie; יְּבֶל־אָרְנָהָי, Mich. 1.7, et tous ses dons de prostitution, d'idolatrie; וְשָׁבֶר לְאָרְנָהָי, Is. 23.17, elle retournera à ses richesses impures.

ነጋቦል n. pr. m. I Chr. 4. 7.

אָתָר הִי בּי m. chald. Lieu, endroit: אָתָר הִיר Esdr. 6. 3, lieu où (ע, דְּאָתָר).

לְּהָרִים (lieux) n. pr. m. d'une ville dans la Palestine: קרָהְ הָשְּׁהָרִים Nomb. 21. 1, chemin vers Atharim, ou le chemin des explorateurs, p. הַתְּיִרִים.

בית maison. Deuxième lettre de l'alphabet; son nom dérive de sa forme. Comme chiffre a signifie 2; ב 2,000. Cette lettre se permutte avec les lettres ש, ש. Exemple: יוָשָּ p. יוַשָּ répandre; פִּרָרא p. בְּרָרא prepandre; פִּרָרא p. בְּרָרא p. בּרָרא p. ב

🖣 (avec suff. בָּר; בְּיה rarement בָּהָּ, (בַּתַן ,בָּם ,בַּתָּם ,בָּכֶן ,בָּכָם ,בָּט ,בָּט ,בָּם ,בָּם) prepos. 1° Dans : בַּבֵּרְחִר וּבְחוֹמֹתֵר Is. 56. 5, dans ma maison et dans (l'enceinte de) mes murailles; אינה הקרא Jug. 10. 8, dans cette anuée; מַרָאשִׁים Gen. 1. 1, (dans le) au commencement. Entre, parmi: with Lament. 1. 3, entre les nations ; בַּקְשֵׁרִים II Sam. 15. 31, parmi les conjurés. En : চাইছাম en paix, Sur : Is. 66. 20, sur des chevaux. Par, d'après, selon, à la manière de : מרצחק Gen. 21 . 12, par Isaac; בַּצַרוּ רְשַׁיַבִּים Ps. 1. 1, dans, ou d'après le conseil des méchants; בָּאַנְשֵׁר־אָנָן Job 34. 36, à la manières des hommes iniques.

2º Près, auprès, à : יְּבֶּשֶׁיֵם I Sam. 29, 1, près de la source; יְּבְשֵׁיֵם Prov. 30, 19, au ciel; שַׁיְּהַיִּם שַׁיְּהָוֹ I Chr. 27, 1, הַּיָשֶׁי Lèv. 25, 53, chaque mois, chaque année, littér. l'année près de l'année. Avec: הַשַּׁבַ Ps. 29, 4, avec force; הַשְּׁיִבְּעַ Is. 9, 11, avec, malgré tout cela. Par,

pour, de, contre: בָּיֶבֶי Lament. 2. 19, par la famine; שֹׁבְיֵבְ שִׁבְּיִבְ Deut. 19. 21, vie pour vie; שׁבְּיֵבִי לֹא הֹאַכָּל Lév. 22. 4, il ne mangera pas des choses saintes; בְּיִל בָּיל הַרָּיִבְ Gen. 16. 12, sa main sera contre tous. A cause de, au sujet de: הַשְּׁבְיִבְּ Gen. 18. 28, à cause de ces cinq; בְּבֵל Deut. 4. 3, au sujet de Baal Peor. Après: מְבֵּיבְיִבְּיִ Nomb. 28. 26, après vos (sept) semaines; אָבָיל בָּיִבְיַ Exod. 6. 3, comme Dieu puissant, ou sous (mon nom de) Dieu puissant. Quelquefois בְּיַרְ תָּבִיר הָבִּיר וּבָּיבַ Is. 44, 4, parmi les herbes.

p ajouté à l'infinitif se traduit par : en, lorsque, après que, bien que, parce que, à cause de.

nald., commen hebreu.

ביותא chald. adj. Méchant, criminel: אַהְעָּלְאַרָּ בּאַרְיָרָא בּאַרְיָרָא Esdr. 4. 12, (ils reconstruisent) cette ville rebelle et criminelle (v. שַּׁנָאַ).

אָבֶּד (ע. בּאַד , בּאַד). Pi. אַבָּד Graver distinctement, expliquer: אָבָּד בַּלְּרֵינְקְיּתִּין Hab. 2. 2, marque (le) distinctement sur les tablettes;

ראית היות באר אורים באר Deut. 1.8, il expliqua cette loi.

קאר f. (plur. הְאֵרוֹה, constr. הְאָרוֹה). Puits, fosse: הַאָרוֹת הַיהָאָה הַיה קּבְּרָהָר Gen. 21. 30, j'ai creusé ce puits; הְחָשֵּׁ Ps. 55. 24, fosse de destruction.

לְאֵלְי (puits) n. pr. 1° d'une station dans le désert, Nomb. 21. 16. — 2° D'une ville en Palestine, Jug. 9. 21.

קאר אלים (puits des puissants) n. pr. d'une ville dans le pays de Moab, Is. 15. 8.

על לתי ראָי (puits du vivant qui a vu [Dieu]) Nom donné au puits près duquel un ange est apparu à Agar, Gen. 16. 13, 14.

y 기차가 (puits du serment) n. pr., ville de la tribu de Siméon, à l'extrémité méridionale de la Palestine, Gen. 21. 31, Jos. 49, 2.

אָבָאָרָ (puits) n. pr. m. I Chr. 7. 37. קאָרָה (puits) n. pr. m. I Chr. 8. 6.

קארות (puits) n. pr., ville dans la tribu de Benjamin, Jos. 18. 25; בְּאַרֹתִי II Sam. 4. 2, et בֵּרֹתִי I Chr. 11. 39, de Beeroth.

קארות בְּנֵריִעָקוּ (puits des fils de Jaakan) n. pr. d'une station dans le désert, Deut. 10. 6, et בַּר יַבָּקוּ Nomb. 33. 31.

באר Citerne: לַּתְּצֶב לָּתָם הַארוּשׁב Jér. 2. 43, pour se creuser des citernes; et plusieurs fois chethib, pour יום.

ግደን n. pr. m. 1° Gen. 26. 34. — 2° Père du prophète Hoséa, Osée 1.1.

Sentir mauvais, se corrompre: יְּבָשָׁלֵּשׁ Exod. 7. 18, et le fleuve répandra une mauvaise odeur; בַּבְּשׁׁ Exod. 16. 20, (et la manne) se corrompit.

Niph., métaph. Se mettre en mauvaise odeur, se faire haîr, se rendre odieux: בְּאֵשׁ הַשְּׁרָשֵׁ I Sam. 13. 4, Israel s'était fait haîr par les Philistins; בְּאַשְׁהָ אֶּדְאָבְהָן II Sam. 16. 21, tu t'es rendu odieux à ton père (ou: tu as deshonoré ton père). Hiph. 1° trans. Gater l'odeur, faire sentir mauvais, rendre odieux: יְבִּיבְיּי יִבְּיבְ שְׁבֶּוֹן רוֹפֵוָי Eccl. 10. 1, quelques mouches mortes gatent la bonne odeur de l'huile du parfumeur et la font fermenter; בְּיבִיי בְּיבִי שְׁבִי בְּיבִי שְׁבִי בְּיבִי שְׁבִי בְּיבִי בְּיִי בְּיבִי בְבִיי בְּיבִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְּי בְּיבְ בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְּי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְי

Hithp. Sc rendre odieux : אָרְבָּאָשׁרּיּ I Chr. 19. 6, ils s'étaient rendus odieux à David.

chald. Étre mauvais, affliger, chagriner: שַּנִּיא בְּאֵשׁ מַלוּהָר Dan. 6. 15, cela le chagrina vivement.

שלא ה. Mauvaise odeur, infection, Amos 4. 10; avec suff.: אָלָה בָאָשׁה Joel 2. 20, sa mauvaise odeur se répandra.

기가 기가 f. La mauvaise herbe, l'ivraie, Job 31. 40.

בּאִשִׁים plur. Mauvais raisins, lambruches: נינֵשׁ בְּאִשׁים Is. 5. 2, il a produit des lambruches.

plus généralement תְּשֶׁ chald., prép. Après : בָּאָתֶר דְּנָה Dan. 7. 6, après cela.

י בְּלְ emph. אֹבְלְ chald. Porte, puis tribunal; en hébr. יְלֶבֶינֶר דְּר בָבָא Rituel, et aux juges du tribunal.

קבָר פָּבָר f. Prunelle: בְּבָרֵת צִינּי Zach. 2. 12, à la prunelle de son œil (comme בַּר בִּידְי.).

'23 n. pr. m. Esdr. 2. 11.

(confusion, v. Gen. 11. 10)
n. pr. Babel, Babylone, la capitale de
la Babylonie, Gen. 10. 10; la Babylonie, Ps. 137. 1. Sous l'empire des
Perses, le titre de roi de Babylone est
souvent donné aux rois des Perses,
Esdr. 5. 13, Néh. 13. 6.

יבְּלֶלֵי chald. Babylonien ; plur. בְּלֶלֵי Esdr. 4. 9. אַב אַנּיִרְהַ לְּבָג לַנּיִּרְהַ פּּ Ez. 25. 7, chethib, je te donnerai en pâture aux nations. (Keri בְּלְּבָּר pillage, v. בְּקָהָה.)

יבלר (fut. יבלר, une fois ליבגר Tromper, trahir; être infidèle, perfide. Se construit avec p, quelquefois sans régime, rarement avec le régime direct et avec בְּבְּרִוֹ־בָּה Exod. 21. 8, l'ayant trahie, abandonnée; בָּלְרֵדְּ בָּגְרִדּ Lament. 1. 2, tous ceux qui l'aimaient lui sont devenus infidèles; אַנָּיָה אָשָׁהּ שרבה Jer. 3, 20, (comme) une femine qui trahit son amant; אַחַי בָּגָרוּ כְּמּוֹ־נַחֵל Job 6. 15, mes frères sont devenus traitres, se sont éloignés de moi comme un torrent; אווירה ביתו בחומה Jér. 3. 8, Juda, sa sœur perfide; דעובר מונר Is. 21. 2, le perfide trahit, ou : l'oppresseur exerce sa violence; אונד Hab. 2. 5, le vin, l'homme pris de vin et perfide, ou : qui agit avec violence.

קברים m. (une fois fem.; plur. בְּבָרִים, une fois ri, const. בְּבָרִים fois רַבְּרָיִם, const. בְּבָרִים fois בּבְרַיִּם, const. בְּבָרִים fois couverture: בְּבָרִים Exod. 28. 2, des vétements saints (pontificaux); des vétements saints (pontificaux); Pomb. 4. 6, ils étendront une couverture; בְּבָרִים Ps. 45. 9, tous tes vétements.

2° Perfidie, infidélité, trahison: לייני לבני Jér. 12. 1, (pourquoi) ceux qui commettent des trahisons vivent-ils en paix? בְּבֶר בּוֹנְרִים בְּנִיר Is. 24.16, et les perfides font la trahison, mettent le comble à la trahison, à la perfidie.

אַנְבֵּיר בּנְרְוֹיִר pl. f. Ex. unique: אַנְבֵּיר בּנְרְוֹיִר Soph. 3. 4, des hommes de trahison, des hommes perfides.

בּגוֹרָה adj. f.: בּגוֹרָה הְּהָהָה בְּגוֹרָה Jér. 3. 7, 10, Juda, sa sœur periide.

יוֹיִף n. pr. m. Esdr, 2. 2. אָנְלֵל prep. A cause de (٧. לּבָּלֶל prep. A cause de (٧. לּבָּלָל

ਲਹੜੇ n. pr. m. Esth. 1. 10.

תְּנְתָטָא n. pr. Esth. 2. 21: בְּנְתָטָא 6. 2. I בּי בְּנֶת יִדְעָּח Exod. 30. 34, il sera d'une partie comme de l'autre, tout sera de même poids, en

portions egales (rac. דָשָ). Avec 🦫 , מששים: adv. A part, seulement בבר קבר לבר Zach. 12. 12, chaque famille a part; לְבִּר־בָּהְ נַוְבִּיר שְׁטֶהְ Is. 26. 13, nous nous souvenons seulement de toi, de ton nom. Avec suff.: לְבַּהַיף, לְבַּהַיף moi, toi, seul : אַנֹּכִי לְבַּהָּי Nomb. 11. 14, moi seul ; אָמָה – לְבַנֶּהְ Exod. 18. 14, toi seul; יעקב לבהו Gen. 32. 25, Jacob seul. לבר משה : Suivi de אין מין prép. Sans, outre Exod. 12. 37, sans les enfants; לבר אורריכם Nomb. 29. 39, outre les offrandes de vos vœux ; une fois avec >: בל־בּל־הַתְּנָהַב Esdr. 1. 6, outre tout ce qu'ils offrirent volontairement, מלבר Même signif.: מַלְבֶּד וְּשֶׁר בְּנֶר־רַעַכֹּב Gen. 46. 26, sans les femmes des fils de Jacob. וו פּר m. Lin blanc : מְכִּנְמֵּ־בֶּר Exod. 28. 42, des caleçons de lin blanc; plur. בהים vetement de lin : בהים שמבל Dan. 10. 5, vêtu de lin.

IV ברים (plur. ברים seul usité) Mensonges, vanteries, devins, de אָבְּרָי : בָּרָא ls. 16. 6, ses mensonges sont vains, insensés; selon d'autres: l'injustice de ses princes, de ses héros; אַבְּרִילְשׁ בַּבְּיִר לַאַרְילָשׁ בַּבְּיִר לַשְׁרָישׁ בַּרְילִי וּשְׁרָכּיִ וּשְׁרָבְּילִי וּשְׁרָבְילִי וּשְׁרָבְּילִי וּשְׁרָבְילִי וּשְׁרָבְּילִי וּשְׁרָבְּילִי וּשְׁרָבְּילִי וּשְׁרָבְּילִי וּשְׁרָבְּילִי וּשְׁרָבְּילִי וּשְׁרָבְּילִי וּשְׁרָבְילִי וּשְׁרָבְּילִי וּשְׁרָבְילִי וּשְׁרָבְילִי וּשְׁרָבְּילִי וּשְׁרִי וּשְׁרִים וּשְׁרִים וּשְׁרִי וּשְׁרִים וּשְׁרִים וּשְׁרִים וּשְׁרִים וּשְׁרִים וּשְׁרִים וּשְׁרִים וּבְּיִים וּבְּים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבְּיִים וּבִּים וּבִּים וּבְייִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְיי בְּיִים וּבְּיים וּבְּיִים בּיים וּבְּיים וּבְייִים וּבְייִים בְּיִים בְּיִים וּבְּיִים בְּיִים בּייִים בּייִים בּייִים וּבְּיים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּיים בּייִים בּיים בּיים בּייִים בּייִים בּיים בּייִים בּייִים בּיים בּייִים בּיים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּיים בּיים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים

אֶלֶהֶ Inventer: אָהָה הַהָּה אָהָה Néh.

6.8, tu les inventes de ton cœur; אָּשָׁרִיּ I Rois 12, 33, (le mois) qu'il avait inventé, choisi à sa fantaisie.

לקד, Seul, isolé, solitaire, désert: בְּיָרָי בְּיָרָה Deut. 32. 12, l'Éternel seul le conduira; בְּיִר בְּיֵרָה Lév. 13. 46, il demeurera seul, à l'écart; בִּיר בְּיָר בָּיִר בַּיִר בְּיִר בַיִּר בַּיִר בְּיִר בַּיִר בְּיִר בְּיר בְּיי בְּיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיי בְּייִר בְּיִיר בְּיִיר בְּייִר בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיי בְּיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיי בְּיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּייִייי בְּייי בְּייִייי בְּייִייי בְּייִייִיי בְּייִייי בְייִייי בְּיייִיייִיי בְּיייִיייִיי בְּייִייִייי בְּיייִיייִייי בְ

. אר הבדל n. pr. m. Gen. 36. 35.

(פַדֵּי (ע. אַן) בְּדֵייּ

היה n. pr. m. Esdr. 10. 35.

m. Étain, Nomb. 31. 22; plur. אָבְּיִרָּהְ בָּלִּישְרִילְּיִרְּן Is. 1. 25, j'ôterai tout ton étain (mélé aux métaux précieux); אָבָן תַּבְּיִרלּ Zach. 4. 10, pierre d'étain, le niveau (v. אָבָר).

777 Kal inusité. Niph. 1º Se séparer, s'éloigner; avec וְהַבֶּבֶּי הָאָרֶץ: מְדָ בַּבְּבָּי הָאָרֶץ Esdr. 10. 11, séparez-vous des peuples du pays; המוה חברלו מחוה חברלו Nomb. 16. 21, éloignez-vous de cette assemblée. Avec by, s'éloigner pour aller vers : יבהלו אל הויד 1 Chr. 12. 8, ils se retirerent pour se rendre auprès de David. — 2º Etre séparé, distingué, choisi, sans régime et avec רַיַּבַּרְלוּ צֵיִרָא: לַ Esdr. 10. 16, le pontife Esra (et des chess de famille) furent choisis; ו מברל אבורן I Chr. 23, 13, Aaron fut choisi. Avec pen mauvaise part, être exclu : יְתוּא יִבְּרֵל מִקְחֵל תַעוֹלָת Eadr. 10. 8, il sera exclu, chassé de l'assemblée de ceux qui revenaient de la captivité.

Hiph. 1° Séparer, faire une séparation, arracher; דְּחָבְּדִילֶּח תַּשְּׁרְכֶּח לָבָּב Exod. 26. 33, le voile vous séparera (le saint du saint des saints); לְּבָּיִם בְּרָבִיל בֵּין בַּיִם Gen, 1. 6, qu'il serve de séparation entre les eaux et les eaux; לֹבָּיִם Lév. 1. 17, il ne l'arrachera pas (l'aile).

ערבריל בין הַשָּמֵא וּבֵין הַשְּׁחֵל Lév. 11. 47, pour savoir distinguer entre ce qui est impur et ce qui est impur et ce qui est pur; אֲשֶׁרְּדִּילְבָּיִר לָבֶּטְ Lév. 20. 25, que je vous ai fait discerner (comme étant impur). — 3° Séparer, choisir; ou, en mauvaise part, exclure, avec אַרְבָּבְ מִרְבָּ מִרְבָּ מִרְבָּ מִרָּבְ מִרְבָּ מִרָּבְ מִרְבָּ מִרָּבְ מִרְבָּ מִרְבָּ מִרְבָּ מִרָּבְּ מִרְבָּ מִרְבָּ מִרְבָּ מִרְבָּ מִרְבָּ מִרְבָּ מִרְבַּ מִרְבִּ מִרְבִּ מִרְבִּ מִרְבִּ מִרְבִּ מִרְבִּ מִרְבִּ מִרְבְּ מִיּבְּעִ מְרַבְּ מִרְבָּ מִרְבָּ מִרְבָּ מִרְבָּ מִרְבָּ מִרְבִּ מִרְבִּ מִרְבִּ מִרְבִּ מִרְבִּ מִרְבִּ מִרְבִּ מִרְבִּ מִרְבִּ מִרְבָּ מִרְבִּ מְרַבְּ מִרְבַ מִּ מְבַּי וּ בְּעָּלְי תֵּרְ בַּעָּלְי תֵּרְ בַּעָּלְי תְרֵבְּ מְרָבִ מְבִּי וֹבְּעַלְי תֵּרְ בַּעָּלְי תֵּרְ בַּעָּלְ תְּרָבוּ מִרְבִּי וּבְּעַלְי תֵּרְבָּ מְבִּי וּבְּעַלְי תֵּרְ בַּעָלְי תֵּר בַעָּלְ עָבִּי בַּעָּל עָבּוּ בּי בַּעָל עָבּוּ וּ בּעִלְי תֵּר בַעָּל עָבּוּ מִבּי 1s. 56. 3, l'Eternel m'exclut de son peuple.

קרל m. Morceau, bout : בְּרֶל-אֹקָ Amos 3. 12, le bout de l'oreille.

m. Selon les uns, nom d'une perle ou d'une pierre précieuse (v. Gen. 2. 12, où il est mentionné entre l'or et l'onyx); selon les autres, bdellium (v. Nomb. 11. 7, où la manne lui est comparée pour la couleur).

n. pr. 1° Bedan, un des juges, nommé seulement I Sam. 12. 11; on l'explique comme (1) descendant de Dan, le juge Samson (v. Jug. 13). — 2° I Chr. 7. 17.

PT Réparer un édifice : לְבְּרֹק וּלְחֵצֵק II Chr. 34. 40, pour réparer et consolider le temple. (Dans la Mischna, examiner, inspecter.)

P תבי m. Ce qui a besoin de réparation, fissure, crevasse: בְּבֶּיִקְּלְּאָלְיִבְּעָּן II Rois 12. 6, et ils répareront les ruines de la maison; d'un vaisseau, Ez. 27. 9, 27.

רְקַבְּי (l'homme qui perce) n. pr. Bedkar, capitaine des gardes du roi Jehu, II Rois 9. 25.

רבירו בינית (hébr. יוֶם, הְיֵהָ Pa.: יוֹבָיֵרוּ Dan.4.11, etrépandez-en les fruits.

בהר m. Le vide (toujours avec אוה): אול היה היה האגין קיקת Gen. 1. 2, la terre était informe et vide, nue; אַבְרֵיבֹוּשׁ Is. 34. 11, le niveau du vide (pour la rendre vide, la détruire).

Esth. 1. 6.

בְּתִילוּ chald. Promptitude, hate: בְּתִילוּ בְּבִיִילוּ בִּבְיִילוּ Esdr. 4. 23, ils allerent à la hâte à Jérusalem.

בְּהִיר מּוּא adj. Clair, brillant: בָּהִיר קים Job 37. 21, il brille derrière les nuages (v. בַּהַר.).

기구 Kal inusité. Niph. 1º Etre effrayé, épouvanté, troublé; trembler: ו נַתַּרָא פִּר־נְבְּחַל מָאֹר I Sam. 28. 21, elle vit qu'il était extremement effrayé; ימוד פריה נקבול Job 4. 5, le malheur t'a touché et tu es dans le trouble; ירדי בביתאָרֶץ הְבְּחַלְּנָה Ez. 7. 27, et les mains du peuple trembleront. - 2° Se hater, être prompt, arriver soudainement; יבְּחַל לֵחוֹן אִישׁ רַע עָיִן Prov. 28. 22, l'homme envieux a hâte d'acquérir de la fortune : בלר הפניד הלה Eccl. 8. 3, ne sois pas prompt à te retirer devant lui, ne le quitte pas avec précipitation ; בי כַלָּה אַרְינְבְּחְלָּח יַכְּשֵׁח Soph. 1. 18, car il fera une extermination soudaine.

Pi. 1° Effrayer, troubler: דיבָתְלְּךְּ שָּׁתֵּדּ Job 22. 10, et une frayeur soudaine te troublera; בּבְּתְלָבְּ הְבְּתְלֵבְּ רְּבִּתְּבְּי Ps. 83. 16, tu les effrayes par ta tempête.

— 2° Se hâter, agir avec précipitation, avec \$ et בַּבֵּ הַ בְּּתְרֵבְּי Esth. 2. 9, il se hâta de lui donner; אַלְּתְּבְּי בַּלִּבְּי Eccl. 5. 1, ne laisse pas ta bouche être prompte (à parler).

Pou. pass. Etre prompt, être pressé. Part.: יצאו מְבֹּתְלֵּת Esth. 8. 14, ils sortirent pressés, avec précipitation; מַתְלָּת בְּתְלָּת Prov. 20. 21, un bien acquis promptement, trop précipitamment.

Hiph. 1° יְבְּוִילְנִי Job 23. 16, le Tout-Puissant m'épouvante. — 2° Se hâter: בּבְּוּילִּנִּי אַרִּינְינִי Esth. 6. 14, ils se hâterent d'amener Haman. — 3° Chasser promptement: יַבְּרִילִּוּינִי מָּצֵּׁם II Chr. 26. 20, ils le chasserent promptement de cet endroit.

רְחְוְיֵרְ רַאִּכִּד : chald. Pa. Effrayer : יְבְּיִלְּיִרְ Dan. 4.2, et les fantômes, visions de ma tête, m'épouvantèrent. Ithpa. passif. Être effrayé: שַּנְּדָּא מְחְבָּהֵל Dan. 8. 9, il fut extrêmement effrayé. Ithpe. inf. הַּהְבָּהַלָּה, employé comme substantif, precipitation: בְּיִנְיַשְׁלָּחְ תַּנְבֶּעָל Dan. 2. 25, il fit entrer Daniel avec precipitation (v. בְּינִישׁל).

הַתְּמְבְרִתִּי f. Terreur, destruction: הַתְּמְבְרִתִּי Lév. 26. 16, j'enverrai sur vous la terreur; בְּלְרָה לַבְּרֶלְה Is. 65. 23, ils n'engendreront point pour la destruction; ישׁמִים בְּבָּרֶלְה Ps. 78.33, (il fit passer) leurs années dans les terreurs, ou: avec rapidité; plur. בַּרְלִּית Jér. 15. 8.

יתנדינה בתבות אשר בישות ה.: יתנדינה בתבות Job 40. 15, voici le Behemoth que j'ai créé, un grand animal (éléphant ou rhinocéros).

יד m., avec די pouce, avec פּרָל orteil, Exod. 29. 20; plur. מילמית Jug. 1. 6, 7.

ולים (pouce) n. pr. Bohan, fils de Ruben; d'après lui, אָבָן מֹיֵע Jos. 15. 6, nom d'un endroit.

Prin m. Ex. unique: war prin Lév. 13. 39, c'est une éruption de taches blanches sur la peau (mais qui n'est pas la lèpre).

קּהָרָת f. (plur. בְּהָרָת). Tache sur la peau : בְּהָרֹת לְבָּלִת Lév. 13. 38, des taches blanches.

মান (prét. মন, দায়ন f. দায়ন et দায়ন, tu es venue; ফান p. ফান্ম I Sam. 25. 8; inf. মান, মান avec suif. দ্বান et দ্বান, fut. মান, মান Deut. 33. 46; দায়নানান elle viendra). — 4° Entrer, opposé à মানু; se construit avec মৃ, ১৪, ১, দা local:

הקקק אָל הַאָּבֶּוּ Gen. 6. 18, tu entreras dans l'arche; בּאָרֶץ בָּא רָבּאוּ בָּאָרֶץ my II Rois 13. 20, des bandes de Moabites entrèrent dans le pays à l'entrée de l'année; selon d'autres, pour ma en cette année ; avec l'acc : איי שעריי Ps. מכל מאר ; 100. 4, entrez dans ses portes שבר בירו Gen. 23. 18, en présence de tous ceux qui étaient entrés dans les portes de sa ville ; רְשֵׁהַ זוֹן II Rois 11.9,ceux qui entrent en semaine (en fonction pendant une semaine) ; איא אל איצורו cohabiter, épouser: man siz Gen. 30. 3, cohabite avec elle; quelquefois avec >>: יבסה יבא עליתו Deut. 25. 8, son beaufrère l'epousera; du soleil, se concher: ਸਮੜ੍ਹ ਦੇੜ੍ਹਵੰਜ਼ ਆਪੂ Gen. 15. 17, le soleil se couchait; avec אל אבוחיו entrer auprès de ses pères, mourir : ואתר תבוא אל־אבותה Gen. 15. 15, toi, tu mourras (en paix); ו משפל חוותב אשר בא לשלמח I Rois 10. 14, le poids de l'or qui arriva, rentra à Salomon; avec pénétrér, se mêler, être admis: מבא בי רוח Ez. 2. 2, l'esprit penetra en moi; לַכְלַמִּי־בוֹא בָּגוֹיִים הַאָּלָת Jos. 23. 7, pour ne point te meler parmi ces nations; לאריכא לו בַּקְחַל מִי Deut. 23. 3, il ne sera point admis dans l'assemblée de Dieu; בא ובא sortir et entrer; manière d'agir, de se conduire : ו נטוב בעיני צאיוה ובאה אחי בשחוח I Sam. 29. 6, ta conduite dans le camp me -sortir et entrer de למני חצם sortir et entrer de vant le peuple, être à sa tête, le diriger, le gouverner : בִּירוֹא יוֹצַא וָבַא לְּמְנֵיהַם I Sam. 18. 16, car il marchait à leur tête; sans prép.: לאראוכל עוד לַצָּארו וַלָבא Deut. 31. 2, je ne puis plus (vous) diriger; בא בּיִכִּים Gen. 24. 1, (Abraham) était avancé en jours ; בַּשְּׁשֶׁם אִיֹם entrer en jugement.

de joie ; אל־תבואני רגל גארז Ps. 36. 12. que le pied de l'homme orgueilleux ne vienne pas jusqu'à moi; רַאֵּכִי מַעֲשִׂיתָם וּמַדְשְׁבֹחֵידָם בָּאָדו Is. 66. 18, quant à moi, leurs œuvres et leurs pensées sont venues (jusqu'à moi); selon d'autres : man est séparé, je (connais) leurs œuvres et leurs pensées; il est venu (le temps), etc.; בריאים דאיד Ps. 44. 18, tout cela nous est survenu; שַּׁמַלִּים שׁוֹרֶד יְבוֹאָשׁ Job 15. 21, au sein de la paix (il craint que) le dévastateur ne l'assaillisse; and חבוש קה בותה Job 22. 21, par eux le bonheur te visitera; אבא האות וחבות ו Deut. 13. 2, lors même que le signe et le prodige s'accompliraient; וַבֶּץ תַּיִים אָהָה בָּאָה Prov. 13. 12, un désir quí s'accomplit est un arbre de vie : אַיבא וה בנים Is. 41. 25, il marchera sur, il foulera aux pieds les princes; בוא בשם אום venir avec son nom, c.-a-d. être mentionné ou inscrit nominativement : new חמאים בשמח I Chr. 4. 38, ceux dont les noms sont rapportes, mentionnes; אביות אַרֹנֶר Ps. 71. 16, je vais pénétrer dans, je vais raconter les merveilles de mon Dieu; avec w et se atteindre, égaler: יְעַר־הַיִּעְלֹשָׁה לֹא־בָא II Sam. 23. 19, il n'égala pas les trois (vers. 23 : לְבָא). Inf. אָבֹב pour venir à; termes de géographie, jusque, vers : אָרָאָ אָרָאָ Nomb. 13. 21, jusqu'à Hamath; ריבת איבוא I Rois 8. 65, depuis Hamath; de même אַרָּד בָּיָר Jug. 6. 4, (jusqu'à ton arrivée à) jusqu'à Azah; אַכָּה הַפָּה Gen. 13. 10, jusqu'à Zoar; אין מא מבוא באר Gen. 24. 62, Isaac vint du puits, exact. revint d'une course au puits.

3° Aller: אָבֶּיבְאָ וְשָּׁגְּיִ Gen. 37. 30, où vais-je aller? (que vais-je devenir?); אַבְּיִבְּאָרַ בְּאַרְּבָּוֹרְ Nomb. 32. 6, vos frères iront-ils à la guerre? בְּבְּלְבְּיִבּוֹ אָבְּיִבּ בְּבְּלְבִּיבּוֹ Ps. 26. 4, je ne vais pas avec les hommes dissimulés, c.-à-d. je fuis leur société.

Hiph. (מְבִּיא, חֲבָאִר, חֲבָאֹר, פּּּ בְּיִרְאַר, מְבִּיא) avec suff.; /ut. יְּבָא, יְּחָר, יִּחָר, יְּבָרא, יְּרָביא, יְּרָביא, יִּרָביא, יִּרָביא, יִּרָביא.). 1° Faire entrer, amener, mettre, faire pénétrer dans: מְּבָּרָא אָלֹר

3° Faire aller, conduire: לַאֲשֶׁר יַדְבִּרא Job 12. 6, à celui qui conduit son dieu par la main (l'idolâtre), ou: à qui Dieu a mis dans la main (la richesse); מְטֵבִיא לְמַיְלָּח Ps. 74. 5, comme

celui qui lève (une hache).

Hoph. passif du Hiph.: דוובאו ביות רוסה Gen. 43. 18, ils furent amenés dans la maison de Joseph ; ກາກ ການວຸກຸ Ez. 40. 4, tu as été amené ici ; אַטַּר הַבָּאת לָּהְ Gen. 33. 11, (accepte le present) qui t'est offert; ידוובא אַת־מַּדִּיד בְּשָׁבְּעֹת Exod. 27. 7, les bâtons seront mis dans les anneaux. no (v. mp, fut. mp) Mépriser, dédaigner; avec >, rarement avec le rég. direct : אַרְפֶּאַד Prov. 11. 12, qui méprise son prochain; מֵי בַז לְיוֹם קטַמֹית Zach. 4. 10, qui méprise le jour de petites choses (des événements peu importants), p. לאֹי יָבוּװוּ לַנְּנָב ; בָּוּ Prov. 6. 30, on ne méprise pas le voleur (lorsque, etc.).

אם m. Mépris : אַבְשֵּׁבְ Ps. 123.3, nous sommes rassasiés de mépris.

m2 n. pr. 1° Buz, fils de Nahor, Gen. 22. 21. — 2° Nom d'une peuplade et d'une province de l'Arabie, Jér. 25. 23. — 3° D'un homme, I Chr. 5. 44.

אָרָהָ אַרָּהָ Néh. 3. 36, nous sommes devenus un objet de mépris.

Tie 1° n. pr. Buzi, père d'Ézéchiel, Ez. 1.3. — 2° De Buz, Job 32. 2.

12 n. pr. m. Neh. 3. 18.

בּוֹךְב Kal inusité. Niph. Être embarrassé, égaré; être dans la consternation: יְבָּיִב בְּיִב בָּאָרָ Exod. 14. 3, ils sont égarés dans le pays; יְהָבִיב בְּאָרָ Esth. 3. 15, la ville de Suse était dans la consternation; בָּבֵר בָּקָר בָּקָר 18, les troupeaux sont dans la consternation

ארן. ערן (dans plusieurs dérivés). בין (sagesse) n. pr. m. I Chr. 2.25.

'Pla n. pr. m. Neh. 41. 15.

רבים (fut. ביסים, part. ביסים)
Fouler aux pieds, écraser (les ennemis),
mépriser: היבים ביסים Zach.10.5,
foulant aux pieds la boue des rues;
יבים צרים
Ps. 60. 44, il foulera aux
pieds nos ennemis; רקט מבים מבים
Prov. 27.7, une ame rassasiée meprise
le miel, comme מבים ou foule aux pieds.

Pil. চত্তা Fouler aux pieds: মচ্চা নুষ্ট্ৰুচ্ছ Is. 63. 18, ils foulent aux pieds ton sanctuaire, le souillent, le profanent.

Hoph. passif פְּמֶנֶר מּוּבֶּס Is. 14. 19, comme un cadavre foulé aux picds. Hithp. פָּמָנִר בְּיִסְיִרְרָּ Ez. 16. 6, étant foulé aux pieds, ou te roulant dans ton sang.

אים m. Byssus, lin blanc et sin:

ברלי ביץ Esth. 1. 6, des cordons de lin fin.

7212 n. pr. d'un rocher près de Gabaa, I Sam. 14. 4.

Vider, depeupler (v. בוק).

אלקה הסבוקה אל בוקה Nahum 2. 11, (Ninive est) un endroit vide, une solitude.

קר אַנְכֵּר m. בּוֹקֵר אָנְכִּר Amos 7. 14. je ne suis qu'un berger, propr. bouvier, de במר

בור בור אַריכל־וָת: Eccl. בוּר Eccl. 9. 1, et d'examiner tout cela, ou pour

בר inf., de בר

יַנאר יְרֵא חַבָּא הַ וּ Ignorant : אַטְּה יַרָא הַיָּא הַיָר יּיַ Aboth, l'ignorant ne craint pas le péché. שוֹם (pret. אָשׁבָּים, fut. שוֹבַים) 1° Avoir honte, être honteux, être confondu, deçu : בְּשָׁאִי לִשְׁאוֹל Esdr. 8. 22, car j'avais honte de demander (au roi); יבשה יבשה Jer. 17.13, tous ceux qui t'ont abandonné seront confondus; אמאַם הְשָּׁבְיִים הַבַּשִׁי בַּאַשִּׁר בּוּ Jér. 2. 36, tu seras confondue, déçue du côté de l'Egypte, comme tu l'as été du côté de l'Assyrie (être honteux pour avoir vainement espéré); waru Jug. 3. 25, II Rois 2.17, (faire une chose) jusqu'à en être honteux, impatient, c.-à-d. longtemps (v. Pi.). - 2º De la nature inanimée. Dessécher: יוַבוֹשׁ מְקוֹרוֹ Osée 13. 15, sa source desséchera, tarira, ou plutôt de בַבָּשׁ.

Pil. שׁמֵים Tarder: רְּיָרָהְ שְׁמִים שׁמֵים Exod. 32. 1, que Moïse tardait à descendre. (Jug. 5. 28.)

Hiph. causat. du Kal. Rendre hon-

teux, couvrir de confusion; faire honte: הְישׁיְבְינוּ Ps. 44. 8, tu couvres de honte nos ennemis; יְבַער Prov. 29. 15, un enfant abandonné à lui-même fait honte à sa mère. Part. בְּבִילִין בְּרִשׁיִן Ehonté, méchant, sot; opposé à בְּלְשׁׁרָּוֹיִ Prov. 10. 5 (v. II שֹבֶיִי).

Hithp. מְלֵא רְּחְבַשְׁשׁר: תְּלָא רָתְבְּשׁׁלּ Gen. 2.25, et ils n'étaient point honteux.

בּוּשְׁה f. Honte, confusion, mépris: מְבַשְּׁהְ Obad. 10, la honte te couvrira; הְבָשָׁה צָּלֶּיִר בּיִשְׁה Ps. 89. 46, tu l'as enveloppé de mépris.

ME chald. mp ren Dan. 6. 19, il passa la nuit à jeun.

וש (rac. תַּשֵּי). Butin, proie, pillage: תָּרֶר תַּעָּי אַרָר תַּעָּר Nomb.31.32, le reste du butin; יְרָר תַּעָּר Nomb. 14.3, ils deviendront un butin, une proie: לָבָר צָּבֶּר Jer. 15.13, j'abandonnerai au pillage.

אַל מְּוִד בְּז לְכָל אָדֶם : Dédaigneux אַל מְּוִד בְּז לְכָל אָדֶם Aboth 4. 3, ne méprise personne.

אָלְדָּ Ex. unique: קּוְאָר נְּיִרִים צָּרְצוּ Is. 18. 2, 7, des fleuves ont dévasté, ravagé son pays (pour מְּיִר pour מְּיִר pour מְּיִר pour מְּיִר pour fleuves traversent son pays.

אַבְּרִיתְּ אָנָתִי בְּּנָתְ Mépriser, dédaigner; se constravec l'acc. avec לְּבִינְתְּ בָּנָתְ בְּיַרְתָּ בְּּנָתְ בְּיַרְתְּ בְּּנָתְ בְּיַרְתְּ בְּּנְתְּ בְּיִרְתְּ Esth. 3. 6, il parut méprisable à ses yeux, il le dédaigna (de se venger, etc.) (v. מבי

Niph. Etre méprisé : נְבְתָּוֹ נְתָּדֶל אִישׁים Is. 53. 3, méprisé et abandonné des hommes.

Hiph. Avilir : לְנִבְּחָה בַּצְלֵּינֶן בְּצֵינֵינֶן Esth. 1. 17, pour avilir leurs maris à leurs yeux.

ולבְּיִּה adj. verb. לבְיִּה נְּשָׁשׁ Is. 49.7, a celui qui est méprisé des hommes.

קָּוָה f. (rac. יוַבְּיָם). Butin, dépouille : בְּבָּנָיִם לֹא שֶׁלְתוּו אָח־רָדָם Esth. 9. 10, ils ne mirent pas la main au butin.

* भारे m. Mépris, Rituel.

וּלְם (plur. יוְבֶּה, מְּוֹתְּי et מְּוֹתָה, fut. יֹבְה, inf. יֹבוֹ) Piller, sans rég. et avec l'acc.:

קייש לו Nomb. 31. 53, (les soldats) pillèrent chacun pour son compte ; ייַבָּשׁי Gen. 34. 27, ils pillèrent la ville.

Niph. (inf. יובדי, fut. יובדי). Etre pillé: ינכיגה אַרְסְנוֹתְיּדְהָ Amos 3. 11, tes palais seront pillés.

Pou. man Jer. 50. 37, ils seront pilles.

וֹשְׁבְּיִר מְּטְיוֹן: Mépris: בְּבְיֵר מְטְיוֹן Esth. 1.18, et assez de mépris et de chagrin.

תְּיְחְתְיה n. pr. d'une ville dans la tribu de Juda, Jos. 15. 28.

Pla m. Ex. unique: בְּבֶּרְאֵח תַבֶּיִף Ez. 1. 14, comme l'éclat de la foudre (v. בְּבֶּרָ).

Jug. 1. 4, I Sam. 11. 8.

עני (v. קוֹני) Répandre, distribuer: לְּתֶּם יְבְּוֹוֹרְ Dan. 11. 24, il leur distribuera.

Pi. בְּרֵי עַבְּרִם Ps. 68. 31, il disperse des nations.

자연구 n. pr. m. Esth. 1. 10.

י לְּחֶלְי adj. Fort: בְּלְבֶּי לְבְּלֶּבְי Jer. 6. 27, je t'ai place dans mon peuple comme une solide forteresse, ou comme explorateur (v. בְּדִּער, get le même exemple à בְּלָרָ,

ותקיטו בחוקיד Is. מתקיטו בחוקיד Is. 23.43, on y avait élevé des tours, des donjons (pour observer, v. מָחָן).

ארך החורים (plur. בְּחַרְּרָים, בְּחַרְּרָים). Jeune homme: שְׁמָּח בָּּחַבְּרִים Eccl.11.9, jeune homme, réjouis-toi dans ta jeunesse; homme non marié, célibataire, Ruth. 3. 10, Deut. 32. 25.

בימי בחזרתיק: f. pl. Jeunesse בימי בחזרתיק Eccl. 11. 9, aux jours de ta jeunesse.

בחין Is. 23. 13. בחיקה cheth., v. בחין (keri).

בְּחִיר adj. (rac. בְּחֵיר). Elu, bien-aimé: שָׁאֵל בְּחִיר דְּיִּר אָן II Sam. 21.6, Saul, l'elu de l'Éternel; בְּחִירִי Is. 45.4, Israel mon élu; des hommes pieux, des prophètes, du Messie, Ps. 105.43, Is. 42.1.

בְּתַרְיּטְיּם מְּחָלָּה בִּר : בְּמִרְיּמְיָּטְם מְּחָלָּה בִּר : Zach. 11. 8, et leur ame aussi est dégoûtée de moi (de mon culte). Pou. הַבְּיִבְּי cheth. p. keri, הַבְּיִבְּי Prov. 20. 21 (v. בְּיִבְי Pou.).

לְּתָוֹ (שְׁנוֹ (שְׁנוֹ בְּיִחְיִי). Éprouver, distinguer, tenter, examiner, sonder: יְבְּבֵּוֹ (בְּבִּיוֹ בְּבַּרִיּ (בְּבִּיוֹ בְּבַבִּיוֹ בְּבַבְּיוֹ בְּבַבְּיִי (בְּבִּיוֹ בְּבַבְּיִי וְבָבְּבִּי (בְּבִּיוֹ (בְּבִּיִּרְ בִּבְּיִוֹן (בְּבִּיִּרְ בִּבְּיִּרִ (בְּבִּיִּרְ בִּבְּיִרְ (בְּבִּיִּרְ בִּבְּיִרִּ (בְּבִירִ (בְּבִּיִּרְ בִּבְּיִרִ (בְּבִּיִּרְ בִּבְּיִרְ (בְּבִיּרִ (בְּבִירִ (בְבִירִ (בְּבִירִ (בְּבִירִים בְּבִּירִ (בְּבִירִים (בְּבִּירִ (בְּבִירִים (בְּבִּירִים (בְּבִּירִים (בְּבִּירִים (בְּבִּירִם (בְּבִירִים (בְּבִירִים (בְּבִירִים (בְּבִּירִים (בְּבִּירִם (בְּבִּירִם (בְּבִירִים (בְּבִּירִם (בְּבִּירִם (בְּבִּירִם (בְּבִּירִם (בְּבִירִים (בְּבִירִים (בְּבִּירִם (בְּבִּירִם (בְּבְּירִם וּבְּבְּירִם (בְּבְּירִם וּבְּבְּירִם וּבְּבְּירִם וּבְּבְּירִם וּבְּבְּירִם (בְּבְּירִם וּבְּבְּירִם (בְּבִירִים בְּבְּירִים (בְּבִּירִם (בְּבִּירִם בְּבְּירִים בְּבּירִים (בְּבִּירִ בְּיוֹים בּּבְּיים (בְּבִּירִם בּיוֹּים בּיוֹים (בְּיבִּיים בּבּייִּם בְּבּיבּיים (בְּיבִּייִּם בְּיבִּיים בּבּיוֹים בּיוֹבְּיים בּיּבְּיים בּיוֹים בּיוֹים בּיּיבְּים בּיּבְּיים בּיּבְּיים בּיוֹים בּיוֹים בּיבְּיים בּיּבְייִּים בּיּבְייִּים בּיּבְייִּים בּיּבְיּים בּיּבְייִּים בּיּבִּים בּיּבִּיים בּיּבְּיִּים בּיוֹים בּייִּים בּיּיבְייִּים בּיּבִּיים בּיּבִּים בּיּבְיים בּיּבְייִּים בּיּבִּיים בּיּבִּיים בּיוּבְּיים בּיבּיים בּיּבְייִּים בּיּבְייִּים בּיבּיבּייִים בּיבּיים בּייבּיים בּייִּים בּיוּבּיים בּיוּבְיים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּיוּבּייים בּיוּבּיים בּייבּיים בּייים בּיייים בּייים בּייבּיים בּייבּיים בּייים בּייים בּייייים בּיייים בּייבּייים בּייבּיים בּייבּייים בּיבִּייים בּיבִּיייים בּייייים בּיייים בּיייים בּייייים בּייייים בּיייים בּייייים בּיייייים בּיי

Niph. passif: תְּבֶּחֵט הוֹאָם Gen. 42.15, par cela vous serez éprouvés.

* Hiph. לְחַבְּחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לְיִלָּת Rituel, pour distinguer entre le jour et la nuit.

א בּחַל וְבַחַן Is. 32. Is. 34, tour et forteresse, ou donjon (v. בַּחַרוּן).

תול בית ביתו Ez. 21. 18, car ce sera une épreuve; אָכֶן בֹּתוּן Is. 28. 16, une pierre d'épreuve (éprouvée).

רַבְּתֵּר (fut. רְבְתֵּיר) Choisir, élire, aimer, désirer; se construit avec l'acc., avec 3, מיריבעקב פתר: על rarement avec, ל avec רי יוש Ps. 135. 4, l'Eternel s'est choisi Jacob; avec בְּחַרְמִּר הִיסְתּוֹמֵן préférer: בַּחַרְמִּר הִיסְתּוֹמֵן Ps. 84. 11, je préfère בבירו אַלוַיִי מְוּהִיר être sur le seuil de la maison de mon Dieu que d'habiter (les tentes des méchants); בי־בֹחֵר אָמָח לְבֶּן־יִשִׁי I Sam. 20. 30, car tu aimes le fils d'Isai; אבחר עוד בררדשַלַם Zach. 1. 17, il aimera de nouveau Jérusalem ; בָּכֹל אֲשֶׁר־יִרְבְתַר אֲדֹנִי תַשָּלֵהְ II Sam. 15. 15, tout ce que mon seigneur le roi désirera ; יַכֹל אַשֶּׁר־הָבְחַר עָלֵי II Sam. 19.39, et tout ce que tu désireras sera à ma charge ; בְּחַרְחִיךְ בְּכוּר עֹנָי Is. 48. 10, je t'ai choisi, ou : je t'ai eprouvé (comme קחנחק) dans la fournaise, ou : dans le creuset de la misère.

(pratiquer la justice) est plus agréable à Dieu que les sacrifices.

Pou. cheth. בְּרָבֶּה Eccl. 9. 4, celui qui est choisi (d'entre les vivants); keri יְחָבֶּה qui est associé (aux vivants).

entre les jeunes hommes qui servaient Moïse, comme אָבְּרָיִם, ou : depuis sa jeunesse (v. אַרִּרִים).

תְּרֵים n. pr., village dans la tribu de Benjamin, II Sam. 3. 16.

ת בְּחַרוּמִי n. patron. I Chr. 11. 33. Par transp. ערַקפּי II Sam. 23. 31.

• ਅਹੜ੍ਹ m. ਸ਼ਹੂਰ ਕਰੜ੍ਹ Rituel, la parole téméraire des lèvres.

지얼크 1º Avoir confiance, mettre sa confiance en quelqu'un, avec אָל, אָצָל, אָצָ et בְּיֵי בְּיִם אַרְאָבָּ Is. 26. 4, ayez confiance en Dieu; le datif ajouté: אַל־תִּבְקְּרוּג לָבֶם של־דְּבְרֵי חַשְּׁמֵן Jer. 7. 4, ne mettez pas votre confiance en des paroles mensongères. mun part. pass. ou adj., ayant conflance, Is. 26. 3, Ps. 112. 7. -2º Etre rassuré, tranquille, sans crainte. absol.: רְלֹא צִּמְחָר Is. 12. 2, je suis rassuré et je ne crains point; שַׁקַט אַנְטָיָה Jug. 18. 7, paisible et tranquille; יבְשָׁיתוּ מָרֹיבֶנְיתַ יַרְהַן אַל־שִּיתוּ Job 40. 23, il est inébranlable, le Jourdain sortiraitil. déborderait-il jusqu'à sa gueule; quelquefois aussi, être léger, imprudent: קסיל מְּחָצָבֶּר וּבּוֹטֵחָ Prov. 14. 16, le sot s'irrite, ou : est arrogant, et plein d'une consiance téméraire.

Hiph. causat. du Kal, inspirer de la confiance, remplir de confiance, rassurer, avec אָלָּ et אַבָּ: יְשָׁהָ יִּ בְּלִּישְׁהַיּ בַּלִּישְׁהַיּ בַּלִּשְׁהַיּ בַּלִּשְׁהַיּ בַּלִּשְׁהַיּ בַּלִּשְׁהַיּ בַּלִּשְׁהַיּ בַּלִּשְׁהַיּ בִּלִּשְׁהַיּ Ps. 28. 18, tu as rassure ce peuple par le mensonge; יִבְּלִישְׁהַיּ Ps. 22. 10, tu m'as rassure, c.-à-d.

tu as eu soin de ma nourriture en me mettant sur les mamelles de ma mère, ou : tu m'as fait espérer dès le temps que je suçais, etc.

חשף n. pr. d'une ville, II Sam. 3. 8, appelée aussi מְבְּתָּיוֹ I Chr. 18. 8.

מְתְּחָם וֹבְנְמְחָם Is. 30. 13, dans la tranquillite et la confiance, l'espérance.

קרות אורים זורים זורים

אַרוּתְּחַ בְּשְׁרוּת. f. Méme signif. דייָרייָר אָל Job 12. 6, et la sécurité pour ceux qui irritent Dieu.

בְּעֵלֵה chaid. Être interrompu. הַּעָּבְּ בּרְיִח בְּיִרְיִבְּעָּרָה Esdr. 4. 24, la construction de la maison de Dieu fut interrompue. Pa. Interrompre, empêcher: בּבְּעָלֵּה הַבּבּי בּבְעָלֵה הַבּבּי Esdr. 4. 23, et ils les empêcherent (par force).

יה בְּשֶּׁלֶת Chose vaine, inutile: מְּבֶּשֶּׁלֶת pour rien, inutilement. • בְּלֵים m. plur. Des obstacles, des empechements, Aboth.

7♥ n. pr. d'une ville dans la tribu d'Aser, Jos, 10. 25.

קיים m. pl. Pistaches: בְּטְנִים m. pl. Pistaches et des des amandes.

ה בְּטֹנְים n. pr., village dans la tribu de Gad, Jos. 13. 26.

'P interj. De grace! pardon! je supplie, ou plur. nous supplions: স্থান স্ Gen. 43.20, de grace, ou: je vous supplie, mon Seigneur!

וויף (pret. הַבְּרָן, ful. בְּרָלוֹתִי at בְּרָלוֹתָי, ful. יְבְרֵן, inf. רבין) se constr. avec l'accusat. avec ב, voir, regarder, distinguer, remarquer, considérer, prendre garde, faire attention à : נאָבִינֶה בָּרָפָּח Néh. 13. 7, j'aperçus le mal (qu'il avait fait); ורַ עלא־אַבין לו Job 9. 11, il passe et je ne le vois plus; ואברקה בעם ובתהורם Esdr. 8. 15, et je regardais (de tous les côtés), je cherchais parmi le peuple et les prêtres; אָבִימָז בַבָּנִים Prov. 7. 7. je remarquai parmi les fils; בין מבין קיניף אין איר לְּקְנֵיף Prov. 28: 2, considere 'bien ce qui est devant toi; ילא יבין אלקר רַעַקֹב Ps. 94. 7, le Dieu de Jacob n'y prend pas garde, ne le voit pas; לא יברטי אל־חִיכּלה יַד Ps. 28.5, ils ne font pas attention aux œuvres de Dieu; רבין בּהַבֶּר Dan. 9. 23, prete attention à

cette chose. Des choses inanimées: בְּטֶרֶם יְבְרִשׁ סִירְתֵּיבֶם אָבֶּר Ps. 58.10, avant que vos pots aient remarqué, senti (la chaleur) des épines; selon d'autres: avant que vos épines soient devenues un buisson.

2º Comprendre, savoir, connaître, avoir l'intelligence, être intelligent : וַאָנִי שַׁסְדָּתִּי וְלֹא אָבִין Dan. 12. 8, j'entendais, mais je ne comprenais pas; בייניתר בַּשְּׁמָרִים Dan. 9. 2, je savais, ou: j'eus l'intelligence par la lecture des livres ; בְּנְתָּח לְרֵיִיי Ps.130. 2, tu as compris, découvert ma pensée; אַרֶם בִּיקָר ילא יבין Ps. 49. 21, l'homme qui est en honneur et qui n'a pas d'intelligence. Part, plur, בַּנְים נָצָח מְבָּיִם : בָּנִים Jér. 40.7, le conseil a disparu des hommes intelligents, ou: pl. de 72 de leurs enfants. D'autres ne rangent sous Kal que ce part. mpa et mpa Ps. 139, 2; toutes les autres formes sous Hiph. (v. pl. b. Hiph.).

Pil. במקבוחי רבוקנתי Deut. 32. 10, il l'entoura, il veilla sur lui (selon d'autres, il l'instruisit).

Hiph. יברן (fut: יברן) Faire comprendre, expliquer, instruire, enseigner, rendre sage, distinguer, apprendre: חַבּן לְחַלֵּו אֵר הַבּּרָצָח Dan. 8. 16, explique à celui-cl la vision; מַשְּבֶּרינִים expres Neh. 8. 9, qui instruisirent le peuple; יכה־פסיניה תביניי Ps. 119, 27, enseigne-moi la voie de tes commandements; קישָׁים מְשָׁיַר מְבִינָם Job 32, 8, c'est le souffle du Tout-Puissant qui les rend intelligents ; לְחַבִּין בֵּירִיסוֹב לָרֶכ l Rois 3. 9, pour distinguer entre le bien et le mal; הבין שמועדו Is. 28. 19, apprendre la nouvelle. Part. Top Intelligent, instruit, versé dans les saintes Ecritures : אישרסבין I Chr. 27. 32, un homme instruit.

Hithp. Les memes significations que Kal: אָבֶּי בְּיִבְּיִי I Rois 3. 21, je le considérai le matin; אָבִירָּאָ Ps. 119. 100, je deviens intelligent, je m'instruis. Se construit comme le Kal et quelquefois avec ...

מרניר (avec suff. ביקד, ביקד פרים פרים בין בינים פרים בינים (בריקדם אריבים בינים בי

De là 2º préposition.

1º Entre: בין אַויים Prov. 6.19, entre des frères. Répété : קיני וכרניה Gen. 16. 5, (Dieu jugera) entre moi et toi. ואלויכם: בין־לְבֵין אַלוויכָם: בּין־לְבֵין Is. 59. 2, entre vous et votre Dieu; בֵּין מָיִם לַמָּיִם Gen 1. 6, entre les eaux et les eaux. בין דשולם ולבובה: בין־ול Joel 2.17, entre le vestibule et l'autel. On sous-entend souvent le mot la différence : דארע ביך: שוב לרע II Sam. 19. 36, est-ce que je sais (la différence) entre le bien et le mal ? יראימם בין צויים לרטב Mal. 3. 18, vous verrez (la différence) entre le juste et le méchant. בין יבין signifie quelquefois l'un ou l'autre : בּרֹן רֵב לְאֵרוְ כֹּחָ II Chr. 14. 10, (de secourir) le fort ou le faible; בין מוב ובין רב Lév. 27. 12, qu'il soit bon ou mauvais.

2º Dans, dans l'intérieur de, dans l'espace de: אַרְשְּרָתְּי Job. 24, 11, entre leurs murs; מַרְי תְּיִתְּי Prov. 26. 13, dans les rues; מַרְי תְּשִׁרְתִּ Prov. 26. 18, dans l'espace de dix jours. Avec d'autres prépositions: אַל־בְּרִיתִּי Ez. 10.2, 31.10, entre; אַל־בְּרִיתִּי Ez. 10.11, jusque entre; מְבֶּרְי Ps. 104.12, d'entre. Par euphém.: מְבֶּרִי רְנְלָיִי Gen. 49. 10, (ce qui vient) d'entre ses pieds, sa postérité; מְבֶּרִיתִי בַּבְּרַיִּתְ Ez. 10.2, entre les chérubins; בְּרֵין Is. 44. 4, parmi.

קים chald. Meme signif. que בין hébr. קינה f. (const. ביניה, plur. הביניה). Intelligence, jugement, connaissance: וביניה לו בברינה Dan. 10.1, il eut l'intelligence de cette vision; לַנַּב לוּ בַּרְיָּה לוֹ בּרִיָּה לוֹ בַּרְיָה לוֹ בּרִיף לוֹ בּרִיף לוֹ בּרִיף לוֹנִיה לוֹניה לוֹנִיה לוֹניה לוֹנִיה לוֹנִיה לוֹנִיה לוֹנִיה לוֹנִיה לוֹנִיה לוֹנִיה לוֹניה לוֹנִיה לוֹנִיה לוֹנִיה לְיִיה לוֹנִיה לוֹנִיה לוֹנִיה לוֹנִיה לוֹנִיה לוֹניה לוֹניה לוֹנִיה לוֹנִיה לוֹניה בּיים לוֹנִיה לוֹניה לוֹנִיה לוֹניה לוֹניה לוֹניה לוֹניה לוֹנִיה לוֹניה לוֹניה לוֹניה לוֹניה לוֹנִיה לוֹניה בּינִיה לוֹניה בּייִיה לוֹניה לוֹיה לוֹניה לוֹניה לוֹניה לוֹיה לוֹניה לוֹניה לוֹניה לוֹניה לוֹניה

Niph.); אות מיד מיד אות ביינות ווא ביינות ווא ביינות ווא ביינות אל־בינות אל־בינות אל־בינות אל־בינות אל־בינות אל־בינות אל־בינות אל־בינות בינות בינות בינות בינות לבבינות לבינות לבבינות לבבינות לבבינות לבבינו

קינה chald. Même signif...

• בינוני entre les deux, moyen, médiocre.

קייָם ל. (plur. ביצים seul usité). Œuf: Is. 10. 14, des œufs abandonnés (const. ביצים).

אביר keri. Citerne, Jér. 6.7, pour מיר cheth.

קיְרָה f. Château-fort, citadelle, palais, capitale: מיר מָבּירָת Néh.7.2, chef de la citadelle; שר תַבִּירָת הַנְּבִירָת וֹנְבִּירָת Lohr. 29. 1, ce palais, ce temple, n'est pas pour un homme; מַבְּירָת מַבְּירָת Esth.1.5, Suse, la capitale.

קירָה chald. Même signif. בְּרִירָתּא Esdr, 6. 2, dans la capitale.

לְּיְרָנְית f. (pl. seul usité). Citadelle: בּיְרְנָית בּירִפְיּה II Chr. 17. 12, il construisit des citadelles en Judée.

י לְשִׁין chald. adj. pl. Mauvais : בָּל מֵּרְבִּין Rituel, toutes les mauvaises maladies (v. בְּשֵׁשׁ).

* אישו m. Homme timide, Aboth.

תַּבָּת m. (const. הַיִּבָּי, plur. בּיִּחָבַ, de תַּבָּת batir). 1º Maison, demeure (deshommes et des animaux): קר מבנה ביה נודש Deut. 22. 8, lorsque tu bâtiras une maison nouvelle; אַכּדאָמור פָּגָאָה בֶּיָה Ps. 84. 4, l'oiseau aussi trouve une demeure, un nid; יוֹים שֹׁיָבְ הֹיָם Job 27. 18, il bâtit sa demeure comme le ver ; די Gen. 18. 3, רליד בריז Gen. 17. 27, esclave né dans la maison de son maître; metaph. ילבים Eccl. 12. 5, sa maison éternelle, sa tombe; יוש גבייזו Is. 14. 18, (tous reposent) chacun dans sa demeure, dans sa tombe; בַּוּרְיהֹפֵיר Job 4. 19, maisons de limon, c.-a-d. les corps humains ; אַשֵּׁר כֵּל־תַּבְּיִת Is. 22. 18, chef.de la maison, intendant; reg fréq.

p. חיש ביוד אברה ; dans la maison Gen. 24. 23, y a-t-il dans la maison de ton père? Avec le n local : mon mana Gen. 43.17, dans la maison de Joseph; de là mya Exod. 28. 26, à l'intérieur; rrap Gen. 6.14, à l'intérieur, dedans

(opposé à ring).

2º Tente, palais, temple, partie d'une maison, salle, chambre: תַּנְשִׁים אֹרָנוֹת בתרם II Rois 23. 7, les femmes y avaient tisse des tentes; ביהדתאַלדִים Jug. 18. 31, maison de Dieu, la tente 'd'assignation; מרים Gen. 12. 15, palais de Pharaon ; בית בער חלבנין I Rois 7. 2, le palais du bois du Liban; უ గాఫై ברת משתח: I Rois 6.35, le temple de Dieu; אויי מישתח: חיירן Esth. 7.8, salle du festin; בַּקְּרָשָׁיִם II Rois 23.7, les salles des prostitués.

3º Lieu, endroit, réceptacle, réservoir: אביתי אבותר Néh. 2. 3, lieu de sépulture de mes pères; מית נחיבות Prov. 8. 2, endroit où les chemins se croisent, carrefour, ou: dans les sentiers; שַּׁמָשׁ Is. 3. 20, boites de parfums (que les femmes portaient sur le cœur); בַּחִים לַבְּיִיחִים Exod. 26. 29, Exod. 37. 14, receptacles aux barres, aux batons (pour y passer les barres, etc.); קברת סאחים I Rois 18. .32, (pouvant contenir) deux seahs; בית בלעית Ez. 41. 9, l'espace pour les chambres ; בירו אַבָּנִים Job 8.17, terrain

pierreux.

4º Famille, postérité, gens d'une maison, serviteurs; אָתָּח וָבֶּל־בַּיתָה Gen. איש וכיהו באו ; 7.1, toi et toute ta famille Exod.1.1, ils y arrivèrent chacun avec sa famille; ברח לודי Exod. 2. 1, maison de Lévi, postérité de Lévi; בֵּית פַּרָשׁת Gen. 50.4, (Joseph dit aux) serviteurs de Pharaon. ביה אב Maison du père, famille, la plus petite subdivision de la tribu (moins que הַשְּׁשְׁהָי): בְּיִשְׁשְּׁחוֹים אברה אברה Nomb. 1. 2, d'après leurs familles et leurs maisons; de même אבות seul (v. אָב, הַנֹת בָּיָת, בָּנֹת בָּיָת, פָנֹת בָּיָת, Batir, fonder une maison, c.-a-d. former une famille, avoir de la postérité. Avec 3 Donner de la postérité à quel-קשר בני שמיתם את-בית ישיראל : qu'un

Ruth 4.11, qui fondèrent elles deux (Léa et Rachel) la maison d'Israel; ון בירו אבנודילה II Sam. 7.27, je te donnerai de la postérité; ייצש לחש בחים Exod. 1. 21, il leur donna de la postérité; selon d'autres : il leur donna de grands biens. La maison et ce qu'elle contient, la fortune, les biens: ברשים ביחד Gen. 15. 2, l'intendant de ma maison, de mes biens.

תוֹשׁ (maison d'idolatrie) n. pr., ville dans la tribu de Benjamin, à l'Orient de Bethel, Jos. 7. 2, 18, 12.

אַל (maison de Dieu) n. pr. Bethel, appelé aussi no Jos. 18. 13, ville située sur une montagne, où se trouvait le tabernacle, Jug. 20, 25, (בית אין lorsque cette ville était devenue le siège du culte idolatre, v. ps); בית תאלי I Rois 16. 34, de Bethel.

ח הַאַעָל n. pr., ville dans la Judéo

ou la Samarie, Mich. 1. 11.

ת אַרְבָּאל n. pr. d'une ville, Osée 10, 14,

היח בעל מעון n. pr., ville dans la tribu de Ruben, Jos. 13, 17; aussi בעל מעון Nomb. 32. 38, et שַל מעון Jér. 48. 23.

תיח בּרָאִי n. pr., ville dans la tribu de Siméon, I Chr. 4. 31 (la maison de ma création).

7. 24.

קרה (maison de la haie) n. pr. d'une ville, I Chr. 2. 81.

ח הַּגְּלְבְּל m. pr., ville entre Jéricho et le Jourdain (v. ١٤٤), Néh. 12. 29.

נית בְּמוּל (maison de l'adulte) n. pr., ville de Moab, Jér. 48. 23,

תבלחים n. pr., ville de Moab, Jer. 48. 22 (v. דְּבְלָחַיִּם).

יתון היוון n. pr. 1° Ville dans la tribu de Juda, Jos. 15. 41. - 2º Dans la tribu d'Aser, Jos. 19. 27.

et בית הָרָן (maison de la montagne) n. pr., ville de la tribu de Gad, Nomb. 32, 36, Jos. 13, 27,

קלה היק ה. pr., ville de la tribu de Benjamin, Jos. 15. 6.

לְיִתְיּבֶּי (maison de la grace) n. pr. d'une ville, I Rois 4. 9.

קיח חוון n. pr.. deux villes de la tribu d'Ephraim, Jos. 16. 5, I Rois 9.17; l'une au nord: Beth-Horan בֶּלְּיוֹן Jos. 16.5, la haute; l'autre יְוֹחִים Jos. 16.3, la basse.

הישים (maison du désert) n. pr., ville de la tribu de Ruben, Nomb. 33. 49.

קיח כֶּר (maison de l'agneau) n. pr., ville aux limites de Juda servant de citadelle aux Philistins, 1 Sam.7.11.

ית הקרם (maison de la vigne) n.pr., ville de la tribu de Juda, Jér. 6. 1.

קיח לְבָאוֹת (maison des lions) n. pr., ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 6.

קרה לעקרה n. pr., ville de la tribu de Benjamin, Mich. 1.10 (v. בְּיָהָה).

(מלוא ע) בית מלא (סלא

(ביח בַּצַל מְעוֹן (ע. בַּיח מְעוֹן).

אר מַעַכְּה n. pr., ville au bas du Hermon, II Sam. 20. 14 (v. אַבָּאָבָּה).

בְּיִתְּהְבְּבְּוֹת (maison des chars) n. pr., ville de la tribu de Siméon, Jos. 10. 5, I Chr. 4. 31.

קרָה נְמְרָה n. pr., ville de la tribu de Gad, Nomb. 32. 36; aussi יְמְרָח Nomb. 32. 3; מֵי יְמָרִים Is. 15. 6, les eaux de Nimrim.

ערן (maison de délices) n. pr., ville syrienne sur le Liban, Amos 1.5.

פית־עוְטָוָת n. pr., ville de la tribu de Juda ou Benjamin, Néh. 7. 28, 12. 29.

הית הָעֶּבֶּק (maison de la plaine)
n. pr., ville de la tribu d'Aser, Jos.
19. 27.

יוֹלְעָלוֹת (maison de l'écho) n. pr.. ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 59.

אַנְתְדְעַנְתְ n. pr., ville de la tribu de Nephthali, Jug. 1. 33.

בית־עקר הָרעִים (lieu de réunion des pasteurs) n. pr., endroit près de Samarie, Il Rois 10. 12; et בית־עָקר הָרעִים verset 14.

קיר הְעַרָכְה (maison du désert) n. pr., ville aux limites de Juda et de Benjamin, Jos. 15. 6, et sans בית 18. 18.

できる (maison de refuge) n. pr., ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 27.

קעוֹר n. p., ville de Moab, donnée à Ruben, Deut. 3, 29, Jos. 13, 20.

가보면 마음 (maison de la dispersion) n. pr., ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 21.

ville forte de la tribu de Juda, Jos. 15. 58.

ביחדרתים (maison de la rue) n. pr, ville de la tribu d'Aser, Jug. 18. 28; aussi בוחד Jos. 19. 28.

תיחשאָן et שְׁיחשׁ (maison du repos) n. pr., ville de la tribu de Manassé, I Sam. 31. 10, Jos. 17. 11.

קית השטה (maison d'acacias) n. pr., ville près du Jourdain, Jug. 7. 22.

שׁבְּיִל שְׁבָּיל (maison du soleil) n. pr. 1° Ville appartenant aux Lévites, Jos 21. 16, pour : les habitants de Beth Semes, I Sam. 6. 13, מְּבְּיִּתְּיִם de Beth Semes, 6. 14. 18. — 2° Ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 38. — 3° Ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 22. — 4° Héliopolis en Egypte. Jér. 43. 13.

תְּשְׁבְּיִתְ (maison du pommier) n. pr., ville de la tribu de Juda, Jos. 15, 53.

רות chald. היקה, ביקה Maison: ביקה Esdr. 5. 17, maison du trésor; אָנְיָהָא Esdr. 6. 1, archives; plur. בְּתִּידְהָּ

דְּיָתוֹ m. Palais, const.: בְּיַתוֹ חַשֶּלָהְ Esth. 1. 5, le jardin du palais du roi.

אָבָטְ m. 1° אַבָּטְר הְעָבֶּטְ Ps. 84. 7, n. pr., dans la vallée des larmes, probablement une vallée triste et stérile, ou vallée des muriers, comme 2° plur. בְּבָאִים nom d'un arbre, muriers: בְּבָאִים II Sam. 5. 24, au sommet des muriers; selon d'autres : poiriers, ou un arbre résineux (v. בַּבָּא).

לְּכָּהְ (fut. יִבְּבָּהְ יִבְּבָּהְ (fut. יִבְּבָּהְ יִבְּבָּהְ בּלַּרְהָּ Lam. 1. 2, elle pleure pendant la nuit; avec 1. 2, elle pleure pendant la nuit; avec 2, elle pleure pendant la nuit; avec 1. 2, elle pleure pendant la nuit; avec 2, et 2, et 3, et 3

Pi. Pleurer quelqu'un, avec l'acc.: Ez. 8. 14; avec בָּלְיבֶּנֶיתָ בַּלִּיבֶּנֶיתָ Jer. 31. 45, Rachel qui pleure ses enfants.

קבלרה et בכלירה f. Primogeniture, atnesse: מְשְׁמֵט חַבְּבֹרְה Deut. 21. 17, et seul בְּבֹרָה Gen. 25. 31-34, droit d'atnesse; מְבַבֹּר בְּבַּבֹרָהוֹ Gen. 43. 33, l'ainé, selon le rang que lui donne son âge.

בניקה (בניקה Is. 28. 4) f. Fruit mur avant les autres, fruit précoce : קָּבְּנּיּרָה

רְאַבְּיִם Osée 9.10, comme les premiers fruits d'un figuier.

לכורה f. Précoce: קראיר חבשי Jér. 24. 2, comme les figues précoces.

. המוכח (alnesse) n. pr. m. I Sam. 9. 1.

אַלוּן בָּכוּת: Pleurs: אַלוּן בָּכוּת Gen. 35. 8, le chêne des pleurs (rac. אַבָּד).

רברי, מברי m. (avec pause בְּבָּי, avec suff. מְבָּיִר, rac. רבָּיָר, Action de pleurer, de se lamenter; pleurs, larmes: מְבָּיִר מִיבָּן מִבְּיִר מִיבָּן מִבְּיִר מִיבָּן מִבְּיִר מִיבְּן מִבְּיִר מִיבְּן מִבְּיִר מִיבְּר מַבְּר מָר מִיבְּר מָר מִיבְּר מַבְּר מָר מִיבְּר מַבְּר מָר מִיבְּר מַבְּר מָר מִיבְּר מַבְּר מָיבְר מַבְּר מָיבְר מַבְּר מָבְר מַבְּר מָבְר מָבְּר מָבְּר מָבְּר מָבְּר מָבְר מְבִּר מִבְּר מְבִּר מִבְּר מְבִּר מְבִּר מְבִּר מְבִּר מְבִּר מְבְּר מְבְּר מְבִּר מְבִּר מְבְּר מְבּר מְבּר מְבְּר מְבְּר מְבּר מְבְּר מְבּר מְבּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבּר מְבּר מְבּר מְבּר מְבּר מְבּר מְבּר מְבּר מְבּר מִבּר מְבּר מְבּר מְבְּר מְבּר מְבּר מְבְּר מְבּר מִבּר מִבּר מְבּר מְבּר מְבּר מְבּר מְבּר מְבּר מְבּר מְבּר מְבּר מְבּבּר מְבּר מְבּב מְיב מְבּב מְבּי מְבְּב מְבְּב מְבּים מְּבְּב מְבּי מְבְּבְּב מְבְּב מְבּי מְבּי מְבּב מְבּי מְבְּב מְבְּב מְבְּב מְבּי מְבְּבְּי מְבּב מְבּי מִבּי מְבְּב מְבּי מִיבּ מְבְּב מְיב מְבּב מְיּב מְבּי מְבּי מְבּי מְיבְּב מ

בּכִּים (les pleureurs) n. pr. d'un endroit, Jug. 2. 4.

קְּכִירָה adj. f. (m. בְּכוֹרְה). L'ainée : בְּכִירָה I Sam. 14. 49, le nom de l'ainée.

קְּבְּיְח f. Pleurs, deuil (rac. בְּבָּח;): Gen. 50. 4, les jours, le temps de son deuil.

קרשיר בבר אוני (murir, arriver, nattre le premier). Pi. 1° בבר בל לְבְעָר בבר בל 12, tous les mois il portera de nouveaux fruits. — 2° לבבר בל לְבַעַר Deut. 21. 16, il ne pourra reconnaître comme son ainé le fils de

celle qu'il aime, c.-à-d. lui donner les droits du premier-né.

Pou. אָהְ־בְּבוּר אֲשֶׁר יְבְעָּר לֵּתְי Lév. 27. 26, mais le premier-ne qui, en sa qualité de premier-ne, appartient à l'Éternel.

Hiph. אָרָה בְּעֵבְבִּירָה Jér. 4. 31, des douleurs comme celles d'une femme qui enfante pour la première fois.

קבר m. Ex. unique: בְּכֶר m. Ex. unique: בְּכֶר Is. 60. 6, des dromadaires, ou : jeunes chameaux de Midian.

Paris d'Ephraim, Nomb. 26. 35; n. patr.

לְבְרָה f.: קּבְּרָח קְלָּח: £. 23, un jeune chameau femelle et agile (v. m.

ח. pr. m. I Chr. 8. 38.

ית בְּרָרִי n. pr. m. II Sam. 20. 1.

קל chald., m.: בְּל לְשֵׁיוְבוּיִבוּת Dan. 6. 15, il prit à cœur, il dirigea son esprit, il résolut de délivrer (Daniel) (v. בַּלָב.).

הַבְּל (contracté de בַּבְּדְ, בְּבָּדְ le puissant)
n. pr. d'une des principales divinités
des Babyloniens, Bel, Jér. 50. 2, Is.
46. 1. Ce mot entre dans la composition de plusieurs noms propres babyloniens.

אלְקרִישֵׁר בְּלְּדִינִיךְ רְבָּלֵא Chald. Pa. אּלְקרִישֵׁר בְּלְּדִינִיךְ רְבָּלֵא Dan. 7. 25, il opprimera, tourmentera, les saints du Très-Haut (v. בְּלָּדִי, Pi.).

ראָדוֹ (Belest son maitre) n. pr. du

père de Berodach-Baladan, roi des Babyloniens, II Rois 20. 12.

אל Kal inusité. Hiph. 1° intrans. Reprendre des forces, se remettre, s'épanouir: אָבְלִינְה מְיָם Job. 10. 20, pour que je reprenne mes esprits, que je respire un peu (Ps. 39. 14). — 2° trans. Fortifier, consoler: בַּעְבֶּלִינְה אָרַנְיִה Amos B. 9, il fortifie la dévastation ou le dévastateur contre le puissant (part. v. מַבְּלִינְהִיה).

תְּלְנֵי (n. pr. m., Neh. 12. 3 קני (Neh. 10. 9.

רְלְּדִר n. pr. m., un des amis de Job, Bildad de Suah, Job 2. 11.

קלק S'user par le temps, par l'âge; vieillir, dépérir, tomber en décomposition, en pourriture. Des vêtements: שלמותים ונבלים בלף Jos. 9. 13, nos vétements et nos chaussures se sont usés; שַּבְּבֶּרְהָ מֹשְׁ בָּלְתָה מֹשׁ בְּלְתָה Deut. 8. 4, tes vêtements ne sont point tombés de toi, ne se sont point déchirés sur toi. De l'homme : אַחָרֵי בְלֹחָד Gen. 18. 12, après que je suis devenue vicille; בְּלֵּהְ עַצְּפָר Ps. 32. 3, mes os ont vicilli, deperi; יבְּלָח בּרָקָב יְבְלָח Job 13. 28, et lui (l'homme) tombe en décomposition. est consumé vite comme une chose pourrie. Métaph. הַבְּבֶר הְבָּבֶר וּוֹיָבֶר Is. 51. 6, la terre s'en ira comme un vêtement usé.

Pi. trans. Faire vieillir, faire dépérir, user, consumer: אָרָי בְּיִּבְּיִר בְּעָּרִי Lam.
3. 4, il fait dépérir, il déchire ma chair; אַרָּבְי לְּבָּרִי לְבַּעִּרְ Ps. 49. 15, leur face, beauté, s'évanouira, sera détruite (dans l'enfer); בְּיִרְיָם יְבַלּי בַּעִּרִי יְבַיּרָם וְבַלּי בַּעִּרִי יִבְיּרָם וְבַלּי בְּעִרִי בַּעָּרִי בַּעִּרָם וּבַלּי בְּעִרִי בַּעַּרְ בַּעִּרָם וְבַלּי בְּעִרִי בַּעַּרְ בְּעַלִּי בְּעַלִּי בְּעַלִּי בְעַלִּי בְּעַלִּי בְעַלִּי לְבַעָּרִי בַּעַּרָי בַּעַלִּי לְבַעָּרִי בְעַלָּי לְבַעָּר לְבַעָּרִי בְעַלָּי לְבַעָּר לְבַעּר לְבַעָּר לְבַעּר לְבַעּיר עוּיִיי בּייִייי בּייִילְיי בּייי בּייִילְיי בּיי בּעּילִי בּייי בּייִילְיי בּיי בּייִילְיי בּיי בּייִילְיי בּיי בּייִילְיי בּיי בּייִילְיי בּיי בּייִילִיי בּיי בּייִילְיי בּיי בּייִילִיי בּייי בּייִילְ בּיי בּייִילְיי בְּייי בִּייִילְיי בּיי בּיייי בּיייי בּיייבּיי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּייייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייייי בּייייי בּיייי בּייייי בּיייי בּי

עלְלת adj. (f. קּלִים , plur. בָּלִיח , בָּלִיח , בָּלִיח). Usė, vieux: שַּקִּים בָּלִים Jos. 9. 4, des sacs usės; אָמָיר לַבָּלָּח נָאָפִּרם Ez. 23. 43,

68

je dis (alors) de cette femme qui a vicilli dans la débauche.

ח? ח. pr. d'une ville dans la tribu de Siméon, Jos. 19. 3 (v. תַּלְּתָּוֹת).

אורים אותם Pi., chethib ביים אותם Esdr. 4. 4, et les effrayaient, les troublaient dans leur travail (p. מְבַחֵלִים keri); de là הַלַּיָתה.

לְהָת f. (plur. הוֹחָשׁב, const. בַּלְהָתוֹת). לפרז פַרַב וְחִזָּה בַּלָּחָה: Terreur, épouvante Is. 17 14, au soir et voici, il y aura terreur; בַּלְמֵינֵת בַּלְמֵינת Job 24, 17, les frayeurs des ténèbres de la mort; ואינה ואינה Ez. 26. 21, je ferai de toi un objet d'épouvante, et tu ne seras plus; selon d'autres: je te réduirai au néant (de תַּבֶּר, חַבָּר, et בָּל).

קלהה pr. 1° Balhah, servante de Rachel, qu'elle donna pour femme à Jacob, mère de Dan et de Nephthali, Gen. 30. 3. — 2º Nom d'un endroit dans la tribu de Siméon, I Chr. 4. 29, appelė aussi mba Jos. 19. 3.

ת הל ח. pr. m. 1° Gen. 36. 27. — 2º I Chr. 7. 10.

chald., m. Un genre d'impôt, la taille: מְנְחֵי בְּלוֹ תַּוּלֶהְ Esdr. 4. 43, (ils ne payeront plus) ni tributs, ni impôts, taille, ni dons, ou : péage.

ת בְּלוֹאִים m. pl. (rac. בְּלוֹאִים). Ge qui est vieux, use: הַלְּיִאֵּי הַשְּׁהָבוֹית Jer. 38. 42, des morceaux d'étoffes usés et déchirés, verset 11 בלוני pour בלוני.

אינר Nom chaldéen de Daniel, Dan. 1. 7.

קלי (de בּלֹי, avec r paragog.) זיי מוֹ (de בּלֹי Destruction , corruption : קשָׁק הָשָׁקּה הַשָּׁלֶּים הלים החשים Is. 38. 17, tu as tire avec amour mon ame de la fosse de la corruption. - 2º adv. Point, ne pas; prep., sans: בָּלִי מְשִׁיתַן בַּשָּׁבֵן II Sam. 1. 21, (comme s')il n'eût point été sacré de l'huile sainte; אָּכֶהְ בְּלָּר רָבוֹא Is. 32. 10, la moisson ne reviendra plus; ושָרָה בְּלִי חָשֶׁהְ Is. 14 6, persecution sans relache (v. מָרָנֶהָם; (מְרָנֵהָם Job 30. 8, des hommes sans nom, sans consideration.

Avec des prépositions : בְּבֶלִר־רַיָּטָה Deut. 4. 42, sans le savoir, par imprudence; ים בלר ; Is. 8. 14, sans mesure לכלרהוק point, parce qu'il n'y a plus, faute de, sans que : מְבֶּלִר־לוֹ Job 18. 15, qui n'est point a lui, qu'il a quittée; בְּבָלִי דָצָר Is. 5. 13, parce qu'il n'a point eu d'intelligence; הַמְבְּלֵּר אֵיך קבָרים בְּמִצְרַיִם Exod. 14. 11, est-ce parce qu'il n'y a plus de tombes en Egypte ? במלר ישב Jér. 2. 15. de sorte qu'il n'y a plus d'habitants; בּמָבֶלי אַשָּׁשֵׁר לֹאִ־יִסְצָּא הָעָּיָם Eccl. 3. 11, sans que l'homme puisse trouver (double negation); ער בלי ירח Ps. 72. 7, jusqu'à ce qu'il n'y ait plus de lune; לי הוויד לו Gen. 31. 20, parce qu'il ne lui avait pas dit.

m. Fourrage (mélange d'orge et d'avoine, v. אם רגערו שור על בלילו : אם רגערו שור על בלילו Job 6. 5, le bouf mugit-il lorsqu'il est près de son fourrage?

קלישָה f. Néant : בְּלִישָה בֶּלְּרְשָׁה Job 26. 7, il suspend la terre sur le néant (de בְּלִרבָּת sans rien).

קליעל (de בַּלָּר sans, בְּלִר profit, utilité, v. יבל, ou de שול sans joug) Méchanceté, perversité; aussi destruction, dévastation: איש חבליפל חווח I Sam. 25, 25, cet homme méchant; אַנְשֵׁר בְנַרְבְלִּיִעָל Jug. 19. 22, des hommes pervers; I Sam. 1. 16, une femme pervertie; סר בליכל Prov. 19. 28, un temoin injuste, faux; יְבֶר־בְּלִיבֶל Ps. 101. 3, une chose injuste, iniquité; Ps. 18. 5, torrents devastateurs; הבר־בליעל יצוק בו Ps. 41. 9, une chose (maladie) dangereuse, ou le malheur s'est répandu sur lui (v. le mėme exemple à דְּאָכֶּלְהְ בְּלֶּכֶל ; (קַצֵּלְ Dob 34. 18, dit-on à un roi: Tu es un méchant, un destructeur? לא יוֹסִיםְ עֹוֹד לַנְבָּור־בָּהְ בְּלִיצִל Nah. 2. 1, le destructeur ne passera plus au milieu de toi.

לְלֵלֶ (fut. בְּבֹילָ) 1° Meler, confondre, mélanger, arroser: פַר שָׁים בְּלֵל הֵי שְׁשָׁח קל דְּשָּׁרֶץ Gen. 11. 9, car là l'Éternel confondit le langage de toute la terre; יבלה Gen. 11. 7, p. לבלה confondons; part. pass. : יוס בלילח הלים חלים Lev. 2. 5.

de la fleur de farine mélangée (pétrie) avec de l'huile; מַלְּחִי בְּשֶׁפֶּוְרַבְעֵּן Ps. 92.11, j'ai été arrosé (oint) avec de l'huile fraiche. — 2° Ex. unique: רַיָּבֶּל לַחֲטִּיִרִים Jug. 19. 21, il donne du fourrage aux ânes (de בֹלִיל prourrage).

Hithp. Se mêler: אַקרַיִם בָּעָבִּים הַאָּא יַרְמִמֹלֵל Osée 7. 8, Ephraïm se mêle aux

peuples.

בְּלְנִים Serrer, brider. Ex. unique: מְּבֶּלוּם Ps. 32. 9, il faut serrer la bouche (du cheval) avec le mors et le frein.

DD Ex. unique: בילס שְּקְבִּים Amos 7. 14, et cueillant des figues, ou des fruits des sycomores; selon d'autres : comme בְּלֵב, les mélant avec d'autres choses (pour en nourrir mes troupeaux).

Niph. נְבְלֵע יְשְׁרָאֵל Osée 8. 8, Israel a été dévoré, détruit ; נְבְלָע בְּרָבָע Is. 28. 7, ils sont abattus, absorbés par le vin.

Pou., passif de Piel. Être détruit, anéanti; périr : מְּלְּמֶרֵין מְבָלְעָרֵין Is. 9.

לאָר לפּעל בּעָּלֶה : לּ laissent diriger par lui seront détruits; avec בּיִרְבְּלֵּכ לַעָּלֶה: לִּוּ Il Sam. 17. 16, pour que la ruine ne soit préparée au roi, pour qu'il ne périsse; אַבּיר אֵישׁ עִּר רְבָלָע Job 37. 20, si quelqu'un pensaitune chose pareille, il périrait; selon d'autres: quelqu'un dirait-il cela, comme si c'était une chose cachée, un secret pour lui?

Hithp. אָרְהָבְּלֶּד מְּתְבֵּלֶּד Ps. 107. 27, et toute leur sagesse s'est évanouie, est anéantie.

אליל n. pr. 1° Ville près de Sodome, appelée plus tard אינו Gen. 14. 2. — 2° Bela, fils de Beor, roi d'Édom, Gen. 36. 32. — 3° Bela, fils de Benjamin, Gen. 46. 21; nom patron. אַלְּצֵּׁר Nomb. 26. 38. — 4° I Chr. B. 8.

לונותי (comp. de בְּלְעֵרֵי , פַר, vers), toujours avec נוסף prép. Sans, outre, hormis: חָפָּלְעָרֵי יִי פָּלְיִתִי Is. 36. 10, est-ce sans (l'ordre de) Dieu que je suis entré (dans ce pays)? מְּבֶּלְבֶירִי מִינְּתִי בְּיִלְבִירִי מִינְּתִי בְּיִלְבִירִ יִי פָּלְיִתִי Ps. 18. 32, qui est Dieu, sinon l'Éternel?

לְלְצָרֶדְ (avec suff. בְּלְצָרֶדְ, בְּלְצֶרֶדְ (Arec suff. Arec s

OUTO (sans peuple, étranger) n. pr. 1º Balaam, fils de Beor de Pethor; ses prophéties, Nomb. 22-24. — 2º Nom d'un endroit dans la tribu de Manassé, au delà du Jourdain, I Chr. 6. 55.

Pip Dévaster, ravager: בְּלַקְ ppis

ובולקא Is. 24. 1, il rend le pays désert et le dévaste, dépouille.

Pou., passif: איבריקה וּמְבּנּקָה וּמְבּנּקָה Nah. 2. 11, elle (Ninive) est pillée, dévastée, ravagée.

P?? (dévastateur), n. pr. Balak, roi des Moabites, Nomb. 22. 2.

בּלְשֵׁאצֵר et בּלְאשׁצֵּר n. pr. Baltassar, dernier roi des Chaldéens, Dan. 5. 1, 7. 1.

(orateur) n. pr. m. Esdr. 2. 2. (avec suff. בְּלְחֵי adv. et prép. Point, sans, sans que, hors: ו בלחר מחור האא I Sam. 20. 26, il n'est point pur; הַלְּחֵר סְרֵח Is. 14. 6, des coups sans répit ; בַּלְתֵּר אַחָרַכָּם אָתְכָם Gen. 43. 3, sans que votre frère soit avec vous; וסוֹשִׁידֶ אָרָן בָּלָחִי Osée 13. 4, de sauveur, il n'y en a point hors moi; בלתי אם Gen. 47. 18, si ce n'est. Avec les prépositions : לְבַלְתִּי רוּם־לְבַבוֹ Deut. 17. 20, de ne point élever son cœur; וו לבלחי לחַצְבִיר II Rois 23. 10, de ne point faire passer (sacrifier à Molech); דלבלקרי שרא שש Jér. 23. 14, afin que personne ne se convertisse (de ses crimes); Ez. 13. 3, et sans qu'ils aient des visions; פָבְלָהִי שָבְעָהָן Ez. 16. 28, parce que tu ne te rassasies pas; Job 14. 12, jusqu'à ce qu'il n'y ait plus de ciel, c.-à-d. jamais.

פּנִיתִים, לְּבֶּיתִּים, לְּבָּיתִים, לְּבָּיתִים, אַיבְיתִּים, אַיבְּיתִים, אַיבְיתִּים, אַיבְיתִּים, אַיבְיתִּים, אַיבְיתִים, אַיבְּיתִים, אַיבְּיתִים, אַיבְּיתִים, אַיבְּיתִים, בּבְּיתִים, בּבְּיתִים, בּבְיתִים, בּבְיתִים, בּבִּיתִים, בּבּיתִים, בּבּיתִּים, בּבּיתִים, בּבּיתִים, בּבּיתְים, בּבּיתְים, בּבּיתִּים, בּבּיתִים, בּבּיתִּים, בּבּיתְים, בּבּיתִּים, בּבּיתִּים, בּבּיתִּים, בּבּיתִּים, בּבּיתִּים, בּבּיתְ

2º Hauts lieux où des sacrifices étaient offerts à Dieu, avant, et contrairement à la loi, même après la con-

struction du temple; plus général., lieu consacré au culte impie des idoles ; ו נבח דייום לעם בבטח I Sam. 9.12, le peuple offre aujourd'hui des sacrifices sur le haut lieu; לא־פרי II Rois 12.4, seulement ils n'avaient pas ôté les hauts lieux; ממר משטות I Rois 13. 32, les temples des hauts lieux; men est mis pour הקבית temple ou autel: אז יבמה אמים ו שלטח pa I Rois 11. 7, alors Salomon construisit un temple de haut lieu; חלאט חובת Ez. 16. 16, des hauteurs ou des autels couverts d'étoffes variées, bariolées (ces temples n'étaient souvent que des tentes). — 3° Sépulcre : זבְּמָנְרֵי ביינים ביינים Ez. 43. 7, et par les cadavres de leurs rois (dans) leurs sépulcres.

ה בְּמְהָל n. pr. m. 1 Chr. 7. 33.

103 (v. to).

למות (hauteur) n. pr. d'une ville dans Moab, Nomb. 21. 19; appelée aussi מְבֵּיוֹת מָנֶל Nomb. 22. 41.

וּבְּיָר (rac. בְּיַרִה, const. בָּרָ, quelquefois בָּן, une fois un Gen. 49. 11, et un Nomb. 24. 3, avec suff. שָׁהָ ; plur. בַּיִּים, const. מָנֵי 1º Fils, quelquefois petit-fils; jeune homme, garçon: יצהַק בַּרְאַבְרָהָם Gen. 25. 19, Isaac, fils d'Abraham; חוף חקרות חוף בארבן יוח אורקו יוח אורקו יוח Exod. 21. 31, s'il frappe un garçon ou une fille; לבן בַּן־נַחוֹר Gen. 29. 5, Laban, fils (petit-fils) de Nahor; אָבִינִים בְּנְנִים Prov. 7. 7, j'ai remarqué parmi les jeunes gens; de même des animaux : בריום Lev. 12, 6, le petit d'une colombe; לְבְנֵי פֹרֶב Ps. 147. 9, aux jeunes corbeaux; בַּרְבָּקַר jeune taureau ; des plantes : בַּן שֹׁרָתוּ Gen. 49. 22, branche d'un arbre fécond; יבל־בַּן אַמַיּבְיּחוּ מַהַ Ps. 80. 16, et sur la branche que tu as consolidée pour toi; קבר אברה Gen. 49. 8, les fils de ton père, tes frères.

Plur. Enfants, descendants; avec le nom d'un patriarche, peuple, nation: מְבָּחִילִּי בָּרָים Gen. 30. 1, donne-moi des enfants; מְבֵי יִשְׂרָאֵל les Israélites; בְּבִי תַּיִּנְיִכִים les Ammonites; de même בְּבִייִ תַּיִּנְיִכִים les Ammonites; de même בְּבִייִן מַיִּנְיִנִים les Ammonites; de même בְּבִייִן מַיִּנְנִיִּים les Ammonites; de même בְּבִייִן מַיִּנְנִיִּים les Ammonites; de même בּבִּין מַיִּנְנִיִּים וּשְׁנִינִיִּים וּשִׁנְיִנִים וּשְׁנִינִים וּשְׁנִים וּשְׁנִינִים וּשְׁנִינִּים וּשְׁנִינִים וּשְׁנִינִים וּשְׁנִינִים וּשְׁנִינִים וּשְׁנִינִים וּשְׁנִינִים וּשְׁנִינִים וּשְׁנִיִּים וּשְׁנִינִים וּשְׁנִינִים וּשְׁנִינִים וּשְׁנִינִים וּשְׁנִים בּיִינִים בְּיִינִים בּיִּיִּים וּשְׁנִינִים בּיִינִים בְּיִינִים בְּיִינִים בְּיִּינִים בְּיִינִים בְּיִינִים בְּיִינִים בְּיִינִים בְּיִינִים בְּיִינִים בְּיִינִים בְּיִינִים בְּיִּינִים בְּיִינִים בְּייִינִים בְּיִינִים בְּיִינִים בְּיִינִים בְּיִייִים בְּיִינִים ב

obeissant comme un fils; serviteur, disciple; ou aimé comme un fils, le bien-aimé, l'élu; קבְּדְּ אָבָיְדְ וּבְּבְּי אָבָיִ וּבְּבְּי אָבָיִ וּרְ וּבְּבָּי אָבְי וּבְּבְּי אָבִי וּבְּבִּי וּבִּבְּי וּבִּבְי וּבְּבִי וּבִּבְּי וּבִּבְי וּבִּבְי וּבִּבְי וּבִּבְי וּבִּבְי וּבִּבְי וּבִּבְי וּבִּבְי וּבִּבְי וּבִּבְיִבְּי וּבִּבְיִבְּי בְּבְיִבִּים בְּבְיִבִּים בְּבְיִבִּים בְּבְיִבִּים בְּבְיִבִּים בְּבְיִבִּים בְּבְיִבִּים בְּבְיִבִּים בְּבְיבִים בְּבְיִבִּים בְּבְיבִים בְּבִיבְים בְּבִיבְים בְּבְיבִים בְּבִיבְים בְּבִיבְים בְּבִיבְים בְּבִיבְים בְּבִיבְים בְּבִיבְים בְּבִיבְים בְּבִיבְים בְּבִיבְים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בְּבִיבְים בְּבִּבְים בּבְּבִים בְּבִים בְּבִיבְים בְּבִיבְים בְּבִּבְים בְּבִיבְים בְּבִיבְים בְבִּבְים בּבְּבִים בְּבִּבְים בּבְּבִים בְּבִיבְים בְּבִּבְים בְּבִּבְים בְּבִּבְים בְּבִּבְים בְּבִּבְים בּבְּבִים בְּבִּבְים בְּבִּבְים בּבְּבִים בְּבִּבְים בְּבִּבְים בְּבִּבְים בְּבִּבְים בְּבִּבְים בְּבִּבְים בְּבִיבְים בְּבִיבְים בְּבִיבְים בְּבִיבְים בְּבִּבְים בְּבִיבְים בְּבִיבְים בְּבִיבְים בְּבִיבְים בּבְּבְיבִים בּבְּבְיבִים בְּבִיבְים בּבְּבְיבִים בְּבִיבְים בְּבִיבְים בּבְּבִים בּבְּבְיבִים בְּבִּים בְּבִּיבְים בּבְּבְיבִּים בְּבִּבְיבִּים בְּבִּבְיים בְּבִּיבְיבְים בְּבִּיבְים בְּבִּיבְיבִּים בּבּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְבִּי בְּבִי בְּבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְבִּי בְּבִי בְּבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּיבִי בְּבִּי בְּבִּים בּיּבְיּבְיים בּיּבְיים בְּבִּיבְיים בּיּבְּיבְיּבְיּבְיים בּיבּי בְּבִי בְּבִּיבְים בְּבִּיבְים בּיּבְיבְיבְּים בּיּבּי בּבְיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיים בּיּבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיים בּיבְיבּיים בּייבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיי

קן בְּיִת Fils de la maison, esclave né dans la maison du maître : וַאֵּילִים בְּנֵי־בָלָּפוּן Deut. 32. 14, et des béliers de Basan; בן הפות ISam. 20. 31, דו הפות Deut. 25. 2, le fils de la mort, qui a mérité la mort, qui a mérité d'être frappé; suivi d'un mot qui désigne le temps, agé de : שנה age d'un an ; בן־לַרַלָּת Jon. 4. 10, age d'une nuit; suivi d'un qualificatif, un בון בליכל : איש est synonyme de בון un mechant, שו מובן חול un sage, שון חובם un vail-ומני אברון, Prov. 31.8 בני בני ; lant homme Ps. 72. 4, les pauvres; הַלְּכֶּר Job 11. 20, fils de l'arc, flèche; בַּרְשָׁחַר Is. 14. 12, fils de l'aurore, l'étoile du matin; אָפֶי יַשַּא Job 5. 7, les oiseaux, ou : les étincelles (v. רֶבֶּרְנָרִי ; וּבֶרְעַרָנִי Is. 21. 10, et le fils de mon aire, la paille; Job 1. 6, les enfants de Dieu, les anges.

ום chald. Même sign., employé seulement au pluriel: בָּרָ, בְּנָרְ (v. בְּנִית sing., fils).

12 n. pr. m. 1 Chr. 15. 18. Les autres noms propres composés avec 13 sont:

'PINT' (enfant de ma douleur) Nom de Benjamin, que lui donna Rachel en mourant des douleurs de l'enfantement, Gen. 35. 48.

n. pr. m., porté par trois rois de Damas et de Syrie. 1° I Rois 15. 18. — 2° I Rois 20. 1. — 3° II Rois 13. 3.

ייל (vaillant guerrier) n. pr. m.,.
II Chr. 47. 7.

같다구 (fils du gracieux) n. pr. m., I.Chr. 4. 20. אים מבן־יָפִין n. pr. m.: בְּרְיָמִין pour מְּבְיָכְיוּן, un homme de la tribu de Benjamin, I Sam. 9. 1.

자기구 chald. (v. rpa).

קנה (fut. rear, fut. apoc. ייבּבן) Bâtir, construire, fonder, former, reconstruire: בנח בניתר בית ובל לה I Rois 8. 13, je t'ai bati cette maison qui te servira de demeure ; בְּבַּטְרֵיָהָ נָבֶּהְ Ez. 16. 31, en construisant tes hauts lieux; ייבן אַח־יִינְוּח Gen. 10. 11, il fonda וויבן יד אַנִירם אַז־יִושׁלָב – לְאִשֶׁח ; Ninive Gen. 2. 22, l'Eternel Dieu forma de la côte (qu'il avait prise d'Adam) une femme; ובט כרים נשמות Amos 9. 14, ils reconstruiront des villes désertes. Avec z travailler à, aider à construire: צבני בחיבל Zach. 6. 15, ils travailleront à la construction du temple; quelque-I Rois recouvrir : וַיָּבֶּן אַת־קִירוֹת חַבַּית I Rois 6. 15, il recouvrit les murs du temple, (à l'intérieur, d'ais de cèdre). Avec 💆 bâtir autour, ensermer: בַּנָּד כָּלַר Lam. 3. 5, il a băti autour de moi (me tient enfermé); ובכח כלידו Eccl. 9. 14, il bâtit (des citadelles) autour de la ville; mėtaph. אָחָבֶם וְלֹא אָחָרָס Iér. 42, 10, je vous édifierai et je ne vous renverserai pas (je vous donnerai un bonheur durable); rrig rog donner de la postérité ; אַטָּיר לּאַריִבְּנָח אַתרבּית אַחִיר Deut. 25. 9, qui ne relève pas la maison de. son frère, ne lui donne pas de postérité (v. דיים).

Niph., passif du Kal. Etre rebati; mėtaph. (des hommes), être rétabli, redevenir heureux: יְּבָּיִם מְּחֹקְּ בְּבִּי עְּחֹקְּ בְּבִּי עִּחֹקְּ בְּבִּי עִּחֹקְּ בְּבִּי עִּחְיִּבְּי עִּבְּי תְּחַבְּי חִבְּי חִבְּי חִבְּי חִבְּי חִבְּי חִבְּי חַבְּי וּ Job 22. 23, si tu reviens à Dieu, tu seras heureux; מִּבְּיִ מִּבְּיִר מִבְּיִר מִבְּיִר בְּבִּי עִּבְי בִּבְּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִּי בְּבִי בְּבִּי בְּבִי בְּבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִּבְי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבְּבִי בְּבְּבְי בְּבִּי בְּבְּי בְּבִי בְּבְּי בְּבְּבְי בְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּי בְּבְיי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִיי בְּבְּי בְּבְּיי בְּבְּבְיי בְּבְיי בְּבְּי בְּבְּי בְּבִּי בְּבִי בְּבְיי בְּבִי בְּבִיי בְּבְּי בְּבִיי בְּבְיי בְּבְּי בְּבְיי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְי בְּבִי בְּבִיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְּי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְי בְּבִי בְּבְיי בְּבְיי בְּיי בְבְיי בְּיבְי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּיבְיי בְּבְיי בְּבְיבְיי בְּבְיי בְּבְיבְי בְּבְיי בְּבְיבְי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּיוּ בִּיי בְּיבְי בְּיבְיבְיי בְּיבְי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיבְי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּבְיי בְּבִיי בְּיבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּיבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּי

בּלְהָא לְּמְבְנְיָה : מְבְנְיָה thald. Bâtir, part. passé בּיְהָא דְנָא לְמְבְנְיָה : מְבְנִיה et בְּיִבְה : בּנְה בְּמָבְי, inf. בְּבֵיה et בּיְרָה : בּנְה בְּמָבְי, בּיְרָה Esdr. 5. 9, de construire ce temple.

ווואף., pass.: יְרְהַאּ מָּקְבְנֵא אֶבֶן נְּלֶּל Esdr. B. 8, qu'elle soit construite avec de grosses pierres. n. pr. m. Néh. 7, 15, et plusieurs autres.

plur. de חַבְּנוֹת plur. de

건강 (bāti) n. pr. m. II Sam. 23.36, et plusieurs autres.

137 n. pr. m. Néh. 9. 4.

קברברק n. pr. d'une ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 45.

קבי יִעקוֹ (v. בְּאֵרוֹח n. pr., station dans le désert, Nomb. 33. 31.

(bâti par Dieu) n. pr. m. I Chr. 4. 36, et plusieurs autres.

לְּנְיֵתְ fém. Édifice, batiment : יְתְּבְּנְיִתְּיִתְּ Ez. 41. 13, l'édifice et ses murs.

חליין n. pr. m. 11 Sam. 8. 18, et plusieurs autres.

בין .v) בנים).

רְיָבֶין (fils de ma droite, c.-â-d. mon fils bien-aimé (v. יָבֶין), mon bonheur) n. pr. Benjamin, dernier fils de Jacob, patriarche de la tribu de ce nom, Gen. 35. 18. La tribu de Benjamin forma, avec celle de Juda, le royaume de Juda; n. patr. יְבִינִיר t בְּרַיְבִינִי.

חלים n. pr. m. Esdr. 10. 32.

אָרְיָנְיּ chald. Batiment, Esdr. 5. 4. קְיְינַף (notrefils)n. pr. m. Néh. 10. 14.

D27 chald. S'irriter: מַלְמָא מְנָט Dan. 2. 12, le roi s'irrita; selon d'autres, בי prép. et בי subst., le roi était en colère, fureur.

פּנְעָאָ et אָבְיָם n. pr. m. I Chr. 8. 37, 9. 43.

קרודה (dans le secret de Dieu) n. pr. m. Néh. 3. 6.

¹₽⊒ n. pr. m. Esdr. 2. 49.

DD3 (v. 542).

קר אפל בער העם collect. Fruits non mûrs, aigres; raisins verts: אַבֶּל הְּבֶּל Is. 18. 8, et le fruit vert qui commence à mûrir;

ירום פוסן ביום Job 15. 33, il rejettera, comme la vigne, ses raisins aigres, encore verts.

NX구 chald. (v. mya).

et בַּצְּדֵנִי et בַּצָּדִי (avec suff. בַּצָּדִי et בַּצָּדָיָר, (בְּצַרָם ,בַּצַרָכָם ,בַּצַרִים et בַּצַרָט, בַּצַרָּכָם, בַּצַרָּט) ובר בעוד : Lam. 3. 7, il a fait une haie autour de moi ; יַלַרְלָּח אוֹר בָּצַדֵנָר Ps. 139. 11, et la nuit est lumineuse autour de moi : יגן די בער יושב ירושלם Zach. 12.8, l'Éternel protégera les habitants de Jérusalem ; בְּעֵר הַשַּׁרֵב Jug. 3. 22, autour de la lame. - 2º Pour, à cause de, en faveur de: עור מְבֵר עוֹר Job 2. 4, peau pour peau; אַנָּר־אָשָׁה װֹמָה Prov. 6. 26, à cause d'une femme prostituée; דעמירו בערי Exod. 8. 24, priez pour moi ; ינטר בערי Ps. 138. 8, Dieu l'achèvera en ma faveur; יכפר בְּעַר II Chr. 30.18, (Dieu) leur pardonnera (p. בַּצָּרַם, v. בער). — 3° Au travers, au milieu, parmi, par, derrière: וּבְּצֶר הַשֵּׁבֶלות יִשֹּלוּ Joel 2. 8, et ils tomberont au travers des épées ; לארתוויש וחקווים בעורט ערשו Amos 9. 10, le malheur ne s'approchera pas et ne viendra pas au milicu de nous, ou: ne nous surprendra pas; לֹפֵל וַבְדֵען וריה בער סערות Is. 32. 14, les tours et forteresses seront parmi les, du nombre des cavernes, c.-à-d. changées en cavernes; בְּצֵר הַהַוּעּהן Gen. 26. 8, par la lenêtre; בְּטֵר רַוּשִּׂבְכָּח II Rois 1. 2, par la grille, la fenêtre; דַיְסָוֹר דֵּלְתָּח דְּוַכְּלְתָּח i ਪ੍ਰਤੂ Jug. 3. 24 (Ehud) ferma les portes de la chambre derrière lui, ou sur (Eglou); מַבְּעָר עַרָּמָל יִשְׁמוֹט Job 22. 13, jugerait-il derrière, ou : à travers l'obscurité? בער יד השער I Sam. 4. 18, près (du côté) de la porte; fig. קגר — ענר – ענר בער בוום fermer le sein, rendre stérile; מְבֶּכֵּר לְצַבְּתַהְ Cant. 4. 1, derrière ton voile (v. max).

Is. 64.1, (comme) פים מבטר אש 1° \$15.64.1 (comme) le feu fait bouillonner l'eau. — 2° (comme le chald. אַבּט־מְבְּבֶּיִרן בְּבֶיִר (בְּצָא Is. 21. 12, si vous voulez prier (ou : chercher), priez (cherchez).

Niph. 1° برجوم بصانهم بطابح. Is. 30. 13, (une partie qui menace ruine) et qui

forme une saillie dans une haute muraille, ou: brèche ouverte dans une, etc. — פּגע מַבְּפֶּנִי Obad 1.6, ses trésors sont recherchés, ou découverts.

רבי דעף בא Chercher: ביי דעי ביי ביי ביי ביי ביי Dan. 2. 13, on chercha Daniel. — 2° Prier, avec ביי ביי ביי ביי ביי ביי ביי ביי Dan. 2. 16, il pria le roi; ביי ביי ביי Dan. 3. 16, il fait sa prière.

לעל f. chald. Demande, prière: אָּבְּעָּ Dan. 6. 8, quiconque adressera une demande; אַרָעָם Dan. 6. 14, sa prière.

Nomb. 22.5. — 2° Beor, père de Bela, roi iduméen, Gen. 36. 32.

קעותים m. pl. Terreurs: בְּעוֹתִים Job 6. 4., les terreurs divincs, qui viennent de Dieu (rac. בְּעֵים).

WD n. pr. m. 1° Booz, qui a épousé Ruth, Ruth 2.1. – 2° Nom d'une colonne placée devant le temple, à gauche, I Rois 7.21.

בעל Fouler aux pieds, regimber: בעל בעל Deut. 32. 15, Ieschouroun est devenu gras et il regimba, c.-à-d. se révolta; לְנָּהוֹ תְּוְבְנִיוֹ הְוֹבְנִיוֹר בְּיִבְּעוֹ הַעְבְּיִר בְּיִבְּעִּר בְּיִבְּעִי בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעָר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעָר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעָר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעְר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּער בְּיִבְּער בְּיִבְּער בְּיִבְער בְּיִבְּער בְּיבְּער בְּיִבְּער בְּיִבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיִבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיִבְּער בְּיבְּער בְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבּיבּער בְּיבּיבּער בְּיבּער בְּיבּיבּער בְּיבּיבּער בְּיבְּיבְּער בְּיבְּיבְּער בְּיבְּיבְייִי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְייבְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייִי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְּייִי בְּיבְייי בְּייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבּיבְיי בְּיבּייי בְּיבְייי בְּיבְיייי בְּיבְייי בְיבְייי בְּיבְייי בְיבְיייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְיבְיייי בְיבְיבְייי בְּיבְיייי

אָרָ m. Prière (rac. בְּבֶּשׁת). Ex. unique: Job 30. 24, la prière est en vain, (quand Dieu) étend sa main; selon d'autres: (Dieu) n'étendra pas la main vers la tombe (בְּ prép., تِع ruine, tombe).

רְעִיך m., collect. Bétail, aussi bête de somme : מַצָּמ אָּיִדְבְּעִיךְכָּם Gen. 45. 17, chargez vos bêtes (rac. מָצֵיי).

 Niph. Etre épousé, être pris pour femme: metaph. נאַרצה מבעל Is. 62.4, ton pays sera épousé, rempli d'habitants. I אַבעל m. (avec suff. בעלה, הבעלה, plur. פּבּלָים et בְּבֶּלָים, ses בְּבֶלִית ses maitres, etsing.son maitre). Maître, possesseur, epoux: מַבְּלֵר גּוֹיִם Is. 16. 8, les mattres des nations; rran bga Jug. 19. 23, chef de la maison; אַפֶל הַיֹּשׁוֹר Exod. 21. 28, le propriétaire du bœuf; בְּעֵלֵה Exod. 22. 14, son maitre ; לא ישהא בעל בברד Lev. 21. 4, maitre, chef de la nation, il ne se rendra pas impur; selon d'autres : pour בבעל même pour un chef, un grand; בל־בעלה II Sam. 11. 26, elle pleura son époux ; אַכל אָיַאוי Exod. 21. 3, un homme marié; בַּעַל נשריתו Joel 1. 8, l'époux de sa jeunesse. Suivi d'un nom de ville, habitant de, בַּבֶּלְריְרִיחוֹ: אַנְשֵׁר , בְּנֵר Jos. 24.11, les habitants de Jéricho; בְּבֵלֵר חָבִיר Jug. 9. 51, les habitants de la ville. Suivi d'un qualificatif (subst. ou adj.), il est employé dans diverses acceptions, comme בַּנֵל תַחֲלומוֹת: אִישׁ et בַּן Gen. 37. 19, l'homme aux reves, reveur; בַּבַלַי בישלים II Sam. 1. 6, cavaliers; בַּעַלִי הארם ; Gen. 49. 23, archers הארם Exod. 24. 14, celui qui a une affaire, un procès; בַּעֵל מָבַה Prov. 1. 17, oiseau; ון בְּעֵל פִּיקִיוֹת Is. 41. 15, (un chariot) avec beaucoup de dents de fer; בַּבָּרִית Gen. 14. 13, les alliés; چوط بور Prov. 22. 24, homme violent; שַבֶּל נָשָש Prov.: 23. 2, qui est maître de son âme, de ses passions ; אַל־הִּמְעִנע־טוֹב מְבַעָלַיד Prov.: 3. 27, ne refuse pas le bienfait à ceux a qui il appartient, aux pauvres, ou: n'empêche pas le bien du bienfaiteur; בכל בירן Aboth 1.7, plaideur.

וו לאל (mattre) Baal, divinité phénicienne; avec l'art.: אבין Jug. 6.25. Plur. עניים Jug. 2.44, statues de Baal. Les peuples qui l'adoraient ont ajouté au nom principal divers qualificatifs: בעל Jug. 8.33, Baal de l'alliance (v. ביים et ייבים). Ce mot entre dans la composition d'un grand nombre de noms de villes.

1. 33. — 2° D'une ville, I Chr. 4. 33. — 2° D'un homme, I Chr. 5. 5.

קעל כָּר n. pr., ville au pied du mont Hermon, Jos. 11, 17.

קבון הפון היים n. pr., ville, Cant. 8. 11. אַל הָבּוֹן (maitre de la grâce) n. pr. 1° D'un roi d'Edom, Gen. 36. 38. — 2° I Chr. 27. 28.

תעל העור n. pr., ville à la limite d'Ephraim, II Sam. 13, 23.

קרמון חרמון n. pr., ville près du Hermon, Jug. 3. 3.

קעון (lieu d'habitation) n. pr., ville de la tribu de Ruben, Nomb. 32, 38.

(ville des brèches, de l'éruption) n. pr., lieu où David remporta une grande victoire sur les Philistins, II Sam. 5. 20.

ופעל אָפוּן n. pr. d'une ville égyptienne près de la mer Rouge, Exod.

בעל שָלשָה n. pr. d'une ville, II Rois 4. 42.

לְּמֶלְ הָּמֶר (lieu des dattes) n. pr. d'une ville, Jug. 20. 33.

ה בְּעַלֵי יְהתָּדְה n. pr. d'uneville, II Sam. 6. 2; aussi בַּבְּלָח et קריַח רְשָׁרִים Jos. 15. 9.

על chald. m. Homme (v. I בַּבֶּל), Esdr. 4. 8 (v. בַּבָּל).

קַּעְלָה (de בַּעֵלָם). Mattresse : תְּבֶּיִתְּ קּבְּיִתְּ I Rois 17. 17, la mattresse de la maison; בַּעְלֵּחְ־אִיב I Sam. 28. 7, pythonisse; בַּעְלֵּחְ בְּעָבֶּיִתְ Nah. 3. 4, une magicienne. ת בְּעֵלְה n. pr. d'une ville. 1° Jos. 15. 9 (ע מַעַלֵּר רְיִאִיה). – 2° Jos. 15. 29, dans Juda.

ת בְּעלוֹח n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 24.

עלידָע *n. pr.*, fils de David, I Chr. 14. 7, appelé aussi אַלָּדֶדָע II Sam. 5. 16. אַלְּדָדָע n. pr. m. 1 Chr. 12. 5.

בְּעַלִּים n. pr. d'un roi des Ammonites, Jér. 40. 14.

האלא n. pr. d'une ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 44.

לתרבאר (lieu du puits) n. pr. d'une ville aux limites de Siméon, Jos. 19. 8.

[기가 n. pr. d'une ville, Nomb. 32.3. 작고 n. pr. m. 1° I Rois 4. 12. — 2° 4. 16. — 3° Néh. 3. 4.

קער (fut. יבשר) 4° trans, et intrans. Brûler, consumer, dévorer; être embrase, se consumer, être allume, s'allumer; se construit avec le rég, dir., et plus gener. avec בְּיַרָית בַּשָּׁרָת מַבָּיר בַּיַרָית בַּיַר הַיַּבָּיר בַּיַרָית בַּיַר בַּיַרָּת Is. 30. 33, comme un torrent de soufre qui l'embrase; באָשׁ תְּבְעַר־יִעֵר Ps. 83. 45, comme le feu consume la foret; בַּבְּבֶּער אַש אַש Nomb. 11. 1, le feu de l'Éternel les dévora; מַּסְכָּה בֹּעַר בָּאַשׁ Exod. 3. 2, le buisson était embrasé par le feu ; מהוע לאריבער השנח Exod. 3. 3., pourquoi le buisson ne se consume point; מָמוֹ תְעוּר בֹּעֵרָת מָאֹמָת Osée 7. 4, comme un four qui a été allumé par le boulanger; אַמָּרִים בְּעָרוּ פְעָדוּ Ps. 18. 9, des charbons en ont été allumés. Métaph. s'enflammer (de colère), briller: פריבער בפעט אפוי Ps. 2. 12, car sa colère s'enflammera bientôt; ਸਜ਼੍ਰਤਾਵਾਂ ו בּלָפִיד יִבְּעָר Is. 62. 1, et (jusqu'à ce que) son salut brille comme une torche.

2° Étre stupide, insensé (v. בְּיִרוּ (בְּיִרוּ Jér. 10. 8, et soudainement (ou tous ensemble) ils deviennent stupides et insensés; zelon' d'autres: avec le même (bois) ils font du

feu et ils font leurs sottises (idoles). Part. בְּבֶּים בְּבֶּם Ps. 94. 8, vous les plus stupides parmi la multitude.

Niph. Etre, devenir stupide: לְּבֶער דְּטֵר בְּעָר Jér. 10.14, tousces hommes sont stupides, malgré leur science, ou: par leur art; בְּבֶּעָרְת נְבְעָרָת Is.19.11, (leur) conseil est (ou est devenu) stupide, fou.

Pi. אָבֶע (fut. רְבָעַר, inf. אָבֶע et בְּעַע)

1° Brûler, allumer: לְבַער עַל־מְּעָר רְיִי לְבָער אַל־מִינְר רְיִי לְאָרָם לְבָער l'autel de Dieu; לְאָרָם לְבָער אַנָּע Is. 44. 15, il sert à l'homme pour brûler; אַבָּער אַנּע Exod. 35. 3, yous n'allumerez point de feu.

2º Oter, mettre de côté, faire disparaltre, exterminer : דַּלָרָתִי תַשְּׂתָשׁ בְּרַתַעָּתָי Deut. 26, 13, j'ai ôté de la maison ce qui est consacré; בְּטָבֶא בְּעֵרָתִי בְשָּנִי בְּעָבָיתִי Deut. 26. 14, je n'en ai point mis à part étant impur ; הּנְבַעַרָח רַעַח מִישֹרָאָל Jug. 20. 13, nous ferons disparaître le mal du milieu d'Israel; souvent הַּבַּעַרָּה tu ôteras le mal du milieu de toi (lorsqu'un supplice est ordonné); וּבֹבּלנשׁר אַנְוֹנֵר בּיִת־יָרְבֹּמֶם פַּאֲמֶׁר וְבַבֵּר נוּנְלְּלְ 1 Rois 14. 10, et je nettoierai la maison de Jéroboam comme on ôte l'immondice, c.-a-d. je l'exterminerai; בי־אָם ייייי לבשר קון Nomb. 24. 22, si Kayin est pourchassé, banni ; יָשֶׁבֶּח וְחַיְרָתַח לָבָשֶׁר Is. 6. 13, il sera de nouveau détruit; ראין בער Is. 4. 4. un esprit qui extermine ou qui embrase.

Pou. Etre allumé: יְאֵר דְּטָנֶין מְבֹעָיָן מְבֹעָיָן Jér. 36. 22, et l'âtre devant lui était allumé.

Hiph. 1° Allumer, brûler, faire consumer: תְּשֶּבְעֵּר שָּׁרְעָּר בָּאַר בַּאַר בַּאַר בַּאַר בַּאַר בַּעָר בַּעָר בַּאַר בַּעָר בַּעָר בַּעָר בָּעָר בַּעָר בְּעַר בַּעָר בַּעַר בַּעָר בַּעָר בַּעָר בַּעַר בַעַר בַּעַר בַער בַּעַר בַּער בַּער בַּער בַּעַר בַּעַר בַּער בּער בַּער בַער בַּער בּער בַּער בּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בּערבּער בַּער בּערבּער בּערבּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּ

16. 3, j'exterminerai ce qui reste de Baasa et de sa famille. — 3° Faire pattre, ravager: בְּרָטָר אִרֹעָט שָׁרָח אַרֹבֶּעָר Exod. 22. 4, lorsque quelqu'un ravage un champ ou une vigue.

ער Stupide: אָרשׁ־בַּעֵּר Ps. 92. 7, l'homme stupide; בְּסִרל נְבַעֵּר Ps. 49. 11, le sot et l'homme stupide (v. בָּעַר 2°).

אַנְאָיָ n. pr. Baara, femme de Saharayim, I Chr. 8. 8.

קְּעֶרָה f. Incendie, Exod. 22. 5 (v. gp Hiph. 1°).

העשיה n. pr. m. I.Chr. 6, 25.

בעשה. pr. Baasa, roi d'Israel, successeur de Nadab; il détruisit la maison de Jéroboam, I Rois 15. 27-29.

קָּעֶשְׁהְּרָה (p. קּאָשְׁהְּרָה n. pr. d'une ville de la tribu de Manassé, Jos. 21. 27; appelée ישקתרות I Chr. 6. 56.

Pi. רְבֶּקְי (fut. רְבֶּבֶי) Effrayer, épouvanter, inquiéter, agiter: אַנְאָרָי בְּבֶּירְיִי Is. 21. 4, un frémissement m'épouvante, je suis saisi de terreur; אַבְּבֶּירִי I Sam. 16. 14, un mauvais esprit l'agita, ou l'assaillit.

קְּעָחָה f. Terreur: בְּעָחָה Jér. 8. 15, et il n'y a que terreur (rac. בַּצָּיִם).

רְבְּלֶּהְ m.: בְּלֶּהְ בָבִיץ בַּלֶּהְ Jér. 38. 22, lorsque tes pieds ont été enfoncés dans un bourbier, engagés dans la boue.

및 n. pr. m. Esdr. 2. 17.

אָבְּדֵּר רָבְּדִּר רָבְּדִּר רָבְּדִּר רָבְּדִּר רְבְּדִּר רַבְּדִּר רָבְּדִּר רַבְּדִּר Lév. 26. 8, la vendange durera jusqu'à l'époque des semailles. — 2° adj. יְרֵר רַבֵּר תְּבְּדִּר רַבְּר תְבָּדִר רְבִּר תְבָּדִר רְבִּר תְבָּדִר רְבִּר תְבָּדִר רְבִּר תְבִּדִּר qui était forte, haute, inaccessible, a été coupée, comme בְּבִּר cheth. (v. בְּבָּר).

לְּצְלְאלֹ (sous l'ombre de Dieu) n. pr. m. 1° Exod. 31. 2. — 2° Esdr. 10. 30. הצלוח pr. m. Esdr. 2. 52.

קּצְּלִים m. pl Les oignons, Nomb.

יבציע (fut. יבציע) 1º trans. Couper, briser: רְבַצְעֵם מְרֹאִשׁ מָלָם Amos 9.1, briseles (les chapiteaux des colonnes pour qu'ils tombent) sur la tête de tous. tory imper., pour tory, intrans. Etre blessé (v. אַרָבְאָט Joel 2. 8, ils ne sont point blessés. - 2º Ravir, dérober; plus génér., rechercher des gains illicites, amasser avec avidité, être cupide: וּבֹצֵע מַרַהְ נָאַץ הַי Ps. 10. 3, le ravisseur, l'avare, qui s'enrichit, s'estime heureux et irrite l'Eternel, ou : blasphème et irrite, etc. (ע. קובה; בַּצַב מַצַב מַצַב (מַרָהַ); בּצַב מַצַב Prov. 1. 19, et fréq. celui qui recherche un gain illicite, qui est cupide, avare; Job 27. 8, quel מַת־מִּקְנֵית חָנָה בְּי יִבְצָע est l'espoir de l'hypocrite, quoiqu'il amasse du bien avec avidité?

P¥P S'enfler, se gonfler: אָלְּדְּלְּהְּ הַצְּקְתְּ Deut. 8.4, ton pied n'a point été enflé (Néh. 9. 21). De la

Prom. Pate: ipra Exod. 12. 34, sa pate.

마일막 n. pr., ville dans Juda, Jos. 15, 39.

רַצְּיּף 1º Couper (principal. des raisins), vendanger: וָאֶרד־קובר לֹא תִבְצֹר Lév. 25. 5, tu ne couperas, recueilleras pas les raisins de tes vignes non taillees; בי הבצר שרקה Deut. 24. 21, lorsque tu vendangeras ta vigne; métaph. יבְצֹר רוּחַ נְנְידִים Ps. 76. 13, il abat l'esprit (orgueilleux), ou: il retranche la vie des princes. Part. regiz vendangeur. - 2º Fortifier, rendre inaccessible. Part. was seul usité, fortisié, fort: אָרִים גִּוֹלֹת וּבְצוּרֹת Deut. 1. 28, des villes grandes et fortes; אינית בצורה Is. 2. 15, forte muraille; metaph, repage לה גרלות ובערות Jér. 33. 3, je te dirai des choses grandes et inaccessibles (à l'esprit), c.-à-d. cachées, ou prodi-

קּצֶרִים et בְּצֶרְ (plur. הְצֶרִים) m. Matière précieuse, or ou argent: יְשָׁרִים בָּלֶרְ Job 22. 24, il répand de l'or sur la terre, ou : jette l'or sur la poussière ; בְצָר Job 36. 19, non point l'or; בְצָר Job 22. 25, que le Tout-Puissant soit ton or.

7\forall n. pr. 1° D'une ville lévitique dans la tribu de Ruben, Deut. 4. 43.

— 2° D'un homme, I Chr. 7. 37.

קּצְרָה f. Bergerie : קּצְרָה Mich. 2. 12, comme un troupeau dans une-

bergerie; selon d'autres, n pr. d'une ville, riche en troupeaux.

ville iduméenne, Is. 34. 6, 63. 1; une fois comme ville de Moab, Jér. 48. 24.

שובו לְבְעָרוֹן m.: שובו לְבְעָרוֹן Zach. 9. 12, retournez à la place forte (v. בַּצָר 2°).

אָנָת בּשִׁנָת f. Sécheresse: וּבְשָׁנָת בּשִׁנָת Jér. 17. 8, dans une année de sécheresse.

לְּצְרוֹת f. pl. היישְבָּשְרוֹת Jér. 14. 1, à cause de (touchant) la sécheresse (mais תְּבָּשְׁ Ps. 9. 10, 10. 1, est composé de יישָבָּ et בּ prép.).

מַקְבּוּף n. pr. m. Esdr. 2. 51.

PPP m.: בַּקבָּק דְּבָשׁ I Rois 14. 3, (un vase) une cruche de miel.

지구구구 (dévastation de Dieu) n. pr. m. Néh. 11. 17.

기후 마. pr. m. I Chr. 9. 15. . '우리 n. pr. m. 1° Nomb. 34. 22. — 2° I Chr. 5. 31.

भागू ने n. pr. m. I Chr. 25. 4.

אָרָעָ m. (plur. seul usité). Crevasse, brèche: וְחַבָּרֵת הַשְּׁכֵּן בְּקִבִּים Amos 6. 11, (il ruinera) la petite maison par des crevasses, des brèches; יְבָּי בְּקִיבֵּי עִיר Is. 22. 9, les brèches de la ville de David (rac. בַּקַבָּי).

ורָבְּקֵע (fut. בְּבָּקֵע 1° Fendre, percer, faire jaillir, déchirer : ביסת בצרם Eccl. 10. 9, qui fend le bois; בַּקַד פָּג Ps. 78. אַל־בְּקְבָם דַרוֹח הַוּלְבָר ; פַל־בְּקְבָם דַרוֹח הַוּלְבָר Amos 1. 13, parce qu'ils ont fendu le ventre des femmes enceintes de Galaad (ou: percé les montagnes); בְּקַעָהַ לָּחָב Ez. 29. 7, tu leur as fendu, déchire, toute l'épaule ; אָהָח בָקַדְהָ מַעָּרָן וַנָּחָל Ps. 74. 15, tu as fait jaillir des sources et des torrents. - Fendre des œuss, éclore; הַבְּצָה וְדַנְרָח בְצָלָה Is. 34. 15, elle les fera éclore, et elle rassemblera (ses petits) à l'ombre (de ses ailes). Avec p percer dans, pénétrer : ייַבְקִעּי שָׁלשֶׁת וו Sam. 23. 16, הַּבְּרִים בְּטָחֵמֵח מְלְשִׁמִים les trois héros pénétrèrent dans le camp des Philistins.

2º Battre en brèche, conquérir: דיאמר

אלים אַלְים II Chr. 32. 1, il résolut de les conquérir.

Niph. 1º Se fendre, s'entr'ouvrir; être rompu, brisé, ébranlé; percer, jaillir: נְמְבֶּקֵע הְאֵרְטֶח Nomb. 16. 31, la terre s'entr'ouvrit; נְתַּבָּקַע הָאָרֶץ בְּקוֹלֶם I Rois 1. 40, et la terre s'ebranla par leurs cris; וְכָלֵם נְבְקֵעוּ II Chr. 25. 12, et ils furent tous écrasés, brisés; ng יבקע פשחר אורף Is. 58. 8, alors ta lumière percera comme l'aurore; מַי־נָבָקעוּ Is. 35. 6, car des sources perceront, jailliront, dans le désert; אַמָער אַמָער Is. 59.5, si on l'écrase, il en sort un aspic. — 2º Etre conquis, פוני פון פון פון פון Ez. 30. 16, No sera conquis ; וְתְּבֶּקֵע חִעִיר Jer. 52.7, la ville fut battue en brèche, conquise.

Pi. 1° comme Kal.: רְּבְּקֵע עֲבָּר עֹלָהוּ Gen. 22. 3, il fendit le bois pour l'holocauste; אָנְהְיִם תְּבְקֵע II Rois 8. 12, tu fendras le ventre de leurs femmes enceintes; בְּבֵּע בְּבִיע בְּקַע Job 28. 10, il fait jaillir des ruisseaux en fendant les rocs; בְּבֵע בְּקְעוֹנִי בְּקַעוֹנִי בְּקַע Is. 59. 5, ils font éclore des œufs d'aspics; תְּבְּקַע מַבְּלְּבָּר מַבְּע Osée 13. 8, les bêtes féroces les déchireront. — 2° (du vent) Faire éclater, faire souffler avec impétuosité: מִבְּעַבְּרִר רְנְּתַיְּעָבְּר רְנְתִּיְּעָבְּי רְנִתְּיִּעְבָּר רְנִתְּיִּעְבָּר רְנִתְּיִּעְבָּר רְנִתְּיִּעְבָּר רְנִתְּיִּעְבָּר רְנִתְּיִּעְבָּר רְנִתְּיִּעְבָּר רְנִתְּיִּעְבָּר רְנִתְּיִּעָבְּר רְנִתְּיִּעְבִּר רְנִתְּיִּעְבָּר רְנִתְּיִּעְבָּר רְנִתְּיִּעְבָּר רְנִתְּיִּעָבְּר רְנִתְּיִּעְבָּר רְנִתְּיִּעְבִּר רְנִתְּיִּעְבָּר רְנִתְיִּעְבָּר רְנִתְּיִּעְבָּר רְנִתְּיִּעְבָּר רְנִתְּיִּעְבָּר רְנִתְּיִּעְבָּר רְנִתְּיִּעְבָּר רְנִתְּיִּעְבָּר רְנִתְּיִּעְבָּר רְנִתְּיִּעְבָּר רְנִתְּיִּעְבָּר רְנִתְּיִבְּעָבִּר רְנִתְּיִבְּיִבְּי בּנְעִבְּר רְנִתְּיִבְּי בְּנִינִי בְּעָבִּי רְנִינְיִבְּיִּבְי בְּנִבְּר רְנִתְּיִבְיִי בְּיִבְּי בְּנִבְּי בְּיִבְּי בְּנִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִייִים בְּיִי בְּיִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִייִּים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִייִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִיי

Pou. 1º Étre fendu, être rompu: בְּלְתֵּי ְרְבָּקְעִי Osée 14. 1, et ses femmes enceintes auront le ventre fendu; בְּלִתְּי Jos. 9. 4, (des outres) usées et rompues, ou fendues. — 2º Étre battu en brèche, être conquis: בִּיר Ez. 26. 10, une ville prise, conquise.

Hiph. 1° Conquerir un pays: תְּבְּכְּכָּאָ זֹבּ Is. 7. 6, et conquerons-nous-la (la Judée). — 2° Avec אָל : אַל בּיִבְּעָד אָל וו Rois 3. 26, pour percer, se faire passage jusqu'au roi d'Edom.

Hoph. הְבְּקְטֵּה הְעִיר Jer. 39. 2, la breche de la ville fut faite.

Hithp. יְתְבָּקִים יְתְבַּקִּים Mich. 1. 4, les vallées s'entr'ouvriront; קוֹנָים אַנָּ

Jos. 9. 13, et voici elles (les outres) sont fendues.

עף און (de ארבי fendre, une moitié). Beka, la moitié d'un sicle, Esdr. 38. 26 (v. ארבי).

בְּקְעָה (plur. בְּקְעָה). Plaine, vallée: בְּקְעָה בִּקְעָה Gen, 11. 2, ils trouvèrent une plaine ou vallée.

הקעף chald. f. Vallee, const., Dan. 3. 4.

Niph. (de אָבֶּים ou de אָבּים), pass. du Kal: יְנְבֶּכְּח רְיִנְּהִיבְּיִם 1s. 24. 3, le pays sera dépeuplé; métaph. יְנָבְּכָּח רִינְּהַיבְּיִבְּיִם 1s. 19. 3, l'esprit de l'Égypte sera renversé dans son sein (l'Egypte n'aura plus d'intelligence); יְבָּבְּח p. מַבְּבָּח.

Pi. אַרְאָרָהָ זְּיְרְלְקְּיִּ זְּיִרְאָרְאָרָ Jér. 51. 2, ils ravageront, videront, son pays.

727 Garder des troupeaux; de la piz berger. Pi. Rechercher soigneusement, examiner, inspecter, passer en revue, avoir soin, avec בארבקר : לאריבקר בייע לשיטר תעולב Lev. 13. 36, le prêtre n'aura point à examiner si le poil est devenu jaune. — Avec לא יבקר בין־טוב :בין לרֵע Lév. 27. 33, il ne recherchera pas s'il est bon ou mauvais (il ne distinguera pas entre le bon et le mauvais); ילבשר ביירבלו Ps. 27, 4, et de contempler son temple, ou d'y étudier; selon d'autres: de מֹפֵר d'y aller tous les matins; וּבְקַרְתִּים Ez.34,11; et אַבְקַר אָר בּאַרְתִּים vers. 12, je visiterai, je passerai en revue, mon troupeau ; זְּבְיוָבֶת תַּוְרוֹשֶׁח תַּוְרוֹשֶׁח תַיְרוֹבֶת לִי ון לבקר II Rois 16, 15, quant à l'autel d'airain, c'est à moi à en avoir soin, à m'en occuper, ou: je le visiterai, j'y sacrifierai de temps en temps; אַרָּאַרָּר

קרים לבקר לבקר Prov. 20. 25, et après avoir fait des vœux de s'en occuper (de réfléchir après coup sur l'engagement qu'on a pris).

רְבָּיִ m. (f. Job 1. 44). 4° Bœuf: מַיִּרְים אָבָּר אָפָר שְׁבִּים Nomb. 7. 17, deux bœufs; au pl. קבּי בְּשֶׂר בְּבָּר אָבְירם 7. 3, douze bœufs; au pl. בַּבְּירִים Amos 6. 12, avec des bœufs. — 2° collect. Gros bétail: מַבְּרִיבְּים Gen. 13. 5, des troupeaux de menu et de gros bétail; בְּבָירִים, בְּרָבְּיבָר יַבְּירָם jeunc taureau; בְּרַבְּבֶר בְּרָר, בְּרָבְיבָר, בַּבָּר בַּבָּר בַּבָּר. 33. 13, des vaches qui allaitent.

תַּקְרִים m. (pl. בְּקַרִים). 1° Matin (de בוכבר בפר : (בַּבַר distinguer, v. aussi בְּקַר Job 38. 7, les étoiles du matin, du jour; במקר Gen. 19. 27, le matin, de bonne heure. De meme pa seul: קילי Ps. 5. 4, des le matin tu entends ma voix ; לבקר Deut. 16. 4, jusqu'au matin; בַּבֹקר בַבֹּקר Exod. 30. 7, .Is. 33. 2 לַבַּקרים ,1 Chr. 9. 27 לַבַּקר לַבַּקר לבקרים Job 7. 18, chaque matin; ייפֶת ז Jug. 6. 31, qu'il meure jusqu'au matin, c.-à-d. avant le lendemain matin. — 2º adv. (synon. de בחר). Demain. bientot: אבשר ארחם Exod. 16. 7, demain vous verrez; בֹּקֵר וְיֹדֶע הַי Nomb. 16. 5, demain Dieu fera connaître: קיקר חסקה Ps. 90. 14, rassasienous de ta miséricorde dès le matini bientôt, ou : dans ce matin de salut; יירהו בם ישרים לבקר Ps. 49. 15, lesjustes les domineront bientôt.

בְּקְרָה לְּטֶח שְׁדְרוּ לְּקְרָה Ez. 34. 12, comme le soin, la sollicitude, du berger pour son troupeau (v. בְּקֵרָה Pi.).

קרת מחקה Lév. 19. 20, le supplice du fouet aura lieu (de בּשְּׁבָּע une lanière de peau de bœuf servant

de fouet); selon d'autres: une instruction, enquêto, aura lieu.

변원구 Kal inusité. Pi. 번째 1º Chercher, rechercher, désirer, vouloir; se construit avec l'acc. avec > et sans rég.: דכשה לע חכשה Prov. 14. 6, le moqueur cherche la sagesse (et il ne la trouve point); פרתבשט לצוני Job 10. 6, si tu recherches mes péchés ; רבקשׁוָשׁב גַּם־מָחָנָה Nomb. 16. 10, vous désirez même le pontificat; יובשל מיים Exod. 4. 24, il voulut le tuer; avec יבקש די לו איש : לו ו בלבבר I Sam. 13. 14, l'Eternel s'est choisi un homme selon son cœur. בקש סַנִּים Rechercher la face d'un homme, vouloir le voir, s'attirer sa faveur ; ובל-תאבץ סבקשים את-סגר שלטה I Rois 10. 24, toute la terre voulut voir Salomon; -Prov. 29. 26, plu רבים סבקשים פנייטושל sieurs recherchent le regard, la faveur, du dominateur. — De Dieu : מקשו מביו רבית Ps. 105. 4, cherchez sa face, invoquez-le sans cesse ; אַמֶּר לָבַּר בַּמְשׁוּ Ps. 27. 8, mon cœur קנר אַת־פַניף די אַבַּקּשׁ dit au sujet de toi (ou de ta part): Invoquez-moi; Seigneur, je cherche ta וו אַמדימני מי ;II Sam. 21. 4 David interrogea l'Eternel, ou: pria Dieu. Sans מָבְקשׁר הַי : מָנִים Ps. 105. 3, ceux qui recherchent l'Eternel, qui l'invoquent. Avec rouloir le malheur, le préjudice de quelqu'un : الألام פבקש רבהו Nomb. 35. 23, et il ne cherchait pas à lui faire du mal; הַיֶּבֶקשִׁים ਜ਼ਹੂਰਾ ਨੂੰ Exod. 4. 19, ceux qui voulaient t'ôter la vic. Sens opposé : וִישֶׁרִים יְבַקשׁוּ Prov. 29.10, et les justes cherchent à lui conserver la vie (ou ils attentent à la vie de l'ennemi de l'homme simple). —2° Demander, exiger: ווַרְעוֹ מְבָקֵשׁׁ־לָּחָם Ps. 37. 25, et ses enfants demander (mendier) du pain. Plus fréq. avec p et אָכְלָם : מְיִדְּר Ps. 104. 21, pour demander à Dieu leur nourriture; וארו פון פריבש זארו פון Is. 1. 12, qui exige cela de vous; אַבַשָּשׁ Ez. 3. 18, je te redemanderai son sang, je vengerai sa mort sur toi ; בי האא יבקש Jos. 22. 23, l'Eternel s'en vengera, en demandera compte. — Avec מְלַּמְנֶדוּ , מְּן prier,

supplier: אור שאלמים מאלמים באר. Esdr. 8. 23, et nous invoquames Dieu a ce sujet; העניה על-עיני על-עליד Esth. 4. 8, et de le supplier en faveur de son peuple; במש על-עשש על-עשש באר. 7. 7, pour supplier (Esther) de lui sauver la vie. (Le dages dans la 2º lettre radicale ayant un schwa manque souvent.)

Pou. pass. Etre cherché, être recherché, examiné: יְבְּקֵשׁׁ אָרוּ־עֵּוֹן יִשְׂרָצֵּלּ Jér. 50. 20, les péchés d'Israel seront recherchés; יְבְקַשׁׁי Ez. 26. 21, tu seras cherché; יִבְקַשׁׁ דַּיְּבָרָ la chose fut examinée.

בּקשָׁה f. Prière, demande: דָּקשָׁה Esth. 5. 7, ma prière.

וות (avec suff. בְּרִי), poet. Fils, comme en chald.: מַרִּיבְרִי וּמַרִּיבְרִי וּמַרִּיבְרִי וּמַרִּיבְרִי וּמַרִּיבְרִי וּמַרִּיבְרִי וּמַרִּיבְרִי וּמַרִּיבְרִי (que dire? ou: qu'as-tu fait?) mon fils! quoi! fils de mes entrailles; בְּיִבְרִיבָר Ps. 2. 12, embrassez le fils, c.-à-d. le roi; selon d'autres: la pureté (v. II בַּרָי) (rac. בַּרָי), ou דְיָבָּי,

II שלים. (לְּבֵּרָת יְבָּהָ לְּתֹּלְתְּהָ, rac, בָּרָת Cant. 6.9, elle est la préférée de sa mère. — 2º Pur, serein, sans tache; הַּבְּיִת מַבְּיִת מַבְּית מַבְּית מַבְּית בַּרָת בַּרָת בַּרָב Ps. 24.4, ayant le cœur pur; בְּיִת בָּרָת מָבְית אַלְפִים אַבְּית מָבָּר בַּרָב Commandements de l'Éternel sont purs. — 3º Vide: בְּיִת מָבִים מַבְּים מַבְּים מָבִים מָבִים מָבִים מָבִים מַבְּים מַבְּים מָבִים מָבִים מָבְים מָבְים מָבִים מָבְים מָבִים מָבְים מָבִים מָבְים מָבִים מָבִים מָבִים מָבִים מָבְים מַבְּים מָבִים מָבְים מָבְים מָבְים מָבִים מַבְּים מִבְּים מַבְּים מָבְים מַבְּים מַבְּים מָּבְים מַבְּים מָּבְים מָּבְים מָּבְים מָבְים מָבְים מָבְים מָבְים מָבְים מַבְּים מִּבְים מִבְּים מְבְּים מִּבְּים מְבִים מָּבְים מָּבְים מָּבְּים מָּבְּים מָּבְים מָּבְים מָבְים מִים מָּבְים מְּבְים מִּבְּים מָּבְּים מָּבְים מָּבְים מָּבְים מָּבְים מָּבְים מָבְים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מְּבְים מִּבְּים מָּבְּים מָּבְים מִּבְּים מָּבְּים מָּבְּים מָּבְים מָּבְים מָּבְים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְים מָּבְים מִּבְּים מִים מָּבְים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מ

72 chald. m. Fils: = Dan. 5. 22.

son fils; בר אַלְּוּיִרְ Pan. 3. 25, un fils de Dieu, un ange.

אָלְיִדִּם אָרִ תִּפְּבִּיִם (tirer du néant), faire naître, produire: בָּרָא אֵלִיִּדִם אֵר תַּבְּיִּבְּיִּר אֲלִיִּדִם וְאַרְ בַּרָא מַבְּיִּר בְּבָּא אַלִּיִּדִם (Gen. 1.1, (au commencement) Dieu créa le ciel et la terre; אַרְיִּדְם אָרָם בְּיִּדִם בְּרִא מָבְּיִּדִם בְּרָא מַבְּיִּדִם אָרָם (Gen. 5.1, le jour où Dieu créa l'homme; אַלִּדִּדִים אָלְדִירם (Ps. 51. 12, ô Dieu, crée, fais naître en moi un cœur pur; דְּבָּיִר בּוֹרָא אָרִירוּלְשָׁלֵם בִּילָּח (Jen l'allégresse; exact.: je crée Jérusalem (j'en fais) une ville d'allégresse.

Niph. Etre créé, être né: בְּיוֹם וְשָּרְאָב Gen. 5. 2, le jour où ils furent créés; בְּבֶרֵאֵד Ez. 21. 35, dans l'endroit où tu es née.

Pi. אַרַהַ 1° Couper, abattre, défricher: אַרָּהְ שָׁתּוּ לְּהָ שָׁתּטּ Jos. 17. 18, tu couperas là (le bois, pour y demeurer); יוֹרְאָיִן לְּהַ שִׁנּי vers. 18, tu l'abattras (la forêt); בּרָבְּאִרוּ יִי vers. 18, tu l'abattras (la forêt); בּרָבִּיאִר עְּבִּירְ בָּרִי בַּרָבְּאַר בּרָבִּי עִרָּה בָּרָבְּאַר בּרָבּי עִרָּה בָּרָבְּי עִרָּה בָּרָבְּי עִרָּה בָּרָבְּי עִרָּה בָּרָבְּי עִרָּה בָּרָבְּי עַרָּבְּי עָרַבְּי עָרַבְּי עָרַבְּי עָרַבְּי עַרָּבְּי עָרַבְּי עָרָבְי עָרַבְּי עָרַבְי עָרַבְּי עָרַבְי עָרַבְּי עָרַבְּי עָרַבְּי עָרַבְּי עָרַבְי עָרַבְּי עַרְי עָרַבְּי עִרְי בְּיִבְי עָרַבְּי עִרְי עַרָּי עַרְי עַרָּי עִרְי עַרָּי עַרְי עַרָּי עָרַי עַרְי עָרַי עַרְי עַרְי עַרְי עַרְי עַרְי עַרְי עִבְּי עִרְי עָרַי עִרְי עִרְי עַרְי עִרְי עִבְּי עִרְי עָרַי עִרְי עָרַי עַרְי עָרַי עָרָי עִרְי עָרָי עַרְי עָרָי עִרְי עָרָי עַרְי עָרָי עָרָי עָרְי עָרַי עָרָי עָרָי עָרָי עִיי עָרָּי עָרָי עַרְי עָרָי עַרְי עָרָי עַרָּי עָרָי עַרְי עָּרָי עָּיִים עַּיּי עַרְי עָרָי עַרָּי עַרְיי עָרָי עָרָּי עְרָּי עְרָּי עָרָּי עָּרָי עַרָּי עְרָּי עַרְיי עַרְיי עְרָּי עְיּים עַיּים עְרָּיי עְרָּיים עְרָי עַרְיי עְרָיי עְיִים עּרָיי עְיּיוּי עְיּים עְיּיים עְיּיוּים עּרָיי עְרָייוּים עְיּיבְיי עְיבְיים עּרָיים עְיבְיים עּיבְיים עְיבְיים עְיבִּים עְיבְיים עְיבִּים עְיב

Hiph. Engraisser: לְתַבְרִיאֲבֶם מַרֵאשׁרִית I Sam. 2. 29, pour vous engraisser des prémices (des offrandes de mon peuple d'Israel).

ברית בּרָא chald. m. Campagne: תַּרָא Dan. 2. 38, les animaux des champs. קראָרֶךְ בּרְאָרֶךְ בּרְאָרֶךְ בּרְאָרֶךְ בּרְאָרֶךְ בּרְאָרֶךְ בּרְאָרָן. n. pr. Berodach Baladan, roi des Babyloniens, II Rois 20. 12, appelé aussi בְּלָאֵרֶן Is. 39. 1.

קראיה (que Dieu a créé) n. pr. m. I Chr. 8. 21.

הברברים: m. pl. Ex. unique: אברסים I Rois 5. 3, et de la volaille engraissée; des oies, selon quelques commentateurs.

וֹבְּיֵר מְּנֶיְה תַּיְבֶּי Is. 32.19, il grèlera quand la forêt tombera, c.-à-d. la forêt tombera sous la grèle (תַּבְי inf. de בְּיָרִי); selon d'autres: la grèle tombera dans la forêt (מָבָר subst., la grèle, comme בַּיְרָה, et שִׁנִיר verbe, grèler).

קרף m. Grêle: בֶּרֶד מָבֶּד מְאֹר Exod. 9, 48, une très forte grêle.

לברהים: (plur: בְּרָהִים: adj.: מבְרָהִים Gen. 31. 10, (des brebis) qui avaient des taches blanches comme de la grêle; סיסים בְּרָהִים Zach. 6. 3, des chevaux avec des taches blanches; selon d'autres, simplement: tachetés.

777 n. pr. d'une ville, Gen. 16. 14.

קָּנֶרֶת Grêle (douteux), Is. 32, 19. (Selon d'autres, inf. de בָּנֶרָת, v. בָּבָר.)

ולה בקרת בית Hiph.): II Sam. 12. 17, il ne mangea point avec eux; דְּבְּבֶרֶת בִּיְתְם לְּתְם II Sam. 13. 13. 13. 14. 15 אבְּבֶרֶת בִּיתְם בִּיתְם בּיתְם בּיתְם בּיתְם בּיתְם בּיתְם בּיתְם בּיתְם וּוֹ Sam. 13. 6, pour que je mange ce que sa main m'offrira. 2° Choisir (ע. בְּירַת בִּיתְם בִּיתְם בּיתְם בּיתְם בּיתְם וּצְתַם בִּיתְם בּיתְם בּית

Pi. לְבֶּרוֹת לֶבּרוֹת לֶבּרוֹת Lam. 4. 10, ils (leurs enfants) leur servent de nourriture (inf. ou subst.).

Hiph. לְתְּבְרוֹח צֶּא־דְּיָוֹר לֶתְבּ II Sam. 3. 35, pour faire prendre à David de la nourriture; תְּבְרֵי לֶתְם II Sam. 13. 5, qu'elle me donne à manger.

7177 (béni) n. pr. m. 1° Baruch, ami de Jérémie, Jér. 32.16.—2° Néh.3.20. — 3° Néh. 11. 5.

בְּנְנֵיִר : m. pl. Ex. unique בְּרְוֹמִים Ez. 27. 24, et avec des caisses pleines d'étoffes riches, précieuses.

ברות Ex. unique: ברות Cant. 1. 17, (nos lambris sont) de cyprès.

בְּרָוּתְּר בְּבֶרוּתְר רְאִשׁ f. Nourriture : נַיּמְט בְּבֶרוּתְר Ps. 69. 22, pour nourriture ils m'ont donné du fiel (v. בְּרָת 1").

ברוֹחָה Ez. 47. 16, et ברוֹחָה II Sam. 8. 8, n. pr. d'une ville.

תְּלְיִים n. pr. I Chr. 7. 31 (תְּיִיםְ keri). אַרְיִים m. Fer, chaines de fer, instrument de fer: בְּבָּיִם בְּרָיָם Ez. 27. 12, en argent, en fer: בְּבָיִם בְּרָיָם Ps. 2. 9, avec une verge de fer; בְּיִים בְּרִיִּם Ps. 107. 10, des captifs dans la misère, et chargés de fers; בְּיִם בַּרִיל בָּצָח נַמְשׁׁ Ps. 105. 18, son corps fut chargé de chaines; בְּיִים II Sam. 23. 7, il se couvre de fer (d'une armure); בְּיִבְּיִם לְּמַל מֵּל מֵל מֵל בִּרְיָם II Rois 6. 5, le fer, la hache, tomba dans l'eau.

17. 27. (de fer) n. pr. m. 4° II Sam. 47. 27. — 2° Esdr. 2. 61.

Hiph. 1° Faire fuir, chasser: מַּבְּרָיִדִּשׁ I Chr. 12. 15, ils mirent en fuite tous les habitants des vallées; הַּשָּׁבְּעֹ בַּרְיַתְּעוּ בַּרְקַנִי בַּרְיַתְעוּ בַּרְקַנִי בַּרְקַנִי בַרְיַתְעוּ בַּרְקַנִי בַּרְיַתְעוּ בַּרְקַנִי בַּרְיַתְעוּ בַּרְקַנִי בַּרְיַתְעוּ בַּרְקַנִי בַּרְיַתְעוּ בַּרְקַנִי בַּרְיִתְעוּ בַּרְקַנִי בַּרְיִתְעוּ בַּרְקַנִי בַּרְיִתְעוּ בַּרְקַנִי בַּרְיַתְעוּ בַּרְקַנִי בַּרְיִתְעוּ בַּרְקַנִיתְעוּ בַּרְקַנִיי בַּרְיִתְעוּ בַּרְקַנִיי בַּרְיִתְעוּ בַּרְקַנִיים בַּרְקַנִיים בּרְקַנִיים בּרְיִים בּרְיִים בּרְקַנִים בּרְקַנִים בּרְקַנִים בּרְיִים בּרְקַנִים בּרְּקַנִים בּרְּקַנִים בּרְּקַנִים בּרְּקַנִים בּרְּקַנִים בּרְיִים בּרְקַנִים בּרְיִים בּרְיִים בּרְיִים בּרְיִים בּרְקַנִים בּרְיִים בּרִים בּרְיִים בּרִים בּרְיִים בּרְיִים בּרִים בּרְיִים בּרְיִים בּרִּים בּרְיִים בּרִּים בּרִים בּרְיִים בּרְיִים בּרִּים בּרִּים בּרְיִים בּרִּים בּרִים בּרְיִים בּרִּים בּרִים בּרְיִים בּרִּים בּרִים בּרְיִים בּרִּים בּרִים בּרִיים בּרִּים בּרִים בּרִים בּרְיִים בּרִּים בּרִים בּרִים בּרִים בּרְייִים בּרְיבִּים בּרִיים בּיּים בּיּים בּרִים בּרְיים בּרְיים בּרְיים בּרִים בּרְייִים בּיּיִים בּיּים בּרְייִים בּיּים בּיים בּרְייִים בּייִים בּיּים בּרְייִים בּרִיים בּרְייִים בּרְיים בּרְיים בּרְייִים בּיּים בּרִיים בּרְייִים בּרְייִים בּרְייִים בּרְייִים בּיּים בּרְיים בּיּיִים בּייִים בּייִים בּיּיבְּיים בּייִים בּיּים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייים בּייִּים בּייִים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייִי

ne le fait point fuir; יְצְבְּרִיתֵּדִיּנּי מֵעֶּלֶּי Nch. 13. 28, je le chassais de ma présence. בַּבְרִיתַ מְּרָבְּהַ אֶלְיתַּבְּצָּה Traverser: מַבְּרַתְ אֶלִיתַּבְּצָה Exod. 26. 28, (la barre) traversait d'une extrémité à l'autre.

ענים (א. בֿנ<u>י</u>ם). פֿנים

קרי Job. 37. 11, même (dans) la pureté de l'air (v. le même exemple à קרי et à ירי).

ית n. pr. m. I Chr. 7. 36.

וְצָּמִדְּבֶּרִיצָּתוֹנְבְּרָא יֵיִי (נְּבֶרָא הַיִּבְּי נְּבֶּרָא הַיִּי (נְּבֶרָא הַיִּבְּרָא יִי יִּבְּרָא הַיִּי (נְּבֶרָא הַי 16. 30, si Dieu crée une (nouvelle) création, c.-â-d. s'il fait une chose nouvelle, inoute; selon d'autres, de בַּרָא Pi., s'il fait une destruction, une catastrophe terrible.

לְּרֶנֶהְ f. 1° Nourriture, mets: הְּכֶּשֶׂהָה II Sam. 13. 5, qu'elle prépare devant moi ce mets (v. בָּינִי אֲדֹּחָתְּרִי, 1°). — 2° adj. בְּרָהָ בַּרְרָּהְ Ez. 34. 20, une brebis grasse (v. בָּרִרִיץ).

י קייף pl. קריות. Créature, homme: אַלוּהָּ בָּל־הְּרִיוֹת Rituel, Dieu de tous les êtres.

ח. pr. m. I Chr. 3. 22.

קריתם בקריתם : בריתם בא בייתם בא בייתם בייתם Exod. 26, des barres de bois d'acacias; קליום ובורים Deut. 3.5, (ayant) portes et verroux; האָרֶץ בְּיִרְיִים, Jon. 2.7, la terre (a fermé)

ses barrières sur moi à jamais. — 2° Métaph. (v. III בְּישׁהָ). Protecteur, soutien: בְּיִישְׁהֶ עֵּי צֹעֵי Is. 18. 5, ses chefs (fuient); selon d'autres: ses fuyards (vont) jusqu'à Zoar (v. בֵּיִיתָּ).

קריטה (malheur, v. I Chr. 7. 23)
n. pr. m. 4° Gen. 46. 17; הריבי nom
patron., Nomb. 26. 44. — 2° I Chr.
7. 23. — 3° Plusieurs autres.

קריח f. (de מָדָם ou בּרָיח couper). Alliance, pacte, accord, contrat. Entre des nations: וְצַחָח מָּרְתוּ־לָנוּ בִרְיה Jos. 9. 6, maintenant contractez avec nous une alliance; entre amis : ניכְרֹח יְרוֹנֶהֶן וְדֵיִר ו ביית I Sam. 18. 3, Jonathan et David firent un pacte; entre l'homme et la femme : וְרִיא חַבֶּרְהָּהְ וְאֵשֵׁת מְּדִירֶהְ Mal. 2. 14, elle est ta compagne et l'épouse liée à toi par un contrat; princip. de l'alliance de Dieu avec les patriarches et le peuple d'Israel: יַלֹא יִשְׁתָּהו אֶרד בְּיִיהו אַרָהָאָ Deut. 4. 31, il n'oubliera pas l'alliance contractée avec tes ancêtres (de même בריח ראשורים Lév. 26. 45). Les alliés, בַּנְלֵּר בְּרִירוּז; contracter une alliance : שום, כֶּתַר בְּיִרים, הַתַּקרם, בר בּבְרִית, אוֹב ; rompre une alliance : אַרֶץ הַבְּרִית ...הַמָּר , שָׁקַר בְּ , בָנַב , הַלַל־בְּרִית Ez. 30.5, la Palestine ; מַלְצֵהָ חַבְּּרִיה Mal. 3. 1, messager de l'alliance, Mcssie; ועברית הוחה, ארון, לאחוח הברית livre, arche, tables de l'alliance, contenant la loi divine; quelquefois concr. pour signe de l'alliance, circoncision : וְדָיִינָה בְּרָיִיִּה בָּרְיִינָה Gen. 17. 13, mon alliance sera (marquée) dans votre chair; plus complet, vers. 2: דיף דייה signe de l'alliance; ואַמְּקָהְ לְבְרִיה עָם Is. 42.6, je ferai de toi le représentant de mon alliance avec le peuple; מָרֵיח כֹּרֵשׁ Dan. 11. 28, sainte alliance, p. peuple de la sainte alliance.

תְּבֶּר f. (rac. בְּרֵית). Lessive, soude, potasse, alcali (végétal): וְתַרְבִּר־לֶּבְּ בִּיִרת נְבְּבִּרּלְּבָּ בִּירִת מְבַבְּיִר מְבַבְּרִית מְבַבְּיִר מְבַבְּבִּיר מְבַבְּבִּיר מְבַבְּבְּיר מְבַבְּבִּיר מְבַבְּבִּיר מְבַבְּבִּיר מְבַבְּבִּיר (pour te purifier); Mal. 3. 2, comme la lessive des blanchisseurs.

לֶרֶךְ (fut. יְבְרֵהְ 1° S'agenouiller : וְבְרֵהְ צִּלְּבְּרְבָּיוּ Il Chr. 6. 13, il se mit

a genoux ; נברבה למנדהה Ps. 95. 6, agenouillons-nous devant l'Eternel. 2º Louer, bénir, employé seulement au part. pass. (peut-cire aussi l'inf. ming Jos. 24. 10, et לברכו plusieurs fois, mais plus probablement du Pi.) : ברקה יר אַלדַר אַריִים Gen. 24. 27, loue soit l'Eternel, le Dieu d'Abraham mon maître ; בַּרוּךְ בְּנִי לָרֵי Jug. 17. 2, que mon fils soit béni de l'Eternel; fém. roma אם אים Ruth 3. 10, puisse le Seigneur te combler de ses bénédictions; formule de congratulation et de bénédiction ; וּבָרוּךְ טַעְמַךְ וּבְרוּכָּח אָתְּ I Sam. 25. 33, béni soit ton bon jugement et sois benie toi-meme; plur. ברוכים אַתָּם לַנִי Ps. 115. 15, soyez bénis devant l'Eternel.

Niph. Être béni, se bénir: יְנְבֶּרֶם בְּּוּ Gen. 12. 3, par ou en toi seront bénies (toutes les familles de la terre).

2º Bénir, donner sa bénédiction. combler de bénédictions, de bienfaits; prononcer des formules de bénédiction... Se dit des bénédictions de Dieu, d'un père, des pontifes, d'un prophète: ניברה אחם אלהים Gen. 1. 22, Dieu les benit; בַּצָבוּר מְבָרֶכְהְ נַמְּשָׁר Gen. 27. 8, afin que mon âme te bénisse; אָשֶׁר בְּיָבֶת הַבְּיָבֶת רְאָיד שרה משׁח Deut. 33. 1, voici la bénédiction que Moise donna (au peuple); ו בי־חוא יברה חובה I Sam. 9. 13, c'est lui qui bénit le sacrifice. Avec בְּרֶבֶּרְכוּ חָשָׁם: אלכל קשנשרם Néh. 11. 2, le peuple bénit tous les hommes (qui s'offrirent volontairement à aller demeurer à Jérusalem). Avec deux rég. dir.: אָשֶׁר מַנִקּה מָי

שלקיקה Deut. 15. 14, (les bienfaits) que Dieu t'a accordés. Avec בְּיֵבְּיִהְיִם בְּעֵלֵּ בְּעֵלֵּ בְּעֵלְ בִּעֵלְ בִּעָּלְ Gen. 24. 1, l'Éternel combla Abraham de toutes sortes de bienfaits. Des choses inanimées: אַבְּרָהְ אָּתִילְקּהְרָּךְּ בִּעִלְּרִבְּרָּ בָּעִלְּרִבְּרָ בִּעִּלְ בַּעָּרְ בָּעִרְּעָם בְּעַלְּרָבְּרָ בְּעִרְבְּרָ בְּעִרְבְּרִי בְּעִרְבְּרָ בְּעִרְבְּיִבְּיִי בְּעִרְבְּיִי בְּעִרְבְּיִים בְּעִרְבְּיִי בְּעִרְבְּיִים בְּעִרְבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִרְבְּיִים בְּעִרְבְּיִים בְּעִרְבְּיִים בְּעִרְבְּיִים בְּעִרְבְּיִים בְּעִרְבְּיִים בְּעִרְבְּיִים בְּעִרְבְּיִים בְּעִרְיִם בְּעִרְבְּיִים בְּעִרְיִם בְּעִרְיִם בְּערִבְּיִים בְּערִבְּיִים בְּערִבְּיִים בְּערִבְּיִים בְּערִבְּיִים בְּערִבְּיִים בְּערִבְּיִים בְּערִבְּיוּ בְּערְבְּיִבְּיים בְּערִבְּיים בְּערִבְּיוּ בְּיבְּיִים בְּערִבְּיים בְּערִבְּיים בְּערִבְּיִים בְּערִבּיים בּערִבְּיים בּערְבִּיבְּיִים בְּערִים בְּערִבְּיִים בְּערִבְּיִים בְּערִים בְּערִים בְּערִים בְּערִבְּיִים בְּערִים בְּערִים בְּערִים בְּיבְּים בּערִים בְּערִים בְּיבְּיבְּים בּערִים בְּערִים בְּיבְּיבְיּים בְּערִים בְּערִים בְּערִים בְּערִים בְּערִים בְּערִים בְּערִים בְּערִים בְּיבְיּים בְּערִים בְּיבְיבְּיבְים בּיּים בּערִים בּיּבְיים בּיבְיים בּיבְיים בּיּבְיים בּיּים בּערִים בְּיבּיים בּיבְּיים בּיבְּיים בּיּים בּערִים בְּיבְּיים בְּיבְיים בּיּיבּים בּיבְּיים בּיּים בּייִים בְּיבּיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבּיים בּיּיבְיים בְּיבְייִים בְּיבִייּים בְּיבִיים בְּיבּייבְייִים בְּערִים בְּיבּיים בְּיבִיים בְּיבּיבְייים בְּיבִיים בְּיבּייּים

מינות אלודים (פלה I Rois ברבת אלודים (פלה I Rois 21. 10, tu as blasphémé contre Dieu et le roi; ברבה אלודים (פלה Job 1. 3, peut-être mes fils ont-ils péché et ont-ils offensé Dieu; רבה אלודים (selon d'autres, loue Dieu) et meurs; ברה אלודים Ps. 10. 3, celui qui poursuit des gains illicites blasphème, ou s'en félicite (v. אַבָּיבָּי.).

Pou. קבל בנדפ loué, être béni: קבל בקרי Ps.37.22, ceuxqui sont bénis (de Dieu); Prov. 22. 9, l'homme généreux est loué, ou sera béni.

Hiph. (v. Kal 1°). Faire ployer les genoux: מַבְּרָהְ תַּנְּמָלִים Gen. 24. 11, il fit ployer les genoux aux chameaux (les fit reposer).

Hithp. Se bénir, être béni, vouloir être béni, s'estimer heureux, se féliciter, se glorisier. Avec בי בְּחַרְבָּי בְּחַלְבְּיִר רָּאָבָי בְּחַרְבָּי בִּירְבָּי בְּחַרְבִּי בִּירְבָּי בְּחַבְּיבִי בְּחַבְּיבִי בְּיִרְבִי בִּירְ בַּיִּבְּי בִּירִ וּאָבָי וּשִׁבְּי בִּירִ וּאָבָי וּשִׁבְּיבִי בּי מֹיִם Jér. 4. 2, les peuples s'estimeront heureux par lui (Dieu); בְּיִבְּיבְי בְּבִירְ יִרְבָּרָבְ בְּצִּילְי יִרְבָּרָבְ בְּבִּיבִי בְּיִבְּי בְּבִירְ בְּצִּילְי יִרְבָּרָבְ בְּצִּילְי יִרְבָּרָבְ בְּצִּילְי יִרְבָּרָבְ בְּצִּילְי יִרְבָּרָבְ בְּצִּילְי יִרְבָּרָב וּ בִּצִּילִי יִרְבָּרָב וּ בִּצִּילְי יִרְבָּרָב וּ בִּצִּילְי יִרְבָּרָב וּ בִּצִּילְי יִרְבָּרָב וּ בַּצִּילְי יִרְבָּרָב וּ בּצִּילְי בְּעַבְּב וּ בּצִּילְי בְּעִבְּרַב וּ בִּצִּילְי יִרְבָּרָב וּ בְּצִילְי יִרְבָּרָב וּ בְּעַבְּר בְּצִילְי בְּעִבְּרָ בְּעִבְּר בְּעָבְיב וּ בּעִּבְר בּי בְּעַר בּי בּער וּיִבְּר בְּעִבְּר בְּעִבְּר בְּעִבְּר בְּי בְּעִר בּי בְּעִבְּר בְּי בְּעִבְּר בְּי בְּעִבְּר בְּעִבְּר בְּיִבְּר בְּעִבְּר בְי בְּעִבְּר בְּי בְּעִר בְּי בְּער בְּי בְּער בְּיִי בְּעִבְר בְי בְּער בְּיִי בְּער בְּיב בּי בּער בּי בּער בּי בּער בּיי בּי בּער בּיי בּי בּער בּי בּי בּער בּי בּער בּי בּי בּער בּי בּי בּער בּי בּי בּער בּי בּער בּי בּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִבְּר בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִבְּר בְּיִי בְּיבְי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִי בְּיִיבְים בְּיִי בְּיִי בְּיּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיִים בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִי בְּיִייִים בְּיִי בְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיבְּי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְייי בְּייִיי בְּיבְייי בְּייִיי בְייִיי בְּיבְיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּיִייִיי בְּייִיי בְּייִייי

לבה chald. 4° S'agenouiller: ליה בליקיר Dan. 6. 11, (trois fois par jour) il se mit à genoux. — 2° Bénir: בליקיר שלייה אלייהיין Dan. 3. 28, béni soit leur Dieu. Pa. בָּרָה לָאֵלָה Dan. 2. 19, il adressa des louanges au Dieu du ciel.

אָלֶהְ f. Genou: קּבְרֵע בְּלֹ־בֶּעָהְ Is. 45. 23, tout genou fléchira devant moi. Duel et plur. קַּבָּרִים הַּלַבְּטָה שָּיִם בִּלּבְעָה בְּיִבְּיִם בִּלִּבְּעָה בִּיבִּים בִּלִּבְעָה בִּיִם בִּלִּבְעָה בִּיבִּים בּלִבְּעָה בִּיבִּים בּלִבְּעָה בִּיבִים בּלִבְּעָה בִּיבִּים בּלִבְּעָה בִּיבִּים בּלִבְּעָה בִּיבִּים בּלִבְּעָה בִּיבִּים בּלִבְּעָה בִּיבִּים בּלִבְּעָה בְּיבִּים בּלִבְּעָה בִּיבִּים בּלִבְּעָה בִּיבִּים בּלִבְּעָה בּלִבְּעָה בְּיבִּעְה בּיבִּים בּלִבְּעָה בּיבִּים בּלִבְּעָה בּיבִּים בּלִבְּעָה בּיבִּים בּלִבְּעָה בְּיבִּים בּלִבְּעָה בְּיבִּים בּלִּבְּעָה בְּיבִּים בְּלִבְּעָה בְּיבִּים בְּלִיבְּעָה בְּיבִּים בִּבְּיבְּעָה בִּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בִּיבִּים בִּיבְּיבְּים בּיבִּים בְּיבִּים בִּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבְּיבּים בּיבִּיבְים בּיבִּיבּים בּיבִּים בּיבּיבּים בּיבִּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבִּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּיבּים בּיבִּים בּיבִּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּיים בּיבִיים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבִּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבִי

Ez. 7. 17, et tous les genoux se fondront en eau (seront sans force); יְחַלֵּד Gen. 30. 3, pour qu'elle enfante sur mes genoux (pour que je reçoive son enfant sur mon sein).

קר chald. Genou: קרנוידי Dan. 6.11, ses genoux.

בְּרְכְאֵל (béni de Dieu) n. pr. m. Job 32, 2.

רָּבָרָה f. (const. בְּרָבָה, pl. הֹיִבֶּה, const. מרכזית). 1º Bénédiction, paroles de bénédiction, bienfaits, faveurs (duciel), objet de bénédiction : וְחֵבָאחִי בְּלָבֶּי מְלֶּלֶּח וְלֹא בְרֶבָּח Gen. 27, 12, je m'attirerais une malédiction, et non pas une bénédiction; עלֵר הָבֹא Job 29. 13, le malheureux me comblait de bénédictions; בריפת בי ידיא תעשורר Prov. 10. 22, la bénediction de Dieu enrichit; בַּרָכֹח שָׁמָרָם Gen. 49. 28, les bénédictions, les bienfaits du ciel ; אַרַרָּחָם Gen. 28. 4, la bénédiction, c.-a-d. les saveurs promises à Abraham ; נַּחָרֵה מְּרָכָּח Gen. 12. 2, sois un objet de bénédiction; אָרָ הַיִּבְיהוּ בְּרֶבוּת לַּצֶּר Ps. 21.7, tu fais de lui un objet de bénédictions à jamais. — פַרדינָא אָחדערָכָּחִד : Présent, don Gen 33. 11, accepte mon présent; הוח לכם ברכח משלל איבר תי I Sam.30.26, voici un présent, pour vous, du butin des ennemis de Dieu ; נָמָשׁ־בְּרֶבֶת תְּדָשׁׁן Prov. 11. 25, qui a l'âme généreuse sera engraissé, prospérera. — 3º Paix: עשו אחר ברכח II Rois 18. 31, faites la paix avec moi.

קרְכְיָה (que Dieu bénit) n. pr. m. 1° Néh. 3. 4. — 2° I Chr. 3. 20. — 3° Plusieurs autres.

ארקיקין n. pr. m. 1° Berechyahu, père du prophète Zacharie, Zach. 1. 7 (תְּקְיָהָהָ vers. 1). — 2° Plusieurs autres. בּרֶכְּיָהוֹ chald. adv. Mais, cependant, Dan. 2. 28, 4. 12; Esdr. 5. 13.

ערב n. pr. m. Béra, roi de Sodome, Gen. 14. 2.

עלינע (v. קוש n. pr.).

Pla Faire briller des éclairs : pina pa Ps. 144. 6, fais briller les éclairs.

PTP n. pr. Barak, fils d'Abinoam, chef de l'armée, Jug. 4. 6.

הרקום n. pr. m. Esdr. 2. 53.

D':קָבָּים m. pl. Espèce d'épines ou de ronces, Jug. 8. 7, 16.

PPT Exod. 28. 17, et PPT Ez. 28. 13, une des douze pierres précieuses qui ornaient le rational du grand-prêtre (émeraude?).

ገጋቅ 1º Séparer, trier, choisir: Ez. 20. 38, je separerai de vous (les rehelles); צאר שַשׁרבּרָרוֹת Neh. 5. 18, six brebis choisies; וּשָׁאַר תַּבְּרוּרִים I Chr. 46. 41, les autres hommes choisis (pour cela). - 2º Purifier, épurer, sens physique et sens moral. Part. pass. בְּישִׁימֵנְי לְחֵץ בֶּרִאר : בָּראר Is, 49. 2, il fait de moi une slèche brillante, c.-à-d. aiguisée, dont la rouille est enlevée; ביורה Soph. 3. 9, une levre pure; adv. וְדַשָּׁה מָּמָהַר וסרור מיללא Job 33. 3, mes lèvres expriment une science pure, littér. la science de mes lèvres est de parler purement - 3° Eprouver, examiner: בכר האלחים Eccl. 3. 18, que Dieu

les éprouve, ou les choisit (v. viz et

(בְּרָת).

Niph. Se purifier: תְּבֶּר נְּיֵלְי תְּי Is. 52. 11, purifiez-vous, vous qui portez les vases de l'Eternel. Part. בֶּבָר celui qui est pur: יְבֶּר מִתְבָּר Ps. 18. 27, avec celui qui est pur tu te montres pur (bon).

Pi. לְּבֶּרֵר Dan. 11. 35, et pour purifier. Hiph. comme Pi. Du blé: מוֹא לְּוְבֶּר Jér. 4. 11, ni pour vanner ni pour purger; d'une flèche: יְּבֶּרִר Jér. 51. 11, ôtez la rouille des flèches, c.-à-d. aiguisez-les (selon d'autres, de אָבֶר donnez des ailes aux flèches).

Hithp. Se purifier, se montrer pur, bon: יְחְבֶּרְרוּ וְיִחְלֵבְּשׁ Dan. 12. 10, ils se purifieront et ils se rendront blancs; הִּחְבָּרָר Ps. 18. 27 (v. Niph.); הִּחְבָּרָר II Sam. 22. 27, p. בַּחְבָּהָ.

בְּישֵׁעְ (fils de la méchanceté) n. pr. Birsa, roi de Gomorrhe, Gen. 14. 2.

ח בשור n. pr. d'une riviere, I Sam. 30. 9.

(בְּשׁרָת (٧. בְּשׁוֹרָה

ס בְּשָׂם ou בְּשָׁם m. Baume, aromate: אָרִירִד מּוֹרָר עִּם־בְּשִׂטְּר Cant. 5. 1, j'ai cueilli ma myrrhe et mes aromates, ou mes baumes.

1° Basemath, femme d'Esaû, Gen. 26. 34. — 2° Fille de Salomon, I Rois 4. 15.

기반구 Kal inusité. Pi. 기연구 Annoncer, publier, porter un message; plus gé-

néralement apporter un bon message, une bonne nouvelle: בַּשָּׁרָתִי צָּרֶק בְּקָהָוֹל רָב Ps. 40. 10, j'ai annoncé la justice dans une grande assemblée; אַחָדְלַיִּה בַיַּרְבְּעָּרָה Is. 60. 6, ils publieront les louanges de Dieu ; אַ חָבְשֵׁר אוֹ חַבָּשׁר Il Sam. 18. 20, aujourd'hui tu n'iras point porter le message; יְבוּיב מְבַשֵּׂר I Rois 1. 42, tu apportes un heureux message ; אַשֶּׁר בָּשֶׂר יים Jer. 20. 15, qui a apporte à mon père l'heureuse nouvelle; part. messager, celui qui annonce une bonne nouvelle; אַכְּעָּלוּד I Sam. 4. 17, le messager (ici, porteur d'une mauvaise nouvelle); יְחוּא־חַיָח כִּפְּבָשֵּׁר בְּצֵינִיוּ II Sam. 4. 10, à ses propres yeux il était, il croyait être, le messager d'une bonne nouvelle; בא רב Ps. 68. 12, (des paroles) qui annoncent la victoire à la grande armée, ou : le nombre de celles qui apportent de bonnes nouvelles est grand; מְבַשֵּׁלֵיתוֹ בְּיוֹן Is. 40. 9, celle qui annonce la bonne nouvelle à Sion, ou: Sion qui est l'heureuse messagère.

Hithp. יְרְבַּשֵּׂר אֲרֹנִי תַשְּלֵּהְ II Sam. 18. 31, que mon seigneur et roi se fasse annoncer, qu'il écoute, une heureuse nouvelle.

יבשר פִבְשַׂרָר: m. 1° Chair, viande הַשָּׁר Gen. 2. 23, et la chair de ma chair; ואַכל בְּשֵׂר וְשָׁחוֹת יֵדְן Is. 22. 13, manger de la chair et boire du vin ; פַּרַירָמָן פָּבָשָׂרוֹי Job 31. 31, qui (nous) donnera de sa chair; הַבְּקַח עַצְבָּר לְבְּשָׂרָי Ps. 102. 6, mes os sont attachés à ma chair (c.-à-d. ils collent à ma peau). — 2º Corps: אַר־בְּשַׂרָי יִשְׁבֹּן לָבְטָח Ps. 16.9, mon corps aussi reposera en paix ; רָנְעֵיז בָּעֶל Eccl. לַםְשׁוֹדְ בַּיַין אָרד: 12. 12, fatigue du corps; אַבֶּיר Eccl. 2. 3, de fortifier mon corps par le vin. — 3° collec. בל-בְּטָר Toute chair, toutes les créatures, tous les hommes : פַל־בָּשֶׁר בָּא לְסָנֵי Gen. 6, 13, la destruction de toute chair a été résolue par moi ; נֹחֵן לָחָם לְכֶל־בְּשֶׁר Ps. 136. 23, il donne la nourriture à toutes les créatures; בּי־הָשְׁהָיה בָּל־בַּשֶּׂר אַה־הַּרְפוֹ Gen. 6.12, car tous les hommes avaient cor-

rompu leurs voies, leur conduite; souvent אַשֶּׁ signific mortel, homme faible, ים Ps. 56. 5, מרדינשח בשר לר: Ps. 56. 5 (je ne crains rien) que peut me faire la chair, l'homme ? הַבֶּיני בְּשֵּׁר לַהְ Job 10. 4, as-tu les yeux de la chair (de l'hommé)? וְסוּסְרוִם מְטֵּוֹר וְלֹאִ־רוּחַ Is. 31. 3, leurs chevaux ne sont que chair, et non pas esprit. - 4º Parent, proche: בצפר ובשורה rung Gen. 29. 14, tu es mon os et ma chair (mon parent); אַרִדיט בְשָׂרֵט רויא Gen. 37. 27, il est notre frère, notre chair; sens plus général: prochain; פְּבָשִׂירָה byrn sid Is. 58. 7, ne te dérobe pas à ton frère, ne neglige pas ton prochain (pauvre, malheureux, v. שַׁצֵּר). — Bo Les parties sexuelles, de l'homme : יחים Lév. 15. 2, בשלה Ez. 23. 20; de la femme: אושב Lév. 15. 9.

בְּשֶׁר chald. (v. בְּשֶׁר heb.). Chair: מבּיל בְשֵׁר שׁנִּרא Dan. 7. 5, devore beaucoup de chair; עם־בַּשְׂרָא Dan. 2. 11. (les dieux qui ne demeurent pas) au milieu des hommes.

בּיבֶּילָּהְ מְצָּמֶיתָּ הְּרִיבְּהְ נְּרִיבְּהְ בְּיבְּילָּהְ בְּיבִּילָּהְ בְּיבְילָּהְ בְּיבִילְּהְ בְּיבִילְ בָּבְיר בּיב Joel 4. 13, car la moisson est mure.

Pi. אַפּר אָפּר בּחַלֵּב אָפּר Ex. 23. 19, tu ne feras pas cuire le chevreau dans le lait de sa mère; בּמְּלֶב I Rois 19. 21, il fit cuire pour eux.

Pou. pass. פְבָשֶׁל בָּמֶּים Exod. 12. 9, cuit dans l'eau.

Hiph. Murir: דְּלְשִׁילֵּי אֲשְׁכְּלֹתְיתְ עָנְבִים Gen. 40. 10, ses grappes murissaient des raisins (avaient des raisins murs). cuit: אַלְשֵׁל Exod. 12. 9, ce qui est cuit: אַלָּשָׁל Exod. 12. 9, ce qui est cuit.

רְשְׁלֶם (p. בְּשְׁלֶם fils de la paix) n. pr., m. Esdr. 4. 7.

한국 n. pr. Basan, province au delà du Jourdain, célèbre par ses forêts et ses gras pâturages (v. Nomb., chap. 21 et 32).

בְּשְׁנָה (rac. בּישׁב) f. Honte: בְּשְׁנָה Osee 10. 6, Ephraïm sera couvert de honte.

בען בּוֹשֵּׁסְכֵּם עֵּל־דָּל : Ex. unique בְּעֵּן בּוֹשֵּׁסְכֵּם עֵל־דָּל Amos 5. 11, puisque vous foulez à vos pieds le pauvre (v. בּים).

⊓យ៉ា [. (rac. ਦਾਂਡ, avec suff. ਜਨਦੂੜ). 1° Honte, confusion: שוֹאֵרהְ רַלְבְשׁוּ־בשׁרוּ Job 8. 22, tes ennemis seront revetus (couverts) de honte ; לַשַּׁכְבַּה בְבַשְׁתַּט Jér. 3. 25, nous sommes couchés (nous demeurons) dans notre honte; fréq. avec ים פני בשָּתְנָי : פָּנְים Ps. 44. 16, la consusion de mon visage me couvre, p. la confusion me couvre le visage; שרית בשת Mich. 1. 11, dans la nudité et la honte; selon d'autres: les parties honteuses découvertes. - 2º Honte, idole, culte honteux: רינורו לבשה Osée 9. 10, ils se consacrent aux idoles; יַחַבשׁת אַכְלַח אַת־יִנִיע אַבוֹחִיט Jér. 3. 24, le culte honteux des idoles a dévoré les biens de nos pères.

וֹם f.(p. בָּנֶת, fém. de בֵּן, rac. בְּנָה; avec suff. אָם, plur. מָּמִים). 1° Fille, jeune fille, petite fille, postérité (féminine), femme: קריקי אַת Gen. 24. 23, de qui es-tu la לַכְּחָה מָרְדְּבֵּר לוֹ לְבַח Esth. 2. 7, Mardochée l'adopta pour fille ; בון בעיתור מין המטח Cant. 2. 2, telle est ma bienaimée entre les jeunes filles. Métaph. jeune branche d'un arbre : בנית צַיֶּרָת שלר-שאר Gen. 49.22, ses branches s'étendront au dela du mur; מימיד בייד Gen. 30. 43, les femmes m'estiment heureuse; מית האדם Gen. 6. 2, les filles del'homme, les femmes ; פְּבָּנִיה מְנַבֵּן Gen. 36. 2, d'entre les filles de Canaan, Canaanites; בְּשֶׁרְצֵּל II Sam. 1. 24, filles

d'Israel, femmes israélites. — Adepte, adoratrice d'une idole: אַכְּבֵּל בַּחִד בֵּל בַּחָר אַל בַּבָּר Mal. 2. 11, il épouse celle qui adore un dieu étranger. Suivi d'un nom de ville ou de pays, habitante de: אַיִּדְי װְטִבּ Is. 3. 16, les femmes de Sion; בְּעִיר בְּרִנְּעַלָּם Cant. 1. 5, ô filles de Jérusalem.

2º En poésie, ra collec., les habitants d'une ville, d'un pays; fréq. la personnification d'une ville, d'une contrée, d'une nation; quelquesois avec le mot לַבֵּנָת לָהְ בָּחוּלֵת בַּת־צִיוֹן אַחֲרֵיךְ רֹאשׁ : בְּחוּלֶת וה ירושלם Is. 37. 22, la vierge, fille de Sion, t'a raillé, la fille de Jérusalem a secoué la tête derrière toi, c.-a-d. les habitants de Sion, de Jérusalem ; על־שֶׁבֶר בַּתרעָבִיי Lament. 2. 11, à cause de la ruine de mon peuple; בתיבבל Ps. 137. 8, Babylone; בתיבבל קצרים Jer. 46. 11, vierge fille d'Egypte, p. l'Egypte. - 3° Village, dépendance d'une ville : בַּהַשְׁמוֹן וּבְכֵל־בְנֹהֵיתוּ Nomb. 21. 25, dans Hesbon et les villages qui en dépendent ; בֶּקרוֹן וּבְנֹתֵיתָ Jos. 15. 45, Ekron et ses villages - 4° Suivi d'un nom de nombre, agée de : בַּרו־הָּוֹשֶׁבִּים กรุษ Gen. 17. 17, agée de quatre-vingt dix ans. Svivi d'un qualificatif, il a diverses acceptions: בנות חשיר Eccl. 12. 4, filles du chant, chanteuses (ou oiseaux qui chantent); מריקה Lament: 2. 18, la fille de ton œil, ta prunelle (v. 12). II רֹבְּ m. et f. (plur. בַּחָּים). Mesure de capacité, contenant autant que l'épha: דאָר יִתְיֵח אֹכָן צָּחָד יִתְיֵח Ez. 45. 11, que l'épha et le bath soient d'une égale mesure. Mais le bath est pour les liquides, tandis que l'épha est la mesure des matières solides; un bath contient dix עפר, et dix bath font un לפר.

רב chald. Bath, mesure: אַמִּרן מְאָה Esdr. 7. 22, cent bath.

fille de la multitude) n. pr. d'une porte de ville, Cant. 7. 5.

קבע" (fille du serment) n. pr. Bathseba, femme d'Uria et plus tard de David, mère de Salomon, II Sam. 11.3.

וויים לי: Is. 5. 6, j'en ferai un lieu désert, inculte.

Laban et de Rébecca, Gen. 22. 22. — 2° Béthuel, une ville, I Chr. 4. 30; applée aussi bara Jos. 19. 4.

קרולה לה היינים לה לה היינים להיינים לה היינים להיינים לה היינים לה היינים

יקרולים m. pl. 1° Virginitė: קרולים באי אָנְיק יְקָּח Lév. 21. 13, il épousera une femme vierge; וְאָבְהָח עֵל־בְּתּוּלֶי Jug.

11.37, afin que je pleure ma virginité.
— פּרָשְּלֵין בְּרִשְּלֵין Deut. 22. 17, et voici les preuves de la virginité de ma fille.

חייה n. pr. f. I Chr. 4. 18.

Des maisons (v. בַּיִּת).

רְּבְּקְּמְדְּךְ בְּתִּיְרְבֹּיִתְם Kal inusité. Pi.: בְּתְּיְרְבִּיתְם בְּתַּרְבּוֹתְם Ez. 16. 40, ils te perceront, ou ils t'abattront, avec leurs glaives.

קְּתֶּהְ Couper, diviser: נְּאָתְהָתְּהְ Gen. 18. 10, il ne découpa pas l'oiseau. Pi.: בַּאָנֶהְ בַּאָנֶהְ Gen. 18. 10, il les découpa, divisa par le milieu.

קרה (avec suff. יריים). Morceau, partie: איש Gen. 15. 10, chaque morceau, chaque partie, des animaux coupés; בְּיִרָיִי Jér. 34. 18, ses morceaux ou parties. — 2° n. pr.: יוֹיִי בָּיִרִי Cant. 2. 17, les montagnes de Bether.

לְחֶר chald., prépos. Derrière : יבְּתְרָהְ Dan. 2. 39, et après toi (s'élèvera).

תְרוֹן n. pr. Betheron, défilé près du Jourdain, II Sam. 2. 29.

1

גרשָל. Troisième lettre de l'alphabet. Le nom vient de la forme, qui représentait le long cou du chameau (אָפֶל). ג vaut 3, ג 3,000. Cette lettre se permute avec > et p. Exemples: סָבֵר et סָבָר fermer, boucher; בָּל et סְבֵּר Hiph., placer; בַּל פַּבְר פַּבָּר coupe.

אב (rac. אבי) adj. Fier, orgueilleux: אבי Is. 16.6, il est extremement orgueilleux.

לְּאָה (fut. רְבְּאָה בַּסְּחֵל הְעָּאָה Job 10. 16, croître: רְבְּאָה בַּסְחֵל הְעִּצוּהָט Job 10. 16, si elle (ma tête) s'elevait, tu me poursuivrais comme un lion (sa proie), ou: (ma misère) augmente et tu me poursuis, etc.; בַּרְבָא הַשְּׁהָם Ez. 47. 5, car

les eaux avaient monté, s'étaient enflées; אָבָּי בְּלֵּאׁ בְּלֵאׁ Job 8. 11, le jonc croîtrait-il sans marais?— 2° poét. Être élevé, majestueux: בְּיבְּיִאוֹד בְּיבְּיִאוֹד Exod. 15. 1, car il s'est élevé hautement, avec majesté.

* Hithph. manny Rituel, il s'élève majestueusement.

ּבְּאָה f. Orgueil: נְאָמּר Prov. 8. 13, orgueil et fierté.

לאָה (plur. באים) adj. Haut, élevé, hautain, orgueilleux, superbe: בל כָּלִּי אַן הְּשָׁה וְרָשׁ בּלּבְּנָּיִת sur tous ceux qui sont élevés et grands; אים בליבּנָאה בליבּנָאה Job 40. 11, regarde tous ces hautains, superbes; ביה בַּאִים יְפָּח הַי Prov. 15. 25, l'Eternel renversera la maison des orgueilleux. אַלְאֵלְיּ (grandeur de Dieu) n. pr. m. Nomb. 13. 15.

הְּשֶׁנֵה אָשִּוּלֵי : m. pl. Délivrance בְּאוּלִים Is. 63. 4, l'année de ma délivrance (que j'opérerai) est venue, ou part. pass. de בַּאָבָּ: de ceux qui seront délivrés par moi.

וואק (rac. אָמָה) 1° Gloire, majesté, grandeur, magnificence, ornement. בְּרֹב באוקה Exod. 15. 7, par la grandeur de ta gloire; ומחדר נאמי Is. 2. 10, devant l'éclat de sa majesté; שִׁקוֹל נְאִינוֹ Job 37. 4, avec sa voix majestueuse (celle du tonnerre); רְּבָאוֹן וּלְחִשְאֵרָה Is. 4. 2, un objet de grandeur, de gloire et de beaute; שֵרַח־נָא נְאוֹךְ וַבְּבֵּח Job 40. 10, revêts-toi de magnificence et de grandeur; אָבָר עָרָיוֹ לָנָאוֹן שָׁמָדע Ez. 7. 20, et sa parure délicieuse, dont il avait fait un ornement, une gloire; בְּשִׁלְּיִלְ Ps. 47. 8, l'orgueil, la gloire de Jacob (la Palestine); בְּשָׁבֵּע הַיִּ בְּנָאוֹן רַבְּקֹב Amos 8. 7, l'Eternel a juré par la gloire de Jacob, c.-à-d. par lui-même ou par le temple. — 2º Orgueil, fierté: - למני שָבֵר נְאוֹן Prov. 16. '17, avant la ruine, l'orgueil; ביוֹם גאוֹניןה Ez. 16. 56, au temps de ta fierté ; בָּנְאוֹן בַּלֵיךָ Job 38.11. avec l'orgueil de tes flots; בְּנְאֵיֹן חַיַּרְבֶּן Jér. 49. 19, de l'orgueil du Jourdain, son impétuosité; selon d'autres : de ses rives superbes.

ל בארח באות f. 1º Ce qui s'élève, ce qui monte. Ex. unique: מַשְּׁרָ Is. 9. 17,

קארנים m. pl. (rac. האו) adj. Orgueilleux: קובר לנְאֵרוֹים Ps. 123. 4, le mépris des orgueilleux; keri, deux mots: לנְאֵר רוֹיִרם des orgueilleux oppresseurs (v. רְיָרֵים).

קּאָיוֹת f. pl. Les vallées (v. אָיּוֹת f. pl. Les vallées (v. אָיִּוֹת

ו בְּאֵל ו nº Racheter (un bien de famille, un objet consacré, un esclave); fréq. délivrer, affranchir: יָנָאָל אֵד פִּקְּפֶּר אָּחִירי Lév. 25. 25, il rachètera le bien que son frère a vendu ; אַמרילָהָ אַתַּוּח אַיז־נָּאָלֶרָיר Ruth 4. 6, rachete, toi, ce que j'ai le droit de racheter; jouis, toi, de mon droit de rachat ; יָאָם־רַוֹּשֵּקְהִישׁ יָנְאָל אֵיז־בֵּיתוֹי Lev. 27. 15, si celui qui a consacré sa maison veut la racheter ; אַחָד פַאָּקדר רָבָאֵלָזי אַ Lév. 25. 48, un de ses frères le rachètera (celui qui s'est vendu comme esclave); אַאַל תַי שָבְהוֹ תַעַכֹּב Is. 48, 20, l'Eternel a délivré son serviteur Jacob. Avec מָנֹאֵל אֹתָר מְבַּל־רֶד : מְיָד Gen. 48. 16, qui m'a délivré de tout mal; יַנְּאָלֵם מִיֵּד אוֹיְב Ps. 106. 10, il les a dé. livrés de la main de l'ennemi.

אַמ־יִנְאָלֵהְ פוֹב יְנְאָל Ruth 3. 13, s'il veut' t'épouser, c'est bien, qu'il t'épouse.

Niph. Etre racheté, se racheter: רְאָמִדְלֹאִ רְאָאֵל בְּאָאֵל בְּאָלֵּל בְּאָל בְּאָב בּאָל בּאָב בּאבּבּיב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאבּבּיב בּאָב בּאָב בּאָב בּאבּבּיב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּיב בּאָב בּאב

II יְנָאֶלִישׁ חְשֶׁהְ וְצֵּלְמֶיתוּ Job 3. 5. que l'obscurité et l'ombre de la mort le souillent (ce jour); selon d'autres, de I יְנָאֶלִי qu'elles le réclament, redemandent.

אָנְאָלָּה et נְּנְאֵלָּה Etre souillé: נְּנְאֵלָּה Lament. 4. 14, ils sont souillés de sang; מוֹרְאָה וְנְנְאָלָה Soph. 3. 1, ville rebelle et souillée (de péchés).

Pi. Souiller, profaner : אָבֶּרְתְּנְאַלְּסִקּ Mal. 1.7, par quoi t'avons-nous souillé,

profané?

Pou. 1° לְּחָם מְּבֹאָל Mal. 1. 7, un pain impur. — 2° Etre déclaré impur, être rejeté: תְּנְאָלוּ מְרָ תַּבְּרָוּל Esdr. 2. 62, ils furent rejetés du sacerdoce.

Hiph. Souiller: יְּלְבְּשִׁיֵּה אֶּנְאָלְתִּי Is. 63. 3, j'ai souillé tous mes vétements,

p. יָדְּגָאֵלְתִּי . p

Hithp. Se souiller, se rendre impur: אָבֶּר לְּבִּירְתְּנָעֵל בְּחַרְבֵּג חַמְּלָּךְּ qu'il ne se souillerait pas en mangeant les mets du roi.

אַלֵּב m. Avilissement, souillure: מַאַלַר רְאָרָע Néh. 13. 29, les souillures, l'avi-

lissement du sacerdoce.

בּבְּרֵם ... (avec suff. בְּבְּי, plur. בְּבְּרָם et הַבְּיָם בּ. 10. 12, et leur dos; בְּבְּיִם בַּבְּרָם Ez. 43. 13, ceci

était le dos de l'autel, c.-à-d. la superficie; בעבר נבר סוניד Job 15. 26, avec le dos épais de ses boucliers. — 2º Hauteur, haut lieu, monument: מַּמְבָּנִי־לַהְ גַב Ez. 16. 24, tu te construis un haut lieu (parall. בְּבְּטֹחֵיהָ וַבָּהָ ; (רְמָיז vers. 31, en construisant tes hauts licux, tes autels, ou: tes maisons de fornication, tes maisons infames; לְנַבֵּי־רוֹמֵיר וְבֵּיכָם Job 13. 12, vos monuments sont des monuments de limon, ou: vos pensées profondes, sublimes, ne sont que des arguments vains, frivoles; d'autres traduisent: vos corps. — 3º Jante (d'une roue): וְגַבֵּיחָן וְגֹבָה לַחָן Ez. 1. 18, leurs jantes étaient d'une hauteur (effrayante); אַיניָם יְלָאִר מָיניָם même vers., leurs jantes étaient remplies d'youx, ou leurs corps. — 4° Avec pg sourcil: ראָר אַבּיר בּינִיוּ Lév. 14. 9, et ses sourcils.

בּבְּיבוּ chald. Dos; de la בּבְּיבּ sur, dessus: מֵלְים בּבְּיבּ Dan. 7. 6, (elle avait) sur son dos, ou au-dessus de soi; ' עַלִּים בַּבְּיבָּי Aboth, monte au-dessus d'eux, c.-a-d. les surpasse.

בָּר m. pl. נְבִים un בְּבִים II Rois 25. 12, cheth. des laboureurs.

וַיְסְשׁן צָּרְדְּתְבֶּיִת גַּבְים m. Planche: וַיְסְשׁן צָּרְדְתְבָּיִת גַּבְים I Rois 6. 9, il recouvrit le temple de planches; selon d'autres: le plafond de dessous, inférieur.

II או Citerne, puits: מָאשׁ עֵלְבֹנְרָם Jér. 14. 3, ils viennent près des citernes, des puits; בַּרִים II Rois 3. 16, des fosses.

III בו m. (v. מוֹשׁ). Sauterelle: שְׁשִּׁשְׁ Is. 33. 4, on se jettera dessus comme se précipitent des sauterelles (v. מְשִׁשְׁ).

בוֹ et אַבְי chald. Fosse: בְּלֵב אַרְיָנְתָא Dan. 6. 8, dans la fosse aux lions, plus souvent יְבָּא.

אַבְּאָשׁוֹרְ טֵּרָם מְּנְבָּא Puits, fosse: בְּלְּתְשׁוֹרְ טֵּרָם מְנְבָּא Is. 30.14, et pour puiser de l'eau dans une fosse, un puits; בְּאָאָדְי וּנְבָאָר Ez. 47. 11, ses marais et ses fosses.

ים בּאָים Les collecteurs, les receveurs :

יְתַּוּשְׁיִים ׁמְחְוִירִין הְּוְיִיר ְּהְוִיִּיר ְאָּרִיר ְּהְוִיִּר ְאָרִיר ְאָרִיר Aboth, les receveurs reviennent constamment.

ាំភ្លុំ (fut. កង្កក, inf. ក្នុង et កក្កង្ 4° Etre haut, élevé, grand : אַבְּרָא לְפָרוֹי Ez. 31. 5 (p. rrps), sa hauteur était (plus) élevée que, dépassait (celle des autres arbres); יִשׁוּר שְׁחָקִים גָּבְתוּ מְשֶׁבֶּ Job 35. 5, considère les nuées qui sont élevées au-dessus de toi ; רַיַּגְּבָהוּ מָבֶּל־הַוֹעָם I Sam. 10. 23, il fut plus grand que tout le peuple (de toute la tête). Sens moral: ואָבָאוֹת בָּבְּשְׁשְׁט Is. B. 46, l'Eternel Zebaoth sera grand par la justice. — באַל־הִנְבָּדִישׁ בּ'Etre fier, s'enorgueillir: אַל־רָתְנְבָּדִישׁ Jér. 43. 45, (écoutez, prêtez l'oreille) ne soyez point orgueilleux; התנתרנה Ez. 16. 50, elles s'enorgueillirent (p. לארגבה לבי : לב Fréq. avec לארגבה לבי Ps. 131. 4, mon cœur ne s'est point enorgueilli, enflé d'orgueil; לְּמַנֶּרִישֶׁבֶר רָבְּמָח לָב־אִרש Prov. 18. 12, avant la catastrophe le cœur de l'homme s'enorgueillit. .. En bonne .part : מינבה לבו ברבי בי II Chr. 17.6, son cœur s'éleva dans la voie de Dieu, c.-à-d. fut plein de zèle pour le service de Dieu.

Hiph trans. Elever, rendre haut: דובקחמי בין שפל Ez. 17. 24, j'ai élevé l'arbre qui était petit, bas; בָּר־תַגְבִּיתַּ קפר, קפר Jér. 49. 16, quoique tu élèves ton nid comme l'aigle ; יותה הַיבִּרהַ Prov. 17. 19, celui qui élève, rend haute, l'entrée de sa maison; אַס־כַּל־מִיךָּ רַנְבָּרַתַּן ਅਦ੍ਹਾਂ Job 39. 27; est-ce par ton ordre que l'aigle s'élève (dans les airs)? יוֹבְּעַתָּק לְמְעָלָת ix Is. 7. 11, ou élève ta demande jusqu'en haut, c.-à-d. demande qu'un signe paraisse au ciel ; קַּשֶּׁנְבֶּירָדִי רשבי Ps. 443. 5, qui demeure si haut, dont la demeure est si élevée ; בַּבְבַּידוּוּ עוּק Job 5. 7, ils élèvent leur vol, ils volent haut.

י הוא toujours const. adj. Élevé, orgueilleux: בְּבֵּחְרַמֵּי Ps. 101.5, הַבְּחִרְּבָּר Eccl. 7.8, בְּבַחִילֵב Prov. 16.5, dont le regard, l'esprit, le cœur, est élevé, orgueilleux.

תַלְּבָּי adj. (const. אַלַבּ, fem. הַהָּבֹּי). ני Haut, eleve: בַּלְּהָי הָלַבְּ הַלַּבְּ I Sam. 9.2,

ישׁרה וְבְּהוּת הָאָרָם: Orgueil בַּרְהוּת Is. 2. 17, l'orgueil de l'homme sera abaissé.

ליבול פון ביל פון אר די פון אר די פון אר פו

לבולה f. (plur. אַבּוּלְה Job 24. 2, ils mite, borne: יבְּוּלְה Job 24. 2, ils reculent les bornes (des champs); יהְבָּקְת גְּבְלָה Is. 28. 25, (il sème) de l'épautre dans ses limites (à la place qui lui convient); בַּבְּלָה עָבִים Deut. 32. 8, il fixa les limites des peuples.

רוֹם et בוֹל adj. et subst. 1° Fort, puissant, vaillant; héros, guerrier:

יים אים Gen. 10. 9, un fort chasseur; ראה בוחל לוויות שבר באבץ Gen. 10. 8, il commença à être puissant sur la terre, il fut le premier héros; אַבֿרָים לָשָׁתּוֹת בָיִן Is. 5. 22, vaillants à boire du vin : ון הַיוּאַדשׁ הַירָח נְבּוֹר חֵיל II Rois 5. 1, il était un vaillant guerrier ; בל גבורר נדויל Jos. 1. 14, tous les guerriers. Quelquefois puissant par la fortune, riche : בַּלּ-נְתַּיֹרֶי וו Rois 15. 20, (Manahem leva l'argent sur) tous les hommes puissants et riches; אַרָי מָרָל אַבּיר מַרָל Neh. 11. 14, leurs frères, tous hommes puissants, ou zeles. — 2º Chef d'armée, chef: hbx ון שמות העבורים אשר לדוד II Sam. 23. 8, voici les noms des chefs des armées de David ; גלביי הששקיים I Chr. 9. 26, les chefs de ceux qui gardent les portes. - 3° En mauvaise part, homme violent: מוד מְתְּחָלֵל בְּרָצָח הַאָּבוֹר Ps. 52. 3, que te glorifies-tu de ta méchanceté, homme violent? אַמִּיר מְמִים II Sam. 22. 26, l'homme pur, parfait, comme אָבֶר,

וֹבוֹרָהוֹ f. to Force (corporelle), pouvoir, puissance, courage, valeur: ראם בגבורית שמונים שנח Ps. 90. 10, les ans (de notre vie sont) pour les plus robustes, ou : si le nombre en est fort, de quatre-vingts; בּנְבַּאַרָת נָלֹא בַשָּׁיִת Eccl. 10. 17, pour la force, pour se fortifier, et non pas pour (le plaisir) de boire; ים של בגבירחו עולם Ps. 66. 7, par sa puissance il domine l'univers; פִי יָפֶלֵל Ps. 106. 2, qui peut raconter גבורות בי les œuvres puissantes de Dieu? לבבור היו איטר דעש I Rois 16. 27, les actes de valeur qu'il accomplit (les combats qu'il livra); אָבױרָהַה בַּפִּלְחָפָת Is. 3. 25, ta force, p. tes hommes forts, tes guerriers, (périront) dans la guerre. -2º Victoire: אַרן קול שֵנוֹח וְבוּרָהוּ Exod. 32. 18, ce n'est point le bruit des cris de la victoire.

בּרְרְהָא בְּרֹרְהָא chald. f. Puissance: דְּר הָבְּכְּתָא Dan. 2. 20, a qui appartiennent la sagesse et la puissance.

ਂ ਹੋੜੇ adj.: ਲਾਜ ਸ਼ੜ੍ਹ Lév. 13. 41, il a le

devant de la tête chauve, il est chauve par-devant; opposé à non chauve par derrière.

לְּחַבְּקְ f. Endroit chauve, le devant de la tête sans cheveux, front dégarni: מְּבְּתַּדְתְּח אוֹ בַּנְּתַּדְּח vi בּנְתַּתְּח אוֹ בַּנְּתַּתְּח אוֹ בַּנְתַּתְּח vers. De même d'une étoffe qui a perdu son poil : יוֹחְיבָבְּי אוֹ זֹיִי בְּיִבְּתְּח vers. 55, à l'envers ou à l'endroit; selon d'autres, à la corde ou au poil.

'22 n. pr. m. Neh. 11. 8.

ח בַּכִּים n. pr. d'une petite ville dans le voisinage de Jérusalem, Is. 10. 31.

לְבִינְה f. Lait caillé, fromage: יְבַּוְבִּיקָה Job 10.10, tu m'as fait épaissir, coaguler, comme le lait caillé, comme le fromage.

לְבְּרִיכִּי גְּבִיכִּ הְבָּיכִּ הַנְּכֵּקְהְ: Coupe: לְבִּיִלִּי גְּבִיכִּ הְבָּיכִּ הַבְּכִּף Gen. 44. 2, et ma coupe, ma coupe d'argent; בְּבִים מְלֵּצִּים בְיִין Jér. 35. 5, des coupes pleines de vin. — 2° Ornement en forme de coupe: בְּבִיכִּיהָ Exod. 25: 31, ses coupes (du chandelier dans le tabernacle).

קָרֶיר m. Mattre, dominateur: חָהָי Gen. 27. 29, sois le dominateur de tes frères.

לְּכִירָה f. Mattresse, reine; se dit aussi de la mère d'un roi : אַבְּירָת הַּוְּטְבֵּים הַאָבִירָת הַיּוֹבְירָת הַאָּבִירָת I Rois 11. 19, la sœur de la reine Thachpenès; תַּסְבָּירְת בְּבָּירֶת I Rois 15.13, il lui enleva l'autorité de reine (à Maacha, sa mère) (v. הְּבָרֶת).

ת נְבִישׁ: Une pierre précieuse, ou : cristal: קָבְרשׁ לֹא רָיָבֵר Job 28. 18, (auprès d'elle) on ne songe plus au corail et au cristal (v. אָלְנָבִרשׁ et תַּבְּרֹשׁ).

לבל Limiter, former une frontière, fixer une limite: אָרָר וְּלְבְּרֵלְיִ רְּבְּבֹּלֹּלְ-אִרוֹ Jos. 18. 20, le Jourdain forme sa frontière (du côté de l'Orient); אַטֶּר נְּבְלִּי רְאשׁיִים Deut. 19. 14, (tu ne reculeras pas la borne de ton prochain) que tes ancêtres ont fixée, placée; avec בְּ confiner: אַבְּלֹּבְּרִי מִינְיִלִּי בְּבִּלִּי בַּבְּרִי בַּרִי בְּבִּלִּי בַּבְּרִי בַּרִי בְּבִּלִּי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבִּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבִּלִּי בְּבָּרִי בְּבִּרִי בְּבָּרִי בְּבִּרִי בְּבָּרִי בְּבִּרִי בְּבָּרִי בְּבִּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבִּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבִּרִי בְּבִּרְ בַּבְּרִי בְּבָּרִי בְּבְּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבָּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבָּרִי בְּבְּרָּי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּי בְּבִּיים בְּבִּיים בְּבְּרִי בְּבִּיים בּיִּים בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּיים בְּבְּרִי בְּבְּיים בְּבִּיים בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבִּיים בְּבְּיִים בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיים בְּבִּיי בְּבְּייִים בְּבִּיים בְּבִּיים בְּבִּיים בְּיִּים בְּבִּיים בְּיִּים בְּיִים בְּבְּייִים בְּיִים בְּבְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיי בְּיִבְּי בְּבָּיי בְּבִּיי בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיבְיים בְּייִי בְּיִבְיי בְּיבְּיי בְּיִים בְּיִי בְּיי בְּיִים בְּיִים בְּיבְיבְיי בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיִים בְּיבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיבְּיי בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיי בְּיבְייים בְּיִים בְּיבְייים בְּיבְיי בְי

Hiph. יונבל אוד דער Exod. 19. 23, mets des limites autour de la montagne.

בל ח. pr.' d'une ville phénicienne, Ez. 27. שְּבְּלֵּכִים זְ I Rois 5. 32, des hommes de Gabal; selon d'autres: des tailleurs de pierre, de בָּבָּל limiter, mesurer exactement; הַבְּל Jos. 13, 5, et le pays des Gablites.

הָבֶּל n. pr. Province au sud de la mer Morte, Ps. 83. 8.

וְבְבּל (ע. בְּבַבּל).

(וְבַל ים (ע. וְבַלִים.

לְבְּלֶת נַבְּלֶת נַבְלֶת בַּבְלֶת Exod. 28. 22, des chaines tressées, enlacées comme des cordes, ou des chaînes terminant le pectoral, c.-à-d. attachées au bout.

ובא m. Bossu : ארֹינְבֶּן Lév. 21. 20, ou s'il est bossu.

Ps. 68. 46, 47, montagnes... montagnes formées de beaucoup de collines; selon d'autres, de בַּ montagne élevée.

עבל n. pr. d'une ville lévitique dans la tribu de Benjamin, Jos. 18. 24, appelée aussi גבל הניבו Jug. 20. 10.

자기가 n. pr. m. I Chr. 2. 49.

לְּבָעֵה f. (plur. הְּבָשׁה). 1° Colline: הַּיְבְּשָׁה Exod. 17. 9, le sommet de la colline; הְצָרֶלְה Jos. 3. 3, colline des prépuces, lieu où les Israélites furent circoncis par Josué. — 2° Dans la composition des noms propres de plusieurs villes situées sur des hauteurs: בְּבְשֵׁח שָׁאֵבּל I Sam. 13. 2; appelée aussi בְּבְשֵׁח שָׁאַבּל I Sam. 13. 4; בְּבָשׁח שָׁאַבּל I Sam. 10. 5. הַאָבְּלְּהָר I Sam. 10. 26, Gebaa, appart. à la tribu de Benjamin; בְּבְשֵׁח בָּבְשׁח בָּבְשׁח בַּבְּשׁח בַּבְשָׁח בַּבְשׁח בַּבְשָׁח בַּבְּשׁח בַּבְּשָׁח בַּבְּשָׁח בַּבְשָׁח בַּבְשָׁח בַּבְשָׁח בַּבְשָׁח בַּבְשָׁח בַּבְשָׁח בַּבְשָׁח בַּבְשָׁח בַבְּשָׁח בַּבְשָׁח בַבְשָׁח בַּבְשָׁח בַּבְשָׁח בַּבְשָׁח בַּבְשַׁח בַּבְשָׁח בַּבְשַׁח בַּבְשָׁח בַּבְשָׁח בַּבְשָׁח בַּבְשָׁח בַּבְשָׁח בַבְשָׁח בַבְּעָח בַּבְשָׁח בַּבְשָׁח בַּבְשָׁח בַבְּעָח בַּבְשָׁח בַבְּעָח בַּבְשָׁח בַבְשָׁח בַבְּעָח בַּבְשָׁח בַּבְשָׁח בַּבְשָׁח בַבְּעָח בַּבְשָׁח בַּבְּעָח בַּבְשָׁח בַּבְּעָח בְּבְשָׁח בַּבְּעָח בִּבְּעָח בִּבְעָח בִּבְּבּע בּבְּעָח בִּבְּעָח בִּבְּעָח בְּבְעָח בִּבְּעָח בִּבְּעָח בַּבְּעָח בְּבְּעָח בִּבְּעִיח בְּבָּע בּבְּעָח בִּבְּעָח בִּבְּעָּה בּבְּעָּח בַּבְּעָּה בַּבְּעָּח בְּבָּבְּי בּבְּעָח בִּבְּעָח בְּבָּבְּי בִּבְּבְּי בִּבְּעָּי בּבְּעָח בַּבְּבָּי בּבְּבָּי בּבְּבָּבְי בִּבְּבָּבְי בִּבְּבְּי בְּבָּבְי בִּבְּבָּי בִּבְּבָּבְי בְּבָּבְי בְּבָּבְי בִּבְּבְי בִּבְּבָּי בְּבָּבְי בְּבְי בְּבָּי בְּבָּבְי בְּבָּבְי בְּבָּבְי בְּבָּבְי בְּבָּבְי בְּבְי בְּבָּבְי בְּבְ

אַרְעוֹן n. pr., ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 25; בְּעִיִּדִם Il Sam. 21. 1, les habitants de Guibéon.

אַרְעל m. Tige. Ex. unique: הַּבְּעל m. Tige. Ex. unique הַבְּעל Exod. 9. 3t, le lin avait des tiges, s'élevait en tiges.

הקצח n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18, 28.

וֹבְבֶּר (fut. רָבְבֵּר) 1° Etre fort, puissant; יבר חסהו בלדירארו: Ps. 103, 11, sa grace est puissante en faveur de ceux qui le craignent; יְתשֹּיָתוֹ וְבֵּר בְּצֶּחָיוֹי I Chr. 5. 4, Juda a été puissant parmi ses frères; בין אוייב Lament. 1. 16, car l'ennemi est devenu puissant, ou a vaincu; פאריות וברו II Sam. 1. 23, ils étaient plus forts que des lions; עריני חאַנשרם II Sam. 11. 23, parce que ces hommes ont eu le dessus, quelques avantages sur nous; בְּרַכֹּיז אַביף גַּברוּ בַל־גַּרְכֹת חוֹרָי Gen. 49. 26, les bénédictions de ton père (de moi) surpassent celles de mes ancêtres; לא בְּכֹתַ רָבְּבֶּר־וּצִּרשׁ I Sam. 2. 9, ce n'est pas par la force que l'homme est vainqueur. — 2" Augmenter de force, croitre : אַנְּבָּרַיי השרם Gen. 7. 18, les eaux crurent; Job 21.7, et ils augmentent de force, ou de richesses.

Pi. Rendre fort: יְגְמֶרְתִּים מְנֵיך Zach. 10.12, je les rendrai forts dans l'Éternel; וַתְיַלִּים יְנַבֶּר Eccl. 10. 10, il faut qu'il augmente les forces, qu'il emploie toutes ses forces.

Hiph. Rendre fort, confirmer, triompher: יְחָנְבְּיִר לְּרָבִּים Dan. 9. 27, il confirmera l'alliance, ou: il contracte une solide alliance avec un grand nombre; לְלְשׁוֹנֵע נַנְבְּיִר Ps. 12. 5, nous triompherons par notre langue.

Hithp. 1° Se montrer fort, braver, s'enorgueillir, grossir: על־אַיְבֶּיוּ יְחְשַּבָּרּוּ 15. 42. 13, il se montre fort contre ses ennemis; וְאֵלְ־שִׁיֵּיִי יְחִשְּבָּר וֹ Job 15. 25, et il brave le Tout-Puissant; בי יְחִשְּבֶּרוּ Job 36. 9, parce qu'ils sont violents, ou : enses d'orgueil; מְעֵיֶן תְשִּׁחְשַבְּרּ Aboth, une source qui grossit.

קברים . (pl. גרש., v. שלש.). 1°Homme, male, mari: אבר לאריצבור לאריצבור לאריצבור Jér. 22. 30, un homme a qui rien ne réussira tant qu'il vivra; אבר Job 3. 3, un homme a été conçu (un enfant mâle); Prov. 6.34, la fureur du mari. Guerrier: מַנְצֵּרָר מַנְצֵּרָר Job 38.3,

ceins tes reins comme un homme ferme, ou comme un guerrier. Plur. לַּנְבָרִים Jos. 7. 14, homme par homme. — 2° Chacun: מָבֶר בְּנְסְלָּחוֹ רַלַבּוּך chacun (chaque sauterelle) suit sa voie.

קבר n. pr. m. I Rois 4. 19.

יבר הפרם: Ps.18.26, homme pur (forme chald.).

לְבֶר פְּרְבְּנֵי גָלוּתָא m. chaid. Homme: בְּרַר פְּרָבְנֵי גָלוּתָא Dan. 2. 25, un homme d'entre les captifs; plur. אָבְרֵיץ 3. 8; בְּרַיִּץ, 6. 6.

חַבָּף n. pr. d'une ville, Esdr. 2. 20.

לְבָּרֵי m. chald. Héros, guerrier: תְּלָּבְּרַ Dan. 3. 2, les vaillants guerriers (c. יוֹבְּא hébr.).

נקריאל (homme de Dicu) n. pr.

L'ange Gabriel, Dan. 8. 16.

לְבֶּרָתְּ (avecsuff. נְּבִרְתִּר). Maitresse: מְּבָרְתִּר קַבּרְתִּר (Gen. 16. 8, Saraī ma maitresse; מְבִרְתִּח Prov. 30. 23, sa maitresse; נְבְיִתְּת נְבֶּרֶת זָבְרָתְּ Is. 47. 7, je seraî toujours la maîtresse (dominatrice); נְבְיָרִת מַמְלָכוֹת (dominatrice); מְבֶּרֶת מַמְלָכוֹת (dominatrice); מְבֶרֶת מַמְלָכוֹת (dominatrice); מְבֶרֶת מַמְלָכוֹת (dominatrice); מְבֶרֶת מַמְלָכוֹת (dominatrice); מּבְרֶת מַמְלָכוֹת (dominatrice); מּבְרֶת מַמְלְכוֹת (dominatrice); מּבְרָת מַמְלְכוֹת (dominatrice); מּבְּרָת מַמְלְכוֹת (dominatrice); מּבְּרָת מַבְּרָת מַבְּרָּתְּת (dominatrice); מּבְּרָת מַבְּרָת מְבְּרָת מְבְּרָת מַבְּרָת מַבְּרְתְּתְּרָת מַבְּרָת מְבְּרָת מִבְּרָת מְבְּרָת מְבְּרָת מִבְּרָת מַבְּרָת מְבְּרָת מְבְּרָת מִבְּרָת מַבְּרָת מ

אָרְהְחוֹן n. pr., ville de la tribu de Dan. Jos. 19. 44.

אָנָי m. (const. אַ, avec suff. אַנִּי; plur. mai). Toit: מְמִיִר נְּמִיר Ps. 129. 6, comme l'herbe qui croît sur les toits; שִּׁרְיבָּע Exod. 30. 3, son toit (le dessus de l'autel).

וְתַשֶּׁלְ מִוְרֵע־זָּר וואא . Coriandre: יְתַשֶּׁלְ מִוְרֵע־זָּר וואא Nomb. 11.7, la manne était comme la graine de coriandre.

II אבר (c. בי bonheur) n. pr. Gad, une idole; la fortune, comme בּן, ou la même que בַּן.

קנף m. Bonheur. Ex. unique: בָּנָר Gen. 30. 11, avec bonheur. Keri בָּא נָר le bonheur est venu.

74 n. pr. 1° Gad, fils de Jacob, Gen. 30. 11; 735 Deut. 3. 12, à la tribu de Gad.— 2° Gad, prophète du temps de David, I Sam. 22. 5.

וויף לְּרֶבְּיָא m. pl. chald. Les trésoriers, intendants, Dan. 3. 2, 3 (v. נְּיָבָר,).

ח בְּרְבּוֹרָה n. pr. d'une station dans le

désert, Deut. 10, 7, appelée aussi יוֹים Nomb. 33. 32.

רות (ע. און) S'associer, se réunir en bandes: אַרָּמָשׁ צַּלְּרָמָשׁ Ps. 94. 21, ils so réunissent en bandes (ils conspirent) contre la vie du juste.

Hithp. 4° Comme Kal. אוֹחָהָיִה הְּשְּׁבְּּתְּ Mich. 4. 14, maintenant tu te réunis par bandes; אַרְיְאוֹרָדוּ Jér. 5. 7, ils se réunissent. — 2° Se faire des incisions (en signe de deuil, ou comme pratique idolatre): אַרְיִּשְׁבְּיִלְּיִ בְּעִּשְׁבְּיִן I Rois 18. 28, ils se firent des incisions suivant leur usage.

רבן chald. Couper: אַרְלָאָא Dan. 4. 11, coupez, abattez l'arbre.

עַהָּת (ע. בַּנְּתוּ).

סניה (plur. const. seul usite היה) Rives, bords d'un fleuve: בַּלּבְּבָּל יַבְּלֹים Jos. 3. 18, (le Jourdain regorgeait) par-dessus touss es bords; גְּוֹיתָיוֹן I Chr. 12. 15, cheth. p. בְּרֹתִיוֹן.

m. (plur. בין et mi-). 1° Incision (sur la peau), sillon: בל בליינים בּיִירֹם Jér. 48. 37, des incisions sur toutes les mains; repru no Ps.68.11, égalisesen les sillons. - 2º Bande armée, troupe légère, se livrant au pillage et faisant des invasions dans les pays voisins: גרי דנוינט Gen. 49. 19, Gad . des bandes armées s'uniront contre lui, feront une invasion dans son pays, ou: des troupes s'uniront, se formeront dans son sein (pour faire la guerre) (v.איף אַחַרֵי הַאָרוּד־חַוּיָה; (אר.יע) I Sam.30.8, poursuivrai-je cette troupe? וארם רצאו וו בראדים II Rois 5. 2, les Syriens sortirent en maraudeurs ; וּכְּחַמֵּר אִישׁ נְּהוּדִים Osée 6. 9, comme l'attente des bandits (qui épient) un homme ; בני תַּנְרַגּר II Chr. 25. 13, les bandes, troupes. Poét. 72 Mich. 4. 14, fille de la bande, p. bande de pillards. Métaph. יחד יבאש ורה Job 19. 12, ses troupes viennent ensemble (les maux que Dieu envoie).

קרוֹל et לוף (const. בְּרוֹל, בְּרוֹל quelois קרוֹל (adj. 1° Grand, considérable, considére, nombreux, important:

אים הערול Nomb. 34. 6, la grande mer; קסמר ברול Gen. 50. 10, un grand deuil; השבח גרלה Gen. 15. 12, une grande (profonde) obscurité; עור קשום Gen. 29. 7, le jour est encore grand (long), ou: il fait encore grand jour; לְבָּחִים ברוּלִים Néh. 12. 43, de nombreux sacrifices; קפות אוֹ נְיוֹלֶת Nomb. 22. 18, une chose petite ou grande, importante ; וּבְרַול־כֹּחַ Nah. 1. 3, grand par la force ; אַל הָעָצָה Jer. 32. 19, grand par le conseil. Subst. מגדיל ורושה Exod. 15. 16, par la grandeur, puissance, de ton bras. Plur. לשח בְּדֹלְתֹח Ps. 108. 21, qui a fait de grandes choses, des merveilles; Ps. 131. 1, je n'ai point לא־חַלֶּבְתִּי בְּנִרֹלְוּה cherché à pénétrer des choses grandes (et au-dessus de moi). — Grand (par l'age), ainé : אַרִּד רָפָּית תַּוּרוֹל Gen. 10. 21, (Sem) frère de Japheth, l'ainé (douteux si Sem était l'ainé ou Japheth?). Grand, considere : אַינָגוּ נָרוֹל בַבָּרָת חָזָח מְשָּיִר Gen. 39. 9, nul n'est plus considéré que moi dans cette maison; אַצַּח גָרוֹלָח II Rois 4. 8, une femme considérée ; אָרשׁ עַרוֹל לחני אדניר II Rois 5. 1, un homme puissant auprès de son maître; הַבַּהַן הַנְּדוֹל Zach. 3. 4, le grand pontife; קַּמַרוֹל II Rois 18. 19, le grand roi, titre des rois d'Assyrie; plur. וללים les grands: ים ביל הגדליד Jon. 3. 7, par l'ordre du roi et de ses grands, ou princes. — 2º Orgucilleux, impie: לַשׁוֹן מְדַבֶּרָת גִּוֹלוּת Ps. 12. 4, une langue proférant des paroles orgueilleuses, impies.

ברולה הרולה (ברולה ברולה ברולה ברולה אין ברולה ברולה אין ברולה ברולה ברולה אין ברולה אין ברולה ברולה

ורוף (plur. seul usité). Moquerie, insulte (rac. קדף insulte (rac. קדף): גווים לְּנְדּוֹמָים (גווים Is. 43,

לְרוּפָה הֶרְיְּחָת הְּרְיּמָת וּנְרִיּמָת הְרְיּמָת הְרְיּמָת בּיִרְיּמָת בּיִרְיּמָת בּירִיּמָת בּירִימָת בּירִימָת Ez. 5. 15, elle sera un sujet de honte et d'opprobre.

ville dans les montagnes de Juda, Jos. 15.58.—2° D'un homme, I Chr.8.31.

וניה plur. (ע. וייות).

ን n. pr. m. II Rois 13. 14 (v. ካ. n. pr.).

ካን n. pr. m. Nomb. 13.11.

הריאל n. pr. m. Nomb. 13. 10.

לְּרָיָּהְ (v. יְּבְיּלְתֵּיְבְּי (נְּיִר (v. יְּבִּיּלְתַּיִבְּּר (נְּיִר Cant. 4. 8, et mène paitre tes chevreaux, ou : tes jeunes chèvres.

בריש m. 1º Gerbes entassées: ינְאַבֶּל Exod. 22. 5, et si un tas de gerbes est consumé. — 2º Monument de sépulture (fait en forme de monceaux de gerbes): אָבָרִישׁ יְשְׁקִּתֹּדְ Job 21. 32, il court vers sa tombe, ou il y repose; selon d'autres: il repose près des gerbes.

(גָּנֶת ٧٠) בְּרִיתְיוֹ

לַלֵּל (fut. יַנְקֵל) 4° Etre grand, grandir, être élevé : פר־גַרַל שָׁלַח Gen. 38.14, que Selah était devenu grand; יַּינְהָלֹּה קיניים Gen. 25. 28, les jeunes gens grandirent; אַבָּלָרִים אָטֵוֹר נַּדְלֹבּ אָחוֹי I Rois 12. 8, les jeunes gens qui avaient grandi avec lui , c'est-à-dire qui avaient ete eleves avec lui ; פר מנצורר גודלני כאב Job 31.18, car depuis ma jeunesse il a grandi à mes côtés comme près d'un père (יביר, comme יבי, je l'ai eleve. — 2º Etre, devenir grand, puissant, considéré, riche : אַלְרָע גַּרֶלָּתָ מָאֹר Ps.104. 1, Eternel, mon Dieu, combien tu es grand! מַח־נְּרָלוּ מַצַטֶּיך Ps. 92. 6, que tes œuvres sont grandes; קקהַל אָנָהַל מְשָּׁךְ הַיִּקְם מַיִּבְיל מְשָּׁרְ הַיִּבְּל מְשָּׁרְ הַיִּבְּל Gen. 41. 40, je ne serai plus grand

que toi que par le trône (je n'aurai de plus que toi que le trône); מַיִּבְּהֵל תָּאָרשׁ Gen. 26.13, cet homme devint grand (riche). — 3° Etre exalté, glorifié : הַיַּבְּדַל न्द्र II Sam. 7. 26, ton nom sera exalté; רְּבְּדֵּל הֵי Ps. 35. 27, que l'Eternel soit glorifié; נְרָלָח נַמְשָׁהְ תַּצִּים תַּנָּח בְּצַינִי I Sam. 26. 24, (comme) ton aine a été aujourd'hui chère, précieuse à mes yeux.

Pi. אַדָּל (Is. 49. 21, אַדֶּל 1° Faire grandir, faire pousser, faire croftre, elever (des enfants) : אַבַּל מַּרַע שִׁעַר ראַשׁוֹ Nomb. 6. 5, (il doit) laisser crostre les cheveux de sa tête; רְגַשֵּׁם רָגָדֵּל Is.44.14, la pluie le fait crottre (l'arbre); בַּנִים ים בלים Is.1.2, j'ai élevé des fils; בְּבֶּלְחִי וה ls. 51. 18, de tous les enfants qu'elle a élevés. — 2º Rendre grand , puissant, considéré : יָאָר פַּל־אַטָּר וּדָּלוֹי במלה Esth. 5. 11, et combien le roi l'avait rendu grand ; קַּיָלְהְּ אָחֵל נַנֶּלְהְ Jos. 3.7, aujourd'hui je commencerai à to relever (aux yeux de tout Israel). -3° Exalter, louer, glorifier : רַאַנָּדְלַנוּ בְּחֹדְדָת Ps. 69. 31, je l'exalterai par des actions de graces; אַמָּר לַרָּר אָמָר Ps. 34. 4, exaltez avec moi l'Eternel.

Pou. מְבְּדֶּלִים Ps. 144. 12, (nos fils)

qui poussent, croissent.

Hiph. 1º Agrandir, rendre grand, faire, quelque, chose de grand : דְּנְהַלְתִּי יפָשָי Eccl. 2. 4, j'ai fait de grands travaux; מַבְּבֵּל מַסְרָּהָ Gen. 19. 19, tu as rendu grande la grace (que tu m'as accordée), (tu m'as accordé cette grâce signalée); מַנְהַל יְשׁוּעוֹת מַלְעֹּוֹ Ps. 18. 51, il accorde un grand secours à son roi; ראוּ אַר אָנוּר־תְּנְיָּל כְּשָּׁכָם I Sam. 12. 24, voyez les grandes choses qu'il fit pour vous. Avec un infinitif : בּר־תַּלְבָּחֵיל הַיִּר לַבָּשׁוֹת Joel 2. 21, car Dieu a fait de grandes choses; כור הובריל I Sam. 20. 41, sous-entendu לבשות (ils pleurèrent tous deux) jusqu'à ce que David pleura plus fort. - 2º Devenir grand, puissant: ובְּחָיל כָּר־מָאר Dan. 8: 8, le bouc devint extremement grand; אונקייו ברצט ורגדיל Dan. 8. 4, il fit selon sa volonté et il devint puissant.—Avec 🗝 parler avec orgueil, agir avec orgueil; 22. 12, tu feras des fils tressés (des

avec אי s'élever contre quelqu'un ! ראַל־תַּנְהַל פִידְם בְּיוֹם צְרָח Obad. 12, tu no parleras point avec orgueil au jour du malheur; רינהלו על־עם Soph. 2.10, ils se sont élevés avec insolence sur le peuple (de l'Eternel); הַשְּנְהַרְלִים עָלָי Ps. 35. 26. ceux qui me traitent avec hauteur; Ps.38.17, ils s'élèvent contre בלר הגהרלו moi ; על-ני דעורל Jer. 48. 26, il s'est élevé contre Dieu. Transit. Lever ; Ps. 41.10, il lève le talon contre moi.

Hithp. 4° Se montrer grand: ייייונדלקיי Ez. 38. 23, je me montrerai grand (je ferai voir ma grandeur). — 2° S'élever avec orgueil, s'enorgueillir, avec בל בלישל: בל Dan.11.36, il s'élèvera avec arrogance contre tout dieu; אם־יַרְתְגַּבֵּל תַּבְּשׁוֹר Is.10.15, la scie s'enorgueillit-elle, se soulève-t-elle (contre celui qui l'emploie)?

part. ou adj. verbal (de יַרֵל). m. Ce qui est, devient grand : וְתַשַּבֶּר שְׁמוּשָּל וולה וּגַרֵל I Sam. 2. 20, le jeune Samuel allait grandissant; בוַלַהְ חַלוּהְ וְבָרֵל Gen. 26. 13, il allait s'enrichissant; אַרַלֵּר בָּטָּר Ez. 16. 26, (qui ont) de grands corps.

n. pr. m. Esdr. 2. 47.

בּוֶרֶל m. (avec suff. קּרְלה, une fois בּוֶרֶל): 1º Grandeur, magnificence, gloire, honneur: פגרל זרוצף Ps. 79. 44, selon la grandeur (puissance) de ton bras; אַל־מִי הַמִּיחָ בְּגַּדְלָּף Ez. 31. 2, a qui ressembles-tu dans ta magnificence? ישבו לרל לאלתייט Deut. 32. 3, rendez gloire à notre Dieu. — 2º Avec عجد orgueil, fierte : גָר לְבַב מֶלֶהְ־אַשׁוּר Is. 10. 12, l'orgueil du roi d'Assyrie.

(גָרוֹל . ע) בָּריל (אַרוּלָח (ע. וּדְיּלָה).

et נְבַלְיָהוֹ (que Dieu élève) n. pr. 1º Gedalyah, fils d'Ahikam; israélite, nommé par Nabuchodonozor gouverneur de la Judée, II Rois 25. 22, Jér. 40. 5. — 2° Esdr. 10. 18. — 3° Jér. 38. 1.

קּרָלים m. pl. 1° בְּרָלִים תַּבְּשָּׁח־פָּהְ Deut.

cordons, des franges aux quatre coins de ton vêtement). — 2° אַרְלָּים I Rois 7. 17, des guirlandes, festons (ornement d'architecture).

תי ח. pr. m. I Ch. 25. 4.

ערקה אונים ביים ביים Is. 10. 33, et les hautes branches seront abattues; בֶּל־יָקֶן גְּרִיבָּי Is. 15. 2, toute barbe sera coupée; Is. 15. 2, toute barbe sera coupée; וְגַרְעָהִי צָּרִדּיְוֹיְנְקְּ Sam. 2. 31, je couperai ton bras, c.-à-d. je détruirai ta force; בָּרַ רְיַבְּיִלְ בִּיְרָ רְיַבְּעָרְ מַלֹּ מֶרֶן רְשָׁרְצֵל Lament. 2. 3, il a brisé dans sa colère la corne d'Israel (sa force).

. Pi. Abattre, briser: יְבְּרָיֶל נְּדֵּעֵ Ps. 107. 16, il a brisé les verrous de fer; יְאַבֶּירַיְהַם הְּגַבְּשׁי Deut. 7. 5, vous abattrez leurs statues, ou leurs bois.

Pou. Être abattu : אַקְּפֶּים וּדְּפָּט Is. 9.

וְרְעוֹין (qui abat) n. pr. Gédéon, juge, Jug. 6. 11.

שׁרָעם. n. pr. d'un endroit de la tribu de Benjamin, Jug. 20. 45.

ח. pr. m. Nomb. 1. 11.

לְבֶרֵתְּי צְּּתִּדְּמָר לְּחֵר (une haie: בְּרָתִּי צְּתִּדְּמָר (dever un mur, une haie: בְּרָתִּי צְּתִּדְּמָר (חִבְּרַתִּי בְּרַתְּי צְּתִּדְּבְּתִּי (חִבּרַתְּי בְּרַתְּי בְּרָתִי בְּרַתְּי (חַבְּרַתְּי בְּרָתְי בְּרָתְי (בְּרַתְּי בְּרָתְי בְּרָתְּי בְּרָתְי בְּרָתְי בְּרָתְי בְּרָתְי בְּרָתְי בְּרָתְי בְּרָתְּי בְּרָתְי בְּרָתְ בְּרָתְי בְּרָתְי בְּרָתְי בְּרָתְי בְּרָתְי בְרָתְי בְּרָתְי בְרָתְי בְרָתְי בְּרָתְי בְּרָתְי בְּרָתְי בְרָתְי בְּרָתְי בְרָתְי בְרָתְי בְרָלְא בַּצְתִי בְרָלְא בַּצְתִי בְרָלָא בַּצְתִי בְלָא בַּצְתִי בְּלָא בַּצְתִי בְּלָא בַּצְתִי בְּלָא בַּצְתִי בְלָא בַּצְתִי בְלָּא בַּצְתִי בְלָא בַּצְתִי בְלָא בַּצְתִי בְלָא בַּצְתִי בְלָא בַּצְתִי בְלָא בַּצְתִי בְלָא בַּצְרִי בְלָא בַּצְתִי בְלָא בַּבְּתִי בְלָּא בַּבְּתִי בְלָא בַּבְּתִי בְלָּא בַּבְּתִי בְלָּא בַּבְּתִי בְּלָּא בַּבְּתִי בְּלָּא בַּבְּתִי בְּלָא בַּבְּתִי בְּלָא בַּבְּתִי בְּלָא בַּבְּתִי בְּלָא בַּבְּתִי בְּלָא בַּבְּתִי בְּלָּא בַּבְּתִי בְּלָּא בְּבָּא בַּתְי בְּלָא בַּבְּתִי בְּלָּא בַּבְּתִי בְּלָּא בְּבָּתְי בְּלָּא בְבָּא בְּתִי בְּלָּא בְּבָּתְי בְּלָּא בְּבְּתִי בְּיִי בְּתְי בְּיִי בְּתְי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיְי בְּיִי בְּבְיי בְּיִי בְּבְיי בְּיוּבְיי בְּיְי בְיִי בְּיְי בְּבְּיִי בְּיְי בְּבְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיְי בְּבְי בְּיְי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיוּ בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיּבְי בְּיּבְי בְּיִי בְּיּבְי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיוּ בְיוּבְיי בְּיוּ בְּיִי בְּיוּ בְּיוּבְיוּ בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיוּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיוּבְיי

un mur autour de moi, je ne puis sortir; אָרְתֵּר נֶּנֵר Job 19. 8, il entoure mon chemin d'une haie (et je ne puis plus passer).

לפטר קיין constr., f. et m. 1° Mur, haie d'enceinte: לְבְּעִיה מְּבְרָיִהְּ Mich. 7.11, pour rebâtir tes murs; אָבֵר בְּהָּרִיהְרָּ Ps. 62. 4, une haie renversée; יְבָּיָר Prov. 24. 31, sa muraille de pierre. — 2° Endroit entouré de murailles, sûr: בְּלְיִתִּדְלָּט נְרֵר Ps. 9, et de nous donner une retraite sûre (en Judée).

n. pr. Guéder, une ville canaznéenne, Jos. 12. 13.

י הַרֶּרָהְ n. pr. (avec l'article) d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 36; הַרָּרָהְ de Guederah, I Ch. 12. 4.

חברות n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 41; avec l'art., II Chr. 28. 18.

לְבְּרוֹתְיָם (deux parcs) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 36.

'?!? De Guéder, I Chr. 27. 28.

לְּכֶּרֶת (v. נְּבֵרֶת), Ez. 42. 12, mur • ou estrado, v. l'exemple à הָּגָרָ.

בר בכול : pron. p. הן. Ex. unique ברו בכול : Ez. 47. 13, ce (sont) les bornes, limites.

לְּהָה (v. הָגָּח) Éloigner, écarter le mal, guérir: קלא-רְגְתָּח מָבָם מְּזוֹר Osée 5. 13, il ne vous guérira pas de votre mal (v. le même ex. â מְּיִוֹר).

ארת ארים און Se pencher, se courber, s'étendre: תְּנְחֵר מָלְנִי I Rois 48. 42, il se courba, pencha à terre; מַנְרֵר דָלָרוּ II Rois 4. 34, il s'étendit (de tout son corps) sur lui.

וואָרי הְשָׁלֶבְהָ אַהָּיי. (avec suff. יְּאָרָ הַעָּגָּן). Dos, corps (v. יְּבָּפּ בּוֹיִר נַבְּהְ וֹנָבְּי I Rois 14. 9, tu m'as jeté derrière ton dos, ou ton corps (derrière toi, tu m'as négligé, oublié).

לים chald. (const. is et אינה). L'intérieur; avec des prépos.: יובה פו אינה au milieu, dans: רְבְּיבֶּית בְּיִבְית בְּיִבְית בְּיבְית בְּיבְית בְּיבְית בְּיבְית בְּיבִית בְּיבִית בְּיבִית בַּיבְית בְּיבִית בַּיבִית בַּיבִית בּיבִית (la lettre); אַבְּיבֶּית 4. 15, אַבְּיבָה 6. 2, dans elle; בְּיבִית בַּיבְית בּיבְית בּיבּית בּיבית בּיבּית בּיבּית בּיבית בּיבית בּיבית בּיבית בּיבי

ל א. (avec suff. אַר, אָרָד). 4° Dos: מּרָשְׁרָּבְּרָּם Is. 50. 6, j'ai présenté mon dos à ceux qui frappaient; אָרָבְּיִרָּ עָּרְיִּבְּיִרָּטְּיִּרְ Is. 38. 17, tu as jeté derrière ton dos (derrière toi) tous mes péchés (tu les as pardonnés). — 2° Milieu: אָרָבְיִר יְבִּרְשׁׁרִּי Job 30. 5, ils sont chassés du milieu des hommes (v. אַר).

אוֹז (v. זוּ chald.).

אמוב גובר Nah. 3. 17, comme des sauterelles sur des sauterelles, ou: comme les plus grandes d'entre les sauterelles; בּוֹבְרֵב אָנִי pl. p. בּוֹבְרֵב אַנִי Amos 7. 1, il créa, produisit, des sauterelles.

David livra une bataille aux Philistins, II Sam. 21. 18.

ענב .v. גובי (עב .v. צובי

113 n. pr. 4° Gog, prince de Magog (v. Ez., chap. 38 et 39).—2°1 Chr. 5.4.

ברי Se réunir (par bandes), v. יברי לברי קרוא יגר קפר Gad, des bandes armées s'uniront contre lui, feront une invasion sur leurs pas, en les poursuivant à son tour; selon d'autres: des troupes s'uniront, se formeront dans son sein (pour faire la guerre), et il sera réuni en revenant sur ses pas, il reviendra de la guerre

sans avoir perdu du monde; לְצַלּהוּה לְצָם Hab. 3. 46, lorsqu'il montera vers un peuple qui réunit ses troupes contre lui.

I אַבְּע הַבְּאָ הַלְּאֵבְ הַ בְּאַבְּא הְנִיהְיּה f.Corps: יְּהַיְאָ Job 20.25, il tire (la flèche), et elle perce le corps (ע. יְּהָיִה); selon d'autres, fourreau: il tire et sort l'arme du fourreau.

תרי מַחְלְּכֵּיךְ תְּבֵּיָתְ מְחַלְּכֵּיךְ תְּבֵּיֶתְ Dan. 4. 34. (il peut abaisser) ceux qui se conduisent avec orgueil.

Ps. 90. 10, car elle (la vie) passe vite, ou: (le fil de la vie) est vite coupé (ע. אַבָּוּ). — 2º Faire sortir, faire venir: אָבָּוּ אַבָּיָרָ Ps. 71. 6, part. ou adj., tu m'as fait sortir du sein de ma mère, ou: dès le sein de ma mère tu es mon bienfaiteur; בְּיִנְיִ מַּלְרִים Nomb. 11. 31, il fit venir des cailles du côté de la mer.

111 adj. (v. 141).

Mésopotamie appartenant aux Assyriens, Il Rois 17. 6, 19. 12.

(גִּיתַ .ע) בּוֹתַ

יוֹם m. (avec suff. יוֹם, plur. יוֹם, deux fois cheth. ייִם, const. ייִם). Peuple, nation: מִים Gen. 17. 4, une multitude de nations; יוֹם דייִם מִים מִים Ps. 106. 5, pour (me) réjouir de la joie de ton peuple; יוֹם Soph. 2. 9, mon peuple; יוֹם Gen. 20. 4, feras-tu mourir aussi un peuple juste? p. des

hommes justes, innocents. — Bande d'animaux, essaim d'insectes: בַּלְּדַוּיָהוֹד via Soph. 2. 14, tous les animaux par bandes ; גור עלה על־אַרְצָר Joel 1. 6, un peuple est venu fondre sur mon pays (une quantité d'insectes); plur. wia fréq., peuples étrangers, ennemis, barbares, palens: תַּיִּתְבֶּרִים לַגּוֹיִם Néh. 5. 8, (nous avons racheté) les juils vendus aux étrangers; ידעו גורָם Ps. 9.21, que ces barbares apprennent; ואָמֶנְהָּ לְבְרִית עָם לְאוֹר גוֹיִם Is. 42. 6, je ferai de toi l'alliance du peuple (de Dieu), la lumière des (autres) nations; דור ניים בונים עמו Deut. 32. 43, nations, glorifiez son peuple ; וְיִשְּיַבֶל מֶלֶהְ גוֹיִה Gen. 14. 1. Thideal, roi des nations, ou n. pr., roi de Goyim.

קלְתִּד אִס־וְּנְיָתֵט Gen. 47. 18; (il ne nous reste rien) que notre corps; יְנְלֵּלְתָּח מְשׁלִּים וּבְבְּתְּחְמֵט אָר. 9. 37, ils dominent sur nos corps et sur notre bétail. — 2° Corps mort, cadavre: אַר בְּיִרְתְּחְמֵּט אָר וְצֵּיִי שָׁאִיל וְצֵּיִ וְעִיּח בְּנְיִי ISam. 31. 12, le corps (mort) de Saûl et les corps (morts) de ses fils; אַרְיֵה תָצִּרְיֵה 14. 8, dans le cadavre du lion (v. 1 מְּיֵח 15.

(גרל .ע) בול הולה rarement הלו, f. (rac. הלו). 1° Emigration, captivité, exil : אַר־תַוֹלַלָּח I Chr. 5. 22, (ils restèrent en ces lieux) jusqu'à l'exil (jusqu'à ce qu'ils furent exiles); ככלי גולח Ez. 12. 7, comme les effets de quelqu'un qui part; אֹבְנוֹלָהו לֹא קלה Jér. 48. 11, il n'est pas allé en exil; בני תעולה les exilés, aussi ceux qui étaient revenus de l'exil : מַרַּבְנֵי הַאוֹּלָח בירבל לַיֵי Esdr. 4. 1, que ceux qui étaient revenus de l'exil construisaient un temple à l'Eternel. — 2° Sens concr. Les exilés, les captifs: יַלָהְ בֹא אֵל־תַעוֹלָת Ez. 3. 11, va auprès de ceux qui ont été emmenés captifs ; מַּקְהַל הַעּוֹלָת Esdr. 10.8, de l'assemblée de ceux qui étaient revenus de la captivité.

נולם (ע. מולם).

אָרָ זְּיִּגְּיִ n. pr. Golan, ville dans Basan, Deut. 4. 43, donnée aux Lévites, Jos. 21. 27 (cheth. אָלָיִן).

ענְינְנֵע (fut. יְנְנֵע Expirer, périr : יְנְנְעָר Gen. 25. 8, il expira et il mourut, c.-a-d. il mourut d'une mort douce ; יִנְנִע בַּאַיר לֹא נָנִע בַּאַיר Jos. 22. 20, il n'a pas péri seul par son péché.

קּרְים בּרְלְּחִית חַרְּלְּחִת בּרְלְּחִית בּרְלְּחִת בּרְלְּחִת בּרְלְּחִת בּרְלְּחִת וֹיִים בּרְךְּ מוֹיִים Néh. 7. 3, ils fermeront les portes, et vous les fermerez à verrous, ou avec des barres.

לוף: m. Gorps: איל בוף Rituel, il n'est point un corps.

1º Demeurer, sejourner, habiter comine étranger; se constr. avec 3, 53, ראָר, et poét. avec le rég. dir.: במדלבן ורְתִּי Gen. 32. 5, j'ai demeuré chez Laban; אר בארץ הואה Gen. 26. 3, séjourne dans ce pays; בנורו בה נהחר מואב Is. 16. 4, mes fugitifs habiteront au milieu de toi, Moab; בייניתי פשה Ps. 120, 5, que j'ai demeuré à Mesech (v. סיר יגאר לנוי אַשׁ אוֹכַלָּח ; (כַּשְׁהַ Is. 33. 14, qui de nous peut demeurer près de ce feu dévorant? Des animaux : יָּבֶר יָאָב וא אם בבש Is. 11. 6, le loup demeurera avec l'agneau. Part. אַב בּבוּר בְּהוֹכְכֵם: יַּנָּר Lév. 17. 12, l'étranger qui demeure parmi vous; אַקוּרָה בַּרְהַה Exod. 3. 22, de celle qui demeure dans sa maison (sa voisine) ; פָרָץ נָחַל מַעָם־נָר Job 28. 4, le fleuve deborde, s'élance de l'endroit où il séjourne (de son lit); אַרִים רֹאכֵלרּ Is. 5. 17, ceux qui viennent y demeurer (des étrangers) s'en nourriront.

 Deut. 1. 17, ne craignez personne; לולֵר בְעֵם אוֹרֶב אָנוּר Deut. 32. 27, si je n'apprehendais point la fureur de l'ennemi.

3° Comme אָנָר פּעָלַר פָּעָרָם: s'assembler, se réunir (pour un complot): יְנֵּרְרְּ עָּלַרְ פַּעָרָם Ps. 59. 4, les forts s'assemblent contre moi; אַנָּט מֵאוֹתִי אָנָט מֵאוֹתִי Is. 54. 15, on s'assemblera, complotera, contre toi, mais sans moi (ce ne sera pas par mon ordre); אַכְּרְהְּ יְשִׁילֵּךְ יְשִׁילֹךְ וּ אַנְּרָהְ יִשִּׁילִ Is. 54. 16, celui qui complote contre toi tombera dans ton pouvoir, ou: sur ta terre, ou: se soumettra à toi; trans. יְנִירְיִּבְּיִרְ מְּלֵּרְהָּ וֹתְּלֵּרְהָּ בְּּעַרְיִבְּיִר מְּלִרְּבָּיִר מִּלְּרָבְּיִר מִּרְּבָּיִר מִּרְיִבְּיִר מִּרְיִבְּיִר מִּרְּבָּיִר מִּרְּבָּיִר מִיִּרְיִבְּיִר מִיִּרְ מִּרְבִּיר מִּרְבִּיר מִּרְבְּיִר מִיִּרְ מִּרְבִּיר מִיִּרְ מִּרְבִּיר מִּרְבְּיִר מִיִּר מְּרָבְּיִר מִּרְבְּיִר מִיִּר מְּרָבְיִר מִיִּר מְּרָבְּיִר מִיִּר מְּרִבְּיִר מִיִּר מְּרָבְּיִר מִיִּר מְּרָבְּיִר מִיִּר מְּרָבְּיִר מִיִּר מְּבְּיִרְ מִיִּרְ מִּבְּיִר מִיִּר מְּרָבְּיִר מִיִּר מְּרָבְּיִר מִיִּר מְּרָבְּיִר מִּרְיִבְּיִר מִיִּר מְּרָבְּיִר מְּרִבְּיִר מְּרָבְּיִר מְּרָבְיבְּיִר מְּרָבְּיִר מִיּרְ מִּרְבְּיִר מִיּר מְּרָבְּיִר מְיִרְבְּיִר מִיּר מְּרָבְּיִבְּיִר מִיִּר מְּרָבְּיִבְּיִיר מִיּר מְּבְּיבְּיבְּיב מִּיִּבְיבְּיב מִּיבְּיב מִּיִּבְּיב מִּבְּיב מִיִּב מִּבְּיב מִּבְּיבְּיב מִיּבְּיב מִיּבְּיב מִיּב מִיִּבְּיב מִיבְּיב מִיּב מִיבְּיב מִּבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִּיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִּיבְּיִיב מִיבְּיב מִיבְיִיב מִיבְּיִיב מִיבְּיִיב מִיבְּיִיב מִיבְּיִיב מִיבְּיִיב מִיבְּיִיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיִיב מִיבְּיב מִּיבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִּיבְּיב מִּיִּיב מִיבְּיִיב מִיבְּיִיב מְיִיבְּים מְיִּיבְּים בְּיִיבְּייִים זְיּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּיּים בְּיּבְּיִים בְּיִּים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְּיבְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִיבְּים בְּיִים בְּיִּי בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִיבְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיבְיִים בְּיִּבְיּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּיְיִים בְּיִים

Hithp. 1° Demeurer, sejourner: מַּבְּמִרְ מִבְּמִר מִבְּּמִר וּ I Rois 17. 20, chez laquelle je demeure comme hôte. — 2° S'assembler: צֵלְדָּנְּגְּן וְתִּדְּרוֹשׁ וְתְּבִּיֹרְיִּ Osée 7. 14, il s'assemblent pour avoir du blé et du vin; מַבְּיִּבְּיִרְ בְּיִבְּיִרְ וְנִיִּרוֹשׁ בַּבְּּעְנִי בְּיִבְּיִרְ בַּבְּּבְּיִר מָנִי Jér. 30. 23, une tempête qui s'amasse, ou qui continue, qui dure.

בור m. Animal jeune; princip. jeune lion qui suit encore sa mère: רְבְּּחָה מּבְּיִדְן Ez. 19. 2, elle (la lionne) a élevé ses petits; plus complét. אַרְבֵּח יְדְעִּיְרָן Gen. 49. 9, Juda est un jeune lion; דְּנִיִּדְן Lament. 4. 3, elles (les bêtes sauvages) allaitent leurs petits.

n. pr. Gour, endroit près de Jebleam, Il Rois 9. 27.

לור בעל (demeure de Baal) n. pr. d'une ville dans l'Arabie, II Chr. 26. 7.

הוֹרֶל m. (plur. הוֹרָלה). 1° Sort, manière de décider par le sort: אַרָּל אָרָה לַבְּיָאוּל Lév. 16. 8; un sort
pour l'Éternel et un sort pour Azazel,
c.-à-d. un sort destinera le bouc qui
sera immolé à Dieu, et l'autre le bouc
qui sera envoyé à Azazel, le bouc émissaire; אַרָּה בַּרָבְּיִר בַּלְּבָּי Jos. 18. 6, je

jetterai le sort pour vous ; וָאַלֿ־עָּמָּר רָדוּגּטּרַל Joel 4. 3, ils jettent le sort au sujet de mon peuple, ils se le partagent au sort. נחן , חטיל , חשיל .... Ps. 22. 19. בל Avec אַשָּׁר בֶּלָּח בָּלָרו ; jeter le sort הַשְּׁלִּרְהְ־צּוֹרֶל בעורל Lev. 16.9, (le bouc) que le sort aura désigné (pour être immolé à Dieu). - 2º Sort, destinée, et ce qui est donné par le sort, la part, l'héritage, le bien : Ps. 16. 5, tu soutiens אַתַּה תּוֹמִיהָ װּרֵלִי ma destinée, ou ce qui m'est échu par le destin ; אַמָּר אָמִר בּגֹרַלָּר Jug. T. 3, viens avec moi dans le pays qui m'est échu par le sort; יְחַצְּשֹׁד לְנֹרֶלָהְ Dan. 12. 13, tu te tiendras dans ton héritage, ou : tu jouiras de ta destinée; אוֹרֶלָהְ תַּפְּיל warm Prov. 1. 14, tu jetteras ton sort au milieu de nous (tu partageras notre destinée).

m

שון m. Morceau (de terre): שָּׁמָּי אָטָּי Job 7. 5, (ma chair est couverte) de vers et de mottes de terre.

לא m. (rac. יישון). 1° Tonte, toison: אוֹני אוֹ

הְלְּכְּר m. Trésorier: בְּחָרֶרָת תַּאָנֶבְר Esdr. 1. 8, Mithredath, le chef du trésor du roi des Perses.

בּרְרָא chald. m. pl. Les trésoriers, Esdr. 7. 21.

קל (rac. אָזְה, v. אַ). Toison: אַן לְבָּיִה Jug. 6. 39, a la toison seule; אָנָה אָזָה הַאָּה 6. 37, la toison de laine.

וויים להו Tondre, couper: איז לפוי Gen. 31. 19, pour tondre ses brebis; איז ביים ו Sam. 25.7, ils tondent pour toi (ses brebis); ייט איז איז Job 1. 20, il coupa les cheveux de sa téte (signe de deuil); איז ליין לפין Jer. 7. 29, coupe tes cheveux. Niph. metaph. Etre détruit: רבן ניווי וְעַבֶּר Nah. 1. 12, ils seront coupes, détruits, et ce sera passé.

151

13 (celui qui tond) n. pr. m. I Chr. 2. 46.

רייני (rac. יוָדְ ou יוּש) Action de tailler (les pierres), la taille: לא־תְּבְּטֶּ נְּתְּתֶּוֹ נְיִית Exod. 20. 25, tu ne bâtiras pas, elles (les pierres) étant de taille, c.-à-d. tu ne bâtiras pas (l'autel) avec des pierres taillées; אַבְנֵי בְּיִית Rois 5. 31, pierres de taille.

(fut. יבְּוֹל Arracher, prendre de force, enlever, s'approprier injustement, dérober, voler, opprimer : מֹוַלֵּר שובה בעליתם Mich. 3. 2, ilsleur arrachent la peau ; נַינְוֹל אַת־חַחֲנִית מִיַּד תַּוְּבְּרָיי II Sam. 23. 21, il arracha la lance de la main de l'Egyptien ; אֲשֶׁר נָזְלוּ עַבְדֵי אֲבִיפֶלֶה Gen.21. 25, (les puits) que les serviteurs d'Abimelech avaient pris de force ; פַּרַ־תִּגְּוֹל אֱתַד מַנְּמָרָהְ מֵעְמָּר Gen. 31. 31, que tu ne voulusses peut-être me reprendre de force tes filles; אַמֵּיר גַּוָלָה Jug. 21. 23, des danseuses qu'ils avaient enlevées; וֹלְגָּוֹל מְשְׁמֵּם בֻּנְיֵר בַּמְּר Is. 10. 2, de faire violence au droit des pauvres de mon peuple; métaph . אַיָה גַּם־רוֹם יִגְוָלוּ מַדמַר־שָׁלֶג Job 24. 19, (comme) la sécheresse et la chaleur dérobent les eaux de la neige (absorbent la neige fondue); מוֹוַל אַבִּיר רָאָמין Prov. 28. 24, qui vole, dérobe, son père et sa mère.

Niph. Être dérobé, enlevé: יְנְבְּוֹלֶּחְ Prov. 4. 16, le sommeil leur est enlevé (ils ne dorment pas).

אין אין (const. מֵנֵל m. (const. מֵנֵל אָנָל m. (const. מֵנֵל אָנָל m. (const. מֵנֵל בְּנָל מָנָל בָּנָל בָּנָל Ez. 22. 29, et ils ont commis des vols, des rapines; נְבֵנֶל מְשַׁמָט נְצָּרֶק Eccl. 3. 7, la violation du droit et de la justice.

לְּבֶּלְהָ f. (const. אַנְאָרָה). Vol, objet volé: בּוַלְהָּדְּהַ Is. 3. 14, le bien ravi aux pauvres est dans vos maisons; בּוַלָּהוּ בְּּנָלִי בְּרָהוּי בְּּנָלִי בְּרָהוּ בְּּנָלִי בְּרָהוּ בְּּנָלִי בְּרָהוּ בְּּנָלִי בְּּנְלִיה בְּּנְלִי בְּּנְלִיה בְּּנְלִי בְּּנְלִיה בְּּנְלִי בְּּנְלִיה בְּּנְלִי בְּּנְלִים בְּּנְלִי בְּּנְלִים בְּּנְלִי בְּּנְלִים בְּּנְלִי בְּּנְלִים בּּיִלְים בּּיִלְים בּּיִלִים בּּיִלְים בּּיִלִים בּּיִלְים בּּיִלְים בּּיִלְים בּיִּלְים בּיִים בּּיִלְים בּיִּלְים בּיִּלִים בּיִים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִים בּיִים בּיִּבְּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִים בּיִים בּיִּבְּים בּיִים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִים בּיִּבְים בּיִים בּיִּבְּים בּיִּבְים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיבְיים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיים בּיבְיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייבּים בּיים בּיבּים בּיים בּיים בּיבּים בּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיבּים בּיים בּיים בּיים בּיבּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים

תור תונים אבל השרבת Joel 1. 4, ce que la chenille avait laissé, la saute-relle l'a mangé.

Old n. pr. m. Esdr. 2. 48.

11 n. pr. de la ville de Guiso ou de Guison, I Chr. 11. 34.

עניים ביים אוני: איני אוני: איני איני: Job 14. 8, et (quand) sa souche meurt dans la terre; וְינָצְא חֹמֶר מְנָוַנֵּי וְלֶיר וֹנִינְי Is. 11. 1, il sortira un rejeton du tronc d'Isaïe.

לְּנִיר (fut. רְנְיִר et רְנְיִר) 1° Couper, diviser, enlever: אַרְרָיִר אָרִר וּצְּלָר I Rois 3. 25, coupez l'enfant (en deux); רְנְּנְרָר וּ וְנִירְרּר וּ וֹוֹ Rois 6. 4, ils couperent du bois; אַרִּיבְּיר בְּלִירְר רְטִיסוּרְן רְצִּירִירן Ps. 136. 13, à celui qui a divisé la mer Rouge; רְיִבְּיִר בְּלִירְתִּין Is. 9. 19, il enlève, il prend à droite. — 2° Intrans. Être enlevé: אַרְּבָּיִר אָבִיר אָרָבְּיִר Hab. 3. 17, les brebis sont enlevées des étables, des bergeries. — 3° Décider, arrêter: מוֹרְבְּיִרְרִי Job 22. 28, et lorsque tu arrêtes un dessein.

Niph. 1º Étre coupé, retranché, rejeté, détruit, anéanti: נְּנְיֵרְ מֵאֶרֵץ חֵיִּים Is. 53. 8, il a été retranché de la terre des vivants; יְנְיִרְ נְּנְיִר מְּיִרְם אָרָיִר Ps. 88. 6, ils ont été par ta main arrachés (d'entre les vivants); עַרְיִּרְ נְבְּיֵרְ מְבֵּירִ מְּבִּירִ מְּבִּירִ מְּבִּירִ מְבִּירִ מְּבִּירִ מְבִּירִ מְבִּירִ מְבִּירִ מְבִּירִ מְבִּירִ מְבִּירִ בְּנִירְ נְבְּיִרְ נְבְּיִרְ נְבְּיִרְ נְבְּיִרְ בְּבִירְ בְּבִירְ בְּבִירְ בְּבִירְ בְּבִירְ בְּבִירְ בְּבִירְ בְּבִירְ בְּבִירְ בַּבְירָ בַּבְּירָ בַּירְ בַּבְּירָ בְּירָ בַּיְרְ בַּבְּירִ בְּירָ בַּיְרְיבִּי בְּבִּירְ בַּבְּירִ בְּירִי בְּבְּירִ בְּירִ בְּירְ בַּבְּירִ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּבִּירְ בַּיְבִּירְ בַּבְּירִ בְּיִרְ בַּיְבְירִ בְּיִרְ בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְירִ בְּיִבְיִי בְּיִבְירִ בְּיִבְירִ בְּיִבְּיִי בְּבִּירְ בַּיְבְיבִּי בְּבִירְ בַּיְבְירָ בְּבִּירְ בַּבְּירְ בַּבְּירִי בְּבִירְ בַּבְּירְ בַּבְּירְ בַּבְּבְּירִ בְּבִירְ בַּיבְירִי בְּבְירִי בְּבְירִי בְּבִּירְ בַּיּבְירִי בְּבִּירְ בְּבְירִי בְּבְירִי בְּבְירִי בְּבְירִי בְּבְירִי בְּבְירִי בְּבְּירְ בְּבְּירְ בְּבְירְ בְּבְּירְ בְּבְּירִי בְּבְירִי בְּבְירִי בְבְירִי בְּבְירִי בְּבְירִי בְּבְּירִי בְּבְירִי בְּבְייבְּיי בְּבְייבְיי בְּבִּיי בְּבְייבְייבְיי בְּבְייבְיי בְּבְייִי בְּבְייוּ

לְּנְרֵיךְ chal. Décider. Part. plur. אַנְרִיךְ Dan. 2. 27, (ceux qui décident, jugent, de l'avenir) les augures; בְּנְרֵיָא Dan. 4. 4, et les augures.

Hithp. ער די החְגְּנֵרָת אֶבֶּן Dan. 2. 34, jusqu'à ce qu'une pierre se détachât (v. יְיָה אָנָר).

קרן תוניים השלח: חלים של שלח: To. 17, entre ces morceaux; métaph. לגור ים סוף לגור ים סוף לגור ים מון לגור מון a divisé la mer Rouge en deux parties.

יור היינט אין m. Arrêt, décision: אַנֵר הִינט Rituel, l'arrêt dans notre cause, notre sentence.

n. pr. d'une ville lévitique de la tribu d'Ephraïm, Jos. 21. 21.

הַנְרֵה עָלָיאָ הִיא chald. f. Arrêt: מְנְרָה עָלָיאָ Dan.4.21, c'est l'arrêt, la sentence, du Très-Haut.

Lament. 4. 7, leur figure était comme le saphir. — 2° Une partie du temple séparée (ou : dont la façade se détachait, s'élevait au-dessus) du reste de l'édifice, Ez. chap. 41.

ח. pr. d'un peuple voisin des Philistins, I Sam. 27. 8 (cheth. אַרָרָי).

קרון m. Ventre (des animaux rampants): צל-בְּחִלְּהְ חֵלֵהְ Gen. 3. 14, tu ramperas sur ton ventre.

শানুই et পানুই n. pr. Guehazi, serviteur du prophète Elisée, II Rois 4. 45.

בּחָלֵים (plur. מַחְלֵּי, מָחְלֵּים). Charbon ardent: אֵיך־עַּחְלֵּח לַּחְכָּם Is. 47.14, ce ne sont point des charbons pour s'y chauffer; מַּחְלִים צַּלְּחִים בַּלִּרוֹצִּעֹם Prov. 25. 22, tu amasses des charbons ardents sur sa tête, c'est-à-dire tu éveilles en lui des chagrins, des remords; יִבְּשֵׁי II Sam. 14. 7, ils veulent éteindre le charbon, tison, qui me reste (tuer le seul fils que j'ai encore).

Gen. 22. 24.

n. pr. m. Esdr. 2. 47.

 le pays de Moab; מַּיִּאָם Jer.7.32, בּיִּדְיִם Jos. 15.8, et בְּיִבְּעָּן Jer. 2.23, vallée près de Jérusalem, où dans les temps d'impiété on sacrifiait à Moloch; בְּיִאַרִּם II Sam. 8.13, vallée du sel, près de la mer Morte.

קיד תומית היי Gen.32.32, nerf ou tendon (sur la concavité de la hanche des bêtes); יידי קרי Job 40. 17, les nerfs de ses testicules; ביידי Job 40. Ez. 37. 6, des nerfs. — 2° Barre: עים בריל עים Is. 48. 4, ta nuque est une barre de fer.

לינית סוות (שנית קינית) 1° Sortir, déborder; trans. faire sortir, tirer dehors: אביר בינית בינית Job 38.8, lorsque, s'élançant, elle (la mer) sortit comme du sein (d'une mère); בירית בינית בינית לפטר Job 40. 23, le Jourdain déborderait-il? 40. 23, le Jourdain déborderait-il? בירית בינית (maternel).— 2° Gémir (en enfantant): fille de Sion (comme une femme qui enfante).

Hiph. Sortir, s'élancer: נְאַרֶבּ רְשֶׂרָאֵלּ Jug. 20. 33, et les Israélites en embuscade sortirent, s'élancèrent, de la place (où ils se tenaient).

קינְידֶן לְרַשָּא Dan.7.2, (les quatre vents) s'élancèrent sur la grande mer, ou agitaient la mer, ou luttaient l'un contre l'autre sur la mer.

לְּחוֹן n. pr. 1° Guihon, source près de Jérusalem, I Rois 1. 33. — 2° Guihon, un des quatre fleuves qui sortaient du jardin d'Eden, Gen. 2.13; il coule autour du pays de (בּשׁ) l'Ethiopie. On présume que c'est le Nil.

בילי פאר בירביון: Se réjouir בילי פאר בירביון: Zach. 9. 9. réjouis-toi extremement, fille de Sion. Avec בירביון: Is. 65. 19. je me réjouirais dans (ou au sujet de) Jérusalem; יביל ביי Ps. 35. 9. mon âme se réjouit en Dieu. Avec רְבִיל עֶלוּךְ : עֵל Soph. 3. 17. il se réjouit au sujet de toi.— Sens opposé:

Craindre, trembler: אַכְּטֶרָיוּ עֶּלֶיוּ רָנִילֹּף Osée 10. 5, et ses prêtres tremblent à son sujet (au sujet de l'idole), ou : les prêtres (de cette idole) qui en faisaient leur joie (seront dans les larmes); Ps. 2. 11, réjouissez-vous (en Dieu) avec tremblement.

ילל m. 1° Joie, allégresse: הַיְּלְיִרִים אַנְּירִבּיִלּל Job 3. 22, qui se réjouissent jusqu'à l'allégresse; אַל־תִּשְׁכֵּח יִשְּׂרָאֵל אָל־. Osée 9. 1, Israel, ne te réjouis pas jusqu'à l'allégresse (comme les autres peuples).— 2° Génération, âge: Dan.1.19, les jeunes gens de votre âge.

פילה et לילח f. Joie', allégresse : בְּילָה Is. 35. 2, elle sera réjouie, (ne sentira) que l'allégresse, Is. 65. 18.

יללי De la ville de Guiloh, II Sam. 15. 12 (v. אלים).

ח. pr. m. I Rois 16. 21.

ייר ou ליד ou אָבְנֵי־נָר is. 27. קאָבְנֵי־נָר Is. 27. 9, comme des pierres de chaux (calcaires).

ייר ou אָּיֶר chald בּלרּאָי; ou אָּיֶר chald בּלרּאָי; ou אָּיך Dan. 5.5, sur la chaux du mur du palais.

נֶל־הָאֲנְשִׁרם: Etranger בּיִר m. (v. בְּיִר.). Etranger הַבְּיִרִים כָּל-הָאֲנְשִׁרם: II Chr. 2.16, tous les étrangers.

ת בישן n. pr. m. I Chr. 2. 47.

לבלים. (rac. לְּבָּלִים: plur. בּיִרְיִם בְּינִלְּיִם: Monceau (de pierres), ruines: בֵּירְ תַּוְּלְּיִנְיִם בְּינִלְּיִם בְּינִלְּיִם בְּינִלְּיִם בְּינִלְּיִם בְּינִלְּיִם בְּינִלְּיִם בְּינִים בְּינִלְּיִם בְּינִים בְּינִם בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִם בְּינִים בְּינִם בְּינִים בְּיבְּים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּיבְּים בְּיוֹים בְּיִים בְּינִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוּים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיבִּים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבִּיבְים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבִּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים

לב Vase, ex. unique: אַנְאָר אַל־ראַצָּ אַלְּרְאָּצְּרְ Zach. 4. 2., et son vase (à l'huile) audessus de lui, ou p. אַנָּאָר, ou simplement pour אַנָּאָר un vase, et mappik cuphonique (v. אַנָּאָר).

ּלָא (ע. הֹלָא).

1, un rasoir des barbiers.

עַלְבּלְ n. pr. Guilboa, montagne de la tribu d'Issachar; Saul et ses fils y trouvèrent la mort, I Sam. 28. 31.

רֶבֶב וְגַלְגַל m.(pl. וַלְּגִלְהִים). 1°Roue: רֶבֶב וְגַלְגַל Ez. 23. 24, (avec) char et roue; יגלולרי Is. 5. 28, et ses roues sont comme une tempête; roue pour puiser de l'eau: ינריץ העלבל אל-השור Eccl. 12.6, et (avant) que la roue se rompe sur le puits. -2º Tourbillon, poussière soulevée par un tourbillon: אַלְנֵל פול רַבָּסְף בּוּלְנֵל Ps. 77. 19, la voix de ton tonnerre dans le tourbillon (la tempête), ou : sous la voute céleste; לְחֵם מְיָהֵא הַנְּלְנֵל Ez.10.13, on (une voix) les appelait (les roues) tourbillon, ou les appela par leur nom de roue; אַלְחֵיר נְשִׁרְחֲמוֹ בּגַּלְגַּל Ps. 83. 14, mon Dieu, rend-les semblables à un tourbillon de poussière, ou comme une roue qui tourne sans cesse, ou comme de la boue (v. וּבַלֵּב לְמְנֵד סוּמָח (וַבַּל Is. 17.13, comme un tourbillon de poussière devant une tempête.

בּלְבַּלֹתְיִר פּיר הָלֵק : chald. Roue בּלְבַּל Dan. 7. 9, ses roues un feu ardent.

לְּבֶּל m. Roue: הְּלְבֵּל מֶבְּלְחוֹי Is. 28. 28, la roue de son chariot.

קּלְבֶּל et תְּבְּלְבֶּל (roue, cercle) n. pr. Guilgal (Galgala), ville entre Jéricho et le Jourdain, Jos. 4. 19. Appelée aussi בית הַבְּלָבֶל Néh. 12. 29.

קלבלת f. Crane, tête: הְלְבּלֶּתְּהַ II Rois 9. 35, le crane; הְּלְבּלֶּתְּהַ I Chr. 10. 10, sa tête, ou son crane; הּלְבּלֶתְּהַ Exod. 16. 16, un omer par tête (par personne); בְּלְבְּלֶתְּהַ Nomb. 1. 2, tous les males par têtes.

קלף m. Peau de l'homme : שַלֵּר בְּלְהַר Job 16.15, sur ma peau.

scellé; מַשְּׁיִשְׁיִם בּּאָר בּאָר בּאָר Esth. 8. 13, il fut public, on sit connaître à tous les peuples. Avec mix ouvrir l'oreille, ap-וויי גליו צידאון שמוצל : I Sam. 9. 15, l'Eternel avait révélé à Samuel; אָנְלָּה אָיִקּה Ruth 4. 4. je veux te lo faire savoir; ריבל אונם לשופר Job 36. 10, il leur ouvre l'orcille à la morale.

2º Emigrer, être emmené en captivité, etre exilé, banni : שַּחַה רָגְלה בָּרֹא שׁמִים Amos 6.7, maintenant ils seront menés en captivité à la tête des exilés; ערדיום ולות משבץ Jug. 18. 30, jusqu'au jour que les habitants du pays furent emmenés captifs. De l'exil volotaire: ונבחולה אחת לפקופף II Sam. 15. 19, tu t'es exilé ici, (retourne) vers ta demeure. Des choses inanimées: Disparattre, être enlevé : גַּלָּח כָבוֹד פִיּטְרָאֵל I Sam. 4. 21, la gloire a disparu d'Israel; אָרָה מְשׁוֹשׁ הַאָּרֶץ Is. 24.11, la joie est bannie de ce pays; יגל יבול בירוי Job 20. 28, les fruits, richesses, de sa maison, seront enlevés.

Niph. 1º Etre à découvert, à nu; se découvrir, se montrer, apparaître, se révéler, être annoncé : יְנְנְלֵח יְסֹרוֹ Ez. 13.14, et ses fondements seront à découvert, paraitront; קָּדָלוּת נְּגָלוּת נָגָלוּת אָחַד חרקים II Sam. 6. 20, (deux infinitifs) comme peut se découvrir ou se montrer un des plus vils, frivoles; יַנְבָּבֶּרִיםּ ו אלידום I Sam. 14.8, nous serons aperçus par eux; מַנְגָלוּ לָהְ שֵׁעַרֶי־מַוֹת Job 38. 17, les portes de la mort t'ont-elles été ouvertes? מַם נְנָלֹנּ אֵלֶיוֹ דְיַאֵלֹדִים Gen... 35. 7, là Dieu s'était révélé à lui ; אַנְיָּבֶּיוֹיַ זְיִי יביוי בביוי Is. 40. 8, la gloire de Dieu se manifestera; יוולה רעהו Prov. 26. 26, sa méchanceté sera découverte; מַצֶּרֶץ וה עלה לפין Is. 23. 1, cela leur a été annoncé du pays de Chittim.

2º Passif du Kal 2 : הוֹרִי נְפַּע וְנְגָלָה מִנִּי Is. 38.12, le temps (de ma vie) est rompu, et s'exile, s'éloigne de moi.

Pi. רְבָּלָת, fut. רְבָלָת, אַיָרָת. 1° Découvrir, oter la couverture, ouvrir : יַנְלֵּרַת מַרָנַלְתַית Ruth 3. 4, to decouvriras (la couverture) du côté des pieds; פר כאחר נליח ls. 57. 8, tu t'es découverte (en t'éloi-

gnant) de moi. mys myn nhs Cohabiter: בּרְנֵת שֵּׁמֵת־אַתִּידְּה לֹא תְּנֶּלֵת Lév. 18.16, tu ne découvriras pas la nudité de la femme de ton frère; אינת הדו ניתו Lév. 20. 20, il a découvert la nudité de son oncle. c.-à-d. il l'a déshonoré en séduisant sa femme, en souillant sa couche; ויבל בי אחדעיני בלעם Nomb. 22. 31, Dieu ouvrit les yeux de Balaam, lui fit voir ce que l'œil de l'homme ne voit pas d'ordinaire; אלפי עינים Nomb. 24. 4, qui a les yeux ouverts, le voyant, le prophète.

2º Découvrir, faire connaître ce qui est caché, dévoiler, révéler, manifester: שלחי אח־מסתרינ Jer. 49. 10, j'ai découvert ses secrets, ou sa retraite; ימור צחר אחר Prov. 25. 9, ne découvre pas le secret d'autrui; יְּלָה צִּדְקָהוּ Ps. 98. 2, il a manifeste sa justice; יְלֹאִ־בְּלִּר־עֵּל עֲלֹבֶּך Lam. 2.14, ils n'ont pas découvert (ce qui couvrait) ton iniquité, ils ne t'ont pas montré, présenté, ton iniquité; ילה על־המאחיה Lam. 4. 22, il a décou-

vert tes péchés.

Pou. mbs num Nah. 2. 8, Houtzab sera amené en captivité, ou sera mis a nu, souillé (v. בַּעָב)..

Me-ניבל, וייגלה. fut, הגלה et וייגלה). Mener en captivité: ויינלם אשררה II Rois 18. 29, il les mena en captivité en Assyrie.

Hoph. passif: הַנְלָח יְדוּרָה כְּנֶח Jer. 13. 19. Juda tout entier sera mené en captivité; אַבְּקָת et הַּבְּלָחָה Esth. 2. 6, qui a été emmené, emmenée, en captivité.

Hithp. 1º Se découvrir, se mettre à חוד: ייחוד בחוד Gen. 9. 21, il se découvrit dans sa tente. - 2º Découvrir. faire connaître : בְּיִרְאַנְיה לְבוֹי Prov. 18.2, quand sa pensée se découvre, s'exprime.

et אֹלְיּ chald. Révéler, manifester: אויא גלא בסיקתא וּסְטַחְרָתָא Dan:2. 22, il révèle les choses profondes et cachées.

Aph. Mener en captivité, exiler : בשה הוגלר לבבל Esdr. 5. 12, et il mena le peuple en exil à Babylone.

ח. pr. d'une ville dans les montagnes de Juda, Jos. 15. 51.

(נולח .ע) גלה

Jos. 15. 19, des sources d'eau (v. בְּלֵי מִינֶּי חַבָּאָר.).

— 2° Gruche, coupe, vase: מְיִמֶירְ מִינְּיִי בְּעִרְ מִינִּי בְּעִרְ מִינִּי בְּעִרְ מִינִּי בְּעִרְ בַּעְרָ בְּעִרְ בַּעְרָ בְּעִרְ בַּעְרָ בְּעִרְ בַּעְרָ בַּעְרָ בְּעִרְ בַּעְרָ בְּעָרְ בַּעְרָ בְּעָרְ בַּעְרָ בְּעִרְ בְּעָרְ בַּעְרָ בְּעִרְ בְּעָרְ בְּעִרְ בְּעִבְּיְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִבְּיְ בְּעִייְ בְּעִבְּייִי בְּעִייְ בְּעִבְּיִי בְּעִבְּייִי בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִבְּיִי בְּעִייְ בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייְ בְּעִייְ בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִיבְ בְּיבְייִי בְּיִייְ בְּייִייְ בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּייִייְייִי בְּיבְייִי בְּייִיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְיייי בְּיייִי בְּיּבְייי בְיייי בְּייי בְּייי בְּיבְייי בְּייִי בְּייִי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיבְייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייְייִייְיי בְיּיבְייִיי בְּייִייי בְּייבְייי בְּיבְייִייבְ

ללי הי. Go qui est ouvert, public: תְּבֶּלְּיה Rituel, en public, publiquement.

* אַלָּי בְּרָיִהוּר Action de découvrir: אַלָּיי לַּלְייִה découverte de la nudité (des parents), l'inceste.

ת ללולים. m. plur. (rac. בָּלַלְּים, bloc rond, ou v. בְּלֵּוֹלִים, immondice, abomination). Idoles: הְּלָלֵיכָם לִּמְנֵי וְּּלִילְיִם בָּבְּלַיכָם לִמְנֵי וּלִילִיכָם בַּבְּלַיבָם בַּבְּלַיבָם בַּבְּלַיבָּם בָּבְּלַיבָם בַּבְּלַיבָּם בָּבְּלַיבָּם בָּבְּלַיבָּם בָּבְּלַיבָּם בָּבְּלַיבְּם בָּבְּלַיבְּם בָּבְּיבָם בַּבְּלַיבְּם בָּבְּיבָם בַּבְּיבָם בַּבְּיבָם בַּבְּיבָם בָּבְּיבָם בְּבָּיבָם בְּבָּבְיבָם בְּבָּיבָם בְּבָּיבָם בְּבָּיבָם בְּבָּיבָם בְּבָּיבָם בְּבָּיבָם בְּבִּיבָם בְּבָּיבָם בְּבָּיבָם בְּבָּיבָם בְּבִּיבָם בְּבִּיבְם בְּבָּיבָם בְּבָּיבָם בְּבִּיבְם בְּבְּיבָם בְּבִיבְּים בְּבִּיבְם בְּבִּיבְם בְּבִּים בּבְּבִים בְּבִּיבְם בְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בְּבִּים בּבְּבִים בְּבִּבְים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִּם בּבְּבִּבְים בְּבִּבְים בּבְּבִים בּבְּבִּבְים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִּם בּבְּבִּם בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְבִּם בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִּם בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִּים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבים בּבּביים בּבּביים בּבּביים בּבּביים בּבּביים בּבּים בּבּביים בּבּביים בּבּביים בּבּים בּבּים בּבּיבְים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּיבים בּבּים בּבּביים בּבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבים בּבּיבים בּבּיבּים בּיבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּיבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים ב

בְּלְרֹפֵי : m. Manteau (בְּלָּהְיִם הַּבְּלֹּחְ Ez. 27. 24, avec des manteaux d'hyacinthe.

נולן n. pr. (v. ללון).

לְּלְלֹּהְרֵים: Obad. 20, rac. הַלְּלָּהְרֵים: 1° Emigration, exil, captivité: לְּלָלֹּהְרֵים: 23. 21, (la douzième année) de notre captivité. — 2° Collect. Les exilés: לֵלֵלֹ נְּלָהְרִי הְשָּׁרֶתְ תְּבֶּבֶל Jér. 29. 22, à tous les exilés de Juda qui sont à Babylone; הַבְּלַּהְרִי הְשָׁלֵחַ Is. 45. 13, il renverra libres mes exilés.

ביי בלאים emph. ביי בלאים chald. f. Exit: ביי בלאים Dan. 2. 25, Esdr. 6. 16, les exilés; ביי בליים Rituel, les chefs de l'exil. Le titre de Resch Gualoutha était celui du représentant des juifs à la cour des derniers rois de Perse et de leurs successeurs les khalifs.

רוב אל Kal inusité. Pi. Raser, se raser: איניריראן הקיף Deut. 21.12, elle rasera sa tete; הנבלה Gen. 41.14, il se rasa; métaph. יבלח בי בתער Is.7.20, l'Eternel rasera avec le rasoir, il dévastera tout.

Pou. passif: מַנְלְיִדִי וַקון Jer. 41.8, ayant

la barbe coupée (exact. rasés de barbe); ranga-un Jug. 16. 17, si j'étais rasé (si l'on me rasait la tête).

Hithp. הַּוְתְּמְלְּהוֹי Lév. 13. 33, il se rasera, ou sera rasé. Avec l'accusatif: אַחַר הִיוּנְיִהוֹי אַחַרּכְּיִהוֹי Nomb. 6. 19, après qu'il se sera coupé ses cheveux de Nazaréen.

וו בּלְיוֹן אָרוֹל m. 1° Plaque polie, table (pour inscrire, graver): אַרָּין בְּּלִין בְּּלִין בְּּלִין בְּּלִין בְּּלִין בּּלִין בּּלִין בּּלִין בּּלִין בּּלִין בּּלִין בּּלִין בּלִין בּבּלין Is.8. 1, prends une grande table (et écris-y); selon d'autres, un rouleau, livre.—
2° Plur: תַּבְּלִינִים Is.8.23, les miroirs; selon d'autres, des vêtements d'une étoffe fine, transparente (qui laissent voir le corps, de מַּבְּיִּן.

לְלִילֹ (rac. לְּבָלֵי (rac. לְבָּלִילְ (rac. לְבָּלִילְ (rac. לְבָּלִילְ (rac. לְבָּלִילְ (rac. לְבַּלִּילִ (rac. לְבַּלִּית לְבַּלִּית (tournant) (בְּלִילִים הַבְּלָית הְבַּלִית הְבַּלִית הְבָּלִית הְבַּלִית הְבַּלִית הְבַּלִית הְבַּלִית הְבַּלִית הְבַּלִית הְבַּלִית הְבַּלִית הְבַּלִית הַבְּיִר הְבַּלִית הַבְּיִר הְבַּלִית הַבְּיִר הְבַּלִית הַבְּיִר הְבַּלִית הַבְּיִר הְבַּלִית הַבְּיִר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּי הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּי הְבִּיר הְבִּי הְבְּי הְבִּי הְבִּי הְבִּי הְבִּי הְבְּי הְבִּי הְבְּי הְבִּי הְבְּי הְבְּי הְבִּי הְבְּי הְבִּי הְבְּי הְבְי הְבְּי הְבִּי הְבְּי הְבְּי הְבְּי הְבְּי הְבִּי הְבְייִי הְבְּיּי הְבִּי הְבְּיּי הְבְּיּי הְבְּיּי הְבְּיּי הְבְּיי הְבְּיּי הְבְּיּי הְבְּיּי הְבְּיּי הְבְּיּי הְבְּיּי הְבְּיּי הְבְּיּי הְבּיי הְבְּיּבְיּי הְבְּיּי הְבְּיּי הְבְּיּי הְבְּיי הְיבּי הְבְּי הְבְּיּי הְבְּיּי הְבְּיּי הְבְּיי הְבְּיי הְבּי הְבְּיּי הְבְּיּבְי הְבְּיי הְבְּיי הְבּיי הְבְּיי הְבְּיי הְבְייה הְבּיי הְבְּיבְּיי הְבְּיבְּיים הְבּייה הְבּיי הְבְּיבְּיי הְבְּיבְּים הְבְּיבְּיבְּים הְבּיי הְבְּיבְיּבְיי הְבְּיבְּיבְּיבּיים הְבּיבְּיה הְבְּיים הְבְּיבְּיבְּיים הְבְּיבְּיבְּיבְּים הְב

לְלִילְה (v. בְּלִילְה (v. בְּלִילְה (v. בְּלִילְה Jos. 13. 2, contrée : קַלִּילִה הַשְּלְשְׁהִים Jos. 13. 2, tous les districts, tout le pays, des Philistins; בְּלִילִיה הַעַּרְהַן Jos. 22. 10, les environs du Jourdain.

prie (sources) n. pr., ville de la tribu de Benjamin, I Sam. 25. 44.

קלית et פּלְיֵח n. pr. Goliath, géant philistin, tué par David, I Sam. 17. 4, 23.

 22.9; adj.: lui qui se conse en Dieu; ou impér. 3° pers.: qu'il mette sa confiance en Dieu, Dieu le sauvera; ou infinitif: se conser à Dieu (cela) le sauvera.

וְנְנְלֹּהְ כַּשְּׁטְרֵ חִיּשְׁטֵּרִם (s.34.4, les cieux seront roules comme un livre. — 2º Rouler, se précipiter, fondre: רְיֵבֶל מָשֵּׁיִם בְּיִשְׁיִם Amos 5. 24, le jugement fondra (sur vous) comme l'eau (comme un torrent).

Poual. Être roulé, être vautre : יְשֶׁפֶלָּה Is. 9. 4, le vêtement roulé

dans le sang.

יְגְלְנְלְתִּיהְ מְּרְ־תִּמְלָנִים : Pilp. Faire rouler: יְגְלְנְלְתִּיהְ מִרְ־תִּמְלָנִים Jér. 81. 28, je te ferai rouler du haut des rochers.

Hiph. יְיָבֶל אֲיִד־תְּאֶבֶן Gen. 29. 10, il roula (enleva) la pierre (de dessus le puits).

Hithp. Rouler, se précipiter: בְּיִהְנֵלֵל זון אַרָּה II Sam. 20. 12, roulant dans son sang; לְּתְּחְוּלֵל כָּלִים Gen. 43.18, pour se précipiter sur nous, pour nous accabler.

Hithpalp. אינה דייה דייה Job. 30. 14. sous la tempète, ou dans ma désolation, ils se précipitent sur moi.

574 n. pr. m. 1° I Chr. 9. 15. — 9° Néh. 11. 17.

לְלְיל chald. m. Objet qui doit être roulé, c.-à-d. lourd, pesant: אָבֶן גְּלָב Esdr. 8. 8, des pierres lourdes, grandes.

לְלֵלֵי m. (rac. נְּלֶלִים pl. בְּלֶלִים, const. נְּלֶלֵים Job piente, excrément: מְלֶלִים Job 20. 7, comme son excrément il sera rejeté, il périra à jamais; בְּלֶלִים בַּנְּלֶלִים Soph. 1.17, et leur corps (sera rejeté) comme la fiente, la boue.

י אַלְלֵי n. pr. m. Neh. 12. 36.

ינישות אַלְיָדְשׁ אָּח־אָבִּרְתּוֹ וַנְיְלֵם Plier: נַיַּשְׁתְּ אָּלִיְדְשּׁׁ אָּח־אָבַּרְתּוֹ וַנִינְלֹם II Rois 2. 8, Elie prit son manteau et le plia.

בּלְטִי דְאָנִ שִּינְיךְ Ps. 139. 16, tes yeux ont vu ma masse informe (lorsque je n'étais qu'une matière informe).—
' 2° אַלָּטִי Aboth, homme sans intelligence, stupide.

לְּמִרִּהְ adj. Solitaire, abandonné: חַבְּיִּרְ מְּבְּעָּהְיִּהְ וְנְּלְּשִּׁרְּהְ Is. 49. 21, je suis privée d'enfants et seule, abandonnée; privée d'enfants et seule, abandonnée; lob 3. 7, que cette nuit soit déserte, dans la solitude; pauvreté et la faim ils étaient abandonnés, ou: ils étaient maigres, secs, de misère et de faim.

לְבֶל־אֵרְל יִרְעָלְל Prov. 20. 3, mais chaque sot se méle (de la querelle); אַבְל־תּאָשִׁיִּח יִרְעָלְלְּצָר Prov. 18. 1, il se méle de tout ce qui est sage, sensé, c.-à-d. se donne l'air d'aimer la sagesse; selon d'autres, il s'irrite contre tout ce qui est sage; Prov. 17. 14, avant que la querelle s'engage.

ראָצ' n. pr. d'un monument de pierres élevé par Jacob (monceau de témoignage), Gen. 31. 44-48.

בּלְשׁוּ בְּיִר בְּלְשׁי בְּיוּ בְּיִיר בְּלְשׁי בְּיִר בְּיִר בְּיִיר בְּלְשׁי בְּיוּב בְּיִים בּיוּב בּיוּ בְּיִים בּיוּם בּיוּ בְּיוּבְיים בּיוּב בּיוּ בְּיים בּיוּב בּיוּב בּיוּב בּיוּב בּיוּב בּיוּ בּיוּב בּיוּבּי בּיוּב בּיוּבּי בּיוּבּי בּיוּב בּיוּבּי בּיוּבּי בּיוּב בּיוּבּי בּיבּי בּיוּבּי בּיבּיי בּייביי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּייביי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּייביי בּיבּיי בּיבּיי בּיבְייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּייבְייי בּיבְיי

De conj. 1º Comme אָל Aussi, même, pourtant: רַבָּשׁ בְּּטִּדִשׁ בַּּטְבָּשִׁים Gen. 27. 31, il prépara lui aussi un mets délicieux; בַּאַבּילַב Prov. 14. 13, même quand on rit le cœur souffre;

ים לאריבלו לי Ps.129. 2, pourtant ils ne m'ont point vaincu. Quelquefois mis par ביאַתב וַם־אָּת־רָתַל מִלָּאַה : surabondance Gen. 29. 30, il aimait Rachel encore plus que Léa; אַס אַא־רַאַצוֹב נְקַבֵּל Joh 2. 10, nous accepterions le bien! Pour donner plus d'énergie à l'expression : ראָה גם ראָד I Sam. 24. 12, vois, vois donc! וְכְצֵּטְהָח צָּרֶהָת נְּפֹדְכָּעָט I Sam. 1. 6, sa rivale lui causa chagrin sur chagrin. bi - bi Et, et aussi, comme, de même que, ainsi que : נָם־הָבֶן גַּם־סְסָפוֹא רָב צִבְּט Gen. 24. 25, nous avons de la paille et du fourrage en abondance ; פַּם־אַנַוְינוּ נם אַשר־נִמְצָא הַאָּבִּיבָ בְּרָדוֹ Gen. 44. 16, et nous et aussi celui entre les mains de qui la coupe a été trouvée; hipp-pa ביריים Exod. B. 14, hier comme aujourd'hui ; לַמָּדו אָשְׁבֵּל גָּם־שְׁנֵיכָם Gen. 27. 45, pourquoi serai-je privé (en un jour) de vous tous les deux? מַם כִּי־חַרְבּוּ הָפְּנָּח Is. 1.15, quand même vous multiplieriez vos prières; תראלת השתחה ls. 49. 15, quand même celles-ci oublieraient.

אָבָאָ Kal inusité: Pi. Boire, humer: אָבָאָן Job 39. 24, (le cheval) hume la terre, c.-à-d. dans sa course rapide il semble dévorer la terre; selon d'autres, il enfonce la terre (en piaffant).

Hiph. Faire boire: הַנְּמֶּיאֶרנֶי נָא מְעָבוֹ־מֵים מּוֹם Gen. 24. 17, donne-moi à boire un peu de l'eau (qui est dans ta cruche).

שלים m. Nom d'une mesure de longueur: אָרְקָּה Jug. 3. 16, sa longueur était d'un gomed, coudée ou empan.

רְנַפְּיִרם : m. plur. Ex. unique בְּמָיִרם m. plur. Ex. unique בְּמָיִרם Ez. 27. 11, les guerriers étaient dans tes tours; selon d'autres, nains, pygmées, de הָּמָּר hommes de courte taille.

5103 (sevré) n. pr. m. I Chr. 24.17.

למול m. (rac. נְּמֵל an. (rac. נְמֵל an. (rac. נְמֵל an. (rac. נְמֵל an. (conne ou mauvaise) : בְּמֵל מַלְיִים בְּמִל מַלְיִים בְּמִל מִינִי בְּמִל מָנִים בֹּנִי נִמְל בְּמִל נְיִי בְּמִירֶם בֹּנ yayer, rendre, (selon) les œuvres, selon les œuvres fait selon ses œuvres, selon son mérite; מַמֵּל נְיִיִי בְּמָּוֹל נְיִיִי בְּמָּוֹל נְיִיי בַּמִּירְם בֹּנ yayer, selon son mérite; מַמֵּל מָיִי בְּמָּר נְיִיי בַּמִּל מָּל וְמִיל בְּמִל מָל בְּמִל מַל בְּמִל מָל בְּמִל מְל בְּמִל מָל בְּמִל מֵל מְלִירְי בַּל בְּמִל מְל בְּמִל בְּמִל מְל בְּמִל מְל בְּמִל מְל בְּמִל מְל בְּמִל מְל בְּמִל בְּמִל מִיל בְּמִל בְּמִל מִיל בְּמִל בְּמִל בְּמִל בְּמִל בְּמִל בְּמִל בְּמִל בְּמִל בְּמִל מִיל בְּמִל בְּתְּיִי בְּלְיבְּיִי בְּמִיל בְּמִיל בְּיִי בְּמִיל בְּיִי בְּעִּבְי בְּיִי בְּמִיל בְּיִי בְּיִי בְּמִיל בְּיִי בְּמִיל בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיבְּי בְּייִי בְּיִי בְּיבְּי בְּיבְּיב בְּיבְיב בְּיבְּיב בְּיבְיבְיב בְּיבְיב בְּיבְיב בְּיבְיב בְּיבְיב בְּיבְיי בְּיב בְּיב בְּיבְיבְיי בְּיבְיב בְּיבְיב בְּיבְיי בְּיבְּיבְּי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיב בְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְייבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיבְיבְיי בְּיבְּבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְ

אַ נְּמֵוּלְה . Meme signif.: בְּצֵל אְסְלוּח Is. 59.18, selon les œuvres, les mérites; וְלָשָׁת וִיגְּסְלֵּנִי תַשְּלָהְ וַיִּגְּשׁה וְזֹּגְּשׁה וֹ II Sam. 19.37, pourquoi le roi m'accorderait-il une telle récompense!

it가 n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, II Chr. 28. 18.

* הְּמְּטְרְיָאוֹר f. plur. Géométrie: הְּמְּטְרְיָאוֹר Aboth 3. 19, les calculs des révolutions célestes et la géométrie.

י בְּמִילוּת f. Pratique, exercice: נְמִילוּת Rituel, la pratique des bonnes œuvres, la charité, la bienfaisance.

ו בְּמֵל (fut. רָבְשל) 1° Faire du bien ou du mal, causer du bien ou du mal à quelqu'un; avec l'accusat. : אַמָּת נְמֵלְתָּנָר וַאָנִי וְמֵלְחִיךְ חָרֶעָח I Sam. 24. 18, tu m'as fait du bien, et moi je t'ai fait du mal. Avec בַּפְלוּ לַחֲם רַעָּה: לָ Is. 3. 9, ils s'attirent le mal à eux-mêmes (par leurs actions). Freq. sans maio faire du bien. נמל נמשו איש חסר: combler de bienfaits: Prov. 11.17, l'homme pieux fait, attire, du bien à son âme. Avec בר נְסֵל עֶלָר: עָל Ps. 13. 6, car il m'a comblé de bienfaits; אמל על-עבוקה Ps. 119. 17, accorde des biensaits à ton serviteur. — 2º Rendre la pareille, récompenser, punir; מעפלני בי פעדקר :ל et בל et יינקלני בי פעדקר Ps. 18.21, Dieu me rendra, récompensera, selon ma droiture; יִתְּצָּרִים וֹפְלָּים ו פּלֵרטי II Chr. 20. 11, et voici comment ils nous récompensent (ils rendent le mal pour le bien); יַלֹא בַעֵּוֹטַיִרט וְמֵל עָלַינה Ps.103.10, il ne nous a pas punis suivant nos péchés; אַר מְּגְּפְלּוּ־יֹאַת Deut.

32. 6, est-ce ainsi ainsi que vous récompensez Dieu, c.-a-d. que vous montrez votre reconnaissance pour ses bienfaits?

Niph. Étre sevré : נֵינְהֵל חֵיּלֶר וַיִּנְמֵל Gen. 21.8, l'enfant grandit et il fut sevré.

לְּטָלֹים m. et f. (plur. בְּטָלִים). Chameau (male et femelle): בְּשָלִים בְּינִים Gen. 24. 10, dix chameaux; מְמָלִים בֵינִיקוֹת Gen. 32. 15, des femelles de chameaux qui allaitaient (leurs petits).

יְּבֶּיְלְיׁ (qui garde les chameaux) n. pr. m. Nomb. 13. 12.

קליאל (récompense de Dieu) n. pr. Gamliel, chef de la tribu de Manassé, Nomb. 1, 10.

לְּמֵר (fut. רְּמֵר) 1° Accomplir, achever: לְּמֵר עָּבֶּר Ps. 57. 3, (j'invoque) le Dieu qui accomplit (sa faveur) pour moi, ou qui achève, défend, ma cause; ייִבְּמֵר מַּצְּרִי Ps. 138. 8, l'Éternel achèvera, défendra, ma cause, ou achèvera en ma faveur (ce qu'il a commencé).—2° Cesser, finir, n'être plus: יְנְמֶר יְנָאָר רָצִּיִּר Ps. 7. 10, que la perversité des méchants cesse; רְיִּדִי אֹמֶר לְּדֹר יְדִר Ps. 7. 10, sa parole a-t-elle fini, cessé, pour toutes les générations? יִבְּמֵר תְּמֵר יְּבָּר רָּבִיר Ps. 12. 2, car il n'y a plus d'hommes pieux.

7.12. se rapporte à Esdras, docteur accompli, savant; selon d'autres, (le roi à Esdras et à) tous les autres; d'autres traduisent : (paix) parfaite, salut!

າລັງ n. pr. 1° Gomer, fils de Japheth, Gen. 10. 2. — 2° Gomer, un peuple au

Nord, Ez. 38. 6. — 3° Gomer, semme du prophète Osée, Osée. 1. 3.

(que Dieu a rendu parfait) n. pr. m. Jér. 29. 3.

חברה n. pr. m. Jér. 36. 10.

וְבָּר m. et f. (rac. אָבָּר, avec suff. אָבָּי plur. פֿיִנְּינֶר יְיִ אֱלֹוִיִרם בְּרְבְּעֵינִן (Jardin: נִינָּינִירְיִ אֱלֹוִירם בְּרְבְּעֵינִן (Gen. 2. 8., l'Éternel Dieu planta un jardin dans le pays d'Eden; בְּּנֶרְיֵיִי Gen. 13. 10, comme le jardin de l'Éternel (l'Eden); בְּנֵרְ תִינְיִרָם Deut. 11. 10, comme un jardin potager.

Niph. Etre vole: אָנֶב מֵּכְּבּוּ בְּאָבר נְּנָב מֵּכְבּּוּ Exod. 22. 11, mais s'il lui est vole?

Pi., comme Kal: סְנֵּוְבֵּי דְּבֶּרָי 30, qui dérobent mes paroles (les uns aux autres); רְינֵנֵב אָבְּשָׁלִּים אָז־לַב אָנְשֵׁי 11 Sam. 15. 6, Absalon gagna le cœur de tous les gens d'Israel (il s'insinua auprès d'eux en les trompant).

Pou. passif: פּרּבְּנָב מְּנְבְּחִי Gen. 40.15, car j'ai été enlevé; אַלֵּר דָּבָר רְבָנָב Joh 4. 12, une parole m'a été dite à la dérobée.

Hithp.: יַיְחְנֵגַב הָעָם בַּיִּוֹם הַהוּא לְבוֹא חְבֵּיר 11 Sam. 19. A., le peuple en ce jour entra furtivement à la ville.

בְּבֶּי m. Voleur: אָב הְּבֶּי Jér. 2. 26, comme le voleur est confus; בּבְיב Obad 5, des voleurs.

קבון f. Vol., objet volé: רְּבְּיִלְיִּה Exod. 22. 3, la chose volée; רְּבְּיִבְיִה 22. 2, pour son vol.

תְּבְּיִם n, pr. m. I Rois 11, 20.

קּבָּלְּהָ, (v. אָב; plur. אַבָּרָה. Jardin: אָבָ רָּנָתְּה אָשְׁרִיבְּיִה אֵין נָּה Is. 1. 30, comme un jardin qui n'a point d'eau; בְּלֵּה Nomb. 24. 6, comme des jardins près d'un fleuve.

קּבְּי f. (const. רְּאָבְּי). Jardin: אוֹבְּי רְיָאָּ Cant. 6. 11, le jardin des noyers; רְיָאָ בְּיֶעְרָ רְשָּלֶּךְ Esth. 1. 5, le jardin du palais du roi.

תְּנְיִים m. pl. (const. מְנְיֵי בּיבְּיבָּי בּיבְּיבָּי בּיבָּי בּיבְּיבָּי בּיבְּיבִי בּיבְּיבִי בּיבְיבִי בּיבְיבִי בּיבְיבִי בּיבְיבִי בּיבִים בּיבְּיבִי בּיבִים בּיבְיבִי בּיבִים בּיבְיבִי בּיבִים בּיבְיבִי בּיבִים בּיבְיבִי בּיבִים בּיבְיבִי בּיבְיבִי בּיבִים בּיבְיבִי בּיבִים בּיבְיבִים בּיבִים בּיבְיבִים בּיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבִים בּיבְיבִים בּיבִים בּיבְיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְיבִים בּיבְּיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְּיבִים בּיבְיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבְיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְּיבִים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים ב

לְיִיִי הְנְיָא chald. plur. Trésors : תְּבֵית תְּנְיָא Esdr. 5.17, dans la maison du trésor.

וְנְבְּנֵכְיי ז.: אַנְיְנְיִי I Chr. 28. 11, et les chambres du trésor (du temple).

בּן יְבֵּן רֵּרְ צֵּבֶאוֹת בַּלֹּ-יְרִדּשָׁלֶם: Protéger: בַּן יְבֵּן רֵּרְ צֵּבֶאוֹת בַּלֹּ-יְרִדּשָׁלָם Is. 31. 8, ainsi l'Eternel Zebaoth protégera, secourra, Jérusalem; avec בְּבֶּר רּוֹשֶׁב יְרִדּשְׁלֵּם Zach.12.8, l'Éternel protégera les habitants de Jérusalem.

(jardinier) n. pr. m. Néh. 10.7, appelé aussi יְּיִינִי Néh. 12. 4.

קלה וְנָעִי Mugir, beugler: קלה וְנָעִי I Sam. 6. 12, allant mugissant: אָם רְנָעִיר־שׁוֹר Job 6. 5, le bœuf mugit-il (près de son fourrage)?

תְּעָה n. pr. d'un endroit près de Jérnsalem, Jér. 31. 39, אינו vers Goah.

Niph. pass. איני לענן נבורים II Sam. 1. 21, là a été rejeté, répudié, le bouclier des héros.

Hiph. שורו כבר ולא רגעל Job 21. 10,

son taureau (couvre) la vache, et il ne rejette pas la semence en dehors, sans féconder; selon d'autres: sa vache conçoit et ne rejette, n'avorte pas.

לצו n. pr. m. Jug. 9. 26.

קנעל m. Répugnance, dégoût: קנעל קבעל Ez. 16. 5, par le dégoût que ton corps inspirait, ou: étant un objet de dégoût et d'horreur à toi-même.

על Reprimander, menacer; avec אָ et l'acc.: ניגערים: אברו Gen. 37. 10, son père le réprimanda; בַּבֶּרָתָּ גוֹיָם Ps. 9. 6, tu as réprimandé (châtié) les nations ; יְנְעֵּר יֵד בְּקָר תַּשְּׁטֶן Zach. 3. 2, l'Eternel te réprimande, o Satan! il te menace, te dompte ; וּנְצֵרָתִּי לָכָם בָּאֹכֵל Mal. 3. 11, je reprimanderai en votre faveur le dévastateur, c.-à-d. j'empêcherai les insectes de dévorer vos fruits; יוּנְיִר גֹעֵר לַכֶּם אָרו־חַזּיָרַע Mal. 2. 3, je réprimanderai à cause de vous la semence (pour l'empêcher de produire), ou: je la detruirai; ניגער ביסיסות ויחרב Ps. 106. 9, il réprimanda, menaça, la mer Rouge, et elle sécha.

לְּצְרָהְ f. Reprimande, menace: יְבֵּץְ הַשְּׁרֵבְּי גְּעָרָה Prov. 13. 1, le moqueur n'écoute pas la réprimande; מְּתְרֵבְּי גַּעָרָה Is. 30. 17, (vous fuyez au nombre de mille) devant la menace d'un seul; per בְּעַרָהְךְּ רְנִיסוּן fuient devant tes menaces.

עלע Étre ému, secoué: בַּתְּנְשֵׁ הַיְּתְּנְשׁ רָתְּיְבֶשׁ Ps. 18. 8, la terre est émue, secouée, elle tremble.

Pou. בְּבְּשׁׁי בָּם Job 34. 20, des peuples chancellent (et perissent).

Hithpa. יְחָגָּשׁ וַמִּרְעָשׁ וְמִרְעָשׁ (keri שׁבְּרָּרְ) II Sam. 22. 8, la terre est secuée, elle tremble; מַּוְתָרוֹת יְחָגַעְשׁוּ מֵינְיִיוּ Jér. 46. 7, ses eaux sont agitées comme des torrents.

Hithpo. Etre agité, chanceler: אַלְּיִינְיִינְיִי Jér. 25. 16, ils chancelleront, ils seront hors d'eux-mêmes (comme des fous).

בּעשׁ n. pr., d'une montagne de la tribu d'Ephraim, Jos. 24. 30: נַחַלֵּר נָבָשׁ

II Sam. 23. 30, plaines de Gaas, au bas de cette montagne.

ח בּעַתְּם n. pr. m. Gaetham, fils d'Eliphas, Gen. 36. 11.

73 m. 4º (comme 21) Dos, sommet: Prov. 9. 3, sur le בל-גומי מרבי קרח sommet des hauteurs de la ville. -2° (comme באבר) Corps, personne: אבר בבא בבא Exod. 21. 3, s'il est venu seul, de sa personne, c.-à-d. sans femme ni

אַן f. chald. (plur. יְנְמָּץ). Aile: יְנָמָין הריקטר לה Dan. 7. 4, elle avait des ailes d'aigle (v. אַנָאַ).

ול אַ מַנְרִים . et f. (avec suff. מְּנְרָים, pl. מְּנָרָים). עמר ביסק ישראל: Vigne, cep de vigne Osée 10. 1, Israel est une vigne vide, sans sève; וְהַנֵּח נְמַנְ לְמַנֵי Gen. 40. 9, et voici, il y avait un cep de vigne devant moi; plus complet : פגמן דונין Nomb. 6. 4, (ce qui vient) du cep de vigne; ו נַּמֶּךְ סִיֹּרָה II Rois 4. 39, vigne de champ, vigne sauvage.

אר אוים m. Nom d'un arbre résineux, ou d'une espèce de cèdre : הַבְּרוֹ עַצֶּר־נֹמֶר Gen. 6. 14, une arche de bois de Go-

pher (l'arche de Noé).

וַ נַחֵל נָחָל הָפָרִית: Is. 30. 33, בְּלַרִית Is. 30. 33, un torrent de soufre.

אר, rry fém., part. de שור Habitant, demeurant.

ח בור הורה . m. (rac. ימר , avec suff. בור הורה). Habitant d'un pays qui n'est pas sa patrie, etranger: העה היהה Lev. 16. 29, l'indigène et l'étranger (qui demeure parmi vous); quelquefois avec আপুনা : לנר מושב עבה Lév. 25. 47, à un étranger qui est établi chez toi, dans ton pays; ביינים בארץ מארים Deut. 10. 19, מארים car vous avez été étrangers dans le paysd'Egypte; פּר־גַרִים אַנַחְני לִפָּנִיהְ I Chr. 29. 15, car nous sommes (comme) des etrangers devant toi, nous ne sommes que des passagers devant Dieu.

روبر . v. برا. ጎኔ (v. ካኒኔ).

ארָא n. pr. Gera, fils de Benjamin, Gen. 46. 21.

m. Gale sèche : des hommes, Lév. 21. 20; des bêtes, Lév. 22. 22.

n. pr. 4° D'un homme, II Sam. 23. 38. — 2º D'une colline près de Jérusalem, Jér. 31. 39.

ארובים m. (plur. ברובים). Grain d'un fruit, baie: מַנֵים שׁלשָׁה גַּרְבְּרִים Is. 17. 6, deux ou trois baies (olives).

וַבְּנְקִים לְנָרְאַרֹהֶיף: f. pl. Cou: קּרְגְּרֹוּח Prov. 1. 9, et une parure, un riche collier, pour ton cou.

ת בונשי n. pr. Girgasi, fils de Chanaan, Gen. 10. 16, souche d'un peuple chanaanéen, les Gergeséens, Gen. 18.21.

713 Kal inusité. Gratter. Hithp. Se gratter: לְּחָרְאָרֵד בּוֹ Job 2. 8, pour se gratter avec cela.

Kal inusité. Pi. Exciter, toujours avec מָדוֹן querelle: אָישׁ חַמָּדוֹ וְיַנֶרָתוּ Prov. 15. 18, l'homme colère ex-

cite des querelles.

Hithp. 1° S'exciter, s'irriter; avec n: ישטרי היהה יתורה בם Prov. 28. 4, ceux qui observent la loi s'irritent contre eux. — 2º S'engager dans un combat, attaquer, combattre : של־הַּתְעָרוּ בַם Deut. 2. 5, ne les attaquez pas; בי בַיֵּר הְתִּנְרֵיח Jér. 50. 24, car tu as lutté, tu t'es révoltée, contre le Seigneur; אַל־תְּחָנָר. בָּם המחקים Deut. 2. 9, tu ne t'engageras pas dans un combat avec eux; דְּתְּנְרֵה המחקה Dan. 11. 25, il engagera un combat; de même : וַלְבָּה תְּחָלֶרֶת בְּרֶעָת II Rois 14. 10, pourquoi veux-tu t'engager dans une malheureuse entreprise, t'exposer au malheur? וְיְתְּנֶּחָת שרייים Dan. 11. 10, il poussera le combat, il avancera en combattant, jusqu'à la forteresse.

ובר f. (rac. יבר). 4° Rumination, toujours avec מַצַלֵּח גַּרָח ריא : הַיַּלָּח Lév. 41. 4, il est ruminant; une fois avec יברה לארינר: נרר vers. 7, il ne rumine point.

2º Guera, petite pièce de monnaie. la vingtième partie du sicle : עַּשְּׂרָים אַרָה bown Exod. 30. 13, le sicle est de vingt

guera (v. אינידו).

קרא (cónst. קרא). Gorge, gosier; cou: קרא בְּנְרוֹן Is. 58. 1, cris de la gorge (à haute voix); קבריקרות בְּינִים (à haute voix); קבריקרות בְּינִים (à haute voix); פבריקרות בְּינִים (a haute gosier est un sépulcre ouvert; נְמִירוֹת בְּיוֹן בִּיוֹן בִּיוֹן בִּיוֹן בַּיוֹן (les filles de Sion marchent) le cou tendu (la tête haute, fièrement).

לְרֵוֹתְ f. Habitation, séjour passager (v. אַבּר בְּיִרְים: Jér. 41. 17, ils restèrent dans l'auberge à Chimham; selon d'autres, dans l'habitation de Chimham.

לְנְיֵדְ Kal inusité. Niph. (comme נְּנְדֵּיִ בִּנְנֶדְ בִּנְיִדְּהְ בִּנְנֶדְ בִּנְנֶדְ בִּנְנֶדְ בִּנְנֶדְ בִּנְנֶדְ Ps. 31. 23, je suis retranché, rejeté, de devant tes yeux.

יוי ou יוֹף n. pr. d'une peuplade voisine des Philistins, I Sam. 27. 8 (keri אחרה).

ח בְּרָזְיִם n. pr. d'une montagne, la montagne de Garizim, dans le pays d'Ephraîm, en face du mont Ebal, Deut. 11. 29.

שלין m. (rac. נְּרֵיזְ). Hache, cognée: לְּנְּלֵין בְּרָזְן Deut. 20. 19, pour pousser, mettre la hache, la cognée à (la forêt).

לְּלָם (v. זְּרָל).

לא נְרְמוּ לַבֹּקֵר: (נְּרָם (v. לְּבָּקר Soph.3.3, ils ne gardent, ne laissent point même les os jusqu'au lendemain matin.

לְבְּם 'Dauser, exciter: הַבָּם Aboth, causant du mal, du malheur.

Job 40. 18, ses os sont comme des barres de fer; מֵלְי שָּׁר אָרָם Gen. 49. 14, un âne aux os forts, un âne robuste. — 2º Substance, la chose même (v. בְּעָהַ הַעָּרָה הַאָּדָלוּת II Rois 9. 13, sur les de-

grés mêmes; selon d'autres, sur le plus haut des degrés.

לֶּלֶם chald. Os; וְכֶל־וּרְפֵיחוֹן תַּהְּפוּ Dan. 6. 25, et ils leur brisèrent tous les os.

לְרָלֵי (osseux) n. pr. m. I Chr. 4. 19. לְרָלֵי m. (avec suff. אָרָיִי, plur. אַרָלָית const. אָרָלָיּת Aire, grange: אַרְלָּתְּי Joel 2. 24, les granges sont remplies de blé; métaph. אַרָּבְּרָיִי Is. 21. 10, fils de mon aire, la paille (peuple brisé comme la paille, opprimé; v. le même exemple à הַרְּנִי לָאַ רְרָעֵם - Pour le blé qui est dans la grange et le pressoir ne les nourriront pas; אַרָּרָעָ I Rois 22.10, II Chr. 18.9, dans une grange; selon

Ps. 119. בְּרֶסֶת נְמְשֵׁר Ps. 119. 20, mon ame est brisée (languissante).

d'autres, dans une place (à l'entrée de

la ville).

Hiph. Rompre, broyer: ייַנְיָם מֶּדְינָץ Lament. 3. 16, il a brise mes dents par des cailloux.

ערע (v. ברע) Oter, diminuer, retrancher, couper, retirer: וְבַל־וַמָּךְ בְּרָצָה Jér. 48, 37, toute barbe sera coupée, rasée; לאריגרע מצויים עיניו Job 36. 7, il ne retirera pas ses yeux du juste; יבסראַני אַבְרַע Ez. 5. 11, moi aussi je retirerai de vous (mes yeux); selon d'autres: je vous diminuerai, je vous réduirai a rien ; באַר שַּבֶּר Jer. 26. 2, n'en retranche pas un mot; וַלֹא תַּנְרַע mp Deut. 13. 1, tu n'en retrancheras rien; לְתְנֶרֵע שִּׁרְחָדוּ לְתְנֵרַדּאֵל Job 15. 4, tu diminues, tu arrêtes, la prière devant Dieu; יְתְגְרֶע אֶלֵיהְ חָסְפָּח Job 15. 8, la sagesse auprès de toi est-elle si peu de chose? ou: as-tu attiré à toi seul la sagesse? selon d'autres: et cependant la sagesse te manque.

diminué de votre travail; אַרֵיל (אַרְיּלְיִרְ עַרֵיל Nomb. 9.7, pourquoi serions-nous inférieurs (aux autres)? ou : pourquoi sommes-nous privés (d'offrir, etc.)?

Pi. Diminuer, rendre fin: מֵי יְנְיֵנִי Job 36. 27, car il diminue, rend fines, les gouttes d'eau; selon d'autres: il attire, amasse, les gouttes d'eau.

קרשון בְּרָשׁוּן בְּרָשׁוּן בְּרָשׁוּן בְּרָשׁוּן Jug. 5. 21, le fleuve de Cison les a entraînés, emportés.

לְנִיר , יְנִיר , יְנִיר , to Tirer, attirer, emporter: יְנִיר בְּיִרְיִי Hab. 1. 15, il l'attire dans son filet: שׁוּירְשִׁיִים יְנִיּרִם Prov. 21. 7, la rapine ou la violence des méchants les emportera. — 2° Attirer en haut (les aliments), c.-à-d. ruminer: יִרְיִּיִּר לֹאִירִיִּר Lév. 11. 7, mais il ne rumine pas (ou forme Niph.).

Pou. Être scié: מְנְרֶרִיּה מַשְנֵרָת I Rois 7. 9, (les pierres) avaient été sciées avec une scie.

קר ה. pr. Guerar, ville des Philistins, Gen. 20. 1: מַל־בְּרָר Gen. 26. 17, la vallée de Guerar.

קרשׁ בּרָשׁ m. Objet broyé, princip. des grains: בָּרָשׁ בַּרְשָׁל Lév. 2. 14, des grains broyés, sortant d'épis pleins; מִּנְרְשָׂה vers. 16, de ses grains broyés.

לְרֵשׁ Chasser, répudier, rejeter: הְּנָרִי Exod. 34. 11, je chasserai devant vous les Amorrhéens; הְשָׁיִם הְשָׁים בְּרִשׁים בְּיִשְׁים בְּרִשׁים בְּרִשׁים בְּרִשְׁים בּרִישְׁים בּרִישׁים בּרִישְׁים בּרִישׁים בּרִישְׁים בּרִישְּים בּרִישְׁים בּרִישְׁים בּרִישְׁים בּרִישְׁים בּרִישְׁים בּרִים בּרִישְׁים בּרִישְׁים בּרִישְׁים בּרִים בּרִישְׁים בּרִישְׁים בּרִישְׁים בּרִישְׁים בּרִישְׁים בּרִים בּיבְּים בּרְים בּיבְּים בּיבּים בּרְים בּיבְּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים

Niph. 1° Etre chassé, rejeté: נְבְשְׁתִּיּרְ עַּנְרְ עַּנְרְּרָּ Jon. 2. 5, je suis chassé, rejeté, de devant tes yeux.—2° Etre agité (des flots que le vent soulève et chasse): וְיִרְשָׁיִם מַנְים נְגְרָשׁ Is. 57. 20, les méchants sont comme une mer agitée; בְּאַרִים Amos 8. 8, il sera agité et submergé comme par le fleuve de l'Égypte.

Pi. Chasser : ייוס אול הְשִׁים Gen. 4. 14, tu m'as chassé aujourd'hui (de la

בּרֶשׁ m. Co qui est poussé dehors, ce qui est produit : Deut. 33. 14, le produit des mois (les fruits que chaque mois produit).

בּרְשָׁה f. Expulsion, action de chasser quelqu'un de ses biens: חריטו גְּרָשׁתֵּיבָּם Ez. 45. 9, faites cesser, épargnez, vos exactions à mon peuple, ou vos tributs, impôts.

ר ברשון n. pr. Gerson, fils de Lévi, Gen. 46. 11; n. patron. אישור Nomb. 3. 23.

בְּלְשׁׁכֹּ (étranger en ces lieux) א. pr. Gersom, fils de Moise, Exod. 2. 22.

ה לשור n. pr. Gessur, province de la Syrie, II Sam. 13. 8.

ה pr. 1° D'une peuplade qui habitait les vallées au bas du mont Hermon, Deut. 3. 14.— 2° D'une peuplade dans le voisinage des Philistins, Jos. 13. 2.

רְשֶׁם Kalinusité. Hiph. (ע. בְּשֶׁם) Faire pleuvoir: קְיֵשׁ בְּתַּבְלֵּי תְּוּוִים מְבְּשִׁמִים Jér. 14. 22, y a-t-il parmi les faux dieux des nations qui fassent tomber la pluie?

D박국 n. pr. m. Néh. 2. 19; nova Néh. 6. 6.

Dឃុំនៃ chald. (avec suff. កាក្កឃុំង, ក្រាកុឃុំង). Corps: កក្កឃុំង កក្កឃុំង កក្កឃុំង Dan. 4. 30, son corps fut trempé de la rosée du ciel.

ת ישׁיַן n. pr. 1° Gessen, province de l'Egypte, dans laquelle demeurèrent

les Israélites depuis Jacob jusqu'à leur délivrance, Gen. 45. 10. — 2° Ville et contrée dans les montagnes de Juda, Jos. 10. 41, 15. 51.

자후♥ n. pr. m. Néh. 11. 21.

גְשֵׁשׁ Kal inusité. Pi. שַּׁשָּׁ tâtonner, marcher en tâtonnant: נְּמָרְיִם כִּירְרִים כִּירִים כִּירְרִים כִּירִים כִּירְרִים כִּירְרִים כִּירְרִים כִּירְרִים כִּירְרִים כִּירִים כִּירְים כִּירְיִם כִּירִים כִּירִים כִּירִים כִּירְרִים כִּירְים כִּירְים כִּירִים כִּים בּיים כּיים כּיים בּיים כּיים כּיים בּיים בּייִּים כִּיים כִּים בּיים בְּיים בּיים בּייים בּיים בּייים בּיים בּיים בּייים בּייים בּיים בּיים בּייים בּיים בּיים בּייים בּייים בּיים בּיים בּיים ב

א f. (pl. mini). Pressoir: בְּרֹדֵךְ בְּנֵה Is. 63, 2, comme (les habits) d'un homme qui foule le vin dans un pressoir.

n. pr. Une des cinq villes principales des Philistins, I Sam. 6. 17; man de Gath, II Sam. 6. 10.

אָם חַלְּבְּ (pressoir creusé) n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 13.

on d'une ville de la tribu de Benjamin, Néh.

Nom d'un instrument de musique (en forme de cuve), Ps. 8. 1, 81. 1; peut-être de ra, psaume composé à Gath.

ንርት n. pr. Gether, fils d'Aram, Gen. 10. 23.

לומיות (pressoir de grenades) n. pr. d'une ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 45.

אין chald. (hébr. rii et raii) pronom démonstratif fém. Cette, celle-ci, cela: אין Dan. B. 6, celle-ci à celle-là (un genou heurtait l'autre); אין ברוא בעל הביא Dan. 4. 27, n est-ce pas là cette grande Babylone?

לאָרוֹ (אַרֵב, Souffrir, languir, se consumer (ע. בְּלְאֵרֵה בּוֹר : (אָרֵב, Jér. 31. 12. ils ne continueront plus à souffrir (ils ne souffriront plus); רְכָל־מָשׁׁ דְּאָרָה Jér. 31. 25. j'ai rassasié toute ame languissante; עֵינִי רְאָבָה בִּוֹיִר בִּינִי רְאָבָה בִּוֹיִר בִּינִי Ps. 88.10, mes yeux se consument à cause de ma misère (selon d'autres, fondent en larmes, v. ביו).

Hiph. Causat. du Kal: יְּמְדִיבֹּה נְמָשׁׁ Lev. 26. 16, qui feront souffrir votre ame (pour בְּדִּיבִּה, ou Hiph. de בוֹיִר.).

אָלְחָיף f. Angoisse, terreur : וּלְמָנֶיוּ אַבָּח Job 41.14, la terreur saute, court, devant lui (v. le même exemple à ידּוּץ).

רָאָבוֹן m. Souffrance : יְדָאָבוֹן m. Deut. 28. 65, et la souffrance, la tristesse de l'âme.

קיביאים האג (v. קיב). Poisson: מְבִּיאִים הָאג Neh. 13. 16, (qui) apportaient des poissons.

אָנִי רֹאַב אָדִי Craindre, être inquiet, être en peine; avec et sans rég.: אָנִי רֹאָב אַדִּי Jér. 38. 19, je crains les Juifs (je crains qu'ils ne me maltraitent); אָנְי לֹאַ יִרְאָּב בְּשִׁנִית לֹאַ יִרְאָּב Jér. 17. 8, dans une année de sécheresse il n'est point inquiet; אַרְאָב מַדְּיִאָּב מַדְּיִאָּבְיִי Ps. 33. 19, je suis inquiet à cause de mes péchés; יְרָאַב לָּנִי Sam. 9. 8, (de peur) qu'il ne soit en peine de nous.

בּאַב (craignant) n.pr. Doeg, Iduméen au service de Saul, I Sam. 21. 8 (מיניג chethib, I Sam. 22. 18).

קְּאָנֶח וּאָבֶלּוּ f. Crainte, inquiétude, souci: לַחְשָׁם מְּדְאָנֶח וּאַבְלּוּ Ez.12.19, ils mangeront leur pain dans la crainte; רְאָנָה Prov. 12. 25, l'inquiétude dans le cœur de l'homme l'abat.

יַרְאָה Voler : דָאָה Deut.

28. 49, comme l'aigle vole; יַבֶּרָא עֵל־ Ps. 18. 11, il vole, plane, sur les alles du vent.

ገዚግ m. Oiseau de proie, Lév. 11. 14; vautour? milan? (Deut. 14.13, on lit ከዚህ).

ת'א n. pr. (v. אה n. pr.).

ביר פול אר פול הייני אר פול פול פול פול פול אר פול ביי ואר הוול וואר בייני אר בייני אריני אר בייני אר

In chald, Ours, Dan. 7. 5.

אק"ק m. Force, vigueur. Ex. unique: אָרְבֶּעְהְ דְּבְעָּהְ Deut. 33.25, et comme tes jours sera ta force, elle durera autant que ta vie; selon d'autres, comme ta jeunesse sera ta vieillesse (v. אַרָּבָּעָרְ languir).

בּוֹכֵב שִׁמְיֵד יְשֵׁנִים : בּוֹנֵב שִׁמְיֵד יְשֵׁנִים Cant. 7. 10, (le vin) qui fait parler les lèvres de ceux qui dorment, ou qui glisse doucement sur les lèvres etc.

רַבְּיב f. (rac. דְּבָב). Propos; fréquem. mauvais propos, médisance, mauvaise réputation : נַיָּבָא יוֹפַה אַרדּהָשָּׁחָם רָעָה אַלד בביקום Gen. 37.2, Joseph rapporta leurs mauvais propos à leur père ; בָּר שַׁפַּינְתִּי יבים Ps. 31. 14, car j'ai entendu les discours injurieux (les outrages) de plusieurs; רָרְבֶּרְדְּךָ לֹא חֲשׁוּב Prov. 25. 10, et tes mauvais propos ne reviendront pas, c.-à-d. tu ne peux plus les retirer, rétracter, ou ta mauvaise réputation (résultat de tes mauvais propos) restera , ne s'effacera pas. — הוציא רַבָּח Répandre des calomnies, décrier: לְהוֹצִיא דְבָּח בַּלּ־חָאָרֶץ Nomb. 14. 36, en décriant le pays comme mauvais; Prov. 10.18, et celui מוציא דַבַּה האא כְסִיל qui calomnie est un sot.

* הַּרְבּאָר m. Parole: בְּרְבּאִר Rit.,en une seule parole, un scul commandement.

רְבֹּיְרָת f. (pl. רְבֹּיִרִם). Abeille : וְלַּיְבּוֹיְתְּה אַשֶּׁר בְּאֶרֶץ אֲשׁאִר Is. 7.18, et à l'abeille qui est dans le pays d'Assur; צְּבֵּח רְבֹיִרִים Jug. 14.8, un essaim d'abeilles. חַלְבֹּוֹרָת n. pr. Deborah, prophétesse et juge, Jug. 4. 4.

רבין chald. Sacrifier (hebr. רביי): Esdr. 6. 3, lieu où l'on sacrifiait des hosties.

רבחין (plur. יְבְּחִין) chald. Sacrifice, hostic, Esdr. 6. 3.

דְּלְיֹנְיִם m. pl. Fiente de colombes: יְרְבֶע הַקְּב בְּרְיִנְים keri, II Rois 6. 25, le quart d'une mesure de fiente de pigeon (cheth. חַרְייִינִים).

קביר m. (de קבר l'endroit de la parole, de l'oracle). L'intérieur du temple, appelé aussi קבר לַנֵילָי וַלַּרְבִיר I Rois 6. 6, autour du temple et du sanctuaire.

רְּבִּיך n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jug. 1. 11 (v. קריָת).

קבלה f. (const. קבלה, plur. קבלה). Une masse serrée, entassée; spéc. de figues, gâteau de figues sèches: מַּלָּחְ הַבְּלָּח I Sam. 30. 12, un morceau d'un gâteau de figues; דְּבַלִּים וְבַלִּים I Sam. 25. 18, deux cents gâteaux de figues sèches; plus compl. דְּבָלֶּח הְאֵנִים II Rois 20. 7, un gâteau de figues.

חַבְּלָה n. pr. d'une ville, Ez. 6. 14.

קלתים (deux gateaux) n. pr. d'une ville dans Moab, Nomb. 33. 46; appelée aussi בית הַבְּלְתִים Jér. 48. 22.

יִרְבָּק (fut. paַיִּדְ, inf. חָבָּק) et בְּבָק 1º Etre attaché, rester attaché, colle; מאשר יִדְבָּק הַאָּזוֹר אַל־מַחָנֵי : בַּ et בָּאָל vin Jér. 13. 11, comme la ceinture est attachée autour des reins d'un homme; -Job 29. 10, leur lan וּלְשׁוֹנָם לְחָבָם בַּבַּקַת gue était comme attachée à leur palais (par crainte); ילא־יִרבַּק בְּיֵדֶךּ מְאוּמָדו Deut. 13.18, qu'il ne reste rien attaché à ta main, tu ne prendras rien (de ce qui doit être détruit); בַּמְירוֹ דָבֶקוּ Job 41.15, les parties pendantes de sa chair sont (cependant) fortement attachées. -2° S'attacher, se joindre à quelqu'un: Ruth 2. 21, tu פַם־תַּוְצָרִים אֲשֶׁר־לִּר תִּוְדֶבָּקִין te joindras à mes serviteurs; בְּחַדְבָּה מבערות בער 2. 23, elle se joignit aux servantes de Booz. — S'attacher à quelPi. יְרַבֶּק לְבֵּט דְּמִצְּוֹתֶּדְ Rituel, attache notre cœur à tes commandements.

Pou. אָרְבֶּבִים יְדְבָּבִים Job 38.38, et lorsque les mottes de la terre étaient solidement jointes ensemble (s'attachaient entre elles); Job 41.9, l'un est fortement attaché à l'autre.

Hiph. 1°Attacher: וּלְשׁוֹנְהְ אֵרְבְּרִסְ אֵלֹּרְחָבֶּךְּ Ez. 3. 26, j'attacherai ta langue a ton palais; בֵּן וִּוְרַבְּלְהִי אֵלֵּי אָתִדּכְּלִּרְבֵּיח יִטְרְאֵל . Jér. 13. 11, ainsi j'avais attaché a moi toute la maison d'Israel. — 2°Atteindre, joindre, poursuivre; avec le rég. dir. et avec בַּבְּלֵי הַשְּׁרְשִׁים וְּדְבִּיקְרוּ : אַחְבֵּר הַפָּלֵי הַשְּׁרְשִׁים וְדְּבִּיקְרוּ : אַחְבֵּר בַּצְלֵי הַשְּׁרְשִׁים וְדְבִּיקְרוּ : אַחְבֵּר הַשְּׁרְשִׁים וּדְבִּיקְרוּ : אַחְבֵּר בַּצְלֵי הַשְּׁרְשִׁים וְדְבִּיקְרוּ : אַחְבִּר בְּעַלֵּי הַשְּׁרִישִׁים וְדְבִּיקְי בַּבְּיִי בְּעִירְ בַּעְרִי בַּעְרָי בְּעִרְי בַּעְרִי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בַּעְרָי בַּעְרָי בַּעְרָי בַּעְרָי בַּעְרָי בַּעְרָי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בַּעְרָי בַּעְרָי בַּעְרָי בַּעְרָי בְּעִרְי בְּבְעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְעִבְּי בְּעִרְי בְּעִרְיי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִרְי בְּעִרִיי בְּעִבְי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִי בְּעִיי בְּעִבְיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּיִי בְּעִיי בְּעִיי בְּיבְיי בְּעִיי בִּיי בְּיִי בְּעְיִי בְיוּ בְעִיי בְּיִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּיִי בְיבְיי בְּיי בְּיבְי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבִּיי בְּיִי בְּיִי בְּיבְיְיִי בְּיִייְי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִייְי בְייִי בְּיי בְּיִיי בְּיִי בְּייִי בְּיוּבְיּיִיי בְּייִייִי בְּייִייְייִי בְּיּיְיְיִייְיְיְיִייְי בְּייִי בְּייִייְיִייְי בְּיּ

Hoph. passif: אַלְשׁוֹנִי מְדְבָּק מַלְקוֹרָי Ps. 22, 16, et ma langue est attachée (est comme collée) à mon palais.

וְלָא־לָּתְיוֹ דָּבְקִין chald. Attacher: וְלָא־לָתִיוֹ דָּבְקִין הַחְיִם בְּקִין Dan. 2. 43, et ils ne demeureront point attachés l'un à l'autre.

קְּבֵשְׁ אֹתֵב דְּבֵק adj. verb. Attaché: רְבֵשׁ אֹתֵב פְּרָם Prov. 18. 24, il y a tel ami plus attaché qu'un frère; בְּקְח לְּכְנֵח תַּשְרֵב קְּבַקְח לְכְנֵח תַּשְרֵב Il Chr. 3. 12, attachée à l'aile de l'autre chérubin.

אַסֵר לַהֶּבֶּם m. Jointure, soudure: אַסֵר לַהֶּבֶּם Is. 41. 7, il dit de la soudure: Elle est bonne; מוֹרָן הַשְּרָין הַשְּרָין Rois 22.34, entre les jointures de la

cuirasse; selon d'autres, entre l'épaule et la cuirasse.

וֹבְרִי אַלְּרִי בּי אַלְּרִי Job 2. 13, nul ne lui dit aucune parole; אַלְּמְיָרִר הְּבְּרִי אַלְּמִירָר הְבְּרִי Job 2. 13, nul ne lui dit aucune parole; אַלְמְיָרְר הְבְּרִי אַרְּאָרָר Pomb.27.7, les filles de Selophhad parlent bien, c.-à-d. elles ont raison; דְּכֶר הַּרָר צַלֹּ־אָמְיָרִי Prov.25.11, une parole dite à sa place; inf. קְבָרְהְרָ בְּיִבְרָךְ Ps. 51.6, afin que tu sois reconnu juste dans ton dire, dans ce que tu as dit.

Pi. (דְבֶּהַר, avec pause הָבֶּה, fut. רָדָבָּר). Parler, dire; absol. et avec reg.: פר בר הברי Is. 1. 2, car l'Eternel a parlé; مزد بينيات בה באר בי Exod. 24.7, tout ce que l'Éternel a dit. La personne à laquelle on parle se construit avec אָל, אָל, מָשׁ, רָשָּ, אָפ et בּיָ la personne ou la chose au sujet de laquelle on parle se met à l'acc. ou avec a. quelquefois avec אַל et אַל. — יַּתְּנָה הַעוֹאַל לבר אשה הברדעה Ruth. 4. 1, et voici le parent dont Booz avait parle qui passait; הָטֵר דְּמַרָה Gen. 19. 21, la ville dont tu as parlé; אָרָבֶר בּר Ez. 2. 1, je parlerai avec toi; רָאָנִר אֲדַבֵּר בְּךָה אֶל־ ا پنجه l Sam. 19. 3, je parlerai de toi à mon père; לרבר לו בל אדיניוזי I Rois 2. 19, pour lui parler au sujet d'Adoniahou; וּבְדַמָּרוֹ עִמָּר Dan. 10. 19, et lorsqu'il me parlait.

Fréquemment avec ב Parler contre quelqu'un, en dire du mal: נְּחַרֶּבֶּר מְרִינְרְ מְבַּשְׁרוּ Nomb. 12. 1, Miriam et Aaron parlèrent contre Moise; בְּיִבְּרָי אַרְ בְּשִׁרּ Ps. 78. 19, ils parlèrent contre Dieu. Quelquefois avec בְּ Parler par quelqu'un, par l'entremise, l'organe de quelqu'un; בְּיִבְּי בְּיִר בְּיִר בִּיר בַּיר בִּיר בִיר בִּיר בְּיר בִּיר בְּיר בִּיר בִּיר בְּיר בִּיר בִּיר בְּיר בִּיר בְּיר בִּיר בִּיר בְּיר בִּיר בִּיר בְּיר בִּיר בִּיר בִּיר בְּיר בִּיר בְּיר בִּיר בְּיר בִּיר בְּיר בִּיר בִּיר בִּיר בְּיר בִּיר בִּיר בְּיר בִּיר בְּיר בִּיר בְּיר בִּיר בְּיר בִּיר בְּיר בְּיב בְּיר בְּיר בְּיר בְּיב בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיב בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיב בְּיר בְּיב בְּיר בְּיר בְּיר בְּיב בְּיר בְּיב בְּי בְּיב בְּיי בְּיב בְּיי בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיוּ בְּיוּב בְיי בְּיב בְּיי בְּיב בְּיי בְּיב בְּיי בְּיב בְּיי בְי

a Moise → aussi a nous) זיין דָיָר דְּנֶבְיר בְּיִר זֹלָ II Sam. 23. 2, l'esprit de Dieu parle par moi, ou en moi. -- דָּבֶר־עָם לְבֵּוֹ , בַּלְבוֹי אַל לְבּדׁ Se dire à soi-même, penser: שרה אָלרּלְבִּר אָלרּלְבִּר Gen. 24. 46, je n'avais pas encore achevé de me parler וחנת הרא מדברת בלילנת ; a moi-wême I Sam. 1. 13, Hanna parlait dans son במרקים אור פסרקים Eccl. 1. 16, je pensais en moi-même : דָּבֶּרְתִּד בְּלִבָּר Eccl. 2. 15, je me dis en moi-même. דַבָּר־עַל Parler au cœur de quelqu'un, lui dire de bonnes paroles, le consoler: וידבר על־לַב חַזַער Gen. 34. 3, il parla au cœur de la jeune fille (il la consola par de bonnes paroles); יַיַדַבָּר כֵּל־לָבָם Gen. 50. 21, il leur parla avec douceur, avec bonté.

, Annoncer, promettre, רבר טוב, טוברו צל du bien à quelqu'un : בר־פוֹב צַלר רשראל Nomb. 10. 29, car l'Eternel a promis de donner de grands biens à Israel ; בְּכֹל אֲשַׁר־דִּבָּר אָת־חַשוֹבָח נְּלֶרְהְ I Sam. 25. 30, tout le bien, ainsi qu'il t'a promis; אַשָּׁר דְּבָּר־טוֹב עַלידַשָּלָהְ Esth. 7. 9, (Mardochée) qui avait parlé pour le bien, le salut du roi ; תַּרָעָה אֲשֶׁר־דָּבֶּר עֲלֵיתָם Jér. 26. 19, (il se repentit du) mal qu'il avait résolu sur eux (pour les affliger). Parlerà quelqu'un avec וְּבֶּר טֹבוּית אַת, אֵל bonté: יַדְבֶּר אָתוֹ לבוֹת II Rois 25. 28, il lui parla avec bonté ; פַּרייִדַבָּרוּ אֶבֶּיךָ misio Jér. 12. 6, lors même qu'ils te parlent avec bonte; תַּמִיר שַׁלוֹם אַרוּ רַעֲרוּג ורבר Jer. 9.7, (chacun) parle de paix, a la paix dans la bouche, en parlant à son prochain; יִדֶבֶּר שָׁלוֹם אַל־עָמוֹ Ps. 85. 9, il annonce la paix, le bonheur, à son peuple; אַרְשִיתישׁ שָׁלוֹם בָּהָ Ps. 122. 8, je prononce la paix sur toi, je te soubaite la paix, ידַמָּרוּז Ps. 35. 20, ils ne parlent pas de paix, ils n'ont pas des paroles de paix.

2° Faire parler, promettre, ordonner, réciter, chanter: יַנְשָׁלֵּח הָּוֶד וַנְדְבָּב בַּאַבִינֵיל I Sam. 25. 39, David envoya et fit parler à Abigaïl (la fit demander en mariage); אָבָר לָחֵה לַאַר לָחֵה לַאַר לָחַה Deut. 19.8, (le pays) qu'il avait promis à tes pères de te donner; יְצָשְׁר אֶדֶב אֶדֶר אָדֶבּר וּ Exod. 23. 22, sì tu fais tout ce que je t'ordonne; הַבְּיִר שִׁרָּ Jug. 5. 12, chante un cantique; הַּבְּיִר הַשְּׁירֶה Ps. 18. 1, qui a prononcé, chanté, en l'honneur de l'Eternel, les paroles de ce cantique.

Pou. passif. כְּבְּרִיתוּ מְדְבֶּר בְּדְּר בְּדְּר Ps. 87.3, des choses glorieuses ont été dites de toi; בּייִנוּ בְּיִינְבְּר בְּדִּר בְּתוּ Cant. 8. 8, au jour où il sera parlé d'elle (qu'on la demandera en mariage).

Hithp. Parler. Part. אַבְּיבָּי p. אַבְּיבָּי p. אַבְּיבָּי p. אַבְּיבָּי אַבְּיבּי Nomb. 7.89, la voix qui lui parlait; אַבְּיבָּר וַשְּּבָּר וַשְּבָּר וַשְּבָּר וַשְּבָּר וַשְּבָּר וּשְּבָּר וּשְּבָּר וּשְּבָּר וּשְּבָּר וּשְּבָּר וּשְּבָּר וּשְּבָּר וּשְּבָּר וּשִּבְּר וּשְּבָּר II Sam. 14. 13, (pourquoi) le roi dit-il une chose pareille ? ou Pi., comme בְּיבִי que le roi ne dise pas.

וו אָרָבוּ אָריבָבר ווויפּלּיוָרַעּ ווויפּלּרְּנָרַעּ ווויפּלּרְּנָרַעּ ווויפּלּרְנָרַעּ ווויפּלּרָנָר פּאַריבּר בּאַריבּר בּאַריבּר בּאַריבּר בּאַריבּר ווּשְׁרַיבּר פּאַריבּר פּאַריבי פּאַריבּר פּאַריבי פּאַר פּאַריבי פּאַריבי פּאַריבי פּאַר פּאַריבי פּאַר פּאַריבי פּאַר פּאַר

Hiph. Assujettir, soumettre: נַיְרְבֶּר Ps. 18. 48, et qui m'assujettit des peuples.

וּהַבְּרִים . (const. הָבָר, plur. הְבָרִים).. 1º Parole, mot, promesse, ordre, commandement, sentence, oracle, conseil, nouvelle: וְדְבֵּרִים אַחָּדִים Gen. 11, 1, et les mêmes paroles; יְלֹאִרְעֵּט אֹרוֹ דָּבָר II Rois 18. 36, ils ne lui repondirent pas un seul mot; דולוא דבר ווא I Sam. 17. 29, ce n'est qu'une parole, c.-a-d. je n'ai fait que parler; אָבוּן דָבֶר I Sam. 16.18, habile dans (ses) paroles; ייָקט מַי אחרדברי I Rois 8. 20, l'Eternel a accompli sa parole, sa promesse; דְבָריי recop Esth. 1. 19, un ordre du roi; בשהח ההברים Exod. 34. 28, les dix commandements; דְבְרֵי מְחָלֵּח Eccl. 1. 1, sentences de Koheleth; מַנְעָטֵּוֹח אַר־דָּבֶרוֹ Il Sam. 17. 6, suivrons-nous son conseil? יַקְשְׁבֶּנְי דָּבָר Gen. 37. 14, et tu me rapporteras des nouvelles (de tes frères). Quelquefois devant un autre substantif: ce qui est à dire d'une chose,

au sujet de, à l'égard de : איבר אָבארות Job 41. 4, (ni) ce qui est à dire au sujet de sa force ; הַבֶּר הַבִּר חַבָּר Deut. 15. 2, voici ce qui concerne l'année de relache ; ינה דְבֶר הֶוֹצְיֵח Deut. 19. 4, voici (la loi) à l'égard de l'homicide.

2° Chose, quelque chose, événement, fait, action, rien : יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אַת־תַּבָּב ngn Gen. 22. 16, puisque tu as fait cette chose ; הָבֶר אָרוֹל אוֹ הָבֶר מָכוֹן I Sam. 20. 2, une chose grande ou petite; קייםלא מיד בבר Gen. 18. 14, y a-t-il rien de trop difficile à Dieu ? אַחֶר חַהְבַרִים תַאֶּלָה Gen. 15. 1, après ces choses, ces événements; הְּבְרֵי חַיְּמָדם I Chr. 27. 24, événements des jours (écrits et réunis en livre), histoires, chroniques, fastes; וְיָהֶר דִּבְרֵי שְׁלֹמוֹת I Rois 11. 41, et le reste des actions de Salomon ; וארן דבר I Sain. 20. 21, et ce n'est rien, il n'y a rien à craindre; וְרַבֵּר אַירְלַחֲם יִבּראָים Jug. 18. 7, ils n'avaient rien, ils n'avaient de rapports avec personne; בַּל־דַבַר Nomb. 31. 23, toute chose, tout ce qui; ברייום ביוטו Exod. 5. 13, (achevez) la tâche du jour, ce jour même; אַת־דִּבְרֵי תְאֵרוֹנוֹת I Sam. 10. 2, (ton père ne pense plus) à l'affaire des anesses, aux anesses qui avaient été perdues ; יְּבְרֵי עֵוֹנֹח Ps. 65. 4, les iniquités (יְבְרֵי עֵוֹנֹח par surabondance).

3° Cause, motif: אַשר־פַל ywire Jos. S. 4, et voici la cause pourquoi Josue a circoncis. צַל־דָּבֶר, עַל־דָּבֶר A cause de, parce que : על-דָּבֶר שָׂרָד Gen. 12. 18, à cause de Sara; על־דָּבֶר אֲשֶׁר Deut. 23. 5, parce qu'ils ne sont point venus au-devant de vous; Deut. 4. 21, à cause de vous.

4º Différend, affaire en litige : ברייונית בות הבר Exod. 18, 16, lorsqu'ils ont quelque différend ensemble; בל-כַל-אַניבּיים 22. 8, en toute affaire où il s'agit de fraude; מִר־בַעַל דָבָרים 24. 14, quiconque aura des différends, des

contestations.

דַבר מבר מאר : Exod. דַבר מבר באלי Exod. 9. 3, une très forte peste; plur. דְבַרֵיקה Osée 13. 14, tes pestes, tes plaies.

ייקר m. (v. מְיַבֶּה). Lieu où l'on conduit les bestiaux, parc, paturage: אלברו בחוף הקברו Mich. 2. 12, comme le troupeau dans son parc; וַרְעוּ כְבַטִּים Is. 5. 17, les agneaux paltront comme dans leur pâturage, ou selon leur habitude, comme à l'ordinaire.

קברות f. (plur. הַבְּבוֹים). Parole, doctrine. Ex. unique: יְשָּׂא פִּבְּבִיהֶיק Deut. 33. 3, il recevra ta doctrine, ou il s'in-

struira de tes paroles.

בַל־הַבַּרָתי מַלְבָּי־צִּזִים: f.1º Manière בְּלְבָּירָתי Ps. 110. 4, à la manière de Malchisedech, ' parag. (v. Gen. 14. 18); selon d'antres : parce que (tu es) un roi qui aime la justice. — 2º Parole, cause, comme וָאֵל־אֵלֹדִים אֲשִׁים דְּבְרַחִי: דַּבֶּר Job 5. 8, j'adresse ma parole à Dieu, ou j'expose ma cause devant Dieu; בל־הַבְרַח בְּנֵי תָאָרָם Eccl. 3. 18, à cause, au sujet, des hommes; אַל־דָּבְרָה שָּלא ביארס הארס Eccl. 7. 14, parce que l'homme ne trouve point, ou afin qu'il ne trouve, etc.; *plur. הְבְרוֹח paroles : קרשף Rituel, et tes saintes paroles.

בל־דִּבְרַח דִּי : chald. Cause דַּרְהַה Dan. 2. 30, à cause de, afin que.

וְאָנִי אַשִּׁימַם : f. pl. Radeaux הְּבְרוֹח ו לברות בים I Rois 5. 23, et j'en ferai des radeaux sur mer.

יבש m. (avec suf. יְּבְשֶׁר). Miel : מָעָט דבש I Sam. 14. 43, un peu de miel. Les fruits sucrés: אַרָבשׁ Il Chr. 31. 5, (les prémices) du miel, c.-a-d. des fruits doux, des dattes; miel des raisins, c.-a-d. du moût qu'on épaissit en en faisant cuire une partie, Gen. 43. 11, Ez. 27. 17.

וְצַל־דַּבֶּשֶׁת : f. Bosse de chameau וְצַל־דַּבָּשֶׁת וגמלים Is. 30. 6, et sur la bosse des cha-

תַּשְׁתוּ n. pr. d'une ville, Jos. 19. 11.

אדן m. (plur. דָּגִים, const. קּבָּרם). Poisson: דְּנֶר חַאָּם Nomb. 11. 22, les poissons de la mer.

יָּנְהָּה f. (const. הְּנֵח). Poisson: קּנְה កង្ហាក្ក Jon. 2. 2, des entrailles du poisson; collect. דְּנֵה־רְאֹדָי Ez. 29. 4, les poissons de tes fleuves.

קבה Se multiplier (comme les poissons): יְרְעֵּנְי לֵּרֹב Gen. 48. 16, et qu'ils se multiplient considérablement.

[127] (poisson) n. pr. d'une idole des Philistins, I Sam. 5. 4. (Sa forme était moitié homme, moitié poisson.)

לְבֶל (v. לְבֶל (v. לְבֶל Déployer l'étendard, se distinguer, se signaler: אַבְּיִים אֲלְדֵים אַלְדִים בְּיִבְּים אַלְדִים אַנְים בּיִבְּים מוּשׁבּים מוּשְׁבָּים מוּשְׁבָּים מוּשְׁבָּים מוּשְׁבָּים מוּשְׁבָּים מוּשְׁבָּים מוּשְׁבָּים מוּשְׁבָּים מוּשְׁבָּים אַנְים בְּיִבְּים בּיִבְּים אַנְים בּיִבְּים בּיִבְּים אַנְים בּיִבְּים בּיִבְּים אַנְים בּיִבְּים בּיִבְּים מוּשְׁבְּים מוּשְׁבְּיבִים מוּשְׁבְּים מוּשְׁבְּיבִים מוּשְׁבְּים אַבְּים בּיִבְּים אַנְים בּיִּבְּים אַנְים בּיבְּיבְים אַנְים בּיִבְּים אַנְים בּיבְּים אַנְים בּיבְּים אַבְּים אַנְים בּיבְּים אַנְים בּיבְּים אַנְים בּיבְּים אַנְים בּיבְּים אַנְים בּיבְּים אַנְים בּיבְּים בּיבְּיבְים בּיבְּים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְּים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְּים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְּים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְּים בּיבְּיבְיבְים בּיבְּיבְּיבְים בּיבְיבְיבְים בּיבְּיבְיבְים בּיבְּיבְּיבְּים בּיבְיבְיבְים בּיבְּיבְּיבְיבּים בּיבְּיבְּיבְּים בּיבְּיבְיבְים בּיבְּיבְים בּיבְיבְּיבְּיבְיבְיבְּים בּיבּים בּיבְיבּים בּיבּים בּיב

דָּלֶלִים . (avec suff. הְּנְלִּים, plur. הְּנָלִים, const. בּינְלִים). Drapeau, bannière, éteudard: תְּבְלֵּלִי Nomb. 2. 3, le drapeau du camp de Juda; רְיִבְלֵּי עָלֵי Cant. 2. 4, et sa bannière qu'il déploie au-dessus de moi est (celle) de l'amour.

וְאָטַסְתָּ דְנָקָל . Blé: וְאָטַסְתָּ דְנָקָל Deut. 11. 14, tu recueilleras ton blé; בין נְתָן Lament. 2. 12, où est le blé (le pain) et le vin?

לְּבָּר Couver, assembler (les petits): פֿרָא דָנָר Idr. 17. 11, (comme) la perdrix couve (des œufs) qu'elle n'a pas pondus; דְּנְרָת בְצָּלָּא Is. 34. 15, et elle rassemblera (ses petits) à l'ombre (de ses ailes).

אם הבית ובין seul usité. Mamelles, sein: דַבָּית וְרֵיוּךְ בְּכִּל־אַח Prov. 5. 19, que son sein, ses charmes, t'enivrent en tout temps (que son amour te suffise); בַּבִּיךְ בַּבֹּר בַּצֹּי Ez. 23. 21, tes mamelles, ton sein.

תְּחָבֶּתְ Marcher lentement: תְּחָבָּתְ Marcher lentement: אֶבְּבֵּם צַּרֹבְּתִּים Ps. 42.6, je marche lentement, c.-h-d. avec recueillement, devant ou avec eux, jusqu'à la maison de Dieu (מַבְּתַּתְם Serre cַלִּילְינִיתָם); זְּבֶּתְּתַם Is. 38.

15, je marcherai lentement, c.-à-d. avec contrition, tristesse, toutes les années de ma vie.

777 n. pr. 1° Dedan, fils de Raama, Gen. 10. 7, souche d'un peuple habitant près du golfe Persique, Ez. 27. 15.

— 2° Dedan, petit-fils d'Abraham et de Ketura, souche d'un peuple de l'Arabie, Gen. 25. 3, Jér. 25. 23; pp. Ez. 25. 13; plur.

חַרְבִּיִם n. pr. Dodanim, fils de Javan, souche d'un peuple, Gen. 10. 1.

בְּלֵם : m. chald. (héb. בְּחָב). Or: צְּלֵם : Dan. 3. 1, une image d'or; בְּחַבָּא vers. 5. 7.

רְהָיֵא (cheth. דְהָיֵא) m. pl. Les Diévéens, peuple dont une colonie habitait la Samarie, Esdr. 4. 9.

אַרָּהַם Kal inusité. Niph. Étre étonné, stupésait: בְּאֵישׁ נְרָהֶם Jér. 14. 9, comme un homme stupésait, interdit.

תְּבֶּר Galoper, trotter: יסוס הֹנֵיר Nah. 3. 2, des coursiers qui galopent, battent des pieds.

קרָהָה. Battement des pieds du cheval, galop, course impétueuse: מְבְּחָרוֹת אָבִּירָיוּ Jug. 5. 22, par la course impétueuse, le galop de ses guerriers, ou de ses chevaux vigoureux.

בוֹק (ע. בוֹים).

רוב Hiph. Faire souffrir (ע. באָק Hiph.).

איל סע אין Pecher (de דיג ים: Jér. 16. 16, ils les pecheront. Hiph. p.

אָלָת m. Pecheur : פּוּבָּים Ez. 47. 10, des pecheurs.

קסירות דונה f. Pèche ou poisson: קסירות דונה Amos 4. 2, avec l'hameçon de la pèche, ou (avec lequel on prend) le poisson.

קירה (avec suff. אידי, plur. היירם אור מירים היירם אור. ליירם היירים היירים היירים ביירים היירים ביירים היירים ביירים בי

10. 18, l'oncle de Saûl; אַנְיְמָאֵל וּוֹיִי Jér. 32. 12, Hanamel, mon cousin (v. vers. 9).— 3° Amour, plaisir (seulem. au plur.): מֹנְרִים הֹדִיךְ מִיֵּיִרְ Cant. 1. 2, ton amour est meilleur que le vin; בִּיְהָי דִּיִים Prov. 7. 18, enivrons-nous de plaisirs, d'amour.

לְּרִיך dans les livres postérieurs לְּרִיך (ami) n. pr. David, deuxième roi d'Israel: בִּיד בָּוִיך I Rois 3. 1, la ville de David, Sion; אַרָּח בָּוִר Is. 7. 13, la maison de David, la famille royale de Juda; בַּבְּיִר רְיִר Ez. 84. 23-24, 37. 24, mon serviteur David, le Messie (qui sera descendant de David).

דוֹרָה (fém. de יהיה) Tante, sœur du père, femme de l'oncle: הֹיָהָה Exod. 6. 20, Jochebed sa tante, la sœur de son père; היִהְ הִיא Lév. 18. 14, elle est ta tante (la femme de ton oncle).

Tip m. pl. (const. הוּרָאֵי). 1° Paniers (v. שׁנֵי הוּבָּאֵי הְאֵנִים) Jér. 24. 1, deux paniers pleins de figues.

2° Nom d'une plante, mandragores:

Cant. 7. 14, les mandragores ont répandu leur odeur.

חוף Souffrir, être malade, spécialement de la souffrance menstruelle des femmes: בְּיִבֶּי נְבָּח בְּיִבְּי Lév. 12. 2, comme aux jours de l'impureté de sa maladie (où elle est séparée, impure, à cause de sa maladie); רוֹין inf. ou subst.

תְּיָדֶי adj. (fém. בְּיָדֶי). Languissant, souffrant, malade, affligé, triste: תְּיָדֶיְהָ Lév. 15. 33, celle qui est souffrante de son impureté menstruelle;

קינים שמי דְינים Is. 30. 22, tu les rejetteras comme (le linge souillé) d'une femme qui a ses mois; אבלי דְיוּה דְיָה דְיִה בְּיִה בּיִה Lam. 5. 47, c'est pourquoi notre cœur est malade, triste; דְיִה בְּיִה בְּיִה Lament. 1. 13, (il m'a rendue) triste, affligée, pendant tout le jour.

אר (דמר ה. (דמר m. (דמר m. (דמר m. (דמר m. (דמר m. et al. 4, sur son lit de douleur; בּלִיבֶּי בְּלִיבְי לַחְמָּר Job 6. 7, (ce que je refusais de toucher) est devenu ma nourriture dans ma douleur, ou comme une nourriture après laquelle je languis.

וְלְבֶּר דָנֶי Adj. Malade, souffrant: וְלְבֶּר דָנָי Lament. 1. 22, mon cœur est souffrant; וְבֶלּ־לְבֶב דַנִי Is. 1. 5, tout cœur est malade.

קייד (v. הָּוָר n. pr.). אַרָניק Piler, broyer: אַרָּכּוּ בַּמְּדֹכְר Nomb. 11, 8, où ils pilaient (la manne) dans un mortier.

י וְבוֹכְן m. Pupitre, estrade, Rituel.

לוכִיפָּת f. Nom d'un oiseau impur. Lév.11.19(huppe ou coq de bruyère?).

רובי האם). Silence; paét. lieu où règne le silence, la tombe : יֹרְבֵי האָם Ps. 118. 17, ceux qui descendent où règne le silence (dans le sépulcre); בְּמָבֵּי שֶׁבְנֶי הְּנְיִח הַּנְּיִח נַמְשֵׁי Ps. 94. 17, mon ame reposerait presque dans le silence (de la tombe).

קרה ח. pr. 1° Dumah, fils d'Ismael, Gen. 25. 14. — 2° Tribu et contrée dans l'Arabie, Is. 21. 11.

רוְּמְיָהְ f. (rac. הָּמָּח ou roup.). 1° Subst. Silence, repos: מַאַלְמְתִּר רּוּמְיָה Ps. 39. 3, je me suis tu, (j'ai gardé) le silence; ps. 22. 3, même pendant la nuit, il n'y a pas de silence

pour moi (je ne me tais pas), ou il n'y a pas de repos pour moi.—2º Adj. Silencieux, tranquille, confiant: מלי בעליוני Ps. 62. 2, mon ame est tranquille en Dieu (elle espere en lui); אין הייין הייין אין Ps. 65. 2, a toi (convient) une louange silencieuse, (tu es audessus des louanges), ou les louanges t'attendent (à Sion).

בין adj. Silencieux, muet: בְּיָבִי Is. 47. 5, reste assise en silence, silencieuse; בְּּיָבֶן דּוּבֶּן Hab. 2. 19, à la pierre muette.

אַרְשָּׁשְׁלִּין pour physic n. pr. Damas, II Rois 16. 10.

ס פון ס פון Juger, rendre justice, punir: דְּרְבְּיִרְ וְאָרְיוֹן Jér. 22. 16, il jugeait, défendait, la cause du pauvre et de l'indigent; בְּיִרְ צְּלִרְיִם Gen. 30. 6, Dieu m'a rendu justice; בְּיִרְ צָּלִרְיִם Gen. 15. 14, (la nation qu'ils serviront) je la punirai; בֹאַרְם לְּפִּלְם Cen. 6. 8, mon esprit ne luttera pas toujours dans l'homme (contre ses passions); selon d'autres: ne restera ou ne règnera pas toujours dans l'homme.

Niph. נְדֹוּן Étre en contestation, se disputer: נְדִּיִּרְ בָּל-תְּיָבוֹנְדִּיּוֹן II Sam. 19. 10, tout le peuple était en contestation, en dispute.

Hiph. (fut. יַבִּיל, inf. יִדִי p. נָדִירן). 1° Gouverner, régir : בַּר יַבִּרן אַפַּסִראַרָץ I Sam. 2. 10, l'Eternel gouvernera, ou jugera; les extrémités de la terre; ובַם־אַתָּהוֹ תַּיִּדִין אַת־בֶּירְחִי Zach. 3. 7, tu régiras, gouverneras, aussi ma maison (mon temple). - 2º Juger, rendre justice, faire rendre justice, venger, punir: בן דין פתו Gen. 49. 16, Dan jugera son peuple; דֵי יִדִין עַבְּים Ps. 7. 9, l'Éternel jugera les peuples ; יְיִדן עָנָה ראביון Prov. 31. 9, rends justice au pauvre et à l'indigent; ובּגְבוּרָתְק חְדִירֵנָנִי Ps. 54. 3, et par la force fais-moi rendre justice, défends ma cause; בַּרַבָּם תַדִין עמים Job 36. 31, par eux (les nuages) il punit les nations. De même avec 2: Ps. 110. 6, il juge, punit, les

רון chald. Juger: הַּיִּבְּנִין לְכֶל בַּנְשָּׁא chald. Juger: הַּיִּבְנִין הָאָנִין לְכֶל בַּנְשָּׁא Esdr. 7. 25, qui doivent juger tout le

peuple.

לְּבֶּצֵן מֵּרְשׁרְּוֹן: Justice, jugement: לְּבָצֵן מֵּרְשׁרְּוֹן Job 19. 29, keri (cheth. שַּׁרְּיִּד), afin que vous sachiez qu'il y a un jugement, ou un juge.

ארן פּר אוֹנְל et אוֹלְל m. Cire: אינג נְעַשּה Ps. 97. 5, (les montagnes) se fondent comme la cire.

אָלְּמָנֵי מְּדִּיץ Danser, se réjouir: רְּאָנְיִי רְאָנְיִי Job. 41. 14, (litt.) devant lui se réjouit la terreur, c.-à-d. la terreur se change en joie pour lui; selon d'autres: devant lui saute, court, la terreur, il répand la terreur.

רוק chald. Se briser, être broyê (v. בארין הקה בחירה Dan. 2. 35, alors se briserent en même temps (le

fer, etc.).

דור chald. Demeurer, habiter. Part.: ביל־בּרְבָּא Dan. 3. 31, 6. 26 (keri הָּיִרִין), qui habitent toute la terre.

דוריתי בהדר בליך: m. 1° Cercle דויניתי בהדר בליך: Is. 29. 3, je camperai comme en cercle autour de toi. — 2° Balle: בדיר Is. 22. 18, comme une balle (v. les deux ex. à בדרר).

רוֹר et אר (demeure) n. pr. d'une contrée et d'une ville près du mont Carmel, Jos. 17. 11, 12. 23 (v. מַנֵּיים).

NIT chald. n. pr. d'une plaine dans la Babylonie, Dan. 3. 1.

פוש ou שוֹח (fut. יַרוּשׁ) Ecraser, fouler, briser, battre le blé: בַּיִּה מָּרִים מָּבְּיִם מַ Hab. 3. 12, dans la colère lu brises les nations; קוֹשִׁר בַרוֹשִׁר Mich. 4. 13, lève-toi et foule (écrase-les), fille de Sion ; הַשְּׁרָה הְשִּׁרֶה Job. 39. 15, les animaux des champs la foulent aux עַל־דּוּשֵׁם בַּחַרְצוֹת הַבַּרְוַל אַת־הַוּלָעַר ; pieds Amos 1. 3, parce qu'ils ont foulé Galaad avec des chariots de fer; יַרְשָׁתָּר אַז־בְּטַרְכֵּם Jug. 8.7, je déchirerai votre chair ; וָאַרְנֵן דָּשׁׁ רִּוּבְים I Chr. 21. 20, Ornan battait du froment; אַתְּבְחֵי לְרוּשׁ Osée 10. 11, (une génisse) qui aime à fouler le blé (אַקְּבָּתִּי parag.); de mėme בְּעָבְלָת רָשָׁא Jer. 50. 11, comme une génisse qui foule le blé (et qui peut manger tant qu'elle veut); selon d'autres, de אַשַּׁיַם, qui patt l'herbe (v. ארש).

Niph. pass. יְנֶרוֹשׁ מוֹאֶב מַּחְהֶרוּ Is. 25. 10, et Moab sera écrasé sous lui;

מְחְבֵּרְ 25. 10, comme la paille est brisée, écrasée.

Hiph. לארתחים שור בְּרִישׁוּ Deut. 25. 4, tu ne fermeras, lieras, pas la bouche du bœuf lorsqu'il foule le blé; דישׁ inf. p. שיחיים ou subst., l'action de fouler le blé.

Hoph. passif: לא בֶּתְרגץ ראַדֵשׁ מְצָח Is. 28. 27, ce n'est point avec une herse pointue que s'écrase la nielle ou l'aneth.

רוש chald. Fouler aux pieds: הושידיייים chald. Fouler aux pieds: חוש Dan. 7. 23, il la foulera aux pieds.

רתיתי Pousser, repousser (chasser), renverser: אָרָאָרָ לְּנְּפֹל Ps. 118. 13, tu m'as poussé pour me faire tomber; אָרָה בְּיִבְּהְּרָ בְּרָ לִּנְבְּרָ Ps. 35. 5, et qu'un ange de l'Éternel les pousse, les chasse, devant lui; אָבָר הָרְיִבְּרִ לְּרָהוֹת מְּעָבֶּי Ps. 140. 5, qui ont résolu de faire glisser mes pieds, de me faire tomber; הְיִנְיִבְּרִ הְיִבְּרָרָ Ps. 62. 4, une haie renversée.

Niph. passif: Être poussé, être chassé, exilé: בְּרָשָׁהוֹ יְבְּּתָחׁ רְשָׁעִי Prov.14. 32, le méchant sera rejeté dans sa malice, il tombera par sa propre faute; בְּחַבּי וְנָפְלֹּבּ בָּחִ Jér. 23. 12, ils seront poussés et ils tomberont (sur ce chemin, p. בְּחַבּי (יְבָּחַם); בִּרְבִי רְשָׂרָאֵל רְבַנֵם Ps. 147. 2, il rassemblera les dispersés, les exilés d'Israel; selon d'autres, p. בְּחַבָּי. de בַּחַבַּי.

Pou. ארי ולאדירכלו קום Ps. 36. 13, ils ont été renversés et ils ne pourront plus se relever.

אָלְחָיִלְ f. chald. Table, nourriture: Dan. 6. 19, il ne fit pas apporter de mets devant lui; selon d'autres: des instruments de musique.

תְּיִים avec pause דְּתִּיּ, m. (rac. דְּנְלֵּי מְנָּהִיּ, Action de trébucher, chute: בְּלֶבְ מְנָּהִי Ps. 56. 14, (tu as préservé) mes pieds de la chute.

לְחָלִי chald. Trembler, craindre: Dan. 8. 19, ils tremblaient devant lui. Part. pass. דְּרָשִל בְּרִבְּיִבְיּהִי Dan. 2. 31, et son aspect est effroyable.

Pa. בְּחֵל Effrayer: יִרְדָחָלְגַּרְ Dan. 4. 2, et il m'a effrayé.

IT m. Nom d'une plante, millet, Ez. 4. 9.

קרים Presser, hâter. Part. pass.: הרשים באו הרשים Esth. 3. 15, les courriers partirent pressés, en grande hâte.

Niph. Se hater : יְּהְשֶׁרְ מְּדֶּהְ מְּלְּבְּרִוּהְ לְּצָאוּהְ בְּּרִהְ לְּצָאוּהְ בְּרִהְ לְּצָאוּהְ בִּרְהַתְּ לְצָאוּהְ בְּרָהְוּהְ לְצָאוּהְ בִּוּחִר בְּבִּרוּהְ לְצָאוּהְ וּוֹ בַּבּרוּהְ בִּרְהַתְּהְ לְצָאוּהְ זוֹ Chr. 26. 20, et lui aussi se hata de sortir.

יוֹלְייִ Presser, opprimer: אָיִישׁ אָּוְיִּר Joel 2. 8, ils ne se presseront pas l'un l'autre; דְּחָקִיקְ et (de) leurs oppresseurs.

יף, m. Besoin, embarras, Aboth.

"ן (const. דֵי, avec suff. בַּיָּדָ,) Suffisance, ce qui suffit, ce qui est assez; puis adv., assez, suffisamment: Mal. 3. 10, jusqu'à ce qu'il n'y aura plus assez (de place pour la contenir); selon d'autres : jusqu'au delà de la suffisance, en trop grande abondance; וַדֵּי חַלָב עִיִּים Prov. 27. 27, suffisamment de lait de chèvre; וְאָמִר־לֹא תַּאָרֵע רָרוֹ הַי שָׁוּל Lév. 5. 7, s'il ne possède pas assez (pour offrir) un agneau; אַבל דַּקָד Prov. 25. 16. manges-en selon tes besoins, ce qui te suffit; יהשלאכח הייהה ביים Exod. 36.7, les choses faites, ou les dons, étaient suffisants pour eux ; יכְדֵי בְּטָיוֹן נָקַבֶּף Esth. 18, assez de mépris et de chagrin, de dispute; יביר נאפליז Lév. 25. 26, assez pour le prix de son rachat; פַּיַר Néh. 5. 8, suffisamment pour nous, autant que nous pouvions.

Avec les prép. קבר רְשָׁטָחוֹ: אַנְירָ רְשָׁטָחוֹ: בְּירַ רְשָׁטָחוֹ: אַנָּרְ רְשְׁטָחוֹ: Deut. 25. 2, selon son injustice, son crime; אָבָי aussi souvent que, chaque fois que: מְבֵּר צַאִיקּם I Sam. 48. 30, chaque fois qu'ils sortaient; מְבֵּר אֲרָבָּ רְבָּי אַרָּבּ I Sam. 48. 30, chaque fois qu'ils sortaient; מְבֵּר אַרָּבָּ וּצָּאַרְ בַּעָּרְ אַרַ בְּעָּרָ וּצָּאַרְ בַּעָּרְ אַרְבָּאַר בְּעָּלְרְּ I Rois 14. 28, toutes les fois que le roi entrait (dans le temple); בְּרֵר בְּרִר בְּרִי בְּרִר בְּרִר בְּרִי בְּרִר בְּרִר בְּרִר בְּרִר בְּרִר בְּרִר בְּרִר בְּרַ בְּרִר בְּרַ בְּרָ בְּרַ בְּרַ בְּרָ בְּרָ בְּרָ בְּרָ בְּרָ בְּרָ בְּרָ בְּרַ בְּרַ בְּרַ בְּרָ בְּרַ בְּרָ בְּרָ בְּרָ בְּרָ בְּרָ בְּרַ בְּרָ בְּרָּיִי בְּרָ בְּרָ בְּרָ בְּרָּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיּי בְיּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי

বিদ্যা 'ব (où est l'or) n. pr. d'un endroit dans le désert de Sinaï, Deut. 1.1.

קיבוֹן n. pr. 1° D'une ville dans Moab, Nomb. 32. 34; bâtie par Gad, de là aussi Dibon-Gad, 33. 45; appelée aussi proper ls. 15. 9. — 2° D'une ville de la tribu de Juda, Néh. 11. 25; appelée aussi קיבוֹן Jos. 15. 22.

דינ (v. דינ).

וֹיֶג אוֹ זוּ זְאָנוּ הַתַּדְּנָיִם Is. 19. 8, רָאָנוּ הַתַּדְּנִים

les pêcheurs gémiront; לְּדֶיְנָיִם Jer. 16. 16, keri (cheth. לְדְיָנִים) aux pecheurs.

vautour, oiseau impur, Deut. 14. 13; oiseau de proie habitant les ruines, Is. 34. 15; plur. 1913.

m. Encre. Ex. unique: in Jér. 36. 18, avec de l'encre.

פיטון et ייטונה (ע. קייםון).

וין (v. אָה héb. et chald.).

דין pron. (v. יון).

ליק chald. m. 1° Jugement, tribunal, droit, justice: היגא יְתַבּ Dan. 7. 10, les juges siegent, on juge; היגא בין 4.34, et ses voies sont la justice, sont justes; דוֹינָא יְתִבּ 7. 22, et (jusqu'à ce que) justice fût rendue. — 2° Punition, condamnation: היגא בין בין לַרֵינָא מְתַבָּר מְנֵה Esdr. 7. 26, qu'un jugement soit rendu à son égard, qu'on prononce une condamnation contre lui.

רְּיְנְהָ (la juste) n. pr. Dinah, fille de Jacob, Gen. 30. 21.

ריביא m. pl. chald. n. pr. d'un peuple assyrien qui fut transplanté en Samarie, Esdr. 4. 9.

וְהָתָה תֵּ לְרָעָן: M. Juge, défenseur: וְהָתָה תֵּ לְרָעָן I Sam. 24. 16, que l'Éternel soit (notre) juge; וְרַיֵּן אֵלְמָטֹרת Ps. 68. 6, et le défenseur des veuves.

וריין: Chald. m. Juge: דְרָיָנִין Esdr. 7. 25, et des juges, des défenseurs.

"וֹנְרְיּיִי Une pièce de monnaie: יִייְרְיַיִּי בּייִן Aboth, des dinars d'or.

ח היפון n. pr. Diphath, fils de Gomer, I Chr. 1. 6. (רפים Gen. 10. 3.)

ריאָה f. (v. דיאָה). Joie, allegresse, Rituel.

וייְה f. Demeure: אייָה Rituel, la demeure sous une tente.

(דוש יא) ביוש

ריש (rac. דיש). Battage, epoque où l'on bat le blé: יְוֹשְׁ אֶּז־בְּצִירִי Lév. 26. B, l'époque où vous battrez le blé atteindra la vendange, durera jusqu'à la vendange.

m. Nom d'une bête, Deut. 14.5, espèce de chèvre ou gazelle?

ישׁן, דְישׁן , דִישׁן n. pr. 1° Dison, fils de Seir, Gen. 36. 21, 30, I Chr. 1. 38. — 2° Dison, fils d'Anah, Gen. 36. 25, I Chr. 1. 41.

קר (רְבָּהָה adj. Opprime, malheureux, humilié: מְשְׁנֶב לַּרְהְּ Ps. 9. 10, un refuge pour l'opprime; אַל־יָשׁב הָּךְּ Ps. 74. 21, que l'affligé, le malheureux, ne s'en retourne pas confus; לְשׁוֹרְשֶׁקֶר יִשְּׂנָא דַּכָּיי Prov. 26. 28, la langue mensongère (le menteur) hait ceux qu'elle a humiliés (litt. ses humiliés); selon d'autres: le menteur hait ceux qui l'humilient, le punissent.

קּהְ chald. pron. Ce, celui-ci; fém. קּהָּ celle-ci: בֵּיתִ־אֵלֶתָא הַהְ Esdr. 5. 17, cette maison de Dieu; קרְיָתָא קָהְ Esdr. 4. 18, cette ville.

אָרָקּא (Réduire en poussière, briser, fouler (aux pieds), opprimer: יִרְשָּׁא יִרָּהָ וְיִדְּלָּא אֱלֹּוְהַ וְיִרְשָּׁאִנִי Job. 6. 9, ah! si Dieu voulait me réduire en poussière, me détruire; אַרָּיָה יִיִּדְבָּא לַּאָרֶץ Ps. 72. 4, il écrase l'oppresseur; דְּבָּא לָאָרֶץ Ps. 143. 3, il foule à terre mon

Niph. Être contrit, humilié: אַנְרְיָנְיִּאָיּתְ בּיִרְּנָּאָיִתְ Is. 57. 45, de ranimer le cœur de ceux qui sont humiliés, con-

trits.

Pou. Etre brisé, être écrasé, être abattu, humilié: מַּרְבָּא מַצְּוֹטְׁחֵים Is. 83.8, il est brisé par nos iniquités; וּיִלְּבָּא וֹשְׁרַיִּת וְלַבָּא Job 22. 9, les bras des orphelins sont brisés; אַבָּא לֹא דְבָּא Jér. 44. 10, ils ne sont pas humiliés (jusqu'à ce jour).

Hithp. (תְּחַבָּמָא p. תְּחַבָּמָא). Être écrasé, opprimé: אָרָלָהוּ וְיִדְּבָּאָא Job 34. 25, il tourne (sur eux) la nuit, les couvre de nuit, d'obscurité, et ils seront écrasés; אָרָלָהוּ וְיִבְּבָּאַג בְּעַבְּע Job 5. 4, ils seront foulés aux pieds, ou opprimés à la porte de la ville (devant le tribunal).

אָלָה m. Humiliation, abaissement: אָלָה אָלִישׁ אָלִיה Ps. 90. 3, tu réduis l'homme à l'abaissement, l'humiliation; selon d'autres: tu fais rentrer l'homme dans la poussière. — 2° adj. Humble, contrit: בְּשָׁיִּ אַלְּיִּ אַנְּיִּ אַנְּיִ אַנְּיִ אַנְּיִ Ps. 34. 19, ceux dont l'esprit est humilié, abattu.

לְּכָה (v. הֶּבֶּא Ecraser, ou se courber: הָּבָּה יְשׁׁהַ Ps. 10.10, il écrase, abat (le pauvre); ou il se courbe, se baisse (se montre humble pour mieux surprendre sa proie).

Niph. Etre brisé, humilié: דְּלְבֶּבֶּרְיִאָּ Ps. 38. 9, je suis tout brisé; עִּרְיבְּאָהְ 19, un cœur brisé

et humilie.

Pi. Briser: מָגַלְנֶת צָּאָמוֹת וְּנְבִיתְ Ps. 51. 10, que mes os que tu as brisés soient dans l'allégresse.

To f. Action d'écraser, broiement:

The purp Deut. 23. 2, un homme mutilé par le broiement, c.-à-d. dont les
testicules ont été écrasés, broyés.

דְּכְיּ m. Brisement des flots: יְמָאנּי Ps. 93. 3, les fleuves ont élevé leurs flots bruyants.

ובר chald. pron. Ge, celui (v. קב): Dan. 7. 20, et cette corne.

רְּכֶּר chald. m. Bélier: דְּכְרִין Esdr. 6. 9, 17, des béliers.

רְּכְרוֹן (הְּכְרוֹנְיִת) chald. m. Souvenir, mémoire: רְבַרְ בְּּרִינִית בְּנֵנִיתּוֹ Esdr. 6.2, ceci s'y trouvait écrit, un souvenir (fait qui mérite d'être rappelé), ou : il était écrit dans ce livre, cette chronique.

רְרָרָן chald.m. Souvenir: בְּרָרֶנָא Esdr. 4. 15, dans le livre des souvenirs, la chronique.

I אין m. (pour הָלֶּהְיּה: Porte: חָלֵּהְ Ps. 141. 3, la porte de mes lèvres, les lèvres, qui s'ouvrent et se ferment comme une porte; selon d'autres: la

lèvre supérieure.

אלג בל־הַהּוּלֵג בַל־הַמְּמְתוּן: Soph. Sauter: בָּל־הַהּוּלֵג בַל־הַמְּמְתוּן 1. 9, tous ceux qui sautent par dessus

le seuil (v. à קַּמְתֵּךְ).

Pi. Sauter, franchir: אָז רְעַלְג מָאָרָל פְּמָּדְיּ Is. 35. 6, alors le boiteux sautera comme le cerf; אַז אַרְעָל Ps. 18. 30, jo franchis les murailles. Part. מְדְלֵג עַלר Cant. 2. 8, sautant sur les montagnes.

דְּלָה Tirer en haut, tirer, puiser de l'eau: אָבָּח דָּלָה בָּאָח דָּלָה בָּא Exod. 2. 19, il a même puisé de l'eau pour nous; איש הבניה יִדְלָּה Prov. 20. 5, (le conseil est dans le cœur de l'homme comme

une eau profonde,) mais l'homme intelligent l'en tirera, l'y puisera.

Pi. בי וְילִיזְנְיּ Ps. 30. 2. parce que tu m'as élevé, relevé; מְּמָתֵּי Prov. 26. 7, ôtez les jambes aux boiteux (car elles ne lui servent pas), ou: דְּלִינִּי (pour בְּלִינִּי de בְּלֵי) les jambes du boiteux sont pendantes, faibles.

לקל (rac. קבלי). Chose mince, pendante. 1° Fil, trame: אַבְּאָבָיִר וְּבָּאַבָּיִר Is. 38. 12, il m'arrache de la trame (de ma vie); selon d'autres: il m'achèvera par cette maladie (v. 3°). — 2° Cheveux, boucle de cheveux: אַנְילֵין וּלְיוֹן וּלְיוֹן וּלְיוֹן וּלְיוֹן וּלְיוֹן וּלְיוֹן וּלְיוֹן וּלְיוֹן וּלְיוֹן וּלִין וּלְיוֹן וּלִין וּלִייִין וּלִין וּלִין וּלִיין וּלִיין וּלִיין וּלִין וּלִייִין וּלִייִין וּלִין וּלִין וּלִין וּלִיין וּלִין וּיִין וּלִיין וּלִייִין וּלִיין וּלִיין וּין וּלִיין וּלִיין וּיין וּלִיין וּיין וּלִיין וּלִיין וּלִיין

י דלות f. Pauvreté: דלות Rituel, la pauvreté (de nos) œuvres.

וְלֵרְי Troubler (l'eau): נְתְּרְלָּחִ־מֵּיִם Ez. 32. 2, tu troublais les eaux avec tes pieds.

קלי m. (rac. הְּלֶּח). Seau (pour puiser de l'eau): מַבְּר מְדְּלִי Is. 40. 15, comme une goutte d'eau (qui tombe) d'un seau.

יול מים מדלקי Nomb. איל מים מדליף Nomb. 24. 7, l'eau coulera de ses seaux.

757 n. pr. m. Néh. 6. 10.

ח דליהו n. pr. m. Jer. 36. 12.

רלילה n. pr. Dalila, femme de Samson, Jug. 16. 4.

וְרָעוּ הָּלִּיוֹתְאיז f. pl. Branches: וְרָעוּ הָּלִיוֹתְאיז Jér. 11. 16, ses branches se rompent.

לים בילוט מאר Ps. 79. 8, car nous sommes dans une extreme misère. — 2° Se dessécher, tarir, se consumer: בַּלְּנִי נְחָרְבּי רְאַרֵי מְצִּוֹי Is. 19. 6, les rivières de l'Egypte tariront et deviendront sèches (v. יוֹאָבָי ח. pr.); בַּלְּנִי נְחָרָבּי וּאַרַי מָצִּיֹר Job 28. 4, (les eaux) tarissent, et s'éloignent des hommes; selon d'autres: (les mineurs) sont plus malheu-

reux, plus misérables, que les (autres) hommes qui errent (sur la terre); אַקָּי לַּמְּיִים Is. 38. 14, mes yeux se levent vers le ciel (exact., se consument à force de regarder le ciel).

Niph. Devenir pauvre, faible: יַנְּדֶּל מְאֵר Jug. 6. 6, Israel devint extrêmement malheureux; יְבֵּל מְבוֹר יַצְלָב Is. 17. 4, la gloire de Jacob s'affaiblira, s'évanouira.

지기 n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15, 38.

קרלה מבר : Prov. 19. 43, et (comme) une gouttière qui coule toujours.

11577 n. pr. Dalphon, fils de Haman, Esth. 9. 7.

Hiph. 1° Allumer: מַּיְלֵּק מְּיָלֵּק Ez. 24. 10, allume le feu. — 2° Echauffer: בון הַדְּלִּיקִם Is. 5. 11, le vin les échauffe.

P77 chald. Brûler: טר דָלַם Dan. 7.9, un feu brûlant.

Deut. 28. 22, et d'une fièvre chaude, ou inflammatoire.

Métaph. בְּלְחֵי בְּטְרֵי Job 3. 10, les portes, l'ouverture, du sein de ma mère; portes de son visage, sa bouche; בְּלְחֵי חָנְבְּיִם לָּחָי בָּנִי שָּנִי בּנִי 41. 6, les portes de son visage, sa bouche; בְּלְחֵי חָנְבְּיִם בָּנִי בּנִי Ez. 26. 2, les portes des peuples, Jérusalem, qui était fréquentée par tous les peuples.

— 2º Pages, tablettes d'un livre: שֹלְשֵׁ Jér. 36. 23, (lorsque Jehoudi eut lu) trois ou quatre pages.

poursuivra; selon d'autres: n'as-tu pas haī ton sang, tes prochains? aussi ton sang te poursuivra.

Plur. קמל קמי (const. קמי ; קימי קמים אַוּדְרָּך: (בְּמֵי אַוִּדְרָּך: (בְּמֵי Ps. 4. 10, la voix du sang de ton frère; איש־דָּמִים Ps. 5. 7, homme sanguinaire; אַרָּמִים II Sam. 21. 1, la maison de sang, la famille qui a commis des meurtres; אַרָּלְלֹּא דָּמִים Exod. 22. 1, il n'est point puni comme un meurtrier; בְּמִינִים בָּע בַּעִים בָּע Lév. 20. 11, leur sang retombera sur eux, ils seront punis de mort.

וו סק סע סק (דפת) Ressemblance: בְּרְטְרָ Ez. 19. 10, à ta ressemblance, de même que toi; selon d'autres: dans ton sang, forte, vigoureuse comme toi.

I אָרָהְ Ressembler, être semblable, comparable; avec אָּ פּנ יְּ: יְלָּה אָרָהְיִי בְּלִּהְיּ בְּנִי בְּיִרְיּ בַּנִי בְּיִרְיּ בְּנִירִי בְּנִי בְּיִרִי בְּנִי בְּרִי בְּיי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּיי בְּרִיי בְּרִי בְּיי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּיי בְּרִיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְייי בְּייי בְּיי

Niph. Être semblable, devenir semblable: מְּמֵּדְר וּדְּיֵם נִּדְמֵדְּת Ez. 32. 2, tu as été semblable à un lion à l'égard des nations; מְמֵּדְר מִּדְּמֵלְּתְּ בְּמָדְר אַנְּיִם נִּדְמֵּדְ Ps. 49. 13, ils sont comparables aux bêtes, ils leur sont devenus tout à fait semblables; selon d'autres, de II דְּמָדְּעָלְיִר וְנִרְשָּׁה Is. 46. 5, (à qui) me comparerez-vous (pour dire) que je lui sois semblable? ou fut. du Kal, que nous nous soyons semblables.

Pi. 1° Comparer, faire des comparaisons, dire des paraboles, avec אָלָּ פּנ מינה אָל פּנ פּנ אַ פּנ אַל בּי תְּנְשִיּרְ צֵּל : 40. 18, a qui comparerez-vous Dicu? מָּנְי תְּנְעָּרִילְּי בְּנַעְּרִי בְּנַעְּרָ בְּיִרְ בִּנְיִי בְּנַעְּרָ בְּנִינְיִי בְּנִינְייִ בְּנִינְייִ בְּנִינְייִ בְּנִינְייִ בְּנִינְייִ בְּנִינְ בְּנִינְ בְּנִינְיי בְּנַעְיִי בְּנַעְיִּרְ בְּנַעְּרָ בְּנִינְייִ בְּנִינְייִ בְּנִינְייִ בְּנִינְייִ בְּנִינְייִ בְּנִינְייִ בְּנִינְייִ בְּנִינְייִ בְּנִינִי בְּנִינְייִ בְּנִינְייִ בְּנִינְייִ בְּנִינְייִ בְיִינְייִ בְּנִינְייִ בְּנִינְייִ בְּנִינְייִ בְּנִינְייִ בְּנִינְייִ בְּנִינְייִ בְּנִינִי בְּנִינְייִ בְּנִינִי בְּנִינִי בְּנִייִ בְּנִייִי בְּנִינִי בְּנִינְייִ בְּנִייִי בְּנִייִי בְּנִייִי בְּנִייִי בְּנִייִי בְּנִייִי בְּנִייִי בְּנִייִי בְּנִייִי בְיִייִי בְּיִייִי בְּייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִיי בְּיִּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִיי בְּיִייִי בְּיִייִיי בְּיִייִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּיִייִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייי בְּייִיי בְּיי בְּיִיי בְּיי בְּיבְּיי בְּייי בְּיי בְּיבְּיי בְּייִיי בְּיי בְיבְּיי בְּיי בְּיבְּיי בְּיי בְּיי בְּיבְּיי בְּיי בְּיבְּיי בְּיי בְּיבְייי בְּיי בְּיבְּיי בְּיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיי ב

que je serais comme toi; קשרש מלקיים מקקה Ps. 48. 10, nous pensons à ta grace, o Dieu! ou: nous nous représentons ta grace; selon d'autres : nous mettons notre attente dans ta grace; איתי דער א Jug. 20. 8, ils ont eu l'intention de me tuer; קאטר המיחד Is. 14. 24, commej'ai résolu ; אַשָּׁר דָּמָּח־לָט II Sam. 21. 5, et qui a formé de mauvais desseins contre nous, qui a médité notre perte.

Hithp. Se comparer, être semblable: אַרְּשָּׁרוּ לְעַלְרוֹךְ Is. 14. 14, je serai sem– blable au Dieu suprême (p. האַהַהָּעוֹת).

וו דְּמָה 1º Cesser, s'arrêter (v. בְּמָה et ציני נורח ולא תרמה: (הום Lament. 3. 49, mon œil coule, verse des larmes, et il ne s'arrête pas; וָאֵל־תַּדְמֶרנָת Jér. 14. 17, ils ne cessent point. — 2º Trans. Faire cesser, faire perir, detruire: דַּיְמִיתִר אָבֶּהְ Osée 4. 5, je ferai périr ta mère, ta nation, ou je détruirai ta patrie ; קַּמְּרָתָי jing-ra Jér. 6. 2, j'ai fait périr la fille de Sion (la belle et la délicate); selon d'autres, I mpa j'avais comparé la fille de Sion (à une femme belle, etc.).

Niph, Disparattre, être détruit, être extermine : נְרָמָּח נֶרֶמָּח מֶלֶהְ רְשִׂרָאֵל Osée 10. 15, le roi d'Israel sera exterminé; אורילי ברינדמיתי Is. 6. 5, malheur a moi, je vais périr; קל־עם פוען Soph. 1. 11, tout le peuple de Chanaan sera detruit ; אַלְכָּח שׁמְרוֹן מַלְכָּח Osee 10. 7, le roi de Samarie disparattra, sera dé-

truit.

רָבָה לְבֶר־: chald. Ressembler: דְּבָה Dan. 3. 25, (la figure du quatrième) ressemble à un fils de Dieu (à un ange).

קבר f. Destruction; concr., ce qui est détruit : מי כצור תַּדְעַתו בְּחוֹהָ חַיָם Ez. 27. 32, qui (quelle ville) est comme Tyr, comme elle qui est détruite au milieu de la mer; selon d'autres : comme cette ville silencieuse, déserte.

ווים f. (rac. I הַּקָּם). Similitude, ressemblance, image, forme, modèle: שרמה Gen. 1. 26, a notre ressemblance; קימות בקרים II Chr. 4. 3, et

des figures de bœufs : לברילו מערכרילו Is, 40. 18, quelle image lui comparerez-vous? אָרֶמְבּית אָחֵר לְאַרְמְנַתְן Ez. 1. 16, toutes les quatre avaient la même forme. — Souvent dans des visions, apparence, quelque chose qui ressemble à : אסס דאסק Ez, 1. 26, une espèce de trône, quelque chose comme un trône; מְמִיְמֵהְ rapa II Rois 16. 10, (il lui envoya) le modèle de l'autel. קיסאר adv. Comme, semblable à : שות המחדת Ps. 58. 5, comme le venin du serpent. De même rem; ורמאת עמדרב Is. 13. 4, comme (le bruit) d'un peuple nombreux.

m. Anéantissement, retranchement : בַּרְמָּר רְמֵר Is. 38. 40, (averti) du retranchement de mes jours; selon d'autres: au milieu du repos de mes jours, dans les meilleures années de ma vie.

ישל־דֵּמִי לָבֶם : m. Silence, repos, דָּמִי Is. 62. 6, ne gardez point le silence, ne vous taisez point ; אַלֹּדִירם אַל־הַמָּי־לָּהָ Ps. 83. 2, Dieu! ne reste point en repos, c.-à-d. ne sois pas indifférent à nos souffrances, viens à notre secours.

m. Ressemblance, image : Ps. 17. 12, semblable à un lion; litt., son image, son aspect, est comme celui d'un lion.

ם בילם (mper. et inf. ביל, fut. בילים, plur. יְּבְּשֵׁר, forme irrégulière) Se taire, garder le silence, être muet, immobile, stupéfait (d'étonnement ou de crainte); s'arrêter, se tenir tranquille: יולם אַרלן Lev. 10. 3, et Aaron se tut; un pour Ez. 24. 17, gémis en silence; אַקּרָּבּי אַפאול Ps. 31. 18, qu'ils soient réduits au silence dans le Schéol; יְדָּפוּי מָאַבֶּן Exod. 15. 16, ils deviennent muets, immobiles, comme la pierre; יום לבי Ps. 37. 7, sois soumis à Dieu, ou mets ton espoir en Dieu; ויִרִּמוּ לְמוֹ עַצְרִוּי Job 29. 21, ils écoutaient mon conseil en silence, ils espéraient tout de mon conseil; המו עוד דערענו אַלִּיכָם I Sam. 44. 9, arrêtez-vous jusqu'à ce que nous soyons. arrives jusqu'à vous; שמש בנבעון הום

Jos. 10. 12, soleil, amête-toi sur Gabaon; היים איני איני Job 31. 34, pour que je me fusse tenu tranquille et que je n'eusse osé franchir le seuil de ma maison; דרְנִי יְרִינִי Jér. 47. 6, arrêtetoi (glaive du Seigneur) et reste tranquille, ne frappe plus.

Niph. Etre réduit au silence, être anéanti, détruit, dévasté; périr: מַבְּיַבְּיִי הַיִּבְּיִי הַיִּבְּיִי וּשִׁבְּיִי הַיִּבְּיִּבְּיִ הַיִּבְּיִ הַיִּבְּיִ הַּיִּבְּיִ הַּיִּבְּיִ הַיִּבְּיִ הַיִּבְּיִ הַּיִּבְּיִ הַּיִּבְּיִ בְּיִבְּיִ הַ Jér. 25. 37, les habitations où régnait la paix scront dévastées; יבּיִּבְיִי בְּיַבְיִי Jér. 48. 2, toi aussi, Madmen, tu seras détruite; הַיִּבְּיִבְּי בְּיַבְּיִי בְּיַבְּיִי Jér. 84. 6, de peur que vous ne périssiez par son iniquité; יבּיבִּי בְּיִבְּיִי Jér. 8. 14, רַבְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ Jér. 8. 14, (p. בַּיִּבְּיִן) pour que nous périssions là, ou: et demeurons-y en silence, en tristesse.

Poe. Faire taire, apaiser: יְרוֹמֶמְתָּי יְפִישִי Ps. 131. 2, (si) je (n')ai (pas) apaise mon ame.

Hiph. Dieu nous a réduits au silence, ou nous a anéantis.

ולְּכְּרָה לָּנְפָר Silence, calme, léger souffle, léger murmure : רְּבָּיבְּה לִּנְיבָּה לְּנְבָּיבְ Ps. 107. 29, il arrête la tempête (et la change) en un vent doux; וְּבָּיבָ דִּבְּיבְּ I Rois 19. 12, la voix, le son, d'un murmure faible, doux; de même שִּבְּיבְיבִ אַנְיבִילָ אַנְיבִילָ Job 4. 16, j'entendis un murmure doux, une faible voix.

קְּנָה n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jos. 21. 35.

שְׁשֶׁלֵּבְ Répandre des larmes : יְדֶּטֹבָּ Jér. 13. 17, (mon œil) répandra des larmes.

ופגן m. Larmes, gouttes; métaph. les liqueurs, le vin et l'huile, qui coulent en gouttes du pressoir: סְלַנְאָרָהְ וִיִּכְּבָּרְ Exod. 22. 28, (les prémices et les dimes) de ton blé mûr et de tes liqueurs.

וְתַבֶּד שֵׁינִי : Larmes, pleurs וְתַבַּד שֵׁינִי

Propin. pr. Damas, capitale de la Syrie, Gen. 14.15; (Éliezer) de Damas, Gen. 15. 2.

רְּבְּרְטֶשֶׁחְ m. Coin. Ex. unique: אַרְטֶשְׁחְ Amos 3. 12, et dans le coin d'un lit; selon d'autres, p. בְּּמֶשְׁחְ à Damas, sur des lits, ou sur des lits de Damas.

(juge) n. pr. 1° Dan, fils de Jacob, patriarche de la tribu de ce nom, Gen. 30. 6. — 2° D'une ville au nord de la Palestine, Jos. 19. 47 (v. 1925).

וצין n. pr. d'une ville, Il Sam. 24.6.

רָיָם chald., emph. רְיִם pron. démonst. (héb. רְיִּם). Celui-ci, celui-là, cela: אָרָי pan. 2. 18, ce secret; רְיִם comme cela, de cette manière, ainsi: בְּבָּיִם בּּבְּיִם Esdr. 5. 7, et ainsi était écrit dans (la lettre); בְּבָּים Dan. 2. 10, une telle parole, ou une chose pareille; רְיִם Dan. 3. 16, à cause de cela; רְיִם Dan. 2. 29, après cela, après ce temps.

n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 49.

הְרֶּבְּהְ n. pr. d'une ville des Iduméens, Gen. 36. 32.

ףְנֵאֵל (Dieu est juge) n. pr. Le prophète Daniel, qui vivait à Babylone, Dan. 4. 5; אָנָאָל Ez. 14. 14.

צו m. (rac. יְרָנִים, pl. יְרָנִים). Connaissance, science, pensée: מְּנִים וְּחָים Job 37. 16, celui dont la science est parfaite; אָרָי אָפְרִינִי אַפְרְאָיִי Job 32. 17, moi aussi, je veux annoncer mon avis, dire ma pensée; מְיִנִי לְמֵרָוּיִם Job 36. 3, je veux élever ma pensée vers celui qui est dans l'éloignement (vers Dieu), ou; je veux reprendre ma connaissance, doctrine, de bien loin.

קיבית f. (inf. de קיבית). Connaissance, science, pensée: בְּבֶּח וְחֲשְׁבֵּר Jér. 3.45, (avec) connaissance et intelligence; Joh 36. 4. (celui) dont la science est parfaite est avec toi, ou:

(un homme) dont les connaissances sont vraies, ou dont les pensées sont pures, sincères, te parle; אַרְבָּר אָרִידְרָּר Is. 11. 9, (la terre est remplie) de la connaissance de Dieu; י אַרְבָּר מְבִּרוֹת מַבְּעוֹת Aboth, il y a quatre espèces de caractères.

קנו דער : subst. Connaissance בן דער subst. Connaissance : בן דער Prov. 24.14, telle est pour ton ame la connaissance de la sagesse, ou impér. de דֵרֵב (ח parag.) ainsi, apprends la sagesse.

דעואל n. pr. m. Nomb. 1. 14;

ארן S'éteindre, se consumer: יַטְיּרָ Prov. 13.9, mais la lumière des méchants s'éteindra; יְשְׁבָּים וְדְּבָּרָ Is. 43. 17, ils se consument, ils s'éteignent, comme la mèche (d'une lampe).

Niph. Se tarir (des eaux): מְצָכּיּ בְּשְׁלְּשָׁהְ Job 6. 17, elles tarissent dans leur lit.

Pou. Consumer, détruire: דּצְבוּ מְצֵּבוּ Ps. 118. 12, ils ont été éteints comme un feu d'épines.

ראר f. et m. (inf. de בדל). Connaissance, science, intelligence, sagesse, prudence, reflexion : וָאֵירְ־דָּעֵח אֱלֹחָים מארץ Osée 4. 1, et (parce qu')il n'y a point de connaissance de Dieu dans ce pays. Quelquefois pour la connaissance de Dieu: ກຸວຸນຸກ ກາງກຸກ Osée 4. 6, tu as rejeté la connaissance (de Dieu); הַתְּבְּת חֲהַצֶּח Dan. 12. 4, la connaissance (de Dieu) se multipliera ; מַבָּלְרדָעַת Is. 5. 13, parce qu'il n'a point eu d'intelligence; יִדְיַטֵּח לְנַמְשָׁהְ יִנְעָם Prov. 2, 10, et (si) la science fait les délices de ton מרערום יַעַשְׁה בְּרָצַה Prov. 13. 16, tout homme prudent agit avec réflexion.

רבלי־בַער Sans intention, sans le savoir, sans réflexion, sans intelligence: אסני, sans réflexion, בְּלִי־בַער הַלָּי וְשָׁרוֹ אָחִירַבְּעוּ אָחִירַבְּעוּ הַעָּרוֹ הַעָּרוֹ אָחִירַבְּעוּ וּשִׁרוֹ אָחִירַבְּעוּ וּשִׁרוֹ בְּעִר הַבְּעִר הַבְּער הַבְּבְּער הַבְּבְּער הַבְּער הַבְּבְּער הַבְּער הַבְּבְּער הַבְּער הַבְּבְּבְּער הַבְּער הַבְּער הַבְּבְיר הַבְּער הַבְּער הַבְּבְּער הַבְּבְּבְּער הַבְּבְּבְּער הַבְּבְּבְּער הַבְּבְּבְּער הַבְּבְּבְּבְּבְּער הַבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְיר הַבְּבְּבְּבְּבְּבּער הַבְּבְּבְּבְּבְּבְּבּבּיה בּבְּבְּבְּבּבְּבּיה הַבּבּיר הַבְּבְּבְּבּיה הַבּבּבְּיה הַבְּבְּבְּבְּבְּבּבְּבּבּיה בּבּבְּבְּבּבּיה בּבּבְּבְיּבּיה בּבְבְיּבּבּיה בּבּבְ

inf. avec rég. dir.: wit rayin Jér. 22. 16, (n'était-ce pas) parce qu'il a eu la connaissance de moi, parce qu'il m'a connu?

אָבֶּרְאָבְּי m. Mépris, déshonneur: קּבֶּרְאָבְּי Ps. 50. 20, tu répands le déshonneur sur le fils de ta mère; selon d'autres, comme רְּבָּרְנִי רוֹפִי tu répands des calomnies; בַּרְנִי רוֹפִי Rituel, nous avons publié des calomnies.

קיל היוד (pour marcher vite): אין היוד היוד (Cant. 5. 2. (j'entends) la voix de mon bien-aimé, il frappe (à ma porte); אָקָפְּתְּים יוֹם נָּאָקָה (Gen. 33. 13, si on les pressait, si on les faisait trop marcher pendant un seul jour.

Hithp. Frapper: מְּחְבַּקְּמִים כֵּלִּ-תַּדְּנֶּח Jug. 19. 22, frappant à la porte.

תְּבְּקְהָ n. pr. d'une station dans le désert, Nomb. 33. 12.

PT adj. fém. npg (rac. ppg) 1° Pulvérisé, fin, mince, ténu, maigre, léger: אַבְּק Es. 29. 5, comme une poussière très fine ; הַפָּרם הַשָּׁה Lév. 16. 12, de l'enceus d'aromates pulvérisé; שַּׁפֶּר צָּרוֹב הָּק Lev. 13. 30, un poil tirant sur le jaune et mince, fin ; אים הַבְּלִים הַיִּבְּלִים Gen. 41. 7, les épis minces, ténus; ידקות בְּשֶׁר Gen. 41. 3, et maigres de chair; רְּמָכְתוֹ דַמָּח I Rois 19. 12, un léger souffle; אבס פר Exod. 16. 14, (la manne était) fine comme les grains de gelée blanche, ou subst. une ma-נור איים פודם ישול Is. 40. בון איים פודם ישול ב 15, il enlève les tles comme un grain de poussière. — 2º Petit : pyrix Lev. 21. 20, ou un homme très petit de taille, un nain; selon d'autres, lié à un homme qui a l'œil malade, ou qui est chassieux.

קרות (rac. הַבְּק). Tenuite; concr., objet mince, fin: מְּנְּיָם בְּיֹּלְ נְּבְּיִם Is. 40. 22, qui a étendu les cieux comme une toile, ou comme un voile fin, clair.

* PTPT m. Examen, étude approfondie, Aboth.

תקלה n.pr.Dikla, fils de Joktan, Gen. 10. 27, souche d'un peuple de l'Arabie.

אָרָרְיּלָּנִי (prét. pa., fut. pi) 1° Écraser, broyer, réduire en poussière: שַּידָּישָּׁ Is. 41. 15, tu fouleras les montagnes et tu les briseras, ou réduiras en poussière; אַרְיִדְּשָּׁ Is. 28. 28, ils ne le brisent, ne le broient pas.—
2° Étre écrasé, être réduit en poudre: בְּיִנְיִישְׁיִּבְּיִי Dout. 9. 21, jusqu'à ce qu'il fût broyé, fin comme la poussière; par שֵּיִי בַּיִּבְי Exod. 32. 20, jusqu'à ce qu'il fût réduit en poudre.

Hiph. (חַיַּחַ, inf. מְיִּחָים et מְיִּחַים) comme Kal: מְּיָשְׁים II Rois 23. 15, il (les) réduisit en poussière; חַיִּחִים בְּרִים מַּיִּחִים Mich. 4. 13, et tu briseras de nombreux peuples; מַּשְׁים II Sam. 22. 43, je les écraserai. — Inf. employé adverb.: הְּשְׁיַחְיִּם בָּרִים בְּתִּים בְּרָחִים Exod. 30. 36, tu en broieras finement, en poudre; מְשִׁים בְּתִּים בְּתִים בְּתִּים בְתִּים בְּתִּים בְּתִים בְּתִּים בְּתִּים בְּתִּים בְּתִּים בְּתִּים בְּתִּים בְּתִּים בְּתִּים בְּתִּים בְּתִים בְּתִּים בְּתִּים בְּתִּים בְּתִּים בְּתִּים בְּתִים בְּתִּים בְּתִּים בְּתִים בְּתִים בְּתִּים בְּתִים בְּתִּים בְּתִים בְּתִּים בְּתִים בְּתִים בְּתִים בְּתִים בְתִּים בְּתִים בְּתִים בְּתִים בְּתִּים בְּתִים בְּתִים בְּתִים בְּתִים בְּתִים בְּתִים בְּתִים בְּתִים בְּתִים בְּתִּים בְּתִּים בְּתִים בְּתִים בּתִּים בּתִּים בּתִים בּתִּים בּיבְּים בְּתִּים בְּתִּים בּתְים בְּתִּים בְּתִּים בּתְים בְּתִים בְּתִּים בְּתִּים בְּתִּים בְּתִים בְּתִּים בְּתִּים בְּתִים בְּתִּים בְּתִּים בְּתִים בְּתִּים בְּתִּים בְּתִּים בְּתְּים בְּתְּים בְּתִּים בְּתְּים בְּתְּים בְּתְּים בְּתִּים בְּתִּים בּתְ

Hoph. Être écrasé, battu: לֶחֶם יתִּיק Is. 28. 28, le blé dont on fait le pain est brisé, écrasé.

PRI chald. Briser, écraser: אָרָהָיָּבָ Dan. 2. 35, (le fer, l'argile, etc.) se brisèrent ensemble (p. אָדָהָי.).

Aph. בְּיַהַ (3° pers., fém. הְּבָּיּהַ, fut. בְּיִהָּ, part. בְּיַהַיִּהְ, fém. הְבָּיָהַ, בּיִהָּ, בְּיִהָּהָ, בְּיִהָּהָ, part. בְּיִהָּהָ, fém. הַבְּיָהָ, בּיִהְיִּהְ, pan. 2. 34, et elle les écrasa.

יַרְקֹר אָּד-שְׁנֵיחָם Percer: יַרְקֹר אָּד-שְׁנֵיחָם Nomb. 25. 8, il perça tous les deux (avec une lance); דְקְרְנִי בָּה I Sam. 31. 4, et percemoi avec (ton épée).

Niph. Etre percé, tué: בֶּלְּיתַּנְעָּצָא יַדְּפֶר Is. 13. 15, quiconque sera trouvé sera tué.

Pou. אָלָשִׁים מְדְּמָרִים Jér. 37. 10, des hommes percés de coups; שֵׁיוֵם דְיָבוּ Lament. 4. 9, car ceux-là sont morts percés (par l'épée); selon d'autres: ceux-ci sont morts exténués de faim.

727 (trou) n. pr. I Rois 4. 9.

77 m. (douteux). Espèce de marbre ou de pierre fine, Esth. 1. 16.

קר chald. m. (héb. הור). Génération: עם־הָר וְרֶר Dan. 3. 33, dans toutes les générations.

٦٦ (v. ٦١٦).

לְרָרְאוֹן m. Honte, opprobre: לְרָרְאוֹן Dan. 12. 2, à une honte éternelle.

ורָרְאוֹן m. Objet de dégoût, d'hor-reur: יְרָדִיּ רַרְאוֹן לְכָּל-בָּטֶּר Is. 66. 24, ils seront un objet d'horreur, de dégoût, pour toutes les créatures.

הַבְרֵי חֲבָבְים בַּהֶּרְבֹנוֹת : Aiguillon הַבְּרֵבוֹן Eccl. 12. 11, les paroles des sages sont comme des aiguillons.

וּלְתַאֵּיב תַּדֶּרֶבֶן m. Aiguillon : וּלְתַאֵּיב תַּדֶּרֶבֶּן I Sam. 13. 21, pour fixer l'aiguillon, ou pour l'aiguiser.

דְרְדַע n. pr. I Rois 4. 31. דְרָדַע I Chr. 2. 6.

וְרְנֵיך m. Ronce, chardon: יְמִיץ וְנֵדְנֵּר Gen. 3. 18, des épines et des ronces.

שליקרום m. Sud, côté méridional: אַל־פָרוֹם Eccl. 1. 6, (le soleil ou le vent) tourne vers le sud; poét. pour vent du sud: אַרָץ מָבֶּרוֹם Job 37. 17, lorsque la terre est en repos, est épargnée des vents du sud; selon d'autres: lorsque la terre est calme par le vent du midi, qui souffle.

שׁרְיָלְיִי n. pr. Darius. Il est fait mention dans la Bible de trois rois de ce nom: 1° Darius, roi des Mèdes, oncle et prédécesseur de Cyrus (Cyaxares II), Dan. 6. 1; 2° Darius, fils d'Hystaspes, roi des Perses, Esdr. 4. 5; 3° Darius Nothus, Néh. 12. 22.

ירווש (v. דרווש Pi.).

דור (fut. ידיה) Fouler, marcher (sur

quelque chose), presser, écraser, bander. Avec by, a et le rég. dir. : butiby וַמַּתֵּן הְּרָרֹהָ Ps. 91. 13, tu marcheras sur le lion et l'aspic; אַזייָדָעָאָבֶץ אֲשֶׁר הָרַדְּ־הָּה Deut. 1.36, le pays qu'il a foulé, où il a marche; הַּרֶכֶת בַיָּם סוּסִיף Hab. 3, 15, tu foulas la mer avec tes coursiers, ou tu fis marcher tes coursiers dans la mer; וְכִּר יִדְרֹךְ בְּאַרְמְטֹחֵינּנּ Mich. 5. 4, et s'il entre dans nos palais ; אַטָּר דַּרָבוּ מְחַר־אָוּן Job 22.15, (le sentier) que les nommes iniques ont foulé; אַיז פַּרַך Lam. 1. 15, il a foulé le pressoir ; בְּרֹדֵהָ בְּנֵיח Is. 63. 2, comme (les habits) d'un homme qui foule le vin dans un pressoir ; בַּיַן בַּרַקבִים אַריַרְהָּ מַּלּרָהָ Is. 16, 40, le fouleur ne foulera plus le vin dans les pressoirs; et seul : עַרָבְרָה אָת־פַרְמֵיחָם וַעַּרְרָכּג Jug. 9. 27, ils vendangèrent leurs vignes et presserent (les raisins); אַמָּה הִנְירֹהְ־יַנֵית Mich. 6. 15, tu presseras les olives. Métaph. נאַרָרָכֶם הָאָמָי Is. 63. 3, je les ai écrasés dans ma colère (les ennemis); לובר עלו Jug. 5. 21, 6 mon âme! foule aux pieds (les corps') des forts, ou marche avec force, en triomphe. inulg III Lament. 2. 4, il a tendu son arc; וְכַל־כֵשְׁחֹתֵיד הְּרְבוֹח Is. 5. 28, et tous ses arcs sont bandes; בַּרָכּה חָשָּה Ps. 64. 4, ils dressent leurs slèches, ou ils bandent leur arc pour tirer les slèches; מַרָהָ בּוֹכָב מְיַצַלְב Nomb. 24. 17, une étoile sortira de Jacob.

Hiph. 1° Faire marcher, conduire, diriger: בְּעִרִים בְּעִרִים בַּרָּאָנִים בַּעִּיִם Ps. 25. 9, il conduira les humbles dans la justice (dans le sentier de la justice); בְּעִרִיבְנִי 25. 5, conduis-moi selon ta vérité; בְּעִרִיבְנִי 7, בַּעִּתְּדְּ Jug. 20. 43, ils le firent sortir de son lieu de repos, de son camp; ou: ils l'atteignirent à l'endroit où il se croyait en repos, en sûreté.

2° Comme Kal. Fouler, marcher, dresser: בְּבֶּרְ עֵּת הַּיְרִיכְהּ Jér. 51. 33, comme l'aire, au temps où on la foule, c.-à-d, où on y bat le blé; בְּבִּישְׁתִיעְ Job 28. 8, les fiers animaux, les jeunes lions, n'ont jamais foulé (ce sentier); בְּיִבְּיִתְ מִוְנֵלִים Is. 11. 15, il fait qu'on peut y passer avec des souliers,

à pied; mary appe Jér. 9. 2, ils tendent leur langue (comme un arc).

אַרָבִים . pl. et f. (duel הַרָבַיִם, pl. הְדָבִים, const. פַּוּכֵּי). 1º Chemin, route, voie: קרש של ברדה Gen. 49. 17, un serpent dans le chemin ; פֿרָךְ תַּשָּלֶה Nomb. 20. 17, la route royale, la grande route; ות השבקה לכי בו Is. 30. 21, voici la voie que vous suivrez ; אָנֹכִי חֹלֵךְ בְּדֶּרֶךְ כָּלֹ־תָשֶּׁרֶץ I Rois 2. 2, je marche dans la voie de tout le monde, c.-à-d. je vais mourir; קיקה פּרֶכָה Prov. 7. 19, il est en voyage; וְבְּרִי־דֵרָהְ לוֹ I Rois 48. 27, il est en voyage; לַבְּשׁוֹרה בּיִרְעֹּה Jug. 17. 8, pour continuer ensuite sa route; דֶּרֶבְּ עַץ תַתַיִּים Gen. 3. 24, le chemin qui conduit à l'arbre de vie. — יֶּהֶהְ וֹם Le chemin qu'on fait en un jour, une journée de chemin: קיבות יום Nomb. 11, 31, en un espace aussi grand qu'un chemin qu'on fait en un jour ; פּרָהְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים Gen. 30. 36, l'espace de trois journées de chemin.

2º Voie dans laquelle on marche; manière d'agir, de se conduire; conduite, action, œuvres, coutume, manière, usage: פֶּרֶהְ בָּשִּׁיִם וְדֶרֶהְ רְשָׁיִם Ps. 1. 6, (Dieu connatt) la voie (conduite) des justes et la voie des méchants (mène à la perte) ; בּרָבָה יָנַבָּה Is. 57. 10, par le grand nombre de tes voies (de tes dérèglements) tu t'es fatiguée; ייאָכְלוּ מְּחָרִי דַרְעָם Prov. 1. 31, ils jouiront du fruit de leur voie (de leurs actions); באַשִּיח הַּרָמִי Prov. 8, 22, (je suis) la première pensée de sa voie, de sa création ; אייר פַּרַבֶּראַל Job 40. 19, il est la première des œuvres de Dieu; קיירה פלידשירץ Gen. 19. 31, selon la coutume de toute la terre; בַּרָרָהְ מְצָרָיָה Is. 10, 26, à la manière de l'Egypte (comme il le fit en Egypte); אָר־בַּרְבֵּר צַבָּּדּר Jér, 12. 16, (s'ils apprennent) les voies de mon peuple (ses usages); דוריבור נא מרדירקה Exod, 33, 13, faismoi connaître ta voie, la voie de ta providence, de la bonté; יְרַבֶּי דְּרֶבֶי ואין Is. 58. 2, ils veulent connaître mes voies, ma volonté. De même de l'homme: מַלָּשוֹרה דְּרָכֶּרף Is. 58. 48, en

ne faisant pas selon tes volontes. Tes inclinations, on en ne t'occupant pas de tes affaires; אַרֶעָד הָאַר בּאָר Amós 8. 14, la voie de Beerseba, c.-a-d. le culte qu'on pratique à Beerseba; mam אפרקר עבביני אנחני בחרה עלם Ps. 139. 24, vois s'il y a en moi la voie de l'idolatrie, si j'adore les idoles, et conduismoi dans la voie de l'éternité, dans la religion qui mene à l'éternité; selon d'autres: si je suis une voie qui mène à la peine, la tristesse, si mes actions meritent un chatiment; אול על־ייי אָרָשָהַ Ps. 37. B, confie ta voie à Dieu, recommande-lui ta vie נְלְבֶר אָשֶׁר־בָּרָכוֹ וסקיקי Job 3. 23, à un homme dont la route, ou la destinée, est inconnue; ברה נשים Gen. 31. 35, les ordinaires des femmes; ארץ ארץ Aboth, usage du monde, politesse, civilité.

דְרְכְּמוֹן m. Une monnaie d'or des anciens Perses, darique: בַּרְבְּשׁנִים אָבֶּלָּח Néh. 7. 70, mille dariques (v. אָרַרְשֹּׁיִן).

רָּכֶּשֶׁק n. pr., pour phys. Damas, I Chr. 18. 5, 6.

רָרֶע chald. (héb. יְרְלֹּצֵי). Bras: יְּדְעָּעִידִי Dan. 2. 32, et ses bras étaient d'argent.

ער הרע n. pr. m. 1 Chr. 2. 6. מרקון n. pr. m. Eadr. 2. 86.

לְרֵלִישׁ (fut. יִּרְיִּשׁ 1° Chercher, re-chercher, s'enquérir, s'eccuper, avoir souci de, avoir soin: האַשְּׁהִי הַּיָּשׁ מִּיִּיִי שְׁיִּיִּי שְׁיִּיִּי הַיִּשְׁיִּי הַיִּשְׁיִּי בְּיִּשׁ מִּיִּי בְּיִשְׁיִּי בְּיִּשְׁיִּי בְּיִּשְׁיִּי בְּיִּשְׁיִּ בְּיִּשְׁיִּי בְּיִּשְׁיִּ בְּיִּשְׁיִּ בְּיִּשְׁיִ בְּיִּבְּי בְּיִבְיִי בְּיִּבְיִ בְּיִּבְיִ בְּיִּבְיִ בְּיִבְיִי בְּיִּבְיִ בְּיִבְיִי בְּיבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְייִ בְּיִבְיי בְּיִבְייִ בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיבְייִ בְּיִבְיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיִבְיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבְיִבְיי בְּיבְייִ בְּיבִּיי בְּיבְיִי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבְייִבְּי בְּיבְיבִי בְּיבְייִּבְיי בְּיבְּיִבְּי בְּיבְיבְייִ בְּיבְייִ בְּיבְייִ בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְּיִי בְּיבְייִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיבְייִּי בְּיבְייִי בְּבְּייִבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְּיי בְּבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיִּבְיי בְּיבְּייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִיי בְּיִבְייִי בְּיִּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּיִבְייִי בְּיִבְייִי בְּיבְייִיי בְּיִבְייִי בְּיִבְייִי בְּיבְייִיי בְּיבְייִיי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּייִייִיי בְּייִייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִּייי בְּייִייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּיייִיי בְּייייי בְּיייִיי בְּייי בְּיייי בְּיייִייי בְּייִיייי בְּיייִייי בְּייייי בְּייייי בְּיייייי בְּיייייייי בְּייייייי בְּיייִיייי בְּיייייי בְּיייִיייי בְּייִיייי בְּייייִיייי בְּייִיי בְּייייייי בְּייייייי בְּיייייייי בְּיייִייייי בְּיייִיייי בְּייייִיייי בְּייִי

le visiter: איירישה היירישה Amos 8. 5, ne recherchez pas, 'h'allet pas a Bethel; לשכט חוירשוי Deut. 12. '5, vous visiterez (l'endroit) où est sa demeure; bub בּירְיָשׁ מְשְׁמָם Is. 18. B, un jugé qui cherche la justice, qui s'enquiert de la justice; אַרָּירָי אַלֹחֵיךְ הֹּרָשׁ אֹחָה אָי Deut. 11. 12, un pays dont l'Eternel ton Dien a soin; ארך הורש לכמשר Ps. 142. B, nul n'a souci de ma vie; 458 עלמו לא חוירש Ps. 10. 13, (le méchant) dit en son cœur que tu ne t'enquerais de rien, ou que tu ne punissais pas ; Deut. 23, 7, ומכחם לארחדים שלמם ומכחם ne chercheras point à leur procurer la paix ni le bien-être ; ארם שום Eath. 10. 3, cherchant a faire le bien, le bonheur, de son peuple; אַרְיָשֵּׁי רַעָּיִתִּי Ps. 38. 13, ceux qui veulent mon malheur.

2º Interroger, s'informer, consulter, sonder; avec le reg. dir., avec 5, 50 et א, aussi avec ביים אביי שליים Deut. 17. 4, et si tu t'en es informé exactement; raping write II Chr. 32. 31, pours informer du prodige; אַלְיִרָּשׁ בַּאָשָׁרוֹ II Sam. 11. 3, il envoya savoir qui était cette femme ; בידרשׁ לווימוש על הומועים II Chr. 31. 9, Ezéchias interrogea les prétres ; בל-לבבוח הוֹרֵשׁ בֵי I Chr. 28. 9. l'Eternel sonde tous les cœurs; קולה לרים שרדי Gen. 25, 22, elle alla consulter l'Eternel; דּרְשׁוּי אַל־תַאבׁוּה Is. 8. 19, consultez les devins; אַל־דַעָּבָרַא Ez. 14. 7, s'il vient auprès du prophète pour me consulter par son entremise; אַרְרְשָׁרוּ־מָּה I Sam. 28. 7, je veux la consulter; בַּאָר לְיִרְישׁ הַבֶּר מֵעָבָּה I Rois 14. 5, elle vient te consulter; יריבי מוליבי מוליבי II Rol's 8. 8, tu consulteras Dieu par lui.

 34.40, je redemanderai, je reprendrai, mon troupeau d'entre leurs mains; mon troupeau d'entre leurs mains; Deut. 18. 19, c'est moi qui lui en demanderai compte. — Avec בין, שבָּין Réclamer, venger le sang, la vie, de quelqu'un: אַרְיכָּם לְנַקְשׁתֵּירָכָם לְנַקְשׁתֵּירָכָם (gen. 9. 5, je vengerai le sang de votre vie, le sang qui vous anime; שִּרִים בָּיִם יָּבְיִם עָּשִׁי יִאָרָם 9. 5, je réclamerai, vengerai, la vie de l'homme; בּיִשׁ הָבְּיִם Ps. 9. 13, celui qui venge le sang (innocent).

Niph. Etre recherché, redemandé; se laisser rechercher, se laisser fléchir par quelqu'un, l'exaucer: בְשֵׁנָת הָאֵרְבָּנִים למלכות דורד נדרשו I Chr. 26. 31, dans la quarantième année du règne de David ils furent inspectés, ou on en fit le dé-וותר בור או נור לוא שאלו ; Is. 65. 1 בור שותר ללוא שאלו Is. 65. 1 ביר שותר ללוא שואלו je me suis fait rechercher, je suis venu au secours de ceux qui ne m'ont pas demandé; עוד ואָר אָדָּרָשׁ לְבֵיח־יִשְׂרָאֵל Ez. 36. 37, en cela encore je me laisserai fléchir par la maison d'Israel ; תַּאָבֶרשׁ אַבּרָשׁ לַחָם Ez. 14. 3, me laisserai-je fléchir par eux? les exaucerai-je (שַּרָּשׁי inf. pour שֹחַקַה)! שַׁרָה הָבָּה וֹהָבָּים Gen. 42. 22, et aussi son sang est rede-

Pi. לְרֵהוֹשׁ חַהָּבֶר Esdr. 10.17(p. לְרֵהוֹשׁ חַהָּבֶר), pour examiner l'affaire.

לְּשָא נְאוֹת מִּרְבֶּר : עָּיִאוּת מִּרְבֶּר Joel 2. 22, les prairies du désert reverdissent.

Hiph. Produire de la verdure: מְּדְשָׁא Gen. 1. 11, que la terre produise de la verdure.

וְשֶׁקָ Devenir gras, s'engraisser: וְאָבֵל וְשֶׁבֵּכ וְרָשֵׁוּן Deut. 31. 20, il mangera, se rassasiera, et deviendra gras.

Pi. 1º Rendre gras, engraisser, oindre: פְּמִינֶּטְ מִינְּטְּר מְּרְשֶׁרְ Prov. 15. 30, une bonne nouvelle engraisse les os, c.-a-d. fortifie, ranime, l'homme;

אינין בּשְׁכֶּן רְאֹשִׁי Ps. 23. 5, tu as oint ma tête avec de l'huile; רְעוֹלֶּחְדְּ רְדַשְּׁכָּן רְאֹשִׁי Ps. 20. 4 (n parag.), il considérera ton holocauste comme gras, c.-à-d. il l'accueillera avec faveur; selon d'autres, de שְּשֵׁיִ cendre: il le fera réduire en cendre par le feu sacré. — 2° De בְּשַׁיִ cendre. Purger de cendre: אַרְשִׁיִּ Ps. 4. 43, ils ôteront la cendre de l'autel; שִׁיִּבְּ Exod. 27. 3, pour recevoir la cendre (qu'on ôte de l'autel).

Pou. Etre engraisse, être fumé, être abondamment rassasié, satisfait: בַּנָבֶּרָם Is. 34.7, (et leur terre) sera fumée de graisse; וְמָשָׁ חֶרְצִּים הְּיִשֶּׁן Prov. 13.4, mais l'âme des hommes laborieux, actifs, sera satisfaite; בַּבֶּרַתְּ עַלְּרַיִּרְ Prov. 28. 25, celui qui espère en Dieu sera rassasié, prospérera.

Hothp. מַהֶּלֶב Is. 34. 6, (le glaive) s'est engraissé, est couvert de la graisse (de tout ce qu'il a tué), p. הְחְבֵּיִשְׁהַת.

קייין adj. Gras, plein de sève: ייָטּין Is. 30. 23, et (le pain) sera gras, c.-a-d. excellent et abondant, ou nourrissant; ייָטי וְרַענִיִּים וְרַענִיִּים רְּרָענִים Ps. 92. 45, ils seront pleins de sève et florissants. — 2° Riche, puissant: בְּלַיְּהַשְׁיֵרֵי Ps. 22. 30, tous les riches, les heureux de la terre.

ת (avec suff. דשׁנִי). 1° Graisse, suc, nourriture abondante, abondance, ל ורוירתי נפש העהונים השך: Jer. 31. 14, je rassasierai d'abondance l'ame des prêtres (ou ils seront satisfaits en voyant la graisse des sacrifices); תחרלחר יידישור Jug. 9. 9, est-ce que j'abandonnerai mon suc, mon huile? man ישלחנה שלא דשן Job 36.16, et ce qui est mis sur ta table, les mets, seront abondants et gras, délicieux ; וּמֶשׁנְלֵיהְ יִרְעֵשׁוּן וְשָׁהַ Ps. 65. 12, et les chemins par où tu passes regorgent de graisse, sont remplis d'abondance, sont fertiles. -2º Cendre (de chair consumée, distinct de אמר qui signifie aussi cendre de bois consumé) : אָפָיָן Tev. 4. 12, lieu

סט l'on dépose la cendre; יְבֶלְּיתְּבֶּעֶּקּק Jér. 31. 40, toute la vallée des cadavres et de la cendre.

D7 chald. f. Loi, religion, édit, dé-

cret: לְּתְשְׁלֶּבְיּת אַהָּיְּרְ אַרָּא Pan. 7. 25, du'il pourra changer les temps et les lois, ou la religion; רְּבָיָה יָּבְּאָרָ Dan. 7. 25, du'il pourra changer les temps et les lois, ou la religion; רְבָיָה בָּיְהָי Dan. 2. 13, et l'édit fut publié; בְּיִרְיִּרְאַרְיִרִּא בַּיְרִבּיוֹן 2. 9, l'arrêt qui vous condamnera sera le même pour vous tous.

אָרָין emph. ראָאין chald. (comme אָּטְיּן héb.). Verdure, herbe: בְּרָא בְּיִא Dan. 4. 12, dans l'herbe des champs.

בּתְבְּרָיָּא chald. m. pl. Les jurisconsultes, juges ou conseillers, Dan. 3. 2. אָלְיִן et וְיִלְיִן n. pr. d'une ville au nord

ান্দ n. pr. Dathan, un de ceux qui se sont révoltés avec Coré, Nomb. 16. 1.

de Samarie, Gen. 37. 17.

Hé, kŋ. Cinquième lettre de l'alphabet. Comme chiffre n signifie cinq, n cinq mille. Son guttural, il tient le milieu entre n et n. Il se permute avec n. Exemple: non et più foule; più ct più fortune; plusieurs fois n au lieu de n pour former le Hiphil ou le Hithpael.

תַּיְרָ, תַּ, גָּי, se trouvent devant les noms et pronoms, rarement devant les verbes.— 1° Comme article définitif: בּיִבְּיִר l'eau, בּיִבְּיִר l'homme, יְבִּירָ la terre, בּיִבְּיִר le sage. — 2° Comme pronom démonstratif: בּיִבּיר cette fois. — 3° Comme pronom relatif: יוֹבְּיִר בּיִבְּיִר Jos. 10. 24, qui avaient marché avec lui.

 dans des mots de plusieurs syllabes : הָחָרִים.)

頁, 頁, 頁, adverbe interrogatif. Dans une question simple : תַּשִּׁמָת לִבָּה בַּל־בַּבְּהִי אַרֹּוֹב Job 1. 8, as-tu tourné ton esprit vers mon serviteur Job ? חַבֶּר מִיבר מִיבר Exod. 10.7, ne sais-tu pas encore? — Quand on attend une réponse négative : Gen. 9. 9, suis-je le gardien de mon frère? (je ne le suis pas); אַסרינטאת גבר הַירְוּרָה Job 14. 14, quand l'homme est mort, peut-il revivre? — Ou quand on s'attend à une reponse affirmative: חַבֶּן רַקִּיר לָּר אָמָרָיָם Jer. 31. 20, Ephraim n'est-il pas mon fils chéri? Le n interrogatif a rarement pathach : מַאָּה מְּאָה Gen. 18. 23, voudrais-tu mėme detruire? תַּיָּבֶּן מֵאָה שָׁנָה Gen. 17. 17, est-ce qu'(un enfant sera né) à un homme de cent ans? 7 avant les gutturaux : הַתַּחָלֵּך ? הַתְּאַנְכָּר ?

ה, comme enclitique exprime le plus fréquemment la direction : אָרְצָּח la terre; אַרָּצָּח vers la montagne; בַּּינָה Gen. 43. 17, (il les fit entrer) dans la maison.

ND chald., interj. Vois! certes!! ਜ਼ਰੂਜ ਜ਼ਰੂਮ ਸ਼ਰੂ Dan. 3. 25, certes je vois!

אלה hebr. et chald., interj. Voici: מארלכם זרע Gen. 47.28, voici pour vous de la semence; בארכוי מרולא Dan. 2: 43, certes! de même que le fer, etc.

אָרְיִהְיּם יְּלְּאָרָיְ interj: Cri de joie ou de triomphe: אָרְיִהְיּם יְיּלְּאָרָרְ Is.44.16; aussi il se chauffe, et il dit: Bon! יְּשִׁרְיִם לָּר Bon! יְּשִׁרְיִם לָּר Ps. 40.16, qui disent a mon égard: Ah! c'est bien! (qui se réjouissent de mon malheur).

imper. du verbe or donner.

* הַבְּלְתְּה On appelle ainsi, une prière et cérémonie que l'on fait à la sortie du sabbat.

הַבָּח adv. (v. הַבָּח).

וְבְתֵּרְ תְבְּתְבִי m. pl. Offrandes: יְבְתַּבְיִם m. pl. Offrandes; Osée 8.43, les sacrifices mes offrandes, c.-a-d. qu'ils m'offrent (v. בְּתָבִי); selon d'autres: qu'ils brûlent en mon honneun, les holocaustes.

לבות ליינות אינות אינות

Hiph, Séduire par des paroles fausses: בְּבְּלֵים מְשָׁרֵ אַרָּבָּלִים Jér. 23.16, (les prophètes), vous, séduisent par leurs paroles fausses.

Gen. 4. 2.

לבְּל Vanité (v. בְּקָל

קרְנִים: (אָבֶן m. pl. (v. הְרְנִים: בְּיִבְּנִים: Ez.27. 15, et.des hois durs, de l'éhène; selon d'autres, le nom d'un oiseau : et des paons.

Partager, couper. Ex. unique: ביבר שבות Is. 47. 13, ceux qui analysent, étudient, le ciel, pour tirer l'horoscopa,, les augures, d'autres le font dériver de ידים, qui observent le ciel quand il est pup, serein.

N 가 n. pn., d'un eunuque à la cour de Perse, Esth. 2: 3; 악과 2. 8.

I This (fut. man;) 1° Murmurer, gémir, rugir, mugir: naiva nana Is. 38.14, je gemis comme la colombe ; מַרוּגוּ אַוּן־נְבָאֵים 1s. 16.7, your gémirez, your les affligés; יבאטר ירואית דארבת Is. 31. 4, comme le lion rugit. - 2º Parler, chanter, célébrer: אַר־צַּהָּיס יַהָאָה תַּבְּטָּח Ps. 37. 30, la bouche du juste dit, publie, la sagesse; לארדיועו בגרועם Ps. 115.7, ils ne parlent pas, ne rendent aucun son par leur gosier; אלשוני מחומה צרכוף Ps. 35. 28, ma langue célèbre ta justice. — 3º Parler en soi-même, méditer : יַחַנִּיהַ יוסם ולולח Jos. 1. 8, tu l'étudieras jour et nuit; many proy ab Prov. 15. 28, le cœur du juste médite (pour repondre).

Po. inf. ילגי בְּבְרֵילְטֶקר: דְּבְרֵילְטָקר Is. 59.13, et notre cœur a médité des mensonges, ou If יתנה nous avons fait

sortir les mensonges de notre cour, c.-à-d. nous les y avens puisés.

Hiph. part. wanty Is. 8. 19, les magiciens qui murmurent, qui parlent tout bas.

II לְּנָח (v. II יְּנָהְ Hiph.)' Separer, éloigner: אָרָי פֿרְיִּים יִּנְיִם Prov. 25. 4', ôter l'alliage de l'argent';' éldigner: רְּאָהָ הְּשְׁנְּיִם יִּיִּיִּנְיִם יִּנְיִּם יִּנְיִּם יִּנְיִּם יִּנְיִּם הְשְׁנְּיִם הַ צֹּרָ מִי צֹרָ מִי צֹרָ פִּיִּרְם מוּ בּצֹּרְ מִי מִינִּיִם סע abattus, par son' vent' impétueux; selon d'autres, il a parlé dans son esprit sévère, irrité (de I מְיָּנִיִּיִ).

רונים לבי הבינים Ps. 49.4, et les paroles sages que mon cœur a méditées; littér. et la méditation de mon cœur qui est de la raison.

ישַׁהַנִי n: pr! (עו. אַשָּהַנִי)!

יהְלְּיִלְּהְ m. Pensee, agitation du cœur: מְהְנְינְרִי חְבְעֵר־אֵשׁ Ps. 39. 4, le feu s'embrase dans ma pensée, de l'agitation de mon esprit; בִּינְהְ הַנְינִר Ps. 5. 2, écoute mes paroles (pensées).

אריינין אריין ארייין אריין ארייין ארייין ארייין אריין ארייין ארייין ארייין אריי

nère d'Ismael, Gen. 16:1.

I Chr. 11.38. Plur., nom d'un peuple: dright Ps. 83.7, et distant I Chr. 5.10, les Hagareniens, les descendants d'Agar, habitants d'une contree sur le golfe persique.

וווי אוי. (ע. דְּיִלְינִי). Exclamation de joie: בְּיִלְינִים בּיִּלְינִים בּינִים בּיִּלְינִים בּינִים בּינים בּינִים בּיניים בּינִים בּינִים בּינִים בּייבּים בּינִים בּינים בּייבּים בּינִים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּינִים בּייבּים בּייבים בּייבּים בּייבּים בּייבים בּייביים בּייבּים בּיבּיבּים בּייבּיבּים בּייבּיבים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים

רְרְבְּיִי לְּלָּמָא chald., m. plur.: מְתְבְּבְיִי לְּלָּמָא Dan. 3. 27, les grands conseillers du rei (v. le verbe בַּדְי conduire, régir).

rou iduméen (aussi le nom d'une divinité syrieme), Gen. 36: 35

יְּנֶעְרְיִבְּיִנְ (Hadad est son secours) n. pr. Hadadeser, rol de Soball en Syrie, If Sam. 8. 3'; chap. 10', et I Chr. 19, on lit aussi יוֹנָינִילְיִי

plaine de Megiddon, Zachi 12. 14; d'après le Pharg., le nom d'un homme.

וריים (de d' la mailt, v. מילים Prendre, tendre la main vers' une chose: יון אינים Is. 11. 8', l'enfant' sevré tend sa main.

Esth. f. 1 (pour rain).

ברוכם n. pr. Hadoram, fils de Joktan, Gen. 10.27, souche d'une peuplade arabe.

même est appelé man I Sam. 23, 30. Le

าวิ Fouler, éoraser des pieds (v. พรุสุ , กรุสุ) : อธุกุฐ ธารุสุรุก เกรุสุ Job 40.7% écrase les impies à la placememo qu'ils occupent.

בקר chald. m. Morceau pièces: בייני pièces: Dan. 2. 5, vous serez mis en pièces.

 תַּרַפּים m. (plur. תַּרַפִּים). Le myrte: תַּלֵּי חְדֵּט אַר הָנְיִים Néh. 8. 15, et des feuilles de myrte; נְרִיּא לֹּטְּד בֵּין תַּחְדֵּטְים Zach. 1. 8, il se tenait parmi des myrtes.

non, pr. (myrte). Nom antérieur d'Esther, Esth. 2. 7.

קבר (fut. יבולים:) 1° Pousser, heurter: מנים בילים (fut. בילים:) Ez. 34. 21, parce que vous poussez du côté et de l'épaule.

2° Renverser: פר בי בילים: Jér. 46. 15, car Dieu l'a renversé. — 3° Repousser, détruire: יומי ביולים ביולים Prov. 10. 3, il détruira les desseins ou les désirs des méchants. — 4° Chasser: ממויבים ביולים בי

Niph. Être respecté: פְּנֵי זְקַנִּים לֹא נֶּתְהָּרוּ Lam. 5. 12, les visages des vieillards n'ont pas été respectés.

Pi. לְבֶּרֶךְ לְבֶּרֶךְ Rituel, de glorifier, de benir.

Hithp. אַל־תְּחְחַהֵּר לִּמְנֵי־מֶּלֶּהְ Prov. 25. 6, ne te glorifie pas, ne t'élève pas, devant le roi.

קבר chald. Pa. חַבּר Respecter, glorifier: הַלְּמָא שֻׁבְּהֵח וְנַהְּרֵח Dan. 4. 31, celui qui vit éternellement, je le louai, je le glorifiai; יְרְתְּחַהָּר Hithp., et qu'il soit glorifié, Rituel.

תְּרֶר m. Eclat, ornement, gloire: איזה תַּיְרָהְ מֵיּרְהְּ מֵיִּרְהְ מֵיִרְהְ מֵיִרְהְ מֵיִרְהְ מֵיִרְהְ מֵיִרְהְ מֵיִרְהְ וְחַנְיִר וְמַנְים שֵּיֹבֶח Prov. 20. 29, et les cheveux blancs sont l'ornement des

vieillards; קּיְדִי בֵּץ הָדִי בַּץ Lév. 28. 40, le fruit du bel arbre, le cédrat (אָרְרוֹגִי); הָּינְינִין Ps. 104. 1, tu as revêtu la majesté et la gloire, la splendeur; Ps. 149. 9, c'est une gloire, un honneur, pour tous ses pieux adorateurs; בְּיֵרְרֵיִי כֹּיְיָשׁ Ps. 140. 3, avec un saint ornement.

תקר מלכית: M. Ornement: הקר מלכית Dan. 11.20, l'ornement du royaume, c.-à-d. sa meilleure partie; selon d'autres, les tributs du royaume.

אָרָרָה f. (const. תִּדְרֵח f. (תִּדְרֵח prov. 14. Prov. 14. 28, la multitude du peuple est l'ornement, l'honneur, du roi; בְּיִרְת מִּיִרְת prov. 14. 29. 2, avec une pompe sainte, solennelle, ou dans son sanctuaire magnifique.

יוֹרָעָנֶר n. pr. (v. אָנֶדְעָנֶר).

निए interj. Hélas! कांग्रे ना Ez. 30. 2, malheur à ce jour (v. नाम्)!

הודים interj. (v. הודים): יבְּכֶּלְ־חִּצְּנִית הֹאָמֶרה Amos 5. 16, et dans toutes les rues on criera: Malheur! malheur!

דוא pron. person. et quelquefois démonst., 3° pers. sing. masc. Il, lui, ce, celui, lui-même; se met quelquefois aussi pour le fem. wy elle, dans le Pentat. (Gen. 20. 5, 38. 25); très rarement dans les autres livres. -רוא ועבריד Gen. 14. 15, lui-même et ses serviteurs; לַכַן יָהֵן אֲדֹנִי חוּא לַכָּם אוֹת Is. 7. 14, c'est pourquoi Dieu lui-même vous donnera un signe; souvent il signifie, tout seul, Dieu: תַוּשׁא אַמֶּר וָלֹא רַכְּשָּׁהו Nomb. 23. 19, lui, Dieu, dirait-il une chose, et ne la ferait pas? כַּד אַנָּר אַנָּר דוּיא Deut. 32. 39, car moi seul je suis lui, l'être par excellence ; מַי־אָנִי דוּא Is. 43. 10, que je suis le créateur. Celui, ce : רוא השבב אַת פל־אָרֶץ הַחְוִילָת Gen. 2. 11, c'est celui qui coule tout autour du pays de Havila; אָאִרשׁ הַאַרשׁ Job 1. 1, cet homme; ליים הוחוש Gen. 21. 31, cet endroit; wmm priva ce jour, s'emploie souvent chez les prophètes pour le temps futur promis : יָנְשַׂנָב דֵי לְבָהוֹ וביים היים Is. 2. 11, et l'Eternel seul sera grand ce jour-la; איי précédant le nom: איי איי איי אוי II Chr. 28. 23, ce roi Achaz; איי איי Esth. 1. 1, cet Assuérus. Il reinplace souvent ou plutôt renferme le verbe subst. יין être: פרי נברא האיי Gen. 1. 11, car il est prophète; איי האיי Gen. 24. 65, c'est mon maître; קלע דוארצער; Gen. 14. 8, Bela, qui est (aujourd'hui) Zoar.

ਲੀਜ chald. pron. Il, lui (v. ਲਾਜ héb.).

chald. (v. mm).

הוד m. 1° Majesté. De Dieu, souvent suivi de הורדיותור לשניו : תור Ps. 96. 6, la majesté et la gloire sont devant lui; d'un roi: אַלָּיוּ הוֹד מַלְכּאוּ I Chr. 29. 25, il lui donna (a Salomon) la majeste royale; וָחָשָׁמִיצָ וַד אַז־רוּוֹד קוֹלוּ Is. 30. 30, le Seigneur fera entendre sa voix majestueuse. - 2º Force, vigueur, beauté: ירולידי כַּרִשְהָּרְ עֵּלֵּר Dan. 10. 8, la couleur vive de mon visage fut changée, je palissais de frayeur; ייודי כַּצַיח ווווי Osée 14. 7, sa vigueur sera comme celle de l'olivier; יויר נחרי Job 39. 20, son hennissement vigoureux, ou le בשא חור Zach. 6. 13, il portera les insignes royaux.

הוד n. pr. m. I Chr. 7. 37.

הוֹדָאָה f.: תוֹנְאָה Rituel, et des actions de graces.

הורתה n. pr. m. (הדרה louez Dieu). 1° I Chr. S. 24. — 2° 9. 7. — 3° Esdr. 2. 40.

הוֹרַוְיְהוּ n. pr. m. I Chr. 3. 24.

הוֹרְיָה (la gloire de Dieu) n. pr. Néh. 7. 43.

חורייה n. pr. de plusieurs Lévites. Néh. 8. 7, 9. 5.

הוֹנְיָה f. Action de graces, Rituel (v. היִיְהָה).

הָנְיִר (part. הְּנָה, impér. הַּהָּת et הָּנָּה (עוֹד. אַנְּה, וְהָנָה (עִּרָּה, הָּנָּה, וְהָנָה (עִרָּה, אָרָה), exister, etre (ע. הְיָה): לְּכָּלְהְּ לְּכָּלְהְ אַנְהָם לְּכָּלְהָ Néh. 6. 6, et que tu veux être leur roi; בְּכֶל־בָּכֶל־ Eccl. 2. 22, car qu'est-ce qui revient à l'homme de tout son travail?

27. 29, sois le maître de tes frères; יְּמָשְׁרֶ בְּמָיִ אַנְ אַנְ יִיִּשְׁאַ Is. 16. 4, sois-leur un refuge; אַנְיִי שָׁבְּי שְׁבִּי שְׁבִּי שְׁבְּי שְׁבִּי שְׁבִּי שְׁבִּי שְׁבִּי שְׁבִּי שְׁבִּי שְׁבִּי שְׁבִּי שְׁבְּי בְּי בּבְּרִי שִׁבְּי אַבָּי עַבְּי שְׁבָּי אַבָּי עַבְּיִי אַבְּי אַבָּי עַבְּיבְייִ Job 37. 6 (p. בְּאָרֶץ, il dit à la neige: Sois sur la terre; selon d'autres: tombe, descends, sur la terre; יְּבְּיִבְיִים Aboth, sois humble; מְבַּבְּיִרִים Aboth, soyez comme des serviteurs, etc.; verbe auxil.: "בַּיְּבְּיִרִים Aboth, et compte, caicule. — Aspirer à une chose, désirer (v. בַּיִּבְּיִר עִׁיִּי שְׁבְּיִּבְּיִ , de là בּיִבְּי désir.

בּרָהָ et אָהָ chald. (fut. הַחָּיָה et אָהָה chald. (fut. הַחָּיָה et אַהָּה בּרִיה בּרָה בּרִיה et אַהָּה בּרִיה et אַרָּה בּרִיה et אַרָּה בּרָיה et אַרָּה בּרָיה et an. 2. 40, (le quatrième royaume) sera fort; quelquefois les lettres pronominales du futur sont remplacés par בְּי בְּרָיה בְּרָ בְּרָיה Ean. 6. 2, pour qu'ils soient; בְּרָיה בָּרָה בּרָה et a toi, garde tes présents pour toi. Il est souvent joint à un autre verbe comme auxiliaire: בּרָה בְּרַה בְּרָה בּרָה בּרְה בּרָה בּרְה בּרָה בּרָה בּרָה בּרָה בּרָה בּרָה בּרָה בּרָה בּרָה בּרְה בּרָה בּרְה בּרְה בּרְה בּרְה בּרְה בּרְה בּרְה בּרְה בּרְה

לינות לינות הישת הישת הישת הישתר ביתור הישתר ביתור Prov. 10. 3, il détruira le désir. le dessein, des méchants; ישתר שלינות Mich. 7. 3, le désir, la passion, de son âme. — 2° Ruine, malheur, mort: הישתר ביתור Ps. 87. 2, jusqu'à ce que le malheur (la calamité) soit passé; ישתר בישתר בישת

הוְה f. Malheur: הוְח פֵּלְּהְיְחְ מְבוֹא Ez. 7. 26, malheur viendra après malheur. הוֹהְם n. pr. Hoham, roi d'Hébron, Jos. 10. 3.

הוי interj. De menace: חוי גויר הויא אור גויר הויא והוי Is. 1. 4, malheur a la nation pécheresse; de plainte: יַיְסְמְּדִּי עָלֶיִי הוֹי אָתִי I Rois 43. 30, ils le pleurèrent (en disant:) hélas! mon frère; d'exhortation: דור בַלְּבְעָם לְכוּ לַמֵּיִם Is. 55. 1,

×310

allons! vous tous qui avez soif, allez vers l'eau...

הוללה f. (rac. הַלְּלֹחְית, הַלֹּלְית, forme plur., peut-être aussi sing., comme הייבלה p. הוללה). Sottise, folie: הייבלה p. הוללה בכנות במותף במותף

הוללות f. Folie: הוללות Eccl. 10.3, une folie pernicieuse.

..(חלם (ע. הולם

Din ou חוֹת Émouvoir, agiter, troubler (v. בְּשָׁה, חַבְּיוֹן : חַבְּיוֹן וּבְּיוֹתְּה בְּבְּיוֹן וּבְּיוֹתְּה בְּבְּיוֹן : חַבְּיוֹן בּבְּיוֹן בּבְּיוֹן : חבר בּבּיוֹן : Deut. 7. 23, il les troublera par une grande terreur, consternation; de là בְּדִוֹיִם la mer agitée, l'abime.

Niph. Etre agité: יוַמָּיִר בְּלִּיְתְן: Ruth 1. 19, toute la ville fut agitée à: cause d'elles; וְמָרִים זוֹקרִים I Rois 1. 45, la ville était agitée. Selon d'autres, le Niph. est de la rac, מַמָּים.

Hiph. Faire du bruit, se lamenter: בּאָרָם חַשְּלְיםְרָּ Mich. 2. 12; (les. villes) seront bruyantes par la quantité d'hommes qui s'y trouveront; אָרָיד דְּשְׁלִיתִּי Ps. 35ì. 3, je crie dans mesprières et je me lamente (עורה).

סְּטְלֵּח (trouble) n. pr. m. I Chr. 1. 39. Lo meme est nommé בְּיִכְּם Gen. 36. 22.

וות יות יות הייל לעלה ולידור légère, traiter légèrement; de là Hiph:, agir légèrement, témérairement: מַנְילָ מְּנְילֵית וּיִלְילֵיל Deut. 1. 41; vous avez agi témérairement (d'avoir voulu) monter sur la montagne; selon d'autres, vouloir, être prêt à (v. יְתַי): vous étiez prêts à monter, etc.

קוֹנְים m. (plur. הוֹנְים). Fortune, richesse, valeur, prix d'une chose: אַרָּדְיּיִ יְמֵּן Prov. 6. 31, il donneratoute la fortune de sa maison;

י הוגאָלוו f. (rao. ייָני). Tromperie : ייָנית Rituel, en trompant, surfaisant, le prochain.

רותי m. pl. (rac. רייהי): Peres, ancetres: קרבה הירה Gen. 49. 26, les bénédictions de mes ancetres, que mes ancetres m'ont données:

*'กหากา f. Instruction, Aboth.

תושׁבֶע n. pr. m. I Chr. 3. 18.

térieur de Josué, successeur de Moïse, Nomb. 13. 16. — 2° Osée, fils d'Ela, roi d'Israel, II Rois 13. 30, 17. 1. — 3° Osée, fils de Béeri, prophète, Osée 1—1.

האשנות (Dieu son secours) ni pr. m. Néh. 12. 34.

10, ils dorment, ou ils parlent en revant.

תי. Gémissement, ou interj., hélas! קינים וְיְנִים בּבּר בּב. 2. 10, des lamentations; des plaintes et des gémissements.

Elle, aussi varie dans son emploi que le masc. אח il, lui (v. אח); dans plusieurs passages ilest écrit אח, et on lit אח, nommément où il a un sens neutre, cela: רְלִיהָא שֶׁוֹיְ מְלֵילִים (keri אַחִי) Job 31. 11, et cela est un crime (du ressort) des juges, que les juges doivent punir; שָּׁמֶּל הַרָּא בְּעֵילָיִ Ps. 73. 16, (keri אַחַ) כֹּלִּמֹלִיתִּם Mich. 3. 4, dans ce temps; שְּׁמֶּל הַרְא בְּעֵילָי אַרָּא בְּעֵילִי Mich. 3. 4, dans ce temps; שִּׁמֶּל הַרָּא בְּעֵילָי Lév. 11. 39, qui est pour vous à manger, qu'il vous est permis de manger.

ריא מְּמְם לְּכֶּלְמִיְּא : Chald. Elle: מְיִרָּא מְּמְם לְּכֶּלְמִיְּא : Dan. 2. 44, mais elle subsistera éternellement; הַבְּירִיא שְׁנָתִיבְּיא Esdr. 6. 15, qui est lu:sixième: aunéoi.

קירות pl. f. (rac, רְּהָה). Chants, cantiques ou chœurs: אַלְּרִוּיְלָּהְיּא Néh. 12.8, (présidaient) aux chants.

אינד האבור היינד מינד מינד הוא ביינד ולה. 16. 10, j'ai fait taire le cri de joie; בַּינָה בְּינָרְהָם בַּינָה Jér. 25. 30, il poussera des cris de joie comme ceux qui foulent le vin.

היָה, (fut. יְיִהִיר, apoc., הְיָה, inf. nin, const., ning, une fois min (Ez., 21, 10), הייים, חיים; part. fem. הייה (Exod. 9. 3), v. nin, et chald. nin) to Etre, exister, le verbe substantif : הַיַּהָשׁ שַּׁהָיה פּיִבּיה פרום Gen., 3. 1, et le serpent était rusé; לארטוב הַיוֹת הָאָדָם לְבַהוֹ Gen., 2: 48, il n'est pas bon que l'homme soit seul'. — לא דירות לך : Il est a. moi., j'ai יחוח לי אלקוים שחויכם Exod. 20. 3, (il ne sera pas a.toi) to n'auras pas d'autres dieux; ילקו ייינוי Is. 45. 14, ile seront à toi, tu ופוים לאר באר לאר איניות ולבם , Osée 1. 9. je ne serai pas à vous, je ne serai pas votre Dieu; בְּמַבֶּן הַיִּיִד־לָּמְיּבְרָ Ez. 21. 18, pour qu'elle eut de l'éclat. — Servir י הוא יִקוּנֶת־לָּהְ לְמָּנו נְאֵתָּת מִנְינֶיתּ־פֹּו לֵאלנִיים: de: יַהוּא יִקוּנֶת־לָּהְ לְמָנו נְאֵתָּתוּ Exod. 4. 16, il te sera comme une bouche et tu lui seras comme un Dieu, il te servira de bouche et toi tu l'inspireras. בינוז לָר לְבֶּן־חַוּל ; I Sam.. 18. 17, sois a moi, c. a-d. montre-toi à. moi,, comme un homme vaillant. — Suivi d'un infinitif avec > Etre près de, etre sur le point; ביתר הומסש לבוא Gen,, 15. 12, lorsque le soleil se conchait; ורדי דומיער ולסוור Jos. 2. 5, au moment de fermer la porte (de la ville). -- יחיה עם Etre avec quelqu'un, être de son parti: לא קיד בבדארונייהוי I Rois 1.8, ils.u'étaienti point avec, ou pour, Adonias. - mm לשכב אצלה לדייה עמה: Cohabiter בם אשה Gen. 39. 40, (mais il ne l'écouta) ni pour dormir auprès d'elle, ni pour être avec elle ; תַאַמִּיטוֹן אַתִיהְ יַנְיַח כְּבָּה II Sam. 13. 20, est-ce que ton frère Aminon a cohabité avec toi? Il sert aussi d'auxiliaire, avec le participe d'un autre verbe : יַרְדִי בֹּנָה עִיר Gen. 4: 17, (p. נַיבָּן) il batit une ville; חַבָּקַר חָרוּ חֹרְשׁוֹת Job f. 14, les bœufs labouraient; בְּנֵיכֶם

רְיְדִי לְּעִים בְּבְּדְעָר Nomb. 14. 88, vos fils seront errants dans le désert.

2º Se faire, devenir, nattre, arriver: יְרִיי אוֹר וּיְרְיִי־אוֹר Gen. 1. 3, que la lumière soit, et la lumière fut; מַיִּחִרוּ כָל־אֵלָח Is. 66. 2, tout cela est devenu, s'est formé (par ma main); וַמְּיִר נְצִיב מַלָּח Gen. 19. 26, elle devint une statue de sel. Suivi de דירור לנחש בי Exod. 4. 3, (la verge) devint un serpent; לא יַדְעָנוּ בייות בא לב Exod. 32. 4, nous ne savons pas ce qui lui est arrivé ; שֹמְתָח מֹלֶם והתיה Is. 61.7, une joie éternelle leur arrivera (ils jouiront d'une joie, etc.). D'une femme, דירות לאיש se donner à un homme: יולא חופיי לאיש Osée 3, 3, tu n'appartiendras à aucun homme. Etre comme, devenir pareil à : יַחַיָּיִם בְּעַּהִּים מָרָשָׁע Gen. 18. 25, qu'il arrivera la même chose au juste comme à l'impie; litt. que le juste sera ainsi que וְיַחָיָה בָעָם בַּכֹּחֵן וּשָּבָבֵד בַּאוֹנֵיו כַּשִׁמְּחַה (l'impie; רְחַיָּה בָּשִׁמְּחַה אַבְּרָתְּאָ Is. 24. 2, le prêtra sera comme le peuple, le maître comme l'esclave, la servante comme sa maltresse. Dans les livres historiques, souvent וו ניהיי il arriva, de même que dans les prophètes mm il'arrivera.

Niph. הַיְּהְי 1º La même signification que Kal 2º: הְּיָהְ הַשְּׁרֵּוֹל מְּיָהְ הַיְּרָּהְ מִיּבְּרָ הַעְּרֵוֹל מִי 10 בּיִבְּר הַעְּרֵוֹל הַיִּהְ בְּיִבְּרִ מְּיִבְּרִ בְּיִבְּרִ מְּבְּרָ בְּיִבְּיִהְ בְּיִבְּרִ בְּיִבְּיִּהְ בְּיִבְּרִ בְּיִבְּיִּהְ בְּיִבְּרִ בְּיִבְּיִהְ בְּיִבְּיִהְ בְּיִבְּיִהְ בְּיִבְיִהְ בְּיִבְּיִהְ מִעֵּרֶב לְּנְבָּי Peut. 27. 9, ce jour tu es devenu une nation; שְּׁבֶּיְב לְנְבָּיִרְ הְיִבְיִהְ Prov. 13. 19, un souhait réalisé, accompli, est doux à l'ame; הַיְּיִדְהָי הְבָּיִבְ הַבְּיִרְ בַּבְּרִ בְּיִבְּיִרְ הַיִּיִּרְ בְּבָּרְ בַּבְּרִי בְּבְּיִרְ בְּבְּרִי בְּבְּיִרְ בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּיִר בְּבְּרִי בְבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְיִי בְּבְּרִי בְּבְיי בְּבְּרִי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְייִי בְּייִי בְּיִי בְּבְייִי בְּבְּיי בְּבְּי בְּבְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִייִים בְּייִי בְּייִייִים בְּייִים בְּיִייִי בְּיִייִים בְּיִייִים בּייִי בְּיִייִים בּיִייִים בּיּיִים בּייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בּייִים בּיִייִים בּייִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִייִים בְּיִייִים בְּייִים בְּיִים בְּייִים בְּיִייִים בְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיבְייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיוּבְיים בְּייבְיבְּייִים בְּייִים בְּייבְיים בְּיבִּיבְייִים בְּיבְיים בְּיבְייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִייִים בְּייִיבְייִים בְּייִים בְּיבְייבְיים בְּייִיבְייִים בְּיבְייִיים בְּיִיבְייִים בְּי

2º Passer, se dissiper, défaillir: Dan. 2. 4, et son sommeil avait passé, il ne pouvait plus dormir; selon d'autres: son sommeil, son rève, lui pesait; יְנְיִנְיִגְּלְ נְהְיִרִינִי 8. 27, et moi, Daniel, j'étais défaillant, épuisé, languissant et malade.

רְּחָהַ Perte, malheur (deux fois *keri* p. הְּחָה), Job 6. 2, 30. 13 (ע. הְּחָה).

יוֹעיה יוּכָל עֶבֶר: (מֵיךְ (p. יְיבֵיל עֶבֶר יִּנְבֶל עֶבֶר יִּנְבָל עֶבֶר יִיבְּל עָבֶר יִיבְּל עָבֶר יִיבְּל

אלני נית Dan. 10. 17, et comment peut le serviteur de mon Seigneur? בַּירָךְ אָבִיא I Ch. 13. 12, comment ferai-je venir

chez moi (l'arche de Dieu)?

תיבל m. et f. (rac. הְּבַלּה, ou de quatre lettres הֵיבְלּה, plur. הַיבְּלֹה, const. הֵיבְלֹּה const. הֵיבְלֹּה const. הֵיבְלֹּה const. הַיבְּלָּה const. הַיבְּלָּה const. הַיבְּלָה const. בְּיבְלָה const. בְּיבְלָה const. בְּיבְלָה const. בְּיבְלָה const. בּיבְרָ הַיבְלָה Prov. 30. 28, et elle est dans les palais des rois; הַיבְּלְה הַיבְּרָ הַיבְּלְה בּיבְּלְה מָבְּרָ הַיבְּלְה בּיבְּלְה בּיבְּל הַיבְּלְה בּיבְּל הַיבְּל הַיבְל הָיבְל הַיבְל הָיבְל הַיבּל הַיבּל הָיבּל הָרִבּל הַרְבּל mich. 1. 2, de son saint temple (p. le ciel).

et בּיכְלָא בּי chald. Palais, temple: מֵיכְלָא בּי בַּירוּשְׁלֵם Dan. 4. 26, le palais royal; Dan. 5. 2, du temple

à Jérusalem.

m. (de הְילֵל בְּרְשָׁחֵר, briller). Etoile brillante, הֵילֵל בְּרְשָׁחֵר, Is. 14. 12, étoile du matin, Vénus.

(ע, הים (ע, הים

וֹיָטְ n. pr. 1° Heman, fils de Serah, I Chr. 2. 6. — 2° Heman, fils de Joel, 6. 18.

רין m. Nom d'une mesure pour les liquides, contenant douze שלשית בורן log, et un log six œufs: שַּלשִׁית מַהַין Nomb. 15. 6, la troisième partie du hin.

יני (גי א) נֵילִי).

לארחבשר : לארחבשר Job 19. 3 (Kal ou Hiph. p. Job 19. 3 (Kal ou Hiph. p. מַּחְמָררּרְלָּיִת), vous ne rougissez pas de m'étourdir (de m'accabler), ou de me railler impudemment; selon d'autres, de vous conduire comme des étrangers envers moi (v. נָבֶר.).

לבָרָה f. (rac. בבי). Action de faire connaître, indication, expression: בין Is. 3.9, l'expression de leur visage temoigne contre eux; selon d'autres, (de יוֹבָר) l'impudence de leur visage, de leurs traits, etc.

בּיבים Éloigner, repousser. Niph.: אָרְיבִּים לְּנִיּר בְּצִּים Mich. 4. 7, je ferai une nation puissante de celle qui était éloignée, repoussée. De là :

קלְאָד adv. 1° De lieu. Au loin, plus loin: רְּלְאָד שׁבְּּע Gen. 19. 9, va plus loin, éloigne-toi; דְּלָאָד שָּהָ דְּהְלָאָד I Sam. 10. 3, tu iras de la plus loin; רְּבָּעָם בְּעַלְּבָּע Amos 5. 27, au delà de Damas. — 2° De temps: רְבָּעָם בְּעַלְּבָּר Lév. 22. 27, mais le huitième jour et après.

יהלְנָאָה f. Prêt, emprunt, Rituel. יהלניה Accompagnement (ע. לְּנָיָה Accompagnement).

חלילים m. pl. (rac. היבלה). Joie, fète: מונים הימילים Jug. 9. 27, ils se livrèrent à la joie, ils firent des fètes: מְיָשׁ הְּלִּיִּם בּּעִּיִּשׁ הְּלִּיִּלִּים Lév. 19. 24, (tout le fruit sera) consacré, (on célébrera) des fêtes à la gloire de l'Éternel.

לְּלָהְה יְהַלְּלָה יְהַלְּהָה יְהַלְּהָה יְהַלְּהָה יְהַלְּה יְהַלְּה יְהַלְּה יְהַלְּה יְהַלְּה יִבְּיִר הַיּלְּה I Sam. 14. 1, qui est de ce côté-là; יְּשָׁהְי הַשְּׁה וּוּ וּוֹ Rois 23. 17, quel est ce tombeau? יְּשָׁהְי הַבְּּיִר הַיִּלְּה Gen. 24. 65, qui est cet homme? יוּשָׁהְי הַבַּיר הַשְּׁהָי Ez. 36. 35, cette terre déserte.

יְּלִיךְ ou תְּלִיךְ m. (rac. תְּלֵּדְ). Pas, marche: בְּרָחֹץ חֲלִיכֵּר בְּחֵפֶּח Job 29. 5, lorsque mes pas (mes pieds) se bai-

gnaient dans la crème.

קליכָהם (plur. הַלִּיכִּהם). 1° Marche: הַלִּיכָּהִם Nah. 2. 6, ils trébucheront dans leur marche, course; הַלִּיכִּהוּ Ps. 68. 25, les pas, l'entrée, de mon Dieu. — 2° Chemin, direction: אַלִּיכִּיח עִּילָם לוּ Hab. 3. 6, les chemins qui existaient de tout temps (s'affaissent) devant lui; ou la direction du monde, ou tout ce qui se passe dans le monde, vient de lui. — 3° Troupe de voyageurs, caravane: מַלְּיבִּיִּח שָׁבָּאַ Job. 6. 19, les caravanes qui marchent vers Saba.

 אוריחרום הולכות על-טוביה Neh. 6. 17. leurs lettres arrivaient à Tobie. L'endroit vers où l'on va est précédé de 3x : אַמר אָל־מָקוֹם אַחֵר Nomb. 23. 13, viens avec moi à un autre endroit; de ירחונתן חלה לביחו : ל I Sam. 23. 18, et Jonathan retourna chez lui; de 🗦 : וו אַנִי רוֹילַהְ על אַשָׁר־אָנִי חוֹלַהָ II Sam. 15. 20, et je vais vers où je vais sans savoir où; avec a aller dans, entrer: ירואר חלה בפרבר I Rois 19. 4, il entra dans le désert; וַנְסָשָׁם בַּשִּׁכִּי חַלָּכָה Is. 46. 2, eux-mêmes sont allés dans la captivité; של החקתר חלכי Lév. 26. 3, si vous marchez selon mes lois, si vous les suivez; בְּשַׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר חָלַךְ אָתִר Mal. 2. 6, il a marché avec moi dans la paix et la droiture; avec le rég. dir.: בי־אָנְיוֹח עלבות הישיש II Chr. 9. 21, les vaisseaux du roi vont à Tharsis. -Avec l'acc. Aller à travers, traverser : בולה איז כל הפרבר Deut. 1. 19, nous traversames tout le désert ; לָאוֹרוֹ אֵלֶךְ רוֹשֶׁדְ Job 29. 3, à sa lumière j'allais à travers les ténèbres. תַּלָהָ עָּם Avoir du commerce avec, fréquenter: ַּרָלֶּלֶבֶּח יָבד־אֵנְשֵׁיר שלים Job 34. 8, et de fréquenter les impies. הלה אחרי Aller après, suivre : נולה יוֹסֵף אַחַיר אָחָיו Gen. 37. 17, Joseph alla après ses frères; נאחרי לאדיועלו חלכי Jer. 2. 8, ils ont suivi (des idoles) qui ne peuvent secourir. — Marcher; au fig., se conduire, vivre: חילה חסים Ps. 13. 2, qui vit dans la simplicité; קֹבֶה mich. 2. 11, (un homme) qui poursuit le vent, c.-à-d. qui s'occupe de choses vaines et fausses ; דולה רביל Prov. 11. 13, qui va médisant, le médisant.

2º Partir, s'en aller: רְּתַּי חִילֵּהְ וְלֹא: Ps. 78. 30, un vent qui passe, et qui ne revient pas; לְּהִילְּהְ מַאַרְצִּהְ Gen. 12. 1, va-t'en, sors de ton pays; חָלַהְ לוּ בַּאַרְנָהְ Cant. 2. 11, (la pluic) est passée, a cessé. Mourir: בְּשָׁרֶם אֵלַהְ וְאֵינֶנִי Ps. 39. 14, avant que je meure et que je ne sois plus.

3° De l'eau, couler: בֵּי חַשְּׁלַחְ תַּחֹלְּכָים בַּי חַשְׁלַחְ תַּחֹלְכָים Is. 8. B, les eaux de Siloah qui coulent doucement.

לים (לים בילים בי

Niph. מְצֵל מְנְטוֹתוֹ נְחְלְּבְתִּי : נַחְלַבְּתִּי Ps. 109. 23, comme l'ombre qui s'abaisse, je disparais, je passe.

Pi. אַלְּהָתְּי Les mêmes significations que le Kal: אָלְהָיִה הְּעְּבְהַהְי Ps. 38.7, toute la journée je marche morne, triste; בְּאָשֶׁהְ רָאַשֶׁהְ Ez. 18.9, il suit mes lois; בְּאַשֶּׁהְ רַאַשֶּׁהְ Prov. 6.11, et ta pauvreté viendra comme un voyageur, un hôte, qu'on n'attend pas, ou comme un rôdeur, vagabond.

Hithp. תְּחְתֵּלֵהְ Se promener: תַּרְתְּתֵּלֵהְ Il Sam. 11. 3, il se promenait sur la terrasse du palais royal. Se conduire, vivre: רְתְּחְתַּלְבְּהִי בַּאֲמָהָרְ Se conduire, vivre: רְתְּחְתַּלְבְּהִי בַּאֲמָהָרְ Ps. 26. 3, je me suis conduit selon ta vérité; אֲבֹרֶר לְּפָנְיוֹ Gen. 48. 15, (Dieu) devant qui mes pères ont marché, selon la volonté de qui ils ont vécu.

קלון chald. Pa. Aller, se promener: מְתְּלֵּהְ חַיִּהְ Dan. 4. 26, il allait, se promenait. Aph. פַחְלְּכִין בְּנִא־נּירָא Dan. 3. 25, se promenant au milieu du feu.

קלה לא דימין: m. chald. Péage: מַזְלָהְ לָא דִימְיִם Esdr. 4. 13, ils ne payeront pas le droit de passage, droit de péage.

י הַלְּכָה ', (const. הְלְכָה). Règle, loi,

קרלו ער שלר ראשר: אין 1° Briller, luire: אָרָלי ער אַלָּר ראַשָּר Job 29. 3, lorsque sa lampe luisait sur ma tête.— 2° Vouloir briller, se vanter, extravaguer: אָבְּרְתָּר לַרִּילְלִים אַל־תְּרוֹלֵי Ps. 75. 5, j'ai dit aux insensés: N'extravaguez pas; ou aux superbes qui se vantaient: Ne vous vantez pas.

Pi. Louer, célébrer: טָּבֵּל מֵּיוֹם רָאֵלְלְּחִיף 149.164, sept fois chaque jour je te loue; אַלְלְּרִיְהָּ (alleluia) louez l'Éternel; בַּאַלְּחִים אַחֵּלֵל Ps. 56.5, je me glorifie en Dieu de sa promesse.

Pou. Etre célébré: אַקרָא דְּי Ps. 18.4, je m'écrie: Que Dieu soit loué! אַלְּהָא מִלְּהָ Ps. 78.63, et ses vierges ne furent pas célébrées (par des chants de noces), ne furent pas mariées.

Poe.: בֵּי הַצּשֶׁק יְדוּלֵל חָכָם Eccl.7.7, la violence rend insense le sage, lui trouble l'esprit.

Poal, passif: מְחוֹלְלֵּרְ תֵּר וְשְׁבְּעוֹ Ps.102. 9, mes railleurs, mes ennemis, jurent par moi, par mes malheurs; לְּשְׁרוֹיִם בּבְּרוֹיִם Eccl. 2. 2, au rire (ou à celui qui riait) j'ai dit: Tu es insensé, ou: Tu es une folie.

Hiph. 4° Faire briller: אַלָּהְאַלָּהְּ אַוֹרָבְּ Is. 13. 10, elles ne feront point briller leur lumière; אָרָהְ Job 41. 10, (son éternument) fait briller la lumière, jette du feu. — 2° Briller: אַרְהַיְּבְּיִתְּ Job 31.26,si,en voyant la lumière (le soleil) qui luit, (mon cœur, etc.).

Hithp. Etre loue, se louer: אַמְּחַלְּלָּל Prov. 31. 30, la femme qui craint Dieu, c'est elle qui sera louée; אַנְאָיִת הַאָּמָת Prov. 21. 30, la femme qui craint Dieu, c'est elle qui sera louée;

52. 3, que te glorifies-tu de la malice, ò homme puissant?

Hithpo. Agir folloment, se montrer comme fou, faire l'insensé: צְלֵּנְּ מְתְּבֶּבְּ צֵּלֵנְּ חְרָבֶבּ Jér. 46. 9, montez les chevaux, et courez folloment dans les chars; וַיְּרְחֹלֵלֵל בְּיִרָם I Sam. 21. 14, il faisait l'insensé devant eux.

* 520 m. Louange, nom collectif des Psaumes 443-448, qu'on récite les jours de fête, etc.

527 n. pr. m. Jug. 12. 18.

י תְּלְלוֹי pron. Ces : תַּלְלוֹי Rituel, ces lumières.

אַל־חָקרֶב הַּלֹּם adv. de lieu. Ici : אַל־חָקרֶב הַּלֹּם Exod. 3. 8, n'approche pas d'ici; קר הַבְּרֹאַחָנִי עַר־חֲלֹם II Sam. 7. 18, pour que tu m'aies conduit jusqu'ici, c.-a-d. élevé à cet état où je me trouve; בַּחַ הַלְּם רָאִירְדּ Gen. 16. 13, n'ai-je pas vu ici ?

חלם n. pr. m. I Chr. 7, 35.

קלמות ל. (rac. חַלָּם). Marteau: הַּלְּמוּת Jug. 5. 26, vers le marteau des ouvriers.

les Zuzims, Gen. 14. B.

et הַּמָּה pron. pers. 3° pers. plur. masc. Ils, eux; quelquefois pour le fém.: תְּבָּה בָּאֵי בַּיה לָחָם Ruth 1. 22, et elles arrivèrent h Bethlehem; il renferme le verbe subst.: תַּבְּּה Gen. 6. 4, ce sont les héros.

בּתְּשֵׁתְ וְלֹא מַתְּשׁ וְלֹא בּתְּשׁ הַלֹּא בּתְּשׁ בּתְּבּתְ לֹא מַתְּשִׁתְּעָּ Ez.7.11, il ne restera rien ni d'eux, ni de leur foule, peuple, ni de leur force ou richesse; selon d'autres: ni de leurs enfants; ou בּתְּשֵׁתַ

n'est que le prenem en redoublé, ni d'aucun d'eux, ni d'un seul d'entre

(מַדָּרָת (א. אַקְּדָרָתְא).

הְּלָה (fut.הְּנָה onomat.) ניינות (fut.הְנָה onomat.) bourdonner, rugir: בַּהַבֵּרם כְּלֵב Is. 59.11, nous rugissons tous comme des ours; בַּבֶּלֶב Ps. 59.7, ils aboieront comme des chiens; ערב ובקר וצורים אפיתות (אחמת Ps.55.18, le soir, le matin et à midi, je médite et je soupire; חֹמְייהו Prov. 1. 21, les endroits bruyants, les rues. — Des instruments: כבניר יחמא Is. 16. 11, (mes entrailles) retentissent comme une harpe; בַּחַלְּלִים יַדַוּמָה Jer. 48. 36, (mon cœur) pousse des sons comme une flute. - De l'eau : יחסר יחסר Ps. 46, 4, ses flots mugiront, se troubleront. — D'une foule : קומו בירם Ps. 46.7, les peuples frémiront; marzo אַיְבֶּרְהָּ יְחַמְרוּף Ps. 83. 3, car voila que tes ennemis frémissent ou triomphent; לץ חייון חפח שבר Prov. 20. 1, le vin est railleur, la boisson forte est bruyante.

2º De l'agitation de l'âme: être frappé, touché: פַרד הִשְׁהּנִיחָדִיר נַמְשִׁיר וַהַחַנְּבִיר עָלָר Ps. 42. 6, pourquoi es-tu abattue, o mon ame, et agitée en moi? * ירושו בחשיף Rituel, que ta miséricorde soit touchée. – 3° D'une femme perdue : הֹבְיָה הָיא Prov. 7.11, elle est bruyante, causeuse.

ווֹבְּמָה Ils (y. בַּקָּה.

ালন et গালন chald. pron. pers. plur. 3º pers. Eux, ils: חַלְבָּלְ יִבְּלָ בְּלָרָיִת Esdr. 4.10, et il les a fait demeurer dans les villes; יחובקה חשון Dan. 2. 34, et elle les a mis en pièces.

חם לובין חוב הובין, rac. הוביד (השרון m. (const. הובין, rac. הובין 1º Bruit, tumulto: שמין קיבות I Rois 18. 41, le bruit de la pluie. - Des chanteurs : וושׁבַּחִי הַשֹּוֹן שִׁירַיְהָ Ez. 26. 13, je ferai taire le bruit de tes chants. De la foule: קומון פריח Job 39.7, il rit du bruit, du tumulte, de la ville. ו ווחמון אשר בפחנת מלשתים I Sam.14.19, et le bruit tumultueux dans le camp des Philistins. — 2º La foule même : יול מוון מיירים Is. 43. 4, le bruit de la foule dans les montagnes; שַּבּ־קַמוֹן וּיִים

ਜ਼ਾਜ਼ਜ਼ Gen. 17. 5, je t'ai destiné (pour être) le père d'une multitude de nations. — 3º Richesse, argent: בּמִי אֹנְוּבּ Francis Eccl. 5. 9, et celui qui aime l'argent. - 4º Agitation, mouvement de l'ame: מַפּיף Is. 63. 15, l'émotion de tes entrailles, ta miséricorde. - Une fois fem.: man rion Job 31. 34, une grande foule.

(יִתְּמֹּה (v. הְמִּוֹן).

ח. pr. que donne le prophète dans sa vision à une ville qui sera dans la vallée, où aura lieu un grand carnage des troupes de Gog, Ez.39.11-16.

הַמְיָה וּבֶלֶּרף: Bruit, son : הָמְיָה Is. 14.11, les sons de tes instruments de musique.

הַ et הַשּוּלְת f. Paroles, cris, agitation: מְּיִל מְשָׁרֶא הַשְׁרָא הַשְׁרָא בּוֹלָ Ez.1.24, le bruit de leurs parofes était comme le bruit d'un camp; selon d'autres: le bruit d'une multitude agitée et comme le bruit, etc.; הַלְּים הַשְּׁמִים בְּיֹלָה Jér. 11. 16, au bruit de hauts cris, ou d'une forte agitation.

סְּטָם (fut. יְהֹשָׁם) Troubler, mettre en mouvement, en agitation. 1º Pousser: יווסט בּלְגַל עַנְלְחוֹי Is. 28. 28, il pousse la roue de son chariot. — 2º Confondre. mettre en fuite: שלה חשרה החושים Ps. 144. 6, envoie tes flèches et mets-les en fuite, ou en désordre; בייאַלוִים חַמְּטָם וו בכל־צרח II Chr. 18. 6, car Dieu les trouble par toutes sortes de calamités. — 3° Detruire, tuer: לַּחָבֶּם וּלָאַבָּרָם Esth. 9.24, de les tuer et de les exterminer; Deut. 2.15, pour les לְּחָשָׁם מְּמֶרֶב חַשְּׁחָכָה faire périr du milieu du camp.

וְבֶּען : (תַּמוֹן .v. נְתַמוֹן Etre nombreux (v. יָבֶּען Ez. 5.7, parce que vous êtes plus nombreux que les peuples (qui vous entourent), ou parce que vous multipliez (vos péchés), parce que vous surpassez en impiété les peuples, etc.; selon d'autres : parce que vous vous agitez, vous vous révoltez (v. man).

וֹחָלָת n. pr. Haman (Aman), fameux

par sa haine contre les Juiss (v. le livre d'Esther).

תְּנְנְיְךְ m. chald. Collier: הַּנְנְיִךְ הַתְּבָא Dan. 5.7 (cheth.), un collier d'or.

בּמְכִּיִם m. pl. Paille sèche: שַּׁמְ חַּיְבְּסִים Is. 64. 1, comme le feu brûle la paille sèche, les rameaux; selon d'autres, de סְּסָ le feu qui fait fondre toutes choses: ou comme le feu brûle, dissout, les choses qui fondent, les métaux, etc.

I תו מות pr. pers. 3° pers. pl. fem. Elles; ordinairement אים. אות חם הם trouve que joint aux prépositions א ה א א א ה אים הים לה הים לה מות לה מות

קל chald. Les mêmes significations que II על המל המין המדי אַלְרוּנָא: Dan. 3. 17, certes il y a notre Dieu (qui pourra); הַן בּב Esdr. 5. 17, s'il platt au roi.

י הַנְּאָה f. Jouissance, profit: בְּשָׁבָּק Aboth, quand c'est leur profit.

י Jouir: לְּחָנִית מָּתֶם מְנֵי צֶּדֶם Rituel, pour que les hommes en jouissent.

קּהְה pr. pers. 3° pers. fém. pl. Elles (ע. I בְּבָּהְ בָּחַנְּהְ בָּחַנָּהְ (עִן Gen. 41. 19,

je n'en ai pas vu comme elles (les pareilles); renfermant le verbe être: אַ רְּשָׁיִ הְּשָׁי הְּשׁׁי הַ הַּשְׁי הְּשָׁי הְשׁי הַשְּׁי הְשָׁי הְשָׁי הַשְּׁי הַשְּׁי הַ בְּשִׁי הְשָׁי הַשְּׁי בּעִי הְשִׁי הַשְּׁי בּעִי הְשָׁי הַשְּׁי בּעִי הְשָּׁי בְּשִׁי בְּעָי בְּעִי בְעִי בְּעִי בְּעבְּי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעְי בְּעִי בְּעִי בְּעְי בְּעִי בְּעִי בְּעְי בְּעִי בְּעְי בְּעְי בְּעִי בְּעִי בְּעְי בְּעְי בְּעִי בְּעְי בְּעְי בְּעְי בְּעְי בְּעְי בְּיבְיי בְּעְי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעְי בְּעִי בְּעִי בְּיבְי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּיבְיי בְּעִי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּעִי בְּעִי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּי

2º Adv. Ici: דְּמָהֵי אֹנִיִּי בְּמָרָ פָּרָם Gen. 45. 5, de ce que vous m'avez vendu ici (c.-à-d. à des gens qui m'ont amené ici); דְּמָהְ הָּתְּהְ בָּמָרָם חַנָּיִי בְּעָהְ בָּמָרָם בָּעָרָ בָּמָרָם בַּעָרְ בָּעָהְ בַּעְרָּ בְּעָרָבְּ בַּעְרְ בְּעָבְּרִ בְּעָרָבְ בַּעְרְ בְּעָרָבְ בַּעְרְ בְּעָבְּרְ בַּעְרָבְ בַּעְרָ בְּעָרָבְ בַּעְרְ בָּעִרְרָ בַּעְרָבְ בַּעְרְבָּבְ בַּעְרְבָּבְ בַּעְרְבָּבְ בַּעְרְבָּבְ בַּעְרְבָּבְ בַּעְרְבָּבְ בַּעְרְבָּבְ בַּעְרְבָּבְ בַּעְרְבָּי בַּעִרְבְּיבְ בַּעְרְבָּי בַּעִרְבָּי בַּערבְּבָּי בַּערבַ בַּערבָּב בַערבַ בַּערבַ בַּערבַ בַּערבַ בַּערבַ בַּערבַ בַּערבַ בַּערבַ בַּערבָּער בַּערבַ בַּערבּ בַּערבּ בַּערבַ בַּערבַ בַּערבּ בַּערבַ בַּערבּ בַערבּ בַּערבּ בַּערבּבּערבּ בַּערבּבַ בּ

rarement הַנָּה formé de II הַנָּה et n parag. Voici, voilà, allez! Il montre, désigne, les personnes, les choses, les endroits et les actions qui sont proches ou qu'on fait ressortir: ज्ञान्ध्रक्ष न्यान् Gen. 12. 19, voici ta femme; אָהָל הַאָּה 18. 9, la voilà dans la tente; קונה נחתר לכם 1. 29, voici que je vous ai donné; אחרתי אחרתי Ps. 134. 1, allez! louez l'Eternel. Il se lie aux suffixes qui remplacent le pron. pers. : חונף עני בי I Sam. 12.3, me voici, déclarez contre moi; חנור מיי אחד Gen. 27.18, me voici, qui es-tu! ruer ruer Is. 65. 1, me voici; ng an Gen. 20. 3, certes tu mourras; קוה חָהָה Gen. 16.11, te voilà enceinte; ומב יבור Nomb. 23. 17, et il était là debout; יראַמָרוּ לָהְ דְאֵנֵי Job 38.35, yous diront-ils: Nous voici? הַיּוֹבֶם בַּחוֹתָ Deut. 1.10, et vous voici aujourd'hui (nombreux, etc.); וְעַתָּוּח וְזוְנִטּ בְּוָדֵהְ Jos.9.25, et maintenant nous voici dans ton pouvoir.

קְּנְחָהְ f. (rac. מים). Repos, exemption, remise: מים לַשְּרִינוֹח לַשְּׁרָ Esth. 2. 18, il accorda aux provinces une remise (d'impôts).

חַבּם n. pr. d'une vallée (v. אַ).

wie, II Rois 18. 34.

קּכָּה Reposer. Kal inusité. Pi. Se taire: תַּסְבֶּלְהְ מִּקְבֵּי תַּי Zach. 2. 17, que toute chair se taise devant le Seigneur; הָשָּבֵר הָס Amos 6. 10, il dira: Silence! מַשְּבֵּי בְּיִשְׁיִם מְרֵשׁ Néh. 8. 11, taisez-vous, calmez-vous, parce que ce jour est saint.

Hiph. Faire taire : בַּיַהָ אָּר אָּהָה בָּלֵב אָּר Nomb. 13.30, Chaleb fit taire, calma,

le peuple.

בּשִּרן הַתְּנוֹח: (מוּג בּאַר) f. (rac. מוּג בּאַרן הַתְּנוֹח: 249, sans relache ou sans soulagement, consolation.

יושה הוד : 1° Tourner (יוושה הודה לעוד היים ו I Rois 22. 34, tourne ta main, tourne bride; יושַה יִשִּירָאַל שֹׁרָם Jos. 7. 8, Israel a tourné le dos, a pris la fuite. — לבלתר הסבר אחד: Retourner, détruire? חַבְּיִר Gen. 19. 21, que je ne détruirai pas la ville. Avec בְּבֶב בְּבֶב Amos 4. 11, j'ai détruit une partie d'entre vous, jai fait une destruction au milieu de vous. — 3° Changer: הַמָּה לָמָט לִשְׁטֹא Ps. 105. 25, il a changé leur sentiment pour hair son peuple; יְּהָשַּבְּתִּי אַבְלָם לְּשְׁשׁוֹרְ Jér. 31. 13, je changerai leur tristesse en joie. Intrans.: ושלכה לא דומה לבן Lev. 13. 4, et le poil n'a point changé (pour devenir) blanc. -4° Pervertir : יַחַמַּכָהַם אַר־דְּבָרַי אַלוִיים חַיִּים Jér. 23. 36, vous avez perverti les paroles du Dieu vivant; מַשְּׁבֶּבֶם Is. 39. 16, que vous êtes pervertis! selon d'autres, (il m'est facile) de vous changer (comme le potier manie l'argile).

Niph. Se tourner, se changer, passer d'un état à l'autre: אָבְּירִים בְּּיִבְּירִ בְּּרִים עַּבְּרִים Jos. 8. 20, ils se tournèrent vers ceux qui les poursuivaient; יַּרְישַׁהְ בְּּלְשִׁינִי Prov. 47. 20, celui dont la langue est versatile ou perverse; אַשְּׁהְ בְּּרְשָׁהְ בַּבְּרִים בַּבְּרָי בַּבְרִי בַּבְרִי בַּבְרָי בַּבְרִי בַבְרִי בַּבְרִי בַּבְיי בּי בּבְרִי בַּבְיי בּיוּ בַּבְרִי בְּבְי בַּבְיי בּבְרִי בּיוּ בְּבְּי בְּבְי בְּבְי בְּבְיי בְּיוּ בְּיוּ בְיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּי בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּיי בְּיוּ בְּיוּ בְּיי בְּיי בְּיוּ בְּי בְּיי בְּיוּ בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְ

de Pharaon et de ses serviteurs fut changé à l'égard de ce peuple.—2° Etre renversé, détruit: עוֹר אָרְבָּעִים יוֹם וְלִינְנְתוֹ Jon. 3. 4, encore quarante jours, et Ninive sera détruite.

Hoph. מְּחְשַהְ עָלֵר בֵּלֶּחוֹת Job 30. 15, la terreur s'est tournée contre moi.

Hithp. Se tourner, changer: בְּיָהָיִהְ Gen. 3. 24, l'épée qui tourne toujours, qui s'agite, une épée flamboyante; selon d'autres, à deux tranchants; בְּיָהְיִה בְּיִהְיִה בְּיִהְיִה Jug. 7. 13, qui roulait dans le camp des Madianites; בְּיָהִיה בְּיִהְיִה Job 38. 14, (la terre) change comme l'argile peut changer d'empreintes.

קָּהְ פּן קּאָהָ m. Le contraire: יַיְנִירִיבֶּהְ Ez. 16. 34, il t'est arrivé le contraire qu'aux autres femmes; מְתִּירְ לְתְּפֶּרְ 16. 34, et tu as été, ou tu as fait, le contraire.

קבּבְּרָה f. Destruction: הַפְּבָּרָה Gen. 19. 29, d'au milieu de la destruction.

קַּבְבֶּהְ הָּרֶךְ אִישׁ נְזֶר: adj.: יְנֶרְ Prov. 21. 8, la voie de l'homme est tortueuse et étrange (v. תָרָר.).

• אַפְּטֵר m. La perte : יְצָא הֶשְּׁטֵר Aboth, la perte d'une bonne action; יָצָא הֶשְּׁטֵרוֹ Aboth, sa perte se compense avec son profit.

אר ח. pr. d'une idole. ou de la reine de Ninive, Nah. 2. 8; selon d'autres, Hoph. de יַנֵּב et il est décidé (que le peuple de Ninive ira en captivité).

קינה f. (rac. בְּצְלָה). Délivrance: תְּיֵלָה בְּינִים Esth. 4. 14, le secours et la délivrance arriveront aux Juifs.

י אַלְּחָה f. (rac. אַבָּים). Prospérité: הָיבָּח הַיִּצְלָּחָה Rituel, la bénédiction et la prospérité.

אָבָא פָלֵיךְהְ רוֹצָרְ m. Arme: אָבָּא פָלֵיךְהְ רוֹצָרְ Ez. 23. 24 (p. בְּהֹצֶּרְ, ils viendront contre toi (avec) des armes (de guerre).

m. (avec l'art. קוני, plur. קינים, const. יְנִיִים, v. הָיָה. Mont, montagne:

היתחק ששם החרה Gen. 12. 8, il partit de là vers la montagne; une fois: יסו מירים מרח פסו 14. 10, et ceux qui échappèrent s'enfuirent vers la montagne; pays montagneux, הַוּר יָרוּירָה, pays montagneux appartenant בור אַסְרַיִּם a la tribu de Juda, d'Ephraim; 📆 באַלהִים Exod. 3. 1, la montagne de Dieu, la montagne de Sinal; קריבי Is. 2. 3, Ps. 24. 2, Sion, appelé aussi פור פולשו , בור פולשו etc., sa montagne sainte; aussi תר ברח-דר Is. 2. 2, la montagne du temple du Seigneur; דוניר אַלֵּידְה דַּוּר 16r. 51. 25, je הוניר אַלַידְה דַוּר viens contre toi, montagne (forteresse) destructrice, dévastatrice, Babylone. Une fois fém. (selon Kimchi): שֶׁמֶבֶּהוֹ הַחְרֶבֶה בריכשופיר Ez. 35. 45, la montagne de Seïr sera ruinée; דַּרֶר בְּטַבְּים Cant. 8. 14, les montagnes des aromates.

תְּהֶר n. pr. de deux monts: le premier, à la frontière du pays d'Edom, Nomb. 20. 22; le deuxième, au nord du Liban, 34. 7, 8.

אָרָהָ n. pr. d'une contrée, probabl. la grande Médie, I Chr. 5. 26.

הַרְאֵל (montagne de Dieu). Nom d'un autel dans le temple (l'autel des holocaustes?); דְּתַבְּילָאַל צִּרְבֶּע צִּבְּיוֹין Ez. 43. 15, et l'autel était de quatre coudées (v. אַרִיאַל).

הַרְבֵּה Beaucoup (v. בָּה Hiph.).

Niph. Etre tué: יְבְּעֹירֶתְ אֲשֶׁר בַּשְּׁיֶרָת בּעֹירֶרְתָ בְּעָרֶרְנְתָּוּ Ez. 26. 6, et (les habitants

de) ses villages qui sont dans la campagne seront passés au fil de l'épée; קבובה הקנג החובה (pour בְּחַרָּג הְרָג בְּחוֹבָה (pour בְּחַרָּג הְרָג בְּחוֹבָה (pour מַחַרָּג בְּחַרָּג בְּחַרְּג בְּחַרָּג בְּחַרְּג בְּחַרְּג בְּחַרְּג בְּחַרְּג בְּחַרְּג בְּחַרָּג בְּחַרְּג בְּחַרְּג בְּחַרְּג בְּחַרָּג בְּחַרְּג בְּחַרָּג בְּחַרְּג בְּחַרָּג בְּחַרְּג בְּחַרְג בְּחַרְּג בְּחַרְג בְּחַרְג בְּחַרְג בְּחַרְג בְּחַרְג בּחַרְג בּחַרְג בּחַרְג בּיוֹיִים בְּרְיִיבְייִי בְּחַרְג בּחַרְיִייִי בְּחַרְג בּחַרְיִייִי בְּחַרְיִי בְּחַרְיִי בְּחַרְיִי בְּחַרְיִי בְּחַרְיִי בְּחַרְיִי בְּחַרְיִי בְּחַרְיִי בְּרְיִי בְּחַרְיִר בְּחַרְיִי בְּחַרְיִי בְּחַרְיִירְיִי בְּחִיירְיִי בְּחַרְיִי בְּחַרְיִי בְּחַרְיִי בְּחַרְיִי בְּחִיירְיִי בְּיִי בְּחַרְיִי בְּחַרְיִייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייי בְּיִייי בְּיִייי בְּיִייי בְּיִי בְּיִייי בְּיִיי בְּיִייי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְיּיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְיּיִי בְּיִי בְּיִיי בְיּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְיּיִי בְּיִיי בְיּיִי בְיּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְיּיי בְיּיבְייי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיּרְיי בְּיִיי בְּיּיבְיי בְּייי בְּיּיי בְּיּיי בְּייי בְּיּיי בְיּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְּיּיי בְּייי בְּייי בְּיּיבְייי בְּייי בְּייי בְּייבְייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְיּייי בְיּייי בְּייי בְיּייי בְיּי

Pou.: אָם־פָּזֶרֶג דֵּירְגִין חֹרָג Is. 27. 7, est-ce qu'il (Israel) a été frappé, tué, dans un carnage pareil (à celui qui a frappé ses ennemis) tués à cause de lui! בַּירַנְיִי בְּיַרְיִּרְ הַיִּרְנָכִי כְּלִּידְרָ הַיִּרְנָכִי כְלִּידְרָ רִיִּרִיבִי Ps. 44. 23, car nous sommes égorgés chaque jour à cause de toi (parce que nous te restons fidèles).

קרָג m. Meurtre, carnage: בְּיוֹם הָרָג Is. 30. 25, au jour d'un grand carnage: מַמַּיד-הָיְב וְהָרֶג וְאַבְּדָן Esth. 9. 5, tuerie et carnage et destruction, extermination.

קרבה f. Carnage, boucherie: לְּיִּהִם Jér. 12. 3, pour le jour du carnage; רְבָּה צָּרִוּ בְּבִּה Zach. 11. 4, mène pattre ces brebis (destinées) à la boucherie.

Pou. pass.: אָפֵר חֹרָת נְבֶר Job 3. 3, et la nuit dans laquelle on a dit: Un homme a été conçu.

לְאֵישׁ אֲשֶׁר. fem. Enceinte: קְּרֶּהָּ קָרָהְ מִּלְּאִישׁ אֲשָׁר. 38. 25, je suis enceinte par l'œuvre de l'homme, à qui appartiennent ces choses; יְרִיתְּהְ חַלֵּי Jér. 20. 17, et que la grossesse deson sein durat éternellement, c.-à-d. qu'elle ne m'enfantat jamais. Pl. יִיִּיתִי וו ווְיִרְתַּיְבֶּים תְּבַּקַבַּ dras le sein de leurs femmes enceintes: selon d'autres (p. הְרֵיחָם): tu perceras leurs montagnes, leurs forteresses sur les montagnes; קרות הַוּלְטָּר Amos 1. 13, des femmes enceintes de Galaad (ou p. הָרֵשָר les montagnes, v. בָּקָע.

תְּרְהוּר מַלֵּב : .m. הַרְהוּר מַלֵּב Rituel, par les

passions du cœur.

קרה chald. m. Pensée: קרה chald. m. Pensée: קרה בייולרין בלי יים Dan. 4. 2, et les pensées (que j'avais) étant dans mon lit.

תרון m. (de הַרוֹן). La grossesse: פַּאָבוֹנְהַ רְחֵרֹנְהָ Gen. 3. 16, ta douleur et ta grossesse.

Ocrtes, vois! Aboth.

קרייתיי pl. f. (v. הריח adj.): דְּלְרִייֹתְיי Osée 14. 1, et les femmes enceintes (de Samarie) auront leur sein fendu.

תְּלְיוֹן m. Grossesse: תַּלְיוֹן m. Ruth 4. 13, et Dieu lui fit la grace de devenir enceinte; litter. Dieu lui accorda une grossesse.

הַרְּטָה f. (de הָּרֶס). La chose renversée, ruine: תַּרְסֹתָּד Amos 9. 11, je relèverai ses ruines, ou je rebâtirai ses maisons renversées.

וֹבְּיִיםוּה f. Destruction: וְאֶבֶץ הַרְּסְתַה Is. 49. 19, et ton pays de destruction, plein de ruines.

סְּלְּח n. pr. Horam, roi de Geser, Jos. 10. 33.

חַרְם n. pr. m. I Chr. 4. 8.

תְּרְמוֹן m. (p. תַּיְמוֹן). Palais, citadelle: אַרְמוֹן תַיִּרְמוֹּף Amos 4. 3, et vous serez jetées dans la citadelle; selon d'autres, n. pr., dans le pays de Harmon (de l'Arménie?).

777 n. pr. m. 1° Haran, frère d'Abraham, Gen. 11. 26. — 2° I Chr. 23. 9.

לְּחֵלֵם (fut. לְּתֵּלֹם et בְּחָלֵם) 1° Renverser, démolir: לְּתֵלֹם בְּלְּבְרָחוֹי Lament. 2. 2, il a renverse dans sa fureur; לְּתְלֹם לַלְּאָ Job 12. 14, s'il démolit (un édifice), il ne sera pas rebâti; יְבָּחָשִׁן בְּתְּכֶּף Ps. 58. 7, brise leurs dents dans la bouche; בְּתְּבֶּרְף בָּוֹרְפֶּף Is. 22. 19, il t'arrachera de ton poste (de tes fonc-

tions). — 2º Faire irruption: אַל־יָהָדְיּסוּ בּאַל Exod. 19. 24, qu'ils ne fassent pas irruption pour monter là où est l'Éternel.

Niph.: בְּיִבְּסִאֹּן Ps. 11.3, car même les fondements sont renversés, ou: tout est renversé jusqu'aux fondements; וְנָתְּרְסֹאּ תְּיִנְיִים Ez. 38. 20, les montagnes seront renversées.

Pi.: בי חָרֶס הְדֶּרְסֵם Exod. 23. 23, mais tu les détruiras entièrement; בְּדֶרְסֵיךְ Is. 49. 17, tes destructeurs et

tes dévastateurs.

m. Destruction: פֵּיר תַּחֶּרֶס Is. 19. 18, la ville de la destruction, ou (p. תַּתְּדֶס) ville de soleil, Héliopolis en

Egypte.

לברים (ע. ר. בשנית: Montagne, habitant de la montagne: קברים בשנית: Jér. 17. 3, Israel, toi qui habites les montagnes (pour y adorer les idoles), tout ce qui est dans le champ, etc.; selon d'autres : ma montagne, Sion, au milieu de la campagne; אמריביים Il Sam. 23. 33, Semma le montagnard; plur.: אינייריים Deut. 8. 9, et de ses montagnes tu tailleras (tireras) l'airain; Hab. 3. 6, les montagnes éternelles.

י הַשְּׁחָתְה f. Destruction, ruine: הַשְּׁחָתָה Rituel, la ruine du monde.

והשְׁבֶּל Intelligence (v. בְּשְׁבֶּל).

סיים n. pr. m. I Chr. 41. 34.

בְּשְׁמְעוּת f. (de l'inf. Hiph. de שָׁמָּב). L'action de faire entendre: בְּיִבְשׁׁבְעוּת בָּב Ez. 24. 26, pour le faire entendre aux oreilles, pour annoncer les nouvelles.

קורה m. (rac. קובין). Action de fondre, fusion: אָבָי בּיִראוּדְ Ez. 22. 22, comme l'argent est fondu.

קתְל n. pr. d'un Perse, Esth. 4. 5. לתְּל Kal inusité. Pi. Railler, se moquer, tromper: וַאָּבִּיבֶּן תַחֶל בִּי Gen. 31. 7, votre père a'est joué de moi, m'a trompé; תְּחֵל בָּבְּי בְּעָה תְּחֵל Exod. 8, 25, mais que Pharaon ne trompe plus; fut.: יַחָרֵלה נְחָלַה 9. 4,

l'un trompe l'iutre; et נְיְתַוּם בְּּלְיִתּוּ I Rois 18. 27, et Elie les railla.

Pou.: לב חותול חשור Is. 44. 20, le cœur

trompé l'a égaré.

m. pl. Moqueries, tromperies: אָם לֹא מְחָלִים עָּבְּיִי Job 17. 2, si ceux qui sont autour de moi ne me disaient pas des choses trompeuses, des consolations vaines.

Permission, une chose permise, non défendue, Rituel.

Se ruer, se jeter sur quelqu'un: בּלְישִׁישׁ Ps. 62. 4, jusqu'à quand vous jetterez-vous tous ensemble sur un homme? selon d'autres: calomnierez-vous, ou formerez-vous des intrigues, contre un homme?

1

] (a devant schewa et devant les lettres p, p, z; j souvent devant des monosyllabes ou devant des syllabes qui ont la רָ ; כְּבְּרַנָּח devant י muet; בָ, בַ et j, devant m, m et m). Conj. 1º Et, soit pour lier les mots d'une phrase : אָר הַשָּׁרֶץ mots d'une phrase אַר הַשָּבֶים וְצֵּר הָשָּׁרָץ Gen. 1.1, le ciel et la terre; soit pour lier les phrases entre elles : רָתָאֶרֶץ הַיְּרָהוּ Gen. 1. 2, et la terre était. Pour lier 3 ou 4 noms ou verbes, ou plus, on donne le r soit à chacun d'eux (v. Deut. 14.26), soit au 3° et aux suivants (v. Gen. 13. 2, II Rois 23. 8), soit meme au 2º, et non pas au 3º: צילטי ישרקה - בקלהד - ובלהד - בשר Job 42. 9, Eliphaz et Baldad (et) Zophar allèrent (v. Ps. 45. 9). — 2º Explicatif: היקברוו ברקים ו הבעירו I Sam. 28. 3, et ils l'enterrèrent dans Ramah, à savoir dans sa ville (natale); ואבלה באש מחניבם וכאפבם Amos 4. 10, j'ai fait monter la puanteur (des morts) de votre camp (à savoir, ou jusqu') à vos narines. — 3° Augmentatif: וּבְטַּוּבֶע לֹאִריָגַע מָף רָע Job 5. 19, (dans six calamités il te sauve) aussi, et même dans sept le mal ne te touche pas. -4º Relatif, remplaçant le pronom ou la prép. exprimés dans la phrase qui précède: ילא יראו אלודים Ps. 55. 20, et qui ne craignent pas Dieu; פַאֵּל אָבִיהְ וְיַצְּוְרֶהְ Gen. 49. 25, du Dieu de ton père qui t'aidera et du Tout-Puissant qui te benira. — Bo Alors: ברב וירד Exod. 16. 6, au soir (alors) על־איש ובח ובח ובא נער חבון ; vous saurez I Sam. 2. 13, quiconque présentait un sacrifice, alors arriva le serviteur du pretre. — פי Comparatif: יולה אוָן מַלֵּין Job 12.11, l'oreille מבחן וחה אכל ימעם לו ne doit-elle pas juger des paroles comme le palais goûte les mets? - 7º Mais, quoique: מַצֶּץ חַבָּצָח Gen. 2 17, mais de l'arbre de la science (du bien et du mal); אַז־בּרִיהִי אָקִים אַז־יִצְּחַק Gen. 17. 21, mais je conclurai mon alliance avec Isaac; יָאָלֹכִי שָׁמֶר הָאָמָר Gen. 18. 27, quoique je ne sois que poussière et que cendre. — 8º Ou : אָבְּעָל אָבְיוּ וְאָמוֹ Exod. 21. 17, celui qui maudit son père ou sa mère. — 9° Car : מַשְּׁישָׁים אָןשַׁי Ps. 60. 13, car le secours de l'homme est vain. - 10° Cependant: ואורד יום יום ידרשון Is. 58. 2, cependant ils me cherchent chaque jour; donc: Ps. 4. 4, sachez donc. — 11º Pour que : לא אַרשׁ אַל וִיכָּזֶב Nomb. 23, 19, Dieu n'est point un homme pour qu'il mente. — 12º Quand : רְצָּמָית Ruth 2.9, quand tu auras soif. - 43° ילה אוד Jug. 14. 16, comment te le dirai-je à toi?

קים est le y qui change le futur en prétérit, comme ילאָטָּר il dit, אין il appela, וֹנְיֵלֶשׁן il fit; et le y, qui fait du prétérit un futur : ກຸນງາ tu donneras ; ກຸກສຸ່ສຸງ tu feras.

י אַשֶּׁם מַשִּׁא un sacrifice pour un péché certain, qu'on est sûr d'avoir commis.

* भगी Aveu, confession: mp भग्न Rituel, par l'aveu de la bouche, c.-à-d. une confession en paroles, mais qui n'est pas sincère.

Wedan, Ez. 27. 19; d'autres traduisent: et Dan.

d'un endroit: אַרָּיבּי אַרָּיבּי Nomb. 21. 14, Waheb dans Supha, province de Moab; selon d'autres: אַרָּיִי comme אַרָּיִי ce que Dieu a donné (à son peuple, ce qu'il a fait pour lui) dans la mer Rouge.

וני m. (plur. היים, const. ינידים (תבי). Clou, crochet: נוידים (תבי Exod. 26. 32, leurs crochets d'or.

איש מון. Coupable: איש פון Prov. 21. 8, le criminel. Cependant presque tous les commentaires l'expliquent comme ייָן adj., se rapportant à קיָד la conduite de l'homme est étrange.

Haman, Esth. 9. 9.

לְלְּדְּ m. Enfant (v. לְּלָּדְ: (יָלֶּדְ: יְלֶּדְ: אַרְן לְּהִּ וְלָּרְ: Gen. 11. 30, elle n'avait pas d'enfant.

לֶּר m. Enfant: לֹּה תְּיָדֶה לָּתְּלֶּר II Sam. 6. 23 (cheth. יְלֶּר,), elle n'avait plus d'enfants (depuis ce jour).

7731 n. pr. m. Esdr. 10. 36.

יִדִי מֵירְהְ בֵּיה נָצֵר : m. Réunion בְּירְבָּים Aboth, que ta maison soit une maison de réunion pour les savants.

ר אין אין f. Réunion, rendez-vous : בּיְנְיִיתְיּיִ Rituel, par le rendez-vous pour commettre fornication.

'ቦ଼୍ମ n. pr. m. Nomb. 13. 14.

ולְיְנִי n. pr. Wasni, fils de Samuel, I Chr. 6. 13 (le même est appelé אַינּי I Sam. 8. 2).

femme d'Assuerus, reine de Perse, Esth. 1. 9.

1

t Zayin. זְיֵן septième lettre de l'alphabet, signifie comme chiffre 7. Sa forme répond à son nom : arme, hache. Il se permute avec ז, ח, ט, ט, ט, א, ש; exemples: זְיַבֶּין, זְּבַטְ et chald. דְּבָין immoler; זְיִנִי et אים céder, reculer; זְיַנָיו or, et triompher; pṛṭ et pṛṣ crier; בְּיָנִי or, et בֹיבִי couleur d'or, jaune; זְיַנִי et בַּיֹרָ trembler; avec ז: pṛṣ et pṛṣ éclair.

18.14. היי וְאָב נִס־פָּבֶט Is. 14. ליי וְאָב נִס־פָּבָט Is. 14. קאָב Is. 14. קאָב Soph. 3. 3, les loups du soir, qui sortent le soir pour surprendre la proie.

⊃N n. pr. Zéeb, un prince des Madianites, Jug. 7 25.

right pron. démonst. fém. sing. Gelle, celle-ci, cela (v. le masc. rŋ celui-ci).

וְבָדֵינִי אֱלֹדָיִים אֹיִדי: Donner, gratifier וְבַדֵינִי

בר טוב Gen. 30. 20, Dieu m'a fait un don excellent.

יבר אי ובר m. Don (ע. יבר).

75! (don) n. pr. 1° I Chr. 1. 36. — 2° 7. 21. — 3° 11. 41. — 4° II Chr. 24. 26.

777 n. pr. 1° Jos. 7. 1. — 2° I Chr. 8. 19. — 3° 27. 27. — 4° Néh.11.17.

하기가 (don de Dieu) n. pr. Zabdiel, fils de Hagdolim, ou fils d'un des grands, Néh. 11.14.

תְּקְבֶּן n. pr. de plusieurs hommes, I Chr. et Esdr.

ביבר m. Mouche: תביבר ביבר Eccl. 10.

1, des mouches mortes, ou qui donnent
la mort, des mouches venimeuses;

בְּבֵּל יְבִּבּל II Rois 1.2, le Dieu des mouches, Béelzebub, divinité adorée chez les Ekronites.

לבוד (le donné) n. pr. I Rois 4. 5.
אבוד (le donné) n. pr. Esdr. 8. 44.
אבודה (la donnée) n. pr. Zebouda,
mère du roi Yehoyakim, II Rois 23.36.

לְבְּרִיתִי et בְּרִיתִי . Demeure: בְּרִיתִי בְּלְּבָּן I Rois 8. 43, j'ai bâti une maison qui sera ta demeure; שֵׁבֶּי יְבָּלְ אָפָּטִי יְרָהַ Hab. 3. 14 (n parag.), le so-leil, la lune, s'arrêtèrent dans leur demeure; בּיִבְּלְ לַּרְּ Ps. 49. 15, (ils iront à l'enfer) chacun de sa demeure, ou (dans l'enfer) qui sera leur demeure.

ה יְבוּלוּן (de יְבוּלוּן habiter) n. pr. Zaboulon, fils de Jacob et de Léa, Gen. 30. 20, souche de la tribu de ce nom; n. patron. יְבִּבּלּיִי Nomb. 26. 27.

ותוקים I Sam. 28. 24, elle le tua (le veau); בליוְבְּחִי אֲשֶׁר אֲיִר וֹבְחַ לְבֶּח Ez. 39. 47, au repas (que je prépare des victimes) que j'égorge pour vous; spécial. offrir des sacrifices à Dieu: אַלְּתִים לֵּבְּי Exod. 8. 23, et nous sacrifierons au Seigneur notre Dieu; aussiavec בַּיְלְּבִי הַי בַּח לִּבְּיִר הַי וֹבְּח לִבְּיִר הַי וֹבְּח לִבְּיִר הַי וֹבְּח לִבְּיִר הַי וֹבְּח לִבְּיִר הַי וֹבְח לִבְּיִר הַי וֹבְח לִבְּיִר הַי וֹבְּח לִבְיר הַי וֹבְּח לִבְּיִר הַי וֹבְּח לִבְּיִר הַי וֹבְּח לִבְּיר הַי וֹבְּח לְבִיר וֹבְּיִים וֹבְּח לִבְּיר הַי וֹבְּח לִבְּיִר הַי וֹבְּיִי לְבִיר הַי וֹבְּיִים לְבִיי הַי וֹבְּיִים לִבְּיִים לִיי וֹבְּיִים לִבְיי הַי בִּייִים לְבִיי הַי וֹבְּיִים לְבִיי הַי וֹבְּיִים לִבְּיי הַי וֹבְּיִים לִיי וּבְּיִים לִיי וֹבְּיים לִיי בְּיִים לִּבְּי הַי בּיִים לִייִים לְּבִיי הַי בּיּים לִיי בְּיִים לִיי בְּיִים לְּבִיי הַי בּיִי בְּיִים לְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיים בְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְי

Pi. Sacrifier souvent, avoir coutume de sacrifier: אַמּוֹן וַנְּמָבְּדֵע II Chr. 33. 22, Amon sacrifiait (aux idoles) et les adorait; אַנָּהָם אָנַבְּהַ וְרַצְּיִרְנִינְיִ 28. 23, je veux leur sacrifier (aux idoles), et elles m'assisteront.

תְּבָּוִדִּם . (avec suff. יְבְּוִדִּם, plur. יְבְּוִדִּם.). Victime, sacrifice: יְבְּחַר. Prov. 17. 1. (une maison pleine) de victimes, de bêtes égorgées pour le repas, avec des disputes (et où l'on se querelle); בְּחִים שְׁלְּבִים Exod. 24. 5. des hosties pacifiques, des sacrifices de remerciement; חִיבָּשׁי חַבָּן 20. 21. le sacrifice annuel; חִיבְשׁי חַבָּן 20. 29. un sacrifice offert par une famille. Le plur. une forme fém.:

Osée 4. 19, pour qu'ils soient couverts de honte à cause de leurs sacrifices (offerts aux idoles).

⊓⊋; n. pr. Zebach, roi des Madianites, Jug. 8. 5, Ps. 83, 12.

'Pl n. pr. m. Esdr. 10. 28.

የታርያ (acheté) n. pr. m. Esdr. 10. 43.

לבו המעם הובלור : למעם הובלור Gen. 30. 20, cette fois, c.-a-d. des maintenant, mon mari demeurera toujours avec ou auprès de moi.

[2] chald. Acheter, gagner: יְּדִינְיְנָ בּיִרְנְיִרְנָ Dan. 2. 8, que vous voulez gagner du temps.

אָנְיִים וְעֵּר יְנָּג m. Peau du raisin: בְּיִילְצְּוְים וְעֵּר יְנָג Nomb. 6. 4, depuis les pépins jusqu'à la peau (du raisin).

אל adj. (rac. או). Temeraire, orgueilleux, superbe; aussi subst., orgueil: יהיר לַץ יְּבִיר Prov. 21. 24,
l'orgueilleux, le présomptueux, moqueur est son nom; יהיי וְאַרֹן וַרִיכּי Is. 13. 14, je dompterai l'orgueil des
superbes; אַרְהָּרָהְ בְּבְּרָהְ Ps. 19. 14,
préserve ton serviteur aussi des pechés
d'orgueil (ou de péchés volontaires);
selon d'autres: tiens loin ton serviteur de la compagnie des orgueilleux.

art., il renferme le verbe subst. être : ית c'est le jour ; מה הַבְּבר c'est la parole, ou c'est la chose. Emph.: ייז סיני Jug. 5. 5, ce Sinai! פר זַה אַלִּדִים אַלֹּדֵים אַלִּדִים Ps. 48. 15, que ce Dieu est notre Dieu! Méprisant: ਜਾ ਅਤੁਆਂ-ਜਾਰੂ I Sam. 10. 27, comment pourra nous sauver celui-là? אם הולמות העל החלמות הולת Gen. 37, 19, voici cet homme aux rêves qui arrive! ביר דוא מין בא Esth. 7. 5, qui est-ce? ng-mg Gen. 27. 20, qu'est-ce? comment cela? ry mab Gen. 18. 13, pourquoi donc? מַרריאות בְּשִׁית Gen. 3. 13, qu'as-tu fait, ou pourquoi as-tu fait cela? m-> m Is. 6. 3, l'un à l'autre.

2° Pron. relat. Qui, lequel: יְלָּמְבִּיךְ קָּיִי יְלָּיְרְּ קִיי יְלָּיְרְּיִּ Prov. 23. 22, écoute ton père, qui t'a engendré; בּירְבְּיוֹן הָוֹ שְׁבַנְיְּהְ מֵי Ps. 74. 2, la montagne de Sion, sur laquelle tu résidais.

3° Adverbial., du lieu : אים בא כא בוה Nomb. 22. 19, restez donc ici (à cet endroit); rgp Gen. 37. 17, d'ici; rgp ומינה לארוך Jos. 8. 33, des deux côtés de l'arche; du temps: מין מעמים Gen. 27, 36, déjà deux fois; אַנָּיִם Tach. 7. 3, déjà tant d'années; תַּדְיִּבֶּי עָשִׁרָים row Gen. 31. 41, il y a maintenant vingt ans que je suis (dans ta maison); באר הווד הווד בא Cant. 2. 8, (j'entends) la voix de mon ami, le voici qui vient; יבל הַחָּרֶב II Sam. 11. 25, הַחָּרֶב וווֹאָכַל הַחָּרֶב c'est ainsi que l'épée dévore, ou : l'épée dévore tantôt celui-ci, tantôt celui-là; וו בואר הברת העברת בעברת ב et ainsi a parlé, telle et telle choses a dit, la jeune fille.

הוו pron. démonst. fém. sing. (v. ייוו). Celle-ci, celle: ייווי אוֹרְלּאָרִי וֹן Rois 6. 19, et celle-ci n'est pas la ville; ייויים בייויים Eccl. 9. 13, j'ai vu aussi cette sagesse, ou: j'ai considéré la sagesse de cette manière, sous un autre point de vue.

רְנָשֶׂא תָּח מַּחְטָּיִר : אַנְשָּׁא תָּח מַּחְטָּיִר I Sam. 17. 34, (cheth.) il emporta un agneau du troupeau.

אָרָב m. (const. בּיִחָי, une fois בּיִחַיּ Gen.

2. 12). 1° Or: בְּשָׁבֵּי בְּשָׁהָ Exod. 25. 3, de l'or et de l'argent; aussi pour בְּשָׁבָּי sicle d'or: בְּשָׁבָּי בְּשָׁבָּי הַבְּשֹׁבָּי Gen. 24. 22, leur poids était de dix sicles d'or.— 2° Au fig., de la pureté de l'air: בְּשָּׁבִי בְּשָׁבִי Job 37. 22, du nord vient l'or (l'air pur, ou le vent frais, qui rend le ciel clair, serein); בּבָּל בָּשָׁב בְּבָּל Jér. 51.7, Babylone est une coupe remplie de vin d'or, c.-à-d. clair, excellent (ou une coupe d'or); בַּשְּׁבָּל בָּעָר בַּבְּל בָּבָל בָּבָר. 4. 12, qui font couler d'elles l'huile (claire comme de l'or)

סְתְּלֵי Kal inusité. Pi. Donner du dégoût: מְתְּיִהְיּהִי לְתָּה Job 33. 20, et le pain même lui donne du dégoût, (exact. son âme, ou l'état dans lequel son âme se trouve, lui inspire du dégoût pour le pain).

וַהַּם (dégoût) n. pr. m. II Chr.

אווופר, éclairer. Kal inusité. Hiph. 1° Instruire, enseigner, avertir, détourner: שְּבְּיִבְּי הַבְּיִבְי Exod. 18. 20, tu leur enseigneras; לְחַוְיִר רָשֶׁע שְּבֵּיְ בַּעְּי בָּבְיִל בַּעְרָ בַּנִי 3. 18, pour avertir, détourner le criminel de sa voie coupable; שְּבָּיִ שִּי שִּבְּיִ מַבְּיִ 3. 17, tu les avertiras pour moi, en mon nom. — 2° Intrans. Briller: מְּבִילִים בְּוָרִיר בַּנְרִיר בַּעַרִי בַּעִרָּר . 3, mais les intelligents brilleront.

Niph. Etre averti, instruit, se laisser avertir: יְּחָיֶהְ בֵּד כְּוְיָהְ בַּב 3. 21, il vivra, car il s'est laissé avertir, il a écouté l'avertissement; בַּבּיבְּיְהְיִּ נְיְהֶר בְּיָהָר בְּיִהְר בְיִהְר בְּיִהְר בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְיי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְייִי בְּיִבְּי בְּיבְייִי בְּיִיבְיּי בְּיִיבְיי בְּיִיבְיי בְּיבְייִי בְּיִים בְּיבְייִים בְּיִיבְייִי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיִייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִבְייִים בְּיבְייִבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְיבְייִים בְּיבְּיבְיייִים בְּיבְּיבְייִייִים בְּיבְּיבְייי בְּיבְייִים בְּיבְייבְייי בְּיבְייבְייי בְּיבְיייִים בְּיבְייבְייי בְּיבְייי בְּיבְייבְייי בְּיבְייִייי בְּיבְיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְיייִים בְּייבְייבְייי בְּיבְייב

ביי chald. Avertir. Part. pass.: אַנְיִּרִיקְ בּצֹּל Esdr. 4. 22, et soyez avertis, prenez garde; בְּצֵּר מָּדִיר Aboth, observe, fais attention à.

m. Éclat : קוֹנֵר וְיָרְקִישָׁ Dan. 12. 3, comme l'éclat du firmament.

મે m. Eclat, floraison, nom d'un mois: મ સ્ટાંગ્રે I Rois 6.1, dans le mois de ziw (mois de floraison d'arbres et 152

de plantes), le mois de אַרָּיָר, qui correspond à avril-mai.

11

it et it pron. démonst. et relat., pour my et min: at minm Ps. 12. 8, cotte génération; וצרתר זו אלמדם Ps. 132. 12, et ma loi que je leur enseignerai; aussi plur .: מְמְנֵי רְשֵׁיִטִים זוּ שְׁהוּנִי Ps. 17. 9, des méchants qui me font violence.

זוב Couler: ניוובו מים Ps. 78. 20, et l'eau coulait; de l'écoulement périodique des femmes: אַפָּח פַּר־תָּחָרָת זָבָּח Lév. 15. 19, et une femme qui aura le flux menstruel; et en général: אים ביו ביויב אים אין Lév. 15. 25, une femme qui aura (hors le temps ordinaire) comme un flux menstruel; aussi d'un homme: אַרשׁ אָרשׁ כֶּר יָדְוּרֶת וָב מבשרו 15. 2, tout homme qui souffrira de la gonorrhée; זֵב כִּמְבָה Jér. 49. 4, ta vallée est inondée (du sang des morts); מָרֵם יְזָבוּ מְּדְקָרִים Lam. 4. 9, car ceux-là sont morts (leur sang a coulé) percés par l'épée; selon d'autres : ceux-ci sont morts exténués (de faim); אַרֶץ זָבַח חָלָב וּדְבָשׁ Exod. 3. 8, une terre abondante en lait et en miel.

In m. Ecoulement, la gonorrhée simple; avec suff.: ipit Lév. 15. 1, 33; de la femme: הַּכֶּי בֹּיוֹ 15. 25, et הַבְּיוֹ 15. 26, ses ordinaires, ou flux pareil au flux menstruel.

THE Agir avec malice, pécher, se révolter: בָּר בַּרֶּבֶר אֲשֵׁר זָדוּ לַבַּירָשׁב Exod. 18. 11, car la chose, c.-à-d. l'élément, par lequel ils ont péché, s'est précipité sur eux, ou : (Dieu a puni les Egyptiens) parce qu'ils ont agi criminellement contre eux (les Israélites); פַר אַל־רַיַר װַדָּה Jér. 50. 29, parce qu'elle s'est élevée, révoltée, contre le Seigneur.

Hiph. 1º Faire cuire: ייוד רבקב נויד Gen. 25. 29, Jacob fit cuire un mets; selon d'autres, le verbe et le subst. de la rac. בינד pour יניוד et בינד pour בינד. — 2º Les memes significations qu'au Kal: "> תוירה עליתם Neh. 9. 10, qu'ils ont agi avec malice, ou avec orgueil, contre eux; יִכִּירייָור אָישׁ עַלררַעַרוּי Exod. 21.14, si quelqu'un commet un crime affreux

contre son prochain, ou s'il prémédite un crime, etc.

Qui commet un péché volontairement, et דייבי (commettre un péché) avec intention, de dessein prémédité.

The chald. Agir avec insolence. Aph. inf. ירוח לחודה לחודה: Dan. 5. 20, et que son esprit s'affermit dans son arrogance, littér. à agir effrontément, avec insolence.

th inusité. S'agiter, se mouvoir (v. אין מוריוין אוחו משקומו " (וְידו Aboth , ils ne le remuent pas de sa place.

om n. pr. d'un peuple habitant un pays voisin de la Palestine. Gen. 14.5.

n. pr. m. I Chr. 4. 20.

קייין f. Coin (plur. seul usité): מְיֵייִה f. Coin (plur. seul usité): מָּיֵיה ram Zach. 9. 15, comme les coins, les Ps. 144. 12, nos filles sont comme les colonnes angulaires sculptées, ornées.

זול (v. לבל Répandre, prodiguer, mépriser: חולים זהב מכים Is. 46. 6, qui tirent ou qui prodiguent l'or de la

בל־מבבדית : Hithp. Mepriser, insulter myd Lament. 1. 8, tous ceux qui l'honoraient l'ont méprisée, insultée (p. תַּיִילִּהָּהַ).

וולח prép. (avec suff. זולח). Outre, hors, excepté, seulement: nors דלה עם הארץ II Rois 24. 14, excepté les plus pauvres du peuple; אַרן װלַנִיר Is. 45. 21, aucun (Dieu) ontre moi; aussi ווּלָחִר בָּלֵב בָּרְדִישְנָה : ווּלַח pour ווּלָחִר Deut. 1. 36, excepté Caleb, fils de Yephone; זולחד שמום I Rois 3. 18, nous deux seulement.

זון Nourrir: אין ארן Jos. 6. 25, Rahab l'hôtesse (d'autres traduisent: courtisane, de הַוָּר ; *מַר בְּלוֹי (נְיַב בְּלוֹי) הַוּן אַת־הַעּוֹלָם בְּלוֹי Rituel, qui nourrit le monde entier. Hoph. מונים מונים Jer. S. 8, cheth., des chevaux bien nourris, gras (v. 17).

זון chald. Nourrir. Ithp. יְחִיִּדְ הַּחָיִּדְ ארשביש Dan. 4. 9, et de lui se nourrissent toutes les créatures.

וֹנְרָה f. (rac. נְיְתְּנֵּה תַּעְּלֶּר תֲצִּיֹנֶת : נְיִתְּנֵה תַעְּלֶר תֲצִיֹנֶת : Joel 4. 3, ils ont donné l'enfant pour prix d'une prostituée (v. אור).

Pilp. برجته متواته Hab. 2. 7, ceux qui te tourmentent, tes oppresseurs, s'éveilleront.

אלין chald. Trembler, craindre. Part.: Dan. 5. 19, (keri הַשִּׁין) ils tremblaient; אַמְשִׁין Aboth, ne t'en éloigne pas (ne t'écarte pas de ces maximes).

לְּנְתְּהֵים f. Agitation, terreur: לְּנְתְּהִים לְכֹל מַמְלְכוֹח הָשָּׁרֶץ Jér. 15. 4, (keri הַּבְּיִן) jeles ferai errer, je les disperserai, dans tous les royaumes de la terre; ou : je ferai qu'ils soient un objet d'agitation, d'horreur, pour tous les royaumes, etc.; הַבְּיִן וַרְּיִח וַבְּלּבוֹח Js. 28. 19, il n'y aura que tremblement, que terreur.

ורו Presser, fouler, écraser du pied:

אַרייניין אַרייניין אַרייניין Jug. 6. 38, il pressa la

toison; יְיִייִי אַרִייִין Jug. 6. 38, il pressa la

toison; יְיִייִי אַרָּיִי Job 39. 15,

et elle oublie qu'un pied pourra les

écraser; intrans.: אַרָּייִי אַלָּיי Job 39. 15. 1.

6, (prét. forme Pao. ou Pou., p. אַרְיִייִי (les plaies) ne sont pas pressées ni

bandées, pansées; part. pass.: יִיִייִיאַרָי,

יִיִּיִיְיִי Jug. 15. 59. 5, exact., et si (l'œuf)

est écrasé, si on l'écrase, il en sort un

aspic.

Pi. ירובר הוצר II Rois 4. 35, et l'en-

fant éternua.

וור אור (ע. סגר) Se détourner, s'éloigner; être, devenir, étranger: יְרִיבֵּר מַּדְּרִי מָדְּרִי סָבְּר) Job 19. 13, et mes amis se sont éloignés de moi, se conduisent envers moi comme des étrangers; יְרִיבֶּר מַרְּיָם בְּרָיָם Ps. 58. 4, les impies se sont détournés (du droit chemin) dès le sein de leurs mères (Kal, forme Pao. ou Pou.). Être contraire, répugner: יִרְיִים לְּאִשְׁתִּר בַּיִּרְשָׁתְרַיִּר בַּיִּשְׁתָּרִי בַּיִּרְשָׁתְרַי בַּיִּרְיָם Job 19. 17, mon haleine répugne à ma

femme. Part. ou adj. n Etranger, barbare : אַרִּם אַכְלָּים אַתָּה Is. 1. 7, les étrangers la dévorent; וְשׁלַּחָתִּי לְבָבֶל זַרִים וְזֵרוּתִי Jer. 51. 2, j'enverrai contre Babylone des barbares qui la pilleront, exact. qui la traiteront comme un pays étranger. ennemi; selon d'autres (de mi), des vanniers qui la vanneront; m bab Ps. 44. 21, à un dieu étranger, à une idole adorée des autres peuples; min Prov. 2. 16, une femme dégénérée, prostituée; my wk Lév. 10. 1, du feu profane; rring prov. 22. 14, la bouche des étrangères ou des prostituées: צרניה ייראו זרות Prov. 23. 33, tes yeux verront des choses étranges.

Niph. נְוֹרְגּ אָרוֹר Is. 1. 4, (le même que Kal) ils sont retournés en arrière

(se sont éloignés de Dieu).

Hoph. part.: מונר הרירור למודר Ps. 69.9, je suis devenu comme un etranger à mes frères.

חתות S'écarter, se séparer. Kalinusité. Niph.: רְלֹּהְינֵת נַיִּחשֶׁן Exod. 28. 28, que le pectoral ne soit séparé (de l'éphod).

1º Ramper: יוְשֵלֵי עָשָר Deut. 32. 24, qui rampent dans la poussière, les serpents. — 2º Craindre: עֵל־בֶּרְ וְחַלְּתִיר Job 32. 6, c'est pourquoi j'ai craint, je n'ai pas osé (dire ma pensée).

תְּלֶחְל n. pr. d'un rocher près de Jérusalem: אָבֶן תַּאֹמֶלָם I Rois. 1. 9, pierre des eaux qui coulent, ou des serpents; Tharg., rocher d'où on domine la contrée.

מידין adj. m. (rac. ארי). Irrité, impétueux: אָנְיִים הַעְּיִדּוֹנְיִם Ps. 124. b, les eaux enslées, les slots impétueux.

אין chald. m. Eclat, sérénité: דְיִּדְיָהְ Dan. 2. 31, et dont l'éclat prodigieux; קְיִרוֹּיִדְי שָׁבֵין צְּלוֹיִדִי א. 9, et la sérénité de sa figure changea, il changea de couleur, pâlit.

וְיִרְתְּעֵנְהָּמִם : Éclat תוּי M. 1° Comme בְּרְתְּתְּעֵנְהָּמִם : Éclat בּמְרִי מְבּוֹיְרִי אָר וּהַ Is. 66. 11, pour que vous soyez réjouis de l'éclat ou de l'abondance de sa gloire. — 2° De זיו כבּ קיר פּבְּרִי בַּבְּרִי בַבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרָי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בִּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בְּבְּרָי בַּבְּרִי בְּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבִּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּרִי בְּבְּרִי בִּבְּרִי בְּיִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּרִירִי בְּרִיי בְּרִיי בְּיִרִי בְּיִירִי בְּיִירִי בְּיִירִי בְּיִירִי בְּיִירִי בְּיִירִי בְּיִירִי בְּיִירִי בְּירִי בְּיִירְייִי בְּיּירִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִייִי

Ps. 50. 11, et les bêtes des champs sont à moi, ou me sont connues.

NM! (éclat) n. pr. m. 1° I Chr. 4. 37. — 2° II Chr. 11. 20.

אָרְיִי (éclat) n. pr. m. I Chr. 23.11. Le même est appelé יִינָא, vers. 10.

ינא n. pr. (v. יינא).

"צי m. Emotion: קל ויכ שורא Rit., le bruit d'une grande agitation, émotion.

17 (émotion) n. pr. m. I Chr. 3. 13.

קין n. pr. 1° Ziph, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 15, près du désert du même nom: מְּנְבֶּי וּלְּהָ I Sam. 23. 14. בינות 26. 1, les habitants de Ziph. — 2° Ziph, fils de Jehallelel, I Chr. 4. 16.

חַלְינָ n. pr. m. I Chr. 4, 16.

וֹקרֹי f. pl. (v. יְקרֹם). Étincelles, flammes, brandons: קאָרֶר וְיִקוֹי Is. 50, 11, vous qui lancez des flammes, des brandons, ou qui êtes armés de brandons (v. אָרָר).

אינורים ביותר (const. ריין, pl. יחים). 1° Olivier: אינורים ביותר לעות Jug. 9. 9, les arbres dirent à l'olivier. — 2° Olive: אינורים Mich. 6. 45, tu fouleras les olives. — יחיבורים Zach. 14. 4, la montagne des Oliviers, dans le voisinage de Jérusalem.

101 (olivier) n. pr. m. I Chr. 7. 10.

קר פּנ אוֹ (fém. אָבָּה) adj. Clair, pur: אָבָּקוּ דְּיִחְ וּהָּרָ Exod. 27. 20, de l'huile d'olives pure, claire; אָבָּה יַבְּּה זַבָּה 30. 34, de l'encens pur; au fig.: אַבּריַה יַבָּה Job 46. 47, et ma prière était pure; אָבּריַה אָבִין Job 8. 6, si tu deviens pur et sincère, droit.

יִינְייּר : Juste, innocent בְּנְיִיּרְ כְּוָבָּאׁי ou בְּנִייְרְ כְּוָבָּאִין Aboth, tu les regarderas comme des justes, des innocents.

Pi. Purifier: יְבְּיִרְדִּי לְבָּר Prov. 20. 9, j'ai purifié mon cœur; בְּבָּר יִנְבָּר Ps. 119, 9, comment le jeune homme conservera-t-il pur son chemin, ses mœurs?

Hithp. אָנְיָבְּשׁ pour יְּנְיָבָּע הָוֹנָם Is. 1.16, lavez-vous, purifiez-vous.

לבן chald. f. Pureté, innocence, mérite: לי החשקשה אשן Dan. 6. 23, (parce que) l'innocence ou le mérite a été trouvé en moi.

לְבֵּית וּמִישׁוֹת לְּמְנֵי : Meme signif. בְּמְּיִת וּמְישׁוֹת וּמְיּמִי Rituel, le mérite et la droiture se tiennent devant son trône; בְּמְּיֵנְי וְיִבְּיִּתְ inscris-nous dans le livre des mérites; לְבֵיִת וְבִיּת Aboth, (juger quelqu'un) en bien, favorablement.

וְכוּכְית f. Verre ou cristal (rac. נְבָּדְ,): אריבעיקא וְתָב אְסִבְּרִת Job 28. 17, on ne lui égalera ni l'or ni le verre (ou le cristal).

בְּלְּמִי מְּלֹרוְכִירְף: Le mâle: יֵרְנָּח מְּלֹרוְכִירְף: Exod. 23. 47, tous les mâles d'entre toi se présenteront.

13. 4. — 2° I Chr. 4. 26. — Et plusieurs autres.

'P! (pur) n. pr. m. Esdr. 2. 9.

אבן (ע. יוָבָּה) Etre pur: עש בּיבְּיבָּה Lament. 4. 7, ses princes (ou nazaréens, consacrés à Dieu) étaient plus blancs, plus purs, que la neige; au fig.: אביבי בְּיבִיבָּין Job. 15. 15, les cieux ne sont pas purs devant ses yeux.

Hiph.: תְּחִיְּמִיּחִר בְּבוֹר בֶּשֶׁר Job 9. 30, et que j'aurais nettoyé mes mains avec du savon.

considère que ma vie n'est qu'un souffle; קר מי בְּלֵּלְת שְׁסְהְ הֵי Ps. 419. 55, j'ai mentionné dans la nuit ton nom, ô Éternel! יְבֶרְתוֹ לְּמוֹנְתוֹ לְחִוֹנִי לְמוֹנְתוֹ Néh. 5. 19, souviens-toi, mon Dieu, en ma faveur (de tout ce que j'ai fait pour ce peuple); de tout ce que j'ai fait pour ce peuple); pas réfléchi sur sa fin.

אַנְי לְּמְרֵי לְּמְרֵי Nomb. 10. 9, l'Eternel se souviendra de vous; littér. vous serez rappelés devant l'Éternel, vous serez présents à son souvenir; יְרָיְטִים הָאָלֶּוֹן נְוְעָרִים Esth. 9. 28, et ces jours resteront dans le souvenir et seront célébérés, etc.

2° De יְּבֶר Étre né mâle. Ex. unique: בְּלּ-מְקְקָּהְ תִּנֶבֶּר Exod. 34. 19, et tout ton bétail né mâle, chaque animal mâle.

Hiph. 1º Faire souvenir, rappeler: וְתִוּמֶרְמֵּנִי אֵל־סָרְעֹת Gen. 40. 14, fais mention de moi, parle pour moi à Pharaon; יהוא־פַּזְבָּיר עוֹן Ez. 21. 28, mais il rappellera le souvenir de leur iniquité; Ps. 78. 1, 70. 1, (psaume) de David, comme souvenir, pour rappeler un fait, un événement; ובַאלֹחֵי יִשְׂרָאֵל ו ביובדרף Is. 48. 1, et qui invoquent le Dieu d'Israel; ושופיר I Rois 4. 2, le chancelier, l'historiographe. - 2° Se rappeler au souvenir par des offrandes: עַזְבִּיר לְבֹנָה Is. 66. 3, qui fait sentir, qui brûle, de l'encens; de même que וְהַיְתָּה לַּלֶּחָם לְאַוְּסֵרָה Lev. 24. 7, (l'encens) ajouté à ce pain sera l'offrande de souvenir, c.-à-d. la partie de l'oblation brûlée sur l'autel.

לְנָרִים m. (plur. יְבָרִים). Ce qui est de sexe masculin, mâle; des hommes: יָבָר אַרָּא אֹרָם Gen. 1. 27, il les créa mâle et femelle; des animaux : יְבִיר אַרָּא אַרָּם Exod. 12. 5, un agneau sans défaut, un mâle.

עבר זְּלֶרְ פּנְ m. (avec suff. יְלֵרְהְיּ.). Souvenir, nom: אָבֵר זְכְרֶם Ps. 9. 7, leur souvenir a disparu; אָבֵר מְרָשׁוּ Ps. 30. 5, et louez sa mémoire sainte, ou son saint nom; פּרָהְ אָרְן בַּשְּׁרֶּחְ פָּרֶהְ פָּרָהְ 6. 6, car dans la mort il n'y a plus un souve-

nir de toi, on ne peut plus se souvenir de toi, ou on ne peut plus te glorifier.

Souvenir: אַר וֹכְרוֹן m. (pl. אַר וֹנִים etcl. 1.11, il n'y a pas de souvenir, on ne se souvient pas, des choses passées; אַרְבָּי וַבְּרוֹן בָּרִי וְבָּרוֹן בָּרִי וְבָּרוֹן בַּרִי וְבָּרוֹן בַּרִי וְבָּרוֹן בַּרִי וְבָּרוֹן בַּרִי וְבָּרוֹן בַּרִי וְבָרוֹן בַּרִי וְבָּרוֹן בְּרִי וְבָּרוֹן בְּרִי וְבִּרוֹיִם בְּבִי וְבָּרוֹן בְּרִי וְבִּרוֹיִם בְּבִּי בְּיִרְים בְּיִרְים בְּיִבְּיִם בְּבִּיר בְּיִבְיִם בְּיִבְּים בְּבִּיִם בְּבִּיִים בּיִי וּבְּבִים בְּבִּים בּיִי וּבְּבִים בּיִי וּבְבִים בְּבִּים בּיִי וּבְבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִיים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבְּים בְבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבְּים בְּבִים בְּבְים בְּבִים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְיוֹיוּים בְּיִים בְּיוֹיוּים בְּבְיוּים בְּבְיים בְּבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְיוּים בְּבְיבְים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְיוּים בְּבְּים בְּבְיבְייוּים בְּבְיוּים בְּבְּיבְיוּיוּים בְּיבְייוּים בְּיוּבְייוּים בְּיבְייוּים בְּיוּבְיוּים בְּיבְיוּים בְּיבְּיוּבְיוּ בְּבְיוּבְיוּיוּ בְּיוּבְיוּיוּ בְּיוּים בְּיוֹיוּ בְיוֹבְייוֹים בּיוּים בּבְּיוּים בְּיוּבְייוּ בְּבְיוּי בְּבְיוֹים בּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיבְיוּבְיוּבְיוּבְיוּבְיוּי בְּבְיבִים בְּבְּיבְּיוּבְיוּבְיוּבְיוּבְים

וֹלְרֵי n. pr. m. Zichri, fils d'Ishar, Exod. 6. 21. — 2° De plusieurs autres, Chr. et Néh.

1772! (dont Dieu se souvient) n. pr. 1° Le prophète Zacharie, fils de Berechya, Zach. 1. 1, 7. — 2° Zacharie, fils de Jehoyada, prophète, II Chr. 24. 20.

לְרְיְהֵלֹי (même signif.) n. pr. 1° Za-charias, fils de Jéroboam, roi d'Israel, Il Rois 15. 8. — 2° D'un grand seigneur, Zacharyahou, fils de Yeberachyahou, Is. 8. 2; selon d'autres, le prophète תַּבְּרָיִם, — 3° Zacharie, prophète du temps du roi Ozias, II Chr. 26. 5.

לולו (rac. אלוני). Honte, bassesse: בים זלהו לבני אדם Ps. 12. 9, lorsque la bassesse s'élève entre les hommes, ou lorsque (les méchants) s'élèvent, c'est une honte pour les hommes; selon d'autres : comme (le ver) la sangsue suce le sang des hommes (v. אלוני).

קלולים m. pl. Branches (de vigne): היבות הולולים בשומרות Is. 18. 5, il coupera les branches des vignes avec des serpettes.

י לְּלְּוֹלְיִם m. Mépris : בְּיִלְּוֹבּל הוֹרִים וּמּוֹרִים מּמֹרִים Rituel, par le mépris pour nos parents et nos professeurs.

לל וֹל Faire excès, être gourmand : אַלל וְסֹבָּא Deut. 21. 20, (il est) gourmand et ivrogne; הַלְּבֶּר בָּטֶּד לָבֵּיד Prov. 23. 20, de ceux qui dévorent de la

viande, qui en mangent avec excès.— 2º Intrans. Etre vil, abject: אָמָד הַּוּלְלּ קַרְ מִּוּלְלּ Jer. 15. 19, si tu sais distinguer ce qui est précieux de ce qui est vil; בי הַיִּיִנִי וּלֵּלָה Lam. 1. 11, comme je suis avilie.

Niph.: יְנִישׁ נְיּוֹשׁ Is. 64. 2, [plutôt Kal, de קָּיִר נְיִּשׁ (devant toi) les montagnes

tremblent (v. ליול).

לְּעָפֶּה f. Ardeur, violence, horreur: וַלְעָפָּה Lament. 8. 10; l'ardeur de la faim, la faim extrême; וינת וְלְנָשׁה Ps. 11. 6, et un vent brûlant ou impétueux; יְלְנָשָׁה אָחָוּהְיִּר Ps. 119. 53, la colère s'empare de moi, ou je suis saisi d'horreur.

qu'elle donna pour femme à Jacob, mère de Gad et d'Aser, Gen. 30. 9-13.

সঞ্চা n. pr. Zima, fils de Gerson, I Chr. 6. 5.

ומורה f. (rac. ישר). 1° Branche de vigne : ניברתו משם ומורה Nomb. 13. 23, la ils couperent une branche de vigne. — 2º Jeune branche en général : דּוָשׂבַת ור מורטווי Is. 17. 10, et tu as planté (une branche) un rejeton étranger; אחתש בתיים Nah. 2. 3, et ils ont détruit leurs rejetons; selon d'autres: ce qu'ils avaient de meilleur, de plus précieux (v. וְמְנָם שׁלְתִים אָת־תַּוֹמִירָה ; וְמְרָה בּשָּל־Ez. 8. 47, et ils approchent le rameau de leurs narines (allusion à un usage des Perses idolátres); selon d'autres: ils offrent la mauvaise odeur de leur encens, l'odeur qui répugne à mon nez (אַמָּר pour אַמָּם).

n. pr. d'un peuple de géants, voisin des Ammonites, Deut. 2. 20.

קיר (יָבֶּר m. Action de tailler ou de chanter (v. I et II בַּח חַוְבֶּר (יָבֶּר II): בַּח חַוְבָּר (יִבָּר II) בּח חַוְבָּר (יִבָּר II) בּח חַוּבְּר (יִבָּר II) בּח בּר בְּרִיבִּרם (II) בּר בְּרִיבִּרם (II) בּרִיבָּרם (III) בּרִיבְּרִיבְּרם (III) בּרִיבְּרִיבְּרם (III) בּרִיבְּרִיבְּרם (III) בּרִיבְּרָיבְּרם (III) בּרִיבְּרָיבְּרם (III) בּרִיבְּרָיבְּרִיבְּרם (III) בּרִיבְּרָיבְּרם (III) בּרְיבָּרָם (III) בּרְיבָּרָים (III) בּרִיבְּרָים (III) בּרִיבְּרָיבְּרִיבְּרָים (III) בּרְיבָּרָים (III) בּרְיבָּרָים (III) בּרְיבְּרָיבְּרִים (III) בּרְיבָּרָים (III) בּרְיבָּרָים (III) בּרְיבָּרָים (III) בּרְיבָּרָים (III) בּרְיבְּרָים (III) בּרְיבָּרִים (III) בּרְיבְּרִים (III) בּרְיבְּרִים (III) בּרְיבְּרִים (III) בּרְיבְּרִים (III) בּרְיבְּרִיבְּרִים (III) בּרְיבְּרִים (III) בּרְיבְּרִים (III) בּרְיבְּרִים (III) בּרְיבִּרִים (III) בּרְיבְּרִיבְּרִים (III) בּרְיבִיבְּרִים (III) בּרְיבְּרִיבְּרִים (III) בּרִיבְּרִיבְּרִים (III) בּרְיבִּרְיבִּרְיבִּרְיבִּרְיבִּרְיבִּרְיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרְיבִּרְיבִּיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרְיבְּרְיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרְיבְּרִיבְרִיבְּרִיבְּרְיבְּרְיבִּרְיבְּרִיבְּרְיבְּרִיבְּרְיבְּרִיבְּרִיבְּרְיבְּרִיבְּרְיבְּרִיבְּרִיבְּרְיבְּרִיבְּרִיבְּרְיבְיבְּרִיבְיבְּרִיבְּרָרְיבִּרְיבְּרִיבְּרִיבְּרָרְיבְּרָרְיבְּרְיבְּרָּרְיבְּרָרְיבְּרָּרְיבְּרָרְיבְּרְיבְּרְיבְרָּרְיבְּרָרְיבְּרְיבְּרָרְיבְּרָרְיבְּרְיבְּרְיבְרְיבְּרִיבְּרְיבְיבְּרִיבְרְיבְּרָרְיבְי

לְמִירָה f. (seulem. pl. יְמִירִהּה). Chant: לְמִירָה בּּלְּילָּה Job 35. 10, qui inspire des cantiques pendant la nuit; יְמִירְה הַּלֶּירְה Ps. 119. 54, tes lois sont des chants, des cantiques, pour moi.

חִינְה n. pr. m., I Chr. 7. 8.

ביים (prét. איים et יים , fut. מיים, plur. מיים). Penser, méditer, former des projets, bons et mauvais: מיים רָשָׁיב Ps. 37. 42, le méchant forme des desseins contre le juste; יים ביים Jér. 4. 28, parce que j'ai parlé, que j'ai résolu; de même: מיים ביים ביים איים ביים Ps. 47, 3, (tu n'as pas trouvé) que j'ai pensé ce qui n'a pas passé par ma bouche, que ma pensée était autre que ma parole (ou יים subst., ma pensée).

סְּלָּי m. Dessein: בְּיִלְי זְּיִטְּי זְּיִלְי Ps. 140. 0, n'accomplis pas ses mauvais desseins.

וְשְׁנְּעְ Kal inusité. Préparer, fixer. Pou. part.: לְּנִתְּים בְּיִבְּעִים Esdr. 10. 14, et הַשְׁנִים אָנְתִּים Néh. 13. 31, aux, dans les, temps fixés, marqués.

לְכֵּל זְּטָן m. (plur. מְּנִינְים). Temps: לְכֹּל זְטָן m. (plur. מְנַנְיִם). Temps: לַכֹּל זְטָן m. (plur. מִנְיִם). Temps: בכנו. 3. 1, à chaque chose un temps; בכנו. 9. 31, (de célébrer ces jours de Purim) dans leurs temps, chaque année à la même époque. Fête: מַנְיָבֶּל וְתִיּמְנִים בּיִּבְּלָבְּל וְתִיּמְנִים מַנְיִּבְּל וְתִיּמְנִים בּיִּבְּלְנִינְ יַשְׂרָבֶּל וְתִיּמְנִים בּיִּבְּלְנִינִים בּיִּבְּלְנִינְיִנְיִים בּיִּבְּלְנִינִים בּיִּבְּלְנִינִים בּיִבְּיִבְּל וְתִּיְבָּוֹיִם בּיִבְּלְנִינִים בּיִּבְּלְנִינִים בּיִבְּיִבְּל וְתִּיְבָּוֹיִם בּיִּבְּלְנִינִים בּיִבְּיִבְּל וְתִּיְבָּוֹיִם בּיִּבְּל וְתִיּבְּיִבְּיִם בּיִּבְּיִבְּיִם בּיִבְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִּבְּיִים בּיִּבְּיִבְּיִים בּיִּבְּיִבְּיִבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיִּבְּיִבְּיִים בּיִבְּיִבְּיִים בּיִּבְּיִבְּיִים בּיִּבְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיִים בְּיִּבְּיִבְּיִים בּיִּבְּיִבְייִם בְּיִבְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְיִים בְּיִבְּיִבְיִים בּיִבְּייִבְּיִים בְּיִבְּיִבְיִים בְּיִבְּיִבְיִים בְּיִבְּיִבְּיִים בְּיבְיבְיִבְּיִבְּיִים בְּיבְּיִבְייִם בְּיבִּייִם בְּיבִּיִים בְּיבִּייִם בְּיבִּיִים בְּיבִּיבְייִבְּיִים בְּיבִּייִים בְּיבִּייִים בְּיבִּיים בּיוֹבְּיים בּיִבְּיִים בְּיבִּיים בּיוּבְּיים בּיבּיים בּיוֹים בּיוֹים בּייִבְּיִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִיים בְּיבִּים בּיּבְיבִּים בּיּים בּיּבְּיבִּיבִיים בּיּים בּיּיבּים בּיּים בּיּיִים בּיּיבּים בּייִים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּבּיים בּייִים בּיּים בּיּיבּים בּיּיבּים בּיּיבּים בּיּים בּיּיבּים בּיּים בּיּיבּים בּיּיבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּיּיבּים בּיבּיבּים בּייבּים בּיּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבְיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבִּייִים בּיבּיים בּיבּיים בּיבְיבִּים בּייִים בּיבּיים בּיבּיים בּייִים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּייבּים בּיבּיים בּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיבּיים בּי

וְשָׁן chald. (comme אָפּן héb.). Hithp.: יוֹנְסְנְּחֵּהְ לְּבָאַפַּר יְוֹנְסְנְחִהְ ; Dan. 2. 9, (keri; הְוֹנְסְנְחִהְ לְּבָאַפַּר cheth. Aphel) vous vous êtes préparés, vous êtes convenus de dire. וְסְנִין et וְטְן (emph. שִּשְּיִ, plur. יְסְנִין Chald. m. 1° Temps, fête: מַדּי מְּטְנִי בּבּוּ Dan. 3. 7, 8, à ce moment; יְבָּין וְיַבּין 7. 12, jusqu'au temps et à l'heure; יְיִין וְיָרִין וְיִרִין 7. 25, de changer les fêtes et la loi. — 2° Fois: יְמְלִין תְּלָּבָין הַלָּבָין הַלָּבָין הַלָּבָין הַלָּבָין הַלָּבָין הַלָּבָין 6. 11, trois fois (chaque jour).

וְבַרְמְהָ לֹא חִוְשֹׁר: בַּרְמְהָ לֹא וְבַרְמְהָ Lév. 25. 4, et tu ne tailleras pas ta vigne.

Niph.: לא ראָפר Is. 5. 6, (la vigne) ne sera pas taillée.

II ביי לי Chanter (parler en paroles coupées, comptées et mesurées?). Pi.: אַנְשֵּר לֵיר Jug. 5.3, je chanterai en l'honneur de l'Eternel; אַנְשָּר לָּיָר Ps. 47.7, chantez à la gloire de notre roi; avec l'acc.: אַנְשִּר אַנְירָי שִּׁנְירָי אַנְירָי Ps. 9.3, je chanterai ton nom, à la gloire de ton nom.

— 2° Chanter sur un instrument, jouer: בּיר בְּשׁוֹר וְשֵׁרְרּבֹּי בְּשׁוֹר וְשֵּרְרּבֹי ps. 33.2, jouez en son honneur sur l'instrument à dix cordes.

רְבָּל chald. m. Chant, musique: בְּלְּיִי Dan. 3. 5, et des chants, des concerts, de toute sorte (de musiciens, d'instruments).

ריי chald. m.: בְּרָיָא Esdr. 7. 24, des chantres.

אין m. Nom d'un des animaux purs: Deut. 14. 5, et la girafe (?).

בּתְיבִין f. 4° Chant: און דְּתְּבִין Ps. 81. 3, entonnez le chant. — 2° Musique: אַטְּבְין לֹאַ אַלְּבְין Amos 5. 23, et la musique de tes psaltérions ou de tes luths, je ne veux pas l'entendre. — 3° Ge que l'on chante, célèbre, en général ce qui est le meilleur: אַרָּבְיִין Gen. 43. 11, prenez des choses les meilleures, des meilleurs produits du pays.

יתיי (l'homme chanté, célèbre) n. pr. 1º Zimri, roi d'Israel, l Rois 16. 9, 10. — 2º Zimri, fils de Salu, un des chefs de la tribu de Siméon, Nomb. 25. 14. — 3º I Chr. 2. 6. — 4º 8. 56. — ייִם בּלְּעַלְבֵּי וֹשְׁרִי בָּלֹבְי וַלְבִּי וֹשְׁרִי בָּלֹבְי וַבְּיִי וַלִּי בָּלַבְי וֹשְׁרָ בָּלַבְּי וֹשְׁרָ בָּלַבְּי וֹשְׁרָ בָּלַבְּי וֹשְׁרָ בָּלַבְּי וֹשְׁרָ (l').

ነንሮ! n. pr. Zamran, fils d'Abraham et de Ketoura, Gen. 25. 2.

לְנִי וְזְמֶרֶח רָּהּ : (זְמֶרֶח רָּהּ : Chant (v. זְמְרָח רָּהּ : Exod. 15. 2, Ps. 118. 14, Is. 12. 2, Dieu est ma force (ou ma gloire) et le sujet de mon chant (p. זְּמְרֵהָיִיּ).

ות המים מו אלות היה אלות היה אלות היה אלות היה אלות היה Ps. 144. 13, (les greniers) regorgent de toutes sortes de (produits); selon d'autres, או comme היים, nourriture, provision (v. מון, plur. מון, II Chr. 16. 14, toute sorte de parfums.

ול chald. m. Sorte: וְלֵל וְנֵי וְמָרָא Dan. 3. 5, 7, et toute sorte d'instruments ou de musiciens.

באָלוּ m. Queue: אַנְבּוֹ מִּשְׁרֵּ בּוֹנְבּוֹ Exod. 4. 4, et saisis le serpent par sa queue; au fig., bout: מְשָׁרֵ וֹנְבוֹי וְשִׁבּיִר וֹנְבוֹי בּוֹי גִּשְׁרֵ וֹנָבוֹי בּוֹי גִּשְׁרֵ וֹנָבוֹי בּוֹי גִּשְׁרֵ וֹנָבוֹי בּוֹי גַּבְּיִר וֹנִבוֹי בּוֹי גַּבְּיִר בּי בּוֹי גַּבְּיִב וֹנְבוֹי נְלִיבְּי בְּיִבְּיִב וֹי בּוֹי גַּבְּי בְּיִבְּיִב וֹיִי בְּרִיב וֹי בּרִי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּיב וְלְבִיב בּי בּרִי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְייִ בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְייִ בְּיִבְייִ בְּיִבְייִ בְּיִבְּי בְּיִבְּיִבְי בְּיִבְּיִב בְּיִבְּיִב בְּיִבְּיִב בְּיִבְייִ בְּיִבְייִ בְּיִבְייִ בְּיִבְיי בְּיִבְייִ בְּיִבְייִם בְּיִבְייִם בּיוֹי בּוֹיִב בְּיִבְייִים בּיוֹי בְּיִבְייִים בּיוֹי בְּיִבְייִים בּיוֹי בְּיִבְייִים בּיוֹים בּייִבְייִים בּייִבְייִים בּייִב בּייִי בְּיִבְּייִים בְּבִּייִים בְּיִבְייִים בְּיִבְּייִים בְּיִבְּייִים בְּבִייִים בְּיִבְּייִים בְּבְייִים בְּבִייִים בְּיִבְּייִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְייִים בְּבִייִים בְּבִּייִם בְּיִבְייִים בְּיִבְּייִים בְּיִבְּייִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּייִים בְּיִבְייִים בְּיִבְּיים בְּיִבְייִים בְּבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּייִים בְּיִבְּייִים בְּיִבְּייִים בְּיִבְּיב בְּיִבְּיבִיים בּיוֹים בּיוֹים בּייִים בּייִים בּיוֹים בּייִים בְּיִיבְייִים בְּיִים בְּיִבְיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִבְייִים בְּיִים בְּיִיבְייִים בּייִים בְּייִבְייִים בְּיבּייִים בְּיבְייִים בְּיִבְיבִּייִים בְּיבְיבְיבִייִים בְּיבְּיבְיבְייִים בְּיבְיבְייִים בְּיבְיבְייִים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְיבְייִים בְּיבְיבְייִים בְּיבְיבְייִים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְיבְייִים בּייִים בְּיבְיבְיבְייי בּייִים בְּיבְייים בּייִיים בּייִיים בּייִיים בּייִיים בְּיבְיייים בְּיבְיבִייי בְּיבְיבְייים בְּיבְיייים בְּיבְיבְיייִים בְּיבְיייים בְּיבְיייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִיים בְּיבְּיבְיייִיים בְּיבְייבְיי

ביונב הף על בוערים (עלב Seulem. Pi. Attaquer, tuer la queue de l'armée, l'arrière-garde: ביונב הף על בוערים אַרִיך Deut. 25. 18, qui tua l'arrière-garde de ton armée, tous les faibles qui marchaient les derniers; ביונב איף איין Jos. 10. 19, attaquez-les par derrière.

אָרָן (fut. rapoc. ייון, apoc. פיין) Commettre le péché de fornication, commettre un adultère; avec l'acc.: וָאָתְּ זַנְיִתֹּ רַעָּים שרם Jer. 3. 1, et tu t'es corrompue avec beaucoup d'amants; avec : Ez. 16. 17, tu t'es prostituée à eux; avec הַמִּינִים אַל־בְּנַי־מִשְּרֵים Ez. 16. 26, tu t'es prostituée aux enfants de l'Egypte; part. mi une femme de mauvaise vie : רַיּחִשְׁבֶּחָ לְּוֹינָת Gen. 38. 45, il la prit pour une prostituée; au fig., être infidèle à Dieu, adorer les idoles, suivre les coutumes des idolatres, être superstitieux : ron אַחָרָי אַלֹּחֵי נַבַּר־יָּוּאָרֶץ Deut. 31. 46, et il se prostituera aux dieux des autres peuples du pays; בַּנְנֹתְהָ אָחֲרֵי נֹוֹיָם Ez. 23. 30, parce que tu t'es prostituée, en imitant les peuples; לְנִיּה צַּּיְרֶבְיּבְּיּבְּ Lév. 20. 6, en se prostituant à eux (aux magiciens et aux devins), en leur ajoutant foi. — Aussi des relations des peuples entre eux: הְּבֶּרְבַּיִּרְ זְנְּבְּיִהְ אֶּה־בָּלִּבְּיַהְ Is. 23. 17, Tyr rentrera en relation avec tous les royaumes de la terre.

Pou. passif: דְּמָחְכֵּיְךְ לֹא זְּתְּח Ez. 16. 34, on n'a pas couru après toi pour te courtiser.

Hiph. 1° Séduire, pousser à la prostitution: יְחָשָׁלְּ אָדְיּבְּנְיִף Exod. 34. 16, elles séduiront tes fils à (l'adoration des idoles); אַל־חְחַלֵּל אָת־בְּתְּהְ לְחַוֹּעִיתוּ Lév. 19. 29, ne profane pas ta fille en la livrant à la prostitution. — 2° Intrans., comme Kal: עַּמְרַיִּם Osée 5. 3, tu es tombé en fornication, Ephrain.

nant à la tribu de Juda. Jos. 15. 34, 56.

שונים m. pl. (de רְּיָדְי, le 2° au lieu du n pour former le subst., v. רְּשִׁין). Fornication, adultère, idolâtrie: יוביה לוטגים Gen. 38. 24, elle a conçu en commettant fornication; יַלְבֶּיִר וְּטִנְּיִם Osée 1.2, une femme adultère et des enfants nés d'adultère; אַנְדָּר אָבָּיִר אִינְבֶּל אָבְּיִר וּעִירִ אִינְבֶּל אָבְּיִר וּעִירִ אִינְבֶל אָבְיִר וּעִירִ אַנְבָל אָבְּיִר וּעִירִ אִינְבֶל אָבְּיִר וּעִירִ אַיִּבֶל אָבְיִר וּעִירִ אַיִּבְל אָבְּיִר וּעִירִ אַנְבָּל אָבְּיִר וּעִירִ אַנְבָּל אָבְּיִר וּעִיר אַנְבָּל אָבְיּר dureront les fornications, l'idolâtrie, de Jezabel ta mère.

אולון f. (plur. יְנִיּתִים). Même signif. que קוּנִיתִים וּבְּרָעָתַהְ וּבְרָעָתַהְ Jér. 3. 2, par tes fornications et par ta méchanceté; יְנָטְאוּ אָר־וְנִיתִיכְּם Nomb. 14. 33, ils porteront la peine de vos infidélités.

רוֹנוֹ pl. f.: יְחָצוּה רְחָצוּן I Rois 22. 38, ils lavèrent les armes.

רֹבְיל (fut, רְמִירְע). 1° Abandonner, rejeter: ישׁרָאֵל מוֹרְ אַרָּאָל מוֹרָ Osée 8. 3, Israel a rejeté l'être bon par excellence, Dieu; ישׁרָאַל וַמְּלִּים וַמְּכִּלְימָע Ps. 44. 10, et tu nous as repoussés et couverts de honte; ישׁלֵּים נַמְשֶׁלִּים נַמְשֶׁלִים נַמְשֶׁלִים נַמְשָׁלִים נַמְשָּלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָׁלִים נַמְשָׁלִים נַמְשָׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִם נַמְשָׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָׁלִים נַמְשָׁלִים נַמְשָׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָׁלִים נַמְשָׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָׁלִים נַמְשָׁלִים נַמְשָׁלִים נַמְשָּׁלִים נַמְשָׁלִים נַמְשָׁלִים נַמְשָׁלִים נַמְשָׁלִים נַמְשָּׁבְּים נַמְשָׁלִים נַמְשָׁלִים נַמְשְׁלִּים נַמְשָּׁבּים נַמְשָּׁבְּים נַמְשָּׁבְּים נִים נְּעָּים נַמְּיִּים נַמְּיִּים נַמְיִּים נַמְּיִּים נַמְּיִּים נַמְּים נְּיִּים נַמְּיִּים נַּיְּיִּים נַּיְּיִּים נַּיְּיִּים נַּיְּיִּים נַּיְּיִים נְּיִּים נַיְּיִּים נַיְּיִּים נַיְּיִים נַּיְּיִים נַּיְּיִּים נַּיְּיִּים נַּיְּיִּים נְּיִּים נְּיִּים נְיִּים נְיִּים נְיִּים נְיִים נְיִּים נְּיִים נִיּיִים נַּיִּים נְיִּים נְיִים נְּיִּים נְיִּים נְיִּים נְיִּים נְיִּים נְיִּים נְיִּים נְיִּים נְּיִּים נְּיִּים נְיִּים נְּיִים נְיִּים נְיִּים נְיִים נְּיִים נְיִים נְּיִּים נְּיִּים נְיִים נְּיִּים נְּיִּים נִּים נְּיִּים נְּיִּים נְּיִּים נְּיִּים נְּיִּים נְּיִים נְּיִּים נִים נְּיִּים נְיִּים נְּיִים נְּיִּים נְּיִּים נְּים נְּיִים נְּיִּים נְּיִּים נְיִּים נְּיִים נְּיִים נְּיִּים מְּים נְּיִים נְּיִים נְּיִּים נְיִּים נְיּים נְיִים נְּיִים נְיּים

וְנִים m. pl.: אָנִים וּוְנִים II Chr. 16. 14, des aromes et des parfums, ou des aromes de toute sorte (v. זְיָ).

רְאָלְ Kal inusité. Pi. Sauter, s'élancer: בְּיִלְּשְׁלְּיִן Pi. Deut. 33. 22, (Dan est comme un jeune lion) qui saute, s'élance de Basan; c.-à-d.: Dan se répandra de Basan, s'étendra de Basan bien loin.

אָבֶל לָחֶם: Sueur : אָבֶל לָחָם Gen. 3. 19, à la sueur de ton visage, tu mangeras du pain.

וְנְיִיהְ לְּוְשֵּהְ . (v. וְנְיֶּהְהְ לְּוְשֵּהְ . Terreur: וְנְיִּהְהְ לְּוְשֵּהְ . Deut. 28. 25, tu seras un objet de terreur; נְחָיְ לְּוְשֵּהְ לְּוְשֵּהְ וּלְבֵּהְ Ez. 23. 46, et je les livrerai à la terreur (aux cruautés) et au pillage.

Tur n. pr. m. Gen. 36. 27.

איר m. Peu. Adv. Un peu: מַּתַּר־לָּר Job 36. 2, écoute-moi un peu, et je te dirai, je te prouverai; זְעֵיר שָׁם זְעֵיר שָׁם זְעֵיר שָׁם זְעֵיר שָׁם זְעֵיר שָׁם זְעֵיר שָׁם is. 28. 10, (il faut les instruire) un peu ici, un peu là.

קְרֶן אָחֲרִי זְעֵירָת: chald. adj. Petit: קֶרֶן אָחֲרִי זְעֵירָת Dan. 7. 8, une autre corne petite; ' בְּרְבֵּיְא עִם זְעֵרִיְא Rituel, les grands et les petits.

אָלְיִ (v. יְשַהְ) Éteindre. Kal inusité: זיבָרָה Rituel, ils éteignent la colère par leur prière.

Niph.: יְמֵד נְוְעָבוּ Job 17. 1, mes jours s'évanouissent, sont abrégés.

Niph. : פְּנְים נְוְכָּמִים Prov. 25. 23, et un visage de colère, ou visage triste, de mauvaise humeur.

שְּלָּהְ־עַלְיּתָים וַעְּבֶּהְ rage: שְׁלָּהְ־עַלְיּתָים וַעְבֶּהְרּ Ps. 69. 25, répands sur eux ta colère; בְּיבָּי וַעָּבְּ Dan. 11. 36, jusqu'à ce que la colère de Dieu soit satisfaite, que la peine par lui infligée soit subie; בְּיבַּי בְּיִבְּי Osée 7. 16, à cause de la rage de leur langue, de leurs discours téméraires.

קצלים ביני Prov. 19. 3, son cœur s'irrite contre Dieu; אָנְילִים בּינִי II Chr. 26. 19, et en invectivant contre les prêtres. — 2° Etre triste, abattu: בְּיִיִים Gen. 40. 6, et ils étaient tristes; voit) vos visages plus tristes, plus maigres, que ceux des autres jeunes gens.

אָניִ adj. Indigné, irrité: סֵר וְיָבֶּרְ I Rois 20. 43, triste et irrité, indigné.

קיי בועל אווו m. Golère, rage: מִירְנְעָל מְנֵע מְנָע מְנָע מְנְעָל וּנִע מְנָע מְנָע בּוֹע Jon. 1. 15, alors la mer s'apaisa de sa fureur.

etils ont été délivrés; avec l'acc.: בְּאָתֶּבֶּע Jug. 12. 2, et je vous ai appelés au secours. — La cause pour laquelle on crie est mise avec לְּ, שְׁ ou יְבִּיבְּעָרְ : בְּיִבְּעָרְ יִבְינִי וּשְׁ וּצִּבְּעָרְ יִבְּעָרְ וּשְׁ וּצִּבְּעַרְ יִבְּעָרְ יִבְּעְרְ יִבְּעָרְ יִבְּעָרְ יִבְּעָרְ יִבְּעָרְ יִבְּעְרְ יִבְּעָרְ יִבְּעָרְ יִבְּעָרְ יִבְּעָרְ יִבְּעָרְ יִבְּעְרְ יִבְּעְיִי יִבְּעְרְ יִבְּעִי יִבְּעְיִי יִבְּעִי יִבְּיִי יִבְּעִי יִבְּיִי יִבְּיִי יִבְּיִי יִבְּיִי יִבְּיִי יִבְּיִי יִבְּיִי יִבְּיִי יִבְּיִי יִבְּייִי יִבְּייִי יִבְּיִי יִבְּיי יִבְּיִי יִבְּייִי יִבְּיִי יִבְּיִי יִבְּייִי יִבְּיִי יִבְייִי יִבְּייִי יִבְייִי יִבְּייִי יִבְּייי יִבְּייִי יִבְּייִי יִבְּייִי יִבְּייִי יִבְּייִי יִבְּייִי יִבְּייי יִבְּייי יִבְּייי יִבְּייי יִבְּייי יִבְּייי יִבְּייי יִבְּייִי יִבְּייִי יִבְּייִי יִבְּייִי יִבְּייִי יִבְּייִי יִבְּייי יִבְּייִיי יִּבְּייִיי יִבְּייי בְּייִייי יִבְּייִיי יִבְּייִיי

Niph. Être convoqué, s'assembler: אָרָאָנְשְׁים־נְּוָבֶּקּנְּ Jug. 18. 22, et les hommes s'assemblerent; וַיִּנְבֶּקּיּ בֶּלֹ־יָוֹנֶבְ אֲשֶׁר בָּנֵיר Jos. 8. 16, et tous ceux qui étaient dans la ville furent convoqués, ou s'assemblerent.

Hiph. Appeler, crier, gémir, assembler: מרוֹב עשוּקרם רְוְעִרקה Job 35. 9, ils gémissent à cause de tant d'oppressions (ou d'oppresseurs); רַרָבֶּר אָלֵר Zach. 6. 8, il m'appela et me dit; מַרַבְּר אַלַר בְּרַבְּה Jug. 4. 13, alors Sisara fit assembler tous ses chars.

PV! chald. Crier: קקל בַצִּיב וְיִקּק Dan. 6. 21, il cria d'une voix plaintive.

Pl m. Gri: קינון נְחָנְהְ לְּקוֹל זַצְקָּהְ Is. 30. 19, il sera miséricordieux envers toi (lorsqu'il entendra) la voix de ta plainte.

ואָכָּרִי לְּנַכְּחָה לְּנַבְּּחָה לְנַבְּּחָה לְנַבְּּחָה לְנַבְּּחָה לְנַבְּּחָה לְנַבְּּחָה לְנַבְּּחָה לְנַבְּּחָה לְנַבְּּחָה Job 16. 18, et qu'il n'y ait pas assez de place, d'espace, pour ma plainte, ou: que ma plainte ne soit pas arrêtée par l'espace, qu'elle monte droit au ciel; מְּרַבְּּחָה בְּבּּיִה מִבּיר בְּבַּיִר הַבְּּחָה Gen. 18. 20, le cri contre Sodome et Gomorrhe est très fort.

וֹחְבְּוֹי n. pr. d'une ville dans le nord de la Palestine, Nomb. 34. 9.

שְּׁרֶּכְּי m. pl. 1° Flammes, brandons: מִינְתְּח נְמְיִם Prov. 26. 18, qui lance des flammes. — 2° Chaines, fers:

Ps. 149.8, pour lier leurs rois avec des chaines.

Hiph.: אָם הּדיַנְקִיךְ לֹאִייָסוּר מְשָּׁמָּח Prov. 22. 6, même quand il vieillira il ne s'en éloignera pas; aussi des plantes: אַם־יַנְקִיךְ שָׁרְשׁׁרְ Job 14. 8, quand sa racine vieillit dans la terre.

וְצֵינֵי יְסִיְאֵל מָבְרוּ : יְשִׁינֵי יְסִיְאֵל מָבְרוּ Gen. 48. 10, et les yeux d'Israel s'étaient obscurcis à cause de sa vieillesse.

אַל־תַּלְּיַבְּנִי לְטֵּח זְּקְבָּהְ f. Vieillesse: אַל־תַּלְּיַבְנִי לְטֵּח זְּקְבָּהְ Ps. 71. 9, ne me rejette point dans le temps de la vieillesse, quand je serai devenu vieux; אַנִי דאָא Is. 46. 4, et jusqu'à votre vieillesse je suis le même (qui vous protége), ou : je suis, j'existerai, jusqu'à l'éternité.

בְרְיִּקְנִים הַאָּא לּוּ: m. pl. Vieillesse קרְיִקְנִים הַאָּא לּוּ: Gen. 37. 3, il était le fils de sa vieillesse (qu'il a eu étant déjà vieux).

רְיִי מְשִׁי בְּשִּׁיִּים Redresser, relever: יְי וֹשֵהְ בְּשִׁים Ps. 146. 8, l'Éternel redresse ceux qui sont courbés.

אולין chald. Dresser: אוֹקריה אַנְיּאָרָאּ Esdr. 6. 41, (ce morceau de bois) sera dressé, planté en terre, (et que l'homme) y soit attaché.

PP! 1° Lier étroitement; de la יְּשְׁיִם לְּאָתָב רָּוֹפְּיִם לַּאָתָב רָּוֹפְּיִם לַּאָתָב רָּוֹפְּיִם לַאָּתָב רָּוֹפְּיִם לַאָּתָב רָּוֹפְּיִם לַאָּתָב רָּוֹפְּיִם לַאָּתָב רָּוֹפְּיִם לַאָּתִּב רְּוֹפְּיִם לַאָּבּר וֹ 1'or, qu'on fond, qu'on affine. — 3° Couler: יְּשָׁיִבְּיִ לְאָבּר לְאָבּר לְאָבּר וֹ Job 36. 27, la pluie coule de son nuage.

Pi. Affiner, épurer: brik ppn Mal.

3. 3, il les épurera.

Pou. passif: בְּנֶעָהָם Ps. 12. 7, épuré sept fois.

TEtranger (v. II m).

If m. Ce qui entoure une chose, bord, couronne: Im I Exod. 25. 11, 24, une couronne, bordure, d'or (pour orner l'arche sainte et la table dans le tabernacle).

אָרָלְ (rac. יוּדְיּתְי מְּנְכֵּם: Dégoût: רְּיָּתְי אָלְכָּם: Nomb. 11. 20, et (jusqu'à ce) qu'elle soit un objet de dégoût pour vous, que vous vous en dégoûtiez.

קָבֶּלְ n. pr. Zorobabel, un de ceux qui ont ramené les Juiss de Babylone dans leur pays, Esdr. 2. 2, 3. 2.

12, et d'un torrent dans cette vallée, Deut. 2. 13, 14, près des frontières des Moabites.

קאָרי ווּלָאָר , répandre, vanner, disperser: אָבְּירְיִי שְּשִׁי וְרַתְּילְאָר Nomb.17.2, et qu'il jette le feu loin (de l'autel); et qu'il jette le feu loin (de l'autel); ביני על-פְנֵי תְּבֶּיר בַּלֹּבְי תְּבָּיר עַלִּרְיּמְי לְּתָּבִי וְבָּעִי תְבָּי לְתָּבִי וְיִאָּיִ עְּלְּבְּר . 10. 11, ni pour vanner, ni pour purger le blé; יְאָבֶיר תָאָרָ , et je les ai vannés avec le van (je les ai dispersés) vers toutes les portes (les villes) de la terre.

Niph.: rix year error Ez. 36. 19, ils ont

été dispersés dans les pays.

Pi. 1º Répandre, disperser : יְנֵיֵרִיִּרִיּ בַּב Ez. 6. 5, je répandrai vos os; לְכְלֵּרְרְּתְּ אֲוֹנְהָוּ, 5. 42, je disperserai dans tous les vents. — 2º Pénétrer, connaître: אָרְהִי וְרַבְּיִי וַרְיִרָּ, Ps. 139. 3, tu connais mon aller et mon coucher, c.-à-d. tu me connais, tu me pénètres, soit que je marche ou que je repose; selon d'autres, entourer (v. יוֵר): tu entoures, tu protéges, etc.

Pou.: Pou.: אָשָּׁריוֹנְת בְּרַנֵּחוּ וּבְּבִּוֹנְתוּ Is. 30. 24, qui est vanné par la pelle et le van; qui est vanné par la pelle et le van; קיונית עַל־נְנֵחוּ נְמְּרֵיתוּ Job 18. 15, le soufre sera répandu sur sa demeure; קיוניתוּ Prov. 1. 17, le filet est jeté,

tendu.

ורוע f., rarem. m. (plur. בים et הוֹד). וּיַרעוֹ שָׁבָּלִים יָקְצוֹר Is. 17. 8, וּיַרעוֹ שָׁבָּלִים יָקְצוֹר et dont le bras coupe les épis; des animaux, l'épaule: מַּיִּרֹשֵּ Deut. 18. 3, l'épaule (de la victime); וּבְיַרוֹעַ נְשִׁרָחַ Deut. 4. 34, et avec le bras étendu (prêt au combat). — 2º Force : inv ורוע בשר II Chr. 32. 8, avec lui (n'est que) la force de l'homme ; נַיַּשׂוּא וַרֹעֵי יַדֵיר Gen. 49. 24, les forces de ses mains augmentèrent (ou furent agiles). -3° Violence: ואיש ורוֹב לו האָרֶץ Job 22. 8, l'homme puissant, violent, à lui la terre ; בי זרושות רשעים משברקת Ps. 37. 17, car les bras (la violence) des méchants seront brisés; אַנְשַׁשָּׁהַ Dan. 11. 22, les armées qui arrivent comme un flot.

ארוע m. (du Pi. de יוָרֵע). Co qui a été semé, semence: בָּלְיוֶרַע וַרִּיעָ Lév. 11. 37, toute graine semée: וְּבְּבֶּיתְּי וַרִּיעָּיתְי Is. 61. 11, et comme un jardin fait pousser ses semences, ce qu'on y a planté.

ורות adj. f. pl. (v. II m part.).

לְרְיִלְ m. Action d'arroser, de féconder: קרְבִּיבִים זְרִיְדְּן אָרֶץ Ps. 72. 6, comme des averses qui arrosent, ou fécondent, la terre; selon d'autres, subst., averse, ondée, synonyme de combet.; les averses, les ondées, (qui tombent) sur la terre.

וְרְיֵיר Fort ou agile : יְרִיִּד מְּחְפַים Prov. 30. 31, le fort ou l'agile de cuisses, nom d'un animal ou d'un oiseau : lé-

vrier, zèbre, gazelle, cerf, ou le sausonnet (?).

תוְנְתְּח מִּחְשְׁהְ אִירָהְ). Luire, briller, rayonner, paraître: יְנְתָּח מְּחְשָׁהְ אִירָהְ Is. 88. 40, ta lumière brillera dans les ténèbres; שֶׁפֶשׁ וְיִינְהִי וְלִיבִר Nah. 3. 17, dès que le soleil brille, est levé, ils s'en vont; יְרֵי עֶלֵיהְ וְיִר עֶלֵיהְ וְיִר עָלֵיהְ וְרִי וֹלְי וֹבְּי וֹבְי וִבְּי וֹבְי וְבִי וֹבְי וִבְּי וֹבְי וְבִי וֹבְי וִבְּי וֹבְי וִי וֹבְי וֹבְיוֹי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְיי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְייִי וְיִי בְּיִי וֹבְי וֹבְיי וֹבְי וֹבְי וֹבְיי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְיי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְיי וֹבְי וֹבְיי וֹבְי וֹבְ

Hiph. Faire briller: * אַלְהָים רַוְרֵיתָ שְׁבְּשׁוּ Rituel, Dieu fera briller son so-

leil.

חתן m. Action de briller, de rayonner: אָלְבָּרִם לְּנֹבָּם זְרַתַּהְ Is. 60.3, et les rois (marcheront) à l'éclat de tes rayons, de ta lumière.

n. pr. 1° Zerah, fils de Juda et de Thamar, Gen. 38. 30, Nomb. 26. 20. — 2° Fils de Reouel, 36. 13. — 3° Fils de Siméon, Nomb. 26. 13. — 4° Fils de Gerson, 1 Chr. 6.6. — 5° Zerah l'Éthiopien, II Chr. 14. 8.

וֹרְחָי nom patron. de זַרְחָי Nomb. 26. 13, 20.

וֹרְחְיָה n pr. m. 4° I Chr. 5. 32. — 2° Esdr. 8. 4.

De Couler, inonder, emporter: אָרֶקְיּהְיּיִּי Ps. 90. B, tu les emportes comme un torrent, ils sont comme un sommeil, s'évanouissent comme un rêve.

Pi. ou Pou.: יְרְכוֹּ מֵרֶם עְבוֹּת Ps. 77. 18, les nuées ont versé de l'eau par torrents.

בּתְּרֶשׁ מֵּרָט מָרָט Is: 28. 2, comme l'inondation causée par un délugo d'eau; בְּתָּרִשׁ בָּרָט מְרָט בָּרָט מָרָט בָּרָט מְרָט בָּרָט מְרַט בָּרָט מָרַט בָּרָט מָרַט בָּרָט מִרַט בָּרָט מִרַט בְּרַט מִרַט בַּרָט בְּרָט מִרַט בְּרַט מִרַט בַּרַט מִרַט בְּרַט מִרַט בַּרַט בְּרַט מִרַט בַּרַט בְּרַט בְּרַט מִרַט בַּרַט בְּרַט מִרַט בַּרַט בַּרַט בַּרַט מִרַט בַּרַט בּרַט בּרַי בּרַט בּרַי בּרָּב בּרָּט בּרַט בּרַט בּרָט בּרַט בּרַט בּרַט בּרַט בּרַט בּרַט בּרַט בּרָּי בּיבְיבָּי

וֹנְמָהוֹ f. Semence, sperme: וְיִבְּהוֹ וֹנְיִתְּהוֹ

בּהְבֶּחָב Ez. 23. 20, et leur semence est comme la semence des chevaux, leurs passions sont bestiales.

Niph.: מצברתם ונדרתם בנד בצ. 36.9, vous serez labourées et ensemencées; לא־רַנְּרָל Nah. 1. 14, il ne restera plus désormais aucun souvenir de ton nom, ou : aucun de tes enfants ne portera plus ton nom, tes titres; וְנַרְעָה וְרַכ Nomb. 5. 28, et elle concevra, elle aura des enfants.

Pou.: אַכְּבַל־יֹרֶכּנּ Is. 40. 24, et ils n'ont pas été semés.

Hiph.: בְּשֶׁה מָּחְיִרבּ Gen. 1. 11, de l'herbe qui porte, produit, la graine; בְּשֶׁה מָּר תַּוְרֵיבְּ Lév. 12. 1, une femme qui conçoit.

 fois const. מְּוְרֶעֹּהְיְתְי הְּאָא : וְּרֶעֹּ Nomb. 11. 7, (la manne) était comme la graine de coriandre; בֶּל־וְרֵע יְשִׁרָאֵל Ps. 22. 24, tout le peuple d'Israel.

ער chald. Même signif. que בּוֶרֵע אֵנְטָא Dan. 2. 43, avec la semence, le sang humain.

ורְעִׁים m. pl. Légumes: וְיִבְּטִּילָט מִרְ Dan. 1. 12, qu'on nous donne des légumes.

וְרַעְלִים m. pl. Légumes : רְלַתֵּל לָּחָם Dan. 1. 16, et il leur donna des légumes.

Pou.: פֵּד מֵי נְבָּח לֹאִ־וֹרֵק כְּלָיוּ Nomb. 19. 13, car l'eau de lustration n'a pas été aspergée sur lui.

ורש n. pr. de la femme de Haman, Esth. 6. 13.

תְּרֵת אָרְכּוֹ וְתְרָת רְתְתְּת וֹ בּשְׁתֵּת וּ בּאַרָת תְּתְתְּת בְּעִת בּאַרָת בּאַר בּאָר בּאַר בּאָר בּאָר בּאָר בּאָר בּאָר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָר בּאָר באַר בּאַר בּאָּב בּאָר באַר בּאַר בּאָר באַר באַר בּאַר בּאַר באַר בּאַר בּאַר באַר באַר באַר

NIM! n. pr. m. Esdr. 2. 8, Néh. 7. 43.

DD! n. pr. m. I Chr. 23. 8.

n. pr. Sethar, un des sept eunuques du roi Assuérus, Esth. 1. 10.

П

ה Heth (bheth). האה huitième lettre de l'alphabet. Comme chiffre, ה signifie 8. Son guttural, il se permute avecn(v. ה), avec ב, אַב et אָהַ (v. תַּיִּן); mais aussi avecles palatales. Exemples:

ירל et ליה trembler, craindre; לבָּגְּ limiter, lier, et בְּבָּל chaîne; בְּנִיל (v. Hiph. 2°) et חָנֵר aiguiser, בְּנִר et חָנֵר entourer, מְנֵר וֹיִנְי lier, et בְּנֵי vaincre; חָנֵר creuser, et penterrer; בְּנֵת enterrer; בַנָּת couper, tailler.

163

ארח. Endroit caché, sein, intérieur (v. אָבְּהְ פּוֹתְּבְּר שֵׁנִינִי): לַּפְּפּוֹן בְּחְבָּר שֲנִינִי Job 31. 33, si j'ai caché mon iniquité dans mon sein; selon d'autres: par mon amour (v. קָבָב), si j'ai aimé l'iniquité au point de la cacher.

בין Cacher. Kal inusité. Niph. Se cacher: אָלְרְתְּבֶּא אֲלַרְתְּבָּא וֹשָׁרָם Jug. 9. 5, car il s'était caché; חָבָּה אֶלַרְתְּבָּלִים I Sam. 10. 22, part., à l'heure qu'il est, il est caché auprès du bagage; רְאַבְּיִרִם Job 29. 8, quand les jeunes gens me voyaient, ils se cachaient, s'éloignaient par respect; רְבָּאָבֶּים בַּהְּעָרָח Jos. 10. 17, cachés dans la caverne. Suivi d'un inf.: קֹבְּאַרָּ לְּבְרִתְּ לִבְּרִתְ לִבְרִתְ Dos. 17, cachés dans la caverne. Suivi d'un inf.: קְבָּאַרְ לְבְרַתְ בַּרְּעָר בַּרְנִינִר נִינִרִים נִינְינִיר נִינְרַבּיּע נִינְרַבּיּע נִינְרַבּיּע נִינְרָבּיּע נִינְרָבּיּע נִינְרָבּיּע נִינְינִינְיִים בּּיִּעְרָם נִינְינִיר נִינְרָבּיִּע נִינְינִים בּיִּעְינִים נִינְינִים נִינְינִים בּיִּעְרָם נִינְינִים נְינִים נִינְינִים נִינְינִים נִינְינִים נִינְינִים נִינְינִים נִינְינִים נִינְינִים נְינִים נִינְינִים נִינִים נִינְינִים נִינִים נִינִים נִינִים נִינִים נִינְינִים נִינִים נִינִיים נִינִיים נִינִים נִינְיים נִינִים נִינִיים נִינִיים נִינִיים נִינִים נִינִים נִינִים נִינִים נִינִיים נִינְייִים נְינִים נִינְיים נִינְיים נִינִיים נִינִים נִינִיים נִינְיים נִינְיים נִינְיים נִינְיים נִינִיים נִינְיים נְינִים נְינִיים נִינְיים נִינְייִים נְייִים נְינִיים נְינִים נְינִיים נִינְייִים נְינִים נְינִים נְינִים נְינִים נְינִים נִייִים נְינִיים נִינְייִים נְּיִים נְינִייִים נְינִים נְינִים נְינִים נִינְייִים נְינִיים נִייִים נְינִייִים נְינִייִּים נִינִיים נְינִיים נְינִיים נִינִים נְינִים נְינִיים נְינִיים נְייִים נְייִים נְּייִים נְייִים נְינִיי

Pou.: יַחָרָאיּ בְּנְרֵדְיּצְרָץ Job 24. 4, tous ensemble ils sont forcés de se cacher, les pauvres du pays; צִינֵי צֶּיֶץ (cheth.) les humbles du pays.

Hiph. Cacher, au fig. protéger: מְּתְבְּיְאָרִים Jos. 6. 25, et תְּתְבְּיְאָרִים Jos. 6. 25, et מְתְבְּיְאָרִים Ios. 6. 25, et מְדִּי בְּתְבְּיְאָרִים וּבְּיִאָרִי בּיִר בְּתְבִּיאָרִי Is. 49. 2, sous l'ombre de sa main il m'a protégé.

Hoph.: נְבְבָתֵּי כְלָאִים תְּחְבָּאנּ Is. 42.22, et ils ont été renfermés dans des prisons.

Hithp:: יְהַשְּׁמֵשׁ הְשָּׁהֶשׁ הְשָּׁהָשׁ Gen. 3. 8,
Adam et sa femme se cacherent; מָאָבּוֹן
Job 38. 30, les eaux se cachent et (se durcissent) comme une pierre; quand il gele, la surface de l'eau devient dure et compacte, et on ne voit plus les caux dessous.

אָף הֹבֵב עַבְּים: Deut. 33. 3, aussi il aime les peuples (les tribus d'Israel).

 $\supset \supset \sqcap$ (l'aimé) n. pr. Un des noms du beau-père de Moïse, Nomb. 10. 29.

קרה (v. חָבָה) Se cacher: חָבָּר בְּמְצָט־רֶנָזּצּ Is. 26. 20, tiens-toi caché pour peu d'instants.

Niph. לְתַּיְבֵּח בְּשְׁבֶּח II Rois 7. 12, pour se cacher, se mettre en embuscade, dans la campagne.

י תְבָּה וֹתְבָּה (v. בְּהַרָּח: תְּבָּה Aboth, un amour particulier.

בולְה chald. f. Violation, crime: חבולָה לא בַּבְרַת Dan. 6. 23, je n'ai commis aucun crime.

תְּבוֹר n. pr. Habor, contrée en Assyrie, II Rois 17. 6, 18. 11; selon d'autres, un fleuve, le même que בָּבָּר Chaboras, et ils traduisent: Chaboras (fleuve de Gozan).

י תְבוּרָהָא Rituel, la sainte assemblée.

שׁבֶּה (fut. בַּחְבֵּט Secouer, battre: קּרְ הַּחְבַּט בַּיחְבָּט Deut. 24. 20, quand tu secoueras ton olivier (pour faire tomber les fruits); הַבָּט הַבָּט Jug. 6. 11, battant le froment.

Niph. passif: מֵר בַּמֶּבֶּח יַחְבֶּט מְצָח Is. 28. 27, mais l'aneth ou la vesce (?) est battu (se bat) avec un bâton, une baguette.

יְבִּיב אָדָם adj. Cher, aimé: חָבִּיב אָדָם Aboth, l'homme est aimé (de Dieu); הַבִּיבִין יִשְׂרָאֵל Aboth, Israel est cher, aimé (de Dieu).

마다 (protégé de Dieu) n. pr. m. Esdr. 2. 61.

וֹתְבֶל (fut. תְּבֵל et בְּחָבְׁת Tordre, tordre des cordes; de là תְּבֵל corde (ע. תְּבָל et בַּחָר). — 2° Lier, forcer quelqu'un par des gages, le forcer à payer en lui enlevant des gages: בְּבָל מִּאַ תְּבָל Ab, il ne retient pas le gage (à son débiteur); בַּחָרָם תָּבֶב לַ בַחִים תַּבֶב Deut. 24. 6, on ne doit pas prendre pour gage le

moulin à bras, ni les meules, ou: ni la meule de dessous (gisante), ni celle de dessus (courante), v. יְבַלּיּבֶּי, בְּיִבְיִּרָּ, Job 24. 9, et ce qui est sur le pauvre, ses habits, ils les prennent en

gage.

Pi. Se tordre, éprouver des douleurs vives, spécial. les douleurs de l'enfantement, enfanter: אָשָּהָ בְּּשָׁהְיּ בְּּשָׁהְ Cant. 8. 5, là ta mère t'a enfanté (dans des douleurs); au fig.: יְחַבֶּל־אָוֹן Ps. 7. 15, il enfante ou conçoit le méfait, l'iniquité.

II בְּלְהָ Blesser, offenser, mal agir: חֲבֵל הֶבְלְנֵּי לָּהְ Néh. 1. 7, nous t'avons offense, nous avons violé tes lois; אֹדָה לֹצִּי Job 34. 31, je ne pécherai plus.

אוף. Se nuire, se perdre: בָּז לְּרָבֶּר Prov. 13. 13, celui qui meprise la parole (de celui qui l'avertit) se perd,

ou se nuit à lui-même.

Pi. Ruiner, détruire: סְּחַבְּלִּים כְּיָמִים בּרָמִים בּרְמִים בּרְמִים בּרְמִים בּרָמִים בּרְמִים בּרְים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּים בּיבּים בּיבְים בּיבּים בּיבּ

Pou.: רוּחִי חִבְּלָּח Job 17. 1, mon esprit est brisé; יְחְבֵּל עֹל מְּמְנֵי־שְׁמֶן Is. 10. 27, et le joug sera brisé devant celui qui

est oint (v. קירם, קיף b).

לְבְּלְּהִי Chald. Pa. Blesser, ruiner: רְלָּא Dan. 6. 23, ils ne m'ont pas blessé, ne m'ont pas fait de mal; לְבִיבֶּלָה Esdr. 6. 12, pour ruiner cette maison de Dieu.

Ithpa. דֵּר לְפֶּלְמִרן לָא תִתְחַבֵּל Dan. 2. 44, (un royaume) qui ne sera jamais dé-

truit.

תֶּבֶלִי m. (plur. תֶבְלִּים, const. תֶבְלֵי rac. I הְבְלֵי יוֹלֵיָה, v. Pi.). Douleur: הֶבְלֵי Osée 13. 13, les douleurs d'une femme qui accouche; בְּבֹאִ־לָּהְ תַּבְלִים Jér. 22. 23, quand les douleurs t'attaqueront.

קָּלָל m. (une fois fém., Soph. 2. 0; plur. קּבְלִים, const. בְּבַּלִים et קָבְלִים, rac. נְשִּיְרָבָי, t° Corde, cable: הַבְּלִים, f° Corde, cable: הַבְּלִים בַּחָבֶל Jos. 2. 45, elle les fit descendre par une corde; הְבָּלִ תַבֶּלְתָּבְ Eccl. 42. 6, le cordon d'argent.— 2º Cordeau:

בּחַבֶּל תְּחָלֵכְ Amos 7. 17, ton sol sera partagé au cordeau. — 3º Ce qui a été mesuré au cordeau, le champ, la part meme : אורל אחד נחבל אחד Jos. 17. 14, un seul lot, une seule part; תְּבֶלִים נָחָלוּד לי בוניסים Ps. 16. 6, (une part) un héritage m'est échu dans une contrée délicieuse. — 4º Pays, contrée en général : בּוֹרַתְּבֶל אַרְהַנוֹ Deut. 3. 4, tout le pays d'Argob; חבל חים Soph. 2. 5, 6, la contrée près de la mer, la côte. — 5° Chaine, piège: וּבְּתַבְלֵּר תַּשָּארוֹי Prov. 5. 22, (le méchant est lie) par les chaines de ses péchés; בַּמִין בָאָרֵץ Job 18. 10, le piège (qui lui est préparé) est caché sous la terre. — 6° Troupe: מַבֶּל נְבָאֵים I Sam. 10. 5, une troupe de prophètes. - 7° (de 1 מבל 2°) Gage: וּבְעֵר נַבְרִיָה הַבְּלֵחוּ Prov. 27. 13, et pour une étrangère (prends-lui) son gage. — 8° יחבל נפרץ Mich. 2. 10, et la douleur sera forte, ou : la ruine sera complète.

תַבל לא רָשִיב : הַבל Ez. 18. 12, il ne rend point le gage

קבוֹלְה f. Gage: חֵבוֹלְה Ez. 18. 7, il rend le gage (qu'on lui a donné) pour sa créance.

רבל chald. m. Lésion, blessure: חַבְּל לָא־אָרְחֵי בְּחוֹן Dan. 3. 25, aucune lésion n'est en eux, ils n'ont aucun mal.

לְּטֶּח יִשְׂוֵא : chald. m. Dommage הְבֶּלֶא בּלָא Esdr. 4. 22, pour que le dommage ne devienne pas plus fort.

אַרָּשׁרָבּה m. Mat (parce qu'on y attache les cordes, v. בְּשַׁרָבּ, Ex. unique: בְּשׁרָבּּלּי אָרְשׁרָבּ Prov. 23. 34, comme un homme qui dormirait au haut d'un mât; selon d'autres, בְּשָׁרָ comme בְּשׁרָ cable: comme un homme couché à l'extrémité du câble de l'ancre, c.-à-d. dans la mer même (comme dans le premier hémistiche בְּבֶּבּריָם ; ou בְּתַּר vaisseau: בַּשׁרִ מִּבּלִים au bout du vaisseau.

סבל ה. (ע. לְבֶבְ חַחְבֵּל Pilote: בֵב תַּחְבֵּל Jon. 1. 6, le mattre pilote; תַּבְּל בַּבְּ בַבְּרָבְ Ez. 27. 8, ils étaient tes pilotes.

חבל

חקלים m. pl. (v. II קבל Destructeurs : אַלְאַחַר מַרָאחָר װֹבָלָים Zach. 11. 7, et l'un je l'ai appelé: les destructeurs, ou la destruction.

אַלָּח f. Le nom d'une fleur: אַנִּי קישרון Cant. 2. 1, je suis un lis ou une rose de Saron (v. Is. 35. 1).

תּצְּנְיָת n. pr. m. Jér. 35. 3.

Pan (inf. pan) Entrelacer, embrasser: piana ro Eccl. 3. 5, (il est) un temps pour embrasser; הַבְּסִיל חֹבֶק אַידי Eccl. 4. 8, l'insensé met ses mains l'une dans l'autre (reste dans l'inertie).

Pi.: Job 24.8, ils embrassent le rocher, ils se mettent à couvert sous les rochers; יחובקילו Gen. 29. 13, il l'embrassa; מר תחבקתו Prov. 4. 8, si tu l'embrasses, si tu t'attaches à elle.

אָרָת m. Action d'entrelacer : פַעָם יהים Prov. 6. 10, 24. 33, mettre un peu les mains l'une dans l'autre (un peu de paresse).

חבקוק n. pr. Le prophète Habacuc, Hab. 1. 1, 3. 1.

וקבר (comme לבה lier) 1º Intrans. Etre lié, attaché; s'assembler : מתר כחשת השלו לבית יחיבה Exod. 28. 7, à (l'éphod) seront attachées deux bandes qui passeront sur les épaules ; בל-אַלָּדוּ הַבְּרוּי Gen. 14. 3, tous ces (rois) s'assemblèrent; חבור עצבים אַמְרַיִם Osée 4. 17, Ephraim est attaché aux idoles. — 2º Conjurer les esprits, enchanter : חובר קבר Deut. 18. 11, qui conjure les esprits, ou les animaux de toute espèce, pour faire le sortilege; ביים חבר Ps. 58. 6, qui fait des enchantements, des sortiléges.

Pi. Joindre, lier, associer: הַיְּמֶבֶּרָת בייריטיז Exod. 26. 9, tu joindras les cinq rideaux ensemble; יַרָדוּבְרֵדוּי מָמוֹי II Chr. 20. 36, il sit une alliance avec lui, littér, se l'associa.

Ps. 122. 3, כְּטִיר שֵׁחְבָּרָת־עָּה יַחְהַיּ Ps. 122. 3, comme une ville dont (toutes les parties) sont bien liées entre elles, ou : avec laquelle (les villes environnantes) sont liées, ou : une ville qui réunit tout en elle; une fois אַמָּה הַאוֹת : הַיּתְבְּרָהְ הְיִבְּרָהְ Ps. 94. 20, le trône de l'iniquité peutil être associé ou comparé à toi?

Hiph .: אַקאַרבָה עַלֵּיכָם בְּמְלֵּים Job 16. 4, je voudrais me lier avec vous par des paroles, ou me lier avec des paroles, m'armer de paroles contre vous; "Rituel, qu'on puisse לַחֲפָשָׁיל לוּ לַחַחְבַּירָת Rituel, qu'on puisse comparer à lui, lui associer.

Hithp. S'associer, faire alliance: אַחָוּרָהּ עִם־אַחָוּרָהּ II Chr. 20. 37, parce que tu as fait alliance avec Ahazia; אַתְּחַבֵּר יְהוֹשָׁפָני 20. 35, Josaphat se lia, fit alliance (k pour n).

יברו עליו חברים: Job 40. 25, les pêcheurs associés s'en régaleront-ils? ou: les marchands associés l'achèteront-ils? (V. le même ex. מַרַח a II מַרָּח.)

קבר subst. et adj. Associé, ami: דבר ראא לאיש משחירת Prov. 28. 24, il est le compagnon d'un brigand, c.-à-d. il est malfaiteur comme lui ; fem. הַבֶּרָת: תרחה מברחה Mal. 2. 14, elle est cependant ta compagne ; plur. וַלְבְנֵי : חֲבַרִים רשראל חבריד Ez. 37. 16, et pour les enfants d'Israel ses alliés, ses amis.

chald. m. Compagnon, camarade : דְּנָיֵאל וְחֲבֶרוֹחִי Dan. 2. 13, Daniel el ses camarades.

תַּבֶּר : m. 1º Association, ligue תְּבָּר סַּחַנִּים Osée 6. 9, la bande des prêtres; יברה חבר Prov. 21. 9, et (dans) une maison commune. — 2º Enchantement, sortilége: יחבר חבר 18. 11, qui fait du sortilége (v. חבריה; חבריה; Is. 47. 9, tes enchantements, ou tes enchanteurs.

קּרָר n. pr. 1° Heber, fils de Beriah, Gen. 46. 17. - 2º Heber le Cinéen, Jug. 4. 11. - 3° I Chr. 8. 17. -4° 4. 18.

הַבְּרָבְרוֹת f. pl. Taches, raics variées: יַנְפֵר הַבַּרְבָּרֹחָיד Jér. 13. 23, la panthère ou le tigre (peut-il changer) ses taches (ses raies) de diverses couleurs?

בּרֶבֶת chald. f. Compagne, autre: הַיְנָתוֹי ההבקתבר Dan. 7. 20, et elle paraissait plus grande que les autres (bêtes). קרְרָהְ לְּתְבְּרָח לְּתְבְּרָח f. Société, liaison: יְאָרָח לְתְבְּרָח Job 34. 8, il marche en société avec ceux qui commettent l'iniquité, il s'associe à eux.

קרְרוֹן n. pr. 1° Hébron, ville de la tribu de Juda, appelée d'abord קרְבִּי Jug. 1. 10, résidence de David pendant plusieurs années, II Sam. 5. 5.

— 2° Hébron, fils de Kehath, Exod. 6. 18; nom patron. קרְרוֹנִי Nomb. 3. 27. — 3° I Chr. 2. 42.

קבְרִי nom patron. de הֶבְּרִי זº, Nomb. 26. 45.

וְהֶבֶּרֶת f. Compagne (v. הֶבֶּרֶת).

הקקח f. Jonction, assemblage, attache: תּשְׁבְּיָח הַצְּיָח Exod. 26. 10, l'autre attache, les autres cinq rideaux attachés les uns aux autres.

יוֹבְשׁ (fut. בַּחָבָשׁ et בַּחָבָשׁ 1° Lier, fixer, attacher, tourner, panser, guérir: אים פגע ביום Evod. 29. 9, tu leur mettras des mitres sur la tête, exact. tu leur attacheras des mitres; יסיה חבוש לראשי Jon. 2. 6, l'algue est tournée autour de ma tête; פר הוא רַכָּאִיב Job S. 48, car il blesse et il panse; לא־אַחָרֵת חֹבֵשׁ Is. 3. 7, je ne suis pas le médecin, je ne saurais panser; selon d'autres : je ne serai pas le juge, le maître. — 2º Dompter, régner: קאָת שׁיַבֶּע יַיְדְבְּוֹשׁ Job 34. 47, celui qui hait la justice doit-il régner? ou : (Dieu) guérira-t-il, absoudra-t-il, l'ennemi de la justice? — 3° Seller: חבשר בלי החסור 1 Rois, 13. 13, sellez-moi mon ane.

Pi. Panser, lier, empêcher: שְּׁמְתֵּבֶּי בְּיִתְבּוֹתְם Ps. 147. 3, il panse leurs plaies; מַבְּכִי נְתְרוֹת חָבֵּש Job 28. 11, il lie, empêche les fleuves de s'écouler, de filtrer.

Pou.: אָרְהָשָׁלְּאִרְהְעָּלְּאַרְ Ez. 30. 21, et vois! il (le bras) n'a pas été pansé.

עַבְשָּׁים הַחְבָּחִים : m. pl. Poêle הַחְבָּחִים Ghr. 9. 31, les oblations qu'on faisait frire dans la poêle.

קג et און m. (rac. הָגָּג, const. הָר, plur. הָּגָּה). Fête, la victime destinée au sacrifice de fête: תָּגָּהְ Exod.

32. 5, demain sera la fête de l'Éternel, en son honneur; בתוגרם הבתוגרם Ez. 46. 11, et aux jours de fêtes et de solennités. — במרביתור Exod. 23. 18, la graisse de mon sacrifice, de l'animal sacrifié le jour de ma fête; אַפְרִבּיִתְּרַם Ps. 118. 27, attachez la bête, le sacrifice de fête, avec des cordes.

אַלְּחָ f. Effroi, terreur (de תַּנֵּב chanceler): נְחָיְהָת צְּרָבֶּם לְתְּצָּרִים בְּתְּבָּת נְחִיבָּת נְתְּבָּת נִחִיבְת לִּמְצִרִים לְתָּבָּת Is. 19. 17, la terre de Juda deviendra l'effroi, la terreur, de l'Égypte.

קאָר m. Espèce de sauterelle : יְצָּקִדּ בְּיִּהָינִ בּערְנִינִּ בַּעְּרָנִינּ בַּעְּרָנִינּ בַּעְּרָנִינּ בַּעְּרָנִינּ בַּעְרָנִינּ בַּעְּרָנִינּ בַּעְרָנִינּ בַּעְרָנִינִּים בּעְרָנִינִּים בּעְרָנִינִּים בּעְרָנִינִּים בּעְרָנִינִּים בּעְרָנִינִּים בּעְרָנִינִּים בּעְרָנִינִּים בּעְרָנִינִּים בּעְרָנִים בּעְרָנִינִּים בּעְרָנִים בּערִים בּערִבּים בּערָבִּים בּערִבּים בּערָבִּים בּערִבּים בּערִבּים בּערִבּים בּערָבּים בּערִבּים בּערָבּים בּערִבּים בּערִבּים בּערִבּים בּערִבּים בּערִבּים בּערָבּים בּערִבּים בּערָבּים בּערִבּים בּערִבּים בּערִבּים בּערִבּים בּערִבּים בּערִבּים בּערִבּים בּערְבִּים בּערִבּים בּערִבּים בּערָבּים בּערִבּים בּערִבּים בּערִבּים בּערִבּים בּערִבּים בּערִבּים בּערִבּים בּערִבּים בּערְבּים בּערִבּים בּיבּים בּערִבּים בּיבּים בּערִבּים בּערִבּים בּיבּים בּיבּים בּערִבּים בּערִבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּערִבּים בּערִבּים בּיבּים בּערִבּים בּיב

237 n. pr. m. Esdr. 2: 45.

ក្នុរុក្ក n. pr. m. Esdr. 2. 44; អនុវុក្ Néh. 7. 48.

תוג חוג חוג חוג (rac. יוֹנְיִי חַיּבְּיִי חַשְּלֵּב יוֹי חִיּבְּיִי חַשְּלֵב יוֹי חִיּבְיִי חַשְּלֵב יוֹי חִיבְּיִי בְּעַבְּיִי תַשְּלֵב יוֹי (Cant. 2. 14, ma colombe (retirée) dans les creux du rocher; שֹׁלְבִי תַשְּלֵב וֹיִי מַעְּלֵב יוֹי (Jér. 49. 16, toi qui habites sur les cimes des rochers.

קגר קגר , adj. (rac. קגר). Qui est ceint: בְּמֶרְתְנֵיהָם Ez. 23. 15, ceints d'une ceinture sur leurs reins.

תונור נְחָנֵת לַתְנֵעֵנִי m. Ceinture: תַחְנֵוֹר Prov. 31. 24, elle donne la ceinture au marchand, ou elle lui vend des ceintures; זְיֵבֵר תְּוֹרוֹן I Sam, 18. 4, et même sa ceinture, on son baudrier.

'PD (le fêté, le solennel?) n. pr. Le prophète Aggée, Agg. 1. 1.

ንቦ n. pr. Haggi, fils de Gad, Nomb. 26. 15; nom patron., idem.

י חָבְינֶת חָרֶגֶל f. Gélébration : חֲבִינֶת célébration de la fête.

תְּנְיָה (fête de Dieu) n. pr. m. I Chr. 6. 45.

חַנְּיִח n. pr. Haggith, femme de David, mère d'Adoniah, Il Sam. 3. 3.

קְּלְלְהְ (perdrix?) n. pr. Haglah, fille de Selophad, Nomb. 26. 33.

קבר (fut. האותי) Ceindre; avec un double accusatif : יְהַגַּרָם אֹהָם אָבְנָם Exod. 29. 9, tu les ceindras de ceintures; ו נַנְּחְנֹּר דָּוִד אָת־חַרְבּוֹ I Sam. 17.39, David se mit l'épée au côté; אַכְהַדּעָשׁן Joel 1. 8, (une jeune fille) revêtue d'un sac; avec בְּ: מְנְרָח בְּילוּ מְחָנֵיתְ Prov. 31. 17, elle ceint ses reins de force; יְנִיל גָּבֶנוֹת Ps. 65. 13, et l'allègresse entourera les collines de tous côtés, littér. les collines se ceindront d'allégresse ; תַּמְשָּׁמָת אַל חֹנֵר מְּמָשָתוּ I Rois 20. 11, que celui qui ceint les armes ne se vante comme celui qui les ôte, c.-à-d. qu'on ne se vante avant le combat comme après avoir vaincu; שַּאַרִית חַשׂת านกุฎ Ps. 76. 11, tu t'armeras de colère contre les autres, les ennemis qui nous restent encore, ou: tu lieras, dompteras, la fureur des autres. (V. הֶּרֶב,)

heb. Un (pour پیته). Ex. unique:

רָדֶּבֶּר־תַּוֹר אֶח־אַחַד Ez. 33, 30, et l'un dit à l'autre.

ברול בברול (אָרַר Prov. 27. 17, Prov. 27. 17, Prov. 27. 17, קור Prov. 27. 17, קור ואיש יחד פּנירבעאר פּנירבעא פּנירבע פּנירבע פּנירבע פּנירבע פּנירבעא פּנירבע פּירבע פּנירבע פּירבע פּנירבע פּניירבע פּניירבע פּניירבע פּניירבע פּנירבע פּניירבע פּיירבע פּיירבע פּיירבע פּניירבע פּיירבע פּיירבע

Hoph.: הַּחָבֶּה Ez. 21. 14, l'épée

est aiguisée.

dad, fils d'Ismaël, Gen. 25. 15.

תַּחָהְ (fut. apoc. יְתַהְּה) Se réjouir : יַתְּהְיּ Exod. 18. 9, Jethro se réjouit ; בְּתְהִיּ בָּעִהְיּ שָׁנְּתְּוּ בִּעְהַי שָׁנְתְּוּ בִּעְהַי שָׁנְתְּוּ בִּעְהַי שָׁנְתְּוּ בִּעְהַי שָׁנְתְּוּ בִּעְהַי שָׁנְתְּוּ Job 3. 6, qu'elle ne se réjouisse pas entre les jours de l'année (selon d'autres, de בְּתָּה qu'elle ne soit pas comptée, unie, aux autres jours).

Pi. Réjouir : որթերդ տորոր Ps. 21. 7, tu le ranimes par la joie, tu le remplis

de joie.

חדור m. (rac. קונד). Pointe, objet pointu: אַרָּבֶּי חָרֶשׁ Job 41. 22, des morceaux d'argile pointus (v. שֶׁרָשׁ).

קרְנָה יִי : Joie קרְנָה Neh. 8. 10, que la joie de l'Eternel soit votre force, votre bouclier; aussi chald. בְּיִדְיָה avec joie, Esdr. 6. 16.

קריך n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Hadid, Esdr. 2.33, Néh. 11.34.

קרויף וּרְרָשׁוִיף Dan. 2. 32, sa poitrine et ses bras étaient d'argent.

et יְּחַבֵּל (fut. בֶּּהָבֶל) Gesser, manquer, negliger, laisser, c.-à-d. ne pas

faire: יַבּחָהָלֹּג לְבְנֹח חַעִּיר Gen. 11. 8, ils cessèrent de bâtir la ville; direct, avec l'inf.: חַרְלוּ חַרֵב Is. 1. 16, cessez de faire le mal; absol.: אַרְעָבִים חָדֶלא ISam. 2. 5, et ceux qui avaient faim ont cessé (de travailler, ayant tout en abondance); בי לא־נַקובַל אָבְיוֹן פִּמֶּרֶב דָאָרָ Deut. 15. 11, car il y aura toujours des pauvres dans le pays; littér. car le pauvre ne cessera pas, ne manquera pas, dans le pays. Suivi de בָּן et d'un inf.: יְתַּדְלָּמֵּ שמוב לו Exod. 23. B, voudrais-tu négliger de l'aider? ou : garde-toi de l'abandonner (v. קובל פשווי; (עוב Exod. 14. 12, n'insiste pas auprès de nous; ו הַאַלָּהָ — אָס־אַחְהַל I Rois 22. 6, dois-je aller... ou dois-je le laisser, ne pas aller? הַחֶרֵלְפִּר אַרדּדְּשִׁנִי Jug. 9. 9, est-ce que j'abandonnerai mon huile?

חַרְלֵי (l'oisif) n. pr. m. II Chr. 28, 12.

Pתְּבֶּים et Pתְּתְ Une espèce d'épine: pקָּק Prov. 18. 19, comme une haie d'épines; מִנְבֶּים מְתַנְים Mich. 7. 4, le meilleur d'entre eux est comme une ronce.

le Tigre, Gen. 2. 14, Dan. 10 4.

תְּרֵבִי m. (const. תְּרֵבִי, suff. יְּחָבְּי, const. יְּחָבִּיבּי, to Chambre : נְּבָּבֹּי, const. יְחָבְּיבִּין. 1° Chambre : נְּבָּבֹיּי, const. יְחָבְּיבִּין, const. יְחָבְּיבִּין, const. יְחָבְּיבִּין, const. יְחַבְּיבִּין, const. יְחַבְּיבִּין, const. 10° Au fig.: יְבִּיבִי מַשְּׁבְּבּי Joseph se retira dans une chambre; job p. Il Sam. 4. 7, dans sa chambre a coucher. — 2° Au fig.: יְבִיבִי מִבְּין Job p. p. et les chambre du sud, les régions les plus éloignées du midi, et les étoiles qu'on y découvre; יְּבְיבִי מְיָהִי Prov. 7. 27, le séjour de la mort, la tombe, ou les profondeurs de l'enfer; מִיבִּיבִּין, Prov. 18. 8, (jusqu'au) fond des entrailles.

ville près de Damas, Zach. 9. 1.

רביש Kal inusité. Pi. Renouveler, restaurer: וְּמְבְּשׁׁ שָׁם רַּשְׁלֹּבְּח I Sam. 11. 14, et renouvelons-y l'élection du roi; אַרָּי עָבִירְ עַבִּירְ עָבִירְ עַבִּירְ עָבִירְ עַבִּירְ עַבְּירִ עַבְּי עַבְּירְ עַבְּייִרְ עַבְּיִרְ עַבְּי עַבְּירְ עַבְּיִרְ עַבְּי עַבְּירְ עַבְּייִרְ עַבְּי עַבִּירְ עַבְּייִרְ עַבְּי עַבְּירְ עַבְּי עַבְּירְ עַבְּי עַבְּייִרְ עַבְּי עַבְּייִרְ עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְייִרְ עַבְּי עַבְי עַבְּי עַבְי עַבְי עַבְּי עַבְּי עַבְיי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְיי עַבְּי עַבְּיי עַבְּי עַבְּי עַבְּיי עַבְּי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּייּע עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּי עַבְּי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּייבְ עַבְּיי עַבְּיי עַבְּייבְיי עַבְיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּייבְיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּייבְּעי עַבְייבְיי עַבְּייבְי

Hithp:: פְּחָחַבְּשׁׁ מַנְּשֶׁר נְשֹּרָיְכִי Ps. 103, 5, ta jeunesse se renouvelle comme l'aigle (renouvelle ses plumes).

עריים adj. (fém. אייביים). Neuf, nouveau: ביריים Deut. 20.5, une maison neuve; אייבים דיים ביריים 24.5, une nouvelle femme (nouvellement, récemment mariée); אייבים היים היים ביריים בי

לילים m. (plur. קייביים). 1° Nouvelle lune, premier jour du mois: פָּתָר חֹיָשׁים I Sam. 20. 18, c'est demain le premier du mois; ישָר וֹלָא רוֹיָשׁ וֹלָא II Rois 4. 23, ce n'est ni un premier jour du mois, ni un jour de sabbat. — 2º Mois: יוֹבְשׁ בְּיִים Gen. 8. 14, et le second mois; יוֹבָשׁ יְבִים Nomb. 11. 20, l'espace d'un mois; שְׁבָּיִשׁ בְּיִשׁ Is. 66. 23, de mois en mois, tous les mois.

ピラロ n. pr. Hodes, femme de Soha-raim, I Chr. 8.9.

יתר ח. pr. Hodsi, une contrée ou une ville (nouvellement bâtie), II Sam. 24. 6.

התות chald. adj. (v. ייש héb.). Neuf: ביר שני הייש הלה Esdr. 6. 4, une rangée ou un mur de bois tout neuf.

אוָחַ (ע. הוַהַ).

ביה בות ביה ביה אשני Aboth, vous pourriez vous rendre coupables, et (mériter) la peine de l'exil. Pi. Rendre coupable: מְּבֶּרֶה אָּה־רֹאִשֶׁר לַשְּׁלָּהְ Dan. 1. 10, vous serez cause que le roi me fera couper la tête, littér. vous rendrez ma tête coupable (aux yeux) du roi; "מַּבְּרֵּרָת Rituel, nous sommes obligés, nous devons.

בות m. Dette ou créance: ביה יהלים Ez. 48. 7, il rend le gage qu'on lui a donné pour sa créance, ou pour une dette.

הוֹבֶח כָּל־תִיצִּירִים f. 4° Devoir: חוֹבָה כָּל־תִיצִּירִים Rituel, le devoir de toutes les créatures, de tous les hommes. — 2° Faute, la punition qu'on s'attire par une faute: אוֹבָה אַלּה Aboth, la punition de l'exil.

חוֹכְה n. pr. d'une ville près de Damas, Gen. 14. 15.

אות Girconscrire, compasser: אין אין בייקיים Job 26. 10, il a circonscrit, il a trace tout autour, une limite à la surface des eaux.

אות m. Cercle: אות פל-פני החות של-פני אות ישות ישות האות של-פני האות Prov. 8. 27, lorsqu'il renferma l'abime comme dans un cercle, litter. lorsqu'il traça un cercle sur la surface de l'abime; ייִנוּיִלְהְיּ בְּיִנְיִלְהְיִ Job 22. 14, et il se promène dans le cercle, le circuit, du ciel, ou au-dessus de la voûte céleste; ייִנּיִּיִּהְ אַל־תוּע מַל־תוּע 15. 40. 22,

lui qui réside au-dessus du globe de la terre.

אָרָהָ Kal inusité. Vivre (v. רְּאָהַ Pi. Annoncer, raconter, communiquer; avec le rég. dir.: אַרָּאָרָ לְּמַעִּדְלָּר Job 15. 17, je vais te dire, écoute-moi; רְּאָרָאָרָ אַרְרָאָרָ 32. 10, moi aussi je vais annoncer mon avis, dire ma pensée; avec אַרְילָת לְלַרְלָת לְלַרְלָת לְלַרְלָת רְתַנְּתִר־הָעֵתִי בִּלְ Ps. 19. 3, et une nuit révèle, communique, cette connaissance à une autre nuit.

לְחָרָהְ chald. Kal inusité. Pa. אַזָּהָ Indiquer: הַּיְהַיּהָיּהְ הַרְּ רְהַנְּאָּ Dan. 2. 11, il n'est personne qui puisse l'indiquer; אַזָּהָא אַמַּרָא לְפֵלְנָא אַזַּיִּא 2. 24, et je dirai au roi la signification (de son rêve).

Aph. Dire, indiquer: בְּיִיְדְיָהָיִלְּאָ 2, 16, pour dire au roi l'interprétation; יְבִירְ הַשְּׁבְּא וּמְשְׁבָּא הַשְּׁבְּא בְּעָבְּיִלְ 2. 6, mais si vous me dites mon songe et son interprétation.

תְּהָה n. pr. (de תְּהָ, תְּהָה vivre). Eve, la première femme, la mère de tous les vivants, Gen. 3. 20.

קום (prophète) n. pr.: הַּבְּרֵי חוֹנְי זוֹן בּל הְּבְרֵי חוֹנְי II Chr. 33. 19, tout cela est écrit dans le livre de Hozai, ou, pour pyin, le livre des prophètes.

תוח אבי Job 31. 40, que des ronces poussent (pour moi) au lieu de froment; ביא יותים בין ויתים Cant. 2. 2, comme la rose entre les épines; aussi בייתים I Sam. 13. 6, et dans les buissons d'épines; selon d'autres : dans des citadelles. — 2° Crochet, hameçon (v. יותי): יותים בייתים Job 40. 26, est-ce que tu lui perceras la mâchoire avec un hameçon, ou avec un crochet? — 3° Chaine: יות בייתים וויתים וויתים

שות chald. Lier. Aph.: אייא היויטי אישיא

Esdr. 4. 12, et ils lient, joignent, les fondements entre eux, ou mieux: ils les construisent à l'aide de la corde (ligne); v. om héb.

בינתקס מעל ורשתי Jug. 16. 12, il rompit (les cordes qui liaient) ses bras comme (on romprait) un filet; אָס־מִידִּים וְעֵּדִי שְרוּדְיַנְעֵל Gen. 14. 23, ni un fil, ni un cordon de soulier, c.-à-d. pas la plus petite chose; אַרִי חַעָּיִר חִיּשׁנִי חַאָּי Jos. 2.18, cette corde de fil d'écarlate.

n. pr. d'un peuple, les Hévéens, qui habitaient au pied du mont Hermon, Jos. 11. 3.

תויילת n. pr. 1° Hawila, fils de Chus, Gen. 10. 7. — 2° Hawila, fils de Joktan, descendant de Sem, 10. 29. — 3° Hawila, une contrée: בְּלִיאָרֶץ תַּחְוִילָּה Gen. 2. 11, tout le pays de Hawila, où se trouve l'or (les Indes?). — 4° Pays des Ismaélites: תַּשְׁיִשׁ הַשְּׁיִדְּעָּטְ בַּחְיִילָּה Gen. 25. 18, ils habitaient le pays depuis Hawila jusqu'à Sur (qui regarde l'Égypte).

אול (fut. יְחֵגּל , בְחֵל , יְחֵגּל (fut. יִחְגּל , apoc. יִחִגּל)

1° Étre lancé, jeté; tomber: יְחָגָּל Osée 1 i. 6, l'épèe sera levée contre ses villes; בֵּל רֹאָשׁ רְשָׁבִים יְחִגּל Jér. 23. 19, l'orage tombera, éclatera, sur la tête des impies; בְּלִרִיאָשׁ רֹוּאָב II Sam. 3. 29, que (le sang d'Abner) retombe sur la tête de Joab.

2º Se tordre de douleur, d'angoisse, surtout des douleurs d'enfantement; puis, en general, trembler: לא־דֵולָהָד וְלֹאֹד ו רלרמי Is. 23. 4, je n'ai pas eu de douleurs, et je n'ai pas enfanté; דויל מחול סיך Ez. 30. 16, Sin (Péluse?) sera dans les douleurs comme une femme qui accouche; שַׁמַעָּמִי אַנוֹל מָחוֹלָת שָׁמַעָּמִי Jér. 4. 31, j'entends la voix comme d'une femme qui est en travail; בְּיבַתְּלָת לְטוֹב Mich. 1. 12, car elle tremble pour son bonheur, ou : elle est désolée à cause de son bonheur (évanoui), v. 3°; יְחַלּוּ קינים Deut. 2. 25, et ils trembleront devant toi ; פִּלְּפְנֵר אָרוֹן חוּלִּר אָרֶץ Ps. 114. 7, devant l'Eternel qui fait trembler la

terre, ou impér.: devant l'Éternel, tremble, o terre! נַּיָהֶל מְאֹד מַהַמּוֹרָים I Sam. 31.3, (Saül) avait bien peur des archers (selon d'autres, נַיָּהֵל forme Hiph.).

3° Attendre: נְיְחֶל עֹוֹד שֶׁבְשֵׁח יְמִים אֲחָרִים Gen. 8. 10, il attendit encore sept autres jours; אָמוֹב Mich. 1. 12, selon quelques-uns: car elle avait attendu, espéré, le bien (v. 1°).

Hiph. 4° Craindre, trembler: אם פתני אלא היוויילה Jer. 5. 22, ne tremblez-vous pas devant moi? — 2º Enfanter: מַּצְּיִל ו מדיתחילין Is. 45. 10, et (qui dit) à la femme (à sa mère): Pourquoi enfantezvous? (V. Kal 2°.) - 3° Faire trembler: קול יד יחיל מדבר Ps. 29. 8, la voix de l'Eternel fait trembler le désert; יחילוי רַכְּכִי בְּכָל־שֵׁח Ps. 10. 5, les voies (de l'impie) font trembler (les bons, les faibles) en tout temps; selon d'autres: ses voies prospèrent, réussissent. -4ºEspérer, attendre : שובילה ער בו Jug. 3. 25, ils attendirent longtemps; פַל־פַּן לארייויל שובוי Job 20. 21, c'est pourquoi il n'espère pas son bonheur (ou: son bonheur ne durera pas).

Hoph. Etre enfante, naitre: דְּרוֹם אֶּנֶדְי Is. 66. 8, est-ce que les enfants de la terre, ou d'un pays, sont

nés en un seul jour?

Poul. Etre enfanté: רְלְּמְנֵי בְּבֶעֹּיִת הוֹבְּלְתְּי Job 15. 7, as-tu été enfanté, créé, avant les collines? בְּרְבִּעִוֹן הוֹלְלְתִּי Ps. 51. 7, j'ai été engendré dans l'iniquité.

Hithp.: 1° (v. Kal 1°) וְסַעֵּר מְּחְחוֹלֵל Jer. 23. 19, une tempête qui se roule, qui tombe, éclate. — 2° (v. Kal 2°) בְּלִירְמֵי Job 15. 20, l'impie se tourmente, est dans la terreur, tous les jours de sa vie. — 3° (v. Kal 3°) דְּנְתְּחִוֹלֵל לוֹ Ps. 37. 7, sois soumis à l'Eternel et espère en lui.

Hithpalp.: אול השלפה באר באר באר Esth. 4. 4, la reine fut très affligée.

הול m. Sable: היים בחול Exod. 2. 12, il le cacha dans le sable; יחסכתר שחיל דשם Gen. 32. 13, je multiplierai tes enfants comme le sable de la mer (I Rois 5. 9, v. רֹחָב).

יבחול ארבה : Nom d'un oiseau חול יביים Job 29. 18, et je multiplierai mes jours comme le phénix ; selon d'autres, comme le sable; quelques-uns lisent

חול n. pr. Hul, fils d'Aram, Gen. 10. 23.

י חולקא פּלָא (Part, portion : הולקא פּלָא Rituel, une bonne part.

באר adj. (rac. באָה). Ce qui est de couleur foncée, noir: באח־השם Gen. 30. 32, et chaque agneau noir.

חטוח f. (plur. nipin, duel ביחסה). Mur: חשות בחל בתעום Exod. 14. 22, les eaux étaient pour eux comme un mur: ער החובה הירחבה Neh. 3. 8, jusqu'au mur large; norm minima Jer. 1.18, et comme un mur d'airain; בֵּין הַחֹּטֹחָיִם Is. 22. 11, Jér. 39. 4, entre les deux murs (de Jérusalem); au fig.: אם־חוֹפָתוּ דִיצא Gant. 8. 9, si elle est un mur, c.-à-d.si elle est chaste, inaccessible à la séduction.

יוטָר (v. חוֹמָר adj.).

סוח (fut. סוחש, סוחי et סחי, סחקי) Epargner, protéger, avoir pitié de : שַּׁהַ הַּסְהַ הַּכְּרוֹן Jon. 4. 10, tu aurais épargné (ou tu regrettes) la plante (v. אַנִי לֹא אַחוּס עַל־נִינוָת (קִיקִיוֹך 4. 11, et je n'épargnerais pas Ninive? יַרוֹס עֵלר אַבְּרוֹן Ps. 72. 13, il a pitié du pauvre et de l'indigent; souvent accompagné de לא תחום פינה Deut. 25. 12, que ton œil ne la regarde pas avec compassion, châtie-la sans pitie; ילא־הַוּדוֹם בים Ez. S. 41, et je n'aurai pas pitié.

אות et אות m. Côte, rivage: אות הולן לייות אות אות הולים ישים ישים Gen. 49. 13, Zabulon habitera la côte des mers; מיח קוחם Deut. 1. 7, et vers la côte de la mer.

OPIN n. pr. Hupam, fils de Benjamin; n. patron , המפסי Nomb. 26. 39 (מיחים Gen. 46, 21).

pan m. (plur. mixan). 1º Côté extéricur, le dehors; opposé à la maison, la rue: בְּלֵישֶׁיתי הוֹצַיּוּה מְּבִינִים Jér. 5. 4, parcourez les rues de Jerusalem ; yangı לברים Is. 51. 23, et comme la rue pour les passants; opposé à la ville, champ, campagne: ישלח בים על-פני חוצות Job 5. 40, qui repand l'eau sur les campagnes.

2º Adv.: מולנה חוץ Lév. 18. 9, (une femme) née hors la maison, c.-a-d. qui est fille de ta mère, mais pas de ton père (v. מוֹלְרֵח); בחוץ מַעַבּיד Deut. 24. 11, tu te tiendras dehors; aussi היצח : היצור אלי היבין Gen. 24. 29, dehors près de la fontaine ; לַּמָּדוֹ הַצֶּמִדׁר בַּחוּץ 24. 31, pourquoi restes-tu dehors? יצא לחדק Ps. 41.7, il va dehors, il sort; קרוד לְבִיר Gen. 24. 11, hors de la ville; ארקי דרשים 6. 14, dedans et dehors; של-מחוץ לַמְּחַנְת Deut. 23, 11, hors du camp; אין מביר Eccl. 2. 25, hors moi, c.-a-d. si ce n'est moi.

וְלַאֵּ שַּׁמָּת : Devenir blanc, pâlir בּחָת Devenir blanc, וא ביתירו Is. 29. 22, et dorénavant son visage ne palira plus; Tharg., ne changera pas.

וור פרשם : Blanc (עובר adj. (v. חור). mbons Esth. 1. 6, (des rideaux) de couleur blanche, verte et bleue céleste; 8.45, en costume בְּלַבוּשׁ מָלְבוּת תְּכֵלֵת וְחוּר royale, bleu céleste et blanc.

וור פון דור et תור פון הור m. Trou : קור Is. 11.8, le trou où se tient l'aspic; חַמַח בַחוּרִים והלם Is. 42. 22, ils sont tous pris, entourés de piéges dans les cavernes (où ils s'étaient réfugiés); d'autres expliquent בחורים, de קדוור, tous les jeunes gens ont été pris.

חות n. pr. 1º Hur, un des rois de Madian, Nomb. 31. 8. — 2º Hur, Exod. 47. 10. — 3° Hur, fils de Chaleb, I Chr. 2. 19. - Et plusieurs autres.

חור m. (v. II חור). Trou, cavité, antre: וו פיקב הר בדלתו II Rois 12. 10, il perça un trou dans le couvercle (du coffre); יַבּטָיו הְאַמְסָה בְחֹרֵיתֶן Zach. 14. 12, ses yeux pourriront dans leurs cavités; ייסיקא היריד Nah. 2. 43, le lion remplit son antre de proie.

וְלְרִיִּם חוֹרֶר : (חוֹרָרם m. pl. (pour אַרְנִים חוֹרֶר : (חוֹרָרם m. pl. (pour אַרְבּים חוֹרָר : 15. 19. 9, selon les uns, comme I אָרָר, ceux qui tissent des étoffes blanches; selon les autres, de אוֹר trou, ceux qui font des filets (pour prendre les poissons).

אַכֶּרְהְ אֶּרֶץ בּיִרְהְ אָרֶץ Eccl. 10. 17. tu es heureux, o pays! si ton roi est d'une race noble, illustre: יְּכְּרָאוֹ רְלְּיָּבְּיִּחְ יְבְּיִרְיִּעְם בְּלִּיבְּחִ וְבִּיִרְיִּעְם בְּלִּיבְּחִ וְבִּירִ וְבָּיִרִּאוֹ וְאֵיּרְוֹיִשְׁם בְּלִּיבְּחִ יִכְּרָאוּ: Is. 34. 12, ses grands n'y sont pas pour proclamer le règne, ou : ses grands qui n'ont pas voulu reconnaître un règne (seront anéantis).

" בְּוֹרִין Aboth, un homme libre, noble: בְּן חוֹרִין Aboth, et tu n'es pas libre (de t'en débarrasser).

אָרָ chald. adj. Blanc: לְבוּשֵׁה מְתֶלֶנ תְּיָר. Dan. 7. 9, son vêtement était blanc comme la neige.

n. pr. m. I Chr. 5. 44.

חובי n. pr. I Chr. 11. 32 (v. יוניי).

II Chr. 2. 2; byn II Sam. 5. 11. — 2° Hiram, ouvrier artiste de Tyr, II Chr. 4. 11, et I Rois 7. 14. — 3° Hiram, fils de Bela, I Chr. 8. 5.

(contrée de cavernes) n. pr. d'une contrée. Hauran ou Auran, Ez. 47. 16, 18.

 exact. parce que l'empressement est en moi (ou: parce qu'il y a en moi du sentiment, de l'agitation); מַּר רֹאַכֶּל בְּּמָי בּיריים Eccl. 2. 25, qui mangera et qui se hâtera de jouir, qui courra après les jouissances?

Hiph. Accélérer, intrans. comme Kal: אָרֶי דְּיְ בְּיִרְיִאָּ וּאַרְיִי וּאַרָּאָרָ וּאַרְיִישׁי וּאַבּיין לֹאָרְיִרִישׁי וּאַרְיִישׁי וּאַרְיִישׁי וּאַרְיִישׁי וּאַרְיִישׁין לֹאִרְיִרִישׁי וּאַרְיִישׁין לֹאִרְיִרִישׁי וּאַרְיִישׁין לֹאִרְיִרִישׁין בּאַרְיִישׁין בּאַרְיִייִישׁין בּאַרְיִישׁין בּאַרְיִישׁין בּאַרְיִישׁין בּאַר וּאַרְיִישׁין בּאַר וּאַרְיִישׁין בּאַר וּאַרְיִישׁין בּאַר וּאַרְיִישׁין בּאַר וּאַר וּאַרְיִישׁין בּאַר וּאַר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאָר וּאָר וּאָר וּאַר וּאַר וּאַר וּאָר וּאַר וּאָר וּאָל וּאָר וּיִייִי וּיִייִי אָּיִי אָּיִי וּאָר וּאָי וּאָר וּאָי וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָי וּייִי וּאָר וּאָי וּאָר וּאָי וּאָי וּאָי וּאָר וּאָי וּאָר וּאָי

חושה (hâte) n. pr. d'un homme ou d'un endroit; de là איים II Sam. 21. 18, Sebechi le Husathi.

II Sam. 16. 16.

סיף ח. pr. 1° Husim, fils de Dan, Gen. 46. 23. — 2° Husim, fils de Aher, I Chr. 7. 12. — 3° Husim, femme de Saharayim, 8. 8, 11.

לאָת f. pl. (rac. הַיָּה, v. הַיָּה 7°). Villages: אַרְבְּיִהְיִם Nomb. 32. 41, il s'empara de leurs villages; חַבּּיה יָאִיר (idem) les villages de Yair.

בתוחה m. (rac. בתוח). Cachet, anneau qui sert à cacheter: קריהו Gen. 38. 48, ton anneau; בתוחה Exod. 28. 24, comme on grave les cachets; יינים על-לַבְּדָּ Cant. 8. 6, mets-moi comme un sceau, anneau, sur ton cœur.

ውርነበ n. pr. m. 1° I Chr. 7. 32. — 2° 11. 44.

qui voit Dieu) n. pr. Hazael, roi de Syrie, I Rois 19. 15; bam ra Amos 1. 4, la maison de Hazael, sa famille, ou Damas.

la chose, ou la parole, qu'avait vue Isaïe, sa vision prophétique; aussi avec בי איז מייט אובר אווי בּאָיוֹן שֵּיכְים אוֹכּה. Mich. 4. 11, que nos yeux se repaissent des malheurs de Sion; יְחָבֶּע בְּיִלְים בּאַרוֹן עֵיכְים Exod. 18. 21, tu choisiras entre tout le peuple; avec apparition de la 3° lettre rad. י pour הי בַּיִרְיִין Is. 26. 11, mais ils ne voient pas.

חַוְחַ et אַנְחַ chal. Voir: הַחָּהָ בּשְלְּאָ Dan. 5. 5, et le roi voyait; inf.: לָּאִרְאָרִךְּךְּ לָּגָא Esdr. 5. 14, il ne nous convient pas de voir.

חוות m. (const. חוות, plur. מוות m. (const. חוות, plur. מוות poitrine (des animaux): אין אין דיין אין באסל. 29. 26, tu prendras la poitrine (du bélier); אין מוות מוות מוות באס ביין באסט ביין אין באסט ביין באסט ביין

קות m. (rac. יחוף). 4° Prophète: אַן ריינית I Chr. 29. 29, (et dans le livre) du prophète Gad.—2° Traité, alliance: וְעַבּדּיְשָׁאִיל עֲשִׁינִי הֹוְהָּן Is. 28. 15, nous avons fait un traité, contracté une alliance, avec le schéol (l'enfer).

n. pr. Hazo, fils de Nahor, Gen. 22. 22.

עוורן. chald.m. (emph. אווף, plur. קיוורן.). Vision: הַלְּטָה וְחְוֹיֵר רֵאשָׁה Dan. 2. 28, ton songe et les visions de ta tête, de ton esprit. — Figure, apparition: בַיַּבְּיַהְיִּרְ 7.20, et elle était plus grande (que les autres); littér. et son apparence, son aspect, etc.

לות m. (rac. תוון). Vision, apparition: אַלָּר מַתְּיוֹן בַּרְאָּח אֵלֵּר Dan. 8. 1, une vision m'apparut; אַרן תוון נְשָרָן I Sam. 3. 1, la prophétie n'était pas révélée, ou n'était pas répandue, était rare; אַרָּיִן יַשִּׁרָּיִר Is. 1. 1, prophétie d'Isaïe.

וות לְבָּוּוֹ הַשְּׁוֹתְ . Prophétie : הַבְּוּוֹת בְּבָּוּוֹ חַוּתְּאָרָ II Chr. 9. 29, et dans les prophéties du prophète Jedo.

בְּחוֹנְתֵּוֹ chald. f.: מָל־אַרְנָא מְּלֹה הְּמְנֹתְיּ Dan. 4. 8, et il paraissait s'étendre jusqu'à l'extrémité du monde; exact.

son aspect s'étendait, etc.; selon d'autres: ses branches s'étendaient.

תְּחָרְיִלִּי (rac. תְּחָה). 1° Vision: רְאַדְּרְלֵּי Is. 21. 2, une prophétie dure, épouvantable, m'a été révélée. — 2° Alliance: אַרְרָבְּי אָרִילְבָּע אָרִילְבָּע Is. 28. 18, et votre alliance avec l'enfer (ע.תְּיִח). — 3° Apparence: רְיַשְּׁמִיר מֶרֶן תְּיוּה בֵּין עֵינִיי Dan. 8. 5, et le bouc avait entre les yeux une corne très grande; littér. une corne d'apparence; selon d'autres, une corne en plusieurs branches.

(vision de Dieu) n. pr. m.

I Chr. 23. 9.

<u>ጉህባ</u> n. pr. m. Néh. 11. 5.

וְלְיִלְּתְ (vision) n. pr. m. I Rois 15. 18. לְיִוְיִתְ m. (const. יְיִיתְ, plur. יְיִיתִּי). Vision, fantôme, révélation: בְּּתְיִיוֹן לֶּילָתוּ Job 20. 8, comme une vision nocturne; יְּמָבֶּתְיִּ מִינִים זְּבְּעַתִּיִּ 7. 14, et tu m'effrayes par tes fantômes; יְּבָּתְיִּ בְּּעָתִּ מֵּבְּעַתְּיִּ Is. 22.1, prophétie contre la vallée de vision, de révélation, Jérusalem.

תונים תונים Zach. 10. 1, Dieu qui fait les éclairs (de תונים); selon d'autres, qui forme les nuages; תונים לְחָיִים Job 28. 26, et (il a marqué) une voie à l'éclair qui précède le tonnerre.

ייית m. Porc, pourceau, sanglier: באָר תַּחְיִיר בּאָר תַּחְיִיר Lév. 11.7, le pourceau; חַיִּיר Ps. 80. 14, le sanglier de la forêt.

חַיִּיך n. pr. m. I Ghr. 24. 15, Néh. 10. 21.

אַרָּעָרָ (fut. מְיַחָיִי) 1° Intrans. Être et devenir fort, être ferme, vaillant; être dur: לַּנְיּיִ מְּיִי מְּיִרְ עִּיִּרְ זְּעַרְּאֵל Jug. 1. 28, lorsqu'Israel fut devenu fort; אָבְיּי שְּרִי שִּרְיָּאֵל II Sam. 10. 41, (si les Ammonites) sont plus forts que toi; avec אַב: מְיִרְיִי II Chr. 27. 5, il était plus fort qu'eux, il les vainquit; מְיַבְּי מְבִּי מִבְּי מְבִּי מְבִּי מִבְּי מִבּי מִבְּי מְבִּי מְבִי מְבְּי מְבִּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִּבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מְבִּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְי מִבְּי מְבְּי מְבִּי מְבְּי מְבִּי מְבְּי מִבְּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְי מִבְּי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְיי מְבְי מְבְיי מְבְּי מְבְיי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּיי מְבְי

garde-toi de manger du sang (littér. sois ferme en cela, de ne pas manger, etc.).

ריבוקים, Rendre fort, fortifier, encourager, rendre dur, attacher: וְצִּבְּנְמְּךָּ Is. 22. 21, je lui attacherai ta ceinture; פּרִיתֵד שְּצָרְהְן Ps. 147. 13, car il a fortifié les verrous de tes portes; וְתַּם יְתַּבְּיִם מְּבֶּרָתְ תַּבְּיִתְ וּנְבְּיִתְ וּנְבְּיִתְ וּנְבְּיִתְ וּנְבְּיִתְ II Rois 12. 6, et ils répareront les ruines, les parties endommagées, du temple; בּיִרְיִרִינְיִי עַנְּבְּיִרְ מַנְּיִרָּיִי עַנְּבְּיִרְ מַנְּבְּיִרְ מַנְּבְּיִרְ מָּבְיִרְ מָנִיְּרָיִי מָפֶּלֵּכְ Jug. 9. 24, qui ont fortifié ses mains, qui l'ont encouragé; מְפֵּלֵּכְי מְפֵּלֶב מְפֶּלֵב מְפֶּלֵב מִפֶּלַכ cocher; c.-à-d. leur arrogance, ou leur rocher; c.-à-d. leur arrogance, ou leur

opiniatreté, est excessive.

Hiph. 4° Tenir ferme, prendre, saisir: יָחָחָויִקּר אָת־יָבַהָּ מּ Gen. 21. 18, attache ta main à lui, tiens-le par la main; avec ב: וווייקלו וווא II Sam. 45. 5, il le saisit; avec יְחֵוֹם כֵּלִרוּ צַּבְּרִם: עַל Job 18. 9, le brigand, ou le silet, l'arrêtera (ע. צְּמְּדִם (צְּמָּדִים; avec l'acc.: הַחָּזַק פָגַן וְצָנָּח Ps. 35. 2, prends le bouclier et l'armure (ou la targe). - 2º Persister dans, s'attacher, se lier: פֿרָך מְחֵיִיק בְּחַבָּחָה Job 2. 9, tu persistes encore dans ton innocence; סחויקים על־אַחִיחַם Néh. 10. 30, ils se lièrent avec leurs frères. -3º Rendre fort, vigoureux; soutenir: אַל־חָעִיר II Sam. 11. 25, מַלְחַמְּהָ אָל־חָעִיר attaque la ville vigoureusement; littér. rends vigoureux ton combat contre la ville; iz apromi Lev. 25. 25, soutiensle, viens à son secours. — 4° Intrans. Etre, devenir fort : פי הַחַוִּים עַר־לְמָעַלָּח

II Chr. 26. 8, car il était devenu très puissant; אָבָי יְרְצֵּי אֲלֹדְיִי יְהַוֹּיִם Dan. 11. 32, mais le peuple qui connaît son Dieu sera fort. — בּ Contenir: בְּיִי אַלְיִיי וּ בְּיִי אַלְיִיי בַּיִּוֹשְׁ II Chr. 4. 5, contenant (3000) bath (mesures). — פּ י יִרְבִּי בִּיבְּיִי Aboth, ne t'en fais pas un mérite, ne t'en glorifie pas.

רְּנְיִי adj. (fém. הְּנְיִיםְ). Fort, puissant: הַבְּיִיםְ אַמּה בְּיִיְהָים Nomb. 43. 18, s'il est fort ou faible; חְיְבִיּבְיּבְּיִר Ez. 3. 7, (ils sont) opiniatres, litter. ils sont durs de front; בְּיִבִיּא Is. 40. 10, (Dieu) viendra avec sa main forte, ou, subst., dans sa force, sa puissance.

אָרְחְפְּהְ תֵּי Force, secours: אַרְחְפְּהְ Ps. 18. 2, je t'aime, Eternel, toi qui es ma force.

דְּלְוֹתְ m. Force: בְּחֹיָק דָּג Exod. 13. 3, 14, par la force de sa main; אָבְלְאָב בְּחִיּלָא בְּחִינְקֵע Amos 6. 13, n'est-ce pas par notre force?

וְאָקְתֹּה f. 1° Violence, force: אָּמְרָמִּה בְּחָוְקָתּ וֹלְפַתְּמִּה בְּחָוְקָת Sam. 2. 16, sinon, j'en prendrai par force; הַּרְיִבּוּן אָהוֹ בְּיִרְיבּוּן Jug. 8. 1, ils le querellèrent violemment. — 2º Restauration, réparation: אַלָּבֹל אֲלֵשְרִיבְיָאַ בַּלְּיִתְבָּיִה לְּחִוּלָה II Rois 12. 13, et pour tout ce qui sera dépensé pour la restauration du temple.

Pin (le vigoureux) n. pr. m. I Chr.

n. pr. 1° Ezéchias, fils d'Achaz, roi de Juda, II Rois 18. 1; aussi nynyny Osée 1. 1, et approprias. 1. 1.—2° Ezéchias, un des aïeux du prophète Sophonie, Soph. 1. 1.—3° I Chr. 3. 23.—4° Néh. 7. 21.

תְּוֵרֵי Rendre, retourner, ramener: מְזָרֵי שְׁלוֹם Aboth, rendre le salut; תְּחֲחֵירֵכִי בְּחְשׁבְּח שְׁלֵּפֶר לְּמָנֵיף Rituel, et ramene-nous vers toi par une pénitence parfaite.

תְּחִים m. (avec suff. תְּחִית, plur. מְחִים 1° Crochet ou cercle qu'on met aux narines des animaux (v. תְּחִית): וְשֵׁמְהַי חֲחִיר Is. 37. 29, je te mettrai un cercle aux narines; בְּמָרְיִר בְּלְתְּיִרְיִּך Ez. 29. 4, je mettrai des crochets à tes mâchoires. — 2° Boucle d'oreille: מְחַר נְתָּח בָּתִּח בָּאַר des boucles d'oreilles et des anneaux qu'on portait au nez.

אַטְחָ (fut. אַבְיָהַי) Manquer, pécher: ואץ מרגלים חומא Prov. 19. 2, et celui qui va trop vite fera de faux pas, tombera; יוֹמָשׁר רוֹמֵס נַמְשׁר Prov. 8. 36, mais celui qui me manque (qui ne me trouve pas) se fait du tort à lui-même; ou רובאר celui qui pèche contre moi; אטחה אלא קון אין Job 5. 24, et, si tu comptes ton troupeau, (aucune pièce de bétail) n'y manquera ; תְּטָאָדו יָרוּשֶׁלַם אַ Lament. 1. 8, Jérusalem a commis un grand péché; avec בְּחֵכּוֹ־לָר : לָ Gen. 20. 6, (1 pour a) de pécher contre moi; avec מַלוא בַל־אַלָּח חָבָא־שָׁלְמִׁח : בַּל Neh. 13. 26, Salomon n'a-t-il pas peché par cela, n'est-ce pas en cela que consiste son péché! avec בילר: ב Gen. 42. 22, ne commettez pas de crime sur l'enfant, ne vous rendez pas coupables, en le maltraitant; אשָר יותאשות הם אמח Lév. 4. 23, le péché qu'il aura commis (exact. par lequel il a transgressé la loi).

Hiph. 1° Manquer (v. Kal): אַלְּדֵּלָ Hug. 20. 16, (chacun) pouvait lancer avec la frondo une pierre sur un cheveu sans manquer. — 2° Faire pécher, séduire: אַטְּרִיטְּיָאָל II Rois 3. 3, qui avait fait pécher Israel; אַרָּבָר אָרָדְיִר אָל בַּעָּרְ תַּיְרָבָיר אָר Jér. 32. 35, pour porter Juda au péché. — 3° אַרֶּבָר אָרָב Is. 29. 21, qui condamnent les hommes par leurs paroles, ou (sens 2°) ils portent les hommes au péché.

תְּטָאָר m. (suff. מְּטְאָד, plur. בְּכָל־חֵיטָא péché, crime: בְּכָל־חֵיטָא Péché, crime: בְּכָל־חֵיטָא Deut. 19. 15, quel que soit le crime qu'il ait commis; הַטָּאַר יָרָבְעָם Il Rois 10. 29, les péchés de Jéroboam.

Red m. adj. Pecheur, criminel, coupable: לוניים Gen. 13.13, (les habitants de Sodome) étaient méchants et pécheurs, criminels, devant Dieu; חוניים אַנְיי בְּנִי שְׁלֹמֵח חַמְּאִדם וֹנִי IRois 1.21, que nous serons traités comme

coupables, moi et mon fils Salomon; ou : que nous serons frustrés de nos droits, exclus du trône.

ווְטָאָה f. Péché: הְּלָּה הִאָּטְהָ Gen. 20.

9, un grand peche.

ראַשָּׁחַ f. (const. אַשֶּׁחַ, plur. היֹשִּּדָּן). ו בּסְכָּל־חַשּאַרו יֶרְבְעָם : Peché מְּכָּל־חַשּאַרו יֶרְבְעָם : II Rois 43. 11, de tous les péchés de Jéroboam. — 2º L'objet du péché : וָאֶת־תַּטָּא יָרֶכֶּם שטריבשיתם אחדתעגל Deut. 9. 21, et votre œuvre criminelle, que vous avez faite, à savoir le veau. — 3º Le châtiment du péché : זאָת מִּקְיָיָם דַּשָּׁאַת מָצְרָיָם Zach. 14. 19, tel sera le châtiment de l'Egypte. — 4º Sacrifice expiatoire: האשתה היוה האיז Lév. 6. 18, ceci est la loi touchant l'hostie pour le péché; ושל ביר־עיים אחר לחשת Nomb. 15. 24, et un jeune bouc comme sacrifice expiatoire; מי משאר Nomb. 8. 7, de l'eau d'expiation.

Pou. passif: בְּנִיתֵּים מְּדְנִית מְּדְנִית Ps. 144. 12, nos filles sont comme des colonnes sculptées, ornées, aux coins d'un temple ou d'un palais.

אָרֶת f. (plur. אָרֶת). Froment: אֶרֶת השָּׁה Deut. 8. 8, une terre qui produit du froment et de l'orge; מְחֵלֶב השָּה Ps. 81. 17, (de la graisse) de la fleur du froment; מְצִיר-הַצְּיִם Gen. 30. 14, (pendant) la récolte du froment (lorsqu'on sciait le froment); שַּקְּעָקְיָּךְ בּּרְשִׁיִּדְּעַ וּלֹבְּיִלְ בּרְעַיִּרְ וּ Chr. 21. 20, et Ornan battait le froment; Ez. 4. 9, דְּמָדְיִ.

2° Néh. 3. 10. — 3° Néh. 10. 5.

שְׁלֶּהְ הָצִּיְקָה Chald. m. Péché: תַּיְבֶּיְקָה Dan. 4. 24, rachète tes péchés par la bienfaisance.

אַטְיטְחָ n. pr. m. Esdr. 2. 42. חַמִּיל n. pr. m. Esdr. 2. 57.

እውውበ n. pr. m. Esdr. 2. 54.

שְּׁחָה (de שְּׁהַיּה, qui, comme הָּשֵּ, signifie nez et colère) Retenir sa colère: אָרְהַלְּלְּהְי אָהְּהָיִם לּן קוֹם Is. 48. 9, et, pour ma gloire, je retiendrai mon courroux contre toi (je confirmerai ma gloire à ton égard, Tharg.).

קְּטֶּרְ (fut. אְבָּיְבִי). Voler, enlever, arracher par force: בְּיִבְּיִם Jug.21.21, et enlevez, emparez-vous (chacun d'une femme); יְּהְיַבְּיִם בְּיִרְ בְּיִבְּיִם Ps. 10.9, il prend, enleve, le pauvre, et ferme son filet.

אָרָהָא m. Verge, bâton, rejeton: רְּבָּאָ מְּחֶר וְּטֶּר וּמָר וְּטֶּר וְּטָּר וּשָׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִּר וּשִׁר וּשִּר וּשִׁר וּשִׁר וּשִּר וּשִׁר וּשִּׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִּׁר וּשִׁר וּשִּׁר וּשִׁר וּשִּיר וּשִּׁר וּשִּׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִּׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִּׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִּׁר וּשִׁר וּשִּׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִּׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִּר וּשִׁר וּשִּר וּשִּר וּשִּר וּשִּר וּשִּר וּשִּר וּשִּר וּשִּר וּשִּר וּשְׁר וּשִּר וּשְּר וּשִּר וּשְׁר וּשִּר וּשְׁר וּשִּר וּשְׁר וּשִּר וּשִּר וּשְׁר וּשִּר וּשְׁר וּשִּר וּשְׁר וּשִּר וּשְׁר וּשִּר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְּבוּ וּשְׁר וּשְּבְּיוֹי וּשְׁר וּשְר וּשְׁר וּשְׁי בּיוּשְׁי וּשְׁי בּיוּשְׁי וּשְׁר וּשְׁיוּי שְׁי בּיוּשְׁי בּיוּשְׁי וּשְׁי בּיוּי בּיוּשְׁי בּיוּי בּיוּי בּיוּי בּיוּי בּיוּי בּיוּשְׁי בּיוּי בּייוּי בּיי בּיוּי בּיוּיי בּיוּי בּיוּיי בּיוּי בּיוּי בּיוּי בּיוּי בּיוּי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיִייי בְּייי בְּיִיי

יות (const. יחַר, fém. היַה, plur. מַיִּים, fem. min, de la rac. מייה, 1° Adj. 1° Vivant: מַלור אָבִיכָם חַי Gen. 43. 7, votre père est-il encore (vivant) en vie? be בל־חַיר Gen. 3. 20, la mère de tous les vivants, de tous les hommes ; ייַשַּבֶּע בָּחַי מילילם Dan. 12. 7, il jura par celui qui vit éternellement; aussi vrai que Dieu vit, par Dieu l'Eternel! היים כלכם Deut. 4. 4, (mais) vous avez tous été conservés en vie jusqu'aujourd'hui. 2º Fort, vaillant: בּן־אָרשׁ חַר II Sam. 23. 20, (keri יויל) le fils d'un homme vaillant; לחר לחר I Sam. 25. 6, sois ainsi (comme tu l'es à présent) bien portant, heureux, ou (puisses-tu prospérer) ainsi

pour la vie, pour tout le temps que tu auras à vivre. — 3° Revivaut, renaissant: מְּרֵתְּ מְּרֵתְ מָּרֵתְ Gen. 18. 10, quand ce temps revivra, c.-à-d. dans une année. — 4° Cru, vif: מְּלֵּר תַּיִּ I Sam. 2. 15, de la viande crue; Lév. 13. 15; de la chair vive, Lév. 13. 14; מַרְתַ תַּיִּרִים Ps. 58. 10, (des épines) fratches, vivaces, ou (la viande étant encore) crue (v. le commencement du verset à יְבִירְ מִּרַ מַּרַ מַּרָּרָ מַרָּיִּרְ.

2° Subst. 1° La vie: וְצֵּיְ וַתְּיִים Gen. 2. 9, et l'arbre de vie; רוּתְ חַיִּים 7. 18, un souffle de vie. – 2° Vivres, nourriture: מְתַיִּים לְנָעְרוֹתְיךְּ Prov. 27. 27, et une nourriture pour tes servantes.

יח chald. (emph. איִה, plur. תַּיִּין). 1° Adj. Vivant: מָרְבֶּלְּבִוּיִיָּא Dan. 2. 30, plus que tous les vivants, tous les hommes; אַלְּמָא שַּׁבְּחַרוּ 4. 31, je glorifiais celui qui vit dans l'éternité. — 2° Plur. וְאַרְכָּח בְּחַיִּרן רְרָיִרבָּח La vie: רְיִיִּרבָּח לַּבִּירִן בְיִירבָר 7. 12, et une prolongation de vie leur fut donnée.

ליאָל (Dieu vit) n. pr. m. 1 Rois 16. 34.

י טַיָּב י (עיב י.)

תְּיְרָת (rac. אח). 1° Artifice, intrigue: תְּבְּיִן חָיִרוֹח Dan. 8. 23, et habile dans les artifices. — 2° Énigme: עלא יְבְלּגּ לְחָגִּיד תַּחִיתוּח Jug. 14. 14, ils ne purent pas expliquer l'énigme. — 3° Sentence: דְּבָרִי תַּבְּיִר תַּבְּיִר מַרְיִרְם Prov. 1. 6, les paroles des sages et leurs sentences.

קריה (inf. חירה et ידי, avec suff. מיריה avec prép. ידיה איריה (ידיד ווייה מידיד ווייה ווייה ווייה איריה בידיד ווייה ווייה ווייה ווייה ווייה ווייה ווייה ווייה ווייה בידיד ווייה ווייה ווייה איריה בידיד ווייה ווייה בידיד ווייה בידיד ווייה לבבכם לבר לה אמור מוריה בידיד ווייה לבבכם לבר לבר מוריה ווייה לבבכם לבר לבר בידיד ווייה לבבכם לבר לבר בידיד ווייה ווייה ווייה לבבכם לבר בידיד ווייה וויי

Pi. Laisser vivre, conserver, ranimer: אָבָרָ הְּחָבֵּיִר אָבָר הְחַבֵּיר Job 33. 4, et le souffle du Tout-Puissant me ranime; אָבָר בְּבָר Nomb. 31. 15, vous avez laissé en vie toutes les femmes; אַבְּרָב שָׁנִים חַבְּיִר חַבְּיר מַנְיר חַבְּיר מַנְיר מְיּר מְיר מַנְיר מַנְיר מְיּיר מְיּי מְיּי מְיּי מְיּי מְיּי מְיּי מְיּי מְיּי מְיּי מְיִי מְיִי מְיּי מְיּי מְיְי מְיִי מְיּי מְיּי מְיִי מְיְי מְיּי מְיּי מְיִי מְיִי מְיּי מְיּי מְיִי מְיִי מְיּי מְיְי מְיְי מְיִי מְיְי מְיְי מְיִי מְיְי מְיְי מְיִי מְיִי מְיְי מְיְי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיְי מְיּי מְיְי מְיְי מְיְי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיְי מְיִי מְיִי מְיִי מ

Hiph. דְּיִדְיִהְ Les mêmes significations que le Pi.: אַרְיִה אָרִיה Jos. 14. 10, Dieu m'a conservé la vie; יַּהְיִהְהָ Gen. 47. 25, tu nous as sauvé la vie; יְּהַהְיִה Jos. 6. 25, Josué laissa en vie, épargna; יְּהַלְּיִרִים אָנִי לְּחָבִיה וּלְּחָבִיה וּלִּחְבִּיה וּלִּחְבִּיה וּלְּחָבִיה וּלְּחָבְּיה וּלְּחָבְּיה וּלְּחִבּיה וּלְּחִבּיה וּלְּחִבּיה וּלְּחִבּיה וּלְּחִבּיה וּלְּחִבּיה וּלְּחִבּיה וּלְּחִבּיה וּלְּחִבּיה וּלְּיִיה וּלְּתְבְּיה וּלְּיִבְּיה וּלְּחִבּיה וּלְּבִּיה וּלְבִּיה וּלְבִּיה וּלְּבִיה וּלְבִּיה וּלְּתְבְּיה וּלְּתְבְּיה וּלְּבְּיה וּלְבִּיה וּלְבִּיה וּלְבִּיה וּלְּבְּיה וּלְבִּיה וּלְבִּיה וּלְבִּיה וּבְּיה וּלְבִּיה וּלְבִיה וּלְבִּיה וּלְבִּיה וּלְּבִיה וּלְבִּיה וּלְבִּיה וּלְבִּיה וּלְבִיה וּלְבִּיה וּלְבִיה וּלְבִּיה וּלְבִּיה וּלְבִּיה וּלִבְּיה וּתְבִּיה וּלְבִּיה וּלְיִיה וּלְבִיה וּלְבִיה וּלְבִיה וּלְבִיה וּלְבִיה וּלִיה וּלִיה וּבְּיה וּלְבִּיה וּלִיה וּלְבִּיה וּלִיה וּלִיה וּבְּיה וּלִיה וּלִיה וּלְבִיה וּלִיה וּלִיה וּלְבִיה וּלִיה וּלִיה וּלִיה וּלִיה וּלְבִייה וּלִיה וּלִיה וּבְּייה וּלִיה וּלִיה וּלִיה וּלִיה וּבּיה וּלִיה וּלִיה וּלִיה וּלִיה וּבּייה וּבְייה וּלִיה וּלִיה וּבְּיה וּבְייה וּבְּיה וּבּיה וּבְּיה וּבְייה וּבְּיה וּייִיה וּיִיה וּלְיה וּלְיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְייה וּיִיה וּבְּיה וּבְּיה וּבּיה וּבּיה וּבְּיה וּבְיּיה וּבְייה וּבְּיה וּבּיה וּבּייה וּבּיה וּבּייה וּבְייה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְיה וּבְּיה וּבְיה וּבְּיה וּבְיה וּבְיה וּבְּיה וּבְּייה וּבּייה וּבְייה וּבְּייה וּבְּיה וּבְייה וּבְייה וּבְייה וּבְייה וּבּיייה וּבְייה וּבְייה וּבְּייה וּבְּייה וּ

תְּלְמָּא לְּכָּלְמִּדן: chald. Vivre מַלְמָּא לְכָּלְמִדן תַּיִר Dan. 2. 4, 0 roi, que tu vives à jamais! Aph. part. מָתָא בָּא יְּיִדְיְדְיִרְיִן אָבָא הַתָּא Dan. 5. 19, il laissait vivre, il conservait, ceux qu'il voulait.

חַיְת f. (const. חַיַּת, aussi יֹחִיָּת). 1° Bête, animal: מל-מחוד Gen. 8. 17, tous les animaux : אשר חובים אשר ביות Lév. 11. 2, ce sont les animaux dont il vous est permis de manger. — 2º Les quadrupėdes, *opposė à* oiseaux : מיר חיַת קיביוא Lév. 17. 13, du gibier, soit une bête, soit un oiseau. — 3º Les bêtes sauvages, opposé à animaux domestiques : אַז־חַיַּח הַאָּרֶץ לִפִּינָהּ וָאַת־הַנְבָּחַפָּת marab Gen. 1. 25, (Dieu fit) les bêtes sauvages de la terre selon leurs espèces, et le bétail (les animaux domestiques) selon ses espèces; חַיַּת חַשְּׂרָת Exod. 23. 11, les bêtes des champs; רשה היח Gen. 37. 20, une bête sau-

vage. - 44 Les hommes réunis, commune, peuple: מַלְשֶׁמִים II Sam. 23. 13, et l'armée des Philistins; אָרָהָהָ אבריבשי Ps. 68. 11, ton peuple y demeurait. — 5º (comme קיבים) La vie, aussi l'ame ; אָרָאָת בָּאוֹר הָרָאָת Job 33. 28, et sa vie, ou son âme, jouit de la lumière ; דְּבָא לַאָרֶץ חַיְּרָחִי Ps. 143. 4, il a humilié ma vie jusqu'à terre. -6° Force : חַיָּה מַצָּאָת Is. 57, 10, tu as trouvé la vigueur, la force, dans ta main, ou: la nourriture par le travail de ta main (v. ידי 3°). - 7° Village: וו Sam. 23. 11, (les Philistins s'assemblèrent) près d'un village (v. ਜੇਸ਼੍ਰ); selon d'autres : en une troupe (v. B°).

אָןְיֹחֵ chald. f. (emph. מֵיוְתָא, הֵייְתָא, Animal, bête: אַבְּאָתָא הָיִרְתָּא וְעִבּידְיָהָא Dan. 4. 12, et qu'il ait sa part (aux herbes de la terre) avec les bêtes; וְאַרְבֵּע תֵינְוְ רַבְּרְבָן; 7. 3, quatre grandes bêtes.

אַלְמְטִּת חַיּתּה f. La vie: אַלְמְטָּת חַיּתּה Il Sam. 20. 3, (comme) des veuves pendant la vie (de leurs maris, qui vivent toujours séparées d'eux).

בייתיה הות f. pl. (rac. בייתיה adj. Vives: בייתיה הות Exod. 1. 19, car eiles sont vives, vigoureuses; selon d'autres: elles sont habiles, elles savent accoucher sans l'aide d'une sage-femme.

לַלְיְמֵּר אָרָם אֲשֶׁררִחֵיר: עָּלְרְמֵּר אָרָם אָשֶׁררִחַיר: Gen. 5. 5, tous les jours d'Adam qu'il vécut; אָבָל וְחֵר לְדֹּלֶם 3. 22, (de peur) qu'il (n'en) mange et (ne) vive éternellement; וְאָמִר בָּח תִיא וְחָרָת: Exod. 1. 16, mais, și c'est une fille, qu'elle vive.

תְּיִלִּים (m. const. תְּיִלִּים, avec suff. תְּיִלִּים 1º Force, puissance: מְיִלִּים 1º Force, puissance: תְּיַלִּים 18. 33, Dieu qui me ceint, m'entoure, de force; מְיַלְּיִלְּיִם Nomb. 24. 18, et Israel exerce sa force, se montre vaillant; Tharg.: acquiert des richesses (v. plus bas). — 2º Armée: מְיִלִּיִם מְרְעִּים מְרַעִּים בַּרְעִּים בַּרְעָּם 15. 4, les chariots de Pharaon et son armée; מֵרְבְּיַבְּיִם בַּרְבְּיִם בַּרְבִּים בַּרְבַּים בּרָבְּים בּרָבְּים 18 Sam. 24. 2, le chef de l'armée; מֵלְיבְּיַרְחִילִּיל Deut. 3. 18, tous les hommes solides, tous les sol-

dats. — 3º Richesse: בְּחֵיל מְסוּרָהוּ Job 20.18, quelque grande que soit la richesse obtenue par son trafic, ou: de même que sa richesse, qu'il faut qu'il rendo , qu'il restitue ; בַּשָּׁח לָּר אַמ־הַחַהַיִּל חַבָּה Deut. 8. 17, (ma force et ma puissance) m'ont procuré toutes ces richesses; מַצְּמָּתְרָתָה Ruth. 4. 11, et puisses-tu gagner des richesses dans Ephrath. — 4° Vertu, probité : אַנְשֵׁיִרתַיָּל Exod. 18. 21, des hommes probes; אַשׁריחַרַל פר יִפְצא Prov. 31. 40, qui trouvera une femme forte, vertueuse? -5° Fruit : הַאָנָה וַנְפָן נַחָניּ חַילָם Joel 2. 22, le figuier et la vigne donnent (leur force) leurs fruits.

לְכְּרוֹנָא מֶרָא בּירִינָא מָרָא בּירִינָא מָרָא בּירִינָא Chald. m. 1° Force: בְּרִינָא בְּרִינְא Dan. 3. 4, et le héraut criait avec force, à haute voix. — 2° Armée: בּרְרַיִּרְלְּבְּיִ דְּרַרְיִרְלְּבְּיִ דְּרַרְלְּבְּיִ בְּרַרְלְּבְּיִ בְּרַרְלְבִּי בְּרַרְלְבְּיִ בְּרַרְלְבִּי בְּרַרְלְבִי בְּרַרְלְבְּרִי בְּרַרְלְבִּי בְּרַרְלְבִּי בְּרַרְלְבִּי בְּרַרְלְבִּי בְּרַרְלְבְּרִי בְּרַרְלְבְּרִי בְּרַרְלְבְּרִי בְּרַרְלְבִּי בְּיִבְייִי בְּרַרְיִים בּיוּ בּיוּ בְּרַרְבְירִים בּיוּבְיי בּיוּבְיבְירִים בּיוּבְיי בּיוּבְיבְירִים בּיוּבְייִים בּיוּבְייִים בּיוּבְייִים בּיוּבְייִים בּיוּבְייִים בּיוּבְייִים בּיוּבְייִים בְּיבְיים בּיוּבְיבִיים בּיוּבְיבִיים בּיוּבְיבִיים בּיוּבְיבִיים בּיוּבְיבִיים בּיוּבְיבִיים בּיוּבְיבִיים בּיוּבְיבִיים בּיוּבְיבִים בּיוּבְיבִים בּיוּבְיבִיים בּיבּיבּים בּיוּבְיבִּים בּיוּבְיבִּים בּיוּבְיבִיים בּיוּבְיבִיים בּיוּבְיבִיים בּיבּיבּים בּיבּיביים בּיבּיביים בּיבּיביים בּיבּיביים בּיבּיביים בּיבּיביים בּיבּיים בּיבּיביים בּיבּיביים בּיבּיביים בּיבּיביים בּיבּיים בּיבּיביים בּיבּיים בּיבּיבּים בּיבּיבּיים בּיבּיים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּייבּיים בּיבּייבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיבּייבּיים בּיבּיבּייבּיים בּיבּיבּייבִייים בּיבּיבּייבּיים בּיבּייבּייבּייבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיבּייבּייבּייבּייבּיים בּיבּי

תול חול היי של היי f. 1° Douleur (ע. לחול היי של היי Jer. 6. 21, une douleur comme celle d'une femme qui accouche; היי של אברה בחילה של Job 6. 10, et je pourrais sauter, triompher, quelque forte que soit ma douleur; ou: (je brûle) je suis consumé par la douleur (v. פַלָּר בְּיִל אָתוֹ יִשְׁבֶּר מְּלֶשׁׁח Exod. 15. 14. l'épouvante s'empare des habitants de la Palestine.

לָרָהְ (ע. מֵרְלָּה (צ. מֵרְלָּה Ps. 48.14, dirigez, tournez, votre esprit vers le rempart; d'autres lisent מְבֵּרֶלְּה avec Mappik, sur son rempart: alors ce sera מַרְלָּה avec suff.

ק"ל n. pr. d'une ville près de l'Euphrate (bataille de David et d'Hadadeser), II Sam. 10. 16; aussi שַּלָּאִם 10. 17.

12'n. pr. d'une ville appartenant aux prêtres, I Chr. 6. 43.

וְחִין שֶׁרָּפֹי : (חֵן (חַרָ מָּרָפּ) Job 41. 4, et la beauté de son combat, ou (se rapportant au Léviathan) la beauté de sa structure.

יתיא לנה חיץ: יחוץ Ez. 13. 10, et il bătissait une muraille.

תיק m. (rarem. מָק). Sein, ventre: על בחיקה החיקה Nomb. 11. 12, porte-les dans (sur) ton sein; אֲשֶׁת חֵיקָק Deut. 13. 7, la femme que tu portes dans ton sein, que tu chéris; בַּחַרק רּוּטַל צָּחַד Prov. 16. 33, les billets du sort sont jetés dans le giron, ou dans le pan d'une robe; ביתקשם שבערים בשלים אל־חַיקם Ps. 79. 12, rends dans le sein de nos voisins, c.-à-d. fais retomber sur eux, sept fois plus (de honte); עלו בליחי בחקי Job 19. 27, (c'est dans cette espérance que) mes entrailles languissent dans mon corps (sein); תַּיק הרבבב I Rois 22. 35, le fond de la voiture; נחיק Ez. 43. 13, l'enfoncement (de l'autel); selon d'autres : le milieu, ou la base; פַּחַק אַרָּ Prov. 21. 14, un don qu'on reçoit en secret.

תִירָה n. pr. Hira, ami de Juda, Gen. 38. 12.

חירם n. pr. (ע. חירם).

קיש subst. Vitesse. Ou adv. Vite: ברבו חיש Ps. 90. 10, car (notre vie) passe vite, ou avec vitesse (v. שיח et יים).

קישָה Ps. 71. 12, cheth., impér. do שׁמּה, pour חשָּׁיִה keri (v. שׁיִח).

תה אַכָּל דְּנְצָּמִּרְלִּוּ , rac , תְּיִבָּה ou תְּבָּר , Palais , bouche תַּבָּר .

Job 12.11, comme le palais goûte les mets; קרְאָר רְהָשֶׁת רְהָבְּי Prov. 8. 7, car ma bouche dit, publie, la vérité; רְלֹאֵר Job 31. 30, je n'ai pas permis à mon palais, à ma langue, de pécher.

אַשָּׁתַדִּי פֶּלִי : Attendre, espérer י אַשָּׁתַדִּי פֶּלִי לו חובר לו Is. 30. 18, heureux tous ceux qui espèrent en lui. Pi.: קסְתַּרֶם לַּשָּׁנֵת יאַרכָנדּ Job 3. 21, qui attendent la mort, et la mort ne vient point; יְתִּקְּרָתִּר לֵבֶּר Is. 8. 17, j'attendrai l'Eternel, j'espère en lui; ולכן יחשה בי לחנוכם Is. 30. 18, c'est pourquoi le Seigneur attend (le terme de vos adversités) pour vous faire miséricorde ; ou, *sens trans.* : Dieu vous fait espérer qu'il vous, fera miséricorde ; אַר־אִיוֹב Job 32. 4, Elihou attendait que Job (eut cessé de parler), c.-a-d. il l'écouta sans encore lui répondre ; יבְּחַבֶּר Osée 6. 9, inf. pour man, et comme l'attente (des bandits, etc.).

m. Hameçon (ce qui s'attache au palais des poissons, v. קלר: (חַקּה Is. 19. 8, tous ceux qui jettent l'hameçon dans le fleuve (les pécheurs); מְשָׁלָה Hab. 1. 15, il les fait tous monter, il les tire tous de l'eau, avec l'hameçon.

תְּרִילְהַ n. pr. d'une colline, Hachila, près du désert de Ziph, I Sam. 23.19.

תַּבְּים chald. adj. Sage ; מְּיַבְּים תְּבְּים Dan. 2. 21, (c'est lui) qui donne la sagesse aux sages; כל חַבְּים Dan. 5.8, tous les sages, les augures, du roi.

חבליה n. pr. m. Neh. 10. 2.

תַבְּלִילִי adj. Rouge: תַבְּלִילִי מִינֵים מִיְּיִן adj. Rouge: תַבְּלִילִי Gen. 49. 12, ses yeux sont rouges, ou obscurcis par le vin (promesse de Jacob à Juda, de l'abondance de vin dans son pays).

Prov. 23. 29, la rougeur, l'obscurcissement, חַכְּלְלְוּת des yeux.

בּבְּי (fut. בּבְיּהָ) Être sage, devenir sage: אָבְּ הָשְּׁבְּי הָּבְּיָה הָאָ Proy. 9. 12, si

tu es sage, tu es sage pour toi-même; קּנִים בְּנִים 27.11, deviens sage, mon fils; ו נַיְחְבָּם מְבֶּל-תְאָבִּם I Rois 4.31, il était plus sage que tous les hommes.

Pi. Rendre sage, instruire: מַחַרָּיִר בְּחַכְיִר Ps. 105. 22, ct afin qu'il apprit la sagesse à ses anciens, à ses conscillers; ישְׁמָרֵים יְחַלְּמָטָּי Job 35. 11, et qui nous rend plus sages que les oiseaux du ciel.

Pou. passif: חְלֶּמִים מְחְלֶּמִים Prov. 30. 24, des sages instruits, d'une sagesse profonde; חובר חברים מְחָלֶם Ps. 58. 6, l'enchanteur très habile.

Hiph:: מְחָבֵיבֶה מָּחִי Ps. 19. 8, elle rend sage le sot, le simple.

Bithp:: 1° וְאֵל־תִּחְתַּם דּוֹתָר Eccl. 7.16, ne tache pas a devenir trop sage. — 2° קבה נְחְדַּכְּטָה בּנֹי Exod. 1.10, allons, usons d'habileté, de ruse, contre lui.

סְּחָתְּ (const. בְּחָתְ, pl. מְּחָכֶּתְ, f. מְּבֶּחָתְ, plur. מְּבָּחָתְ) adj. Prudent, sage, habile, expérimenté: בּחָתְהַ בְּחָתְ בּחַתוּ Is. 3. 3, l'habile artisan; selon d'autres: le sage qu'on écoute en silence, ou l'habile magicien; מְּבָּחָ בְּבָּחְ Deut. 4. 6, un peuple sage et intelligent; בּרְבָּחָ בְּבַיְּבְ Job 5. 13, il surprend les habiles dans leur propre ruse; בְּבָּרְתָּבְּ וּצִּבְּיִתְ וּצִּבְּיִ בְּבַּיִרְ וְבָּבִייִם וְלַבְּבִייִם וְלַבְּבִייִם וְלַבְּבִייִם וְלַבְּבִים וְלַבְּבִים וְלַבְּבִים וּנִבְּיִם וְלַבְּבִים וּנִבְּיִם וְלַבְּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִים וּנְבִּבִים וּנִבְּבִים וּנְבִּבִים וּנְבִּבִים וּנְבִּבִים וְלַבְבִים וּנְבִּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִים וּנְבִּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִים וּנְבִּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִים וּנְבִּבִּים וּנְבִּבִים וּנְבִּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִּבִּים וּנִבְּבִים וּנִבְּבִּבִים וּנִבְּבִּבִּים וּנִבְּבִּבִּים וּנִבְּבִּבִים וּנִבְּבִּבְּבִּב Job nomme Dieu בַּבְבִּב נְבָב וֹבִב בְּבִב וּנִבּם לַבְב וּב בּבְּבִב וּב מִבְּבַב לַבְב Job 9. 4, sage d'esprit.

יִּרְ הָרְבְּקְא הָרְכְּקָה Chald. f. Sagesse : יְּרְבְּקְא הַּרְבְּתְּ יְּרְבִיּרְרָא הְּרְ־לֵּח וִיא Dan. 2. 20, car la sagesse et la puissance sont à lui.

חַכְּמנִי (le sage) n. pr. m. I Chr.

תְּבְשְׁח et חוֹמְטְח f. Sagesse (v. תְּבְשְׁח בִּיְחְ תְּבְשׁח וּ בְּיִחְ תִּבְשְׁח בִּיְחְ בִּיְחִ בְּיִחְ בִּיְחִ בְּיִחְ בִּיְחִ נְשִׁים Prov. 9. 1, la sagesse s'est bâti une maison; ישׁרְם וּנְשִׁיח נְשִׁים 14. 1, la sagesse des femmes; mais il est plus probable que dans les deux endroits ce soit le pluriel de תְּבָּחָ, ou בְּשִׁיח וּנְבִּיִּח וּנִבְּיִח les femmes sages (v. בּבְּחַ, תַּבְּחַ).

תֵל (v. מֵיל).

קרְלְּאָח f. (rac. אָלֶח). Écume ou rouille: חַיְלְאָחְ הַלְּאָרָח בָּה תְּלְאָחָה לֹא רָצְאָח סְּבָּר בְּעָּ בי. 24. 6, une marmite à laquelle il y a de l'écume, de la rouille, et dont la rouille ou l'écume n'est pas sortie; allusion à Jérusalem et aux crimes qui s'y commettaient.

תְלְאָה n. pr. Halaa, femme d'Assur, I Chr. 4. 5.

יַלְאִים (v. בַּלָאִים).

leur; לב יְצְּדֶּר Nomb. 18. 12, ce qu'il y aura de meilleur en huile; הְלְבֶּסוֹ כְּנְרוּ Ps. 17. 10, ils ferment leurs entrailles, leur cœur.

בּלֶב n. pr. Heleb, fils de Baana, II Sam. 23. 29 (בּלְב I Chr. 11. 30, et בַּלְב 27. 15).

תְּלְבְּהַ n. pr. d'une ville de la tribu

d'Aser, Jug. 1. 31.

תְּלְבּוֹן n. pr. d'une ville de la Syrie: בְּיֵךְ חָלְבּוֹן בּוֹ. 27. 18, avec du vin de Helban, Alep? selon d'autres, adj., du vin blanc (de הָּלָב), ou du vin excellent (de בַּחַ).

קלְבְּנָה f. Galbanum : הָלְבְּנָה Exod. 30. 34, du galbanum, un des aromates

dont était composé l'enceus.

קלת m. La taupe, Lév. 11. 29; selon d'autres, la belette.

תֹלֶר n. pr. (v. בֹּלֶב n. pr.).

תקלף n. pr. Holda, femme de Sellum, prophétesse, II Rois 22. 14.

777 (le mondain) n. pr. m. 1° I Chr. 27. 15. — 2° Zach. 6. 10.

קלָה (fut. אָהָרָאָ, אַף. הִ, apoc. הָהֶלֹּא (fut. אָהָרָא אַף. הַ, apoc. יְהָהַלֹּא וְלְּהִר וְהָלִּרִיר וְהָרִיתִר יְהָיִרִיִּר וְהָיִרִּיִר יְהָיִרִּיִר וְהָיִרִּה וּשִׁם Jug. 16.7, je deviendrai faible et je serai comme un autre homme; ווּ בּבּרִבּן לֹא הְלִית Is. 57. 10, c'est pourquoi tu n'es pas devenue faible, fatiguée; ווֹ אַלִּיבֶּי הְלָה אֶּיִדְהָלִייִ II Rois 13. 14, or, Elisée était malade de la maladie (dont il monrut); הַלְּה אֶיִדְרַבְּלִיד וּ I Rois 15. 23, il était malade des pieds, il avait les pieds malades; וְתַהֵּלֹּיִ II Rois 1. 2, il en

Niph. Se fatiguer, tomber malade, s'affliger: מְחְלֵּהְ לֹא רֹוְעֵילִּרְ 12. 13, ils se sont fatigués, et ils n'en tireront aucun fruit; יְהַילֵּיְהִי Dan. 8. 27, et je fus malade; part.: אבר הוְסְתְּ בַּיְרָיִר 14. 17, une plaie très douloureuse, très grave; הְסֵרְ רֹוְסֵרְ Amos 6. 6, ils ne s'affligent pas de la blessure de Joseph.

Pi. 1° Blesser, rendre malade: אָרָה מְּיִהְ מְּיִהְ מְּיִהְ מְּיִהְ מִיּהְ חַשְּׁהְ Deut. 29. 21, (les plaies et les douleurs) dont l'Éternel l'aura frappé, affligé; מְּיִבְּיִהְ תְּיִבְּיִהְ Ps. 77. 11, et j'ai dit: Ceci m'a rendu faible; ou, de prier (v. 2°): Telle est ma prière.

Pou.: אָנְהְי בְּמִיֹם Is. 14. 10, toi aussi tu es devenu faible comme nous.

Hiph. Rendre faible, affaiblir, affliger: נְיָרְ חָמֵין בַּמְאוֹ חֲחֵלֵּר (p. חְלֵּחָתְּן) Is. 53. 10, l'Éternel a voulu le briser, c'est pourquoi il l'a rendu faible; יְנָבּר הְחַבֵּלְיִחִר הַבּנִיתְרְּ Mich. 6. 13, et moi aussi je t'ai affaibli en te frappant; part.: בַחֵילָת לֵב Prov. 13. 12, afflige le cœur.

Hoph. passif: בֵּי הְחָלֵיתִי I Rois 22.

Hithp. Se rendre malade, vouloir paraître malade: נַיֵּצֶר לְצִּקְעוֹן לְיִתְחָלֵיוֹת

II Sam. 13. 2, et Amnon se tourmenta au point de se rendre malade; יַּישְׁעֵּב 13. 6, et Amnon se mit au lit et fit le malade.

רְּבֶּלְת (rac. לְּבָּקְי). Pain, gâteau: הְּבְּתְּי הְּבְּתְ Lév. 24. 8, chaque gâteau; הוֹבְּתַ הַבְּתַים בַּעְּרֵת הַבְּעָ 24. 5, douze pains, ou gâteaux; aussi הַיְבֶּע בָּרֶת בָּתְּלֵי הַלְּיָת נְּעָת בְּעָרֵת הַבְּעָת הַבְּעָת הַבְּעָת הַבְּעָת הְרִיבָּי הְרִיבְּי הְרִיבְּי הְרִיבְּי הְרִיבְּי הְרִיבְּי הְרִיבְּי הְרִיבְּי הְרִיבְי הְרִיבְּי הְרִיבְי הְרִבְּי הְרִיבְי הְרִיבְי הְרִיבְי הְרִיבְי הְרִיבְי הְרִיבְי הְרִבְּי הְרִיבְי הְרִבְּי הַ מַבְּי בְּרִבְי בְּרִיבְי הַרִּבְּי הַ בַּבְּי בְּרִיבִי בְּרִיבִי בְּרִבְּי הַבְּרִיבִי בְּרִבְּי הַבְּי הַבְּרִיבִּי בְּרִבְּי הַבְּרִבְּי בְּרִבְּי הַבְּרִבְּי בְּרִבְּי הַבְּרִבְּי בְּרִבְּי הַבְּרִבְּי בְּרִבְּי הְרִיבְּי בְּרִבְּי בְּרִבְּי הְרִבְּי הְרִבְּי בְּבְּיִבְי הְרִבְּי בְּרָבְי בְּבְּבְּי הְרִבְּי הְרִבְּי בְּבְּיִים בְּעְיבִּי הְרִבְּי הְרִבְּי הְרִבְּי הְרִבְּי הְרִבְּי בְּבְּיִבְּי הְרִבְּי הְבִי הְרָבְּי הְרָבְי הְרִבְּי הְרִבְּי הְרִבְּי הְרִבְּי הְרָבְּי הְרָבְי הְרָבְּי הְרָבְּי הְרָבְיי הְרִבְּי הְרָבְיי הְיוּבְּי הְרָי הְרָבְּי הְרָבְיי הְרָבְיי הְרָבְּי הְרָבְּי הְרָבְּי הְרָבְּי הְרָבְּי הְרָבְיי הְרָבְיי הְרְבִיי הְיּבְּיי הְרָבְיי הְרְבְּי הְרִיי הְרָּי הְרָּבְיי הְרָבְיי הְרָּבְיי הְרִבְּיי הְרִבְּי הְרְבִיי הְרְבִּי הְרְבִיי הְרְבִיי הְרִבְּי הְבְּיי הְבְּיי הְבְּיי הְבְּיי בְּיִי הְבְּיי הְבְּיי הְבְּיי הְבְּיי הְבְּיי בְיי הְבְּי הְבְייי הְבְיי בְּיי הְבְּיי הְיי הְבְּיי הְיּבְיי הְבְיי הְבְיי הְיבְיי הְיּבְיי הְיי הְבְייי הְיּבְיי הְיּבְיי הְיּבְיי הְיּבְיי הְיבְיי הְיּבְיי הְיּבְיי הְיּבְיי הְיּבְיי הְיּבְיי הְיּבְיי הְיּבְיי הְיּבְייי הְיּבְיי הְיּבְיי הְיּבְיי הְיבְּיי הְיבְּיי הְיבְיי הְיבְייי הְיבְייי הְיבְייי הְיּבְיי הְיבְייי הְיבְייי הְיבְּיי הְיבְייי הְיבְּיים הְּבְיי הְבְייבְייים הְּבְיים הְּבְּיי הְיבְּיים הְבְּיים הְיבְייים הְיבְּיים הְּיבְייים הְי

י קלול י m. (pl. הְלוּלִים). Trou, cavité. י קלול י m.: קלולי profanation du

nom de Dieu, blasphème.

תלוֹם m. (plur. הְלִימֹם). Songe, rève: אָלָילָם הַיֹּלִיםְ Gen. 20. 3, dans un songe, pendant la nuit; הַלָּיִם הַלְּיִלָּם הַלָּיִלָם מַלָּים חַלְּיֹם 20, cet homme aux songes.

קלילית m. et f. (plur. קלינים et תילים, rac. לחלין). Fenètre: קלינים Jos. 2. 15, à travers la fenètre; בְּנֵיד תַּתְּלּוֹנְים Joel 2. 9, ils entreront par les fenètres; תילינית אַנְים Ez. 40. 16, et des fenètres en biais, c.-à-d. larges en dehors, étroites en dedans; d'autres traduisent: des fenètres grillées. יולינית שלינית Jér. 22. 14.

חלון n. pr. 1º Holon, une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 51. — 2º Holon, ville dans Moab, Jér. 48.21.

קלוף m. (de קליף: חלוף Prov. 31. 8, tous les enfants de l'abandon, les orphclins (de la mort, donc: tous les hommes; ou: de dissimulation, les trompeurs).

יְחְלִּיקְינְין: L'opposé, le contraire יְחְלִּיקְין: Aboth, et le contraire, l'opposé, de ces

choses.

תלוץ m. Dégagement ou force (v. אַרָּעָן I et II): תַּיִּים שֶׁל חַלוּץ בָּעְבִיּח Rituel, une vie de force, de santé parfaite; et תַּלִּין בַּעְבִים Rituel, l'état de l'âme dégagée du corps, ou : qui jouit de la béatitude.

קוֹל (rác. לְּיָבֶּה). Défaite: קוֹל (rác. קוֹל Défaite: קוֹל בּיִה חַלּוּשָׁה בייה חַלוּשָׁה Exod. 32. 18, le bruit des cris d'une défaite.

קלה n. pr. Halah, une province assyrienne, une des contrées où Salmanasar a transféré les Israélites, II Rois 17. 6, 18. 11.

חלחול n. pr. d'une ville de la tribu

de Juda, Jos. 15. 58.

לְחֶלֶה f. (rac. תול.). Douleur, terreur: בּל־בַּן מֶלְּאָנָ הַ Is. 21. 3, c'est pourquoi mes reins sont (remplis) saisis de douleur; יְּחָרָהַה תַּלְּחָלָה בָּחֶם בְּרִים Ez. 30. 9, et il y aura une terreur parmi eux comme au jour de l'Égypte.

בית בית בית בית בית I Rois 20. 33, (Hiph. p. יבית בית ווג le firent déclarer, assurer (que les paroles « Ben Hadad est mon frère » ont été dites) par lui ; d'autres expliquent comme s'il y avait שמים ils l'arracherent de sa bouche, saisirent vite sa parole (v. רלים).

אָלְי m. (plur. מְלָּאִים). Parure, bijou : מְלָּאִים Prov. 25. 12, et un bijou d'or fin ; בְּלָּאִים Cant. 7. 2, comme des

bijoux.

ית ח. pr. d'une ville de la tribu

d'Aser, Jos. 19. 24.

תְלִים חִוּלִי (dans une pause חַלְּיִם, suff. חָלָי, plur. חָלָיִם, rac. חָלָי). 1° Maladie: תְלִּים הַעִּים בְּלִים בּלִּים בּלִים בּלְים בּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְבִּם בְּבְבִּם בְּבְבִים בְּבְבִים בְּבִּבּם בְּבִים בְּבִּבּם בְּבִּבּם בְּבִים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּיבּים בּבּים בּבּים בּיבּים בּבּים בּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים

נַתְּעֵר נְּוְטָה תְּחֶלְיָתָה: Bijou: חַלְּיָת. Osée 2. 15, lorsqu'elle se parait de ses pendants d'oreilles, ou des anneaux qu'elle portait au nez, et de ses bijoux.

קרוֹלֵהְ בֶּחָלִיל . Flute: קּרוֹלֵהְ בֶּחָלִיל Is. 30. 29, comme celui qui va au son de la flute (ou du chalumeau, du haut-bois); פְּחֵלְלִים מַחַלְלִים I Rois 1. 40, (et des gens) qui jouaient des flûtes.

קלים ל. (רמב הְיִלְיִם Jug. 14. 12, et trente habits de rechange, trente habits divers pour pouvoir changer d'habit; בְּבְּרִים בְּלְּבִירִים בְּבְּרִים 14.19, il donna ces divers habits à ceux qui avaient expliqué l'énigme; עַרְיבּוֹא בְּבִירִי הַחִייִה 14.19, il donna ces divers habits à ceux qui avaient expliqué l'énigme; עַרִּבְּיִּא בְּבִּיִּרִי בַּוֹא בִּבְּיִר בַּבְּיִר בַּבְּרִי בַּבְּיִר בַּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בִּבְּי בַּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בִּי בַּי בַּבִּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּי בַּי בִּיי בַּי בַּי בִּי בִּיי בַּי בַּי בַּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בִּבְי בִּבְּי בִּיבִּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּיוּ בַּבְּי בִּיבְּיוּ בַּיבִי בִּיי בַּיבְיי בַּבְּיי בְּיבִיי בַּי בַּיבְיי בַּבָּי בְּבָּי בַּי בַּבְּי בִּי בִּיי בַּיבְיי בַּי בַּי בַּיבְיי בּיבִּיי בּיבִּיי בְּיי בִּיי בּיבִּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְייי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיוּ בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְיבִּיי בְּיי בְּבִיי בְּיבִּיי בְּיבְּיי בְּבִּיי בְּיבִּיי בְּיב

קליעָה f. (rac. חַלִּיעָה). Ce qu'on enlève h un mort, les habits, les armes: יְפֵחר II Sam. 2.21, et prends ses dépouilles, ses armes; נַיְפֵח אָת־חַלְּצִיחָם Jug. 14. 19, il prit les vétements qu'il leur avait ôtés.

On nomme rate la cérémonie qui a lieu entre la veuve d'un homme mort sans avoir laissé d'enfants et le frère du défunt, faute de quoi elle ne pourrait pas se remarier (v. Deut., chap. 25. 5 à 10).

קלְכָּה , חֵלֶכְה adj. Pauvre, malheureux: פֵּינְיוֹ לְחֵלְכָּה יִצְּשֹׁטִי Ps. 10. 8, ses yeux épient le pauvre (d'autres expliquent: ton peuple, de פֶּלְיהְ יַבְּוֹב ; (חֵיל 10. 14, c'est à toi que le malheureux s'abandonne; מַלְּבָּאִים 10. 10, (cheth.) les malheureux (v. חֵיל מַרָּל.).

יַחְלֵל יֹם Greuser, percer, blesser (de là חָלֵל, חָלָּל , יַחָלָל הַ, יִחָלָּל , intrans.:

קלְבְּי חְלֵל בְּקְינְי Ps. 109. 22, et mon cœur est blessé au dedans de moi. — 2º Danser: מְּבְּי מִינְי Jug. 21. 21, pour danser en rang, ou: les danses accoutumées.

Pi. Blesser, tuer: בתר פחללה Ez. 28. 9, sous la main de ceux qui te tuent. — 2º De הַלְּלִים Jouer de la flûte : פַּחַלָּלָים I Rois 1. 40, (et des gens) qui jouaient des flûtes. — 3º Danser: 79 אַשֶּׁר גַּוֹלָה אַשָּׁר בַּוֹלָה Jug. 21. 23, des danseuses qu'ils avaient enlevées (forme Poal). - 4° Delier, violer, profaner: קל בריחוי Ps. 55. 21, il a violé son alliance; אָל־מָחָלֵל אָר־בָּקָה Lev. 19. 29, ne profane pas ta fille; אַז־קֹדֶשׁ תֵּי חַלֵּל Lév. 19. 8, il a profané le sacrifice saint de l'Eternel; מַחַלְלָּיִת Exod. 31. 14, celui qui le violera (le sabbat); בְּהַבְּלֵּהְ יִמְבָּהְדְּ Ez. 28. 7, ils souilleront ta beauté, ton éclat; לְחַלֵּל נְאוֹן כָּל־צְבָר Is. 23. 9, pour flétrir l'orgueil de toute gloire (de cette ville superbe).

Poa. 1° Blesser: קחוללית מורן Is. 51. 9, qui blesse le dragon. — 2° Pass.: רואה Is. 53. 5, et il est blessé, affligé, à cause de nos méfaits.

Pou. 1º Etre blessé, tué! מְחֶלְלֵי חֶרֶב Ez. 32. 26, frappés par le glaive. — 2º Étre profané: שַּׁמִי חַנְּדְוֹל חָבְּחְלֶל בְּנִוֹיִם Ez. 36. 23, mon grand nom qui a été profané parmi les nations.

Niph. (יְחֵלֵּי, יְחֵלּ, וְתֵּלְּי, וְתֵּלְּי, יְחֵלֹּי, יְחֵלֹּי, וְתֵּלְּי, יְחֵלֹּי, וְתֵּלֹי, יְחֵלֹּי, בְּתִּלְיִי בְּרִיבְּיִלְיִּרְ בְּרִיבְּיִלְיִּרְ בְּרִיבְּיִלְיִּרְ בְּרִיבְּיִלְּיִּרְ בְּרִיבְּיִלְּיִּרְ בְּרִיבְּיִלְיִּרְ בְּרִיבְּיִלְיִּרְ בַּרִיבְּיִלְיִּרְ בְּרִיבְּיִלְיִּרְ בְּרִיבְּיִלְיִי בְּרִיבְּיִלְיִי בְּרִיבְּיִלְיִי בְּרִיבְּיִלְיִי בְּרִיבְּיִלְ בְּרִיבְיִלְיִי בְּרִיבְּיִלְ בְּרִיבְיִלְיִי בְּרִיבְּיִלְ בְּרִיבְיִלְיִּבְּיִי תְּתַלּ בְּרִיבְיִלְיִּבְּיִי תְּתַלּ 1. 9, et la fille d'un prêtre qui se souille par la fornication.

 2. 25 (aujourd'hui) je commencerai à jeter la terreur (de tes armes dans tous les peuples); de là nigne.

Hoph.: אַז רּהְדֵל לִקראׁ בְּשֵׁם הְי Gen. 4, 26, alors (il fut commencé) on commença d'invoquer le nom de l'Eternel.

קלום הַלַּמְתִּר (fut. בְּתְלֹם. 1°Réver: מְּמָלִם הָלַמְתִּר Gen. 41. 15, j'ai eu un songe; בְּשָׁלִם הַנְּעָב וּגַּעָב Is. 29. 8, et comme songera un homme qui a faim; בּלֵם הָלִם הַלֵּם הַלִּם הַלִּם וּלִם חַלֵּם בּלִם חַלֵּם בּלִם חַלֵּם בּלִם חַלֵּם בּלִם בּלִם בּלִם בּלִם בּעָר 13. 2, un réveur de songes, un faux prophète. — 2° Devenir fort, vigoureux : בַּבָּר Job 39. 4, leurs petits deviennent vigoureux et se fortifient dans la campagne.

Hiph. 1° Faire rever: אָשֶׁר אַחָם מַחְלְמִים (p. מַחְלִּימִים Jer. 29. 8, que vous faites rever, les reves que vous provoquez.

— 2° Fortifier: יְחַחְלִימֵינִי וְתַחְרֵינִי Is. 38. 16, fortifie-moi et fais moi guérir, ou vivre.

םלֶם chald. : אַפַר חָלְפָא לְפַבְרֶיךְ Dan. 2. 4, dis le songe à tes serviteurs.

חַלְּמִישׁ m. Pierre dure, roc: חַלְּמִישׁ בַּחְלָּמִישׁ Job 28. 9, il met la main aux rochers; שִּמְּהַ חָדִּמְשׁרָשׁ Deut. 8. 15,

מתלמיש צאר 32. 43, du plus dur ro-

לְלֵתְ (fut. מְלֵתְ 1º Passer, s'en aller, se répandre : אַלָּהְ לוּהָ Gant. 2. 11, (la pluie) est passée, a cessé; ירות על־ קני יחלף Job 4. 15, et un esprit passa devant mon visage; בשמה השלקה I Sam. 10. 3, tu t'en iras de la ; חילה ביוערה Is. 8. 8. (le fleuve) se répandra dans le pays de Juda. — 2º Passer d'un état à l'autre, changer; des plantes : verdir. reverdir: בַּבַּקר בַּחַצָּרר יְחַלֹם Ps. 90. 8, le matin il est comme une herbe qui reverdit, qui pousse; בַּבֹקר יַצָּרץ וַחָלָבָּן 90. ff, le matin il fleurit et verdit, ou, sens 1º: comme une herbe qui passe, se fane,—le matin il flourit, puis il passe ; או חלק רות Hab. 1. 11, alors son esprit changera (son orgueil augmentera). -3º Actif. Faire passer à travers, enfoncer, faire passer, détruire : יַחַלְמַח ingo Jug. 5. 26, elle lui enfonça la tempe (elle lui enfonça le clou dans la tempe); הָחָאֵלְילִים מָלִיל יַחֲלֹם Is. 2. 18, les idoles, il les détruira toutes; מַלְּמַיּ ph Is. 24. 5, ils ont changé, violé, les ordonnances, commandements.

Pi. Changer: נְיָחָלֵּהְ שִׁמְלֹּהְיוּי Gen. 41. 14, Joseph changea d'habits.

Hiph. Changer, renouveler: מְּחָלֵּהְיּכְּם Gen. 35. 2, et changez de vêtements; שׁמְלֹחֵים Lév. 27. 10, il ne doit pas le changer; וְאַרָּיִם נַחְלֵּרְם Is. 9. 9, nous mettrons des cèdres à la place (des sycomores), ou : nous ferons pousser des cèdres (v. Kal 2°); יוֹבְּיִם בְּחַלְּתַב בְּחַלְּתַב בְּחַלְּתַב בְּחַלְתַב בּחַב וּ Is. 40. 31, mais ceux qui espèrent en Dieu prendront de nouvelles forces, exact. renouvelleront leur force. — Intrans.: יְחַלְּתַב בְּחַלְּתַב בְּחַלְּתַב בְּחַלְּתַב בְּחַלְתַב בְּחַלִּתְב בְּחַלְּתַב בְּחַלְּתַב בְּחַלְּתַב בְּחַלְּתַב בְּחַלְּתַב בְּחַלְתַב בְּחַלְתַב בְּחַלְּתַב בְּחַלְּתַב בְּחַלְתַב בּחַב בּּחַב בּחַב בּחַב

יְנִשְּׁבְּטֶרוּ chald. Passer, se passer: יְשָּׁבְּטֶרוּ בְּלְּתִּירּ Dan. 4. 13, et sept temps se passeront sur lui.

קר היים Changement; prépos., en place de, pour : מֵלֶהְ צַבֹרֶהְכָּם Nomb. 18. 31, en récompense pour votre service.

אלת n. pr. d'une ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 33.

וריק' (fut. יְחַלֵּאָן). So séparer, so retirer: שְּחָשׁ Osée 5. 6, (Dicu) s'est retiré d'eux. — Sortir, découvrir: בַּבּי Lament. 4. 3, même les bêtes farouches, les monstres marins, sortent, découvrent, leurs mamelles (pour allaiter leurs petits). — Oter, arracher: בַּבּלוֹי Deut. 25. 9, elle lui ôtera son soulier (du pied).

Niph. Etre délivré : צַּהִיק מָשְּרָה מָחֵלֶץ Prov. 41. 8, le juste est délivré du danger; לְמַעַן יַחְלְצוּן וְדִינִיךְה Ps. 108. 8, afin que ceux que tu aimes soient dé-

livres.

ון אָלְיִי Ceindre, entourer les reins d'armes, armer, équiper: בְּלִּייְרָנִיץ Nomb. 32. 21, chaque homme arme; aussi בָּלִייְרָנִיץ בְּבָּא 32. 27, tous armés, équipés pour l'armée, pour la guerre.

Niph. S'armer: בְּּיִנְשֶׁרֵם אַנְשָׁרֵם Nomb. 31. 3, que des hommes d'entre vous s'arment pour combattre; 32. 17, et nous nous armerons.

Hiph.: וְצַאְמֹחֶדְהְ תְחֵלֵּרִץ Is. 58. 44, il armera, engraissera, ou fortifiera, (tes os) ton corps; selon d'autres: il sauvera, protégera, ton corps (v. I תְּלָיִץ Pi. 2°); "תְּלְיצֵינִי Rituel, et fortifienous, ou délivre-nous.

תְלְצִיף m. duel. Les reins (v. II יְּהַלֵּיְן): Gen. 35. 11, et des rois sortiront de tes reins, descendront de toi; אַיָּר־יָגָא כְּנְבֶּר תַּלְצִיף Job 38. 3, ceins tes reins comme un homme, prépare-toi à la lutte.

アプロ et アプロ n. pr. m. 1° Chr. 2. 39. — 2° II Sam. 23. 26, I Chr. 11. 27.

I אָרָ (fut. p>יחל 1° Partager, accorder, donner: יַנַיִּוּלְקוּ אָיִדּיִגְיִץ Jos. 14. 5, ils partagerent le pays ; אֲשֶׁר תָּלַכְרֶיְר אֱלֹתָיִיך brix Deut. 4. 19, que le Seigneur ton Dien a partagés, donnés, qu'il a créés (pour le service de tous les peuples); ובתוך צחים בחלק נחלח Prov. 17. 2, et entre les frères il partagera l'héritage, il aura la même part que chacun d'eux ; ולא־חלק לח בבינה Job 39. 17, il ne lui a rien donné en fait d'intelligence; ער־מַלַּק אָחָז אַת־מַּיח דֵר II Chr. 28. 21, Achaz partagea, ou pilla, (tout ce qu'il y avait dans) le temple. — 2º Intrans. Etre divise : מלק לבם Osce 10. 2, leur cœur est divisé, ou s'est séparé de Dieu.

Niph. Etre partagé, se partager: לְּאֵלֶת מְתְּלֵּםְ תְּאֶרֶעְ Nomb. 26. 83, le pays sera partagé entre ceux-là; אַרְיָם אוֹר אַר אַר Job 38. 24, quelle est la voie où la lumière se partage; בַּיְלֵּםְ אַרְּכָּם עַּלְּבְּתָּם Gen. 14. 15, il se divisa, c.-à-d. (Abraham) divisa sa troupe, pour tomber sur eux (les ennemis), pendant la nuit.

Pi.: 1° אָלֶּהֶר רְחַלֵּמְ שָׁלֶּל Gen. 49. 27, et le soir il partage la proie; בְּחַלֵּמְ שְׁלֵּל II Sam. 6. 19, et il distribua à tout le peuple; לְּכֶּל-חָאָרְץ I Rois 18. 6, ils partagèrent le pays entre eux. — 2° Disperser: בַּחַלְּמָה Gen. 49. 7, je les diviserai dans Jacob; בְּתַלְּמָה בָּרְ תַּלְּמָח Lament. 4. 16, (la face) la colère de l'Éternel les a dispersés.

Pou. passif: אָז חְלֵּק עֵּד־שָׁלָל Is. 33. 23, alors le butin et les dépouilles seront partagés; הְאָרֶקה בַּחֶבֶל הְאַרֶּק. Amos 7. 17, ton sol sera partagé au cordeau.

Hithp.: מָלְמִים לְשֶׁבְעָה הָלָאָר אָתָה אָרָה אָלָמִים Jos. 18. 5, ils doivent se la partager en sept parts.

Hiph. Dire des paroles douces, flatter: אָפֶרֶיהָ הְתְּלִּיקָה Prov. 2. 16, qui adoucit ses paroles, qui flatte; לְשׁוֹנָם Ps. 5. 10, ils flattent avec leur langue, exact. ils rendent douce leur langue; בְּרֵי מַהְלִּיק עַלִּירַעָּדְשׁ Prov. 29. 5, l'homme qui flatte son prochain; בְּהַיְהָ Is. 41. 7, celui qui polit avec le marteau; בְּהִי הְיִקְם בְּהוֹךְ הִיְּכֶּם בְּהוֹךְ הִיְּכָם Jer. 37, 12, pour se glisser, s'échapper, de la, du milieu du peuple; ou : pour diviser, partager, son bien (de l phm).

Phi adj. (de II אָלָהָר , Lisse, uni, doux, flatteur: אָלָהָר אָרשׁ הְלָּבְר , Gen. 27, 11, je suis un homme qui a la peau lisse, je n'ai point de poil; אָקָר , שְּקָּר , בְּיִלְּהָר , la montagne unie, chauve, sans arbres (ou montagne coupée, de I אָלָהְי); אַקּר , אַקּר , Prov. 8. 3, et son palais est plus doux que l'huile, ses paroles sont douces, insinuantes; אָלָהְ בְּאַהְ בָּאַר, בַּצַל, (ni) divination trompeuse.

קלק בַּעָבֶר נַחַרָּא Part: חַלָּק בַּעָבֶר נַחַרָּא Esdr. 4. 16, (tu perdras) la part, les terres que tu possèdes, au delà du fleuve; אַרְעָא Dan. 4. 12, (il aura) sa part aux herbes de la terre.

וֹלְקִית m. (avec suff. הַלְּקִית, plur. הַלְּקִית const. הְלָּקִית). Part, partage (de I הַלָּקִי,): קוֹלָקי Dent. 24, et la part des hommes (qui m'ont suivi); בְּעַלְּקִיתְּעָלְּקִיתְּ וּוֹלֶקּיִתְ וּמְלֶּקִיתְ וּמְלֶּקִיתְ וּמְלֵּקִיתְ וּמְלֵּקִיתְ וּמְלֵּקִיתְ וּמְלֵּקִיתְ וּמְלֵּקִיתְ וּמְלֵּקִיתְ הַבְּלֵּר בְּעָבְּיִלְ הַיְּעָבְּעִּר בְּעָבִּי Deut. 32. 9, car son peuple (Israel) est la part que l'Eternel a choisie; בְּעָלִי מְבֶּלִי מְבֶּלִי מְבֶּלִי מְבָּלִי מָבְּלִי מְבָּלִי מְבְּלִי מְבָּלִי מְבְּלִי מְבָּלִי מְבְּלִי מְבְּלְים מְבְּלִים מְּלִים מְבְּלִים מְיּי מִּילִי מְבְּלִים מְּי מְּבְּילִים מְיּי מְּבְּלִים מְיּבְיּים מְיּים מְיּבְּיּים מְיּים מְּבְּילִים מְיּים מְיּים מְיּבְּים מְיּבְּים מְיּים מְיּים מְּיִים מְּיִים מְּיּים מְּיּים מְּים מְּיּבְּים מְּים מְיּבְּים מְיּבְּים מְּבְּים מְיּבְּים מְיּים מִּים מְּים מְּבְּים מְיּים מְיּבְים מְיּבְּים מְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּים מְּבְּים מְיּבְּים מְּבְּים מְיּבְיּים מְיּים מְּבְּים מְיּבְים מְּים מְיּבְּים מְיּים מְּיִים מְיּים מְיּבְּים מְיּים מְיּים מְּבְּים מְיּבְיּים מְיּבְּים מְיּבְּים מְיּבְּבְים מְבְּבְי

וו מִלְּכִי m. (de II מְלֵּכְי D. Chose, pierre polie; politesse, flatterie: מְּבְּיִלְּבְּי בְּיִלְּבְּי בְּיִלְּבְּי Is. 57. 6, ton partage est, c.-à-d. tu t'es attachée aux pierres polies de la vallée, ou du torrent; מְּבִילְּבָּי Prov. 7. 21, elle le séduit par la politesse de ses lèvres, par ses paroles flatteuses; מְבִיר בְיִבִים Job 17. 5, il dit des flatteries à ses compagnons;

ou, de I מָלָם: il promet une part du butin à ses amis.

קלְם n. pr. Helek, fils de Gilead; n. patron. הַלְּקִר Nomb. 26. 30.

רְלְּחֵי adj. Uni, poli: מְּבְנִים אַבְנִים הַּלְּחֵ חִלְּקִי I Sam. 17. 40, cinq pierres polies (וֹן לֵּקִי בּוֹן).

וְלְּלְקְהוֹ f. Part, portion (v. I בְּלֶּקְהוֹ f. Part, portion (v. I בְּלֶּקְהוֹ f. Gen. 33. 19, une partie du champ; בּלְּקְתּ דּוֹאָבֹי Il Sam. 14. 30, le partage, le champ, de Joab; בְּלְּקְהוֹ peripa Deut. 33. 21, car là est la part qui lui est réservée par le législateur, ou : là sera (le champ) la tombe cachée, ignorée, du législateur (de Moïse).

ווֹקְקְּהָ f. (v. II בְּיִהְיה). L'état de ce qui est lisse, glissant, poli, flatteur: בְּיִבְּיהְיּ Gen. 27. 16, son cou lisse, saus poil; יוס ביים השלים און Ps. 73. 18, tu les places sur des chemins glissants; בְּיִבְיִּהְ לָשׁוֹן נָבְרִיְּתְּ Prov. 6. 24, de la langue douce, flatteuse, de l'étrangère; בְּיִבְּיִּלְּשׁׁ הַבְּיִבְּיִּנְ הַיִּבְּיָבָּיִ הַ Is. 30. 10, dites-nous des choses qui flattent.

קלקה f. Division, répartition: מֵלְלְּקְהּ בְּתִּדְּעָבְּ II Chr. 35. 5, et selon la division, répartition, des familles.

יַחְנִיף בְּחֲלָפּוֹת: f. pl. Flatteries: יַחְנִיף בְּחֲלָפּוֹת Dan. 11. 32, il séduira par des flatteries.

תְּלָקְי n. pr. m. Neh. 12. 15.

ות הלקהה et תלקהה n. pr. 1° Helkias, le grand prêtre sous le règne de Josias, ll Rois 22. 8. — 2° Helkias, père du prophète Jérémie, Jér. 1. 1. — 3° Il Rois 18. 18. — 4° Plusieurs autres: Chr., Jér., Néh.

קלקלקו pl. f. fo Des endroits glissants: חְלֵּקְלֵּקִלּקׁ חְשָׁהְ תְּבֶּקְלַקּלִּקְ Ps. 35. 6, que leur chemin soit ténébreux et glissant, littér. plein de ténèbres et d'endroits glissants. — 2º Flatteries, artifice: מְּבֶּלְלָּקְלִּתְּ Dan. 11. 21, 34, par des flatteries, par artifice.

רְּלְּכְּחְ n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 25.

יַתְּלָשׁ יאֹפֶר נְבּוֹר אָנִי : adj. Faible תַּלְּשׁ Joel 4. 10, le faible dira: Je suis fort.

סְת. (toujours avec suff.). Beaupère (d'une femme), père de son mari: תַּבְּיָתְ פֹּלֶּח תִּמְיִתְ פֹּלֶח תִּמְיִתְ פֹּלֶח תִּמְיִתְ פֹּלֶח ton beau-père va à Thimnah; תְּמִיתְ, 38. 25, son beau-père.

סְּהָ et סְּהַ adj. (rac. בְּהָהָ). Chaud: בּהְ שִּהְטֵּהְ אָסָהְ. Jos. 9. 12. voilà notre pain (nous le primes) tout chaud; בְּלֶּיִרְהְ Job 37. 17, que, ou pourquoi, tes vêtements sont chauds.

חת ח. pr. 1° Cham, fils de Noé, Gen. 10, 1. — 2° D'un pays: אַרָץ הָשׁ la terre de Cham, Ps. 105. 23, 106. 22, parall. avec l'Egypte.

מה (rac. מַּסָהְ). Chaleur, le chaud: בּיֹהְי יִשְׁהְ Gen. 8. 22, et le froid et le chaud; aussi adj.: מַּחָם הִים I Sam. 21. 7, du pain chaud.

אַנְחָלָּה: בּחַלָּה בְּרֹלָּה Dan. 11. 44, dans une grande fureur (v. מָמָה).

אַטְהָ פּנ אֹטְהַ chald. f. Colère, fureur: בְּרְנֵּוֹ תַּיְבָּא Dan. 3. 13, plein de colère et fureur; אָקְלִּר הֵעָּאָ 3. 19, (Nabuchodonosor) fut rempli de colère.

הַיְּמָהְ הָּפְאָהְ f. Crème, beurre: הַיְּמָהְ הָּיְמָהְ הָּיִהְ Gen. 18. 8, il chercha du beurre et du lait; הָבָשׁ וְהָפְאַהְ Job 20. 17, des torrents, des ruisseaux, de miel et de crème.

רְּחָפֶּר (ful. יְחָפֶר פּוֹ יְחָפָר (ful. יְחָפָר פּוֹ יִחְיִים (ful. יְחָפָר פּוֹ יִיִּחְיִים (ful. יְרָיִם פּוֹ יִיִּחְיִים (ful. יְרָיִם יִּחְיִּם (ful. יִבְּיִלְּיוֹ (ful. יִבְּיִלְּיִּם (ful. יִבְּילִים (ful. יִבְּילִים (ful. יִבְּילִים (ful. יִבְּילִים (ful. יִבְּילִים (ful. it is ont the convoiter (ful. it is a convoiter (full is a full is ont the convoiter (full is a full is ont the convoiter (full is ont the con

plaisir: יוֹם לְשָׁרָם לְשָׁבְתּוֹ חַמָּד חָתָר חָמָד אַלֹּתִים לְשָׁבְתּוֹ Ps. 68. 17, la montagne où il a plu à Dieu d'habiter; מַפַר רָשֶׁד Prov. 12. 12, le méchant trouve du plaisir, son plaisir est, etc. Part. ou subst. Than Ce qui est désiré, agréable, précieux : בּנְדֵי בֶּצִיּר nirent Gen. 27. 15, les plus beaux habits, les habits précieux d'Esau; יםלָם Job 20. 20, il ne se sauvera pas par ce qu'il a de plus précieux , ou il ne sauvera rien de ce qu'il a de plus précieux; בַּנְיָב הַיִּרוֹח Esdr. 8. 27, נַהַּסֶס בָּנָשׁ חֲסִאּרוֹ ; précieux comme de l'or Ps. 39. 12, tu consumes ce qu'il aime, ou sa beauté, comme un ver (qui ronge); בלירוֹעִילה Is. 44. 9, et leurs délices, leurs idoles ne leur serviront de rien.

Niph.: מָּהְטָּר לְּכֵּרְאָּח Gen. 2. 9, (des arbres) agréables à la vue; תַּתַבְּרָים Ps. 19. 11, qui sont plus précioux que l'or.

Pi. Se plaire à (v. Kal 2°): ישׁבְּתִּי רְיָשֵׁבְתִּי רְיָשֵׁבְתִּי רְיָשֵׁבְתִּי רְיָשֵׁבְתִּי רְיָשֵׁבְתִּי רְיָשֵׁבְתִּי רְיָשֵׁבְתִּי רְיִשְׁבִּתִּי רְיִשְׁבִּתִּי cant. 2. 3, à son ombre j'ai reposé avec délices.

קר המור היים היים m. Agrément, beauté: תחורר המור בע. 23. 6, de jeunes gens beaux, séduisants; ברמי־המר Amos 5. 11, vous avez planté d'excellentes vignes.

קְּתְּהָה f. Désir, joie, délice: אָרָץ אַרְרָה Jer. 3. 19, une terre de délice;
I Sam. 9. 20, et à qui est tout ce qu'il y a de précieux dans Israel? הְּשָׁרְהָּ Dan. 11. 37, l'amour des femmes, ou délice des femmes, nom d'une divinité adorée surtout des femmes(?); הַיְּהָה בְּלֹא הָתְּהָר II Chr. 21. 20, (le roi Joram) s'en alla, mourut, sans regrets, sans avoir été regretté de personne (ou : après avoir vécu sans joie).

תורת et חורת f. pl. Etat de ce qui est agréable, précieux, délicat: האָל מדי Dan. 9. 23, car tu es un homme aimé (de Dieu), ou un homme d'un caractère excellent; הידית און 11. 38, et avec des choses précieuses; מצרים לארות מצרים 11. 43, et de toutes les choses précieuses de l'Egypte;

הלומם ביום nhipp ביום 10. 3, du pain agréable au goût, ou des mets délicats.

וֹטְטְיָּוֹ (le doux) n. pr. Hemdan, fils de Disan, Gen. 36. 26. קפרן I Chr.

וְאֵין f. (rac. יְמִים). fº Chaleur : וָאֵין ימתר מחשתי Ps. 19. 7, rien ne se cache, ne se dérobe, à sa chaleur. — 2º Le soleil: מַלָּא חַשָּה Job 30. 28, sans soleil; וְהַיַּה אוֹר־הַלָּבְנָת כְאוֹר הַחָּעָּה Is. 30. 26, la lumière de la lune deviendra comme la lumière du soleil.

וֹחְטָהַ f. (rac. שַּהַ, const. הַּמָּהַ). Golère, fureur : קיף אָשָׁר־הַשֹּׁיּב הַמָּת אָחִיף Gen. 27. 44, jusqu'à ce que la fureur de ton frère s'apaise; inon bio Is. 51. 17, le calice de sa colère ; תַּבֶּר וֹחֲלָר עַקָּר Deut. 32. 24, la fureur, le venin, des bêtes qui rampent dans la poussière (des reptiles); שַּׁהַיּהְיַם Ps. 58. 5, foreur, venin, du serpent (v. ກສຸກ).

ווְמָּהָה f. (pour הַּמְּאָה). Grème : בְּרָחֹץ אַרָּכֶּר בְּחַמָּה Job 29. 6, lorsque mes pieds se baignaient dans la crème.

חבואל n. pr. m. I Chr. 4. 26.

קמוד (v. הָמָה part.)

חַטוּטָל n. pr. Hamoutal, fille de Jérémie, femme du roi Josias, Il Rois 23. 31, 24. 18.

חַמוּל n. pr. Hamul, fils de Perès, Gen. 46. 21; n. patron. יוסולר Noinb. 26. 21.

חשת n. pr. 1º Hamon, ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 28. - 2º Hamon, ville de la tribu de Nephthali, I Chr.

תְּמוֹץ m. (rac. הָפֵץ). L'opprimé, ou l'oppresseur : אַשׁרוּ חַמּיֹע Is. 1. 17, fortifiez, assistez, l'opprimé; ou : ramenez dans le droit chemin, dans la bonne voie, l'homme violent, l'oppresseur.

חמוק m. (rac. pon). Jointure, ou contour: משוקר יְרֵכֵּיְהָ Cant. 7. 2, les jointures, ou les contours, de tes hanches (v. הַמָּק).

יששׁכֶר חַמר זָרָם: m 1°Ane הַמר הַמר יִשְׁשׁכֶר Gen. 49. 14, Isaachar est comme un ane robuste (aux os forts); יָּבֶל־שָּטֶר חֲמֹר Exod. 13. 13, tout premier-né de l'ane. — פַּלְחִי חַחֲמוֹר: Tas, foule (עם הַיָּמוֹר - בּלְחִיר חַבְּמוֹר שלרתים Jug. 13. 16, avec la machoire de l'âne (j'ai tué) un tas, un groupe, deux groupes.

n. pr. Hemor, père de Sichem,

Gen. 33, 19.

קמוֹרָה f. Tas, foule, groupe; duel מירָקים (v. ממרָקים 2°).

רוֹטְתָּר : (אַם Thib וְּהַ Belle-mère (v. בּלְ אֵשֶׁרי : כֹל אֵשֶׁרי Ruth, 2. 11, tout ce que tu as fait à l'égard de ta belle-mère (de la mère de ton mari).

מְטָח m. Un des animaux impurs, Lév. 11. 30, espèce de lézard ou de limace (?).

וְםִיץ adj. Salé: בְּלִיל חָפִרץ ראבלו Is. 30.24, ils mangeront une pâture salée; selon d'autres, du fourrage pur ou fort, gras.

וְסִישִׁי et חֲסִישִׁי m. (fém. הַסִישִׁי) nomb. ord. Le, la cinquième: יום הַמִּישׁי Gen. 1. 23, le cinquième jour; דְּמָיִילְיִית Gen. 47. 24, la cinquième partie (un de cinq).

בְּחַלֹּל (fut. יַחְשׁל, inf. הְסָלָה) Epargner, menager, avoir pitie : יַמַּחָשל שָלָרוּר Exod. 2. 6, elle eut pitié de (l'enfant); לְחָפֶלָּח בלרה Ez. 16. 5, pour avoir pitié de toi ; של-חַץ Jer. 50. 14, n'epargnez point les flèches ; אַרְשֵׁם קַרְשֵׁי Ez. 36. 21, mais j'ai voulu épargner mon saint nom, sauver l'honneur de mon saint nom. Avec l'accus.: * הַּמְלָּח בְּרֹלָח תְּפֵלָהְ דְּלֵיני Rituel, tu as eu de nous une grande compassion.

קלְלָה f. Compassion, miséricorde: ברים בליו בליו Gen. 19. 16, par la miséricorde de l'Eternel pour lui; בַּצְּהַבְּהוֹ ובְּחַמְלְחוֹי הוא גָאַלָם Is. 63. 9, dans son amour et dans sa clémence il les a rachetés.

במים (fut. מוֹים, מוֹים) Etre chaud, se chauster (v. בְּחָם): שַׁמֲבֶּים בַּחָם Exod. 16. 21, et lorsque le soleil était chaud, que ia chaleur du soleil était venue ; קמוֹתָר דאָרחִי אור Is. 44. 16, j'ai chaud, j'ai vu,

Niph.: אַרָּדְי אָרָדְ אַרְּדְּ בּרְנוּג Eccl. 4. 11, mais un homme seul comment aura-t-il chaud? comment s'échaussera-t-il? בּרָשׁ בַּרְשׁבּי Osée 7. 7, tous sont brûlants, ont des passions ardentes (ou ces deux sur sont une 2° forme du Kal). Part.: בְּאַלִּים בָּאָלִים Is. 87. 8, vous qui êtes enslammés de passions impures sous les arbres, ou pour les idoles (plur. de אַל ou de אַל).

Pi.: רְבֶּל-נְבֶּיךְ חְחַבֶּּתְ Job 39. 14, et elle fait réchauffer ses œufs dans la pous-

sière, le sable.

Hithp.: יְחְתֵּבְשֵׁר יִרְחְתַבְּשׁר Job 31. 20, et il s'est réchaussé avec la toison de mes brebis.

אָרָתְ m. (seul. pl., rac. בּחָהְ, v. הַּחָהַ soleil). Images, ou statues, consacrées au soleil: בְּהַבְּיִהְ בְּּחִיתְּבֶּיבִר Lév. 26. 30, je ruinerai vos statues consacrées au soleil; בְּהַבְּיִה הַ בְּּהַבְּיִן II Chr. 34. 4, et il fit abattre les statues du soleil.

DDD (fut. part) Faire violence, nuire, violer, detruire, rejeter: "अयोग ומס נמשוי Prov. 8. 36, mais celui qui me manque (qui ne me trouve pas) se nuit à lui-même; אַכָּר מֵּחָשׂטּא Job 21, 27, et les jugements injustes dont vous m'accablez, ou : la malice avec laquelle vous m'accusez de violence, d'injustice; הַרְּמָד הוֹרָחָר Ez. 22. 26 (les prêtres) ont violé ma loi; נַיַּחְטֹם בַּאַן שָׁכּוֹ Lament. 2. 6, il a détruit sa tente comme un jardin, comme on arrache les plantes, les arbres, d'un jardin ; ou : il a renversé sa demeure, Sion, (בְּסָבֶּח בַּן) comme une cabane dans un jardin; יומס קומן הסרי Job 15. 33, il rejettera,

comme la vigne, ses raisins aigres, encore verts.

Niph: נְּחְסְסוּ צַּמְרָהְ Jér. 13. 24, tes talons, tes pieds, ont été violemment dépouillés.

DDD m. (suff. מְמְכִּית plur. יְמְסָּית). Violence, injustice, vol: קּבְּית תָּאָבֶע קּבְּית מָשְּבָּע קּבְּית מָשָּבְע קּבְּית מָשָּבְע קּבְּית מָשָּבְע קּבְּית מָשָּבְע Gen. 6. 13, car la terre est remplie de violence, d'iniquité; מָּאָר מָּבֶּע מָשְּבְּע מָשְׁבְּע מָבְּע מָשְׁבְּע מְּבְּע מְבְּע מָשְׁבְּע מְּבְּע מְּבְּע מְבְּע מְבְי מְבְּע מְבְי מְבְּע מְבְע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּבְּע מְבְּע מְבְּבְּע מְבְּע מְבְּבְּע מְבְּבְּע מְבְּע מְב

Hithp:: פֵּר יִחְחֲשֵץ לְבָבִר Ps. 73. 21, car mon cœur fermentait, était rempli de colère, d'amertume.

רְטֵּחְ subst. et adj. m. 1° Pain fermenté: בָּל־אֹבֶל Exod. 12. 15, quiconque mangera du pain fermenté (avec du levain); τον μαρι γοη Lév, 23. 17, adj., (les pains) seront cuits, fermentés, avec du levain. — 2° Violence (ν. οφη): πητη γοη μαρι Amos 4. 5, et (faites) s'envoler en fumée, c.-à-d. offrir vos sacrifices d'actions de graces provenant de violence, ou présentés avec colère (ν. γοη verbe, 3°), ou γοη μαρι de pain fermenté (ce qui était défendu).

איין בין נחסץ שַבְּר . Vinaigre: חֹפֶץ בֵּין נְחֹפֶץ שַבְּר Nomb. 6. 3, du vinaigre de vin et du vinaigre fait d'un autre breuvage fort; בּחֹפֶץ לַשְּבֵּים Prov. 10. 26, comme le vinaigre (est nuisible) aux dents.

פְּבְּרְ תְּבֶּק Se retirer, s'en aller: יְרְיִרָּי תְּבֶּק Cant. 5. 6, mais mon ami s'était retiré, avait disparu, et avait passé ailleurs.

Hithp:: פַר־פָּחֵר מִּיְחָשָּקְרָ Jér. 31. 22, jusqu'à quand seras-tu errante, vaga-bonde?

רביה אינור בייניי Ps. 46. 4, ses flots mugiront, se troubleront (ע. מַימָר מַימָר Ps. 46. 4, ses flots mugiront, se troubleront (ע. מַימָר (ע. מַימָר (ע. מַימָר (ע. מַימָר (ע. מַימַר (ע.

Poalal: מֵצֵי הְמַרְטֶּרוּ Lament. 1. 20, mes entrailles sont agitées, émues, ou enslammées; פְנֵי הְמַרְמֶרוּ מִנִּי־בֶּנִי Job. 16. 16, j'ai le visage enslammé, ou bouffi, à force de pleurer.

תְּלֶּה m. Bitume: בְּחֵבֶּה Exod. 2. 3, avec du bitume; בְּחָבֶּה Exod. 2. קּמָהְבֶּיך הָיָה לָּהֶם לַּחֹבֶּה Gen. 11. 3, et le bitume leur servit de ciment (v. בְּאֵרֹת תַּבֶּר 1°): בְּאֵרֹת תַבֶּר 14. 10, des puits de bitume.

קָּכֶּר m. Vin: הְּטְּהָרּהְטְּבֶּר הְּטְרָבּר Deut. 32. 14, tu boiras le vin le plus pur, et fort rouge (v. בָּהָ הָפֶר הָפֶּר Is. 27. 2, la vigne qui porte le vin.

רְשָׁרְ et אֹלְטְרַ chald, m. Vin : ידְּמָרְ הַשְּׁיִם Esdr. 6. 9, le vin et l'huile; אָמָר הַשָּׁי Dan. 5. 1, il but le vin.

חקר m. 1º Argile, ciment, boue: אַנְקְנּי רְּחֹמֵיר Is. 64. 7, nous sommes l'argile; בחים חומם Job 38. 14, elle change comme l'argile peut changer d'empreintes; מַלְּהַבֶּר Gen. 11.3, ciment, (comme) de ciment (v. חמר); הימר חוצרת Is. 10. 6, comme la boue des rues. — 2º Tas, amas: יַיצְבָּרוּ אֹהָם הַטְּרָם בַּיִּבְּרוּ Exod. 8. 10, on les amassa en beaucoup de monceaux; היפר פים רבים Hab. 3. 15, (au travers) de la masse, du mur des eaux puissantes, allusion au passage de la mer Rouge, ou (sens 4°): au travers de la fange, etc. - 3° Nom d'une mesure : חַבְּקִים הַשְּבֶּים הַעָּנֵית הַעָּבָית בּיבְּיבָית בּיבְיבָית הַבְּבָּית בּיבְיבָית בּיבְיבָית הַבְּיבָית הַבָּית בּיבְיבָית הַבְּיבָית הַבְּיבְית הַבְיבּית הַבְּיבְית הַבְיבּית הַבְּיבְית הַבְּיבְית הַבְּיבְית הַבְּיבְיבְיבְית הַבְּיבְית הַבְּיבְית הַבְּיבְית הַבְּיבְית הַבְּיבְית הַבְּיבְית הַבְּיב 11, dix bath font un chomer (soit pour mesurer le fruit, soit pour les liquides); v. Ez., chap. 45.

יחְטֵר (fém. תְּמִירָת) Grave, important; opposé à יחַטָּר : קַלָּה בַּוְשִׁיּרָת : קַלָּה opposé à יחַטֵּר : קַלָּה בַּוְשִּיּרָת : קַלָּה בַּוְשִׁיּרָת : קַלָּה בַּוְשִׁיּרָת : קַלָּה בַוְשִׁיּרָת : Aboth, et observe un commandement, une loi de peu d'importance, aussi scrupuleusement qu'une autre plus grave ; plus essentielle. קַלְּ יְחִיבֶּר Donclure de mineur à majeur, du légerau grave; à plus forte raison : יְּשָׁר בְּיִרְיִּרְ כֵּלְ יְחִבֶּר Plus forte raison : יְבִּירְיִּתְּר בְּל יִחִבֶּר Parituel, je suis poussière pendant ma vie, bien plus après ma mort.

וּתְשְׁדֶּר n. pr. I Chr. 1. 41 (v. תְּשְׁדָּר).

I רְּתְשְׁדָּר Armer (seul. le part. pass.): בוּמְלְשׁר בְּנִר־וְשְׁרָאֵל Exod. 13. 18, et les enfants d'Israel sortirent (armés) en armes (de l'Egypte), Jos. 1. 14, Jug. 7. 11. (V. שֹׁבָּי 1°, l'aine, endroit à peu près où on ceint l'épée!)

ווְשַשְׁתְּ (de שַּׁמָּהָ cinq) Kal inusité. Pi. Lever la cinquième partie: מַּמְרָיִם Gen. 41. 34, il lèvera la cinquième partie des fruits de l'Égypte (v. II שַׁבָּה).

שְׁבֵּחְ (const. שְּׁבֵּחְ לּ. et הְּשָּׁבְּחְ, הְּשָּׁבַּחְ m.)
Cinq: בְּישִּׂיאַ הְשְּׁבְּחְ Gen. 47. 2, cinq
hommes; הידי שְׁבֵּחְ 43. 34, cinq fois
autant; מָבִים שְׁבָּחָ Is. 19. 18, cinq villes.
בּישִּׂבְּחְ Cinquante: בִּישִּׁבְּחָ הַשְּׁבָּיִם

ארים און Rois 1.9, et il lui envoya un chef de cinquante hommes, avec les cinquante soldats (qui étaient sous ce chef); אָבֶּיִרְהָיִין 1.12, et tes cinquante hommes.

יניברה אָבְנֵיר בְּאָחְרֵי תְּחָנְיִת . Aine: נִיבַּרה אָבְנֵיר בְּאַחְרֵי תְּחָנְית . Il Sam. 2. 23, Abner le frappa avec la pointe inférieure de la lance dans l'aine (v. שְּיָדְי 1°); Talmud, dans la cinquième côte (de שַׁיָדְ), Il Sam. 3. 27, 4. 6, 20. 10.

II לַּמַרְעֹּה m. La cinquième partie : לְּמַרְעֹּה Gen. 47. 26, à Pharaon, au roi appartient la cinquième partie, un de cinq (des produits de la terre).

יַנְיִּטְרָ (v. חַמִּישִׁי).

בּיִטְישִׁים Cinquante (v. שַׁמָּשִׁים).

תְּכְלֹּהְ חַמְּיִם ה. Vaisseau, outre: מְּיִבְּלֹּהְ חַמְּיִם Gen. 21. 15, et l'eau, qui était dans le vaisseau, fut consumée, manqua; const. מְיִבְים 21. 14, et un vaisseau plein d'eau; aussi, selon quelques commentateurs, מְיִבְים Osée 7. 5, (ils sont malades) grâce à l'outre pleine de vin (mais selon les autres, par la chaleur, la fureur du vin, v. מְּיִם ; de même מְיִבְים Hab. 2. 15, toi qui (lui) présentes, verses ton outre (pour l'enivrer), ou : qui lui jettes ton venin (ta colère).

ת. pr. d'une ville en Syrie: Hamath ou Emath, Nomb. 13. 21; הַבְּת Amos 6. 2, Emath la grande ville; וְצָּתְּתְּתְּתִּי II Chr. 8. 3, Emath Zoba; וְצֶּתְתְּתְתִּתְּרָ Gen. 10. 18, le Hamathi, fils de Chanaan.

וות (רמב תווף). Grace, faveur, les graces d'une femme: רְנִי בְּצָא תוּן בְּצַרְנִי תִי Gen. 6. 8, mais Noé trouva grace (aux yeux de) devant l'Éternel; בְּחָתֵר צָּסְתֵּר וְצָּאָחַת וּצָּאָבְי תַּוֹר בָּבְּתָר עָּר Esth. 2. 15, et Esther gagna la faveur (de tous ceux qui la voyaient); ווווי בְּצַרְנֵי שֵׁר בָּירוּיְתְּיִנִי שֵׁר בַּירוּיְתְּיִנִי שֵׁר בַּירוּיְתְּיִנִי שֵׁר בַּירוּיְתַּיִּנִי שֵׁר בַּירוּיִתְּיִנִי שֵׁר בַּירוּיִתְּיִנִי שֵׁר בַּירוּיִתְּיִנִי שֵׁר בַּירוּיִתְּיִנִי שֵּר בַּירוּיִתְּיִנִי שֵּר בַּירוּיִתְּיִנִי שֵּר בַּירוּיִתְיִי Prov. 5. 19, et un chamois (femelle) ou une chevrette très agréable, pour: une femme belle,

gracieuse; אָבְן־תֵּן, 17. 8, uno pierre précieuse; שֶּׁבֶּן־תַּן 31. 30, la gracoest trompeuso.

In n. pr. Hen, fils de Sophonie, Zach. 6. 14.

חנדר n. pr. m. Neh. 3. 18.

למות השתי, apoc. (ניתן ביותר, dresser la tente, camper: לייתר היים חנית חנית שניתו שניתו ביותר ביותר ביותר היים היים ביותר בי

기취 (gráce) n. pr. Hanna, mère de Samuel, I Sam. 1. 2.

קובר (initié ou initiant) n. pr. 1° Henoch, fils de Cain; aussi une ville qui portait son nom, Gen. 4. 17. — 2° Henoch, fils de Jared, Gen. 5. 18. — 3° Henoch, fils de Ruben, Gen. 46. 9. — 4° Henoch, fils de Midian, קובר Nomb. 26. 5.

ነነር (gracieux) n. pr. 1° Hanon, roi des Ammonites, II Sam. 10. 1. — 2° Néh. 3. 30. — 3° Néh. 3. 13.

אל (rac. יְבָּחָים). Gracieux, clément: אֵל רָתוּם וְחָצוּן Exod. 34. 6, Dieu miséricordieux et clément; יְבָּחָים Ps. 112. 4, (Dieu est) clément, miséricordieux et juste.

קר בָּא יִרְפְּיָתוּ Jer. 37. 16, של־בֵּית תְבּוֹר וְאֶל־תְּחֲיִנִּיוֹת בַּיֹר תְבִּיר וְאָל־תְּחֲיִנִּיוֹת Jer. 37. 16, lorsque Jérémie fut venu dans la prison, qui était en dedans des boutiques (selon les autres: et dans les cachots); "תְּיִנִית בְּחִינִית Aboth, (la boutique) le marché est ouvert. De là

* Diff. Aboth, celui qui tient boutique, marchand, mercier.

ליינים איינים איינים ניינים מיינים מ

m. pl. (rac. הָנָים). Embaumement: יְבֶּי חַחַנְּכִים Gen. 50. 3, les jours employés à l'embaumement.

וְלָּטִין chald. m. pl. Froment: יְצַר־ Esdr. 7. 22, du froment cent (chaurs) mesures.

וְנְיְאֵל (la grace de Dieu) n. pr. 1° Hanniel, fils d'Ephod, chef de la tribu de Manassé, Nomb. 34. 23. — 2° I Chr. 7. 39.

קיקה (rac. קיקה). Qui est initié, expérimenté, éprouvé: ניָרֶק אָּז־חַנִּיכָּרי Gen. 14. 14, il arma ses gens les plus aguerris, les plus braves.

אָלֶינָה (rac. קְתֵנְינָה). Grace: אֲשֶׁר לֹאראָמֵן קר. 16. 13, de sorte que je ne vous accorderai pas de grace, de repos.

קרית ליאיל (rac. יווף). Lance: יווף אַנְּייִריּיִים אַנְּיִרִייִּים וּ Sam. 18. 11, et Saül avait la lance à la main; יוַמְצִּירִים מְצָּיְרִים מְצִּיִּרִים וּצִּצִּי וְיִינִיים מַצְּיִרִים וּצַצִּי פּוּיִרִים מַצְּיִרִים וּצַבּי פּוּיִרִם מַצְּיִרִים וּצַבּי וּ Sam. 2. 23, et la lance lui sortit par derrière, c.-à-d. le perça; plur. בייִרים וּנִינְיִרִים II Chr. 23. 9, les lances, et בייִרים וּצַבְּיִרִים Is. 2. 4, et leurs lances.

קלה לפער יברשה Prov. 22. 6, instruire בירשה Prov. 22. 6, instruis, habitue, l'enfant selon sa manière, d'après ce qu'il sera capable d'apprendre et de pratiquer, ou: dans sa voie, ses manières, pour qu'il sache se conduire.

— 2º Inaugurer: אָשׁר בְּנֶת בַּיְתִּהְיָשׁ וְלֹּאֹ Deut. 20. 5, (quelqu'un) qui ait bâti une maison neuve et qui n'y ait pas encore logé; דְּתְּהְנָבְּיִ אָשִרְבָּיִתְ דִּיְבָּיִתְ וֹ I Rois 8. 63, et ils inaugurèrent, dédièrent, le temple de l'Éternel.

קְּבֶּהְ f. (rac. הַּמָּהְ). Inauguration, dédicace: תַּבְּיְהַתְּ Nomb. 7. 11, pour la dédicace de l'autel; aussi les

dons et sacrifices offerts pour la dédicace: תַּקְרָיבוּ תְּנְשָׁאִים אֵח תַּנְבֶּח תְּבְּיְרָבוּ 7. 10, les princes offrirent leurs dons pour la dédicace de l'autel; תְּבָּח תְבָּחָת Ps. 30. 1, la dédicace du temple, ou: l'inauguration du palais (de David).

repri La fête qu'on célèbre en mémoire des victoires des Macchabées, et des miracles lors de la dédicace du temple faite par eux; elle commence le 25 du mois de kislew et dure huit

jours.

האָלָתְ chald. f. Même signification: אַלְּמָתְא לְחֲנִתְּח צִּלְּמָא Dan. 3. 2, de venir à l'inauguration de la statue; דיים רשיים בירון בירון Esdr. 6. 16, la dédicace de ce temple.

בּבְרָתִּי adv. (rac. בְּחָ, formé de חָחַ et de הַ désinence adverbiale comme בּבְּרָתִּי .1° Par grâce, par faveur, c.-â-d. gratis: תַבְּרָתְּיִי תְּחָי Gen. 29. 15, tu me servirais gratuitement, sans salaire? בַּבָּרְתִּיִי תְּחָי בַּבָּרָתִי בַּבָּר בַּבְּי בַּבְי בַּבְי בַּבְי בַּבְי בַבְּי בַּבְי בְּבִי בְּבָּי בְּבִי בְּבָּי בְּבִי בְּבָּי בְּבְי בְּבִי בְּבְי בְּבִי בְּבְי בְּבִי בְּבְי בְּבִי בְּבְי בְּבִי בְּבְי בְּבְי בְּבִי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְבְי בְּבְי בְּבִי בְּבְי בְבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבִי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְבְי בְבְי בְבְי בְּבְי בְּבְי בְבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְבְי בְּבְי בְבְי בְּבְי בְבְי בְבְי בְבְי בְבְי בְבְי בְבְי בְבְי בְבְי בְּבְי בְבְי בְבְי בְבְי בְּבְי בְבְי בְבְי בְּבְי בְבְי בְבְי בְבְי בְבְי בְבְי בְּבְי בְבְי בְבְי בְבְי בְּבְי בְבְי בְבְי בְבְי בְבְי בְּבְי בְּבְי בְבְי בְבְי בְבְי בְבְי בְבְי בְבְי בְבְיבְי בְבְי בְבְי בְבְי בּבְי בְבְי בְבְיבְי בְבְיבְי בְּבְי בְבְיבְי בּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְבְי בְבְּבְי בְבְּבְי בְבְי בְּבְבְי בְבְי בְבְי בְבְי בְבְי בְבְי בְבְבְי בְבְי בְּבְי בְבְי בְבְּבְי בְּבְי בְבְּבְבְי בְבְי בְבְבְי בְבְי בְבְי בְבְי בְּבְבְבְי בְבְּבְי בְבְבְבְי בְבְבְבְי בְבְבְבְי בְבְ

חַבְּמָאֵל n. pr. Hanameel, fils de Sellum, Jér. 32. 7.

קְּמֶלְיִם בַּחַנְּכֶּל Gelée, frimas: אָרָם בּחָיִּבְּים בּחָיִבּים Ps. 78. 47, (il perd) leurs sycomores, ou figuiers, par la gelée, le frimas (selon d'autres: une espèce de sauterelle, ou la fourmi).

 כסילפּג, donnés, à ton serviteur; יְחִירְקּקּ יְחִירְקּף Ps. 419. 29, et accorde-moi ta loi, accorde-moi la grâce de me faire aimer et suivre ta loi; בְּחָנִיתְ לֹבְנֵי בְּחָנִי לִבְּי בְּחָנִי לֹבְנִי בְּחָנִי inf., et mon amour, mes caresses, (répugnent) à mes enfants; יְבְיִי Is. 30. 18, pour vous faire miséricorde; בַּחְנַנְים Ps. 77. 10, Dieu a-t-il oublié de faire grâce? יְבִיתְּיָ Job 19. 21, ayez pitié de moi? שׁמִי בְּחָנֵי Jug. 21. 22, faites-leur grâce à cause de nous, ou : accordez-les-nous (ces femmes).

Niph.: מַדּינַתְּמְן בְּבֹאּ־לָּהְ תְּבֶּלִים Jér. 22. 23, que tu seras digne de pitié, lorsque tu seras attaquée par des douleurs! ou: seras-tu encore gracieuse, belle,

lorsque, etc.?

Pi. Faire grace, rendre doux, gracieux: מְּחָנְיִמְי (p. מְּחָנְיִּמְי (p. מְּחָנְיִּמְי (p. מַּחְנְיִּמְי (p. מַּחְנְיִּמְי (p. מַּחְנְיִּמְי (p. מַּחְנְיִּמְי (p. מַּחְנְיִּמְי (p. מַּחְנִּמְי (p. מַּחְנִּמְי (p. 102. 14, car il est temps de lui faire grace, d'avoir pitié d'elle (Sion); אַל־מָאַמְרְבּוֹי (Prov. 26. 25, quoiqu'il rende sa voix douce, gracieuse, ou suppliante (v. Hithp.), ne te fie pas a lui. (Selon Kimchi, יְחַיִּחְ est également l'impér. du Pi., y. Kal.)

Po.: יבָּרִים אַשְׁרִיל (בְּנִים אַשְׁרָיל cheth.)
Prov. 14. 21, mais qui a compassion des humbles, ou qui est charitable aux pauvres, sera bien heureux; בְּיָלְיִי Ps. 102. 15, et ils ont compassion de sa poussière, ou: ils aiment la pous-

sière, la terre de Sion.

Hoph. Etre gracie, trouver grace: דְתָן רְשָׁע עַל־לְטֵּד צָּדֶּךְ Is. 26. 10, l'impie est-il gracie, trouve-t-il grace? il n'apprend cependant pas la justice, ou: l'impie mérite-t-il la grace, lui qui n'a pas appris à être juste? לֹא ּיְתַן בְּעֵינֶי רַעֵּינוּ Prov. 21. 10, son prochain ne trouvera pas grace devant lui.

Hithp. Implorer la grace, la miséricorde; suivi de לְּיִנְיְרְלֵּי : לְּיִם Job 19. 16, je le prie; בּיִנְיִילִי Esth. 4. 8, de l'implorer; de לִּינִייְיִנְיִּי אֶלֹּיִייִ : אַלֹּיִי Deut. 3. 23, j'implorai l'Eternel; שׁלִיינִ בְּיִּי Gen. 42. 21, lorsqu'il nous im-

plorait; de דְבֶרֵי אָלָּח אָשֶׁר תִּחְתַּנְתִּי : לִּמְנֵי אַ I Rois 8. 59, ces paroles de supplication que j'ai adressées à l'Éternel.

וְבְּיֵרֶין chald. (inf. קבּיָם). Etre miséricordieux, charitable: וְצְיֵּבֶין בְּבְּיֵן בְּבָין בַּבְין בַּבְין בַּבְין בַּבְין בַּבְין בַּבְין בַּבְין בַּבְין (rachète) tes iniquités en exerçant la miséricorde, la charité, envers les pauvres.

Ithpa. (v. אָתָה Hithp.): בָּתַה אָלָהָה פָּרָים אָלָהָה 6. 12, il priait et implorait son Dieu.

沙內 n. pr. Hanan, fils de Maacha, I Chr. 11. 43. Et plusieurs autres, Esdr., Néh.

קנְדֵל חֲנַנְאֵל n. pr. d'une tour: בְּנְדֵּל חֲנַנְאֵל la tour d'Hananéel à Jérusalem, Jér. 31. 38.

יְלְּכְּי ח. pr. 1° Hanani, père du prophète Jéhu, I Rois 16. 1. — 2° Hanani, frère de Néhémias, Néh. 1. 2.

naniah, fils d'Azur, faux prophète, Jér. 28. 1. — 2º Hananias, ami de Daniel, nommé en chaldéen Sidrach, Dan. 1. 6, 7.

Egypte (chez les Grecs Héracléopolis), Is. 30. 4.

לְּתְּלֵים (fut. מַתְּיֵי) 4° Se souiller, se corrompre: מְתְּבֶּעִם תְּאָרֶעְ בַּנְּמִים Ps. 106. 38, et le pays se souilla par le sang versé, les meurtres; מְרַבְּיבָּע נְתִּיבֹּע נְתִּיבֹּע Jér. 23. 11, car même le prophète et le prêtre se sont corrompus. — 2° Trans.: corrompre, souiller; יְתָּאָרָע אָרִרְהָאָרָע Jér. 3. 9, elle a corrompu, souillé, tout le pays.

Hiph. Rendre impur, souiller, corrompre, séduire: יְלְשִׁרְחֲוְנִישׁ שָּחִירְתְּשֶּׁרֶץ Nomb. 35. 33, vous ne devez pas souiller la terre; בְחַלְּקוֹת Dan. 41. 32, il séduira par des flatteries.

אַרָּע adj. Impie, hypocrite: בּמָי יָּבֹי Is. 9. 16, tous sont impies et méchants; אָנָי יְיָנֵי יְרָנִי אָנָי Job 13. 16, car aucun hypocrite n'osera parattre devant lui.

קאר m. Impiété, hypocrisie: אַרָּאַר m. Impiété, hypocrisie

rgh Is. 32. 6, pour faire de l'hypocrisie, commettre des impiétés.

אָנְתְּ f. Hypocrisie, corruption : אָנְתְּאָדְּ Jér. 23. 15, la corruption s'est répandue.

PPP Kal inusité. Niph. S'étrangler:

Pi. Etrangler, égorger; אָרְהָאָרִיץ פֿלְבָאָרִיץ Nah. 2. 13, le lion étrangle, égorge (des bêtes), pour en nourrir ses lionnes.

*PP m. Strangulation, Rituel.

n. pr. Hanathon, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 14.

רְסְרָּתְ Kal inusité. Pi. Imputer à honte, insulter: פֶּרְיְחַפְּרָךְ שׁפֵּבְ Prov. 25. 10, pour que celui qui l'entend ne vous insulte, ne t'en fasse des reproches (v. יְסָרְיִּ 2°).

Hithp. Se montrer bon, miséricordieux: אַבְּיהְיִהְיִּהְיִּהְיִּרְ Ps. 18.26, Il Sam. 22. 26, envers l'homme bon, tu te montres bon, miséricordieux (v. קיסר).

קסף m. (suff. יחסף. 1° Amour. bonte, saveur, grace, miséricorde, pièté : אָפֶּריה תְּעָּרִי הַסֶּר נַאָּבֶי Gen. 47. 20, que tu exerceras à mon égard la bonte et la sidélité; אַז־רַעֶּק אָז־רַעֶּק װָן II Sam. 16. 17, est-ce là ton amour pour ton ami! וים אלרו חסר Gen. 39. 21, (Dieu) lui concilia la faveur (sit que Joseph fut aimé); פחייפר הסרף Ps. 36. 8, o Dieu! que ta grace est précieuse! Plur .: אַיַה הַיָּרָאשׁנִים Ps. 89. 50, où sont tes anciennes miséricordes ? יַאַנְשֵׁי־חָסֶר Is. 57. 1, et les hommes de piété; וָכַל־תַּסְהוֹ בְּצִרץ תַשָּׂבֶת Is. 40. 6, et même toute sa bonte, ou toute sa force, ou sa beauté, est (passagère) comme la sleur des champs.

2º L'opposé du premier. Honte, crime: אָסָר ראָא Lév. 20. 17, c'est une honte, un crime; הַּמְּבֶּר לַּאָמֶּדִם הַעָּאָא Prov. 14. 34, la honte, la perie des nations, est le péché; selon d'autres, sens 1º: la miséricorde, la charité, qu'exercent les peuples, est une expiation (pour leurs péchés).

¬¬¬ n. pr. m. I Rois 4. 10.

וֹחַרְיָה (aimé de Dieu) n. pr. m. I Chr. 3, 20.

קְּחָהָי (fém. הְיְסְיִּה, plur. זֹסְהְ et הְיִסְהְּ, plur. זֹסְהְ et הַחְּסִיּר, plur. זְּסְהָי et הַחְּסִיּר, plur. זְסְהָי et הַחְּסִיּר, plur. זְסְהָי et הַחְּסִיּר, plur. זְסְהָי et בְּיִּבְיּר, plur. זְסְהָי et בְּיִבְיּר, plur. זְסְהָי et בְּיִבְיּר, plur. זְסְהָי Jug. 9. 15, reposez sous mon ombrage; בְּיִבְּיִר Ps. 36. 8, ils se réfugient sous l'ombre de tes ailes; דְסְהָּיִּר בְּיִבְּיִר Soph. 3. 12, ils espéreront au nom du Seigneur; בְּיִבְיּר בְּיִבְיִי וּיִבְּיִר בְּיִבְיִי וּיִבְּיִי וְיִבְּיִי בְּיִבְיי וּבְּיִי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְיי בְּיִבְּיי בְּיִבְיי בְּיִבְּיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיִבְּיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיבְיי בְּיִי בְּיבְיי בְּיִבְיי בְּייִי בְּיבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִייִי בְּייִייִי בְּייִיי בְּייִייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּייִי בְּייִייִי בְּייִייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּיי בְּיי בְּייִיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִי בְּייִיי בְּייִייי בְּייִייְי בְּייִייִיי בְּייִייי בְייִייי בְּייִיי בְּייִיי בְּיוּי בְּיבִיייִייי בְּייִייִייי בְּיייִיייִייי בְּייִייִייי בְּייִיייִייי בְּייִייִייִיי בְּייִייִיי

non (refuge) n. pr. Hosa, descendant de Merari, I Chr. 26. 10.

וְחַסְן adj. (rac. יְחָסְן). Fort, puissant: יְחָסְן הוא פָאַלוּרָים Amos 2. 9, qui était fort comme des chênes; יִינְיִם לָּלְעֹרָת Is. 1. 31, le puissant sera comme de l'étoupe sèche.

האסק ל. (rac. השְּהָי). Refuge, confiance: אַלְּיִבְּיִם לְּבְּלְּתָּה Is. 30. 3, et le refuge sous l'ombre de l'Egypte, votre confiance dans sa protection, sera votre honte, votre confusion.

Zach. פּבָנְפֵר הַהְסִירָה. Cigogne: בְּבָנְפֵר הַהְסִירָה Zach. 8. 9, comme les ailes d'une cigogne.

קסיל m. (v. אָסָהְ). Espèce de sauterelle: אָרְפָּה אִּסֶהְ הַחְסִיל Is. 33. 4, vos dépouilles seront amassées comme on amasse des sauterelles; ensemble avec אַרְבָּה תְּסִיל כָּי יִהְרָה I Rois 8. 37, quand il viendra l'une, ou l'autre, espèce de sauterelles.

קרין adj. (rac. מָחָין). Puissant: בּרּ הַחָין הָשׁרְ הָשׁרְ Ps. 89. 9, qui est semblable à toi, Dieu puissant.

יף chald. adj. (v. יסף héb., manquer). Manquant: יחשה הַחְבַהְתְּ חַפּר Dan. 8.27, (tu as été pesé dans la balance) et

tu as été trouvé manquant de poids, c.-à-d. trop léger.

Deut. פר יַרְקּלְנוּ תָאַרְבֶּה Deut. 28. 38, parce que les sauterelles le dévoreront.

וְחַחָּ Kalinusité (être fort, puissant). Niph. Être réservé, mis en réserve: אַרְאָאַר וְלֹא רְאָפָר וְלֹא רִאָּבֶר וְלֹא רִאָּבֶר וְלֹא רִאָּבִר וְלֹא רִאָּבִר וְלֹא רִאָּבִר וְלֹא רִאָּבִר וְלֹא רִאָּבִר וְלֹא רִאָּבִר וְלֹא רִאָבִר וְלֹא רִאָּבר וְלֹא רִיבּר וְלֹא רִיבּר וְלֹא רִיבּר וְלֹא רִיבְּר וְלֹא רִיבְּר וְלֹא רִיבּר וְלֹא רִיבְּר וְלֹא רִיבְּיִים וְלֹיים רְיִים בּיוֹים וּעִיים וּיִים בּיוֹים וּיִים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיִים בּיים בּיים בּייִים בּיים בּיים

קרָם chald. m. (emph. אָסְהָּיִּה). Force, puissance: אָהָהְיָּהְ Dan. 2. 37, la puissance et la force; הְּקְנָּהְ 4. 27, dans la force, la grandeur, de ma puissance.

קר לא לעולם: Prov. 27. 24, car la richesse n'est pas éternelle, ne dure pas toujours; מוֹחָר בַּבָּר יִבְּר יִבְּר יִבְר יִבְּר יִבְר וֹחָר בַּב בּצ. 25, ils prennent la richesse et les choses précieuses; mort par la richesse n'est pas éternelle, ne dure pas toujours; appropriété par la richesse et les choses précieuses; appropriété par la richesse et les choses précieuses par la richesse et les choses par la richesse et les choses précieuses par la richesse et les choses par la richesse e

קפת Ecailler, éplucher (v. קשָּהְ). Ex. unique, part. pass. du Pi. avec redoublement de la 2º lettre radicale, ou racine de quatre lettres: סְּמְּחָהְ דְּיִם Exod. 16. 14, quelque chose de lin, menu, et comme écaillé, épluché; selon d'autres: et de forme ronde.

קְּחֲרֵן chald. m. Argile: הְּמְתֵּרֵן הַי בְּיִלְּחָרֵן הַי בְּיִלְּחָרֵן בּי בּיִלְחָרֵן. 2. 33, et en partie d'argile (2. 34, אַנְּטָא).

חֹבֶּר (fut. יְּחָשִׁר, plur. יִּחְבָּר) Étre

privé, manquer de quelque chose, diminuer, manquer: לאדתַחָסָר כֹל בָּה Deut. 8.9, tu ne manqueras de rien dans ce pays; דוֹרְשֵׁי תָי לֹא־יַחְסָרוּ כָל־טוֹב Ps. 34. 11, mais ceux qui cherchent l'Eternel ne seront privés d'aucun bien ; בי רֹעֵיר לא אַחָסָר 23. 4. Dieu est mon pasteur, je ne manquerai de rien, je ne souffrirai pas de privation ; וַיַּחְסָרוּ תַּבַּיִם Gen. 8. 3, les eaux diminuèrent; req תלוך וחסור 8. 5, (les eaux) allaient en diminuant; אָפֶשָּרָת הָשָׁפָרָ לֹא הָסֶר I Rois 17. 16, l'huile du vase ne diminua point; ישטן על־ראשה אל־נַחָסָר Eccl. 9. 8. que l'huile sur ta tête ne manque point, ne néglige pas de te parfumer la tête; אל־רחסר חשוג Cant. 7. 3, où le vin ne manque pas.

Pi. Faire manquer, priver: אַרְטְּאָרָיִם בְּאָלְיִרִים Ps. 8. 6, tu as fait qu'il ne lui manque que peu pour être un dieu; אַרְיַבְּיִּים בְּאָרִייִם Eccl. 4. 8, et (pourquoi) me priver moi-même du bien, des jouissances?

קלארנדע m. Privation, pauvreté: לארנדע Prov. 28. 22, il ne sait pas que la pauvreté l'atteindra; בְּבָפֶּק Job 30. 3, avec la pauvreté et la faim.

אַבְּחֹטֶר בֹּל : אַבְחֹטֶר בֹּל : אַבְחֹטֶר בֹּל : Deut. 28. 48, dans le manque, le besoin, de toutes choses; הְּחָטֶר לֶּחֶט Amos 4. 6, et une disette de pain.

προπ (privation) n. pr. m. II Chr. 34, 32.

לְחִקְּרוֹן מֹשְׁרוֹן, adj. Ce qui est défectueux, fautif, ou dépourvu de sens יְחָסְרוֹן לֹאִריוּבָל Eccl. 1.15, et ce qui est défectueux, fautif, ne peut pas être compté; ou: ce qui manque ne compte pas; ou: le nombre des insensés est infini.

ባቦ adj. (rac. դար). Pur: יבְּיֹאָ קּתְּ Job 33. 9, je suis pur, innocent.

בְּרֵרְמֵא בְּרֵרְמֵלְאָל הְּבָרִים אַשֶׁר לֹאִרבֵּן עֵּלְּרְיָּרְ Il Rois 17. 9, les enfants d'Israel ont, contre la vérité, contesté des choses à Dieu, c.-à-d. lui ont contesté la connaissance des hommes et de leurs actions; selon les autres: ils firent en secret des choses contre Dieu, ou: ils dirent des choses offensantes contre Dieu. En tous cas, c'est le même que nan, sinon ce verbe même (v. חַבְּחַ).

קלים בשלים ביינים ביינים ליבים ביינים בייני

Pi.: חְמָּח שְצֵּר בְרוֹשִׁים II Chr. 3.5, il fit couvrir de bois de sapin; יוֹבֶח אָר. 7, il fit couvrir la maison; אוֹבָח 3. 7, il fit couvrir la maison; אוֹבָח מָרָב מוֹב מוֹב מוֹנ זְרַבְּמָחְיּ וְחַבְּעִר וֹנ וֹנְתְּמָאוֹן Il Rois 17.9, v. בּיִחָּמָאוֹן.

קּהָת n. pr. m. 1 Chr. 24. 13. לְּחָת (ful. יִּחָּהָה) Se hâter (surtout par

peur), fuir; aussi craindre: אַרָּשְּׁחָשְּׁלְּשׁׁלּ II Sam. 4. 4, comme elle se hatait de fuir; אָבְיְרְשִּׁיִ בְּּשִׁיִּשְׁיִּ בְּּיִשְׁיִי בְּיִשְׁיִי בְּיִי בְּיִשְׁיִי בְּיִי בְּבְּיִי בְּיִי בְּעִייִ בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּעִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּעִיי בְּיִי בְּעִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּעִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּעִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּעִיי בְּעִיי בְּיִי בְּעִיי בְּייִי בְּעִיי בְּיִי בְּיִי בְּעִיי בְּיִי בְּעִיי בְּיי בְּעִיי בְּעִיי בְּיִי בְּעִיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּיייִיי בְּייי בְּייייי בְּייייִייי בְּייִייי בְּייי בְּייִיייי בְּייִייי בְּיי

אוף לְלַכֶּיִת מְשְּבֵּי : אַרְּאָרָ T Sam. 23. 26, (David) se hatait de s'en alier, de fuir, craignant Saul; בְּתְּעֵלוּ נְרִישְוּרּ Ps. 84. 6, ils se sont troublés et ont fui; מְרַבְּיִלְּרְּ נְרִשְׁוּרְ 104, 7, et à la voix de ton tonnerre ils s'effrayent.

קרי ז'ין יקאת היין יקאת היין יקאת ביין יקאת ביין היין יקאת ביין ביין היין יקאת ביילא (de l'Egypte) avec précipitation; אַב לא בּיִקְּמִין הַאַצְאַן Is. 52. 12, vous ne sortirez pas en tumulte, avec précipitation.

fils de Benjamin, Gen. 46. 21. — 2° I Chr. 7. 12.

ነውን n. pr. Hophni, fils du prêtre Eli, I Sam. 1. 3.

קבּה (v. הַּהָּהְ) Couvrir, protéger : בּלְיִה בָּלִּיה בָּלִיה בְּלִיה בְּלִיה בָּלִיה בְּלִיה בְּיוֹים בְּיבּיה בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוּים בּיוּים בּיוּים בּיוּים בּיוּים בּיוּים בּיים בּיּים בּיוּים בּיים בּיוּים בּיים בּיוּים בּיוּים בּיוּים בּייוּים בּייוּים בּייוּים בּייוּים בּייוּים בּייוּים בּיוּים בּייוּים בּייים בּייוּים בּייוּיים בּיייים בּיייים בּיייי בּיייי בּיייי בּיּייי בּיבּייי

בי קבי אָפּין פּיני איז Nomb. 14. 8, si Dieu nous est favorable, nous aime; aussi avec l'acc. אָביי הַשְּׁר מְּאַבְּי Mich. 7. 18, car il aime la miséricorde.

ליי זְיָבוֹ מְשׁרְ זְיָבוֹ בְשׁרְאָרָז Job 40. 17, sa queue se raidit comme un cèdre, ou : il remue, tourne vite, sa queue forte, grande comme un cèdre (pour ישׁרָי, v. זְּבָּוֹי).

רְשָּׁרְ adj. verbal. Voulant, désirant: אָבְּירָם I Rois 21. 6, si tu le veux; אַבָּירָם בְּאָבָירָם Mal. 3. 1, (le messager de l'alliance) que vous désirez; שַּבְּירָם I Chr. 28. 9, et avec une âme zélée, une pleine volonté.

יוַפְּצִים m. (avec suff. מַּפְצִי, pl. מַפָּצִים). 4° Désir, affection, plaisir: אַמ־אַרָנֶל אין דלים Job 31. 16, ai-je refusé aux pauvres leur désir, ce qu'ils demandaient? יב מחורת Ps. 1. 2, (mais) qui met son plaisir, toute son affection, dans la loi du Seigneur. -2º La chose désirée, précieuse : יָבֶל־ אַרְיִשְׁוּרְבְּת לֹא יְשִׁוּרְבְּת Prov. 3. 15, et tout ce que tu as de précieux ne peut pas lui être comparé ; לַאַבְנֵי־חָקָץ Is. 54. 12, en des pierres précieuses; הַרַּיּשָׁרִם לְבָלַר Ps. 111. 2, (elles sont) recherchées, méditées, (par ceux qui y trouvent) tous leurs désirs, ou tout ce qu'il y a de plus précieux pour eux; selon d'autres, adj.: (par tous ceux) qui les désirent. - 3° Chose, affaire, objet: יצח לכל־חַפַּץ Eccl. 3. 1, et un temps à chaque affaire; יְתַּפֶּץ דֶי בְּיָדוֹי ראָלָת Is. 53. 10, la (chose) cause, ou la volonté de Dieu, réussira dans sa main ; กุรุทุก ผารราช Is. 58. 13, de ne pas l'occuper de tes affaires.

קּצְיֹבְהְ (mon plaisir en elle) n. pr. Haphsi-bah, mère du roi Manassé, II Rois 21. 1.

explorer, rechercher, reconnaître: שַּשָּיב אֹבֶל אָפֶר Job 39. 29, de la elle contemple, ou guette, sa păture; יוֹשָר אֹבֶל אָיִם Jos. 2. 2, pour reconnaître le pays; מַשְּיִם בְּיִם Job 3. 21, et qui creusent après elle, c.-a-d. qui recherchent (la mort), plus qu'on ne creuse après des trésors.

תְּחְשְּרִרִי Is. 84. 4, car tu n'auras pas à rougir; מָחְשָּרִר לְבָּטֹן 33. 9, le Liban rougit.—2° Act. Confondre: בּוְ מַבְּרִשׁ וּמַחְשָּרִר Prov. 19. 26, un fils infâme et déshonorant.

אָפָר n. pr. 1° D'une ville, Hepher, Jos. 12. 17. — 2° Hepher, fils de Gelead, Nomb. 26. 32, n. patron. מְּבֶר 3° De plusieurs hommes, I Chr. 11. 36, 4. 6.

rayim, ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19.

ערַרָע n. pr. Phraon Hophra, roi d'Egypte, Jér. 44. 30.

קַרְפֵּרָה f. Nom d'un animal ou d'un oiseau: לְּחְשֹּׁרְ מֵּרוֹת Is. 2. 20, aux (images) des taupes, de יְשָּׁרְ animal qui creuse; selon d'autres: d'un oiseau qui ronge les fruits (de יְשָּׁר et מַּרוֹח).

הפשל Rechercher, fouiller, méditer: אים בלחדרי־בפן Prov. 20. 27, qui recherche, fouille, dans le fond des entrailles, du cœur; וְבַּמְּבְּלִיִם מְּחְשְּׁבִּים 2. 4, et si tu la recherches comme (on cherche) des trésors cachés; הששע שלים Ps. 64. 7, ils cherchent, méditent, des crimes, des méchancetés (contre moi).

Niph. Etre fouillé: אַרָּהְ נַּיְּדְּשָׁרּ צֵעָשׁר had. 6, comme Esaû, c.-h-d. tout ce qui lui appartenait a été fouillé.

Pi. Chercher, fouiller: בְּיַחֵמֵשׁ וְלֹאׁ פָּצָאׁ Gen. 31. 35, il chercha, mais ne trouva point; וְיִתְשֵּׁשׁ מִּירְבֵּירְאָּ I Rois 20. 6, ils fouilleront dans ta maison; יְרָתַמֵּשׁ רּוּתִי Ps. 77. 7, et mon esprit cherche, médite.

Pou. Étre médité, se faire chercher, se cacher: שַּחָשְׁ שְׁשָׁשִׁ שִּחָשְׁ Ps. 64. 7, ils ont terminé, achevé, la méditation (le projet) qui a été bien méditée (v. יְּמָשֵׁם בְּרָשׁיִם יְרְשָׁשׁ בִּיָּם Prov. 28. 12, quand les méchants s'élèvent, l'homme se cache, ou : on cherche les hommes, on les poursuit, ou : on fouille leurs biens (v. Niph.).

Hithp. (v. Pou.). Se cacher, se déguiser: ניְתְּחֵיםְשׁ בְּצָשֵׁר עֵּל־עֵינִיוּ I Rois 20. 38, il se déguisa, se rendit méconnaissable, (en mettant) un voile sur ses yeux; יְמִירְשֵּׁל שֶּלֶהְ יְשִׁרָאֵל 22. 30, le roi d'Israel se déguisa; יְמַרְאֵל Iob 30. 18, mon habit (ou ma peau) change.

TED m. Meditation, projet. Ps. 64.

ליבית Etre débarrassé des chaines, être libre. Kal inusité. Pou. Être affranchi: אַבְּרבלֹּא Lév. 19. 20, parce qu'elle n'avait pas été affranchie.

שְּׁבֶּח m. Noblesse, magnificence: בְּבְּנְרֵירִיחִשְׁשׁ לְרִכְּבָּח Ez. 27. 20, avec des étoffes, ou vétements, magnifiques (dignes d'un homme libre, noble), pour monter à cheval (v. שְּמָח בּוּ בִּבְּרָרִירִירִים).

קרְשִׁי adj. (de שַּשְּׁיִי). Libre, affranchi: יְבֶּבֶּד חָמְשִׁי מַאֲרֹיָרִי Job 3. 19, et (là) l'esclave est libre, affranchi (de la domination) de son maître; יְדִּבְּרִי וְחִעְּבְּרִיִּח Jér. 34, 9, (qu'on renvoyat) libre (son esclave ou sa servante) qui étaient du peuple hébreu; שְּשִּׁיִּהְ שִּׁיְּבֶּיִר בְּיִּבְּיִי Deut. 15. 12, tu le renverras libre; aussi בְּיִבְּיִּהְ בַּיִּבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר וּחִינְּבִּיִּר וּחִיבְּיִר וּחִינְבִּיִּר וּחִיבְּיִר וּחִיבִּיר בּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר וּחִיבִּיר וּחִבְּיִר וּחִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִבְּי בִּיבִּיר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִבְּיִּר בְּיִבְּיִבְייִּ בְּיִבְּיִבְייִּר בְּיִבְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְּיִבְייִּי בְּיִבְּיִבְייִר בְּיִבְּיִבְּיִּי בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִבְייִי בְּיִבְּיִבְייִי בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּייִבְּייִי בְיִבְּיִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְייִר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּייִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִירְ בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִּייִיר בְּיִירְיִיר בְּיִייִּירְייִיר בְּיִירְיִירְיִייִיר בְּיִיּיִּיר בְּיִייִּיר בְּיִייִּיר בְּיִירְיִייִּיי בְּיִירְיִייִי בְּיִּייִּי בְּיּיבְּייִיי בְּיִייִּייִיי בְּיִייִּייִּי בְּיִּייִּיי בְּיִייִייִי בְּיִייִיי בְּיִייִּיי בְּיִייִּייִי בְּיִייִּייִּיי בְּייִיי בְּיִּייִיי בְּיִּייִיי בְּיִייִּיי בְּיִּייִי בְּיִייִּיי בְּיִייִיי בְּיִייִיי בְּיִייִּייִיי בְּיִייִיי בְּייִּייִיי בְּייִייִּיי בְּיִייִּייִיי בְּייִייִּייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּייִייי בְּייִייי בְּייִּייִייִּייִיי בְּייִייִיי בְּייִּייִיי בְּ

ਜਿਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ Liberté: ਜੰਤ੍ਰਾਜ਼ ਲੱਗ ਜਿਲ੍ਹਾਂ Lév. 19. 20, à qui la liberté n'a pas été accordée.

וו היישייה f. Isolement, ou affranchissement: אין Il Rois 13. 5, Il Chr. 26. 21, une maison écartée, isolée, ou: maison où le roi s'est affranchi du poids du gouvernement.

רְתִּיִי (avec suff. יְשִּחְ, plur. יִּשְּחְ, rac. יְתָּאַרְ). Dard, flèche, trait, éclair: אָרָי בְּּמִירִ Ps. 127. 4, comme des flèches dans la main d'un héros; בַּעַלֵּי Gen. 49. 23, des hommes armés de dards; יִּשְּׁיִ חְשִׁי Hab. 3. 11, à la lueur de tes flèches, de tes éclairs. Plaie: אָטִי חְשִּׁי Job 34. 6, ma plaie est douloureuse, ou incurable; יִּרְיִיִּחְ וְעַרְּיִ I Sam. 17. 7, la hampe de sa lance, pour יְשֵּׁי, comme le keri.

בּתַבֶּל (fut בַּתַבֶּה) Creuser, tailler, fendre, frappér: אַבָּרִים אֲלָשִׁר הַבְּאַהָּ־אָל Deut. 6. 11, et des citernes creusées, que tu n'as pas creusées; ינם־יקב חַאָב מוֹ Is. 5. 2, il y (tailla), fit aussi un pressoir; ולְהוֹצְבֵּר תָאָבֶן II Rois 12. 13, et pour les tailleurs de pierres; Ps. 29.7, la voix קול־תי חצב לחבוח אַשׁ de l'Eternél produit les flammes de feu (comme le fer qui frappe sur la pierre), ou divise les flammes, c.-à-d. lance des eclairs; הַנְבְרִאִים Osée 6. 5, je lés ai frappes, tues, par les prophètes, c.-A-d. je leur ai fait prédire leur ruine par les prophètes; selon d'autres: j'ai fatigué, tué, les prophètes (par la quantité des prophéties).

Niph. Etre grave: לער בַּשִּרּר בַּחְצְבוּן Job 19. 24, qu'elles soient gravées pour toujours sur la pierre.

Pou.: תַּבְּיִם אֶל־צֵּוּר תְּעֲבְתֶּם Is. 51. 1, tournez vos yeux vers la roche d'où vous avez été taillés, formés.

Hiph. Frapper: רָלוֹא תַּבְּּרִיא תַּבְּּרִיא נַבְּּרָבְּּרִי Is. 51. 9, n'est-ce pas toi qui as frappé, brisé, le superbe (l'Égypte)?

קצְּרְ (fut. רְּצִּהְי, apoc. יְהַיִּהְי, v. יְצִּהְ) Couper, diviser, partager en deux: אַשֶּׁר הָצְּה מְשָׁר Nomb. 31. 42, ce que Moise avait sépare, mis à part; הְיִצְיִּהְי

חצו.

Niph.: רְּהָהָא הַאָּה ווּתְּבָּא ווּרְהָא II Rois 2. 14, elles se partagèrent d'un côté et d'un autre; יְהָהָא Dan. 11. 4, (le royaume) sera partagé.

יוצוּעָרָה (v. מַצֹּעָרָה).

n. pr. (village, canton). 1° Hasor, ville de Nephthali, II Rois 15. 29. — 2° Hasor, ville de Benjamin, Néh. 11. 33. — 3° Hasor, contrée dans l'Arabie, Jér. 49. 28, 30.

ווצות ל. const. (rac. האיה). La moitié, le milieu: הַּלְּיְלֶּה ramp Exod. 11. 4, sur le minuit; הַלַּיְלָה Ps. 119. 62, au milieu de la nuit.

אָרֵי m. (rac. אָזָהָ, v. אָהַ). Flèche: בְּתָּהָ הַיְנָהַ הַיְנָה I Sam. 20. 36, il tira la flèche.

רבי הַשְּרָיִה חַנְיּי (le milieu des places de repos) n. pr.: דְּיִבְּיִהְיִה הַּבְּי וֹ Chr. 2.52, (deux fils de Sobal nommés) Haroeh et Hasi Hammenouhoth (d'autres expliquent: Sobal qui voyait, qui possédait, ou gouvernait, la moitié du pays, ou de la ville de Menouhoth, soit même Jérusalem); n. patr. בְּבְּרָתְהִירִ הַּבְּרָתְהִיר. patr. בְּבְּרָתְהִיר. 55,

קאיר (ע. קאיר (קאיר). Cour: אָדְיר (קאַר Is. 34. 43, (elle deviendra) la cour (retraite) des autruches (ou : l'herbe, pâturage, v. 11 קאָרר; קאָר (קאָר נְּבָּאָר וְנָבָּאָר (מָבָּיר נְבָּאָר וְנַבָּאָר (מָבָּיר נְבָּאָר רָבָּאָר (מָבָּיר נְבָּאָר רָבָּאָר (מָבָּיר נְבָּאָר רָבַּאָר (מַבּיר נְבַּאָר רָבַּאָר רָבַּאָר (מַבּיר נְבַּאָר רַבַּאָר וּבַּאַ poussent les roseaux et les joncs.

וְתְּרָיִם בְּנֵיךְ בְּיוֹצְּרָ 1° Sein: אָבִידְ בְּנֵיךְ בְּיוֹצְרָ 1s. 49. 22, ils apporteront tes fils sur le sein, entre leurs bras; רְּבְּעֵּי בְּעֵּרָ רְּצָּרָ Ps. 129. 7, (dont ne remplit pas) son sein, celui qui lie les gerbes. — 2° Le sein d'un habit, poche ou pan: בְּיִרְיִה Néh. 5. 13, je secouai aussi la poche, ou le pan, de mon habit.

קצְּחְ chald. Etre sévère, cruel. Aph. part.: הַּבְּאַהְהָ אָהָי הַבָּי Dan. 2. 15, pourquoi la sentence est-elle si cruelle? הַבְּאַהְ הַבָּיְ בַּי 3. 22, le commandement du roi était pressant, sévère.

רְצָּחְ Couper, partager, diviser (v. אָבָּחְ, mִיָּ), être divisé. Part.: אָבָּחְ אַבְּיַחְ Prov. 30. 27, (les sauterelles) sortent, marchent divisées, c.-à-d. par bandes, ou: elles marchent toutes ensemble, en coupant, dévorant, (les plantes, les herbes).

Pi.: סְּקוֹל מְחָצִים Jug. B. 41, par la voix, le cri, de coux qui partagent le butin; ou de יחל, ceux qui tirent des flèches.

Pou.: אַבָּיִר הְיָטֶיר Job 21. 21, si le nombre de ses mois est terminé, ou coupé, abrégé.

רְצָּהָ m. 1º Parcelle, petite pierre: יְצֶּלֶא־חָדּי יְצָּיִּרְ אַרְיִנְיִם בָּחָצִיִּלְ שִׁנְי Prov. 20. 17, sa bouche sera pleine de gravier; שַּׁרְצָּיִלְ שִׁנְי Lament. 3. 16, il a brisé mes dents avec du gravier, des cailloux.— 2º Flèche, éclair: אָרְדִיבְּיִרְיִי יְיִצְּיִרְיִּרְיִּרָּצִּיִּרְ יִּצְּיִרְיִּרָּי 77. 18, aussi tes flèches, tes éclairs volent en tout sens.

קבְעוֹן־תְּטָר et תְצְצוֹן (coupure de palmiers) n. pr. Hasason Thamar, ville de la tribu de Juda; appelée aussi עֵין Gen. 14. 7, II Ghr. 20. 2.

קבי פון אַנְיָה (Trompette: הָצוֹאְיָה Osée זוּ הְצִיּצְיָה בָּטָּהְ Nomb. 10. 2. deux trompettes d'argent; מַצְצְרָה בָּרָטָּה Osée זוּ (faites retentir) la trompette à Ramah.

אַצְרָה (v. אַנְצְּבְּיִה וְלַבְּשׁוּרְרִם: Sonner de la trompette; part. du Pi.: לְּמָתְּצְּרָה וְלַבְּשׁוּרָה וֹלָבְּיִה וְלַבְּשׁרְרִים: II Chr. 5. 13, à ceux qui sonnaient de la trompette et ceux qui chantaient; part. du Hiph.: אַנְבְּיִה בְּתַבְּיִה וֹלְבְּשׁרִים בּתְבִּיבְּיִה I Chr. 15. 24, (les pretres) qui sonnaient des trompettes; II Chr. 5. 12, on lit

תְצֵרִי m. et f. (const. תַּצְרִי, avec suff. הְצֵרִי, plur. הְצֵרִים, const. תְצֵרִים, Esth. 6. ל. מִי בְּתְצֵר Esth. 6. ל. מִי בְּתְצֵר בּתְצֵרְים בּתְצֵרִים Esth. 6. ל. מִי בְּתְצֵר בְּתְצֵר בְּתְצֵר בְּתְצֵר בְּתְצֵר בְּתְצֵר בְּתְצֵר בְּתְצֵר בְּתְצֵר בְּתְצִר בְּתְצִר בְּתְצִר בְּתְצִר בְּתְצִר בְּתְצִר בְּתְצִר בְּתְצִר בַּתְּצִר בַּתְצִר בַּתְצִר בַּתְבְּרִים בַּתְבַּרִין בַּתְבַּרִין בַּתְבַּרִים בְּתְבַּרִים בְּתְבַּרִים בְּתְבַּרִים בְּתְבַּרִים בְתַבְּבִר בְּתְבַּרִים בְּתְבַּרִים בְתַבְּבִרִים בְתַבְּבִרִים בְתַבְּבִר בְתַּבְּבִר בְתְּבְּבִר בְתְּבְבִירִם בְתַבְּבִר בְתְּבְבִירִם בְתַבְּבִר בְתְּבְבִירִם בְתְבַבְירִם בְתַבְּבִר בְתְּבְבִירָם בְתַבְּבִר בְתְּבְבִירִם בְתַבְּבִיר בְתְבִּבְירִם בְתַבְּבִירִם בְתְבְבִירִם בְתְבְבִירִם בְתְבְבִירִם בְתְבְבִירִם בְתְבְבִירָם בְתַבְּבִירָם בְתְבְבִירָם בְתַבְבִירָם בְתַבְבִירָם בְתַבְבִירָם בְתַבְבִירָם בְתַבְבִירָם בְתַבְבִירָם בְתַבְבִירָם בְתַבְבִירָם בְתַבְבִירָם בְתַבְּבִירָם בְתַבְבִירָם בְתַבְבִירָם בְתַבְבִירִם בְתַבְּבִירָם בְתַבְּבִירָם בְתַבְבִירָם בְתַבְבִירָם בְתַבְּבִירָם בְתַבְּבִירָם בְתַבְּבִירִם בְתַבְּבִירָם בְתַבְּבִירָם בְתְבְבִירִם בְתַבְּבִירִם בְתְבַבְירִם בְתַבְבִירִם בְּבְבִירִם בְתְבַבְירִם בְּבְבִיירִם בְתְבְבִיירִם בְתְבְבִיירָם בְּבְבּבירִם בְּבְבִיירִם בְּבְבִים בְּבְבִים בְּבְבִים בְּבְבִיים בּבְּבְבּיים בּבְּבִים בּבּבּב בּבּבּים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּביים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּביים בּבּביים בּבּביים בּבּבּיים בּבּביים בּבּביים בּבּבּיים בּבּבּביים בּבּבּבּים בּבּבּיים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּבּבּבּבּבּבּבּבּים בּבּבְבּבּבּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּבּבּבּבּבּבּבּב

אָר הַתִּיכוּן (cour du milieu) Ez. 47, 16; plur. תַּצְרוֹיִת Nomb. 11. 35, station dans le désert.

אָרְוֹן n. pr. 1º Hesron, fils de Ruben, Gen. 46. 9. — 2º Hesron, fils de Peres, Gen. 46. 12; n. patron. קאָרִהּי Nomb. 26. 6.

תְּצְרֵי n. pr. (keri תְּצְרֵי). Hesro du Carmel, II Sam. 23. 35.

חַאַרְקּי, (cour de la mort) n. pr. Hazarmaveth, fils de Joktan, Gen. 10. 26; puis nom d'une contrée d'Arabie.

ער (v. הים). מיל (v. ביים).

חקר m. (dev. makk. הָהָ, avec suff. אַהְ פוּ m. pp, plur. בּיְהָהָ, const. יְבָּהָ et יְבָּהָר, plur. בּיִבְּהָר, const. יְבָּהָר et יְבָּהָר,

rac. ppn). Ge qui est écrit, gravé, décrété. 1º Tache: מַדְּרָשָׁם הָלְיָהָם הָלְיָהָם בּלְיִהָם בּלְיִהָם בּלְיִהָם בּלְיִהָם בּלְיִהָם בּלְיִהְם בְּלְיהָם בְּלְיהָם בְּלִיהְם בְּלְיהָם בְּלִיהְם בּלְיהִם בּלְיהִם בּלְיהִם בּלְיהִם בּלְיהִם בּלִיהְם בּלְיהִם בּלְיהִם בּלְיהִם בּלְיהָם בּלִיהְם בּלְיהָם בּלְיהָם בּלְיהָם בּלְיהָם בּלְיהָם בּלְיהָם בּלְיהָם בּלִיהְם בּלְיהָם בּלְיהָם בּלְיהָם בּלְיהָם בּלְיהָם בּלְיהָם בּיבּים בּלִיהְם בּיבּים בּלִיהְם בּלְיהִם בְּיבְּים בּלְיהָם בּיבּים בּלִיהְם בּיבּים בּיבִים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיב Exod. 5. 14, pourquoi n'avez-vous pas achevé votre tache! יְחֹק לְנֵכֵּרֹחֶיתוּ Prov. 31.15, (elle donne) l'ouvrage, la tâche, a ses servantes; לַחֵם חָמָר Prov. 30. 8, la nourriture qui me convient, qui m'est necessaire pour vivre. - 2º Terme. limite : בל־קני־פים ph Job 26. 10, il a tracé tout autour (comme au compas) une limite à la surface des eaux ; לְבָלִיי ph Is. 5. 14, sans limite, jusqu'à l'infini ; אָיח לָּר חֹק Job 14. 13, que tu me marques un terme; un temps. -3º Usage, loi, droit: שׁמֵּכ אֵל-תַחָקִים Deut. 4. 1, écoute les lois; pin-אַ מחַתְּים מוּ Prov. 2. 7, je veux raconter selon l'ordre, le décret (de Dieu); pin-vini ברשראל Jug. 11. 39, cela est devenu une coutume en Israel ; וָדֵירָח לָאָחֵלן וּלְבָנֵיו בחק בולם Exod. 29. 28, et cela sera pour Aaron et ses enfants un droit éternel.

הקר Kal inusité. Pou. Être gravé, sculpté (v. אָפֶק): הְּשָּהְעָּר עֵל־יַנְאָרוּ I Rois 6. 35, s'adaptant, s'ajustant, sur ce qui était sculpté; על־הַאָּרוּ Ez. 8. 10, gravé, ou peint, sur la muraille.

Hithp:: תַּלְּישֶׁרְ רָגַלֵּר תְּהְלָשֶׁר בְּלֵר תְּהְחַקְּתְּ Job 13. 27, autour des racines de mes pieds tu fais des marques, c.-à-d. tu observes mes pas, ou: tu leur traces une limite qu'ils ne pourraient franchir.

הקת f. (même signif. que pin). Loi, coutume, droit: בּבְּשׁׁ הַשְּׁהְ Exod. 27. 21, une loi éternelle; בּבְשׁׁ הוֹשְׁה הַיִּבְיה Job 38. 33, connais-tu les lois du ciel? בּיִשׁׁי הַיִּבְּיה בַּיְשְׁיִּה בַּיִּבְּיה בּיִבְּיה בּיבּיה בּיבּיה par une loi éternelle.

חקופא n. pr. m. Néh. 7. 53.

 Pou.: אָרְשְׁמֵּח מְחָקָּק Prov. 31. 5, et qu'il oublie la loi, ce qui a été décrété.

Hoph.: מרייתן בַפַּטָּר יְיִחְקה Job 19.23, (qui me donnera) o que mes paroles soient tracées dans un livre!

Poel: אַרָּיִים Deut. 33. 21, le législateur, Moïse; אַרְיִים זְּיִם Is. 33. 22, l'Éternel est notre législateur; אַרְיִים Ps. 60.9, Juda est mon sceptre, ou mon législateur, celui qui gouvernera mon peuple; מַרְיִים בְּיִּבְיִים Gen. 49. 10, et le sceptre (ne sera pas ôté) d'entre ses pieds, ou : le législateur sera toujours de sa postérité, de la tribu de Juda.

ים אין היקקי יו. pl. const. 1° (אין 10.1, des lois d'iniquité (עין 2°).— 2° קקרילב Jug. 5. 15, (le même que הקקרילב 5.16) les pensées, méditations, ou résolutions du cœur.

תוחים (fut. יוֹיִים Rechercher, examiner, reconnaître, goûter, sonder, éprouver: הָּיִבְּיִם וְּיִבְּיִם Deut. 13. 15, quand tu auras recherché, examiné: אָיָבְיּיִם בְּיִבְיִּם בְּיִבְּיִם בְּיִבְיִּם בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בַּיִּבְיִם בְּיִבְיִם בַּיִּבְיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בַּיִּבְיִם בַּיִּבְיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיבְים בְיִבְים בְּיבְים בְיבִים בְיבִים בְיבְים בְיבְים בְיבִּים בְּיבְים בְיבִים בְיבִים בְיבִים בְּיבְים בְיבִים בְיבִים בְיבִים בְיבִים בְיבִים בּיבְים בְיבִים בְיבִים בְיבִים בְיבִים בְּיבְים בְיבִּים בְּיבִים בּיבְים בּיבְים בְיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְיבִּים בְּיבִים בְּיבְים בְּיבִּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבִים בּיבְים בְּיבִים בּיבְים בּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בּיבְים בּיבְּים בְיבְים בְּיבְים בְּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיבְּיבּים בּיבְּיבְיבּים בּיבְּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבְיבְיבְיבּ

Pi. Rechercher, étudier: רָאַשְּ רְחָפֵּר Eccl. 12.9, il examinait et recherchait, étudiait.

Niph.: וְיַהָּקרוּ מּוֹסְבֵּי־בְּּבֶּרֶץ Jér. 31.37, si les fondements de la terre peuvent étre sondés; מָאָמָר מְשָׁמֵל חָזְּחשָׁר I Rois

7. 47, le poids de l'airain ne pouvait pas être reconnu.

תוקר (v. תְּחָר). Recherche, reconnaissance, méditation, fond: וְלֵב מְלָבִים וְלֵב מְלָבִים Prov. 25. 3, et le cœur des rois ne peut pas être sondé, est impénétrable; תְּקֵר תְּלֶּה וְאֵיך תְּלֶּה וְאֵיך תַּקָר Job 5. 9, qui fait des choses grandes et impénétrables; מְלְהְרִיקר וְלֹא־תִיקר Job 36. 26, ses années sont innombrables; תְּלֵה תְּלֶב תְּלֵב תְּלֵב תְּלֵב תְּלֵב תְּלֵב תְּלֵב מִב אַלוּתְם Job 38. 16, et au fond de la mer; אַלְּהְתַּבְ תְּלֵב תְלֵב תְלְב תְלֵב תְלֵב תְלְב תְלֵב תְלֵב תְלְב תְלֵב תְלֵב תְלֵב תְלֵב תְלֵב תְלֵב תְלְב תְלֵב תְלֵב תְלְב תְלְב תְלֵב תְלְב תְלְב תְלֵב תְלֵב תְלֵב תְלְב תְלֵב תְלְב תְלֵב תְלְב תְלְב תְלְב תְלְב תְלְב תְלְב תְלֵב תְלֵב תְלֵב תְלֵב תְלֵב תְלְב תְלְב תְלֵב תְלְב תְלֵב תְלֵב תְלֵב תְלֵב תְלְב תְלֵב תְלְב תְלְב תְלֵב תְלְב תְלֵב תְלְב תְּלְב תְלֵב תְלְב תְּל תְלֵב תְלְב תְלֵב

חר Noble (v. חירים).

חת Trou (v. II חח).

חוד הַבְּדְבָּר n. pr. (v. הְבִּדְבָּר).

ית חַרָאִים m. pl. Excrements: ראָ לָאֲבֹל אָה Is. 36. 12, [keri אַרְאָרָה] (réduits) à manger leurs excrements.

בתר et בתר devenir sec : מרבה מכי האדמה Gen. 8. 13, la surface de la terre s'était séchée; וְמָתֵר דָחָרֶב וְיָבֵשׁ Is. 19. 5, et le fleuve deviendra sec et aride; אימר לשולח חיבר 44. 27, qui dit à l'abime: Sois à sec. — 2º Etre désole, dévaste, détruit : מַעָּרֵר חָזֹּיִאַר מְחַבָּר Jer. 26. 9, et cette ville sera détruite; אים רשר אל יחובו Amos 7. 9, et les sanctuaires d'Israel seront déserts, ou renverses ; יותווים חוב תורבו Is. 60. 12, et les nations seront ruinées, périront; ישערה חרבה מאד Jér. 2. 12, soyez effrayés, sovez inconsolables. — 3° Trans. Detruire, exterminer: מַרֹב וְהַחֶרֶם אָחֶרֶיהָם Jér. 50. 21, détruis, tue, leurs enfants; קרבו בליקרה 50. 27, exterminez tous ses taureaux, les hommes forts, vail-

Niph. Étre dévasté, désert, se détruire, se battre: עִּדְרְבֶּיִתְ Ez. 26. 19, une ville déserte; עִּרִים מַזְרְבִּיתְ 30. 7, des villes désertes; עַּרְבֵּי תַּבְּלְבִים II Rois 3. 23, les rois se sont battus l'un contre l'autre.

Pou. Étre sec, sécher: שַּׁמָּד לֹאִדּחֹרְבּבּוּ Jug. 16. 7, (des cordes) qui ne sont pas encore sèches, des cordes fraiches.

בְּלֵּהְ adj. (fém. חַבְרָח). 1° Sec: רְבֶּלְּהְ מְּתְרֶבְּתְּחְ בְּלֹּבְּּתְרְבְּעָּפְּן וְחַבְּבָּתְ Lév. 7.10, tout sacrifice de farine, soit mèlée avec l'huile, soit sèche; חַבְּחַ חְבִּים Prov. 17. 1, mieux vaut du pain sec. — 2° Désert: אָרָם אָרָן אָרָם Jér. 33. 10, (ce lieu) est désert, il n'y a plus d'hommes; חַבְרַ חְבִּילְם חְרֵבְרֹח Néh. 2. 17, Jérusalem est déserte; חַבְּרַבְּיִתְ חַבְּרֵבְ בַּרִּבְּ בַּרָּבָּי בַּבְּרַבְּיִתְ בַּרָבְּ בַּרַבְּ בַּרָבְ בַּרָבְ בַּרָבְ בַּרָבְ בַּרָבְ בַּרָבְּ בַּרָבְ בַּרָב בַּרָבְ בַּרָב בַרָּב בַּרַב בּרָב בַּרָב בַּרָב בַּרָב בַּרָב בַּרָב בַּרָב בַּרַב בַּרָב בּרָב בּרָב בַּרָב בַּרָב בַּרָב בַּרָב בּרָב בּרָּב בּרָב בּרָב בּרָב בּרָב בּרָב בּרָב בּרָב בּרָּב בּרָּב בּרָב בְּיבּב בּרָב בּרָב בּרָב בּרָב בּרָב בּרָב בּרָב בּרָב בּרָב בְּיבְּבְיב בּרָב בּרָּב בּרָב בּרָב בּרָב בּרָב בְּרַב בּרָב בּרָּב בְּיב בְּבְּבְיבְּיב בְּיבְּבְּיב בְּיבְּיבְיבְּיבְ בּ

בְּחָרֶה 1° Sécheresse: בְּחָרֶב Deut. 28. 22, et par la sécheresse. — 2° Glaive, épée: בְּחָרָב לְּמִרְיִם לְּמִר לְמִר רְמִר בְּיִם לְמִר בְּיִם לְמִר בְּיִם בְיִם בְּיִם בְיִם בְּיִם בְּים בְּיִם בְּיִם בְּיִם בְּיִם בְּיִם בְּיִם בְּיִם בְּיִם בְּיבְּים בְּיִם בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְ

בתה (colline aride ou déserte) n. pr. Le mont Horeb: חַבֶּה Exod. 3. 1, vers l'Horeb.

קר חלה m. 1° Sécheresse, chaleur: הַּיִּרְיּ Jug. 6. 39, que la sécheresse se répande sur la toison (seule); Gen. 31. 40, pendant le jour la chaleur me consumait, m'accablait. — 2º Dévastation: אָרֵר דּוֹרָב Is. 61. 4, les villes dévastées.

רְבְּרָה (ע. בְחָתָ 2°) (plur. הֹבְּיְחָתְּ, const. הִיבְּיִחְ, Désolation, dévastation, ruine: יְבְיִרְבָּם יִדְדִּי הְיְרָבְּת Lév. 26. 33, vos villes seront comme un désert; הַבְּיִרְבָּת וּלְּחָרְבָּת וּלְחָרְבָּת וּלְבִּית מָבִית לָבּי בוֹש Job 3. 14, qui se bâtissent des ruines, c.-à-d. des édifices qui se changent bientôt en ruines, ou qui bâtissent sur des ruines; רְתַּבְּיִחְ, וּבְּיִרְבְּתְּבְּיִר וּלָבְּתְּבְּיִר se mourriront) dans les lieux abandonnés par les gras, les riches. (V. le même exemple à תַּבָּי.)

הקרְתָּ f. Secheresse, terre seche: מְּחֶרְתָּם לֶּחְרָכְּם Exod. 14. 21, il changea la mer en une terre seche; מְבֹּל צֵּשֶׁר בֶּחְרָבְּה Gen. 7. 22, de tout ce qui vivait sur la terre ferme, non pas dans l'eau; plur. מְבֹרָת Is. 48. 21, (ils n'ont point souffert la soif) dans la sécheresse, dans les endroits arides, ou dans les déserts (v. מִרְבָּחִים).

תְרְבוֹנְיִם m. pl. (const. תַּרְבוֹנְיִם). Les chaleurs (v. הַרָבוֹנִי פַרִץ Ps. 32. 4, (comme) dans les chaleurs de l'été.

תרבונה n. pr. Harbona, un des eunuques du roi Assuérus, Esth. 1. 10.

דְרַדְרָגָּגּ Trembler, avoir peur: יְבִּדְרְגָּגּ Ps. 18. 46, ils trembleront de peur dans leurs châteaux, ou: ils en sortiront, ils fuiront en tremblant; II Sam. 22. 46, on lit יַבְּדְּנְרָגּ dans la phrase analogue.

הרבל m. Une espèce de sauterelle, Lev. 11. 22.

קרר (fut. קתר) 1° Trembler, s'ef-frayer: יְחָרֵד וּפְּחָר Is. 9. 16, (l'Egypte) tremblera, sera dans l'épouvante; וּיְחָרָד יִצְּחָק חַרְרָח בְּרֹלְּח Gen. 27. 33, Isaac fut saisi d'une grande frayeur; בּהְרָה לְבִּר לְבָּר Job 37. 1, c'est pour cela que mon cœur est saisi d'effroi; יַחְרָר לְבָּר הַּתְּרָרוּ צִּרְשׁ Gen. 42. 28, en tremblant ils disaient entre eux. — 2° Arriver,

accourir vite: פְּיָדֶּלְרְיּגּי בְּיָרִם מְיָם Osée 11.
10, et (les fils) les hommes viendront avec empressement du côté de la mer, ou de l'ouest; יְרָיָאָרִי לְּקְרָאוֹ Type יְקְיַרְיִּגּי וְקְנֵי תְּעָיר לְקרָאוֹ I Sam. 16. 4, et les anciens de la ville s'empressèrent d'aller au-devant de lui; וְכָלֹ־דְוְעָם תְּרִידּ אֲחַיִּרִי I Sam. 18.7, et tout le peuple s'empressait de le suivre.

Hiph. Troubler, inquiéter, effrayer: ליתבחניו החוידי Jug. 8. 12, il mit toute l'armée en désordre, en déroute; וְנַשְּיֵבְי הִיּאִינִי Lév. 26. 6, et il n'y aura personne qui (vous) inquiétera, troublera.

לתר adj. (ע. קתר). 1° Timide, craintif, inquiet: אַרָרָבָּר Jug. 7. 3, celui qui craint, qui est timide, qui manque de cœur: בְּרִירָרוּ לְבֵּר חָרֵר כֵּל אֲרוֹן הָאֵלוּיִם I Sam. 4. 13, car son cœur était inquiet pour l'arche de Dieu. — 2° Révérant, pieux: קרַרְרַר כֵּל־הְרַרָר Is. 66. 2, et celui qui tremble devant ma parole, qui l'écoute religieusement; avec אַרָּרָר מַלְרַרִים בְּבְּרָרִים בַּלְּבָּרָר Esdr. 10. 3, qui révèrent les commandements de notre Dieu.

חַרְרָח n. pr. d'un endroit, Harada, Nomb. 33. 24.

Niph.: קבר אבר נתרדיבר Cant. 1.6, les fils de ma mère se sont irrités contre moi; שנו ל הצחורים בל Is. 41.11, tous ceux qui s'enslammaient, s'irritaient, contre toi.

Tiph. Rivaliser: אַרְּהְשְּׁהְרָהְאָּהְרְתְּשִּׁרְּחְבּּרְ Jér. 12. B, comment veux-tu rivaliser avec les chevaux (courir aussi vite qu'eux)? אַרְבָּיִהְרִי בְּשְׁרָי Jér. 22. 18, parce que tu rivalises avec un cèdre, (que tu te compares à Josias), ou : tu veux briller par des palais de cèdres. (Le n de Hiph. s'est changé en 'n, ou peut-être d'une racine בייה.)

Hithp. S'irriter, s'indigner: אַל־מִּתְתּר Ps. 37. 1, ne t'irrite pas contre les méchants; אַל־מְתְתַר בְּמָצְלִיתַ בַּרְכּנ 7, ne t'irrite pas contre celui qui est heureux dans sa voie, ou : ne lui porte pas envie.

קרור (terreur) n. pr.: קרור Jug. 7. 1, la fontaine Harod; תְּתְרוֹיִי II Sam. 23. 25, de Harod.

חרונים m. pl. Gollier, fil de perles: בְּאֵרֶךְ בַּתְּרְנִּיִם Cant. 1. 10, ton cou avec des fils de perles ou de diamants.

קרול m. Epine, ronce: חַרוּל מְּחַרוּל מְּחַרוּל מְּחַרוּל מְּחַרוּל יִסְפְּחִיּג : Job 30. 7, ils sont rassembles sous les ronces; מְבִּירִ תַּרְלִים Prov. 24. 31, les épines, ortics, en couvraient toute la surface.

תורון m. (rac. הְהָיִה, const. הְתְּרוֹן, plur. הְתוֹנְים Ardeur, chaleur, spéc. de la colère: בְּשֹרִין יִשְּׁבֶּרָנּים Ps. 58. 10,

comme le feu, ou comme la fureur, il l'engloutira; יבְּחֵלֵים Ps. 2. 5, et dans sa fureur il les effrayera; pl.: צֶלֵּר בְּרוּיִנְיִים Ps. 88. 17, (les flots) de ta colère ont passé sur moi; avec אָבָר בְּרוֹיִ אַפְּרַיִּי Nomb. 25. 4, la colère, fureur, de l'Éternel.

קרוץ subst. et adj. (du part pass. de יְהָרֵץ). 1° Ge qui est creusé, fossé: בְּבְנְתְּח יְתוֹב וְחָרוּץ Dan. 9. 25, et la place sera rebâtic et le fossé (sera percé).

2° Ce qui est aigu, ce qui coupe: תבריץ יורש קצר Is. 28. 27, car ce n'est pas avec une herse pointue, (un chariot avec des pointes), que l'aneth (ou la vesce) est foulé; קנריץ Is. 41. 15, (je te rendrai) comme un chariot pointu, tranchant; plur.: תבריץ Amos 1. 3, avec des chariots (des pointes) de fer.

3° Décision, jugement: דְּעָבֶּק תְּיְדֶּרִיץ Joel 4. 14, dans la vallée du jugement, du châtiment.

4° Or: אוראץ קבואן Prov. 3. 44, et le fruit qu'on en tire (est plus excellent) que l'or; אַרָּאָר נְבְּעָר מַדְרּוּץ נִבְּעָר 8. 10, la connaissance est préférable à l'or.

ליקרים ביין Prov. 21. 5, les pensées de l'homme laborieux (tendent, conduisent) à l'abondance; plur.: יְנָשָּׁשׁ Prov. 13. 4, mais l'ame des hommes laborieux, actifs, sera satisfaite; aussi מְּלְשִׁרִים מְּלָשִׁרִים וּלָנוֹים בּיִנְשִׁרִים וּלַנְיִּים בַּינְשִׁרִים וּלָנוֹים בּינִים בַּינִים בַינִים בַּינִים בּינִים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בּינִים בַּינִים בַּיבְּיבִים בַּינִים בַּיבְּים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בַּיבְּים בַּינִים בַּינִים בַּ

רְיְרְיּתְ n. pr. Harus de Jeteba, grandpère du roi Amon, II Rois 21, 19.

יפון תרותה: Liberté, délivrance : אָפֶן תַרוּתָהּ Rituel, temps de notre délivrance.

תְּרְחֶר m. (rac. תַּרְחֶר). Inflammation: בַּתַּרְחָר Deut. 28. 22, et avec inflammation, fièvre brûlante.

חַרְחַת n. pr Esdr. 2. 51.

sacs; דְתָשִירְטְּים Is. 3. 22, et les poches ou les bourses. — 3° Style, crayon; שׁנִי בְּחָרָם אֲטִישׁ Is. 8. 1, et écris dessus avec un crayon humain, c.-à-d. en des caractères connus, faciles à lire.

תרטת m. (plur. תַּרְטָּתִים). Qui sait lire ou écrire les hiéroglyphes, en génér. devin, astrologue: בְּלְּרַתְּיִם מְצְרֵיִם Gen. 41. 8, tous les devins d'Egypte; בֵּלְּרַתְּיִבְּשִׁרִם Dan. 1. 20, tous les devins, astrologues.

רְשְׁמְין chald. plur. les devins, Dan. 2, 27, 5. 11; תְּנְשְׁנֵיא 4. 4.

Gen. 40. 16, des corbeilles de pain blanc (v. I run blanc), ou, de Il run trou : des paniers à claire-voie.

reens, dans la montagne de Seir, Gen. 14.6.—2° Hori, fils de Lotau, Gen. 36. 22.—3° Hori, pere de Saphet, Nomb. 13.5.

ון הְרְייוֹגִים pl. (chethib, v. רוֹנְהָשׁם et חַוְייוֹגִים). II Rois 6. 25, fiente de pigeon (keri הַבְּיוֹנִים).

חַרִטִים plur. (v. הַרָּטִים).

קריף (automne) n. pr. m. Néh. 7. 24.

אַרְיבֵי הַתְּלֶב I Sam. 17. 18, dix fromages, ou tranches de fromage mou. — 2º Pointe, chose pointue: אַבְּרִבְיב הַעַּבְילָב II Sam. 12. 31, et sous des pointes de fer, ou sous des chariots avec des pointes de fer (v. יְּרִבְיץ 2º).

תרש שנישון. Labourage: וְלַחֵרשׁ הַיִּרשׁן I Sam. 8.12, et pour faire son labourage, pour labourer ses champs; l'époque du labourage: בַּחָרִישׁ Exod. 34.21, au temps du labourage et de la moisson tu te reposeras le septième jour.

קרישיח adj. f. (rac. בּחָהָ). Calme: סְרִישִׁיה סְרֵים חַרִישִׁיה Jonas 4. 8, un vent de l'est calme, chaud.

קבות Bruler, rôtir: לֹאִ־נְחֵרֹהְ רְמִיֶּח צֵּידוֹי Prov. 12. 27, l'homme indolent ne fait pas rôtir son gibier (car faute de précaution il le perd avant); ou: רְמִיְת trompeur et יְחִיה saisir, attraper: le trompeur n'attrapera pas son gibier, ne jouira pas du gain illicite qu'il poursuit.

קור chald. Brûler. Ithpa. être brûle: קורָתְּבָּר בַאשְׁתוֹן לָא רִיְתְּדְרַבְּ Dan. 3. 27, et pas un cheveu de leur tête n'a été brûlé.

plur. m. Grillage, barreaux : מָצִרץ מְרְיַנְיִנְיִם Cant. 2. 9, regardant de derrière les barreaux (des senêtres).

Hoph. passif: מְחָרֶם כְּלֹּרְרְכִּשׁיּהְיּ Esdr. 10:8, tout son bien sera consacré, confisqué; מְבָהַ לְאֵלֹרְיִם נְחָרָם Exod. 22. 19, qui sacrifie à d'autres dieux sera tué.

תְּבֶּם n. pr. Harem, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 38.

חרח n. pr. m. Esdr. 2. 32.

חָרָם adj.: מְרָם אוֹ Lev. 21.18, ou un homme qui a le nez trop petit, ou un nez qui s'efface a son origine, entre les yeux.

, חֶרְמִי m. ou הָּרָם (avec suff. יְגֹרָתִי בְּחָרְמִים, l° Filet, lacs : יְגֹרָתִי בְּחָרְמִים, Hab. 4. 45, il l'attire dans son filet;

קרְּכְּהְ (destruction) n. pr. Horma, ville chanancenne, appelée auparavant בַּצְ, Jug. 1. 17, appart. plus tard à Siméon, Jos. 19. 4.

קרְמוֹן n. pr. L'Hermon, montagne, prolongement de l'Anti-Liban, Jos. 11. 3; au plur. חַרְמֹיִם Ps. 42. 7.

בּתְחֵל הַּיְפֵשׁ בַּקְּפָה m. Faucille: פַּתְּחֵל הַיְפֵשׁ בַּקְּפָּה Deut. 16.9, depuis le jour qu'on commence à mettre la faucille dans le blé.

potamie, Haran, Gen. 11. 31.—2° Haran, fils de Caleb, I Chr. 2. 46.

מלים (deux cavernes) n. pr. Horonaim, ville de Moab, Is. 15. 5.

חַרְנָפָּר n. pr. m.I Chr. 7. 36.

וֹרֶים m. Une maladie de peau: פּבֶּחֶרֶם Deut. 28. 27, et avec la gale sèche.

קאפר לַחָרֶס וְלֹא רְזְרֶח וּ Le soleil: הָאָרֶס וְלֹא רְזְרֶח Job 9. 7, qui commande au soleil, et le soleil ne se lève point; בְּבֶּרֶם רְבֹּא Jug. 14. 18, avant que le soleil fûtcouché; הָתֶרֶס Is. 19. 18 (v. הֶרֶס).

שער החרסות. pr.: חרסית שעל (kerinoph)
Jér. 19. 2, nom d'une des portes de
Jérusalem, de קרש argile, poterie, ou;
selon le cheth., de קרש soleil, la porte
de l'Orient.

קבר (fut. אוֹרָם) 1° (de הַרָּה) Hiverner: אוֹרָם (fut. אַרָם) ווֹרָם Is. 18. 6, et toutes les bètes de la terre y passeront l'hiver. — 2° Reprocher, injurier, insulter, blasphémer: מַלָּגֹּר מָבֶּלָּה בַּרָּבְּיִה מִיּלָּה בַּרָּבְּיִּה מִיּלָּה בַּרָבְּיִּה מִיּלָּה בַּרָּבְּיִּה מִיּלָה מַלָּה ווֹן ווֹרָבָּיִה מִיּלָה מִיּלָּה מִיּלָה מִיּלָה מִיּלָה מִיּלָה מִיּלָה מִיּלָּה מִיּלָה מִיּלָה מִיּלָה מִיּלָּה מִיּלָּה מִיּלָה מִיּלְּה מִיּלָּה מִיּלְּה מִיּלְּה מִיּלְה מִיּלְה מִיּלְה מִיּלְה מִיּלְה מִיּלְה מִיּלְה מִיּלְּה מִיּלְה מִיּלְה מִיּלְה מִיּלְה מִיּלְיוּ מִיּלְּה מִיּלְה מִיּלְה מִיּלְה מִיּלְיוּ מִיּלְה מִיּלְה מִיּלְה מִיּלְה מִיּלְה מִיּלְּה מִיּלְּה מִיּלְה מִיּלְה מִיּלְה מִיּלְה מִיּלְה מִיּלְה מִיּלְה מִיּבְּיוּ מִיּים מִיּבְּים מִיּים מִיּים מִיּים מִיּים מִיּים מִייִּים מִיּים מִייִּים מִּיּים מִייִּים מִיּים מִייִּים מִיּים מִייִּים מִיּים מִייִּים מִייִים מִייִים מִייִים מִייִּים מִייִּים מִּיִּים מִייִּים מִייִים מִייִים מִייִים מִייִים מִייִים מִייִים מִייִים מִייִים מִייִים מִּייִים מִייִּים מִייִים מִייִים מִייִים מִייִים מִייִים מִייִים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִייִים מִייִים מִייִים מִייִים מִּייִים מִייִים מִייִים מִייִים מִייִים מִייִים מִייִים מִּייִים מִייִים מִייִים מִייִּים מִייִים מִייִים מִייִים מִייִים מִּיים מִּיים מִּיים מִייִים מִּיים מִּיים מִּיים מִּיים מִּיים מִּיים מִייִים מִּיים מִּיים מִּיים מִּיים מִּיים מִּיים מִּיים מִיים מִּיים מִּיים מִייִים מִּיים מִּיים מִּיים מִּיים מִּיים מִּיים מִּיים מִּיים מִייִים מִּיים מִּייִים מִּייִים מִּייִים מִּייִי

קלי Ps. 69. 10, et les outrages de ceux qui t'insultent sont tombés sur moi; qui t'insultent sont tombés sur moi; 119. 42, et je répondrai à celui qui m'insulte; יְּמֶבֶּיְרְ מִיְבֶּיִר סִיבֶּיִר סִיבְּר לְּבָּרִי מִיבֶּיר hob 27. 6, mon cœur ne reproche rien à auçun de mes jours, ne se repent d'aucun, ou intrans.: ne rougit, ne sent pas de honte toute ma vie.

Pi. 1° (comme Kal 2°): חַרְקּתְּר אָרָד. אַרְבּיּתְ רְשְׁרְצֵּל I Sam. 17. 10, j'ai insulté, défié, les rangs de l'armée d'Israel; מָבְּרָתְּתְּיִ וְנְרָתְּתְּ וְנִרְתְּתְּ וְנִרְתְּתְּ וְנִרְתְּתְּ וְנִרְתְּתְּ וְנִרְתְּתְּ וְנִרְתְּתְּ וְנִרְתְּתְּ וְנִרְתְּתְ וֹנִרְתְּתְ וֹנִרְתְּתְ וֹנִינִי בְּרָתְתְ מִשֹׁי בְּשִׁר בַּיּי שׁנִיי בַּעְרָתְ מִשִּׁי בְּשִׁרִ בְּעִי בַּיִּבְּתְ מִשִּׁי בְּעִרְתְ מִשִּׁי בְּעִרְתְ מִשִּׁי בְּעִרְתְ מִשִּׁי בְּעִרְתְ מִשִּׁי בְּעִרְתְ מִשִּׁי בְּעִרְתִ מִשִּׁי בְּעִרְתְ מִשִּׁי בְּעִרְתְ מִשִּׁי בְּעִרְתְ מִשִּׁי בְּעִרְתְ מִשִּׁי בְּעִרְתְ מִשִּׁי בְּעִרְתְ מִינִי בּעְרָתְ מִינִי בְּעִרְתְ מִינִי בְּעִרְתְ מִינִי בּעְרִי בְּעִרְ בְּעִרְ מִינִי בּעְרָתְ מִינִי בְּעִרְ מִינִי בּעְרָתְ מִינִי בּעְרָתְ מִינִי בּעְרָּתְ מִינִי בְּעִי בְּעִרְ מִינִי בּעְרָתְ מִינִי בּעְרָתְ מִינִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִּתְּתְ מִינִי בְּעִרְתְ מִינִי בְּעִרְתְ מִינִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּיִי בְּעִי בְּיי בְּיִי בְּעִיי בְּיִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּיִי בְּיִי בְּעִיי בְּיִי בְּעִיי בְיִי בְּיִי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִי בְּיבְּיי בְּעִיי בְּיִי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּיִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּיִי בְּעִיי בְּיבְיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעְיבְּעּי בְּעְיבְּעּי בְּעִיי בְּיבְּעְיי בְּעִיי בְּיבְּיי בְּיבְּעִיי בְּיבְּיבְּיי בְּיבְּעִיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּעִיי בְּיבְּיבְיי בְּעִיי בְּיבְּיבְּעִיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְייתְי בְּיבְּיבְּיבְיי בְּ

Niph. Etre livré, exposé; d'une femme, être fiancée (v. Pi. 2°): אַרָּטָּי לְּצִּישׁ Lév. 19. 20, une esclave promise, fiancée, à un homme.

700 n. pr. m. I Chr. 2. 51.

קרן ווֹרָהְ Gen. 8. 22, et l'été et l'hiver; בית־תַּחֹרָהְ Amos 3. 15, la maison d'hiver; מַחֹרָה פָצֵל לֹּאִ Prov. 20. 4, à cause du froid (d'hiver), le paresseux ne laboure pas. — 2° Jeunesse, age florissant: בִּרְרָהְיִרְיִּרְיִּרְ Job 29. 4, (comme j'étais) aux jours de ma jeunesse, ou d'un âge florissant.

יתובץ) 1° Couper, creuser, inciser (י. מְחַבֶּית, הַחָרָּוּץ): אוֹרְחָרָוּץ בּלְּי. 22. אוֹרְחָרָוּץ (חַבְּיר, הַחָרָוּץ): בּלְיי, בּלְיי, בּלִי, סע (une bète) blessée, mutilée (de là אַרְרִיץ adj. 1°, 2° et חָרִרץ).—2° Rendre pointu; de la langue, remuer: בּלְבּי לְשׁנִי בּלִי בְּלִיילוּי, Exod. 11. 7, aucun chien a'aboiera, ne remuera sa langue;

ילְבֶי יִשְׁרָאֵל לְאִישׁ אָח־לְשׁטֹּ Jos. 10, 21, nul ne remua sa langue contre un des enfants d'Israel, n'osa l'insulter. — 3° Se remuer, s'empresser: אָ תְּחָרָץ אַן ISam. 5. 24, alors tu t'empresseras (de la יְחִיץ 5°). — 4° Trancher, décider: אָבְיִחְ הָרִץ I Rois 20. 40, tu l'as décidé, prononcé; אָבּרְתְּרָבְיִם יְבָיִר יְבָיִר Job 14. 5, si ses jours sont arrêtés, comptés; אָבּרְתִּן תְרִרץ Is. 10. 22, la ruine est décrétée.

Niph. Être décidé, décrété (v. Kal 4°): מֵּר בְּלֶח וְמֵּדְרָבָּח Is. 10. 23, car une ruine bien arrêtée, une ruine, une destruction, décidée, décrétée; חוֹסְבָּיִר שׁבְּטִר Dan. 9. 26, les dévastations sont décrétées.

רְחַרֶּתְ chald. Rein, les reins: יְמְשְרֵין Dan. 5. 6, et les jointures de ses reins se relachèrent.

לְּעֵית זְרְצְבָּרֹת Is. 58. 6, rompre les chaînes de l'impiété. — 2° Douleur: בְּרֵצְיִן חַרְצָּבֹּרֹת Ps. 73. 4, car il n'y a pas de douleurs dans leur mort, leur mort est sans douleurs, ou : ils ne se soucient, ne s'inquiètent pas, de la mort.

וֹרְצָּוִים m. pl.: תֵּרְצָּוִים Nomb. 6. 4, les pepins du raisin.

קרק (fut. הַיְּהְיָה, toujours avec שֵׁן). Grincer les dents (de colère, de malice): מרות פּלָר שׁנִיםוֹ Ps. 35. 16, ils ont grince les dents contre moi; בְּיַרְיִּהְיִהְן Lam. 2. 16, ils ont grince les dents; aussi avec בּלֵר בְּשִׁיִּיִי : בְּטְרַ בְּלַר בְּשִׁיִּיִי : בְּטְרַ בְּלַר בְּשָׁיִיִי : בְּטְרָ Job 16. 9, il a grince les dents contre moi.

קרת נְּחְשָׁתְּה : (חְרֵה , תְּרָת , בְּחְלָּת Ez. 24 11, afin que son airain se brûle, devienne tout rouge; יְצַּצְּמָּי־חָרָת מְּנִירְ חֹיְרָב Job 30. 30, et mes os sont brûlés, desséchés par l'ardeur, le feu (qui me consume); אָבָר צָּבֶר צָּבֶר צָּבֶר צָּבֶר צָּבֶר צָּבָר וּ Is. 24. 6, les habitants de la terre brûlent, périssent.

Niph.: אַסְר בְּסִר Jer. 6. 29, le soufflet brûle, est tout rouge; aussi אַרוּ אָרוּי Ps. 69. 4, ma gorge est desséchée, enrouée (à force de crier); פּתִירוּ Ez. 24. 10, et les os seront brûlés. Pi. (avec redoub. du n): לְחַרְתָּר־רְרֵב Prov. 26. 21, pour allumer, exciter, la dispute.

מררים m. pl. Sécheresse, endroit aride, brûlé par le soleil: יָשֶׁבֶּן חֲבַרִים Jér. 17. 6, il habitera les lieux arides, dans le désert.

תָרֶשׁ m. Vase ou morceau de terre, d'argile: יְבֵשׁ פַּחָרֶשׁ בֹּחִי Ps. 22. 16, ma force est desséchée comme l'argile (cuite au feu); בּלִּירְתָּעָשׁ Lév. 6. 21, et un vaisseau de terre; הַּבְּשׁ בְּיִרִים בְּלִירְתָּעָשׁ Prov. 26. 23, un vase de terre couvert d'écume d'argent; בְּלִיתְרֶשׁיִרָּ Ez. 23. 34, et les morceaux (de cette coupe de terre); בְּלִיתְרָשׁ Job 41. 21, sous lui les morceaux d'argile pointus; selon d'autres, les pierres brillantes comme le soleil, les diamants (v. 11 בַּרָשֵׁיִם).

וורישׁח בּל־לוּת לְבָּם : יוֹרִשׁח בּל־לוּת בְּלִבּלוּת בְּבַּם וּ חָרֵשׁוּת בּלּ Jér. 17. 1, gravé sur la table de leur cœur. — 2º Labourer: הישוח הדבקר הייו הבקר Job 1. 14, lorsque les bœufs labouraient; יקוף השורדושה ששורה Deut. 22. 10, tu ne laboureras pas avec un bœuf et un ane attelés ensemble; Ps. 129. 3, ils ont בל-גַבֶּר תַּרְשׁוּ הֹיְרְשׁוּם tracé des sillons sur mon dos comme des laboureurs qui labourent, c.-à-d. ils m'ont accablé de coups, ou ils m'ont fait porter le joug; אָרָשָׁר אָרָן Job 4. 8, qui travaillent à faire (qui labourent) l'iniquité. — 3° Travailler, forger: ਦ੍ਰਾਂਸ nging I Rois 7. 14, qui forge le cuivre (v. לְטַשׁ כָּלִּ־חֹרָשׁ נְחַשָּׁח וּבַרְוַל ; Gen. 4. 22, aiguisant tout ce qui forge le cuivre et le fer, c.-à-d. fabriquant les outils, ou travaillant avec le marteau, ou chef, premier de tous ceux qui forgent, etc. 4° Forger, travailler avec la pensée, mediter: אילט רב: Prov. 6. 14, il medite le mal; בוב יפור 14. 22, qui méditent le bien ; רָצָח רָצָה מַל־רֵצָהְ הָצֶח 3. 29, ne médite point de mal contre ton ami, ou ton prochain.

Niph. Etre labouré: אַיוֹן שֶׁתָּה חַתְּהָשׁ Jér. 26. 18, Sion sera labouré comme un champ. Hiph. (v. Kal 4°): בֵּי בְּלֶיִי שָׁאוּל בְּחַיִישׁ I Sam. 23. 9, que Saul méditait sa perte (de David).

וו שׁרַחְ (fut. מַתֵּבֶשׁ 1º Être sourd (v. שׁרָהַ): אָנְרָהָם אָּנְרָהָם Mich. 7. 16, leurs oreilles deviendront sourdes.—2º Faire le sourd, ne pas répondre, se taire: שֵׁלִּי בָּאַרְתָּח דֵי צִּעְּרַהְּחָתְּהַ Ps. 35. 22, tu l'as vu, Seigneur, ne garde pas le silence; אַלִּי בְּחָרָהַ פָּבָּיִר 28. 1, ne te détourne pas de moi en silence, c.-à-d. exauce-moi,

Hiph. 1º Etre sourd: נַרָּתָר בְּטֶתְרִישׁ I Sam. 10. 27, il faisait semblant d'être sourd, de ne les entendre pas. - 2º Se taire : יְתַחָרָשׁ רַצַּקבֹ עַר־בֹּאָם Gen. 34. 5, Jacob se tut, ne parla de rien, jusqu'à ce qu'ils fussent revenus; אַמְיתְרָשׁי יחריש לח אישה Nomb. 30. 15, mais sí son mari se tait envers elle, s'il n'en dit rien; avec אָדָירישׁוּ מְשָּזָי : מְד Job 13. 13, écoutez-moi en silence ; avec אַל : מתַרִישׁוּ : ואלר אירם Is. 41. 1, écoutez-moi en silence, vous, les tles. - 3° Trans. Taire: לא אַחַרִישׁ בְּדִּיוּ Job 41.8, je ne me tairai point sur ses vanteries, ou sur la puissance de ses membres (du Léviathan); אַרָּיה מְתִים בְחַרְישׁוּ 11. 3, Jes hommes taisent tes mensonges, ou : tes mensonges doivent-ils réduire les hommes au silence; אַל־תַּחַרָשׁ מָשָּנוּ מְיּלִק אַל־רַרָּ I Sam. 7. 8, ne cesse point de crier pour nous au Seigneur.

Hithp:: נְיְתְּחְלְשׁהּ כֶּלְּתְּלֶּרָה Jug. 16. 2, ils se tenaient en silence, ils restaient silencieux, tranquilles, toute la nuit.

תְּרָשִׁים m. (const. שַּרָה, plur. הַיְּשָׁיה, v. I הָּרָשִׁי 3°). Travailleur, artisan: אָרָה Exod. 28. 11. lapidaire; אַרָה הַיָּשׁ Deut. 27. 16, l'ouvrage des mains d'un artisan: יְרֵי הָיָשׁ בְּיִר וּאַרָּשׁׁי וּרָשׁ בְּצִים (Is. 44. 12, un forgeron; בַּצִים (עַרָשׁי בַּעִּים בָּצִים (עַרָשׁי בַּצִים 13, le sculpteur en bois; בַּיִּבְיה בַּצִים (עַרָשׁי בַּצִים 21. 36, qui forgent la ruine, la perte (v. בַּיִּבְיב).

שְּׁתֵשׁ m. adj. (v II שְּׁתַחְ 1°). Sourd: שׁׁתַשׁ fap לֹאִרּחְקַצֵּל חֲרָשׁ Lév. 19. 14, tu ne mau-diras pas un sourd; plur.: רְאָוֹצָר חַרְשִׁרם הַאָּחְתָּשׁר Is. 35. 5, et les oreilles des sourds seront ouvertes.

תרשת אין. חירשת היישים היישים היישים ולהיישים בי חרשים בי חרשים בי חרשים בי ולהיישים בי חרשת I Chr. 4. 14, la vallée des ouvriers, ou des charpentiers, car ils étaient des charpentiers. — 2° נחשם חרשים Is. 3. 3, et celui qui est habile dans la magie, ou le plus habile des ouvriers; sclon d'autres: le sage que tous écoutent en silence.

שֹרֶה adv. (v. II יוֹדֶשׁ 2°). Silencieusement, secrètement, Jos. 2. 1.

יירש n. pr. m. I Chr. 9. 18.

חרש m. (v. I חרש 3°).

תְּלְישׁ m. Bois, forêt, feuillage: שַׁלְּשׁ Ez.31.3, avec un feuillage touffu; קמובת החליש והאביר Is. 17. 9, comme un bois et une cime abandonnés, déserts; selon d'autres: comme les branches et le sommet d'un arbre, etc.; השָׁלְשׁת I Sam. 23. 15, dans une forêt; מורְשֶׁרם II Chr. 27. 4, et dans les bois.

תְּלְשָׁא n pr. m. 4° Esdr. 2. 52. — 2° Néh. 7. 54.

קרשׁת f. (v. קּרָשׁת 3°). Travail, fabrication: וּבַתְּרשָׁת אָבֶן — וּבַתְרשָׁת עֵץ Exod. 31. 5, et pour la taille des pierres, et pour le travail en bois. — קרשָׁת תַּעֹיִם Jug. 4. 2, n. pr. d'une ville.

קרוּת כֵּל־: (v. I חֲרֵשׁ 1°) Graver: קרוּת כֵּלּר האָתוּת Exod. 32. 16, (l'Écriture était) gravée sur les tables.

תְּרֶת (v. יוֹרֶשׁה) n. pr. d'une forêt : יַצֵּר תְּרֶת I Sain. 22. 5, la forêt de Hareth.

원한다 n. pr. m. Esdr. 2. 43.

קישֶׁרְ m. (rac. קְּמֶּהְ). Petit troupeau: קְּמֶּהְ חֲשֶׁרְ תִּשְׁבֵּר תְּשֶׁבֶּר נְיִיבְּיִם I Rois 20. 27, comme deux petits troupeaux de chèvres.

קישׁרְ (fut. קישׁרְה) Empêcher, retenir, arrêter, sauver, épargner, réserver: בּירוּשׁרְּ וּאַבּ אָּח־וְּשֶׁרְּ II Sam. 18. 16, car Joab empêcha l'armée de poursuivre; יְהִישֶּׁרְ שִּׁקְּיִי Prov. 10. 19, qui retient ses lèvres, qui est retenu dans ses discours; יְחִישֶּׁרְ שִׁרְּ לֹא אֶרְשֶּׁרְ בַּיּרְ Job 7. 11, et moi aussi je ne retiendrai pas ma bouche, ma langue; מְרָא בְּרָוֹן אֵל־תַּחְשֹּׁרְ Is. 58. 1, crie à haute voix, ne l'arrête pas.

Avec אָבּרְשֹׁהְ עַּחְשֹּׁרְלֵּי : מִן מַחְשׁוֹ־לִּי : מִן Gen. 20. 6, c'est pour cela que je t'ai empéché, préservé, de pécher contre moi; אַבּיר מָאִנְּשָׁהְ מָשָּׁרִי מְאַנְּשָׁהְ טָּאַנְּים 39. 9, et il ne m'a rien retenu, m'a tout confié; אֹבּי בְּיִשְׁהְ מְשֶׁרָּ מְשָׁרָּ מְשָׁרָּ מְשָׁרָּ מְשָׁרָּ מְשָׁרָּ מְשָׁרָּ מְשָׁרָּ מִינְים נְיִשְׁהְ שְׁבְּיִם נְיִם Ps. 78. 50, et il n'a pas sauvé leur âme de la mort; שִׁבְּים בְּשִׁרְּ שְׁבְים בְּיִם בְּיִבְים Prov. 13. 24, celui qui épargne sa verge hait son fils; אַבִּים לְּבֵיז בְּיַר לְבַיז בָּיך לְבִיז בָיך לְבִיז בָיך לְבִיז בָיך לְבִיז בָּיך לְבִיז בָּיך לְבִיז בָּיך לְבִיז בְיִיך לְבִיז בְּיך לְבִיז בְּיך לְבִיז בְּיך לְבִיז בְיִר לְבִיז בְיִיך לְבִיז בְיִר לְבִיז בְיִין בְּיִים לְּבִיז בְּיר לְבִיז בְיִין לִּיך לְבִיז בְּיִין לְיִים לְּיִּים לְּבִיז בְּיִים לִין 10b 38. 23, que j'ai réservés pour le temps (où je punirai) l'ennemi.

Niph. Être empêché, être réservé: לאריביים בעבר Job 16. 6, ma douleur ne sera pas empêchée, apaisée; ליוֹם אֵיר; 21. 30, (que) le méchant est réservé pour le jour du malheur.

רְשָׁב (fut. יְחָשׁב Penser, mediter, inventer, croire, prendre pour, estimer, compter, imputer: בַּאַבְשֵּׁהַ בַּאָרָ שלי רעה אלחים השקה לטבה Gen. 50. 20, quoique vous ayez médité du mal contre moi, Dieu l'a pensé pour le bien, a changé le mal en bien ; בַּחָשֶׁב בַּחֲשֶׁב Exod 31. 4, pour inventer des choses, des œuvres, ingénieuses; בַּעָּה השָׁבַי 26. 1, ouvrage d'un artiste; מריעלר ภาวซุกุช เฉซุกุ Jér. 11.19, qu'ils ont médité de mauvais desseins contre moi; אַל avec אָל בּשִׂרִירוּ אֲשֶׁר חָשֵׁב אֵל־אָרֶץ כַּשְׂנִיים: אֶל Jér. 50. 45, et les desseins qu'il a formés contre le pays des Chaldéens; avec 3: נְיַנְיִשְׁבֶהָ לְּוֹנְתוּ Gen. 38. 15, il la prit pour une femme de mauvaise vie ; יְתַּחְשֶׁבֵנִי Job 13.24, (pourquoi) me croistu ton ennemi? אַטְּרִדּפֶסְתּ לֹא רַחְשׁבוּ Is. 13.17, qui n'estiment pas l'argent; וְלֹא בָּיִלָּא 53.3, et nous ne l'avons pas estimé, nous n'en avons fait aucune estime; לא רְחִשׁב רֵי לוּ עִיןן Ps. 32.2, a qui Dieu n'impute aucun péché; תַּבְּיִלְשְׁבִּי בַּי לּר עָין בּיִרְשְׁבָּי בַּי לוֹ עִיןן Gen. 15.6, il lui compta (sa foi) comme piété, pour un mérite.

Niph. Etre regardé (comme), être estime: ביים הבת Prov. 17. 28 (même l'insensé qui se tait) est regardé comme (passe pour) sage: מָהוֹטֶׁבְנוּ בַּמָהַמָּמוֹ Job 18. 2, pourquoi sommes-nous regardés comme la bête ? אין פסף לא נחשב I Rois 10. 21, l'argent ne fut (nullement) estimé, on n'en faisait aucun cas ; איז בַּמְּיִב הוא Is. 2. 22, quelle valeur a-t-il? quel cas peut-on en faire? litter. à quoi, à combien, scrait-il estimė? איש לאיש בית Lev. 17. 4, il sera imputé à cet homme comme un meurtre; חבר לו לצדקת Ps. 106. 31, et (ce zèle) lui fut compté pour une action de justice, pour un mérite.

Pi. 1° Même sens que Kal: אַלְּרָעָהוּאַן Ps. 73. 16, et si je pensais de reconnaître cela; לַּרָעָהוּ בַּרְעָּהְי בַּרְעָּהְי בַּרְעָּהְ בַּרְעָּהְ בַּרְעָּהְ בַּרְעָּהְ בַּרְעָּהְ בַּרְעָּהְ Prov. 16. 9, le cœur de l'homme réfléchit sur sa voie; אַלֵּרְ רְיִשְׁבֵּרִיְרְ Osée 7. 15, ils n'ont pour moi que des pensées de malice, ou : ils m'imputent le mal; בּיִּבְּיִהְ רִיִּבְּיִהְ וִיִּבְּיִהְ בִּיִבְּיִהְ וִיִּבְּיִהְ וִיִּבְּיִהְ וִיִּבְּיִהְ וְיִבְּיִבְּיִ וְּחַבְּיִבְּיִ וְּחַבְּיִבְּיִ וְּחַבְּיִבְּיִ וְּחַבְּיִבְּי בְּיִבְיִי וְוֹבְּיִבְּי וְחַבְּיִבְּי בְּיבְיבְיי וּבִּיבְּי בִּיבְּיבְי בּיבְיבְיי II comptera avec son maître (exact. son acheteur); אֹלִיי בּיִּבְּיבְי בּוּבְיבִּיבְי וּוֹבְּבִיי וּוֹ II Rois 12. 16, on ne redemandait point compte aux hommes (qui, etc.).

Hithp:: דְּבֵּוֹרֶם לֹא יְרְתְדֵּיְשׁׁכּ Nomb. 23. 9, il ne se laisse pas compter entre les nations, il ne sera pas du même rang que les autres peuples.

בְּיֵלְיםְ chald. Estimer, regarder comme: וְכֶלִּדְּאָרֵי אַרְטָא כְּלָּח חֲשׁיבִין Dan. 4. 32, tous les habitants de la terre sont estimés comme un néant.

בּיְרָשׁׁרַ m. Ceinture faisant partie de l'ornement du grand prêtre : ינְיְהוֹר אֹדוֹ

בּמִשְׁב הָאָמֹת Lév. 8. 7, et il le serra avec la ceinture de l'éphod.

ת מְשְׁבַּרְנָת n. pr. m. Néh. 8. 4. הַשְּׁבַּרְנָת n. pr. m. I Chr. 3. 20.

קשְׁבּוֹי n. pr. Hesebon, ville qui appartenait à Sihon, roi des Amorrhéens, Nomb. 21. 26; אָבָעְהַיּהְ בְּרֵכִיּהְ בְּרֵכִיּהְ Cant. 7. 5, les piscines de Hesebon. Elle appartenait plus tard à la tribu de Ruben, Jos. 13. 17.

קשב"ח m. 4° Combinaison, invention: ביבים m. 4° Combinaison, invention: ביבים היבים Eccl. 7. 29, mais ils (les hommes) cherchent une foule de combinaisons, d'inventions. — 2° שַּבָּיב השבטה ביבים II Chr. 26. 15, il fit faire dans Jérusalem des ouvrages artistement faits, des machines de guerre.

תְשַׁכְיָה (estimé de Dieu)
n. pr. m. de plusieurs hommes, Chr.,
Esdr., Néh.

ק חַשְׁכְנָח n. pr. m. Néh. 10. 26.

תישׁקְנְיָה n. pr. m. 1° Néh. 3. 10. — 2° Néh. 9. 5.

Hiph. 1° Même sens que Kal: בְּשִׁלְּתִּר מֵעוֹלָם Is. 42. 14, je me suis tu de tout temps; בּאָם מְחָשְׁר Jug. 18. 9, et yous restez tranquilles, inactifs. —

2º Transit. Faire taire: נְחַלְּנִים מַחְשֵׁים Néh. 8. 11, et les lévites faisaient faire silence à tout le peuple.

ם חשות n. pr. m. 1° 1 Chr. 9. 14. — 2° Néh. 3. 11.

קיבע בְּחַשִּׁיבָא: chald. Ténèbres: יָבַע בָּחַבְּהַשִּׁיבָא Dan. 2. 22, il connaît ce qui est dans les ténèbres.

רַהְשָׁמִים (ע. הַשׁוּמִים).

רשְׁתַן chald. Étre nécessaire, avoir besoin: יְּמִיתְּיִ בְּיִתְּנִא Esdr. 6. 9, et ce qui est nécessaire; בְּאַרְתָּבְאִרְעָא בּרְתָּא בּיִתְּיִבְּאִרָּא בּרְתַּא בּיִתְּיִבְּאָרָא Dan. 3. 16, nous n'avons pas besoin de te répondre, etc.

תשחות f. chald. Besoin, ce qui est nécessaire: הַּלְּמָהָת בַּרֹח אַלְּנְקָּה Esdr. 7. 20, et (le reste qui est nécessaire) tout ce qu'il faut encore pour la maison de ton Dieu (v. חַשַּה).

חַשֵּׁיכָה (ע. הַשֶּׁתָ).

ישִים n. pr. (ע. בישִיאר 1° et בּיְהִשׁים).

בּיִרְישָׁרְ (fut. יְרְשֵׁרְּךְ) Étre ou devenir sombre, obscur: יְרְשֵׁרְּ שְׁבָּיִלְּ שְׁבָּיִלְּ שְׁבָּילְ שְׁבָּין Is. 13. 10, le soleil à son lever est sombre, couvert de ténèbres; נְּחָשְׁרֶּ רְּאָבֶין Exod. 10. 15, et la terre était dans l'obscurité, c.-à-d. on ne la voyait pas; בַּלְּבְּעֵּלֶין תְשְׁבֵּי בַּיבְינִי Lam. 5. 17, à cause de cela nos yeux ont été couverts de ténèbres.

Hiph. 1º Intransitif, comme Kal: מְשֵׁרְם חַשְּׁהָ Jér. 13. 16, avant qu'il fasse sombre. — 2º Trans. Rendre sombre, obscurcir: דְיִם לֵּילָת תְּחָשֵׁרְה Amos 5. 8, et qui change le jour en une nuit obscure; אוֹר בְּיוֹם אוֹר בְּיִלְתְּ בְּיוֹם אוֹר Amos 8. 9, et j'enverrai des ténèbres sur la terre en plein jour; בְּיִלְתְּ בְּיוֹם אוֹר בַּעָּרָ עָ בִיוֹם אוֹר Joh 38. 2, qui est celui qui obscurcit mon conseil, ma pensée (par des paroles sans intelligence); מְשַׁרְהַ בְּיִלְּיִרְ בְּיִלְּיִרְ בְּיִלְּיִרְ בִּיֹבְיִרְ בְּיִרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בָּיִרְ בַּיִּרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִּרְ בַּיִרְ בַּיִּרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִּרְ בָּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִּרְ בָּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בְּיִרְ בָּיִרְ בַּיִרְ בְּיִרְ בָּיִרְ בָּיִרְ בָּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בְּיִרְ בָּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בָּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בְּיִרְ בָּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בָּיִרְ בְּיִרְ בְּיִירְ בְּיִרְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִי בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בִּיִי בְּיִי בְּיִירְ בְּיִירְ בִּיּיִי בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בִּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייְ בְּיִירְ בִּיִייְ בְּיִייִי בְיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייְ בִּייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְיִייִייְיִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּייִייְ בְּיִייִי בְּייִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִיי בְּיִייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִיי בְּיִייִיי בְּייִייִייִי בְּיִייִייִיי בְּיִייִי בְּיִייִיי בְּיִייִּייִי בְּיי

קלים adj. pl.: לְּמֵנֵר חֲשֶׁבְּרֵם Prov 22. 29, devant les gens obscurs, de basse origine.

קשׁכָה et חֲשֵׁיכָה f. Obscurité, ténèbres: תְּשִׁיכָה בָּאוֹירָה Ps. 139. 12, les ténèbres comme la lumière; הְשָׁיכָה Gen. 15. 12, une obscurité profonde; const. מְשְׁכָּח־מֵים Ps. 18. 12, l'obscurité des eaux, les eaux ténébreuses (des nuées); plur. תְּלַהְ חֲשֵׁכִּים Is. 50. 10, qui marche dans les ténèbres.

קישְׁכָּה לָכָם מְּסְטְּהְ לָכָם מְּסְטְּהְ לָּכָם מְּסְטְּהְ לָּכִם מְּסְטְּהְ לָכִם מִּסְטְּהְ לָכִם מִּסְטְּהְ לִּבְּם מִּטְּהְ לִבְּם מִּטְּהְ לִבְּם מִּטְּהְ לִבְּם מִּטְּהְ לִבְּם מִּטְּהְ לִבְּם מִּטְּהְ לִבְּם מִינִיהְ לָבְּם מִינִיהְ לַכְּם מִינִיהְ לַכְּם מִינִיהְ לַכְּם מִינְיהָ לְבִּיה לִבְּיה לִבְּיה לְבִּיה לִבְּיה לִבְּיה לִבְּיה לִבְּיה לִבְּיה לִבְּיה לִבְּיה לִבְּיה לִבְּיה לְבִּיה מִינְיהְ לִבְּיה מִינְיהָ לְבִּיה מִינְיהְ לִבְּיה מִינְיהְ לִבְּיה מִינְיהְ לְבִּיה מְּיִבְּיה לְבִּיה מְּיִבְּיה לְבִּיה מְּיִבְּיה לְבִּיה מְּיִבְּיה לְבִּיה מְיִבְּיה לְבִּיה מִינְיהְ לְבִּיה מִינְיהְ לְבִּיה מִינְיהְ לְבִּיה מְּיִיהְ לְבִּיה מְיִּיהְ לְבִּיה מְיִּבְּיה לְבִּיה מְיִיהְ לְבִּיה מְּיִבְּיה לְבִּיה מִּיבְּיה מִינְיהְ לְבִּיה מִינְיהְ לְבִּיה מִינְיהְ לְבִּיה מְיִבְּיה לְבִּיה מְיִּבְּיה לְבִּיה מְיִבְּיה לְבִּיה מְיִיהְיה לְבִּיה מְיִיהְיה לְבִּיה מְיִיבְּיה לְבִּיה מְיִיה לְבִּיה מְיִיבְּיה לְבִּיה מְיִיבְּיה לְבִּיה לְבְּיה לְבְּיה לְבִּיה לְבְּיה לְבִּיה לְבִּיה לְבִּיה לְבְּיה לְבִּיה לְבְּיה לְבִּיה לְבִּיה לְבִּיה לְבִּיה לְבְּיה לְבְּיה לְבְּיה לְבְּיה לְּבְּיה לְבְּיה לְבְּיה לְבְּיה לְבְּיה בְּיבְּיה לְּבְּיה בְּיה לְבִּיה בְּיבְּיה לְּבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיהְ בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיבְּיה בְּיבְּיבְיה בְּיבְיבְיה בְּיבְּיבְיה בְּיבְי

רְשֵׁל (v. בְּשֵׁל et בְּשֵׁל) Kal inusité. Niph. Étre fatigué, faible: בֶּל־תַּחְשָּלִים Deut. 25. 18, tous les faibles d'entre toi, qui marchaient les derniers.

קשל chald. Rendre faible, mince, plat: מְחַשֵּל מֹלָּא Dan. 2. 40, (le fer) qui brise et qui aplatit tout.

קשר (douteux) m.: קשר ליים לעיבול בעין הַחַשְּׁמֵל מְתּוֹהְ: Lz. 1.4, comme l'éclat d'un métal brillant au milieu du feu; selon d'autres: un métal composé d'or et d'airain (de מַלְּלָּאָ chald. or!); selon d'autres: lumière, rayon; (Thalmud: un être de feu qui parle, qui loue le Créateur, de שַׁאַ et בַּעָּי parler). 8. 2, on lit הַשְּׁמַהַ.

סשק n. pr. m. Esd. 2. 19.

תְּשְׁמֵּין Rituel, Mattithyas, fils de Johanan, grand prêtre, Asmonéen (ע. יְשִׁמָּן).

תְּשְׁכּוֹנָה n. pr. d'une station dans le désert. Hasmona, Nomb. 33. 29.

תְּשְׁכֵּוֹרִם : m. Noble, prince מְּיִרְ מְשְׁכֵּוֹרַ Ps. 68. 32, des nobles, ou des princes, viendront de l'Egypte.

תייח m. Rational, une des pièces de l'ornement du grand prêtre, qu'il portait sur la poitrine; le rational était orné de douze pierres précieuses, et contenait les Ourim et Thoumim; de là : ביָּלְים Exod. 28.18, le rational du jugement (v. אַרְּיִבּים).

מעות בעות (Attacher, lier, s'attacher, aimer, avoir envie: בְּהְהֶכֶּם בְּנִי וְשְׁשָׁתְ בְּשָׁתְ בְּנְים בְּנִי וְשְׁשָׁתְ בְּנְים בְּנִי וְשְׁשָׁתְ בְּנְשִׁת בְּנִים בְּנִי בְּנְשִׁת בְּנָם בְּנִי בְּנְשִׁת בְּנָם בְּנִי בְּנְשִׁת בְּנָם בּנִים בְּלִי בַּנְשִׁת בְּנָם בּנִים בְּלִי בַּנְשִׁת בְּנָשִׁת בְּנָם בּנִים בְּלִי בַּנְשִׁת בְּנָשִׁת בְּנָשִׁת בְּלָבְית בְּלִי בַּנְשִׁת בְּנָשִׁת בְּנָשִׁת בְּלָבְית בְּלִית בְּלִית בּלִי Is. 38. 17, mais tu as tire avec amour mon ame de la fosse de la corruption; בְּשָׁתְ בְּשָׁתְ בְּלָבְית בְּלָבִית בּלְנִית בּלָבית I Rois 9. 19, (tout ce) qu'il avait envie de bâtir.

Pi. Attacher, lier: מְּהָשׁׁ מְשְׁהַיְ Exod. 38. 28, et il lia (les colonnes par des lames d'argent). Pou.: מְּהָשֶׁ מְּהַשְּ בְּּסְלְּ 27. 17, (les colonnes) étaient liées par des lames d'argent.

רְצֵּח מָל־חַשֶּׁח m. Désir, délices: מְצֵח מֶלְּחְיּשְׁ I Rois 9. 1, et tous les désirs de Salomon, tout ce qu'il souhaitait faire; מְשִׁח מְשָׁהְ אָב Is. 21. 4, la nuit de mes délices.

בים מו הישׁקים m. pl. (v. הְשָּׁקִים ou הְשִׁקִּים m. pl. (v. הְשָּׁקִים Exod. 27. 10, et les bâtons, lames, pour lier les colonnes, ou : leurs cercles, ornements, seront d'argent.

ת. pl. Les rayons d'une roue: אָבְּיִרֶם m. pl. Les rayons d'une roue: אָבְּירָם חַבּל פּגָּיִם I Rois 7.33, et les rayons et les moyeux de ces roues étaient tous jetés en fonte, (parce que les rayons lient le moyeu avec le cercle).

קְּשְׁרָהְ f. Assemblage, amas : const. בּישָׁרָה II Sam. 22. 12, un amas d'eaux, les nuages épais.

ים אָשְׁרִים m. pl. Les moyeux des roues (v. מ הְשָׁבִים).

תְשִׁשׁשׁ m. Foin, chaume (v. שֹׁבֵּי יִרְמָּח (v. שֹׁבֵּי יִרְמָּח Is. 5. 24, et (comme) le chaume est dévoré par la flamme, ou verbe trans., comme la flamme dévore le chaume; שַׁבְּיִרוּ שֵׁשֵׁשׁ מֵּלְרוּ מַשׁ 33. 11, vous concevrez du foin, vous n'enfanterez que du chaume, des pailles.

תה (terreur) n. pr. Heth, fils de Chanaan, Gen. 10. 5; בְּיֵי תַּיִּח 23. 3, les fils de Heth; מַּלְיֵי תַּוְתִּי 15. 20, les Hétéens, et מַלְיֵי תַּוְתִּים II Rois 7. 6, les rois des Hétéens.

וְתְּהָה f. (rac. תְּתֵּח). Terreur : נְיְתָּה קרים שֵּלְּחָים שַלִּיקוּ Gen. 35. 5, une terreur de Dieu saisit toutes les villes.

חַתּוּל m. (rac. הָתֵּדֶל). Bande sur une plaie : לְשׁוּם הְתּוּל Ez. 30. 21, (on n'a pas) mis une bande pour lier la plaie.

תְּחָחְתִּים בּנְּרָהְ . (rac. רַחָּחְ). Terreur: הָּבֶּרָהְ Eccl. 12. 5, et les terreurs, les défaillances, pendant leur route.

יּהָּה n. pr. (v. חַהַ).

הַתְּיִת f. (rac. הָתָּה). Frayeur: בּי־חָחָית Ez. 32. 27, car ces héros étaient une terreur dans la terre de la vie; אֲשֶׁר-נְּחָט חָמִּיתְם לְכָּל-יוֹשְׁבֶּיתְוּ Ez. 26. 17, qui ont répandu la terreur parmi tous les habitants.

קרת Couper, trancher; au fig. décider. Kal inusité. Niph. pass.: קרתה Dan. 9. 24, il (un temps de soixante et dix semaines) a été fixé, décidé, pour ton peuple.

תְּלֵל Kal inusité. Pou. et Hoph. Étre enveloppé: הְּלְּהָת בֹּל לֹא הַהְּלְהָ Ez. 16. 4, tu n'as pas été enveloppée de langes.

וַתְּלֶּהְ (v. מְתֵּלֵּה). Enveloppe: נַבְּרְשָּל Job 38.9, et que je l'enveloppais de brouillard, d'obscurité, littér. (lorsque je faisais) du brouillard son enveloppe.

זְחְלֵלוֹ n. pr. Hethalon, ville en Syrie, Ez. 47. 45.

Niph.: נְּתְּהָם בְּטַבְּטֵיז תַּמֶּלֶהְ Esth. 3. 12, בּיִתְּהִים 8. 8, et il fut scellé de l'anneau du roi.

Pi.: יהשם הקום Job 24. 16, pendant le jour ils se renferment, se cachent, ou (ils pénètrent la nuit dans les maisons) qu'ils ont scellées, marquées, pendant le jour.

Hiph.: בְּשֵׁרוֹ מְאִבוֹ Lév. 15. 3, ou si sa chair est fermée par la go-norrhée dont il souffre.

בּחְתָּק chald. Sceller: מָלְנָא מִלְּנָא Dan. 6. 18, et le roi la scella.

בּהְוֹח (v. בּחָיֹח).

רַטְּרֶּח f. Gachet : הַּהֶּהָתִי יִּא לְמִי הַהְּהָתָּח הַ

Gen. 38. 25, reconnais donc à qui est cet anneau, ce cachet.

וְחָתְ Lier, marier; de là הָּיִּה, beaupère, père de l'épouse: הַּשֶּׁם הָיִה Exod. 18. 1, (Jethro), beau-père de Moïse; הַבְּיִה sa belle-mère, la mère de son épouse, Deut. 27. 23.

ער מרילף מו הילון יוים אין מרילף מרילף שו מילון מילון מרילף שו מילון מילון מילון מילון מילון מילון מילון מילון אבניקד Gen. 19. 12, est-ce que tu as encore ici un gendre, des fils ? מְּקְלּי מְּקְל אַמְמְיִי Jug. 15. 6, Samson, gendre d'un homme de Thamnatha. — 2º Fiance, époux : רוויא פווחן לצא מחשהו Ps. 19. 6, il est comme un époux qui sort de sa chambre nuptiale; וּמְשׁוֹשׁ חָתָן צַלּ־בַּנָּח Is. 62.5, et comme le fiancé se réjouit de sa fiancée; אָחָרְדֶּפְפִים אָחָרו לַּר Exod. 4. 25, tu m'es un fiancé de sang. Sephora appelle son fils, qu'elle vient de circoncire: fiancé de sang, ou parce que Moïse a manqué de perdre la vie à cause de son enfant, qu'il avait négligé de circoncire ; selon d'autres : ces paroles de Sephora s'adressent à Moïse.

קרָהְ f. Noces : יְּחְהָהְ Cant. 3. 11, le jour de ses noces.

קְּחָלְּתְ (v. מְּנֵיתְ Enlever : מֵּלְ מַהְּמְּתְ מַּלְּ יְשִׁיבְּנִיּנְ Job 9. 42, s'il enlève, qui le lui ferait rendre.

אָרָה m. Proie: אָרָה הְּתֶּהְ הַּתְּלָּה Prov. 23. 28, elle guette comme (on guette) une proie, ou, pour אָּרִים הָנְהָּה comme un brigand.

תְּתֶר (fut. יַּחְתֵּר Briser, percer: תְּתֶּר נְּאָחְמֹר בָּמְיר נְאָחְמֹר בַּמְיר נְאָחְמֹר בָּמְיר נְאָחְמֹר בָּמְיר נְאָחְמֹר בָּמְיר נְאָחְמֹר בָּמְיר נְאָחְמֹר בָּמְיר בְּמָּרוֹ לִי Ez. 8. 8, perce la muraille, et lorsque j'eus percé la muraille; אַמּריַרְחְּבְּוֹי בְּמָאֵיל Amos 9. 2, quand ils pénétreraient jusque dans le scheol (jusqu'aux enfers); avec l'acc. יַרֵר

קמים Job 24. 16, il perce les maisons, c.-a-d. il y entre par effraction, dans les ténèbres; נַיְחְשֵּׁרָבְּ לְּחָשֵׁרָבְּ Jon. 4. 13, et les hommes ramaient (fendaient les flots) pour ramener le vaisseau au rivage, ou : ils s'efforçaient de ramener, etc.

חותה (part. אחת, ביתה) Briser, effrayer. Kal intrans. Avoir peur, être effrayé, être brisé: מחה לאיקני פוד Job 32.15, ils sont effrayés, intimidés, ils ne répondent plus; יותה נבשי Is. 20.5, ils ont peur, et ils sont confondus, ils rougissent de honte; אביש בל חח פריד, et ils sont confondus, ils rougissent de honte; אביש בל חח פריד, Bel est confondu, Mérodach est brisé, vaincu; שמיח וברים חתים I Sam. 2.4, les forts et leurs arcs se brisent.

Niph. (רְתַּיִּת, fut. רְתַּיִּת, plur. בְּתְּיִם מָעָם Is. 7. 8, Ephraïm sera brisé et ne sera plus un peuple; יְצְּדְּכְתִיּי וֹ Is. 51. 6, et ma justice ne sera pas brisée, interrompue; אַל־תִּירָא וְאֵל־ בְּאַל־ בְּתִירָא וְאֵל־ Deut. 1. 21, ne crains pas, ne

sois pas épouvanté, découragé; אַמְּינֵי הוּאָם Mal. 2. 5, il tremble devant mon nom, il craint, vénère, mon nom.

Hiph. (רְחַתַּ, הַמְּחַתְּ, fut. רְחָתֵּי, בִּידְיִם בְּדְיִן בִּידְיִן בִּידְיִן Is. 9. 3, tu l'as brisé comme à la journée de Madian ; פְּרְבִּיתְּם בְּּתְּחַ בְּּרְבִּיתְם בְּּרִיתְם בּּרְבִּיתְם בּּרְבִּיתְם בּּרְבִּיתְם בּּרְבִּיתְם בּּרְבִּיתְם בּּרְבִּיתְם בּּרְבִּיתְם בּיתְם בּית

אַרְאוּ הַתְּח m. Terreur, angoisse: תְּרָאוּ הַתְּח Job 6. 21, vous voyez mon angoisse, mon malheur.

תְּחַחַ n. pr. m. I Chr. 4. 13.

0

אָטָּטְ chald. Être joyeux (v. מּוֹם): בּלְנָא מָּוֹרָא טָאַב צַלּוֹרָא Dan. 6. 24, le roi fut très joyeux, transporté de joie.

אטֵאטָ (rac. אים ou ראָם) Ex. unique: דְּבֶּילֵיאָם בְּיִרְאָבָא דְּיִרְאָבָא וֹא Is. 14. 23, je la balayerai avec le balai de l'extermination, qui ne laissera rien.

בּיָב בָּב chald. adj. (v. בּיִב). Bon: בִּיבב בָּב

Dan. 2. 32, de l'or pur; הַן בַּל-פַּלְנָא טָב Esdr. 5. 17, s'il paraît bon, convenable au roi, s'il lui plaît.

לְבָאֵל (Dicu est bon) n. pr. 1° אָבָאַל Is. 7. 6, le fils de Tabéel, à qui les ennemis du roi Achaz voulurent donner son trône. — 2° Tabéel, conseiller du roi de Perse, Esdr. 4. 7.

קבולים m. pl. Turbans teints (de ליבולים tremper): סְרוּהֵי בְּבוּלִים בְּרָאּמֵירְם Ez. 23. 45, des turbans de différentes couleurs et pendants (v. קרָה) sur leurs têtes.

שמור m. Endroit élevé, aussi milieu, centre (centre du corps, nombril): Jug. 9. 37, (un peuple) qui descend de la hauteur de la terre, de la montagne: יְלְיבֵי עֵל־עָבֵּאר Ez. 38. 12, qui habitent le pays qui est au milieu du monde.

רבים (ע. הבין) Immoler, tuerle bétail: קבים לביקה Deut. 28.31, ton bœuf בין איבות לביקה בין שבים Deut. 28.31, ton bœuf בין איבות אורף שבים Prov. 9.2, elle a immolé sa bête (pour le festin).

— Tuer un homme: אַבְּקָהָּיִ לֹא הָשָּלְהָּי Lam.
2.21, tu as tué, et tu n'as pas eu pitié (sans pitié); בְּיִבְירָבְיִרְבָּרְ Ps. 37.14, pour égorger ceux qui marchent dans le chemin droit, dont la conduite est irréprochable.

הַשְּׁטְ chald. m. (v. הַשְּׁשָ héb. 2°). Garde: בַּבְּשָׁבְּיָא הַּי מַלְבָּא Dan. 2. 14, le chef des gardes du roi.

תְּבֶּבֶּח יִּבְּבֶּל m. 4° Action d'immoler, immolation: אָבָּה יִּבְּבָּח יִּבְּל Is. 53.7, comme un agneau qui est conduit pour être égorgé; בְּבָּה יְבָּל Prov. 7. 22, comme un bœuf qui va (qu'on mène) pour être égorgé. — 2° La bête qu'on égorge, repas, festin; הּהָבָּה הְּבָּבֶּר Prov. 9. 2, elle a immolé sa bête, elle a préparé son festin; בְּבָּה וְהָבֵּן Gen. 43. 16, et de tuer (des bêtes) pour le festin, et de le préparer.

קבר n. pr. Tebach, fils de Nahor, Gen. 22. 24.

לְּחָהְה f. (Même signif. que מְּחְבָּים f. (Même signif. que מְּחְבָּים f. (Ps. 44. 23, nous sommes regardés comme des brebis destinées à la boucherie.—2° יְּבְּחְתָּר בְּבַּחְתָּר I Sam. 25. 11, et mon bétail que j'ai égorgé.

סְבְּחַח n. pr. Tebhath, une ville en Syrie, I Chr. 18. 8 (v. אָבָהָ n. pr.).

שְבַל (fut. יְּמְבֹּל Mouiller, humecter, tremper, plonger: בַּיָּם בָּרָּם Gen. 37. 31, ils tremperent la robe dans le sang; יְטְבֵלְתְּ מְּתַּדְּ מֵדּוֹמֶץ Ruth 2. 14, et tu tremperas ton pain dans le vinaigre; אָבְיבָרְתְּ הָבְּיבְרָתְ אָשָׁ Job 9. 31, alors tu me plongeras dans une fosse bourbeuse. Sans rég.: בַּיְבַ בַּלְתָּם בַּרְם Exod. 12. 22, vous (le) tremperez dans le sang; און וויינים בּיִבְּיבוֹן Il Rois 5. 14, il descendit et plongea, se lava, dans le Jourdain.

Niph.: נְשְׁתְּלֹּהְ תְּקְצֵח דַּשְּׁיִם Jos. 3. 15, (et les pieds des prêtres) furent mouillés au bord de l'eau.

יהו ח. pr. m. I Chr. 26. 11.

עַבְעָּי וֹי Imprimer, graver; de la runce et מַבְּעָים médaille. — 2º Intrans. Tomber, s'enfoncer: שָּבְעִי וֹיִם בְּשָׁתִּיִם מְשַׁנִים Ps. 9. 16, les peuples sont tombés dans la fosse qu'ils avaient faite (pour m'y faire périr); מַבְעִי וְיִבְעָדְע וְיִבְעָדְע בַּעִים Jér. 38. 6, et Jérémie s'enfonça dans la boue (de la fosse); שַּבְּעִי שְׁבֶּעִי עַבְּעִי בַּעְרָי בְּעַרְיִי בַּעְרָי בְּעַרְיִי בְּעַרְיִי בְּעַרְיִי בְּעַרְיִי בְּעַרְיִי בְּעַרְיִי בַּעְרָי בְּעַרְיִי בְּעַרְיִי בְּעַרְיִי בְּעַרְיִי בְּעַרְיִי בְּעַרְיִי בְּעַרְיִי בְּעַרְיִי בְּעַבְּערִי בְּעַרְיִי בְּעַבְּערִי בְּעִבְּרִי בְּעִבְּערִי בְּעַרְיִי בְּעִבְּרִי בְּעִבְּערִי בְּעִבְּערִי בְּעִבְּערִי בְּערְיִי בְּערִיי בְּעַבְּערִי בְּעַבְּערִי בְּעַבְערִי בְּעַבְערִי בְּעַבְערִי בְּעַבְערִי בְּעַבְּערִי בְּעַבְערִי בְּערִי בְּערְיִי בְּערִיי בְּערִי בְּערִי בְּערִי בְּערִי בְּערִי בְּערִי בְערִי בְּערִי בְּיבִי בְּערִי בְּי בְּערִי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְי

Pou.: בְּבֶּטּ בְּנָם־סוּקּד Exod. 15. 4, ils ont été enfoncés, noyés, dans la mer Rouge.

Hoph: קּמְבְּעּ בָּמֹץ רַגְלַּןּה Jér. 38. 22, lorsque tes pieds ont été engagés dans la boue; אָרְנֶיח חָטְבָּע Job 38. 6, sur quoi les bases de la terre ont-elles été fichées, affermies.

חוֹעְבָּעוֹת n. pr. m. Esdr. 2. 43.

שְׁרָנִשׁ (qui platt à Remmon, idole syrienne) n. pr. Tabremmon, père de Benhadad, roi de Syrie, I Rois 15. 18.

ከጋር n.pr. Tabbath, ville de la tribu d'Ephraim, Jug. 7. 22.

רבות Nom du dixième mois de l'année lunaire: הינש שבה Esth. 2. 16, le mois de tebeth (correspondant à dé-

cembre-janvier.)

אַרָּר מְּחֹר (const. יִּדִיבְי, aussi יְּדָיְטְּרְּר מָּחֹר : אַנְירָם מָּחֹר (aussi יִּדְיִבְּי בְּחֹר (aussi יִּדְיבָּי בְּתַּרוֹר (ause propre, éclatante; אַנְּרָם בְּחָרְיּבְי בַּעְרָר בְּרָים (ause propre, éclatante; אַנְבְּי בַּעְרָר בְּרָב בַּעְרָר (ause propre, éclatante; יִּדְיִבְּי בַּעְרָר (ause propre propre pur); בּבְּיר (ause pur) בְּבִיר (ause pur) בּבְּיר (ause pur) בּבְּיר (ause pur) בּבְּיר (ause pur) בּבְיר (ause pur) בּבְּיר (ause pur) בּבְיר (ause pur) בּבְּיר (ause pur) בּבְיר (ause pur) בּבְּיר (ause pur) בּבְּיר (ause pur) בּבְיר (ause pur) בּבְּיר (ause pur) בּבְּיר (ause pur) בּבְיר (ause pur) בּבְּיר (ause pur) בּבְּיר (ause pur) בּבְּיר (ause pur) בּבְּיר (ause pur) בּבְיר (ause pur) בּבְּיר (ause pur) בּבְיר (ause pur) בּבְיר (ause pur) בּבְיר (ause pur) בּבְּיר (ause pur) בּבְיר (aus

לְּהֵר (fut. יְבְּהַר Briller (v. יִבְּיִהְר פְּרָר יִבְּיִהְר (בְּיִהָר עִּרָר עִּרָר עִּרָר עִּרָר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר וְבִּיְרְרְתִּיך Etre pur, être purifié : בְּיִרְרְיִיךְ II Rois 8. 12, ne puis-je me laver dans ces fleuves et devenir pur (guérir de la lèpre)? בְּיִרְיִ בָּיִרְ נַבְּיִרְר בָּיִרְ בַּיִר בָּיִר בָּיִר בְּיִר בְּיִר בַּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִיך בְּיִיךְ בְּיִיךְ בְּיִיךְ בְּיִיךְ בְּיִיךְ בְּיִיךְ בְּיִיךְ בְיִיךְ בְּיִיךְ בְּיִייִיךְ בְּיִייִי בְּייִיךְ בְּיִייִיךְ בְּיִיי בְּייִיךְ בְּיִייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי

et purifie-moi de mon péché.

Pou. pass.: אָק אָרֶץ לֹא פְטֹחְרָת וִדא Ez. 22. 24, tu es une terre non purifiée.

Hithp. Sc purifier: נְתַשַּׁתֵרא Gen. 35.2,

purifiez-vous; אָד הָאָישׁ הַשְּטָהֵר Lévit. 14. 11, l'homme qui se purifie; יַנְּטָהָריּר Néh. 12. 30, et les prêtres se purifièrent.

אַרָּכְצָּעְם הַעָּטָרָם : Lev. 1º Éclat, clarté: לְּטֵּרְהּ בְּבָּצָּעְם הַעָּטָרָם Exod. 24. 10, et ressemblant en clarté à la face du ciel, ou au ciel même. — 2º Pureté, purification : יְמֵיּ בְּבָּיִר Lév. 12. 4, 6, les jours de sa purification.

קהר (אַהָּר חַשְּבֵּהְ מְשָּקְרוֹ: Ps. 89. 45, tu as détruit son éclat (v. מַזֵּר 1°); selon d'autres: le subst. est מְשָּהָר pureté, éclat, ou : le lieu le plus pur, le temple : tu as détruit le temple qu'il avait bâti.

לְהְרָה f. Pureté, purification: יְהַיְּהְיּ Lév. 13. 35, après avoir été déclaré, jugé pur; הקינים Lév. 14. 2, au jour de sa purification; יְלָאֹי בְּיָהָה II Chr. 30. 19, quoique (sans purification) sans s'être purifié pour le sacrifice saint (la paque).

וְלְבְּלִּיכְּהָתְ f. (Même signif.): וְלְבָּלִּיכְּוֹתְ וֹ לְבָלִיכְּלִיכְּלִי Chr. 23. 28, et pour la purification de tout ce qui est saint.

Die Etre bon, bien, agreable, beau, gai: פרישוב לו עשה Deut. 15. 16, parce qu'il lui va bien, qu'il se plait chez toi; אברים איני במצרים Nomb. 11, 18, car nous ctions bien en Egypte; קטוב לה Deut. 19. 13, afin que tu sois heureux; וְנְבֵּרְ בְּיָדוֹ וְטוֹב לָהְ I Sam. 16. 16, il jouera (la harpe) de sa main et tu seras soulage ; פר פוב בעיבר הי Nomb. 24. 1, qu'il est agréable aux yeux de Dieu; qu'il lui platt ; aussi avec אִם־עַל־רַתְּשֶּלֶהְ פוֹב : עַל Esth. 3. 9, s'il platt au roi; avec 3: קף בובית Job 10.3, cela peut-il te plaire, te convenir? פַּת־שֹבוּ אַחָלֶיהְ רַעֵּקֹב Nomb. 24. B, que tes tentes sont belles, & Jacob! מַחִילבוּ רֹדֵיהָ מְנֵין Cant. 4. 10, tes mamelles ou tes caresses sont plus agréables que le vin ; במוב לב־אמטן בנין II Sam. 43. 28, quand l'esprit d'Amnon sera gai par le vin.

Hiph.: תְּטִיבֹּחְ מֵּי דָּיָת עְּם־לְּבֶּבֶּהְ I Rois 8. 18, tu as bien fait d'avoir eu cette intention. (Les formes תְּיִבִּים ou תִּיבִיב

sont de בַּיֶב.)

שוב adj. (fém. מובים). Bon, pur, bien, heureux, agréable, beau, gai, joyeux : אַרֶץ פּוֹבָּח Exod. 3. 8, un bon pays; ו ובל־פץ שוב II Rois 3. 19, et tous les bons arbres, qui portent fruit; מובץ החרא שוב Gen. 2. 12, et l'or de ce pays est pur ; חור תאפרים לַרֶע טוב וַלְשוֹב רַע 1s. 5. 20, malheur à ceux qui disent que le mal est bien, et que le bien est mal; פובדפין Prov. 22. 9, bon, charitable, oppose a רע־ערך jaloux, envieux; יסוב לארירוית לרשע Eccl. 8. 13, le méchant ne sera pas heureux; למוב לשי ב Deut. 6. 24, pour que nous soyons heureux ; עַשִּׁירלָה חַשוֹב בְּעֵינַיךְ Gen. 16. 6. uses-en envers elle comme il te plaira, litter, fais-lui ce qui paraît bon à tes yeux ; avec לַּאַרֶם שָׁעּוֹב לָּקְנֵיוֹ : לְקַנֵי Eccl. 2. 26, à l'homme qui lui est agréable; נְחֵרָא אֹחוֹ כִּי־שׁוֹב ווּאָנ Exod. 2. 2, et voyant qu'il était beau; גְּדֹלָים וְטוֹבִים Is. 5. 9, (des maisons) grandes et belles; resp בושה Ps. 133. 2, comme l'huile excellente; בּוֹשֵׁהַ הְּשָׁרֵּ Jér. 6. 20, et la canne odorante ; נְאָדְרָח בּוֹבְרִם Jer. 44. 17, nous etions heureux ; פרכוב חסהה Ps. 69. 17, car ta miséricorde est extrême ; בַּלְבִּיבוֹב Eccl. 9. 7, le cœur joyeux, avec plaisir, joie; בים ביית Esth. 9. 49, et un jour de fête. — Adv. Bien : אַס־יִנָאָלֶהְ פוֹב Ruth. 3. 13, s'il veut l'épouser c'est bien (à la bonne heure!). — Subst. Le bien, bonheur: לא־תַשׁוּב פֵינִי לָרָאוֹת מוֹב Job 7. 7, mon œil ne verra plus le bien, le bonheur.

בְּאָרֶץ פוֹב n. pr. d'une contrée: בְּאָרֶץ פוֹב Jug.11.3, dans le pays de Tob; וְאִישׁ פוֹב Il Sam. 10.6, et les hommes de Tob.

מוב אָרוֹנְיָה n. pr. m. II Chr. 17. 8.

 leur bonheur n'est pas dans leur pouvoir; אָבֶּי מְדְּיָם מְּצָּיִלְי מְרָיָתְּי Prov. 11. 10, le bonheur des justes remplit la ville de joie; מְשֵּבֵּ בְּבֹּ Is. 65. 14, dans la joie, le contentement, de leur cœur; אֹבֶלְי מִאַבֶּין מִאַבֶּין ווּאַבֶּין פּוּאַבָּין פּאַרָין פּאַרָין Is. 1. 19, vous aurez à manger les meilleurs fruits de la terre; מְבֶּיִם אָבְיִים פַּבְּיִם אָבִיין פַּבְיִם 18, je vous donnerai les meilleures choses de l'Egypte (ou la meilleure partie); בְּלִי־שִׁבְּבְּיִרִין בְּיָרִין portant avec lui (une partie) de toutes les choses précieuses de son maître.

שובה f. (v. סובה). Bonté, le bien, fé-בל-חשובה אַשר־פָּשָׁח בַי Exod. 18. 9, tout le bien que Dieu avait fait (à Israel) ; אָבֶרָת שׁנָיז בּוֹבְרָק Ps. 65. 12, tu couronnes l'année avec ta bonté, par tous les biens dont tu la combles; בובחי בליקליף 16. 2, mon bonheur ne vient que de toi; לָרָאוֹת בְּשׁוֹבֶת בְּחָירֶרף 106. 5, pour (voir) jouir de la félicité de tes élus; בָּרְבוֹח חַפּוֹבֶח רַבּוּ אוֹכְלַיתָ Eccl. 5. 10, avec l'accroissement des biens augmente le nombre de ceux qui les mangent; וַבְּרָת־לָּר אֱלֹחֶר לְטוֹבָת Neh. 5. 19, souviens-toi de moi, mon Dieu, en bien, pour mon bien; איני אור אורי Ps. 86. 17, fais parattre quelque לְּשׁוֹבְה signe (de ta bonté) en ma faveur.

שוֹבְיָהוֹ (agréable à Dieu)
n. pr. 1° Tobie, Ammonite, Néh. 2. 10.
— 2° Les fils de Tobie, 7. 62.—3° Tobie, Zach. 6. 10.

קירית פור: Exod. 35. 25, les femmes filaient de leurs propres mains; אָרְיִיתְּיִנְיִם 35. 26, elles filaient des poils de chèvre.

Niph. passif: אַמְרֵי יִישְׁתְּי I.ov. 14. 43, et après avoir été crépie; avec l'acc. אַחַרָּי יִשְׁתְּ אָחִידְּתָּבְּיִר 14. 48, après que la maison aura été crépie, enduite de nouveau.

רבינים pl. f. Bandeaux, fronteau: Deut. 11. 18, (ces paroles) seront (écrites sur) des fronteaux entre vos yeux. On portait toute la journée, et on porte encore, en faisant sa prière du matin, des étuis, attachés au front et au bras gauche, qui contiennent chacun les quatre passages du Pentateuque: Exod. 13. 1 à 10, 13. 11 à 16, Deut. 6. 4 à 9, 11. 13 à 21, écrits sur parchemin (v. קיריקה).

למול Kal inusité. Hiph. Jeter: יְּחֶשֶׁלְּמִי וּ I Sam. 18. 11, Saül jeta, poussa, la lance (contre David); יְּחְשֵּלְתִּי יְּתְּיִם מַצֵּל הָאָרֶעְ וְיִאָּדְעְ וְיִּאַרְעְ וְיִאַרְעָ וְיִאַרְעְ וְיִאַרְעָ וְיִאָּרְעְ וְיִאָּרְעָ וְעָבְּעִּיִם עַבְּל הָאָרְעָ זְטִירְעָּ אָלְרַעָּיִם Jon. 1. 4, et Dieu envoya un vent impétueux sur la mer; יִּשְׁרָאֵל לֶּתְרֶב Rituel, ils ont jeté sous l'épée, ils ont massacré,

ton peuple Israel.

Hoph. Être renverse, être jete, rejete: בְּרִיִּפְלֵּל לֹאֵ רִּצְּיֶל Ps. 37. 24, lors même qu'il tombera, il ne sera pas brise, ruine, ou rejete, abandonne; בְּעֵי שְּלִימֶר הָעֵל שְׁרִישִׁר הְעֵל שְׁרִישִׁר הְעֵל שִׁר הְעִּיר הְעֵל שִׁר הְעִּיר הְעַל שִׁר הְעִּיר הְעַל שִׁר הְעִּיר הְעַל שִׁר הְעִּיר הְעַל שִּר הְעִּיר הְעִּיר בּי Prov. 16. 33, les billets du sort sont jetés dans le giron ou dans le pan d'une robe: מַבְּינִי הְעִּינְי הַעִּיל בְּיִר בִּיּוֹ בְּינִי בִּיּי בְּיִר בִּיּוֹ בִּיי בַּיּר בִּיּוֹ בַּיּי בַּיּר בְּיִר בִּי בַּיּר בְּיִר בִּי בַּיּר בְּיִר בִּי בַּיּר בְּיִר בִּי בַּיּר בְּיִר בְּיִר בִּיּר בְּיִר בְּיר בְּיבְּי בְּיר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְּי בְּיּבְּיּ בְּיבְּיבְּי בְּיּבְּיבְּיּי בְּיּבְּי בְּיבְּיבְּי בְּיִי בְּיִי בְּיּבְּיּבְיּבְיּבְיּיבְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְּיבְיּי בְּיִי בְּיבְיּי בְּיּי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי

Pilp. Rejeter, transporter: אָחָיּה אָדּיּן אַנּיִלְּיָּרְ Is. 22. 17, vois! Dieu te rejette, te transporte d'ici (v. אַנְּטָּלָה).

" Noyer: יְםוּשׁרּן Aboth, parce que tu as noyé, on t'a noyé, et à la fin on noiera ceux qui t'avaient noyé.

נטור סברב בָּחָם : m. 1° Muraille : נטור סברב בָּחָם Ez. 46. 23, et un parapet les entourait.—2° Rang, rangée : שַלשָׁח טוּרֵד נְּוִרָּח I Rois 6. 36, trois rangées, assises, de

pierres taillées; אָבֶר טּיִרִי אָבֶן Exod. 39. 40, quatre rangs de pierres (précieuses).

טור chald. m. (v. איד hébr.). Mont, rocher: בְּיֵר לְשׁרּר רֵב Dan. 2. 35, devint une grande montagne; אַבְּוּ אָרְאָנְיָר אָרָ אַבְּרְ עָב 2. 45, une pierre s'est détachée de la montagne.

שוש Voler impétucusement, fondre: בְּלֵרְאֹבֶל Job 9. 26, comme un aigle qui fond sur sa proie.

אָרָת adv. A jeûn : קיף קיף Dan. 6. 19, et se coucha, ou passa la nuit à jeûn.

קרה Kal inusité. Pi. Tendre, tirer l'arc: מָּבְּיִתְ בְּבְּיִתְ Gen. 21. 16, loin comme les tireurs d'arc (sont éloignés du but en tirant), ou מַתְיַבְיּ subst. trait, loin d'un trait d'arc.

קרון (ע. (ע. בְּחַרָּ). Moulin, meule: Lament. 3. 13, les jeunes gens portaient la meule (ou inf. pour בְּחִירָם, ils employèrent les jeunes gens à moudre, à tourner la meule).

 le visage des pauvres, les opprimezvous? אָמְחֵרְ לְּאֵחֵר אָשְׁחִר Job 31. 10, que ma femme moule pour un autre, c.-à-d. qu'elle soit sa servante, ou, selon d'autres, sa concubine; אַבְּבֶלְּגִּי חַבְּּתְּטִר Eccl. 12. 3, et lorsque les meunières chômeront (ou les dents qui broient les aliments, les molaires).

קל מְתֵּוֹהְ f. (rac. מְתֵּיִים). Moulin : שְׁמָּיִים הַשְּׁמְשָׁיִם Eccl. 12. 4, quand le bruit du moulin, ou la voix de la meunière, baisse, diminue.

שִים הַשְּׁם m. (rac. מַשְּׁם). Enduit: אָדֶם הָשָּׁה פַּקְּחָם אָשֶׁר בַּג. 13. 12, où est l'enduit dont vous l'avez enduite?

אַרְטוֹ יוֹצֵר יִרְסְסִיטִים: Argile: אַרְטוֹ יוֹצֵר יִרְסְסִיטִים: Is. 41. 25, et comme le potier foule l'argile; באָר בַּטִים: Nah. 3. 14, entre dans l'argile (pétris-la). — 2° Boue: הַאָרְבָּעְר מָטִים וְאַל־אָטְבְּעָה Ps. 69. 15, retire-moi de la boue, afin que je n'y demeure pas enfoncé; בּיִבְּרְשׁיּ מֵישָיו רְבָּשׁ Is. 57. 20, et ses eaux jettent sur le rivage la vase et la boue.

רְיִי chald.m.(v. בְּיִחָם héb. 1°). Glaise: בְּיִחְכּוּ בִּיְתְּאָ Dan. 2. 41, avec l'argile et la terre glaiseuse.

על איני (avec suff. פָּלַל , rac. פְּלֵּל). La rosée: פְּשֵל הַיְשֶׁכְּיִם Gen. 27. 28, de la rosée du ciel; הַשָּל אָכְיִהִי Deut. 32. 2, que mes paroles coulent comme la rosée; בֵּי בֵּל אוֹרֹת בַּלָּה ; Is. 26. 19, car ta rosée est une rosée de lumière, ou : comme la rosée qui tombe sur les plantes, de אוֹרָתוּ

לל chald. m. Rosée : דְּבָעָל שְׁמָיָא דְצָעָקֶע

Dan. 4. 12, qu'il soit mouillé de la rosée du ciel.

אליטָ 1° Avoir des taches, être tacheté: אליטָרוּ לְּמִר וְטְלּוּא Gen. 30. 32, tous les agneaux qui ont de petites ou de grandes taches; תְּבְיִלְּאוֹת וְתְּשְּלְאוֹת 30. 35, les chèvres qui ont de petites ou de grandes taches. — 2° Etre de diverses couleurs: מַבְּמִיר לְבָּ בְּבּוֹת מְלָאוֹת מְלְאוֹת מִלְאוֹת מִינִים מִלְאוֹת מִלְאוֹת מִינִים מִּיִים מִינִים מִינִים מִּיִּים מִּיִּים מִינִים מִּיִּים מִינִים מִינִים מִינִים מִינִים מִּיִים מִינִים מִּיִים מִינִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִים מִּיִים מִינִים מִּייִים מִּיִּים מִּיִּים מִינִים מִּיים מִּיִים מִּיִּים מִיים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיים מִּיים מִּים מִּיים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּים מִּיים מִּיים מִּיִּים מִּיִּים מִּים מִּיִּים מִּיִּים מ

Pou. Etre rapiéceté : אַנְּקְלְּוֹת בֶּלְּוֹת בָּלְּוֹת בָּלְּוֹת נְּלְּתְּ Jos. 9. 5, et de vieux souliers rapiècetés.

קלאים אָלְאִים Is. 40. 11, avec son bras il rassemblera les agneaux; מַּלְאִים בַּעְלָאִים ISam. 15. 4, Saul les compta d'après les agneaux de paque qu'ils avaient avec eux; selon d'autres, n. pr.: il les compta à Telaim.

שְלָה m. (const. מְלֵּהְ). Agneau : מְלָה וֹ אָלָה I Sam. 7. 9, un agneau de lait (qui tetait encore; יְאֵב וְטָלֶּח יִרְשׁ כְאֶחָר Is. 65. 25, le loup et l'agneau iront pattre ensemble.

לְּמֵלְה (rac. שלְּמֵלְה פּלְתְּלְה f. (rac. שלְמֵלְה בּנוֹסח de rejeter: קבּה קַבְּלְתְּלְהְ שַּלְמֵלָה בָּלְמֵלָה בַּנְבּיל at 7, Dieu te rejette du rejet d'un homme, c.-à-d. violemment; ou שְּבָּר vocatif: Dieu te lancera, te jettera au loin, ô homme (qui te crois si fort)! D'autres traduisent: Dieu te fera transporter d'ici, comme on transporte un coq.

ment celui qu'on porte en faisant la prière du matin, et aux quatre pans duquel pendent des franges (אַרָאָר, v. Nomb. 15. 38, 39).

לְלֵל Kal inusité. Pi. Couvrir d'un toit : אַלְלָּטְּי וְיִםְלְּלֶּט Néh. 3. 15, il bâtit la porte et la couvrit d'un toit.

קלל chald. Aph. (v. פֶלֵּל). Se mettre a l'ombre : פָּלֵל חֵינֵת בָּרָא 4. 9, les bèles de la campagne se couvrent, s'abritent sous son ombre (v. בַּל). ロラヴ n. pr. Telem, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 24.

1000 n. pr. m. Esdr. 2. 42.

אָבֶטְ (inf. אַבְּטָּדְ, fut. אַבְּטָּדְ) Étre impur, immonde: אַבְּידִיקּאָ Lév. 15. 32, et qui devient impur par cela; אָנָשְּיִץ 18. 25, le pays est devenu impur, corrompu; בְּיִבְיּדִי יָבְיּרִם 12. 2, elle sera impure pendant sept jours.

Niph. Se rendre impur, se souiller: אָמִרְינְיִינְאָּאָר Nomb. 5. 27, si elle a été souillée (par l'adultère); בְּי בְּכֶּל־אָּלָּוֹי Lév. 18. 24, car c'est par tous ces vices que se sont souillés les peuples; אָמָם וְמְסִאִים לְכֶל־בְּּמַלּוּלַרְכָּם Ez. 20. 31, vous vous souillez par toutes vos idoles.

Pou. pass.: מְשָׁרֵּ, לֹא מְטְשָּׁרָ, לֹא בְּטְשָׁרָ, Ez. 4. 14, mon âme n'a pas été souillée.

Hithp. Se souiller, se rendre impur: בָּהָאָל אָנְיִאָּר בָּאָלָּא בָּרָעּג Lév. 11. 43, ne vous souillez pas par ces animaux; avec לּיִג בְּיִל הְעָבָּאָל בְּרָע בְּעָבְּיל הְעָבָּאָל 11. 24, et par ceux-ci vous vous rendrez impurs.

Hothp::אָמֶדֶר אָשֶּׁהְ השָׁאָם Deut. 24. 4, après qu'elle a été souillée.

אַבֶּטְ adj. (fém. הַּבֶּטְיּ). Impur, immonde: אָבֶּר הָבָּר הָבָּר בְּיִבְּר Lév. 5. 2, une chose impure, une bête immonde; בוּבְּיבִי אַנִּיבְי 11. 35, ils sont impurs; שֹׁיִבִּי אָנִבִי וּבִּי אַנִּיבְי וּצִּבְּי Is. 6. 5, je suis un homme dont les lèvres sont impures; בּיבִי בַּבְּיִב בַּבְּי Ez. 22. 5, impure, infâme de réputation.

אָמָאָה מְּתְבָּגר טָמְאָה הְּתְבָּל : Mich. 2. 10, pour son impureté elle

sera dans les douleurs; le pays sera détruit, ruiné, parce qu'il a été corrompu (v. I et II בָּבָל).

קלְאָה f. Impureté, chose impure: בְּמְיִאִי נְלָיִיגְּיִוּ בְּלִיִּגְיוּ בְּלִיגִּי Lév. 22. 3, pendant qu'il est impur, exact. son impureté étant sur lui; בְּלִּיהְנָּלִי בָּלִי בְּלִיבְּמְנָאָה Jug. 13. 7, et ne mange rien d'impur; plur. דֹּבְּבְּאַבְּיִ Lév. 16. 16, des impuretés.

רְנְּמְבֶּהְ Kal inusité. Niph. Être impur (v. אָבָיָטְ: Lév. 11. 43, de peur que vous ne soyez impurs par ces choses; נְמְבֵּיבֶּי Job 18. 3, (pourquoi) sommes-nous comme impurs à vos yeux, c.-à-d. méprisés par vous; selon d'autres, comme בּשָּא, être bouché, et ils traduisent: Lév., de peur de vous abrutir; et Job, pourquoi passons-nous pour des brutes à vos yeux?

אַרָּטְלְּיִלְ אָתָּהְ Cacher, enfouir, réserver: שַּשְּשָהְין Jos. 2. 6, elle les cacha; בְּיִּטְלְן אָרָן הַאָּרָן בְּיִטְלְן אַרָּרָּ בְּיִטְלְן אַרָּרָ בַּבְּרָ בַּרְ בּיִּבְּי בַּבְּרָ בַּרְ בַּרְ בַּרָ בַּרְ בַּבְּרְ בַבְּר בְּבִּבְּר בְּבִּבְּר בְּבַּבְּר בְּבַּבְּר בְּבַּבְּר בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּרְ בַּבְּר בְּבַבְּר בְּבַבְּר בְּבַבְּר בְּבַבְיבְּבְיבְ בַּבְּר בְּבְּר בְּבְּבְיבְ בַּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּבְיבְ בְּבְּבְיב בְּבְּר בְּבְּבְיב בְּבְּבְיבְ בַּבְּר בְּבְּבְיבְ בְּבְּבְיבְ בְּבְּבְיבְ בְּבְבּבְיבְ בְּבְבּבְיבְ בְּבְבּבְיבְ בְּבְבּבְיבְ בְּבְבּבְיבְ בְּבְבּבּבְיב בּבּבּיב בּבּבּיב בּבּבּב בּבּבּיב בּבּבּיב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּיב בּבּבּיב בּבּב בּבּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּב בבּבּב

Niph. Se cacher: יְהְשָּבֵּן בָּצָּמָר Is. 2. 10, et cache-toi dans la poussière.

Hiph. Cacher: נַבְּלְכֵּנְ נַנְטְמָס II Rois 7. 8, et ils s'en allerent, et les cacherent. יְבָּאָבְעְּמִרּנְי Rituel, et à conserver les mets chauds.

אָטֶטְ m. Panier : שְּׁמָהָ בְּשָּׁהָן Deut. 26. 2, tu les placeras dans un panier.

• אָבּרָ מְּנֶּהְ מְּנֶּהֶי m. Souillure : אָבָּהָ מְּנֶּהְ Rituel, purifie la souillure de mes actions (v. אָבָה).

אַרְּכָּתִי Kal inusité. Pi. Salir : אֵרְכָּתִּי בּשְׁנְיָבָּתְ Cant. S. 3, comment pourrais-je les salir? קְּנֶת (v. מְּנֶת Kal inusité. Hiph. Égarer, séduire : הְּטָּת Ez. 13. 10, (parce qu')ils ont séduit mon peuple.

עצי chald. Pa. Faire goûter, donner a manger: בְּשְׁבָּא בְּחוֹרִץ רְטַצְטוֹנִה Dan. B. 21, on lui fit manger de l'herbe comme aux bœufs.

בוריה שונמו : 1º Gout (ע. פעם). 1º Gout מטעם לשר השטן Nomb. 11. 8, et (la manne) avait le goût d'un pain pétri avec de l'huile, ou comme du gras de l'huile; שַׁמָד טַשָּמוֹ מַל Jér. 48. 11, son goût lui est demeuré. - 2º Sens, raison: ישָקה יְקָה Job 12. 20, il ôte la raison aux vieillards; אִשָּׁח רָפָּה וְסָרָח בעם Prov. 11. 22, une belle femme, sans esprit, insensée; בְּשׁנּוֹחוֹ צָּח־שַבְּשׁוֹ Ps. 34. 1, lorsqu'il déguisa sa raison, lorsqu'il contrefit l'insensé ; מָשִׁרבֵר בָדֶב Prov. 26. 16, ceux qui répondent, conseillent sagement, sensément. -3° Décision , ordre : מָשֶּלָהְ וּגְרֹלָיו Jon. 3. 7, par ordre du roi et de ses grands. On appelle ביבים les signes massorétiques.

DNO chald. (v. בְּשָׁם héb. 3°). Ordre, commandement: פְּרְבַּעָם צֵּלָה יְשְׁרָאֵל Esdr. 6. 14, par le commandement du Dieu d'Israel.

בשבת המקם באלה chald. m. 1° Gout: אבשבת המקם באלה Dan. 5. 2, (Baltasar ordonna) dans le gout, la saveur, du vin; déjà plein de vin. — 2° Sens, raison: בְּיָנִיאֵל הַתְּיַב שַּאָא Dan. 2. 14, Daniel répondit avec prudence, réflexion et raison;

מַשְׁמָּשׁ 6. 3, afin qu'ils leur rendissent compte; בְּיָבְּי בְּלְבָּא בְּיָבָּי בְּלְבָּא בְּיִבְּי 3. 12, ils n'ont pas dirigé leur esprit sur toi, ô roi! (ils ne t'obéissent pas). — 3° Ordre: בְּיֵבִי בְּיִבִי בְּיָב בְּבָּי בּבְּים בְּבָּב Esdr. 4. 19, et de moi est parti l'ordre; בַּבָּב בְּבָּב בָּבָ בַּבָּ בַּבָּב בָּבָּ בַּבָּ בַּבָּ בַּבָּ בַּבָּב בָּבָּב בָּבָּב בָּבָּב בָּבָב בָּבָב בָּבָב בָּבָב בָּבָב בָּבָב בָּבָב בָּבָב בָּבַל בָּבָב בְּבַב בָּבַ בַּב בְּבַב בּב בּב בּב בּב בּב ב אורן 4. 8, Rehum, le conseiller (qui donne des ordres.

עָעָל Charger : פַּצָּט אָאדּבְּצִירְכָם Gen. 45. 17, chargez vos betes, ou : piquezles, pour les faire marcher.

Pou. Etre percé : מְּלְצֵיֵ חָרֶב Is. 14. 19, ceux qui ont été percés, frappés par l'épée.

אָרַי מָּפָר (avec suff. אָפָּר, רac. אָבֶּטְ). Les enfants: אָרָיבְּלְּכְּטְפָּר (Gen. 34. 29, et tous leurs petits enfants; אָבָּר יִבְּטָּר (בַּרְאָלָּר וְיַבְּלּר בְּעָבָּר (בַּרְאַנְּלְּר וְיַבְּלּר (בַּרְאַנְּלְּר וְיַבְּלְּר (בַּרְאַנְּלְר וְיַבְּלְר (בְּרַאַנְּלְר וְיַבְּלְר (בְּרַאַנְּלְר וְיַבְּלְר (בְּרַאַר לְבֵּר בְּעָבָּר (בַרְאַבָּר בּרָאַבָּר בּרָאַבָּר בּרָאַבָּר בּרָאַבָּר בּרָאַבָּר בּרָאַבָּר בּרָאַבָּר בּרָאַבְּר בּרָאַב בּרָאַב בּרָאַב בּרָאב בּרָיב בּרָב בּרָאב בּרָאב בּרָאב בּרָאב בּרָאב בּרָאב בּרָאב בּרָאב בּרָאב בּרָּאב בּרָאב בּרְאב בּרָאב בּרָּאב בּרָאב בּרָאב בּרָאב בּרָאב בּרָאב בּרָאב בּרָאב בּרְאבּיב בּרָּאב בּרָיאב בּרָאב בּירָאב בּיבּיב בּיבּיב בּרָאב בּרָי

• ਜ਼ਰ੍ਹਾਂ f. Une goutte, Aboth.

רְּמִינִי הַשְּׁלֶּבְּוֹ inusité. Pi. 1º Étendre: מְיִמִינִי הַשְּׁהָדְּם זְיִמִינִי בַּוֹּחָם זְיִמְינִי בַּוֹּחָם זֹי Is. 48. 13, et ma droite a étendu les cieux.— 2º Soigner: יְּרְבְּיִתְּי וְּרְבְּיִתְי Lament. 2. 22, ceux que j'ai soignés (emmaillottés) et que j'ai élevés.

ווַכְשׁ לוֹ בְּסְנְּרֶח בֹּחֶה : Un palme: תַּנְיבֶּט לוֹ בְּסְנְּרֶח בֹּחָה Exod. 37. 12, il fit autour (de la table) une bande, bordure, haute de quatre doigts.

לְּבְּרִים m. pl. Action de soigner, d'emmaillotter: עללֵר בְּפָּחָרם Lament. 2. 20, de petits enfants, objet de leurs

tendressoins (qu'elles emmaillottaient); v. npp 2°.

אַפַל Attacher, imputer, ajouter: פְּמְלֹּי שָׁמֶר וַדִּים Ps. 119. 69, les superbes! ils forgent, fabriquent, des mensonges contre moi, ils m'imputent faussement de mauvaises actions; אַאָּ בּי שְׁמֶר שׁׁמָר Job 13. 4, vous imputez faussement, vous fabriquez des mensonges; מַלְּיִר שִׁמָר 14. 17, tu as ajouté à mes péchés, tu m'en imputes plus que je n'ai commis.

י אַפְלָא Petits enfants (v. אָפָלָא Rituel, les petits enfants et les femmes.

קפָּסָר m. Prince, capitaine, chef: סְּמָרָהְ בָּלְּיִהְ מִּמְכָּהְ Jér. 51. 27, nommez contre elle un prince, un capitaine; plur. יְמַשְּׁמְרֵהְ Nah. 3. 17, et tes chefs.

קברין, v. פְּבִּרִין, v. פְּבִּרִין, v. פְּבִּרִין, v. פְּבִּרִין, v. פְּבִּרִין, v. פְּבִּרִין, v. פּבּרִין, v. ea. 4. 30, et les ongles (de la bête) étaient de cuivre.

שְׁטְשְׁ Etre gras; au fig. être sot, stupide: בְּמָשׁ מַחַלֶב לְבָּם Ps. 119. 70, leur cœur est gras comme la graisse, c.-à-d. matériel, stupide.

• กาพ คน f. Sottise, naïveté : กาก การช่อน les sottises, les naïvetés de la bouche (พละ un sot).

ቦታው (goutte, perle) n. pr. Taphath, fille de Salomon, I Rois 4. 41.

קרר Continuer, agir sans interruption: רְבֶּלֶתְ בֹרֵר Prov.19.13, et (comme) une gouttière qui coule sans cesse; " אישׁ שָרוּד un homme occupé, affairé.

יריי chald. Chasser, repousser: יפראניטא לווע Dan.4.30, il fut repoussé d'entre les hommes; יפּרְאַנְטָא לָךְּ בְּרְדִין 4. 29, et on te chassera de la compagnie des hommes.

DIJO cheth. pour by Ruth 3. 14, avant que.

אָרָרְיִהְ עָבּן Inusité: Hiph. Charger: אַרְּבְּרָרְיִהְ עָבּן Job 37. 11, il charge le nuage même dans la pureté de l'air, ou : la pureté de l'air pèse sur les nuages, les dissipe; ou : il le charge de pluie, de fécondité (v. ܐ).

חלט m. Charge, peine: קיר לְלַבְּרָת Is. 1. 14, elles me sont devenues à charge; בְּבְּרָתְּבֶּם וְמְשִּׁנְאֶבֶם Deut. 1. 12, (comment porterais-je seul) le poids et le fardeau de toutes vos affaires?

קריה (ל. פריה) adj. Frais, humide: אָרָר (ל. פריה) Jug. 15.15, une mâchoire d'aue (fratche) pas encore desséchée; פריה Is. 1.6, et une plaie humide, saignante, ou: une plaie récente.

DIG adv. Avant, avant que, pas encore, souvent avec les prép. \$\mu\$ et \$\mu\$: Ps: 90. 2, avant que les montagnes eussent été créées; בָּכֶּרָם וא החיל כלכה Is. 66. 7, avant d'être en travail, elle a enfanté; avec l'infinitif: ביבים לבת הוק Soph. 2. 2, avant que le jugement soit enfanté, prononcé; avec ab: בַּבֶּרָם לֹאִ־רָבוֹא עַלֵּיכֵם 2. 2, avant que (le jour de la colère de Dieu) éclate contre vous; פּנֶּכֶם שׁוּם־אֶבֶן אֵל־אֶבֶן Agg. 2. 15, avant qu'une pierre eût été placée sur une autre (pour bâtir le temple); ו אָשׁמוּאֵל טַרֶם רֵדֶע אַח־יֵינ I Sam. 3.7, Samuel ne connaissait pas (la voix) de Dieu, ou sa manière de se révéler aux prophètes; avec le futur : יָםֶרָם יְוּלֵה אָלָהי 3.7, et la parole de Dieu ne lui avait pas encore été révélée; קבר רַצָבריּ Jos. 3.1, avant de passer (le Jourdain).

אָרָכְּיר (fut. אָרִיבְּי, une fois אָרָיִבְּין) Déchirer, ravir, mettre en pièces: אָנְיְבִירן
אָרָבְּיר (Gen. 49. 27. Benjamin sera un loup ravissant; אַרַבְּירָבְיר (אַרַר אַבּר בְּיִר (אַר אַפּר)
Deut. 33. 20, il déchire le bras et la tête; אַר אַפּר לְּיֵר אַפּר (אַר אַפּר) Amos 4. 11, dans sa colère il est toujours prêtà déchirer; litter. : sa colère déchire toujours; ווֹנְיבִּיר (אַרַר אַבּר (אַר אַבּר) אַר אָבר (אַר אַבּר) אַר אַבר (אַר אַבר (אַר עַבּר (אַר אַבר (אַר אַבר (אַר עַבּרל (אַר אַבר (אַר עַבּרל עַבּרל עַבּרל (אַר עַבּרל עַבּרל ער עַבּרל עַבּרל עַבּרל עַבּרל ער עַבּרל

bête sauvage), et personne ne vous délivrera.

Pou. Être dévoré : קיף לרף לרף Gen. 37. 33, Joseph a été dévoré.

Hiph. Donner de la nourriture, nourrir: תְּבְּרִימֵנִי לָּחָם תְּבָּר Prov. 30. 8, donne-moi la nourriture qui m'est nécessaire pour vivre.

אָרָ adj. (ע. פֶּרָה). Arraché: פַּלָּח־יַּרִה פֶּרֶתְּ בְּּמִיהָ Gen. 8. 11, portant dans son bec une fcuille d'olivier arrachée (selon d'autres: une feuille fratche, verte).

 de proie, où il y a des animaux ou des brigands qui vivent de proie. — 3° Nourriture (v. קבקה Hiph.): יְּדִידְ שֶּׁרֶהְ Mal. 3. 40, et qu'il y ait de la nourriture dans ma maison; קבֵּיהָה Prov. 31. 15, et elle donne, partage, la nourriture à sa maison.

לבְּלֵית du bétail déchiré par des bêtes sauvages: בְּלֵית אֵלִית Gen. 31. 39, je ne t'ai pas rapporté, ou: je n'ai pas porté en compte le bétail déchiré par les bêtes sauvages; בְּלֵית לֹאִ יֹאֵכֵל Lév. 22. 8, il ne doit pas manger d'une bête morte d'elle-même, ou déchirée par une autre bête. Plus tard on nomme par extension 'הַבֶּיי toute bête tuée autrement que de la manière prescrite, ou quand elle était malade.

פְרְפְלֵיא chald., les Terphaléens, un des peuples transférés d'Assyrie en Samarie, Esdr. 4. 9.

לין לין ל'intérieur d'une maison, d'un palais, opposé à vestibule : בְּדֵר אָרָקְלִּין Aboth, pour pouvoir entrer dans l'intérieur du palais.

בְּי לְּמְצִּיחֶדְ Désirer, aimer (ע. בְּילְמְצִּהְיךְ: פָּרְמְיִרְ Ps. 419. 131, parce que je désirais, j'aimais, tes commandements.

קילף לף לא Convenir, appartenir: בֵּד לְךְּ לָאָרָה Jér. 40. 7, car à toi convient, appartient (le règne, la gloire); selon Kimchi, de la racine לַאַר.

יאור (ע. יאין).

יְאַנְיֵהְ (exaucé de Dieu) n. pr. m. 1° Jér. 35. 3. — 2° Ez. 11. 1.

ਮਾਮੂਸ਼ n pr. m. 1° II Rois 25, 25; ਮਾਮੂਸ਼ Jér. 40, 8. — 2° Ez. 8, 11.

אָרְר, (l'illuminé de Dieu) n. pr. m. 1° Jaîr, fils de Manassé, Nomb. 32. 41. — 2° Jaîr de Galaad, juge dans Israel, Jug. 10. 3. — 3° Jaïr, père de Mardochée, Esth. 2. 5. Patron. יְצִּיִרָיִר Il Sam. 20. 26.

אַלְּי (Kal inusité). Niph. Étre sot, fou, agir follement: אֲשֶׁר מֹאֵלָם וֹאֲשֶׁר מֹאַלָם וֹאֲשֶׁר מֹאַלָם וֹאָשָׁר Nomb. 12. 11, ce en quoi nous avons agi follement, et que nous avons péché; אָשָׁר לַיִּבְּעָּר זַּעָּ Jer. 5. 4, ils sont insensés; אַבָּי צַּעָּר צַּעָּר וֹאַנִי Is. 19. 13, les princes de Tanis sont devenus insensés;

إذباط Jér. 80. 36, l'épée est tirée contre les devins imposteurs, et ils deviendront, paraîtront, des insensés.

II 첫 (Kal inusité). Hiph. 1º Commencer, entreprendre, essayer, se décider, consentir: הוארל משח באר אחדתהורה Deut. 1. 5, Moise commença à expliquer la loi; exact. il commença, il expliqua, etc.; תַּנָּתִי בָּוֹאַלָּחָי לְרָפָּר Gen. 18. 27, puisque j'ai osé parler; אַנייֹאַל שליי לשבח אַרדּתְאִים Jug. 17. 11, le lévite se décida à demeurer chez l'homme; דוֹאַל־נָא וַלִּדְן 19. 6, consens, je te prie, à rester la nuit; النبخ والما I Sam. 17. 39, il essaya de marcher; ויאל אַלוּח Job 6. 9, si Dieu voulait, qu'il plaise à Dieu.— פיאל שאול אחדוקט I Sam.14. 24. Saûl avait adjuré le peuple (de nbe serment) (ou Hiph. de אַלָּה pour הַּאָּלָה, v. ron verbe).

אי et אור m. Fleuve, presque exclusivement le Nil : פל-חבן חילוד היארח ביקרים Exod. 1. 22, tous les enfants males qui nattront, jetez-les dans le fleuve; המפון אַשִּׁר־בֵּרָאֹר מָסבּת 7. 18, les poissons dans le fleuve (le Nil) mourront; אַרור הַאַר לְּשִׂמֵר הַיָּאֹר Dan. 12. 5, l'un était en deçà sur le bord du fleuve ; יבלחה באר פלה Amos 8. 8 (pour באר פלה), elle sera tout inondée comme d'un fleuve; le plur. יאֹרִים ruisseaux, canaux : אַפָּאַרס בָּאַלָּיס Job 28. 10, il ouvre passage aux ruisseaux dans les rocs, ou il les fait jaillir en fendant les rocs; בל-נחורתם בל-ראביתם Exod. 7. 19, sur ses fleuves et sur ses ruisseaux.

לאלי, (Kal inusité). Niph. Abandonner, se désister, renoncer, désespérer,
être en vain: לבּיִּשְׁיִי שָׁאַבּל לְבַּיְשָׁיִי וּ
I Sam. 27. 1, afin que Saul se désiste
de me poursuivre, de me chercher;
שַּׁבְּיִר טִּאָּט Job 6. 26, et vous parlez
en l'air des paroles désespérantes ou
inutiles, ou vous jetez au vent, vous
méprisez, les paroles d'un homme qui
se désespère; שַּׁאָט בְּיִרְשׁ אָצׁר Is. 57. 10,
tu n'as pas dit: C'est en vain (j'y renonce); שַּׁיִּטְּיִר עַבְּיִּר וֹצִיּנִי Jér. 2. 28, mais

tu as dit: C'est en vain, je n'espère rien de toi.

Pi.: לְיָאֵשׁ אָת־לְּבָּר Eccl. 2. 20, de détourner mon cœur (de toutes les peines), de ne plus y penser.

* Hithp:: אנהריטש פון Aboth, ne te soustrais pas, ou n'imagine pas d'échapper au châtiment, à la punition d'un forfait.

יאשה וא יאשה n. pr. m. Zach. 6. 40.

יאשיהו n.pr.m. Josias, roi de Juda, restaurateur du vrai culte, II Rois, chap. 22 et 23.

אַרְ־בְּוֹאֵיז רָאִרוּ לְנִּיּ תְּאָנְשֵׁים: (יְאָהְיּ נְיִּאָה Cen. אַרְּ־בְּוֹאִיז רָאִרוּ לְנִיּ תְּאָנְשֵׁים: (יְאָה Gen. 34. 22, seulement sous cette condition ces hommes seront a nous, ou feront ce que nous désirons; יְרָאָה II Rois 12. 9, et les prêtres consentirent, convinrent.

יְאַחְרֵי n. pr. m. I Chr. 6. 6.

בין (Kal inusité). Pi. S'écrier: אָרְסָרָא Jug. 5. 28, la mère de Sisara dit, s'écria; selon d'autres: regarda, chercha des yeux (v. בַּבָּה et וּבָּבָּה).

יבוסי et יכוסי n. pr. Jebus, ancien nom de Jerusalem, Jug. 19. 10; פירר עירר 19. 14. cette ville de Jebusi; יבּקרוֹן בּיבּיִסי מבּאַר Zach. 9.7, et Akaron sera comme Jerusalem.

יְבְּיֹסְ' n. pr. Jebusi, fils de Chanaan, Gen. 10. 16, et nom de peuple, les Jebuséens qui habitaient les montagnes, Nomb. 13. 30.

기주가 (l'élu) n. pr. Jebahar, fils de David, II Sam. 5. 45.

1'7', (l'intelligent) n. pr. 1º Jabin,

roi de Hasor, Jos. 11. 1. — 2º Jabin, roi des Chananéens (qui régna dans Hasor), Jug. 4. 2.

יָבֵישׁ (v. יָבֵישׁ).

Hoph. Etre amené, conduit, offert, porté: לְּבְּלֵּהְ Ps. 45. 15, en habits brodés elle est amenée au roi; אָבָּה יוּבְּל לַבְּלָּהְ Is. 53. 7, comme un agneau qui est conduit pour être égorgé; ישֵּיֹל בַּבְּרִי יוּבְל-שֵׁיר Is. 18. 7, un présent sera offert; לְּבְּצְרִיִם יוּבֶל Osée 12. 2, et de l'huile est apportée (offerte en cadeau) en Egypte; שׁבֶּבֶּר אִיבֶל Job 10. 19, je n'aurais fait que passer du sein de ma mère dans le tombeau; exact. j'aurais été porté, etc.

לא הי בבל המו להיבלא הי בבל המו להיבלא הי בבל Esdr. B. 14, et qu'il avait fait transporter au temple de Babylone.

לְבֶל m. (v. יְבֵל). Fleuve, ruisseau: נְבֶלִי־מָיִם Is. 44. 4, comme les saules plantés sur les ruisseaux; פֿלָנִים יְבְלַיִ־כָּיִם 30. 25, des ruisseaux, des eaux courantes.

하구, n. pr. Jabal, fils de Lamech, Gen. 4. 20.

רְלְּעָכ: (qui consume le peuple) n. pr. Jebléam, ville de la tribu de Manassé, Jos. 17. 11.

אַרְרָבְּלֶּח : adj. Suppurant (יָבֵלָּת) אַרֹּרְבָּלָּח Lév. 22. 22, ou (une bête) qui a des plaies qui suppurent, ou des pustules.

devoirs de beau-frère envers sa bellesœur, la veuve de son frère qui n'a pas laissé d'enfants, et l'épouser: &z קרב אֹהָה וְיַבְּבּ אֹהָה Gen. 38. 8, approche de la femme de ton frère, et épouse-la; אָבָה יַבְּבִּי Deut. 25, 7, il ne veut pas m'épouser (remplir ses devoirs de beau-frère); v. בַּבָּה.

יְבֶּט m. Beau-frère, en rapport de la veuve de son frère : מַצֵּק רְבָּמִי Deut. 25. 7, le frère de mon mari refuse.

רְבְּמְתוֹי (ע. מְבֶּק). Belle-sœur : יְּבְּמְתוֹי Deut. 25. 9, sa belle-sœur, la veuve de son frère ; בְּמְתֵּק Ruth 4. 45, 46, ta belle-sœur, la veuve de ton beau-frère, du frère de ton mari.

לְבְאָלֵי (que Dieu a fait bâtir) n. pr. 1° D'une ville de Juda, Jebnéel, Jos. 15.11. — 2° D'une ville de Nephthali, 19. 33.

חלקנית. pr. Jabneh, une ville des Philistins, II Chr. 26. 6.

ְּבְּנְיִהְ (que Dieu édifie) n. pr. m. I Chr. 9. 8.

יְבְנְיָהְ (Même signif.) n. pr. m. I Chr. 9. 8.

קיבר הים n. pr. d'un torrent près du mont Galaad : מַצְבֶּר רָפֹּץ Gen. 32. 23, le gué du Jabbok.

ְּבֶּרְבְּיְהוּ (béni de Dieu) n, pr. m. Is. 8. 2.

ַרְּשָׁׂם (l'agréable) n. pr. m. I Chr. 7. 2.

וֹבְשֹׁי. (fut. יְבִשׁׁי et יִבֹשׁי, plur. יְבִשׁׁי. inf. יִבְשׁׁי et רְבִשׁׁי.) Etre ou devenir sec, aride: יְבִשׁׁי הַשְּׁיִין Gen. 8. 14, la terre fut sèche; יְבִשׁׁי הַשְּׁיִין Gen. 8. 14, la terre fut sèche; יְבִשׁׁי הַשְּׁיִין פֿעָל הָשְּׁיִין 8. 7, jusqu'à ce que les eaux qui étaient sur la terre fussent séchées; יְבִשׁ הָצִיר Is. 15. 6, l'herbe se séchera, se fanera; יִבוּשׁ הִיבִוּשׁ הִיבִוּשׁ הִיבִּוּשׁ הִיבִּוּשׁ הִיבִּוּשׁ הִיבִוּשׁ הִיבִּוּשׁ הַיִּבוּשׁ הִיבִּוּשׁ סִבּׁפֹּר (exténué; יִבוּשׁׁי בְּיבוּשׁ חַבְּבֹּר (sée 13. 15, sa source tarira.

Pi. Rendre sec, dessécher: רְרִיתָּ נְבֶּאֶר בְּבְּשׁרְבְּּבְּרָם Prov. 17. 22, un esprit triste desséche les os; אוער בּיָם נַבְּשַׁרָּא Nah. 1. 4, pour יְרִיבְּשִׁרְאוֹ (ou fut. du Hiph.), il menace la mer et la dessèche.

Hiph. 1° Trans.: אַשְּׁרִּדְּשׁ יְרְ אֲּחֹבְּיִם עָּרְ אַתּרֹבְישׁ יְרְ אָחֹבְּים Jos. 2. 10, que Dieu a séché les eaux de la mer Rouge; הּוֹבְשָׁתִּר בַּץְ לָּח

Ez. 17. 24, j'ai séché l'arbre vert. — 2° Intrans.: מירוֹש Joel 1. 10, la vigne est desséchée, le vin est perdu (v. II יָבֵשׁ).

II בוש (ע. שום) Avoir honte: לאַר שָּקָּבוּ בְּבִּישׁ וְצַּבְּבוּ וּצַבּי Is. 29. 22, Jacob ne sera plus confondu; אַמּרבּישׁר Jér. 6. בּבּישׁר Jér. 6. לאַרבישׁר Jér. 6. לאַרבישׁר Jér. 6. ווא ne rougissent même pas.

שֶׁבֵי, adj. (fém. הְּשֶׁבִי). Sec, aride: שֵׁבְי בְצֹּע Ez. 17. 24, un arbre sec; שׁבַּי אַשְׁבְי Nomb. 11. 6, notre ame est dans la langueur; הִיבְּשׁוֹת הַיְבְשָׁה Ez. 37. 4, os secs.

שׁבֶּי et שׁבְי n. pr. 1° Jabes, ville en Galaad, I Sam. 11. 1, Jug. 21. 8. — 2° Jabes, père de Sellum, II Rois 15. 10.

קריב, אין יוּרְאָד מַיּבְיּבְּיּת מְיִבְּיָּתְ מַּרְּבְּּיִּתְ מִיבְּיִּתְ לְּבִּיּתְ לְּבִּיְּתְּרְ לָבְּיִרְ לְּבִּיְרָ לְּבִּיְרָ לְּבִּיְרָ לְּבִּיְרָ לְּבִּיְרָ לְבִּיְרָ בְּיִבְּיִרְ Ps. 66. 6, il a changé la mer en une terre sèche; מְבְּבְּיִרְ Exod. 14. 22, à sec, à pied sec, ou sur un sol sec.

רְיָלֶישְׁרוֹ f. (Même signif.): יְיָרוּי Ps. 95. 5, et ses mains ont formé le sec, la terre.

אָהְשֶּׁיְבְיֵ chald. f. (Même signif.): בָּלֶּאָר אַהְרָדְ אֲנָשׁ עֵלִּרְיַנְאָנִשׁ אַרור אָנִשׁ עֵלִּרְיַנְאָנִשׁ אַרור אָנִשׁ עַלִּרְיַנְאָנִשׁ אַרור אָנִשׁ עַלִּרְיַנְאָנִשׁ point d'homme sur la terre (qui, etc.).

ንዚህ n. pr. 4° Jegal, fils de Joseph, Nomb. 13. 7. — 2° I Chr. 3. 22. — 3° Jegal, fils de Nathan, II Sam. 23. 36. בלינבים Labourer: part. ולינבים II Rois 25. 12, et comme laboureurs.

131

יְנֵב m. Champ: יַנֵב m. Gr. 39. 40, il leur donna des vignes et des champs.

ּרְבְּהְ et יְּרְבְּהְ (endroit élevé) n. pr. Jagba, une ville de la tribu de Gad, Nomb. 32. 35.

ורְלְיָהוּ! (que Dieu rend grand) n. pr. m. Jér. 35. 4.

אריי, פֿגרע (גְּבֶּלֵּי, etre triste, affligé (Kal inusité). Niph. part. אייר מענה Lament. 1.4, ses vierges sont dans la douleur, sont affligées; שני מעני מענים Soph. 3. 18, ceux qui s'affligent (d'être écartés) des fêtes, des réunions solennelles.

Pi. Affliger: רַיַּטָּר בְּנֵר־אָרשׁ Lament. 3. 33, (pour יַיַּטָּר)[ce n'est pas volontiers] qu'il afflige les enfants des hommes (ou

fut. du Hiph).

תוֹרְרְהָם m. Chagrin, douleur: מְרֹנּיְרְ שְׁאֹלָּתְּח הַבְּרִירְ בְּיְנִיּוֹן שְׁאֹלָּתְּח Gen. 42. 38, vous ferez descendre (ma vieillesse) ma tête grise, avec douleur, chagrin, dans le schéol; וְנָסֵוּ יְנִיֹן וַאֲנְתָּחִי Is. 35. 10, et le chagrin et les gémissements fuiront, en seront bannis; מְרִנִים מִינִינָם Jér. 31. 13, je les réjouirai après leur affliction.

רְרָּבְּיִר (résidence) n. pr. Jagur, une ville de Juda, Jos. 15. 21.

יְגִיעֵ adj. (rac. יְגִיפֵר כֹּתָן). Fatigué: יְגִיפֵר כֹתָן Job 3. 17, les fatigués, ceux dont les forces sont épuisées.

יְרִיץ, m. (rac. יְרָנֶץ.). 1° Travail, effort: קניע פַפּר Gen. 31. 42, le travail de mes mains; וְחַצֵּוֹב אֵלֶין יְנִיעָּךְ Job 39. 11, lui abandonneras-, confieras-tu, ton travail.—2° Le produit du travail, l'œuvre, le bien, la richesse : בֵּר חִמְאַס רְנִּיצַ מַמֶּרְה Job 40. 3, que tu me rejettes, moi, l'ouvrage de tes mains; רְנִיצַ מְצְרָרָם ls. 48. 14, les produits de l'Egypte; אָבוֹתְרִם Jer. 3. 24, les biens de nos pères.

קלְתֵּה תַּרְבֵּח יְגָּעֵּח בָּשֶׁר : Fatigue יְגְּעֵּח בְּעָּר תַּרְבֵּח יִגְּעֵח בְּעָּר : Eccl. 12. 12, beaucoup méditer, ou prêcher, est une fatigue pour le corps. יְּלָי (l'exilé) n. pr. m. Nomb. 24. 22.

יָבַע (fut. יִיבֶּר, v. רָבָּה) Travailler, se fatiguer, s'appliquer, se lasser : לַּמָּרוֹ־נָּת אַרְגָּל אָרּגָע Job 9. 29, pourquoi donc travaillerais-je en vain? avec אַל־תִּדנֶע : ל Prov. 23. 4, ne te fatigue point לחבשירי å t'enrichir; avec ב: אָרֶץ אֲשֶׁור לֹא־יָנַדְּתָּן בָּהוּ Jos. 24. 13, une terre dont tu ne t'es pas fatigué, qui ne t'a pas coûté de peine, de travail; בַּאַשָּׁר יַנָּעָהִ מִּיִערָהָ Is. 47. 12, auxquels tu t'es appliquée des ta jeunesse ; avec l'acc. : בַּן חַיִּידַלַךְ אֲנָשַׁר רגעת 47. 15, ainsi seront pour toi ceux que tu as consultés, fréquentés, avec tant de zèle ; רַגַּעָתִי בְּאַנְחָרָי Jér. 45. 3, je me suis lassé dans mes gémissements, à force de gémir; בַּירַנְבָעָקוּ בָּר ישראל Is. 43. 22, tu t'es lassé de moi, Israel (ou: sous-entendu 25, tu ne t'es pas appliqué à moi, à me plaire).

Pi. Fatiguer: אַל־חָרַגַּל Jos. 7. 3, ne fatigue pas, n'y conduis pas tout le peuple; עַכֵּל תַּבְּטָלִרם הְּרָגַּנָּא Eccl. 10. 15, le travail des insensés les

accable.

Hiph.: תוֹנְעְמֵיִי בְּעֵוֹנְיֶדְיק Is. 43. 24, tu m'as lassé par tes iniquités; הוֹנְעֶמֶם רֵי Mal. 2. 17, vous avez fatigué, irrité, l'Éternel, par vos discours.

עלְנֵל m. (v. יְגֵל). Le produit du travail, le gain : בְּשָׁיב רָנָל וֹלא רְבָלָ Job 20. 18, il rend le gain , ce qu'il a obtenu par son travail, et (ne l'engloutit pas) n'en jouit pas.

אָנְאָרָת: (יְגִּרְבֶּי, Isatigué, las: רְּגָּרָבָּי, Deut. 25. 18, tu étais faible et fatigué; מָלְרִוּקְבָּרִים רְנָבֵּים Eccl. 1. 8, toutes les choses (ou les paroles) sont faibles, sans force, ou difficiles.

אבי chald. m. Tas, monceau : יְנֵר אַקראָקאָט Gen. 31. 47, monceau (tas de pierres) du témoignage.

לְנְתְּדְ כָּל-בַּאָבֹרְיִי (v. אוּ 2°) Craindre: לָנְתְּדְ כָּל-בַּאָבֹרְיִי Job 9. 28, je tremble de toutes les douleurs qui m'attendent; שְּשָׁר יְנִיְהְ מִּמְנִיתָּם Deut. 28. 60, et dont tu as été effraye; part. ou adj. יְנִיר מִמְנִיתָם Jér. 22. 25, (je te livrerai) entre les mains de ceux que tu crains.

T, des deux genres (const. T, avec suff. יְדֶיֶם, יְדֶיְם, plur. יְדָיָם, const. יְדִיר, pl. f. וְיְדִית). ז' La main : יָבִית Gen. 38. 28, il passa la main ; אַשָּׁלָּח הַדוֹ 8. 9, il étendit sa main ; d'un animal : ܕܝܫܩܡܩܡܩܩ ; שׁרַדָּיִם הְּחָשֵּׁשׁ Prov. 30. 28, le lézard qui se soutient sur ses mains; selon d'autres: le singe qui saisit tout avec ses mains, ou l'araignée qui file avec ses pattes ; פי נס־יַדֶם יִס־דָּוָד I Sam. 22. 17, car leur main aussi est avec David (ils sont d'intelligence avec lui); לקירות ידיו ing II Rois 15.19, (pour que ses mains fussent avec lui) afin qu'il le secourût; avec ב: ב Gen. 37. 27, (mais notre main ne sera pas sur lui) n'allons pas lui faire du mal, le tuer de notre propre main ; הַּנַר תַּרְיַבֶּי חוֹנָהו appea Exod. 9. 3, la main de Dieu s'étendra sur ton bétail (il frappera ton bétail; ירייר הייתוריבם לרעה Jug. 2. 15, la main de Dieu était contre eux pour le mal (pour les châtier); וְנַחַהִּיר צָּח־רַיִּדִי בּמְצְרֵיִם Exod. 7. 4, j'étendrai ma main sur l'Egypte (je la punirai); ביינאָצָאו בי מדיני Ruth 1. 13, car la main du Seigneur s'est appesantie sur moi ; מַי־חָטיּחַ יריי בּרָר חַאָּר Is. 25, 10, car la main de l'Eternel s'appesantira sur cette montagne en frappant Moab; ou en bien: sa main se reposera, etc.; היי בייתוד הו בי האַלּוִים II Chr. 30. 12, aussi sur Juda agissait la main du Seigneur (pour le diriger vers le bien); avec צל: ביריין אַלוָערו עָלָירו Esdr. 7. 6, comme la main de l'Eternel son Dieu était sur lui (comme Dieu le lui avait ordonné, ou: l'avait inspiré) ; וָאִשְׁרבָה יַדִי עַלָּיָה Is. 1. 25, je tournerai ma main vers toi, pour te secourir; mais en mal: יְדִישׁיבוֹיִהִי אַכּיְרוֹן Amos 1. 8, j'appesantirai ma main sur Accaron; avec יְדִירְ אָל־תַּאְבָּאִים Ez. 13. 9, ma main sera

contre les prophètes.

2º Force, puissance: נַמְדָי עָלָיו שָׁם Ez. 1. 3, et là la main, la puissance de l'esprit divin agit sur lui; ויר בי הייחה אל־אַלְיָרשּ I Rois 18. 46, et la main de l'Eternel (l'esprit prophétique) vint sur Elie; נְתְּפַל עַלֵּר עָשַם רֶר אַרֹנָי Ez. 8. 1, la main (l'esprit) de Dieu tomba sur moi; מְּבָרֵי יַדְהָ בָּדֶר יְשֶׁבְּמִי Jer. 15. 17, devant ta puissance (la prophétie que tu m'as inspirée) je suis resté solitaire (triste); אַפָּר תַּחַוּקַח חַיַּד Is. 8. 11, Dieu m'a dit dans la force de la vision. — Coup, plaie : יָרֵי מָבְרָיוז צַל־ ווייי Job 23. 2, (la force qui m'a frappé) ma plaie est au-dessus, est plus forte que mes gémissements; ידיר לרלהו פּנְרָת Ps. 77. 3, ma plaie coule, saigne, pendant la nuit; selon d'autres : ma main est tendue vers toi (v. נגר); רבאמס יד ישבר Dan. 8. 25, et saus aucune force, sans la main de l'homme, il sera brise; יד ליד לאדיוקה כע Prov. 11. 21, la main (la punition de Dieu) contre la main (la violence de l'homme) le méchant ne restera point impuni; selon d'autres : les méchants, quoiqu'ils se donnent la main, c.-à-d. qu'ils se liguent ensemble, ne resteront pas impunis ; Gsenius : de génération en ושרמו בד על-מח Job 21. 8, Job 21. 8, mettez la main sur la bouche (silence!); השטים ירה בלרראשום II Sam. 13. 19, elle mit sa main sur sa tête (geste de deuil, de tristesse); יימט ידט Esdr. 10. 19, ils donnèrent leur main (ils promirent); בצרים נחוו יר Lament. 5. 6, nous avons donné la main à l'Egypte, nous lui avons fait notre soumission, ou : nous lui avons tendu la main pour avoir du pain, ou du secours ; הְּטִּדִידְ לַנֵיר II Chr. 30. 8, (donnez la main) jurez foi à l'Eternel.

3° Avec des prépositions, בְּיִדִּיד dans ma main, avec ou sur moi : יִּדִי שׁיִּדִּי I Sam. 14. 34, chacun amenant son bœuf; יְצִין בְּיִדִּי בְּאַרִין בִּיִדִּי בְאַרִין בּרָר. 5. 13,

il n'a pas dans sa main (il ne possède pas) la plus petite chose; יָבֶר par : יָבֶר יי ברדישעידע Is. 20. 2, Dieu parla par Isaie; אַנִר־שְּׁמָּח Nomb. 15. 23, par Moise; מיתהלל בירם I Sam. 21. 14, il faisait l'insensé devant eux; יַדִיכ פַּי־נַכוֹן יום הים לבדו יום חשה Job 15. 23, il sait que le jour des ténèbres est préparé, prêt (sous sa main), est imminent; בֵּין יָנֶיף Zach. 13. 6, au milieu de tes mains, ou entre tes bras, c.-à-d. sur la poitrine ; בַּרַ Esth. 1. 7, selon le pouvoir, la magnificence du roi; rue de la main, du pouvoir; souvent simplement, de: מַבַּד קל-חירה Gen. 9. 5, de tous les animaux; יירכם ואיז מירכם ls. 1. 12, qui a demandé cela de vous ? מַיַר אַשַׁר הָאָלַנְי מָיַר ו הארד וסייד הולב I Sam. 17. 37, l'Eternel qui m'a délivré (des griffes du lion et des pattes de l'ours), [délivré du lion et de l'ours]; מינדי חוב Job 5. 20, (il te sauvera) de l'épée; פַל יָד ou עַל יְדֵר par: צַל־יָדַר יְּעָרַ צַל־יָדַר Ps. 63. 11, par l'épée; צַל־יָדָר בתרדת Esdr. 1. 8, par Mithridath; aussi sous la conduite, la surveillance : בַּל יַדָר אביקים I Chr. 25. 3, sous la conduite de leur père; בל ידי דויר II Chr. 23. 18, sous les ordres de David ; לא לַירַר חַקא ל (ne nous laisse pas venir) ולא לידֵי נְסְיוֹן jusqu'au peche, ni jusqu'à la tenta-

ליברי היאידי באליבי באר. 1 Sam. 19. 3, à côté de mon père; בְּבֵּיר יַרְ הַשִּׁבִיר וֹ Sam. 19. 3, à côté de mon père; בְּבֵיר יַרְ הַשִּׁבִיר וֹ צַבְּיר יַרְ הַשִּׁבִיר וֹ צַבְּיר יַרְ הַשִּׁבִיר וֹ צַבְּיר יַרְ הַשִּׁבִיר וֹ בְּיִבְּיר בְּיִר יַבְּירִיב יַבְּיִר בְּיִבְיר בְּיִר בַּיִּרְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִרְיִם וֹ אַבְּיר וֹ בְּיִר בְּיִר בְיִר בְיִרְיִם בּיִר וְיִבְיִם בְיִרְיִם בּיִר וְיִבְיִם בְיִרִים בְּיִר וְיִבְּיִם בְיִרִים בְּיִר וְיִבְּיִם בְיִרִים בְּיִר וֹיִבְים בְּיִר וֹ בְּיִר בְּיִבְים בְּיִר וֹ בְּיִר בִּיִם בְּיִר וְיִבְּים בְיִרִים בְּיִר וְיִבְּים בְיִרִים בְּיִר וְיִבְּים בְיִרִים בְּיִר וֹ בְּיִבְים בְּיִר וֹ בְּיִבְים בְּיִר בְּיִר בְיִבְים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִר בִּיר בְּיִר בִּיבִים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִרִים בְיִר בִּים בְּיִרִים בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בִּים בְּיִרִים בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בִּיב בְּירִים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִר בְּיִר בִּיבְּים בְּיִר בִּיר בְּיִר בְּיִים בְּיִר בְּיִים בְּיִים בְּיִר בְּיִר בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִים בְי

côté, ou lui sont donnés de la main de

Dieu (v. 172).

לְּצִרְבֵּע תַּיְּרִית רְּחְקָת לֶכְּם : Gen. 47. 24, et les quatre parts seront pour vous ; חֲמֵשׁ תְּדִּוֹת 34. 34, cinq parts, c.-a-d. cinq fois autant; נַבְּלְּתְחֵרְשִׁבְּעֹם Dan. 1. 20, il trouva en eux dix fois plus (de sagesse, de lumières) que dans tous les devins.

8° Monument: יְדְיָמֵח מְצִּיב לוֹ יְדִי ISam. 18. 12, et il s'érige un monument, un arc de triomphe; בִיקְבֵא לָה יַד אַבְשֶׁלִים II Sam. 18. 18, et on l'appelle monument d'Absalon; וְנְיִחִיִּד לָהֶם — יְדִי וְשֵׁם Is. 18. 56. 5, je leur donnerai (dans ma maison et dans l'enceinte de mes murailles) un monument, ou une place et un nom.

רָהָה, chald. (emph. אָדְי, avec suff. דְּיָהְ, plur, ערָה, v. יְרָהָּלּם, Main: יְרָהָה Dan. 5. 5, de la main d'un homme; בּיְרָהֹם בּיִרְהֹם Esdr. 5. 8, et (ce travail) réussit entre leur main; בְּרָהָהָא Dan. 6. 28, des griffes, ou du pouvoir, des lions.

אָלְיָנְית chald. (v. רְיָדָי héb.) Aph. Confesser, louer, rendre grâces: רְיָנִיא אַנְית אָלָית llan. 2. 23, je (te) rends grâces et je (te) bénis; אַלָּיִם אֵלָים אָלָים 6. 11, et il rendait grâces à son Dieu.

רְאֵלְה. pr. Jedala, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 16.

יְרְבֶּשׁ (le doux) n. pr. m. I Chr. 4.3. Jeter: יְדֵר Joel 4. 3, Nah. 3. 40, ils ont jeté le sort (v. יְרָה).

יְרָה Jeter (v. יְרָה et יְרָה ; יְרָה Jer. 50. 14, jetez, tirez, sur elle (les flèches).

ףוֹ, מֵרְיִרְאָבֶן מָר Lam. 3. 52 (p. נְרָּיִרְהָּי,

ils ont lance des pierres contre moi, ou : ils ont roulé une pierre sur moi (sur ma tombe); לְנִיה הַנְּוֹיָם בַּעְרָנִית הַנְּוֹיִם בַּעְרָנִית הַנְּוֹיִם בַּעְרָנִית הַנְּוֹיִם בַּעְרָנִית הַעְּוֹיִם בַּעְרָנִית הַעְּיִים בּעְרָנִית הַעְּיִים בַּעְרָנִית הַעְּיִים בּעְרָנִית הַעְּיִים בּעְרָנִית הַעְּיִים בּעְרָנִית הַעְּיִּים בּעְרָנִית הַעְּיִּים בּעְרָנִית הַעְּיִּים בּעְרָנִית הַעְּיִּים בּעְרָנִית הַעְּיִים בּעְרָנִית הַעְּיִּים בּעְרָנִית הַעְּיִים בּעְרָנִית הַעְּיִּים בּעְרָנִית הַעְּיִים בּעְרָנִית הַעְּיִּים בּעְרָנִית הַעְּיִּים בּעְרָנִית הַעְּיִּים בּעְרָנִית הַעְּיִּים בּעְרָנִית הַעְּיִים בּעְרָנִית הַעְּיִּים בּעְרָנִית הַעְּיִּים בּעְרָנִית הַעְּיִּים בּעְרָנִית הַעְּיִּים בּעְרָנִית הַעְּיִים בּעְרָנִית הַעְּיִּים בּעְרָנִית הַעְּיִים בּעְרָנִית הַעְּיִּים בּעְרָנִית הַעְּיִּים בּעְּיִים בּעְיִּים בּעְּיִּים בּעְּיִּים בּעְּיִּים בּעְּיִּים בּעְּיִּים בְּעִּים בּעְּיִּים בּעְּיִים בּעְּיִים בּעְּיִים בּעְּבְּיִים בּעְּיִים בּעְּיִים בּעְּיִּים בּעְּיִים בְּעִּים בּעְּיִּים בּעְּיִים בּעְּיִים בּעְּיִים בּעְּיִים בּעְּיִים בּעִּים בּעְּיִים בּעְיִים בּעְיִים בְּיִים בְּעִים בְּעִיּים בּעְּיִים בּעְיִים בּיבּים בּעְיִים בּעְיִים בּעְיִים בּיּים בּיּיִים בּיּיִים בּיּים בּיבְּיִים בּיּים בּיּים בּיבְייִים בּיִּים בּיּיִים בּיּים בּיבּיים בּיבְּיים בּיּיִים בּיּיִים בּיּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבְייִים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּייִים בּייִּים בּייִּים בּיבּיים בּיבּיים בּייבּיים בּיבּיים בּייבּיים בּיבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּיבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּיבּייים בּיבּיים בּיבּיים בּייבּיים בּיבּייים בּייבּיי

Hiph. (הְּהָהְה, fut. הִירָה) ל° Se prosterner, louer, rendre grâces: הַירָה אַנְהָּוּה (Gen. 29. 35, cette fois je louerai l'Éternel; אַנֶּהְיהְ אַנֶּהְיהְ אַנְיּהְיהְ Se te loueront, te rendront hommage; avec לי בּירִים לְּהְּ אַלְּחִים לֹּהְ אַלְחִים לֹּהְ אַלְחִים לֹּהְ אַלְחִים לֹּהְ אַלְחִים לֹּהְ אַלְחִים לֹנִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים לַּהְ אַלְחִים לְּשֵׁם קְרָשֶׁה (louez l'Éternel, car il est bon; קּשֶּׁהַ קְרָשֶׁה לְשֵׁם קְרָשֶׁה (louez l'Éternel, car il est bon; מְּשֶׁבֶּי לְּשֵׁם קְרָשֶׁה (louez l'Éternel, car il est bon; מְשֶׁבֶּי לְשֵׁם קְרָשֶׁה (Prov. 28. 13, mais qui confesse et abandonne (ses pechés) obtient miséricorde; אִינְיִּי עַלֶּי בְּיִבְּשִׁ Ps. 32. 5, je veux confesser mes méfaits à Dieu.

Hithp. דיִּתְינֵהים לַכֵּר Louer, confesser: פֹּתְינֵהִים לַנְּר II Chr. 30. 22, et en louant Dieu: יִּמְתְינֵהִי אַר חַמָּאָרָם Nomb. 5.7, ils confesseront leur péché; בְּנֵהִירְשֶׂרְאֵל Néh. 1. 6, et je confesse les péchés des enfants d'Israel.

17! (l'amant) n. pr. m. 1° 1 Chr. 27. 21. — 2° Esdr. 10. 42.

וֹדְיָ (juge) n. pr. m. Néh. 3. 7.

ערוי (connu) n. pr. m. 1° Néh. 10. 22. — 2° 12. 22.

Se trouve à la tête de plusieurs psaumes (39, 62, 77), soit qu'Idithun en fût l'auteur ou qu'il les ait mis en musique; Idithun, prophète du roi, II Chr. 35. 15. Idithun, chantre, musicien, I Chr. 16. 41, 42.

"" n. pr. (keri p. in) Esdr. 10. 42.

קיילית Ps. 45. 1, cantique d'amour (cantique doux).

יְרִירָה (la bien-aimée) n. pr. Iedida, mère du roi Osias, II Rois 22. 1.

קְּיִדְּוּהְ f. Délices, objet bien-aimé : יְבִידְּוּהְ מִּוֹשֵׁר Jér. 12. 7, les délices de mon amour.

רְיִרְיּהְ, (l'aimé de Dieu) n. pr. donné à Salomon par le prophète Nathan, 11 Sam. 12. 25.

יריה n. pr. m. 1° I Chr. 4. 37. — 2° Néh. 3. 10.

רְיְעָאֵל (connu de Dieu) n. pr. Jediaël, fils de Benjamin, I Chr. 7. 6. ירותון (ירותון).

777. n. pr. Jedlaph, fils de Nahor, Gen. 22. 22.

ערי, (fut. יַרֵע, inf. יְרִעֹם, const. יְרַעַּהְ, const. יְרַעַּהְ, inf. יְרַעַּהְ, const. יְרַעַּהְּ, const. יְרַעַּהְ, const. יְרַעַּהְּ, const. יְרַעַּהְּ, const. יְרַעַּהְּ, const. יְרַעַּהְּ, const. יְרַעַּהְּ, const. יְרַעַּהְּ, const. יְרַעַּהְּ יְרַעַּ בְּעָרַבְּּ וּבְּעָּהְּ, in gen. 19. Gen. 19. 33, il ne sentit pas qu'elle se coucha ni qu'elle se leva; יְרַעַּהְ עָּרַרְּ עָּרַרְּ, alors Manoah reconnut; יְרַבְּעָּהְ עָּרַרְּ, alors Manoah reconnut; יְרַבְּעָהְ עָּרַרְּ, beut. 8. 5, et tu reconnaltras dans ton cœur; יְרַבְּעָהְ עָּרַרְּ, const. 15. 8, par quoi puis-je connattre? יְרַבּעָרְ בַּעַרְּ, acci tu connattras.

2º Savoir, apprendre, connattre, faire la connaissance: לְדַעָּהו מַּחדּיַנְקָשָׁהו לוּ Exod. 2. 4, pour apprendre (voir) ce qui lui arriverait ; וַיַּרֶע אָר אָשֶׁר־עָטָוֹת לוֹ בָּנוֹ חַקַּטָן Gen. 9. 24, il apprit comment son fils cadet s'était conduit à son égard; בי־אַיננוּ יֹרֵצָ מָהוֹשִׁיְחִיהָת Eccl. 8. 7, car il ne sait pas ce qui sera, arrivera; יַשַּׁלַם אַליז וַיַרָכ Job 21. 19, (Dieu) punira le père lui-même, et celui-ci comprendra (pourquoi ce châtiment) ; ביוֹם דַּצָּחָר אֵחָכֶם Deut. 9. 24, depuis le jour que j'ai commence à vous connaître; יָרָענּ אָרדי רשביץ Nomb. 14. 31, et ils connaitront cette terre. — יותארם יוע אַר־חַוּה אָשְׁהוֹי Gen. 4. 1, Adam connut Eve sa femme (cohabita avec elle); de même יתית אַדָש איר אידאשתו 4. 25, Adam connut encore sa femme; dans le même sens : דוֹצָרַאָם אַלִּיטי וְכַרַעַּה אֹחָם 19. אָ fais-les sortir vers nous, afin que nous les connaissions; il se dit aussi de la femme : אשני 19. 8, qui n'ont pas encore לארקיטו איש connu d'homme (qui sont encore vierges); וַיַּדַע אַלְסְטֹחַיוּר Ez. 19. 7, il connut ses veuves, leur fit violence (selon d'autres: il détruisit, ravagea, leurs châteaux, pour אַרְמְּטֹרָאִי, v. Hiph. 2°). Part.: יירטר Job 19. 13, mes connaissances, mes amis; אַנְשִׁים חַבְּכִים וְיִרְעִים Deut. 1. 15, des hommes sages et connus, consideres : ירדוב חולר Is 53. 3, familier avec la maladie, un homme habitue a souffrir; avec l'inf. לארידדעתר הבר Jér. 1. 6, je ne sais pas parler; nous לא־ידיע לחנחר עוד Eccl. 4. 13, qui ne sait plus profiter des conseils, des avertissements; suivi d'un /ut.: לא יַרַעַתִּר אָכָנֵתוּ Job 32. 22, je ne sais pas flatter; suivi d'un part.: איש יֹדֶע מְנָגַן הַמָּנוֹר I Sam. 16.16, un homme qui sache toucher la harpe ; פר יוֹדֵעָ אָם II Sam. 12. 22; אָם יוֹדֵעָ Esth. 4. 14, qui sait? il se peut que.

3° Prévoir, pressentir : אַרְיּאָרְאָּ אַרְּאָרָאָּ Ps. 35. 8, que la ruine le surprenne sans qu'il s'en doute, d'une manière imprévue; אַרָּיָרָשּ Job 9. 5, lui qui transporte les montagnes, sans qu'on le prévoie (soudai-

nement).

4º Soigner, cultiver, choisir, adorer: ולארידע אחו קאוסדו Gen. 39. 6, il ne s'occupa de rien, (se reposant) sur lui (sur Joseph) ; רַדֹע מָרַע פָּנֵי צאָקָּד Prov. 27. 23, occupe-toi avec soin de l'état de tes brebis; ארם ותרעוד Ps. 144. 3, qu'est-ce que l'homme, pour que tu penses à lui? בַּי יַדַעָּחִיר Gen. 18. 19, car je l'ai choisi ; בייי אלוזים Exod. 2. 25, Dieu les reconnut, choisit (pour son peuple), ou eut pitie d'eux ; פאסרלא אַרעה Gen. 18. 21, sinon j'aurai pitié, ou je saurai que faire ; אַלְחַר יְדַיַנִּטּקּ רְשִׂרָאֵל Osée 8. 2, Dieu, nous t'adorons, nous, le peuple d'Israel; יוֹרְצֵר שְׁבֵּף Ps. 9, 11, ceux qui connaissent, qui adorent ton nom.

לְרְשִּים Les savants, sages; le même que קנם לא לַּיִּרְשִּים חַן, Job 34. 2; וְגָם לֹא לַיִּרְשִׁים חַן, Eccl. 9. 11, la faveur n'est pas pour les hommes instruits, les hommes de talent.

Niph. Tib Etre connu, reconnu, apercu: מֹרֶע מִידוּעָהו אַלְּחִים Ps. 76. 2, Dieu a été reconnu en Juda ; אַבֶּן מֹרֶע דָהָבֶּר Exod. 2. 14, vraiment la chose est connue, découverte; אַל־הַחַרֵּיִר לַאָּרשׁ Ruth. 3. 3, que tu ne sois aperçue de cet homme ; ולא מורע בייבאו אליקרבנה Gen. 41. 21, il ne fut pas aperçu (il ne parut pas) qu'elles fussent entrées dans leurs entrailles ; וּשָׁמָר בִי לֹא נוֹדַעָּהָר לָנָזִם Exod. 6. 3, mais avec mon nom, l'Eternel, je ne me suis pas fait connaître à eux. — Reconnaître ses fautes, les expier : יִּמְצַקֵּשׁ דְּרָבָיוֹ יִיּנֶדֵעַ Prov. 10. 9, qui a une conduite tortueuse l'expiera, sera puni (ou sera découvert, connu pour tel); וְאַחֵרֵי הְקֵּדְעֵּר Jer. 31. 19, et après que j'ai été corrigé (que je suis devenu sage par expérience).

Pi. Faire savoir, indiquer: יַּדְּשֶׁקְּ הַיְּשֶׁרָּ יְבִּישְׁרְ Job 38. 12, as-tu montre, indi-

qué, sa place à l'aurore?

Pou. passif, part.: פַּחַרֵּלְּמִירָּטָּי 31. 12, (je suis devenu) un sujet de frayeur pour mes connaissances; מִּרְיַנְאָרֶץ זֹאָר בְּכֶלְּיִדְאָרֶץ Is. 12. 5, c'est connu, manifeste, dans toute la terre (cheth. ou מַּרְעָּרִוּ, Hoph.).

Po.: יְאֶרִים יוֹנֵיעָתִּי I Sam. 21. 3, j'ai indiqué à mes gens (tel et tel lieu).

Hiph. 1º Faire savoir : אַחַרֵי הוֹּדִיכֵּ שלחים אורה אורקה לפרילידים Gen. 41. 39, puisque Dieu t'a fait savoir toutes ces choses; נארר פשטי דור עמי kz. 20. 11, et je leur ai fait connaître mes ordonnances, mes lois; pour menacer: וַנוֹיִרִיעַה אַרְבָּם ו הַבֶּר I Sam. 14. 12, (montez ici) et nous vous ferons voir quelque chose; avec le dat.: אַר־תַּבֶּרָךְ בָּעָם אָר־תַנְּרָךָ Exod. 18. 20, tu leur feras connaître la voie. — 2º Instruire, corriger, punir : יָאַשָּאַלָּהָ יחוֹדִיבֵּנִי Job 38. 3, je t'interrogerai et tu m'instruiras; חוֹדֵע לְצָהִיק Prov. 9. 9, enseigne le juste ; אַנְשָׁר סְכּוֹח אַר אַרָשׁר אָר אַנְשָׁר סְכּוֹח Jug. 8.46, il châtia avec elles (les épines) les habitants de Soccoth; לְּמָנֹית יְמֵינוּ כָּן רוֹדֶע Ps. 90. 12, d'après le nombre de nos jours, corrige-nous, que nos peines soient en rapport avec la courte durée de notre vie; selon d'autres: apprendsnous à compter nos jours, à penser à la mort; רְּבָלֵיהֵ מְשֶּרְהָיִם Ps. 138.6, (forme irrég., ou du Hiph. ou du Kal) et il punit l'orgueilleux de loin, du haut du ciel; selon d'autres: Dieu qui est élevé sait, ou fait savoir, de loin toutes les choses.

Hoph.: אָלֶּיז תַּשָּׁאָדוֹ Lév. 4. 23, quand son péché lui est révélé, qu'on le lui fait connaître (v. Pou.).

Hithp. בְּּוְחְתֵּבֵע רֹטֵק אֶל־אָחָדי Gen. 45. 1, lorsque Joseph se fit connaître à ses frères; אַרְנָבָע אָלָין אָרְנָבָע Nomb. 12. 6, dans une vision je me révélerai à lui.

עריביר (fut. יְרָע Même signif. que יְרָע hébr.: אָגא Dan. 2. אוריביר פּרָביר הייביר בייביר בייביר בייביר בייביר בייביר הייביר הייביר

Aph. יְחוֹרֵע, fut. יְחוֹרֵע, part. יְחוֹרֵע , part. בְּחְיֹרֵע , part. יְחוֹרֵע לְבַלְּכָא Dan. 2. 28, et il a fait savoir au roi; יְחַיְרָעָחַנְי 5. 15, et pour me faire connaitre l'explication, l'interprétation (de cette écriture).

יְרֶע (le savant) n. pr. m. I Chr. 2. 28.

רְעָיָה (connu de Dieu) n. pr. m. I Chr. 9. 10.

ק"ל (plur. יְדְּלִנְים). Celui qui sait, qui prétend savoir l'avenir, le devin : אַל־חַאָּבְּיִם Lév. 19. 31, ne vous tournez pas vers (ne consultez pas) les magiciens, ou nécromanciens (ע אוֹב). ni les devins; אַלְּיִבְּיִּבְּיִ עִּרְּלִנִים Lév. 20. אוֹר אִנְּיִם אוֹב אוֹ בְּעִּלִנִים Lév. 20. 27, s'il se trouve parmi eux un homme ou une femme qui soit magicien ou devin; selon d'autres: un homme ou une femme, en qui réside un esprit de magie, de nécromancie ou de divination.

חיי, Un des noms de Dieu, abréviation de דול היה היה fréquemment dans les psaumes, louez Dieu (alleluia); ביר היה Exod. 15. 2, Dieu est ma

force et le sujet de mon chant; אָלָיְה Ps. 68. 8, (louez-le) par son nom de בְּיָה (בִּיה et יִיה se trouvent souvent à la fin des noms propres, comme אַלָּיָרוּ (בִּיהְרָה).

יהב Poser, donner: דוֹשְלַהְ עַלְרִיִי וְחָבָּף Ps. 55. 23, abandonne à Dieu ton sort (אַשֶּׁשִּׁר רַחַב לְהְּ ce qu'il t'a donné, destiné); selon d'autres, subst. charge, fardeau: décharge-toi sur Dieu de ton fardeau, de tes soucis; imper. מב מב Prov. 30. 15, donne, donne; אַנֶּירי הַבְּּינְשָּהַת אַנֶּירי עליקה Ruth, 3. 15, donne le manteau que tu as sur toi ; חבו לַבָּם לַבָּם H Sam. 16. 20, donnez-vous des conseils (consultez ensemble) ; הַבוּ אָאדאוּרְיָהו 14. 15, placez Urïa (à l'endroit où, etc.) ; אַקַבּרּ יובוי קלוך מבניתו Osée 4. 18, ses protecteurs, ses chefs, aimaient à dire : donnez-(nous des présents), ce qui est une honte קלון, c.-à-d. leurs magistrats se laissaient corrompre, ou: leurs princes aimaient et s'attiraient, se préparaient l'ignominie.

קברואָא אָבוּהְ מּלֵּהְ: מוֹנְרוּלְא אָבוֹהְ מְּלֵהְ: Gen. 38. 16, (donne ta permission) permets, je te prie, que je m'approche de toi; תְּבָּח בְּיִהְ בְּיִה בְּיִרָּח בְּיִה Exod. 1. 9, eh bien! allons! usons de ruse contre lui.

בְּיִר chald. (impér. בּיִר, part. act. בְּיִרְיִר pass. בְּיִרְיִר pass. בְּיִרְיִר pass. בְּיִרְיִר pass. בְיִרְיִר pass. בּיִרְיִר pass. בּיִרְיִר pass. בּיִרְיִר pass. בּיִרְיִר pass. בּיִר pass. בּיִר pass. בּיִר בְּיִר בִּיר בִיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בִּיר בִיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בִיר בְיר בְיר בְיר בְיר בִיר בְּיר בִיר בְּיר בִּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְיר בְיר בְיר בְּיר בְיר בְיר בִיר בְיר בִיר בְיר בְּיר בְּיר בִיר בְּיר בְיר בִיר בְּיר בִיר בְּיר בִּיר בְּיר בְּיִר בְּיִב בְּיִר בְּיִב בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְיר בְּיר בְּיִב בְּיר בְּיִב בְּיר בְיר בְּיִב בְּיר בְּיִב בְּיב בְּיִב בְּיִב בְּיִב בְּיִב בְּיִב בְּיִב בְּיִב בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיי בְייִי בְייי בְייִי בְּיי בְייִי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְיי בְיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיי בְייי בְייִי בְּיי בְיי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיי בְייִי בְּיי בְייִי בְיי בְייִי בְּיי בּיב בְּיי בְייִי בְּיי בְייִי בְּיי בְיי בְייִי בְּיי בְּיי בְ

יקרי n. pr. m. I Chr. 2. 47.

n. pr. 1° Jehu, fils de Josaphat, roi d'Israel, Il Rois, chap. 9 et 10. — 2° Jehu, fils de Hanani, prophète, I Rois 16. 1, II Chr. 19. 2.

לְהְוֹאָקְהְ (Dieu le soutient) n. pr. 4° Joachaz, fils de Jehu, roi d'Israel, II Rois 13. 1.— 2° Joachas, fils de Josias, roi de Juda, II Rois 23. 31.

ช่วกา n. pr. 1º Joas, fils d'Ahazias, roi du Juda, II Rois 12. 1, 14. 13, (ชมา 11. 2). — 2º Joas, fils de Joachaz, roi d'Israel, 13. 10 (aussi ชมา 13. 9).

יהור chald. (v. יְדְּהִיּדְה) Le pays de Juda: יְרְיִּדְּיִּרְ בְּרִבְּיִרְ נְלֹּיִּרְאַ דְּרִ יְרִדִּיר Dan. 2. 25, d'entre les captifs de Juda; יְּדִירְנְהָא בְּרִי בְּיִרְנְהָא בִּרְי בְּיִרְנְהָא בּרִי בְּיִרְנְהָא בּרִי בְּיִרְנְהָא Esdr. 5. 8, que nous sommes allés dans la province de Judée.

והודה! (louange a Dieu) n. pr. 1º Juda, quatrième fils de Jacob, Gen. 29. 35 : אַפּאַרה רַדוּתַרָה Nomb. 7. 12, de la tribu de Juda ; אַרְפֶּח יְדוּירָח Is. 19. 17, la terre de Juda; בְּעִיר יִדְאִרָיִז II Chr. 25. 28, dans la ville de Juda (Jérusalem). -2º Après le partage du royaume, Juda était le royaume composé de cette tribu, de Benjamin et des fractions de plusieurs autres tribus, la capitale était Jérusalem; le reste de la nation s'appelait Israel: מַחַר יְהוּרָה Aggée 1. 14, chef, gouverneur, de Juda; fem. קימה יחודה ילקרשו Ps. 114. 2, (le pays) de Juda devint son sanctuaire; masc. ירוניה Is. 3. 8, et Juda (le peuple de Juda?) מַמַל

יְהוּדִיִּים to יְהוּדִיִּים (cheth.) fem. יְהוּדִיִּם to יְהוּדִיִּם 1° Citoyen du royaume de Juda; יְרוּדִּיִּדִּם II Rois 16. 6, il chassa les Judaens (ceux de Juda) d'Éloth.—2° Juif (Même signif. que לְבִינֵי בֶּלִיתְּיִּחִיִּרִם: (בְּבִירִי בֶּלִיתְיִּחִיִּרִים: (בְּבִירִי בְּלִיתִּיִּחִיִּרִים: (בְּבִירִי בְּלִיתְיִּחִיִּרִים: (בְּבִירִי בְּלִיתִּיִּחִיִּרִים: (בְּבִירִי בְּלִיתִּיִּחִיִּרִים: (בְּבִירִי בְּלִיתִּיִּחִיִּרִים: 12. 12, aux yeux de tous les juifs. — 3° יְדוּיִרִים adv. En hébreu, en langue hébraïque: יְדְּבִּיִרִים בְּלֵּבְי יְדְּבִּיִרִים II Rois 18. 26, mais ne nous parle pas en langue judaïque, en hébreu.

יהורי n. pr. m. Jér. 36. 14.

יהוב" chald.: יְהוּלְיֵין הוּבְיִין יְהוּבְיִאין Dan. 3. 12, il y a là des hommes, des juifs; פֵל יְהוּרָיַא הִי בְרוּאִד וּבְרוּוּשְׁלֵּם Esdr. 5. 1, aux juifs qui étaient en Judée et dans Jérusalem.

חוריית n. pr. Judith, fille de Beéri, femme d'Esau, Gen. 26. 34.

הוה: Le nom le plus sublime, le plus saint, de Dieu; de ma être, l'Etre par excellence, composé des trois temps: חַיָּח, חַיָּח, חַיָּח, il fut, il est, il sera ; les juifs ne prononcent jamais ce nom à cause de sa sainteté, et on ne connaît pas sa vraie prononciation; car ses voyelles sont celles de אַרֹיָר Seigneur, qu'on lit toujours à la place; avec les , פַירוֹוָת, בֶּירוֹוָת, לַירוֹוָת prépositions on écrit פירווית, et on lit בַּאֲדֹנָי, בַּאֲדֹנָי, בַּאֲדֹנָי, מָאֲדֹנָי, מָאֲדֹנָי, quand אַדֹעָי se trouve à côté, on donne a יחודו les voyelles de באלחים, on écrit : ארני יחוח et on lit ארני אלודים. (On écrit aussi à la place de mm : m, ou m, ou bun le nom.)

רְּיִּרְיִי, (donné de Dieu) n. pr. m. 1° I Chr. 26. 4. — 2° II Rois 12. 22. — 3° II Chr. 17. 18.

וֹתְיֹחָיוֹן (gracié de Dieu) n. pr. Johanan, chef d'armée sous Josaphat, II Chr. 47, 45.

יהוידע (aimé de Dieu) n. pr. Jehosada, pontife, II Rois 11. 7.

יהלְיְבִין (installé de Dieu) n. pr. Jehoyachin, fils de Jehoyakim, roi de Juda, II Rois 24.8; le même s'appelle יְבָנְיָה Ez. 1.2; יְבָנְיָה Esth. 2.6, et יְבָנְיָה Jér. 24.1.

סיקיקי (élevé de Dieu) n. pr. Jehoyakim, roi de Juda, appelé avant Eliakim, fils de Josias, II Rois 23. 34.

יוֹיָרִיב et יוֹיָרִיב (que Dieu défend) n. pr. Jehoyarib, prêtre, I Chr. 9. 10, Esdr. 8. 16.

יהוכל (puissant) n. pr. m. Jér. 37. 3, אבל).

יוֹנְרֶב et יוֹנְרֶב (que Dieu inspire)
n. pr. 1º Jonadab, fils de Rechab,

II Rois 10. 15, Jér. 36. 6. — Jonadab, fils de Semea, II Sam. 13. 3.

וֹתְנְיִהְי et וְתְנְיִי (Dieudonné) n. pr. 1° Jonathan, fils de Saûl, ami de David, I Sam. 13. 6.—2° Jonathan, fils d'Ebiathar, II Sam. 15. 27.

קרבות (il augmentera) p. הוֹבוּת n. pr.: יהוֹבֵּת מְיהי Ps. 81. 6, il l'a institué pour être un souvenir, un monument, dans Joseph (la nation de Joseph).

יהועקה (orné de Dieu) n. pr. m. I Chr. 8. 36.

וחוצרן n. pr. Joadan, mère d'Amasias, roi de Juda, II Rois 14. 2.

רוּצְרָה (Dieu est juste envers lui) n. pr. Josaddak, père de Josué, pontife, Agg. 1. 1.

יהוֹרָם et יְהוֹרָם (Dieu est élevé) n. pr. 1° Joram, fils d'Achab, roi d'Israel, II Rois 3. 1. — 2° Joram, fils de Josaphat, roi de Juda, II Rois 8. 16.

্যানা (Dieu est son serment) n. pr. Josabeth, fille du roi Joram, femme du pontife Joyada, II Rois 11. 2. (মুন্তুল্লা II Chr. 22. 11.)

תהישוני et איי (Dieu est son aide)
n. pr. 1° Josué, fils de Nun, successeur
de Moïse, Jos. 1. 1; aussi איי Nomb.
13. 16, et שוני Néh. 8. 17.—2° Josué,
fils de Josaddak, grand prêtre, Agg.
1. 1. — 3° Josué de Bethsames, I Sam.
6. 14. — 4° Josué, chef de la ville,
II Rois 23. 8.

אָרְהְּשְׁלְּכָּט (Dieu le juge) n. pr. 1° Josaphat, fils d'Asa, roi de Juda, I Rois 22. 41. — 2° Josaphat, fils d'Ahilud, chancelier sous David, II Sam. 8. 16. — 3° I Rois 4. 17. — 4° II Rois 9. 2.

קריר מון. Fier, présomptueux: יַדְיּר מְּלְיְ שְׁמוֹ. Prov. 21. 24, l'orgueilleux, le présomptueux, moqueur est son nom; הַרָּר וְלֹא ִיְנְיִח Hab. 2. 5, l'homme fier ne restera pas dans sa demeure, son palais, c.-à-d. il périra.

לְּצֶּלְ (qui loue Dieu) n. pr. m. de II Chr. 29, 42. — 2° I Chr. 4, 46.

ornaient le rational du grand prêtre (diamant, le jaspe?), Exod. 28. 48, Ez. 28. 43.

ץ פון פון מון אין n. pr. Jahas, ville dans Moab, quiappartenait plus tard à la tribu de Ruben, Nomb. 21. 23, Jos. 13. 18.

JŅr (Dieu est son père) n. pr. Joab, général de l'armée sous David, II Sam. 2. 24.

1° Joahé, fils d'Asaph, chancelier sous le roi Ézéchias, II Rois 18. 18. — 2° Joahé, fils de Joachaz, chancelier sous Josias, II Chr. 34. 8.

יוֹאָנִיי n. pr., le même que יוֹאָנִיין.

לאָל (son Dieu est l'Éternel) n. pr. 1° Joel, fils de Pethuël, prophète, Joel 1. 1. — 2° Joel, fils ainé de Samuel, I Sam. 8. 2. — 3° I Chr. 6. 21.

שֹׁאָלוֹ (v. שֹׁאָלוֹה) n. pr. Joas, père de Gédéon, Jug. 6. 11.

n. pr. Job, fils d'Issachar, Gen. 46. 13.

בֹבְי n. pr. Jobab, fils de Joktan, souche d'un peuple arabe, Gen. 10. 29.

יוֹבֵל et ב' m. (plur. רּוֹבְלִּים). 1° Selon les uns, bélier; selon les autres, mot imitatif exprimant le bruit, un son de guerre et de triomphe : הוֹישִׁים מוֹים de guerre et de triomphe Jos. 6. 4, sept trompettes (formées) de cornes de bélier, ou : qui donnent des sons bruyants, retentissants (coupes); בַּקרַן דְצּוֹבֵל 6.5, avec la corne du bélier, qui servait de trompette, de cor. - 2º Pour la trompette même : בּפְשׁהְ תַּיּבְל Exod. 19. 13, quand le cor, la trompette, sonnera d'une manière continue. — 3° L'année du jubilé, parce qu'elle est annoncée au peuple aux sons de trompettes ; בַּשָּׁנָת דַשִּׁיבַל Lév. 25. 13, dans l'année du jubilé; et seul: בי יובל היא 12, c'est le jubilé. Le jubilé se célébrait de cinquante ans en cinquante ans; défense de cultiver et de récolter, retour des propriétés vendues aux premiers possesseurs, affranchissement de tous les esclaves. Dans ce sens, יוֹבֶל est des deux genres.

fils de Lamech, inventeur de la harpe, Gen. 4. 21.

יוֹבַל m. Ruisseau: יְלַבֶּל-רּוּבֵל רְשָׁלָּח שֶׁרָשִׁירוּ Jér. 17. 8, qui étend ses racines vers le ruisseau.

ንርሶ (gratifié de Dieu) n. pr. 1° II Chr. 31. 43. — 2° Esdr. 8. 33. — 3° Esdr. 40. 22.

רֹבֶּי (Dieu se souvient de lui) n. pr. m. II Rois 12. 22.

እርስ (que Dieu ranime) n. pr. m. 1° I Chr. 8. 16. — 2° 11. 45.

lanan, I Chr. 12. 4, et 2° Johanan. 12. 12. deux guerriers. — 3° Johanan, fils du roi Josias, 3. 15.

יוֹיָרֶע (aimé de Dieu) n. pr. m. Néh.

יוֹיבִין (v. יוֹיבִין).

רְיִקִיקְי (que Dieu élève) n. pr. m. Néh. 12. 10.

יוֹיְרֵיכֹ $^{\circ}$ (que Dieu défend) n. pr. m. Néh. 11. 5.

וֹבֶּכֶּר (Dieu est sa gloire) n. pr. Jochabed, femme d'Amram, mère de Moïse, Exod. 6. 20.

יוֹכֶל (ע. יוֹכֶל).

יוֹמִים m. (avecsuff. יוֹמָדְ, יוֹמָדְ, ducl יוֹמָדְ, plur. יוֹמִים, const. יְמִים et רְמִים. Jour, temps. 1° Jour, oppose à la nuit: יַנְיְקרָא Gen. 1. 5, Dieu donna à la lumière le nom de jour (et aux ténèbres le nom de nuit); יַנְיִדְי חַגָּשָׁם עֵּלִי, אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לְּיִלָּח la pluie tomba sur la terre pendant quarante jours et quarante nuits.

ירִידִּיבֶּכֶר יוֹם אָרָי Gen. 1. 5, il fut soir, il fut matin, un jour, du soir et du matin se fit le premier jour; שׁמוֹר אָאִדִירוֹם Deut. 5. 12, observe le jour du sabbat, et sanctifie-le; יוֹם יוֹם הַהָּי Gen. 39. 10, יוֹם הַיוֹם Esth. 3. 4, ou דְּיִבֹּי בַּבְּּכֶּר בַּבְּיִם עָּבְּיִם בַּרִים בַּרִים 10, יוֹם בָּרִים בּרִים 2. 11, יוֹם בְּרִים בָּרִים Il Chr. 24. 11, jour par jour, journellement; שַּבְּבָּב יוֹם יִבְּיֹם Osée 7. 8, le

jour de notre roi, jour de son avénement; ימי הַבְּעַלִּים 2. 15, les jours, les fêtes de Baal ; רוֹם רוֹרַעָאל 2. 2, le jour du bonheur, de la gloire, de Jizréel (v. יוַרְעָאל: en mauvaise part: יוַרְעָאל); en mauvaise אָתִיקּ Obad. 12, tu ne te réjouiras pas du jour de ton frère, du jour de son af-Job 18, 20, כל־יוֹסוֹ נְשֵׁשׁוּ אָחֵרֹנִים ; ceux qui viendront après lui seront étonnés de son jour, c.-à-d. de son malheur, de sa ruine; לַנְסֹר בַּמַלָּחָסָה ביום בי Ez. 13. 5, pour tenir ferme dans le combat au jour de l'Eternel, quand

il punit ceux qui l'ont mérité.

3° Temps, surtout le plur. יְמָים: ואַראַנלח יְמַכִּם Néh. 4. 4, et j'étais dans le deuil, j'étais tout triste pendant quelque temps; נַיִּרִידּ יַמִּים בְּמִשְׁמָר Gen. 40. 4, ils étaient depuis quelque temps en prison; ביפי אברהם 26. 1, au temps d'Abraham; ביפר דיוד II Sam. 21.1, du temps de David ; פל-דאפרם Deut. 4. 42, pour tous les temps, pour toujours; Prov. 21. 26, toute בַּל־חַיִּים הָתָאָנָה la journée, c.-à-d. constamment il a des souhaits; חַמָר אַל כַּל־יַדִיים Ps. 52. 3, la bonté de Dieu (se montre) toujours ; לר בַּל־יָפֵר וְאָרֶץ Gen. 8. 22, dorenavant tant que la terre durera; יְלֹר יְשׁוֹח כּוֹלֶם Deut. 32. 7, pense aux siècles anciens, aux temps passés. — Avec l'art. et des prépos. : ביים ce jour, aujourd'hui; קרשת אחד חיים Gen. 4. 14, tu m'as chassé aujourd'hui ; ויחי מיום I Sam. 1. 4, or il fut le jour (un jour que); ביויר תיים יבואר בני האלודים Job 1. 6, or, un jour les enfants de Dieu se présentèrent; dans le jour que, lorsque, quand : קביום אַכְלָּךְ פְּמָּגּנּ Gen. 2. 17, au même temps, le jour même que tu en mangeras; ביום עשות בי 2. 4, lorsque Dieu crea ; ביום le même jour, de suite : אַנִיל ביום יורע בעסו Prov. 12. 16, l'insensé, sa colère se montre à l'instant ; תַּיְכָלוּי אַבּיּוֹם Neh. 3: 34, acheveront-ils leur ouvrage en un même jour, de suite ? אַשַּׁר־ בא בַּיוֹם אֵלָי Jug. 13. 10, l'homme qui ctait venu vers moi, ce jour-là, dernièrement; בְּיִים, בָּרָיוֹם, הָנָית, כֹּנִים, כָּיוֹם, כֹּנִים, כֹּנִי jour, ce temps, à présent : מַּכְרַח כַּיוֹם Gen. 25. 31, vends-moi aujourd'hui, maintenant; לארקשוסה כַּיוֹם Is. 58. 4, ne jeunez plus comme vous avez fait jusqu'à cette heure; דְשִׁיבוּ נָא לָחֶם מְחַיוֹם Néh. 5. 11, rendez-leur aujourd'hui même, de suite; הַּיָּבים בְּיַבִּים מָיִם בְּיַבִּים וַחַּ Neh. 9. 40, tu t'es fait un grand nom, (tu as fait éclater ta gloire) comme tu as fait aujourd'hui, ou tel qu'il est encore aujourd'hui; prop depuis le jour, depuis le temps : duel אַם־יוֹם אוֹ יוֹמָיִם se אַם־יוֹם בעסד Exod. 21, 21, mais s'il survit un ou deux jours.

4º יְמִים quelquefois année : אי־יֹמִים אודימיש אודימים Nomb. 9. 22, deux jours ou un mois ou une année; בַּרוֹ הַיִּבְים I Sam. 2. 19, le sacrifice annuel ; פיפים יפיפח 2. 19, d'année en année; וּכְּעֵית באת הפץ ליפים שנים II Chr. 21. 19, et au bout de deux ans (exact. quand ar-

riva la fin de deux ans).

יום פיום : et אטוי chald. m. Jour Esdr. 6. 9, jour par jour; יוִשְנִין מְּלֶתָה ביוֹכָא Dan. 6. 41, et trois fois chaque jour; plur. בְּרָשִׁת בֻּלְמָא Esdr. 4. 19, depuis les temps passés, depuis des siècles; אָרְמֶדְ אַרְמָדְוּשׁשׁמָא 4.7, et du temps d'Artaxerxès ; ער הַר־אַחַה עַחָּרק יוֹסֵיָא Dan. 7. 22, jusqu'à ce que parut l'Ancien des jours (Dieu).

סְטָּט adv. (v. יוֹם). Pendant le jour : רוֹמָם וַלַּיְלָה Lév. 8. 35, jour et nuit; יוֹסָם יְצָיָה הַי חַסְהוֹ Ps. 42. 9, durant le jour, Dieu envoie sa grâce, sa miséricorde, exact il commande à sa miséricorde (de se montrer). Comme subst.: ברי יוֹפֶם ; Néh. 9. 19, dans le jour ביוֹפֶם Ez. 30. 16, les ennemis (qui attaquent) en plein jour, ou: tous les jours.

? n. pr. 1º Javan, fils de Japhet, Gen. 10. 2. — 2° מַלָּהְ מָן Dan. 8. 21, le roi des Grecs (Alexandre); n. patr. לבנר היינים Joel 3. 6, aux fils des Grecs; Ez. 27. 13, nom d'une ville, ou l'Ionie, la Grèce; * מַלְבַאַד רָנָן Rituel, le règne des Grecs.

ווי, m. (const. יין). Boue, limon: ים בינור בינון מצילח Ps. 69. 3, je suis enfoncé dans une boue profonde (exact. la boue de l'abime; אָשִיש קּאָן 40, 3, de la boue bourbeuse.

יוֹנֶרֶב n. pr. (ע. יוֹנֶרֶב).

יוֹנְתְּשׁלֵּח: (plur. רֹינִים בּרֹיִים (plur. רֹינִים בּרֹיִים (plur. בּרִינִים (plur. 15. 60. 8, et comme les (pui volent) vers leurs colombiers (pui volent) certicity (plur. 15. 7, les petits de la colombe, jeunes colombes; riçir (plur. 15. 2, ma colombe; ma bien-aimée; מַרְיִנִים (price (plur. 15. 12, tes (ses) yeux sont comme les yeux des colombes.

חירה n. pr. Jonas, fils d'Amithaï, prophète, Jon. 1. 1.

יוָנִי (עָיָן . ע) ייָנִיי).

קיני m. et יוֹנְקּקוֹ f. (v. part. nourrisson). Rameau, arbrisseau: ניבל בּיוֹנַם Is. 53. 2, il s'éleva devant lui comme un arbrisseau; דינַקְהוּ לֹא הְחְדָּל Job 14. 7, et son rejeton ne cesse, ne périt pas, ses branches poussent toujours de nouveau; כּלְבֹּר יוֹנְקּוֹיִרוּ Osée 14. 7, ses branches s'étendront.

יוֹנְתָּן n. pr. m. (v. יְדְנּנְתָּן). 1° I Chr. 2. 32. — 2° Jér. 40. 8.

חֹמֵין n. pr. 1° Joseph, fils de Jacob (de pos : Dieu a enlevé mon opprobre ; et de no: Dieu m'ajoutera, me donnera, encore un fils), Gen. 30. 23, 24; אַכָּרִית יוֹטָקּוּ Jos. 18. 5, et la maison de Joseph, et בני יוסף 17. 16, les enfants de Joseph, les deux tribus : Ephraïm et Manassé, puis pour tout le royaume d'Israel, opposé à celui de Juda; Ps.78. 67, Ez. 37. 16-19. Aussi pour toute la nation d'Israel : אולַר תַחַנַן תַר שׁאַרִירת יוֹפַף Amos S. 18, peut-être Dieu aura-t-il compassion des restes de Joseph. -2º Joseph, fils d'Asaph, I Chr. 25. 9. – 3° Joseph, prêtre , Néh. 12. 14.— 4° Esdr. 10. 42.

תְּבְּטְיִר (que Dieu augmente) n. pr. m. Esdr. 8. 10.

אַנְהְי (l'utile, ou Dieu l'aide) n. pr. m. I Ch. 12. 7.

ארי (Dieu son témoin) n. pr. m. Néh. 11. 7. TU, (Dieu son secours) n. pr. m. I Chr. 12. 6.

עָשׁ (י. אָעָשׁ) מ. pr. m. I Chr. 27, 28.

יוֹצָרָק (א. יוֹצָּרָק).

יוֹקִים n. pr. m. I Chr. 4. 22.

יוֹרָה m. (part. de יְּרָהָה). Ce qui arrose, la pluie de la première saison: שַּלְּקְהָה Deut. 11. 14, la première pluie et la dernière pluie, c.-à-d. la pluie de la première et de l'arrière-saison; וּמַבְּקְוֹשׁ בְּעָהוֹ Tér. 5. 24, qui donne la pluie en son temps, les premières et les dernières pluies; selon quelques-uns, aussi איר, Prov. 11. 25 (v. l'exemple à בַּיִּה Hiph.)

חרות n. pr. m. Esdr. 2. 18.

'?' (que Dieu instruit) n. pr. m. I Chr. 5. 13.

יוֹרֶס (Dieu est élevé) n. pr. Joram, fils de Thoé, roi de Hamath, II Sam. 8. 10. (בְּדּוֹנְס I Chr. 18. 10.)

יוֹשֵׁב חֶסֶר (à qui on rend hommage)
n. pr. m. I Chr. 3. 20.

יוֹשְבְיָה (Dieu le place) n. pr. m. I Chr. 4. 35.

ת ישׁיף n. pr. m. I Chr. 4. 34.

יוֹשֵׁוְיֵה (Dieu l'élève) n. pr. m. I Chr.

Dṇn (Dieu est intègre) n. pr. 1º Jotham, fils de Gédéon, Jug. 5. 5.— 2º Jotham, roi de Juda, fils d'Osias, Il Rois 15. 32.

יהֵר et יהֵר (part. de יהֵר). 1° Ce qui reste, le restant, le profit, avantage : וְאָת־יִּתִּיהַר הַחַנְרַמְטּ I Sam. 15. 15, et nous

ילְּהֶרֶת f. (ce qui pend par-dessus), spécial. avec הַלְּהָבֶּר בּלִּדְהָבֶּבְר Exod. 29. 13, ou הַלְּהָרָת בַּלְבָּר 27, יחָבֶּר הַלְּבָר בּלְיהָלָבִר בּלְרָה הַלְּבָר 10, la partie de graisse, la membrane qui enveloppe le foie, ou le

diaphragme.

יְיָאֵל n. pr. m. I Chr. 12. 3. ייָר n. pr. m. Esdr. 10. 25. ייִר n. pr. m. I Chr. 27. 31. ייִר n. pr. m. I Chr. 8. 18.

בל אָשֶׁר: (יָבֶם vy Penser, méditer (v. בַּלָּי, בּיָבֶּי בּּיָבְּשׁרִּח Gen. 11. 6, tout ce qu'ils ont médité, qu'ils ont dessein de faire.

אר Armer: סוסים מיתנים (keri) Jér. 5. 8, des chevaux bien bâtis (armés d'organes génitaux très forts, cheth., v. à אין Hoph.).

יוניה (ע. יוניה).

לא רְחְצֵּרְגּ בֵּיְזֶלֵּ Sueur: לא רַחְצָּרִגּ בַּיִזְלֵּבְּ Ez. 44. 18, ils ne se ceindront point étanten sueur, ou avec ce qui excite la sueur, ou à l'endroit où l'on transpire facilement.

וֹרֶרְח : וֹלֶרְח I Chr. 27. 8, de la famille (ou de la ville) de Jezrah.

יְרְרְיָרְ (Dieu l'éclaire) n. pr. m. 1° I Chr. 7 3. — 2° Néh. 12. 42.

חרטאל et ארת (planté de Dieu)

ח. pr. 1° Ville de la tribu d'Issachar,

Jos. 19. 18; בְּפֵי יִוּרְשָׁאל Osée 1. 4, le

sang de Jizréel (que Jéhu y a versé);

לעשל בור און איני ביול יוֹם יוַרְשָׁאל

Jos. 17. 16, dans la vallée

de Jizréel; בְּפֵּים יִוֹרְשָׁאל

car grand sera le jour de Jizréel (la ca-

tastrophe qui aura lieu en cet endroit); selon d'autres: אביייי est un nom donné à Israel, quand ils sont dans la captivité, de איייי disperser: le jour du bonheur d'Israel sera grand; de même רַנִישׁ בְּיִשׁ אַרַייִּייִי עָּצָּלִי 2. 24, et ceux-ci exauceront Jizréel (l'endroit, ou la nation d'Israel); אַרִייִייִיִּיִּשְׁאַלִּיי I Rois 21. 1, אַרִּיִּיִּשְׁאַלִּיי fém., I Sam. 27. 3, de Jizréel. — 2° Ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 56. — 3° Jizréel, fils du prophète Osée, Os. 1.4.—4° Jizréel, fils d'Etam, I Chr. 4.3.

לְתְּרֵל (fut. תְּחָדֵי) Être uni, s'unir: Gen. 49. 6, que ma gloire (ou mon âme) ne s'unisse, ne s'associe à leurs conciliabules; בְּאָרְ תְּחָדִי אָנְאָר 15. 14. 20, tu ne seras pas réuni à cux, ou comme un d'eux (v. תְּחָדִי et וְחָדָי).

Pi.: יְתֵד לְבֶּבִי Ps. 86.11, réunis mon cœur (les affections de mon cœur); מְמֵדְּיִרִים שְׁמוֹ בֶּרֶב וְבוֹקר. Rituel, qui prononcent, publient, l'unité de son nom matin et soir (v. אָחָד.).

1º Subs. m. Unité, concorde: יחבה לי שליבם לבב לנחר I Chr. 12. 17, mon cœur sera avec vous pour la concorde (je ferai alliance avec vous). — 2º Adv. Ensemble, en même temps: ו לא נְשָׁאַרוּ־בֶם שָׁנָרָם רְחֵוּד I Sam. 11. 11, sans qu'il en demeurat seulement deux ensemble; en même temps : מַּיָּמָלֹּהּ וו שבעמים יחד II Sam. 21.9, tous les sept moururent en même temps ; יְנְיֵע בֶּל־בָּשֶׂר Job 34. 15, toute chair périrait en meme temps; יָחַר שִׁבְטֵּר יִשְׂרָאֵל Deut. 33. 5, les tribus d'Israel toutes ensemble; sans subst.: יַּחָב כַלַּר יַחְסַלַאִּין Job 16. 10, tous ensemble ils se sont assembles contre moi (v. אַפָל Hithp.); יבוד לא ירוֹפֶם Osée 11. 7, ensemble ils n'élèvent leurs cœurs, c.-à-d. personne n'élève son cœur (vers celui que les prophètes invoquent). - Tout, entière-יביף פאבוני נוַבְשוני נַחַר סְבִיב : ment 10. 8, tes mains m'ont formé, m'ont façonné, entièrement, tout autour, elles ont arrangé toutes les parties de mon corps ; יַחַר אַנֹּבְי Ps. 141. 10, moi je suis scul ou intact; selon d'autres,

se lie avec ce qui précède : ils tomberont dans le filet tous ensemble.

יחְרָיוֹ et יחְרָיוֹ adv. (v. יחָדִי) Ensemble, en même temps : ולא יכלו לשבח יחדו Gen. 13. 6, ils ne pouvaient pas subsister ensemble: יַרָּיָרוּ הַשָּׁרם אַל־ראשׁוֹ Exod. 36, 29, et les deux (ais) se joignaient ensemble en haut; בָּשֶׁלוֹם יַיְדְיַהַי אשתבה ואישן Ps. 4. 9, en paix je me couche et je m'endors en même temps, c.-à-d. de suite, ou sans peur avec eux, au milieu d'eux; tous: יחשר נאלחר Ps. 14. 3, tous ensemble se sont cor-מד יחדר מקר למן: rompus, sont pervertis אלפחד Job 24. 17, car le matin est pour eux tous comme l'ombre de la mort; l'un contre l'autre : בּר־יִנְצַבּ אֲנָשִׁים רַחָהָי Deut. 25. 11, quand des hommes ont ensemble un démélé, qu'ils se querellent l'un l'autre; זיָרָיי Jér. 46. 12, 21, 49, 3,

ייאל (l'allié) n. pr. m. I Chr. 5. 14. ליקדיאל (réjoui par Dieu) n. pr. m. I Chr. 5. 24.

יְחְרְיִהְן (réjoui par Dieu) n. pr. m. 1° I Chr. 24, 20. — 2° 27, 30.

יְחַוְאֵל (Dieu le conserve en vie) n. pr. m. I Chr. 29. 14.

יחור 'm. Unité, Rituel (v. מ יחור 'm. Unité, Rituel (v. מ יחור).

תוואל (qui contemple Dieu) n. pr. m. I Chr. 6. 16, et plusieurs autres.

יחויה (qui contemple Dieu) n. pr. m. Esdr. 10. 15.

Jehezkéel, fils de Busi, le prophète Ezéchiel, Ez. 1. 3.

יחוֹלֵיה (v. הוֹלִיה).

חוקיהו n. pr. m. 11 Chr. 28. 12.

ורה (Dieu le ranime) n. pr. m. I Ch. 9. 12.

לְתִיאֵל (Dieu le conserve en vie) n. pr. Jehiel, fils du roi Josaphat, II Chr. 21. 2, et plusieurs autres; n. patron. בתיאלי I Chr. 26. 21.

יְחִיר m. (fém. יְחִיד, rac. יְחִיר (fém. יְחִיר, rac. אָד-וּמְּהָּ Gen. אַד-וְמִּיְרָהְ אָבִיר, יְחִירָה (gen. 22.2, ton fils unique;

יְחִירָה subst. f. La vie, l'âme : מָנֶר יְחִירְחִי Ps. 22. 21, (délivre) mon âme, ma vie, de la puissance du chien (des barbares).

בּיִר מוֹן. m. (rac. יְחָל). Attendant, espérant : מוֹב וְיְתִיל וְדִּיְסָם לִּחְשׁוּשֵׁת הַי Lament. 3. 24, il est bon (d'être) espérant et attendant en silence le secours de l'Éternel (d'espérer et d'attendre, etc.).

'M' Attendre, espérer (v. 5m 3°): Kal inusité. Pi. 1º Espérer : מחיבותי קר אַרַחַל Job 6. 11, quelle est ma force pour que j'espère (pour pouvoir espérer); avec לי: לי Job 29. 23, ils m'attendaient, me souhaitaient, comme (on attend) la pluie; ווארתיליו לאור 30. 26, j'espérais la lumière; avec יחל ישראל אלדיר : אל Ps. 130. 7, espère Israel en Dieu ; יָאֶל־זְרֹעָר יְיַחֵלוּן ls. 51. 5, ils attendent mon bras. -2º Faire esperer: על אַשֶּׁר יַחַלְּחָנִי Ps. 119. 49, (la promesse) qui a été mon espérance (littér. en laquelle tu m'as fait esperer); יְיָחֵלֹּהּ לְקַיֵּם דָּבֶר Ez. 13. 6, ils faisaient espérer, ils assuraient que leur parole (prophétie) s'accomplira.

Niph. (סְׁתָּהֶל עֹּר שַׁבְּעָּה: (יִיְחֵל (מְּתָּל עַּר שַׁבְּעָה: Gen. 8. 12, il attendit encore sept (autres) jours; קּמִיל בּד עַּהְלָּה Ez. 19. 5, lorsque (la mère) vit qu'elle attendait toujours, c.-à-d. qu'elle a été déçue de ses espérances (ou: de rɨţn, qu'elle était sans force, impuissante).

Hiph.: לארבני לפים תותל I Sam. 10. 8, tu attendras pendant sept jours; לארבני

אָתִילָּח לְּמֶבֶּיְהְ II Sam. 18. 14, je ne veux pas attendre ainsi (oisif) devant toi, ou attendre que tu agisses (je veux agir moi-même); יְבִירְבֶּם Job 32. 11, j'ai attendu en écoutant vos paroles (je les ai écoutées jusqu'à la fin); יְבִּירִים Ps. 42. 6, espère en Dieu.

בְּקְלְאֵל (qui espère en Dieu) n. pr. Jahléel, fils de Zabulon, Gen. 46. 14; n. patron. אַלְאָל Nomb. 26. 26.

ביי (même signif. que מיים I Rois לבוי I Rois ל. 1, et il ne pouvait se réchausser, rien ne pouvait lui tenir chaud; מיי ביים Deut. 19. 6, car son cœur est chaud, il est en colère; אווים ביים Gen. 30. 39, (pour מיים) les brebis surent en chaleur (conçurent); ומיים 30. 38, et pour qu'elles conçussent.

Pi.: בְּעֵר נְחֵם תְּעֵר נְחֵם Gen. 31. 10, au temps où les brebis entrent en chaleur (conçoivent); אַנְרְלְּחָה בַּמְּקְלְּוֹח 30. 41, afin qu'elles concussent en regardant les branches; aussi de la femme: אַבְּחַבְּיִּר אָבִּר Ps. 51. 7, et ma mère m'a conçu dans le péché (Viph. v. מַחַם).

אַרְם m. (rac. יְּמָהָי). Nom d'un des animaux qu'il est permis de manger, Deut. 14. 5, espèce de cerf à peau rougeatre, le daim (?).

יְחְמֵי (que Dieu protége) n. pr. m. I Chr. 7. 2.

אָתָר adj. Qui a les pieds nus: יְּדְיָּא II Sam. 15. 30, il allait nu-pieds; מְנְצִי רַנְּלֵּךְ מִיְחֵלְּ Is. 20. 2, allant tout nu et nu-pieds; מְנְצִי רַנְלֵּךְ מִיְחֵלְּ Jér. 2. 25, empêche que ton pied ne marche tout nu.

תְּצְאֵל (a qui Dieu donne sa part) n. pr. Jahziel, fils de Nephthali, Nomb. 46. 21; בְּרְצִראֵל 1 Chr. 7. 13; n. patr. יַרְצָאֵלָר Nomb. 26. 26.

יְחַר (אָנָתר (ע. אָנָתר : (אָנָתר (אַנְר : Tarder (ע. אָנָתר : Yarder (נייֹתֶר) mais il tarda au delà du temps (que le roi lui avait marqué).

יחש m. Dénombrement des ancêtres, généalogie : נַאַכְּיָא מַמֶּר תְיַחַש Néh. 7. 5,

et je trouvai un livre, un registre généalogique; de là le verbe

n. pr. m. I Chr. 4. 2.

עני (v. בים) seulem. au fut. ביי et ישבי (une fois יְבֶּב,). 4° Etre bon : אמון פוא אמון Nah. 3. 8, serais-tu meilleure que No la grande, la populeuse, Alexandrie ou Thèbes en Egypte (?); למבן ריטב־לי Gen. 12. 13, pour qu'il m'arrive du bien (que je sois traité avec bonté) ; באשר וייבב לה 40.14, quand tu seras heureux. — 2º Paraître bon, plaire : נייקבוּ דְבְרֵיהֶם 34. 18, leurs paroles plurent ; ומיטב חזערת בעיניו Esth. 2. 9, la jeune fille lui plut; יַיִּיפֶב הַיָּבֶר למבר השר 3. 14, ce conseil plut à Haman; avec בי משור פר Ps. 69. 32, et cela sera plus agréable à Dieu que (le sacrifice) d'un jeune taureau. -3º Avec בלב Etre content, joyeux : בייטב Ruth 3. 7, il était content, gai ; בים ביים ביים ביים Eccl. 7.3, car avec la tristesse, le souci sur le visage, le cœur est content (l'esprit est calme, serein).

Hiph. (בִּיִּיִיב fut. בִּיִּיִיב). 1° Bien faire: חַרְּיִּיִיבוּ בַּרְיִּאֲשֶׁר דְּבָּרוּ 5. 25, ils ont bien parlé dans tout ce qu'ils ont dit; חַיִּבְּבְּהְ לְרְאוֹת Jér. 1. 12, tu as bien vu; אֵיש פֵּיבְיב לְנִנְן Sam. 16. 17, un homme qui joue bien (de la harpe); sans לו מִיִּיבְר נְנֵן זְּנֵן Sam. 16. 16, joue bien (des instruments); l'inf. בַּיִּיִּדְבֵּר souvent d'adv.: שְׁיִּבְּלָּתְּ הַיִּישׁב Deut. 13. 15, et après que tu auras bien interrogé;

באר האכם Deut. 27. 8, (tu écriras) distinctement et bien, (nettement); me חיטבר דרכה Jer. 2. 33, pourquoi te parer, t'embellir, ou te justifier, littér. pourquoi redresses-tu ta voie, ou justifies-tu ta conduite לַחַיפִיב לּהַרָּבְלּוּ לָחַיבְיב לּהַ 13. 23, (alors) vous pourriez aussi bien faire, bien vous conduire. -2º Faire du bien à quelqu'un : ילְאַבְּרֶם חדשיב Gen. 12. 16, et il fit du bien à Abram ; מַינטב אַלּחִים לַמִילְּהֹיז Exod. 1. 20, Dieu combla de biens ces sagesfemmes; avec l'acc.: למישבה Deut. 8. 16, pour te faire du bien; ראלמנה לא ברב (p. בשה Job 24. 21, et il ne fait point de bien à la veuve; avec by ! קדיב אַיטיב עשה Gen. 32. 13, je te comblerai de biens. — 3º Avec => Se régaler, se divertir : הַבָּח מֵיכִיבִים אַת־לָבָם Jug. 19. 22, pendant qu'ils se régalaient. — 4º Arranger, accommoder: בחיפיבו אַז־תַּוּבוֹת Exod. 30. 7, lorsqu'il accommodera les lampes ; מַרַישַׁב אָתד ਸਾਈਨ II Rois 9. 30, elle s'arrangea, se para la tête. — 5° Comme Kal 1° et 2°: חלוא רְבֶרֵי יִיִטִיבוּ Mich. 2. 7, certes mes paroles sont bonnes, favorables; קר יַיִּפָב אַל אָבִי I Sam. 20. 13, s'il plait à mon père.

יְּטָב chald. (même signif.): יּבְּה וְיָב בְּּבֶּח Esdr. 7. 18, et ce qui te plaira à toi et à tes frères.

יְּטְבֶּהְ (bonne ville) n. pr. d'un endroit, Il Rois 19. 21.

לְּטְבְּחָהְ (bonne ville) n. pr. d'un endroit dans le désert, Jetebatha, où il y a beaucoup de torrents, Deut. 10.7.

יוֹטְה (l'inclinee) n. pr. Jutta, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 55, 21. 16.

Gen. 25. 15. — 2° Ses descendants, les Ithuréens, I Ghr. 5. 19.

לביני m. (const. בין, avec suff. ביני.).
Vin: תבימי אל-בירו וייין: Cant. 2. 4, il
m'a conduite dans la maison du vin
(du festin), ou dans le cellier (ou : le
temple où on offre du vin en libations);

(Kal inusité). Hiph. Exposer, justifier, prouver, convaincre, reprendre, reprocher, punir : אַה־דָּרֶכֵי אַל־פַּנִיד אובית Job 13. 15, seulement j'expliquerai, je défendrai ma conduite devant lui ; יחוברתו עלי הורפתו 19. 5, et si vous exposez contre moi mon humiliation, si vous voulez prouver ma honte, prouver que je suis coupable ; יָתְיַנֵה אֵרָן לאיוב מוביוז 32. 12, aucun (d'entre vous) ne peut convaincre Job; avec ל : הוֹכָח Prov. 9. 8, reprends le sage et il t'aimera ; sans régime : שֶׁנָאוּר בשטר מוברת Amos 5. 10, ils ont hal celui qui les reprenait, moralisait, dans les assemblées ; יְחוֹכָתַ אֶר־אָבִימֶלָן Gen. 21. 25, et Abraham fit des reproches à Abimelech; אַתְּכָם יוֹכְּתָּ עִינְכָּת Job 13. 10, il vous le reprochera sévèrement, il vous condamnera; אַשָּׁבֶּר אלות לכיתש אלות Job 5. 17, heureux l'homme que Dieu punit, corrige; ->x Ps. 6. 2, ne me punis pas dans ta colère. — Juger : רלא־למשׁמִים אַנְיִי יוֹכְּיִתְ Is. 11. 3, il no jugera pas sur ce que ses oreilles entendent, sur un ouï-dire; יְהוֹיְבִיחַ לְּעָמִים רַבִּים 2. 4, il prononcera le jugement de beaucoup de nations; ויוֹכִיחוּ מֵּין שָׁנֵינוּ Gen. 31. 37, qu'ils soient juges entre nous deux. — Discuter : והוֹכַת אַל־אַל אַתְּפָץ Job 13. 3, et je désire discuter avec Dieu; אַלוּהָ לַנְבֵּר עִם־אַלוּהָ 16. 24, l'homme peutil discuter avec Dieu? ou : si l'homme pouvait se justifier devant Dieu. -Destiner : אֹחָת חֹבָתְהָ לְצַבְהָּךְ לִיצְחָק Gen. 24. 14, (que cette fille soit) celle que tu as destinée à ton serviteur Isaac; יי חים חשמח אשר־הים יי פין די חים חים אשר־הים יי 24. 44, c'est la femme que Dieu a destinée au (fils de mon maître).

Hoph. Étre puni, châtié: יְרוּצְבֵּח בְּפֶּבְאוֹב Job 33. 48, et il est châtié par la douleur (qu'il souffre) dans son lit.

Niph. to Comme Hiph.: ישׁר נוֹכָּח Job 23. 7, alors (il verra) qu'un homme juste plaide (se justifie) devant lui. — 2º Passif: יְצָּח כֵּל וְנִיכְּחָה Gen. 20. 16, ou ce sont encore les paroles d'Abimelech à Sara: et devant tous les autres tu seras justifiée, ou de Moise: mais malgré tout cela elle (Sara) a été punie; d'autres l'expliquent comme rip: tu peux te présenter (sans crainte) devant tous.—3º Discuter: יִּבְּיִבְּעָּרְנִיבְּעָרִ וְנִיבְּעָרִ וְנִיבְּעָרִ וְנִיבְּעָרִ וְנִיבְּעָרְ וִנְבְּעָרָ וְנִיבְּעָרְ וִנְבְּעָרָ וְנִיבְּעָרְ וִנְבְּעָרָ וְנִיבְּעָרְ וִנְבְּעָרְ וִנְבְּעָרְ וְנִיבְּעָרְ וְנִבְּעָרְ וְנִיבְּעָרְ וְנִבְּעָרְ וְנִבְּעָרְ וְנִבְּעָרְ וְנִיבְּעָרְ וְנִבְּעָרְ וְנִבְּעָרְ וְנִבְּעָרְ וְנִיבְּעָרְ וְנִבְּעָרְ וְנִיבְּעָרְ וְנִבְּעָרְ וִבְּעָרְ וְנִבְּעָרְ וְנִבְּעָרְ וִבְּעָרְ וִבְּעָרְ וְנִבְּעָרְ וּנְבְּעָרְ וּבְּעָרְ וּנִבְּעָרְ וּנִבְּעָרְ וּנִבְּעָרְ וּתְרְיִי וּנִיבְיִי וּנְבְּעָרְ וּנְבְּיִבְ וְנְבְּבָּעְרְ וִבְּבְּעָרְ וְנְבְּבָּעְר וּנְבְּעָרְ וּנְבְּעָרְ וּנְבְּעָרְ וּנְבְּעָרְ וּנְבְּעָרְ וִבְּיִי וְנִיבְּעָר וּנְבְּעָרְ וּנְבְּעָר וּנְבְּעָר וּנִבְּי וּנִי וּנִבְיִי וְיִי וּנְבְּעָר וּנְבְּיִי וְיִי וּבְּיוֹי וּנִי וּנִייְ וּנְיִי וּנְיִי וּנְיִי וּיִי וּנְיִי וּנְיִי וּנְיִי וּנְיִי וּנְיִי וּיִי וּנְיִי וּבְּי וּנְיִי וּיִי וּנְיִי וּיִי נִייִי וּיִי וּיִי וּיִי וּיִי וּיִי נְייִי וּיִי וּיִי וּיִי בְּיִי וּיִי וּיִי וּיִי בְּיי וּיִי בְּיי וּיִי וְיִי וּיִי בְּיִי וּיִי בְּיי וּיִי בְּיוּ וּבְיי וּיִי וּיִי בְּיי וּיִי בְּיי וּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיוּי נִייְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי נִייְי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְיִייְייִי בְיִייִיי בְּיִיי בְּיִיי בְייִיי

Hithp:: רְמִבּירְשְׂרָצֵל יְרְתְוַמָּח Mich. 6. 2, et il veut entrer en discussion avec Israel.

יְכִילְיָהְ (Dieu se montre puissant à elle) n. pr. Jechelie, mère du roi Ozias, II Chr. 26. 3; cheth. רְכָלְיָה, et II Rois 18. 2, בְּלְּהָה.

לְיָרִי, (Dieu le soutient) n. pr. 1° Jachin, fils de Siméon; n. patron. יְבִּרְיָּרָ, Nomb. 26. 12. — 2° Nom que Salomon donna à la colonne placée à droite dans le vestibule du temple; que le temple soit solide, qu'il dure (?), I Rois 7. 21.

יָבֹל (rarem. יְבֹרֹל, fut. אָבָר, inf. הָבֹל et רבולח) 1º Pouvoir, souffrir, supporter, avoir la permission : absol. ילא הכלף Exod. 8. 14, mais ils ne purent pas; שניל מונל Job 42. 2, suivi de l'acc.: ברכל מונל que tu peux toutes choses; du gérond.: ולא יַכְלוּ לְשֶׁבֶּח יַחְהֶּוּ Gen. 13. 6, ils ne pouvaient pas subsister ensemble: ילא־רַכלר אַחַיר לַכְּטוח אחוי 45. 3, mais ses frères ne purent lui répondre ; de l'inf.: ויבלח עשד Exod. 18. 23, alors tu pourras suffire, le supporter; d'un autre temps : ציכבה אובל וראיחי Esth. 8. 6, comment pourrais-je voir? לאראוכל אָון וַכָּצָרָת Is. 1.13, je ne supporte pas l'iniquité (dans votre cœur) et votre assemblée (pour m'adorer); אוֹחוֹ לֹא אוּכָל Ps. 101. 5, je ne souffrirai pas un tel homme,

je ne soussrirai pas sa société; de même: אַרְבֵּע לֹאִרתּנְעָל אַרְבַּע לֹאִרתּנָל Prov. 30. 21, et (sous) contre les quatre elle (la terre) ne pourrait tenir, elle ne pourrait les supporter; בְּיבִיל לֹאַ יִּנְכָּל אַ יִּנְכָּל אַ Osée 8. 5, jusqu'à quand ne pourront-ils (se décider) à l'innocence, devenir innocents, purs? בַּיבִּל הַבְּעַבְּרִם בַּעַל לֹאַכל Gen. 43. 32, car il n'est pas permis aux Égyptiens de manger (avec les Hébreux); בּיבִּל לַאֲבֵל לַאֲבַל לַאֵבל לַאַבל לַאַבל לַאַבל (une pourras (il t'est défendu de) manger (dans les villes, etc.).

* Aboth, il se pourrait, on pourrait croire.

יְבֶל et יְבֶל chald. (fut. יְבֶל et יְבֵל et יְבֵל chald. (fut. יְבֶל et יִבְל et יִבְל même signif. que יְבָל héb.: אָדְי בְּלָת לְּמִלְאֵ יְבָל puisque tu as pu chaptire co mystère; יְבָל לְחַשְׁשָּלָת בְּלֹלְץ יִבְל לְתַשְׁעָלָת לְלֹלְן adécouvrir co mystère; יְבָלְת לְלֹלְן 134, qui peut humilier; יְבָלָת לְלֹלְן 7. 21, et elle avait l'avantage sur eux.

יְבָּנְיָה (v. יְבָּנְיָה). (יְבִּינְיָה).

2º Du père, engendrer: יכוש ילר אחר קבריר Gen. 10. 8, et Chus engendra Nemrod ; צור רְלָרָהְ חָשִׁר Deut. 32. 18, tu oublies, abandonnes, (le roc) Dieu qui t'a créé ; יָלָאֶבֶן אַתְּ רָלִּדְתָּנִי Jér. 2. 27, (ils disent) à la pierre (leur idole de pierre): Tu m'as crée; אָרָ חַיּוֹם יַלְרָחִיךָ Ps. 2. 7, moi (Dieu) je t'ai engendré aujourd'hui (dès ce jour je t'aimerai comme un père, ou : aujourd'hui je t'ai créé roi). Part. pass. : חילמר הוחר I Rois 3. 26, (celui qui vient de nastre) l'ensant vivant; אָפֶת יְלוּר אָפֶׁת Job 14. 1, l'homme né de la femme ; חרח ללח I Sam. 4. 19, elle était grosse et près d'accoucher (v. ילל).

un enfant?

Pi. אַרְיּבְּרְבָּרְיּתְּ Aider à accoucher: בְּלַבְּרָבְּיִתְּ Exod. 1. 16, quand vous accoucherez les femmes des Hébreux;

part. f. הַבְּיבָּרָתְּ Gen. 35. 17, la sage-femme; plur. הַבְּיבָּרָתְּ Exod. 1. 15, aux sages-femmes.

רבר רוסף פון אישררינור (רולר פון פון רוסף אישררינור לו היא Gen. 46. 27, et les fils de Joseph qui lui étaient nés (en Egypte); ועלדי על הער און 10. 21, et à Sem aussi étaient nès (des enfants); ילרי על הרבי על היא על היא של היא של

אָפָּיִי Gen 50: 23, (les fils de Machir) furent élevés sur les genoux de Joseph; בְּטָרֶם דָּנְדִּים יְלָּדִיּ Ps. 90. 2, avant que les montagnes eussent été créées.

Hiph. יוליד 1º Engendrer (v. Kal 2º): אַתְרֵי הוֹלְרדוֹ אַרדּשׁׁת Gen. 5.4, après qu'il eut engendré Seth; ביולד בנים בנים בנים 3. 18, il engendra des fils et des filles; au fig.: יחוֹלֵיד אַנן Is. 59. 4, et enfanter le crime ; הוֹלָיד אַח־צַוּבְּה אָשֵׁח I Chr. 2. 18, (Caleb fils de Hesrou) engendra avec sa femme Azuba, ou trans. il la rendit enceinte. — 2º Comme Pi.: प्रशा צשׁבְּרַר וְלֹא אוֹלְיד Is. 60. 9, irai-je ouvrir le sein de la mère, sans l'accoucher; c.-à-d. commencerai-je une œuvre sans l'achever? ou dans le sens 1º: n'engendrerai-je pas moi-même? comme la suite : אַבּדְאָנִי הַשּוֹלִיד וְעַצְרְתִּי moi qui donne la fécondité, irai-je fermer le sein, empêcher l'accouchement? וְדִּינֹלְירֶדָה 55. 10, (la pluie) féconde la terre; קרייטל Job 38. 28, qui a créé, produit, les gouttes de la rosée.

Hoph. (inf. מולקתו) Nattre: חים חלקתו היים הליתו היים הליתו Gen. 40. 20, le jour, l'an-niversaire, de la naissance de Pharaon; ברום השלנות אותון Ez. 16. 4, au jour de ta naissance, lorsque tu es venue au monde.

Hithph.: מַרְבְּלְהוּ עֵּלִ־מְשְׁמְחִיתְטּ Nomb. 1. 18, ils firent connaître, ils déclarèrent, leur naissance, c.-à-d. ils se firent enregistrer selon leurs familles (le même que תְּתְּיֵתְשׁ, ע. נְיָתָשׁ).

לְרֵים m. (pl. רְלָּרִים, const. יְלָּרִים et יְלָּרִים 1º Qui vient de nattre, enfant יְמְּרֵיְּלֶּרִים בַּאַרְיִּבְּיִרִם בַּאַרִים בַּאַרִים בַּאַרִים בַּאַרִים בַּאַרִים בַּאַרִים בּאַרִים בּאַרִים בּאַר בּאַרְיִּרִם בּאַר בּאַר

(perfides); aussi des animaux: יְדְרָּבְּעִי בְּלְרֵיקָוּ Is. 11, 7, leurs petits coucheront, se reposeront, les uns avec les autres.

לְרָהְּהְ לֵּרְ אֶת־תַּצְלְּהְּתְּ f. Jeune fille: לְּרָהְּ קמד לִּי אֶת־תַּצְלְּהָתְּ Gen. 34. 4, donne-moi cette jeune fille pour femme; יְלְּרִים וְיִלְרִיתְּ Zach. 8. 5, des garçons et des jeunes filles.

ילור (ילמי adj. verb. Né (comme יללהי): בְּלֵּר (יְלְּמִּר Exod. 1. 22, chaque fils nouveau-né; וְצֵּלֶּה שְׁמוֹת הַיִּעֹּרִים לוֹ בְּירוּשֶׁלָּם (בְּיִלְּיִם לוֹ בְּירוּשֶׁלָם II Sam. 5. 14, voici le nom des fils qui lui furent nés à Jérusalem.

n. pr. I Chr. 4. 17.

קלידי, subst. et adj. m. (const. דְלִּידִי, pl. יְלִּידִי, 1° Né: לְּיִדִי Gen. 14. 14, ses serviteurs nés dans sa maison; קלידי בְּיִה וּמְקִיִּדִי בְּיַהוּ וּמְקִיִּדִי בְּיַהוּ וּמְקִיִּדִי בְּיַהוּ וּמְקִיִּדִי בְּיַהוּ וּמְקִיִּדִי בְּיַהוּ וּמְקִיִּדִּי בְּיַהוּ וּמְקִיִּדִי בְּיַבְּיִּה וּמְקִיִּדִי בְּיַבְּיִּר וְּמִיבְּיִר מְצִינְי הַצְּיִרְ הַצְּיִרְ הַצְּיִרְ הַצְּיִר הַבְּיִר הַבְּיִר הַצְּיִר הַבְּיִר הַבְּיִר הַבְּיִר הַבְּיִר הַצְּיִר הַבְּיִר הַבְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְי בְּיִבְיי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְיי בְּיבְיי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבִי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי הַבְּיבְי בְּיבְיי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיי בְּיי בְּיִיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִיי בְּיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְייִי בְּיי בְּיבְיי בְייִיי בְּיבְייי בְייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְ

לֹלְי, Aller, marcher. Les temps formés de לָּבֶּר sont : Kal : fut. בְּבָּר et בְּבָּר impér. בְּבָּר et בְּבָּר pl. בְּבָר Hiph.: תּוֹלִיךְ בִּרְ רָבָּר impér. בְּבֹר בָּר וֹלְיךְ et בְּבֹר (V. les exemples à בַּבְּר.)

לְּלֵה לְּלֵה Kal inusité, si ce n'est הְּדֶה לְּלֵה I Sam. 4. 19, selon quelques-uns pour לְּלֵהָה, clle était grosse, près de crier (par les douleurs de l'enfantement); mais c'est plutôt l'inf. de רְלֵה près d'accoucher.

תוליל et יְחֵילִיל, וְחִילִיל, et יְתִילִיל, et יְתִילִיל, impér. בַּיִּלְיל, Gémir, pousser des hurlements, se lamenter: הַוֹלִילִיל לבל ווי חיבל השרן: Deut. 32. 40, le hurlement du désert (poussé par les bêtes sauvages qui s'y trouvent), ou au fig. du sifflement des vents.

עלים אָרָם Prov. 20. 25, c'est un piège pour l'homme de dire sans réflexion : Sacré! ceci sera sacré! c.-a-d. de faire des vœux sans savoir s'il est en état de les tenir (v. le même exemple à בּלֹבּים ''.

The maladie de peau; chez l'homme: la gratelle ou dartre, Lévit. 21. 20; chez l'animal: le farcin, Lév. 22. 22.

'לְלֵּא Apprendre : בְּלָא בַלָּים Aboth, et celui qui n'apprend pas.

אין אין m. Une espèce de sauterelle ou hanneton: אָלֶם פְשֵׁט וַיְּלֶם Nah. 3. 16, (comme) la sauterelle, ou un hanneton, qui ouvre ses ailes et s'envole (v. שַּׁיִּטְּי, יְּהַעָּרְ אָבֶל תַּיְּלֶם Joel 1. 4, et ce que la sauterelle avait laissé, le hanneton l'a mangé.

בלקוש m. (rac. לְּמָשׁ Poche, sac: בּלְקוֹשׁ I Sam. 17.40, et dans la poche, ou sa panetière.

7. 12, suis-je une mer ou un monstre marin? בידתוא על־נְעִים יְסְרָה Ps. 24. 2, car c'est lui qui a fondé la terre audessus des mers; מר אווי Nomb. 34. 11, la mer de Cenereth (lac de Genesareth); מים משלח ; 34. 12, la mer salée; רב הערבה Deut. 4. 49, la mer du désert, פנים השקד ליבו Joël 2. 20, la mer d'Orient, la mer Morte; pao en Exod. 18. 4, la mer Rouge ; ים־מצרים Is. 11. 15, la mer d'Egypte; biran ban Nomb. 34. 6, et קירון Deut. 11. 24, la mer Médi- . terranée. (Aussi quelquefois d'un grand fleuve: du Nil, Nah. 3. 8; de l'Euphrate, Is. 27. 1, Jer. 51. 36; may בתנים ביבים Ez. 32. 2, (Pharaon) tu étais comme un dragon, ou comme un crocodile dans les mers, les bras du Nil; mais dans tous ces endroits on peut aussi laisser au mot er son sens premier de mer.) — 2º La mer Méditerranée étant à l'ouest de la Palestine, p est aussi l'ouest, l'occident; בתריבם Exod. 10. 19, un vent d'ouest; לְּמָצְּרִיָּם 27. 12, du côté de l'occident; יַּבָּד וָקַרְבָּי Gen. 28. 44, vers l'occident et vers l'orient; mp 12. 8, (Bethel) à l'occident; מְיָם לְעֵיר Jos. 8. 12, à l'occident do cette ville. — 3° חשה בים La mer de cuivre, l'endroitau temple où les prêtres se baignaient, II Rois 25. 13, I Chr. 18. 8.

בּיִבְּי chald: (emphat::מָּבֶּי). La mer : בְּבָּיא רַבְּא Dan. 7. 2, sur la grande mer (v. à יְדִי chald.).

קלאלם (jour de Dieu) n. pr. Jemuel, fils de Siméon, Gen. 46. 10. Le même, אמים Nomb. 26. 12.

ימים et ימים (v. מות).

שִׁשׁר פָּצָא (מִרֹחַ חַפִּר m. pl.: קפֿר בּפּר פָּר מַר (c'est cet Ana) qui, étant dans le désert, a inventé, a le premier fait produire des mulets (en accouplant les chevaux avec les ânesses); selon les autres : qui a découvert des eaux chaudes, thermales (par analogie avec מַּבְּיִר (וְּבִּיִּר selon d'autres : qui a rencontré les Emim (les géants, comme מַבְּיִר Gen. 14. 5).

קימים (colombe!) n. pr. Jemima, fille de Job, Job 42, 14.

"P' subst. m. Le côté droit, et adj. droit: שיק חופרן Lev. 7. 32, la cuisse ou l'épaule droite; בין יפין I Sam. 11. 2, l'œil droit; יִשְׁרָאֵל אַח־רָסָינוֹ Gen. 48. 14, Israel (Jacob) etendit sa (main) droite; ברר ימיני Ps. 73. 23, ma main droite; על־ינטין מרחח יקוטו Job 30: 12, à ma droite s'élève la couvée, c:-à-d. la jeunesse, ou la populace s'élève avec insolence contre moi; פיפין I Rois 7. 39, à droite; אל יסין I Sam. 23. 24, סרמרן Gen. 48. 13, ליסין Neh. 12. 31, tous: à droite, au côté droit, d'un homme ou d'une chose ; צל־דַזִּיְמִין II Sam. 2. 19, חַיָּמִין Ez. 1. 10, חַיָּמִין Gen. 13. 9, et יְמִין Nomb. 20. 17, vers le côté droit; בריבעמד ליפין אביון Ps. 109. 31, car il se tient à la droite du pauvre (le soutient, le protége); שֶׁב לִימִינִי 110. 1, assois à mon côté droit (comme un ami), ou : attends le secours de ma main droite; מְּיִירִידְהָּ צַּל־אִישׁ יְמִינָהְ Ps. 80. 18, étends ta main sur l'homme de ta droite (que tu aimes, que tu protéges); ימין שָׁקר 144,11, et leur droite est une droite pleine de mensonge, c.-à-d. leur appui, leur secours, est trompeur; ou bien: leur serment (en élevant la main droite) est un parjure ; יְמִין תַּדְּיר II Sam. 24. 8, à droite de la ville (au midi); פיפין דַיִּשְׁיפוֹן I Sam. 23. 19, au midi du désert; צמון וימין Ps. 89. 43, le nord et le midi (במרן est tantôt m., tantot f.).

נְשִׁין n. pr. Jamin, fils de Simeon, Gen. 46. 10; nom patron. יְמִינִיר Nomb. 26. 12.

על צְּדְּךְּ : יְמִירְ comme עֵּל צְּדְּךְּ : יְמִירְ (cheth.) Ez. 4. 6, sur ton côté droit : תְּמֶּרְנִי II Chr. 3. 17, la (colonne) droite. — 2º Nom patr. pour בְּרְיִמִירְיִ I Sam. 9. 1, Esth. 2. 6, un homme de la tribu de Benjamin.

יְמְלָה et מְלְה n. pr. Jemla, père du prophète Michée, I Rois 22. 8, II Chr. 18. 7.

קלֵף! (le régnant) n. pr. Jemlech, un des chefs de la tribu de Siméon, I Chr. 4, 34.

לְּמֵלְ (עִּמְלְי, 1° Aller, se tourner vers le côté droit: יָמָין, 1° Aller, se tourner vers le côté droit: אָמִרְ אָפִר, Gen. 13. 9, si (tu vas) à gauche, j'irai à droite; tu vas) à gauche, j'irai à droite; Ez. 21. 21, recueille-toi, ou décide-toi pour l'un des deux; frappe à droite (ou à gauche); Targg. מֵימְיִנְים וּמְשָׁמְאַלִּים בָּאָבָנִים בּאַבָּנִים בּאַבָּנִים בּאַבָּנִים בּאַבָּנִים וּמִשְׁמָאִלִּים בָּאָבָנִים וּמִשְׁמָאִלִים בּאַבָּנִים וּמִשְׁמָאִלִים בּאַבָנִים וּמִשְׁמָאִלִים בּאַבָּנִים וּמִשְׁמָאִלִים בּאַבָּנִים וּמְיִים וּמְשְׁמָאִלִים בּאַבָּנִים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִים מִּים וּמִים וּמִּים וּמִים וּמִּים וּמִּים וּמִּים וּמִים וּמִים וּמִּים וּמִּים וּמִּים וּמִּים וּמִים וּמִּים וּמִּים וּמִים וּמִים וּמִּים וּמִים וּמִּים וּמִּים וּמִּים וּמִּים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִּים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִּים וּמִים וּמִּים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִּים וּמִים וּיִּים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִּים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִּים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִים וּיִים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִים וּיִים וּמִים וּמִים וּמִּים וּמִים וּיִים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִּים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִּים וּמִים וּמִים וּיִים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִּים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִים וּיִים וּמִים וּמִים וּמִים וּמִים וּיִים וּמִים וּמִים וּמִיים וּמ

יְּמְנָהְי n. pr. Jemna, fils d'Aser, Gen. 46. 17.

יְּמָנִית (le même que יְמָנִית , הַיּנְיִת (יְמָין). Droit, droite: יְמִינְית בַּיְתְּם בַּיְתְּם בִינְיתְם בַּיִּמְנִית (נְיִים בַּיִּמְנִית (keri) II Chr. 3. 17, le nom de la colonne droite (qui était à droite).

n. pr. m. I Chr. 7. 35.

יְמֵר (Kal inusité. Hiph. Changer: אַלְּדִים Jér. 2. 11, une nation a-t-elle jamais changé ses dieux? (ou pour יְמָשִיר, rac. מור.).

Hithp:: וּבְּכְבּוֹרֶם חְתְּיַעֶּרוּ Is. 61. 6, et vous leur serez substitués en gloire, vous aurez leur gloire, ou leur richesse; selon d'autres, comme יְּתְיִאָּבֶּרוּ: et par leur grandeur vous serez glorifiés, elle servira à votre gloire (v. אַבֶּר Hithp.).

קרָה (le désobéissant) n. pr. m. I Chr. 7. 36.

שְׁנֵי (v. מְשֵׁשֶׁי). Hiph.: יְהַשְּׁנִי (cheth.) Jug. 16. 26, laisse-moi toucher (les colonnes).

l'épée énivrée); יְיָם רָחַר Ps. 74.8, nous allons les opprimer, les ruiner tous ensemble.

רְינִי (repos) n. pr. Janoah, ville aux confins d'Ephraîm et de Manassé, Il Rois 15. 29; Jos. 16. 7, איניין.

pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 53.

רְנִייִת, fut. תִּיִּית, fut. יְיִיִּית, fut. יְיִית, part. (جنبر). Placer, mettre, déposer, laisser: ניַנְתַּחוּי בְּגַרְעֵדֶן Gen. 2. 15, il le plaça dans le jardin d'Eden ; אַצַל עַצְטֹתָריו דְּיִידוּגּ אַרוּ־עַצְּטֹרָיי I Rois 13. 31, mettez mes os à côté de ses os ; הַּיִּרתוּ לָכֵם לִּמְשַׁמֵּרַת Exod. 16. 23, réservez-le, gardez-le (pour demain matin); רַבַּנַרו לַּמְנֵר בַּי I Sam. 10. 25, il le déposa devant l'Eternel; וְהַנְיתָם עַל־אַרְטָהָם Is. 14. 1, il les replacera sur leur terre ; בַּנְיּלְתוּוּ בַּבְּלְשֵׁפֵר Lév. 24. 12, on le mit en prison ; דיירה לצרץ וּבְּיִד Is. 28. 2, il jettera (ces eaux), il les fera tomber sur la terre avec force; בייחח ליר Exod. 32. 10, laisse-moi (n'insiste pas auprès de moi); אינני פורון לו לרשון Eccl. 5. 44, (la satiété) ne le laisse pas dormir; לאַר הַנִּיהַ לָּאָישׁ לְצָשָׁקָם I Chr. 16. 21, il ne laissa (ne permit à) personne de les opprimer; בְּגָרוֹ אַבְּלָה Gen. 39. 16, elle garda près d'elle le manteau (de Joseph); selon d'autres tous ces verbes sont de la racine 700 d'une 2° forme du Hiph.

Hoph.: אַרְסְבְּיְתְּה שֶׁם עֵּל־מְכְּנְתְּה Zach. 5. 11, et qu'il y soit placé sur sa base; תְּשָׁה Ez. 41. 11, et seul הַשְּׁתִי vers. 9,

endroit, espace, laissé libre, où on n'a pas bâti (cour).

יְנִיקְּדְּהְ (rac. יְנַבְּקְ.). Jeune branche: אָר ראָשׁ רְיָּרְקּוֹרְיִר מְבָּבְּ אַר ראָשׁ רְיִּרְקּוֹרִין מְבָּבְּ la plus élevée de ses branches naissantes.

אָרָיִ (fut. מְינִים Sucer, teter: מְינִים Job 3. 12, et pourquoi les mamelles (me furent-elles approchées) afin que je tetasse? יוָיִם שְׁיֵרִי אָתִי Gant. 8. 1, qui suce le sein de ma mère (mon frère); אַרָיִבְּקְתְּ חַלֵּב עִיִים וֹיְנִים וֹיִנִם Ls. 60. 16, tu suceras le lait des nations, tu auras leurs richesses; מִינְם וְיִנְם וְיִנְם וֹיִנְם Lob 20. 16, il sucera le venin des aspics; שִׁיִּשְׁ מִינְם יִינְם וֹיִנְם יִינְם בִּיבִם יִינְם וֹיִנְם וֹיִנְם יִינְם בּיבִים יִינְם Deut. 33. 19, ils suceront (comme le lait)] l'abondance des mers (ils s'enrichiront par la pèche ou la navigation).

Hiph. Faire teter, donner à teter: בְּבִּיִרִים וּ Rois 3. 21, pour donner à teter à mon fils; pour donner à teter à mon fils; pour donner à teter à mon fils; Gen. 32. 16, (trente) femelles de chameaux qui allaitaient (leurs petits); בַּבְּיִר בְּיִבֶּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּייִר בְּיִר בְּיִר בְּיִיר בְּיִר בְּיי בְּיִיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִיר בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִיי בְּייי בְּיִייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייִיי בְּייִייִיי בְּייִייִיי בְּייִייִייִיי בְּייִייִיי בְּייִייִיי בְּייִייִיי בְּייִייִייי בְּייִייִייי בְּייִייי בְּייִייִייי בְּייִיייִייי בְּייִיייִיייי בְּייִיייִייי בְּייִייִייי בְּייִייִיייִייִייי בְּייִיייי בְּייייייִיייי בְּיייִייייִייי בְּייִיייִיייִייי בְּייִיייִייי בְּייי

קשוף (une fois אוניבי) m. Un des oiseaux impurs, Lév. 41. 47; oiseau de nuit, hibou ou butor, ibis? יְלַיְבֵּי וְיִנְשִׁוּתְּ וְלַרֶבּ בָּא יַלְיבִי Is. 34. 41, et le hibou (?) et le corbeau y établiront leur demeure.

Pi. 1º Fonder (comme Kal): מבלרו ויסרמי Jos. 6. 26, il la fondera avec (la perte, la mort) de son premier-né, c.-à-d. que son premier-né meure lorsqu'il jettera les fondements (de la ville); ידר זרבבל ישרה חבית חוות Zach. 4. 9, les mains de Zorobabel ont fondé cette maison ; דוניר ישר בציון אבן Is. 28. 16, (pour ישר ישר suis celui qui a mis pour fonder Sion une pierre (selon Kimchi, adj.: je suis le fondateur); רסרת עו Ps. 8. 3, tu as fondé une puissance, une gloire. - 2º Ordonner, decréter : דַּמָּר רָשָּׁר בְּיִרר I Chr. 9. 22, David les a établis par son ordre; פרבן יפר במלה Esth. 1. 8, car le roi l'avait ainsi ordonné.

Pou. pass., part.: יְּמְרִים יְמֶרוֹם אָבֶּנְים יְמֶרוֹח I Rois 7. 10, et c'était fondé sur (les fondements étaient) de belles pierres grandes; יְמֵיב בְּיִל יִי לֹא יְמָר Esdr. 3. 6, quoique le temple de Dieu ne fût pas fondé (qu'on n'en eût pas encore jeté les fondements); יְמֵּר בֵּיה יִי I Rois 6.37, le temple fut fondé.

Hoph. inf.: בל האסר בירודיר Esdr. 3. 11, parce que le temple fut fondé (que ses fondements étaient posés); מדּטָר מדּטָר (le premier, subst.; le deuxième, part.) un fondement ferme, solide.

שף! adj. (v. Pi. 1º de יְסֵר).

רים היים איז בין היים בין מבילה מבי

רְסוֹי תְּנְיְתָּהְ m. Fondement: רְסוֹי תְּנְיְתָּהְ Exod. 29.12, les fondements, le pied, de l'autel; ייסוֹי אָנָה Hab. 3. 13, en découvrant les fondements; plur. רְּטֹנְיִהָּיִהְ I Mich. 1. 6, et je découvrirai ses fondements; et רְשׁנְיִהָּיִה Lament. 4. 11, les fondements (de Sion).

רְסְתְּרֵהוֹ מְחַרְרֵהוֹ Ps. 87. 1, les fondements (du temple) sont, ou la demeure (de l'Éternel) est, sur les saintes montagnes; d'autres expliquent : son fondement, le sujet de ce chant, sont les montagnes saintes (Sion).

י פורִים: m. pl. Douleurs, souffrances: אֲבֶל לֹא צֵל יְדֵי יְשּוּרִים Rituel, mais non par des souffrances.

קרי (נְסָרְ אָרָם לֹא יִיסְקּ Exod. 30. 32, (on) ne la versera pas sur la chair de l'homme, ou pour יוּסָר, pass. de קום elle (l'huile) ne doit pas être versec (v. קסף et קיף).

הסס" n. pr. Jescha, fille de Haran, Gen. 11. 29.

יְּסְמֶּכְיָהוּ (que Dieu appuie) n. pr. m. II Chr. 31. 13.

אָפָן (Kal sculem. le prét. קפָר, part. אַפָּר, Tiph. prét. קיוֹסָר, fut. קינֹסְר, קינֹסְר, קינֹסְר,

avec ז, אַסְיּוֹ, inf. קיסְיֹח, parl. קיסְים) Ajouter, augmenter, répéter, continuer, faire plus, davantage: יָצֵּח־דַוְמִישָׁחוֹ יוֹסָתְּ עַלִּיוּ Lév. 5. 16, et il ajoutera pardessus une cinquième partie; יַסְמָהָּ צֵּל־ אַשֶּׁר שָּׁמְנְתִּי II Chr. 9. 6, tu ajoutes au bruit que j'ai entendu (tu surpasses ta renommée); לאַרהֹפֶת עָלָית וְלֹא חִגְרַע מְשֵּוּה Deut. 13. 1, tu n'y ajou~ teras et tu n'en ôteras rien; יֹסְתְּ דֵּר בליבֶם Ps. 115. 14, que l'Eternel augmente pour vous (les biens ou ses bénedictions); אַל־מַזְטָּהֶיהָ Ez. 23. 14, elle a encore augmenté les excès de sa fornication ; יַּמְמָּה לָגוֹיי Is. 26, 15, tu as augmenté (tes faveurs) à cette nation; לכם תבואחו Lev. 19, 25, pour augmenter, c.-à-d. pour que j'augmente ses fruits en votre faveur; יַרַעָב אַסָתְּ עַלֵּרְכָם Ez. 5. 16, et j'augmenterai la famine sur vous (je vous accablerai par la famine). Avec un autre verbe, continuer à, répéter une action, la faire plus, plus souvent: נְהֹסֶהְ לָלֶנֶת Gen. 4. 2, elle enfanta de nouveau; רַּיַּפֶּהְ שָּׁלָּה 8. 10, il envoya encore une fois; מַּפְׁקָּ לדמר לדמר 18. 29, il continua de parler; יוֹסֶת אָבְרָחֶם וַיִּקַח אָשָׁה 25. 1, et Abraham epousa encore une autre femme; ילאר יספח שוב־אלרו עוד 8. 12, elle ne revint plus à lui; קול נרול ולא יסף Deut. 5. 22, d'une voix forte, et il ne continua pas (de parler), ou : de parler de cette voix; ירוֹם פוֹר פוֹר פונא אֹזר Gen. 37. 5, ils le haïssaient encore davantage; ניאַפָּה שאול לַרא I Sam. 18. 29, Saul craignait (David) encore plus; הנגר רוסת להתלרא Is. 29. 14, je ferai encore plus de merveilles (dans ce peuple); פֿח רַצָּפֶּח רֶי לִּי וכת יסיף Ruth 1.17, que Dieu me fasse ainsi, qu'il y ajoute ainsi, c.-à-d. qu'il me punisse sévèrement, qu'il me traite Nomb. 11. 25, ils prophetiserent, mais ne continuèrent pas (ils ne l'ont fait que ce jour-la; Targg. traduit en sens opposé: ils n'ont pas cessé, ils ont continué toujours d'être prophètes).

Niph. Se joindre, être ajouté : רְשֹׁמָתּ בּמ־דוּא בֶּל־שׁנְאֵרנּי Exod. 1. 10, (de peur

קרבה chald. Hoph. Etre ajouté: יְרֵבה שׁרְבְּה הּהְּטָתוֹר בְּרִי שׁרְבְּה הּהְּטָתוֹר Dan. 4. 33, et une grande puissance me fut ajoutée, je devins plus grand que jamais.

רבים (rarement Kal): part. אַיַּם מִים Ps. 94. 10, celui qui corrige, châtie les nations; יֹפֵר צִיך Prov. 9. 7, qui reprend le moqueur; fut. אַפָּרָם Osée 10. 10, pour ma joie, ma satisfaction, je les punirai.

Pi. (יפרת et יוסף, fut. יוסף, inf. יוסף et פוריים). 1º Corriger en frappant, châtier: יַרָשָּׁרַאּ irk Deut. 22. 18, et ils lui feront souffrir la peine du fouet; אָבִי יָפֶר אָתְכֶם גער ארכם I Rois 12. 11, mon père vous a châtiés avec des verges, et moi je vous châtierai (avec des verges de fer qu'on nomme scorpions); pp Prov. 29. 17, corrige ton fils; וִיְסֶרְתִּר אֶחְכָּם אָה־אָנִי Lév. 26. 28, alors moi aussi je vous châtierai ; בפר הפרנר דה Ps. 118, 18, l'Éternel m'a châtic séverement. - 2º Corriger par des paroles, avertir, exhorter, instruire : הַנֵּח יפּרָהְ רָבִּים Job 4. 3, tu as instruit plusieurs; יְמֶרוּנִר כָּלְרוֹיְתִר Ps. 16.7, (mes reins) mon cœur m'avertit (d'adorer Dieu); ורסרני פלסי Is. 8. 41, il m'avertit afin que je ne marchasse point (dans la voie de ce peuple), ou רָיִּשְּׁרֵנְי fut. du Kal, le dagesch remplaçant le - de la racine; באָשֶׁר רְנַפֵּר אִישׁ אַח־תַּטֹ נֵי אַלּחָיהְ כְּנַפְּרָהְ. Deut. 8. 5, (que) l'Eternel ton Dieu t'instruit, t'élève, comme un homme instruit, clève, son fils; מַנְיְמָּרוֹ לְמָשְׁמֵם Is. 28. 26, (Dieu) l'a élevé, instruit, selon la loi, la justice, ou il (le laboureur) l'a arrangé

selon la bonne manière (comme il faut); אַשְרְיּיִשְּרָחוּ אָשׁר אַשְרִייִשְּרָחוּ אָמָּר Prov. 31. 1, (sentences) par lesquelles sa mère l'a instruit; יַאַרָּחִי וְרִילְּחָם Osée 7. 15, soit que je les aie châtiés, ou que j'aie fortifié leurs bras (j'ai tendu et fortifié leurs bras, Kimchi).

Niph. pass.: דְּנֶּקְרוּ שׁלְּטֵי אָרֶץ Ps. 2. 10, soyez avertis, instruisez-vous, vous qui jugez la terre; דְּנָקְרִי וְרוּשֶׁלָם Jér. 6. 8, corrige-toi, Jérusalem; בְּרִים לֹּאִריִּנֶּסֶר Prov. 29. 19, l'esclave ne sera pas corrigé par des paroles.

Hiph.: אַיְסִירְם מְּשָׁמֵע לְעֵּרְהָם Osée 7.12, je les punirai, comme (les prophètes) l'ont fait entendre à leur assemblée (les ont avertis); רְנִיִּפְרוּ בְּלִרְוּנְשִׁיה בָּלְרְוּנְשִׁיה בָּלְרִוּנְשִׁיה (forme moitié Niph., moitié Hithp.) toutes les femmes seront instruites, averties.

ענית (rac. יְצָּיִם). Pelle: יָצָּיִם Pelle: נְצָּיִרם בּאַר Exod. 38. 8, et les pelles pour enlever les cendres de l'autel.

וְשְׁבֵּי n. pr. m. 1° Jabès, nommé ainsi par sa mère, de בָּבֶּב né avec douleur, I Chr. 4. 9.—2° Nom d'une ville, 2. 55.

אַשֶּׁר רְעִּדוֹ Indiquer, fixer: אַשֶּׁר רְעָדוֹי II Sam. 20. 5, le temps qu'il lui avait marqué, fixé; אָבָּר רְעָדוֹי Mich. 6. 9, et qui l'a décrétée (la punition).—
2º Destiner pour femme: רְאַבּר לְבְנוֹ יִיעָרְטָּוֹי Exod. 21. 9, s'il la destine, s'il la fait épouser, à son fils; אַבְּרָב לְּנִי יִיעָרְטָּוֹי אַבְּרָב אַ פּוֹי וּעַרְטָּר אַ 8, (keri בּיִּוֹי שִׁ 1) à qui elle était destinée (qui se l'était destinée).

Niph. איני דייני דייני דייני איני דייני איני דייני איני דייני דיי

Hiph. Fixer le temps et le lieu pour venir, citer devant le juge: רְאִם־לְּמִשְׁם Job 9. 19, s'il s'agit de justice, qui me fera comparaître? qui me citera? (selon d'autres, qui témoignera pour moi, en ma faveur? v. עָּר יִי יִי יִינִינִי Jér. 49. 19, qui est semblable à moi? qui me fixera un temps pour le combat? qui me provoquera?

Pou. pass.: מוּפְּוֹרִים לְּקְנֵי וֹיִרְּבֶּל Jer. 24.1, (deux paniers) placés devant le temple; בעניה שְנֵיךְה שְנֵירָה בּצָרָיִה Ez. 21. 21, vers où ta face (ton tranchant) est fixée, tournée.

לְעְרְּדְּי, keri (cheth. יְפָהָּר) n. pr. Jeddo, prophète, II Chr. 9. 29.

יְנֶעָה בָּרָד מַחְמַה: Enlever, emporter: וְּיָצֶה בָּרָד מַחְמַה זְּיָב Is. 28. 17, la grêle emportera le re-

fuge du mensonge.

יעוֹאֵל n. pr. 1° Jehiel, chef, I Chr. 5. 7. — 2° Jehiel, père de Guebeon, ou fondateur de la ville de Guebeon, I Chr. 9. 35. — 3° Jehiel, secrétaire du roi Ozias, II Chr. 26. 11.

ייעין (conseiller) n. pr. m. I Chr. 8. 10.

יְעוֹרִים m. pl. Forets: יְיָשְׁנֵּי בֵּרְעוֹרִים keri, Ez. 34. 25, ils dormiront (paisiblement) dans les forets (v. יבר).

י אינילש n. pr. 4° Le prince Jéhus, fils d'Esau, Gen. 36. 18. — 2° Jéhus, fils du roi Rehabam, II Chr. 11. 19.

לאָן: seulement part. du Niph.: אַיּרַיּבּ וּשָּׁי Is. 33. 19, ce peuple barbare, impudent (עני איי), ou ce peuple fort, téméraire, comme יאי, de תַּיַבּי.

י יעויאל n. pr. m. I Chr. 15. 18, vers. 20, אַייאַל.

ח. pr. m. I Chr. 24, 26, 27.

יְעְיֵיר et יְעְיֵיר (que Dieu aide) n. pr. Jazer, ville de la tribu de Gad, Nomb. 32. 35; יָם רַעְיֵר Jér. 48. 32, la mer de Jazer.

יַעִּט (même signif. que קּטָה) Habiller, revêtir : קְּצִיל אָדֶיְבָּהוּ וְעָטָנִי Is. 61. 10, il m'a revêtu du manteau de la justice.

נאט האל יציץ héb.) Conseiller:

part. יְשַׁרְשָׁיז רַשָּׁלִיִּר Esdr. 7. 14, ses sept conseillers.

Ithp. Se consulter : אָרְינֶכּיוּ כֹּל מְרְכֵּי שׁרְינֵכּיוּ Dan. 6. 8, tous les princes du royaume se sont consultés (sont d'avis).

ליצ', (habitant de la forêt, ou : que Dieu anime, éveille) n. pr. Jair, père d'Elchanan, I Chr. 20, 5; II Sam. 21. 19, on lit Elchanan, fils de בַּבְּרַבּאַרָּבָּ Jaaré-Orgim (forêt des tisserands).

1742 (l'affligé) n. pr. Jachan, descendant de Gad, I Chr. 5. 13.

2º Profiter d'une chose: יְּמָנְעִּרְמֵּי Job 21. 15, quel est notre profit, si nous l'implorons? יְמִנְעִּיִּהְי 35. 3, quel en est mon profit plus que de mon péché (que si j'avais péché)? 30. 13, ils ont profité (se sont réjouis) de mon malheur; ou dans le sens 1º: ils ont aidé, contribué, à ma perte.

אָעל, m. (pl. יְצֵלִים). Chamois, chèvre sauvage: יְצֵלִי־סָלֵּב Job 39. 1, les chèvres sauvages (qui habitent dans) les rochers; יְרִים תַּוְבַּרִים לַיְצֵלִים Ps. 104. 18, les hautes montagnes (servent de retraite) aux chamois.

אל, n. pr. Jael, femme de Héber, Kinéen, Jug. 4. 17; ביסי קבל 5. 6, aux temps de Jael, la même, ou le nom d'un juge ou chef avant Debora.

קעלה. Chevrette, chamois femelle: וְיַבְּלֵּחִדְהַן Prov. 5. 19, (et comme) une chevrette agréable.

יַעלָה, n. pr. m. Esdr. 2, 56.

בּעְלֶם n. pr. Jaalam, fils d'Ésau, Gen. 36. 5.

וצ' (rac. אָנֶי, 1º Prep. A cause de: בְּעֵן מְּלְ־תּוֹיְבֶּרְ בְּעֵן מְלִּרְתּוֹיְבֶּרְ Ez. B. 9, à cause de toutes tes abominations; רַעַן מָדּר Agg. 1. 9, à cause de quoi? יַעֵן בַּיִּרִי 1. 9, à cause de ma maison; בַען הַיְרְעָןְהְ אֵלֵי Is. 37. 29, à cause de ta fureur contre moi.

יְעְנָהְ f. La femelle de l'autruche; toujours avec בְּיִנְיִם: בַּרִּח Lév. 11. 16, et l'autruche (un des oiseaux impurs); pl. בְּעִיִּח בְעִיִּח וֹשְׁרָט שִׁם בְּעֹיח בַעִּיִין Is. 13. 21, les autruches y habiteront.

''' n. pr. Jaanaï, descendant de Gad, I Chr. 5. 12.

ענים מַמְדְבֶּר: m. pl. Autruches : בּרְעֵנִים בַּמְדְבָּר Lam. 4. 3, comme des autruches dans le désert.

אָרָי (ful. יושָרָה) Étre las, fatigué: זְרְעָמוּ נְעָרִים וְרְעָעוּ Is. 40. 30, les jeunes gens se lassent et sont fatigués, épuisés; אַבּירִם בְּיַרִיִּים וְרִנְעִי וּשְׁרַים וְרַנִים וּבְיַרִים רְעָמוּ Hab. 2. 13, et les nations se fatigueront pour rien (leurs efforts seront en vain); אל הְיִבְּשָּׁרִים בַּיִּרְיִּבְּעָּשִּׁרִים בַּרִיבְּים בְּעַרִים בְּעַרִּים בְּעַבְּיִים בְּעַרִים בְּעַבְּיִים בְּעַרִים בְּעַבְּיִים בְּעַרִים בְּעַבְּיִם בְּעַבְּיִבְּיִם בְּעַבְּיִבְּיִם בְּעַבְּיִבְּיִם בְּעַבְּיִבְּיִם בְּעִבְּיִם בְּעִבְּיִם בְּעַבְּיִם בְּעַבְּיִבְּיִם בְּעַבְּיִבְּיִם בְּעַבְּיִבְּיִם בְּעַבְּיִבְּים בְּעַבְּיִבְּים בְּעַבְּיִבְּים בְּעַבְּיבִּים בְּעַבְּיבִּים בְּעַבְּיבִּים בְּעַבְּיבִּים בְּעַבְּיבִּים בְּעַבְּיבְּים בְּעַבְּיבְּים בְּעַבְּיבְּים בְּעַבְּיבְּים בְּעַבְּיבְּים בְּעַבְּיבְּים בְּעַבְּיבְּים בְּעַבְּיבְּים בְּעַבְּים בְּעַבְּיִבְּים בְּעַבְּיבְּים בְּעַבְּיבְּים בְּעַבְּיבְּים בְּעַבְּיבְּים בְּעַבְּיבְּים בְּעַבְּיבְּים בְּעַבְּיבְּים בְּעַבְּיבְּים בְּעַבְּיבְּים בּעַבְּיבְּיבְים בְּעַבְיבְּים בּיבְּבְיבְּים בּעוֹירִים בּיבְּיבְים בּעוֹבְיבְּים בְּעַבְּיבְּים בּּיבְּיבְּים בּיבְּיבְּים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְּים בּיבְּיבְּים בּיבְּיבְּים בּיבְּיבְּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבְים בְּיבְּיבְּים בּיבְּיבּים בּיבְיבִּים בּיבְּיבְּים בּיבְּיבְּים בּיבְּיבִּים בּיבְּיבִּים בּיבְיבָּים בּיבְּיבִּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּיבִּים בְּיבְּים בּיבְּיבִּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְּים בּיבְיבִּים בּיבְּים בּיבְּיבְּים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבְיבְים בּיבְּים בְּיבִּים בּיבְּים בּיבְיבְּיבּים בּיבְיבְיבְּים בּיבְיבִּים בּיבְיבָּים בּיבְּים בּיבְיבְּיבִּיבְּיבְּיבִּים בְּיבְּיבִּים בְּיבְבְּיבְּים בְּיבְיבָּים בְּיבְיבְּיבְיבְּיבְיבְיבְּים בְּיבְיבִּים בְּיבְיבִּים בְּיבִּים בְּיבְיבְיבְיבְיבְּיבְיבְּבְיבְּיבְיבְּיבִּים בְּבְיבְיבְּיבְּיבְיבְּיבְּיבִים בּיבְּיבְיבִּים בּיבְ

Hoph. (comme קש). Voler: בְּנְתְ בִּינְתְּ Dan. 9. 21, (Gabriel vola vers moi) d'un vol (tout d'un coup), ou vola avec effort; selon d'autres, entouré d'éclat, de בַּיֵּי briller.

יָּעֶלְ adj. (v. אָדֶּיִים). Las : תַּהַ בְּיִּבֶּם נֹתֵן לַיְּבֶּם (v. אָדֶיּיִם). Is. 40. 29, il donne de la force à celui qui est las, fatigué; לָּמַּאִז אָּדִייָבָּתְ תָּבֶּר ;

50. 4, pour fortifier par la parole celui qui est abattu; קשָׁמוּ ווּשְׁלֵּבְּ II Sam. 16. 2, pour que le fatigué, celui qui est altéré, puisse boire.

יער m. Vol ou éclat (v. דעה Hoph.).

לעץ, (fut. ייצץ) Conseiller, etre d'avis, résoudre, décider, méditer, prédire : פר רעצמר II Sam. 17. 11, mais je conseille, moi, mon avis est; אַרָּאָד וָבָּיאָד reira vers. 15, telle et telle chose יַבֶּץ אַחִירהֹמֶל a conseillé Achithophel, voici le conseil qu'il a donné; בָּר־רֵר צָבָאוֹת רָצֶץ וּפִיר רָמֵר Is. 14. 27, car Dieu Zebaoth a résolu, et qui l'annulera, qui s'y opposera; suivi du dat.; הַכְּפָת לְלֹּאׁ הַכְּעָה Joh 26. 3, quel conseil as-tu donné à celui qui est dépourvu de sagesse ? de l'acc.: איקצק Exod. 18. 19, je veux te donner un conseil; אינעקן נא נערו I Rois 1. 12, laisse-moi te donner un conseil; part. יוֹצֵץ un conseiller; וּחְשׁוּצֵח בָּרֹב יוֹצֵץ Prov. 24. 6, le salut ou la victoire (se trouve) où il y a beaucoup de conseillers; ואַקיהמַל רוֹבֶץ לַמֵּלַךְ I Chr. 27. 33, et Achithophel était conseiller du roi ; עם־מַלְבִּים וְיֹשָעֵר אָרֵץ Job 3. 14, avec des rois et des conseillers (des princes) de la terre; avec יַצַן בּרירָצַץ נָלֶרף אֲרָם : צַל רבה Is. 7. 5, parce qu'Aram (la Syrie) a médité le mal contre toi; avec אַל: שַּׁמֵר יַנֶּץ אַל־אַרוֹם Jer. 49. 20, ce que (Dieu) a décidé contre Edom ; אִיקצָרוּ יבליף עיני Ps. 32. 8, (pour בליף עיני je to conseillerai, je te surveillerai avec mon œil (ma providence veillera sur toi); ועצי פצי Is. 8. 10, formez des desseins, et seul var Jug. 19. 30, donnez un conseil (inutile d'admettre pour cet impératif une seconde racine איכִנְּהָ; (עיץ); איכָנְהָּ אשר רעשה העם Nomb. 24. 14, je veux te prédire ce que fera ce peuple, ou : je veux te donner un conseil à propos de ce que fera ce peuple.

Niph. Se consulter, délibérer, tenir conseil: רְצָּחִדְּטֹנְצִּרִם חָנְבֶּאָ Prov. 13. 10, mais chez ceux qui se consultent, qui réfléchissent, il y a de la sagesse; דאָּ בּי וֹנִי וֹן ls. 40. 14, avec qui s'est-il consulté? קַּמִּי נְמָנִיר נַמְּשִׁר מַבָּצוּ רְחָדָּי Ps. 71. 10,

et ceux qui m'observent, m'épient, ont délibéré ensemble; ייָנְבֶּעְ בְּּיִרִּר בִּּמִּיְםְיִּרְ I Chr. 13. 1, David tint conseil avec les chefs (sur mille et sur cent); יַנְּבָּעִי לַבְּּמִר HRois 6. 8, et il tint conseil avec ses serviteurs (officiers), puis il dit (ou: il décréta, ordonna à ses serviteurs); יַבְּעָבְּעִי לַבְּעָרִי וֹלְבִּעִּים וֹן Rois 12.6, comment conseillez-vous? que décidez-vous après délibération?

Hithph. יְיִרְיָבְצֵּיּ בַּל־צְשׁיּכֶּךְ Ps. 83. 4, et ils délibèrent (conspirent) contre

ceux que tu protéges?

ברת בשרה (qui tient le talon, qui supplante) n. pr. Jacob, fils d'Isaac, patriarche; nommé aussi בְּיִבְּעָל Con. 49. 7, je les diviserai dans Jacob (la terre des Israélites); בית בַּעָבָר (la terre des Israélites); בית בַּעָבָר (la terre des Israélites).

קבר (qui supplante) n. pr. m. 1 Chr. 4. 36.

ገርህ: n. pr. Jankan, fils d'Eser, I Chr. 1. 42.

ער m. (pl. יער et היברות). 1° Foret: יבר וְבֶּל־בֵּין בּוֹ Is. 44. 23, la forêt et tous ses arbres; מַלָּה לָךְ הַיִּשָּרָה Jos. 17. 15, monte à la forêt ; בַּרח הַנְּיֶר Is. 22. 8, et ו ביח יַעָר הַלְּבְטֹן I Rois 7. 2, 10. 17, la maison dans ou de la forêt du Liban, palais que fit bâtir Salomon , pour y habiter pendant l'été, ou pour servir d'arsenal ; וַשְּׁמְחִים לְּרַעֵּר Osée 2. 14, je les changerai en une forêt, c.-à-d. ils ne serviront qu'aux bêtes sauvages; au fig.: וְנִפֵּהְ כִּבְבֵי הַיַּעֵּר בַּבַּרְזַל Is. 10. 34, (le bois le plus épais) les armées vaillantes seront abattues par le fer ; יַּרָשָׁטּי מיפרים (keri) Ez. 34. 25, ils dormiront (paisiblement) dans les forêts; চুল্লা יַבְּרוּת Ps. 29.9, elle éclaircit, dépouille, les forêts. — 2º (Séjour des abeilles, où elles déposent leur miel? puis) Miel , rayon : אַבַּלָּחָר נַעָּרַר עָם־הָבָּשָׁר Cant. 5. 1, j'ai mangé le rayon avec mon miel ; ਅੰਤ੍ਰਸ਼ ਸਤ੍ਰਤ੍ਰ I Sam. 14. 27, dans un rayon de miel. — 3° בְּשַׂבַר־רַעָּר Ps. 132. 6, nous l'avons trouvée dans le champ de Jaar (Benjamin, comparé au lion de la forêt), ou dans un pays plein de bois.

שְׁרֶה (habitant du bois) n. pr. Jaara, fils d'Achaz, 1 Chr. 9. 42.

יְעֵרָה (const. בְּצֵרָת) Rayon de miel (v. יְעֵרָה).

יערי ארנים n. pr. (ע. יערי ארנים).

יַערשיָה n. pr. m. I Chr. 8. 27.

רְעִשְּׁר cheth., יְצָשֶׁר keri, n. pr. m. Esdr. 10. 37.

יְצִשְׂיאֵל (que Dieu crée) n. pr. Jaasiel, fils d'Abner, I Chr. 27. 21.

קריה (que Dieu delivre) n. pr. m. I Chr. 8. 25.

לְּכָּה (fut. יְפֶּת , יִנִיקּה , יִנְיִּהְ briller) Etre beau: מַוּדְיָּמְהוּ Cant. 7. 7, que tu es belle! מַוּדְיָמָהוּ 7. 2, que tes pas sont beaux (quelle belle démarche)! בַּתִּיבְּי בְּבָּאַר בְּאַר בְאַר בְּאַר בּאַר בּאַר

Pi. Rendre beau, embellir : מְּכֶּטָּףְ זְּבְּיִתְּב רְיַפְּדּאּ Jér. 10. 4, il l'embellit avec de l'argent et de l'or.

Hithp: לְּשֵׁרָא מִּתְנַפֵּר Jér. 4. 30, c'est en vain que tu t'embellis, que tu te pares.

וְפָת adj. (const. יְמָה, m. הְּיָה, const. מר : leau, belle, קבות plur. במוח fem.). Beau, belle קמד הוא מאר Gen. 12. 14, qu'elle était très belle ; איש־יָשָה לא־הָיָה לא־הָיָה II Sam. 14. 25, il n'y avait point d'homme aussi beau qu'Absalon; - ex חראת חבר I Sam. 17. 42, et beau de figure (fort beau); יויף יוֹפֶה יְפֶת־תֹאֵר רימה מראה Gen. 39. 7, Joseph était beau de tigure (de taille) et beau de visage (ou : beau et agréable); des animaux : קבע פרות יפות פראה Gen. 41. 2, sept vaches fort belles; אין מאר Ps. 48. 3, (le mont Sion est) un beau paysage, ou un beau climat, ou une belle branche (v. קשׁר קוֹל Ez. 33. 32, un homme qui a une belle voix; מַר הַפֹּל בְּטֵּח הָמוֹ אָח־הַפֹּל Eccl. 3. 44, tout co qu'il a fait est beau, (bon) en son temps.

יְמֵה־פֿיָה adj. f. (forme redoublée de rep.). Belle: בְּנְלָה יְמֵה־פִּיָה בְּצְּרָה Jér. 46. 20, l'Egypte est comme une génisse, fort belle.

לם (la beauté) n. pr. d'une ville près de la mer; appartenant à la tribu de Dan, Joppé (aujourd'hui Jafa), Jon. 1. 3, Jos. 19. 46; בְּשִׁיא בָּבּוֹא Esdr. 3. 7, la mer de Joppé.

חבי (Kal inusité, ע. מַּיְהָ, פְּבֶּךְ souffer, respirer) Hithp. Soupirer: שַּבְּיהָ הְּרָבְּיֵהַ מְּבָּרָהְ Jér. 4.31, elle soupire (gémit), elle étend ses mains.

תְּשָׁתְ adj. Respirant, désirant ardemment: יְשָׁתְּ תְּשָׁתְ Ps. 27. 12, et qui respire la violence; יְשָׁתַ לַשְּׁלְ Hab. 2. 3, et (l'accomplissement de la vision) soupire, se hâte, vers la fin, le terme; selon d'autres: (la vision) parle de la fin, de ce qui arrivera à la fin (ou תַּשָּׁתְ, fut. du Hiph. de תַּשָׁת).

לְּיִי פּנ 'שִׁ' m. (rac. רְּסָר). Eclat, beauté: הְּבְּיְרָהְיּ הָבָּרָ Ez. 28. 7, l'éclat de ta sagesse; קָבִי הַבְּיִרָּהְ בֵּיְרָהְ בֵּיְרָהְ בֵּיְרָהְ Is. 33. 17, tes yeux verront le roi dans sa splendeur; מְבִּילְרִיִּבְיּרְ מִרְלֵלִייִּבְּיִר Ps. 50. 2, de Sion, la perfection de la beauté; וְיִתְאֵר תַּשְּלֶבְּי Ps. 45. 12, et le roi désirera, convoitera, ta beauté (concevra de l'amour pour ta beauté).

ער (la brillante) n. pr. 1° Japhia, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 12. — 2° Japhia, roi de Lachis, Jos. 10. 3. — 3° Japhia, fils du roi David, II Sam. 5. 15,

שׁלְבֶּל (Dieu le sauve) n. pr. Japhlet, fils de Heber, I Chr. 7. 32; n. patron. ישלָבי Jos. 16. 3.

Tabi n. pr. 1° Jephunné, père de Chaleb, Nomb. 13. 6. — 2° Jephunué, fils de Jether, I Chr. 7. 38.

שְׁתְּי (Kal inusité, briller, v. תְּיָחָי (Kal inusité, briller: יְרִיּמְיִי אִיִּר (מְּיִּבְּי אַנִּר : 1° Faire briller: יְרִיּמְיִי אַנִּר (sais-tu comment) il fait briller la lumière de ses nuées (à travers les nuées)?— 2° Paraltre, bril-

ler, rayonner: מָּרֶר מָּאַרֶן Deut. 33.

2, Dieu brillait (se révélait dans sa majesté) du haut du mont Pharan; המָרְבִּים הוֹמִינָם Ps. 80. 2, toi qui es assis sur les chérubins, apparais, manifeste-toi; הְשַׁרִּים הוֹמְנִים Job 10. 3, (peut-il te plaire) de briller sur les conseils des impies (de favoriser leurs desseins), exact. que tu brilles, etc.? בְּיִבְּיִבְּיִם הַּנְּיִבְּיִם Job 10. 22, (une terre où) il brille comme les ténèbres, où le jour est comme la nuit, où il y a une nuit perpétuelle.

קְּנֶלְהְיּ f. Splendeur, beauté : יְחָלֶלּהּ קְּתֶּקְהָ Ez. 28. 7, ils souilleront ta beauté, ta splendeur.

ቦት: (qui se répand au loin) n. pr. Japhet, fils de Noé, Gen. 5.32, 9.27.

ጠርඛ n. pr. Jephtha, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 43. — 2º Jephté, fils de Gelead, juge d'Israel, Jug. 11.1.

לְיִחְרַאֵּל (espace de Dieu) n. pr. d'une vallée dans le pays de Zabulon et d'Aser, Jos. 19. 14, 27.

אַץ (fut. אַצַּר, imper. אַצַ, avec mparag. may, pl. f. rang, inf. say, const. ray. part. אָבָא, לָּ, האָיץ et רֹצֵאר) Sortir : אַצַ הבְהַחָקְים Gen. 8. 15, sors de l'arche; קבטן יצאחי Job. 3. 11, (quand) je suis sorti du sein (de ma mère); avec l'acc.: בין אַרדיקערל Gen. 44. 4, lorsqu'ils furent sortis de la ville ; הַיֹּצָא הַשָּׂרֶת שָׁכָה אַבָּשׁ Deut. 14.22, (les fruits) qui sortent, naissent du champ chaque année; בָּנֵי רַצְאָרָי Jer. 10. 20, mes enfants sont sortis de moi, c.-à-d. m'ont abandonné; תְּבֶּיר תַּיֹצֵאַת אַלְהְ Amos 5. 3, la ville d'où sortent mille hommes ; avec בו באשר באר בל Jér. 17. 19, (la porte) par laquelle ils sortent ; אַנאַרו בַשָּׁבֶּר־בַתְּנָרָא Néh. 2. 13, je sortis par la porte de la vallee; לא רצא בּשָּבָא Deut. 24. 5, il ne sortira pas avec l'armée (il n'ira point à la guerre); יריצא למניטי I Sam. 8. 20, il sortira devant nous, marchera à notre tète; יְרָצָאחָר אָחֵרְיו I Sam. 17. 35, jo courus après cette bête; פַּמַת וָבוּלָן สุกุมหมูม Deut. 33. 18, réjouis-toi, Zabulon, dans ta sortic (pour la guerre ou pour des entreprises commerciales); בא לחששי Exod. 21. 2, l'esclave sortira libre (de chez son maitre); דינצארו העם 21. 11, elle sortira de la servitude, elle est libre, gratis (sans se racheter); בין אירים בא איריקלם Eccl. 7. 18, celui qui craint Dieu sort, se retire bien, de tout cela; תַּצָּא נָל־תָאָרֶץ Gen. 19. 23, le soleil se leva sur la terre; raz Néh. 4. 15, quand les étoiles paraissent : פינית ותרומת יצאים Deut. 8. 7, (où) des sources et des lacs coulent, jaillissent; יָרָצָא מַּוּבִיל Jos. 15. 11, la frontière s'étend ; אַמָּמֶכ מְעָמֶל Hab. 1.4, on rend des jugements corrompus, pervers, litter. la justice sort courbée, tortueuse; בְּצֵאה הַשְּׁיָה Exod. 23. 16, quand l'année finit; יָצָא הַפְּטֵרוֹ בְּשְׁכָרוֹ Aboth, la perte et le profit, le défaut et la qualité, se compensent; יצא יִדִיי ingin accomplir un devoir, surtout re-

ligieux.

Hiph. Faire sortir: מוביא אַחְבָם פַאָרֵץ בערים Exod. 16. 6, (que c'est Dieu) qui vous a fait sortir (vous a tirés) de l'Egypte ; הוציא לחם ויין Gen. 14. 18, Malchisedek apporta, leur offrit, du pain et du vin ; ניוֹצְאָת מַחֵיקוֹ Exod. 4. 7, il retira (sa main) de son sein; אַנייצא העבר עלריכסת Gen. 24. 53, le serviteur (Eliézer) tira (présenta) des vases d'argent; אַשֶּׁאָ אָאָרָץ הַאָּרָץ Gen. 1. 12, la terre produisit de l'herbe verte; פּנָחָם אַח־הַפַּסָהְ בַּלּ־רִּשְׂרָאֵל II Rois 15. 20, Manahem leva cet argent dans Israel; להוציא רבה על־הַאַרֵץ Nomb. 14. 36, en répandant de mauvais bruits de ce pays, en le décriant comme manyais; בּוֹיִים רוּצִיא Is. 42. 1, il annoncera la justice, la loi, aux nations; kryica וה גלי Is. 54. 16, (l'ouvrier) qui fabrique l'instrument ; לַּמְר מְּזוֹלֵל Jer. 15. 19, et si tu sépares, si tu sais distinguer, ce qui est précieux de ce qui est vil; קרָצָא אָקּק (keri) Gen. 8. 17, (pour איניאָרוּד) fais sortir avec toi ; נַיוֹצָראָדוּ II Rois 12. 12, on employa, dépensa (cet argent).

Hoph. pass.: היא מוצאה Gen. 38. 25, elle fut conduite dehors (au supplice);

בירה מעשים הענאה Ez. 38. 8, et elle a été retirée, ramenée, d'entre les nations.

אָץְיְ chald. (Kal inusité. Schaph, v. שֵׁינְיָּא בַּיְרְתָּה דְּנָּה . Achever, finir: יְשַׁינִּיא בַּיְרָתוּ דְנָּה . Esdr. 6. 15, et on acheva ce temple.

אני Kal inusité. Niph., Hiph. et Hoph. formés de אָנָב, v. ce verbe. (Kimchi classe toutes les formes sous

בצי.)

Hithp. אַרָּמָב se placer, se présenter, se tenir: יַחָהָ הַיְּחָהָבְּג בְּהַחָּחָית מַיִּר Exod. 19. 17, ils se placerent au pied de la montagne ; מַלַאַהְ בַּי בְּהַרָהָ Nomb. 22. 22, un ange de l'Eternel se plaça dans le chemin ; וְהַיִּוּנָעֲב לָפְפֵי פַרְשֹׁה Exod. 8. 16, et présente-toi devant Pharaon; Job 1. 6, pour se présenter devant l'Eternel; יתישבה פלפר ארץ Ps. 2. 2, les rois de la terre s'élèvent (contre l'Eternel); פיר יָהָרָצָב לְּקְנֵי בְּנֵי עַנָק Deut. 9. 2, qui peut subsister devant les fils d'Anac (qui peut leur résister); יַצֵּירָ עשף לְּחָקְיַבֶּב II Chr. 20. 6, nul ne peut te résister; inna auna Exod. 2. 4. (pour נְתְּתְרָעֵב) et sa sœur se tint ou se plaça.

באין chald. Pa. Apprendre, savoir, la vérité: אֲבָרֶן צְבָרֵה לְּנַשְּׁבָא Dan. 7. 19, j'eus ensuite le désir d'apprendre, de savoir, la vérité.

יצי ou יצי Kal inusité. Hiph. יציג Placer, présenter, mettre : יָתְשָנְהָיוֹ לְבָּנֶיךְ Gen. 43. 9, (si) je (ne) le place devant toi ; יַנְאַנְם לְּמְנֵי מַרְּעֹת 47. 2, et il les présenta à Pharaon ; די מָלָר הָירֹק Jer. 51. 34, il m'a placée là (m'a rendue) comme un vase vide; אַת־הַשַּקלות Gen. 30. 38, il posa les branches, batons; משנ כל-תארץ Deut. 28. 56, (qui n'a pas essayé de) poser (son pied) sur la terre ; שַּשְּׁמֶר מְשָׁמֶּר Amos 5. 15, relevez la justice dans la porte (faitesla régner dans vos tribunaux); אַנֹבֶר מָצִּדּינ ארדינים השמר Jug. 6. 37, je mets la toison (dans l'aire) ; אַשִּינָרו־נָא עִבְּוּך Gen. 33. 15, je veux placer, laisser (quelquesuns de mes gens), auprès de toi.

Hoph. Etre laissé, demeurer : בְּקַרְבֶּם רְצָּגּנ Exod. 10. 21, mais

vos troupeaux de menu et de gros bétail demoureront ici.

יְאַרְּרְּ. n. pr. Jezhar, fils de Kahath, Exod. 6.48; n. patr:בְּרֵרִר Nomb. 3. 27.

Pְּתְצְיִׁ! (il rit, raille) n. pr. Isaac, fils d'Abram, patriarche, Gen. 17. 17, 21. 5; Jér. 33. 26: בית ישְׁתָּר. בְּתְּיִים Amos 7. 16, la maison d'Isaac (le peuple d'Isracl).

יְצְּחֶר (keri אַחָר) n. pr. m. I Chr. 4. 7.

אין adj. verb. (rac. אַבָּר). Sorti : בּיִגִּיאַר מַכְּיי Il Chr. 32. 21, et de ceux qui étaient sortis de ses entrailles (de ses enfants).

ביבי chald. adj. (ע. ביבי). Sûr, vrai: אַרָּבָּא מְּלְתָּא Dan. 6. 13, cette chose (cela) est sûre; רְבִּיבֹּי בָּלְתָא 2. 45, le songe est véritable; מְרָדִיבִּיב 2. 8, certes; אַמָּח וְיִבִּיב Rituel, (cette parole est) vraie et sûre.

עיץ' (keri) Etage (v. יְצִינֶּע).

שְצֵי, (Kal inusité) Hiph. Placer dessous, étendre pour servir de lit: אָמָי רַאַּרָּיָ וְאַרָּיָר וַאַרְּיָּ Is. 58. 5, et qu'il étende sous lui le sac et la cendre (qu'il se couche dessus); אַמָּיִר מָאַרִילָּר Ps. 139. 8, si je fais de l'enfer mon lit (si j'y repose).

Hoph. pass.: מְּחְמֶּרְהְ רַצֵּל רְפֶּח Is. 14. 11, les vers sont places comme un lit

sous toi (les vers forment ton lit); באים להבים Esth. 4. 3, le sac et la cendre étaient étendus comme un lit pour beaucoup, beaucoup se couchèrent sur le sac, etc. (ou אַרָּאָר, dans cette phrase, est prét. du Pou. et le r lettre radicale.

PY; (fut. pix, plur. apx, imper px et בְּקַח, inf. צְקָח 1º Verser, repandre: השלאירלב זְטֵשֶׂ הְצִיין Gen. 28. 18, il répandit de l'huile sur le haut (de la pierre); וְיַצְק עָלֶיהָ שֶׁפֶּן Lév. 2. 1, il répandra de l'huile dessus; יָרָצַקֹת עֵל כָל־ חבלים חשבה II Rois 4. 4, tu verseras dans tous ces vases; צַּק לָנָם וְיֹאַכֵּלוּ II Rois 4. 41, verse (dans les plats), sers-leau peuple, pour qu'ils mangent; גקון לַחְשׁ ls. 26. 16, (ils ont épanché) ils t'ont adressé leur humble prière.— 2° Fondre : אַרְבֵּע טַבְּעֹר הַבָּע אַרְבַּע טַבְּעֹר הַיָּב Exod. 25. 12, et tu fondras (pour l'arche) quatre anneaux d'or; לצַּקָרו אַר אַרַנֵּר וַזִּקֹרֵשׁ 38. 27, pour fondre les bases (des colonnes) du sanctuaire; part. pass. יָצוּק I Rois הַאָּקִים בְּיצָּקָרוֹי I Rois 7. 24, (les ornements) étaient fondus dans sa fonte (en une seule pièce avec la mer) ; dur : לָבוֹי רָצוּיִם כְּמוֹדאָבֶן Job 41. 15, son cœur est dur comme la pierre ; יצוק עליו 41. 14, (tout) est dur, solide, en lui ; au fig .: דבר־בַּלִּינֵל יַצוּים בּוֹ Ps. 41. 9, un dessein injuste, infame, est arrêté en lui, ou : le malheur s'est répandu sur lui (dans ce sens ce sont les paroles de l'ennemi). — 3º Intrans. Couler, devenir dur : נַיַּצֶק הַם־תַּשֶּׁתָּה I Rois 22. 35, le sang de la plaie coulait; בְּצַקַת דֶפַר לַשוּצָק Joh 38. 38, lorsque la poussière, ou la boue, se durcit comme une fonte, comme l'airain.

Hiph. 4° Verser: רְּשָׁיִא מִּידְּאָק keri (מְיִּצְּקְּת) cheth), II Rois 4.5, et elle versait. — 2° Une autre forme, placer, poser: תַּאַכְּם לְּפְנֵי הֵי Jos. 7. 23, et les placèrent, déposèrent, devant l'Éternel; תַּאַלְּיִיה וּן תָּאֵלִיִיה H Sam. 15, 24, et ils posèrent l'arche de Dieu.

Hoph. 1° Etre verse : אַשָּׁר־ירּצָּק כֵּל־ שׁמִּי Lév. 21. 10, sur la tête duquel וֹרְאָיִי, f. La fonte: בּיבְּקִיהוּ I Rois 7. 24, dans sa fonte (v. le même exemple מֹ בְּיִבְי 2°).

I ገሄን (fut. בייציו et בייציו) 4° Fabriquer, former, créer : דָאָרָם אַשֶּׁר רָצֶר Gen. 2. 8, l'homme qu'il avait formé; וויצר כי אלחים אחדתאדם 2.7, l'Eternel, Dieu, forma l'homme; יצרר מסל Is. 44. 9, ceux qui fabriquent les idoles; יצר פרן Ps. 94. 9, celui qui fait l'œil (Dieu); פרץ ימרה בארהם 74. 47, l'été et l'hiver tu les as créés, établis; יוֹצֶר אוֹר וּבוֹרֶא ຖະກ Is. 45. 7, qui forme la lumière et qui crée les ténèbres (v. יצר subst.); ויצרה ישראל Is. 43. 1, (Dieu) qui t'a formé, o Israel! - 2º Créer pour, destiner à : יצר מיה עבר לי Is. 44. 21, je t'ai formé pour être mon serviteur ; יָאשָרָה יצתקה לברית עם 42. ט, je t'ai formé (destiné), je t'ai établi, pour être le représentant, ou l'auteur, de mon alliance avec le peuple (ou de l'alliance des peuples; d'autres traduisent יָאָשֶרָף; je t'ai conservé, de zo. - 3º Former dans l'esprit, projeter: מימי קדם ויצרחיה 37. 26, depuis le temps le plus reculé je l'avais projeté , ordonné ; דָצֶרְתִּד אָק אַעשַרָּה 46. 11, j'en ai formé le dessein, et je l'accomplirai ; avec הַנֶּר אַכֹּר : כָּל יוצר עליכם רעה Jér. 18. 11, je projette contre vous (je vous prépare) des maux, ou dans le sens 1° : je crée des maux nouveaux contre vous.

Niph.: לְּפֶנֵי לֹאִ־מֹיצֵי אֵל Is. 43. 10, avant moi aucun Dieu n'a été formé; mieux: avant moi, avant que j'aie créé, il n'y avait rien de créé par un Dieu.

Pou.: יְבֶּרֵם רְשֵרֵה Ps. 139. 16, les jours sont destinés, fixés, à l'homme dès sa naissance (v. Kal 3°); selon d'autres,

קישרי a pour sujet קישרי qui précède: tous mes membres qui devaient être formés (יְבָּיכִי) dans la suite de plusieurs jours (étaient écrits dans ton livre).

Hoph.: בֶּלִּיבְיָּרְ יוּצֵּר עָלֵיִהְ Is. 54. 47, touto arme qui a été préparée, ou forgée, contre toi.

ווְצֶרְ (le même que אַרָר et אָרָר, mais intrans.) Etre étroit, resserré, embarrasse, effraye, tourmente: בּלְכָהַהְ לֹאֹר בצר צערף Prov. 4. 12, lorsque tu marcheras (dans ce sentier) tes pas ne seront pas resserrés ; בַּיָּמָת מָצָרָר מְיוֹשֶׁב Is. 49. 19, car alors tu seras à l'étroit par la quantité des habitants; impers.: ריצר לחם מאד Jug. 2. 15, ils étaient très embarrassés (dans une grande dé-לו (לו בפלאות ספקו בצר לו ; Job 20, 22, malgré l'abondance de ses biens, il sera en peine, ou il tombera dans la nécessité; ויירא רעקב מאר ויצר לו Gen. 32. 8, Jacob eut une grande peur, et il eut le cœur serré (fut effrayé); aussi forme fem.: נמצר לרוד מאד I Sam. 30. 6, David fut très effrayé, ou affligé; איני וו לאפנין II Sam. 13. 2, Amnon était tourmenté (par sa passion).

אין m. (rac. I אין מיציר). 1° Formation: ערידוא ידע רצרנגי Ps. 103.14, parce qu'il connatt notre formation (il sait comment et de quoi nous sommes formés, il connatt notre nature). - 2º La chose formée, l'ouvrage : וָרַצָּר אָפֶר לְּרֹצָרוֹ Is. 29. 16, (comme si) l'ouvrage disait de l'ouvrier, ou si un vase d'argile disait du potier; פִּר־בָטָח וֹצֵר יִצְרוֹ עֻלַיו Hab. 2. 18, l'ouvrier de l'ouvrage (de l'idole) espère cependant en lui (en son ouvrage). — 3º Pensée, méditation, dessein (v. I פר יַצַר לַב הַאַרָם רַכ : (3° יַצַר לַב הַאַרָם בַּי סופריו Gen. 8. 21, car les pensées (les penchants) du cœur de l'homme sont portées au mai des sa jeunesse ; וְכֵל־רָצֵר פחשבח לבו רק רע 6. 5, et que tous les desseins et toutes les pensées de son cœur n'étaient que méchanceté; ו סמה קוער Is. 26. 3, l'esprit ferme (qui a confiance en toi), tu le préserveras.

יצי. n. pr. Jezer, fils do Nephthali,

Gen. 46. 24; nom patron., יצָרָי Nomb. 26. 49.

יְצְרִים pl. m. (ce qui est formé). Les membres du corps ou les traits: יִיצְרֵי Job. 17.7, et mes membres, ou mes traits, sont tous comme l'ombre (qui disparalt).

Niph. רְּשִׁי (même signif.): שִּיבְּירִי אַרְּאָּי אַרִּבְּאָי Néh. 1. 3, et ses portes ont été consumées par le feu; שֶּיבִי יִשְׁבּ שָּׁבִּי יִשְׁבּ Jér. 2. 15, ses villes ont été brûlées, personne n'y demeure (Targ.: ses villes sont désertes); יַשְּבְּי יִשְׁרִ בַּשְּׁרָ חָרָ אַרְ בַּשְּׁרָ חַרָּ אַרָ וּ 11, elle est brûlée (ou désolée) comme un désert; יְבָּשְּׁרֶי תַּמְיִר תַּבְּיִר וְיִי II Rois 22. 17, ma colère s'allumera contre ce lieu.

רְצְּאֶלְ (ce que Dicu rassemble) n. pr. Jekabséel, ville de la tribu de Juda, Néh. 11. 25, אָבָאָל Jos. 15. 21. אָבן (fut. יבקר בל יבקר) Brûler: אָבן (fut. בְּבֶּר בָּלְרְיִוֹם (יִיבְּר בָּלִרְיִוֹם 15.65,5, un feu qui brûle toujours; יְבָּרָר יְבָּר בְּלִר יָבְר בְּלִר בָּלִר זָּלָר (10.46, et sous (cette armée) qui est sa gloire s'allumera un embrasement, un incensie; בַּר־שְׁאוֹל מַחְתְּרָה Deut. 32, 22, il brûle jusqu'au fond du schéol.

Hoph. Etre allume, brûler: יְאֵשׁי בּוֹתְ הּיִבְּוֹתְ בּינִים בּוֹעְם בּינִים בּינִיבּים בּינִים בּינ

יְקּרְ chald. Brûler, part. fém. יְקּרְמָּא ctap; brûlant: אַמּרְ נּיּרָא נְּיִרָא Dan. 3. 6, une fournaise pleine d'un feu ardent.

אָרָקְי, chald. f. Brûlement, action de brûler: נְיִתְיבֶּח לִּיבְּתָח אָשָׁא Dan. 7. 11, et qu'il avait été livré au feu pour être brûlé, exact. au brûlement par le feu.

Jokdeam, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 56.

77? n. pr. Agour, fils de Yaké, Prov. 30. 4, un sage, contemporain de Salomon; selon d'autres, un nom que Salomon se donne à lui-même: Agour, qui assemble; Yaké, qui répand les vérités, la sagesse.

לְּהָרָיִ לְּהָרָי f. (seulement const. רְּמְּרָי Dhéissance, selon les uns; assemblée, société, selon les autres : דְלֵּר יִּמְרֵי צִּבְּיִר בַּיִּרִי בַּיִּר בַּיִי בְּיִר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בְּיִר בְּיִר בַּיִּר בַּיִּר בְּיִר בְיִיך בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִיך בְּיִיךְ בְּיִיךְ בְּיִיךְ בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִיךְ בְּיִּבְיוּ בְּיִר בְּיִּיְ בְּיִּבְ בְּיִירְ בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִיךְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִייְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִיבְיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְייי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייִי בְייי בְּייִי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְּיִיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְייי בְּיי בְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְייי בְּייי בְייי בְייִיי בְייי בְּייי בְייי בְּיייִיי בְיייי בְיייי בְיייי בְיייי בְיייייִייי בְייייי בְּיייי בְּייייי בְּייי בְייייי בְיייייי

קוֹר (פּוֹר 'ְקוֹר Embrasement, incendie: יְקוֹר אָשׁ (s. 10. 16, un em-

brasement s'allumera comme un in-

קוֹט (אַטֶּר־יְקוֹט פַּסְלוּ: M. Néant: אַטֶּר־יְקוֹט Joh 8. 14, son espérance est un néant, un rien; ou fut. de יִּפְיּט son espérance sera coupée, s'évanouira (v. קוֹט).

קרם 'm. Ce qui existe, un être: קרום אשר כשיחד Gen. 7. 4, tous les êtres (toutes les creatures) que j'ai faits; באר ברגליקום אשר ברגליקום Deut. 41. 6, et tous les êtres qui les suivaient.

יקוחיאל n. pr. m. I Chr. 4. 13.

ipp; (le petit) n. pr. Joktan, fils de Héber, Gen. 10. 25, souche de plusieurs peuples de l'Arabie.

יקים (Dieu l'élève) n. pr. 1° I Chr. 8. 19. — 2° 24. 12.

יקיר adj. (rac. יָקר). Cher: יְקרר בְּקריך Jér. 31. 20, Ephraîm n'est-il pas mon fils chéri?

רְּמְלְרָא: chald. adj. 1° Difficile: בְּמְלְרָא: Dan. 2. 11, et ce que le roi demande est difficile. — פים רַבְּא וְיִפְּירָא: Glorieux, puissant: אָסְנַבֵּר רָבָא וְיִפְּירָא: Esdr. 4. 10, le grand et glorieux, noble, Asenaphar.

יְקְמְיָה n. pr. 1° I Chr. 2. 41. — 2° 3. 18.

בקמעם n. pr. m. I Chr. 23. 19.

קמְעָם n. pr. Jokméam, ville dans le pays d'Ephraïm, appartenant aux Lévites, I Chr. 6. 63; Jos. 21. 22, on lit à la place: מְבְצִים.

קנְעָם' (possession du peuple) n. pr. Joknéam, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 11.

אריי (seulem. au fut.) 1° Se luxer: מובי בשליב Gen. 32. 26, et l'os de la cuisse (ou l'ischion) de Jacob se luxa. — 2° S'éloigner, se détacher : שני מושר מושר בשלים בעושר בע

mon cœur ne s'éloigne de toi; אַפָּקרי בּתְּשֵׁר מַעְּלֵּרְתְּ Ez. 23. 18, mon esprit, ou mon cœur, s'est retiré d'elle; selon d'autres, le Kal de la racine אַבָּף ou אַבָּר.

Hiph. Attacher a des potences, pendre (faire disloquer les membres): ביִּחָים אִינְם Nomb. 25. 4, et pends-les; זַיִּמִים בְּיָּדִי II Sam. 21. 9, ils les pendirent sur la montagne.

Hoph. Être pendu : עַּצְמוֹת תַּמּוּקְנִים II Sam. 21. 13, les os de ceux qui avaient été pendus.

יבוף (v. אָבוּןף).

וייקץ (seulem. fut. ייקץ, ייקץ, et ייקץ (S'éveiller: נייקץ לח Gen. 9. 24, Noé s'éveilla; ייקץ לק משנים 28. 16, Jacob s'éveilla (de) après son sommeil; און הואר מוניקן לעני מוניקן לעני מוניקן און Hab. 2. 7, tes oppresseurs s'éveilleront (le prét. און הואר, ווקר, ווקר, ווקר).

יַקר (ful. ייקר, ביקר et בקר) Etre cher, précieux, célèbre : יַבְקר פְּרִיוֹן נִפְּשָׁם Ps. 49. 9, le rachat de leur âme serait trop cher; מייקר שמו מאר I Sam. 18. 30, et son nom devint très célèbre; יַקרָה מָשִׁיר בערביף I Sam. 26. 21, (puisque) ma vic a été précieuse devant tes yeux (que tr as épargné ma vie); אַבֵּיר יָבַרְהִי פַּצַלֵּיתָם Zach. 11.13, (ce prix) que j'ai été cru digne (que j'ai été estimé) par eux, ou: (ce beau manteau, allusion au temple) que j'ai cru trop précieux pour eux, ou : que je leur ai ôté, enlevé (v. Hiph.); בּצֵינֵר הָקַרְתָּ בְצֵינֵר Is. 43.4, parce que tu es précieux à mes yeux ; יְלֵר מַח־יָּקרוּ בעיף אל Ps. 139. 17, que ceux que tu aimes-(tes amis, les justes) me sont chers! selon d'autres: que tes pensées sont pour moi difficiles, impénétrables (v. בְּקִיר chald. 1° et II בָּקִיר 2°).

souvent), ou : retire ton pied de la maison, etc.

ור, adj. m. (fem. יקרה). Précieux, noble, cher, magnifique, rare : יָאבָן רקרת I Rois 10. 2, et des pierres précieuses, des diamants ; אַבֶּן רָקַרָּח II Chr. 3. 6, pierre précieuse, par exemple : le marbre; בָּל־אֵלֶּח אֲבָנִים יְקָרֹח I Rois 7. 9, tout cela (était construit de) pierres belles, massives; מַח־יָּקַר חַסְיָּהְ אַלֹּיִדִּים Ps. 36. 8, que ta miséricorde est précieuse, d Dieu! קני ציון חַיְקרים Lament. 4. 2, les fils de Sion, si precieux, si nobles; בְּנִית מְלַכִים בְּיִּמְרוֹחֶיךְה Ps. 45. 10, (pour בְּיִקְרוֹחָיף) des filles de rois sont parmi celles qui te sont chères (tes bien-aimées), ou subst.: servent à ton éclat; ויירות יפר חלקה Job 31. 26, et la lune lorsqu'elle avance dans sa majesté, dans toute sa clarté; רְקָרָה Is. 28. 16, une pierre angulaire magnifique; דְּקַריי רוח Prov. 17. 27, keri, (l'homme intelligent) est réservé à montrer son esprit; יקר פַחָּכְמָח מְבָּבוֹר סְכְלֹּאָה מְדָּט Eccl. 10. 1, un peu de folie est plus grave que (l'emporte sur) la sagesse et la gloire, (l'homme sage même se perd par une folie, imprudence même légère), ou (ainsi) la folie (perd ou déshonore), l'homme qui était honoré, admiré, pour sa sagesse.

77, m. 1º Beauté, magnificence, choses précieuses : וַאָּת־כָּל־יִקְרָה Jer. 20. 8, et tout ce que (cette ville) a de précieux; יכְלֵי יָקֶר Prov. 20. 15, un vase de luxe (précieux); וָכַל־יָקַר רָאָחָה צֵינוֹ Job 28. 10, et son œil a vu tout ce qu'il y a de rare, de précieux ; אינבר ני מיפר Ps. 37. 20, et les ennemis du Seigneur (seront consumés) comme le plus précieux (la graisse) des agneaux (qui s'en va en fumée sur l'autel), ou (disparaîtront) comme la beauté des champs, comme l'herbe ; וְאֵתדיָכֶר תִּקְאָרָה הרליזיו Esth. 1. 4, et la magnificence, la majestė de sa puissance ; אֶרֶר תַּיְקָר Zach. 11. 13, le manteau de prix; selon d'autres : le prix magnifique.

2º Honneur, hommage, dignité: אַרָא

ופה ללא יְבִּרן Ps. 49. 21, un homme dans les dignités et qui n'a pas d'intelligence; בּקר וְלֹא יְבִּרן Esth. 1. 20, et toutes les femmes rendront honneur, hommage, à leurs maris; אַרִּיִרְעָּר אַיִּר לְבַּצְלִידְעָן Zach. 14. 6, il n'y aura pas une lumière de clarté ni de nuage, il ne fera ni très clair ni très sombre; selon d'autres: il n'y aura pas de lumière, il n'y aura que froid et gelée (v. קֹר,), ou יְקַרוֹת וְפָנְאַרוֹת, lourdeur.

רף: chald. m. Choses précieuses, honneurs: ייקר שִּיִיא מְקַבְּלֹּין Dan. 2. 16, vous recevrez beaucoup de choses précieuses, ou : vous arriverez à de grands honneurs; נְלִיקר תַּיִרִיר; 4. 27, et à l'honneur de ma gloire.

יקש (v. שוֹף et יְּבְשְׁיִּחְ (Pr. dresser un piège : הְשְׁיִחִי לָּהְ Jér. 50. 24, je t'ai tendu un piège לֵּהְ לֵּהְ Ps. 141. 9, le piège qu'ils m'ont dressé; מַתְּיִשְׁיִּתְ יִּבְשְׁיִּתְ 124. 7, du filet des oiseleurs (le fut. אַשׁרָּיִי est de שִׁיִּבְּיִׁ).

Niph. Etre pris dans un filet, tomber dans un piège: נְיִלְּבֶּדּיּ Is. 8.

15, ils tomberont dans le filet, ils y seront pris; בְּאַרְרֵ־בִּידְּי Prov. 6. 2, tu t'es mis dans le filet (tu t'es engagé) par les promesses de ta bouche; אַן בּשָׁרָבִי Deut. 7. 25, a' a que tu ne sois pris (séduit) par ces cnoses.

Pou.: דּנְקְשִׁים בְּנֵי תְאָרָם Eccl. 9. 12, pour פּיקשִׁים (ou adj.) les hommes sont pris, surpris (par le malheur).

한가 (oiseleur) n. pr. Joksan, fils d'Abraham et de Ketourah, Gen. 25.3.

n. pr. 1° Joktheel, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 38.—2° Forteresse que le roi Amasias avait prise sur les Iduméens, et à qui il donna le nom de Joktheel (subjugée par Dieu?), II Rois 14. 7.

אָרָא, (pl. יְרָא, פּt יְרָא, וּער, fut. אַיִיי, et יִרְא, וּער, וּיִרָא, imper. יְרָא, וּער, וּיִרְא, וּער, וּער

אַרַץ Nomb. 14. 9, ne craignez point le peuple de ce pays; אַדְבָּרָהוֹ וְלֹאׁ אִירָאָנוּ Job 9. 35, (alors) je parlerais et je ne le craindrais (appréhenderais) pas ; de ולארחיראון פחם: פספי ou פל Deut. 1. 29, et ne les craignez point; פַּד רְרֵאהֶם מִּפְבַּר ਹੋੜ੍ਹਾ 5. 5, car vous fûtes effrayes par ce seu, ou vous appréhendates ce seu; נוררא מאר לנפשחינו מפניכם Jos. 9. 24, nous craignions de perdre la vie par vous; לאַרחִירָא לְבֵיתָה מְשָׁלֶג Prov. 31. 21, elle ne craint point la neige (le froid) pour sa maison; d'un inf. : אַל־מִּירָא מרדה פעריקה Gen. 46. 3, ne crains point, n'aie pas peur d'aller en Egypte ; פָּר יָרֵא לשבח בצוער 19. 30, car il cut peur de demeurer à Zoar (Segor); craindre par respect, révérer: אָרָיוּ הִירָאוּ Lév. 19.3, que chacun de vous respecte, révère, sa mère et son père; irik anym יבשור יראו אַר־טשׁר Jos. 4. 14, ils respectaient (Josué) comme ils avaient respecté Moîse; אַיַּקַהָּשֶׁר הַיּרָאָא Lév. 19. 30, et révérez mon sanctuaire ; יַרָא הַעָּם אַר־יַּמִשְּׁבְעָּח I Sam. 14. 26, le peuple respectait (ou craignait) le serment ; אַיירָאוּג ביר ביי Exod. 14. 31, le peuple craignit l'Eternel; קרא אַידירָן Prov. 3. 7, crains l'Éternel (sois pieux)? הַחָנָם רָרָא איוב אַלְּחִים Job 1. 9, est-ce en vain que Job craint Dieu (qu'il est pieux); אַטָּר ; אינט ירא מִלְּפְנֵי אֵלְיִזִים Eccl. 8. 13, parce qu'il n'a pas craint Dieu ; אָז הָרָאָר וָנָחַרָהָ Is. 60. 5, alors tu auras peur (que ce bonheur ne soit pas réel), ou : tu trembleras de joie, et tu seras rayonnante; d'autres traduisent : alors tu verras (comme תְּרָאֵר).

mirables! מָרָא תְּחָלֹת Exod. 15, 11, (Dieu est) terrible pour les louanges (on ne le loue qu'en tremblant, sachant qu'il est au-dessus de nos louanges); מְחִירְהְּ מִירְאוֹר יְמִירְהְ Ps. 45. 5, ta main droite t'apprendra à faire des choses terribles (prodigieuses); אַרְי מִירָאָה הָאָלָה בּיִר מִירָאָה Deut. 10. 21, ces choses grandes et merveilleuses; מְאַרֶיְ מִירָאָה דָּגָּי מִירָאָה Ps. 139, 14, je te louerai parce que je suis distingué par des merveilles, je suis créé d'une manière merveilleuse.

Pi. Effrayer, intimider: בֵּי רֵרְאִנִי חָדָּבּו II Sam. 14. 15, car le peuple m'effraya, m'intimida; לְּרָרְאָם וּלְבַּדְוּלָם II Chr. 32. 18, pour effrayer et épouvanter (le peuple); pour effrayer et épouvanter (le peuple); אַטֶּר חָדְּרְאָרִם אַרִרָּאָרָם Néh. 6. 14, parce qu'ils ont voulu me donner de la terreur.

אריים (const. רְרֵא, fém. רְרָא, const. רְרָאָר, adj. verb. Craignant, révérant, timide. Avec les pron. pers. il forme un présent : אַרָּיָרָא אָנִיּר אָרִיּךְ Gen. 32. 12, car je le crains; הוא שִּרְיָּר אָרָיָר רְרָאִיּר וֹן בּרְיִּרְא אַנִיר וֹן בּרְיִּרְא רַרְיִּרְא בּרִיּר וֹן בּרְיִרָּא בּרִיך וֹן בּרְיִרְא בּרִיר וֹן בּרְיִרְא בּרִיר וּיִרְא בּרִיר וּלְבּרִים אָתְר וֹן בּרְאַר וְיִרְא בּרְיִר וְּלְבְּרִים אָתְר וְיִרְא בּרְיִר וְּלְבְּרִים אָרְיִר וְּלְבְּרִים וְרָבְיִר וְּלְבְּרִים וְרָבְיִר וְּלְבִּרְים וְרָבְיִר וְּלְבִּרְים וְרָבְיִר וְּבְּרִים וְרָבְיִר וְּלְבִּרְים וְרָבְיִר וְּלְבִּרְים וְרָבְיִר וְּלְבִּיִּם וְּרָבְיִר וְּבְּיִר וְּלְבִּיִּם וְּרָבְיִים וְּרְבִיּר וְּבְּיִר וְּבְּיִר וְּבְּיִר וְּבְּבְּיִר וְּבְּיִר וְּבְּיִר וְּבְּיִר וְּבְּבְּיִר וְּבְּבִּים וְּבִּיר וְבִּיִּר וְּבְּבְּיִר וְבְּבִּי וְבִּיבְּי וְבְּבִּי וְבִּיבְּי וְבְּבִּי וְבִּי וְבְּבִּי וְבְּבִי וְבִּי וְבְּבִּי וְבְּבִי וְבְּבִי וְבִּבְּי וְבְּבִּי וּבְּבְּי וְבְּבִּי וְבְּבְּי וְבְּבִּי וְבְּבְּי וּבְּבְּבְּי וְבְּבְּי וּבְּבְייִר וְּבְּבְּי וּבְּבְּבְּי וְבְבְּבְּי וְבְבְּבְּי וְבְּבְּבְּי וְבְּבְּי וְבְבִּי וְבְּבְּבְּי וּבְּבְּי וְבְבְּבְּי וּבְּבְּי וּבְּבְּי וּבְּבְּבְּי וְבְּבְּי בְּבְּבְּי וּבְּבְּי וְבְּבְּבְּי וְבְּבְּי בְּבְּבְּי בְּבְּי בְּבְּבְּי בְּבְּי בְּבְּבְּי בְּבְּי בְּבְּבְּי בְּבְּיִי בְּבְּי בְּבְּיי בְּבְּייִים וְּבְּבִי בְּבְּיִים וְבְּבְּיִים וְבְּבְּבְיִים וְבְּבְיִים וְבְּבְּבְיִים וְבִּיי בְּבְּיִים וְבְּבְּיִים וְבְּבְיִבְיִים וְבְּבְיִים בְּבְיִים בְּבְיּי בְּבְיּבְיִים וְבְּבְיּבְיּבְיּים בּיּבְיּבְיּים וּבּיים וְבְּבְיּבְיִים בְּבְיּבְיּבְיּים בְּבְיּבְיּבְיּבְיּים בּיּבְיּים וּבּיוּבְיִיבְיִים בְּבְיּבְיּבְיּיִים וּבְּבְיּבְיּבְיּים בּיּבְיִים בּיּבְייִים בּיּבְייִים וּבְּבְיים בּיּבְייִים וּבְּבְייִים בּיּבְייִים בְּבְיבְּבְייִים בְּבְּבְּבְיּבְייִים וּבְּבְייִים בְּבְּבְּבְייִים בּיּבְייִים בְּבְייִים בּיּבְייִים בְּבְיבְּבְייִים בְּבְּבְיּבְייִים בְּבְיבְּבְיּבְיים בְּבְּבְיּבְייִים בְּבְיבְּבְייִים בְּ

ירָאָה (ע. יְרָאָה וֹהְרָאָר וְהָאָרָ וֹהְרָאָר וְהָאָרָ וֹהְרָאָר וְהַאָּרִים רְרָאָר וֹהְרָאָר וֹאַרְאָר וְאַלְּיִים רְרָאָר וֹאַרָּא Jon. 4. 40, ces hommes furent saisis d'une grande crainte. Le pron. poss. désigne la personne qui craint: poss. désigne la personne qui craint: poss. désigne la personne qui craint : poss. désigne la personne qui crainte de Dieu n'était-elle pas ton soutien? ou n'était donc que folie (ע. הַלְּיִלְהְּיִּ וְיִרְאָרְהְּיִּ וֹתְיֹלְיִלְהְיִּ וֹתְיִלְאָרְהְּ וֹתְיֹלְאָרְהְ וְיִרְאָרְהְּ Deut. 2. 25, aujourd'hui je commencerai à jeter la terreur et la crainte (de toi) de tes armes (dans tous les peuples); יִרְאָדִיךְ רְּרָאֵרִ יִיִּר רָאַיִּיִר וְיִּעִירִ וּיִרְיִי וּרְאָרִרְהְּיִר וְיִיִּרְיִי וְרָאָרִרְהְּיִר וְיִיִּרְיִי וְרָאָרִרְהְּיִר וְיִיִּרְיִי וְרָאָרִרְהְּיִר וְיִיִּרְיִי וְרָאָרִרְהְּיִר וְיִיִּרְיִי וְרָאָרִרְהְּיִר וְיִיִּרְיִי וְרָאָרִרְהְיִר וְיִיִּר וְרָאָרִר וְיִי רְאָלִירוּ בְּעִר יִי רָאִיִּיִי רְיִיִּר וְיִיִּרְיִי וְרָאָרִר וְיִיִּרְיִי וְרָאָרִר וְיִי רָאִיִּרְר וְיִיִּרְיִי וְרִיִּיִר וְיִיִּרְיִי וְרְיִּרְרְיִי וְרִייִי וְיִיִּרְיִי וְרְיִיִּרְיִי וְרִיִּיִי וְרִייִי וְרִיּיִי וְרְיִי וְרְיִי וְרִייִי וְרְיִי וְרִייִי וְרִייִי וְרִייִי וְרְיִייִי וְרְיִי וְרִייִי וְרִייִי וְרְיִיִּי וְרִיי וְרִייִי וְרִיִי וְרִייִי וְרִייִי וְרִייִי וְרִייִי וְרִייִי וְרִיי וְרִייִי וְרְיִיי וְרִיי וְרִייִי וְרִיי וְרִיי וְרְיִי וְרִיי וְרִיי וְרִיי וְרִייִי וְיִי וְיִייְיִי וְיִי יְיִי יְיִי וְיִי וְיִי יְיִי יְיִי יְיִי יְיִי וְייִי יְיִי יְיִייְיִיי יְיִי יְיִיי יְיִייְיִי יְיִייְיִיי יְיִייְיִי יְיִייְיי יְיִיי יְיִייי יְיִייְיי יְיִייְיִייְייי יְיִייְיִייְיִיי

mencement, le principe, de (toute) connaissance.

וֹאָץ: n. pr. Jeron, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 38.

יְרָאִיֶּיה (Dieu le regarde) n. pr. m. Jér. 37, 43.

סְלֵּהְ יְרֵב יִתְ ח. pr.: מֶּלֶּהְ יָרֵב Osée 5.13, 10.6, le roi Jareb ou le roi de Jareb; selon d'autres, יְרֵב le fut., de יְרֵב un roi ennemi, ou bien aussi: un roi qui défendra Juda (v. יְרִיב.).

רְבַּעֵל n. pr. Jerubbaal, nom donné au juge Gédéon (que Baal lutte contre lui, qu'il se venge de lui), Jug. 6. 32.

רָבְּעֶרְ (qui augmente la nation) n. pr. 1° Jarobeam, fils de Nebat, premier roi des dix tribus, 1 Rois 12. 2.—2° Jarobeam, fils de Joas, roi d'Israel, II Rois 14. 23.

יבד (fut. יבד , בבר, avec une pause ניבר , imper. בָר, הָהָח, inf. דֹרָה, const. הַבֶּר, ברְדָת : lo Descendre (רְדָה une fois יְדְהִי משח מחר סיני Exod. 34. 29, lorsque Moise descendit de la montagne de Sinaī ; ימרה חעינה Gen. 24. 16, elle descendit à la fontaine; יירד חוביל נחל פנה Jos. 17. 9, la frontière descendait à la vallée de Cana (des roseaux ?); יוֹרְדֵי ריים באנייות Ps. 107. 23, ceux qui descendent (naviguent) sur mer dans les navires ; נְרֵרוּוּ מָאָנִיוֹחֵיהָם Ez. 27. 29, ils descendront de leurs vaisseaux; מירדה אליז II Rois 6. 18, ils descendirent vers lui (fondirent sur lui) ; נַיַּרֶד אָבָרֶם מָצָרַיְמָה Gen. 12. 10, Abram descendit en Egypte (venant d'un pays plus élevé); הודר לבני Cant. 6. 2, mon bien-aimé est descendu dans son jardin; sans prep.: יורוי שאול חיים Ps. 55. 16, qu'ils descendent tout vivants dans le scheol; Prov. 1. 12, comme ceux qui descendent dans la tombe; דעוול דַשְּׁרֶד שרחקים Deut. 9. 21, le torrent qui se précipite de la montagne ; יֵרֵד מְּטָּטִר על־עו Ps. 72. 6, il descendra comme la pluie (qui tombe) sur l'herbe coupéc ; יניים כדי מאוד Jug. 19. 11, et le jour baissait (finissait); עַינִי עַרנִי יֹרְדָת מַיִּם Lament. 1. 16, mon œil fond en eau, pleure, ou trans.: répand des larmes; קלח וְיֵלֵיל יֹרֵד בַּבָּבִי Is. 15. 3, tous gémissent, fondent en larmes.

לירותרים ליתירים Jug. 11. 37, que je descende d'ici (pour aller) sur les montagnes; טוני מְבִיר יְרְדוּ מְחַקְּרִם Jug. 5. 14, des législateurs, des chefs, sont descendus, issus de Machir, ou : même les chefs de Machir sont descendus (pour faire la guerro); קרבו שלה יְיִירִר Rituel, un sacrifice (qui monte et descend) qui varie selon la fortune de ce-

lui qui l'offre.

Hiph. ייניהוי Faire descendre: אוֹרָיהוי שלי Gen. 44. 21, faites-le descendre vers moi (amenez-le moi); יָרוֹירַדְהָם אַר־אָבִי דוור ; אין 48. 13, amenez mon père ici אַרְתָּמֵים Mig. 7. 4, fais-les descendre près de l'eau; Jos. 2. 15, elle les fit descendre par une corde; מוריד שאול וועל I Sam. 2. 6, il fait descendre dans l'enfer et il en retire; באָם עמים חוֹרֵר אַלְחִים Ps. 86. 8, dans ta colère, o Dieu! tu abattras, humilieras, ces peuples ; ואוֹרָיר בָאבָיר וֹשְׁבִּים Is. 10. 13, j'ai précipité ceux qui demeuraient dans des palais fortifiés, ou qui étaient solidement établis; ou pour באַבּיר: comme un héros, un conquerant, j'ai fait descendre (du trone) ceux qui l'occupaient. - Des choses, apporter: יווירידי לאיש מנחה Gen. 43, 11, et apportez (en y descendant) un présent à cet homme ; descendre, trans. ôter: תַּלְּרַיָּבָה עַלְּרַיָּבָה Gen. 24. 18, elle descendit sa cruche sur sa main, c.-a-d. l'ôta de dessus l'épaule et la tint sur ou à la main; יוֹרָידי אֹחוֹ חַלְּוְיָם Nomb. 1. 51, les Lévites descendront, détendront (le tabernacle); אַכָּם אָטָׁם Joel 2. 23, il a fait descendre sur vous la pluie; בּיֹבֶד פֹּבְּ אַרְבָּי Prov. 21. 22, il détruit la force, ou le fort, la citadelle (où elle mettait) sa confiance.

Hoph. pass.: יְיוֹפַהְ הוּרֵד מְצְרֶיְפָּח Gen. 39. 1, Joseph fut mené en Égypte; אָרָאָל יִישׁ Nomb. 10. 17, et après que le tabernacle eut été détendu; אַרְאָל־יִּשׁאוֹל Is. 14. 15, cependant tu as été précipité dans l'enfer.

711 (descendu) n. pr. 1º Jared, fils de Mahlaléel, Gen. 5. 15. — 2º Jared, père de Gedor, I Chr. 4. 18.

(qui descend, qui coule) n. pr. Le Jourdain, fleuve principal de la Palestine: מַאָּרֶץ נְרְנֵּדְן Ps. 42. 7, du pays près du Jourdain; בְּרִינְיִתְ נַרְנֵדְן אֵל־מִירוּ Job 40.23, même quand le Jourdain (un Jourdain, un fleuve) déborderait, lui ferait couler ses eaux dans la gueule.

יְרָה (ful. יִירָה, inf. הִילִח, une fois אייי, imper. אייי, imper. אייי, imper. אייי rer: יְרֵח בַּיָם Exod. 15. 4, il a jeté dans . la mer ; יְרֵרְיחִי לַכָּם מּוֹרָל Jos. 18. 6, et je jetterai au sort pour vous (pour vos partages) ; יְרוּאדיְרָח חַתַּצִי I Sam. 20. 36, il tira la flèche; במידאמל Ps. 11. 2, pour tirer dans l'obscurité (en embuscade); וְשִּׁיְרֵים I Chr. 10. 3, les archers; נורבם אבר השפון ער היבן Nomb. 21. 30, nous les avons abattus, défaits, Hesbon et Dibon sont perdus; ou נפינם subst.: et leur puissance, leur grandeur, est ruinée depuis Hesbon jusqu'à Dibon (ע. יורה ארץ); פּבילקוש יורה ארץ Osée 6. 3, comme la pluie de l'automne qui se jette sur (qui arrose) la terre; ou pour ירוֹבֶיו: comme la pluie de l'arrière-saison et de la première saison, de l'automne et du printemps (viennent), sur la terre (v. רוֹרָהו). — 2º Jeter les fondements, poser, ériger : אַבֶּן פָּנָהָה Job 38. 6, qui a pose sa pierre angulaire; אָטֶר יָדֵירִיף Gen. 31. 51, ce monument que j'ai érigé.

Niph.: אַי רְיִהְי הַיּרָ Exod. 19. 13, ou il sera perce de flèches.

Hiph. (הירה, fut. הירה) 1° (comme לתנר לחבר: Job 30. 19, dob 30. 19, il ma jeté dans la boue ; נַאָּנִי שָׁלשָׁת תַּחָאָרם אַרָת אוֹרָת I Sam. 20. 20, je tirerai trois flèches de ce côté (dans cette direction); וויאסר אַלִּישׁע ירָה ניוֹר II Rois 13. 17, Elisée dit: Tire, et il tira; פיראי משורארם אל עבריף II Sam. 11. 24, (pour ילרף les archers ont lancé leurs traits contre tes serviteurs; de la mair et maio ce qui jette les gouttes, ce qui arrose, la pluie de la première saison, du printemps. — 2º (étendre la main) Indiquer, montrer : לְחוֹרוֹת לְפֶנָיו גוְשְׁנָח Gen. 46. 28, pour indiquer (à Joseph) le chemin de Gessen, afin qu'il vint audevant de Jacob, ou pour que Joseph indiquat, assignat (des terres) à Jacob ; אייביוג פי עין Exod. 15. 25, Dieu lui montra (un certain) bois ; מֹרָה בַּאַבְבְּלֹחָיר Prov. 6. 43, il montre, il fait des signes, avec les doigts. - 3° Apprendre, instruire: אַרָּבּי בַּלְבּוֹי Exod. 35. 34, il lui a mis dans le cœur l'art d'instruire (les autres); suivi de l'acc.: אַרִינִי ואָפָּר אָחַרִישׁ Job 6. 24, instruisezmoi et je me tairai; de l'acc. de la chose : וְנָבִיא מוֹרַח־שָׁקַר Is. 9. 14, le prophete qui enseigne le mensonge; du double acc. : רוֹרֶנִי נַי נַּרְעַק Ps. 27. 11, instruis-moi, ô Eternel! de ta voie (tes lois); de אַ יָּאוֹרָהְ בְּרֶרָהְדיוּוּ חַלֶּהְ בּ Ps. 32. 8, et je t'enseignerai la voie dans laquelle tu dois marcher ; de פָּר חוֹרֶם: פֶּר הבושה השובה בו Il Chr. 6, 27, tu leur enseigneras la bonne voie ; de ש : ייוֹרָם ו פְּהַרְבְּיז Is. 2. 3, il nous enseignera ses voies (ou ellipse : quelques-unes de ses voies); du dat. de la pers.: אַיוֹרָת צֶּרָק Osée 10. 12, et qu'il vous enseigne la justice; selon d'autres : qu'il fasse pleuvoir sur vous la justice (v. 1°).

אַל־תְּרְאָי (v. אָרָהְי) S'épouvanter : אַל־תְּרְאָּן Is. 44. 8, ne craignez point et ne vous épouvantez point, ou de la rac. האָרָה.

ירוּאֵל n. pr. d'un désert, Jeruel, II Chr. 20. 16.

רְחָרְיָ (la lune) n. pr. m. I Chr. 5. 14.

ף ידוֹק יוּרוֹל m. La verdure (v. יָרוֹק יְרוֹל יִרוֹל יִרוֹל יִרוֹל יִרוֹל יִרוֹל Job 39. 8, et il cherche tout ce qui est vert, tous les herbages verts.

ירושא (la possession) n. pr. Jerusa, fille de Sadoc, mère de Jotham, roi de Juda, II Rois 15. 33.

רושלים (plus souvent יְרוּשֶׁלֵים et יְרוּשֶׁלִים, la possession de la paix comme יְרוּשֶׁלִים; selon Gsenius, ile peuple ou la maison, l'habitation, de la paix) n. pr. Jérusalem, capitale de la Palestine, Jos. 10. 1, 5; aussi שַּלֵּם בְּיִדִּי בְּשֶׁלֵּם סְבּי Ps. 76. 3, son tabernacle (son temple) est à Salem, Jérusalem (la ville de la paix).

תַלְּם הַשָּׁטֶשׁ וְיְרֵחְ שָּטֶר : m. La lune : נֵילֹם הַשָּטֶשׁ וְיְרֵחְ שָּטֶר : Jos. 10. 13, et le soleil et la lune s'arrêtèrent; וְלַשְּׁנֵי יְרֵחְ Ps. 72. 8, et en face de la lune, c.-à-d. tant que la lune subsistera; וִירַחַהְ לֹא יַאָּסֵךְ Is. 60. 20, et ta lune ne se retirera pas, ne cessera pas d'éclairer.

חיים, m. (pl. יְרָחִים, const. יְרָחִים, de תַּיָיָ). Mois: יְרָחִים בּלְשָׁה יְרָחִים, de trois mois; שֵלְשׁׁה יְרָחִים Deut. 33.44, les fruits des mois, que chaque mois produit; אַיְשִּׁיִי יְרָחִים Joh 7.3, des mois de déception, de malheur; מְּרָחַיִּבְיִּרְ בְּיִרְחַיִי 20. 2, qui m'accordera d'être comme j'ai été dans les mois passés, autrefois?

n. pr. Jareh, fils de Joktan, souche d'un peuple arabe, Gen. 10. 26.

רום מְּלְהָת לִירָת Mois: מְּתְּה Esdr. 6. 15, le troisième jour du mois d'Adar.

וְרֵיחוֹ, וְרֵיחוֹ יְרֵיחוֹ (ou de יְרֵיחוֹ, ville de la lune, ou de יְרִיחוֹ ville de parfums)
n. pr. La ville de Jéricho, appartenant
à la tribu de Benjamin, Jos. 18. 21.

רְּחֶׁסְ (nimé) n. pr. 1º Jéroham, fils d'Elihu, I Sam. 1. 1. — 2º Plusieurs autres, I, II Chr., Néh.

יַרַחְמְאֵל (que Dieu aime) n. pr. m. d° I Chr. 2. 9. — 2° 24. 29. — 3° Jérahmeel, fils de Jehoyakim, roi de Juda, Jér. 36. 26; nom patron. דְרַחְכָאֵלי I Sam. 26. 40.

יַרְהָּעָ n. pr. Jereha, esclave égyptien, I Chr. 2. 34.

יָרֵט ליִרָּט 4° Etre tortueux, pervers ou périlleux: קריי לְנְנְּהִי Nomb. 22. 32, car ta voie est tortueuse, ou périlleuse devant moi, c.-à-d. à mes yeux.

- 2° Precipiter, livrer: רְעֵל־רְרֵר רְשֵׁעִיר Job 16. 11, il me precipite, me livre entre les mains des impies (ce dernier peut aussi être le fut. d'une racine רְבֶין.

יריאל n. pr. m. I Chr. 7. 2.

יְרִיץ n. pr. 1º Jarib, fils de Siméon, I Chr. 4. 24; le même est appelé רָבִיץ, Nomb. 26. 12. — 2º Jarib, un chef, Esdr. 8. 16.

יְרֵיבְי (combattant) n. pr. m. 1 Chr. 41. 46.

יְרְיָה et יְרְיָה ', n. pr. m. I Chr. 23. 19. וויין (v. יְרִיה)

יְרִימוֹת (ע. יְרִימוֹת).

ירימות (hauteur) n. pr. m. I Chr. 7. 8.

וְרִיעָה (rac. יְרָעָה). Rideau, tapis: נְיָרָעֹה בְּשֶׁר וְרִיעֹה Exod. 26. 1, tu feras le tabernacle de dix rideaux, c.-à-d. il y aura dix rideaux faisant partie du tabernacle; וויי שׁלפֿוּה Cant. 1. 5, comme les tapis ou les pavillons de Salomon; יְרִינְיִה עִיִּרִינְה עִיִּרִינְיִה בִּיְרִינְיִה בִּיִרִינָה Ps. 104. 2, qui étend le ciel comme un tapis, ou comme une tente.

יריעוֹת n. pr. Jerioth, femme ou fille de Chaleb, I Chr. 2. 18.

יְרֶבְּי (const. יְרֶבְּי , avec pron. יְרֶבְּי duel יְרֶבְּיִם 1° Cuisse, hanche : יֶרְבָּיִם 1° Gen. 32. 33, la hanche de Jacob; Exod. 28. 42, (des caleçons) qui descendront depuis les reins jusqu'(au bas) des cuisses; שִׁישׁ דַּוֹרְבּוֹ צֵלּ-יְרֵכוֹ Exod. 32. 27, que

chacun mette son épée sur sa hanche (à son côté); סַמַּקְמִּר צַל־יִרְהַ Jér. 31. 19, j'ai frappe ma cuisse ou ma hanche (de douleur, de désespoir); מים־נָא יָיָה מָתָה יבכי Gen. 47. 29, mets ta main sous ma cuisse, c.-a-d. jure-moi; בַּל־יָמָשׁ בֹּבְבֵּי נֵרְהַ־יַבֵּלְב Exod. 1.5, toutes les personnes sorties de la hanche de Jacob, c.-à-d. ses descendants; des animaux : יהה ובתה Ez. 24. 4, la cuisse et l'épaule; au fig. des choses inanimées: דרקה וקנית Exod. 25. 31, le pied et la tige du chandelier dans le temple; על ירה מששען צפות Exod. 40. 22, על ירה מששען המוצ השושה Lev. 1, 11, du côté septentrional du tabernacle, - de l'autel.

וְרְבָּה. (duel יַרְבָּחַיִּם, const. יַרְבָּהַ,). Côté, côté postérieur, extrême; côté intérieur, fond : וַזַרְבָּחוֹ שַל־אַידוֹן Gen. 49. 13, et son côté (extrême), sa frontière, s'étendra vers Sidon ; וּלְיַרְבְּיֵדִר תַּוּמְשֶׁבֶּן יָתַַּיח Exod. 26. 22, et pour le côté postérieur du tabernacle, vers l'occident; פַּיַרֶכָּהַיי roun I Rois 6. 16, au côté postérieur, au fond du temple; בַּרַתָּהָר בַּרַחָה Ps. 128. 3, dans l'intérieur de la maison; ou, se rapportant à la vigne : (appuyée) sur le mur de ta maison ; יַרְבָּחֵר הַשְּׁפָּרָכָּח Jon. 1. 5, le fond du navire; בַּיַרְבָּהַיִי ו אַשְּעָהָ I Sam. 24. 4, dans le fond de la caverne; יַרְפְּחֵר־בוֹר Is. 14. 15, le plus ירבחר לבנון : profond des abimes ירבחר לבנון : Is. 37. 24, la partie la plus profonde, la plus impenetrable, du Liban; פַּיַרְפָּחֵד צָּשׂוּן Is. 14. 13, au côté de l'aquilon, ou dans la contrée extrême du nord ; קייר פירקריארץ Jer. 6. 22, des extrémités de la terre.

יַרְכְּהוֹ chald. f. Guisse: יַרְכְּהוֹ chald. f. Guisse: יַרְבְּהַ בְּיִרְשָׁי בְּיִרְשָׁי Dan. 2. 32, et les cuisses (de l'image) etaient d'airain.

יְרְטוֹתוֹ (l'élevée) n. pr. Jarmuth, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 35.

יְרֵשׁוֹת et יְרֵשׁוֹת (l'élevé) n. pr. de plusieurs hommes, 1 Chr. 8. 14, 23, 23, 24. 30; Esdr. 10. 26, 10. 29.

יְרֵבְי (qui habite les hauteurs) n. pr. m. Esdr. 10, 33.

יְרְטְיָה et יְרְטְיָה (élevé par Dieu) n. pr. 1° Le prophète Jérèmie, fils de Helkias, Jér. 1.1.—2° Jérèmie, guerrier, I Chr. 12.13.—3° Jérèmie, beau-père du roi Joachaz, Il Rois 23.31.—4° Plusieurs autres: I Chr. 5.24, 12.4; Néh. 12.1,

צרע (seulement au fut. ברל Etre mal (les autres formes sont de yen ou de יירע למשח בעבורם: (רעע Ps. 106, 32, et il arriva du mal à Moise, Moise fut puni a cause d'eux ; אל־ירַע פעיניה Gen. 21. 12, qu'il ne paraisse mal à tes yeux (ne le trouve pas mal, dur) ; ייַרַכּ בערער בי אַשַּׁר עַשָּׂחו Gen. 38. 40, ce qu'il faisait deplut à l'Eternel; וַיַּרַע בָּר מָאֹר Néh. 13. 8, cela me deplut extrêmement; וירע לחם רעת גדלת Neh. 2. 10, ils étaient excessivement fachés; דַלֹּאָר ובע לבבה בחתה לו Deut. 15. 10, et qu'il ne soit pas pénible à ton cœur de lui donner (donne-lui sans regret, de bon cœur); אַרָע פֵינוֹ בְאַחִיר Deut. 28. 54, il regardera de mauvais œil, avec jalousie, son frère (et refusera de lui donner, etc.); מהוב לארורעו פני Nch. 2. 3, pourquoi mon visage ne serait-il pas triste, abattu ? וְלָפֶח יַרֵע לְבָבָה I Sam. 1. 8, pourquoi ton cœur s'afflige-t-il? ירע שריד באַחלו Job 20, 26, celui qui restera encore dans sa tente sera afflige; une fois au prét.: למשה הדער לו Is. 15. 4, son âme est triste, affligée, ou elfrayée (v. יְרַאָּ et רְּיֵבֶע).

ירְפְּאֵל: (rétabli par Dieu) n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jerpéel, Jos. 18. 27.

P? Cracher: וְאֶבֶּרְהְ רָרֹק בְּקְנֵיהְ Nomb. 12. 14, si son père lui avait craché au visage (s'il avait été en colère contre elle); יָרָקְהוּ בְּקָנִיוּ בְּקָנִיוּ Deut. 25. 9, elle crachera (à terre) devant lui (v. בַּקָר).

אָרָי, m. adj. Vert, frais; subst. herbe verte, legume: בְּנֵי תַּיְרָי, Deut. 11. 10, comme un jardin vert (de verdure), jardin potager; בְּרֵי, I Rois 21. 2, (pour qu'elle me serve) de jardin potager; בְּרִי, בְּרָי, Prov. 15. 17, un plat ou une portion d'herbes, de legumes.

קל-יֶרֶשׁ בֵּשֶּׁב Gen. 1. 30. toutes sortes d'herbes vertes; Ps. 37. 2, et comme la verdure des herbes, comme les herbes vertes; בְּבֶּיִרֶ בְּבֵּיִר בְּלֹייִרְ בָּלִייִרְ בָּבִיר בָּלִייִרְ בָּבִין Exod. 10. 15. il ne resta rien de vert (aucune verdure) sur les arbres; יְרָם לֹא חָיָר גֹּל ls. 45. 6, il n'y a point d'herbe, de verdure.

ףְרֵק הָּשֶּׁא . Même signif. : זִּירֶק הָּשֶּׁא Is. 37. 27, et l'herbe verte.

ירש el פון (fut. שייה, impér. פין שיי פון et שֹׁין; הַשִּׁין Deut. 33. 23, inf. הַשֶּׁין avec รนุเก. ากขา) 1º Prendre, saisir, s'emparer, prendre possession, posseder, heriter: אָהָם הִירְשׁוּ צַּאַר־אַדְּטָּחָם Lov. 20. 24, yous possederez leur terre; יַּרָשׁוּ נַם־תַּם ערשיריע Deut. 3. 20, ct (jusqu'à ce) qu'ils possèdent, eux aussi, la terre; רישור ארץ Ps. 44. 4, car ce n'a point été par leur épée qu'ils se sont emparés de cette terre; נירְשַׁח־לַנה ארת אלחרם 83. 13, allons nous emparer des habitations, du sanctuaire de Dieu ; רוַרְשׁוֹ מִירָשׁ אָרֵץ Ps. 25. 13, et sa race possédera la terre; לְרֵצֵק רִירְשׁוּ אבחרו אבחרו אבחרו Nomb. 36. 8, pour que chacun des enfants d'Israel hérite de la propriété de ses pères; וְדְעֵּח בְּן־בֵּיחִי יוֹרֶשׁ אֹחִי Gen. 15. 3, ainsi celui qui est né dans ma maison (mon esclave) héritera de moi, sera mon hé-

ritier; part.: seul שֹרֵי Jér. 49. 1, un héritier. — 2° Expulser quelqu'un, le chasser de sa possession pour s'en emparer: הַבְּי עַשֶּׁוֹ יִירְשׁׁוּם Deut. 2. 12, les enfants d'Esaŭ les avaient chassés; בּישָׁה מִינְי 9. 1, pour chasser de leurs terres des nations; הַבְּיְשָׁה נְבִירְשָּׁה Prov. 30. 23, et une servante qui chasse (supplante) sa maîtresse.

Niph. pass. du Kal 2°. Etre chassé de ses possessions; en génér. être réduit à la misère: שֶּרְתְּּבֶּשְׁ Gen. 45. 11, de peur que tu ne sois réduit à la misère (ou que tu ne périsses); שְּבָּבְּתִּי Prov. 30. 9, de peur que je ne tombe dans la misère et que je ne vole

(v. שֹזיו).

de l'inf. du Kal)?

Pi. 1º Consumer, ronger: לְיָרֵשׁׁ תַּשְּלָצְלּ Deut. 28. 42, les insectes, ou les sauterelles, rongeront, consumeront (les arbres et les fruits). V. אָלָצָלּ מוֹן בְּיִבְּשׁׁׁם קְרָאֶרֶם - 2º Rendre pauvre, dépouiller: מַלְּרָבְשׁׁׁם Jug. 14.15, est-ce que vous nous avez convics pour nous dépouiller (à moins que ce ne soit une autre forme

Hiph. הוֹרִישׁ 1° Faire entrer en possession : אַז אָשֶׁר יוֹרִישָׁהְ כְּמוֹשׁ Jug. 11. 24, ce que Chamos (ton Dieu) te fait posseder (te donne); יְחוֹרְרִשׁוֹנִי עֵינוֹח נְעוּרֵי Job 13. 26, et que tu me comptes, m'imputes, les péchés de ma jeunesse; בניכם לבניכם Esdr. 9. 12, et pour que vous les laissiez en héritage à vos enfants: - 2º Comme Kal 1º: יורעו יורשות Nomb. 14. 24, et ses descendants la possederont; אַריבאָפיר Jos. 8. 7, et emparez-vous de la ville, ou expulsez les habitants de la ville; ניֹרָשׁ אַת־נְתָּער Jug. 1. 19, il occupa la montagne. — 3º Comme Kal 2º. Déposséder, chasser, ruiner, détruire : פר־אוֹרִישׁ גוֹיִם מִּפְנֵיךְּ Exod. 34.24, car je chasserai les nations de devant toi ; יָחוֹרַשָּׁמָם אַת־בָּל־יִשְׁבֵּי הָאָרֶץ Nomb. 33. 52, chassez tous les habitants du pays (devant vous); d'autres traduisent : exterminez ; מַבְּטָע יֹרְשָׁעוּ אֵל Job 20. 45, Dieu (expulsera) arrachera de ses entrailles (les biens qu'il a dévores); יי מוֹרָד שׁ וּמְצְשִׁיר I Sam. 2. 7, Dieu rend pauvre et rend riche (v. Niph.); אֶבֶּשׁ בַּדְּבֶּר וְאוֹרְשֵׁשׁ Nomb. 14. 12, je les frapperai de peste et je les exterminerai.

יְרִישְׁה f. Conquête, possession : וְרָשְׁה Nomb. 24. 18, Seir deviendra la possession de ses ennemis.

קיים לישור f. Possession, héritage: ירְשָׁח לְּצֶּשֶׁר נְחָתְּרְ Deut. 2. B, car j'ai donné (le mont Seir) pour possession à Esaû; קיים ירְשָּר שְׁפֶּךְ Ps. 61. 6, tu as donné un héritage à ceux qui craignent ton nom (mieux: tu m'as donné l'héritage, le bien, que tu réserves à tous ceux qui craignent ton nom).

ישחק (v propi).

ישִּׁילְאָלְ (que Dieu fait, crée) n. pr. m. I Chr. 4. 36.

לְאֵישְׁכְּיוֹ (v. שׁוֹשׁ) Poser, placer : יְשִּׁישׁ Jug. 12. 3, cheth., je mettrai; בּירָשָׁם קּאָרוֹן Gen. 50. 26, on le mit dans un cercueil (v. שׁוֹשׁ Hoph.).

ישׂרָאֵל n. pr. Israel, nom donné à Jacob; de חשל et אא, il a lutté contre un être divin, un ange, Gen. 32. 29; passé à ses descendants, le peuple d'Israel ; נאִמִיצִם בִּיְשְׂרָאֵל Gen. 49. 7, je les disperserai dans Israel; אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל I Sam. 13. 19, la terre d'Israel, la Pales rois d'Israel, מַלְבֵּר יִשְׂרָאֵל ceux des dix tribus après la division du royaume, opposé à חשבר יחתרו qui regnaient sur Juda et Benjamin; après l'exil de Babylone, Israel est redevenu le nom de toute la nation, sans distinction de tribu, II Chr. 12. 1, 23. 2. -Nom de peuple : דַּיִּשְׂרָאֵלִי II Sam. 47. 25, (Jethra) d'Israel, ou l'Israélite; הַאִּשֶׁה הַיִּיְּשְׂרְאֵלִית Lév. 24. 11, la femme israélite.

יְשִׁשְּׁכְר (Dieu a récompensé) n. pr. Issachar, cinquième fils de Jacob et de Léa, Gen. 30. 18; le second ש n'est pas prononcé.

Suivi de makkeph, souvent שלי. 1° Subst. La chose, le bien: בְּׁתְּרָהִילּ Prov. 8. 21, pour accorder du bien, de la richesse, à ceux qui m'aiment. — 2º Il remplace le verbe subst. etre, il est, il y a, oppose à אַדָּן, וּשִׁן il n'est pas; היים בין ביים בין Gen. 28. 16, l'Eternel est en ce lieu-ci ; הַיַשׁ צָּח־לָבָבָה ישר II Rois 10. 15, y a-t-il de la sincérité dans ton cœur? (as-tu le cœur bien dispose a mon egard?); ויאמר ירוינדב בש ניבש 10.15, Jonadab répondit : Certes, il y a (que oui); suivi d'un plur.: ־בֹּיַר וו אַז־צַבְרָיך חֲמִשִׁים אָנְשִׁים II Rois 2. 16, il y a entre tes serviteurs cinquante hommes; יש עבוה מלחשורו II Chr. 16. 9, il y aura des guerres contre toi; יְרַשׁ אַשֵּׁר אַבְרִים Neh. 5.2, il y en avait qui disaient; וַנָשׁ אֲשֶׁר יִחְרֶּח תִּלֶּעָ Nomb. 9. 20, (il y avait des temps, c.-à-d.) quelquefois la nuée restait ; לש־לר Gen. 33. 9, il est à moi, j'ai; איני לכם מחוד Gen. 43. 7, avezvous un frère! יבל־כש־לו 39. 4, et tout ce qu'il avait; avec un part.: ישׁ פְּמָנֵר Prov. 11. 24, il y en a qui prodiguent, qui donnent (tel donne); אַם־רַשׁׁ לֹשֵּׁוּח ಬ್ಲಾ v Jér. 5. 1, s'il y en a un qui agisse sclon la justice; avec le pron. pers.: אם־רַשָּׁהְ מוֹשִׁיתַ Jug. 6. 36, si tu sauves; לטרם לשרם Gen. 24. 49, si vous faites; השני מוד Deut. 29. 14, celui qui est ici.

שַׁרָ (fut. בְשֵׁרַ, inf. בִשֹׁרָ, const. רְשֶׁבֶּ, imper. בשֵׁ, חַשֶּׁים) 1º S'asseoir, être assis: קיבר שָבָח Gen. 27. 19, lève-toi et mets-toi sur ton séant; ישֶׁבֶחָ לְבַשֵּא Ps. 9. 5, tu t'es assis sur le trône; נַיָּשָׁבוּ אָהוֹ לָאָרֶץ Job 2. 13, ils demeurerent avec lui assis sur la terre; שַּׁיָבוּ הם Gen, 21. 16, elle s'assit; avec ב: ילום ישב בשים Gen. 19. 1, Loth était assis a la porte de Sodome; avec צַל : ישלמח ישב בליפפא הוד אביו I Rois 2. 12, et Salomon était assis sur (occupa) le trone de David, son père; וַיַּשֶׁב הַשָּלָה לאכול I Sam. 20. 24, (keri אַ I Sam. 20. אַל le roi se mit au repas (à table) pour manger; sans prepos.: ישֵׁכ חַבְּיִבִים Ps. 80. 2, (toi) qui es assis sur les chérubins, sur un trône porté par les chérubins; מָר שָׁמָּה רְשָׁבּגּ כְּסְאוֹת Ps. 122. 5, car là ils étaient assis sur des trônes;

selon d'autres : des trônes étaient placés; אָמָרָאָל יְשָׁב חָוּוֹים יִשְׂרָאֵל 22. 4, et tu es le saint, tu résides entre les louanges d'Israel, ou zwir tu résides, tu règnes éternellement, toi qui es la gloire, l'objet des louanges d'Israel; מסקרים 17. 12, (le jeune lion) qui est assis (guette) dans des lieux cachés. 2º Habiter, demeurer, rester: מַבֶּרֶם ישב הארץ־הנען Gen. 13. 12, Abram demeura dans la terre de Chanaan ; אמשבוי בקדש ימים רבים Deut. 1. 46, vous demeurates longtemps à Kadès; אַנָּבַי אַנָּשַב ער שובה Jug. 6. 18, je resterai jusqu'à ו לשבים בּנבֶב בּנְיָמָן ; I Sam. 13. 16, (Saul et ses soldats) occupaient, ou étaient campés à, Geba-Benjamin; לרים אַנַחְנוּ ישָׁבִים Jér. 8. 14, pourquoi demeurons-nous assis, c.-a-d. oisifs, inactifs? אַשָּׁב לא אַשָּׁב Ps. 26. 4, et je ne m'asseyerai point avec les impies (je ne les fréquenterai pas); שִׁיב אַקאָ אַקאָ Gen. 4. 20, qui demeure dans une tente (et auprès) d'un troupeau, c.-a-d. qui est pasteur. - 3º Etre habite : מוֹל Is. 13. 20, (Babylone) ne sera plus jamais habitée (ou actif: elle ne durera pas); אַרַץ מָלַחָה שבי אלא Jer. 17. 6, une terre (salée) stérile, et qui ne peut pas être habitée, inhabitable.

Niph. Étre habité: רְשְׁלֶּים Exod. 16. 35, un pays habité; בְּיִשְּׁים בְּּיִשְׁים Ez. 26. 17, (ville) habitée par les mers, c.-à-d. par ceux qui y venaient de toutes les mers; d'autres traduisent, comme Kal, ville située dans la mer.

Pi. בְּשְׁרֵא מְירוֹתְיתָה Placer, établir: רְשְׁרֵא מִירוֹתְיתָה Ez. 25. 4, ils érigeront leurs palais chez toi, c.-à-d. sur ta terre; selon d'autres, ils y établiront les parcs de leurs troupeaux.

Hiph. רושים 1º Faire asseoir, placer: לחושים בסיקיבים I Sam. 2. 8, pour (le) faire asseoir entre les nobles; יושים אַרְנָהוֹין בְּילִטְּיִם וּעִּיבוֹין בְּילִטְּיִם וּעִּיבוֹין בְּילִטְּיִם וּעִּיבוֹין בְּילִטְיִם וְעִּיבוֹין בְּילִטְיִם וּעִּיבוֹין בּילִטְיִם וּעִּיבוּ Ps. 68. 7, (Dieu) fait habiter, conduit dans la

maison, ceux qui étaient abandonnés, c.-à-d. il les entoure d'une famille (v. le même exemple à מוֹשָׁיבִר צַקרָת; מוֹשִׁיבִר צַקרָת חברת 113. 9, il fait habiter celle qui était stérile dans une famille, c.-à-d. il lui donne une famille, des enfants; avec בְּפֵינַיב וָעָאָרֶץ חוֹשֵׁב אָת־אָבִיה : ב Gen. 47. 6, fais demeurer ton père dans la meilleure contrée du pays. — 3º Faire demeurer avec soi, épouser : יַחִשִּׁיבוּ נָשִׁים נכריות Esdr. 10. 10, vous avez épousé des femmes étrangères. - 4º Établir des habitants dans un pays, peupler : בחי ארד דוערים Ez. 36. 33, lorsque j'aurai repeuple les villes ; יערים נשמות והשיבו Is. 54. 3, ils peupleront les villes désertes.

Hoph. 1° Être établi : יְחִישֵּׁבְחֶם לְבַדְּכֶם Is. 5. 8, et qu'on vous aura laissé seuls habiter sur la terre. — 2° Être habité : שַּׁיְּבֶּי לִירִּישְׁלַם מִּשְׁלָם 44. 26, qui dit de Jérusalem : Elle sera habitée.

"Hithp: מְּחְלֵשֶׁבּ לְּמֵּי בְּתַלְּמִיהי Aboth, un homme dont l'esprit se repose dans son étude, qui étudie avec calme, avec réflexion.

תווער בּשְּׁבֶר (qui demeure en repos) n. pr.: און (qui demeure en repos) n. pr.: און בּשְּׁבָר אַרְאָלָאָר (qui demeure en repos) n. 23. 8, Joseb Basebeth, fils de Thahchemoni, le premier des trois héros; selon d'autres, le nom du tribun était Adino (qui suit), qui était assis dans le conseil de la sagesse, et qui était le chef des commandants; d'autres enfin rapportent אין בּשֶּׁבְּ בֹּשֵׁר à David (voici les noms des plus vaillants hommes de David) assis en séance (royale), Thahchemoni, le premier des trois.

בּשְׁרָאָר (siège du père) n. pr. m. I Chr. 24, 13.

רשבי (qui loue) n. pr. m. I Chr. 4. 17.

סְלֵילִי n. pr. Jasubi Lahem, fils de Sela, I Chr. 4. 22; d'autres le rapportent à ceux qui précèdent: qui retournèrent à Lehem (pour Bethlehem).

בו בְּנב (il demeure à Nob) n. pr.

Jesbi Benob; de la race de Rapha, II Sam. 21. 16 (keri race).

לשְּבְעִים (qui réside dans, ou à la tête du peuple) n. pr. 1º Jasabeam, fils de Hacamoni, chef des commandants, I Chr. 11. 11 (le même qui, II Sam. 23. 8, porte le nom de בַּבֶּבְּבָּים). — 2º I Chr. 27. 2:

Part! (qui abandonne) n pr. Jesbak, fils d'Abraham et de Ketura, Gen. 25. 2.

ח לשבקשה n. pr. m. I Chr. 25. 4.

ישרה, Inusité, rac. de שי et de הישיה. בשרה (qui revient) n. pr. 1° Jasub, fils d'Issachar, Nomb. 26. 24. — 2° Jasub, fils de Bani, Esdr. 10. 29; nom patron., ישבר Nomb. 26. 24.

ישור (égal) n. pr. Jeswah, fils d'Aser, Gen. 46. 17.

ነው! (égal) n. pr. 1° Jeswi, fils d'Aser, Gen. 46. 17. — 2° Jeswi, fils de Saul, I Sam. 14. 49.

ישוֹחָיָה (que Dieu courbe) n. pr. m. I Chr. 4, 36.

אליניים n. pr. 1° Josué (v. אַרּיִּטְּיִּבּיבְּיִּ), Néh. 8. 17. — 2° Jesua, fils de Jozadak, prêtre, Esdr. 3, 3.—Et plusieurs autres (Chr., Esdr. et Néh.).

ישועה f. (rac. ישר, avec ה parag. רשוליתון). Secours; delivrance; salut, victoire: אָראוּ אַרדיִשׁוּשָׁרו הַי Exod. 14. 13, et voyez le secours (qui nous viendra) de Dieu ; יפָעָב עַבְרָח רָשָׁעָהָי Job 30. 15, mon bonheur (salut) a passé comme un nuage ; אַשֶּׁר בָּשָּׂח הַיִּשׁוּבֶּח הַנִּרוֹלָח הַוּאֹח I Sam. 14. 45, qui a remporté cette grande victoire; ישית חומות הואל Is. 26. 1, il défend, protège, les murs et le boulevard, ou : le secours qu'il envoie est comme une muraille et un boulevard ; יְשׁוּכֹּת בַּלרנַכְּשָׁחֹד-אֶרֶץ 26, 18, (la promesse) du secours ne s'est pas encore accomplie sur la terre; ou: nous n'avons pas produit, apporté, le secours, la délivrance sur la terre.

ישַׁרו m. (rac. מְּישֵׁרו). Honte, confusion : קבּקרָבָּן Mich. 6. 14, et la confusion sera au milieu de toi, ou fut. de rung pour angle: il te courbera, te confondra, dans ton cœur. Targg.: (ce que tu mangeras) produira une maladie dans tes entrailles.

שָּלָהְ seulem. Hiph. Etendre, tendre: לְבֵּר מַאֲשֶׁר רּוֹשִׁים־לוּ חַמְּלָּהְ Esth. 4. 11, excepte celui vers lequel le roi étend (son sceptre); דְּיִשֶׁט תַשְּלָהְ 5. 2, et le roi étendit (son sceptre) vers Esther.

לשי, (le vivant, le fort) n. pr. Isaī ou Jessé, père de David, בּרִישָׁר fils d'Isaī, pour: David, I Sam. 20. 27: רְצָא הֹטֶר Ls. 11. 1, il sortira un rejeton du tronc d'Isaī (le messie sera un descendant de David).

ישיבה f. Ecole, seminaire, Aboth.

ישׁרָה (Dieu le fait devenir vieux)
n. pr. m. 1° I Chr. 7. 3. — 2° Esdr.
10. 31.

ושיהוי (meme signif.) n. pr. m. I Chr. 12. 6.

לְשִׁימוֹן m. (rac. יְשֵׁשׁם, v. שַּׁשָּׁם). Solitude, desert; בְּלֵּל רְשָׁשׁן Deut. 32. 10, le hurlement (l'horreur) du désert; בישׁימון דָרָךְ Ps. 107. 4, dans la solitude du chemin (dans un chemin désert).

קשימות ישימות pl. f. Desolation, ruine: ישימות עלימי Ps. 55. 16, cheth., la ruine sur eux (keri ישיה, de אשה, que la mort les surprenne); מים ביים Jos. 13. 20, n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Ruben.

לשיש m. (rac. שַּלְי, v. שַׂי, dont l'existence se prolonge). Vieillard : בּרשִׁרשׁרָם אַרשׁרָשׁרם Job 12. 12, la sagesse est dans les vieitlards; אַבּ בַּבּרישִׁישׁ בָּבּנ 15. 10, des hommes aux cheveux blancs, des vieillards, sont aussi parmi nous; II Chr. 36. 17, שַׁיֵּייָטִי.

ישישי (vieillard ou fils de vieillard) n. pr. m. I Chr. 5. 14.

בְּילְשָׁרְ (seulem. fut., môme signif. que בְּילְשָׁרְ Etre désert, dévasté: בְּילָהָ הַּבְּילָהְ Gen. 47. 19, et que la terre ne demeure déserte, en friche; בְּילָהְ Ez. 19. 7, et la terre fut désolée (épou-

vantée); איני הישמיה הישמה Ez. 6. 6, les hauts lieux seront déserts, détruits.

ישטא n. pr. m. I Chr. 4. 3.

שבעאל (Dieu a exaucé) n. pr. 1º Ismael, fils d'Abraham et d'Agar, souche de beaucoup de peuples arabes; n. patron. ישטעאלי Ismaelite, I Chr. 2. 17. — 2º Ismael, fils de Nathanias, assassin de Gedalias, Jér. 40 et 41.— 3º Plusicurs autres, Chr. et Esdr.

ישטעיה (Dieu l'exauce) n. pr. m. I Chr. 12. 4.

ישטעיהו (même signif.) n. pr. m. I Chr. 27, 49.

ישְׁקרֵי (Dicu le garde) n. pr. m. I Chr. 8. 18.

ישן et ושׁיִן (fut. רִישׁר, inf. יִישׁר, פֿרשוֹן) Etre las, s'endormir, dormir : ישׁכַּתִּי אַנ ישתו לד Job 3. 13, je dormirais, je serais en repos ; איישון וויַחַלֹם שַׁיִּים Gen. 41. 5, il se rendormit et il eut un second songe; יְרָשָׁפּי שְׁנָיִז־עוֹלָם וְלֹא יַקִרצה Jer. 51. 39, afin qu'ils dorment d'un sommeil cternel, et qu'ils ne se réveillent plus; ישריה למח הישן אוני Ps. 44. 24, réveilletoi, o Seigneur I. pourquoi dors-tu? (n'agis-tu pas?). and the state of t

Niph. Perdre sa sève; etre vieux, vous mangerez du blé vieux, משׁר adj. Récolté l'année précédente; part. récolté depuis plus d'une année : דייי אין rowii 13. 11, c'est une lèpre très invétérée ; ינישונהם בארץ Deut. 4. 25, et que vous aurez demeuré depuis longtemps dans le pays.

ישין, m. adj. (fém. אין). Vieux (v. יַשׁרָ Niph.) : אובלר ישׁרָ Lev. 25. 22, vous mangerez les anciens fruits, ceux de l'année précédente ; תַּיָשִׁיִם בָּם־יָשֵׁיִים Cant. 7. 14, (les fruits) nouveaux et anciens ; שַׁמֵּר חַיְשַׁנַח Neh. 3. 6, la vieille Ps. 80. 8, et nous serons sauvés. porte.

ישון m. part. et adj. (pl. const. ישן, וֹלָשׁרָ, v. יְשֵׁרָ). Dormant : שָׁאוּל שׁבֶב יִ ا بِضِ مِسِيدٍ I Sam. 26. 7, Saul étant couché, dormant dans le camp (ou derrière la barricade de chariots); yeur

Ps. 78, 65, alors le Seigneur se reveilla comme s'il avait dormi (comme quelqu'un qui s'éveille d'un profond sommeil); האמתה לשמה I Rois 3. 20, et (moi) ta servante, j'étais dormant (je dormais).

n. pr. m. II Sam. 23. 32.

שנה (la vieille, l'ancienne) n. pr. Jesana, ville de la tribu de Juda, Il Chr. 13, 19,

שע (Kal inusité, v. אשע (Hiph. (יושיע, ful. יושיע, aussi דושיע, apoc. יוֹשׁע). Aider, sauver, délivrer : ייוֹשׁע). Ps. 7. 2, sauve-moi de mes persecuteurs; וּמְכֵּל־צֵרוֹתְיִי חוֹשִׁיעוֹ 34. 7, il l'a sauvé de toutes ses souffrances, afflictions; ביושישים פיר שפרתם Jug. 2. 16, ils les délivrèrent des mains de leurs pillards, c.-à-d. de leurs oppresseurs qui les dépouillaient; יְחֹישִׁיכָהַ אַר־יִשְׂרָאֵל קבה פירק 6. 14, tu délivreras Israel de la puissance des Madianites ; אַל לֹא רוֹשָׁרַעַ Is. 45. 20, un dicu qui ne peut sauver; ייקם בשח וייושען Exod. 2. 17, Moïse se leva et les aida, les défendit; avec >: יוי שרערו פני Jos. 10. 6, viens a notre sccours; לצאר Ez. 34. 22, je viendrai au secours de mes brebis. -Deut. 20. 4, pour vous asinvetere : ישׁבְּלְתֵּם יְשֵׁרְ נּוֹשֶׁרְ: Lev. 26. 10, sister (vous faire vaincre vos ennemis); ירי חושרערו פי Jug. 7. 2, ma main m'a aidé (je ne dois la victoire qu'à mes propres forces); יחושת ידה לה I Sam. 25. 26, (Dieu a empêché) ta main de -t'aider (de te venger toi-même).

> Niph: pass : נישׁעַמָם פַאֹיבֵיכָם Nomb. 10. 9, vous serez delivrés de vos ennemis; אין השלה נושע ברביתיל Ps. 33. "16, le roi n'est pas sauvé (n'est pas victorieux) par le grand nombre de ses troupes ; ישראל נושע ברי Is. 45. 17, Israel est sauvé par l'Éternel; rown,

ישע et ישע m. (avec suff. ישע). Délivrance, secours, bonheur, salut: אַרְאָפּוּ בְּרַיָּטִיע אֵלּדִיִּרם Ps. 50. 23, je lui montrerai le salut de Dieu ; יצאת לישת שמה Hab. 3. 13, tu es sorti (pour venir) au secours de ton peuple; avec l'acc. comme un verbe: לְלֵשֵׁע אָר מְּשִׁרְיָהְרָּ 3.13, au secours de celui que tu as oint; אַלּוֹדֵיר; Ps. 18.47, Dieu de mon salut; ישִׁירִים שֶּּבְּנִי רַשַּׁעִּר Job 5.11, et ceux qui étaient tristes, abattus, s'élèveront dans le bonheur, ou par le secours (de Dieu); וְלַהְיִיהָ אֵלְבִּישׁ רַשֵּׁעִר Ps. 132.16, je revétirai ses prêtres (comme d'un habit) de salut, de triomphe; בּבְּרִי־רָשֵׁע Is. 61.10, (il m'a revêtu) des vêtements de salut.

"אָלֶּי". (vainqueur) n. pr. m. I Chr. 2. 3. — 2° 5. 24. — 3° 4. 20.

ישַׁעִיה n. pr. m. 1° I Chr. 3. 21. — 2° Esdr. 8, 7. — 3° 8. 19. — 4° Néh. 11. 7.

ישׁעיִדוֹ (salut de Dieu) n. pr. 1° Jesaias, fils d'Amos, le prophète Isai, Is. 1.1.—2° I Chr. 25.3.—3° 26, 25.

ישְׁלֶּה et יְשְׁלֶּה Une des pierres qui ornaient le pectoral du grand prêtre (le jaspe? le béryl?), Exod. 28. 20, Ez. 28. 13.

וֹיְלְיָּהְ (le chauve?) n. pr. m. I Chr. 8. 16.

ነም! n. pr. m, I Chr. 8. 22.

ישָׁר (fut. יִישָׁר, une fois יִישָׁר, v. יִשְׁר, 1º Etre droit, marcher droit: יישׁרָנָה קברה תברה I Sam. 6. 12, les vaches marchèrent tout droit dans le chemin (sans se détourner), elles prirent le chemin droit ; ישר בּצֵיני il est droit, bon à mes yeux, c.-à-d. il me convient, il me platt; באשר ישר בעיני דיייצר לעשות Jér. 18. 4, comme il plut au potier de (le) faire ; פי־היא יְשֶׁרָה בְּעֵינָי Jug. 14. 3, car elle m'a plu; אַאַלִּיִרִם הַאַלּיִירִם אַאַלּיִרִים Nomb. 23. 27, peut-être plaira-t-il à Dieu. — 2º Etre calme : יב ישרה נמשו בי Hab. 2. 4, son ame n'est pas calme, tranquille en lui, ou elle n'est pas droite.

Pi. 4° Faire, rendre droit: מְקְּישֶׁרִים שְּרְיּחָים Prov. 9. 15, qui vont droit leur chemin, ou dans une voie droite; יְשִׁירּלֶּכְי בְּיִים וּלְיִים אַרִּלְּבִי וְיִשְׁרּלֶּכְי בוּלְבִי וְיִשְׁרּלֶבְיּת וּלְבִיּת וּלְבִי וּלְבִי 18. 21, l'homme intelligent règle tous ses pas, marche dans la bonne voie; בְּרְכֵּי בְּרְכֵּי 11.5, la justice de l'homme simple rendra sa voie droite (heureuse); אַרְבְּרָם לְּמָבְּּתָּר (les rapa II Chr. 32. 30, il dirigea (les eaux), les fit couler droitement sous terre, vers l'occident; אַרְבָּיִר עָּבְּיָר Job 37. 3, il dirige (le tonnerre) sous tout le ciel; אַרְבָּיר צָּרְבָּיר צָּרְבָּיר (le tonnerre) Is. 45. 13, et j'aplanirai tous les chemins devant lui. — 2º Trouver droit, juste: אַרְבָּיִר כַּלְּרְשָׁרְרַכֹּל רְשָׁרְבִּיר כֹּל רְשָׁרְבִּיר כֹל רְשָׁרְבִּיר כֹל רְשָׁרְבִּיר כֹל רְשָׁרְבִּיר כֹל רְשָׁרְבִּיר commandements (de Dieu) je les trouve tous justes.

Pou. part. passif: מְיְצֶׁר עֵל־תַּשְּׁחְתָּה 1 Rois 6. 35, (de l'or) ajusté sur ce qui était sculpté (sur les sculptures).

תַּיְשֵׁר לְּמְנֵי בַּרְמָּך : חוֹשִׁיר et דַּיְשֵׁר בַּרְמָּך בַּרְמָּך (keri תַּיְשֵׁר Ps. 5. 9, aplanis devant moi le chemin qui conduit à toi; ינַמְּנַשְּׁיך רְיִשְׁירוּ נַנְנֶּדְּ Prov. 4. 25, et que tes paupières prennent un chemin droit devant toi, qu'elles regardent droit, ou : que tes regards se dirigent vers le chemin droit.

ישר , m. adj. (pl. ישָׁרִים, const. ישֶׁרַי, fem. ישׁרָה, plur. הישׁרָה). Droit, juste, agreable, égal (uni); subst. équité : ירָגְלֵיתֶם רֶגֶל יְשֶׁרָח Ez. 1.7, et leurs pieds étaient droits; יישר מעייחי Job 33. 27, j'ai été pervers, exact. j'ai rendu courbé ce qui était droit; דַּיְּשֶׁר בְּעֵינֵי חַי Deut. 12. 25, ce qui est juste, agréable, aux yeux du Seigneur; אָרשׁ הָם רָּיָשֶׁר Job 1. 8, un homme simple et droit (probe); ישבר לב Ps. 7. 11, les hommes au cœur droit; מפר חיפשר II Sam. 1. 18, le livre du juste (pour des justes), ou : livre de la valeur, livro qui célèbre les hommes intègres ou les héros; selon d'autres: le livre du juste, de Moise, le Pentateuque; עשורם באבח וישר Ps. 111. 8, ils sont faits selon la vérité et l'équité, la justice; de Dieu: צַּהַיק וַיָּשֶׁר wan Deut. 32. 4, il est juste et droit, rempli de droiture ; בַּרָרֶהְ רָשָׁר Jér. 31.9, par un chemin bien égal; יִּישֶׁרִים עָשׁוֹ Dan. 11.17, et les braves sont avec lui, ou : il montre la bonne foi, il annonce la réconciliation, la paix.

Chaleb, I Chr. 2. 18.

ליף m. Droiture, probité, charité: אַרְיּהִיחִ יְּשָרְּ אַרְהוֹיִח יִשְׁרְ Prov. 2. 43, les voies de la droiture; אַרְיּהִיְהְ מִינְּהְיִ 11. 24, qui se retire de la charité (qui ne l'exerce pas); selon d'autres : qui épargne plus qu'il n'est juste (outre mesure); לְתַּנְּרִי לְּצָּרְים Job 33. 23, pour présenter, pour dire à l'homme son devoir; יְבִייְר לְבָרְהְ Deut. 9. 5, (ni) par la droiture de ton cœur.

ישֵׁרְאֵלְה (droit devant Dieu) n. pr. m. I Chr. 25. 14.

יְשְׁרָת ou יְשְׁרָת; f. Droiture: וּבְיִשְׂרָת בְּבָב I Rois 3. 6, et dans la droiture du cœur.

יְשְׁרוּן n. pr. Jessurun, nom que les poëtes donnent au peuple d'Israel, Deut. 32. 15, Is. 44. 2. On le fait dériver soit de יְשֶׁרְ, le peuple juste, pieux; soit de אָשֶׁר, le peuple aimé, ou heureux.

ישש Vieillard (v. ישש).

רי chald. (v. Ira heb.) Indique l'acc. Avec le pron.: דָּי מָנִיתְ יְמָחִילְן Dan. 3. 12, (ces hommes) que tu as placés (à la tête des affaires); יְבַרֵהְ יִיְחִילְן Rituel, (que le roi de l'univers) les bénisse.

תוחים, const. יחוף, pl. היחים, const. היותים, Clou, cheville: יחוף אונים, בינות בינ

קמו מְעָּה מְּעָה מְּעָה מְעָה מְעָה מְעָה מְעָה מְעָה מְעָה וּ Yach. 10. 4, de lui viendra la pierre angulaire (le roi), de lui le pieu (le prince, celui qui commande; Targg.: le Messie).

קליאלְסֶנְתוּ וְיָתוֹם לֹא . Orphelin: תְּלֵּטְנְתּוּ וְיָתוֹם בּאַלְסְנְתוּ וְיָתוֹם לֹא Exod. 22. 21, vous n'opprimerez, vous n'affligerez, aucune veuve ni aucun orphelin; ביתוֹפִים הָיִיני וְאֵין אָב Lam. 5. 3, nous sommes devenus (comme) des orphelins, qui n'ont plus de père.

יחור מורים מרערה: m. Exploration: יחור מורים מרערה:
Job 39. 8, l'exploration des montagnes, c.-à-d. ce qu'il y découvre, est son pâturage (de הור), ou : l'abondance, la riche végétation des montagnes (de יהור); mais c'est bien plutôt le futur du verbe און : il explore les montagnes, pour y trouver ses pâturages.

וֹתִיך (la belle, la grande) n. pr. Jathir, ville de Juda, habitée par les prêtres, Jos. 21. 14.

רְאָיִי chald. adj. Extraordinaire, supérieur, excellent: יְחָיִה חַבְּיִן Dan. 2. 31, et dont l'éclat était extraordinaire; אָרָה בַּתְּיִן 5. 12, un esprit excellent, supérieur; הַיְרָה הַשְּיִק 5. 14, et une sagesse extraordinaire. — 2° Adv. Extrêmement: מַבְּיִרָּה הַאָּרָה בָּתִּיִּרָם Dan. 3. 22, et comme la fournaise était extrêmement embrasée; הַיְהַיִּהְ יַבְּיִרְם, 7. 7, extrêmement forte.

קֹרֶלְיִי (endroit élevé) n. pr. Jethlah, ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 42.

ַחְטָהְ (isolement) n. pr. m. I Chr. 46. 11.

יְחְנִיאֵל (que Dieu donne) n. pr. m. I Chr. 26. 2.

וֹרְיִינְי (donné) n. pr. Jethnan, ville de la tribu de Juda, Jos. 15, 23.

יתר (Kal inusité, excepté le parl., v. יתר) Hiph. 1° Faire avoir (donner) l'abondance à quelqu'un: שלחוף בי לפונה 138. 11. l'Éternel te donnera l'abondance de toutes sortes de biens; מיוֹיִרְרָּ בְּיַ אֵלְיִיְרְּ בְּיֹלַ מַבְּטֵּח יִרָרָ בָּי אֵלִייְרָ בְּיֹלְ מַבְּטֵּח יִרְרָ בָּי אַלִּיִירְ בְּיֹלַ מַבְּטֵח יִרְרָ בָּי אַלִּיִירְ בְּיֹלְ מַבְּטֵח יִרְרָ בָּי אַלִּיִירְ בְּיֹל מַבְּטֵח יִרְרָ בָּי אַלִּיִירְ בְּיֹל מַבְּטֵח יִרְרָ בָּי אַלִייִרְ בְּיֹל מַבְּטֵח יִרְרָ בָּי אַלִּיִירְ בְּיֹל מַבְּטֵח יִרְרָ בִּי אַלִּיִירְ בְּיֹל מַבְּטֵח יִרְרָ בִּי אַלִּיִירְ בְּיֹל מַבְּטֵח יִרְרָ בִּי אַלִּיִירְ בְּיֹל מַבְּטֵח יִרְרָ בְּיִי אַלִּיִירְ בְּיֹל מַבְּטֵח יִרְרָ בְּיִי אַלְיִירְ בְּיִל מַבְּטֵח יִרְרָ בְּיִי אַלְיִירְ בְּיִל מַבְּטֵח וּ בּיִר מַבְּעָּיִם בְּיִל מַבְּטֵח ton Dieu te donnera l'abondance dans tous les travaux de tes mains (dans tout ce que tu entrepren-

dras). — 2º Faire rester, conserver, épargner: אָשֶׁר הוֹמִיר הַשְּבֶּר Exod. 10.15, (les fruits) que la grêle à laissés (épargnés); אָשֶׁר הוֹמִיר בְּעָב עִּד בֹּקָר 12. 10, faites qu'il n'en reste rien jusqu'au matin; בְּנֵר מְשִׁרְּתָּר בְּנֵר מְשִׁרְּתָּר Ps. 79. 11, conservo, épargne, les fils de la mort (destinés à mourir), ou: les fils de ceux qui sont morts (pour toi, qui sont morts martyrs). — 3º Avoir un avantage: בּיִּרְיִּהָרְיִּרְּיִּרְ בַּנְר מְשִׁרְּתָּר בַּנִר מִיִּרְ בַּיִּרְ בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִי בְּיִבְי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיבִּי בְּיִבְי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבִּי בְּיִבְי בְּיבִּי בְּיִבְי בְּי בְּיבִּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיבְּי בְּי בְּיי בְּיבְּי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיבְי בְּיבְּי

רְתֵר : חַבְּי adj. Supérieur, meilleur : דְתָר Prov. 12. 26, le juste est meilleur, ou plus heureux, que le reste des hommes; selon d'autres : le juste profite, apprend de son prochain, de son ami; מְבְּלֵּח נְרִבְּרָח נְרִבְּרָח Rituel, une compassion grande et profitable, ou excessive.

יְתְרִים לַחִים . 1° Corde: יְתְרִים לַחִים Jug. 16. 7, des cordes encore humides (fraiches); שני מבי מבי מבי Ps. 11. 2, ils ont dirigé, ou préparé, leur flèche sur la corde; סער מבי Job 30. 11, car il a ôté mon frein, par lequel je les avais domptés, ou : il a fait relacher la corde de mon arc, il m'a affaibli; שמע רְתְרֶם בָּש Job 4. 21, leur corde s'est déchirée, leur force s'est brisée; selon d'autres: leur reste, ceux qui étaient restés de leur race sont emportés (v. 2°).

. 2º Le restant, le reste : רָבֹל יָחֶר תַּעָב

Jug. 7. 6, mais tout le reste du peuple; וְיְתֵר דְּבְרֵי שְׁלְטֹח; I Rois 11. 41, tout le reste des actions (de l'histoire) de Salomon; יְתָר תְּשִׁרְבֶּח Joel 1. 14, le reste de la sauterelle, c.-à-d. ce qu'elle avait laissé.

3° Abondance: נְרָתְּרֶם אָכְלָּח אֵשׁ Job 22, 19, et le feu a dévoré leur abondance.

5° Adv.: וְמְגְרֵל־יָיָחֵר Dan. 8. 9, elle s'agrandit extremement; וּמְשֵׁלֵּם עַלּ־יָּרָה Ps. 31. 24, il rend abondamment ce qu'il mérite à l'orgueilleux, ou subst.: il punit l'arrogance du superbe.

Jug. 8. 20. — 2° Jether, fils de Gédéon, Jug. 8. 20. — 2° Jether, pour inche beau-père de Moïse, Exod. 4. 48. — 3° Plusieurs autres, Chr., Rois, Esdr. — Nom patron. II Sam. 23. 28.

יְתְרָה (יְבִיה f. Épargne, richesse, trésor (v. יְבִיה): יְבְירָה Is. 15.7, l'épargne qu'il a faite, le trésor qu'il a amassé; קיבְרה עָשָׂה אָבֶרה Jér. 48. 36, le bien, le trésor amassé, est perdu (p.תְּבָה).

ነገር? n. pr. Jethro, beau-père de Moïse, Exod. 3. 1, 4. 18.

קרות: m. Avantage, profit, préférence: מְתְרוֹן לָאָרֶם תְּכֶּל-עִמְלוֹ Eccl. 1.3, quel avantage, profit, revient à l'homme de tout son travail? נְאָרֶם תְּכֶּל-עִמְלוֹ Profit, de bonde tout son travail? אָבֶּים תְּכֶּל-עִמְלוֹ בְּיִרְנִי וְתְרוֹן בַּתְּכֶּח מִּךְ בְּיִרְנִי וְתְרוֹן בַּתְּכֶּח מִּךְ בְּיִרְנִי מִרוֹן בַּתְרוֹן בּתְרוֹן בְתְרוֹן בְּתְרוֹן בְּתְרוֹן בְּתְרוֹן בְּתְרוֹן בְּתְרוֹן בִּתְרוֹן בְתוֹן בְּתְרוֹן בְתוֹן בּתְרוֹן בִּתְרוֹן בִּתְרוֹן בְתוֹן בְּתְרוֹן בְּתְרוֹן בְתְרוֹן בְתוֹן בּתְרוֹן בּתְרוֹין בּתְרוֹן בּתוֹין בּתְרוֹן בּתְרוֹן בּתְרוֹן בּתְרוֹן בּתְרוֹיִים בּתְרוֹים בּתְרוֹיִים בּתְרוֹים בּתְרוֹים בּתְרוֹים בּתְרוֹיִים בּתְרוֹים בּתְרוֹים בּתְרוֹים בּתְרוֹים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹיים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹיים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹים בתוֹיִים בתוֹיִים בתוֹיים בתוֹיִים בתוֹיים בתוֹיים בתוֹיים בתוֹים בתוֹים בתוֹיים בתוֹיים בתוֹיים בתוֹיים בתוֹים בתוֹים בתוֹים בתוֹיים בתוֹים בתוּים בתוֹים בתוֹים בתוֹים בתוֹים בתוֹים בתוֹים

יְרְעָם' (abondance du peuple) n. pr. Jethream, fils du roi David, II Sam. 3.3.

n. pr. Le prince Jetheth, descendant d'Esaû, Gen. 36. 40.

? (ou devant les monosyllabes et devant les pronoms souvent ?) Particule d'un usage très fréquent; il exprime : 1° Une ressemblance, conformité en rapport de la grandeur, figure, du temps, sort, etc.; ainsi, comme: בָּכֵב מנר בחרה Nomb. 15. 15, comme vous, ainsi sera l'étranger (il aura le même droit que vous); וְהַיָח בָעָם כָבֹחָן Osée 4. 9, il arrivera au prêtre (de la même manière) qu'au peuple; בַּמּוֹנְר בָמוֹך מְצַבְּיר ו בעבוד I Rois 22. 4, moi, comme toi, mon peuple comme ton peuple (moi et mon peuple nous ferons ce que tu feras, toi et ton peuple); במוף בפר במון Gen. 44. 18, tu es comme Pharaon (aussi puissant que lui); בּכֹחָר אָז וּכִכֹחָר צָתָח Jos. 14. 11, je suis aussi vigoureux que j'étais alors, littér. comme ma vigueur (était) alors, telle ma vigueur (est) à présent; aussi בפַרְשׁים כַּן יִרוּצוּן: כּוֹ פַן Joel 2. 4, et comme des cavaliers (ainsi) ils courront ; בי בי בי ביראטומה בי וב סארוכה Dan. 11. 29, mais il ne sera pas la dernière fois comme la première fois; קנמש האב וקנמש הבן לייהוש Ez. 18. 4, l'âme du père comme l'âme du fils est à moi; ב seul : וְדִיִיתָם מַאלֹּדְים Gen. 3. 5, vous serez comme Dieu; יְחִיה בְצֵץ Ps. 1. 3, il sera comme un arbre; יברי הַשְּּמְלְבָה Jos. 10. 2, (grande) comme une des villes royales, c.-à-d. comme même la plus grande; יַּכְּטָאוֹי ענהיי שמשט Ps. 89. 37, et son trône sera devant moi comme le soleil (tant que le soleil existera, ou sera resplendis2º Après, d'après, à, de, selon: שרשאתט Gen. 1. 26; a notre ressemblance; קשׁם בְּנֹי חֵטֹהָ 4. 17, (il appela la ville d'après le) du nom de son fils Henoch; ਜ਼ਰੂਰ ਬਰੂਬੇਸ਼੍ਰ Jos. 6.'45, selon (dans) le meme ordre; מַבָּרָהָ Il Rois 1. 17, selon la parole de l'Éternel; איש פּלְבַבוֹ I Sam. 13. 14, (Dieu a choisi) un homme selon son cœur (qui lui plait). - 3° Comment, c.-à-d. de quelle manière: מַצְּמָים בָּבֶען מִשְּלָאָת Eccl. 11. 5, de quelle manière (les os) le corps de l'enfant (se forme) dans les entrailles d'une femme grosse (à moins que 🔊 ne répète le commencement du verset : et de même que tu ignores la formation du corps, etc.); dans tous ces cas, les grammairiens le nomment בה הודפייון Caph qui exprime la ressemblance. — 4° 55 בושרעור Caph de l'estimation, environ, a peu près : מַאַרְבֶּע מָאוֹת אִישׁ I Rois 22. 6, environ quatre cents hommes; פַּרֶרֶה Nomb. 11. 31, à peu près une journée de chemin; בְּיֵעֵשׁר שָׁנִים Ruth 1. 4, environ dix ans; בַּרְצָיח הַלַּיְלָה Exod. 11. 4, vers le milieu de la nuit (sur le minuit). — לי שייפת, מצַצָּק הָאָ Caph de la réalité, de l'intensité, exprime une espèce de superlatif: très, le plus, au plus haut degré : אָמָי שׁיָבי Néh. 7. 2, (car il était) comme un homme fidèle, c.-à-d. aussi fidèle que possible; נֵיְחִי חָעָם מַמְחָאֹנְנְיּם Nomb. 11. 1, et le peuple etait (se conduisait) comme ceux qui se plaignent peuvent le faire (le peuple murmurait beaucoup); בְּבְּיִלְּח Prov. 10. 20, (le cœur des méchants) vaut fort peu, est de nul prix, est très vil; שַּבְּיִלְּח בַּבְּיִר Is. 1. 9, un très petit reste; אַבְּיַבְּי Lament. 1. 20, au dedans c'est comme la mort, ou : la mort fait des ravages tant qu'elle peut (ou transposé, pour בַּבְּיִת בַּבְּיִת בַּבְּיִת בַּבְּיִת בַּבְּיִת בַּבְּיִת בַּבְּיִת בָּבִּית בַּבְּיִת בָּבִּית בַּבְּיִת בָּבִית בָּבִּית בָּבִית בָּבִית בָּבִּית בָּבִּית בָּבִּית בָּבִית בַּבְּיִת בָּבִית בָּבִית בָּבִית בָּבִית בָּבִית בָּבִית בָּבִית בָּבִית בַּבְּיִי בַּבְּיִי בַּבְּיִי בַּבְּיִי בַּבְּיִי בַּבְּית בָּבִית בַּבְּית בַּבְּית בָּבִית בַּבְּית בְּבִּית בָּבִית בַּבְּית בַּבְּית בַּבְּית בַּבְּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בַּבְּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִית בַּבִּית בַּבִּית בַּבִּית בְּבִית בַּבִּית בְּבִית בַּבִית בַּבִּית בְּבִית בַּבִּית בַּבִּית בַּבִּית בַּבִּית בְּבִית בְּבִית בְּבִית בַּבִּית בַּבִּית בַּבִּית בַּבִּית בַּבִּית בְּבִית בַּבִּית בְּבִית בַּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִית בְּבִּית בְּבִית בִּבִּית בִּבִּית בִּבִּית בִּבִּית בִּבִּית בִּבִית בִּבִּית בִּבּית בִּבּית בִּבּית בִּבּית בִּית בִּים בִּית בִּבִּית בִּית בְּיִים בִּית בְּבִית בִּבּית בִּבִּית בִּבִּית בִּבִּית בְּיִים בִּית בִּים בִּית בְּיִים בִּית בִּים בִּית בִּיבִית בִּיִים בִּיים בִּיים בִּיים בְּיִים בִּיים בִּים בִּיים בִּיים בִּים בִּיים בִּים בִּים בִּים בִּים בִּיים בִּיים בִּיים בִּיים בִּים בִּיִים בִּים בִּים בִּים בִּים בִּים בִּיים בִּים בִּים בִּים בִּים בִּים בִּיים בִּים בִּים בִּים בִּים בִּים בִּיים בִּיים בִּיים בִּים בּיים בִּים בִּיים בִּים בִּים בִּים בִּיים בִּים בִּים בִּיים בִּים בִּים

6º Devant l'inf., comme, comme si, des que , lorsque , si : פאלל קשׁ לשון אַשׁ Is. 5. 24, comme (une langue de feu) la flamme consume la paille ; פחורה שבט וארדפריקיו Is. 10. 15, comme si le baton secouait ceux qui le lèvent ; כהרימי קולר Gen. 39.18, comme ou des que j'ai élevé ma voix ; ניחר כבוא אַרוֹן הַאַלֹּדִים I Sam. 5. 10, et lorsque l'arche de Dieu fut venue (a Accaron); פָבֹאָר אַל־עַבְּדָּךָ Gen. 44. 30, et si j'arrive chez mon père, ton serviteur; aussi devant des שמכרן פלכאת רחבעם: subst et des part. וו chr. 12. 1, lorsque le royaume de Roboam eut été établi, consolidé, et lorsqu'il fut devenu fort; שנשמע אלר Is. 23. 5, lorsque (arrivera) le bruit de Tyr; ניחר בפשרב ירו Gen. 38. 29, et lorsqu'il retira sa main; 🐯 le même que בשתיה: בשיתיה Eccl. 12. 7, comme elle avait été ; קשַׁמָא 5. 14, tel qu'il était venu (v. าซูมูรู).

ש manque quelquefois et est sousentendu, ex.: ביי Prov. 11. 22, pour ביי Prov. 11. 22, pour ביי Comme un anneau d'or; il se trouve aussi sans signification précise: קנגרוי Gen. 2. 20, qui lui fut semblable (v. ביי); ונגרוי Lev. 10. 19, pour האמין ces choses, ces accidents.

קבר שְׁנְין ; chald. Meme significat.: מְבֵר שְׁנְין נְחַרְחֵּין Dan. 6. 1, lorsqu'il avait soixante et deux ans; מִדְּנָת ainsi, de la sorte, בָּאֲשֶׁר comme מְאַשֶּׁר héb. (v. מָאֲשֶׁר et יִדְיּ).

סְאֵב ou קּאָב (fut. יְרְאָב Avoir des douleurs, souffrir: מָאַב מַאָרָם Gen.

34. 25, lorsqu'ils souffraient beaucoup (que leur douleur était violente); בַּבְּּי בְּיבִּיבְּיבְ Prov. 14. 13, même en riant (quand on rit) le cœur souffre; בְּיבִי בְּיבִיבְּיבְ Ps. 69. 30, je suis pauvre et dans la douleur (triste); בְּשָׁרוֹ צְּלָיוֹי Job 14. 22, sa chair, son corps (pendant qu'il vivra), sera dans la douleur, ou: son corps tombera en putréfaction (v. Hiph. 2°).

Hiph. 1° Donner, causer la douleur, blesser: קראיב וְיָרְהְשֵׁשׁ Job 5. 18, car il (donne la douleur) blesse et il guérit, panse; קראיב עַרְאָב Ez. 28. 24, une épine qui cause de la douleur; avec l'acc.: אַרְי בּאַב הַבְּיִי בּאַב Ez. 13. 22, lorsque je ne l'avais point attristé, affligé. — 2° Ruiner, perdre: אַרְלְּבְּיִי בְּאַבְּיִי בַּאַבְּיִים II Rois 3. 19, vous ruinerez par des pierres (en les couvrant de pierres) tous les champs fertiles.

בְּרֵל : Douleur, souffrance : בְּרֵל : אַבָּר m. Douleur, souffrance : בְּרֵל : אַבְּר מְּאַר וֹאָדְ Joh 2. 13, la douleur était excessive : בְּאַר מְבָּר מְבָּר לָב וֹאַ Is. 65. 14, mais vous crierez dans la souffrance, l'affliction, de votre cœur.

קּאָה (Kal inusité) Hiph. Décourager, affliger: דַּבָּן חַבְּאוֹח לַב־צָּוִיִּים שָׁקָר Ez. 13. 22, parce que vous avez affligé le cœur du juste par des mensonges.

Niph.: יְנְכְאֵח לֵכְב Ps. 109. 16, et dont le cœur est brisé de douleur; יְנְכְאֵח וְלֶב Dan. 11. 30, il sera abattu (découragé), il retournera; יְנִבְאָר מְרָנְאָרָץ Job 30. 8, ils sont plus bas que la terre, ils sont vils, méprisables; d'autres traduisent: ils seront chassés, repoussés de la terre, ou du pays, de la racine אָבָּטְ סִנְּיִם וּבְּיֵבָּיִ .

קליבָאים: Ps. 10. 10, מל־בָּאִים Ps. 10. 10, keri, une foule d'hommes affligés (v. מַלָּבְּאָ et חַבְּלָבְּ).

בְּאַלוּ אָבְלוּ מְשֶׁלְתִּנוֹ שֶׁל־: Comme si בּאָלוּ מְשְׁלְתִּנוֹ שְׁלֹידִ Aboth, comme si lis mangeaient à la table de Dieu (comme si Dieu était présent à leur repas).

*] Ici, papa c'est de la, c'est pour-

quoi : מָבֶאֵן אָמְרוּ חֲכְמִים Aboth, c'est pourquoi nos sages ont dit.

קארי Ps. 22. 17, (pour יְדֵי וְרָלָּלִי Ps. 22. 17, (pour יְדָי וְרָלָּלִי ps. 22. 17, (pour יְדָי וְרָלָּלִי) ils ont enchaine (ou perce, v. I יְדֵי וְרָלָלִי) mes pieds et mes mains; mais, sclon presque tous les commentateurs, la phrase commence par יְקִי qui précède : ils m'ont entouré, lié les pieds et les mains, comme un lion (avec la force, la rage d'un lion).

עליר (chald. קידי) pron., v. à אָשֶׁר. Particule: Comme, suivant, autant que, parce que, autant, comme si, lorsque, quand, si : יָאַתְּיָרו נָאַשָּׁר תּאֹמָרוּ אַלָּר Gen. 34. 12, et je donnerai comme, c.-à-d. autant que, vous me direz (de donner); ו מאשר רבילה Is. 9. 2, comme on se réjouit; פאַטר היה עם־אַבֹּחִינּי I Rois 8.57, comme il a été avec nos pères; אַטָּאַכָּי חרש מעלליתם Mich. 3. 4, parce qu'ils ont commis de mauvaises actions; souvent אַ y répond : אַ רַחָנע בָּן רָפָער Nomb. 2. 17, comme ils campent, ainsi (dans le même ordre) ils doivent partir; יכשים ידעו אוו פך ידער Exod. 1.12, mais autant (plus) ils l'opprimaient, autant (plus) il augmentait en nombre ; מַצְּשֶׁר לאַ־חַיִּיתִר אֵחְיַתִר Job 10. 19, j'aurais été comme si je n'avais pas été ; יַרָּרִיר בָּאֲשֶׁר קיב אַל־תַּשְּחָטָת Exod. 32. 19, et il arriva, lorsqu'il se sut approché du camp; י אַמָּריז I Sam. 8. 6, quand ils disaient; יבאַטֶּר אַבֶּרָהִי אַבָּרָהָי Esth. 4. 16, et si je dois périr, que je périsse ; בַּאַשֶּר ברר ברר Eccl. S. 3, si tu fais un vœu.

לְבֶּבֶר בְּבֶּר (fut. רְבָבֶר (יְבָבֶר) 1° Étre lourd, pesant, accablant: יְבָּבֶר (יְבָבֶר) Job 6.3, il serait plus lourd que les sables des mers; אָבָר וּבְּבֶּר יְבָּבֶר יְבָּבֶר וּבָּבֶר יִבְּיִים וּבְּבָר אָבָּר יִבְּיִם וּבְּבָר אָבָּר יְבָּבֶר אָבָר יִבְּבֶּר אָבָּר יִבְּיִם וּבְּבָר אָבָּר יִבְּבָּר אָבָּר יִבְּבָּר אָבָּר יִבְּבָּר וּבִּבְּי וּ וְבַבִּר אָבָּר יִבְּבָר וּבִּבְּי וּ וֹבְבַר יִבְּיִם וּבְּבַר אָבָּר יִבְּיִם וּבְּבַר אָבָּר יִבְּבָּר וּבְּבָּר יִבְּיִבְּר וּבְּבִּר יִבְּיִבְּי וּבְּבִּי וּ וְבַבְּיִם וְבָּבֵּר בְּבָּר יִבְּיִבְּי וּעִבְּי וּבְּבִּר בְּבָּר יִבְּיִבְּר וְבִּבְּר בְּבָּר יִבְּיִבְּר וְבְבָּר וְבִּבְּר בְּבָּר יִבְּיִבְּי וְבִּבְּר בְּבָּר וּבִין וּבְּבִּר בְּבָּר וּבִייְ וּבְּבִּר בְּבָּר וּבִין וּבְּבִּר בְּבָּר וּבִין וּבְּבִּר בְּבָּר וּבְּבָּר בְּבָּר וּבְּבִּר בְּבָּר בְּבִּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבְּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבִּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּב וּבְבָּר בְּבְּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבְּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבְּר בְּבָּר בְּבְיר בְּבִיר בְּבָּר בְּבִיר בְּבָּר בְּבִּר בְּבִיר בְּבִיר בְּבְּר בְּבִיר בְּבָר בְּבִיר בְּבָּר בְּבִיר בְּבָּר בְּבִיר בְּבִיר בְּבָּר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִּר בְּבִיר בְּבִּר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִּר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבָּר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבּיר בְּבִיר בְּבּיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבּיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבּיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיים בּבּיים בּיבּים בּיבּים בּבּיר בְּבִיים בּיבּים בּיבּים בּבּיב בּיבּב בּיבּי

ਸਾਜ਼ਾਸ਼ਾ 5. 6, la main de Dieu s'appesantit sur les habitants d'Asdod; ירדי בברוו על־אַנְחָרִי Job 23. 2, ma plaie (v. つ) est plus forte que (est audessus de) mes gémissements. - Des sens : וַבֵּיבֵי רְשִׂרָאֵל בְּבְרוּ מִיֹּכָן Gen. 48. 10, et les yeux d'Israel étaient devenus lourds (s'étaient obscurcis) par la יו ולא־כברה אוני בישטים: Is. 59. 4. son oreille n'est pas devenue dure pour ne plus écouter; ניכפר לב פרלה Exod. 9. 7, le cœur de Pharaon s'endurcit.-2° Etre fort, vif : אַבָּרָה בָּבָרָה בָּבָרָה מָאֹדָ Gen. 18. 20, et leur péché est très fort (a son comble) ; אַרָּמְלָּחָשָּׁת בָּבֶּרָת Jug. 20, 34, et le combat était vif. - 3° Être grand, nombreux , respecté : יַכְבָּרוּ בְּנֵיוּ Job 14. 21, que ses enfants soient nombreux, ou respectés, puissants; יַמְּכְבָּיֵר מאד Ez. 27. 25, et tu es devenue très riche, ou respectée; רָכְבֶּר רֵי Is. 66. 5, que l'Eternel se glorifie (qu'il montre sa gloire).

crifices.

Pou. pass.: Etre glorifié, honoré: מְּבְּרוֹשׁ דֵי מְכְבָּר Is. 58. 13, (si tu appelles) le saint jour de Dieu (le sabbat) le jour glorifié; ישׁמֵר מּוֹבָתֵר רְכָבָר Prov. 13. 18, qui reçoit bien la répréhension, la remontrance, sera honoré.

אָבִיף אָבִיף אָבִיף I Rois 12. 10, ton père a rendu notre joug très pesant; חְבָבִיר בְּיִרְיִּיְעָם Lament. 3. 7, il a appesanti mes chaines; חִבְּבִירוּ עֵל־יְדִעָם Néh. 5. 15, ils ont accablé le peuple. — 2° Rendre dur, endurcir: יְאָוּנִיר חַבְּבִיר וּ וֹאָנִיִר וֹיִבְּבִיר וֹיִיּבָּי Is. 6. 10,

מערטית נכבהיר: Niph. 4º Etre charge: מערטית Prov. 8. 24, des fontaines chargées, remplies d'eau. - 2º Etre honoré: ירוא נְכַבֶּר מְלֹל בֵּיה אַבְּיו Gen. 34. 19, il était honoré de tous (ou plus que tous) dans la maison de son père ; תַּבְּבָּר מָיִבְבָּר רמיירא קישור Deut. 28. 58, ce nom glorifié et terrible (le nom de Dieu); נְבְבֶּרוֹת Ps. 87.3, des choses glorieuses ont été dites de toi ; יְצֶל־מְנֵר בֶל־תָּנֶם הָלְרַתָּבֶם Lév. 40. 3, et devant tout le peuple je veux être glorifié; אַפָּרָרָח בְּמַרָעֹח Exod. 14. 4, je serai glorifié dans Pharaon (et dans toute son armée), c.-à-d. par le sort que je leur prépare; יוֹם הַלֶּבְהַיִּי Ez. 39. 13, le jour où je montre ma gloire; נְבְבֶּהַ־אָרֵץ ls. 23.8,9, les riches, les grands de la terre.

Hithp. 1° Se multiplier: יְּחְמַבְּרִיּ Nah. 3. 15, quoique tu te sois multipliée, assemblée, comme les sauterelles. — 2° Se glorifier: מְּבָּיְתַבָּר Prov. 12. 9, que l'homme qui se glorifie, qui fait le glorieux, le grand.

לְבָבֵר adj. (const. קבר). 1° Lourd: וְמֵרְ תְּשִּׁשׁ וְּכְבַר I Sam. 8. 14, l'homme était vieux et lourd; וְמֵרְ מְשִּׁיִּרְ מְבָּר מִשְּׁיִרְיִם I Sam. 8. 14, l'homme fait vieux et lourd; וּמֵרְ מְבָּר מְשִּׁיִּרְ מְבַּר מְשִׁיִּרְ מְבַּר מְשִׁיִּרְ מְבַּר מְשִׁיִּרְ מְבַר מְשִׁיִּרְ מְבַר מְשִׁיִּר מְבַר וֹשׁיִּ מְבַר וֹשׁיִּ מְבִּר מְשִׁיִּ מְבַר מְשִׁיִּ I Rois 10. 2, avec une foule (suite) nombreuse; בְּבֵּר מְבָּר מִבְּר מְבָּר מִבְּר מְבָּר מִבְּר מְבָּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מְבָּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מְבָּר מִבְּר מְבָּר מִבְּר מִבְר מִבְּר מִבְּר מִבְר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מְבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מְבְּר מְבְּר מְרְיבְב מְב מְבְּר מִבְּר מְבְּר מְבְּבְּר מְבְּר מְבְר מְבְּב מְבְּר מְבְּב מְבְּי מְבְּר מְבְּב מְבְּי מְבְּי מְבְּב מְבְּב מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּיִי מְּבְּיִי מְיִּבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּיִּי מְיִּי מְיִּי מְיּי מְיּי מְיִי מְיִּי מְיּי מְיִי מְיּיִּי מְיִּי מְיִּי מְיִי מְיּי מְיִי מְיִי מְיּי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִיּי

pesante (grande); קַּבְּשִׁא בְּבֵּד Ps. 38. 5, (les péchés me pèsent) comme un fardeau insupportable; בַּבְּד בְּבָּד בְּבָּד Exod. 18. 18, cette chose est trop difficile pour toi (au-dessus de tes forces); בַּבְּדֵי לְשׁוֹן Ex. 3. 5, ceux dont le langage est difficile (inintelligible); בְּבַּדִי לְשׁוֹן צָּלִבִי Exod. 4. 10, j'ai la bouche difficile et la langue lourde, embarrassée (je parle difficilement).

קאָרו בָּבֶּב m. Le foie: רָאָרו בָּבֶּב Ez. 21. 26, il a examiné, consulté, le foie (des bêtes mortes); בְּבֵּרי בְּבֵּרי Lament. 2.11, mon foie s'est répandu par terre (hyperb. de la plaie du foie, c.-à-d. de la douleur de l'ame).

קבר אלן. Lourd, charge (v. בָּבֶר עִּוֹן): Is. 1. 4, peuple charge d'iniquité.

לבר אָבֶר אָבָן. 1° Pesanteur, poids: מֹבֶר אָבָן. 1° Prov. 27. 13, le poids de la pierre; אין זי. 30. 27, et le fardeau (de cette colère) sera lourd, on ne pourra soutenir le poids de cette colère, ou : la violence du feu, de la flamme de la colère (ץ. מַשֵּׁאֵר). — 2° Foule, multitude: אָבֶר שָּבֶר אָבֶר אָבֶר אָבָר אָבָר מָבָר מָבָר מָבָר מָבָר מָבָר מָבָר מָבָר מָבָר מַבְר מָבָר מָבָר מָבָר מַבְר מָבָר זְּבָר מָבָר מָבְר מַבְּר מָבְר מָבְר מָבְר מָבְר מָבְר מָבְר מָבְר מָבְר מָבְר מִבְּר מָבְר מִבְּר מָבְר מִבְּר מָבְר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מַבְּר מִבְּר מַבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מַבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מַבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מָבְר מִבְּר מָבְר מִבְּר מִבְּר מָבְר מִבְּר מָבְר מִבְּר מָבְר מָבְר מָבְר מָבְר מָבְר מִבְּר מָבְר מָבְר מָבְר מָבְר מָבְר מָבְר מָבְר מָבְר מָבְר מָב מִבְּר מָב מִבְּר מָבְר מָב מִבְּר מָב מִבְּר מָבְר מָב מִבּר מִבְּר מָב מִבְּר מָבְר מָבְר מָבְר מָבְר מָב מִבְּר מָבְר מָבְר מָבְר מָב מִבְּר מָב מִבְּי מָב מִבְּי מָבְי מִבְּי מָבְי מִבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְי מִבְי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְי

בְּלֵבְרֵהְ f. Difficulté : בְּלֵבְרָה Exod. 14. 25, il fit qu'on les conduisait avec difficulté, il rendit leur marche difficile.

לֹא חִכְּמֵח (le feu sur l'autel) ne doit pas s'étein-dre, qu'on ne le laisse jamais éteindre; קני אַלֹּחִים טֶּרֶם יְּבֶּבֶּח I Sam. 3.3, avant que la lampe (qui brûlait dans la maison) de Dien, dans le temple, fût éteinte; selon d'autres: la lumière de Dieu, la révélation divine aux prophètes, n'avait pas encore cessé; חְבָּבֶּה בַּוֹן II Rois 22. 17, (ma colère) ne s'éteindra pas; בַּבֵּה בַּבֶּה בַּבָּר בַּבְּה בַּבָּר בַּבְּה בָּבָר בַבְּה בַּבָּר בַּבְּה בָּבָר בַּבְּה בַבּר בַּבְּה בָּבָר בַבְּה בַבְּר בַב וֹא 15. 17, ils se consument, ils s'éteignent, comme la mèche (d'une lampe).

Pi. Éteindre: יְצֵּין נְצֵּין Is. 1. 34, il n'y aura personne pour éteindre; יָלֹאּ

קברי יְשְׂרָאֵל II Sam. 21. 17, de peur que tu n'éteignes la lumière d'Israel (de peur que toi, David, tu ne périsses); יְבָבֵּע אָרִדְּחָלְמִר Il Sam. 14. 7, ils veulent éteindre le seul tison (qui me reste), ils veulent tuer le seul fils que j'aie encore.

חבוד m. Honneur, gloire, hommage, noblesse : וְבָבוֹד וְחָדֵר מְשֵּשְׁרַחוּ Ps. 8. 6, tu le couronnes d'honneur et d'éclat; ו גַלָּח כָבוּר פִיִּשְׂרָאֵל I Sam. 4. 21, la gloire a disparu d'Israel; בבודיאל Ps. 19. 2, la gloire de Dieu ; אָרָד מָבוֹה לָבֶי מָבוֹה יָצֹוֹי 96. 7, offrez à l'Eternel hommage et (célébrez) sa puissance; וּכְבוֹדוֹ מְחֵר רָעָב Is. 5. 13, et sa noblesse (les plus nobles d'Israel) meure de faim; מַלָּהְ חַקבּה Ps. 24. 7, le roi de la gloire (Dieu); קבוד חַלְבְנוֹן Is. 35. 2, la gloire du Liban (ses forêts; selon d'autres: le temple); מָבוֹת־יַנִי Exod. 24. 16, la gloire, la majesté de Dieu. — 2º Richesso : לאריירד אַתַעריר כָּבוֹהוֹ Ps. 49. 18, sa richesse ne descendra point (dans la tombe) avec lui; भाक in Is. 66. 12, la richesse des nations. — 3° Esprit, ame : ניבל מבודי Ps. 16. 9, mon ame est dans l'allégresse; בַּקַחַלָּם אל־מחד מבוד Gen. 49. 6, que ma gloire, ou que mon ame, ne s'associe à leurs -conciliabules (בבוד serait ici par excep tion fem., ou il faudrait prendre mm pour la 2º pers.: mon âme ne t'associe pas); לַמֶּבֶּן יְוַמֵּרָהְ כָבוֹד Ps. 30. 43, afin que mon âme chante tes louanges (selon d'autres : afin que les nobles de la terre te louent, v. 1°).

אַרֶץ הָבוּל n. pr. וֹי אֶבֶץ le pays de Chabul (ou de בָּבוּל chaine, où le pied

s'enchaine, s'embourbe, ou de אבול pays situé sur la limite, frontière), nom que donna le roi Hiram aux vingt villes que Salomon lui avait données, I Rois 9. 13. — 2° בבול Chabul, n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 27.

n. pr. Chabon, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 40.

מים בְּבְּרִים adj. Grand, riche, puissant; adv. fortement, beaucoup: מִים בְּבְּרִים נִים בְּבִּירִם s. 17. 12, de grandes eaux; בְּבִיר בַּאָבִיךְ Job 15. 10, plus riche d'années, plus âgé que ton père; רְבִיבְּיִר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר 31. 25, et de ce que ma main a trouvé, amassé, beaucoup de biens; בֹּבִיר sis. 16. 14, pas beaucoup; בַּבִּיר וֹשְׁבִים Job 36. 5, certes, Dieu est puissant; בַּבִּיר וֹשְׁבִים (keri בְּבִּיר בַּבִּיר וֹשְׁבִים (keri בַּבִּיר בּבִּיר וֹשְׁבִים (keri בַּבִּיר בּבִּיר וֹשְׁבִים (keri בַּבִּיר בּבִּיר וֹשְׁבִים (keri בַּבִּיר נִבְּבִיר וֹשְׁבִים (keri בַּבִּיר riper) ls. 10. 13, j'ai précipité ceux qui demeuraient fortement, qui étaient solidement établis, ou : beaucoup d'habitants.

קביר הביר (בְּבֵר n. (rac. בְּבִּר). Couverture, ou coussin: בְּבִיר הָבִּיר וּ I Sam. 19. 13, 16, un coussin, ou une couverture tissée de poils de chèvre; Targg.: une outre de peau de chèvre.

קבל הגלין: m. Chaine : רגלין) Ps. 105. 18, ils lui mirent la chaine aux pieds, litter. ils tourmentaient, ou froissaient, ses pieds avec la chaine; קבלי ברול ברול 149. 8, avec des chaines de fer.

Dבק (Kal, seulement le part. פּבֹבּס)
Celui qui lavo, qui foule les habits:
בּבַּט Is. 7. 3, le champ du foulon.

קבט בּרֵיךְ לְבְּשׁׁר : Pi. Laver, purifier : בְּבֶּט בְּרֵיךְ לְבְּשׁׁר Gen. 49. 11, il lavera son habit dans le vin (tant le vin sera abondant, ou bien: ses habits seront beaux, de couleurs vives, teints en pourpre); בְּבָּבְּטִי Exod. 19. 14, ils laverent leurs vêtements; part. בְּבָּטִי Mal. 3. 2, les laveurs, foulons; au fig.: בְּבָּטִי בַּבְּטִי בַּבְּטִי בַּרָטִי לָבָּרְ Ps. 51. 4, lave-moi de mon iniquité; בַּבְּטִי בַּרָטֵּי לָבְּרָ Jer. 4. 14, purifie ton cœur de sa corruption, méchanceté.

Pou. passif: וְכְבַּס שֵׁנִית Lev. 13. 58, il sera lave une seconde fois.

Hothph. passif : אחַרֵי חבָבֵּם אַת־חַנָּגַע

Lév. 13. 55, (pour סְּחָתָה) après que la lèpre (c.-à-d. l'endroit qui en est infecté) aura été lavée.

קבר (Kal inusité) Hiph. Multiplier: מְלָּדְ בְּבְּעִּדְ Job 35. 16, il fait beaucoup de paroles, il se répand en paroles; יְבָּעְדִּ part. ou subst., abondance: יְבָּעְדִּ part. ou subst., abondance: יְבָּעְדִּ part. ou subst., abondance il nourriture en abondance, abondamment, adverbial. comme בֹּבְעִר (Jarchi: il donne la nourriture à celui qui a besoin de beaucoup, qui a une famille nombreuse).

קָּבֶּר n. pr. קָּבֶּר Ez. 1. 3, le fleuve de Chobar, Chaboras, en Mésopotamie (v. תְּבוֹר).

קָּבֶּרָה f. Crible : לְּבֶּרָה Amos 9. 9, comme on remue (le blé) dans le crible ou le van.

עברתיתאָרֶץ (seul. const. מְבְרֵת־תְּאֶרֶץ (seul. const. מְבְרֵת־תָאֶרֶץ (בְּרָת־תְּאֶרֶץ (בְּרָת־תְּאֶרֶץ 35.16, et בְּרָת־אֶרֶץ 48.7, II Rois 5.19, un espace de chemin, une lieue? (Kimchi explique: בְּרַמּת הַרָּת אֶרֶץ un espace de chemin qu'on fait entre un repas et l'autre, de בְּרָת אֶרֶץ manger).

קּבֶשׂ־אָחֶר בָּרְשְׁיָהוּ . Agneau : בֶּבְשׂ־אָחָר בָּרְשְׁיָהוּ . Agneau d'un an ; תּבָשׁׂרם — חָפְשָׁרוּ . 7. 47, cinq agneaux.

קרְשָּׁה פּרְשָּׁה (בְּרְשָׂה et בְּרְשָׂה (בְּרְשָׂה Jeune brebis, agneau femelle: קבָּהְ קבּרָת בְּרָשְׁה II Sam. 12. 3, une petite brebis jeune; הַבְּבְשָׁה בַּרִי בְּרִישְׁה בַּרִי בְּרִשְׁה בַּרִי בַּרִישְׁה בַּרִי בַּרִישְׁה בַּרִי בַרִי בַּרִי בַּרְייִ בְּיִי בְּרִי בַּרִי בַּרְייִי בַּרְייִ בְּיִי בַּרְייִי בַּרְיי בַּרְייִי בַּרְייי בַּרְייִי בַּרְייִי בַּיְייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייְייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייְייִי בְּיִייְיי בְּיִייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִייי בְּיִייי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּייִייי בְּייִייי בְּייִיייְייי בְּיייִייי בְּיייי בְּייייי בְּייייי בְּייייי בְּייייי בְּיייִייי בְּייייי בְּיייי בְּיייי בּיייי בְּייייי בְּיייייי בְּייייי בְּייייי בְּיייי בְּייייי בְּיייי בְּייייי בְּייייי בְּייייי בְּייייי בְּיייי בְּייייי בְּייייי בְּיייי בְּייייי בְּיייי בְּייייי בְּיייי בְּיייי בְּייייי בְּיייי בְּיי

const. שָׁבֶּל מְּבְשֹׁת תַּשׁאֹן 21. 28, sept jeunes brebis.

לְבְּלֵשׁׁ (נְּלְבִּישׁׁ אַבְּנִי־כָּלָּבׁ (בְּבִּישׁ אַבְּנִי־כָּלָב Zach. 9. 15, ils assujettiront (leurs ennemis) avec les pierres de leurs frondes, ou : ils vaincront les frondeurs (pour אַבְּנִי־בָּלָב (אַבְּנִיִּי צִּבְנִי אַבְּנִי Mich. 7. 19, il détruira, effacera, nos iniquités (en les pardonnant); וְבִּבְשׁׁיּם לַבְּבִיִּים (en les pardonnant); וְבִּבְשׁׁיִּם לַבְּבִיִּים (en les pardonnant); וְבִּבְשׁׁיִּם לַבְּבִיִּים (en. 1. 28, et remplissez la terre et vous l'assujettissez; בּבְּבִיִּים לַבְבִיִּים לַבְּבִיִּים לַבְּבִיִּים בּנְבִיִּים בּּבְבִיִּים בּנְבִיִּים בּנִבְּבִיים אַבּבּיִים אָרַבִּיִּשׁׁ אָּיִרִבְּשׁׁוּם לַבְּבִיִּים בּנִבְּבָּבִיים בּנִבְּבִּיִם בּנִבְּבִיים בּנִבְּבִיים בּנִבְּבִיים בּנִבְּיִם בּנִבְּבִיים בּנְבַּבִיים בּנִבְּבִיים בּנִבְּבִיים בּנִבְּבִיים בּנִבְּבִים בּנִבְּבִיים בּנִבְּבִּים בּנִבּבּיים בּנִבְּבִיים בּנִבּבּיים בּנִבּבּיים בּנִבְּבִיים בּנִבּבּיים בּנִבּבּיים בּנִבּיים בּנִבּיים בּנִבּבִיים בּנִבּבִיים בּנִבּבִיים בּנִבּבִּיים בּנִבְּבִיים בּנִבּבִיים בּנִבְּבִיים בּנִבּבּיים בּנִבּבִיים בּנִבּבִיים בּנִבּבִיים בּנִבּבִיים בּנִבּיים בּנִים בּבִּיים בּנִבּבִיים בּנִיים בּנִים בּנִבּיים בּנִים בּנִים בּנִבּיים בּנִים בּנִים בּנִיים בּנִים בּנִיים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִיים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִבּיים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִּבִּיים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּבִּים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִּים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּים בּנִיים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּיִּים בּנִּבִּים בּנִּבִּים בּיִּבְּיִּים בּנִים בּיִּים בּבִּיים בּיִּבּים בּּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיים בּבִּים בּיים בּבּיים בּיים בּבִּים בּיִּים בּבִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּבּיים בּיִּים בּבִּיים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּבִּים בּיִּים בּיִּים בּבִּים בּיִּים בּיִּים בּבִּיים בּיִּים בּיִּים בִּבִּים בּבִּיים בּבִּיים בּייִּים בִּבְּיים בּבִּבִּים בּיִּים בּבִּים בּיִּים בִּיִּים בּיִּים בּבִּיים בּבִּים בּיִּיבּים בּייִּים בּבִּים בּיּים בּיים בּיִּים בּיים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּיי

Niph. pass.: יְנְכְּשֶׁה הְשָּׁרֶא Nomb. 32. 22, 29, après que le pays aura été assujetti; אַרְיָשׁ מְבְּנֹחֵים נְכְבָשׁׁוֹח Néh. 5. 5, et plusieurs de nos filles sont déjà réduites à la servitude.

Pi. Subjuguer, vaincre: מַּבֶּל־תַּעוֹיִם שׁבֶּי תַּבְּשׁ II Sam. 8. 11, (pris) sur toutes les nations qu'il avait vaincues.

וְבֶּבֶשׁ m. marchepied (escalier): יָבֶבֶשׁ בּוּבֶב II Chr. 9. 18, et un marchepied d'or.

קְּמִישֹׁר חַבְּבְשֶׁן: m. Fournaise, four: בְּמִישֹׁר חַבְּבְשֶׁן Gen. 19. 28, et בְּעָשֶׁן חַבְּבְשׁן Exod. 19. 18, comme la fumée d'une fournaise.

קל, Gruche: אָסְמֶלְ־שָׁלְּ אַקְבְּיְ Gen. 24. 15, (portant) sa cruche sur son épaule; אָסְרְבְּיִלְּ בְּרָ בְּרַ בְּרַ בְּרַ בַּר בַּל-תַּאֲמֵּינְ Eccl. 12. 6, (avant que) la cruche se brise sur la fontaine (v. מַמֵּינֵ בְי בַּרְבַּיְרַ בַּרְבַּיְרַ בַּרְבַּיִרָ בַּרְבָּיִרִם בַּרְבָּרָם בַּרְבָּרָם בַּרְבָּרָם בַירָכִּרִם Jug. 7. 16, des cruches ou des pots vides.

" אֵינִי כְּדָאי Rituel , je n'étais pas digne (d'être créé).

לְרְבָּה chald. f. adj. Trompeuse: מְרָבָה Dan. 2. 9, et des paroles trompeuses, mensongères.

יבי רְשָׁלָּיוֹי 1º Selon, en rapport: מְּיֵר רְשָׁלָּיוֹי Deut. 25. 2, selon son crime; יְּהְיָּלְיוֹי Lév. 25. 26, en rapport du rachat, autant qu'il faut pour racheter (v. ביי - 2º Afin que, pour que: "חיף אָבִי שֶּׁבְצָּשֶׁת Aboth, pour qu'il fasse ta volonté. פֿבִי (v. בָּהַ, בִּי).

סְרֵכֹּי ou בַּרְכֹּי m. Nom d'une pierre précieuse et brillante, rubis ou escarboucle (?) : יְמַלְּמִי בִּרְעָּר שִׁמְשִׁיִרְּן Is. 54. 12, je ferai tes fenêtres de pierres précieuses.

תְּרֶלְעְמֶר n. pr. Chodorlaomer, roi des Elamites, Gen. 14. 1.

ก่อ adv. 1º Ainsi, de cette manière: אַפְרוּוּן Gen. 32. 5, vous parlerez de cette manière (à Esaü); מָר אָמֶר מָד Jér. 2. 2, ainsi a dit l'Éternel ; אַבָּר זָח בָּבֹר זָי וות אפר בכה I Rois 22. 20, l'un dit de cette manière, l'autre dit d'une autre manière (l'un dit une chose, l'autre une autre). - 2º Adv. de lieu. Ici, là: rto ਬਾਦ Gen. 31. 37, mets-le ici (faisle voir ici); אין באַ באר II Sam. 18. 30, place-toi là : אַבֶּרֶהְ יוֹם פֹּת וּכְרֵרֶהְ יוֹם פֹּת Nomb. 41. 31, environ l'espace d'une journée de chemin ici (d'un côté) et d'une journée de chemin là (de l'autre côté); כלכה ער ברו Gen. 22. 8, nous irons jusque-la; ריפון כדו ולדו Exod. 2. 12, il se tourna çà et là (de tous côtés). -3º Adv. de temps. A présent: ਸੁਤ੍ਰਾਹੂਂ-ਲੇਂਟੇ ער־כֹּיז Exod. 7. 16, tu n'as pas ecoute (obći) jusqu'à présent; ער־פֹרו וָעַר־פֹרו I Rois 18. 45, (pendant que l'une et l'autre chose se passaient) pendant ce temps, cependant. - 4º Tant, tellement: ער אַשר־עַר־כֹּח בַּרַכֵנִי רַי Jos. 17. 14, au point que Dieu m'a béni, à être aussi nombreux (comme tu vois).

chald. (Même signif. que לה héb.): מריבה סופא רריפלוא Dan.7. 28, (jusque-là) ce fut là la fin du discours.

מלים adj. f. Faible: החת השניף Is. 42. 3, et une mèche qui brûle faiblement, qui est près de s'éteindre; יוֹים שׁיִים I Sam. 3. 2, et ses yeux avaient commencé (d'être) faibles, troubles; היוֹים בייוֹים ביים בייוֹים ביים בייוֹים בייים בייים בייוֹים בייים בייים בייים בייים בייים בייים בייים ביים בייים ב

אַרְבָּתָה לְשֶׁבְּתָה (מְהָה. Soulagement: בַּיְרָבְּתָה לְשֶׁבְּתָה Nah. 3. 19, il n'y a point de soulagement, de remède, à ta blessure; selon d'autres: pas d'affliction, personne ne s'affligera de ton malheur.

177 (Kalinusité) Pi. Devenir prêtre,

exercer les fonctions du sacerdoce : ויכחן אלעור בני מחמיר Deut. 10. 6, son fils Eléazar devint prêtre à sa place (succéda à son père dans le pontificat); יבְּחַמִּי־לִּי Exod. 28. 41, pour qu'ils exercent les fonctions de mon sacerdoce, litter. pour qu'ils me servent comme prétres ; יָאֶמְאָסְאָהְ מְבָּחֵן לִי Osée 4. 6, ainsi je te rejette, je ne souffre pas que tu exerces mon sacerdoce. — 2º Orner, parer (à la manière des pretres): בַּחָקוֹן יְבָּהֵוֹן מָאֵר Is. 61. 10, comme un époux augmente, orne sa parure ou sa couronne, ou comme un époux qui se pare de sa couronne ; Targq.: comme un époux et comme un prêtre dans ses ornements.

🗇 m. 1° Serviteur de Dieu, prêtre : ירוא כֹחַן לָאֵל עֵלְיוֹן Gen. 14. 18, et il etait pretre du Dieu Tres-Haut; מֹדֶע אֹן 41. 45, prétre d'On (Héliopolis); זּלְכֹּחֶץ ביין Exod. 2. 16, le prêtre de Madian avait (sept filles); brun mon Nomb. 35. 25, et לובן תוראש II Chr. 19. 11, le grand prétre, pontife ; aussi תַּבַּיָּהַ הַבָּּיָּהַ Lév. 4. 3, 5, le prêtre oint (le pontife). — 2° Chef, prince: אַחַר־כֹהַן לְעוֹלָם Ps. 110, 4, tu es le chef, le prince éternel (d'Israel); וּבְנֵי דָוָר כֹהֵנִים דֵיוּוּ Sam. 8. 18, les enfants de David étaient chefs, conseillers, ministres; הַּרָה כֹהַן לְהָוֹר II Sam. 20. 26, (Jair) était chef sous David (d'autres cependant traduisent à tous les endroits par prêtre).

ריים chald. (emph. בְּיִנְיּאָ). Prêtre : בְּיִנְיָא Esdr. 7. 16, le peuple et les prêtres.

לְהַלְּהָ לְּהֶם בְּהָשֶׁת לְּהָם לְּהָם לְּהָם לְּהָם לְּהָפָת עוֹלָם f. Sacerdoce, fonction, service de prêtre: בּיִרְיּח לְּהָם בְּיִהְם לְּהָם בְּיִהְם בְּיִרָם בּיִבְּם בְּיִרְם בְּיִבְּם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִבְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִבְם בּיִבְם בּיִבְם מוֹנִים מוֹנְים Nomb. 25. 13, le pacte d'un sacerdoce éternel (le sacerdoce éternel lui est assuré par un pacte, une alliance).

וְבַּיִּרן: Dan. 6. 11, et les fenêtres.

הוב n. pr. Chub, un pays près d'É-gypte, Ez. 30. 5.

עבור אינן ולובע הלפיבן: Tz. 27. 10, ils ont suspendu dans toi (Tyr) leurs boucliers et leurs casques; יְבִיבֶּע I Sam. 17. B, et un casque d'airain; וְבִיבֶע וְלַשׁיִּעִם Is. 59. 17, le casque du salut; יְבִיבְעִים Jér. 46. 4, montez (à cheval) le casque en tête, eract. avec vos casques; selon d'autres: mettez vos casques (v. ביבָע).

לְּנְהְי (Kal inusité) Niph. Etre brûlé: יְרָגְלָיוּ לֹא חִבְּיִרְיִי לֹא חִבְּיִרְיִי לֹא חִבְּיִרְיִי לֹא חִבְּיִרְיִי לֹא חִבְּיִרְיִי לֹא חִבּיִרִי לֹא prov. 6. 28, et que ses pieds ne soient pas brûlés (sans se brûler les pieds); בּריחֵלֵךְ בְּבּוֹ־אֲשׁ לֹא Is. 43. 2, lorsque tu marcheras dans le feu, tu ne seras pas brûlé.

nio Force (v. no).

קְּלֶּהְ f. (rac. קּנֶית). Brulure: הְּחָה מְּנֶית בְּּנֶית Exod. 21. 25, brulure pour brulure.

קאָתֵד עָשֶׂר מֹבְבִים: M. Étoile: יְאָתַד עָשֶׂר עָשָׂר מֹבְבִים Gen. 37. 9, et onze étoiles; דְּרָךְ מֹבָּב מְיַנְעָלְב Nomb. 24. 17, une étoile sortira de Jacob, un grand roi, ou : une bonne étoile (le bonheur) se lèvera dans Jacob.

בּוּל בּיָשׁלִשׁ עַּבָּר הָאָרֶץ: Mesurer בּוּל 40. 12, qui a mesure avec une grande mesure (mesure triple) la poussière, c.-à-d. la masse de la terre; selon d'autres: בַּשְׁלַשׁ avec les trois doigts (du

pouce au doigt du milieu).

Pilp. בלבל 1º Saisir, contenir: בלבל ו השמר השמרם לא יבלפלקה I Rois 8. 27, les cieux et les cieux des cieux ne peuvent te contenir. — 2º Soutenir, supporter : יפיר מְכַלְּכֵל אָח־יוֹם בּוֹאוֹ Mal. 3. 2, et qui soutiendra le jour de son arrivée (avénement); רוּחַ אָרשׁ יְבַלְּכֵל מְחַלְּחוּי Prov. 18. 14, l'esprit de l'homme supporte sa faiblesse (le soutient dans sa maladie); וְנְלְצֵּרְחִי כַּלְבֵּל Jér. 20. 9, j'étais trop faible pour le supporter (ou : je m'efforçais en vain de le supporter) - 3° Mesurer, regler : יכַלְתֵל דְבָרָיו בְּמִשְׁפָט Ps. 112. 5, il règle ses paroles selon la justice, ou il règle ses affaires avec discernement (convenablement). — 4° Soute-חור, nourrir: יכלפלתי אֹקה שׁם Gen. 45. ובלבלה איד משבלה ; 11, et je te nourrirai là ו Rois 4. 7, ils nourrissalent le roi et sa maison (ils avaient soin de sa table); avec le double acc.: רָאָבּלְּבְּלֵּבְּלֵּבְּלַ I Rois 18. 13, et que je les nourris de pain et d'eau; יְתִּבְּלְּבְּלְּבְּלְּבְּלְּבְּלְּבְּלְּבְּלְּבְּלְבְּרְ וְתִּיא יְבַלְבְּלְּבְּלְּבְּ וְתִיא יְבַלְבְּלְבְּּלְבְּ וְתִיא יְבַלְבְּלְבְּּלְבְּ וְתִיא יְבַלְבְּלְבְּּלְבְּ וְתִיא יְבַלְבְּלְבְּּלְבְּ וְתִיבְּ וְתִיבְּ יְתִיבְּ יְתִיבְּ יְתִיבְּ יְתִיבְּ יְתִיבְּ יְתִיבְּ יְתִיבְּ יְתִיבְּ יְתִיבְּ וְתִיבְ וְתִיבְ וְתִיבְ מִינִים וְסִיִם מֹם Dieu ton sort, il aura soin de toi, il te nourrira; selon d'autres: déchargetoi sur Dieu (de) ton fardeau, il te soutiendra, te soulagera.

Pou. passif. Etre nourri, être pourvu de vivres : זּבְנֵי. יְשִׂיְאֵל יְדְּוְחָפֶּקְרוּ וְכָלְבְּלֹּוּ Rois 20. 27, et les enfants d'Israel furent passés en revue et pourvus de vivres; selon d'autres : ils étaient au complet (v. שַלֵּלֵב Pou.).

אלפים בח יכיל : Hiph. 1º Contenir I Rois 7. 26, il contenait deux mille baths ; פְרְבֵּח לְחְבִיל Ez. 23. 32, (cette coupe) contient beaucoup, exact. elle est vaste à pouvoir contenir; selon d'autres: ce sera trop pour toi à supporter, tu ne pourras pas le supporter (v. 2°). — 2° Soutenir, supporter: לאַרְיִדִּי חַבְּיל Jér. 6. 11, je suis trop faible pour la supporter (ou pour contenir la colère); יבים ניים יוברי Jér. 10. 10, les nations ne peuvent soutenir sa colère ; אָפְיי יְבֶּילֵנוּף Joel 2. 11, et qui pourrait le soutenir ? לְחַבִּיל לְמַצֵּן בַּרָק Ez. 21. 33, (l'épée aiguisée) pour soutenir le combat, le carnage, et pour briller comme l'éclair, ou לְחַבֶּיל pour לְחַבֶּיל Hiph., de bas pour dévorer, tuer.

ronde; selon quelques-uns: un bracelet; selon Jarchi: un bijou que les femmes portaient à un endroit caché de leur corps, Exòd. 35. 22, Nomb. 31. 50.

אָרָתִים אָרָתִים (le dagesh irrégulier ou Pil. pour בְּרָתִים (le dagesh irrégulier ou Pil. pour בְּרָתִים אָרָן Job 31. 15, (ne) nous a-t-il (pas) formés également dans le sein (de nos mères), ou : dans un sein parcil? selon d'autres : אָרָר le même Dieu ne nous a-t-il pas formés, etc.?

Pilp. Placer, ériger, établir, affermir, fonder, créer: ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਬਸ਼੍ਰਾਂਸ਼ਤ ਪਾਂਡ Ps. 9. 8, il a placé, préparé, son trône

pour le jugement ; יכלנתי אַיריבמָא מָּטְלַכְּחוֹי II Sam. 7. 13, j'établirai (pour jamais) le trône de son royaume ; אַרָּיכּוּן צָּבְּיכִי Ps. 7. 10, tu affermiras le juste; pro אַשְּׁרֵיּ 40, 3, il a assuré (affermi) mes pas; ירינו פונטוד פונטוד 90, 17, dirige, assermis, ou fais prosperer, l'œuvre de nos mains ; אַתָּרו בּוֹנְנְהָן מֵילְשִׁרִים 99. 4, tu as établi, affermi, la droiture; ייכוֹנָמּ עיר פושב 107. 36, ils ont fondé une ville pour y demeurer; וְכֹּוּטָן קַרְרָה Hab. 2, 12. et qui fonde une ville ; מילר מיליתי רבונות Ps. 24. 2, et il a établi, fondé (la terre), au-dessus des fleuves; איי מעור איי שרבות Deut. 32. 6, il t'a fait et il t'a créé (ou affermi); ירח וכוכבים אשר פוננחה Ps. 8. 4, la lune et les étoiles que tu as créées, établies.

Poul.: בְּרוֹם חָבֶּרְאֵךְ בּוֹנְטֵּי Ez. 28. 13, ils ont été préparés le jour auquel tu as été créé.

Hiph. (Les mêmes significations que Pilp.) : בְּרְחוֹב אָכִרן מוֹשָׁבָר Job 29. 7, (lorsque) je plaçais, j'érigeais, mon siège dans la place publique; ביי בְשׁמֵיִם ובין בסאו Ps. 103. 19, l'Eternel a place son trone dans le ciel ; ברשולם אַרָן וַרָשָה 89. 8, j'affermirai pour jamais ta race; לבם 10. 17, tu affermis, rassures, וו Sam. 5. 12, פיד הַבִּיםׁ הַי לְפֶלֶּךְ ; li Sam. 5. 12, que Dieu l'a confirme roi (sur Israel); אַטָּר חַבְּרן Jos. 4. 4, (les hommes) qu'il avait (destinés) choisis pour cela ; יַּיבִּיש הַבְּיַבְּיַתְ Esdr. 3. 3, ils érigèrent l'autel ; יבים בְּכֹחוֹ Ps. 65. 7, il forme, ou affermit, les montagnes par sa puissance; פַבֶּין מַבֵּל Jer. 10. 12, il prepare, ou crée, le monde ; נַחַבּרנֹחָה אַת־פַנֵיך אַלָּיהָו Ez. 4. 3, et tourne, dirige, ton visage vers elle; בי הַכִּין הַּרְבֵּיוּ II Chr. 27. 6, il avait dirigé, réglé, ses voies (sa conduite en la présence de Dieu); 🗱 🖘 וו ברוש שחים II Chr. 12. 14, il ne dirigea pas son cœur à chercher le Seigneur; נַחַכְּרנוֹתִר לְבָנוֹת I Chr. 28. 2, je m'étais proposé de bâtir, ou : j'ai préparé tout ce qui est nécessaire pour לבורינא הובינו עוד וירעו I Sam. 23. 22, allez, je vous prie, faites vos dispositions (faites diligence) pour apprendre ; אַרַתָּב לָאלֹחֵר אָבֹחָריִם לָבָבָם לָאלֹחֶר אָבֹחַריִם II Chr. 20.33, ils n'avaient pas tourné leurs cœurs vers le Dieu de leurs pères; קבת השם השביו Gen. 43. 16, et de tuer (des bêtes) pour le festin et de le préparer; לַרְבֶּר בָּרְ לַרְבֶּר בָּן Jug. 12. 6, il ne pouvait pas prononcer de cette manière, ou bien prononcer.

Hoph. pas if: מְּחַבֶּרְ מַחֶּסֶר בִּמָּא Is. 16. 5, un trône sera fondé sur la miséricorde; אָמֶלְהְ דּוּבְּרָ 30. 34, (le bucher, v. מְּבָּרְ הַּוּבְּרָ Prov. 21. 31, le cheval est équipé, préparé, pour le jour

du combat.

Niph. 1º Passif du Pi. et du Hiph .: נבון יחות תר ביחדיי Is. 2. 2, (dans les derniers temps) la montagne sur laquelle se bâtira la maison de Dien sera fondée (sur le sommet des monts); שרים נכני Ez. 16. 7, (les mamelles) ton sein était formé ; אַשֵּר הַבַּרָח נְכוֹן שליתום Jug. 16. 26, (les colonnes) sur lesquelles la maison est fondée, appuyée; לאריפון לנגד ערני Ps. 101. 7, (qui dit des mensonges) ne sera pas affermi (ne prospérera pas) devant mes yeux; ברינכון היים Prov. 4. 18, jusqu'au jour parfait (midi) ; רָדִידוּ נְכֹנִים Exod. 19. לו, qu'ils soient préparés (prêts); בית נייבן לף Ez. 38.7, prépare, dispose-נהו ללצים ששבים Prov. 19. 29, les punitions sont préparées pour (attendent) les moqueurs. — 2º Etre juste, convenable, sincère, ferme, rassuré; לא נכון לעשוח בן Exod. 8. 22, il n'est pas juste, convenable, d'agir ainsi; פַּדּ לֹאַ

קבי עביקי שלי עביקי Job 42. 8, car vous ne m'avez pas parle justement, sincèrement (comme Job); בי אַין בְּמִירוּ נְבּוֹנְיִם אַין בְּמִירוּ בְּבִירוּ בְּיִנְיִם וּשִׁי בְּיִבְּי בְּיִבּי הָאֵלְוִים בְּבִּי בְּיִבּ הָאֵלְוִים בְּבִּי בְּיִבּ הָאַלְוִים בְּבִּי בְּיִבּ הָבִּי בְּיִבְּי בְיִבּי הָאַלְוִים בְּבִּי בְּיִבּ הָבִּי בְּיִבּ הָאַלְיִיִּים בְּבִּי בְּיִבּ בְיִבּי בְּיִבּ הָבִּי בְּיִבּ הָבִּי בְּיִבְּי בְּיִבּ הָבִין הַבְּיבִי בְּיִבּ הָבִּי בְּיִבּ בְּיִבּ בְיִבּי בְּיִב הְאַלְיִיִים בְּיבּ בְּיִב הְאַבְּיִים בְּיבּי בְּיבוֹן הַבְּיב בְיבוּ בְּבִיין בּבְּיבוּ בְּבִיין בּבְיבוּ בְּבִיים בְּבּיבוּ בְּבִיין בּבְּיבוּ בְּבִיין בּבְּיבוּ בְּבִּיבוּ בְּבִּיבוּ בְּבִיין בְּבִייִּבוּ בְּבִּיבוּ בְּבִּיבוּ בְּבִיין בְּבִּיבוּ בְּבִּיבוּ בְּבִּיבוּ בְּבִין בְּבִּיבוּ בְּבִּיבוּ בְּבּי בְּבִין בּבְּיבוּ בְּבִין בּבְּיבוּ בְּבִּיבוּ בְּבִּיבוּ בְּבִּים הָּבִּבוּ בְּבִּיוּ בְּבִּיבוּ בְּבִּיבוּ בְּבִּיבוּ בְּבִיוּ בְּבִּיבוּ בְּבִּיוּ בְּבִּיוּ בְּבִיוּ בְּבִּיבוּ בְּבִיוּ בְּבִיוּ בְּבִיוּ בְּבִּיוֹ בְּבִיוּ בְּבִיוּ בְּבִיוּ בְּבִיוּ בְּבִיוּ בְּבִיוּ בְּבִיוּ בְּבִיוּ בְּבִיים הָּבִּבּיוּ בְּבִיים בְּבִּיוּ בְּבְּיבִיים בְּבּיוּ בְּבִיים הָּבּיוּ בְּבְּיבִיים בְּבִיוּ בְּבְּיבִיים בְּבִיוּ בְּבְיוּ בְּבִייוּ בְּבִייוּ בְּבְייִים בְּבִיוּ בְּבִייוּ בְּבִיוּ בְּבִיוּ בְּבִיוּ בְּבִייוּ בְּבִייוּ בְּבִייוּ בְּבִייוּ בְּבִייוּ בְּבִייוּ בְּבִייוּ בְּבִיוּ בְּבִייוּ בְּבִייוּ בְּבִייוּ בְּבִייוּ בְּבִייוּ בְּבִייוּ בְּבִיים בְּבִּיוּ בְבִיוּ בְּבִייוּ בְּבִייוּ בְּבִייוּ בְּבִּיוּ בְּבִייוּ בְּבִּיוּ בְּבִּיוּ בְּבִייוּ בְּבִיוּ בְּבִיוּ בְבִיוּבְיוּ בְּבִיוּ בְּבִּיוּבְ בְּבִּיוּ בְּבִיוּבְיים בּבּיוּ בְּבִייוּ בְּבּיוּ בְּבִייוּ בְּבִיים בְּבִיים בְּבִּבּיים בְּבּיים בְּבּבּיוּ בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבּייבּים בּבּיוּבּיים בּבּבּיוּ בּבּבּיים בּבּיים בּבּבּיוּ בּבּבּיוּ בְּבִיים בּבּבּייבּים בּבּבּיים בּבּבּיוּבּיי בּבּבּיוּ בּבּבּיים בּבּבּיי בּבּבּיים בּבּבּיבּים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּב

תות ח. pr. Chun, une ville phénicienne, I Chr. 18. 8, appelée בּרֹתָד Beroth, II Sam. 8. 8.

אָרָים אָנְיִם לְּבְּלֶּכְי תִּשְׁבִּים (de אַדְּבְּיִם לְּבְּלֶכְי תִּשְׁבִּים (לְבְּעָרֵם לִּבְּלֶכְי תִּשְׁבִּים (לְבְּעָרֵם לִבְּלֶכְי תִּשְׁבִּים (לְבְּעָרֵם לְבְּעָרֵם לְבְּעָרֵם לְבְּעָרֵם לְנִים לְנִים לְתְּצִּבְּים לְתְּצִּבְים לְתְּצִּבְים לְתְּצִּבְים לְתְּצִּבְים לְתְּצִבְּים לְתְצִבְּים לְתְצִבְּים לְתְצִבְּים לְתְצִבְּים לְתְצִבְּים לְתְצִבְּים לְתְצִבְּים לְתְצִבְּים לְתְצִבְּים (ou pour présenter son image, v. לְצִבְּים (עִּיִבְ par : des vétements (aux idoles qui représentaient la lune, etc.).

סום f. (plur. rida). 1º Coupe: סוף לבילו בידי Gen. 40. 11, et j'avais dans ma main la coupe de Pharaon; יוֹלים הוא II Sam. 12. 3, elle buvait de sa coupe; המלמי דון וְלְּמִית מְלְאָרִם תַּין וְלְמֹית Jér. 35. 5, des bocaux pleins de vin, et des coupes, ou בּיִבְּיִם מְלַאָּרִם תַּין וְלְמֹית בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבים בּיבִים בּיבִים בּיבים בּיבים

בור בור בין אין פור שנור. Fourneau, creuset, pour fondre les métaux: בְּרִיתִּינְּ בְּּיֵתְ בְּיוֹךְ בּנִיר בּצִר. 22. 22, comme l'argent est fondu (au milieu) dans le fourneau; יְבִיר לַנְיְרָב (comme) le creuset pour (éprouver) l'or; יְבִיר ענִיר Is. 48. בְּרַיְתִיךְ בְּבִיר ענִיר Is. 48. 10, je t'ai choisi (ou éprouvé, pour בְּרַיְתִיךְ dans la fournaise de la misère (du malheur); בְּרַיְנֵל מְבְּבְיִר עַנְי Deut. 4. 20, (Dieu t'a tiré) du fourneau de fer, de l'Egypte.

ליך אָשֶׁן (fourneau fumant) n. pr. d'une ville, I Sam. 30. 30, Chor Asan. אוֹם (ע. שֹבּיר).

שלים ח. pr. 1° Chus, fils de Ham, Gen. 10. 7. — 2° L'Ethiopie. Ps. 68. 32; שלים הקרים וו Rois 19. 9. Tharaca, roi d'Ethiopie. — 3° שלים בריבירים וויי. 1. Chus, de la tribu de Benjamin; selon plusieurs commentateurs: Saul, le roi, fils de שלים, ou: l'homme à l'ame noire, perfide envers David (v. שלים).

א בייים הייים אוניים. בייים האיים בייים ב

ou : vous m'appartenez comme les nègres qui sont esclaves, ou : vous êtes pervers, incorrigibles, comme les nègres restent noirs (v. plus haut, Jér. 13. 23); revo nun Nomb. 12. 1, une Éthiopienne.

ת בוּשְׁי n. pr. Chusi, père du prophète Sophonie, Soph. 1. 1.

עלים (ע. שים פיי). Ethiopien : אַחַלָּי אָרָט Hab. 3. 7, les tentes des Ethiopiens.

תושון רשט ח. pr. Chusan Rasathaīm, roi de Mésopotamie, Jug. 3. 8. (Chusan, deux fois coupable envers Israel.)

לישָרָה (rac. מְּשֵׁרָה). Chaine: מּוֹצְרָא Ps. 68. 7, il fait sortir (délivre) ceux qui étaient liés dans les chaines (v. מְשֵׁרָה); selon d'autres: en temps convenable, ou : (pour être) en liberté, dans la prospérité (comme אַצֶּיר).

חום n. pr. d'un pays: מְּבְּיִבְּיִהְ II Rois 17. 30, les Cuthéens, que le roi des Assyriens fit venir en Samarie, pour remplacer les Juiss transférés dans l'Assyrie; 17. 24, הַּבְּיִבּ

ענתרת (ע. בותרת).

בְלְּרִתְּאָרָם : Kal. seulement part. בֵלְרִתְאָרָם Ps. 116. 11, tout homme est menteur.

Hiph .: בְּיִרְבָּהִי Job 24. 25, qui me

convaincra de mensonge?

Niph., passif du Hiph.: הַּלְהַאוֹּ בּוֹבָּה Job 41. 1, certes, son espérance

. 3000

(de prendre le léviathan) à été trouvée mensongère (était trompeuse); שְרֵיוֹכְיתָּי מְרֵיוֹכְיתָי Prov. 30. 6, de peur qu'il ne t'en reprenne (ou: qu'il ne te punisse) et que tu ne sois convaincu de mensonge.

אָבְקשׁה בְּיָב m. Mensonge, tromperie, idole: אַבְּקשׁה בְּיִב Ps. 4. 3, (jusqu'à quand) chercherez-vous le mensonge? יְבִיבִי Prov. 6.19, un homme qui dit des mensonges; הַּבְּבִיבְים 30. 8, et une parole de mensonge; נַבְיבִים Amos 2. 4, leurs idoles les ont trompés, séduits; יְבֶּטֵּם בָּיָב וְבָּב 13. 6, une divination, prophétie fausse.

אָלְטֵּי כֹּוַבָּא n. pr. d'un endroit : אַנְשֵׁי כֹּוַבָּא I Chr. 4. 22, et les habitants de Chozeba.

기가 (la trompeuse) n. pr. Gozbi, fille de Sur, prince madianite, Nomb. 25. 15.

ייב n. pr. d'un endroit, Chazib, Gen. 38. 5.

🗗 m. (מַדְיד Dan. 11. 6, avec suff. מַדָּיד). Force, puissance, capacité, richesse: לבוקה במוד ביול Jug. 16. 6, par quoi vient (ou : en quoi consiste) ta force si grande? Job 26. 2, à (l'homme) sans force (faible); אַבֹרֵי כֹהַן Ps. 103. 20, (les anges) puissants de force (puissants et forts); מֵין אֵרֹפֶי Nomb. 14. 17, la puissance de Dieu; ma Gen. 49. 3, (fils) de ma force (engendré dans la force de ma jeunesse); mp 4.12, la force de la terre, ses fruits ; בַּחָם בַּחָם Dan. 1. 4, et qui eussent la capacité (pour servir à la cour); אַמָרוי בְּעָרִי Job 6. 22, et avec votre bien (richesse) gagnez (les juges), faites-leur des présents, en ma faveur.

n. Nom d'un animal immonde, Lév. 11. 30, espèce de lézard (?).

לְכֵּחֵד (Kal inusité) Pi. (קַבָּחַד fut. יְכָּחַד Nier, renier, cacher: לּאָ בְּחַד Is. 3. 9, ils ne l'ont pas caché; כְּיִדְלֹא בְּחַדְּחִיד אָבְּיִדְי Job 6. 10, que je n'ai pas renié (violé) les ordres du Saint (de Dieu); עְּבְּוֹלִים אָבְּבּוֹתְם 15. 18, et ils ne cachent

point (ce qu'ils ont appris) de leurs pères; אַל־מְּבַחֵר מְשָּׁנִי דָּבָּר Jos. 7. 19, ne me (le) cache pas; אַל־מְבַחַר מְשָּׁנִי דָּבָר Jèr. 38. 14, ne me cache rien.

Hiph. 1° Cacher: יְבְּחִידְנָּח מְּחָח לְשׁוֹט Job 20. 12, il le cache sous sa langue.

— 2° Enlever, exterminer: יְיִבְּחַרְיִּחָר Exod. 23. 23, quand je les exterminerai; מַּבְּחָר מֶּלְיָּחָח תָּלְיִנִים Zach. 11. 8, j'ai fait mourir trois pasteurs (chefs); ווֹיִבְּחֵר בָּלְרֹנָבוֹר חַיִל II Chr. 32. 21, il extermina tous les héros.

אפריקר לאר: אין אין II Sam. 18. 13, rien ne sera caché (au roi); אין לאריקרין Ps. 69. 6, (mes péchés) ne te sont point cachés.

— 2º Pass. du Hiph. 2º: יְשִׁרִים Job 4. 7, et où y a-t-il eu des hommes droits, justes, qui aient été exterminés? אין אין אין דער אי

קְחַל Farder: בָּחַלְּמְ עֵרְנֵהְ Ez. 23. 40, tu as farde tes yeux (tes paupières).

אַבְטָּיִרי בָּחֵשׁ Diminuer, maigrir : בְּחֵשׁ Ps. 109. 24, et (ma chair) mon corps maigrit, (n'a pas) de graisse.

Pi. Nier, mentir, renoncer, tromper manquer, dissimuler: מכח שרח Gen. 18. 15, et Sara nia ; שנים בחשר Jos. 7. 11, et ils ont menti; avec ב: יְּבְיֵשׁ בַּעְמָיתוֹ Lév. 5.21, qu'il nie à son prochain (le dépôt qu'il avait reçu de lui); יַבַּחָשׁ בּוֹי Job 8. 18, (le lieu où la plante était) la reniera, renoncera; יָבֶחָשׁ בַּיֵר Is. 59. 13, et renier Dieu; avec ל : ל Rois 13. אַנְתַררוֹשׁ רַכָּחָשׁ ; 18, il lui dit un mensonge ma Osée 9. 2, et le vin trompera son attente, c.-à-d. manquera; רַיָּרוֹ מָּצֶפֶיׁתֹּ־יַרָית Hab. 3. 17, le fruit de l'olivier manquera ; בְּנֵי נַכֶּר יְכַחֲשׁדּ־לִי Ps. 18. 45, les enfants étrangers ont dissimulé à mon egard (de peur de moi); ברב קוף רְבַחֵשׁוּ קר איברף 66. 3, par la grandeur de ta puissance tes ennemis te flatteront (dissimuleront leur haine).

Niph.: יִיבָּחָשׁרּ אֹיְבֶיךְ לָּהְ Deut. 33. 29, tes ennemis te flatteront, te rendront

hommage; selon d'autres: ils te mentiront, ou te renieront, refuseront de te reconnaître.

יל בְּּנִים בְּּנְיִם בְּּנְיִם בְּּנִים בְּּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בּנִים בּנִים Is. 9. 30, des enfants menteurs.

אָרִיתְּאָה יִּמָּר : (בְּוִיָּה v. מְּרִיתְּאָה יִמָּר : (בְּוִיָּה v. בְּרִיתְּאַה יִמָּר : Is. 3. 24, brulure, flétrissure au lieu de beauté; selon d'autres : particule, avec son sens ordinaire, car (tout cela leur arrive) pour la beauté (dont elles étaient si fières, pour leur coquetterie).

2° Conj. Que: נַרְישׁ צֵּלְּרְיִם בְּרִישׁוֹב (cen. 1. 10, Dieu vit que (cela) était bon; 1. 10, Dieu vit que (cela) était bon; 10, Dieu vit que (cela) était bon; 10, 37. 8, il avait appris que (le roi) était parti de Lachis; בְּיִבְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ Job 10. 3, te convient-il que tu m'accables (de m'accabler)? De la דְּבִי בְּיבִרִי Convient-il que tu m'accables (de m'accabler)? De la דְּבִי בְּיבִרִי Job 6. 22, est-ce que j'ai dit? בְּיִבְּיִבְּיִי וּ Il Sam. 9. 1, est-ce qu'il y a encore (un)? ou fortifiant, n'est-ce pas que? certes, avec raison: בְּבָּיִ בְּיִבְּיִבְּיִ וּ Il Sam. 23. 19, certes, c'était le plus estimé d'entre les trois; בְּיִבְּיִ מְרָאִ דְּיִבְּיִ מְרָאָ דְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ מָּרִ בְּיִבְּי בְּיִבְּיִ מַרְיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בִּיבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בִּיבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בִּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיבִּי בְּיבְי בְּיבְי בְיבִּי בְּי בִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבְי בְּיבִי בְּיבְי בְּיבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיבְי בְּיִבְי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיבְי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְייִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיבְי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְ

qu'il a été appelé Jacob (celul qui supplanté), ou : est-ce que, parce qu'il a été appelé, etc. ? הֹהָאַ יִּיהַאָּרָייּ 29. 15, est-ce que, parce que tu es mon frère? (v. plus bas); אַנָּל בַּייבַן Ps. 128. 4, certes, c'est ainsi que (sera beni); אַ קּרִיפְּטְחָה מַיּ אוֹלוּא מַריבּים I Sam. 10. 1, n'est-il pas que? certes, Dieu t'a oint, t'a sacré (pour prince); après les formules de serment : הַּיִּרְשָׁוֹלוֹ צָּאָם I Sam. 26. 16, je jure par l'Eternel que vous méritez la mort ; דור־אָנִי רָאָם דֵי כָּי Is. 49. 18, par mon existence (je jure par moi-même), dit l'Eternel, que tous ceux-ci, etc.; אַלְחִים אַלֹחִים מּדייַשְׁמַּוּת אָלֹחִים וֹ יסיף I Sam. 14. 44, que Dieu me fasse ainsi, et qu'il y ajoute (qu'il me punisse sévèrement) si (tu ne meurs).

3° Pour que: מַזְּיִבְּיִּהְרְ כְּדִּ אֵרָחֵל Job 6. 11, quelle est ma force pour que j'espère, pour pouvoir espérer encore? בי אַלְרָ כִּי אַלַךְ אָלִיקּרְעִׁרוּ Exod. 3. 11, qui suis-je, pour que j'aille (pour pouvoir

aller) vers Pharaon?

4° Lorsque, quand: קר יְשַׂרְאֵל Osée 11. 1, lorsqu'Israel était jeune; יְבִּר זְאַלְיבָּם Is. 8. 19, et lorsqu'ils vous diront; souvent יֵרְיִד בְּי il arriva lorsque, ou quand.

ס" Si: בּריאַבְּרְתָּי Job 7. 13, si je dis (en moi-même); בְּרָבְּרָ בְּּתְּבְּרָ בְּרִ Deut. 14. 24, mais si le chemin est trop long, trop loin pour toi; בָּרִי Exod. 21. 2, si tu achètes un esclave hébreu.

פּריבַּתָּח יְצִיר עֶּלֶּיךְהְ Job 8. 6, alors (ou certes) à l'instant il veillera sur toi; פּר לֹא תַאָּמֵני Is. 7. 9, (si vous n'avez point la foi) [alors] vous ne durerez pas, vous n'aurez point de stabilité (v. אַמֵּרְ Niph.).

קרי עטיר או אין אין אין אין אין אין די אין אין אין די אין

8° Car: בּל־נְתְרֵדְ וְעֶנֶרְ אָנֶרְ Ps. 25. 16, car je suis scul et (pauvre) dans l'af-

fliction; בְּיהָאָבִי וְאָבִּי נְיָנְבִּינִי 27. 10, car mon père et ma nière m'ont abandonné; Gen. 30. 13, car les femmes m'estimeront, m'appelleront heureuse.

9° Mais, que non, au contraire: אָל־אַרְצִּר הַלֵּהְּ Gen. 24. 4, mais tu iras dans mon pays; אָל־אָרְצִּר הַלָּהְ 19. 2, non, mais nous passerons la nuit dans la rue; אַכּיִר בְּצָב Job 31. 17, au contraire, depuis ma jeunesse (l'orphelin) a grandi à mes côtés comme près d'un père, je l'ai élevé comme un père; בְּאָרֵץ בְּאָרֵץ בִּאָרֵץ הַ Mich. 6. 3, (quel mal t'ai je fait?) au contraire, je t'ai fait sortir de l'Egypte.

לבי לא לְנְצֵרוּ Is. 28. 28, cependant on ne le bat, brise pas fortement, ou on ne le brise pas toujours; בּי בְּרִיבְּי בַּרִיבְּר בַּרִי בַּרְיבִּר בַּרְיבִּי בַּרִיבְּר בַּרְיבִּי בַּרִיבְּר בַּרְיבִּי בַּרִיבְּר בַּרְיבִּי בַּרְיבִּר בַּרְיבִּי בַּרְיבִּר בַּרְיבִי בַּרְיבִי בַּרְיבִי בַּרְיבִי בַּרְיבִי בַּרְיבִי בַּרְיבִי בַּרְיבִי בַּרְיבִי בַרְיבִי בַרְיבִי בַרְיבִי בַרְיבִי בַרְיבִי בַרְיבִי בַרְיבִי בַרִּבַּרְיבִי בַרְיבִי בַרְיבַי בַּרְיבַי בַרְיבַי בַרְיבַי בַרְיבַי בַרְיבַי בַרְיבַי בַרְיבַי בַּרְיבַי בַרְיבַי בַרְיבַי בַרְיבַי בַרְיבַי בַרְיבַי בַרְיבַי בַּרְיבַי בַרְיבַי בַרְיבַי בַּרְבַי בַיבּרְיבַי בַּרְבַי בַרְבַי בַּרְבַי בַּרְבַי בַּרְבַי בַּרְבַי בַּרְבַי בַרְבַי בַּרְבַּי בַרְבַי בַּרְבַּי בַּרְבַי בַּרְבַי בַּרְבַי בַּרְבַּי בַּרְבַי בַּרְבַּי בַּרְבַּי בַּרְבַי בַּרְבַּי בַּרְבַּי בַּרְבַּי בַּרְבַּי בַּרְבַּי בַּרְבַּי בַּרְבַּי בַרְבַּי בַּרְבַי בַּרְבַּי בַּרְבַּי בַּרְבַי בַּרְבַּי בַּרְבַי בַּרְבַי בַּרְבַי בַּרְבַי בַּרְבַי בַּרְבַי בַּרְבַי בַּרְבַי בַּרְבַי בַּרְבַיּבּי בַּרְבַי בַּרְבַיּבּי בַּרְבַי בַּרְבַיּבּי בַּרְבַי בַּרְבַי בַּרְבַי בַּרְבַּי בַּרְבַי בַּרְבַי בַּרְבַּיבּי בַּרְבַיּבּי בַּרְבַי בַּרְבַיּבּי בַּרְבַיּבּי בַּרְבַיּבּי

ו כִּי אָם 1º Que si (chaque particule dans son sens naturel): פר אמדירע אדע I Sam. 20. 9, que si je reconnais (que mon père médite ta perte); בי אַפרמְמָחִים אַמָּם אֹחִי Jer. 26, 15, (sachez) que, si vous me faites mourir. — 2° Puisque: קר אַם דּאָם הַ Gen. 47. 18, que, puisque l'argent manque (que, n'ayant plus d'argent). — 3º Car si : מָר אָם־אֵרנָך מְשָׁלֶּחָ Exod. 8. 47, car, si tu ne laisses pas partir (mon peuple); פר אָם־שַּׁנִים הַרְבַּח Eccl. 11. 8, car, si (un homme vit) beaucoup d'années. — 4º Mais si, mais: יי חַפְצוֹ Ps. 1. 2, mais s'il (mais qui) met toute son affection dans la loi du Seigneur; פר אַס־רָשָּׂרָאֵל Gen. 32. 28, (tou nom ne sera plus Jacob) mais Israel ; בָּי אָס־מֶּלֶהְ יְחָרָת בָּלֵינוּ I Sam. 8. 19, (non) mais un roi (sera) régnera sur nous. - 5° Seulement quand, excepté, sinon : אם־ברכחני Gen. 32. 27, (je ne te laisserai pas) excepté quand tu m'auras béni (que tu ne m'aies bé-חוֹ); מר אמ־הסירה II Sam. 5. 6, que tu n'aies fait sortir; פי אָם־אוֹחָה Gen. 39. 9, toi seule exceptée; פָּר אָם אָרדאָשֶׁר רמר חבר Esth. 2. 15, excepté ce que disait Hegée (ce qu'il demandait pour elle); מד ענר מי אם־עבהד Is. 42. 19, qui est aveugle, sinon mon serviteur? -6° Seulement : קר אַס־וַכַּרַחַנִי אַחָּק Gen. 40. 14, seulement, souviens-toi de moi. — 7º Après les formules de serment (v. יפיר אַכּריני אָקרי אָקריני פיריאָכריני אָכריני אָכריני אָכריני אָנריני אָנייי אָנריני אָנריני אָנייי אַנריני אָנייי אָנייי אָנייי אָנייי אַנריני אָנייי אַנריני אָנייי אַנריני אָנריני אָנייי אַנייי אָנייי אַנייי אָנייי אָנייי אָנייי אָנייי אָייי אָנייי אָנייי אָנייי אָייי אָיייי אַנייי אָייי אַנייי אַנייי אָנייי אַנייי אַנייי אַנייי אָנייי אָנייי אַנייי אַנייי אַנייי אַנייי אַנייי אַנייי אַנייי אַנייי אָנייי אַנייי אַנייי אַנייי אַנייי אָנייי אָנייי אַנייי אַ Il Rois 5. 20, par Dieu l'Eternel, je courrai après lui ; בֵּר אָם־סְלֵּאַתִּיךְ, Jér. 51. 14, (Dieu a juré par lui-même, disant) je jure que je ferai fondre sur toi (des hommes). - 8° Car, certes: 🖘 אם־יש אחריה Prov. 23. 18, certes, il est un avenir, ou : car alors il y aura une récompense (pour toi); בָּי אָם־חַנִיר אָשֵּׂא Job 42. 8, car je le regarde avec faveur (ce n'est que par égard pour lui que, etc.).

קיף m. Ruine, malheur: יְרְאוּ עֵּיםֶי Job 21. 20, ses yeux verront sa ruine (son malheur).

קירוֹך m. Étincelle : בְּירוֹרָי אֵשׁ יִחְמַלְטוּ Job 41.11, des étincelles de feu en partent, jaillissent.

לְתִב חֲיִרִים m. Dard , javelot : לְּתְבֹּ חֲלֵּהְ וְלִּהְיֹּהְ Job 39. 23, l'éclat, ou le fer, des lances et des javelots ; יִישְׁחֵק לְרַבֵּשׁׁ בְּידוֹן Job 41. 21, il se rit du (tremblement) sifflement du dard ; בְּיִדְיֹּהְ בַּשְׁרִי בַּיִּדוֹן אַשֶּׁרִי בַּיִּדוֹן Jos. 8. 18, étends la lance (selon d'autres : le bouclier) que tu as à la main ; יִבְּיִבְּיִן נְחְשֵּׁיִת בֵּין נְּחָשֵׁיִת בֵּין נְּחַשָּׁיִת בַּין מְחַבָּין I Sam. 17. 6, une lance (ou un bouclier) d'airain (qu'il tenait ou portait) entre ses épaules ; בְּיִרְיִּן נְּחִיּבְּן בַּרִוֹלְ נְרִיִּרְוֹ נְרְיִבְּיִוֹן נִרְיִּם בוֹן Chr. 13. 9, l'aire de Chidon , n. pr. d'un endroit près de Jérusalem.

קידור (מְידוֹר m. Bataille ou armée : קידור לְמִידוֹר Job 15. 24, comme un roi qui s'arme, se prépare, pour la bataille, ou: prêt à se mettre (à la tête) de l'armée.

יְאֵר בְּיוֹן צָלְמֵיכָם: n. pr. d'une idole בְּיֵר בְּיוֹן צִלְמֵיכָם: Amos 5. 26, et Chiyun (Saturne) votre idole; l'astre, votre dieu; selon d'autres: l'image de vos idoles (ע. בְּיֵּרְ).

לילי et לב"ל m. (de לְּבֶל m. (לְבָל m. (לְבָל m. (לְבָל m. (לִבְל m. (לִבְל m. (לִבְל m. (לִבְל m. (לִבְל m. (de לִב mesurer) l'avare (selon d'autres, de בְּל mesurer) l'a qui dit: C'est a moi); בְּלֵר לֹא דְאָבֵר שׁוֹעָ Is. 32. זוּ לְּבִילֵר לֹא דִאָבֵר שׁוֹעָ Is. 32. לֹא בִי לְּבִיל m. (de tau méchant, au trompeur, on ne donnera plus le nom de grand, de noble, ou : à l'avare on ne donnera plus le nom de généreux; בְּלֵי בָּלְיוֹ רָבִים; 32. לֹי, et le trompeur, ses armes sont malignes, ou : l'avare, ses moyens (sa conduite) sont injustes.

הַבְּטֵּיל f. pl. Hache, marteau: בְּבַּטֵּיל Ps. 74. 6, ils brisent, renversent, avec la cognée et la hache, ou : les marteaux.

לבילים m. 4° Bourse, pour y mettre de l'argent: אָבְילָט Prov. 1. 14, nous n'aurons tous qu'une même bourse; אָבָילִים זָיְבֶּב נְיִבְּב נְיִבְּב נְיִבְּב נִיבְּב נִיבְּב נִיבָּב נִיבְּב נִיבָּב נִיבְּב נְיבְּב נִיבְּב נִיבְּב נְיבְּב נִיבְּב נִיבְּב נְיבְּב נִיבְּב נְיבְּב נִיבְּב נְיבְּב נְיב נִיבְּב נִיבְּב נִיבְּב נְיבְּב נִיבְּב נִיבְּב נִיבְּב נְיב נְיבְּב נִיבְּב נִיבְּב נִיבְּב נִיבְּב נִיבְּב נִיבְּב נִיבְּב נִיבְּב נְיבָּב נִיבְּב נְיבָּב נִיבְּב נִיבְּים נִיבְּב נִּבְּים נִיבְּב נִיבְּים נִיבְּב נִיבְּים נִיבְּב נִיבְּים נִיבְּיִים נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נְיבּים נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נְּיבּים נִיבְּים נְיבִּים נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נְיבִּים נִיבְּים נְּיבּים נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נְּיבּים נִיבְּים נְיבִּים נְיבִּים נְּיבּים נִיבְּים נִיבְּים נְּיבּים נְּיבְּים נְיבִּים נְיבִּים נְּיבּים נִיבְּים נ

bourse. — 2° Sac : לֹאִבְּיְתְּיָת לְּךְּ בְּבִּיְקְהָ Deut. 25. 13, tu n'auras point dans ton sac deux sortes de poids.

בירום: Lév. 11. 35, et des foyers (des fourneaux de cuisine); selon d'autres : des marmites à couvercle.

קלשור בּבּישוֹר m. Fuseau ou quenouille : דָרָהָ שִׁלְּחָה בְּבִּישוֹר Prov. 31. 19, elle a porté sa main à la quenouille.

י אוֹ Ainsi (v. קבר).

וְכָּכָּח בְּלָּרְיִם Ainsi, de cette manière : וְּכָּבָּח בַּאֹמּה Exod. 12. 11, vous le mangerez de cette manière ; בְּיִנְיִם וְּעָּבָּח בָּבְּיִרִם Nomb. 8. 26, c'est ainsi que tu en useras envers les Lévites (tu régleras ainsi leur service) [v. בַּבְּרָת.].

קברים .plur, בשר, const. בַּבָּרִים, const. , מָבְרוֹח .const מָבְרוֹח sens 3°, et מְבָרוֹח const. מְבְרֵי duel בפרים sens 2°, v. מַרָר (פַרָּרם). 1° Cerele, circonference : אָמֶרְדֶּתְבֶּשֶׁר מְבִּיבוֹת יִרוּשָׁלָם Néh 12. 28, et (du cercle autour) des environs de Jerusalem ; בצבר מפבר Gen. 13. 12, dans les villes aux environs, ou dans la plaine du Jourdain; אלי מבל-חבבר 19. 17, et ne t'arrête point dans tous les pays d'alentour. — 2º Avec pmb, un gâteau de pain, pain rond, miche: וְכַבֶּר לַחֶם אֲקַת Exod. 29. 23, et un pain rond; בְּקְרוֹת לֶּחֶם שׁלְשֵׁת בְּבְּרוֹת לֶחֶם I Sam. 10.3, trois gateaux (miches) de pain ; וְכְּבֶּר־לָּחֶם 2. 36, et pour un morceau de pain. - 3º Un poids. talent de trois mille sicles (v. Exod. 38. 25, 26) : פְאַת פָּבֶר הַפָּסָף Exod. 38. 27, les cent talents d'argent; אַמְיכָקיבָי מפר נדוב II Sam. 12. 30, et le poids (de la couronne) était un talent d'or ; מברים non II Rois 5. 23, deux talents d'argent; וּבֶרוֵל מַאָרד־אֵלָף פַּבֶּרִים I Chr. 29. 7. et cent mille talents de fer.

קברן Chald. (pl. בְּבְּרִין). Même signif. que פֵּרִיםְהְּבְּרִין פֵאָה: 3º: Esdr. קברי בְּבָּרָין פַאָּה Esdr. 7. 22, jusqu'à cent talents d'argent.

קבל (avec makk. בָּל, rac. בְּלַל) 1° Avec un subst. au sing., entier, entière; tout, touto: בֶּל־תָאֶבֶץ Gen. 9. 19, toute la terre; בָל-תָּאֶבָץ 19. 4, tout le peuple;

Exod. 29. 18, le bélier tout entier; בְּבֶל־לְבָבְהְ וּבְכָל־נִמְשֶׁהְ Deut. 4. 29, de tout ton cœur et de toute ton âme; avec le pron. pers.: מָלֶשֶׁת כְּלַהְ Is. 14. 29, Pleseth, toi tout entière; מַרַבְּלָּיִת קלה לבנות 22. 1, que tu montes tout entière (en foule) sur les toits; בְּלוֹי בְצַּבְּרָת שיטי Gen. 25. 25, lui tout entier (tout son corps) était comme un manteau de poils. — Il se place souvent après le subst. en forme de gén.: אַנָּיי הַיִּבֶּל Is. 29. 11, toute vision, ou : la vision de tous les prophètes ; ישׂראל כְּלֹח II Sam. 2. 9, tout Israel; מַצְרָיָם כְּלָּה Ez. 29. 2, toute l'Egypte.

2º Avec un plur., tous, toutes : -לכי קל- ; ls. 2. 2, toutes les nations קל-מַל־ילות 21. 8, toutes les nuits ; בַּל־ילות אַבֶּל 18.3, tous les habitants du monde. -- Avec le pron. pers. : קלט Gen. 42. 11, nous tous; tous Deut. 1. 22, vous tous; בַּלְנֵה Is. 10. 10, eux tous; כַּלָנָה Gen. 42. 36, (toutes ces choses) tous mes maux; et לכלחנה l Rois 7. 37, pour elles toutes. — Suivi de מל אַשֶּׁר : אַשֶּׁר לשפחד הדיו היים באפרו Gen. 7. 22, tous (les êtres) qui avaient le souffle de la vie dans leur nez (qui respiraient); בַּל־אֲשֶׁר ישרלו 39.5, tout ce qu'il avait. — Devant un collectif, même au sing.: בַּל־תַּתְיַתִּי Gen. 8. 1, tous les animaux ; בְּכָל־תָאָדֶם Jug. 16. 17, comme tous les hommes.

3° Chaque (tout) : וַכַל־מָּח Is. 9. 16, et chaque bouche; בל-ברה 24. 10, chaque maison; אָכֶל־שָׁיָה וְשָׁיָה Esth. 9. 21, chaque année (tous les ans); אַבְכַל־דּוֹם עיים 2. 11, et chaque jour. (Dans ces locutions, les subst. ne prennent pas

d'art.)

4° Absolu, tout, joutes les choses : נטרו כלל Is. 44. 24, (moi l'Eternel) qui fais tout (toutes choses); ידוֹ בַּכֹל וַיָר כֹל בוֹ Gen. 16. 42, sa main (sera levée) contre tous, et la main de tous contre lui; לכל באשר לכל Eccl. 9. 2, a tous (il arrive) comme à tous (tous ont le même sort), ou : tout est destiné, arrêté, ce qui doit arriver à chacun ; זְמַבֹל הָבֶל 1. 2, tout est vanité.

לַקוַם כָּל־דַּבָּר : S° Quelque, quelconque

Ruth 4. 7, pour confirmer, valider, queique chose (une chose quelconque); אבל-פלר Nomb. 35.22, une chose, un outil quelconque; avec une néq., nul, aucun: בל־פְלַאבָה לֹא־יַדְשָׁה Exod. 12. 16, aucun travail ne sera fait; לא־רָאַנָרו לַצָּרָיכן כָּל־צָּיַן Prov. 12. 21, aucun malheur, aucune adversité, n'arrive au juste, ou aucune iniquité, c.-à-d. il n'en commet pas; וצרן כל-חודש Eccl. 1. 9, rien n'est nouveau (sous le soleil).

6º Toutes sortes de : יָכֶל-פֶבֶר Néh. 13. 16, et toutes sortes de choses à vendre (de marchandises); וַכֹּל אָבָן יַקרָת I Chr. 29. 2, et toutes sortes de pierres pré-

cieuses.

7° Adv. Entièrement, rien que : הבלי Ps. 39. 6, tout homme n'est rien que vanité; קל-עָבָּיו שֶׁתָא מַן רֵלֶה Eccl. 5. 15, absolument comme il est venu, il s'en retournera ; בּר־בַל־עוֹר נְשֶׁמֶרָוּ בִּר Job 27. 3, car pendant, (tout le temps que) tant que mon âme sera en moi.

avec makk. >>, chald., les mêmes significations que כל אַ héb.: יִבֹל כְּמֶךְ וּדְדָעב Esdr. 7. 16, et tout l'or et l'argent; 6. 12, chaque roi et chaque وל-פַלָּהְ וַצֵּם peuple; וְבֹל שׁלְכֹעֵר מְיִדְנָתָא Dan. 3. 2, tous les gouverneurs de province ; אָבֶלְחוֹן 2. 38, sur eux tous; אַבָּה 2.40, tout; זוֹיף אַ ਸੜਾਲੀ 4. 9, et de la nourriture pour tous était sur (cet arbre); הַר כַּל־הַּר־רָבָּעָא שב 6. 8, que quiconque adressera une demande ; adv.: פַל־קבֵל דִּי 2. 10, justement pour cela, c'est pourquoi ; בַּל־מָבַל דָר־חֲתֵיהָו 2. 45, tout comme que tu as vu, ou : puisque tu as vu.

872 Renfermer, retenir, empecher, fermer, refuser : אַשָּׁר מָלָאוֹ צָרְקִירוּי Jer. 32. 3, car Sédécias l'avait renfermé (fait mettre en prison); בלוא 32. 2, (le prophète Jérémie) était renfermé (emprisonnė) ; בַּלָא וְלֹא אָצָא Ps. 88.9, (je suis) renfermé, et je ne peux pas (en) sortir; אַריָר מּשָׁח פָּלַאָם Nomb. 11. 28, Moïse, mon seigneur, empêche-les, défends-leur (de prophétiser); לְכְלוֹא מָידי בירות Eccl. 8. 8, pour retenir l'ame; Ps. 40. 10, je ne ferme פומחר לא אַבְּבָא

pas mes lèvres ; avec אַטָּר מְלַּחָנְי חַיּוֹם: מָנְיִים מִּלְּחַנְיּ מִיּנְים מִינְים מִינְים מִינְים מִינְים מביש ברבים I Sam. 25. 33, de ce que tu m'as empêché ce jour de répandre le sang (ou rac. בְּבֶּלַראֹרַח; הְבָּלֶּר רע פלאחר רגלי Ps. 119. 101, j'ai retiré (détourné) mes pieds de toute voie mauvaise; בּלָאוּ שְׁמַיִם מְהָל וְיִחְאָרֶץ בְּלֹאָח א יבולה Agg. 1. 10, les cieux renferment, retiennent, leur rosée, et la terre retient ses produits, ou intrans.: les cieux sont fermés (pour pouvoir vous donner) et ne peuvent vous donner leur rosée, et la terre ses produits; אַריכָלָח קמָהָ Gen. 23. 6, (nul d'entre nous) ne te refusera son tombeau (pour y enterrer ta femme) [pour יְבֶּלָא ou de la rac. mbp].

Niph.: ניְּבֶלֵּא הַוּנְשֶׁם Gen. 8. 2, et les pluies furent arrêtées; ניְבָלָא הָיָנֶשׁם בּתָּבָרָא Exod. 36. 6, et le peuple fut empêché d'en apporter encore.

Pi.: לְכַּלֵא הַשְּׁשֵׁר Dan. 9. 24, pour empêcher, arrêter, le péché (ou, pour אַלְכַּאַ pour abolir, effacer, le péché).

אלף m. (presque toujours avec מַרַים). La maison dans laquelle on est renfermé, la prison: אָרָ בְּלָּאִי בְּלָאִי וֹשְׁנִי בְּלָאִי בִּלְּאָּ וֹשְׁנִי בְּלָאִי בִּלְּאָּ וֹשְׁנִי מִּלָּאַ זִּבְּי בְּלָאִי בַּיִּאַ מִּרָם מַנְּאָּ זוֹ lui fit changer les vêtements (qu'il avait portés dans) sa prison; מְּבֶּבְי זוֹ מִבְּאָר זוֹ וֹנִי מְּלָאִים la le renferma dans une prison; plur: בְּבָּבְיִי Is. 42. 22, et dans des prisons.

קלְאָכ n. pr. Chilab, fils du roi David, Il Sam. 3. 3.

רלְאַיִּם m., duel. Deux choses séparées, différentes l'une de l'autre : אָדְּיִם בּיִּבְּיִם Lév. 19. 19, tu ne sèmeras pas ton champ de semence différente; de même des animaux : בְּיִבְּיִם בִּלְאַיִם לאַרִבּים בִּלְאַיִם 19. 19, tu n'accoupleras pas ton bétail en mélant deux espèces différentes (tu ne feras pas couvrir une bête par celle d'une autre espèce).

בְּלֵבֶ n. pr. 1° Chaleb, fils de Jephuné; n. patron, בּלֵב I Sam. 25. 3.

— 2° Chaleb, fils de Hezron, I Chr.
2. 18. — 3° Chaleb, fils de Hur,
2. 50.

בולף m. (plur. סַלְבִים, const. יסָלָבָים). Chien: לא יחרץ־פלב לשני Exod 11. 7. aucun chien ne remuera sa langue, n'aboiera; פר סבבוני פלבים Ps. 22. 17, car des chiens (les ennemis barbares) m'ont environné; קשור בשור אַשֶּׁר בְּשׁוֹרָי II Sam. 9. 8, un chien mort (un homme vil) tel que moi ; aussi : דַּיראַשׁ פָּלֶב אַנֹבָי II Sam. 3. 8, suis-je donc une tête de chien (un homme vil), ou : suis-je le chef des chiens? ne suis-je pas un des chefs de la nation ! ומְחַיר כַּלֵב Deut. 23. 19, un animal échangé contre un chien; selon d'autres : le prix du chien, un animal donné pour récompense à un homme qui se prostitue.

חלף (fut. חלף, et בבל, לבח, inf. חלף, תלא אים, א. אים et לאם). 1° Etre fait, achevé, prêt, résolu, passé, fini : יַמְבַל כָּל־ בברח משבן Exod. 39. 32, tout l'ouvrage du tabernacle fut achevé ; בּר־כַלְתַח תַּרְעָה ומשה I Sam. 20. 7, que le mal est prêt, bien resolu, de sa part; פַּרַבְּלָחָה אָלָהי הרעה מאיז השלה Esth. 7. 7, que (le mal) sa perte était résolue de la part du roi; אַבְשֶׁתַ יְזֵּכְל אַבֶּי הַיִּבְל Gen. 41. 53, les sept années de la fertilité étaient passees ; אַמדיפַלָּח בְצִיר Is. 24. 13, quand la vendange est faite, finie; יְבַלַּח יַבֶּם 10. 25, la colère finira, cessera; שַבָּטוֹ רבלח יבלח Prov. 22. 8, et la verge de sa colère (la punition pour sa colère) est prête, ou : elle sera brisée, il ne pourra plus s'en servir, exercer sa fureur.

2º Disparattre, manquer, être consumé, périr, languir: הַּבְּהַיִּם בְּּוֹרָתְּחָ בְּּרִבְּיִּבְּי וּמְתַּחְים בְּּרָבְּי וּמְתַּחְים בְּּרָבְּי וּמְתַּחְים בְּּרָבְּי וּמְתַּחְים בְּּרָבְּי וּמְהַי מִּשְׁ פֿוּת מוֹ était dans le vaisseau manqua; קּבָּי בְּלֶּיְתִּי לֹא בְּלֶּיְתִּי וֹלְּא בְּלֶּיְתִי וֹבְּלֵּי וֹבְּרַבְּי וְבְלֵּי וֹבְּלֵּי וֹבְּרָבְי וְבְלֵּי וְבְּלֵּי וְבְּלֵּי וֹבְּי וֹבְּי וְבְּי וְבְּי וְבְּי וְבְּי וְבִּי וְבְּי וְבְי וְבְּי וְבִי בְּלִיתִי וְבְּי וְבִּי בְּיִבְי בְּיִר בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי וּבְּי בְּיִבְי בְּיִבְיי בְּיִבְי בְּיִבְיי בְּיִבְי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְיי בְּיִבְי בְּיִבְיי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבְיי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּייי בְּיבְייִי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּייי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיייי בְּייי בְייִיי בְּייי בְ

languit; מְכְלֹחִז פֹּוְדִי אֲל־תַּצְיְבֵנִי 71.9, quand ma force disparatt, ne m'abandonne pas.

Pi. nan 1º Trans. du Kal 1º. Terminer, achever : יַבְבל אֵלוְזִים Gen. 2. 2, Dieu eut achevé, terminé (tout son ouvrage); הַבְּלְיָח מְלְפַעְּלָח הָבָלְיָח מְלְפַעְּלָח 6. 16, tu achèveras l'arche, tu la batiras de manière qu'elle ne sera large en haut que d'une coudée; רְעָּח רְעָּח Prov. 16. 30, il a résolu le mal ; לְּבְבֵּר כְּנֶּח לְּדְבֵּר Gen. 24. 15, il n'avait pas achevé de parler; חשם חולם ביום בלוח Nomb. 7. 1, le jour que Moise eut achevé d'ériger (le tabernacle). -2º Trans. du Kal 2º. Consumer, exterminer : יְכְּטָּׁח סְבִּשִּׁיתָ, Is. 27. 10, il consumera les feuilles, ou : les herbes qui s'y trouvent; מֹחֵר כְלֵּרְחִר 49. 4, j'ai consumé ma force ; אֵנְכִי מְבַנֶּח אוֹרָתם Jér. 14. 12, je veux les exterminer; ער-קבות II Rois 13. 17, et שַרלְכָּלֵח II Chr. 31. 1, jusqu'à l'extermination, jusqu'à la destruction entière ; מְכַלוֹח בֵּינֵים Lév. 26. 16. (des maladies) qui consument, affaiblissent, les yeux; וַיְבַל־בַּהֶבֶל יִפִיהָם Ps. 78. 33, il fit leurs jours s'évanouir (se consumer) dans la vanité, c.-à-d. dans des peines, des marches pénibles, sans arriver à leur but.

Pou.: בְּלֵּהְ הְּמְּלֵּוֹת דְּוִר בֶּרְרְיָשֶׁר Ps. 72. 20, (ici) finissent les prières de David, fils de Jessé; יְבְּבֶּלְּהְ הָשְׁמֵים וְהְצָּבֶץ Gen. 2. 1, le ciel et la terre furent achevés.

קלה adj. (seulem. f. pl.). Languissant: יְבֶלְיוֹתְ אֵלֵרְיָתְ Deut. 28. 32, (tes yeux) languiront après eux (v. קלה verhe 2°).

פתומים לל. לי Achèvement; de là adv., entièrement, en totalité: דְלָּהֹא לְּחַשְׁתִּית וּלָּא לְחַשְׁתִּית וּלָּא לְחַשְׁתִּית וּלָּא לְחַשְׁתִּית וּלָּא לְחַשְׁתִּית וּלָּא לְחַשְׁתִּית וּלָּא לְחַשְׁתִּית וּלָּה בְּיִתְישׁ בְּּלְתְּיִם בְּיִתְישׁ בְּתְּישׁ בְּיִתְישׁ בְּּתְישׁ בְּיִתְישׁ בְּיִתְישׁ בְּיִתְישׁ בְּתְישׁ בְּיִתְישׁ בְּיִתְישׁ בְּיִתְישׁ בְּיִתְישׁ בְּיִתְישׁ בְּיִתְּשׁ בְּיִתְישׁ בְּיִתְיִּת בְּיִתְּשׁ בְּיִתְישׁ בְּיִתְיִשׁ בְּיִתְישׁ בְּיִתְישׁ בְּיִלְית וּבִּשׁׁת וּבִּית וּבִּיבּית וּבִּישׁר בְּיִתְּשׁׁתְּיִתְשׁ בְּיִלְיתְ בַּיְתִּים בְּיִלְת וְעָשֵׁת וּבְיִת וּבְּיִתְיִשׁ בְּיִלְת וְעָשֵּׁת וּבִּישׁר בּיִלְית וּבְשִׁת בְּיִלְת וְעָשֵּׁת וּבְיִים וּבִּישׁרִים בְּיִבְישׁ אַבּית וּבְשִׁת וּבְּישׁר בּיִל וּבִיים בּיִרִים בְּיִבְישׁ אַבּית וּבְבּישׁר בְּיִבּישׁר בְּיִבּישׁר בְּיִבּישׁר בְּיִבּישׁר בְּיבָּים וּבְּיִים בּבְּיִר בְּעָשָׁת בְּבָּית וּבְבּיִים בּבְּיִר בְּעָשׁר בְּבָּים וּבִּים בּבְּיִר בְּעָשׁר בּבְּיִר בְּבָּשׁר בְּבָּשׁר בְּבָּים וּבְבּיִים בּבְּיִר בְּבָּשׁר בְּבָּשׁר בְּבָּיִם בּבְּיִר בְּבָּשׁר בְּבָּים בּיִבְיִים בּבְּיִר בְּבָּשׁר בְבָּיִם בּבְּיִר בְּבָּשׁר בְּבְּיִים בּבְּיִר בְּבָּים וּבְבּיִים בּבְּיִר בְּבָּשׁר בּבְּיִים בּבְּיִים בּבְּיִר בְּבָּשׁר בּבְּיִים בּבְּיִים בּבְּבִיים בּבְּיִים בּבְּיִר בְּבָּשׁר בּבְּיִים בּבְּיִים בּבְּבִיים בּבְּיִים בּבּיִים בּבְּיִים בּבּים בּבּיים בּבּיִים בּבְּיִים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּיבּים בּיבּים בּבּיים בּבּיים בּבְייבּים בּיבְּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְייבְים בּבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְייבּים בּיבּים בּיבּי

אפרייף Nah. 4. 8, il fera une destruction de son emplacement, il anéantira le lieu où était cette ville; איני האיני האי

ל בְּלָה (de לְּבֶּלָה couronner). 1° Fiancée : תְּבֶּלְה מְבֶּלָה (אַבְּרָת 2. 32, une fiancée (oublie-t-elle) sa ceinture (v. מְבִּלְּה); מְבִּלְה (מְבִּרָת זְּלֵּלְה מָלָּה (l'époux et la voix de l'épouse. — 2° Belle-fille, bru : מְּבֶּר בָּלְהִית Gen. 38. 11, à Thamar, sa belle-fille; יְחָיִה בַּלְּתְּיִה בַּלְּתִיה Ruth 1. 7, et ses deux belles-filles (étaient) avec elle.

ברה הַשְּלְנוּא (v. בֶּלְנוּא). Prison: בֵּרה הַשְּלְנוּא Jer. 37. 4 et 52. 31, la prison; aux deux endroits, le cheth. est הַבְּלָּרִא.

קלוב m.' (ce qui est tressé). 1° Panier: מלוב Amos 8. 1, un panier plein de fruits d'été. — 2° Cage: מַכְּלֵּוּב עַבְּא בּיִקּ Jér. 5. 27, comme une cage (un trébuchet) pleine d'oiseaux.

2° 27. 26. pr. m. 1 Chr. 4. 41. —

פלוהי et keri קלוהו n. pr. m. Esdr. 10. 35.

לולוֹת f. pl. (de בְּלוּלוֹת). L'état d'une femme qui est fiancée: אַרְבֶּי בְּלוּלוֹת Jér. 2. 2, l'amour pendant ton état de fiancée (pendant que tu étais fiancée).

אלבים אבר Job 30. 2, dont la force, la vigueur, est perdue; selon d'autres (v. 2°): leur vieillesse est perdue, ils ne peuvent pas atteindre la vieillesse; ou: la vieillesse, le temps, est perdu pour eux; malgré leur age ils sont sans expérience. — 2° Vieillesse: אַבָּלָּח אַלַּר Jos. 5. 26, tu entreras vieux (dans une vieillesse vigoureuse, sans infirmités) dans la tombe.

n. pr. d'une ville ou province d'Assyrie, Chaleh, Gen. 10. 11.

m. (pause בָּלִּים, plur. פָּלִּים, const.

עלה De תלה une chose faite, fabriquée, preparée. 1º Meuble, vase, des effets: קריקלי אַר־כָּליבְּלָי Gen. 31. 37, tu as fouillé tous mes meubles ; יַברנָבֶם אַל־תַּחֹם ל־בַּלִּיבָם 45. 20, (que votre œil ne regrette) n'ayez pas de regret à cause de vos meubles, de tout ce qui est dans עלַר־כַּסָף וּכַלַר וַוָדב ; Exod. 3. 22, des vases d'argent et d'or ; בלר ביוז ביו Jér. 27. 16, les vases de la maison de Dieu ; לְשָׁאֵר פְלֵּר תַי Is. 32. 11. (vous Lévites) qui portez les vases de l'Éternel (de son temple), ou : Israel qui porte les armes de Dieu , ou sa loi ; מלר גולרו לה Jer. 46. 19, prépare-toi des effets pour l'exil; בְּכְלֵּר יוֹצֵר Ps. 2. 9, comme le vase d'un potier. - 2º Habit, vetement : כְּלִרינֶבֶר Deut. 22. 5, un hals. 61. וְכַבַּלָּח הַּדְּהָה כַלַּיהָ Is. 61. 10, et comme une épouse qui se pare de ses vêtements, ou : de ses bijoux; וכלי חבקר II Sam. 21. 22, et les jougs de bœufs. — 3º Vaisseau pour naviguer: אַבְּכָלֵי־נֹפָא Îs. 18. 2, et sur des vaisseaux de jonc. - 4º Instrument : Amos 6. 5, des instruments de musique; בְּלֶר־נָבֶל Ps. 71. 22, sur l'instrument : nebel (psaltérion !); אַכְלֵּדּ ing Is. 43. 5, et les instruments de sa fureur. — 5° Arme : מַלֵּר חָסָס Gen. 49. 5, des armes de la violence : פַּאַרקא כַּלֵּיךה Gen. 27.3, prends, je te prie, tesarmes; יבלר בלחבה Jug. 18. 11, armes de guerre; רבי Ps. 7. 14, des armes meurtrieres; נמא כליד I Sam. 14. 1, 6, celui qui portait ses armes, son écuyer; rea ול בליד Is. 39. 2, son arsenal, on son gardemeuble (v. 1°).

בלי (ע. פולי). (עלוא (ע. פליא).

י לְלְיְהְי (v. בְּלִיהְן Extermination : בָּבֶּרָת בְּבֶּרָתְּ Aboth, une famine meurtrière, qui extermine tout.

c.-à-d. le meilleur, la fleur du froment; מַבָּר מְּבֶּר Jér. 11. 20, Dieu qui sonde les reins (siège des passions) et le cœur; בְּלִיתֵי בְּחֵקִי בְּחַיִּק Job 19. 27, mes reins, mes entrailles, languissent dans mon corps (v. מַדִּיק).

קליון הרוץ: m. 1° Extermination: פּלִיוֹן הָרוּץ: Is. 40. 22, l'extermination, la ruine, est décrétée. — 2° וְכַּלְיוֹן עֵינִים Deut. 28. 65, et affaiblissement des yeux (des yeux languissants), v. הַלָּים.

וֹלְיִייִ n. pr. Chelion, fils d'Elimelech, Ruth 1. 2.

מליל adj. (const. פָּלִיל, fém. const. בלילה). 4º Parfait : דבליל יפר Ez. 28. 12. et parfait en beauté ; בַּלִּרְלַח יֹפֶר Lament. 2. 15, (cette ville) d'une beauté parfaite; בר פליל וואא ביותידי Ez. 16. 14, car ta beauté était parfaite par la parure (que j'avais mise sur toi). — 2º Tout, entier, comme subst. : בליל־הַיְצִיר Jug. 20. 40, le tout de la ville, la ville tout entière; selon d'autres : la ruine, c.-à-d. l'incendie, la fumée de la ville; כליל חבלה Exod. 39, 22, le tout, toute la robe, était de laine bleue, ou d'hyacinthe. — 3° Un sacrifice qu'on brûle entièrement, holocauste : יְבַלִּיל צַל־בִּוְבְתָּוָה Deut. 33. 10, (ils mettent) l'holocauste sur ton autel; שֹלֶח וְכַלִּיל Ps. 51. 21, holocauste continuel (de tous les jours) et holocauste extraordinaire. - 4º Adv. Entièrement, tout à fait : רָּחָאֵלָרלָרם בָּלָרל קלק Is. 2. 18, les idoles, il les détruira toutes, ou entièrement; בַּלִּרל מַקְבֶּי Lev. 6. 15, elle s'en ira en fumée (brûlera) entièrement (sur l'autel).

5573 n. pr. Chalcol, fils de Scrah, I Chr. 2. 6.

י פּלְבָּל Nourriture (v. בּלְבָּל, Pi. בִּלְבָּל, Pi. בִּלְבָּל, Pi.

קללי קקק: Rendre parfait : קללי בקקה Ez. 27. 4, (קללי vers. 11) ils ont achevé ta beauté, ils l'ont rendue parfaite. — 2° Orner, couronner; de là קלים fiancée.

Pou.: דְּהְשְּׁמְרֵדּ וְכָּלְּמְלֹּה I Rois 20. 27, (les énfants d'Israel) furent passés en revue, et ils étaient au complet, aucun ne manquait (v. le même ex. à מול Pou.).

בּלֵל chald. Schaph. שַּׁכְלֵל Einir, achever: שְּׁכְלֵלְת בְּשֵׁרְנָא דְשִׁרְלָּלְת Esdr. 5. 11, il l'a bati et acheve; בְּנְיִדְּי בְּשֵׁרְנָא דְיִה בְּשֵׁרְנָא בָּרְא בָּעִרְלָּלְת 5. 9, et de rétablir, d'achever ces murailles; passif: שְׁבִּלְלֹּה אַשְׁבְלָלֹה 4. 13, (keri בְּשִׁרְנָא בְּשַׁרְלָלַה) lorsque les murailles seront achevées.

קלל n. pr. m. Esdr. 10. 30.

Hoph.: אַלְּאֵ מְבְּלְבְּיִנִי I Sam. 25. 15, nous n'avons pas été offensés; שלא Jér. 14. 3, ils ont été confus et

deçus de leur espérance.

Niph: מדיקרי האנשים נכלמים מאר: Il Sam. 10. 5, car ces hommes étaient très affligés de l'outrage qu'on leur avait fait; fligés de l'outrage qu'on leur avait fait; fait gent se par fair Jér. 31. 19, j'ai été confus et j'ai rougi de honte; יְיִפֶּלְמּר בָּר Ez. 43. 10, afin qu'ils rougissent de leurs iniquités; אַל־יִבְּלְמּר בָּר בִּרְפָּעִר בָּר Ps. 69. 7, pour que ceux qui te cherchent ne soient point confondus par moi, c.-à-d. par ce qui m'arrive.

קלְטַר n. pr. Chelmad, nom d'une ville ou d'un pays, Ez. 27. 23.

קלְמָּה f. Honte, confusion, opprobre: בְּלְמָּה מָנֶי Ps. 69. 8, la confusion a couvert mon visage; רְלְבְּשׁר מָנָי 35. 26, qu'ils soient (vètus) couverts de honte et d'opprobre; מֹא רְמָנ Mich. 2. 6, pour qu'il ne s'attire pas des opprobres (car celui qui viendrait les avertir serait insulté par eux).

קלמות לל f. Honte: וְבְלָפֵּנִית עוֹלָם Jer. 23. 40, et une honte éternelle.

פלנה et כלנה n. pr. Chalneh, une

ville d'Assyrie, Gen. 10. 10, Amos 6. 2, (Is. 10. 9, ib) Ctésiphon (?).

י קלפי קלפי היפה פַּבָּה מְלָפֵי הְיּכֶּה יִינְיּה penche vers la miséricorde.

Ps. 63. 2, בְּטִּרִי : Ps. 63. 2 בְּטִּהִי Ps. 63. 2, ma chair languit, soupire, après toi.

י בְּשָּהַת בַּשָּה (v. יבֶּה): יבֶּל אַתַּית בַּשָּה (Aboth, combien d'autant plus, à plus forte raison.

(v. mg chald.). לְּמָה

תְּחֶבֶּי (le soupirant, languissant)
n. pr. 1° Chimham, fils de Berzellaï,
II Sam. 19. 38; מְטָיִדְ 19. 41. —
2° Nom d'un endroit, Jér. 41. 17;
selon d'autres, là aussi le nom d'un

homme (ע. האד).

prép. Les mêmes significations que אַטָּמְרָדוּ בְּטּוֹ: בְּ Ps. 73. 15, (si je disais) je veux parler ainsi (comme les impies); avec le pronom : כְּמוֹנְר בָטוֹךְ I Rois 22. 4, (ainsi) moi comme toi (je ferai ce que tu feras); چيناټ جيناټي Jug. 8. 18, (comme toi ainsi eux) ils étaient comme toi ; ràgarina Job 12. 3, des choses, ou des paroles, pareilles; באבן Exod. 15. 15, comme une pierre; וּבְמֵּה תַשֵּׁחֵר עָלָה Gen. 19. 18, et lorsque le matin (le jour) se leva (à la pointe du jour); מְשׁוֹ יַלַרְעּי רוּהַן Is. 26. 18, et lorsque nous avons enfanté, c'était du vent, ou : nous avons enfanté comme du vent (rien que du vent).

שׁוֹבֶּף n. pr. d'une divinité adorée chez les Moabites et les Amorrhéens, Chamos, Jug. 11. 24; בְּבִינוֹ שִׁיְקְ מִוֹּאָב וֹ Pois 11. 7, à Chamos, idole des Moabites, Nomb. 21. 29. Moab est nommé שִׁיִם בְּבֵּי peuple de Chamos.

אַבְּעֵּין זְּבְּעֵּין Is. 28. 27, et le cumin (est battu) avec un fléau, un bâton.

בְּעָהֵי Cacher: part. pass. מְשְׁהַ הַּנְּהַי Deut. 32. 34, tout cela n'estil pas caché chez moi, conservé, renfermé, dans ma pensée?

קמר (Kal inusité, brûler, v. קמר) Niph. Étre brûlé, noir : יינים בְּתֵּאוֹר לְבְּטֶּרְגּ Lament. B. 10, notre peau est brâlée, noircie comme un four (par la faim); au fig.: אַנְּיִי בְּלִרבְּנִי IRois 3. 26, ses entrailles furent émues de tendresse (exact. s'enslammèrent) pour son fils; בְּרִינְיִי אֶל־אָּרִיי Gen. 43. 30, parce que ses entrailles avaient été émues, son amour s'était enslammé, pour son frère.

3. 5, que tout ce qui noircit le jour, les vapeurs ou les éclipses, l'effrayent ou le rendent effroyable (v. קמָר (v. בּיִבְי selon d'autres, ⇒ est préfixe (v. ⇒ 5°): les amertumes, les calamités des jours (v. בְּיִבִיר,).

וֹ⊇ (rac. סַדְּן) 1° Adj. Droit, loyal, sincère : פנים אנחטי Gen. 42. 11, nous sommes droits, sincères ; לארכן בַּדִּיוֹ Is. 16. 6, ses mensonges (ou ses pensées) ne sont pas droits, sont vains, insensés (v. IV לארכן: — 2º Adv. a) Bien: לארכן ערים לשים II Rois 7. 9, nous ne faisons pas bien ; בון הַבּרָהַן Exod. 10. 29, tu as bien dit (tu as dit comme je vais faire); אשר מריעשו Eccl. 8. 10, (les justes) qui ont bien agi (qui ont fait le bien); b) ainsi, de cette manière: אַרָּדָיא Job 27, c'est ainsi ; אַדְבְרֵיכָם מָן־הוּא Jos. 2. 21, qu'il soit fait comme vous le dites, exact. selon vos paroles, ainsi il sera (fait); וינדיבן Gen. 1, 7, et cela se fit ainsi ; לא־יִבְּטָה כֵן בְּסִקוֹמֵט Gen. 29. 26, il ne se fait pas de cette manière (ceci n'est pas l'usage) dans notre ville; ונס־שאיל אַבִּר יֹרֵעָ בָּן I Sam. 23. 17, et mon père Saul aussi sait ainsi (sait qu'il 'est'ainsi); מַן הַעַּשָׁר בָּשָּׁלָּיר דְּבָּרָתְּ Gen. 18. 5, fais ainsi comme tu as dit; aussi sans le > de comparaison : ניששבר בּן בּרַק Jug. 5. 45, et Issachar

ainsi que Barak, ou : Issachar (toute la tribu) suivait Barak (de même que ses chefs suivaient Deborah); בריקבתא עַפָּרָש פַאָרֵץ כַּן Is. 55. 9, mais (autant que) les cieux sont élevés au-dessus de la terre (de la même manière), autant (mes voies sont élevées au-dessus de vos voics) ; לארבון אַנֹבי עמַוִיי Job 9. 35, je ne suis pas ainsi en moi-même, je ne suis pas tel qu'on me croit ; לֹא־בָא בן בַצֵּר אַלְּכְּנִים I Rois 10. 12, il n'est jamais arrivé de cette sorte de bois de sandal, ou de corail (un bois aussi beau); אם־שלפים וכן רבים Nah. 1. 12, (quoi qu'ils soient forts et en aussi grand nombre) quelque forts et nombreux qu'ils soient; c) autant, en si grand nombre; אַרָבָּוּז מָטֹרא Exod. 10. 14, un si grand nombre de sauterelles; ילא־מָדָאוּ לַחָּם מַן Jug. 21. 14, mais ils n'ont pas trouvé autant (de femmes qu'ils auraient voulu), ou : de cette manière; d) a lv. de temps: שַּן יִמְלָאוּי יפי פרוקיהן Esth 2. 12, autant duraient, ou alors finissaient, les jours de leurs onctions; קראו לָחֶם כֵּן חָלְכוּ מִּחְנֵיחֶם Osée 11. 2, (autant de fois) plus (les prophètes) les ont appelés, (autant de fois) plus ils se sont éloignés d'eux; בּבֹאַכָּם וריר כון מסוצאון אור I Sam. 9. 13, dès que vous entrerez dans la ville (aussitôt) vous le trouverez ; הַשָּרוּ בָאנּ בָּן הַפֶּרוּ Ps. 48. 6, ils le virent, et aussitôt (à l'instant) ils furent consternés; e) comme, de même que : בַּן אַתְבוּ לַמִּיב Jer. 14. 10, de même qu'ils ont aime à errer, etc. (de même Dieu rappellera leurs iniquités dans son souvenir).

 ls. 8. 6, 7, parce que (ce peuple) a rejeté, etc., pour cela le Seigneur (fera monter vers lui, etc.). - Les prophètes l'emploient souvent quand ils passent des menaces aux consolations et aux promesses : לַכַן מֹד־אָמָר אַוֹינִי Is. 10. 24, malgré cela, ainsi parle le Seigneur (ne crains point); לַכַּן הָעַרדיַמִים בָּאָרם Jer. 16. 14, cependant le temps viendra (qu'on ne dira plus , etc.); בל-כַּד le même que לכן יצוב־איש : לכן Gen. 2. 24, c'est pourquoi l'homme quittera (son père et sa mère) ; על־פַן חָרָה אָהְדיַי Is. 5. 25, c'est pour cela que la colère de l'Eternel s'est allumée; בַּל־בָּן לֹאַ־יָקְמוּ רְשַׁוֹפִים Ps. 1. 5, c'est pourquoi les impies ne subsisteront pas au jugement (au jour du jugement) ; בריבליפן parce que לרקן עברחם Gen. 18.5, parce que vous etes venus; פריבליפן לארנחמית 38. 26, parce que je ne l'ai pas donnée pour epouse; ישריבון jusqu'à présent : עריבון תברתי Néh. 2. 16, je ne l'avais pas dit (jusqu'à présent) jusqu'alors.

ווֹהָפִי (Kal inusité) Pi. Nommer, qualifier quelqu'un d'un nom qui platt, qui flatte : אַבְּישֵׁ בְּיִנְישׁ בְּיִבְּיִּא Is. 44. 5, il se qualifiera (il se fera gloire) du nom d'Israel; בְּיִבְּיִילִּא יְדִילְּיִאָּרָ 45. 4, je t'ai nommé, désigné, et tu ne m'as pas connu; אַבּיִיְּבֶי לֹא יִדִילְּיִים לֹא 10b 32. 21, je ne donnerai point à l'homme (des noms) des qualifications glorieuses (je ne le flatterai pas).

חבר n. pr. d'une ville, Channeh, Ez. 27. 23.

קְּנְּיִתְ צְּטֶׁר־נְּטְטֶּי יְטְיִּתְ הַּיְּטְּי רְּנְיִיתְ אָּטֶר־נְטְיִי יְטִייִּתְ Ps. 80. 16, et le rejeton, ou l'arbrisseau, que ta droite a planté; selon d'autres, impér. de la rac. אַבָּי: et protége, ou fortifie, (la vigne, אָבָּי) que ta droite a plantée.

לנוֹר m. (pl. בּיִרִים et הּיִרִים). Un instrument à cordes, la harpe ou la guitare : קבר מְלַרְהִים מְּלֵּרְת מָלַרְתְּם Gen. 4. 21, le père (le premier) de tous les joueurs de harpe; מְלִרִים בְּיִנִירִים Ps. 137. 2, nous avons suspendu nos harpes.

תְּנְהְהֹי n. pr. Jechonias, fils de Joakim, roi de Juda, Jér. 22. 24; le même que יחייבין.

קביל pl. De la vermine, des poux; selon d'autres, des moucherons : מַנְים Ps. 105. 31, et la vermine (se répandit) dans tout leur pays (sing. רְּבָּילִּם f. Thalm.).

בְּחִיִּדִי f. Même signif.: collect. בְּחִיִּדִי Exod. 8. 13, et les moucherons, ou les poux, couvraient les hommes et les bêtes.

ארביים chald. adv. Ainsi, de cette manière (comme בְּעָצִישְ comme il est dit avant, ou après): אָפָרָשִׁ אָפָרְשָׁ Esdr. 5. 4, nous leur répondimes ainsi: אָנְרָשִׁיא מְּנְאָדָא הַרִּבּנִיאָ אַ 5. 11, ils nous ont répondu de cette manière, en ces termes.

(قتله ، A) روزا

'?? (protecteur) n. pr. m. Néh. 9.4.

(que Dieu protége) n. pr. m. II Chr. 31, 12,

יה בניידה n. pr. m. I Chr. 15. 22.

Pi. Le même que Kal: וְכִזְסְתֵּר אָרְכָּב Ez. 22. 21, je vous rassemblerai; בְּרְחֵר Ps. 147. 2, il rassemblera ceux d'Israel qui sont dispersés, en exil.

Hithph.: Ouverture sera trop étroite lorsqu'on voudra se rassembler dessous (elle ne pourra en couvrir deux); d'autres traduisent : trop courte pour s'en envelopper.

Niph.: לְּבְיִרְ שָׁתְּבָּנֵט לִּצְרַקְלִּיךְ Aboth, pour que tu sois reçu, que tu puisses entrer, dans l'intérieur du palais.

* רְּנְטְתְּ הַ בְּנְטְתְּ הַ הַּנְטְתְּ הַ בְּנְטְתְּ הַ Aboth, les hommes de la grande assemblée (du grand synode); ביה הַבְּנָטָה la maison où on s'assemble pour prier, la synagogue.

Hiph. Confondre, humilier, vaincre: אָרְיָבְיִרְיִּרְיִּבְּרִיּ בְּלֵּ נַאָּרִי חַבְּיִרְיַבְּרִיּ Job 40. 12, jette les yeux sur chaque orgueilleux, et humilie-le; אַבָּיִר בָּבֶירָ בָּבְּרִ בְּבָיִרְ בַּבְּיִר בְּבָּיִר בְּבָּיִר בְּבִירִּ בְּבָּיִר בְּבִירִים וּ Ps. 107. 12, il a humilié leur cœur (esprit) par des travaux pénibles; וַבְּבְיִרְיַבִּי II Sam. 8. 1, (David) humilia, vainquit (les Philistins); מַבְּבָיִר לִבְּבִירִים וּ Néh. 9. 24, tu as humilié (les Chananéens) devant eux.

לְנְעֵה מַאֶּרֶץ כִּנְעֵהְ: (douteux): בְּעָרֵהְ בַּעָּרָהְ בַּעָּרָהְ בַּעָּרָהְ לַנְעָרִהְּיּלְּרִ. 10.17, retire de la terre ton humiliation, c.-à-d. (toi Babylone) tu n'humilieras plus les autres nations; selon d'autres: (toi Jérusalem) ramasse tes effets, ou tes marchandises (v. מַנְעֵרָהְיִּר.).

ווי בְּנַצוֹ n. pr. 1º Chanaan, fils de Ham, souche des Chananéens, Gen. 9. 18. – 2° Le pays de Chanaan : כֹל ישׁכֵּר כַּנַעָּן Exod. 15. 15, tous les habitants de Chanaan; aussi בַּאַרֶע־תָּנְעָן Gen. 13. 12, dans la terre de Chanaan; et le peuple: קנען בְּיֵדוֹי Osée 12. 8, Chanaan (a) dans sa main (une balance trompeuse); aussi les Phéniciens, Is. 23. 11; aussi Chauaan, terre des Philistins, Soph. 2. 5. — בְּקֵבֶן roby Is. 19. 18, la langue chananéenne, c.-à-d. la langue hébraique. — 3º Marchand : פַּנְצֵירָן נְבְבָּבֶּי צרץ Is. 23. 8, les marchands (de Tyr) étaient les hommes les plus considérés du monde.

חביעביי n. pr. m. 1° I Chr. 7. 10. — 2° II Chr. 18. 10.

אוף Niph. Se cacher ou s'éloigner: נלא־יְבֶּעֵם עוֹר מוֹרָיךְ: Is. 30. 20, tes docteurs (prophètes) ne se cacheront plus (ils pourront enseigner publiquement), ou : Dieu qui t'enseigne ne se cachera plus, ou : il ne disparattra plus, ne s'éloignera plus de devant toi ; selon d'autres, מוֹרָיף: la pluie ne disparattra, ne te manquera plus (v. מוֹרָיף).

קְּנְמֶר . (const. מְנֵמֶר, avec suff. מְנָמֶר , מְּנֶמֶר duel בְּנְמֵּר , const. מְנְמֶר , pl. const. מְנְמָר . 1° Aile : קל-בְּבַל בְּנָל Prov. 1. 47, tous ceux qui ont des ailes (tous les oi-

seaux); בתול התנורה Eccl. 10. 20, l'etre avec deux ailes (l'oiseau); קנה אַל־בָּנָה l Rois 6. 27, une aile près de l'autre; Ps. 18. 11, les ailes du vent; בימר-שחר 139. 9, les ailes de l'aurore; au fig.: pour secours et protection; ומצל מנמיה הסחירני Ps. 17, 8, couvre-moi sous l'ombre de tes ailes; אַכֶּר־בָּאַר Ruth, 2. 12, sous les לַחַסוֹת הַחַר־בְּנָבָּיי ailes duquel tu es venue te réfugier; שמיו משיו Is. 8, 8, l'étendue des ailes (de l'armée). - 2º Bord, bout : - Top השערל I Sam. 24. 5, le bord de sa casaque; פליפופי בנדיחם Nomb. 15. 38, aux bouts, coins, de leurs vétements; aussi seul: בְּכֵּוֶתְ אִדֹּשׁ יְדוּנְדִיי Zach. 8. 23, (ils saisiront) un Juif par le pan de son habit; רלא רגליו פנת אביר Deut. 23. 1, et il ne découvrira point le bord de la couverture de son père, c.-à-d. ne souillera point sa couche nuptiale; קַּרָשָׁהָּ Ruth 3. 9, étends tes ailes (on ta couverture) sur ta servante, c.-à-d. partage ton lit avec elle, éponsela; מְבַנְהַ הַאָרֵץ Is. 24. 16, du bord, de l'extremité, de la terre; אַרְמָעה מַנְמָה אַרְמָעה בציק Ez. 7. 2, les quatre coins du pays; וַכֵל כְּנֵח שַׁקּוּצִים סְשֹׁכֵּם Dan. 9. 27, et il sera désolé à cause de l'étendue des abominations, ou : à cause des idoles sur le haut, le sommet du temple; selon d'autres , בל כַּד comme בל כְּנַתְּ : par la faute de ceux qui font des choses abominables, la nation sera désolée, sera dans le matheur. — 3º Oiseau : של צפור כל-פנת Gen. 7. 14, tous les oiseaux, tout ce qui vole dans l'air.

ח. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Nephthali, Jos. 19. 35; de la ים־פּערה Nomb. 34. 11, la mer de Generath (mings I Rois 15. 20, et mings Jos. 11. 2).

chald. (v. מַנַישׁ heb.). Assembler: שַׁלַח לְּמָּכְנַשׁ Dan. 3. 2, (le roi) envoya un ordre pour assembler (les satrapes). Ithp.: בארדן פתבושין Dan. 3. 3, alors (les satrapes) s'assemblèrent.

ביינר בלר: (בַּפָא Trone (pour בִּיר בַלר: Exod. 17. 16, car la main sur le

trône de Dieu, c.-à-d. Dieu a juré par son trône.

ליום חַבָּפָא רָבֹא בַיחוֹ :. m בֶּטָה et לִיוֹם חַבָּפָא Prov. 7. 20, il ne reviendra à sa maison qu'à la fête (à la nouvelle lune, de mos couvrir, cacher; selon les autres : à la pleine lune); בַּבְּטָה לְיוֹם הָגני Ps. 81. 4, à la nouvelle lune, jour de notre fête; d'autres traduisent aux deux endroits : le jour, l'époque fixe.

אפָסָאָר, pl. (avec suff. אָסָאָר, pl. בישור על־בָּסְאוֹת Exod. 11. 5, qui sera assis sur son trone; וו בשא מסלקה II Sam. 7. 13, le trône de son royaume; בְּמָא דָי Jer. 3. 17, (Jérusalem) le trône de l'Éternel; ישׁבּרּ בסאית לסשטט Ps. 122. 5, (là) sont établis les tribunaux pour le jugement; ו הַבֶּלִי חַבֹּדֶץ יְטֵב כֵּל־הַבְּסֵא I Sam. 1. 9, et Eli, le grand prêtre, était assis sur son siege.

יַּרְּיִּי chald. (v. קַשִּׂדֵּי). Chaldéen : בּוּבְרָנְצֵּר מֵלֶהְ־בָּבְל כַּסְהֵּיאָ Esdr. 5. 12, Nebuchadnezar, roi de Babylone, Chaldéen.

TOP Cacher, couvrir. Kal seulement part.: יַלְּמָח קַלוֹן צַרוּם Prov. 12. 16, mais l'homme prudent cache l'injure (qu'il reçoit; מֹפָח דְּעָה 12. 23, (l'homme prudent) cache sa science; et part. pass.: אָבֶּהְ אַסְאַי Ps. 32. 1, l'homme couvert en fait de péchés, c.-à-d. dont le péché

est couvert, pardonné.

Pi. Couvrir, pardonner, cacher: יכפה אחדשין הארץ Exod. 10. 5, (les sauterelles) convriront la surface de la terre ; נְהַכֶּס צַּלֵּירָם תָאָרֵץ Nomb. 16. 33, la terre les couvrit, enveloppa ; avec > : ובשים לים מבשים Is. 11. 9, comme les eaux couvrent le fond de la mer; ארכשתור בַּקְּבֶּר Lév. 17, 13, et il couvrira (le sang) de terre; avec un double acc.: aby רבפתר בבר Ez. 18. 7, et s'il couvre de vetements celui qui était nu; la personne avec במבט et la chose avec ב: פמבט קלינג בצלפינת Ps. 44. 20, tu nous as couverts de l'ombre de la mort; la personne avec בל et la chose à l'acc.: הישות לבשות בלר בשר Ez. 24. 7, pour le couvrir de terre (où il aurait été couvert de terre); Ps. 85. 3, tu as couvert (pardonné) tous leurs péchés; אָלֶיקָה בסיתי 143. 9, a toi, je (les découvre, à toi je découvre) ce que je cache (aux hommes); d'autres l'expliquent comme י מְּכִּיחִי: j'espère, j'ai confiance, en toi ; אסרקשיתי כאַרָם מְשְׁבֵּי Job 31. 33, si j'ai caché mon péché comme les hommes (font d'ordinaire), ou : comme Adam (l'a fait); בְּשָׁנֵי בְּשָּׁח־אֹמֵל 23.17, et (parce qu')il n'a pas caché l'obscurité à mon visage (qu'il ne m'a pas préservé de tant de malheurs) ; ילא־הָכַמָּח צָלָרי Deut. 13. 9, ne le couvre pas, ne cherche pas à cacher son crime.

כסת

Pou. passif: בְּשׁרְּחָרִים צְּלָּפְּ les montagnes ont été couvertes de son ombre: יְחַיְּמֵנִים כְּבָּשִׁים נְשִׁשְׁיִם I Chr. 21. 16, et les anciens couverts de cilices; Gen. 7. 19, et toutes les montagnes furent couvertes.

Niph. Même signif.: מַּחְמּוֹךְ נַּלְּיִר נְכְטְתְּדּ. 14. 42, elle (Babylone) a été couverte par la quantité des flots (de la mer); תְּבְּלְתִּדְ תִּבְּטִּתוֹן Ez. 24. 8, pour que (le sang) ne soit pas couvert.

Hithp. Se couvrir: בְּלָאׁ יַהְעָּסֵּגְּ שְּׁבְּעָנְיִיםְם בְּבְּעָנִיים Is. 59. 6, et ils ne pourront se couvrir, s'envelopper, de leur travail, de ce qu'ils ont fait; מָבְּיִבְּיִם נַאָּבְיִבְּי תַּשָּׁבִי Gen. 24.65, elle prit son voile et se couvrit; יְרְהַעָּמַּר בָּיִבְּעָּטַן. 3.8, qu'ils se couvrent de sacs.

(נְפַּמָּא v. א כְּפֵּה).

התוחים f. adj. (rac. הפשש). Coupée, mutilée: האוד בְּכֶּלְהָב בְּסּיּהָח בְּכֶּלְב בִּיּחָה בִּכְּלָהָב בְּסּיּהָח בְּכֶּלְב בִּיּחָה בִּכְּלָה Is. 8, 25, leurs corps étaient coupés, mutilés; selon d'autres, a comme הקיים ordure: leurs corps gisaient comme de l'ordure au milieu des rues.

אָרָסְיּה. (rac. יְּבֶּסֶה). Couverture: מְּסֶה שׁתְּהַ אוֹר מִהְנִים Nomb. 4. 6, une couverture de peau de tachasch (v. שֹׁתַיִּם).

 couvrir) pendant le froid; אָמָר אַמֶּר אָמָר מְינִים לְכֹל אֲמָּד מְינִים לַכֹל אָמֶר אָמָר Gen. 20. 16, vois, ceci (les mille pièces d'argent) sera pour toi une couverture sur les yeux, c.-à-d. un cadeau d'indemnité, de réconciliation, pour tout ce qu'on t'a fait, ou : ceci est un voile sur les yeux devant tout ceux qui seront avec toi (ils ne pourront plus te calomnier); d'autres expliquent : achète avec cet argent un voile, ou un habit, qui flatte les yeux, qui soit très beau; אַמַר בָּמַר בַּמַר בַּעַר בָּעַר בַּמַר בַּמַּי בַּי בַּמַר בַּמַּר בַּמַּי בַּי בַּמַּי בַּמַּי בַּעַּ בְּיַב בְּיַבְיּ בַּי בַּיּי בַּעְיַב בְּעַב בְּעַב בְּעַב בְּעַבְי בַּי בַּמְי בַּעְי בְּעָּב בְּעַבְּי בַּעְי בְּעָּב בְּעָּב בְּעַבְי בַּעְבַּי בַּעְבַּע בַּעְבַּי בַּעְבַּי בְּעָב בְּעַבְּי בְּעָּב בְּעַ בְּעָּבְי בְּעָּבְי בְּעָּב בְּעָּב בְּעָּבְ בַּעְי בְּע

רְּטֶּד בְּאֵשׁ Ps. 80. 17, elle a été brûlée par le feu, et coupée; קוֹיִנִים קְסוּתִים Is. 33. 12, des épines coupées.

יפְּחִיל אין ה. 1° Sot, fou, insensé; souvent l'idée d'impiété s'y ajoute: יְשֵׁלְנִית Prov. 1. 32, et la prospérité ou l'insouciance des insensés les perdra; יְתַּלְּמִיל בַּחֹשֶׁהְ הֹיִלְהְ Eccl. 2. 14, mais le fou (oppuséà הַחָּיִים) marche dans les ténèbres; יְתִיבְּיִם סִיּר בֵּיְרָע Prov. 13. 19, l'horreur des sots, insensés, est d'éviter, de fuire, le mal.

2º Nom d'une étoile, l'Orion (chald. אַבְּילְּהָ שָׁבְּילְ וְבִילְּהְוּ !e géant): תְּבְילָ מְבְילְ וְבִילְּה !e géant): מְבְילָ מְבִילְ וְבִילְה !e géant): חסף לבי מְבְילִ וְבִילְה ! Job 9. 9, qui a créé les étoiles de l'Ourse, de l'Orion et des Pléiades; מְבְילִיתְּה Job 38. 31, où peux-tu dissoudre, ouvrir, les liens de l'Orion? בְּילִיתְה וְבָּילִיתְה וֹבְּילִיתְה !s. 43. 10, les étoiles du ciel et ses Orions, c.-h-d. les étoiles grandes, brillantes, comme l'Orion, ou : l'Orion et les étoiles qui se groupent autour de lui.

קּסִיל n. pr. Chesil, une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 30.

קְּמִילּוּה: הְּסְילּהּת Prov. 9. 13, la femme de la folie, la femme folle, insensée.

לְּכֶלּי בְּצְּדָּתִי : Dér. devenir insensé : יְבְּצָּדִּתּי Jér. 10. 8, et soudainement, ou tous ensemble (ou, par une chose : l'idolatrie), ils deviennent stupides et insensés (v. בָּצָדְ 2°).

1 לְּרָבֵּי רְשִׁיכּ בָּטֶל m. 1° Folie: לָרְבֵּי רְשִׁיכּ בָּטֶל אַ Eccl. 7. 25, et de connaître la malice de la folie (des insensés), ou : la malice et la folie (si יְשִׁיל לְטוֹי Ps. 49. 14, telle est leur conduite, la folie (est) en eux. — 2° Confiance, espérance : רְיִמִישׁי בְּטָל אַרִים בַּטְל אַרִים בַּטְל בַּאלֹחִים בַּטְל אַרִים בַּטְל אַרִּים בַּטְל אַרִים בַּטְל אַרִים בַּטְל אַרִים בַּטְל אַרִים בַּטְל אַרִים בַּטְל בּיִּים בַּטְל אַרִים בַּטְל אַרִים בַּטְל בּיִּים בַּטְל בּיִּים בַּטְל בּיִּים בַּטְל בּיִים בַּטְל בּיִּים בַּטְל בּיִּים בַּטְל בּיִּים בַּטְל בָּיִם בַּיּים בַּעְל בּיִּים בַּיּבְּים בַּעְל בּיִּים בַּיּבְּים בַּיּבְּים בַּיִּים בַּיּבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בַּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִּבְים בּיִבְּים בּיִבּים בּיִבְּים בּיִּים בּיִבְּים בּיִּים בּיִּים בּיבְּים בּיִבּים בּיבְּים בּיבּים בּיבָּים בּיבּים בּיבּ

נְּבְשׁ מִּרְמָּה (pl. בְּסֵלְּרֹם). Flanc: רַבְּשׁ מִּרְמָּה Job. 15. 27, et il est devenu gros et gras, littér. il a eu de la graisse sur le flanc; אָשֶׁר פַלְּרַתְּבְּטָלָר Lév. 3. 4, (la graisse) qui couvre les flancs; בְּרַרְ מָלְאַנּ נְקְלָה Ps. 38. 8, car mes entrailles sont pleines d'un mal brûlant, ou mes flancs sont couverts de plaies dégouttantes (v. I חַבָּב).

ארקבו m. Nom du neuvième mois: בְּרְכְּלֵּוֹ Zach. 7. 1, (le quatrième jour) du neuvième mois, qui est le mois de chislew, correspondant à novembre-décembre.

קְּלֵלוֹן (espérance) n. pr. d'un endroit aux frontières de Juda, Cheslon; nommé aussi חַר־יִצְרִים Jos. 15. 10.

ולְלְּלְּחָ n. pr. Elidad, fils de Cheslon, Nomb. 34. 21.

ה חלקלות n. pr. d'une ville appartenant à la tribu d'Issachar, Casuloth, Jos. 19. 18.

ת בְּקְלוֹח־תְּבוֹר n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, au pied du mont Thabor, Jos. 19. 12.

pl., n. pr. d'un peuple d'origine égyptienne, les Casluhim, Gen. 10. 14 (les Colchiens?).

בּסוֹם וְכְּסְמֵּהְ אֶרוּ רֶאְשֵׁירְעוֹ : Ez. 44. 20, ils couperont leurs cheveux (de temps en temps), c.-a-d. ils les égaliseront (ne les laisseront pas toujours croître).

רְּשְׁכֶּיִת לֹּג נְשִׁי f. Une sorte de blé, épautre: בּישְּכָּתְ לְּגִּ נְשִּי Exod. 9. 32, mais le froment et l'épautre ne furent pas gâtés; plur. יְכְשְּׁכִים Ez. 4. 9, et de l'épautre.

DDJ Compter: הְשַּׁהַ שְּׁהַ בְּּאַה Exod. 12. 4, vous compterez (d'après le nombre des personnes) pour (prendre part) à l'agneau.

קפי Désirer, languir après quelque chose: קירף הְּבְּסֹף Job 14. 15, tu languiras après l'ouvrage de tes mains, tu lui seras favorable; קבּרְבֵח יִבְסוֹף לְמִיף Ps. 17. 12, comme un lion qui brûle du désir de dévorer.

Niph.: יְנְמִדְּעֶּלְחָה וְמְשָׁה Ps. 84. 3, mon ame languit et désire ardemment, exact. et se consume du désir; אָבִיק אָבָּרוּ אָבִין אַבִּין אַבּין אַבּייבּין אָבּין אַבּין אַבּין אַבּין אָבּין אַבּין אַבּ

קלֵר־כָּסֶת m. 1° Argent (le métal): אַלְרּ־כָּסֶת Gen. 24. 53, des vases d'argent; אַרְבָּג אַרְבָּג הַפָּת Gen. 23. 15, quatre cents sicles d'argent; souvent אַבְּע בָּסֶת sous-entendu: אָבֶּע בָּסֶת 20. 16, mille sicles, ou pièces d'argent; אָבֶּע בָּסֶת הַשְּׁיִי הַעָּיִי הַעְּיִי הַעָּיִי הַעָּיי הַעָּי פַּסָת (la monnaie): אָבָּע בַּסְתּוּ הַבָּי בַּסְתּוּ (il les a achetés de son argent); plur. בַּיְבָּיבָּת בְּיבָּת בַּיבָּת בַיבָּת בַּיבָּת בַיבָּי בַּיבָּת בַּיבָּי בַּיבָּת בַּיבָּי בַּיבָּי בַּיּבָּת בַּיבָּת בַּיבָּי בַּיבָת בַּיבָּת בַּיבָּי בַּיבְיי בַּיבָּי בַּיבּי בַּיבָּי בַּיבָּי בַּיבָּ

קפף et emph. אַפְּסְ chald. m. Argent: אָסְהְ Esdr. 7. 15, l'argent et l'or; אָסָה יְּהָהָא וְכַּסְשָּא Dan. 5. 2, les vases d'or et d'argent; הָקְנֵא בְּבָסְאָא דְנָה Esdr. 7. 17, tu achèteras de cet argent.

እንኮቦን n. pr. d'un endroit sur le chemin de Babylone à Jérusalem, Casiphia, Esdr. 8. 17.

הריים לְּבֶּית (rac. מְּבֶּית). Coussinet; seulement plur.: מְּבְּיתוֹית בְּבְּיתוֹית בְּבָּיתוֹית בּבָּג. 13. 18, malheur à celles qui préparent (tressent) des coussinets (oreillers) (pour faire de la sorcellerie); אָנִי צָּלִי מְּבְיתוֹיתִיבְינָת 13. 20, je viens à (je détruirai) vos coussinets.

לעל Comme il convient, selon: מְצֵל רְשָׁלֵם Is. 80. 18, comme il convient à (selon) leurs œuvres, dans la même mesure il payera, punira; מֵצל מֹל אַשִּׁר־גְּטֶלְטִ דִי 63. 7, selon toutes (les graces) que Dieu nous a faites (v. בַּל).

על chald. adv. Dans ce moment, à présent : יְּבָעֵן תוֹרְבְּעֵוֹיִי Dan. 2. 23, et qu'à présent tu m'as fait connaître, 5a-voir; אָנֶן אָנֶין וְבִּיבְרְנְעֵּר בְּשַׁבָּרוּ 4. 34, maintenant moi, Nebucadnezar, je loue (le roi du ciel); וְצֵּר בְּעֵּרְ Esdr. 5. 16, et jusqu'à présent.

chald. adv. Et ainsi de suite, et cætera : יְּבֶּבֶר מַבֶּר־מַחָרָת וּבְצָיָם Esdr. 4. 10, et (dans) les autres endroits au delà du fleuve, et cætera ; בְּסִיר וּכְקַצֵּין 7. 12, (à Esdras, docteur de la loi), très savant, et ainsi de suite; aussi שַּלָם וּכְעַרו 4. 17, (pour rogp) le salut et cætera; d'autres traduisent partout par salut (compliment au commencement de la lettre): 4. 17, la paix et le salut; selon d'autres, c'est le nom d'un endroit: 4. 10, (dans) les autres endroits au delà du seuve et (dans) Caeneth; 7. 12, (le roi écrit à Esdras) le savant et à Caeneth (la lettre fut envoyée à Caeneth); 4. 17, (à tous ceux au delà du fleuve) salut, et à Caeneth (aussi salut).

שני (fut. יְּבְצֶּם) Ètre décourage, avoir de la peine; être, ou se mettre, en colère: יְבְצֵם חַרְבָּח Eccl. 5. 16, il a eu beaucoup de peine; אַל-מְבַּח בְּרִבּיִר Eccl. 7. 9, ne sois point prompt dans ton esprit à te mettre en colère;

קיבים פור Ez. 16. 42, je serai apaisė, je ne serai plus en colère; אָל־יָדיאָא אָל־יָדיאָא II Chr. 16. 10, Asa était en colère contre le prophète.

Pi. Irriter: אָרֶאָק הְאָכָקּאָן I Sam. 1. 6, et sa rivale l'affligeait, l'offensait; אַנְסוּיִרְּי Deut. 32. 21. ils m'ont irrité, offensé, par leurs idoles.

Hiph. Affliger, offenser, irriter: אַרְבָּרְסְּהְּרָבְּרְסְּוּ בְּבִּרְסְּוּ בְּבִּרְסְּוּ בְּבִּרְסְּוּ בְּבָּרְסְּוּ בְּבִּרְסְּוּ בְּבָּרְסִּוּ בְּבָּרְסִּוּ בְּנְנֶרְ חַבּוֹנִים I Sam. 4. 7, autant de fois elle l'affligea; בְּיִרְסִּוּ לְנָנֶרְ חַבּוֹנִים Néh. 3. 37, parce qu'ils ont offensé ceux qui bâtissaient, ou : ils (nous) ont offensés en présence des maçons; בְּבְּיִלְסְרוּ בְּבְּיִלְסְרוּ 18 l'ont irrité par des abominations; אַלְּבְּיִרְ חְבָּבְּעִסְ אֲשֵׁר חְבְּבָּעְסְ I Rois 21. 22, par (ma) colère que tu as irritée, ou : à cause de l'offense que tu m'a faite.

על ינְהְרָנ־פָעָש : Job 5. 2, la colère, l'emportement, fait mourir l'insensé; ינְהֶרֶב מַעַשְׁהְ עִּבְּיִר 10. 17, 'tu augmentes ta colère, tu multiplies les effets de ta colère contre moi.

 ארברע I Sam. 4. 3, et que (l'arche) nous sauve de la main (du pouvoir) de nos ennemis; יָאָשִּׁרְבָּהוֹ נַמְשִׁי בְּבָּפִי Jug. 12. 3, (j'ai mis ma vie dans ma main) j'ai ex-אספל ma vie; פאום קבקי Job 31. 7, et si une souillure s'est attachée à mes mains (si j'ai commis quelque crime); אור פּפְּתִים בְּפְּתִּדְאוֹר 36. 32, il cache la lumière avec ses (deux) mains, ou : à cause des (actions) des mains, des crimes des hommes; selon d'autres : il cache la lumière avec des nuages; לפ même ישלחר בפר עליף Exod. 33. 22, et je te couvrirai de ma main, ou de mon nuage; לְבַבְּנוּ אַל־עַפָּיִם Lament. 3. 41, élevons (au ciel) nos cœurs et nos mains; selon d'autres : élevons nos cœurs vers les nuages, vers le ciel. -וַלַּלְ חוֹלַהָ פַל־: Jo La patte des animaux בפית Lév. 11. 27, tous (les quadrupèdes) qui marchent sur des pattes (qui ressemblent à des mains). — 4° בַּבָּל la plante du pied : פִּדְרָהְ פָּתִּ־רְגֵל Deut. 2. 5, l'endroit que foule une plante de pied (un pied de terro) ; בפוח הגלה תכתורם Jos. 3. 43, la plante des pieds des prêtres ; קינים לכתדרגלה Gen. 8. 9, (la colombe ne trouva pas) d'endroit où poser (la plante de son pied) sa patte. - 5° 52 קיירה Gen. 32. 33, la concavité de la hanche, ou l'ischion. — 6° Un vase creux, une coupe ou cuiller : am nina אַרִים־עָשְׂרָרוּ Nomb. 7. 84, douze petits vases d'or. — 7º מוז השלכ I Sam. 25. 29, le creux de la fronde. — 8° minz בייביל Cant. 5. 5, les boutons du verrou à l'aide desquels on l'ouvre et ferme. — 9º בשר הפרים Lev. 23. 40, des branches de palmier (qui se plient). — 10° בה מאונרם Aboth, plateau d'une balance. — 11° יבאת לכף וכאת Aboth, il le juge dans la balance de l'innocence, c.-à-d. en bien, favorablement.

שלי היותר שלי הפערם עלי וובקרם עלי Jer. 4. 29, ils montent sur les pointes des rochers; בקר ובקרם Job 30. 6, (ils habitaient) dans les trous (cavernes) de la terre et dans les rochers.

רְּמָהְ הָשָּׁהְ Prov. 21.14, un présent donné en secret (dompte) éteint la colère (aussi : la charité secrète éteint la colère de Dieu); * אָבָּהְ Rituel, en prenant, ou en donnant, des présents pour corrompre, ou pour se laisser corrompre.

קפָּה (v. קַבּ 9°). Branche de palmier : בְּמָּח וְאַנְמִין Is. 9. 13, la branche du palmier et le jonc (l'homme grand, fort, et le faible, humble); רְבָּמָה מֹי בֹּיִה בַּעָבָין Ibb 15. 32, et sa branche ne verdira pas.

וְלְכְשוֹרֵי m. 1° Coupe ou bassin: יְלְכְשוֹרֵי m. 1° Coupe ou bassin: יְלְכְשוֹרֵי הַעָּטֶּרְ I Chr. 28. 17, et pour les coupes d'or—et pour les coupes d'argent, ou pour les bassins, etc., le même que יְבִירָי הַעָּיִרְ m. 1° Coupe ou bassin in cette pour les bassins, etc.,

2º La gelée blanche, frimas: אַכְּקְבֶּיְרְ בְּלְּיָטְבֶּיְרְ Exod. 16. 14, (la manne) était fine comme les grains de frimas (de gelée blanche) sur la terre; בְּבֵּיך Ps. 147. 16, il répand la gelée blanche comme la cendre.

ולְבְּחָים מַצְץְ יְבְנָהָוּ Hab. 2. 11, et le chevron ou la moise de la charpente le criera, ou répondra; selon d'autres: le nœud dans le bois, dans la poutre, ou : un bout, coin de la poutre.

יף m. 1° Un jeune lion, dejà vigoureux, courant après la proie: נַמַצֵל צָּחָד סגרית פחיר חידה Ez. 19. 3, elle a élevé un de ses lionceaux qui est devenu un jeune lion fort; וָכָבְמָּיר יֹטֶב בָּמְסְתְּרִים Ps. 17. 12, et comme un jeune lion qui habito les lieux cachés; aussi קּמָּידּי ארייות Jug. 14. 5, un jeune d'entre les lions; au fig.: מָבָּשִּירִים יְחִירָהָר Ps. 35. 17, (sauve) mon ame des jeunes lions (de mes ennemis cruels); קפיר גוֹיִם נְדְמֵיתָ Ez. 32. 2, tu as été semblable à un lion à l'égard des nations (tu as été la plus forte; la plus terrible, entre les nations); וְסֹחֵבֵי הַרְשִׁישׁ וְבָל־בְּמִירֵיהָ 38. 13, et les marchands de Tharsis et ses jeunes lions (les grands, les puissants).

— 2° Village: יְהְעָּכֶדוּ יְחְעָּר מְּבְטְרִים Néh. 6. 2, réunissons-nous dans (un des) villages (v. בְּטָר); selon d'autres, n. pr.: à l'endroit nommé Chephirim.

קפֿירָה n. pr. d'une ville des Hevéens, Jos. 9. 17, appartenant plus tard à la tribu de Benjamin; 18. 26, Caphira.

רְבֵּוּלְהָ אָרִד: Replier, doubler: יְבָּוּלְהָ אָרִד: Exod. 26. 9, tu mettras double (tu plieras en deux) le sixième rideau ou tapis; part. pass.: רְבוּצִ יִרְדְיָדִין 28. 16, (le rationnel) sera carré et double.

Niph.: תְּהָשֶׁל תְּהֶב שְׁלְּהִיבְּת Ez. 21. 19, et que cette épée soit tirée, qu'elle tue une seconde et une troisième fois; selon d'autres, אַלְּישָׁה adj.: cette grande epée, cette épée terrible, apparaîtra une seconde fois.

קּבְּלְ m. Chose double, le double: אַבְּעָל רְסְנִי מְי יְבִּוּא Job 41. 5, qui viendrait (conduire, diriger, ce monstre) par sa gueule pourvue d'une double rangée de dents; duel מְּבָּעָל מְיִים בְּּעָלִים לְּחָלֵים 11. 6, car la sagesse de Dieu est double, c.-à-d. impénétrable, ou infinie; יִיִּינְאָיִים בְּּבֶּלַיִים בְּבֶּלִיתַם בְּבֶּלֹיתַם בָּבֶּלֹיתַם בָּבֶלֹיתַם בָּבֶלֹיתַם בָּבֶלֹיתַם בָּבָלֹיתָם בָּבֶלֹיתָם בָּבֶלֹיתָם בָּבֶלֹיתָם בָּבָלֹיתָם בָּבְלֹיתָם בָּבְלֹיתִם בָּבְלֹיתִם בָּבְלֹיתִם בָּבְלֹיתִם בָּבְלֹיתִם בָּבְלֹיתִם בָּבְלֹיתִם בָּבְלֹיתָם בָּבְלֹיתָם בָּבְלֹיתִם בְּבָלֹיתָם בָּבְלֹיתָם בָּבְלֹיתִם בְּבָלֹיתִם בְּבָּלֹיתָם בּבְלֹיתִם בְּבָּלֹיתָם בּבְּלֹיתָם בּבְּבָלִיתָם בּבְּבָּלִיתָם בּבְּבְּבָּלִיתָם בּבְּבָּלִיתָם בּבְּבָּלִיתָם בּבְּבָּבְים בְּבְּבָּלִיתְם בּבְּבְּבָּבְים בּבְּבָּבְים בּבְּבָּבְים בְּבָּבְיִם בְּבָּבְים בְּבָּבְים בְּבָּבְּבִים בְּבָּבְים בּבְּבָּבְים בְּבָּבְים בּבְּבְּבָּבְים בּבְּבְּבִים בְּבָּבְים בּבְּבְבָּבְים בּבְּבְּבִים בּבְּבְבָּים בּבְּבְבִּים בְּבָּבְים בּבְּבְּבִים בְּבָּבְים בּבְבּבְים בּבְּבְבִּים בְּבָּבְים בּבְּבְבִּים בְּבָבְים בּבְבּבּבְים בּבְּבְבּבּים בְּבְבּבּים בְּבָבְים בְּבְבּבּים בּבְּבְּבְים בְּבָּבְים בְּבְבּבּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְבּבְים בּבְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְבּבְים בְּבִּבְּבְים בְּבְבּבְים בּבְּבּים בּיִים בּבְּיבִים בְּבְבָּים בְּבְבָּבִים בְּבְבָּים בּבְּבְים בְּבָּבְים בּיּבְּבְּבָּים בּבְּבְים בְּבְבּבְים בּבְּבְבָּים בּבְּבְבּים בּבְּבְּבְּים בּבְּבּים בּיּבְּבְּבְּבְּבְּבְבּים בּבְּבְּבָּים בּבְּבּים בּבְּבְּבְּים בּיּבְּבּים בּיּבְּבּים בּיּבְּבּים בּיּבְּבּים בּיבְּבּים בּבְּבְּבְּבְּים בְּבָּבְים בּיּבְּבְּבְּים בּבְּבְּבְּבָּבְּבְּבְּבְּבּבְּבְּבּים בּבְּבְּבּבְּבְּבְּבְּבָּבְים בּבְּבּבְּבְּבְּבְבָּבְים בּבְּבְבְּבְּבְבָּבְבָּבְּבָּבְבָּבְים בּבּבְים בּבְּבּבְּבְּבְבְּבּב

בּבְּיָלְיִהְ שָּׁרֶשֶׁיהְ שָּׁלֶּיִר Ez. 17. 7. (cette vigne) étendit languis-samment ses racines vers (cet aigle).

לְשׁׁר וּלְכָּשְׁרְ וּשְׁרָשְׁרָ m. Faim, famine: בְּיִשְׁרִ וּלְכָּשְׁרְ וּלְכָּשְׁרְ וּשְׁרָ אָּבְּעָּרְ וּשְׁרָ אָבְּעָּרְ בִּעְּתְּן בְּעָשְׁרְ אַנְּבְּעָרְ וּעְבְּעָרְ בְּעָשְׁרְ בִּעְבְּעְרְ בִּעְבְּעָרְ בַּעְּתְר וּבְּבָעָרְ בַּבְעָרְ בַּבְעָרְ בַּעְר בְּבְעָרְ בַּבְעָרְ 30.3, avec la pauvreté et la faim ils étaient abandonnés de tout le monde; selon d'autres: ils étaient maigres, secs, de misère et de faim.

Niph.: אָפָּהְ לַאֵּלְדֵי מְּרוֹם Mich. 6. 6, (de quelle manière) dois-je me courber, m'humilier, devant le Dieu très haut?

רְבָּבֶּרְתָּ אֹרָה Couvrir. Kal une fois: הְּהָא הְּחָבּץ נְּבְּרָה וּבְּבְּיִר וּבְּרָה Gen. 6. 14, tu couvriras, enduiras, (l'arche) dedans et dehors (de poix).

Pi. השם, fut. הכשר 4° Couvrir le peché, pardonner; avec l'acc.: אָפֶעִישׁ שִּׁיִים אַפָּרָים Ps. 65. 4, nos péchés, tu nous les pardonneras ; נהוא בהום יכפר עון 78. 38, mais lui, le misericordieux, il pardonne le peche; suivi de וַכַּפֶּר כֵּל־: כֵּל ພາກສະຫາ 79. 9, pardonne-nous nos peches; de בַּפַר לְנַבְּּדְר רְשִׂרָצֵל : לָ Deut. 21. 8, pardonne à ton peuple Israel ; בְּמָרִרי לה לכל־אַשׁר בְּשִׂרה Ez. 16. 63, quand je te pardonnerai tout ce que tu as fait; de יר מער בי בער בער בער II Chr. 30. 18, l'Éternel, qui est bon, pardonnera (pour מבדם) a ceux (qui avaient mangé la paque sans s'être sanctifiés). - 2º Expier, purifier: אָמִיתָּהָם אָמִיתָּהָב Ez. 45. 20, vous purifierez (ainsi) le temple; יבחר עליי חשתן Lev. 5. 26, le prêtre offrira pour lui la victime d'expiation, ou : le prêtre l'absoudra; אולר אַכְּפֶּרָת בער תשאחכם Exod. 32. 30, peut-être que j'obtienne le pardon de votre crime; avec וְכָּפֶר עַלָּיוֹ חָפֹחֵן מֵחֲמָאחוֹ: כְּן Lév. 4. 26, le prêtre le purifiera (l'absoudra) de sa faute; לכַפַר עַל־נִמְשׁהַיכִם Exod. 30. 15, pour racheter vos personnes, ou! pour servir d'expiation à vos âmes; לבחר בער מרחדישראל Ez. 45. 17, pour être l'expiation de la maison d'Israel; וְצֵאַד־תַּפְּיָבֶּתְ יְכְּפֵר Lév. 16.33, il purifiera aussi l'autel. - 3° Couvrir, écarter, la colère; apaiser: אַכְּמְרָה מֶנִיד בַּמְנְהָוּ Gen. 32. 21, je l'apaiserai par le présent; יצרש הכם יכפרנה Prov. 16. 14, mais l'homme sage l'apaisera ; לא תויכלי בַּמָּרַתּ Is. 47. 11, (une calamité) que tu ne pourras adoucir, détourner, par des expiations.

Pou. 1º Passif du Pi. 1º: יְחַבֶּשְׁרְ הְּיְבֶּיְרְ מְנִינְ מִנְּיִר מְנִינְ חַנְּיִר לְכָם Is. 6. 7, et ton péché sera pardonné; בנים הענון חַנְּיוֹ לָכָם 22. 14, cette ini-

quité ne vous sera pas pardonnée (ע. בא 3°). — 2° Passif du Pi. 2°: אָטָר בָּרָםּ בָּרָם בַּרָם Exod. 29. 33, (ceux) par qui l'expiation a été présentée, ou : les choses qui ont fait absoudre, qui ont servi d'expiation; קַּאָּרֶץ לֹאִרְיָכְם Nomb. 35. 33, la terre ne sera purifiée (que, etc.). — 3° בְּבָּחַר בְּרַרְתְּכָם אָרַרְתְּכָם Is. 28. 18, votre alliance avec la mort sera écartée, rompue.

Hithp.: אָפּדינְתְבָּפֶּר שֵּוֹן בֵּיתִדְעֵלִי I Sam, 3. 14, l'iniquité de la maison d'Éti ne sera pas pardonnée.

Hithp. et Niph.: נְּתְּפֵשֵּר לְּהָשׁ וַשְּׁים Deut. 21.8 (pour יְּהְעָשֵּׁר , le crime du meurtre sera expié pour eux (ne tombera pas sur eux).

קבר m. (ce qui couvre, protége, les habitants). Village: נְלִינָת מַּמְמָרִים Cant. 7. 12, demeurons dans les villages; בְּעָרִים וּבְעָּמָרִים I Chr. 27. 25, dans les villes et dans les villages. De la

קפר הָעפוני (village des Ammonites) n. pr. Chephar Haamoni, ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 24.

דער מער : 1º Village (קער מער : דער מער ו השרור I Sam. 6. 18, jusqu'au village ouvert (sans mur). — 2° (v. api) Poix: במבר - אחת החסם Gen. 6. 14, tu enduiras (l'arche) de poix. - 3º אשתל חמפר Cant. 1, 14, une grappe de raisin de cypre, ou : une sleur de palmier; 4. 13, des fruits ou des fleurs de cypre et du nard. - 4º Ex-אמר פושר פַלַיר : piation, rachat, prix Exod. 21. 30, si un rachat lui est imposé, si on le taxe à une somme d'argent; ינחני איש כקר נקשר 30. 12, chacun donnera quelque chose comme un prix de son Ame (quelque chose pour se racheter); וּמִיַרִימִי לָקְחְתִּי מֹשֵר ISam.12. 3, et de la main de qui ai-je accepté une expiation, c.-à-d. de l'argent, pour l'épargner s'il était coupable? וֹנְתַחָּר כְּמִרְךְ פִאָרָיִם Is. 43.3, j'ai donné l'Egypte pour ton rachat (j'ai livré l'Egypte pour te racheter).

ישון בּפָרָה f. Expiation, pardon : רְשָׁרָ בּיּ

temps d'expiation; קּיָרֵת פֶּלן le pardon des péchés.

בּשָּאַת תְּבָּשָּׁרִים: m. pl. Expiation: בַּשָּאַת תְּבָּשָּׁרִים Exod. 30. 10, l'hostie de l'expiation (offerte pour le péché); בְּשָׁרְּיִם 30. 16, l'argent de l'expiation (de leur rachat); יוֹם בְּשָּׁרִים בּשָׁרִים 2. 7, le jour de l'expiation, le jour du pardon, fête et jeune solennel au dix du mois de Tisri.

בְּתְּבְשֵּׁרֶ מָאֵמֶר בְּאַפֶּר Hiph. Ex. unique: יְּבְמֵּר שֵׁנִי בְּאַנֶּר Lament. 3. 46, il m'a pressé. ou renversé, dans les cendres (v. בְּבָשׁ), ou il m'a humilié; selon d'autres: il m'a couvert (ou nourri) de cendres.

רַפָּף chald. Lier, mettre aux fers; pass.: בַּאַרָיָא אָלֵךְ בְּּתָּיוּ Dan. 3. 21, ensuite les trois hommes furent liés.

Pael: רְפֵינָא לְנוֹא־מּיְא מְבַּמְחִיץ Dan. 3. 24, (n')avons-nous (pas) jeté (trois hommes) liés au milieu du feu! לְבַשְּׁיָחִיז 3. 20, (il ordonne) de lier.

אר בייתי ותרידי בייתי ב

אורים חודים אורים מורים הקלשה היה אורים היה היה אורים היה אורים היה אורים האורים האור

לביים m. (plur. מָיִים). 1° Agneau gras: בּיִים Deut. 32. 14, la graisse des agneaux (gras); אַבְּיִם מָיִים מָבִּאֹן Amos 6. 4, (vous qui) mangez les agneaux gras, les plus excellents; רְבַל־תְּבָּיִם וְצַלִּי וְבָּלִים בָּיִים מִצֹּאֹן I Sam. 15.9, (Saul épargna) les agneaux gras et toutes les bonnes choses; יְאִיבִי יְיִ מִיקִר מָיִים Ps. 37. 20, et les ennemis du Seigneur (seront consumés) comme le meilleur (la graisse) des agneaux, ou: disparaîtront comme la beauté des champs, des pâturages, comme l'herbe (v. 2° et יְבָּיִי).

2º Paturage: מֵר נְרְדָוּב Is. 30.23, (ton bétail pattra) dans de vastes, grands, paturages; לְּבְּשׁׁה כָּיִרִים נְשׁבֹּאֹן Ps. 68.14, les paturages se couvrent (se remplissent) de troupeaux; selon d'autres: les béliers couvrent les brebis.

3º Bélier de fer, une machine de guerre pour renverser les murs: ישׁים בּיבים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בַּיבִים בְּיבִים בַּיבִים בּיבּים בּיבּים

הביר Is. 16.1, envoyez le dromadaire (l'animal qui excelle dans la course); selon d'autres: envoyez les agneaux (votre tribut à celui qui règne sur votre pays, à votre suzerain).

המי העביל 6° Gen. 31. 34, sous la selle, le bât, d'un chameau.

1) m. Nom d'une mesure des choses sèches aussi bien que des liquides:

הישים שׁר סלים מים סלים I Rois 5. 2, trente mesures de fleur de farine; קעשרים ער ליים אין 5. 25, vingt mesures d'huile (un chor contient 10 baths ou éphas, il est le même qu'un ישוֹח, v. Ez. 45. 14).

אַרְבָּיִת רַנְּתִי chald. Ithph.: בְּתְּבֶּית רְנְּתִי Dan. 7. 15, mon esprit se troubla, fut saisi d'épouvante.

קרְבֵּל (rac. בְּבֶל). Revêtir. Part. pass.: קרְבֵּל I Chr. 15. 27, David fut revêtu d'une robe de fin lin.

אַרְכְּלְא f. chald. Manteau ou tiare: יברבלתרוון ולבושירוון Dan. 3. 21, et (avec) leurs manteaux et leurs autres vêtetements; selon d'autres: leurs tiares. וויכרוישם עבריייצחק באר: Creuser בְּרָריישׁם עבריייבית Gen. 26. 25, et les serviteurs d'Isaac y creuserent un puits; בְּקַבְרָי צֵשֶׁר בָּרִיתִי לָי 50. 5, dans mon sépulcre que je me suis creusé, préparé; selon d'autres: que je me suis acheté (v. II na); au fig. tendre un piége, poursuivre : 🖘 Ps. 87. 7, ils ont creuse une fosse devant moi (pour me faire tomber dedans); איש בּלְיַצֶל פֹרָח רְצָח Prov. 16. 27, l'homme méchant, pervers, (creuse) prépare le mal ; וַחְבָרוּ עֵל־רַיַעָבָם Job 6. 27, י vous creusez autour de votre ami, (vous lui tendez des pieges); אַונַיָם מָּרִיתָּ לִּי Ps. 40. 7, tu m'as creuse, ouvert, les oreilles (pour que je puisse bien entendre et obéir).

Niph. passif: אַרָשֶׁל טָּדְה לֶּרְשֶׁל Ps. 94. 13, tandis que la fosse est creusée pour le méchant.

ון אָרָה מִּיְרָה מַאָּמָם וּיִרָּה נְנָם־טַּיָם תְּרָה נְנָם־טַּיָם תְּרָה נַבּיה 1º Acheter : הַּרָה Deut. 2. 6, vous acheterez d'eux aussi

l'eau; לרי לרי Osée 3.2, je l'ai achetée.

2º Préparer, donner, un repas: רַיְבְּרָה בְּרֹיִם מֵּרָה נְדִּיבְּרָה ! Rois 6. 23, (le roi) leur sit préparer, servir, un grand repas; lob 40. 30, les pêcheurs associés s'en régaleront-ils? ou seront-ils festin à cause de sa prise? ou: les marchands associés l'achèteront-ils? (v. 1°); d'autres expliquent: les pêcheurs le prendront-ils dans des filets, des piéges? (V. 1 בּרָבְּיָה לִּיִּרָה .)

ס פּרוֹת פּרָה f. Ce qui est creusé, puits: קיה מְיֹה מְיֹה Soph. 2. 6, la demeure, le lieu des puits, des citernes, pour les patres, ou des demeures creusées, c.-a-d. souterraines (de I תְּבָּי), ou: un lieu de nourriture (un sol labourable) [de II מַבָּי 2°].

קרה f. Repas: מַרַח נְּדִּילָה II Rois 6. 23, un grand repas (de II מַרָּה 2º).

תרובים m. (plur. פרובים). Chérubin, ange, être symbolique dont la forme est composée de celles de l'homme, du taureau, du lion et de l'aigle, ces trois animaux symboles de force et d'intelligence (v. Ez. chap. 1 et 10). Les chérubins gardaient le paradis terrestre après que l'homme en eut été chassé (Gen. 3. 24); ils portent le trône de Dieu: ווירקב של־קרוב ויילקו II Sam. 22. 12, il monte sur le chérubin et il prend son vol; ישׁב מְתְּרָבִים I Sam. 4. 4. Dieu assis sur les chérubins: dans le sanctuaire du tabernacle il y avait deux statues d'or et dans celui du temple de Salomon deux statues de bois couvert d'or. qui figuraient des chérubins, mais qui avaient des visages d'enfants (v. Exod. chap. 25 et I Rois, chap. 6); אַקּד־בְּרוּב Ez. 28. 14, toi (roi de Tyr) tu étais comme un chérubin.

חוב n. pr. Esdr. 2. 59.

וְבְרוֹוָא מְרֵא בְּחֶרֵל : m. chald. Héraut : יְבְרוֹוָא מְרֵא בְחָרֵל Dan. 3. 4, et le héraut criait avec force, à haute voix.

ברויף chald. Aph. Crier, proclamer: חַבְּרָוּ צְּלְּחִיר Dan. 5. 29, et on cria, proclama, au sujet de (Daniel); הַבְּרָיָת וְאוֹמֶרַת Aboth, (une voix) qui public (crie) et dit.

י Dépit : בל בּרְחָקּ en dépit de toi, malgré toi.

ירי (v. ברי 4°).

תהל קרות היות פרית ו Rois 47. 3, le torrent de Carith, au bord duquel le prophète Elie séjournait.

ריחות et הַיִּיחות f. (rac. הְבָּיִם). Séparation entre les époux, divorce: בַּבָּבָּ בַּבְיתִר מָּבָּר מְבִירִם Deut. 24. 1, il lui écrira une lettre de divorce; רייה מַשֶּׁר מְּרִיהְהָשׁי Is. 50. 1, où est l'écrit de divorce (écrit) à votre mère? aussi plur. מַבָּר Jér. 3. 8, son écrit de divorce.

בּרְכֹּב m.: מֵיְכֹּב בְּמִינְתְּיִם Exod. 27. 5, le contour de l'autel, un bord qui entourait l'autel au milieu de sa hauteur; מֵּרְכָּבוֹי 38. 4, (on fit une grille d'airain) sous le bord, contour, de l'autel.

בְּרְכֹּם m. Safran: בֵּרְכֹּם Cant. 4. 14, le nard et le safran.

קרְכְּילִשׁ n. pr. d'une ville sur l'Euphrate, Charcamis (lat. Cercusium?), Is. 10. 9, Jer. 46. 2.

Dפֿרָכָּ n. pr. Charchas, eunuque du roi Assuérus, Esth. 1. 10.

. פְּרָבֵר (ע. אָבָרְבֵּר (v. פְּרָבֵּר).

Is. 66. 20, (ils viendront à Jérusalem) sur des animaux qui courent vite, des dromadaires, forme redoublée de מב (ע. ב 5°); selon d'autres: sur des chariots; selon d'autres: et avec des chants, de la musique (ע. בַּרָבָּי).

m. (fém. Is. 27. 2, 3, avec suff. ערָפִים, pl. פָּרָפִי, const. פֶּרָפִים). Un champ bien cultivé, un verger bien planté, mais surtout vigne, vignoble: מַרָם מַיר Jug. 45. 5, les plants d'oliviers, d'autres expliquent comme ren les vignes et les oliviers; פּרָהָ מָּרָהָ Job 24. 18, le chemin qui conduit aux vignes, aux jardins, à la terre cultivée; בַּרֶם חֲפֶר Is. 27. 2, la vigne qui porte le vin; les prophètes, par parabole, donnent souvent au peuple d'Israel le nom de vigne : ישררת הידי לברטי Is. 5. 1, le cantique de mon ami pour sa vigne (Israel); בֵּינִי וּבֶין 5. 3, (soyez juges) entre moi et ma vigne; pl.: יָּסְרָקִיני סְטָּדֶר Cant. 2. 15, et nos vignes sont en fleur.

Joel 1.11, gémissez, o vignerons! אַפָּרִיכֶּם וֹרְבִּירְכָּם Is. 61.5, vos laboureurs et vos vignerons.

(vigneron) n. pr. 1º Charmi, fils de Ruben, Gen. 46. 9, patron. מרפר

Nomb. 26. 6. — 2° Carmi, fils de Zabdi, Jos. 7. 1.

תַּרְכִּיל m. Une couleur rouge, écarlate ou cramoisi: וּבָבּדִץ וּבַבּרְטִיל II Chr. 2. 13, (il travaille) en fin lin et en écarlate; אַרְטָּיל וְבַרְטִיל 3. 14, (des fils) couleur de pourpre et d'écarlate ou de cramoisi (v. יְשִׁיל.).

m. (Même sens que בָּקֶלּל ".) 1º Champ ou jardin bien cultive: מַבְּרָא לישרץ חַפַּרְמֵל Jer. 2. 7, je vous ai conduits dans une terre qui ressemble à un jardin, une terre de délices; ובכוד רערו וכרשלו Is. 10. 18, la gloire de sa foret et de ses champs fertiles; יוושב לווינית מדער לברשל וווברשל ליצר יוושב 32.15, le désert sera changé en un champ de fruits et d'arbres, et ce champ ressemblera à une forêt (tant ses arbres seront forts et hauts); יצר פרסטלו II Rois 19. 23, sa forêt fertile, délicieuse, les plus beaux arbres du Liban. — 2º Fruit du champ et du jardin (de אָלֶבָּא, קַלָּא, fruit tendre, nouveau et plein, bon : וְבַרְפֶל בצקלט II Rois 4. 42, (l'homme apporta) aussi des épis frais, du froment nouveau, dans sa besace; וַלֵּר וְבַּרְמָל Lev. 23.14, du grain grillé, desséché, et des épis nouveaux ; אַרָשׁ בָּרָשֵּל 2. 14, des grains brisés, broyés, sortant d'épis pleins et tendres.

3° n. pr. d'une montagne, d'un cap très fertile dans la tribu d'Aser; ਅਨਾ מברטל Amos 1. 2, le haut du Carmel: דער I Rois 18. 19, 20, le mont Carmel ; ראשה בליה בפרסל Gant. 7. 6, ta tête (sur toi) est comme le Carmel (riche de cheveux comme le Carmel est riche de feuilles ou d'arbres), ou : ta tête repose sur toi majestueusement; selon d'autres : ta tête rouge brillante comme l'écarlate (le même que בייל). -4º n. pr. d'une ville de la tribu de Juda sur la mer morte, Jos. 15. 55: מרשלים I Sam. 30. 5, fem. מישלים 27. 3, (un homme, une femme) de la ville de Carmel.

77 n. pr. Cheran, fils de Dison, Gen. 36. 26.

קרְּכֵּא chald. (v. בְּשָׁא hébr.). Trône: בּוֹנְהַא בְּלְכּיִהַוּת Dan. 5. 20, le trône de son royaume; דִיר בָּרְטָוֹן רְכִּיר 7. 9, que l'on plaça des trônes; même verset, son trône.

בְּרְסְמָּתָּה חֲזִיר Ex. unique Pi.: יְבַרְסְמָּתָּה Ps. 80. 14, le sanglier de la forêt la foule, fouille (v. רֶפֵל , ou : la ronge, coupe (v. בָּבֶּל).

ערץ Fléchir, se mettre à genoux, s'agenouiller, se prosterner, s'affaisser: ולי מכרע בל-ערה Is. 45. 23, tout genou חבל אשר־יברע בל־ ; חפל אשר־יברע בל־ ברבדו Jug. 7. 5, et tous ceux qui mettront les genoux en terre ; ברעים וסט מחוים בחשר Esth. 3. 2, (tous les serviteurs du roi) fléchissaient le genou et se prosternaient devant Aman; avec לְּמָנֵיה : לְמָנֵיה : יברשו פל־יוֹרְדֵי עַמַר Ps. 22, 30, devant lui se prosternent tous ceux qui descendent dans la terre; פרע הבץ השריחו Gen. 49. 9, il s'est mis sur les genoux (s'est couché), s'est étendu comme un lion; אַמָּרוּ מַּרָישׁיּ וְנַמָּלֹה Ps. 20.9, ils se sont affaissés (ont été abattus) et ils sont tombes; וברפום פרעות מאמץ Job 4. 4. tu as affermi les genoux tremblants, chancelants; יַרֶּבֶע מָרֶבֶע II Rois 9. 24, et il s'affaissa (tomba mort) dans son chariot; אַפָּרֶע וְחַבֶּר I Sam. 4. 19, elle tomba à genoux par les douleurs et accoucha, ou: se mit à genoux pour accoucher plus facilement, et accoucha; הַּכְּדֶבְנָה יַלְּדֶיהָן הָשְּנָהְנָה Job 39. 3, (les biches) se courbent, se mettent à genoux, pour faire sortir leurs faons (de leur sein); אַרָּבָּר אָפָּיִם אָפָיִם II Chr. 7. 3, ils se prosternèrent la face contre terre; יְבֶּלִיתַ יְבְּרָשוּן אֲחַרִין Job 31. 10, et que des étrangers la déshonorent (ma femme) ; בַּלְהֵי כָרֶג הַתְּח אֲשָּיר Is. 10. 4, sans moi, c.-à-d. abandonnés par moi, ils seront courbés entre les captifs; selon d'autres : (ne pourra être sauvé) que celui qui se courbe, se cache, entre les prisonniers.

Hiph. Faire fléchir, abattre: מְכֵּר מִתְּה הַתְּחָבְי Ps. 18. 40, tu abats mes ennemis, tu les fais plier sous moi; Ps. 78. 31, il fit tomber, il renversa, l'élite ou la jeunesse d'Israel; בְּחַרְאֵל חְכְרֵעֵּל חְכָרִעָּל חִכְּרַעָּת וֹיִרְבָּע חַכְרַעָּתִּל וֹיִרְבָּע וֹיִרְבָּע חַכְרַעַּתְּלוֹיִי וְפַרְאֵל חִכְּיַבְּע הַכְּרַבְּתִּלוֹי, faire pencher la balance: אַבְּרִיבִּי לְבָּבְּן זְּכָּאִר Aboth, il fait pencher pour lui la balance de l'innocence, il le juge en bien; בְּרָרִיבָּ אָרִרְיַבָּ Aboth, il l'emporte sur eux tous; רְרַכִּרִבְּ בַּינִיהָם Rituel, il juge entre eux, c.-à-d. il les met d'accord, les concilie.

לְּרָעִיִם duel. f. Les pieds des animaux, à partir des genoux (v. יסָפָרַצּיִם Lév. 1.13, les intestins et les pieds; וְהַשְּׁרֶבּ וְהַשְּׁרֶבּ וְהַשְּׁרֶבּ וְהַשְּׁרֶבּוֹם Exod.12.9, la tête et les pieds (de l'agneau de Paque); שְׁמֵּר בְּרָבִּים Amos 3.12, les deux cuisses (d'une brebis); אֲשָׁר־לֹּא (teri הַבְּיִבְּים מְשַבֵּל לְרַנְלָּיִר (les insectes ailés) et qui ont deux pieds au-dessus des autres, ou deux pieds plus longs (pour sauter).

PP m. Nom d'une couleur: אָרְם Esth. 1. 6, (des rideaux) de couleur blanche et verte, ou jaune.

רְיִנְיִדְ מְבַרְבֵּר בְּכֶלְ־עֹּר (Kal inusité. Pi. avec בּ דּפְּרְבָּר יְּנְיִדְ מְבַרְבֵּר בְּכֶלִּ־עֹּר : Sauter, danser: יְנְיִדְ מְבַרְבֵּר בְּכֶלִּ־עֹּר : Sam. 6. 15, et David dansa de toute sa force (devant l'arche); מְחַנֵּי וּמְבַרְבֵּר : 6. 16, sautant et dansant.

קרש פּרֵשׁי מַבּרָנָי Jér. 51. 34, (Nebucadnessar) a rempli son ventre de ce que j'avais de plus délicieux.

ביקט ח. pr. Cyrus, roi de Perse, Esdr. 1. 1, qui a fait retourner les Juiss dans leur pays et rebâtir le temple à Jérusalem; אליקט ריפי וואפר לְכוֹיְלֵשׁ רֹיִכִי Is. 44. 28, qui dit de Cyrus: Il est mon pasteur (le pasteur de mon peuple, et il accomplira ma volonté en tout).

אַרְשׁנְאָ n. pr. d'un seigneur perse à la cour d'Assuérus, Charsena, Esth.

חום Couper, abattre, exterminer; בּיְבְּיֹח אָּתִּדְבְּנְהַ I Sam. 24. 5, il coupa le bord de la casaque (de Saul); הווֹים שׁמִים וְמוֹיִם Nomb. 13. 23, et la

ils coupérent une branche de vigne; ייברד אַ אַר־ראַשׁוֹ I Sam. 17. 51, David coupa la tête de Goliath avec l'épée de ce dernier ; לְבְרֹיז הָבֶץ Deut. 19. 5, pour couper du bois ou un arbre; לאַריַכְלָּה ו מלבית עלים Is. 14.8, (les arbres disent :) il ne vient plus personne qui nous abatte; אַרַתוּי יִיכָּים Jér. 46. 23, ils abattront sa foret; לַבְּיְחֵר חָשָבִים II Chr. 2.9. à ceux qui coupent les arbres; mon המשוש Deut. 23. 2, et un homme dont l'organe génital est coupé, un eunuque. Seul הַבְּרִאַת Lév. 22. 24, un animal dont les organes génitaux sont coupés; וְנְבֶּרְתֵוּ מְשֵּרֶץ חַיִּים Jér. 11. 19, exterminons-le de la terre des vivants. - Très souvent ברח בריח couper une alliance (percutere fædus), des victimes qu'on sacrifiait ou qu'on abattait en faisant, contractant, une alliance: בַּרָת הַי אָתד אברים בריית Gen. 15. 18, l'Eternel fit alliance avec Abram; אַרֹדֵיכָם בּיָת אַלּדֵיכָם אַ Deut. 4. 23, l'alliance que l'Eternel votre Dieu a faite avec vous. Suivi de 3 imposer l'alliance, dicter la loi : מַיְבְּרֹח לַחֲם בְּרִיח II Rois 11. 4, il leur imposa une alliance; re-a שרחר לערני Job 31. 1, j'ai fait un pacte avec mes yeux, je leur ai fait cette loi; ואַכְרָחָת לָכָם עָרִיח עוֹלָם Is. 55. 3, je ferai avec vous une alliance éternelle (si vous écoutez ma voix); — ou le plus faible la demande avec soumission: בררה ונעבור I Sam.11.1, reçoisnous en alliance, et nous te serous assujettis; נְכָּרָת־בְּּרִית לֵאלֹחֵיני Esdr. 10. 3, faisons alliance avec notre Dieu (promettons, jurons-lui, de chasser toutes ces femmes, etc.). — ארד־הוכר אַשׁר פַרָתִּי אָתְּכֶם Agg. 2. 5, le pacte que j'ai fait avec vous; אַנְחַנֵּה פַּרְחִים אַנְתָּה Neh. 10, 1, nous contractors une alliance. Sans régime : בָּנִים לָכָם roing I Sam. 11. 2, a cette condition, je veux traiter avec vous; נַמְּכְרַת־לָּהְ פַתַם Is. 37. 8, et tu as lié à toi par un pacte (plusieurs) d'entre eux.

Niph. passif. Etre coupé, expulsé, exterminé, périr, manquer: מביקבת yob 14.7, si (l'arbre) est

coupé, il reverdira encore (il pourra se renouveler); וְיָהֶר חָעָם לֹאֹ יִפְרֵח מִרְיחָצִיר Zach. 14. 2, et le reste du peuple ne sera point chassé de la ville; וַלֹּאֹריִפָּרַת Gen. 9. 11, et désormais toute chaire ne périra plus (par les eaux du déluge); פר מָרֶעִים יְקָרַתוּן Ps. 37.9, car les méchants seront exterminės; וְנְבְּרְתָּה תַּנְּשָׁשׁ תַּתְּוּא מֵצְשָּׁר, Gen. 17. 14, cette ame (personne) sera exterminée du milieu de son peuple; I Rois לאייפירה לף איש פעל בפא ישקאל 2. 4, tu auras toujours quelqu'un de tes descendants assis sur le trône d'Israel, exactement tu ne manqueras pas d'un homme qui soit assis, etc.; לארימירת איש ויים משלח פולמני משלח פולח שלח שלח שלח שלח שלח שלח שלח שלח שולח prêtres et les lévites) il ne manquera pas d'un homme qui offre (ou digne d'offrir) des holocaustes; וַלֹאִריִתְּיָח שָׁם־חַשָּׁח מֵיבָם Ruth 4. 10, pour que le nom du défunt ne s'éteigne pas parmi ses frères; יחקותה לא חברת Prov. 23. 18, et ton espérance ne sera point (coupée), déçue; ער העברון יסרחון Jos. 3. 13, les eaux du Jourdain se sépareront; אַרֶש יָשָרָת Nomb. 11.33, (la viande) n'était pas encore mangée entièrement, ils n'avaient pas achevé de la manger.

Hiph. Exterminer, ruiner, retirer: אָבָּהְרָב עַבְּּרָב עַבְּרָב עַבְּּרָב עַבְּרָב וּ Soph. 3. 6, j'ai exterminé des peuples; וְחְבְּרְתִּי בְּּיִרְבְּיִבְּי גוֹיִם Lév. 26.30, je ruinerai, briserai, vos statues consacrées au soleil; בְּרִבְּיִר מָבְּרִבְּיִר עַבְּרָבְיִר עַבְּרַבְּיִר וּ עַבּרַבְּיִר וּ בַּרְבִירִי עַבְּרַבְּיִר וּ בַּרְבִייִר עַבְּרַבְּיִר וּ בַּרְבִייִר עַבְּרַבְיִר וּ בַּרְבִייִר עַבְּרַבְּיִר וּ בַּרְבִייִר עַבְּרַבְיִר עַבְּרַבְיִר עַבְּרַבְיִר עַבְּרַבְיִר עַבְּרַבְיִר עַבְּרַבְיִר עַבְּרַבְּיִר עַבְּרִבְיִר עַבְּרִבְיִר עַבְּרַבְּיִר עַבְּרַבְיִר עַבְּבְּיִר עַבְּרַבְיִר עַבְּרַבְּיִר עַבְּרַבְּיִר עַבְּרַבְיִיר עַבְּרַבְיִר עַבְּרַבְיִיר עַבְּרַבְיִר עַבְּרַבְיִּר עַבְּרַבְּיִר עַבְּרִבְיִיר עַבְּרִבְיִיר עַבְּרַבְיִר עַבְּרַבְיִּר עַבְּרִבְּיִר עַבְּרִבְיִיר עַבְּרַבְיִיר עַבְּרַבְיִּר עַבְּרַבְיִיר עַבְּרַבְיִיר עַבְּרַבְּיִר עַבְּרַבְּיִר עַבְּרַבְּיִר עַבְּרַבְּיִר עַבְּרִבְּיִר עַבְּרִיר עַבְּרְבִּיר עַבְּרַבְּיִר עַבְּרִייִר עַבְּרִבְּיִר עַבְּרִבְּיִר עַבְּרִבְיר עַבְּרִבְּיִר עַבְּיבְּיִר עַבְּיבְּיִר עַבְּיבְּיִי בְּיִרְיִי עַבְּיבְּיִר עַבְּיבְּייִר עַבְּרִיר עַבְּיִרְיִי עַבְּיבְּיבְּייִר עַבְּיִבְּיי עַבְּיבְייִר עַבְּרִייִר עַבְּרִייִר עַבְּרִייִר עַבְּרִייִר עַבְּיבְּיי עַבְּירִי עַבְּיבְּיבְּיי עַבְּיִר עַבְּיבְייִר עַבְּיִר עַבְּיִיי עַבְּירִי עַבְּיבּיי עַבְּייי עַבְּייי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּייִי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּייי עַבְּיי עַבְּייִי בְּיִייִי עַבְּיי עַבְּייִי עַבְּיי עַבְּיי בְּיִבּיי עַבְּייִי עִבְּיי עַבְּיי בְּיִיי בְּיִיי עַבְּיי עַבְּייִי בְּיִיי עַבְּיי בְּיִייִייִי בּיּיי עַבְּיי בּייי בְּייי בּיִייי בּיּייי בְּיִיי בְּיִייי בְּיִייִייי בְּיִייִיי עִּיייי בְּייִיי בְּיִייי בְּייִייִיי בְּייִייי בְּייִייִיי בְּייִייי בְּייִייי בְּייִייי בְּייִיייִיי בְּיִיייִייי בְּייִייי בְּייִיייי בְּייִייי בְּיִיייִיי בְּיִייי בְּיִייִיי בְּיִייִיייי בְּייִיייי בְּיִיייייי בְּיייייייי בְּייִיייי בְּייִּייייי בְּיי

Hoph: ייברה מקוח לכבה Joel 1.9, les oblations et les libations sont (retirées) bannies de la maison de l'Éternel, c.-à-d. on n'en offre plus.

* night Rituel, extinction, extermination.

קרחות f. plur. Des poutres ou des

planches taillées: יְמֵּיִרְ מְּרְחָּתְּ אֲרָוִים I Rois 6. 36, et une assise de planches ou de poutres de bois de cèdre; וּבְרָחוֹת אֲרָוִים 7. 2, des poutres de bois de cèdre.

(de בְּרַהִי couper, tuer) 1° Nom collectif d'une espèce de garde, de satellites des rois : וְחַמְּבַחִיר וְחֵמְלַחִיר Il Sam. 8. 18, les satellites, les archers et les frondeurs; selon d'autres, les noms de deux races en Israel: les Céréthiens et les Phéléthiens (v. aussi क्यू à et les Géréthiens et les Phéléthiens, et tous les hommes vaillants. — 2º Nom de peuple, les Philistins, descendant en partie de Crète: מיניים ייה Soph. 2. 5, peuple des Crétois, des Philistins; selon d'autres: peuple perdu ou qui a mérité d'être exterminé; נָבַב תַּקְרֵהָייּ I Sam. 30. 14, (vers) la partie méridionale des Philistins ou des Crétois.

קליף n. pr. Chesed, fils de Nahor, frère d'Abraham, Gen. 22. 22 (peutêtre souche des קשְׁיִשׁ Chaldéens).

וְכַשְׂדִים pl. 1° Les Chaldeens : נָבְשְׁדִים באַנייות רעים Is. 43. 14, et les Chaldéens qui se sauvèrent dans des vaisseaux en jetant des cris, ou qui mettaient leur confiance dans les vaisseaux; Jer. בְּיֵר תַּבְּשְׁתִּים וּבְיֵר נְבוּבַרְרֶאצֵר מֶלֶּהְ־בָּבֶל 32. 28, (je livrerai la ville) dans la main des Chaldéens et celle de Nebucadnezar, roi de Babylone. — 2º Le pays des Chaldéens: אָרֶץ בָּשְׁרָּים Jér. 24. 5, la Chaldée, et לַשַּׁלַל 80.40, la Chaldee deviendra une proie; Is. 47. 1, fille de Casdim, les Chaldeens; ক্রন্তু সময় Gen. 11. 28, dans Ur, ville des Chaldéens, ou dans la plaine des Chaldéens. — 8º Astrologues : וידַבָּרוּ הַוּבַּשׁהַרם לַפַּלָהָ אַרְמִית Dan. 2. 4, les astrologues parlèrent au roi en langue chaldéenne ou syriaque.

בְּשְׂרָיִארן . chald. (emph. בְּשְׂרָיִאר, pl. בְשְׂרָיי

הַשְּׁבֶּי Ex. unique: בְּשִׁיתָּ Deut. 32.15, tu étais couvert de graisse (v. בְּּבָּית, tu avais de l'embonpoint, c.-à-d. tu es devenu puissant, riche.

קשל (ע. בְּשָׁל Pi.). Cognée: בְּשָׁל וְבֵּלְפּוּת תְּזְלְמִּק Ps. 74.6, ils brisent, renversent, avec la cognée et la hache, ou les marteaux.

רָבְשׁל (fut. יִבְשׁוֹל Trébucher, s'affaiblir, se fatiguer, être renversé: mạn אלף רומלה Ps. 27. 2, ils ont trebuche et sont tombés; קבשל שותי Is. 31. 3, le protecteur sera renversé, trébuchera; וְכַשֵּׁל חַדוֹן וְנַמַּל Jér. 50. 32, le superbe trebuchera et tombera; בַּרְפֵּר מָשָׁלוּ מְשׁלוּם Ps. 109. 24, mes genoux fléchissent, s'affaiblissent, par le jeune; בָּשֶׁל פֹּדָן Néh. 4. 4, la force de ceux qui portent la charge s'affaiblit, se fatigue. Part.: יָצֶרן בְּשֶׁבְטָרו פּוֹשֶׁל Ps. 105. 37, il n'y avait pas de faible, d'infirme, dans leurs tribus; יבָשֶׁלֹנּ אָישׁ־בָּצָּיִתִיי Lev. 26.37, ils tomberont chacun sur leurs frères, dans leur fuite précipitée ils se renverseront ou s'attaqueront les uns les autres; בניים בניים Nah. 3. 3, ils trébucheront les uns sur les cadavres des autres.

Pi.: יְנִיֵּרְהָ לֹא חְבַשְׁלִּרְבּוֹר Ez. 36. 14, (cheth.), to ne ruineras ou ne dévoreras plus ton peuple, (keri הְשַׁבְּלִר) tu ne feras pas mourir.

Hiph. Affaiblir, faire tomber: תְּכְּשָׁדֵּלּ Lament. 1. 14, il a affaibli, paralyse, ma force; אָמ־לֹא רַבְּשִׁדְלֹּג Prov. 4.

16, (les méchants ne dorment pas) s'ils n'ont pas fait tomber, s'ils n'ont pas fait de mal aux autres; בְּיַרְבִּיִּחָם בְּיַרְבִּיִּחָם Jér. 18.15, ils les ont fait trébucher dans leur voie, ils ont séduit les autres, les ont entraîné dans leur mauvaise voie; בְּיִבְּיִם בְּחִוֹיִם Mal. 2.8, vous avez fait tomber beaucoup qui étaient dans la voie de la loi, c.-à-d. vous les avez séduits à violer la loi; בְּיַבְּיִם לְשִׁיִּבְם Ps. 64.9, et leur langue (malicieuse contre les autres) les fera tomber, (retournera contre) eux-mêmes.

Hoph.: לְיִרְדִּיּדּ מְבְשָׁלִים לְפָנֶיף Jér.18.23, qu'ils soient précipités, renversés, devant toi.

וְלְּמְנֵי בִשְׁלֹון m. Chute: רְלְמְנֵי בִשְׁלֹון Prov. 16. 18, avant la chute l'orgueil, l'orgueil précède la chute.

• ਹਿਈ suivi de ឃុ: comme, de même que.

ו ימינים Kal inusité. Pi. S'adonner à l'art de la magie, de la sorcellerie : אָנְיבְים Il Chr. 33. 6, et il s'adonna à la magie; part.: אַנְיבְים Deut. 18. 10, ou un sorcier, qui opère des maléfices; אַנְיבָים בּצֹּבְים Exod. 22. 18, tu ne laisseras pas vivre, tu puniras de mort, la sorcière (celle qui use de sortiléges, qui opère des maléfices); אַנְיבְיִים וְלַבְּיִבְים Exod. 7. 11, (Pharaon fit venir) les sages et les magiciens.

אניים שליים אינולפי הפעופת אוני אינולפי הפעופת אוני אינולפי ווווי אינולפי אוני אינולפי אוני אינולפי אינולפי

קְּעֶּלְיּ m. (v. מְּבְּשֶׁר, מְשֶׁבְּ). Magicien: יְשְּלְּעָּהְעָּבְּ Jér. 27. 9, (n'écoutez — ni) vos magiciens.

רְבְּשֵׁר (fut. יְבְשֵׁר) Étre bon, plaire, réussir: אָר מָהְיָה אָרְיָהָאָר אָרָ מָּבְּיָּר הָיָה אָר Eccl. 11. 6, (car tu ne sais pas) lequel (des deux) réussira, poussera, celui-ci ou celui-là.

בּשֶׁר adj.: רְכְּשֶׁר חַבְּבֶּר לְּמְבֵּר תַּשֶּׁלְּהְ Esth. 8. 5, et si cela est bon, juste devant le roi, si cela lui platt.

בתב (fut. בחבי). Ecrire avec l'acc.; וו פַּמָּר בַּיִר סָמַר II Sam. 11. 14, David ecrivit une lettre; דאַכְּתֹּב בֶּל־חַלְּחֹת אָדר Deut. 10. 2, j'écrirai sur ces tables les paroles; יְכַתְבַתְּ אֶלִיתָּן אָר בָּלֹי ਸ਼ਾਰੂਸ਼ਾ Jér. 36. 2, et tu écriras (dans ce livre) toutes les paroles; יְבְחִיב צֵּלֶתוֹ Ez. 2. 10, et sur ce (rouleau) étaient écrites des (plaintes); aussi : היותר בתורים Neh. 8.14, ecrit dans la loi ; יְכְחֹב יֶדוֹ לַבֶּי Is. 44. 5, il écrira de sa main (pour יתים): Je suis à l'Eternel. — La personne a qui on écrit avec אַ : אַל־ייוּאָב II Sam. 11.14. (David ecrivit) à Joab; avec יבל: ון בל־אַמְרַיִם וּסְנַצֵׁח II Chr. 30. 1, (Ezéchias écrivit) aux tribus d'Ephraim et de וו Rois **22**.13, קבל־הַוּבְּדוּב בֶּלַרִטּ H Rois 22.13, selon tout ce qui nous a été prescrit; יברת הובחלו בני חובחי Osee 8.12, je lui avais prescrit une quantité (d'ordonnances) ou les principales ordonnances de ma ניבחב אַליר אַידישור סְפוֹח Jug. 8. 14, (le jeune homme) lui écrivit, c.-a-d. mit pour lui par écrit, les noms des principaux de Souccoth ; לָּבָּחֹב צֵּח־דַהַאָּרֶץ Jos. 18. 8, faire la description du pays; מַפְּרוֹב בַּעָּרָם Ps. 87. 6, (Dieu) en faisant la liste, la description, des peuples; בלחים לחים Is. 4.3, tous ceux

Niph. passif: יְיְכָּחֵב בְּרְתֵּר מְּרֶס־וּפְרָר Esth. 1.19, et qu'il soit écrit dans les lois des Perses et des Mèdes; יְיַבְּיְרָבוּן מְלָּר Job 19.23, (qui m'accordera) que mes paroles soient écrites; יְדָם צֵּדְיִקִים אֵל־ Ps. 69. 29, et qu'ils ne soient point écrits (que leurs noms ne soient point inscrits) avec les justes.

Pi.: וּמְבַתְּבִים לְּמֶל מְתֵבוּ Is. 10. 1, et (malheur) à ceux qui écrivent des lois ou des jugements injustes, des lois d'oppression; selon d'autres: à ceux qui font écrire, qui dictent à ceux qui écrivent, etc.

בּרְתָּב m. Ecrit, lettre, écriture, livre: בּרְתָּב Esth. 3. 14, une copie de la lettre; בְּרָתֵב בְּרָתַב II Chr. 2. 10, Hiram (roi de Tyr) répondit dans, ou par une lettre; בּרָתַב בְּרָתַב בְּרָתַב Esth. 8. 8, un écrit fait au nom du roi; בַּרָתָב Esth. 9. 27, comme (il est ordonné) dans leur écrit, ou : de réciter chaque année l'histoire contenue dans leur écrit; בּרָתָב בְּרָתַב Esth. 1. 22, à chaque province selon son écriture (celle qu'on écrivait et qu'on savait lire); בּרָתַב אַבֶּר Dan. 10. 21, dans le livre de la vérité.

בְּרֶינְשׁ בַּלְנָשׁ בְּעָבֵי : chald. Écrire בּי בְּתַבְיּ Dan. 6. 26 , le roi Darius écrivit : דָּרְיָאּ Esdr. 5. 10, pour que nous écrivions les noms des hommes (qui étaient à leur tête).

אַרְתְּחְ f. Écriture: אַבְּקֵבְּתְּ Lév. 19. 28, une écriture de piqure, gravure, c.-à-d. des figures ou caractères imprimés, gravés, sur le corps.

מנית (rac. רוביים). Ge qui est pilé au mortier: אָפָע הַין אָדָע Exod. 27. 20, de l'huile pure d'olives pilées au mortier (meilleure que celle des olives pressées, foulées).

קיל שו אין היינית שובר איניר ביילים m. Mur: הְּיֵרְיּנְיּר אַנִיר אָנִיר מָּרְיִלְּנִיּר Cant. 2.9, le voici qui se tient derrière notre mur.

קְתַל m. chald. Mur, muraille: בְּתַל איר Dan. B. B, la muraille du palais (de la salle du roi); plur.: בְּקְתַלָּיָא Esdr. B. 8, dans les murs.

פְּחְלִישׁ n. pr. Chithlis, ville de la tribu de Juda, Jos. 45. 40.

בְּיִבְּי Niph. Être marqué: קְבִיבְּ בְּיִבְּי Jér. 2. 22, ton iniquité reste marquée devant moi, c.-à-d. ne sera pas effacée (v. * בַּיִבּים).

סקים אוֹמִיר (Pour l'or d'Ophir; מְּמֶם שָּׁהְ וֹשִׁלְּהֹי Cant. 5. 10, sa tête est comme de l'or très pur; קבּמָת מְּבֶּרְתִּי מְבְּתִּחִי מְבַּתְּחִי מְבְּתַחִי לְבָּתָחִי נְבָּתָחִי מְבַּתְחִי מְבְּתַחִי Job 31. 24, et si j'ai dit à l'or le plus pur: Tu es ma confiance, ma consolation; d'autres le traduisent partout par perle, ou par bijou, trésor.

יַתְּלְבֶּן בְּחָבִים: Tache, souillure: יְתִלְבֵּן בְּחָבִים Rituel, rends les taches blanches, lave les souillures de nos péchés.

רתנה et const. הולה f. (avec suff. pl. קתנהר, pl. קתנהר, const. הקתה, avec suff.

בְּתְּלְּתְּלְּתְּ Gen. 3. 21. des habits de peaux; בּתְּיִבְּתְּיִ Lév. 16. 4, une tunique de lin que portaient les prêtres; בְּיִם בְּיִם Cen. 37. 3, une robe de plusieurs couleurs (י. סוף); בּתְּיִבְּתִי בְּיִּבְּתְּיִ Cant. 5. 3, (l'épouse dit) je me suis dépouillée de ma robe.

ግርያ f. (const. ክርው, duel avec suff. י בְּחַפִּיר , plur. הְיַבְּיִם, const. הְיִם (בְּחַפִּיר , 1º Epaule : אַרָּבֶּרָתְּי צַל־בָּרָתְ Is. 46. 7, ils le portent sur l'épaule; אַנָּיָהָן רְשָּׂאַנָּ Nomb. 7. 9, ils porteront (leurs charges) sur les épaules; פָּחָף צְּיֵרִים Is. 30. 6, le dos des chameaux, ou: des anes; מָמָט בַּחָק סוֹרֶרֵת Néh. 9. 29, ils ont présenté une épaule rebelle, ils ne voulaient pas porter (ton joug), se soumettre. -2º Des choses inanimées, côté : na ותְּיִתְּיִתְיִתְ I Rois 6. 8, le côté droit de la maison; בליפותה ישיפורת Nomb. 34. 11, (du côté du) jusque vers le lac de Cénéreth; אַל־שָּחָה עַקרוֹן Jos. 15. 11, vers le côté d'Accaron; אָבֶּדוֹ בְּחַמָּיד Deut. 33. 12, et (Dieu) repose entre les épaules (de Benjamin), c.-à-d. le temple sera bâti au milieu ou sur les hauteurs de son pays; יַנֶּמוּ בָּבֶּחַת פָּלְשָׁהִים Is. 11. 14, ils voleront sur les épaules des Philistins (ils feront une invasion dans leur terre); d'autres traduisent: קרָקָק d'une épaule, c.-à-d. tous ensemble, comme ਸ਼ਹੂਰ (v. ਬਹੁਦ). — 3° שׁמֵּר בְּיִנְתִּי חִיבְּרֹת יִבְיִתִּדְעוֹ Exod. 28. 7, à (l'éphod du grand-prêtre) seront attachées deux bandes qui passeront sur les épaules (des bretelles). — 4º mismon רותים Ez. 41. 2, les murs aux deux côtes de la porte; prem maro 41.26, les deux côtés du vestibule. — 5° אַרַבָּדָּ קיבור אָל אַרְבֵּע מְּזוֹח I Rois 7. 34, et les quatre consoles aux quatre angles (de chaque socle).

קרי (אויבר בין בין Iug. 20. 43, (les ennemis) cernèrent Benjamin (les Benjamites); אַבּירֵי בָּשְׁן בְּקִרנִי בְשְׁן בִּקּרנִי Ps. 22. 13, les taureaux gras, forts, ou les puissants de Basan, m'ont entouré,

מַקַר־לָר וַעָּיר וַאַרָּוּהָ: assiege. — 2°Attendre Job 36. 2, attends un peu, reste un peu auprès de moi (ou : écoute-moi un peu), et je te le prouverai, démontrerai.

שר רָשָׁע מַכְחִיר אָיד: Hiph. Entourer רשביים Hab. 1. 4, car le méchant cerne le juste, le tient assiégé; en bonne part: בי יבתרו צדיקים Ps. 142. 8, les justes m'environneront, ou : se couronneront, c.-a-d. ils triompheront à cause de moi, de ma délivrance; וערומים יבחירו דעת Prov. 14. 18, les hommes habiles se parcront de la science comme d'une couronne (v. בקרי).

אַרֶּסְיר : m. Couronne, diadème בַּחָר בלפיד Esth. 1.11, avec le diadème royal; לשלים בחרים משלים Aboth, il y a trois couronnes différentes.

(plur. minip f.) Ce qui couronne la colonne, chapiteau : יַלֹּמֵרֹת עַלֹּד ביי חשביים I Rois 7. 20, et les chapiteaux qui étaient au haut des deux colonnes; קשהיה האהר 17, pour l'un des chapiteaux.

אַם־תָּבְּחָשׁ Piler, broyer: בְּחַשׁיִל Piler, broyer בְּחַשׁ Prov. 27. 22, quand tu pilerais l'insensé, le sot, dans un mortier (ע. תחש).

רות (fut. ram) 1° Frapper, forger:

הובחת מחוץ או Joel 4. 10, forgez des épées de vos faux, ou : des socs de vos charrues. — 2º Briser, casser: it's mire Is. 30. 14, briser, casser sans pitié, ménagement; part. pass.: mroj Lév. 22. 24, un animal dont les organes génitaux sont brisés, écrasés; irit rous ביים אוון היים Deut. 9. 21, je le rompis, je le broyai bien : יכתוחי מקניו צריו Ps.89. 24, je briserai, j'exterminerai, ses ennemis devant lui.

Pi. 1° Forger: יָבְתָּחוּי הַרְבוֹחָם לָאָמִים Is. 2. 4, ils forgeront de leurs épées des faux. - 2º Briser: חשרות שתי חקם II Rois 18. 4, il brisa, fit mettre en pièces, le serpent d'airain; ma inno Zach. 11. 6, ils ravageront le pays.

Pou.: יבְּתְּידִי גוֹי־בְּגוֹיר II Chr. 18. 6, un peuple fut poussé ou brisé contre un autre (tous les peuples se faisaient la

guerre les uns aux autres).

Hiph. Défaire l'ennemi : יוַכְּהַאִּם עַרִיי Nomb. 14. 45, ils les taillèrent en pièces (les poursuivant) jusqu'à Horma; בַּבְּרֵשׁ Deut. 1.44, ils vous taillèrent en pièces, vous défirent.

Hoph. pass.: יָבֶל־שְּׁסִרלֵיהָוּ יְמָהוּ Mich. 1.7, toutes les images (de ses idoles) seront brisées; יְבֶּית לָעָרֶב יְבָּית Job 4. 20, du matin au soir (les hommes) sont brisés, exterminés.

לפר douzième lettre de l'alphabet, signifie comme chiffre: 30. Son nom signifierait de même que aiguillon, une espèce de fouet pour conduire les bœufs, et il y aurait eu une ressemblance entre cet instrument et l'ancienne forme de cette lettre. Consonne liquide, > se permute avec >. Exemples : myg et myg les étoiles, ou : les signes du zodiaque ; mong et אַלְסְטֹית Is. 43. 22, palais, châteaux; et ביקלש etendue, tension; איז et એક chald. *interj* , voici que ! Avec ১, ex.: et נְחֵץ presser, être pressant; לְשָׁבָּהוֹ et חשפה chambre; לתל nuit, של passer la nuit; comme linguale avec דְּבֶּר ; ex.: רָבָּר et רַצֵּל trembler, être agité; אַנָר et אַנָר chald., s'éloigner, s'en aller.

On trouve 5 comme redoublement d'une autre lettre radicale, ex.: פול enrager, et nurt violence, ardeur; et comme finale dans beaucoup de mots de quatre lettres; plusieurs de ces mots sont des diminutifs, comme : בַּרְפֶל champ, jardin, diminut. de בָּבָל ; כָּרָם tige, de בריב ; calice; articulation, cheville du pied, de קָּדֶּס crochet ou anneau.

Avec des suffixes forme le dat. du pron. pers.: לְּבֶּח) לְּךְּ a moi, לְּבֶּח) à toi, קל a toi fem.; יוֹס a lui, אוֹס a elle, אוֹס a a nous, לָרֶם à vous, לָרֶם à vous fém.; לָרֶם (לפוֹי) a eux, להוך et להון a elles ; ב exprime comme by, dont il est l'abréviation, l'idée du mouvement, mais avec beaucoup plus de variations; il exprime : 4° la direction vers quelqu'un ou quelque chose , ל קרב אל comme קרב ל s'approcher de quelqu'un : בַּארּלָהָ Is. 60. 4, ils viennent vers toi ; יַחַפָּרָ בָּא לָחֲבָר Esth. 6. 4. Haman était venu dans la cour; , revenir, סס , בַּרָח , יָרָד ,אָנַל ,חָלָהָ , יֹשוּב—ל aller, descendre, courir, fuir à ou vers ; יולה לי s'en aller (v. קולה לי aussi avec les verbes אָקָה, הְשָׁהַ, הְשָׁהַ, , מַלַּח, הַקְּשִׁיב, attendre, espérer, écouter, obeir, languir, où 5 indique toujours une direction, propension, de l'âme, de l'esprit, vers un homme ou une chose.

2° ל se joint aux particules qui marquent une direction, un mouvement, dans l'espace : אַרָּאָלָּהְ en arrière (aussi à l'avenir), שְּלְּבֶּיִר con avant (aussi auparavant), אַבְּיִר en haut, אַבָּיר en bas, מְּעַרְיָּרְיִּר au devant; quand la direction va jusqu'à un point extrême: אַבְּיִר וְּבֶּירְ בְּיִר וְּבֶּירְ יִבְיִר וְּבָּירְ comme אַבָּירְ וְבָּירְ בַּיִר וְבָּירְ בַּירִ בְּיִר וְבַּירְ פַּרִי בְּיִר וְבַירְ בַּירִ בְּיִר וְבַירְ בַּירְ בַּירְ בַּירְ בַּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִייִי בְּייִיי

קיאָכֶּים לְנְקְשׁׁ תַּאָּרָה Gen. 2, 7, l'homme devint un être vivant et animé; même sans verbe: בַּיר לְאַכְיָר Lament. 4. 3, la fille de mon peuple (s'est changée) en une cruelle.

4° > sert à former le datif après un grand nombre de verbes : תַּבֶּר אָ, בָּתַר בָּ, פָבר, יַבֵּץ, שָׁלַח, נַשָּׁא, etc., donner, apporter, rendre, pardonner, envoyer, conseiller, dire à quelqu'un; סט־לי ou ריח לר il est à moi, c.-à-d. j'ai, je possède ; אַרן לִּרְשֵׁר je n'ai pas ; אַרן לָר I Sam. 16. 18, un fils (qui est à Isai) d'Isai; לשאול בייניים I Sam. 14. 16, les sentinelles de Saul; aussi le datif de la cause : לוארו בחבר לפר Job 37. 1, pour cela mon cœur est saisi d'effroi ; ינַבְּתַּר Is. 19. 22, il est touché par eux, par leurs prières, il les exauce ; אַראַדלָּה Esth. 5. 12, invité chez elle, ou par elle; לאֵרשׁ etre enceinte des œuvres d'un homme; ל indique l'auteur : קיפור רבוד Ps. 3. 1, psaume de David; mêine sans nominatif: לַנְיָר Ps. 25. 1, de David (David en est l'auteur); יוֹם לַרֵי Is. 2. 12, le jour de l'Eternel (le jour ou sa justice s'exercera); משׁמָש לאלחר רעלב Ps. 81. 5, une loi donnée par le Dien de Jacob; לֵר וּדְשׁוּעָה 3. 9, de Dieu (vient) la victoire; אַ בּשַׁב שְׁלֹמָה לְשָׁם מַי I Rois 10. 1, la réputation de Salomon qui lui était faite, préparée par Dieu ou par tout ce qu'il faisait à la gloire de Dieu; > indique aussi l'instrument: יאָר חָרֶב passer au fil de l'épée; Ez. 12. 12, qu'il ne voie pas de ses yeux, comme לְלִשׁנֵנֵה נַנְבִּיר ; בְּצֵין Ps. 12. 5, nous serons forts, puissants, par notre langue, comme בלשנט

Esdr. 1.11, tous les vases d'or et d'argent; לְּשְׁבֶּיִם בְּלַבְּבָּיִם Lév. 13.48, (étoffe) de lin ou de laine. — Certains adv. se changent en prépos. par ביב מלע., tout autour; בְּבְּבְיִבְּיִן וְלַבְּיִבְּיִם Exod. 40.33, autour du tabernacle et de l'autel, prépos.; ביר מלע., en dessous, בְּבִיבִי au-dessous de, בְּבַּיִּבְיִ au-dessous de, בַּבֵּיבִ au-dessous de.

היבות ביד aussi devant le régime direct d'un verbe trans.: בַּיבַת רַבּי בְּיַבְּת רַבּר בַּרָת עָבְירִם לְיִרְמְיִדְּעּ קּבְּרִים לְיִרְמִידְּעָּ קּבְּרִים לְיִרְמָיִדְּעָּ קּבְּרַיִם לְיִרְמָיִדְּעָם בּיִרִם לְיִרְמָיִדְּ בּיִבְיִרִם בְּיִרְיִב בְּעָשׁ Lament. 4. 5, ceux qui se nourrissaient de mets délicats; לְאֵיִרְלֹ יִדְיְרֶב-בְּעַשׁ Job 5. 2, la colère fait mourir l'insensé.

7°≯signifie aussi: ce qui concerne, en fait de, en : לְּלַשֶּׁר וּלְחֲבְשֵׁר 1 Rois 10. 23, (Salomon surpassa tous les rois) en richesses et en sagesse; לימים Job 32. 4, (ils étaient plus avancés que lui) en jours, en age; pinga erz. 3. 3, comme le miel en douceur, doux comme le miel ; אַשָּׁר חַלָּם לַחָם Gen. 42. 9, (les songes) qu'il avait eus à leur sujet; ולפורים לפשום ישרו Is. 32. 1, et quant aux princes, ils régneront selon la justice; לקרשים Ps. 16. 3, à l'égard des saints (qui sont sur la terre) ou pour l'amour des saints ; dans le même sens : אַפְרִי־לָּר אָרָיר דוּאּ Gen. 20. 13, dis de moi, à l'égard de moi : Il est mon frère ; ינדים אפרים לנקישר Ps. 3. 2, beaucoup disent de mon ame; בָּר מַלְּצָּכֶיוֹ רְצֵנֶּיִוּ־לָּןְה 91. 11, car il a donné ses ordres à ses anges en ta faveur ; אַל־יַעַלָּצַרּ אוֹיִבֶּר לִי 25. 2, que mes ennemis ne triomphent

9° Selon, comme si : לְּמִינוֹ Gen. 1. 11, selon son espèce ; אָרְשׁׁנוֹ 10. 5, chacun selon sa langue; לְצֶּדֶּם יִשְּלֶּהְ־בֶּלֶּהְ 1s. 32. 1, le roi régnera selon la justice; אָם 10b 39. 16, (l'autruche) est dure, cruelle, envers ses petits, comme s'ils n'étaient point à elle; פְּמְרֵים מַצְּשֶׁר־דָיִאִיתִי לְצוֹר Osée 9. 13. Ephraïm, je l'ai vu comme une autre Tyr.

habitera) la côte des mers.

11° Quelquefois, pour indiquer l'incident du temps: וְלַבְּלֶּהְי Ps. 30. 6, et le matin; לְלָבֶּרָה Gen. 49. 27, et le soir; שַּׁשְׁלֶּהְי הַיִּשְׁ Jos. 10. 27, lorsque le soleil se couchait; הַיִּמְים לַשְׁלֹשֶׁר הַיִּיִם Esdr. 10. 8, dans l'espace de trois jours; בּיִים לְשָׁלִשׁ הַיִּבְים וֹ Rois 10. 22, une fois tous les trois ans; הַשְּׁבְּשׁ עִירִים לְשָׁלִשׁ לַבְּיִר יִבְים לִּרָבְּיִר בְּיִר (après sept jours); בְּיִבִּים יְבִים יְבִים (après sept jours); בְּיִבִּים יְבִים יְבִים (après sept jours); בּיִבִּים יְבִים (après sept jours); בּיִבּים יִבְים בּיִבּים (après sept jours);

12° L'état, la condition: לְבֶּר, לְבֶּרָר dans l'isolement, seul; הַשְּׁבֶּלְ en surcté, ou sécurité; לְּתְלֵּר Is. 1. 5, à l'état de maladie, langueur, c.-à-d. malade; הַיִּבְּיִר Ps. 45. 15, dans, ou avec, des vêtements richement brodés.

לְּבֵּוּשֶׁרְאָ אָרֹפ Is. 63. 2, pourquoi ton vêtement est-il tout rouge (ע. בְּיִבְּי, וּצִּרֹפ / נְּבִּוּלְּבְּוּ לְבֹּל / נְאָרֹם / Chr. 29. 11, pour בּאָר de tous les chefs; בַּבְּלְבָּוּלְבְּוֹ II Rois 7. 2, le roi; בַּבְּלַן I Chr. 28. 14, pour בַּאָרָם l'or, et souvent après בַּבְּל , פַרָּכ , etc.

ל sous entendu, ex.: בְּרֶשְׁאִילּ II Sam. 4. 2, pour בְּלֶבֶן וֹלְבֶּן II Chr. 20. 28, pour בְּיִרוּשְׁלֵם.

 319

temps de mourir; איני II Rois 4. 13, qu'y a-t-il à faire (que peut-on faire)? יר לחצושרעני Is. 38. 20, Dieu de me sauver (Dieu me sauvera). -3° Après : לצאקש Nomb. 1. 1, (la 2° année) après qu'ils furent sortis (v. plus haut 5°). - 4° Pour que, afin que: ואל מל ביות של של Is. 10. 2, afin que les veuves soient comme leur proie; אים איד משוא Nomb. 11. 11, pour que tu (me) charges du poids. — 5° Quand, lorsque: לְמִטֹית הַבֹּקֵר Jug. 19. 26, lorsque le matin commençait à poindre; ערב שרב Gen. 24. 63, vers le soir. --לַשַּׁלַח־לָּר : Gomme si, comme pour ולמשרת I Sam. 20. 20, comme pour tirer, comme si je tirais à un but.

7 chald. Même signif. que 3 héb. ל Prep.: דְנָיָאל לְבַיְחָה אָוַל Dan. 2. 17, ויַשַּלְכָּוָהָ לְסוֹךָ Daniel entra dans sa maison; יָשַׁלְכָּוָהָ לְסוֹךָ 4. 19, et ta puissance s'est étendue jusqu'aux extrémités de la terre ; יַּצְּמָר לַבְּשְׁהֵיאַ 2.5, (le roi) dit aux Chaldéens ; לְחַכִּישִׁין 2. 21, (qui donne la sagesse) aux sages; souvent aussi signe d'acc. après les verbes transitifs: לְּחוֹבֶרָא לְחֲבָּרֶפֶי בַּבֶּל 2. 24, de faire mourir les sages de Babylone; לאלחר החבא ל.4, et ils louaient, glorifiaient, les dieux d'or; remplaçant le gén.: ישֶּלֶהְ לְּיִשְׂרָאֵל רֵב Esdr. 8. 11, un grand roi d'Israel; ਨਾਹੁਨ ਨੁਖ਼ਤ 6. 3, la première année du règne לכורש de Cyrus. - 2º Conj. devant les inf.: Dan. 2. 9, de dire devant moi ; אַפָּר לְהוֹבֶּדָת 2. 12, il commanda de faire mourir ; avec le fut.: לֶחֵיַא — פְּבָרַהְ 2. 20, que (le nom de Dieu) soit béni; למנא סדירה 4. 22, que ta demeure soit; מח די לחוא 2. 29, ce qui sera, arrivera.

il n'a pas regardé; devant le futur, il exprime souvent une défense : לא תְּנָבֹב Exod. 20. 13, tu ne déroberas point; לכם לכם Lev. 19. 4, ne vous faites point (de dieux jetés en fonte); quelquefois il indique aussi le but : 35 יַקרַע Exod. 28. 32, pour qu'il ne se déchire; wir it Is. 41. 7, afin que (l'ouvrage) ne fût point ébranlé — 3º Intertogatif pour לא רַשָּאַררוּ עוֹלַלוֹח: Jér. 49. 9, ne vous laisseraient-ils pas quelques raisins à récolter ? מַבָּר לָא תַצָּא Lament. 3. 37, (les maux et les hiens) ne sortent-ils pas de la bouche du לא בַּרָים: sans בַּלָּא בַּרָים: Très-Haut?— 4º Pour בּלָא I Chr. 2. 30, (Seled mourut) sans enfants; בקר לה עבורז II Sam. 23. 4, un matin sans nuages. - 5° Pas encore: לא יצא חצר II Rois 20. 4, (Isale) ne fut pas encore sorti de la cour ; אַרָם פַּרָם Ps. 139. 16, et aucun d'eux n'existait encore. - 6º Devant un adj. et un subst., pour en exprimer la négation ou l'oppose: מורי לאדחסיד Ps. 43. 1, contro une nation qui n'est pas bonne ; עַם לֹאִרעָר Prov. 30.23 (les fourmis) ce petit peuple impuissant ; בְלֹאִראָל — בְּלֹאִראָם Deut. 32. 21, par un non-dieu, une idole, — par un non-peuple, un peuple barbaro ou misérable.

Avec des préfixes, 1º אָלָא varie selon les diverses significations de a. Du temps, non dans, c.-à-d. hors : בָּלֹא צַרוֹד Lév. 15. 25, hors du temps; jairis Job 15. 32, avant son temps; non pour, non avec, c.-a-d. sans : אָלָהַא־כֶּסְתָּ Is. 55, 1, sans argent; בלב לב ולב I Chr. 12.33, sans aucune duplicité de cœur, avec sincérité ; בְּלֹא בְּאָד Job 8. 11, sans marais; non par : אַני אַ Job 30. 28, et non par l'effet du soleil, ou sans soleil, sans la lumière du soleil ; בָּלָאַ כַּמָּדוּגַב II Chr. 30, 48, non selon ce qui est ecrit, selon la manière prescrite; n'> אבְלא Lam. 4. 14, ainsi, de sorte qu'on ne pouvait pas. — 2° idn interrogatif, quand on attend une réponse affirmative: n'est-ce pas? n'est-il pas ainsi? יולא דווא אפרבלי Gen. 20. 5, ne m'a-t-il pas dit Ini-même? ਸ਼ਕੂਬੜ੍ਹੇ ਲੰਮੈਸ਼ I Rois 4.

11, n'as-tu pas appris? Souvent simplement affirmatif, comme yn, nyn: ו הלאה החצר משקה והלאה I Sam. 20. 37, voilà la flèche qui est au delà de toi; אַרְּחָד Ruth 2. 9, certes, j'ai donné ordre; חלוא-חם מחובים II Rois 15. 36, certes, c'est écrit (exact, ces choses sont écrites. — 3° ללא sans : — וללא מוד ווילא חיירה II Chr. 15. 3, et sans prêtre et sans loi; pour אל יולא שַאַלוּ - בְּלַאַשֶׁר לֹא ייי בּילווֹא שָאַלוּ - בְּלַאַשֶּׁר בּילוּאַ בּילוּאַ ולא בַּקְשָׁיִר Is. 65. 1, (au secours) de ceux qui ne m'ont pas demandé, qui n'ont pas voulu me connaître, de ceux qui ne m'ont pas recherché; פַרוּ־עַוַרָתַּ לָלֹאִ־כֹּיִן Job 26. 2, en quoi as-tu assiste celui qui est impuissant? (La Massorah comple trente-cinq fois xi3, quinze fois k's pour is pron., rarement is pour k's.)

N) (une fois no cheth.) chald. Même signif. que אַל הַתּרוּיִדְשׁוּנָרְי Dan. 2. 5, si vous ne me faites pas connaître (mon songe); לא־אַריַר אַנִשׁ 2. 20, il n'y a point d'homme (qui, etc.); דולא נברירן מְלְתְּהָה 3. 24, n'(avons-nous) pas (jeté) trois hommes? בלח חשיבין 4. 32, (tous les habitants de la terre) sont regardés comme rien (un néant).

לא רְכָר (sans pâturage) n. pr. Lodabar, ville dans le pays de Galaad, II Sam. 17, 27; יבר 15 9, 5.

לא אפי (non mon peuple) ה. pr. Loami, nom symbolique du fils du prophète Osée, Osée 1.9.

לא רְחָמָה (qui n'est pas aimée, pas reçue en grâce) n. pr. Loruhama, nom symbolique de la fille d'Osée, Osée

רָאָלְי (v. אַהָּלָּ) Etre las , fatigué; se fatiguer, faiblir: אַלָּהָי הָילָא אַלִּיה מַבוּא אַבָּיה מַבוּא אַבָּיה מַבוּא אַבָּיה מַבוּא אַבָּיה מַבוּא Job 4. 5, et maintenant que (la même chose) t'arrive à toi, tu faiblis, tu perds courage; אָנִיהָ הָלָאֵה tourage; אַנִּיהָ הַלָּאֵה 4. 2, si nous élevons la parole vers toi, ou : si nous essayons à te parler, est-ce que tu seras contrarié? le trouveras-tu יילאר למצון אות החומים Gen. 49. 44, ils se fatiguaient en vain à trouver la porte.

Niph. (meme signif. que Kal): מַצָּיָה

weby Jer. 9. 4, ils s'efforcent, s'étudient, à faire des injustices, à commettre des crimes ; נְלָשֵרְתִר כְּלְבֵּל 20. 9, je m'efforcais en vain de le supporter; क्रिक्र המונים המא המלאה Ps. 68. 10, tu as fortissé ton héritage languissant, le pays ou le peuple que tu aimes, et qui était tombé en langueur, affaibli ; נַלְאֵרְתָר נָשׁא Is. 1. 14, je suis las de (les) souffrir; לאַרחָר הְּנָחָם Jér. 15. 6, je suis las d'apaiser ma colère (de pardonner); אַנְּלָאָא מצרים Exod. 7. 18, les Egyptiens se dégoûteront (de boire de l'eau du

fleuve).

Hiph. trans. Fatiguer, accabler: אַרְ־עָּמָה הַלְאַנִי Job 16. 7, mais maintenant il (Eliphaz) m'a fatigue, ou : elle (ma douleur) m'accable; תַּאָנִים תַּלָּאָרוּ Ez. 24. 12, elle (la chaudière) a fatigué (par) les efforts (qu'on a faits pour la nettoyer); selon d'autres: elle (la ville) a accablé les autres par les iniquités, par sa malice, ou : elle s'est esforcée à faire des injustices (v. Niph. ולאות אַנְשִׁים פַר חַלְאוּ ; (תְאָנִים 1er ex. et הַלָּאוֹת אָנְשִׁים וב אַרדאַלדִי Is. 7. 13, (ne vous suffit-il pas) de lasser la patience des hommes, pour que vous lassiez encore la patience de mon Dieu? הְלְשֵּׁחָהְה Mich. 6. 3, et avec quoi t'ai-je accablé, tourmenté?

n. pr. Leah (Lia), fille de Laban, femme de Jacob, Gen. 29. 16.

৩৪১ 1° Couvrir, envelopper (v. আঠ): ינים אָר־קּטָין II Sam. 19. 5, le roi s'était couvert le visage. - 2º Parler avec donceur: וְרָבֶר לָאֵב יְּשָהָ Job 15.11, et la parole qu'il t'a dite avec douceur, avec bonté; selon d'autres, le verbe sous-entendu et אַנ adv. (v. מַ מַשָּׁי ; d'autres traduisent : et la parole qu'il t'a dite (était-elle) en secret, trop basse?

ואל מחלכרם לאם: adv. Lentement לאט Is. 8. 6, (les eaux) qui coulent lentement, paisiblement (v. v.).

לאט (rac. אל) Silence, secret: מַּבּבוֹא שלים בלאם Jug. 4. 21, elle alla vers lui tout doucement, sans bruit.

לאל (à Dieu) n. pr. Eliasaph, fils de Lacl, Nomb. 3. 24.

לאָפִרם . (avec suff. לְאָפִר , pl. לְאָפִר). Peuple, nation: וּלְאָם רָאָפָר , pl. וּלְאָם הַלְּאָם רָאָפָר . Gen. 25.23, et un peuple (de ces deux) scra plus puissant que l'autre peuple (surmontera l'autre); וּלְאִנִים אַלֵּר הַאָּוִרט Is. 14. écoutez-moi, vous qui êtes ma nation.

בי Devant makkeph בּלָּ, avec suff. לְבָּר, לְבָּר, plur. לְבָּר, לָבָר

לְבָבִי m. (const. בְּלֶבְי, avec suff. בְּלֵבְי, plur. בְּלֵבְי, 1° Le cœur : בְּלֵבְי, plur. לְבְרָבִית לִין Le cœur : בְּלֶבְי II Sam. 18. 14 (il les enfonça) dans le cœur d'Absalon ; comme siège de la vie, il signifie souvent la vie, comme שֵּבֶי בְּבֶּבְם לְבֵּר וֹנְי Ps. 22. 27, vos cœurs vivront dans l'éternité; יְבֶל בְּרֶל בִּרְי Is. 1. 5, et tout cœur est souffrant, malade; יְסַבְּרוּ לִבְּבֶר הַנָּי Gen. 18. 5, et réconfortez votre cœur, reprenez vos forces en mangeant.

2° 25 Cœur comme siège des sens et des passions : de l'amour : וַלִּבָּהְ אֵידן אָתִּי Jug. 16. 15, puisque ton cœur n'est pas avec moi (que tu ne m'aimes pas); בְּכֵל־לְבָבְהְ Deut. 6. 5, (aime Dieu) de tout ton cœur; de la confiance: אָב בְּנְלָם Prov. 31. 11, le cœur de son mari a confiance en elle; du mepris : אַרְעָ לְבֵּד 5. 12, (comment) mon cœur a-t-il méprisé, dédaigné (les remontrances) ? de la joie : לָבֵן שֶׂפֶח לִבָּר Ps. 16. 9, c'est pour cela que mon cœur s'est rejoui; de la tristesse : לבב 109. 46, et un homme dont le cœur est brisé; קר לְבָבִי 73. 21, car mon cœur (fermentait) était rempli d'amertume; ליַשָּׁשׁ אַת־לְבָּר Eccl. 2. 20, de détourner mon cœur (de toutes les peines); לא־יִירָא לְבָּי Ps. 27. 3, mon cœur ne craint point; נַכּוֹךְ לָבֶּדי 57. 8, mon cœur est ferme, rassuré; ילבר בובנר 40. 13, mon cœur (mon courage) m'a abandonné; יָבַל־לָבֶב אֲמֹשׁ יָשָּׁס ls. 13.7, et tous les cœurs des hommes se fondront (de peur) ; לב תַאָבָן בוּ Ez. 11. 19, le cœur de pierre (dur), opposé à (meme verset) cœur de chair; לַב בָּשֶׂר לבבם חשרל Lévit. 26.41, leur cœur incirconcis (immortifié); chez les prophètes on trouve attribuée au cœur l'action de crier: מַלְּהְ מְּלֵהְ מִּלֵּהְ מִלֵּהְ Dsée 7. 14, ils n'ont point crié vers moi du fond de leur cœur; de soupirer: מְּתַּהְ מִּרְ Ps. 38. 9, par les soupirs de mon cœur.

4° Siège de la volonté et du jugement: פַלְבֶּבֶף I Sam. 14. 7, fais tout ce que tu as dans ton cœur (ce que tu as décidé, ce que tu veux); יוֹם נַקָם בְּלָבִי Is. 63. 4, le jour de la vengeance est dans mon cœur (est décrété); בְּבֵב חָהָא הַהָּא I Chr. 29. 17, tu sondes les cœurs; נַיַּנְּדִי כָּה צָּחִדְּכָל־לָבוֹי Jug. 46. 17, il lui dit tout son cœur, tout ce qu'il savait; בָּבָב לָבָב Job 9. 4, (Dieu) est sage d'esprit; הַסָּר־לָב Prov. 7. 7, qui est dépourvu de sens, insensé; יוֹשׁים בּיָב בּיִלְים Prov. 19. 8, qui acquiert l'intelligence, la science, aime son ame; בַּבר בָּבר בָּבר Job 12. 3, j'ai du sens, de l'intelligence, aussi bien que vous.

5° Le centre, le milieu: בְּלְבּ־יָם Exod. 15. 8, au milieu de la mer; בַּרִיבֶּב הַשְּׁמָיִם Deut. 4 11, jusqu'au milieu du ciel; הַאָּבָר הָאֵבָּר הָאַלָּר Ti Sam. 18, 14, au milieu du chêne.

בְּלְבֶּר נְּלְבֶר נְלְבֶר (מְתֵּח: Cœur: מְּלְבָּר נְלְבֶר (Dan. 7. 28, et je conserval ces paroles dans mon cœur.

לְּבְאוֹת) (pl. de לְבָּיא lion) n. pr. Lebaoth, ville de la tribu de Siméon, Jos. 15. 32; דרת לְבָאוֹת 19. 6.

בְבֶּל Kal inusité. Niph. (de בְּבֶּל). Acquérir du cœur, de l'intelligence:

וְאִישׁ נְבֵּזְבֵּ יְלָבֶבּ יְלָבָבּ וְלָבָּבּ וְלָבְּבּ יִלְבָבּ וְלַבְּבּ וְלַבְּבּ וְלַבְּבּ וְלַבְּבּ וְלַבְּבּ וֹ Job 11.12, mais l'homme (même) vain, insensé, acquiert de l'intelligence, des sentiments, des connaissances (v. la suite: né comme une bête ou un âne sauvage, il devient, il se forme, en homme civilisé, ou : quoique l'homme soit né comme une bête sauvage); d'autres traduisent en sens opposé: l'homme insensé est sans cœur, privé d'intelligence, ou rempli d'orgueil (et il est né comme le petit d'un âne sauvage).

Pi. 1° De בל כפער, captiver ou blesser le cœur: אָרְתְּי בְּלְתְּי Cant. 4. 9, tu as captivé, enlevé, ou blessé, mon cœur, ô ma sœur, mon épouse! — 2° De בְּבָרָת מָבֶּר לְבָרָת II Sam. 13. 6, qu'elle fasse, pétrisse, devant mes yeux,

deux gateaux.

בֹבֶל Cœur (v. בֹצָ).

בְינִינְיי לְבְבָּךְ chald. m. Gœur: וְרַצְיוֹפֵי לְבְבָּךְ Dan. 2. 30, et les pensées de ton cœur; בּבָּבָּן, 5, 21, et son cœur.

רבי? Scul, seulement (v. I אַר).

לְבֶּה f. (de לֶּהָתָה). Flamme: מְּלֶבֶּה בְּאַב בְּאַר בְּאַב בְּאַר בְּאַב f. (de בְּבָּה בְּאַב f. (de בְּבָּה בְּאַב f. (de בְּבָּה בּאַב f. (de בְּבָּה בּאַב f. (de בְּבָּה בּאַב f. (de בְּבָּה f. (de בְּבָּה בּאַב f. (de בְּבָּה f. (de בְּבָּה בּאַב f. (de בְּבָּה f. (de בְּבָה f. (de בְּבָּה f. (de בְּבָּה f. (de בְּבָּה f. (de בְּבָּה f. (de בּבָּה f. (de בְּבָּה f. (de בּבְּה f. (de בְּבָּה f. (de בְּבָּה f. (de בְּבָּה f. (de בּבְּה f. (de בּבּה f. (de בּ

לְבָּה f. Cœur: לְבָּהְ לְבָּהַהְ הַ Ez. 16. 30, combien ton cœur est languissant, ou corrompu (le plur. ביב les cœurs, v. à בֹב).

(לְבֹוֹנָה (v. לְבוֹנָה).

sa femme (qu'il hait, et dont il ne veut cependant pas se séparer, qu'il retient comme son vêtement), ou : sa violence (couvre) s'exerce contre sa femme.

לבוש chald. Vetement: לבוש Dan. 3. 21, et leurs vetements.

לְבֶּט Kal inusité. Niph. Se précipiter, trébucher: אַנְיִים רָּשְׁרֵים פְּעָבִים Prov. 10. 8, 10, le sot de lèvres, le bavard insensé, se précipite, trébuche; selon d'autres: se fatigue en vain, ou : est puni; יְבָּט לֹאִּ־יְבִין יִלְבַט Osée 4. 14, et le peuple sans intelligence trébuche, se perd, ou sera puni.

לְבִיא m. Lion, lionne: לְבִיא חִים הַלְבִיא חִים חַלְבִיא חִים חַבּלְבִּם שָׁם בְּלָבִיא חִים חַבּל חַבּי חַבּל חַבּי חַבְּי חַבּי חַבְּי חַבְי חַבְּי חַבְּי חַבְּי חַבְּי חַבְּי חַבְּי חַבְּי חַבְּי חַבְּי חַבּי חַבְּי חַבּי חַב חַבְּי חַבְי חַבְי חַבְיי חַבּי חַבּי חַבּי חַבּי חַבּי חַבּי חַבּי חַבְּי חַבְי חַבְּי חַבְי חַבּי חַבּי חַבּי חַבּי חַבּי חַב חַבּי חַבּי חַבּי חַבְי חַבְי חַבְי חַבְי חַבְי חַבְי חַבְי חַב הַי בּיבּי חַבּי חַבְי חַבְי חַבְי חַבְי חַבְי חַבְי בּיי בּי בּי בּיבּ הַי בּיי בּיבּ הַי בּיי בּיבּ הַי בּי בּיי בּיבּ הַי בּי בּיי בּי בּיבּי חַבּי חַבְיי חַבּי חַבּי חַבּי חַבְיי חַבּי חַבּי חַבְ

לְּכְיָא f. Lionne : לְכִיָּא Ez. 19. 2, quelle (femme était) ta mère (puissante) comme une lionne!

לְכִיכָּה f. Gâteau; seulement plur!: לְבִיכָּה II Sam. 13. 8, et elle fit cuire les gâteaux, ou les plats (v. בָבְּב Pi. 2°), (peut-être de בַב, propre â conforter le cœur, cordial?).

לְבָּנְים 1° Etre blanc (ע. לָבָּרָ). — 2° De הָבֶּהְ לְבָּנְים faire des briques: לְבָּנִים לְבָּנִים faire des briques; absol.: לְּבָּנִים Exod. 5. 14, (pourquoi n'avez-vous pas achevé votre tâche qui consiste) à faire des briques?

Hiph. 1° Intrans. Devenir ou être blanc: אַבְּלְבִּין Ps. 81. 9, et je deviendrai plus blanc que la neige; חַלְבִּיִי Joel 1. 7, les branches (de la vigne) sont blanches (sèches, mortes).

— 2° Trans. Rendre blanc: אַלְבָּרֵר וְלַלְבָּן Ps. 81. 9, et je de pour (les) purifier, les rendre blancs; חַלְבֵּן פָּרָר Aboth, blanchir la figure de (quelqu'un), c. 4-d. l'offenser.

Hithp.: נְרְחְלֵבְם Dan. 12. 10, et ils se rendront blancs, se purifieront.

177 n. pr. Laban, fils de Bethuel, beau-père de Jacob, Gen. 24. 39.

ולְבֶּרְ (const. m.) Blancheur, on adj. blanc: אַבְרְ שְׁנֵישׁ פַתְּלֶב Gen. 49. 12, et la blancheur des dents par le lait (par la quantité de lait qu'il boira); selon d'autres: ses dents seront plus blanches que le lait; אַבָּר אַנִיי ח. pr. selon quelquesuns (v. בַּלְּטֵבָּיוּ

לְּבְּנָה f. La lune: יְּמָה בַּלְּבָּהְ Cant. 6. 10, elle est belle comme la lune; אוֹרי Is. 30. 26, la lumière de la lune (v. בְּלָבְּה fém. de בְּלֵבְ blanc).

לְבָנָה n. pr. m. Esdr. 2. 45; לְבָנָה Néh. 7. 48.

לְבְנָה m. Nom d'un arbre, le peuplier blanc(!): מַמֵּל לְבְנָה Gen. 30. 37, des branches de peuplier blanc; אַלּיך Osée 4. 13, sous les chênes et les peupliers; selon d'autres: l'arbre de qui découle le storax.

לְכְּלָה f. Clarté, transparence: לְכְּלָה Exod. 24. 10, comme un ouvrage de saphir brillant et transparent; selon d'autres, const. de יְבַבְּי pierre: ouvrage fait de la pierre de saphir, ou de carreaux de saphir.

ח לְבְנְה n. pr. 1º Lebnah, ville de la

tribu de Juda, Jos. 15. 2; plus tard donnée aux prêtres et ville de refuge, 21. 13. — 2° Station dans le désert, Nomb. 38. 20.

לבוְה et לבוְה f. Encens (de לבוְה le blanc est le plus estimé): בְּיִר בְּרָה בְּרִי בְּרִר Lév. 24. 7, de l'encens pur; בְּיִר לְבוֹיָה Cant. 4. 14, les arbres qui portent l'encens; בְּיִר הַלְבוֹיִה 4. 6, la colline de l'encens.

ת לבונה n. pr. Lebonah, une ville près de Silo, Jug. 21. 19.

קבלין? (souvent avec l'art. יְהַלְּבְּעֹרְ) n. pr. d'une montagne entre la Syrie et la Palestine, le Liban, dont une partie est couverte de neige, de בָּבָּי montagne blanche: שֵׁלֶג לְבְעֹרְ 18.14, la neige du Liban; יְלְבְּעֹרְ זַיְלְבָּעֹרְ Jos. 11.17, la plaine du Liban, la vallée entre les différentes hauteurs de cette montagne, au-dessous du mont Hermon (entre le Liban et l'Anti-Liban).

לְרְלֵּ (le blanc) n. pr. Lebni, fils de Gerson, Exod. 6. 17; n. patr. également יְּבָּיְ Nomb. 3. 18.

(שיחור לְבְנָת . ץ לְבְנָּת).

et לבש (fut. בּלְבָשׁ Mettre un habit, se revetir, couvrir, envelopper comme un habit : נַלְבָשׁ בַּנַיִּים אָחַרִים Lév. 6. 4, il prendra d'autres vêtements; une fois avec אַ יַּשַּׁר לָבַשֹּׁרבּוֹ חַבּּלָהְ: Esth. 6. 8, (l'habit) dont le roi s'est revêtu; מלבוש ואיר לחם לו Agg. 1. 6, se vêtir, se couvrir d'habits, sans être échaussé; part. pass.: לבוש בַּוּיִם Ez. 9. 2, (et l'un d'eux) était revêtu d'une robe de lin; אַרָּשׁ לְבִּישׁ תַבְּרִים 9. 11, l'homme vetu d'une robe de lin; figurement: אָפֶלְיבָיר לָבָלְים Ps. 104. 1, tu as revetu la majesté et la gloire; מָבֶשׁ מֵי שנית שי 93. 1, l'Eternel s'est revêtu de force, il s'en est ceint, armé (v régime des deux verbes); לַבַשׁ בַּשַּׂרִי רְשָׁה Job 7. 5, ma chair est revêtue, couverte, de vers; לבשו ברים השמן Ps. 65. 14, les paturages se couvrent de troupeaux, ou : les béliers couvrent les brebis (v. קב'ם הַרְנִים; 1s. 14. 19, (tu as été) enveloppé dans la foule de ceux

qui ont été tués; selon d'autres, שֹׁבְיׁ subst. (v. שִׁיבִיּׁ): (tu as été jeté) comme un vêtement (souillé de sang) de ceux qui ont été tués; השֶׁבִישִׁר יִלְבְּשׁׁר Job 8. 22, ceux qui te haissent seront couverts de honte; יִילְבָּשֵׁר יַרְלְבָּשׁׁר Job 29. 14, je mo suis revêtu de la justice, et elle m'a couvert (comme un manteau); יִרְשָׁרְי יִי לְבְשָׁר, de l'Éternel remplit (Gédéon).

Pou. part.: מְלְבָּשִׁים בְּלְבָּשִׁים Esdr. 3. 10, les prêtres revêtus de leurs ornoments; מְלְבָּשִׁים בְּלָנִיִים I Rois 22. 10, revêtus de leurs habits royaux.

Hiph. trans. Habiller, donner des habits a quelqu'un : ייַלְבְשׁים רַיַּנְבֶּלוּם II Chr. 28. 15, ils les habillèrent, les chaussèrent (leur donnèrent des habits et des souliers); avec un double acc.: יַילְבָּשׁ אֹתוֹ בְּּנְדֵי־שָׁשׁ Gen. 41. 42, (Pharaon) sit revêtir Joseph de vêtements de fin lin, ou de byssus; avec : בל קלביטה בל-יודיר Gen. 27. 16, elle mit sur ses mains (et sur son cou la peau des chevreaux), elle en couvrit les mains et le cou (de son fils); au fig.: ישׁע אַלְבֵּישׁ יְשׁע Ps. 132. 16, je revêtirai ses prêtres de salut; אוֹיְבֶרוּ אֵלְבִּרשׁ nga 132. 18, je couvrirai de honte ses ennemis; אַלְבִּישׁ שְׁטָּיִם קַרְרֹאַת Is. 50. 3, j'envelopperai les cieux de ténèbres.

לבש chald. (fut. בלְבָשׁ). Même signif. que לָבָשׁ héb.: בּלְבָּשׁ Dan. 5. 7, il so vêtira, ou il sera revêtu, de pourpre.

Aph.: לְרָנְיֵאל אֵרְנְּיָא 5. 29, et on revetit Daniel de pourpre.

לְבָשׁ (v. שִּׁבִּישׁ).

לב m. Nom d'une mesure pour les liquides: אַכָּין שִׁיָּין Lév. 14. 10, et un log d'huile (un log contient six œufs, il est la douzième partie d'un hin).

" נְיבְלְּטִיתְ לִנְיוֹמית Légion : תְבְּלְטִיתְ לִנְיוֹמית Rituel, les légions (ennemies) ont occupé Jérusalem.

7) n. pr. d'un grand village dans la tribu de Benjamin, Lod, Néh. 7. 37, 11. 35.

לְרָה (v. לֶלֵה inf.): מְלֵה מְּלֵּר (v. לְלָה

קּבֶּקְיּק Osée 9. 41, (les enfants mourront) dès la naissance, ou dans le sein de leurs mères.

לה chald. (pour אל). Rien, (v. אל). קלא (pour אל): דלה היא הלה Deut. 3. 11, n'est-il pas? (certes, il est).

לַהְבֵּי ... (plur. בּיִהְיִה, const. לַּהְבֵּי ... וֹלַהְבֵּי הַרְּבָּי ... לַהַבְּי וֹלְהַבְּ וֹשְׁבִּי ... לַהַבְּי בְּעָּא Joel 2. 5, la flamme du feu; בְּיִא הַבְּי וֹלָהַב בְּּיִה רָבָא Job 41. 13, et la flamme sort de sa gueule; בְּיִבְי בְּיִבְי וְּבָי וְּבָּי וֹבְּי וֹבְּי וֹבְּי וֹבְּי וֹבְּי וֹבְי וֹבְּי וֹבְי וֹבְּי וֹבְּי וֹבְי וֹבְּי וֹבְי וֹבְי וֹבְּי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וְבִי וְּבְי בְּיִבְי וֹבְי וְבִי וְבְיִי וְבְּי וְבִי וְבְיִי וְבְּיִי וְבְּי וְבִי וְבְיִי וְבְיִי וְבְּי וְבְּי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבִי וְבְיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבִי וְבְּיִי וְבִי וְבְיִי וְבִי וְבִי וְבִי וְבִי וְבִי וְבִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבִי וְבְיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְיִי וְבְּיִי וְבְּבִי וְבְיִי וְבְּבִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְיִי וְבְיִי וְבְיִי וְבְּיִי בְּיִי וְבְּיִי וְבְיִי וְבְּיִי וְבְיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְי וְבְיִי וְבְּיִי וְבְיִי וְבְּיִי וְבְיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּייִי וְבְּיִי וְבְיִי וְבְיִי וְבְיִי וְבְיִי וְבְּיִי וְבְיִי וְבְּי וְבְיִי וְבְיִי וְבְּיי וְבְּייִי וְבְּיִי וְבְיי וְבְיי בְּי וְבְיי וְבְיי וְבְיי וְבְיי וְבְיי וְבְיי וְבְיי וְבְיי וְבְיי וְבְי וְבְי וְבְיי וְבְיי וְבְיי וְבְיי וְבְיי וְבְיּי וְבְיי וְבְיי וְבְי וְבְיי וְבְיְי וְבְיי וְבְיי וְבְיי וְבְיי וְבְי וְבְיי וְבְי וְבְיי וְבְ

לָהָבָּה לְּהָבָּה const. לָהָבָּה פָּלְּהָבִּה Plamme: לָּהְבָּה הְלָּהָבּה בְּלָּהְבָּה Ps. 106. 18, la flamme consuma les méchants; רְּבָּהְ אֵשׁ לְּהָבָּה Is. 4. 5, et l'éclat (d'un feu de flamme) d'une flamme ardente; בַּהְבָּה לֵּהְבָּה לֵּהְבָּה לֵּהְבָּה Ez. 21. 3, la flamme (de cet embrasement) ne s'éteindra pas; שֵׁלְּהְבִּה Ps. 29. 7, des flammes de feu ou des éclairs (v. à בַּבָּה הַבְּיִה הַבְּיִה הַנְיִה, זֹי, הַיִּה וֹ Sam. 17, 7, et le fer de sa lance.

קֹרֶכְים n. pr. pl. Les Lehabim, un peuple descendant de Mesraim (sorti d'Egypte), Gen. 10. 13.

אָלַרֵג הַרְבֶּר הוּ Eccl. 12. 12, et une méditation continuelle, beaucoup étudier; selon d'autres: beaucoup prêcher.

חבר n. pr. m. I Chr. 4. 3.

לְתָּלָּהְ מָּרֶץ מְצְרֵיִם: Languir: לַּתָּה Gen. 47. 13, le pays d'Egypte languissait, était épuisé, réduit à la dernière extrémité (par la famine); d'autres traduisent : était éperdu, désespéré.

Hiph.: בְּמַהְלֵּהְ הַיֹּרֶה זְמָּרֶם Prov. 26. 18, comme un homme qui se fatigue à

lancer des brandons, ou : comme un homme qui fait l'insensé et qui lance des brandons.

Ps. לבט לאפן Ps. למשל Ps. ל104.4, le feu brûlant, ardent (l'éclair); אַשְׁבְּהְּר לְחָמִים Ps. 57. 5, je suis couché au inilieu de ceux qui lancent des flammes (pour לְחָמִים לְחָמִים), qui me poursuivent, me calomnient.

Pi. trans.: רְלֶתְבָה לְּהַבְּה בְּלֵּהְבָּה תְּשְׁהְיּה בְּלִּהְבָּה תְּשְׁהְיּה בְּלֹרְבָּה חִישְׁה Joel 1. 19, et la flamme a brûlé tous les arbres de la campagne; בְּלְהֵים אֹנְהְיִם הַּבְּּה Mal. 3. 19, et le jour qui doit venir les embrasera; בַּלְהֵים הְּלָהְם בְּלְהִים בְּלְהִים בְּלְהִים בְּלְהִים בּבְּיה בַּבְּיה בַּבְּיה בּבְּיה בּבְיה בּבְּיה בּבְּיה בּבְיה בּבְיה בּבְּיה בּבְיה בּבּיה בּביה בּבּיה בּ

לְחֵלֵים הַתְּיֶבֶים m. Lame d'une épée: בְּיָבֶים הַיְּבֶּיבֶּים קְּבִּיבְיבָּים Gen. 3. 24, la lame de l'épée qui s'agite, ou : à deux tranchants (v. קְּבָּיוֹן Hithp.).

בְּלְחָטִיתְם (ע. פּוּש: m. phur. (ע. פּוּל): בְּלְחָטִיתְם (בּאַמּט. 7. 11, (les magiciens firent la même chose) par leurs enchantements secrets; d'autres traduisent: par leurs fascinations, de la racine בּיָּחָט.

לְּהַרֵּי Kal inusité. Hithp. part.: בְּבָרֵי Prov. 18. 8, 26. 22, les paroles du calomniateur ou du médisant sont comme des friandises (qu'on avale avec avidité, v. בְּבָּרָי), ou : se glissent, elles sont douces, flatteuses, ou : elles blessent comme des coups (transposé de בַּבֶּי frapper, briser).

קרות ליהן pron. pers. f. pl. A elles, v. I הָרָ Pour בּיְהָיּ : לְּיָהֵים Ruth 1.13, vou-driez-vous attendre après eux, à cause d'eux, (attendre qu'ils fussent grands)?

תוֹלְיָלְא וּמְּבֶּילְיִתְ בִּילְיִתְ בַּילְיִתְ בִּילְיִתְ בְּילְיִתְ בְּילְיִתְ בְּילְיִתְ בְּילְיִתְ בְּילִיתְ בְּילְיִיתְ בְּילִיתְ בְּילְיִיתְ בְּילִיתְ בְּילְיִיתְ בְּילְיִתְ בְּילְיִתְ בְּילְיִתְ בְּילְיִתְ בְּילְיִתְ בְּילְיִתְ בְּילְיִיתְ בְּילְיִיתְ בְּילְיִיתְ בְּילִיתְ בְּילְיִתְ בְּילְיִיתְ בְּילִיתְ בְּילְיִיתְ בְּילִיתְ בְּילְ בְּיל בְּילְ בּילְ בְּילְ בְּילְ בְּילְ בְּילְ בְּיְיִי בְּיְיוּ בְּיְי בְּייוּ בְּיּיוּ בְּייִי בְּייִי בְּייוּ בְּייִיי בְּייי בְּייִי בְּייי

לְהַקְּת הַעְּבָרִאִּים : Troupe לַהֲקָת הַעָּבָרָאִים I Sam.

19. 20, une troupe de prophètes (transposé de nome).

לא pour אל Non, v. אל.

לו רְבָר n. pr., v. לו רְבָר.

לוא et אול conj. condit. Si, quand même; ou il exprime un souhait : oh si! un doute: peut-être. Avec le prét.; לו חכשו בשקרלו זאת Deut. 32. 29, s'ils avaient de la sagesse, z'ils comprenaient cela, ou : ils comprendraient ceci ; לו חַפַץ רַי לַחַטְיחַנט Jug. 13. 23, s'il avait plu à Dieu de nous faire mourir (il n'aurait pas reçu, etc.); avec le fut.: לרחיים רעם אַגַביר בּאָרֵץ Ez. 14. 15, si je fais venir dans ce pays des bêtes farouches (-alors ces trois hommes seuls seront délivrés); avec le part.: יְלָא אֵנֹבִי שׁמַל על־עַטִּד II Sam. 18. 13, et quand même je pêserais dans ma main, c.-à-d. quand tu me donnerais (mille pièces d'argent); לו במי שטע לי Ps. 81. 14, oh si mon peuple m'ecoutait! Dans tous ces endroits, la condition ou le souhait qu'exprime le mot ib ne s'accomplit pas, ou du moins l'accomplissement est incertain. אַכְּי יִּשְׁמָעַנּי יוֹסָאָ Gen. 50. 15, peut-être Joseph nous hafra-t-il, nous traitera-t-il en ennemis; לו רְשַׁמַצאל יְחָרֵת לְּמָנִיקּ Gen. 17. 18, s'il arrivait que! c.-a-d. je souhaite, ou: fais-moi la grace qu'Ismael vive devant toi ; אָם־אַפּקי לוּ לְשְׁמֶּבֶנְיי 23. 12, si tu vou– lais m'écouter! ou : écoute-moi, je te prie; לו-מחט בערץ מצרים Nomb. 14. 2, que ne sommes-nous pas morts (plut à Dieu que nous fussions morts) dans l'Egypte! לוא־קרַעָּה שַׁבְּיָם Is. 63. 19, 6 si tu voulais fendre, ouvrir, les cieux! selon d'autres : est-ce que tu as fendu les cieux (pour ceux qui ne portent pas ton nom)? affirmatif: לו בדר בדברה Gen. 30. 34, bien, qu'il soit fait selon tes paroles, ou puisse-t-il arriver selon, etc.

לוכים n. pr. pl. d'un peuple, les Lybiens, II Chr. 12. 3 (ne se trouve mentionne qu'à côté des Egyptiens ou des Ethiopiens), Dan. 11. 43, לְבֶּים (יַנְּיָבִים).

715 n. pr. Lud, fils de Sem, Gen.

10. 22, souche d'un peuple en Asie

(לחיים .v).

לודים n. pr. Ludim, fils de Misraim, Gen. 10. 13, souche d'un peuple en Afrique: לינים מוֹשֵׁי דּיְרֵכֵי מְשֵׁח בּיֹרְבֵּי מְשֵׁח בֹּי Jér. 46. 9, et les Ludim qui prennent et bandent leurs arcs. (Dans d'autres endroits, on trouve aussi le sing. אליים חסות לייד nom de peuple à côté d'autres peuples de l'Afrique, Ez. 27. 10, ls. 66, 19.)

Niph., comme Kal 1°: דְּלֶּהְיּ עֶּלֶּיְהְּ, Nomb. 18.2, דְּלָּהְיּ עֶּלֶיְהְ, 18.4, qu'ils s'attachent, so joignent, à toi (qu'ils t'assistent); avec קַּלְּהָי שָּלֶּיִהְי שָּלֶּהְי בָּעְּלִהְי שָּלֶּי בְּעָּלִיהְ שָּלֶּי בִּי שָּלְי בְּעָּלִיהְ שָּלֶּי בִּי שָּלְי בִּעְּלִי שִּלְּהִי שָּלִּהִי שָּלִּהְי בְּעָלִי בְּעָּלִי בְּעָּלְ אַלְּהַי בְּעָלִי בְּעָרִ בְּעָהְ בִּי בַּי בּוֹ So. 3, (l'étranger) qui se sera attaché à l'Éternel, qui aura embrassé sa foi; avec בִּי בִּי בַּעְּיִתְּיִ בְּעָּהְי בְּעָהִי בְּעָהַ Ps. 83.9, l'Assyrie est aussi liée avec eux.

Hiph. Prêter: Deut. 28. 12, tu prêteras à plusieurs peuples; avec un double acc.: אַבּיבְּעָּרָה אָבּיבְעָּבָּר Exod. 22. 24, si tu prêtes de l'argent à mon peuple (aux pauvres d'entre mon peuple); part.: אָבּיבְּעָה בַּעָּרָה בַּעָּרָה וּעָבָּרָה וּעַבְּעָּרָה וּעַבְּעָרָה וּעַבְּעָרָה וּעַבְּעָרָה וּעַבְּעָרָה וּעַבְּעָּרָה וּעַבְּעָּרָה וּעַבְּעָרָה וּעַבְּעָרָה וּעַבְּעָרָה וּעָבְּעָרָה וּעִבְּעָרָה וּעִבְּעָרָה וּעִבְּעָרָה וּעִבְּעָרָה וּעָבְּעָרְה וּעַבְּעָרָה וּעָבְּעָרְה וּעָבְּעָרָה וּעָבְּעָבְּיה וּעִבְּעָרְה וּעָבְּעָרְה וּעָבְּעָרָה וּעָבְּעָרְה וּעִבְּעָרָה וּעָבְיה וּעִבְּעָרָה וּעָבְּעָרְה וּעָבְּעָרְה וּעִבְּעָרָה וּעָבְּעָבְּעָרְה וּעָבְּעָרְה וּעְבְּעָרְה וּעְבְּעָרְה וּעִבְּעָרְה וּעִבְּעָרְה וּעְבְּעָרְה וּעְבְּעָרְה וּעִבְּעָרְה וּעְבְּעָרְה וּעִבְּעָרְה וּעְבְּעָרְה וּעְבְּעָרְה וּעְבְּעִבְּעְרְה וּעְבִּעְרְיִבְּעָרְה וּעִבְּעְרָה וּעְבִּעְרְיה וּעְבְּעִבְּעְרְיה וּעְבְּעִבְּעְרְיה וּעִבְּעִיּיִי בְּעִבְּעְרְיה וּעִבְּעִיּיִי בְּעִיבְּיה וּעִבְּעִיּיִי בְּעִבְּעְרִיה וּעִבְּעְיִי בְּעִבְּעְרִיה וּעִבְּעִיּיִי בְּעִיּיִי בְּעִּיּיִי בְּעִבְּיִי בְּעִּיִי בְּעִיּיִי בּעִייִי בּעִיּיִי בּעִייִי בּיּיִי בּעִייִי בּעִייִי בּיִיי בּעִייִי בּעִייִי בּעִייי בּעִייִי בּעִייי בּעִייי בּעִייי בּעִייי בּיי בּעִייי בּעִיי בּעִייי בּיי בּעִייי בּעִיי בּייי בּעִיי בּייי בּעִיי בּייי בּעִיי בּייי בּעִיי בּיי בּעִיי בּעיי בּייי בּייי בּייי בּעיי בּייי בּעייי בּייי בּעיי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּעִיי בּייי בּיייי בּייי בּייייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי

*Pi. Accompagner: אֵדן מְלֵנִין כֹּוּ לְאֶדֶם Aboth, (ni l'or, ni l'argent) n'accompagnent l'homme (à sa tombe).

אל-ילוי מַעֵּינִיךְ Hal. S'éloigner: אַל-ילוי מַעֵּינִיךְ Prov. 3. 21, que (ces choses, où ces conseils, que je vais te donner) ne s'éloignent pas de devant tes yeux (tâche de les avoir toujours devant les yeux).

Niph. S'écarter, s'égarer, se pervertir; parl.: בי היפות בי Prov. 3. 32,

car Dieu a en abomination celui qui s'égare, le pervers; אַלְיָּבְיּלְ בְּיִלְיִּבְּיִּלְ זְּבְּיִבְּיִלְ זְבְּיִבְּיִלְ זְבְּיִבְּיִלְ זְבְּיִבְּיִלְ זְבְּיִבְּיִלְ זְבְּיִבְּיִלְ זְבְּיִבְּיִּלְ זְבְּיִבְיִּלְ זְבְּיִבְיִּלְ זְבְּיִבְיִּלְ זְבְּיִבְיִין Prov. 14. 2, mais celui qui marche dans des voies tortueuses, perverses.

Hiph.: אַל־נַלְּרְזוּ מֵעֵּרְנֶּרְדּ, Prov. 4. 21, (Degesch p. יָלִרוּד) que (mes paroles) ne s'éloignent pas de devant tes yeux.

אל m. Nom d'un arbre : אלן Gen. 30. 37, et (des branches) d'amandier (ou de noisetier).

nh n. pr. 1° Luz, ville de la tribu de Benjamin, Jug. 1. 23, appelée aussi Bethel; pp Jos. 18. 13. — 2° D'une ville dans le pays de Hettim, bâtie par un homme venu de la première ville de ce nom, Jug. 1. 26.

לוֹח m. (pl. mimb et min). 1º Table sur laquelle on écrit, ou grave : rimb Deut. 9.9, les tables de pierre, les tables de l'alliance; aussi היים היות היים Exod. 31, 18, les deux tables du témoignage. — 2º Planche : בר לחתים Ez. 27. 5, (f. duel) toutes les planches des vaisseaux (parce qu'elles étaient doubles, ou des deux côtés, ou des deux étages des vaisseaux); היחות על־חוף I Rois 7. 36, (Hiram) grava sur les tables (les entredeux!) du socle; למן אַרַו Cant. 8. 9, une planche, un ais de bois de cèdre; מע fig.: קבה לבילות לפה Prov. 3. 3, écris-les sur la table de ton cœur.

החיח לוחיח n. pr. Luhith, ville dans Moab, Is. 15. 5.

לוְחֵשׁׁ (l'enchanteur) n. pr. avec l'art. שׁחָשׁׁח, Neh. 3. 12.

לולו (v. שאל) Couvrir, envelopper.

Part. act.: מְלַיְבְּיִלְים בַּלֹּבְּלְ הַעְבָּיִם (le 1°c, subst.; le 2°c, part.)

(il fera disparattro) le voile qui couvrait, enveloppait, tous les peuples; une autre forme du part. ou adj. est בּלַב ce qui est secret; de là l'adv. בּלָב secrètement, doucement, sans bruit:

Hiph.: אַפּרָי קּאַדּרָ Rois 49.43, il enveloppa son visage, se couvrit le

visage, de son manteau.

לוט m. Le voile, Is. 25. 7 (v. של).

לום n. pr. Lot, fils de Haran, neveu d'Abraham, Gen. 11. 27; בְּבֶרַ-בְּוֹם Deut. 2. 9, aux fils de Lot, aux Moabites.

לוטן (qui enveloppe) n. pr. Lotan, fils de Seir, Gen. 36. 20.

יול (attachement, v. יול (מנית: n. pr. Lévi, troisième fils de Jacob, Gen. 29. 34, chef de la tribu de ce nom, destinée aux services du culte, et dont une partie, les descendants d'Aaron (בַּרִית שַּׁרָרוֹ), était les prêtres; n. patron.: בּרִיים Lévite, plur. בְּרִיים.

יוֹל chald. (plur. בַּחַנָּיָא). Lévite : בַּחַנָּיָא Esdr. 6. 16, les prêtres et les lé-

vites.

לְתְּה Prov. 1. 9, 4. 9, un accompagnement, ou un accroissement, de grace (v. לְּנָה מִלְּיִה d'autres traduisent: une couronne de grace, un oruement gracieux.

י לְנְיָה בּי בּי בּי לְנְיָה וּ לְנְיָה וִישְׁי f. Accompagnement: מְלְנָה וְשְׁיָה וְשְׁיָה וְשְׁיָה וְשְׁיָה וְשְׁיָה וְשְׁיָה וְשְׁיִה וְשִׁיִּה וְשִׁיִּיה וְשִׁיִּה וְשִׁיִּה וְשִׁיִּיה וְשְׁיִיה וְשִׁיִּיה וְשִׁיְּיִיה וְשִׁיִּיה וְשִׁיה וְשִׁיִּיה וְשִׁיִּיה וְשִׁיִּיה וְשִׁיִּיה וְשִׁיִּיה וְשִׁיִיה וְשִׁיִּיה וְשִׁיִּיה וְשִׁיְּיִיה וְשִׁיִּיה וְשִׁיִּיה וְשִׁיּיה וְשִׁייִיה וְשִׁיּיה וְשִׁיְּיִיה וְשִׁיְּיִיה וְשְׁיִּיה וְשִׁיּיה וְשִׁיּיִיה וְשִׁיְּיִיה וְשְׁיִּיה וְשִׁיּיה וְשִׁיִיה וְשִׁיּיה וְשִׁיּיה וְשִׁיּיה וְשִׁיּיה וְשִׁיּיה וְשִׁיּיה וְשִׁיּיה וְּשְׁיִיה וְשִׁיּיה וְשִׁיּיה וְשִׁיּיה וְשִׁיּיה וְשְׁיִיה וְשִּייה וְשְׁיִיה וְשִּייה וְשִּייה וְשִּייה וְּשְׁיִיה וְשִׁייִיה וְשִׁיּיה וְשִּייה וְּשְׁיִּיה וְשִׁיּיה וְשִּייה וְּישְׁיִּיה וְשִׁיּיה וְשִׁיּיה וְשִּייה וּיִיים וְּשְׁיִיה וְּשִּייִים וְשִׁיּיה וְשִּייה וְשִּייִים וְשְׁיִּים וְשְׁיִים וְּיִים וְשְׁיִים וְּיִים וְּיִיבְּייִים וְשְׁיִים וְּיִים וְשְׁיִים וְיִים וְּיִים וְּיִים וְּשְׁיִים וְּיִים וְּיִים וְיִייִים וְּשְׁיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּייִים וְּיִיים וְּייִים וְּשְׁיִים וְּייִים וְּייִים וְּייִים וְישְׁייִים וְּייִים וְּייים וְּייִים וְישִּיים וְּייִים וְייִים וְישִׁיים וְּייִים וְישִׁיים וְּייִים וְּייִים וְּייִים וְּייִים וְּייִים וְּייִים וְּייִים וְּייים וְישִּיים וְּייִים וְּייִים וְּייִים

לְנְיְחָן m. Un monstre marin qui se plie comme un serpent, léviathan: plie comme un serpent, léviathan: מָלְנִיתָן בְּחַשְׁהְּ לִנִיתָן בְּחַשְׁהְ לִנִיתָן בְּחַשְׁהְ לִנִיתָן בְּחַשְׁהְ לִנִיתָן בְּחַשְׁהְ לִנְיִתְן בְּחַשְׁהְ בִּלְיִתְן בְּחַשְׁהְ בִּלְיִתְן בְּחַשְׁ בְּקַחָּוֹן בַּל לִנְיָתְן בְּחַשְׁ בְּקַחְנִין בְּל לִנְיָתְן בְּחַשׁׁ בְּקַחָן בְּל לִנְיָתְן בְּחַשׁׁ בְּקַחְנְן בְּל לִנְיָתְן בְּחַשׁׁ בְּקַחָן בְּל לִנְיָתְן בְּחַשׁׁ בְּלַנְיתָן בְּחַשׁׁ בְּקַחָן בְּל לִנְיָתְן בְּחַשׁׁ בְּקַחָן בְּל לִנְיִתְן בְּל לִנְיתָן בְּחַשׁׁ בְּקַחָן בְּל בִּנְיתָן בְּחַשׁׁ בִּקּחָם בּיִוּתְן בְּל לִנְיתָן בְּחַשׁׁהְ בַּלְיתְן בְּתַּים בּיִּתְם בְּיִבְּעִים בְּלִיתְן בְּלִיתְן בְּתַּשׁׁרְ בִּיתְן בְּל לִנְיתָן בְּחַשׁׁר בּבְּתְּים בּיוֹ בְּיתְן בְּל לִנְיתָן בְּחַשְׁר בּיתְים בְּיתְים בּיתְים בְּיתְים בּיתְים בּיתְים בּיתְים בְּיתְים בּיתְים בְּיתְים בּיתְים בְּיתְּים בּיתְים בּיתְים בּיתְים בְּיתְים בְּיתְים בְּיתְים בְּיתְים בְּיתְים בְּיתְים בְּיתְים בּיתְים בְּיתְים בְ

לון

et du léviathan, le serpent à longs replis (symbole des rois et des peuples puissants et hostiles); קוניקון Job 3. 8, ceux qui sont disposés, ou destinés, à susciter Léviathan (à évoquer le mal); selon d'autres: לְנְיָדֶון, dans ce passage, serait le subst. קוניקון; d'ipron. pour a: à éveiller leur deuil.

לול m. Escalier en limaçon; seulement plur.: ובְלוּלִים יַבְלוּ בֵּל יַתְּהַרְלְנָה I Rois 6. 8, et on montait à l'étage du milieu par un escalier qui allait en tournant.

• 2717 Le nom que l'on donne à la branche de palmier qui figure dans la solennité de la fête des tabernacles, voir Lév. 23.

et לולא conj. condit. (composée de si, et de si non). Si non, si (la chose) n'(était) pas : לולֵר אֵלתַד אָבִר אָבִיר הַיִּיח ولا Gen. 31. 42, si le Dieu de mon père n'était pas avec moi (ne m'était favorable) ; לולַר בָּעָם אוֹירֶב צָּגוּר Deut. 32. 27, si je ne craignais pas la fureur des ennemis, c.-à-d. j'arrête ma vengeance pour ne pas satisfaire la colère des ennemis, qui diraient, etc.; לולַא בעלקר Jug. 14. 18, si vous n'eussicz pas labouré avec ma génisse ; לולַא דברה II Sam. 2. 27, si tu n'avais pas dit: (Que les jeunes gens s'élèvent, etc., v. vers. 14); d'autres traduisent au contraire: (si tu avais dit) que n'eussestu dit plus tôt: (les paroles du verset 26) Est-ce que l'épée sévira toujours, etc.?

17. 16, 19 Jug. 19. 20, avec າ conv.: וילן (Kimchi classe tous les futurs sous le Hiph.); aussi des choses inanimées: ילארילין חלברחני עריבקר Exod. 23. 18, et la graisse de l'animal sacrifié le jour de ma fête ne restera point jusqu'au lendemain (sans être brûlée); יָטֵל רָלִין בקצירי Job 29. 19, et la rosée s'arrêtera la nuit sur mes branches ; בערב ילדן בבי Ps. 30. 6, le soir, les pleurs arrivent, pour durer toute la nuit (mais le matin vient le chant de la joie) ; נַפְשׁוֹ בַּטוֹב הַלָּרן Ps. 25. 13, son ame demeurera dans le bien, la béatitude; יָאָרָם בִּילְריָן 49. 13, l'homme ne restera point dans l'éclat, ou : avec les biens (les honneurs et les biens de l'homme ne sont pas stables) ; וּבְהַאָּרוֹתָם חַלָּן עֵינִי Job 17. 2, mon ceil voit comment ils m'irritent, ou : mon œil doit passer la nuit tout éveillé, sans pouvoir dormir à cause de leurs insultes.

Hiph. 1º Trans. du Kal. Faire demeurer, garder : שַּרְשָׁרָן מָּלָין מָלָין בַּקרָבָּה Jér. 4. 14, jusqu'à quand garderas-tu dans ton cœur (tes pensées iniques, perverses) לארחלין סעלח שכיר אחה Lev. 19. 13, tu ne garderas, tu ne retiendras pas, le salaire du mercenaire, de l'ouvrier, chez toi (jusqu'au matin). -2º Même signif. que Niph.: אַלָּרנֹחָם אלי Nomb. 14. 29, vous qui avez murmuré contre moi ; part. pl.: מלינם 17. 20, et מַלְּיִנְים 14. 27; fut.: une fois וַיַלֵּן באַת Exod. 17. 3, le peuple murmura; mais aux autres endroits : יַלִּרָט et יַלָּרָט (cheth. יְמַלְינוּ מָלֵרוּ , v. Niph.); וְיַלְּרנוּ מָלַרוּ אחיקל־חשרה Nomb. 14. 36, ils avaient fait murmurer tout le peuple contre

Hithp.: בְּצֵל שֵׁהֵי רִחְלוֹנְן Ps. 91. 1, il demeurera, se reposera, à l'ombre du Tout-Puissant; בַּלָּב רְשָׁבֹן רְיִחְלוּנֶן Job 39. 28, (l'aigle) demeure et séjourne, ou se repose, sur le rocher.

לוּצָל Boire, avaler: לְּצָּהוּ וְלָּצִהוּ Abad. 1. 16, ils boiront, ils en avaleront (jusqu'à la lie); selon d'autres: et chancelleront; עַל־בֵּוְ הְבָרֵי לָצוּ Job 6. 3, c'est pourquoi mes paroles sont entrecoupées, étouffées (par la douleur).

Hiph.: מּלְפֵשׁ אָרָם Prov. 20. 25, c'est un piége pour l'homme de dévorer ce qui est consacré à Dieu, ou de profaner ce qui est saint (v. une autre explication de cet exemple à בַּלֵב (בַלֵּב בּ

Pi. avec transposition des lettres: Job 39. 30, même ses petits (les aiglons) avalent, sucent, le sang.

Hiph. 4º Même signif. que Kal: ודים חליצני ער־מאר Ps. 119. 51 les superbes m'ont raillé excessivement; -- me רַלִּיץ Prov. 3. 34, s'il, ou de même qu'il se moque des moqueurs, qu'il les fait devenir un objet de rire, de mépris. — 2º Interpréter, être interprète, parler en faveur de quelqu'un : קר חשלרץ בינחם Gen. 42. 23, car un truchement était entre eux (ils se parlaient par un interprète); פַלִּאָּךְ פֵּלִרץ Job 33. 23, un ange qui parle en faveur de ו'homme ; אַכְלִּיצֵיךָה סְשָׁענּ בִּי Is. 43. 27, même ceux qui parlaient en ta faveur (les meilleurs d'entre toi, à cause desquels je t'avais fait tant de grace), ou : ceux qui vous interprétaient ma loi, qui vous instruisaient, ont péché contre moi, m'ont désobéi; אַיָּלִים יַלָּרץ אָשֶׁם Prov. 14. 9, le péché est l'interprète entre les insensés; selon d'autres,

dans le sens 1°: les insensés (chacun

d'eux) se jouent du péché.

Hithp: זְצֵבְּי אֵל־מִחְלֹיְצֵבִי Is. 28. 22, ne vous conduisez donc pas comme des gens frivoles, des moqueurs (v. verset 14).

לושר פשר פגור : לושר בשר לושר להישר להישר לפשר פעור להישר ל

לוש n. pr. m. II Sam. 3. 15. (keri

לְנָת chald. prépos. (rac. מְּלָּה Chez: בְּי מְלֵּקְה מְרְלְּנְתְּךְ Esdr. 4. 12, qui sont partis de chez toi.

ראול f. (rac. אול). Perversité: אולים Prov 4.24, et la perversité des lèvres, la médisance (v. אולים Niph.).

קל־בַּץ־לֵח וְכָל־בַץ Ez. 21. 3, tout arbre vert et tout arbre sec; וְבָּנְבִים לַחִים Nomb. 6. 3, et des raisins frais (nouvellement cueillis); רְהָרִים לַחִים לַחִים Jug. 16. 8, des cordes encore humides (fraiches, neuves).

Deut. 34. 7, et sa sève n'était pas partie, sa

force n'avait pas diminué.

שלחמה (rac. מולים). Chair, corps: אלחמה בלחמה לחומה Job 20. 23, (Dieu) fera pleuvoir sur eux (les impies, ses traits, ses foudres, qui entreront) dans leur chair, leur corps; ou : מולים מו milieu du repas (de l'impie); ou : dans sa guerre, la guerre que Dieu déclare aux impies; d'autres enfin l'expliquent comme de מון nourriture : les foudres qui seront la nourriture des impies (dont leur corps sera rempli); מולים Soph. 1. 17, et leur corps (sera jeté) comme la boue.

לְּחָרִי f. (avec une pause לְחָרִי, avec suff. לְחָרִים, duel לְחָרִים, const. לְחָרִים, avec suff. לְחָרִים, avec suff. לְחָרִים et בְּחָרִים Joue, machoire בְּלְּחָרִים Lam. 1. 2, ses larmes (restent) sur ses joues; בִּירִים בְּלִרֹאִיְבֵר לְּחִי Ps. 3. 8, car tu as frappé tous mes ennemis sur la joue (tu les as humiliés),

לחם

סט tu leur as brisé la machoire; הְּהֶרְשָּה Job 16. 10, avec insulte, en m'insultant, ils m'ont frappé sur les joues; לְחִיבְּחְמוֹר Jug. 15. 15, la machoire d'un ane; מְּהְיֵבְ וְחַלְּחָבִים Deut. 18. 3, l'épaule et les machoires (d'une victime).

לְּחָי n. pr. d'un endroit dans le pays des Philistins, Léchi, Jug. 15. 9, et לְחִיר לָּחִיר 15. 17, Ramath Léchi, l'endroit où (Samson) avait jeté la mâ-

choire de l'ane.

ילְתִישָׁה f. Dard : אָלְתִישָׁה לְּתִישָׁה f. Dard לְתִישָׁה Aboth, et leur dard est le dard d'un serpent (v. לְּתֵישׁה).

קלוֹן; חַשׁוֹר אֵח יֶרֶק : Brouter. Kal לְחַךְּ הְשְּׁנְּדִין Nomb. 22. 4, comme le bœuf consume, broute (jusqu'à la racine),

l'herbe du champ.

Pi. (ע. פְּלֵקת: Lécher: נְאֶח תַּשֵּׁיִם – לְּתָּכְּּח: I Rois 18. 38, (le feu) lécha, dévora même l'eau; תְּבְּחָ תַּבְּּחַ תְּבְּחַתּ Nomb. 22. 4, maintenant ce peuple dévorera (tout ce qui nous entoure); בְּלַחְכּּי בְּעָרְ בַּנְּחָשׁ Mich. 7. 17, ils mangeront la poussière comme le serpent (ils seront ram-

pants, humiliés).

לְחִנִים אָרִים בְּיִרָּים (fut. בְּלַחֵים לִּרְיִם אָרִים בְּיַרְים אָרִים בְּיִרְים אָרִים בְּיִרְים אָרִים בְּיִרְים אָרִים אָרִים בְּיִרְים אָרִים בְּיִרְים אָרִים בְיִּרְים בְיִרְים בְּיִרְם בְיִרְים בְּיִרְים בְיִרְים בְּיִרְים בְיִרְים בְיִרְים בְיִרְים בְיִרְים בְיִרְים בְיִּרְים בְּיִרְים בְּיִרְם בְּיִרְם בְיִּרְם בְּיִרְם בְיבִּים בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּים בְּיִרְם בְּיִּבְים בְּיִּבְּים בְּיִּבְים בְּיִבְים בְּיִּבְים בְּיִבְים בְּיִּבְים בְּיִּבְים בְּיִים בְּיִרְם בְּיִּבְים בְּיִּבְּים בְּיִרְם בְּיִּבְים בְּיִּבְים בְּיִּבְים בְּיִּבְים בְּיִרְם בְּיִּבְים בְּיִּבְים בְּיִּבְים בְּיִּבְים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִּבְים בְּיִבְּים בְּיִּבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִּבְים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בּיּבְים בּיּים בְּיבְּים בּיּבְים בּיּבְים בּיּבְים בּיּבְים בּיּבְים בּיּבְים בּיבְּים בּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּיבּ

Niph. (v. Kal 2°). Se faire la guerre: זְנְלְּחְׁמָה ְחֲדֵּוֹ I Sam. 17. 10, nous allons nous battre ensemble, c.-à-d. en duel; avec l'acc.: אַרְהָעָה אָתָם נְלְּחָמִים אַרָּה Jos. 10. 25, (ceux) contre qui vous faites la guerre; aussi la chose à l'acc.: בּוֹלְחְלָה II Chr. 32. 8, et pour conduire

nos guerres (combattre pour nous); avec בי בי Exod. 1. 10, il nous fera la guerre ; מעם סיסרא : עם fera la guerre Jug. 5. 20, (les étoiles) ont combattu contre Sisarah; avec אַל־דָה : אַל contre Sisarah; Jer. 1.19, ils combattront contre toi; mais avec בל, combattre pour : יְּדְלְחָמֵיּ Néh. 4. 8, et combattez pour vos frères ; de même avec לכם: ל Exod. 14. 14, l'Éternel combattra pour vous. — ילחם בערד Jug. 9. 45, il attaqua la ville; ולא יכל לחשתם עליתו Is. 7. 1, ils ne purent la prendre (la ville de Jérusalem); aussi נילוחם עם לבניז Jos. 10. 29, il attaqua Lebna; on trouve une fois l'inf. with Jug. 11. 25.

אָז לָחָם m. Action de combattre : אָז לָּחָם Jug. S. 8, alors le combat, le siège, était devant les portes; ou verbe au Kal pour בַּחָם : (Dieu) a attaqué, renversé, les portes de leurs villes.

ወርን m. (aussi fém., Gen. 49. 20). 1º Nourriture: קראן לו ויאבל לוחם Exod. 2. 20, appelez-le, pour qu'il mange, prenne de la nourriture (chez nous); -Job 20. 14, sa nourri לחבו בפצר בחבה ture se change (en fiel) dans ses entrailles. - 2º Pain : מועה אפרה חאכל לחם Gen. 3. 19, & la sueur de ton visage, tu mangeras du pain; נַּשְׁיִדִיתָה עַץ בְּלַּחָמוֹ Jér. 11. 19, détruisons l'arbre avec son pain, c.-à-d. avec ses fruits; d'autres traduisent : jetons du bois (empoisonné, du poison) dans sa nourriture; חקם מחם Neb. 5. 18, (l'argent pour) la nourriture, la table, qui était due, et que prenaient les gouverneurs; לְחִפְהָּ Obad. 7, (pour אָנְשֵׁר לַּחְמָּך les gens qui mangent ton pain, ceux que tu nourris; למה אשה למים אשה למים אשה למים אשה למים אישה ture, un aliment du feu, c.-à-d. un sacrifice consumé par le feu en l'honneur de l'Eternel; בַּיַקְרִירְכָכָם אָה־לַּחְמָר Ez. 44. 7, tandis que vous m'offriez ma nourriture (la graisse et le sang qui m'étaient consacres); לַחָם חַפָּנִים Exod. 35. 13, les pains de proposition, les douze pains qu'on exposait au temple, et qui y restaient d'un sabbat à l'autre (v.

בר לחם רב הם לחם לחם chald. m. Festin: בבר לחם רב Dan. 5. 1, (Baltassar) fit un grand festin.

ער מַלְרְמִי Nom patron., comme מְּתְּלְתְּמִי un homme de Bethléhem; ער לְתְּמִי I Chr. 20. 5, (Elchanan, fils de Jaîr) de Bethléhem, ou (avec l'aide de David qui était de) Bethléhem tua le frère de Goliath; d'autres prétendent que לַתְּמִי בַּילְתְּמִי est le nom du frère de Goliath; mais II Sam. 21. 19, on lit bien בַּירוּ בַּילְתְּבִי (Elchanan, etc.) de Bethléhem.

בּחְטְּחָ n. pr. Lahamas, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 18. 40.

לְחָנְהַת chald. f. Concubine: אַלְחָנְהַתּ Dan. 5. 2, 3, et ses concubines; אַלְחַנְיִהָּ ק. 23, et tes concubines.

לְתֵלְ (עוֹנ, יְלְתֵּץ) 1° Presser, repousser: יַחְלָּתֵץ אָרַדְיָגְלּ בְּלְצָם Nomb. 22. 25, (l'anesse) pressa le pied de Balaam (contre le mur); אָרָדְיָגָלְ אוֹנְאָרָאָן II Rois 6. 32, et pressez, repoussez-le avec la porte (ne le laissez pas entrer). — 2° Opprimer: יְבָר לֹא תִּלְתָץ Exod. 23.9, tu n'opprimeras pas l'etranger; בָּלֹי וֹנְיִר יִּאָרְכָּם I Sam. 10.48, tous les royaumes qui vous opprimaient.

Niph. Se serrer : יַחִּלְּחֵץ אֶל־-חַמְּיר Nomb. 22. 25, (l'ânesse) se serra contre le mur.

רְאִירִי אָרדּיִבְּי (אַרּיִדְיּ אָרִידְיּ אָרִירְיּ בְּאַרִיף (אַרִּיף בּאַרִיף בּאַרִיף (אַרִּיף בּאַרִיף בּאַריף בּאַרְיף בּאַרְיף בּאַרְיף בּאַרְיף בּאַרְיף בּאַרְיף בּאַרְיף בּאַרְיף בּאַרְי

שׁחָלֵי (v. שׁתָּים). Kal inusité (si ce n'est

dans le nom propre שתולה Néh. 3. 12, l'enchanteur (v. ליחַשׁ).

Pi. Enchanter, conjurer: לְּמִוֹל מְלַהְשִׁים Ps. 58. 6, (un serpent qui n'entend pas) la voix des enchanteurs (qui veulent le conjurer).

לחש m. 1° Enchantement, exorcisme: ואבון לחש ls.3.3, l'homme qui comprend (qui est initié à) l'art de conjurer, d'exorciser, ou : la science mystique, ou : qui est expérimenté dans les conseils; שַּישר אַיך לַחָם לָחָשׁ Jér. 8. 17, (des serpents) contre lesquels il n'y aura point d'enchantement (les enchanteurs ne pourront rien); אָם־יִשֹׁהָ הַנָּחָשׁ בָּלוֹאַד בחש Eccl. 10. 11, si le serpent mord faute d'enchanteur (qui le conjure).-2º Prière à voix basse : צַקק לַחָשׁ Is. 26. 16, littér. ils ontépanché la prière, ils t'ont adressé leur prière basse, c.-a-d. humble. — 3º Plur.: מַלְּחָשָׁים Is. 3. 20, et les amulettes (d'or ou d'argent); d'autres traduisent : les pendants d'oreilles.

לום (v. צלם).

b' m. Espèce de gomme odorante, la myrrhe; selon d'autres: le fruit du micocoulier ou du châtaignier, Gen. 37. 25, 43. 11.

חַאָּטְיְׁ f. Une espèce de lézard, le stellion? Lév. 11.30.

ח למושים n. pr. Les Latusim, peuple descendant de Dedan, Gen. 25. 3.

לְּטָלֵי (fut. בְּלְבֵּילָי Aiguiser, marteler: בְּלְבֵּילִי Ps. 7. 13, il aiguisera son épée; בְּלְבִּילִי הְשָׁהְ בְּלְבִּילִי Gen. 4. 22, aiguisant ou martelant tout ce qui forge le cuivre et le fer, c.-à-d. fabriquant les outils (selon d'autres: chef, premier de tous ceux qui forgent, etc.); בְּלֵבִילִי שֵׁילֵי Job 16. 9, (mon ennemi)

aiguise ses yeux contre moi (me regarde avec colère).

Pou. part.: שַּמָשֵׁר מְלָשֵּׁר Ps. 82. 4, comme un rasoir affilé.

לְּיָה f. (rac. לְּיָהָה, v. לְּיָה). Terme d'architecture, plur. ליהות I Rois 7. 29, 30, 36, des ornements d'airain qui se liaient (et qui pendaient en festons).

ליל et לילה m. (ה parag., const. לילה pl. שיתר בַּלָּרְל צָּבֵּהְ: Nuit : שֶׁרְתר בַּלָּרְל אָבַּהְ Is. 16. 3, prépare ton ombre (noire, épaisse) comme la nuit, ou comme celle de la nuit; ביל שמרים הוא Exod. 12. 42, c'était une nuit de protection, ou : cette nuit (de Paque) sera une nuit de célébration, elle doit être célébrée, consacrée en l'honneur de Dieu ; וַלַּתשַׁהָ קַרָא לרלה Gen. 1. 5, il appela les ténèbres la nuit; adverbialement nuitamment, pendant la nuit : יְבַבּאר הָאֲשׁ לַיְלָּח Exod. 13. 22, et la colonne de feu (ne manque jamais) pendant la nuit; לַיִלָּת נָיוֹם Is. 27. 3, et בילח ניומם 34. 10, pendant la nuit et le jour (nuit et jour); au fig., malheur, calamité : שׁמֵר מַתר מְלַיְלָת Is. 21. 11, sentinelle, quoi de cette nuit? c.-à-d. que vois-tu arriver dans cette nuit, ou quand finira cette nuit, ce temps de malheur? וַלֵּרלוֹתוֹ עַמָל מְזוּדְלָר Job 7. 3, et des nuits de douleurs me sont comptées, je suis accablé de malheurs, de souffrances.

אָלְיְאָ chald. m. Nuit: בְּּדְּלְנָא בְּהְלְנָא Dan. 7. 7, dans des visions de nuit; בוון בין בין Dan. 3. 30, cette même nuit.

ל'ל'יח (de ליליח nuit): אַרְּיָּטָּם חְרְנִיּטָּם hrit): אַרְּיִּטָּם וּרְנִיּטָּם וּלִילִּיח Is. 34. 44, la se retire l'oiseau de nuit; selon d'autres: le monstre, le fantôme de nuit (sirène?).

לון (v. אלי).

א לִרִיא וְלַרִּשׁ מַּחְם: Is. 30. 6, la lionne et le lion (sortent) de la (de cette terre).

מילי n. pr. 1° Lajis, ville en Palestine, appelée plus tard Dan, Jug. 18. 29; אין ביי Is. 10. 30. — 2° D'un homme, Palti, fils de Lajis, gendre de Saûl, I Sam. 25. 44.

קבר (fut. ילפר) Prendre, attraper, faire prisonnier, saisir: ולכוד לא ילפוד Amos 3. 5, sans que (le piége) ait attrapé quelque chose; אַשַּׁר־פָּבֶּן רבשיה Ps. 35. 8, et que le filet qu'il a tendu en secret le prenne (qu'il y soit pris lui-même); בַּרַבָּרָה שַּׁהְּחָה לָלְכָרֵנָי Jér. 18. 22, car ils ont creuse une fosse pour me prendre, pour m'y faire tomber; וָאָז־פָּל־מַלְכֵּיתַוּם לָכָּד Jos. 11, 12, il fit prisonniers tous leurs rois; בי־לָכָר יארב איז־חערר Jos. 8. 21, que l'embuscade avait pris la ville; שֵוֹנְטֹחָרוּ יַלְּמָדְנִי אַריּחָרָשָׁע Prov. 5. 22 (p. אָריּחָרָשָׁע), ses propres méfaits le prennent, le méchant (il se trouve pris dans sa propre astuce); וְלְכִרוּ לָחֲם אַר־חַבֵּיִם Jug. 7. 24, interceptez les eaux, saisissez-vous des bords des eaux (que les Madianites occupent); אַשֶּׁר־יִלְּמָרָע יִי Jos.7. 14, et la tribu que Dieu designera par le

Niph. passif du Kal: נְלְמָּדֶח רַגְּלֶם Ps. 9. 16, leur pied a été pris (dans le piége); יְנִלְמְדֵּוּ בְּצֹוֹרֶיהָ Jér. 51. 56, ses vaillants, ses braves, sont faits prisonniers; מֵרְלְמֶדְה חָיִּבִיר Rois 16. 18, que la ville a été prise; יֵילְבֵּר שֵׁבֶט בְּנְבֶּכֶן Ps. 1 Sam. 10. 20, et la tribu de Benjamin fut saisie (par le sort, le sort tomba sur elle).

Hithp: רְחַלְּמִדּי וְלֹא רְחְמְרִדּי Job 41.9, (les écailles du léviathan) se saisissent les unes les autres, s'attachent ensemble et ne peuvent pas être séparées; בְּמַנֵי Job 38.30, et les faces (la surface) de l'ablme se lient, les eaux s'attachent ensemble, deviennent so-lides par le froid.

קלה (v. לֶּבֶר). Piége ou la prise, action de prendre: וְשָׁמֵר רַנְלְּךְּ מִינֶּבְי Prov. 3. 26, (Dieu) gardera ton pied du piége, ou : afin qu'il ne soit pris (dans le piége).

קלְהְ impératif de קְלֵּהְ (v. aussi תְּלֵּהְ). Va, aussi particule servant à exciter, à encourager: יְבֶּהְת נְבְרָתְה בְּרִית Gen. 31. 44, viens donc, et faisons une alliance; fém. pour לְבִי Gen. 19. 32;

plur.: יציהו לש ונחורנוש Gen. 37. 20, et maintenant allons, tuons-le.

קְּבָּח בִּמּרֹא : (לְּהְ pron. pers. (pour לְּבָּה בִּּמְיֹא : פְּרָח בִּירִי Gen. 27. 37, et pour toi maintenant que puis-je faire, mon fils?

ת לכה n. pr. d'un homme ou d'une ville. Er, père de Lecha, ou: fondateur de la ville de Lecha, I Chr. 4. 21.

לְּכִישׁ n. pr. Lachis, ville de la tribu de Juda, Jos. 15, 39.

לבן (v. וַבַּן).

ביסים לְלָאוֹת. Nœuds: אָלְאָרִם לְלָאוֹת. Plur. Nœuds: אַלְאָרִם לְלָאוֹת. Exod. 26. 10, cinquante nœuds (pour y passer les boucles attachées aux rideaux du tabernacle); const. רְלָּבְּאָרִי בְּלָּאָרִי 26. 4, des nœuds de fils bleus (selon d'autres: des cordons qu'on a fait passer par les boucles).

לאריר: Apprendre, s'instruire, s'exercer: מְּלְּאָרְמָּרְ מְּלְּאָרְמָּרְ מְּלְּאָרְמִּר מְּבְּרָתִּר מְּבְּרִ מְּבִּר מִבְּרִ מְּבְּרִ מְּבִּר מִבְּרִ מְבִּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מַבְּר מִבְּר מְבְּר מְבְיבְּר מְבְּר מְבְּבְּר מְבְּר מְבְּיִי מְבְּי מְבְּר מְבְּי מְבְיּבְי מְבְיּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְיּי מְבְיּי מְבְיּי מְבְי מְבְיּי מְבְיּי מְבְי מְבְיּי מְבְּי מְבְיּי מְבְיי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְיי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְיי מְבְיי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְיּבְיי מְבְיי מְבְיי

. Pi. Enseigner, instruire: נילמדי בירונית II Chr. 17. 9, et ils instruisaient (le peuple) de Juda; avec l'accus.: מליוים Ps. 71.17, Dieu, tu m'as instruit; avec un double accus.: לָּמַר־דַּעָה אָת־הַעָּם Eccl. 12. 9, il a enseigné la connaissance, la science, au peuple ; לַּמַּדְתִּי אֵהְכָם Deut. 4. 5, je vous ai enseigné les lois; נַם צַּתדַנְרָעוֹת לְצֵּדָהְ צֵּת־דְּרָכָיְהָ Jér. 2. 33, même aux plus mauvaises tu as appris tes voies (les plus corrompues ont encore appris de toi à faire le mal); avec l'accusat, et la chose enseignée au datif: מַלְמֵּד רָדִי לַמְלְחֵמו Ps. 18. 35, il exerce mes mains au combat; avoc 🗅: ים באבים באבים Is. 40. 14, (qui) lui a appris le sentier de la justice? avec et celui Ps. 94, 12, et celui que tu instruis par ta loi; avec le datif de la pers.: תַלְּאֵל יְלַשֶּׁר־הָּעֵּח Job 21, 22, (voudrait-on) apprendre à Dieu la sagesse?

Pou. Étre dressé, être exercé, appris: קְנֵגֶל לֹא לְבָּדְּי Jér. 31. 18, comme un jeune taureau qui n'est pas dressé (qui est indompté); part.: מְלְבִּדִי שִׁירְבּיִרְ I Chr. 25. 7, des hommes exercés dans l'art de chanter; מְלְבִּדִי מְלְתְּכָּה Cant. 3. 8, des hommes expérimentés dans la guerre; מְבָּרֵי אֲלְבִיים בְּלְבִּירִם בְּלַבְּיִר וּשִׁלְבִיר מִלְנִירִם בּוֹ Is. 29. 13, une loi humaine (faite par les hommes), étudiée, apprise (non pas une loi divine, pratiquée spontanément).

(מה , למה , למה , למה , למה .

(מו v. מו) למו

316

למוֹאֵל et לְמוֹאֵל (dévoué à Dieu, ou élu de Dieu) n. pr., le roi Lamuel, Prov. 31. 1, 4; le roi Salomon (?).

למוך לפרי et אוף adj. (v. פרי פור לפרי Jér. 2. 24, un âne sauvage accoutumé au désert; לפרי Jér. 13. 23, vous qui avez appris, ou qui êtes accoutumés, à faire le mal; וְבֶל־בְּבֵיךְ Is. 54. 13, et tous tes enfants seront instruits (les disciples) de l'Eternel (seront des prophètes); בייון למביי וואר למביין למביים (seront des prophètes); בייון למביים וואר בייון למביים (seront des prophètes); וואר למביים וואר בייון למביים ו

177 n. pr. 1° Lamech, fils de Methusael, Gen. 4. 18. — 2° Lamech, fils de Methusalah et père de Noé, Gen.

5. 25.

(פן .v) למן.

עם א cause, parce que (v. מָשָׁן).

על א (de לאב avaler). Gorge, gosier: רְשִׁיבְּין שִּׁבְּין בְּלֹבֶּּךְ Prov. 23. 2, tu mets un couteau à ta gorge.

ביריי Se moquer. Hiph. part.: ביריי ביריי II Chr. 36. 16, mais ils se moquaient de ceux que Dieu leur envoyait.

לְצֵלְ Railler, rire de quelqu'un: לָצָר Is. 37. 22, la vierge fille de Sion s'est raillée de toi;

אַלְעֵג מְבוּא מַחְדְּכְּם Prov. 1. 26, je rirai lorsque viendra votre angoisse (malheur); לְעֵג לְרָשׁ חַרֵּף לֹטֵשׁר Prov. 17. 5, qui raille, méprise, le pauvre, offense son créateur.

Niph.: נְלְצֵנ לְשׁוֹן אֵין תְּרָטִין Is. 33. 19, qui balbutie seulement votre langue (v. קלג), ou dont le langage est bar-

bare et inintelligible.

Hiph. (le même que Kal): יְאָרֵדר דֵּבְּרֵדי Job 21. 3, et après que j'aurai parlé, tu te moqueras (si tu veux); Ps. 22. 8, tous ceux qui me voient se moquent de moi; avec בו בם II Chr. 30. 10, et ils les raillaient, les insultaient.

לעניקלָם Ps. 79. 4, (nous sommes devenus) un sujet de raillerie et de mépris pour ceux qui nous entourent; מַּבְּעָבְּיִם 123. 4, la raillerie des superbes, ou de ceux qui sont dans la prospérité; מַבְּעָבְ מְצָּבְיִם וֹלַעָּב מָבְּיִם 10sée 7. 16, cela est la cause de leur opprobre dans l'Égypte; מַבְּיִם Job 34. 7, (qui comme lui, Job) boit la raillerie comme de l'eau (qui dit aussi facilement des blasphèmes).

עצ adj. 1° Qui begaye, parle mal: ובלקנר שפח Is. 28. 11, (il parlera à ce peuple) par ceux qui bégayent de la lèvre, qui parlent mal, un langage barbare, c.-à-d. par des peuples barbares; ou : Dieu parlera par des prophètes que le peuple ne comprendra pas, ou ne voudra pas comprendre, comme s'ils parlaient mal, et une langue barbare. - 2º Railleur, moqueur: Ps. 35. 16, ceux qui raillent pour un gâteau ou pour de la nourriture, les parasites qui cherchent à plaire par leur raillerie en se moquant des ennemis de leur hôte; d'autres expliquent: pour qui la raillerie est une nourriture, une chose dont ils se repaissent (v. מִעֹיג).

ח. pr. m. I Chr. 4. 21.

7792 n. pr. m. 1° I Chr. 7. 26, — 2° 23. 7.

לעות (ע. משת).

על adj. ou part.: אָם Ps. 114. 2, du milieu d'un peuple qui parle une langue étrangère, ou d'un peuple barbare (de l'Égypte).

לאט Manger avec avidité. Kal inusité. Hiph.: הַלְּשִּׁבְּיִר נָא Gen. 25. 30, donne-moi à manger, je te prie (de ce mets).

לְעֵנָה Nom d'une plante amère ou vénéneuse, absinthe: שֹׁלֵיה מֹיָת שֹׁלָיָם Deut. 29. 17, une racine qui porte, produit, du poison et de l'absinthe (des pécheurs qui entralnent et séduisent les autres au péché); יִרְיַנִיּר Lam. 3. 15, il m'a enivré d'absinthe; אַבְּיִר בַּלְּבָיָה Prov. 5. 4, mais la fin en est amère comme l'absinthe.

י פוס לפוס אַגְרָא אַגְרָא Selon : לְּמֵּשׁם צָּצֶּרָא אַגְרָא Aboth, la récompense sera (selon) en proportion de la peine, du travail.

(v. mg). לפי

prophétesse Debora, Jug. 4. 4 (selon une tradition Barak, en effet les deux noms signifient flamme, éclair).

י לפיכה Pour cela, c'est pourquoi.

לפנים .Prép. Devant, etc. (v. קירם). De la לפני , adj. Antérieur: ראא הַתַּדְּיכָל לִפְנָי I Rois 6.47, c'était le temple antérieur, c.-à-d. la partie antérieure (opposé à l'intérieur, le sanctuaire).

ורלים Incliner, faire pencher: מַּלְּמִי עַמּוּדִי עַמּוּדִי Jug.16.29, Samson fit pencher les deux colonnes, ou les saisit pour les faire pencher, les faire tomber.

וְלַצִּים: Moquerie לְצֵיֹן תְּמָרֵהּ לָּתְּם Prov. 1. 22, (jusqu'à quand) les moqueurs se plairont-ils, trouveront-ils du plaisir, à la raillerie, à la moquerie? אַלְּצִיֹן לָצִיֹן 29.8, Is. 28. 14, le même que לַצִּים les moqueurs, les hommes frivoles, impies.

לְצֵילְ adj. Moqueur: לְצִיּה Osée 7. 5, (le roi) a offert la main aux moqueurs, il a pris part à leur libertinage.

ח בקום n. pr. Lakkum, ville de la tribu

de Nephthali, Jos. 19. 33.

קקח (הם Ez. 17. 5, fut. חבי, impér. רבל, plus frequem. אם, une fois חוף, inf. nipb, const. rig) Saisir, prendre, aller chercher, ôter, enlever, emporter, conquérir, gagner, conduire, offrir, recevoir, apprendre, agréer, écouter, se révolter : וָלָמָח גַּם מַצֵץ חַחַיִּים Gen. 3. 22, et qu'il (ne) prenne aussi (des fruits) de l'arbre de vie; יְשָׁלֵח בְּעֵּרוֹם יְפָחֵנִי Ps. 18. 17, il envoie (son secours) ou il tend (sa main) du haut du ciel, il me saisit; בַּצִּרצִיז ראָשֶׁר Ez. 8. 3, il me saisit par les boucles, les cheveux, de ma tête; avec le pronom pers. du datif : וַיִּקַח־לוֹ אַח־בָּל־אָלַה Gen. 15. 10, il prit (pour lui-meme), il alla se chercher, tous ces animaux, ou : il les apporta, les offrit à Dieu; ניקח־לו תוכש Job 2. 8, Job prit un tesson; לחם נשים Gen. 6. 2, ils prirent des femmes; לר לאשׁה לר לאשׁה Jug. 14. 2. prenez-la (donnez-la) moi pour femme;

ניַקרוּ אַיד־כָּל־רְיכָשׁ Gen. 14. 11, ils prirent, enlevèrent, toutes les richesses de l'ennemi; יי נחן ויי לקוז Job 1. 21, Dieu a donné et Dieu a ôté; אַר־בַּבֹרַתִר Gen. 27. 36, il לַקַח וְחִצַּח עַתָּח לָקַח בּרְבָּחִד avait enlevé mon droit d'ainesse, et voici qu'il vient de me dérober ma bénédiction (celle qui m'était destinée); ים משר השמה Ps. 31. 14, ils méditent, ils tachent, de m'ôter la vie; בַּקַּח רָשָׂרָאֵל אַר בּל־הַצְרִים הָאֵבֶּה Nomb. 21. 25, Israel conquit toutes ces villes; אמל אותרי Job 3. 6, que des ténèbres occupent (couvrent) cette nuit; מַח־יִּקְּדֶה לְבָּהְ 15.12, pourquoi ton cœur t'emporte-t-il, te laisses-tu entrainer par ton esprit? ילקה הששוח הכם Prov. 11. 30, le sage gagne les ames; ילה קחד לר Gen. 27.13, va me (le) chercher; בֵּר חַפְּרֵושׁ אֶל־וְבוּלוּ Job 38. 20, afin que tu le conduises en son lieu propre; ויִקחוּד־לִר תִרוּמַח Exod. 25. 2, qu'ils m'offrent des dons; אָמָרְתִּיּר לֶּקֶרְתִּיּר Nomb. 23. 20, vois, j'ai recu l'ordre, ou je me suis chargé, de bénir; פר רַקְחֵינִי Ps. 49. 16, car (Dieu) me recevra (sous sa protection); ימקח צוני Job 4, 12, mon oreille a saisi, a entendu; חַפָּלְתַר יָקָּה Ps. 6. 10, Dieu agréera ma prière; בני אס־מִקּח אַמֶּרָי Prov. 2. 1, mon fils, si tu reçois, écoute mes paroles; mpy Nomb. 18. 1, Korah s'est séparé (des autres), s'est révolté, ou : il fut entraîné, emporté, par son ambition (v. plus haut); selon d'autres, ellipse: il a cherché des hommes, des partisans.

Niph. pass.: וְאֵרוֹן אֱלְדִרִּם נְלְּקָח I Sam. 4. 11, l'arche de Dieu fut prise; וְחַלְּקָח Esth. 2. 16, Esther fut conduite (chez le roi); יְלְקָח נְלָּקְח Ez. 33. 6, celui-ci a été enlevé, tué, à cause de

ses péchés.

Pou.: ראַנידישׁ לְּקְתְּוּדְיּאָבּי Gen. 2. 23, car elle a été prise de l'homme; בַּיִּרְ בָּשָׁרִי עַרָּרְ בְּשָׁרִי Jér. 48. 46, car tes fils ont été emmenés en captivité.

Hoph.: מָלְם מָעָפָר יְתָּח Job 28. 2, le

fer est tiré de la terre.

Hithph.: ਜਗੁਲੇਸ਼ਲ ਦੇਸ਼੍ਰ Exod. 9. 24,

et un seu qui se répandait, ou qui se mélait (avec la grêle, v. Ez. 1. 4).

'P? (le savant ou l'agréable) n. pr. m. I Chr. 7. 19.

לקט Cueillir, recueillir, ramasser: בילְּלְטְׁשׁוֹשִׁיּנִים Cant. 6. 2, et pour cueillir des roses; יוֹילְ שְׁבְּי Exod. 16. 21, ils recueillaient (la manne); בְּבְּיִטְם אָבְיִים Gen. 31. 46, ramassez des pierres.

Pou.: ן נְאָהֶם תְּלְקְטוּ לְאָרֵד צֶּרֶד Is. 27. 12, et vous serez rassemblés un à un.

Hithph.: אל־יִּמְשָׁה Jug. 11.3, et (des gens vils) s'assemblèrent autour de Jephté.

לְקְטֵּ מְצִירְהְ: Glanure לְּקְטֵּ מְצִירְהְ: Lév. 19. 9, 23. 22, la glanure de la récolte (les épis qui restent à glaner).

בְּמְקוֹם אֲשֶׁר לָּמְקוּ חַבְּלְבִים : Lécher לָכְּקוּ בּמְקוֹם אֲשֶׁר לָמְקוּ בּמִת לָכְּקוּ I Rois 21. 19, au même lieu où les chiens ont léché le sang de Naboth, ils lécheront (aussi ton sang).

Pi.: תַּמְלַקְקִים בְּיָדֶם אַלֹּיפִינְם Jug. 7. 6, ceux qui (léchèrent) burent l'eau, la prenant avec la main et la portant à la bouche.

לְקְרָאת prép. Au-devant, etc. (v. II קרא).

לְלָשׁ Pi. Ex. unique : לְלָשׁׁיּ

Job 24. 6, ils récoltent tardivement la vigne par peur du méchant, ou : la vigne du méchant; selon d'autres שַּׁיִי est collect. et sujet : les méchants vendangent la vigne des autres, ou aussi : la vigne de violence, dont ils se sont emparés par violence (v. שַׁשָּׁ).

מוחלים שלות הלקש אות seconde herbe: בְּחְחַלֵּת עֲלֹה הַלְּלֶּהְ Amos. 7. 1, au commencement de la végétation du regain, car le regain poussait après que l'herbe avait été coupée pour le roi.

אלשר Ps. 32.4, ma sève, la force de mon corps, est changée, s'en va; selon d'autres, b est prép., et ישיל de ישט tout a changé, tourné à mon affliction, à ma désolation. — 2°: איסר Nomb. 11.8, un gâteau d'huile, petri avec de l'huile, arrosé d'huile.

לשון des deux genres (const. לשון, pl. הַלְשׁנִיר Langue, idiome : הַלְשׁנִיר הַיְבָּן Ps. 137. 6, que ma langue reste attachée à mon palais ; לֹא רַחֲרֶעְ־כֶּלֶב לָשׁׁוֹי Exod. 11.7, aucun chien ne remuera sa langue (n'aboiera); langue, parole : בל-תונים ותלשטח Is. 66. 18, tous les peuples et toutes les langues. les peuples de tout pays et de toute langue; אַלְשׁוֹן מְשִׂהִּים Dan. 1. 4. et la langue des Chaldeens; איש לְשׁוֹן Ps. 140. 12, un calomniateur; לבעל הַלשׁוּן Eccl. 10. 11, le calomniateur; selon d'autres : le conjurateur, magicien; לבר וְמַבֵּחוּ בְּלְשׁוֹן Jér. 18. 18, venez, frappons-le (avec les traits) de notre langue, déposons contre lui un faux témoignage; אַקְּיהָ יְשׁיִי לְשׁיִין Job 5. 21, tu seras couvert, protégé, contre le fléau de la langue, contre le mal que peut faire la mauvaise langue. — Des choses inanimées : אַני זָרָע Jos. 7. 2f, et une barre, un lingot d'or, ou : sceptre d'or; שלין אַשׁין Is. S. 24, la langue du feu, la flamme; אַלשוֹן הַיַּב Jos. 15. 5, de la langue de mer, et seul מְרַיּלְשׁׁן 45. 2, de la langue de mer; selon d'autres : du rocher.

לְשְׁכָּה (v. הְשָׁבָּה, pl. לְשְׁכָּה const. יִבְּיצִם לְשְׁכָּה (לִשְׁכָּה Lambre, salle; יִבְּיצִם לְשְׁכָּה Sam. 9. 22, il les mena dans la salle; יִבְּיצִם לְשְׁכָּה Jér. 36. 12, la chambre du secrétaire (dans le château du roi); très souvent des chambres qui étaient bâties autour du temple; בְּיבִיה בַּירִי בָּיר בַּירִי בַּיר בַּירוֹ בַּירוֹ אַבְּירִי בַּיר בַּירוֹ (chambres de la maison de notre Dieu; בְּירוֹ בָּירוֹ בַּירוֹ (chargés du soin) des chambres (et du trésor du temple).

ਹਾਂ ੇ m. Une des pierres du pectoral du grand prêtre (opale? ligure?), Exod. 28. 19.

סְלֶּיֶל n. pr. d'une ville de la tribu de Dan, appelée plus tard Dan, Jos. 19. 47.

לשל (derivant de לשל langue). Pi. ou Po. Galomnier: בְּלֵּוֹשְׁרָ בַּפֶּתֶר רֵצֵּדִר (pour בְּפֶּתֶר בַּפֶּתָר (pour מְלַפֵּק ou בְּלֵּוֹשֵׁן Ps. 101. 5, celui qui emploie sa langue en secret contre son prochain, qui le calomnie, qui en médit.

Hiph.: אַל־חַלְשֵׁן עֶבֶד אָל־אֲדֹעָ Prov. 30. 10, ne calomnie, ou n'accuse pas, l'esclave auprès de son maître.

בלרבש אָבְּח וְלִּשֶׁוֹ chald. Langue : בְּלרבשׁ אַבְּח וְלִשֶּׁוֹ Dan. 3. 29, (que tout homme) de quelque peuple, quelque nation ou de quelque langue qu'il puisse être; plur.: זְלִשְׁנֵיא 5. 19, et les langues, idiomes.

שָׁעֵע n. pr. Lesa, une ville aux limites de Chanaan, Gen. 10. 19.

קלְתָּהְ . Nom d'une mesure : וְלֶּתָהְּ Osée 3. 2, une mesure d'orge (la moitié d'un הֹמֵר).

לְחַע Kal inusité. Briser. Niph.: לְחַע Job 4. 10, et les dents des jeunes lions ont été brisées (ou de la rac. בָּחָיבּי.).

な

ים Préfixe pour מים ou סָר (v. חָסָ).

Prefixe pour זְפָ, prep. de (v. פָּן).

אָם chald. pron. Que? quoi? לְּכָּא דִּרִּדְּ בִּיִעְבְּדִּוּן Esdr. 6. 8, touchant ce que vous devez faire.

Diago m. Ex. unique: אָבֶסְיּחוּ Jér. 50. 26, ouvrez ses granges ou ses étables (v. אָבס); selon d'autres : ses portes.

וּבְּכֶּל־מְאֹדֶה : 1º Subst. m. Force מָאֹדְ Deut. 6. 5, (tu aimeras Dieu de tout ton cœur) et de toutes tes forces ; זּבְכֵּל־מָאֹרוֹ II Rois 23. 25, (le roi Josias est retourné à Dieu) de toute sa force; דַלאר ידע במש פאר Job 35. 15, (Dieu) ne connait pas, c.-a-d. ne punit pas avec force, avec sévérité, le grand nombre (des paroles criminelles), ou wing les crimes (v. פַשׁ); אַרַיִּהְ מְאַר וֹבְרַיִּהְ וֹשָׁ Is. 47. 9, א cause, ou malgré la force excessive de tes enchantements, ou : le grand nombre de tes enchantements. Dans ces deux exemples , פאר parait donc être subst.; selon d'autres, il serait adv. -2ºAdv. Très, fort, excessivement : בינים יָמָרו דִייא פָאֹר ; Gen. 1. 31, très bon פָּאֹר 12. 14, elle était très belle ; אָר מָאַר מָאַר 15.1, (ta récompense sera) très grande; יאיר מאר מאר (les eaux grossirent) prodigieusement; יָפְצָא פָאוֹד Ps. 46. 2, (Dieu) est (un secours) très prêt, toujours prêt, ou : toujours prêt (à nous secourir); מרד קאר I Sam. 20. 19, tu descendras beaucoup, ou promptement; קאר קאר Gen. 17. 2, prodigieusement, jusqu'a l'infini; ער קאר 27. 33, excessivement; אל-מעובוי ער קאר Ps. 119. 8, ne m'abandonne pas entièrement, toujours; אל-מעובר בי ער עול Is. 64. 8, o Eternel! n'entre pas trop en colère; אר בי ער עול II Chr. 16. 14, prodigieusement.

קאָם f. (const. אָם, duel מָאָה, plur. מאיזי (מאות). Cent; avant le subst. : מאודי מיאורים). Gen. 17. 17, et rog reg 25. 7, cent ans: rarement après le subst.: רְצוֹנְיִם אים II Chr. 3. 16, cent grenades; שישים מַירִי הַשָּאוֹת ; Exod. 14. 6, six cents (cheth. מְבֵּארוֹת) II Rois 11. 9, 10. 15, les chefs sur cent, les centeniers; במבות בסיל פאח Prov. 17.10, que frapper l'insensé de cent (sous-entendu) coups; לפוח רל מצח בב Eccl. 8. 12, (le pécheur) qui fait le mal cent fois, ou pendant cent ans; אַפָּאַר רַאָפָאַ Neh. 5. 11, et le cent, c.-à-d. la quantité d'argent; selon d'autres : le centième de l'argent prêté (intérêt qu'on payait par mois).

קאָת chald. Cent : קאָת וְנֶּשְׂרָין Dan. 6. 2, cent vingt; דְּכְרִין פָאתִין Esdr. 6. 17, deux cents béliers.

סְאַנִיִּים m. pl. (rac. אָשָּיִים). Désirs : פּאַנִיִּי רָשָׁיבּ פּאַנִייִּ רְשָׁיבּ Ps. 140. 9, les désirs, les vues, de l'impie.

DIND et DIND m. (v. סים). Défaut, crime: מין בְּרֶם בְּלְּרְטָאוּם Dan. 1. 4, en qui il n'y eût aucun défaut; בְּבֶם דְּבֶּם Job 31. 7, et (si) une souillure s'est attachée à mes mains, si j'ai com mis quelque crime.

קאוקה Quelque chose, quoi que ce soit: אַנְבְּי מְאַנְסְה Nomb. 22.38, pourrai-je dire quoi que ce soit! אָנְי מְאַנְסְה Deut. 24.10, un prêt quelconque; avec une négation: אַנְרְ מָאַנְסְה I Rois 18.43, il n'y a rien;

Gen. 39. 23, (le gouverneur de la prison) ne (veillait) à rien, à quoi que ce fût; adv.: אים אַל־יִנִע מְאִיסָּת I Sam. 21, 3, que personne ne sache en aucune manière.

קאורה בְּשִּינֵית צִּמְשׁינִי f. Ex. unique : קאורה Is. 11. 8, l'œil, la prunelle, du basilic; ou : l'ouverture de sa caverne, par où entre la lumière; ou : la caverne même, comme בַּשְׁרָם.

במאונים m. duel (rac. אָדוֹרָ. Balance, forme duel des deux plateaux : בְּמִלְּיִתְּ בְּמֹלִיתְ Ps. 62. 10, ils montent, ils ne pesent rien, dans la balance; בְּדֶּם בְּעָלִיתְ Lév. 19. 36, une balance juste; בְּיִלִים Prov. 11. 1, une balance trompeuse, fausse.

מאוניא chald. Balance : אָקלּ מְּקרּלְּהָא Dan. B. 27, thecel (signific) tu as été pesé dans la balance.

מָאִיוֹת (צָאָת .). מַאיוֹת

אַכָל m. (rac. אָבֵל Nourriture, vivres: אָבֶר אַטֶּר יַאָבֶל אַטֶּר הַפָּל Gen. 6. 21, de toute nourriture, qui se peut manger; אָבֶר וֹח מַאָּבְל וֹח וֹר II Chr. 11. 11, et des magasins de vivres; אַבֶּל בַּאָבֶר אַבָּל Lév. 19. 23, arbre fruitier; אַבָּל בַּאָבֶר Ps. 44. 12, comme des brebis qu'on mène à la boucherie, exact. qui servent de nourriture.

מַאַכֹּלְתָ f. (rac. אָבֶּלּ). Pâture : הּגָּבֹעּ שׁבָּ Is. 9. 4, 18, la pâture, la proie, du feu.

רְּלֶּכְלָּהְ f. (rac. אָבֶּלּ). Couteau : מְּבָּלֵּהְ רְיִבְּיִבְּיִהְ Gen. 22. 10, il prit le couteau ; מְּבָּלְּהִיהְ מְהַיְּלְּתְּהִי Prov. 30. 14, et ses dents sont des couteaux.

שְׁמַצְּים m. pl. (rac. אָמַץ). Forces, moyens; יְכֹל מָאָמַצִּי־כֹּה Job 36. 19, ni toutes les ressources, tous les moyens, de la force.

קּמְר m. (rac. אָמָר). Parole, ordre, commandement: מַאָמָר Esth. 1. 15, l'ordre du roi; בּבְּלָהְ Aboth, le monde a été créé par dix paroles, ou par dix ordres.

רשאט chald. Parole, ordre : אַטְאָטָר Dan. 4. 14, et d'après l'ordre des saints.

אָרְטְ m. chald. Vase, seulem. plur.: אָרָאָ m. chald. Vase, seulem. plur.: אַלְּהָא Esdr. 5. 14, les vases du temple; אָאנָיָא דְּרַבְּרִּת־אָלְּתָּא Dan. 5. 2, les vases d'or et d'argent.

אָבֶּי, הַּאָבָּי, fut. (מָאֵבָּי, הַּנְאַבְּי). No pas vouloir, refuser: אָבָּי, fut. אָבָין). No pas vouloir, refuser: אַבּיבָּי אַנּין בּינְיבָּי Nomb. 22. 14, Balaam n'a pas voulu venir avec nous; בּיבָּישׁיִרוֹ מַעֲּיבִי לַּעֲשׁיִרוֹ מִיבְּינִי Prov. 21. 7, ils n'ont pas voulu agir selon la justice; יִבְּיבָּיִן Gen. 39. 8, (Joseph) refusa et dit.

אָבֶּים (verbe). Refusant: יְאָפּריְטָאֵן אָרָה לְשֵׁלֵּוּ Exod. 7. 27, si tu refuses de (les) laisser partir.

מַלֵּה adj. Résistant opiniatrément, refusant: דַּמַשְּׁלָּה לִשְׁלֵבְ שִׁרִּדְּבָר Jér. 13. 10, qui refusent d'écouter mes paroles.

18, (si) le fléau qui méprise (frappe) tout ne sert à rien, ou : si la tribu (de Benjamin ou de Juda) qui méprise tout cessera d'exister; avec בי ביי (la dernier א en plus) Osée 4.6, ainsi je te rejette, je ne souffre pas que tu exerces mon sacerdoce.

הַאָּטְ m. (rac. הַשָּׁאָ cuire): איז השָּאָם Lév. 2. 4, ce qui est cuit au four.

ירָשֶׁם מַאָמֵל (rac. אָפֶל): ירָשָׁם מַאָמֵל Jos. 24.7, il mit des ténèbres (entre vous et les Égyptiens).

אַרְעָמָאפַלְיָה: (אַפָּל (rac. אָמָל): אַרְעָמָאפַלְיָה: 2. 31, un pays de ténèbres de Dieu; מאַפּל־יִה de ténèbres épaisses (comme בּרְרֵי אֵל de hautes montagnes); selon d'autres: une terre tardive dont les fruits ne múrissent pas (v. אַמִּילִית).

קאר Kal inusité. Hiph.: סלון מְּמְאֵרוּ Ez. 28. 24, une épine qui blesse, qui pique; אַרְעֵּח מְמְאָרִתּ Lév. 13. 51, une lèpre douloureuse, ou une lèpre qui ronge; d'autres traduisent: une lèpre invétérée.

בּיבֶּים m. (rac. בְּאָרָה). Embuscade: Jos. 8. 9, ils allèrent au lieu où ils devaient se mettre en embuscade; חַמַב אֶּדְהַתְּשָּׁאָרָב II Chr. 13.13, (Jarobeam) ordonna à l'embuscade de tourner.

קאָרָה (rac. אָרָר. Malédiction : יְּאָרָה רָי בְּבֵּית רָשְׁרָּ Prov. 3. 33, la malédiction de Dieu est dans la maison de l'impie; pl.: רב־מְאֵרוֹת Prov. 28. 27, beaucoup de malédictions. מאָת (v. זְטְ à la fin).

קבְרְלוֹת adj. f. pl. (rac. בְּרָלוֹת Geparées: הָבְּרָלוֹת Jos. 16. 9, et les villes séparées (du milieu de l'héritage de Manassé et données à Ephraim).

קבוּכָה f. (rac. מוּק.). Trouble, consternation: אַרְהָה הְחָיָת פְּבוּכְּהָם Mich.7.4, alors aura lieu leur consternation; וּכְבוּגִּה Is. 22. 5, (un jour de confusion) et de consternation.

לְבֵל m. (rac. נְבֵל ou נְבֵל). Inondation, déluge: אָרֵר רָבְּל Gen. 11. 10, deux ans après le déluge; רֵי לַשָּׁבוּל Ps. 29. 10, l'Éternel a présidé au déluge (pour punir les coupables et sauver les innocents).

לַלְּוִים תַּדְּכוֹנִים: (פּגּן. rac. לְלְוִים תַּדְּכוֹנִים: (keri הַּבְּבִינִים) II Chr. 35.3, aux Lévites qui éclairaient, instruisaient (tout Israel).

בוֹלְחָבוֹיִם f. (rac. בּמבוֹים). L'action de fouler aux pieds, destruction: איני מינים מינים מינים מינים מינים מינים מינים מינים מינים וויים וויים וויים וויים מינים מינים וויים מינים מינים

שְבּוּעֵּד ה. (rac. נְבֶּע). Source : מָבֶּע Is. 35. 7, 49. 10, des fontaines, des sources d'eau; הְשָּׁבֶּע בָּר בָּר עַל־רַאָּבּעיַ Eccl. 12. 6, et (avant que) la cruche

se brise sur la fontaine (paraboliquement, avant que la bile soit corrompue à sa source, le foie).

קבוקה (rac. בַּמְק מְט אַ Solitude, désert: אָבְּיקָה אָבְּיּקָה Nah. 2.10, (Ninive est) un endroit vide, une solitude, un désert (ou elle est pillée, dévastée).

קבְחוֹר m. (rac. בְּחֵר). Ge qui est choisi, élu, le meilleur: רְבָל־בִּיר מְבְחוֹר II Rois 3. 19, les villes les meilleures, les plus importantes; בְּרְשָׁיר 19. 23, les plus beaux, les plus grands, de ses sapins ou cyprès.

קרְרֵיני m. Même signif.: בְּבְּרֵיני Gen. 23. 6, dans (le plus choisi), le plus beau, de nos sépulcres; בְּבְּרֵיר קבְרֵיר Is. 22. 7, tes plus belles vallées; après un autre subst.: יְבָם בְּבְּרֶיִרי Dan. 11. 15, les plus vaillants d'entre ses troupes.

קבְּחֶר (l'élu) n. pr. m. I Chr.11.38.

בּשְׁבֶּטְ m. (rac. בּשְׁבָּי). Espérance: בּשְׁבָּים Is. 20. 5, (ils rougiront d'avoir fait) de l'Éthiopie leur espérance (l'objet de leur espérance); שְּבֶּים הֹי הַיִּהְיִּה 20. 6, vois ainsi (il arrive) à l'objet de notre espérance.

קרֶּטְּשׁ m. Espérance : מָּרְבָּישׁ מֶבְּבָּשׁ Zach. 9. 5, car toute son espérance a été trompée.

אַנְטָא m. (rac. אָבֶּבֶּ): מָבְטָא Nomb. 30. 7, 9, la parole, promesse, prononcée par ses lèvres.

תְּבְשָׁהָי m. (rac. הַשָּבָ, avec suff. אָפְבְשָׁהְי pl. Espérance, confiance, sécurité: מְבְשָׁהָי Prov. 22. 19, de mettre ta confiance dans l'Éternel; אָבְיבָיהְר בְּבְּעַהְר Ps. 65. 6, (Dieu) l'espérance (des habitants) de toutes les extrémités de la terre; יַּיבָיבְי בַּעְבִי־אָרֶי Ps. 65. 6, (Dieu) l'espérance (des habitants) de toutes les extrémités de la terre; יַּיבְיבִי Job 18. 14, l'appui sera arraché de sa tente (îl n'y aura plus de sécurité dans sa maison, ou: toutes les choses dans lesquelles il mettait sa confiance seront arrachées); בּיִבְיבִי בִּיבְיבִי וּבְּבִי וּבִּיבְיבִי וּבִּיבִי בַּבְּיבִי וּבִּיבִי וּבּבְּבִי וּבִּיבִי וּבִּי וּבִּיבִי וּבְּיבִי וּבְּיבִי וּבִּיי וּבִּי וּבִּיבִי וּבִּיי וּבִּי וּבִּיי וּבִּי וּבִּיבִי וּבִּיי וּבִּי וּבִיי וּבִּיי וּבְּיבִי וּבְּיי וּבְּיבִי וּבִיי וּבִּיי וּבִיי וּבְּיי וּבְּיבִי וּבְייִי וּבְּיי וּבִּיי וּבִּיי וּבִּי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבִּיי וּבִּי וּבְייִי וּבְּיי וּבְּייִי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי בִּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְיי וּבְּיי בּיי וּבְּיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְּיי וּבְיי וּבְיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְיי וּבְיי וּבְייי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְייי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְייי וּבְיי וּבִּיי וּבְיי וּבּי וּבְּיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבּי וּבְּיי וּבּי וּבִּיי וּבִי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבּי וּבְיי וּבּי בְּיי וּבְיי וּבְיי וּבּי וּבְיי בְּיי בְּייבִי וּבִּי בִּיי וּבְיי בִּי וּבּי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי ב

הקטָהָה m. Confiance (v. Prov. 21.

21): מְּבְטֶּחָם Jér. 48. 13, objet de leur confiance.

מג

קבלינית (rac. בֶּלָּג). Ex. unique: לְּבָלִי רָים, (rac. בְּלִינִית עֲלֵי יְנִין Jér. 8.18, (je cherche) un soulagement, une consolation dans ma douleur; selon d'autres, part. irrég. (de בְּלֵי Hiph.): on veut me consoler dans ma douleur (mais, etc.).

קרְנָה m. (rac. בְּבֶּי). Construction: בְּבֶּי Ez.40.2, comme la construction d'une ville, ou comme une ville déja bâtie.

יסְבְּנֵי n. pr. m. II Sam. 23. 27.

יםְבְּעָר m. (rac. פָּצֵר ח. pl. מְבָצָר, une fois המבערים). Fortification, forteresse: וֹפְתַּצֶר מְשִׁנָב חֹפֹּחֵיהְ Is. 25. 12, (la fortification, l'élévation, de tes murs) tes murs forts et hauts; וַנְשֶׁבֶּר מָבָצֶר מַנָּאָרָים 17. 3, la forteresse d'Ephraim sera ôtée, détruite; יַּהֶר מְּבָצֵר Nomb. 32.36, des villes fortes : au plur .: עָרֵי מְבְצָּוֶיהָ עיר מבצרות Jér.8.17, tes villes fortes, et עיר מבצרות Dan. 11. 13 (le second seulement au pluriel), les villes les plus fortes. -Au fig.: בחון נחחיה בקפי סבצר Jer. 6. 27, je t'ai établi pour être explorateur dans mon peuple et comme une forteresse, c.-à-d. tu n'auras à craindre personne; ou פָּבְּוֹין synonyme de יָּבְּצָר: je t'ai placé comme une tour, une forteresse; d'autres traduisent זות : un élu.

קבְּיִר n. pr. Mebsar, un des princes des Iduméens, Gen. 36. 42.

קבְרָח m. (rac. בְּרָח, Ex. unique: בְּרָח, Ez. 17. 21, et tous ses fugitifs ou fuyards.

Dṛṇṇ (parfum) n. pr. 1º Mebsam, fils d'Ismael, Gen. 25. 13. — 2º Mebsam, fils de Salum, I Chr. 4. 25.

קְּלְשִׁים m. pl. (rac. שוֹשׁ פֿוּרפ honteux): peut. 25. 41, et si elle le prend par les parties honteuses.

רוֹלְשְׁלוֹת f. pl. (rac. שְׁשָׁלִי). Foyers: אָבֶשְׁלוֹת הַשְׁבֶּי הוֹאשְׁבָיף Ez. 46. 23, et des foyers étaient bâtis (pour faire cuire les sacrifices).

אָם m.: אַב־מָג Jér. 39. 3, chef des

. 300

mages ou des magiciens à Babylone; selon d'autres, nom propre, Rab-mag.

חבביש n. pr. d'un homme ou d'un endroit, Esdr. 2. 30.

בְּבֶּל f. pl. (rac. נְבָבל). Cordons: בְּבָּל f. pl. (rac. נְבָבל). Cordons: בְּבָּל מִנְבָּלְחֹ מִנְבָּלְחֹ מִנְבָּל Exod. 28. 14, tu feras (les chaînes de l'éphod enlacées) comme des cordons; selon d'autres: terminant l'éphod, c.-à-d. attachées à ses bouts.

קּבֶּע f. (rac. נְּבָע). Tiare (de sa forme ronde et haute): אַנְּטְרוּ הַשְּׁטְּח לֶּחָם Exod. 28. 40, tu feras (pour l'usage des prêtres) des tiares.

קנהון et מְנְהוֹן n. pr. Megiddo (mageddo), villé de la tribu de Manassé, Jos. 17. 11; מֵי מְנְהוֹ Jug. 5. 19, les eaux de Megiddo (le torrent de Cison); בְּבְּקְעֵּח מְנְהוֹן Zach.12.11, dans la vallée de Megiddon.

תְּרְּוֹל et מְנְרּוֹל n. pr. Megdol, ville en Egypte, Jér. 44. 1, 46. 14; Ez. 29. 10; Exod. 14. 2.

קרול מנרול מלפו m.: מְלְרוֹל (keri adj. מְלְרוֹל part. cheth.) Il Sam. 22. 51, (Dieu) grand, qui signale sa grandeur par le secours qu'il accorde à son roi (au roi qu'il a élu, David).

שְנְּדִיאֵל (don de Dieu) n. pr. Magdiel, un des princes des Iduméens, Gen. 36. 43.

 une forte tour (une citadelle); מְבְּבְּיֵלִים II Rois 17.9, depuis la tour des gardes (donjon); au fig.: בְּיִבְּלִים Is. 30. 25, quand les grands, les princes, tomberont; מְנְבֶּלִים Néh. 8. 4, une estrade de bois; מְנְבְּלִים Néh. 8. 4, une estrade de bois; מְנְבְּלִים Cant. 5. 13, (ses joues sont comme) des tours, ou des parterres de plantes qui répandent le parfum (parce qu'elles sont plus élevées au milieu); d'autres traduisent : comme les fleurs ou les boutons des plantes qui embaument.

On trouve ce mot dans plusieurs noms propres de ville: אַבְּבֶּל-אַבְּ (tour de Dieu) ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 38; אַבְּבֶּל-אַבְּ ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 37; מְבָּבֶּל-אַבְּ (tour du troupeau) endroit près de Bethlehem, Gen. 35. 21; au fig.: אַבָּרְר בְּבָּבֶּל-אַבָּר Mich. 4. 8, et toi, tour de troupeau, Jérusalem, où toute la nation se rassemble; selon d'autres: David et sa race.

n. pr. 1° Magog, fils de Japheth, Gen. 10. 2. — 2° Nom d'un peuple et d'un pays situé tout au nord (voir les chap. 38 et 39 du prophète Ezéchiel).

קנורים. (de אור קינורים. קינורים. בארים. האור שינורים. Demeure, sejour: פיריפיה בקינות Ps. 55. 16, car la méchanceté et dans leur demeure; au plur.: אֶרֶץ מְּגָרֶיף Gen. 17. 8, le pays de ton sejour (que tu habites maintenant comme étranger); אְבֶרִיף Ps. 119. 54, dans la maison de

mon pèlerinage, de mon exil; מְבֵּיךְ מְּבֵיךְ Gen. 47. 9, les jours de mes années de pèlerinage (sur cette terre, c.-à-d. les jours de ma vie); בַּבְּרָרָ Lam. 2. 22, ceux qui demeurent autour de moi; selon d'autres : mes terreurs (v. מְבֹּרִר).

קנוֹרָה f. Crainte, épouvante : מְנוֹרָה ישָׁכ הָיא הְבּוֹאָשׁר Prov. 10. 24, l'épouvante du méchant, ce qu'il craint, lui arrivera.

וקר לְרָהָם אָבָרָא לְרָם A° Crainte: הְּבָרָא לְרָם אָבָרָא לְרָם Is. 66. 4, et ce qu'ils craignent, je le ferai venir sur eux; יְּמָבֶּלְיבָּרְיִתְּיִבְּיִבְּיִרְ רַּאָבְּלְיבָּרְיִתְּיִבְּיִבְּיִרְ רַּאָבְּלְיבָּרְ Ps. 34. 8, il m'a délivré de toutes mes craintes. — 2° De מו assembler, l'endroit où on serre les grains, grenier: מְנָבֶע בַּבְּגַּרְיָת Agg. 2. 19, est-ce qu'il y a encore des grains au grenier?

לְנֵוְרָה f. (rac. יְּנֵיֵר Cognée: בְּבֶּבְּנְרִוֹת וּגַרְנָל Il Sam. 12. 31, et avec des co-gnées de fer.

לְבָּל m. (rac. לְבָל). Faucille: אָרָאָם מַבָּל Jer. 80. 16, et celui qui tient la faucille; אָלְחִי בְּיָל Joel 4. 13, mettez la faucille (dans le blé).

קנמה f. Douteux. Ex. unique: מְנַמָּח Hab. 1. 9, l'aspect de leur visage est dur, rude comme le vent de l'est; selon d'autres, foule, quantité: tous leurs visages regardent en avant (pour se précipiter sur l'ennemi).

לְבֶּיךְ (Kal inusité) Pi. Donner, livrer: אָבֶירְהְ בְּיִרְהְּ בִּיִרְהְּ בְּיִרְהְּ בִּיִרְהְ בְּיִרְהְּ בִּיִרְהְ בְּיִרְהְ בְּיִרְהְ בְּיִרְהְ בְּיִרְהְ בְּיִרְהְ בְּיִרְהְ בְּיִרְהְ בְּיִרְהְ Prov. 4. 9, elle t'ornera d'une couronne éclatante (exact. elle te donnera une couronne, etc.); osée 11. 8, (comment) te livrerai-je, o Israel, (à tes ennemis)?

des deux genres (avec suff. מָּנְהָיּ,

pl. אינים et une fois אינים, רמכ. אינים protéger). Bouclier: אינים Jug. 8. 8, on ne voyait pas de houclier; אַנָּיִר שֵׁלְּבְּיִר פָּבְּרְ אַלְּרִים Prov. 6. 11, comme un homme armé, un brigand; שֵּלְרִים Ps. 7. 11, mon bouclier (mon secours) est en Dieu; (Dieu dit à Abraham): אָנִיר שָנֵן (Dieu dit à Abraham); אָנִיר שָנֵן Ps. 47. 10, les boucliers de la terre, les puissants, les princes.

קבון ל. (de אָבָּן ou de מְבָּרָן). Ce qui couvre : בַּבְּרַבְּבָּן מְבָּן בְּחָבָּן Lament. 3. 65, donne-leur ce qui couvre le cœur, c'est-à-dire le chagrin, la souffrance ou l'obstination (dont le cœur s'arme comme d'un bouclier), livre-les à leur obstination.

רָאָטְרָת f. (rac. נְּצֵע). Malédiction: בְּאַת־חַּבְּנְעֶרֶת tion, la ruine; selon d'autres: l'inquiétude.

רְנֵם פָּגָם הְּרוֹלֶה הְיְהָה. Plaie, défaite, carnage, peste: הַיְּהָי הְיִהָּה הָרוֹלֶה הַנְּם פָּגָם הְנָם בְּבָּח בְּרוֹלֶה הִיְרָתוּ I Sam. 4. 17, et il y eut aussi un grand carnage; אֵיִי שׁלֵּח אָח־כֶּל־מַגַּמֹתְי Exod. 9. 14, je fais fondre toutes mes plaies (sur ton cœur); וְהַבְּבָּהְה נְעָבְּרָה Nomb. 17. 15, la peste s'était arrêtée, avait cessé.

תְפִּיעשׁ n. pr. m. Neh. 10. 21.

קביר Jeter, livrer. Kal, seulem. part. pass., selon quelques-uns: מְצִּירֶר אַל־חֶיָב Ez. 21. 17, ils sont jetés, livrés à l'épée (v. le même exemple à מָצִיר מְנַרְיִּה Pi.: יְבִּקְאוֹר Ps. 89. 45, tu as renversé son trône à terre.

רְבְּוֶר כְּל־בְּלֶךְ וְצֵם chald. Renverser: רְבְּוֶר כְּל־בְּלְרְ וְצֵם Esdr. 6. 12, il renversera tout roi et tout peuple (qui, etc.).

קברה ליבר (נבר). Scie: רְּיָטֶׁם הַשְּנֵרְח II Sam. 12. 31, il les mit sous la scie (les coupa, tua, avec des scies); I Chr. 20, 3, on lit dans la même phrase: מַנְּיָבְיּה et הַבְּשְׁבֵרְה , le second, au plur., doit donc signifier un autre instrument: haches ou cognées.

מְרְרוֹן n. pr. Migron, ville de la tribu de Benjamin, I Sam. 14. 2.

קנְרְעוֹת f. pl. (rac. קַּרָע), t. d'archit.: Diminution, retraite: מָנְרְעוֹת נַחְן לַבִּיִח נְחָן לַבִּיח נַחְן לַבִּיח נַחְן לַבִּיח I Rois 6. 6, il a fait des diminutions, des retraites, (dans le mur) tout autour du temple.

קנרפה (נְרָה (rac. קַּרְהַה). Motte de terre: מַנְרְפְּהָה שור פְּגְרִפֹּיִתְם Joel 1.17, (les graines pourrissent) sous leurs mottes (sous la terre qui les couvre); selon d'autres: (les tonneaux de vin) sèchent sous leurs bondons; en tout cas, ces mots décrivent une grande sécheresse.

תורש m. (rac. מורש). 1° Subst. pour inf. Action de chasser : לְּפֶעָן מְנְרָשָׁה לָבָו Ez. 36. 5, pour chasser les habitants du pays, et pour le piller, ravager. -2º Les champs, paturages et villages autour d'une ville, banlieue (parce qu'on y envoie le bétail, ou parce que ces endroits sont hors de la ville ?); אַנָּיָה י מְּרָשׁ פַרְיוֵם Lév. 25. 34, le champ dans la banlieue, le district de leurs villes; וּמְגַרְשִׁיתֵם יִדְיוּ לְבָהֵמְחָם Nomb. 35. 3, et les alentours des villes seront pour leurs troupeaux ; תַּבְרוֹן וָאֵת־מְנְרָשֵׁיתוּ Jos. 21. 14, Hébron et ses alentours, et ses faubourgs ; בַּעָרֵי מְגְרָשֵׁיהָם I Chr. 13. 2, (les prêtres et lévites qui demeurent) dans les villes et banlieues qui leur ont été assignées; אָנָה מִנְרָשׁ לּוּ Ez. 45. 2, et cinquante coudées (tout autour) formeront une place libre autour (de cet édifice); une fois le plur, en mi-: ירעשו מגרשות Ez. 27. 28, tous les alentours de la ville trembleront.

part de ta mesure, le partage qui t'est destiné par moi.

קבר chald. (rac. קבח). Autel: בלי הקבור Esdr.7. 17, (pour les offrir) sur l'autel.

קרְבָּר m. (rac. קּבְּר). 1º Prairie, påturage: וינהג אַח־הַשאון אַתַר הַשְּּוּדְבָּר Exod. 3. 1, il mena le troupeau au pâturage, ou au fond du désert (v. 2º); אויינמא נאוויז פרבר Ps. 65. 13, (les pluies) tomberont sur les meilleurs pâturages, ou sur les paturages du désert, des endroits déserts; ואָשׁ אָכְלָח שִוֹח חַמְּדְבָּר Joel 1.20, et le feu a dévoré la beauté des prairies (leur verdure), ou rise la demeure des troupeaux et des patres (v. nw). - 2ºDésert: מְדְבֶּר לְבַּרְמֵל Is. 32.15, (alors) le désert sera changé en un champ cultivé, plein de fruits et d'arbres; מָּדְעֵּר ਸ਼ਰੂਰੂ Joel 2. 3, un désert d'une grande sterilité, désert affreux ; קשְּרָבֶּר seul, le désert de l'Arabie, dont des parties sont : מִדְבֵּר סִרן, מָארָן, פונ. — Au fig.: יַשִּׁמְתִּיתָ כַּבְּּרָבָּר Osée 2. 8, je rendrai (cette femme) pareille à un désert (je lui ôterai tout) ; אַליִשְרָאֵל fir. 2. 31, suis-je devenu un désert pour Israel? (suis-je stérile pour eux, ne puis-je plus les secourir?). — 3° Action de parler, le parler (v. וּפָבַר : יּפְרָבֶּר באות Cant. 4. 3, ton parler est agréable, ou (l'organe de la parole) ta bouche est belle.

קימר (מְּהֹתָּם, מַהֹּתָּם, 3° pers. יוֹחָם, inf. יוֹטָר, fut. יוֹסָה, Mesurer: רַנְּסֶר אָתר Ez. 40. 5, il mesura la largeur de la muraille; שְׁלֵּדְר אָתר בַּינְּכֶּרְ לֵּמִר מַבְּרְרָוּשׁלֵם: Zach. 2. 6, pour mesurer Jérusalem; בּעִּמָר בָּעִבְּר בָּעַמָר בַּעַמָּר בָּעַמָר בָּעַמָּר בָּעַמָּר בָּעַמָּר (la manne) avec l'omer (le gomor), ou à la mesure de l'omer; בּעַלְּהָר מְעָלֶּהְר (la manne) avec l'omer (le gomor). Is. 65. 7, je mesurerai leurs actions (dans leur sein), c.-à-d. je leur donnerai une peine proportionnée à leurs péchés.

Niph. pass.: וְלֹא יְמֵּר חוֹל חִים Jér. 33. 22, et (comme) le sable de la mer ne peut être mesuré; אַם־יִּצְּהָּוּ שְׁמֵיִם 31. 37, si on peut mesurer le ciel.

Pi. Mesurer : נְמַהְּדֵם בַּחֶבֶל II Sam.

8. 2, il les mesura avec une corde; אָבָּיִים אָבִּייִן אָבָּיִים אָבִייִן אַבְּיִים אַבְּיִם אַבְּיִים אַבְּיִים אַבְּיִם אַבְּיִים אַבְּיִם אַבְּיִם אַבְיִם אַבְים אַבְיִם אַבְים אַבְּים אַבְים אַבְים אַבְים אַבְים אַבְּים אַבְים אַבְּים אַבְים אַבְּים אַבְים אַבְּים אַבְים אַבְּים אַבְים אַבְים אַבְּים אַבְים אַבְּים אָבְים אַבְיבְים אַבְיבְים אַבְּים אַבְים אַבְּים אַבְּים אַבְיבְּים אַבְּים אַבְּים אַבְּים אַבְּים אַבְּים אַבְּים אַבְּים אַבְּים אָבְים אָבְּים אָבְּים אָבְים אָבְים אָבְּים אָבְּים אָבְים אָבְּים אָבְּים אָבְּים אַבְּיבּים אָבְּיבּים אַבְּיבּים אָבְיבּים אַבְּיבּים אַבְּיבּים אַבְּיבּים אַבְּיבּים אַבְּיבּים אַבְּיבְּים אָבְּיבְּים אַבְּיבּים אָבְיבְּים אַבְּיבְּים אָבְיבְּים אָבְיבְּים אַבְּיבְים אַבְּיבּים אַבְּיבְיבְּיבְּים אַבְיבְּיבְים אַבְּיבְים אַבְּיבּים אַבְּיבְים אַבְּיבּים אַבְּיבְּיבְים אַ

Hithp: צְּחְמֹרֵד בַּלִּרְתֵילֶּד I Rois 17.21, il s'étendit sur l'enfant (se mesurant d'après l'enfant, se plaçant de manière que les diverses parties de son corps touchassent celles de l'enfant).

קרי (יְבֵר m. (rac. יְבֶרֶב;): אַסְבֵּד־עֶּרֶב Job 7. 4, (quand sera) la fuite du soir, quand cessera la nuit (selon d'autres, verbe, v. קרַב Pi.).

קרה f. (rac. סָּדָד). 1º Mesure : חַיָּסְ בחר לבליחיריטת Exod. 26. 2, une même mesure pour tous les rideaux ; חַבֶּל פַּדָּח Zach. 2. 5, un cordeau pour mesurer; កិច្ចឃុំធ្មា កក្មធ្មា Lev. 19. 35, (ne trompez ni) en mesure, ni en poids. -2º Grande mesure, longueur : איש מָהָה I Chr. 11. 23, un homme de haute taille; au plur.: אַנְשֵׁר מְדָּהו Is. 45. 14, et אַנְשֵׁי פְּרּוֹח Nomb. 13. 32, des hommes d'une haute taille; mine ma Jer. 22. 14, une grande, vaste, maison. -3° Vetement (v. מר שלה "1°). — 4° לְּכְהַח תַּשֶּלֶהְ Néh. 5. 4, pour les tributs du roi (v. mode, système פְּבֶּח תַבְּרֹן"; "mode, système de justice; פְּהַח תְרָחֵמִים mode , système de miséricorde.

קרה chald. f. Tribut (qui est mesuré, fixé, à chaque citoyen, v. קרד בלי תולף: Esdr. 4. 20, des tributs, des tailles et le droit de péage, const. שניה 6. 8; on lit הייף au lieu de הייף Esdr. 4. 13.

לְּרָתֵּבְּה (ע. בְּרָתֵבְּה Aimant l'or: מְרָתֵבְּת Is. 14. 4, (comme) elle reste tranquille, (comme) elle chôme, elle qui aimait tant l'or, Babylone, qui

rendait tant de pays tributaires, ou: Babylone si riche d'or; d'autres lisent הַבְּבַיְבָּ l'oppresseur, la superbe (v. בַּרָבּ

מַרְתָּה m. Habit, seulem. plur.: נִיכְרֹח בּתְינֶים בְּתְינִים בְּתִינִים בְּתִינִים בְּתִינִים בְּתִינִים בְּתִינִים בְּתִינִים בְּתִינִים בַּתְינִים בּתִינִים בּתִּינִים בּתִּינִים בּתִינִים בּתִּינִים בּתִינִים בּתִּינִים בּּתִּינִים בּּתִינִים בּתִּינִים בּתִּינִים בּתִּינִים בּתִּינִים בּתִּינִים בּּתִּים בּתִּינִים בּּתִּינִים בּּתִּינִים בּּתִּינִים בּּתִּינִים בּּתִּינִים בּּתִּינִים בּּתִּינִים בּּתִּינִים בּּתִּינִים בּּיתְינִים בּּיתִּים בּּתִּינִים בּּתִּינִים בּּתִּינִים בּּתְּינִים בּּתְּינִים בּּתְּינִים בּּתְּינִים בּּתְּינִיתְּם בּּתְּינִיתְּם בּּתְינִיתְּים בּתְּינִיתְּים בּיתְינִיתְּם בּתְּינִיתְּם בּתְּינִיתְּם בּּתְּינִיתְּים בּתְּינִיתְּים בּתְּינִיתְּם בּּתְּיתְּיבִּיתְּים בּתְּינִיתְּים בּּתְּינִיתְּם בּּיתְייִּים בּיתְּיתְּיים בּּתְּיבִּים בּּיתְּיים בּּיתְּיים בּּיתְּיים בּיתְּייבִים בּּיתְייבִּים בּּיתְייבִּיים בּּיתְייבִּים בּּיבּיים בּּיתְיים בּּיתְייבִּיתְּים בּּיתְּייבִּים בּיתְּיבִּיתְּים בּּיתְייבִּים בּיתְּיבִּים בּּתְּיבִּים בּיתְּייבִּים בּּיתְּיבִּיבּים בּיתְייבִּיםּים בּּתְּיבִּים בּיתְּיים בּּתְיבִּים בּיתְּיבִּים בּּיתְ

תְּלָה m. (rac. מְּדְיָה Maladie : מָּדְיָה חַּמָּרְיִם בּרִים Deut. 28. 60, toutes les maladies ou toutes les plaies de l'Égypte ; וְכָל־מַדְיָנִי מִצְרֵיִם חִרְצִים . 15, et toutes les maladies malignes de l'Égypte (dont Dieu avait frappé l'Égypte).

עלדותים m. pl. (rac. קנים). Séductions: בשאית שֵּוְא וּמַדּרִּתִם Lament. 2. 14, des prophéties pleines de mensonge et de séductions (qui t'éloignaient de moi).

קרנים m. (rac. הדו, pl. סדנים cheth., souvent pour סדינים keri). Querelle, différend: מדינים מדון keri). Querelle, différend: איש חַסָּדו יְנָרֶח מְדוֹן Prov. 18. 18, l'homme colère excite des querelles; איים בשביה בשביה בשביה 18. 18, le sort fait cesser, apaise, les différends; סדינים בשביה שביין Jér. 18. 10, et un homme de discorde; סדינים מושלים Prov. 21. 19, qu'(avec) une femme querelleuse; un autre plur.: סדינים מושלים Prov. 10. 12, la haine excite des querelles; la haine excite des querelles; nous un objet de dispute pour nos voisins.

קירון m. (rac. קירון). Mesure, haute taille: (קירון (cheth. קירון) II Sam. 21.20, un homme de très haute taille (v. רבים).

קרוֹ n. pr. d'une ville ou d'une contrée chananéenne, Jos. 11. 1.

עדים (compose de ma et ידים, ou רשום, par quelle raison) adv. interrog. Pourquoi? ממון לידים Jos. 17. 14, pourquoi m'as-tu donné (seulement une part)? מידיבער היים Exod. 3. 3, pourquoi (comment il se fait que) ce buisson ne se consume point; יְצִּטִּים מִינִים לַּאַרְיַנְעָּיַם וֹלָּצָּטִּים וֹלָּצָּטִּים וֹלָצָּטִּים וֹלָצָּטִּים וֹלָצָּטִים וֹלָצָּטִים וֹלָצָּטִים וֹלָצָּטִים וֹלַצְּטִּים וֹלַצְּטִים וֹלָצָּטִים וֹלָצָּטִים וֹלָצִּטִּים וֹלַצְּטִים וֹלִצְּטִים וֹלַצְּטִים וֹלַצְּטִים וֹלִצְּטִים וֹלִישִּים וֹלְצִּטִים וֹלִצְּטִים וֹלִינְיִּצְיִים וֹלְצִים וֹלְצִים וֹלַצְיִים וֹלְצִים וֹלִינִים וֹלְצִים וֹלִים וֹלִינִים וֹלִינִים וֹלְצִים וֹלִינִים וֹלִינִים וֹלִינִים וֹלִּעִים וֹלִינִים וֹלִינִים וֹלִינִים וֹלִינִים וֹלִינִים וֹלְּעִים וֹלִינִים וֹלִינִים וֹלִינִים וֹלִינִים וֹלְינִים וֹלִינִים וֹלִינִים וֹלְינִים וֹלְּינִים וֹלְינִים וֹלְינִים וֹלְּינִים וֹלְינִים וֹלְינִים וֹלְינִים וֹלִינִים וֹלִינִים וֹלִינִים וֹלְינִים וֹלִינִים וֹלִינִים וֹלִינִים וֹלִינִים וֹלִינִים וֹלְינִים וֹלְּינִים וֹלְינִים וֹלְינִים וֹלְינִים וֹלְינִים וֹלְינִים וֹלִינִים וֹלְינִים וֹלִינִים וֹלִינִים וֹלְינִים וֹלִינִים וֹלְינִים וֹלִינִים וֹלְינִים וֹלִינִים וֹלִינִים וֹלִינִים וֹלִים וֹלִינִים וֹלְינִים וֹלְּינִים וֹלְּינִים וֹלְּינִים וֹלְינִים וֹלִיים וֹלִינִים וֹלִים וֹלִיים וֹלִינִים וֹלִים וֹלִיים וֹלִּים וֹלְינִים וֹלְינִים וֹלִיים וֹלְינִים וֹלִים וֹלִים וֹלְינִים וֹלְינִים וֹלְינִים וֹיִים וֹלְינִים וֹלִים וֹלְינִים וֹלִיים וֹלִים וֹיִים וֹלִים וֹיים וֹלְינִים וֹיִים וֹילִים וֹיִים וֹיִים וֹינִים וֹלִים וֹיִים וֹילִים וֹייִים וֹיִים וֹלְייִים וֹיִים וֹינִים וֹיִים וֹלְייִים וֹיִים וֹינִים וֹייִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹייִּים וֹיים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹייִים וֹייִים וֹייִים וּיִים וֹייִים וֹייִים וֹייִים וֹייִים וֹייִים וֹייִים וֹייִים וֹיים וֹייִים וֹייִים וֹייִים וֹייִים וֹייִים וּייִים וֹייִייִּים וֹּיִים וֹייִים וֹייִים וֹייִים וּיִיים וּייִים וּיִייִים וּייִים

לְרְּוֹרְ chald. m. (rac. רור.). Demeure, séjour: לְבָּה מְרְבָּה Dan. 4. 29, avec les bêtes de la campagne sera ton séjour (tu habiteras avec elles); בְּיִּ

מדידיטן 2. 11, (les dieux, ou les anges) dont la demeure (n'est pas parmi les hommes).

קרונה (rac. קרונה). Bûcher: מְּדְרָּהָה שׁאַ Is. 30. 33, son bûcher a du feu, est allumé; אַבְּיִּיל חַמְּרוּנְיוּן Ez. 24. 9, et moi aussi (c.-à-d. à mon tour) je ferai un grand bûcher.

קרושה f. (rac. אוד). Action de fouler, de briser; concret, ce qui est foulé: קרובי Is. 21. 10, (Dieu dit:) toi mon (peuple) foulé, opprimé, et fils de mon aire (brisé comme de la paille dans l'aire); selon d'autres: (le prophète dit:) toi peuple foulé, c.-à-d. corrigé par mes prophéties et fils de mon aire (comme le bon fruit après avoir été foulé).

קרְּחָה m. (rac. הְּהָה). Chute: בְּלֶּהְת הַיְּהָת Prov. 26. 28, la bouche flatteuse prépare la chute, la ruine (de ceux qui l'écoutent).

רְחַלְּחָלְיּת f. pl. (rac. הְּחַקּ). Précipitation, chute, ruine: רְצִּינְיִנִי לְּפְרָתִיּת Ps. 140. 12, (que le mal que fait l'homme violent) le jette dans le précipice, l'entraîne à sa ruine; selon d'autres, adv.: que le mal l'accable avec violence, ou avec promptitude.

קרי f. n. pr. 1° Madaī, fils de Japhet. — 2° La Médie, II Rois 17. 6: פַּנְיֵל פָּדָי Dan. 9. 1, de la race des Mèdes; בַּנְּדִי Dan. 11. 1, (Darius) le Mède.

קיר פורי פורי פורי באר. Médic: אְּבֶּיִר פְּרִינְתְּא Esdr. 6. 2, dans le pays de Médie; קּרָיּא (keri פְּרָאָרוֹ Dan. 6. 1, un Mède.

ישר (composé de רְיֵי et ישׁ Ce qui suffit: לאַרְיִתְקְבְּשׁׁרּ לְּמָדֵּי II Chr. 30. 3, (les prêtres) n'étaient pas sanctifiés suffisamment (en nombre suffisant).

(ה. ה. (ה. לוני

מְרָנְיִם m. Querelle, seulem. au plur. מְרָנִים (cheth. presque toujours מְרָנִים), v. יייין.

אריים n. pr. 4° Midian, fils d'Abraham, Gen. 25. 2, souche d'un peuple arabe, les Madianites: גיים פּרָעָן Is. 9. 3,

comme à la journée de Madian, le jour de la défaite des Madianites (v. Jug. chap. 7 et 8); מְדְיָנִים un Madianite, fém. מְדְיָנִים, pl. מְדְיָנִים.

לישבי על־מִדִּין Jug. 8. 10, (vous) qui étes assis sur les siéges de la justice (de יִדְּיִן); selon d'autres: les nobles assis sur des tapis (plur. de מֵדְיִם); selon d'autres: vous qui demeurez sur la route de Middin (qui avant la victoire était occupée par l'ennemi).

וריף n. pr. Middin, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 61.

קרינָה (rac. און). (Siège du gouvernement et de la justice.) Province,
district: אַקרי בַּשְּרִינִית Lament. 1. 1,
(Jérusalem) la reine des provinces;
ול בְּיִנְית הַשְּׁלְהַ Esth. 1. 22, toutes les
provinces du roi; בְּשְּׁלְּהַ הַּשְּׁלָּהְ בַּעָּרָים וְתַשְּׁלָהְ Eccl. 2. 8, les richesses des rois et des
pays; בְּיֵר תַשְּׁרִינִית Esdr. 2. 1, les habitants des provinces (les Israélites qui,
pendant la captivité, avaient demeuré
dans les provinces de Babylone).

פְרִינְהָא et פְרִינְהָא chald. f. Province, pays: מְּחָדִינֶת בְּבֶּל Dan. 3. 1, dans la province de Babylone; לִּיחִאר מְדִינְתָא Esdr. 5. 8, dans le pays de Judée; plur. מְדִינָת Esdr. 4. 15, et מְדִינָת Dan. 3. 2, 3, les provinces.

קרְכָּה (rac. קּרְכָּה). Mortier: יָכּי אין Nomb. 11. 8, ils pilaient (la manne) dans un mortier.

1979 n. pr. Madmen, ville dans le pays de Moab, Jér. 48. 2.

לְּרְמֵּנְת (rac. בְּקר). Fumier: בְּּחָהוּשׁ Is. 25. 10, comme la paille est foulée sur le fumier (v. דְּפֶּר), ou dans la boue.

ת מַרְמֵנְה n. pr. d'une ville, Madmenah, Is. 10. 31; peut-être la même que

ח מַרְּמַנְּהַ n. pr. Madmannah, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 31.

17.7 n. pr. Medan, fils d'Abraham et de Keturah, Gen. 25. 2.

קרנים pl. 1° Les querelles (v. קידין).
— 2° Les Madianites, Gen. 37. 36;

(פִּדְיָנִים 37. 28) ע. פִּדְיָנִים.

מרע Connaissance (v. מורע).

לְּכְּרְוֹת f. pl. (rac. יָּקָר). Piqures, blessures: בְּטְרְבְּרוֹת הָיָרֶב Prov. 12. 18, comme des piqures, blessures, que fait l'épée.

קר chald. Demeure (v. קרר).

בּכְתוֹר (rac. בְּרָב, v. בְּרָב, marcher). Escalier, degré: בְּרָב, Cant. 2. 14, (la colombe qui se cache) dans la solitude d'un sentier ou d'un escalier (dans le rocher); selon d'autres: dans les trous, les enfoncements, du rempart; בְּנְעֵלֵּבְּ תַּבְּרְבְּנִית Ez. 38. 20, les tours tomberont, ou: les remparts (qu'on élève par degrés, ou au moyen d'escaliers, d'échafaudages).

קרה (rac. קרה). Endroit qu'on foule: פְּרֵהְ בַּקְּרַרְּלֶּלְ Deut. 2. 5, (l'endroit) que foule la plante d'un pied

(un pied de terre).

tha, ou le n n'est pas art., et le nom Hammedatha, Esth. 3. 1.

מה, מָה, מָה מָה (מה avec une

pause, et devant & et , rarement devant m et z, me devant les lettres non gutturales, souvent suivi de dagesch, quelquefois devant n, no devant n, n, >, rarement devant les autres lettres, et avec des préfixes comme למה, למה, השב, השם, p et p dans des mots composés, comme מַלָּכָם, מָדּוּבָ, etc.) 1° Pronom interrogatif, des choses : quoi? que ? (comme מון qui? des personnes): מָתוֹ קישיאַ Gen. 4. 10, qu'as-tu fait? אַדְאַידּהָּ Is. 38. 15, que dirai-je? לא יינעשרו Exod. 2. 4, (pour savoir) ce qui lui arriverait. Remplaçant le substantif: שׁהַבְּח־מַח לָחֵב Jér. 8. 9, et la sagesse de quelle chose (quelle sagesse) ont-ils? selon d'autres : et leur sagesse qu'estelle pour eux, à quoi peut-elle leur être utile ? וְמַדְשׁי מָהו Exod. 16.7, et nous, (que) qui sommes-nous? Avant le subst.: מוד בצל Ps. 30. 10, quelle utilité? וּמָח־דְּמִבּּת Is. 40. 18, et quelle image? Devant un plur.: מה העברים השלח I Rois 9. 13, quelles sont ces villes, sont-ce là les villes (que tu m'as données)? --קר לקה Jug. 1. 14, qu'as-tu, que désires-tu? מַח־לָּהְ חַיָּם מִד חַנוּם Ps. 114.5, qu'as-tu, o mer! pour fuir? qu'est-ce qui t'oblige à fuir? בחדילה נלה Jug. 11. 12, quelle affaire, quelle dispute, y a-til entre moi et toi? בַּרוֹ־לָּךְ וּלְשָׁלוֹם Il Rois 9. 18, qu'y a-t-il de commun entre toi et la paix? מַדר לַתָּבֶן אַר־רַתְּמֵּר Jer. 23. 28, quelle ressemblance, comparaison, y a-t-il entre la paille et le blé (entre le faux et le vrai)?

2° Adv. inter., exprimant l'étonnement, l'admiration: אַרָּהְ בִּיּבְּיִהְ אַרָּהְ בִּיּבְּיִהְ פָּרִה בּצְּבִּיהְ וֹיִשְׁלֵּהְ בִּיבְּיהְ פָּרָה בַּצְּבִּיהְ וֹיִבְּיה צֹּבְּיה בְּיִבְּיה צֹבּיה אֹרְלֶּהְרָּ בַּיְבָּיהְ וֹיִבְּיה צֹבּיה אֹרְלֶּהְרָּ בַּיְבָּיה אַרָּבְּיה בְּיבְּיה צֹבּיה אַרְהְּיִבְיה צֹבּיה אַרְהְיִבְיה צֹבּיה אַרְה בּיבְּיה בּיבְּיה בְּיבְיה בּיבְיה בּיבּיה בּיביה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיביה בּיביה

quoi cries-tu vers moi? יְּחָקְיה Ps. 42. 12, pourquoi, o mon ame,

es-tu ahattue, triste?

מים Pron. indefini, quelque chose, quoi qu'il soit: תַל־יִנְיְלָחְיִי Prov. 9. 13, et qui ne sait rien; תַלִּינְיָם מָּח צָּיִרְאָ חִוּ וּצְּיִן בְּּח יִנְיִי מָח צִּיְרָאָר וּ וּצִּין עַח אַרְאָד וּ Il Sam. 18. 22, quoi qu'il soit, n'importe, je vais courir; סַלֵּי מָּר עָלִי מָּח Job 13. 13, qu'il m'arrive n'importe quoi; selon d'autres: peut-être ma douleur passera-t-elle un peu, serai-je un peu soulagé (par mes paroles, mes plaintes).

לי Pron. démonst. suivi du relatif שֵּׁ pour שְּׁשִׁ, ou seul : ce qui , ce que : מְּיִרְיִם בְּּעִהְיִם בּׁכֹּנוֹ. 1. 9, ce qui a été ; יוּשְׁ בַּיִּרְיִם בְּּעִיּרְיִם בְּעִּיִּרְיִם בְּעִּיִּרְיִם בְּעִּיִּרְיִם בְּעִּיִּרְיִם בְּעִּיִּרְיִם בְּעִּיִּרְיִם עִּעִּיִּרְיִם אַנִּיּרְיַם אַנִּיּרְיַם אַנִּיּרְיַבְּעִּרִי - Nomb. 23. 3, et tout ce que (Dieu) me montrera, m'ap-

prendra.

ס ארדימין יוולף: אלי ביולף: אלי ביולף: אלי ביולף: אלי ביולף: Job. 16. 6, (et si je ne parle pas) qu'estce qui s en ira d'auprès de moi? c.-à-d.
ma douleur ne s'en ira, ne me quittera
pas; יְצָּיָם מַחִיבְּיִן הַּרְכּיּי, Prov. 20. 24,
mais l'homme, est-ce qu'il connaît (il
ne connaît pas) son chemin? בְּיִבְּיִבְּיִּלָּה
בַּיִּר בְּיִרְיּנִילָּה
Job 31. 4, que je ne regarderai pas (ou: que je ne penserai pas à)

une vierge.

Avec des *prépos*. 1º man, man selon les diverses significations du n : man בשלי Exod. 22. 26, sur quoi coucherat-il? בְּעֵרו אַרֶע Gen. 15. 8, par quelle chose saurai-je ? ਅਸ ਤਾਪ੍ਰਾਤ ਸਾਬੂਤ Is. 2. 22, à combien, à quelle valeur, (l'homme) est-il estimé? c.-à-d, il n'a aucune valeur; בְּמָח תֵי מָכָח II Chr. 7. 21, par quelle raison, pourquoi, Dieu a-t-il fait ainsi (à cette terre)? אבשרו מכל לו Jug. 16. 5, et par quel moyen nous pourrions le vaincre. — 2º may et may Combien : בַּמָּה נְכַמָּה אָרְכָּה Zach. 2. 6, combien (quelle) est sa largeur et quelle est sa longueur? בַּשָּׁר רָפֵיר שְׁנֵר חַיָּיף Gen. 47. 8, combien sont les années de ta vie (quel âge as-tu) ? דר־בַּבֶּרו פְּעַכִּים I Rois 22. 16, combien de fois encore? מַשְּׁרָּוּ חציה Ps. 35. 47, Eternel, jusqu'a quand le verras (souffriras)-tu? שנים חוד מערו שנים Zach. 7. 3, déjà plusieurs années; Ps. 78. 40, combien כַּמָּדוֹ רַסְרוּתוּג בַמְּדְבֶּר de fois lui ont-ils désobéi dans le désert? בַּבָּר נַר־רָשַׁינִים יִדְעַק Job 21, 17, combien de temps ça dure-t-il? c.-à-d. en peu de temps, bientôt, la lumière des impies s'éteint. — 3° מַּמָּח, מַּמָּח, et לבה הרה לה ? pourquoi למה rarement Gen. 4. 6, pourquoi es-tu en colère? າກຸກາລຸສຸກ ກາງ Exod. 5. 22, pourquoi donc m'as-tu envoyé ? לַעָּרוֹ נַרוּ צַּלֹבֶר Gen. 25. 22, pourquoi donc (suis)-je (au monde)? ou: pourquoi ai-je (désiré devenir mere) לפור יקצות האלווים feccl. 8.8, pourquoi (veux-tu) que Dieu soit irrité, ou : de peur que Dieu ne soit irrité ? אַלְּמָּח הַשְּׁמָּח הַשְּׁלָּאָר Néh. 6. 3, de peur que l'ouvrage ne soit négligé, ou : pourquoi sera-t-il négligé ? חַיָּהָא מְּלֶּכֶה צָּיִרָה יִי Cant. 1. 7, car pourquoi serai-je? ou: de peur que je ne sois (comme, etc.); אַטֵּר לְּעָּח רָרָאָת Dan. 1. 10, car s'il voit, de peur qu'il ne voie; רְּמָבָרָאשׁרָא I Chr. 15. 13, (de לְּבָּרְאַשׁוֹנְה parce que d'abord, la première fois (vous n'y étiez pas); Kimchi l'explique comme רים למבראשונים lors de la première fois. — ער־פַרו פַי אַאַנָם: Jusqu'à quand בּר־פַרו 4º Ps. 79. 5, jusqu'à quand, 6 Eternel! seras-tu en colère? בַּרִיםָּת אַשׁוּר חִשְׁבֶּרָן Nomb. 24. 22, jusqu'à quand, ou jusqu'où, l'Assyrien t'emmènera-t-il en captivité? selon d'autres: car bientôt l'Assyrien, etc. — 5° קל מַח Sur quoi : ישבער השבעה Job 38. 6, (savezvous) sur quoi ses bases ont été affermies? — Pourquoi? בליקח הְבִּיהָ אָתר אַלקה Nomb. 22. 32, pourquoi as-tu battu ton anesse! לַרַשָּׁת מַּח־נַת נְעַל־מַח־נַת Esth. 4. 5, pour apprendre ce que c'était, et pourquoi cela, pourquoi il faisait cela.

קבְּבֶּם Is. 3. 18, pour מְשׁי מְשׁ pourquoi (opprimez)-vous, etc.? ou: quel droit, quelle raison, avez-vous (d'opprimer)? השָּלְצָּה Exod. 4. 2, pour היו חשַ qu'est cela? השָלָאָה Mal. 1. 13, selon quelques-uns, pour השָלָאָה השַ quelle peine (v. השִּלְאָה יוֹ vois aussi מַשְּׁי pourquoi? שׁהַשְּׁ Ez. 8. 6, (keri בּהַ השִּ ce qu'ils (font).

רדע chald. Même significat.: אין ביינ אבושתם Dan. 2. 22, il connaît ce qui est dans les ténèbres; מח עבדת 4. 32, que fais-tu? איז איז מין 2. 28, ce qui arrivera; בְּסָח רַבַּרְבִין — פְּטֵּח תַּקִּיפִין 3. 33, que (ses prodiges) sont grands! que (ses merveilles) sont puissantes ! לפח : Pour que... ne, de peur que לפח בלא חבלא Esdr. 4. 22, pour que, ou de peur que, le dommage ne devienne plus fort; אָבָהֵיה לָפָא לָהֵיה 7. 23, de peur que la colère ne vienne, ne tombe (sur le royaume).

កាក្នាប់ Sculement Hithpalpel. កច្ចកុច្ចកុក្ Hesiter, tarder: אַרַחָיָה הַשְּהַבְּיה Gen. 19. 16, comme il hésitait, tardait, ils (le) saisirent; אַרְמָהָא אַרְמְהָאָהָא Is. 29. 9, arrêtez-vous dans vos pensées, réfléchissez, et vous serez surpris; ปรากฐกุ สอุกุจกุก Hab. 2. 3, si (ce temps, cet événement) tarde, diffère, attendsle (il arrivera).

קהוּמָה f. (rac. אם). Trouble, consternation, terreur : ויום פוזים 15. 22. 5, un jour de trouble, de confusion ; יביי אוסיות רבות II Chr. 15. 5, car les troubles, les terreurs, étaient extrêmes; ימוקית־מַיָּת I Sam. 5. 11, la terreur de la mort; ia manna Prov. 15. 16, si l'inquiétude, le trouble, accompagne (les richesses).

ח מהופן n. pr. Mehuman, l'un des eunuques du roi Assuérus, Esth. 1. 10.

(Dieu lui fait du bien) מְהֵישָׁבְאֵל n. pr. 1º Mahetabel, père de Delaja, Néh. 6. 10. — 2º Mahetabel, fille de Matred, femme de Hadad, Gen. 36. 39.

מָהִיר adj. (rac. מָהֵיר). Prompt, expeditif, habile : איש פַּּוּער בְּמָלַאַכְּתוֹי Prov. 22. 29, un homme expéditif, habile dans son travail; יימר מחדי חסים Ps. 45. 2, un écrivain expéditif; וּפְתַּר צָרֵק Is. 16. 5, (un juge) prompt à rendre justice.

שָׁהָל Meler. Part. pass.: סְרָאַהְ מָחוּל Is. 1. 22, (ta boisson) ton vin est mélé d'eau (v. אם couper).

תַלָּהְ m. (rac. חַלַּהְ). Voyage, che-י Méh. 2. 6, בריסהי יחיה בחלקה Néh. 2. 6 combien durera ton voyage, ou : quand aura lieu ton voyage; מַחַלַהָּ שַׁלשַׁת יָמִים Jon. 3. 3, (Ninive avait) trois jours de chemin; וְיָהָתִּי לָךְ מַחְלְבִים Zach. 3. 7, je te donnerai des pas, c.-à-d. je te ferai marcher (entre les anges); selon d'autres : je te donnerai des guides (parmi les anges), v. דולה Hiph.

יַהְלָל m. (rac. יְחַלֵּל). Louange : יָאִישׁ לפר מחללו Prov. 27. 21, et l'homme (doit éprouver, examiner attentivement) la bouche qui fait sa louange, qui le loue, ou: l'homme (est éprouvé)

par la bouche qui le loue.

פְתַּלְלְאֵל (gloire de Dieu) n. pr. 1º Mahalalel, fils de Kenan, Gen. 5. 11. - 2° Neh. 11. 4.

י מַהַלְפוֹת f. pl. (rac. הָלָם). Des coups: ומחלשות לגו פסילים Prov. 19. 29, et des coups (attendent) le dos des insensés.

תַּמָר (rac. מָהַמרוֹח). Fosses : Ps. 140. 11, (qu'il les précipite) dans des fosses, d'où ils ne puissent se relever.

רַמְּקְפֶּבְּה f. (rac. מְשָׁהָּ). Renversement, destruction : סְּלֹם Deut. 29. 22, comme la destruction de Sodome; aussi בּמָּחָמֶכֵּה אַלְדִים אָר־סִרֹם Iş. 13. 19, comme la destruction de Sodome faite par Dieu ; בְּיַחְשָּבֶּח ווּיִם 1.7, comme une destruction, une ruine, faite par des étrangers, des ennemis.

קּפָּבָת f. (rac. מַהְפָּבָת). Selon les uns: instruments de torture, qui tournent, tordent les membres; selon les autres: prison, maison de correction: ink pris ropromis Jér. 20. 2, il le fit lier aux batons, ou au carcan; ou : il le mit en prison; רְבְּיִתְּמֶבֶית rrag II Chr. 16. 10, la prison.

וויף *Kal* inusité : אָחָר Ps. 16. **4**, douteux: (ceux qui) courent après un dieu étranger, une idole; ou plutôt, de וו סקה, qui sacrifient aux idoles.

Pi. Se hater, accélérer : יְמֶתֵר יָתִילְשׁת שעשווי Is. 5, 49, qu'il se hâte, qu'il accomplisse bientot son œuvre; יַיְמָהַוּר אברתם Gen. 18. 6, Abraham entra

promptement (dans sa tente); מַּקַרָר שָׁלשׁ קשים קשה 18. 6, apporte vite trois meeures de farine ; מַחַרָּח מִיכַיִרוּע I Rois 22. 9, qu'on fasse venir promptement Michée; avec un autre verbe : מַחַר תַּשָּלֵט רשתי Gen. 19. 23, hate-toi, sauve-toi en ce lieu-là (sauve-toi vite); אַר הַה אלקיה לקדלה 27. 20, comment en as tu trouvé si tôt? L'inf. was devient souvent adv.: סרו מחר Jug. 2. 17, ils abandonnerent bientot (la voie); סַּתַר יַקַהְּטִּגּנּי רחפיק Ps. 79. 8, que tes miséricordes nous préviennent promptement; הְּמֶהֵר ולקבר צרורת Is. 32. 4, (la langue des bègues) parlera promptement et distinctement, ou : sera prête à, capable de, parler distinctement.

Niph. Etre précipité, agir étourdiment, témérairement: רַפַצרו נְמָהֶלִים ומחקיז Job 5. 13, et le dessein des hommes rusés, des intrigants, est renverse; לבב נמדורים Is. 32. 4, et le cœur des insensés; תוֹיר חַמֶּר וְחַנְּמָחָר Hab. 1.6, ce peuple cruel et impétueux ; לנפחרר Is. 35. 4, à ceux qui ont le cœur timide, abattu, qui se découragent. וו פְּתַּר S'attacher, gagner, une femme par des présents : מָהֹר לָהְשָׁת des présents Exod. 22. 15, il lui donnera une dot, pour qu'elle soit sa femme (il la dotera, ou il lui assignera un douaire, et l'éponsera); אַחַר פַּחַרוּי Ps. 16. 4, qui s'attachent aux idoles, croient gagner leur faveur par des offrandes (v. I מולה Kal).

קרוֹב : adj. Prompt, se hâtant : קרוֹב סְרוֹב Zoph. 1. 14, (ce jour est) proche et prompt à venir, s'avance vite; מַחֵר adv., vite, promptement (v. I מַחַר Pi.).

servir de dot à une jeune fille. (Selon Jarchi, le séducteur doit donner au père de la jeune fille la même somme que s'il avait usé de violence envers elle, à savoir: 50 sicles; v. Deut. 22. 28, 29.)

לְתֵּהֶרָה f. (rac. I מְחַבֶּה). Vitesse, promptitude: מְחַבְּרָה ps. 147. 18, sa parole, son ordre, court avec une extrême vitesse; presque toujours adv.: אָבְּרָה יְתִּבְּרָח יִבְּרָה מְבַּרָה יְתָבְּרָח יִבְּרָח יִבְּרָּח יִבְּרָח יִבְּרָּח יִבְּרָּת יִבְּרָּח יִבְּרָח יִבְּרָח יִבְּרָּח יִבְּרָּח יִבְּרָּח יִבְּרָּח יִבְּרָּח יִבְּרָּח יִבְּיִבְּרְּח יִבְּרָּח יִבְּרָּת יִבְּרָּח יִבְּיִבְּיִם יִבְּיִבְּיִים יִבְּיִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִבְייִים יִבְּייִים יִבְּייִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִּבְּייִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יוּבְּיוּים יוּבְּיים יוּבְייִים יוּבְיים יוּבְייים יוּבְיים יוּבְיים יוּבְיים יוּבְיים יוּבְיים יוּבְייבְיים יוּבְייים יוּבְיים יוּבְיים יוּים יוּבְיים יוּבְיים יוּבְיים יוּבְיים יוּ

ית מְתַבְּי n. pr. Maharaï de Netophat, un des chefs de l'armée de David, II Sam. 23. 28.

תְּהַתְּלוֹת f. pl. (rac. הָתָּל). Illusions, tromperies; אַרְהַתְּלוֹת Is. 30. 43, ayez des visions trompeuses, prophétisez des impostures.

בּרָים n. pr. 1° (du père) Moab, fils de Lot, père des Moabites, Gen. 19. 30 à 38. — 2° Le pays de Moab et les Moabites, Jér. chap. 48; בּיִים מֹיִבְּים un Moabite, fém. מוֹאָבִית un Moabite, fém. מוֹאָבִית et מוֹאָבִית un Moabite, fém. בּיִּאַבִית et מַיִּאַבִית et מּיִּאַבִית un Moabite, fém.

אלם pour אים פו אלים. Ex. unique: אמיל לפואל Neh. 12. 38, (le second chœur) qui marchait en face, à l'opposite (du premier).

אבוס m. (rac. אים, v. איבש). Action d'aller, d'entrer, l'endroit par où l'on entre : וימינאָאָדי וּמִינְאָדי Ez. 43. 11, les sorties et les entrées (du temple); מבואף (cheth. מבואף) וְלָרַעֵּד אָד־מוֹצְאַף וְאָד־מוֹבָאָף (Sam. 3. 25, et pour connaître tes allées et venues, toutes tes démarches.

and 1° Couler, se fondre; au fig.

Pil.: בְּרְבִּיבִים מְּסִוֹנְנָנֶתְ Ps. 65. 41, tu amolliras (la terre) par les pluies; par les pluies; Job 30. 22, tu as fait fondre, tu m'as enlevé, la sagesse; ou : la sagesse m'a dissout, brisé; selon d'autres: tu as détruit mon salut, ma consolation.

Hithp.: יְחַאָּבְעֹיח הְחְסֹנְגֵּרּוּ Nah. 1. 5, les collines se fondent; נַמְשֶׁם בָּרָעָה הִיְסִינְגָּר Ps. 107. 26, leur âme s'est fondue à la vue de tant de maux, ils se sont découragés de peur, d'angoisse.

פורע et עונט m. (rac. ירב Connaissance; concret, une connaissance, un ami: מרבע לבינה הקרא Prov. 7. 4, et appelle la prudence, l'intelligence, amie; Ruth 2. 1, Noémi avait un allié, parent de son mari.

מוֹרַעָת Meme signif. : מּוֹרַעָת שִּקְּשָׁה Ruth 3. 2, Booz n'est-il pas notre parent?

אָרָ (fut. אָרָבְיר Chanceler, trembler, etre ébranlé: אָרָבְיר Ps. 94. 18, mon pied chancelle; אָרָבְיר Ps. 94. 18, mon pied chancelle; אָרָבְיר אָרָבְיר Is. 64. 10, et les collines trembleront; אָרָבְיר Ps. 46. 7, les royaumes ont été ébranlés; שַּרְּבִיר לֹא תְבּיּנ Is. 64. 10, et mon alliance de paix (avec toi) ne sera pas ébranlée; אַרָּר רָשָׁר רָשָׁר Prov. 25. 26, un juste qui chancelle, qui tombe devant le méchant, qui lui

cède; אָבֶּיף יְדוֹי שְּבֶּיף Lév. 25. 35, et (si) sa main chancelle auprès de toi, c.-à-d. si sa fortune chancelle, s'il est près de sa ruine.

Niph. Même signif. que Kal: אַבְּרִי יִבְּיִבְּיִנְיִּנְיִ Ps. 17. 8, afin que mes pas ne soient pas chancelants; בְּרִיק Ps. 10. 6, je ne serai pas ébranlé; אַבִּיִּרְ Prov. 10. 30, le juste ne chancellera jamais.

Hiph. Faire tomber: בְּיַרְיִטְּוּ צָּלֵּי אָנְן Ps. 55. 4, car ils font tomber sur moi des iniquités, ils m'imputent de faux crimes; בְּיִרְיִם בְּחָלֵּים (keri יְשִׁיטֹּי (keri יְשִׁיטֹּי Niph.) Ps. 140. 10, que des charbons tombent sur eux, ou qu'on fasse tomber, etc.

Hithph.: אָרֶץ השָטְיֹמִית מִים Is. 24. 19, la terre est ébranlée, tremble.

vip m. 1º Chancellement, chute: ילארנתן למוט רגלטי Ps. 66. 9, et il n'abandonna pas notre pied au chancellement (il n'a pas permis que nos pieds aient chancelé); לארי מום לעולם מום לשהיק 55. 23, il ne laissera pas le juste dans une agitation, dans un ébranlement éternel (il ne le laisse pas tomber pour toujours). - 2º Perche ou brancard pour porter une charge (nommé ainsi du mouvement chancelant); נַיַּשְאָרוּי בָשׁוֹם Nomb. 13. 23, ils le portèrent sur une perche, ou un brancard ; נְיָתְנֵּעְ עֵלִּידְשׁוֹשׁ 4. 10, ils le mettront sur un brancard. — 3° Joug (v. מִיפֶּה פְעָלִיךְ: (מִיפֶּה מְשָׁה מְשָׁה מִעָּלִיךְ Nah. 1. 13, je briserai son joug, le joug que l'ennemi avait posé sur ton

מוך (v. מבּרָבְּ) Descendre, faiblir; spécialement être ou devenir pauvre : בייניסקן אָיִידְּ Lév. 25. 25, si ton frère devient pauvre; אָיִרִידְּן 27. 8, s'il est trop pauvre pour payer le

prix de cette estimation.

(v. פָּבְל et). Couper, spécial.

couper le prépuce, circoncire: אָחָם פָּל יִּבְּל אָבְרְיָם אָרִי Jos. 5. 7, Josué les circoncit;

בּבְּלְחָם אַר בְּבְרָם Gen. 21. 4,

Abraham circoncit son fils Isaac; au fig.: בּבְּלָח בַּרְתָּם אַר לְּבַבְּכָם Deut. 10. 16,

circoncisez votre cœur, enlevez toute impureté, toute souillure, de votre esprit, ou domptez vos passions déréglées; part. pass.: אָבַלְּרָם חָרָּוּ Jos. 5.

5, car ils étaient circoncis.

Niph. (inf. et impér. לישוֹר, fut. לישוֹל.). Etre circoncis, et se circoncire: בּרְשׁרוֹק בְּרָּהוֹ Gen. 17. 24, lorsqu'il se circoncit (la chair de son prépuce); au fig.: ישלה לייך Jér. 4. 4, faites-vous circoncire (d'une manière qui platt) à l'Éternel, corrigez-vous de vos vices, de vos impuretés.

Pi. Couper: לְּבֶּרֶב יְּטוֹלֵל וְיְבֵשׁ Ps. 90. 6, le soir (on) le coupe; ou, passif: il est coupé et il sèche.

Hiph. Abattre: מֵר אֲמִרלֶם Ps.118.10, 11, je les abattrai, je les exterminerai.

Hithph: יְרִרֹהְ יִשְּׁנְ מְּמֹוֹ יִרְחְטֶלֶלֹּה Ps. 58. 8, dès qu'il lance ses flèches, ils seront comme coupés, ils s'affaibliront, ils seront brisés. (Voir pour les autres

formes סַלַל.)

30, (il se tourna) vers un autre; souvent אַל־מול מְנִי חַאֹחֵל : אַל־מול מְנַי Exod. 26. 9, vers le devant du tabernacle; וו אל־מיל פני הפלחמה II Sam. 11. 15, à la tête, en avant du combat, au premier rang; שמול מניד vers, du côté: ממול מניד Exod. 28. 27, vers le (par) devant; משול נגב I Rois 7. 39, vers le (du côté du) midi; ירוא ישב מפלי Nomb. 22. 5, et (ce peuple) demeure, ou est campé, près de ou vis-à-vis de moi; מעול שַלְבָּח près de ou vis-à-vis de moi; Mich. 2. 8, (vous arrachez aux passants le manteau) en même temps que la tunique; selon d'autres: (vous attaquez le pauvre) à cause de son habit (vous lui enviez même son habit, et vous le lui arrachez).

מוֹלֶרָה f. (naissance), n. pr. Moladah, ville de la tribu de Juda, cédée plus tard à la tribu de Siméon, Jos. 15. 26 et 19. 2.

חלנה f. (rac. ילה). 1° Naissance, origine: אַמי־מוֹלֵרְמָת Esth. 2. 10, (Esther ne disait pas) son origine; וּשׁלְרֹחָדָה פארץ התבעקר Ez. 16.3, ta naissance, ta race, (vient) de la terre de Chanaan; יהארץ מילרים Gen. 11. 28, dans le pays de sa naissance (où il était né); aussi seul, patrie : יָאֵל־מוֹלַרָחִי מַלָּהְ Gen. 24. 4, tu iras (dans mon pays) et dans ma patrie.—2° Concret, ceux qui naissent, les enfants : שוֹלַרָתָּה אָשֶׁר־הוֹלַרָתָּה אָחֶרַיתָּם 48. 6, mais les enfants que tu engendreras (ou que tu as engendrés) après eux; מוֹלֵהֵת בַּרָח Lév. 18.9, (une femme) née dans la maison, c.-à-d. qui est fille de ton père et d'une autre femme que ta mère; selon d'autres : enfant légitime; l'opposé : מולרת דורץ (même verset), née hors de la maison, fille de ta mère, mais pas de ton père, ou enfant illégitime. — 3º Famille, race: וָרָאִיחִי מָאַבְרַן מוֹלַרָתִי Esth. 8. 6, (comment) pourrais-je voir la destruction de ma race (de mon peuple)?

מוליר (le producteur) n. pr. m. I Chr. 2. 29.

מולח f. pl. (rac. מול). Girconcision: מולח במים למולח Exod. 4. 26, un époux

de sang, à cause de la circoncision (v. à mn).

בית היאים (ע. באים ביתים מאים). Defaut, tache, corruption: מאים משים ביתים בי

בסְבּים m. (rac. בּבְּסֶׁי : רְיִבְּהַי Ez. 41. 7, le circuit de la maison (une galerie, ou une suite de chambres, qui tournait autour du temple); mais בּיִהַשִּׁ מִינִים מִּבְּיִם 41. 24, part. du Hoph., deux battants de porte qui tournaient, ou qui se fermaient l'un sur l'autre.

קנית יקרת מוסו Is. 28. 16, une pierre angulaire magnifique, un fondement ferme, so lide (le premier subst., le deuxième part. pass. du Hoph. de מיסוי II Chr. 8. 16, les fondements du temple; מיסוית הַשְּלֶּכְיתוֹ Ez. 41. 8 (cheth. מיסוים), les fondements, la base, des chambres aux côtés du temple.

חַלְּכָּה f. Décret, chose décrétée :

קיקר מיסְרָח Is.30.32, la verge du décret; ou part. du Hoph.: la verge qui est décrétée pour frapper (v. יַסָר Pi.).

קְּבָּה m. (rac. קְבָּהֶ). Allée couverte: רְּשָׁבֶּה הַ (cheth. מיפָה) II Rois 16. 18, et l'allée couverte (où on s'arrétait) le jour du sabbath.

" אְטָאָם (part. Hoph. de אָכִי), ajouté
pour אָסְיּם בְּּבְּבָּ מִבְּנִוֹנְים בּּיבָּטְ, sacrifice supplémentaire,
plur. בּיבָּטְה On appelle également
"אָסְיּם, ou אָכִים פּיבָּים prière additionnelle, la prière qui en tient lieu, et
qu'on récite les samedis, les jours de
fête et chaque premier jour du mois.

מוֹסְרִים m. (rac. יְסֵר vo יְּסֵר, pl. מּזֹסְרִים et מִיסְרִים). Lien, chaine: מְּמָרָה paṇṇ ps. 416. 16, tu as délié, rompu, mes liens; וְמִקְתִּר מוֹסְרוֹתִיךְ, Jér. 2. 20, j'ai brisé tes chaînes.

שרות n. pr. d'un endroit, station dans le désert, Deut. 10. 6; מסרות Nomb, 33. 30.

חף מוּסָר m. (rac. מוּסָר). 1º Châtiment, correction: ישבש פוסר Prov. 22. 15, la verge de la discipline ; אַל־הַמְּבֶּע מְנַעַר מּוּטָר 23. 13, n'épargne point la correction a l'enfant; מוסר מלכים שמת Job 12.18, il ouvre, il délie, la chaine des rois, il brise leur tyrannie (עוסר.); אמוסר שוויר 5. 17, et le châtiment que le Tout-Puissant inflige. - 2º Remontrance. avertissement, instruction, morale: שמע בני מוסר אביה Prov. 1.8, écoute, mon fils, les instructions de ton père; ארקה אלא לפחוד Jer. 2. 30, ils n'ont point accepté l'avertissement (les châtiments ne les ont pas corrigés); מוֹכֶר – לְּנוֹיְם הַ Ez. 5. 15, (tu seras) un avertissement, un exemple... pour les peuples. — 3° Connaissance, doctrine: קבמרו ושופר וברטה Prov. 23. 23, la sagesse, et la doctrine, et l'intelligence.

ליניר. (רְּפֵר: מּיֹנִער מּיֹנִער m. (rac. מְּיַנִיר). 1° Un temps fixé, déterminé: אָשֶׁר רְפָּרוֹ II Sam. 20. 5, le temps, le terme, qu'il lui avait marqué; יְנֵיר־פֵּיז מוֹנֵר 24. 15, jusqu'au temps fixé, arrêté; יְנִיר־פָּז Cen. 17. 21, dans ce même temps (à la même

epoque); יִינֶית מוֹפֵיית Jér. 8. 7, (la cigogne) connaît ses temps, le temps de son passage. - Spécial. jour de fête: ניְרַבֵּר משָׁח אַר־סוֹעַרִי תַּי Lév. 23.44, Moïse dit, apprit (aux enfants d'Israel), les fetes de l'Éternel; הַיְשֵׁיכֵם יּמוֹעַדִיכָם Is. 1. 14, (je hais) vos solennités des premiers jours des mois et vos fêtes; aussi ליום מוער Osée 9. 5, au jour de fête; נְהֵיהּ לָּאֹתׁה וּלְּפוֹיִכִּים Gen. 1. 14, (les astres) serviront de signes pour marquer le temps, les saisons, ou les différents temps, les heures de la journée; Dan.12.7, après un temps et plusieurs temps (années ou époques). ביי Réunion , assemblée (voy. ייביר Nomb. 16. 2, des קראַר מוֹעָד : hommes qu'on appelait aux assemblées; וברת מופר לבל-תי Job 30.23, et la maison de réunion où vont tous les vivants (la tombe); וָאַשֶּׁב בְּחָר־מּוֹעֵר Is. 14. 14, je m'asseyerai sur la montagne de la réunion, de l'alliance (Sion où toute la nation se réunit, ou Babylone où viennent les rois pour faire alliance). -מוער מוער Exod. 27. 21, 40. 22, tente de réunion, le tabernacle, parce que c'était le lieu de réunion de toute la nation, ou parce que Dieu y communiquait avec Moise; aussi seul: ਸਹੂਚ לערי Lament. 2.6, il a ruine le lieu de ses révélations, son tabernacle; שַּרָשּוּ Ps.74.8, ils ont brûlé tous les lieux d'assemblée (où la nation s'assemblait) pour adorer Dieu; רָחַפּוֹעֵר חַיָּה לאַרשׁ רְשֹׁרָאַל Jug. 20, 38, et Israel était convenu d'un signal (avec ceux qui formaient l'embuscade); ou, sens 1°: avait fixé ce moment à l'embuscade.

מוֹעֵר m. (rac. לְעֵר Assemblée, troupe: יְצֵר בְּמוֹעָר Is. 14. 31, et nul ne s'isole, n'est en retard, entre ses troupes (ceux qu'on rassemble), ou nul ne restera à l'écart au temps désigné.

מוּעָרָה f. (rac. קצר). Réunion, assignation: עָרֵי חַמּגְּעָרָח Jos. 20. 9, les villes de réunion, de l'assignation, les villes assignées pour refuge, villes d'asile.

ערות לינוערות f. pl. Fêtes: ולְצְּהוֹשֵיהוּח II Chr. 8. 13, et aux jours de fête (v. מוֹעֶרָה). מוֹעֶרָה (v. פֶּשֵּי (v. פֶּשֵּי).

קאום m. (rac. אים). Obscurcissement, ténèbres: אים אוֹם אוֹם Is. 8. 23, car il n'y eut pas des ténèbres, des malheurs pareils (lors de la première captivité); selon d'autres, de אים: car il n'y aura point de fatigue, d'affaiblissement (pour celui qui l'opprimera), il ne se relachera pas.

מועצה f. (rac. יְבֵּק). Conseil, inspiration, ne se trouve qu'au pluriel:

ont suivi les inspirations de leur cœur corrompu; ou ellipse: (leurs propres) inspirations (et la dépravation de leur cœur, etc.); יְּחָלֵּהְ יִּחְלֵּהְ יִּחְלָּהְ יִּחְלֵּהְ יִּחְלֵּהְ יִּחְלֵּהְ יִּחְלֵּהְ יִּחְלֵּהְ יִּחְלֵּהְ יִּחְלֵּהְ יִּחְלֵּהְ יִּחְלֵּהְ יִּחְלָּהְ יִּבְּיִבְּיִבְּיִבְּיִּ יִּחְלָּהְ יִּבְּיִּבְּיִּתְ יִּחְלָּהְ יִּבְּיִּבְּיִתְ יִּחְלָּהְ יִּבְּיִּבְּיִים יִּחְלָּהְ יִּחְלָּהְ יִבְּיִּבְּיִם יִּחְלָּהְ יִבְּיִבְּיִבְּיִם יִּחְלָּבְיִים יִבּוּ יִבְּיִבְּיִם יִּחְלָּבְיִים יִּחְלָּבְיִים יִּבְּיִבְּיִם יִּחְלָּבְיִים יִּבְּיִים יִּבְיִבְּיִם יִּבְּיִים יִּיְיִים יִּיּים יִיּיִים יִיּיִים יִּיְיִים יִּיְיִים יִּיְיִים יִּיְיִים יִיּיִים יִּיְיִים יִּיְיְ יִיּיִים יִּיּים יִּבְּיִים יִּבְּיִים יִּיּיִים יִּיּים יִיּיִים יִּבְּיִים יִּבְּיִים יִּיְיִים יִּיְיִים יִּיְיִים יִּיְיִים יִּיְיִים יִּבְּייִים יִּיְיִים יִּיְיִים יִּיְיִים יִּיְייִים יִּיְייִים יִייְייִים יִּיְייִים יִּיְייִים יִּיְייִים יְּבְייִים יִּיְייִים יּיְייִים יְּייִים יִייְּיים יְּייִים יִּייְייִים יּיְיְייִים יְּיְייִים יְּיְייִים יְּיְייִים יְּיּיים יִּייְייִים יוּייְייִים יְּייִייִים יּיְייִים יוּייִים יּייְייִים יּיּייִיים יוּייִים יוּייִיייים יוּייִייים

מוּעָקָה (rac. פּיס טוּ סעק). Ex. unique: קּמְתְנֵיני Ps. 66. 11, tu as placé sur nos reins une entrave qui les resserre, ou: un fardeau (des afflictions qui pèsent comme un fardeau).

מופַת m. (rac. מַת, plur. מופַת). Prodige, miracle: מים לכם מים Exod. 7.9, donnez, faites un prodige pour yous, c.-a-d. pour qu'on vous croie; très souvent des miracles de Dieu ensemble avec היתה ומפתרם: אחות ומפתרם Deut. 6. 22, et l'Eternel a fait (des signes), des miracles et des prodiges; ים בין פין איניש Ps. 105. 5, (souvenezvous) de ses prodiges, des jugements que sa bouche a prononcés; aussi signe, preuve: וְנָהֶן בֵּיּוֹם חַתוּא מּוֹמַת I Rois 13. 3, il donna le même jour un signe, une preuve (pour la vérité de sa prophétie); mpingg ning nga Deut. 13. 2, et si le signe et le prodige (que le faux prophète aurait prédits comme preuve) arrivent, s'accomplissent; -- הְּיֵה אֵנֹכִי וחילדים לאחות ולמוסחים Is. 8. 18, voici,

אימס פוניץ ls. 16. 4, car celui qui les presse, qui leur arrache tout, ou celui qui les opprime, ne sera bientôt plus; selon d'autres, adj. de la racine ישיף סער ישיף.

אָם פּני אָם m. La menue paille (la balle des graminées): רְּדְיִדּ בְּּבֹץ לִּמְנִידְרְהַּהַן. Ps. 35. B, qu'ils soient comme la menue paille devant (emportée par) le vent; בְּבִי יִּיבּן אַבֶּר יִּיבּן Soph. 2. 2, ce jour où l'homme passera comme la menue paille, ou: ce jour qui passera, etc. Targg. explique par ellipse: l'homme sera comme la menue paille emportée par le vent, et comme la fumée ou la pluie chassée par le jour, le soleil.

מוצא m. (rac. יבא, pl. const. מיצאר). 1º Action de sortir, sortie : תַּבְּחֹב משָׁת ארדמקטרום Nomb. 33. 2, Moïse écrivit leurs sorties, marches; מַקצֶה הַשַּׁבֵּים Ps. 19. 7, à l'extrémité du ciel est sa sortie (le lever du soleil); מְשָׁחַר יבון מצאו Osée 6. 3, son lever (l'apparition, la révélation de Dieu) est beau comme celui de l'aurore;סְרֵפֹצָא רָבֶר Dan. 9.25, depuis la prononciation de l'arrêt. -2° L'issue, l'endroit par où l'on sort : די הפובשיר הפובשיר Ez. 43. 11, les sorties et les entrées du temple; מים גולמוצאי מים Is. 41. 18, (exact. en des lieux d'où les eaux sortent) en des sources d'eau; בָשׁ לַבֶּסֶׁת agia Job 28. 1, l'argent a une source, une mine, d'où on le tire; aussi absol. l'endroit d'où sort le soleil, l'orient: בר לא משוצא ומשערב Ps.75.7, car (votre secours, ou votre sort ne vient ou ne dépend) ni de l'orient ni de l'occident;

puis, par extension, aussi dusoir: "wyin בקר וערב חרנין Ps. 65. 9, tu fais chanter (tes louanges) depuis l'orient jusqu'à l'occident, ou depuis le matin jusqu'au soir; selon d'autres: on chante tes louanges à cause, à l'occasion, des astres qui apparaissent le matin et le soir. — 3° מָל־מּוֹצָא שְׁמָּחֵית Nomb. 30. 13, tout ce qui est sorti de ses lèvres, ses paroles, vœux, promesses; xxim ו תפוסים אַשֵּׁר לְשְׁלֹּמְח מְבְּצְרֵיִם I Rois 10. 28, et l'origine des chevaux de Salomon était l'Egypte, ou : il les tira de l'Egypte; selon d'autres: l'exportation des chevaux de l'Egypte appartenait à Salomon, il fallut lui payer un droit pour les exporter.

พนุทย n. pr. 1°I Chr. 8.36. — 2°2.46.

אַנְאָהְרוּ מְקָּרָם : 1° Origine מּלְצָאָרוּ מְקָּרָם : Mich. 5. 1, et dont l'origine est dès le commencement. remonte au temps le plus reculé (v. בִישִׁיסִריּ לְמוֹצָאוֹחº 2 — 2° וְיִישְׁיסִריּ לְמוֹצָאוֹחº 1 Rois 10. 27 (keri), et ils destinèrent cette place à des latrines (v. צָאָדׁר).

קינים m. (rac. מְּבְיִים הַּיִּים m. (rac. מְבְיִים בּיִּבְים וּבְּיַם I Rois 7. 23, il fit la mer de fonte; מַבְּיִם בְּיִבְּים 7. 37, (les dix socles étaient) de la même fonte, c.-a-d. fondus d'une même matière; בְּיִבִים Job 37. 18, comme un miroir de fonte, d'airain; בְּיִבְים 38. 38, lorsque la poussière (se durcit) comme la fonte, l'airain.

אַרָּהָב מִים הַּמִּבּיבּ Job 37. 10, et la largeur, l'étendue des caux (est changée) en étrécissement, les eaux se resserrent; selon d'autres, de מָּבֶּי (v. מְּבָּי (v. מְבָּי (v. מְבָּי בּי (v. מְבִּי (v. מְבָּי (v. מְבִּי (v. מְבְּי (v. מְבִּי (v. מְבְּי (v. מְבְי (v. מְבְּי (עָּבְּי (עָבְּי (מָבְּי (בְּי (עָבְּי (בְּי (עָבְּי (בְּי (בְּי (עָבְּי (בְּי (בְּי (בְּי (בְּי (בְּי (בְּי (בְי

מוּצָקָה ou מוּצָקָה (rac.px). 1°Fonte: יְצָיּקְהוּ הַעָּצְקָה וּלָּגָּקָה וּלֹיָנְקָה וּלֹיִנְיִם תְּטְצִּקְהוּ וֹ בְּוֹלְנִים תְּטְצִּקְהוּ il Chr. 4.3, (ces bœufs) étaient fondus de la même fonte (en une seule pièce avec la mer).— 2° Canal ou vase: לְּנְרוֹח לַנְּרוֹח נִצְקוֹח מִּצְקוֹח לַנְרוֹח zach.

4. 2, et sept canaux ou vases pour (faire couler ou pour verser l'huile) dans les lampes.

קיקין יִידְבָּיז בְּרֶע פּשָּׁק. Railler: Ps. 73. 8, ils raillent (les autres) et disent avec malice le mal (qu'ils veulent faire, ou qu'ils imputent calomnieusement aux autres); selon d'autres: יְמִיקוּי וְיִדְבָּיוֹי בְּרֶע פּשָּׁן.

ארי מוֹקרי פּוֹלָם m. (rac. יְבְּרִר לְנִיּ מּוֹקְרֵי צּוֹלָם Is. 33. 14, qui d'entre nous pourra rester, subsister, auprès des feux, des flammes éternelles? — 2º Matière inflammable: Ps. 102. 4, et mes os sont devenus secs comme du bois à brûler, comme une matière qui s'en-flamme aisément.

לוקרה f. (rac. יְקַרְה). L'endroit où se fait le feu: על מוֹקרָה צֵל תַּבְּיוֹבְהַ Lév. 6. 2, à l'endroit où l'on brûle les holocaustes, ou sur le feu, sur l'autel.

שלים m. (rac. שֹבֶּי, pl. מּשֹׁבְּים, une fois השֹבְּים Ps. 141.9). Filet, piège: אין אָרוּ בּיִּבְּים Ps. 141.9). Filet, piège: אין בּיִבְּים אַרוּן אַרוּ

מור (v. מור).

לים מיד (יְפֵּר. אַרְיּבָּר: Eév. 27. 33, et il ne doit pas le changer (pour un autre); במידו בְלוֹא יִמִיד בְּבּוֹדוֹ בְלוֹא יוֹעִדע Jér. 2.11, (cependant mon peuple) a changé sa gloire pour de vaines idoles; absol.: יְלֹא יִיִּער Ps. 15. 4, (il jure) et ne change pas, il ne viole jamais son serment; בְּתִּמִיד בְּתִּמִיד 46. 3, quand la terre changerait, quand elle serait renversée.

Niph.: יְרֵירוּוֹ לֹא נְמֶר Jér. 48. 11, et son odeur ne s'est point changée.

עם מוֹנְתְי m. (rac. יְבָיִי 1° Terrain qui va en baissant, penchant: יְבָּשׁׁם עֲפּוֹנְת Jos. 7. 5, ils les battirent, tuèrent, sur le penchant de la colline; בְּמִית הֹוֹנִים Jér. 48. 5, dans la descente de Horanaim. — 2° בַּפָּשׁׁת פּוֹנְת צֹּיִ I Rois 7. 29, en travail pendant, des ornements en festons; selon d'autres, de יְדִי travail uni, ou bien également appliqué.

מוֹרָה מוֹרָה m. (part. Hiph. de מוֹרָה 1º מוֹרָה Joel 2. 23, les premières et les dernières pluies, les pluies de la première et de l'arrière-saison (v. רְּיִדִּה Hiph. 1º). — 2º Celui qui enseigne, professeur: מוֹרָה II Chr. 13.3, un prêtre qui enseigne, instruit; ווֹרָה Is. 30. 20, ceux qui t'enseignent, tes prophètes (v. מִּרָה); מוֹרָה Joh 36. 22, qui peut enseigner, éclairer, comme lui?

מוֹנֶה מּוֹנֶה מּירָת מוֹנָה Gen. 12. 6, et מוֹנָה פּרָת n. pr.: אַלוֹנְי מִרְח Gen. 12. 6, et אַלוֹנְי מִרְח Deut. 11. 30, l'arbre ou la plaine de Moré (près de Sichem), v. אָלוֹנְי מִשְּיֹרָת תַּשִּׂירָת עַבְּעָּר תַשִּׂירָת עַבְּעָר תַשִּׁירָת נַשִּיִרָּת מַשְּׁיִרָּת מַשְּׁיִרָּת מַשְּׁיִרָּת מַשְּׁיִרָּת מַשְּיִרָּת מַשְּׁיִרָּת מַשְּׁיִרָּת מַשְּׁיִרָּת מַשְּׁיִרָּת מַשְּיִרָּת מַשְּׁיִרָּת מַשְּׁיִרָּת מַשְּׁיִרָּת מַשְּׁיִרָּת מַשְּיִרָּת מַשְּׁיִרָּת מַשְּׁיִרָּת מַשְּׁיִרָּת מַשְּׁיִרָּת מַשְּיִרְּתְּיִּתְ מַשְּׁיִרְ מִיּרָת מִיּבְּיִּת מִיּבְּיִּת מִיּבְּיִית מִיִּרָּת מִיּבְּיִּת מִיִּרָּת מִיּבְּיִּת מִיִּבְּיִּת מִיִּבְּיִּת מִיִּבְּיִּת מִיבְּיִית מִיבְּיִית מִיבְּיִּת מִיבְּיִית מִיבְּיִּת מַבְּיִּתְ מַשְׁיִּבְּיִית מִיבְּיִּת מַבְּיִּתְ מַשְׁיִּבְּיִית מִיבְּיִּת מַבְּיִּבְּיִית מַבְּיִּבְּיִּתְּיִית מַבְּיִּרְ מַיְּבְּיִיתְ מַשְׁיִּבְּיִיתְ מַשְׁיִּבְּיִּית מִיבְּיִּתְּיִּבְּיִּבְּיִּתְּיִיתְּיִּיִּיתְ מַבְּיִּבְּיִּבְּיִּתְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּתְּיִּיִּיְּיִּבְּיִּיְּתְּיִּבְּיִּתְּיִּבְּיִּבְּיִּבְיִּבְּיִּיְּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּתְּיִּבְּיִּתְ מַשְׁיִּבְּיִּבְּיִיתְ מְּבְּיִבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּתְּיִּיְבְיִּיּיִּיְם מְּבְּיִּבְּיִּבְּיִיתְ מִּבְּיִּבְּיִית מְּבִּיּיִית מְּבִּיּיִּית מְּיִּבְּיִּית מִּיִּבְּיִּית מִּיִּבְּיִית מִּיִּבְּיִית מִּיִּבְּיִית מִּיִּית מִּיִּבְּית מְיִּיִּית מִּיְיִיתְּיִית מִּיִּיתְ מִּיִּית מִּיְיִיתְּיִית מְיִיתְּיִיתְּיִיתְ מִייְיִיתְיִּיתְ מִּיִּיתְ מִּיּית מִּיּרָּת מִּיְיִיתְ מִּיִּית מִּיּיִית מְיִּיתְּיִיתְּיִיתְּיִּיתְ מִּיּירְ מִּיּבְּית מְיּיִיתְּיּיתְּיִיתְיּית מְיּיבְיתְייִיתְּיִיתְייִּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיתְייִּיתְּיִיתְּיִיתְּיִיתְּיִּית מְּיִּיתְּיִּית מְּיִּיתְּיית מְיּיבְּית מְיּיבְּיתְייִיתְּיִּיתְייִּית מְיִּיתְייִּית מְיּיתְייִיתְּייִּית מְיּיבְּית מְיּיתְייִּית מְיּיבְיתְּיית מְיּיבְּית מְיּיבְּיתְייִיתְייִּית מְיּיבְייִּיתְייִיתְייִּית מְיִּייְיִיתְּייבְייתְייִּיתְייִּית מְיִּייִיתְייִייִייִּיְיִייְיִיתְייִּיתְ

(la vallée), ou la colline des guides, de ceux qui montrent le chemin.

תוֹרָה m. (rac. מֵּרָה). Rasoir : איִרָּה שׁלַרָּה על־ראשׁוֹ Jug. 13. 5, le rasoir ne passera pas sur sa tête.

וֹנְהָה הֵי מּוֹנְה לָּנָשׁ Ex. unique: שִׁיהָח לָּנָשׁ, Eternel, s. 9. 21 (rac. יָבָא pour בְּיִא, Éternel, frappe-les de terreur, (ou rac. רָדְיָּדְ comme רְדִיֹּיִם) envoie-leur un avertissement, ou un homme qui les dirige, instruise, un législateur.

לוֹנְים adj. m.: מּיִרְ מְּשְׁבְּהְ וּמּיֹרְטּ Is. 18. 2, une nation qui avait été divisée, (tiraillée) et meurtrie, méprisée (rac. מְבָּע); selon d'autres: une nation étendue, puissante et vive, violente, ou : dangereuse, terrible (de מַבָּיִי).

מוֹרְיָה (v. מוֹרְיָה).

מוֹרָשׁ m. (rac. מוֹרָשׁ Possession: אַר Obad. 1.17, leurs possessions; לְבָבִּר Job 17.11, les possessions de mon cœur, mes pensées, mes espérances intimes.

תוֹרְשֶׁת (rac. יְרֵשׁת). Possession, héritage: לְּכֵּם מוֹרְשֶׁת Exod. 6. 8, (je la donne) à vous comme possession; בֿת יוֹחָבֶּם מוֹרָשָׁת Ez. 36. 3, pour que vous soyez l'héritage (des autres nations).

תוֹרְשֶׁח בֹּח n. pr. d'une ville, Mich. 1. 14, Moreseth Gath; selon d'autres: ceux qui possèdent Gath, les princes de Gath.

De la ville de Moreseth ou de Moresah (peut-être de מּוֹרְשֶׁחִי), Mich. 1. 1, (le prophète Michée) de Moreseth.

1 שלים (עול. שיים). Reculer, se retirer, sortir, quitter: הַחְשַׁהַ בַּקַבְּב בַּשְּׁמָּבְ בַּיִּשְׁהָ אַרָּב בַּעְּבְּב בַּעְבְּב בַּעְבְּב בַּעְבְּב בַּעְבְּב בַּעְבְּב בַּעְבְּב בַּעְבְּב בַּעְבְּב בַּעְבָּב בַּעְבְּב בַּעְב בְּעָב בְּעָב בַּעְבְּב בַּעְב בְּעָב בּעָב בּעַב בּעב בּ

Il שוש (le même que קבש פּלָד בְּלָשׁ Toucher, palper: אַּלָּד רְקְשֵׁיִּר אָבִר Gen. 27. 12, si mon père venait à me toucher (v. vers. 21 et 22).

Hiph.: יְבִיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן Ps. 115.7, (les idoles) ont des mains, et elles ne peuvent pas toucher; יְהַמְּשִּׁוּיִרִים Jug. 16. 26 (keri), laisse-moi toucher les colonnes; selon d'autres, toutes ses formes sont de la racine שַׁשֹׁם.

מושְׁב m. (rac. שַּׁרַ, plur. הוֹשְׁבֹּ, une fois const. בושבי Ez. 34. 13). 1º La place ou le siège où on est assis : 🖜 קשר מושבף I Sam. 20.18, car ta place sera vide; אַכִּין מוֹשָׁבִי Job 29. 7. lorsque j'érigeais mon siège dans la place publique. — 2º Habitation, demeure : פְשָׁפַנֵי הָאָרֶץ יִהְיָה מּשְׁבָּף Gen. 27. 39, la terre la plus grasse, fertile, sera ta demeure; בַּכֹל פּוֹשְׁבֹחֵיכֶם Exod. 12. 20, dans tous les lieux où yous demeurerez; zwip-rrz Lév. 25. 29. une maison d'habitation, et שיר מוֹשֶׁב Ps. 107. 4, une ville d'habitation, c.-a-d. pour y demeurer: maison, ville, poury demeurer, ou habitable.-3° Compagnie, cercle: יבְּשֹׁעֵב לַצִּרם Ps. 1.1, et dans une réunion, un cercle, de moqueurs; פַנִים 107. 32, et dans l'assemblée des anciens. — 4º Séjour dans un lieu : יפוֹישָב בְּנֵי רְשִּׁרָאֵל Exod. 12. 40, le temps que les enfants d'Israel avaient demeuré (dans l'Egypte). -ון כל מושב בית־ביבא : II Sanı. 9. 12, tous les habitants de la maison de Siba, ou : toute sa famille. -

6° מישב קיניר II Rois 2. 19, la situation de la ville.

ת מושי n. pr. Musi, fils de Merari, Exod. 6. 49; משר I Chr. 6. 4; patron., également ששר Nomb. 3. 33.

בולשְׁכוֹת f. plur. (rac. מֶשֶׁהָ). Liens: חַמְּמָת Job 38. 31, ou peux-tu dissoudre, ouvrir, les liens (chaînes) de l'Orion?

רישׁעוֹת f. plur. (rac. יָשֵׁלָ). Salut: איל למּוֹשְׁעוֹת Ps. 68. 21, un Dieu pour le salut, la délivrance, un Dieu sauveur.

מותו (prétérit na, יחש, תחש, שחש, שחש, part. חם, מחת , inf. חום, מחדם, מחדם, fut. המסי, המשו, imp. המי) Mourir, perir, suivi de רַבִּים אֲשֶׁר־מַתוּ בְּצִּבְנֵי תַּבָּרָד Jos. 10. 11, le nombre était plus grand de ceux qui ont péri par cette grêle; ausz raus Jug. 15. 18, je mourrai de soif; de נַיָּבָת הַחְקּרוּ בִּפְנֵי חָרָעָב : בִּפְנֵי Jér. 38. 9, il serait mort de faim à cette place. - Des arbres : ובַעָּמָר יָמוּח גּוִעוֹ Job 14. 8, quand son trone, sa souche, meurt dans la terre; de la terre: לְּמָּרוֹ נסגת — בּס־אַנִיתְני בּס־אַיִיקיני Gen. 47. 19, pourquoi mourrons-nous et notre terre, c.-a-d. pourquoi restera-t-elle en friche? Du cœur : נימה לבו בקרבו I Sam. 25. 37, et son cœur était comme mort dans sa poitrine (il était consterné); d'un état : מית בְּשָׁאוֹן מוֹאָב Amos 2. 2, et Moab périra au milieu du bruit (des armes); part. רובה אַנֹכִי כַּת : mourant Gen. 48. 21, vous voyez que je vais mourir; et un mort: جوية بعين Nomb. 19. 11, celui qui touche un mort; יאַקבּרָת פַּתִּר Gen. 23. 4, afin que j'enterre mon mort (ma femme morte); ובחד בחדם Ps. 106. 28, les sacrifices offerts à des (dieux) morts, à des idoles.

Pi. (רְחֵיֹם, יְחָקֵּה, part. רְמִיֹחָם, fut. רְמִיֹם, Tuer, faire mourir: מְמִיבָּה רְשִׁיבָּים, Ps. 34. 22, son injustice tue le méchant; מְמִיבְיִי I Sam. 14. 13, (et son écuyer) qui le suivait tuait (les ennemis).

Hiph. (מְמִיתּי, מְמָּתָ, avec suff. מְמִיתּי, part. מְמָיתּ, plur. מְמִיתָּה, fut. מְנָיתוּ, Même signif.: אַטָּאָת מְיָתְּמָּתְ Osée 2. 5,

et je la ferai mourir de soif; מְשְרָבֶּר Nomb. 16. 13, pour nous faire périr dans ce désert; בְּבְּרִים Job 33. 22, et sa vie, ou son âme, (approche) des anges de la mort (selon d'autres: approche de la mort).

Hoph. Être tué: מְצְרִי מְצִרי מְצִרי מִים חְסְחְ חְסְחְ II Sam. 21.9, ils ont été tués dans les jours de la moisson; מְיֹח הְסִי הִים Nomb. 35. 16, le meurtrier sera mis à mort, exécuté.

nip m. (const. min). 1º La mort: Ps. 7. 14, des instruments de mort, des armes meurtrières; שַרָּאָרְשָׁר מְּבְּיֵה 13. 4, afin que je ne m'endorme point d'un sommeil de mort; בַּרְפָנֵה I Sam. 20. 31, et אַרשׁ פָּוָה I Rois 2. 26, un homme qui mérite la mort; מַנֵה — אֹלּא ו החללה Is. 38. 18, la mort (pour les morts) ne te louera, bénira pas; aussi des maladies mortelles, la peste: ואַנשׁיתם יחיר מרגר פות Jer. 18. 21, et que leurs maris meurent (soient enlevés) par la peste. — 2º Le séjour des morts : מְשַׁבֶּרַרְמָנָח Ps. 9. 14, des portes de la mort, et הַוּרֶרִי־מָּנָה Prov. 7. 27, le séjour de la mort, la tombe, ou les profondeurs de l'enfer; plur.: "Ez. 28. 10, et אַמּדיעשיר מָטֹתִיי Is. 53. 9, (il est livré) à la mort par l'ordre des riches, des princes, ou comme des riches (qu'on tue pour avoir leurs biens); le pluriel des diverses manières de mort, des supplices: הַשְּׁרָתָה לְחָסְרָה ו Ps. 116. 15 (n parag.), la mort de ses adorateurs, des pieux.

תוך למיות: בין למיות Esdr. 7. 26, (il sera condamné) soit à la mort.

שנבין m. (rac. בין, const. בּוֹבָים, avec suff. קּוֹבְיִם, קּוֹבְים, pl. מּוֹבְים, Autel. Il y avait dans le temple : בּוֹבְים

Exod. 30. 28, l'autel des holocaustes; nommé: השְּהְשְּהַ Exod. 39. 39, l'autel d'airain qui était placé dans le parvis (v. 40. 29); et הַשְּהַה הַשְּהָה הַשְּהָ 30. 27, l'autel des parfums; aussi בַּיְהַה הַשְּהָה 40. 26, l'autel d'or placé dans le temple même; aussi les autels des idoles: היה שְּלַּבְּתָּשׁׁ אֵלַבְּתָשׁׁה Is. 17. 8, il ne portera plus ses regards vers les autels (des idoles).

אַל־יָּדְּחֶר חַבְּיֶג m. Liqueur mêlée: אַל־יָדְחֶר חַבְּיֵג Cant. 7. 3, où la liqueur mêlée, parfumée, le vin aromatique, ne manque pas (v. סָקָר).

קיני (מבי בילים adj. Ex. unique : סְנֵי רָעָב Deut. 32. 24, brûlés, consumés, par la faim. אָרָה n. pr. Miza, fils de Rahuel, Gen. 36. 43.

קוְנֵיט מְלֵאִים m.pl. Greniers: מְנְיֵיט מְלֵאִים Ps. 144. 13, nos greniers sont pleins (de fruits), ou: tous les coins de nos maisons, etc. (ע. מַנְיִּח).

ליים ליים אינים א

אווי (יור (יור היות איירים). Nourriture, vivres: ביפון לְּהֶשׁ הַשְּׁחִיוֹן לְּרֹבּ II Chr. 11. 23, il leur donna des vivres en abondance.

אַרְיּרְ לְבֹּלְאֵר : n. chald. Nourriture: בְּיִרוֹךְ לְבֹּלְאֵר : Dan. 4. 9, et de la nourriture pour tous était sur (cet arbre).

אור (rac. I יייין). Pansement d'une plaie, guérison, aussi la plaie (qu'on presse, bande): אידיקידי Osée 5. 13, (Juda a senti) sa plaie, son mal; ילאיד מעם מיור מייין מייין מעם מייין מייין מייין מעם מעריין מעריין

aucun de vous par des remèdes; בַּירְיָּדְן לְּסְיוֹר Jér.30.13, il n'y a personne qui juge (ton cas) ta plaie capable de guérison; קיִּדְיּמָה מְיוֹר מַּרְחָבָּיך Obad. 7, ils te dressent des embûches, ou : ils te préparent des maux en secret.

חַנְּיֵת m. Ceinture, au fig. force: דּלְמֵית Ps. 109. 19, et comme une ceinture dont il est toujours ceint; אֵין מְוַח שׁר Is. 23. 10, il n'y a plus de ceinture, c.-à-d. plus de force.

קייף אַ אָּיִרְים אַמִּירָם force: מְּיִרָּה אַמְירָם אַסְרּ יְּמְיה Job 12. 21, et il délie la ceinture des puissants, il affaiblit leur force.

י מויד (v. à או).

י פויקן (pl. מְשִנִיקן) Aboth, les esprits malfaisants (v. בָּנָי,).

(seulement pl. מְּנְלְּהֹח f. Planète: מְנָּלְּהֹח f. Planète: מְנֵּלְהֹח f. Planète: מוֹנְילָהְ f. Planète: מוֹנְילָהְ f. Planète: מוֹנְילָהְ f. Planète: au soleil, à la lune et aux planètes (de אַזָּל couler, marcher, v. אַזָּל j; d'autres traduisent: aux douze signes du zodiaque; מוֹנְלְ מוֹנֵבְ מוֹנֵבְ מוֹנֵבְ une heureuse planète, pour: bonne chance, du bonheur.

עוֹלֵג m. (rac. יוָלֵג). Fourchette: רְּתְּשֵׁרְלֵּג הַיְתְּשִׁרְשׁ I Sam. 2.13, et la fourchette à trois dents; pl. רוֹשְׁלֵים Exod. 38.3.

קוֹמְה f. (rac. מַפַּב). Pensée, dessein, reflexion : ולא יבצר פעף פושח Job 42. 2, et qu'aucune pensée ne te manque; (pour donner לנער השם ומומח Prov.1.4, au jeune homme la science et la prudence, la réflexion; מצר תולשיה ושים 3. 21, conserve la sagesse et la prudence. -- En mal, mauvais dessein, malice: רמושות במושות Ps. 10. 2, ils seront pris dans les desseins (qu'ils avaient formés), dans leur propre malice; misio של Jer. 23. 20, les desseins de son cœur (pour punir); אומים פומים Prov. 12. 2, et חומים בעל פות 24. 8, un artisan de malice; יפושות עלי החמסר Job 21.27, les jugements injustes dont vous m'accablez (v. le même exemple à סְּקָה); רפושה לפושה Ps. 139. 20, qui prononcent ton nom, t'invoquent, pour des desseins criminels, pour des crimes.

תְּלְּחָנוֹת m. (rac. II מָּבֶּר). Chant, cantique, se trouve à la tête de beaucoup de psaumes: מְּנְבֵּיר לְּנְיָר Ps. 3. 1, psaume de David.

וְמֶרָה f. (rac. I יְמֵר). Serpette: רְּכָרֵה f. (rac. I יְמֵר). Serpette: רְכָּרֵה f. (rac. I יְמֵרְה f. (rac. I). Serpette: תְּיַבְּיִלְים בְּּבְּיְבֶּיה f. (rac. I). Serpette: תְּיַבְּיִלְים בְּּבְּיְבֶּיה f. (rac. I). Serpette: branches de vignes avec des serpettes; תוֹבְיִרְם לְּמִיְבֵּיה f. (rac. I). Serpette: des serpettes: con constitution f. (rac. I). Serpette: con con constitution f. (rac. I)

קולים היים (rac. ישים). Ne se trouve qu'au plur.: מַשְּרִים I Rois 7.50, II Rois 12.14, Jér. 52.18, mentionné entre les vases du temple; selon les uns (de I ישֵין couper: des couteaux ou des mouchettes; selon les autres (de II ישֵין chanter): des instruments de musique.

אַר (יִנְּדֵּר. v. מְּדָּר.). Petitesse, exiguité; du temps : פּּדִינוֹר מְנָעוֹ מִוֹנְעוֹר. Is. 10. 25, car encore un peu, encore un moment (dans très peu de temps); du nombre : מָנָער אַנוֹשׁ מִוֹנְר 24, 6, il n'y demeurera que très peu d'hommes.

קירות ליניתות f. pl. (douteux): מַזְרוֹת מְיּרָתְּיּתְ Job 38. 32, est-ce que tu fais sortir, paraltre, chacune en son temps, les étoiles, ou les signes du zodiaque (ע. בַּיָּבֶּע)? d'autres traduisent : l'étoile du matin, ou l'étoile polaire.

אַנְרִים קָרָח m. pl.: une fois רְּמָּדְרִים קָרָח Job 37. 9, et le froid vient du nord ou des vents d'aquilon (qui chassent les nuages, v. רְנָהָח); d'autres traduisent : des étoiles (comme הַּיִּרְהַם).

קוְרָה m. (rac. מְּוֶרָה). Van, pelle : הַּשְּׁרָבִם בְּטְּוְרָח Jér. 15.7, je les ai vannés avec le van, je les ai dispersés.

תְּלְרָת m. (rac. חַחָיְ). Le levant, l'est, l'orient: שְּׁמְיִם שֵּׁטְּטֵּים שֵּׁישְׁבָּיאִי Ps. 113. 3, du lever du soleil jusqu'à son couchant; שִּׁשְּׁ מִיְרָת Deut. 4. 47, תְּיִנְתְּ Néh. 12. 37, תְּיִנְתְּ Exod. 27. 13, et תְּיִרְתְּ שֵׁשָׁ Deut. 4. 41, du côté de l'Orient; שִׁיְבֶּי Jos. 4. 41, à l'est, du côté de l'orient, de Jéricho.

יְרֵל : Semence (יָרֵע m. (rac. יָרֵל). Semence : רְבֹל וֹיָרַע רְאוֹר וֹיָרָע וֹיִרָּע רָאוֹר Is. 19. 7, toute la semence,

tous les grains (semés) le long du fleuve.

ימוֹלֶק m. (rac. pai, pl. מְּוֹלֶקּים, const. pai). Vase pour jeter, répandre, le sang sur l'autel; מְּוֹלֶקְים אַנְּיִם אַנְּיִם אַנְּיִם אַנְּיִם אַנְּיִם אָנִים נְּשִׁים נְּשִׁרָּם מִּנְּים נְשִׁים נִשְׁים נִשְׁים נִשְׁים נִשְׁים נִשְׁים נִשְׁים נִשְׁים נִשְׁים מִשְׁים אַנְיִם מְשִׁים נְשִׁים נְשִׁים נִשְׁים נִשְׁים נִשְׁים נִשְׁים מִשְׁים מִּשְׁים מִשְׁים מִשְׁים מִשְׁים מִשְׁים מִשְׁים מִשְׁים מִישְׁים מִשְׁים מִשְׁים מִשְׁים מִשְׁים מִשְׁים מִשְׁים מִשְׁים מִשְׁים מִשְׁים מִּשְׁים מִשְׁים מִשְׁים מִּים מִּשְׁים מִּים מִּים מִּשְׁים מִּשְׁים מִשְׁים מִשְׁים מִשְׁים מִשְׁים מִשְׁים מִּשְׁים מִּים מְשְׁים מִּשְׁים מִשְׁים מִשְׁים מִשְׁים מִּשְׁים מִים מִּשְׁים מִיּים מְשְׁים מִּים מִים מִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּיִּים מִּים מִּיִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּיִּים מִיּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּיִּים מִּים מִים מִּים מְּיִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּיבְּים מִּים מִּים מִּים מִּים מְּיִּים מִּים מִּים מְּיבְּים מְּיבְּים מִּים מְּיבְּים מִּים מִּיבְּים מְּישְּים מְיבְּים מְּיּים מְּיבְּים מְּיבְּים מְּיבְּים מְּיבְּים מְּיִּים מ

תְּחָבְיִח מְּחָיִם Ps. 66. 15, des victimes grasses; ללוח מְחִים הָּיִם רֹאָבֶלּי Is. 8. 17, et des étrangers (des pauvres) se nourriront dans les lieux abandonnés par les gras, c.-à-d. les riches, les nobles; selon d'autres: les bêtes grasses pattront dans ces lieux où elles étaient d'abord étrangères.

Job m. Moelle: אינה בעייות אין Job 21. 24, et la moelle de ses os est arrosée, c.-à-d. pleine de sève.

אַרְטָּ Battre : אַרְשָּאָריִי Is. 55. 12, (tous les arbres) battront des mains, applaudiront, Ps. 98. 8.

Pi.: יַבֵּן פַּחַאֲּךָה יָד Ez. 25. 6, parce que tu as battu des mains (que tu t'es réjoui).

אָתְטְּ chald. Frapper (v. אַתְּיָּ héb.) : אַנְּלְּצָּהְ דְּתְּיִין Dan. 2. 34, et (lorsque la pierre) frappa la statue; אָנָין 2. 35, qui avait frappé.

Pa.: בּדִיקְתֵא בְּדְרָּא Dan. 4. 32, (il n'y a personne) qui puisse repousser sa main, résister à sa main, l'empêcher de faire ce qu'il veut.

Ithph.: יְחְמְּדֵא כֵּלְּדִּי Esdr. 6.11, (ce morceau de bois) sera dressé, que (l'homme) y soit attaché, cloué.

אֹבְחָיֵבְ m. (rac. תְּבְא). Refuge: יְּבְבְּאָר אָהָ Is. 32. 2, comme un refuge pour mettre à couvert du vent.

בּכֵּל m. pl. Meme signif.: בְּכֵּל I Sam. 23. 23, d'entre tous les lieux de refuge où on se cache.

קבר f. (rac. מְבֶר). Jonction, le point qui joint, lie, une chose à l'autre: תְּיְרִיפֶּח תַּמְּיִצְּיָח בַּמְחְבֶּרָח Exod. 36. 17, du rideau qui était au bout, où une couverture devait être jointe, attachée à l'autre; ou : au bout de l'assemblage, de la réunion, des rideaux joints ensemble; מַּמְתְּבֶּרְתּוֹי 28. 27, près de l'endroit où l'éphod s'attache au rational, ou près de sa couture.

קברות ק. pl. (rac. תְּבֶר, part. Pi.). Ce qui lie, joint: תְּבֶּרְהָּוֹם, pressible, joint: קבְּרָהְוֹת נְבְּרָהְוֹת בַּבְּרָהְוֹת בַּבְּרָהְוֹת בַּבְּרָהְוֹת בַּבְּרָהְוֹת בַּבְּרָהְוֹת בַּבְּרָהְוֹת בַּבְּרָהְוֹת בּבְּרָהְ בַּבְּרָהְוֹת בַּבְּרְיָל — וְלַבְּתְּבְּרוֹת תַּבְּרְיָל I Chr. 22. 3, il fit provision de fer aussi pour les crampons.

רַבְּתְּבֶּי לֵּלְתָּבֶּתְ בְּל Poèle: בְּלְתָּבֶּתְ צֵּל Lév. 2. 5, une oblation de farine cuite dans la poèle; בְּרָבֶל Ez. 4. 3, une poèle ou une plaque de fer.

תְּבְּחָ f. (rac. תְּבְּחָ). Action de ceindre, ou, concret, ceinture: מְּבָּחְ חִיבְּחְ Is. 3. 24, (au lieu d'habits riches) on portera, on mettra, des cilices; ou : une ceinture faite d'une étoffe de crin et rude (v. מַבֶּי).

חַהָּם 1º Enlever, effacer, essuyer, laver, exterminer: וּפְקָּחוֹ אֲרֹנֶי רַחֹוָח וְּפְקָּח Is. 25. 8, Dieu l'Eternel effacera (séchera) les larmes; היה התוקים Prov. 30. 20, et elle s'essuie la bouche; אַ יְּדֵירָי נָא קיסקיק Exod. 32. 32, efface-movde ton livre ; מְחָרוּ אֱל־מֵי הַשְּרֵים Nomb. 5. 23, et il effacera (ces malédictions écrites) avec les eaux amères; וְבֶל־עֵוֹנְוִד בְּחָה Ps. 51. 11, efface (oublie) tous mes peches; בּיַבְּאַתְיה אָהַיבָּאַ Gen. 6. 7, j'exterminerai l'homme de dessus la terre; ו אַנְתִּירָוּי אָר־יִרוּשׁלֵם מָאַשׁר יָסְתַוּת II Rois 21. 13, je renverserai (je detruirai) Jerusalem comme on lave et retourne (un plat), ou : je lui enlèverai ses habitants. - 2º Toucher à, s'étendre jusque : ימודת בל-פוות ים בנורת Nomb. 34. 11, (la limite) touche à, s'étend jusqu'au lac de Cinereth (v. 1979).

Niph. (ful. אושרי פני פון) passif: קלאר איני בישיר פני פון בישיר בישיר Deut. 25. 6, afin que son nom ne soit pas effacé dans Israel; בניסיו בישיר ביש

ront détruits; רְבָּדוּ מְרְתָאָרֶץ Gen. 7. 23, ils furent exterminés de dessus la terre.

Hiph. Effacer, perdre: יְאֵלְיהָתְּחִ הַּמְּבִיּרְ Néh. 13. 14, et n'efface pas (n'oublie pas) mes bonnes œuvres; מְּלְבְּקְּתְּהְ וֹיִי Jér. 18. 23, et n'efface pas de devant tes yeux leurs péchés; מְּלְבִירְ בְּיִרְבִירְהְ Prov. 31. 3 (pour הְּיִרְבָּירְ ou Kal pour הִיִּרְבָּירְ ou Kal pour הִיִּרְבָּירָ, et que ta conduite (ne te mène pas) à faire ce qui perd les rois, aux désordres qui les perdent.

Pou. Étre gras, moelleux (v. תַּם, חָשׁ).

Part.: מְּחָרָם מְּחָטָשׁ Is. 25. 8, des mets
ou viandes grasses et pleines de moelle,
moelleuses.

קאָבְישׁ (rac. אַרווּ). Compas: רְאָאַרְשׁיּ זי, Is. 44. 13, et il trace sa forme au compas.

אַרְיּחָ m. (rac. אַח). But, port: מַּבְּיְבָּיִם אַנְיּיִ הְיִּחְיִּהְיִ הְּיִבְּיִי Ps. 107. 30, et il les a conduits au but, ou au port de leur désir (où ils désiraient arriver).

קריָאַל et מְחִיָּאַל n. pr. Mehuïael, fils de Irad, Gen. 4. 17.

בּלְּיִאַלּ חַמְחַיִּים n. pr.: אַלְּיאַלּ חַמְחַיִּים I Chr. 11.46, Eliel de la race des Mahavim, ou de la ville de Mahavim:

לוחט m. (rac. לַחָּילֵּל Danse, branle: אַיְּחָשְׁרִי מְּחַילִּין מְּחַילִּין בְּחַילִין בְּחַילִין בְּחַילִין בְּחַילִין בְּחַילִין בְּחַילִין בּחַילִין בּחַילִין בּחַילִין בּחַילִין בּחַלְּיִין בּחַילִין בּחַילִין בּחַילִין בּחַילִין בּחַיל בּחַיבּין בּחַיל בִּין בּעַרוּיל בִּין בּעַרוּיך בְּעַרוּיל בִּין בּעַרוּיל בִּין בּעַרוּיל בּערוּיל בערוּיל בערוּילייל בערוּילייל בערוּיל בערוּילייל בערוּילייל בערוּיליל בערוּיליל בערוּיל בערויל בע

Darda, fils de Mahol, I Rois 5. 11.

קחולה et קחולה f. Danse (v. קחולה cant. 7. 1, comme une danse en deux rangs; selon d'autres : comme un chœur de musique dans un camp; במחלה Exod. 15. 20, avec des tambours ou des timbales, et en exécutant des danses.

יים מְחָנֶה m. (rac. הַּיְחָ). Vision : אָשֶׁר הַיּהָעוּ Nomb: 24. 4, qui voit

les visions du Tout-Puissant; אַיָּטְיאַדְּהָּבְּ בְּחִירְתָּב Ez. 13. 7, vous avez vu des visions fauses, vaines.

angle: תְּחָיֵים f. (rac. תְּחָיִים). Fenêtre, ou face, angle: תְּחָיִים I Rois 7. 4, 5, et fenêtre contre (vis-à-vis de) fenêtre; selon d'autres: et un angle (du toit, ou des planches) était vis-à-vis de l'autre.

חומיים n. pr. m. I Chr. 25. 4.

קיי m. (de אייף ou ישיף frapper). Ce qui frappe : אייף עוד שיף שונה בע. 26. 9, et il dressera contre tes murs, ce qui frappe contre, c.-à-d. les béliers, les machines de guerre, ou יויף les coups, שביף de ses armes.

חידה n. pr. m. Esdr. 2. 52.

קיה f. (rac. קחיה). 4° Conservation de la vie : בי לְּבְּחָיָה שְׁלָחֵנֶי אֲלֹחָים Gen. 45. 5, car Dieu m'a envoyé (avant vous) pour la conservation de votre vie; Esdr. 9. 8, et pour nous וּלְחַמֵּט פְּתַתַח פָּעַט donner (une petite conservation) un peu de vie. — 2º Les vivres : ילא ילא ילא יי Jug. 6. 4, et ils ne laissaient pas de vivres (aux Israélites); न्यापूक Jug. 17. 10, (et je te donnerai) ta nourriture, tout ce qu'il te faut pour la vie. — 3° Trace, signe : ראַשָּב דייַ דער דיי Lév. 13. 10, et (qu'il y aura) une trace, un signe, une marque de chair vive dans la plaie; ou une guérison de chair, un point, un endroit guéri ; בְּחָיֵה תַּאַבְּתָה 13. 24, la trace de la brûlure, ou l'endroit de la brûlure, qui est guéri.

י מְחִילָה f. (rac. פְּחֵל, Le pardon.

סָיים pl. (v. قتار).

ামুদ্দ f. Limite, séparation, aussi demeure.

קרור (rac. קרור). Prix, échange, payement, salaire: בְּלֵאׁ יְשָׁכֵּלְ בְּּטָהְ מְיִדְרָהְּא 15, elle ne s'achète pas au poids del'argent, littér. et l'argent n'est pas pesé pour (être, ou pour payer) son prix; בְּיִנְיִיהְ בְּיִנְיִיהְ מָשִׁרְיִּהְ וֹא II Sam. 24. 24, mais je veux (les) acheter de toi pour leur prix, pour de l'argent; בְּיִנִיה בַּיִנִיה בְּיִנִיה בְינִיה בְּיִנִיה בְינִיה בְּיִנִיה בְּיִנִיה בְּיִנִיה בְּיִנִיה בְּיִנִיה בְּיִנִיה בְּיִנִיה בְּינִיה בְּייבְּיה בְּינִיה בְּייִיה בְּינִיה בְּייה בְּייה בְּינִיה בְּינִיה בְּינִיה בְּינִיה בְּינִיה בְּיבְּיה בְּינִיה בְּייה בְּינִיה בְּינִיה בְּינִיה בְּינִיה בְּיבְּייה בְּייה ב

échange, c.-à-d. gratis; אָרָי מְּיִיבְּיִיםְ Prov. 17. 16, à quoi sert l'argent, le bien, dans la main de l'insensé! בְּיִידִי בְּיִבְיּי Deut 23. 19, un animal échangé contre un chien (v. בְּיָבֵי Mich. 3. 11, leurs prêtres enseignent pour un salaire.

חיר n. pr. m. I Chr. 4. 41.

י Pardonner : ישׁרָּהְ un roi qui pardonne et absout; ישָׁרָּהְ פְּיִחָרָּהְ et qui pardonne aux tribus d'Is-rael.

תְּחֶלֶה m. (rac. תְּיְלֶּה). Faiblesse, maladie: אָרָשׁ רְבַּלְבֵּל בְּחֵלֵיש Prov. 18. 14, l'esprit de l'homme le soutient dans la maladie.

קְּחֶלְה מְתְּלָה מְתְּלָה מְתְּלָה מְתְּלָה בְּתְּלָה בְּתְלָה בּתְלָה בּתְלָה בּאמוֹ. 23. 25. j'éloignerai, je bannirai, les maladies du milieu de vous.

חלְתְּם n. pr. 4° Mahla, fille de Selophhad, Nomb. 26. 33. — 2° Mahla, enfant de la sœur de Gelad, I Chr. 7. 18.

י(מעוגיי (אי לעטליע),

קרְלְּהָ f. (rac. קּרָלָה). Caverne, antre: אָבְּיִיתְּיִּהְיּה בָּאָרָ Is. 2. 19, et dans les cavernes, les antres de la terre.

תְּלְתְּ n. pr. Mahlon, fils d'Elimelech, Ruth 1. 2.

'? n. pr. 1° Mahli, fils de Merari, Exod. 6. 19. — 2° Mahli, fils de Musi, I Chr. 23. 23.

תְּלְחִים m. pl. (rac. הַּלְּחָ). Maladies : בּמְחַלְיִים רַבְּּים II Chr. 24. 25, dans des maladies graves, des souffrances extrêmes.

קלְתָּים m. (v. קּבָּק, 3°). Gouteau : בּיִשְלְּתִים הַשְּׁבֶּה וְבְּשְׁרִים Esdr. 1.9, vingtneuf couteaux (pour tuer ou couper les sacrifices).

שָׁבֶּע מַחְלְפוֹח (rac. הָבָּק): שְׁרָלְפוֹח לָּעַּוֹת Jug. 16. 13, 19, sept tresses, ou touffes, des cheveux de ma tête.

רְתַלְעֵּשׁ f. pl. (rac. הָחָלָּץ): אָחָלְּצָשׁ אַחְלְּצִּיׁתְּ מְתַלְּצִיׁתְ Zach. 3. 4, et je te revêts d'un vêtement précieux ou nouveau (v. Is. 3. 22).

י בְּחַלְקְתוּ f. (rac. phn, avec suff. inphna, plur. niphna). 1º Division, classe : Jos. 11. 23, selon בְּמֵחְלָּקְתָם לְשִׁבְּטֵיתָם leurs divisions, d'après leurs tribus; d'autres traduisent : selon la part qui était échue à chacun dans sa tribu; ו הַבְּחַלֹּמָה תִיאשׁוֹנְה I Chr. 27. 2, la première division (troupe); בַּחַלְקוֹת חַבַּחַנְים 28. 21, la division des prêtres et des Lévites (divisés par handes). -2º חוף מלע המחלקות I Sam. 23. 28, selon les uns : le rocher de séparation (parce que les deux armées s'étaient séparées là l'une de l'autre); selon les autres : le rocher de l'indécision (de la part de Saul); יועל ושמאר debats, controverse entre Hillel et Schamal ; מחלקתו la querelle, la révolte, de Koreh et de toute sa bande, Aboth.

בּלְנֵרֵא מְבְּיְלְלֶקְהֹי chald. f.: בְּלֵרָא מְבְּיִלְלֶקְהֹי Esd. 6. 18, et les Lévites (furent établis) d'après leurs divisions.

חבלת n. pr. t° Mahalath, fille d'Ismael, femme d'Esaü, Gen. 28. 9. — 2° Mahalath, fille de Jerimoth, femme de Rehabeam, II Chr. 11. 18.

בחלתי Dela ville de Meholah, II Sam. 21. 8 (de Abel Meholah? Jug. 7. 22).

חַלְּאָחְטֵ f. pl. (de הַאָּסְהָ crème). Ce qui est délicat comme de la crème : מְּלְמִּנְ מַתְּמָאֹה Ps. 55. 22, les paroles délicates, flatteuses, de sa bouche, sont douces ; ou le מי pour מון : (les paroles) de sa bouche sont plus douces que la crème.

קּחֲטֶּרִם m. (const. מָחְטֶּר, pl. מְחְטֶּר rac. יסָחְטֵר פּר La chose désirée, désirable, précieuse, chère : בֶּל־סָחְטֵּר I Rois 20. 6, tout ce qui est précieux à tes yeux, ce à quoi tu tiens le plus; קבלית לְּחָרָת לְּחָרָת Is. 64. 10, et ce que nous avions de plus précienx (nos palais ou notre temple) est devenu une ruine; בְּחָבֶּהְ בְּחָבֶּהְ Osée 9. 16, les enfants chéris de leur sein; בּחְבַּבְּרִי בְּחַבְּבָּרִ חַפְּבְּרִי לַבְּרָבְּרִ בְּחַבְּבָּרִ וּ Is choses les plus précieuses et les plus belles que j'avais; Il Chr. 36. 19, et tous ses vases précieux.—2° Grâce. beauté: בְּחַבְּרִי בְּחַבְּרִי בְּחַבְּרִי בַּחַבְּרִי בַּיִּבְּרִי בַּרִי בַּחַבְּרִי בַּיִּבְּרִי בַּרִי בַּחַבְּרִי בַּיִּבְּרִי בַּיִּבְּרִי בַּחַבְּרִי בַּיִּבְּרִי בַּרִי בַּחַבְּרִי בַּיִּבְּרִי בַּיִּבְּרִי בַּיִּבְּרִי בַּיִּבְ בַּחַבְּרִי בַּיִּבְּרִי בַּיִּבְּרִי בַּיִּבְּרִי בַּיִבְּרִי בַּיִבְּבְּרִי בַּיִבְּרִי בַּיִבְּבְּרִי בַּיִבְּרִי בַּיִבְּרִי בַּיִבְּרִי בַּיִבְּרִי בַּיִבְּיִבְּרִי בַּיִבְּבִּייִ בְּיִבְּרִי בַיּבְּרִי בַּיִבְּבְּרִי בַּיִּבְּבְּרִי בַּיִבְּבְּרִי בַּיּבְּבְּרִי בַּיוּ בַּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּבְּיִי בַּיִי בַּיִּבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיוּ בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּייִּבְיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייִי בְיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִּי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְי

תְּלְּחָרִים m. pl. Les choses précieuses: בּל מַתְּמְרָים Lament. 1. 7, (Jérusalem se souvient de) tout ce qu'elle avait de précieux, ou de toute sa gloire; בְּאֹבֶל (cheth.) 1. 11, ils ont donné leurs choses les plus précieuses pour de la nourriture.

קּמְלֶּל m. (rac. מְחָמֶל m. (rac. מְחָמֶל Ez. 24. 21, sire, aime: מְשְׁמֶל מְּשְׁנֶם Ez. 24. 21, (le temple) objet de l'amour, des désirs de votre ame.

הַּנְטְחָטֵ לְ. (part. Hiph. de יְטֶחֶ). Fermenté: לא האבלא באס Exod. 12. 20, vous ne mangerez rien de fermenté, avec du levain.

קרה des deux genres (rac. חַרָּה, pl. סְיוֹנִים, avec suff. קייָחָטָ, בּחַיַיַחָבָּ, 2º pl. המחנת פלשתים: Camp, armée במחנת פלשתים I Sam. 14. 19, dans le camp des Philistins; בְּוֹכֵׁבְ הַעְּיֵהָה Nomb. 4. 5, quand le camp (la nation entière) se met en marche; מלימְחַמֵּי סִיסְרָא Jug. 4. 16, toute l'armee de Sisara; יַיִיִּע הַאַּהָנֶת בָּבֵר מָאֹד Gen. 30.9, et le cortége était très nombreux : יי מימית II Chr. 31. 2, les camps de Dieu, les places devant le temple où demeuraient les prêtres; מַבְּבְּחַרֶּים אָם אַ Nomb. 13. 19, si (ils demeurent) dans des camps, sous des tentes, ou dans des villes fortifiées; selon d'autres: dans des villes ouvertes, sans murs, ou dans des villes fortifiées ; duel בְּחֵילֵת הְבְּחַנֵים Cant. 7. 1. comme une danse sur deux rangs (v. . (קחלה

לְיִנְנְיִדְּיִן (le camp de Dan) n. pr. d'une ville de Juda, appelée aussi קרָדוּ Jug. 18. 12.

לְחֲנֵים n. pr. d'une ville de la tribu de Gad, cédée aux Lévites, Jos. 21. 38, Mahanaim (deux camps, v. Gen. 32. 3).

רְּבְּחָר m. (rac. בְּבָּחָ). Strangulation: נְּמְבֵּחָר מְחָבָּק Job 7. 15, mon âme préférerait la strangulation, c.-à-d. une mort violente.

הַחָּחָשׁ et הֹטְחָשׁ m. (rac. הסָהִי). Refuge: מַּיְבֶּים וּשַּׁ הַבְּּיִם Is. 25.4, un refuge contre la pluie d'orage; הַּיְהַים בְּּיִבְּיִם Ps. 104.18, les rochers (servent) de retraite aux lapins; au fig.: אֵלִידִּים Ps. 46.2, Dieu est notre refuge; שׁבְּיִב מַיְבַיב עִבְּיב בַּיִב מַיִּב וּצֹּב 15. 28. 15, parce que nous avons fait du mensonge notre refuge.

בּיִרְתּם m. (rac. בְּיִחָם). Frein: מְּיְמְיּם מִּחְסוֹם Ps. 39. 2, je garderai ma bouche avec un frein, une muselière.

קרְּמַיְהְ (Dieu est son refuge) n. pr. Mahasias, père de Neryah, Jér. 32.12.

רְחָיִי Fendre, briser, percer, blesser: יְּבְיִּתִּי הַאֹּשׁ אַּרְבִּי Ps. 68. 22, (Dieu) percera, brisera, la tête de ses ennemis; פּרָכִּים 110. B, il a brise, ruine, les rois au jour de sa colère; יִּבְיִים מְּיִנִים הָשִּׁי עְרִיבִים קַּבְּיִם הַשְּׁיִי בְּיִבְים הַשְּׁי בְּיִבְים הַשְּׁי Peut. 33. 11, brise les reins (la force) de ses ennemis; יִּבְּיִים Nomb. 24. B, et avec ses flèches il perce d'outre en outre (pour יְבִּיִים Job 26.12, (et avec sa sagesse) il a brisé, dompté, l'orgueil, l'impétuosité (de la mer), ou: les hommes orgueilleux; אַרְיָּאַר Peut. 32.

39, je frappe, blesse, et je guéris; לְּפַעֵּק רְיִבְּלְהְ בְּרְשׁ Ps. 68. 24, en sorte que ton pied pénétrera, marchera, dans le sang, ou : ton pied sera teint, sera rouge, de sang (comme מָשָרָי 2°).

וְיְםְשֵׁ m. (rac. יְחָשֶׁ). Blessure: יְרְשָּׁא Is. 30. 26, quand il guérira la blessure dont il (le peuple) avait été frappé, qu'il avait reçue.

בְּעֵּחְטֵּ m. (rac. בְּאָה). La taille (des pierres): אָבְעֵי פַּוְּעָבּן Il Rois 12. 13, 22. 6, des pierres taillées, des pierres des carrières.

הַלְּנְהָי f. (rac. רְּבָּהָי). Moitié : יַמְּרָּה רְּבָּהָהְ רְּצָהָהְ Nomb. 31. 43, et la moitié (donnée) au peuple fut.

קרה Enlever, ou fendre. Ex. unique: יאֹשׁי י בּישׁי Jug. 5. 26, elle lui a enlevé ou fendu la tête (י. יחקים); " prima בּיבַים קיבָבִים efface dans ta miséricorde (tous les registres de nos péchés).

אָרָקי m. (rac. יְחָקָה). Profondeur: אָטֶר בְּקְיוֹ מָחְקַר־אָרָץ Ps. 95. 4, qui tient dans sa main les profondeurs (les lieux les plus cachés, les plus profonds) de la terre.

 ton fils te demandera un jour; בְּרֹפ בָּקָר Gen. 30. 33, à l'avenir, en son temps (v. בְּקָר,).

לַחְרָאָה (rac. מְּרָאָה). Ex. unique : ווֹרָאָה (Rois 10. 27, (cheth.) ils en firent des latrines (v. הַאָּצָה).

קחרת constr. מיתים. f. Même signif. que יוֹם בּיִרִים אַיִּרְים וֹיִי Nomb. 11. 32, le lendemain; מיתים Jon. 4. 7, et ייִבְּיתְּים עִי עִי בְּיִרְים Jon. 4. 7, et ייִבְּיתְּים עִי עִי בְּיִרְים בְּיַרָּם Jon. 4. 7, et ייִבְּיתְים עִי עִי בְּיַרְים בְּיַרָם בַּיִּרְם בַּיִים בַּיִּרְם בַּיִים בַּיִּרְם בַּיִּרְם בַּיִּרְם בַּיִּרְם בַּיִּרְם בַּיִּרְם בְּיִים בַּיִּרְם בַּיִּבְּם בַּיִּרְם בַּיִּרְם בַּיִּרְם בַּיִּבְּם בַּיִּרְם בַּיִּרְם בַּיִּרְם בַּיִּרְם בַּיִּרְם בַּיִּרְם בַּיִּרְם בַּיִּבְּם בַּיִּם בְּיִּבְּים בַּיִּבְּם בַּיִּבְּם בַּיִּבְּם בַּיִּם בְּיִּבְּם בַּיִּם בְּיִּבְּים בּיִּבְּם בּיִים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִים בְּיבִּים בּיוֹים בּיִים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּי

אַרְטְּחָשׁ m. (rac. קּשָׁהְ). Action de dépouiller un arbre de l'écorce: קּשְׁהָבְּ Gen. 30. 37, en mettant à nu, en découvrant, le blanc (des branches).

קיים m. (rac. מַחְשָׁהְ). Obscurité, ténèbres: תָּיָרִית בְּמַחְשֶׁהְ מַצְשֵׁירָם Is. 29. 15, et qui font leurs œuvres dans les ténèbres; מְרָבֶּיֵר מַחְשָׁהְ Ps. 88. 19, mes connaissances (amis) sont dans l'obscurité, c.-à-d. ils se cachent, me fuient; plur.: אַנְיִי בְּמַחְשַׁבִּים Ps. 143. 3, il m'a mis dans les lieux les plus obscurs (ou dans la tombe); קלאו בְּיִי בְּעַהְיִי אָנִייְ אָנִייִ אָנִי אָנִייִ אָנִייִ אַנִייִ אָנִייִ אַנִייִ אַנִייִ אַנִייִ אַנִייִ אַנִייִ אַנִייִ אַנִי אַנְי אַנִי אַנִי אַנְי אַנִי אַנְי אָנִי אַנְי בְּנִי בְּעַּיְנְי בְּעַיְּעְיִי בְּעַיְי בְּעַיְי בְּעַי עְּנְי בְּנִייְי בְּעַיְי בְּעַיְי בְּעַיְי בְּעַי עְנְיעִי בְּיוּ בְּייִי בְּעָּי עְיִי בְּעַי עְנְי בְּעַי עְנְי בְּעַי עְנְי בְּעַי עְנְי בְּעַי בְּעַי בְּעַי עְנְי בְּעַי בְּעַי בְּעַי עְנְי בְּעַי בְּעִי עְנְייִי בְּיוּ בְּיוּ בְּעִי עְנִי בְּעִי עְנְי בְּעְי בְּיוֹי בְּיוּ בְּיוֹי בְּיי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיי בְּיוּ בְּיוּ בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוּ בְּיוֹי בְיוֹי בְיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְייִי בְּיוֹי בְּיוֹי בְיי בְּיוֹי בְיוֹי בְיוֹי בְּיוֹי בְיוֹי בְיוֹי בְיוֹי בְיוֹי בְיוּי בְּיוֹי בְייִי בְּיוֹי בְייִי בְּיוֹי בְייִי בְּיוֹי בְייִי בְּיוֹי בְייִי בְּיוֹי בְּיוֹי בְייִי בְּיוֹי בְייִי בְּיוֹי בְיי בְּיוּעייי בְיי בְּיוּיי בְייי בְּיוּיי בְייי בְיוּייי בְייי בְייי בְּייי בְייי בְּייי בְייי בְייי בְייי בְייי בְייי בְּייי בְייי בְיוּיי בְייי בְיוּיי בְייי בְייי בְּיוּיי בְיוּי בְייי בְייי בְּייי בְייי בְייי בְייי בְיייי בְיייי בְייי בְּייי בְייי בְייי

חַחַם n. pr. m. I Chr. 6. 20.

קרתה (rac. התח). Effroi, ruine, crainte: אָבְּלֵּדְ אֶנֶן הְּהְחִיםְּיּוּ Prov. 10. 29, mais un effroi pour ceux qui font le mal; ייד בְּבָּילִ מְהְתִּהִילִי 18. 7, la bouche de l'insensé est (cause) sa ruine; אֵל הַיִּרְיִם יִילִים וֹיִרִים וֹיִרְיִּלְ לְּמִיתְּיִּרִילִי לְמִיתְּיִּרִילִי לְמִיתְּיִּרִילִי לְמִיתְיִּרִילִי לְמִיתְיִּרִילִי לְמִיתְיִּרִי Prov. 10. 15, leur indigence donne aux pauvres de la crainte, les rend timides.

תְּחָרֵים f. (rac. תְּחֵרָים). Fracture, effraction: אָבְּיבְּיִם הַיְּבְּיִבְּיִם בּצְּאַרְיִם בּצְּאַרְים בּצְּאַרְים בּצְאַרְים בּצְאַרְים בּצְאַרְים בּצְאַרְים בּצְאַרְים בּצְאַרְים בּצּאַרְים בּצְאַרְים בּצְאָרְים בּצְאַרְים בּצְאַרְים בּצְאַרְים בּצְאַרְים בּצְאַרְים בּצְאַרְים בּצְאַרְים בּצְיבְים בּצְיבְים בּצְיבְים בּצְיבְים בּבּבְים בּצְיבְים בּצְיב בּצְיבְים בּצְיבְיבְים בּצְיבְים בּצְיבְים בּצְיבְיבְים בּצְיבְיבְים בּצְיבְיבְיבּים בּצְיבְיבְיבּים בּצְיבְיבְיבּים בּצְיבְיבְיבּים בּצְיבְיבְיבּים בּצְיבְיבְיבְיבּים בּצְיבְיבּים בּצְיבְיבְיבּים בּצְיבְיבְיבְיבּים בּצְיבְיבְיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּיבּים בּבּיבּיבּים בּבּיבּים בּבּיביים בּבּיבּים בּבּיבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּיבּים בּבּיבּיבּים בּבּיבים בּבּיבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבים בּבּיבּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּב

 ciel; רְּנְמְנָא דְּמָהְ 7. 22, et le temps était venu, accompli; בְּלְבָא בְּלְבָא אָרִיכְּירִא בְּלְבָא 4. 21, qui arrivera, s'accomplira, à mon mattre le roi.

אטַאַטָּטָ m. Balai (v. מאָשָהָ).

קבְתָּח m. (rac. מְבָּח). Tuerie, massacre: חָבְּרָט לְבָנֶּיד מִּחְבַּח Is. 14. 21, préparez-vous à massacrer ses fils, exact. préparez le massacre à ses fils.

• בְּעְבְּתְיִם (rac. רְבֶּבֶּי) Action d'abattre : Aboth, maison où on tue les bestiaux, abattoir.

ע פור des deux genres (pl. מים une fois avec suff. מְמָדו Hab. 3. 14, rac. נְמָדוֹ,). Ce qui s'étend. 1° Branche : אירייייי ש מוח עד Ez. 19. 11, (cette vigne) avait, ou poussait, des branches solides. -2º Verge, bâton : בייויי למשרו בכפוי Exod. 4. 4, et (le serpent) redevint verge dans sa main; יְמַשֶּׁר בְּיָדֶף Gen. 38. 17, et ton bâton que tu tiens à la main; ייייי Exod. 7. 12, la verge d'Aaron; נְשֶׁבֶּרְתִּי לָבֶם מַשֵּׁוּדְלָּוָים Ez. 5. 16, je briserai votre bâton, le pain qui vous soutient, qui vous donne de la force ; je vous enverrai la famine. — 3º Sceptre : Ps. 110. 2, l'Eternel מַמַּח כְּוָהְ רָשְׁבַּח יֵי מִצּיוֹן étendra de Sion le sceptre de ta puissance; מָמַבְּאַרַיְטָּע Ez. 7. 41, la violence, l'iniquité, s'élève, s'érige en une verge (pour punir) le crime; et la punition même : שַּׁמְשׁר וּפָר יְשָרָה Mich. 6. 9, écoutez la punition (qui vous menace), et qui est celui qui l'a prononcée, arrêtée. — 4º Branche d'une nation , tribu : לְפַשָּׁה שִׁמְשׁן Nomb. 13. 5, de la tribu de Siméon, et רלפטרו ਰੂਪਾਰ 34. 20, et de la tribu des enfants de Siméon ; אישר הששרת I Rois 8. 1. les chefs, les princes des tribus.

לְמַעֵּן מּאַר (de מְּשָׁהָ se pencher) adv. Audessous, en bas: מְמַעְּן מּאַר מְּשָׁהְאֵיל (dessous, en bas: מְמַעְּן מּאַר מְּשָׁהְאֵיל (dessous, en bas (dessous des du scheol (qui est) en bas (dans l'abime); מְאָר מָשָּׁה מָטָּה מָשָּׁה (decherras) toujours plus bas; מְשָּׁהְיִרָּה לְּשָׁהִי: לְּשָּׁהִי: לְשָּׁהָּה (decherras) toujours plus bas; מְשָׁהִי: לְשָׁהָּה: לְשָׁהָּה: לְשָׁהָּה: לְשָׁהָּה: לִשְּׁהָּה נִינְיִה לְּשָׁה: לִשְּׁהָּה נִינְיִה לְשָׁהָי: לִשְּׁהָּה נִינִיה לְשָׁהָּה: לִשְׁהָּה נִינִיה לְשָׁהָי: לִשְׁהָּה נִינִיה לְשָׁהָּה מִּיִּה מִּיִּה לְשָׁהָּה מִּיִּה מִּיִּה לְשָׁהָּה נִינִיה לְשָׁהָּה נִינִיה לְשָׁהָּה נִינִיה לְשָׁהָּה נִינִיה לְשָׁהָּה נִינִיה לְשָׁהָּה נִינִיה לְשָׁהָּה מִינִיה לְשָׁהָּה נִינִיה לְשָׁה מִינִיה לְשָׁהָּה נִינִיה לְשָׁה מִּיִּה מִינִיה לְשָׁה מִינִיה לְשִׁה מִינִיה לְשִׁה מִינִיה לְשָׁה מִּיִּה מִינִיה לְשִׁה מִּינִיה מִינִיה לְשִׁיה מִינִיה מִּיִּה מִינִיה לְשִׁיה מִינִיה לִּיה מִינִיה לְּיִיה מִינְיה לְשִׁיה מִינִיה לְשִׁיה מִינִיה לְּשָׁה מִינִיה לְשִׁיה מִינִיה לְּיִיה לְּיִיה לְּיִּיה לְּיִיה לִּיה מִּיה לִייה לִּיה מִינִיה לְייִיה לְּיִיה לְּיִיה לְּיִיה לְּיִיה לְּיִיה לְּיִיה לְייִיה לְייִּיה לְייִיה לְּיִיה לְּיִיה לְּיִיה לְּיִיה לְּיִיה לְּיִיה לְּיִיה לִּיה לְּיִיה לְּיִיה לְּיִיה לְּיִיה לְּיִיה לְייִיה לְּיִיה לְיִיה לְייִיה לְּיִיה לְיִיה לְּיִיה לְייִיה לְּיִיה לִייִיה לְּייה לְייִיה לְּייה לִּייה לְייִיה לְייִיה לְייִיה לְּיִיה לְייִיה לְּייה לְייִיה לְייִיה לְייִיה לְייִיה לְּיִיה לְייִיה לְּיִיה לְייִיה לְּיִיה לְייִיה לְּייה לְייִיה לְייִיה לְּייִיה לְייִיה לְּייִּיה לְּיִיה לְיייה לְּיִיה לְּיִיה לְּייה לְייִיה לְּייִיה לְּיִיה לְּיִיה לְּייה לְּייִיה לְּייה לְּיִיה לְּייה לְּיִייה לְּייִּיה לְּיִּיה לְּייה לְּייִיה לְּייִיה לְּיייה לְּיייה לְּיייה לְייִּיה לְּיייה לְ

(l'ame des bêtes) descend en bas, dans la terre; אָנְיִין לפּנָּיִים בּיִין בּיִין לַמְּנָּיִם בְּיִּין בּיִין בּיין בּיִין בּיין בּיִין בּיין בּיִין בּיִּין בּיין בּייִין בּייִין בּייִין בּיין בּייִין בּייִין בּיין בּייִין בּיין בּייִין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּייִין בּיין בּיין בּייִין בּיין בּיין בּייִין בּיין בּייִין בּיין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּיין בּייִין בּיין בּיין בּייִין בּייִין בּייִין בּיין בּיין בּייִין בּיין בּיין בּייִין בּייִין בּיין בּייִין בּיין בּייִין בּיין

תְּבֶּיה m. (rac. אָבְיה, part. du Hoph.). Déni de justice, violence : תְּבְיה בְּלְאָה Ez. 9. 9, et la ville est pleine d'injustice, de violence.

ימָפֶּרָר (ע. שְּׁמָּרָר).

সাজ্ঞান pl. Étendue : সম্মূল সাজ্ঞ Is. 8. 8, l'étendue de ses ailes.

קינה m. (rac. מָּמָה). Ce qui est filé: מָבְרִאּיּ מַמְהָּהְ בּיְבִראּיּ מַמְהָה Exod. 35. 25, elles offrirent ce qu'elles avaient filé.

קְּטָיר m. Barre. Ex. unique: בְּיָטָיר Job 40. 18, ses os sont comme des barres de fer.

רמכן m. (rac. יְבֶּבֶּיםְ). L'endroit où l'on conserve les choses, et les choses mêmes que l'on garde, richesses, trésor: יְבַּיבְּילָּי בַּיְבְיכִים בַּיְבָּייִם Jér. 41. 8, nous avons des greniers, ou des richesses cachées dans nos champs (en blé, etc.); יְבָּיבְּיבִים בַּיִבְּיבִים Prov. 2. 4, et si tu la recherches comme (on cher-

che) des trésors cachés; מַּמְמָּדִים מְּהָּיָרִים Is. 45. 3, et des richesses secrètes; קיסיון Gen. 43. 23, un trésor.

בְּשְׁעִנְיִם m. pl., et חוֹשַעְנְיִם f. pl. (rac. בְּשָׁרָה). Mets délicats, exquis : בְּשַּׂרִילּרִי קיבְּיִּדִים Gen. 27. 4, et apprête-moi un mets délicieux, d'un goût délicat; prov. 23. 3, ne désire point de ses mets délicats.

החפשים ל. (rac. משים). Manteau, robe ample: אָשָּׁרִינְלָּוְהָּוּ Ruth 3. 15, le manteau que tu as sur toi; הוֹתְּשְׁבְּינִלְּוֹתְ Is. 3. 22, et les robes amples des femmes (selon d'autres : les tabliers, ou les gants, v. מַבְּינֵים).

לְּבֶּי Kal inusité. Hiph. Faire tomber, faire pleuvoir: שַּיִי שִּיְטְּיִ אַלְּ Gen.

2. 5, car Dieu n'avait pas (encore) fait pleuvoir; אָנָי בְּיִי בְּיִי בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְייִי בְּיי בְּייִי בְּיִיי בְּיי בְּיִיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי

Niph. Être arrose : תֶּלְמָח אַתַּה חַתָּאָ Amos 4. 7, un champ sera arrosé par la pluie.

קטר וויבקה Is. 30. 23, la pluie qui est nécessaire pour tes grains; une fois plur.: אין משרות בעום בעשרות לעום בעשרות לעום בעשרות לעום בעשרות לעום און Job 37. 6, (il commande) à la pluie et aux orages (effet) de sa puissance, ou aux orages furieux.

. (מַנְּיָרָא . עַמְּרָא .

חַשְׁיֵּטְ n. pr. Matred, fille de Mezahab, Gen. 36. 39.

קּטָּרָה et אּלְשָּׁרָּה f. (rac. יְּמָבֶּר). f° Lieu où l'on garde, la prison : יְּמָבֶּר יִאָּבָּה יִאָּהָה Jér. 38.13, dans la cour, ou le vestibule,

de la prison. — 2º Le but auquel on vise, tire: אָלְיָשְׁרָּה I Sam. 20. 20, comme si je tirais à un but; אַקְשָּׁבְּּא Lament. 3.12, (il m'a placé) comme le but pour ses flèches.

רְיִים n. pr. La famille de Matri, de la tribu de Benjamin, d'où sortit le roi Saul, I Sam. 10. 21.

יף m., seulem. au plur. מיִס (const. פים, avec suff. פיפר, פיפר). Eau. Les adj. qui l'accompagnent, toujours au plur .: באר פים היים Gen. 26. 19, une source d'eau vive ; מְּשֵּׁר חֲשָׁרָיִם Nomb. 5. 19, (tu seras épargnée) par ces eaux amères; בים רבים Ps. 18. 17, il m'a tiré du milieu des grandes eaux; mais le verbe, tantôt au sing., tantôt au plur.: שומים שישות Gen. 8. 3, les eaux se retirerent, et יול־מים מהליר Nomb. 24. 7, l'eau coulera de ses seaux ; מַר נְהַיוּ לֹוֹנִי זרק עליי 19. 13, l'eau de lustration n'a pas été aspergée sur lui. Avec des n. pr. signifie source, ruisseau, lac, etc.: שר קבהו Jug. 5. 19, les eaux de Megeddo (le torrent Cison); מֵר מֶרוֹם Jos. 11. 5, les eaux de Merom (un lac); סימר בייביים Exod. 7. 19, les eaux d'Egypte (à savoir : les fleuves, ruisseaux, etc.); שַריראש Jér. 8. 14, les eaux, le suc du poison, ou mélées de poison (v. שֹׁמִי); מימי רְגְלֵיתִום Is. 36. 12, (keri) leururine; au fig.: אָבְּיֵבֶּי רְרוּאִרָדוֹ יָבָאַאָּר 1s. 48. 1, et qui sont sortis de la source de Juda, c.-a-d. ses descendants; ממונר בְּעֵירָם Ps. 88. 18, ils m'ont environné tout le jour comme les eaux, c.-à-d. de toutes parts; שַּׁרָם כַּר־נָפָשׁ 69. 2, les eaux sont venues jusqu'à ma vie, ma vie est en grand danger; נַיִּדָשׁ לְמָיִם Jos. 7. 8, (le cœur du peuple) devint comme de l'eau, ils perdirent tout courage. — Dans les n. pr.: מד מר Gen. 36. 39, (éclat d'or) Matred, fille de Mezahab; selon d'autres : fille d'un fondeur d'or; מי היירקון Jos. 19. 46, (les éaux jaunes) n. pr. d'une ville de Dan; מֵר נְמְחוֹיָדִי Jos. 15. 9, la fontaine Nephthoha (de l'ouverture) dans le pays de Juda.

"pron. interrog. Qui? (des personnes; v. דים quoi? des choses): מר min wran Gen. 24. 65, qui est cet homme? fem. name Ruth 3. 9, qui estu? plur. פריאלרו לך Gen. 33. 8, qui sont ceux-là qui sont avec toi ? ou sontils a toi? פי ופי חהלפים Exod. 10. 8, (qui et qui) qui sont ceux qui doivent פיר לה בל-הפחור קוות ; Gen. 33. 8 qui sont ceux qui forment cette troupe? ou: à qui (envoies-tu) cette troupe? שרשבם Jug. 9. 28, qui est Abimelech, et qui sont les gens de Si-מריםשת יבלב -- ומי במות יחודת ? chem Mich. 1. 5, qui est (l'auteur, l'instigateur) des péchés de Jacob — qui est (l'auteur) des hauts lieux de Juda? une exception est : פיר שפה (pour mg) Jug. 13. 17, quel est ton nom? au génil : קר אַק Gen. 24. 23, de qui es-tu la fille? אַר־שׁוֹר מִי לַקְחָמִי I Sam. 12. 3, de qui ai-je pris le bœuf ! dat .: خوب Gen. 32. 18, à qui; phois Jon. 1. 7, à cause de qui ! מככ.: יָאֶאר־מִי לְּשֵׁקְתִּר I Sam. 12. 3, et qui est-ce que j'ai opprimé, ou: נמר דוא , מר זוו: trompé ! énergiquement et קיי דאא יח qui est celui qui?

Souvent on emploie no qui? pour exprimer une négation : פר האמרן לשמעתט Is. 53. 1, qui a cru à notre nouvelle? (personne n'a cru); קריר אַלְּיוּר Job 9. 12, qui pourra lui dire? صحناية Ps. 90. 11, qui connaît? (personne ne connatt).- Il exprime un souhait : ¬¬¬ רשמיר שומט בארץ II Sam. 15. 4, qui m'établira juge sur la terre ? מִי־יָתֶּן־לָר Ps. 55. 7, qui me donnera des ailes comme à la colombe? (que n'ai-je des ailes?); de là l'expression פיי יהון plut a Dieu que (v. בתון). Pron. indef. Quiconque : פריבעל הְבָרִים Exod. 24. 14, quiconque aura une affaire. un procės ; מִר־יָרֵא וְדָוֹרֶל Jug. 7. 3, (que) quiconque craint et manque de cœur : מר יפקם יבקם Amos 7. 2, 5, qui pourra retablir Jacob (pour יָקִים), ou : qui, (étant faible comme) Jacob, pourra subsister? d'autres traduisent : comment Jacob subsistera-t-il? מר אנחמה

Is. 31. 49, (pour pa) avec qui puis-je te consoler? (qui aurait eu un sort comme le tien?); d'autres traduisent: comment puis-je te consoler?

תירבא n. pr. Medaba, ville de la tribu de Ruben, Jos. 13. 16; appartenant plus tard à Moab, Is. 15. 2.

מידי n. pr. Medad, un prophète, Nomb. 11. 26.

ביים m. (rac. ייִם La bonne, la meilleure partie d'une chose: ביים I Sam. 15.9, ce qu'il y avait de meilleur entre les brebis et les bœufs; ייִם בּיִם בּיִם Exod. 22.

4, la meilleure partie de son champ et de sa vigne; בְּיִבֶּיה Gen. 47. 6, dans la meilleure, la plus belle, la plus fertile contrée du pays.

(מיבנת א.) מִיבָּא

기 (qui est comme Dieu) n. pr. 1º Un des archanges, Michael, Dan. 12. 1. — 2º Michael, père d'Amri, I Chr. 27. 18. — 3º Michael, fils du roi Josaphat, II Chr. 21. 2, et de plusieurs autres: Nomb. 13. 13, Chr., Esdr.

תיקה n. pr. 1° Michée, le prophète, Mich. 1. 1, Jér. 26. 18; היקיה (cheth.): — II Chr. 34. 20, מיכָהו II Rois 22. 12.

ליכְרָה (qui comme Dieu!) n. pr. 1° Les mêmes que רְּבָּים 1° et 2°. — 2° Michaïa, fils de Sacur, Néh. 12. 35 (מִיבָּא 11. 17, 22). — 3° Michaïa, prêtre, Néh. 12. 41.

ליכְיה Même signif., n. pr. 1° Michaïahu, à la cour du roi Josaphat, II Chr. 17. 7. — 2° Michaïahu; fille d'Uriel, mère du roi Abia, II Chr. 13. 2; la même est appelée Maacha, fille d'Absalom, I Rois 15. 2.

Même signif., n. pr. 4° Michaīhou, auteur d'une idole, que les enfants de Dan lui enlevèrent (v. Jug., ch. 17 et 18; ch. 17, vers. 5, 9, רמיקט).—

2° Michaīou, fils de Jemla, prophète, I Rois 22. 8. — 3° Michaīou, fils de Gemaria, Jér. 36. 11.

שיבל m. (rac. ליכל ou ליבל). Ex. unique:

II Sam. 17. 20, le réservoir, la nappe d'eau; selon d'autres : le ruisseau ou la rivière.

קיבְל n. pr. Michal, fille de Saul, femme de David, I Sam. 19. 11.

ביית מילה). La circoncision: מילה alliance de la circoncision, nom qu'on donne à cette cérémonie (v. Gen. chap. 17).

מים Eau (v. ישי).

רְיָּטְיִי et פְּיָטִיין n. pr. 1° Mijamin, chef, prêtre, I Chr. 24. 9. — 2° Esdr. 10. 25, Néh. 12. 17.

לְּטָּה מְרֵי לְמִים m. Genre, espèce: לְטָּה מְרֵי לְמָּה פּח. 1. 11, (l'arbre) qui porte des fruits selon son espèce; לְמִימָה הְתָּה בְּנָהְם 1. 21, selon leurs espèces; בְּנָהָם בְּנָהָם בְּנָהָם בְּנַהָם בְּנַהָם בְּנַהָם בְּנַהָם בְּנַהָם בְּנַהָם בְּנַהָם בִּנְהָם בְּנַהָם בִּנְהָם בּנְהָם בּנְהָם בִּנְהָם בּנְהָם בּנְהְים בּנְהָם בּנְיהָם בּנְהִים בּנְהָם בּנְהָם בּנְהָם בּנְהָם בּנְהְים בּנְהָם בּנְהָם בּנְהָם בּנְהְים בּנְהָם בּנְהְים בּנְהְים בּנְהָם בּנְהְים בּנְהִים בּנְהִים בּנְהִים בּנְהִים בּנְהִים בּיִים בּיִּים בּנְהְים בּנְהִים בּנְהִים בּיִבְּים בּיִבְים בּיִּבְים בּנְים בּנְים בּנְיהָם בּנְיהָם בּנְיהָם בּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבּים בּיבְים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים

לינקת f. Nourrice (v. בינקת).

ביסה Allée couverte (cheth., v. מיסה).

ישני פון העשים (beauté) n. pr. d'une ville de la tribu de Ruben, cédée aux Lévites, Mephaath, Jos. 13. 18, I Chr. 6. 64.

מישא n. pr. m. I Chr. 8. 9.

קישָאל (qui est, ce que Dieu est)
n. pr. 1° Misael, fils d'Uziel, 6. 22.
— 2° Misael, un des collègues de Daniel, qui reçut le nom de קַּישָׁה, Dan.
1. 6, 7. — 3° Néh. 8. 4.

קישור m. (rac. קישור). 4° Pays uni, plaine: קישור jus. 40. 5, le chemin tortu, inégal, sera une plaine; האָרֶץ מִישׁוֹר Ps. 443. 10, (ton esprit) me conduira dans une terre unie; avecl'art., spéc.: une plaine près de Medba, appartenant à la tribu de Ruben; וְכָּלִּדוֹשְׁר מֵיִיְבָא עַּר־הִּיבוֹן Jos.

13. 9, et toute la plaine de Medba jusqu'à Dibon. — 2° Droiture, justice: ישבע פישר אבי Ps. 45. 7, un sceptre de justice: אַרְיִי אָרֶץ Is. 11. 4, il prononcera (le jugement) avec justice, équité, en faveur des humbles, des opprimés sur la terre; בִּייִשׁיִי Ps. 67. 5, adv., car tu jugeras les peuples équitablement, ou pour בְּיִישׁר avec équité, dans l'équité.

donné à Misael, collègue de Daniel, Dan. 1.6.

שישׁע (salut) n. pr. Mesa, roi de Moab, II Rois 3. 4.

עישָׁע (salut) n. pr. Mesa, fils de Chaleb, I Chr. 2. 42,

m. Seulem. au plur. בֵּישָׁר, (rac. רְשֵׁיד). Rectitude, droiture, sincéritė, justice: אַרָח לַצָּהָּיק מַישַׁרִים Is. 26.7, le sentier du juste est un chemin droit, ou lui est aplani par Dieu ; רָתַחַלֵּדֶךְ בָּבֵּילָשִׁרָים Prov. 23. 31, (le vin) lorsqu'il entre, glisse, droitement, agréablement; selon d'autres : le vin entre, tu le bois comme אוֹלַךְ לְרוֹדִי לְמֵרשָׁרִים ; s'il était inoffensif Cant. 7. 10, (ce vin) va, glisse, a mon bien-aimé, droitement, agréablement; מישרים אחבוה Gant. 4. 4, (tes caresses sont meilleures que le vin) elles (les jeunes filles) t'aiment plus que le vin qui glisse doucement (le ביון se rapporte aussi à מַשַּׁרִים ; selon d'autres : on t'aime avec sincérité; d'autres traduisent, comme יְלֵיִים: les hommes droits, les hommes de cœur, t'aiment; אחח פונגת פישרים Ps. 99. 4, tu as établi la droiture; פְּשְׁתָּדִי מֶדְשָׁרָדים Prov. 8. 6, mes lèvres s'ouvrent (pour enseigner) la justice, les choses justes; ידין לאָפִים בְּמֵישִׁיִים Ps. 9. 9, il juge les peuples avec justice; לַצְשׂוֹת מֵישָׁרָים Dan. 11. 6, pour faire la paix, l'amitié, ensemble.

י מִיתְה (rac. ממה). La mort : מִיתָה שְׁמֵים la mort par la main du ciel (de Dieu).

תיקר m. (rac. יְּחַר, usité seulem. au

מַכְבְּיר part. Hiph. (v. a מָבְבִּיר

va, ou Machbena, ville fondée par Seva, I Chr. 2. 49.

ישַבְּבַּי n. pr. Machbannaï, un des commandants de l'armée de David, I Chr. 12. 13.

קְבֶּקְר מּר. (rac. בְּבֶּר). Grille: יָּבֶּרְת קנְשִׁרתָ בּצֹּר Exod. 27. 4, tu feras autour (de l'autel) une grille; const. יְשָּׁח־מִּכְבָּר הַשְּׁחִים 35. 16, et la grille d'airain.

ניפָּר m. (rac. נִיפָּר Couverture: נִיפָּר II Rois 8. 46, il prit une couverture (v. פְּבִיר).

מַלְּהָה (rac. רבָּי, const. raw, avec suff. יבְּיבָים, pl. riwa, deux fois יבְּיבִים, pl. riwa, plaie: בּלִיבָם בַּיבָּים בַּעָּים בַּיבָּם בַּיבָּים בַּעָּים בַּיבָּם בַיבָּם בַּיבָּם בַּיבָּם בַּיבָּם בַּיבָּם בַּיבָּם בַּיבָּם בַּיבָם בַּיבָם בַּיבָם בַיבָּם בַּיבָם בַיבָּם בַיבָּם בַיבָּם בַיבָם בַיבָּם בַיבָּם בַיבָּם בַיבָּם בַיבָּם בַיבָּם בַּיבָם בַיבָם בַּיבָם בַיבָּם בַיבָם בַיבָּם בַּיבָם בַּבַם בַּבָּם בַּיבָּם בַיבָּם בַּבַם בַּבַם בַּבַם בַּבָּם בַּבָּם בַּבָּם בַּבָּם בַּבָּם בַּבָּם בַיבַם בַּבָּם בַּבָּב בַּבַם בַּבָּב בַּבָּב בַּבָּב בַּבַם בַּבָּב בַּבָּב בַּבַב בַּבַּב בַּבַם בַּבָּב בַּבּב בַּבַם בַּבָּב בַּבַב בַּבַב בַּבַב בַּבַב בַּבַּב בַּבַב בַּבַּב בַּבַּב בַּבָּב בַּבַב בַּבַּב בַּבַּב בַּבָּב בַּבַּב בַּבַּב בַּבַב בַּבַּב בַּבַּב בַב

6. 19, de ce que Dieu a frappé le peuple d'une si grande plaie (en avait fait mourir un si grand nombre). — risport II Chr. 2. 9, du froment battu, ou pour rispo, du froment pour nourriture (à tes gens), v. rispo.

קרְרָהְ לִינְרָהְ לָּרְרָהְ f. (rac. יְּהֶשֶׁ). Brûlure sur une partie de la peau : אוֹ בְּשֶׂר מִי יִיוּטְיָה בְּעֹרוּ Lév. 13. 24, ou de la chair dont la peau a une brûlure par le feu; מִיבְּיָה וְיִאִּגְּיִה וְיִאִּגְּיִה וְיִאִּגְּיִה וְיִאָּגִּיִּ 13. 28, c'est la cicatrice de la brûlure.

קבנה et קבנה קבנה אליקבונה פליקה באליקה: בְּבִּים בּבּלּהְ בּבּלּה בּבּליה בּבּליה בּבּליה בּבּליה בּבּליה בּבּליה בּבּליה בּבליה בּבליה בּבּליה בּבּליה בּבליה בּבליה בּבליה בּבליה בּבליה בּבליה בּבליה בבּבליה בבּבליה בבּבליה בבּבליה בבּבליה בבּבליה בבבליה בבליה בב

קבוֹרָה et מְבוֹרָה f. (rac. מּמּר. Naissance, origine: אָרֶץ מְבּיּרָתִם Ez. 29. 14, la terre de leur origine, ou : qui avait été leur de meure (v. מִּיר וֹנְיִרְ וּשֹׁלְּיֹתִיְךְ, וּשֹׁלְּיֹתִיךְ, וּשֹׁלְיֹתִיךְ, וּשֹׁלְיִתִיךְ, וּשֹׁלְיִתִיךְ, וּשֹׁלְיִתִיךְ, וּשֹׁלְיִתִיךְ, וּשֹׁלְיִתִיךְ, 16. 3, ton origine et ta naissance (ta race); מְבְרוֹתֵיךְ, 21. 35, de ton origine, où tu as été créé.

קְּכְיִר n. pr. 4° Machir, fils de Manassé, Gen. 50. 23; n. patron., בְּבְּיִר Nomb. 26. 29. — 2° Machir, fils d'Amiel, II Sam. 9. 5.

קבי (v. אָביי) Être humilié ou affaibli: בְּיַלְם בְּיֵלְם Ps. 106. 43, ils furent hymiliés, ou ils périrent, à cause de leurs péchés.

אַנְאַלְתִּיִם רְשָּׁךְ תַּשְּׁמְלֶרוּ: Niph. S'affaisser

Eccl. 10. 18, par la paresse (ou par des mains paresseuses) la charpente s'affaisse, s'écroule.

Hoph. une fois : Job 24. 24, (pour mun) ils sont humiliés, ou ils

perissent.

ו מְלְלָה f. et אָלְקְיׁה (rac. אָלֶה). Ge qui renferme, parc, bergerie: אָנָה אָלָה llab. 3. 17, les brebis sont enlevées des bergeries; plur.: אָנֹי בּאַרְלְאָה פּוּנְבְּלְאָה אָנִירְרָּאָר בּאַרְרָּאָר Ps. 78. 70, il a tiré (David) des parcs de brebis (qu'il gardait).

אַכְלָה f. (rac. פֶּלָה). Totalité ou perfection: פָּלָה (pl.) II Chr. 4. 21, cela (était) en totalité (entièrement) d'or, ou: de l'or le plus (parfait) pur.

קבלול : (בְּלֵּלֵה מִבְלוֹל : (בְּלֵּל m. (rac. לְבְּלֵּה מִבְלוֹל : 23. 12, 38. 4, qui portaient des habits de toutes couleurs, ou qui étaient vêtus à la perfection, parfaitement bien.

ייִרְּלֶלְייִם m. (rac. לָּבֶלָּי). Perfection : מְּבְלֵלִייִםְּי Ps. 50. 2, de Sion (qui est) la perfection de la beauté.

מַרְלְלִים m. pl. Belles choses, belles marchandises: מַמְּח רֹבְּלִידְּ מְּמְרָלִּיִם Ez. 27. 24, ils sont tes marchands (qui te vendent) les marchandises les plus belles, les plus élégantes.

תְּבֶּלָּח (rac. אַבָּלָּח pour מַבְּלָּח Dour-riture, entretien: מַלְּלָּח לְבֵּרִים I Rois 5. 25, (du froment) pour l'entretien de sa maison (des gens de sa maison) (contracté en רְּבִּיִם II Chr. 2. 9, ע. רְּבָּיִם).

תְּבְּטְבְּיִם m. pl. (rac. בְּסֵיּ). Trésors: מְּכֵּים Dan. 11. 43, sur des trésors d'or et d'argent.

DPAP (endroit caché) n. pr. Machmas, ville appartenant à Benjamin, Esdr. 2. 27 (ψηρη I Sam. 13. 2, ψηρη Νέh. 11. 31).

קיבְר m. (rac. קּמֵר). Rets: מְּיבְּיָר Is. 51. 20, comme un bœuf sauvage (pris dans) des rets.

קבר m. Rets, filet: יְּפְלּוּ בְּמֵּבְּטֹרָיִד Ps. 141. 10, que les méchants tombent dans leurs propres filets.

קלמְלֶח f. Même signif.: מְלְמֶלְתּ Is. 19. 8, et ceux qui étendent le filet (les pécheurs).

וְיַשְׁמְבְּיוֹ דְּמִּכְמֵּרְוֹ הָמְכְּמֶרָתוֹ f. Même sign.: יְדְשִׁקְמֵּרוּ לְּבִּלְּתָּרְוּ Hab. 1. 15, il l'a amassé dans son rets (v. vers. 16).

שׁבְּמָשׁ n. pr. (ע, סְבְּמָשׁ).

תְּמְחָחָ n. pr. Mechmethath, ville entre Ephraim et Manassé, Jos. 16. 6, 17. 7.

ח מְכְנַרְבֵי n. pr. m. Esdr. 10. 40.

קבנְה (v. קבּנְה) n. pr. Mechonah , ville de Juda, Néh. 11. 28.

בּינְטֵי, m. duel (rac. סַבֶּטָ). Ce qui enveloppe, cache, culottes que portaient les prêtres: בּיִנְיִי בְּיִנְיִי Exod. 28. 42, et בּיִנְיִי מְשִׁיִּיִי Ez. 44. 18, des culottes ou des caleçons de lin.

DDD m. (rac. סָסָט). Nombre, part, impôt, tribut: יְהַטְּטְּמְ Nomb. 31. 28, tu sépareras, prélèveras, une part, un impôt, pour Dieu (un sur cinq cents); יְהַטָּטִ מַלָּתְ 31. 39, et l'impôt, la part, qui fut réservée à Dieu.

הַסְּטְּ f. (rac. מָּטָס). 1° Nombre: הּוֹטְּהְיִ הַבְּיִבְּי Exod. 12. 4, d'après le nombre des personnes, ou : d'après la part (autant de parts qu'il y a de personnes). — 2° Somme: הַנְּרָבְּרָ הַבְּיִרְ הַכְּיִרְ הַנְיִרְ בַּרָּבְּ Lév. 27. 23, la somme, le prix, de l'estimation.

קְּכֶּהָה m. (rac. מְּבֶּהָה). Couverture, toit: יְבֶּהְהָ מְּבְּהָה בְּיבְּהָה Exod. 26. 14, tu feras une couverture pour le tabernacle; מְבָּהַת שֹׁרֹת 39. 34, une couverture de peaux; מְבָּהַת הַבְּהָת Gen. 8. 13, le toit de l'arche.

הפָבֶּטְ m. (part. Pi. de רְּבָבֶּטְ m. (part. Pi. de רְּבָבֶּטְ הַיּבְּטְ הַרִּיבְּיִ הַיּבְּעָ הַרִּיבְּי וּבַּבְּעָר וּבִּי וּבְּבַּעָר וּבִּי וּבְּבַּעָר וּבִּי וּבְּבַּעָר וּבִּי וּבְּבַּעְר וּבְּבַעְר וּבּער וּבְּבַעְר וּבְּבַעְר וּבּבער וּבְּבַעְר וּבְּבַער וּבְּבַעְר וּבְּבַעְר וּבְּבַעְר וּבְּבַעְר וּבְּבַעְר וּבְּבַעְר וּבְּבַעְר וּבְּבַעְר וּבְּבַער וּבְּבּבְער וּבְּבַער וּבְּבַער וּבְּבַער וּבְּבַער וּבְּבַער וּבְּבּער וּבְּבַער וּבְּבַער וּבְּבּער וּבְּבּער וּבְּבּער וּבּבּער וּבּבער וּבּיבּער וּבּבער וּבּער וּבּבער וּבּבער וּבּבער וּבּבער וּבּבער וּבּבער וּבּער וּבּבער וּבּבער וּבּער וּבּבער וּבּבער וּבּבער וּבּבער וּבּער וּבּבער וּבּער וּבּבער וּבּבע

קבְּפֵּלֶה n. pr. d'une place, Machpela, Gen. 23. 17, où était תַּבְּפֵלָה 23. 9, la caverne double (de १६५), ou : tombeau double, parce que les patriarches et leurs femmes y ont été enterrés.

אינבר : Ps. 105. 17, Joseph qui fut יוֹטָתּ עמיניתיבֶם וְמְּמֶּרְ הָּחָם : Ps. 105. 17, Joseph qui fut vendu pour être esclave; בְּעוֹנְתְיבֶם וְמָשָּׁר וְנִם וּג. 50. 1, à cause de vos péchés vous avez été vendus (livrés à l'ennemi); בְּעַבְּר לְּנָהְ Lév. 25. 39, et (si ton frère) se vend à toi.

Hithph. comme Niph.: בּשֶׁ בּהְיבְּבְּהְ Deut. 28. 68, vous serez vendus (ou: vous vous vendrez) là à vos ennemis; au fig.: בְּלֵּבְ בַּבְּשׁהׁת הָרַכּ I Rois 21. 20, parce que tù t'es vendu pour faire le mal (que tu t'es livré, adonné, au mal).

יבר (מְבֵר n. (rac. קבר). 1° Une chose a vendre: אַבּר אַבּר Néh. 13. 16, et toutes sortes de choses à vendre. — 2° Le prix de la vente: קרְתִּיִּר מְבְרָיִ Nomb. 20. 19, je payerai leur prix; הְבָּרִי מְבְרָי prov. 31. 10, et son prix est (plus élevé), est au-dessus des perles.

תְּכֶּר m. (rac. נְבֶּר). Une connaissance, un ami : איש מַאַח מָּטָרוּ II Rois 12. 6, chacun de sa connaissance, de son ami; pl. מָבֶרַיבָּם 12. 8, vos amis.

אָפְרָהָה (rac. מְּרָה (Puits: הַּפְרָה m. (rac. הָּבְּרָה). Puits: הַּבְּרָה Soph. 2. 9, et un (puits), une mine de sel.

קַבֶּר הָשֶּׁם f. Arme. Ex. unique: קְּבֵּר הָשֶּׁם Gen. 49. 5, leurs épées sont les armes de la violence (rac. מיר); selon d'autres, pour בְּבְּבֵרֹחֵיהַם: leurs armes ont exercé la violence dans leur pays (v. קבוֹרָת), ou contre leurs alliés.

ַ מְכְּרִי (qui vaut un prix) n. pr. m. I Chr. 9. 8.

אָבֶרָתִי Hepher de Mecherath, I Chr. 11. 36.

תְּלְשׁוֹל m. (rac. בְּשׁׁרֹל). Ce qui fait trébucher, tomber; piège, obstacle; ולַפַּטַר כָּצַר לֹאַ הַתַּן מְכָשׁל : chute, ruine Lev. 19, 14; et devant l'aveugle ne mets point de piège (une chose qui puisse le faire tomber); ולצטור מכשול Is. 8. 14, (il sera) une pierre qui fait obstacle, ou qui fait tomber ; יַאַיך לַטוֹ מָכְשׁוֹל Ps. 119. 165, et il ne leur arrive pas d'obstacle, de chute, ou de malheur: בישול פונם Ez. 7. 19, ce qui les a fait tomber dans le péché, l'objet, la cause, de leur péché; אַלְמָכְשׁוֹל לֵב I Sam. 25. 31, et une souffrance du cœur, c.-à-d. des remords; plur.: תַּבְּכְשׁלִים Ez. 21. 20, et pour augmenter les chutes, les ruines.

קבְשׁלְהֹ f. (rac. בְּשָׁלְהֹ Chute, ruine: נְבְשׁלְהֹ Is. 3. 6, et prends sous ta main, c.-â-d. préservenous de cette ruine; וְתַשְּׁלְהֹים הָעִּים בָּעָרְיִים בְּעִים Soph. 1. 3, et les objets de scandale, les idoles des impies; selon d'autres: les malheurs (atteindront) les impies.

בתב שת. (rac. בתב). Ecriture, lettre, cantique: בתב אַלוּדִים ראיא. Ecriture de 32. 16, et l'écriture était l'écriture de Dieu; בַּקב אֶלִין מְלָּרוֹ אַלִּרוֹ II Chr. 21. 12, il reçut une lettre; בּקב לְּחִוּקְיָדּי Is. 38. 9, chant écrit, composé par Ezéchias.

קלְּאָד (rac. רְבָּאָה). Fragment: יְלָאֹד Is. 30.14, on ne trouvera pas (un morceau) entre ses fragments, ou: au moment de sa fracture.

בקבים m. Se trouve au commencement de plusieurs psaumes, v. Ps. 16. 56 à 60. Selon les uns, comme בְּבְיָב cantique (v, בְּבֶּבְים). Selon les autres, de בַּהֶב un chant d'or, c.-à-d. ode excellente.

אַכְהַשְּׁשׁ m. (rac. שַּׁהַשְּׁ). Mortier: שַּבְּקָשׁ Prov. 27. 22, dans un mortier; יַבְּקַע אלינים אָריבּים שׁבְּישִׁים שׁבְּישִׁים Jug. 15. 19, Dieu fendit le rocher en forme de mortier qui était près de Lehi; selon d'autres: Dieu ouvrit le creux, la cavité (dans laquelle étaient placées les dents) de la mâchoire (de l'âne); שׁבְּיבְישִׁי Soph. 1. 11, les habitants du quartier nommé le Mortier, ou d'une vallée profonde (près de Jérusalem).

Nap (une fois avec suff. into Esth. 7. 5, יְּבֶאָתִי, une fois מַלֵּחִי Job 32. 18, une fois the Ez. 28. 16, inf. riche et דימאס, fut. אלאויז, זיסלאר, 1° Transit. Remplir: קלאי היים Gen. 1. 22, et remplissez les eaux; וּבְבוֹר דֵי מָלֵא אָח־ pring Exod. 40. 34, et la gloire de l'Eternel remplissait le tabernacle; Jer. 51. 11, remplissez les boucliers (de vos corps, c.-a-d. armezvous de vos boucliers), ou : préparez, assemblez, les boucliers; selon d'autres: remplissez vos carquois; קריפלאט אַרד באָרָץ דְּאָכָּה Ez. 8. 17, car ils ont rempli la terre de violence, d'iniquité; מָלָאֵר בים — לים Exod. 32. 29, remplissez votre main, c.-a-d. consacrez-la au service de Dieu, ou : remplissez-la d'offrandes (car par votre action vous vous êtes rendus dignes d'offrir à Dieu, d'être ses prêtres); אַטָּר־מָלָאוֹ לָבוֹ לָצָשוֹת כָּן Esth. 7. 8, celui que son cœur a rempli (d'audace), qui a osé faire cela ; יָרִירְרַשֶׁעּ Job 36. 17, si tu as rempli (la mesure) des pechés de l'impie, si tu as péché comme lui, ou : tu as rempli, subi, le châtiment d'un impie.

2º Bien plus souvent intransitif. Etre, devenir plein, rempli, accompli: ביי אָרָי אָיִי אָרָי שְּׁיִי מְּלָאָר מְּלָאָר מְּעְלְּשִׁר מִי אָרָי אָר מְּלָאָר מִי אָרָי אַר מְּלָאַר מְּלָאַר מְּלָאַר מְּלָאַר מְּלָאַר מְּלָאַר מְּלָאַר מְּלָאַר מְּלָאַר זְּשָׁר מְּלָאַר זְּשָׁר זְּשָׁר זְּשָׁר זְשְׁר זְּשָׁר זְשְׁר זְּשְׁר זְשְׁר זְשְׁר זְשְׁר זְשְׁר זְשְׁר זְשְׁר זְשְׁר זְשְׁר זְּבְּלְשִׁר זְּבְּלְשִר זְּבְּלְשִׁר זְּבְּלְשִׁר זְּבְּלְשִׁר זְּבְּלְשִׁר זְּבְּלְשִר זְּבְּלְשִׁר זְּבְּלְשִׁר זְּבְּלְשִׁר זְבְּיִי בְּעִי זְבְּעְבְּיִי בְּעְלְשִׁר זְּבְּלְשִׁר זְבְּיִי בְּעְלְשִׁר זְּבְּלְשִׁר זְבְּיִי בְּעְלְשִׁר זְּבְּיִי בְּעְלְשִׁר זְבְּיִי בְּעְלְשִׁר זְבְּיִי בְּעְלְשִׁר זְבְּיִי זְּבְּלְשְׁר זְבְּיִי בְּעְלְשִׁר זְבְּיִי בְּיִי בְּעְלְשִׁר זְבְּיִי בְּיִי בְּעְלְשִׁר זְבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיי בְּיִי בְּייִי בְּיוּים בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיים בְּיבְיבְיים בְּיים בְּיבְיים בְּיבְייִי בְּיִים בְּייִי בְּיים בְּיבְיים בְּיבְייִי בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּייִי בְייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייבְּיים בְּייי בְּייִי בְּיבְּיים בְּייבְייי בְּייבְייי בְּייבְיי בְּייבְייי בְּייבְייי ב

קְּיָהֶתְ לְּלֶּהֶת Gen. 25. 24, et lorsque le temps qu'elle devait accoucher fut arrivé; פֶּלְאוּ יְבֶּים Lament. 4. 18, nos jours se sont accomplis (notre fin est arrivée).

Pi. (127, une fois 127 Jér. 51. 34, יְםָלָאוּ , מְלָאוּ , in/. אַטְ פו חוֹאשָׁם, fut. אַטְבָּי, une fois יכילים Job 8. 21). Emplir, remplir: אין אין אין Exod. 28. 41, tu rempliras, consacreras, leur main, c.-à-d. tu les initieras aux fonctions de pretre (v. Kal); לַמַּלְאוֹת יִדוֹ — לַיִי l Chr. 29. 5, de remplir sa main pour Dieu, de présenter des offrandes à Dieu; ראיז בְּבָשׁ אצֶים Gen. 29. 27, remplis cette semaine, passe-la entièrement, attends sa fin ; לָפַלֹּשׁתוּ — שַׁבְעִים שָׁנָח Dan. 9. 2, que soixante et dix ans s'accompliront, passeront (sur la désolation de Jérusalem); אַרדמָסְשַּר יַמֶּיךְה אַמְלָא Exod. 23. 26, je remplirai le nombre de tes jours; וַיִּמְלָאִים לַבֶּלָהְ I Sam. 18. 27, ils les donnèrent complétement, en nombre complet, au roi; אָרדּבְּרָרָהְ I Rois 1.14, je remplirai, suppléerai, tes paroles, je les appuierai; לְפַלָּא נַקְשׁוֹ כִּד יִרְעָב Prov. 6. 30, pour satisfaire son désir, pour manger lorsqu'il est pressé par la faim; ו (qui) par sa ובְּיֵרוֹ מְּלֵא I Rois 8. 15, et main, sa puissance, a rempli (sa promesse); אַרְאַרּ מָלְאַרּ וְאָמְררּ Jér. 4. 5, adverbialement, criez pleinement, fortement, à haute voix, et dites; selon d'autres : criez et assemblez (v. Kal. Exemple: Jér.51.11); קשר פּלַארִיר צָּתְרָיָם Zach. 9. 13, j'ai préparé l'arc, je l'ai bandé, Ephraim (est cet arc), ou : j'ai rempli, armė, Ephraim de l'arc; פָּלָאשּ אחרד בד Nomb. 32. 12 (sous-entendu וללכה), ils ont suivi pleinement la voie de Dieu, ils ont fait sa volonté. -Enchasser : פּלְאַר בּוֹ מְלַאָר בּוֹ מָלָאָר Exod. 28. 17, tu y enchasseras une garniture de pierres. - Regorger, deborder: ו הוא בְּבַל אַרוֹיחַיר I Chr. 12. 15, et (le Jourdain) débordait par toutes ses rives. — Avec un double accusatif: במחילב Exod, 35. 35, il les a remplis d'un esprit de sagesse, d'art; suivi de בְּלֵא חִיוֹ בַּקְשָׁח : בּ II Rois 9. 24, il remplit sa main de l'arc, c.-à-d. il le saisit vigoureusement.

Pou. part.: שַּׁיְלָּאִים בַּתְּרְשִׁים Cant. 5. 14, (des anneaux) garnis de pierres précieuses (où il y a des pierres enchâssées, v. מֵּיִשִׁישׁ.

Hithph. Ex. unique: דְּדֵר כְּלֵּר יִתְּטֵּלְאֵדּן Job 16.10, ils s'assemblent tous contre moi, ou: ils sont rassasiés, réjouis, de mes peines, de mes malheurs (v. Kal. Exemple: Exod. 15. 9).

אָלֶאָ chald. Remplir : אַרְצָּאָ דְּלְּאָרְ Dan. 2. 35, et elle remplit toute la terre.

Ithp.: אָבְּיבֶּיְנְשֵׁר תְּחְסְלֵּר תֵּמְא 3. 19, Nebucadnesar fut rempli de fureur, de colère.

אָלַםְ m. מְלֵאָם f. adj. 1º Verbal. Remplissant: ישוליו מלאים אחדתוויכל Is. 6. 1, et le bas de ses vétements remplissait le temple ; אַרדיָאָרֶץ אַני פּלָא Jér. 23. 24, je remplis le ciel et la terre. — 2º Plein: ובַחָּים מְלַאִים בָּלִ־טוּב Deut. 6.11, et des maisons pleines de toutes sortes de biens; מַכַּטָת מָכָאָת Gen. 23. 9, pour l'argent plein, c.-à-d. pour le prix que vaut (la caverne); בֶּלָא יָמָים Jer. 6 11, plein de jours, l'homme qui est dans la dernière vieillesse; קילַא קילא Jér. 4.12, un vent plein, fort; פַּלָּא Ps. 73, 10 (ajoutez סים סע מעלב חס (l'eau pleine, pour: une coupe, un ruisseau plein d'eau, ou subst. : de l'eau en quantité. — Adverbial.: מַרַאוּ אָחֲרֶרָהְ פָלֵא

פלוא et קלוא (une fois מלוא Ez.41.8) m. 1º Plénitude, quantité : בְּלֹאִרדֶעוֹיִם Gen. 48. 19, une quantité de nations; וה קלא ריעים Is. 31. 4, une troupe de bergers. — 2º Ce qui remplit: מלא בתר בילא I Rois 17. 12, autant de farine qu'on peut en tenir dans le creux de la main; ביים אָלא הַשְּׁמֵים Eccl. 4. 6, que plein les deux mains; מלוא דומפל מים Jug. 6. 38, un vase plein d'eau; איר ומלאים Amos 6. 8, la ville et ceux qui la remplissent, les habitants; מלא בל-חַאָרֵץ בְּבוֹרוֹ Is. 6. 3, exact. ce qui remplit toute la terre est sa gloire, ou : toute la terre est remplie de sa gloire; אַיָּשׁל מָלאֹ־קוֹפֶהוֹי אַיְצָהוֹ I Sam. 28. 20, il tomba a terre plein sa hauteur, c.-a-d. tout de son long; וו אמלא הַהַבְּל II Sam. 8. 2, et une corde pleine, c.-à-d. toute la longueur d'une corde.

לולאָדְה (Plénitude, abondance, le blé ou le vin plein, c.-a-d. mûr: מלאָדוּ Deut. 22. 9, le blé niûr (provenant) de la grainc (que tu auras semée); אַבְּאָבֶּי פְּרְרַיִּבְּפָר Nomb. 18. 27, et comme le vin plein du pressoir, c.-a-d. les raisins mûrs pour le pressoir, ou le vin sortant des pressoirs; ou le vin sortant des pressoirs; ווֹפְצָּבְּיִהְ נִינְעָבָּךְ לֹנֹּגְּ רְצִּבְּיִרְ לֹנִּגְּבְּיִרְ לֹנִגְּבְּיִרְ לֹנִגְּבְּיִרְ לֹנִגְּבְּיִרְ לֹנִגְּבְּיִרְ לֹנִגְּבְּיִרְ לֹנִגְּבְּיִרְ לֹנִגְּבְּיִרְ לַנִּגְּבְּיִרְ לַנִּבְּיִרְ לַנִּבְיִרְ לַנִּבְּיִרְ לַנִּבְּיִרְ לַנִּבְּיִרְ לַנִּבְּיִרְ לַנִּבְיִרְ לַנִּבְּיִרְ לַנִּבְּיִרְ לַנִּבְּיִרְ לַנִּבְּיִרְ לַנִּבְּיִרְ בַּיִבְּיִרְ לַנִּבְּיִרְ לַנִבְּיִרְ לַנִּבְּיִרְ לַנִּבְיִרְ לַנִּבְּיִרְ לַנִּבְּיִרְ לַנִּבְּיִרְ לַנִּבְּיִרְ לַנִּבְיִּרְ בַּיִבְּיִבְּיִי לְּבִּיּ בְּיִבְּיִרְ לַנִבְּיִי לְּבִייִר לְּבִּי בְּיִבְּיִרְ לַנִּבְּיִי לְּבִּיּ בְּעִבְּיִרְ לַנִּבְייִ לְבִּיבְּי לַנִּבְּיִי לְבִייִּבְּיִי לְבִּי לְבִּי לְבִייִיבְּיִי לְבִי לְבִּי בְּבִּי בְּיבִּייִי לְבִי בְּיבְּייִי לְבִיי לְבִּייִי בְּעִיבְּיוּ לְבִי בְּיבְּייִי בְּיִבְייִי לְבִי בְּיבְּיי לְבִּי בְּיבִּי בְּיִבְיי בְּייִי בְּיבְּיי לְבִּי בְּיבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִייִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִייְ בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִייְ בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִייְ בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִיי בְּיי בְּיּיי בְּיי בְּייי בְּיייִי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייִיי בְּיייי בְּייי בְּייבְיייי בְּייי בְּייי

קלאָלְיּ f. (v. אַלֶּשֶׁ Pi., enchasser). Enchassure: אָבָּן Exod. 28. 47, une enchassure, une garniture de pierres; plur.: הַאָּאִלְאָהַ 28. 20, aux endroits où les pierres sont enchassées.

ים לְאָךְ m. (rac. מַלְאָךְ)ou מָלָאָרָ, const. ומלאה בא אל־איים: 1° Messager בא אל־איים Job 1. 14, et un messager vint chez וַיַּשְׁלָח שָׁאוּל מְלָאַכִּים אַל־יַשָּׁד I Sam. 16. 19, Saul envoya des messagers à Isaie. — 2º Messager de Dieu, ange: הנה שלה שלה שלה Exod. 23. 20, הנה אובר שלה שלאה לפניף je vais envoyer un ange devant toi; עלאה פליץ Job 33. 23, un ange qui parle en faveur de l'homme; מַלְאַן מֵי Gen. 16.7, l'ange de l'Eternel; aussi prophète : תַּיַר מַלְאַהְ תַּי Agg. 1. 13, Aggée, l'envoyé, le prophète, de l'Éternel; נישלה מלאה ניצאט מאדרים Nomb. 20. 16, il a envoyé un ange, ou : un prophète, Moïse, et il nous a fait sortir de l'Égypte ; du prêtre : איז מַלְאַךְ דֶי־אָבָאוֹיה וואיז Mal. 2. 7, car (le prêtre) est l'ange de l'Eternel Zebaoth; הַיַּרֶשׁ מְשַלָּאָכִי אַשְׁלָּה Is. 42.19, (qui est) sourd, (sinon) mon messager que j'envoie (le prophète, ou tout Israel, l'envoyé de Dieu pour les autres nations).

מַלְאַכָּה, avec suff. קלאכתן, pl. const. מלאכתן). 1º Mission, מולוירת בלי : affaire, travail, ouvrage באבים Exod. 20. 10, tu ne feras aucun ouvrage; שַּלָאבֶה הַלָּאבָה 35. 35, travail de l'ouvrier (fabricant) et de l'artiste; ישל הקאקה Lév. 13. 48, un travail, quelque chose fait de peau; אָבֶאבָה I Chr. 23. 4, les offices de la maison de Dieu ; אַטָּד קַל־דַּוּמְלַאְכָּדו I Rois 5. 30, ceux qui surveillaient les travaux ; בוז בּלַאַכְּוּקה Jon. 1. 8, quelles sont tes affaires, quelle est ton occupation? רְעַשֵּׁר הַשְּלָאבָה אֲשָׁר לְמֵּלָהְ Esth. 9. 3, ceux qui avaient des emplois, qui étaient au service du roi; לְּסָתֵּר בַּלרבְּלָאֲכוֹתִיךָּ Ps. 73. 28, pour raconter toutes tes

œuvres (les œuvres, ou les manifestations, les missions de Dieu, v. מַלַּאָה).

2º Chose, bien, possession: רְּטָשְׁלְּיִם Exod. 22. 7, 10, à la chose, au bien, de son prochain; יְסָשְׁרֵּ רְלְּמָיַרְ (selon la marche) du bien, c.-à-d. du troupeau qui est devant moi; יְסִיּ רְיִיָּתִי רְיִיָּתְ Exod. 36. 6, les choses qu'on avait faites, ou: les dons qu'on avait apportés, étaient suffisants pour eux (v. רְּבֶּלֶבֶּיוֹ,

מְלְאָכוּהוּ (עַלְאָרָהוּ). Mission: מְּבַּלְאַרָּהוּ Agg. 1. 13, (le prophète dit) par mission, sur l'ordre de l'Éternel (v. בְּלָאַרָה. Ex.: Ps. 73. 28).

ֶּבֶלְאָבֶּי (envoyé, prophète) n. pr. Le prophète Malachi, Mai. 1. 1.

שלבוש m. (rac. לֶּבֶשׁי). Habit, vêtement: יְבֶּילְם Job 27. 16, (et s'il) prépare, amasse, des vêtements; יְבֶּילִר יְבֶּילִר אָנְאָלְהִי אָנְאָלְהִי Is. 63. 3, et j'ai taché tous mes habits.

קלה (rac. אָבֶּל, plur. מְלֵּרָם (מְלֵּרָם). Parole, mot, discours, chose: מָרָ אַרָּרָם Ps. 139. 4, la parole n'est pas encore sur ma langue (et tu la sais déjà); מְבֶּלְ מְלֵּבֶּלְ תַּבֶּלְ מְלֵּבְּלְ מָלֵּרָם 19. 5, et leurs paroles (vont, pénètrent) jusqu'à l'extrémité du monde; אַשְּׁבֶּע מָלִרְן אָלְרִידְעֵח Job 33. 8, et j'ai entendu prononcer des paroles; מַאַרִר בְּלִרִידְעֵח 38. 2, avec des discours sans intelligence;

מים (בְּלְּהָלָה 30. 9, je suis devenu pour eux une dérision, un objet de railleries; 32. 41, jusqu'à ce que vous eussiez trouvé des paroles sages, raisonnables, ou : que vous eussiez approfondi les choses (v. יְבֶר parole, chose).

יםלוא et מְלוֹא (v. מָלֹא).

לפות אלים איני של אינ

(פּלְאִים (ע. סְלְּוֹאִים).

אַרְישִׁית m. Herbe salée ou sauvage: אַרְישִׁית אַלּרְשִׁית Job 30. 4, qui arrachent, cueillent, des herbes salées (de אַרָּשׁ) sous les arbrisseaux, ou : des herbes sauvages, mauvaises, qui poussent dans un terrain stérile (v. אַרָּשָּׁיִא), (des plantes que seulement les pauvres cueillent, mangent); d'autres traduisent par: arroche, ortie, etc.

קלף (conseiller ou roi) n. pr. 1°I Chr. 6. 29. — 2° Malluch, prêtre, Néh. 10. 5, (12. 14, ישיים et keri פּלִים). — 3° Esdr. 10. 29. — 4° Néh. 10. 28.

קלוכָה f. (une fois הְּלֶּבָה, I Sam. 10. 25, rac. קלף, Règne, gouvernement, royaume: נְיָּחֵן דֵי צָּתִיהָשָּלוּבְּח II Sam.

מלוכי n. pr. (v. מַלּוּכִי 2°).

תללון ש. (rac. אלים). L'endroit où les voyageurs passent la nuit, auberge, hôtellerie: ביאט של-ישלון Gen. 43. 21, lorsque nous fûmes arrivés à l'hôtellerie; אבר בלון פארן II Rois 19. 23, je pénétrerai jusqu'à sa demeure, sa límite extrême, jusqu'au point le plus reculé; אבר בלון לפי Is. 10. 29, ils ont passé la nuit à Gaba; exact.: Gaba, l'endroit de campement où ils ont passé la nuit.

קלותה (לבלותה בילותה (עלותה): השלונה בילותה בילותה (עלותה): השלונה בילותה בילותה (עלות בילותה): או בילותה בילותה (עלות בילותה): או בילותה בילותה (עלות בילותה): עלותה בילותה (עלותה): עלותה בילותה): עלותה בילותה בילותה בילותה (עלותה): עלותה בילותה בילותה בילותה (עלותה): עלותה בילותה בילות בילותה בילותה בילותה בילותה בילותה בילותה בילותה בילות בילותה בילותה בילות בילות בילות בילותה בילותה בילותה בילותה בילותה בילותה בילותה בילותה בילות בילות בילות בילות בילות בילותה בילות ביל

ו אַלֶּלְתוּ Kal inusité. Niph. S'évanouir, disparaître : אָבְשֶׁן מְּלֶשֶׁן שָׁנְים לָּגַשׁן ls. 51. 6, le ciel sera anéanti, disparaîtra, comme la fumée ; de là קְּלָחִים (v. הַלַּמְ chald. et הַקַּמַּ).

II אָרְ (de מּלֵם) Saler : תְּלְתְּתְ Lév. 2. 13, tu saleras, assaisonneras avec le sel (les sacrifices).

Pou. passif: rhop Exod. 30. 35, (l'encens sera) salé, contiendra aussi du sel, ou: bien mélé, les aromates qui le composent seront mélés avec soin.

Hoph .: הְיִּחְלֵּהְיִתְ מֹּל הַשְׁלְּהָתְ Ez. 16. 4, (au

jour de ta naissance) tu n'as pas été frotté avec du sel, ou : baigné dans de l'eau salée.

קלר של היים מל היים מל היים מל היים היים היים ליים מל היים היים היים לו היים מל היים היים לו היים מל היים היים לו היים מל היי

קלח chald. m. Sel: מְלָח הָמָה Esdr. 6. 9, le sel, le vin (v. מְּלָה verbe).

קלחים m. pl. Vêtements usés: דְּבֶלּהִים Jér. 38. 11, et מְּלָהִים 38. 12, de vieilles étoffes déchirées, usées, des haillons (de I מְלָהִים).

מליתים m. Marin, marinier (de מלים sel, eau salée, mer; selon d'autres : parce qu'il mêle, bat, les eaux avec les rames, de II מליתים, v. Pou.) : מליתים העליתים Ez. 27. 9, tous les navires de la mer et leurs marins; בייראר העליתים Jon. 1. 5, la peur saisit les marins.

לְחָהָה f. Une terre salée, c.-à-d. stérile, de אַבֶּי sel, ou de I אַבָּי terre abandonnée, maudite: מָבְי מְּבִּי מְּבִּי אַבְּי מִבְּי מְבִּי מְבִי מְבִּי מְבָּי מְבִּי מְבָּי מְבְּי מְבָּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּבְי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְיי מְבְּי מ

לְּהֶמֶה f. (une fois מְלְהֶמֶה I Sam. 13. 22, avec suff. מְלְהַמְה , pl. מְלָּהְמָה, rac.

לְּחֵשׁ Is. 7. 1, pour un combat contre la ville, pour l'assièger; הַבְּיִרְיִם וְבִּירְיִם וֹשְׁבִּירִ וֹשְׁבִּירִ וֹשְׁבִּירִ וֹשְׁבִּירִ וְבִירִי pin-זְּשְׁבִּירִ וְבִירִי pin-זְשְׁבְּיִ וֹשְׁבִּירִ בְּיִרִים יְבְּיִרְ pin-זְשְׁבְּיִ בְּיִרְ pin-זְשְׁבְּיִ בְּיִרְ בְּיִבְּיִ בְּיִרְ בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְ בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְיִ בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִבְ בְּיִבְיִים בְּיִבְיִ בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִ בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְ בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיבְּיִבְיִים בְּיִבְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיבְּיִבְּיִים בְּיבְּיבְייִם בְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְּיִבְייִם בְּיבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיבְּיבְּיִים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיִים בְּיבְּיבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבּיִים בְּיִבּייִים בְּיִבּיִים בְּיִבּיִים בְּיִבּיִים בְּיִבּיּים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּייִים בְּייִים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיִים בְּיבְּיים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיים בְּיבְיבְיבְּיבְיבְּיים בְּיבְּיבְיבְּיים בְּיבְּיבְיבְייִים בְּיבְּיבְייבְיים בְּיבְּיבְיבְּיבְי

Hiph. 1° Sauver: קוְתְּקְלִּיט Is. 31. 5, épargner et sauver. — 2° Enfanter: 66. 7, elle a enfanté, mis au monde, un enfant mâle.

Niph. Être sauvé, se sauver, fuir: אַלְּדְּהְ וְעָּקִיּ וְנְבְּלְּטִיּ Ps. 22. 6, ils ont crié vers toi et ils ont été sauvés, délivrés; אַמָּלְבָּר וְאָ בָּּוֹשְׁי Gen. 19. 20, que je puisse m'y sauver, je vous prie; שֵּבְּיבְּר וְאָ בַּיְבְּיִי וְשִּיִבְּי וְשִׁי אַבְּיבְּי וְאַ בְּיִבְּיִ וְשִׁי אַבְּיבְּי וְאַ בְּיבְּיִי וְשִׁי 19. 17, sauve-toi, pour ta vie; il y va de ta vie; יוָשְּבְּיבְי וְשִּלְיבִי וְשִּבְּיבִי וְשִּבְּיבִי וְשִּבְיבִי וְשִּבְּיבִי וְשִּבְּיבִי וְשִּבְּיבִי וְשִּבְּיבִי וְשִּבְיבִי וְשִּבְיבִי וְשִּבְיבִי וְשִּבְיבִי וְשִּבְיבִי וְשִּבְיבִי וְשִּבְיבִי וְשִּבְיבִי וְשִּבְּיבִי וְשִּבְיבִי וְשִּבְּיבִי וְשִּבְיבִי וְשִּבְיבִי וְשִּבְּיבִי וְשִּבְיבִי וְשִּבְיבִי וְשִבְּיבִי וְשִּבְיבִי וְשִּבְּיבִי וְשִּבְיבִי וְשִּבְּיבִי וְשִּבְיבִי וְשִּבְיבִי וְשִּבְיבִי וְשִּבְּיבִי וְשִּבְיבִי וְשִּבְּיבִי וְשִּבְיבִי וְשִּבְיבִי וְשִּבְּיבִי וְשִּבְּיבִי וְשִּבְּיבִי וְשִּבְירִ עָּוֹ I Sam. 1. 3, je me suis sauvé du camp d'Israel; וווּשִׁ אַ בַּשְּבִירְ בַּעְרִבְּי וְשִּבְירְ וְשִבְּיבִי וְשִּבְּירִ וְשִּבְּירִ וְשִּבְּיבִי וְשִבְּירִבְּי וְשִּבְירְ בְּבְּיבְים וְשִּבְּירִ בְּעִּבְיר בְּיִבְּיבִי וְשִּבְּיר בְּעִבְּיבִי וְשִּבְּיר בְּיִבְּיבִי וְשִּבְּיר בְּיִבְּיבְיר בְּיִבְּיבְים וְשִבּירְבָּת שִּבְּיבְּי בְּבִּיבְ וּשִבּירְבִי אַן ISam. 20. 29, (permets) que je me hâte d'aller voir mes frères.

Hithp:: יְאָרְמֵלְטָּדוֹ בְּעוֹר שִׁנְּר Job 19.20, je me suis sauvé avec la peau de mes dents, c.-à-d. rien n'est plus sain en moi, je n'ai plus que la peau et les os; arrige אַשׁ יִרְמַלְּטִר 41.11, des étincelles de feu jaillissent, partent (de sa gueule).

שְלֶם m. Argile ou mortier : מְלֶם Jér. 43. 9, et cache-les dans l'argile, ou dans le mortier.

קלְּטְיָה (Dieu le sauve) n. pr. m. Néh. 3. 7.

מליכו ח. pr. (ע. מליכו 2°).

קְלֵילָה f. (rac. בְּלֵּלְה). Epi : וְקְטַמְהְ מְלִילָה Deut. 23. 26, tu pourras cueillir des épis (mais seulement) avec la main.

קליעה (rac. לפיץ). 1° Chanson de raillerie, épigramme : וּמְלִיצָה חִידּוֹת לוּי Hab. 2. 6, (ils feront) des épigrammes, des énigmes (allusions en paraboles), contre lui. — 2°: מְלֵיצָה לְּמָלִינְה בְּיִלְּיִבְּה וּצְּלִיבְּה וּצְילִינְה וּצְלִיבְּה וּצִיל וּמְלִיבְּה וּצִיל וּמְלִיבְּה וּצִיל וּמְלִיבְּה וּצִיל וּמְלִיבְּה וּצִיל וּמְלִיבְּה וּצִיל וּמְלִיבְּה וּצִיל וּמְלִיבְה פּוֹ מְלִיבְּה וּמִלְיבְּה פּוֹ מְשִׁל וְּמָבְיִילְיבְּה וּמִילְיבְּה פּוֹ מְשִׁל וְמִיבְיה פּוֹ מִילִיבְה פּוֹ מְשִׁל וְמִיבְיה וּמִילְיבְיה פּוֹ מְשִׁל וְמִיבְיה פּוֹ מִיבְיה שִׁילִיבְיה פּוֹ מְשִׁל וְמִיבְיה מִיבְּיה וּמִיבְיה וּמִיבְּיה וּמִיבְיה וּמִיבְּיה וּמִיבְיה וּמְיבְּיה וּמִיבְיה וּמִיבְיה וּמִיבְּיה וּמִיבְּיה וּמִיבְיה וּמִיבְּיה וּמִיבְיה וּמִיבְּיה וּמִיבְיה וּמִיבְּיה וּמִיבְיה וּמִיבְּיה וּמִיבְּיה וּמִיבְּיה וּמִיבְּיה וּמִיבְיה וּמִיבְּיה וּמִיבְיה וּמִיבּיה וּמִיבְיה וּיִּיה וּיִּיה וּיִיבְּיה וּיִיבְּיה וּיִייה וּיִיבְּיה וּיִייה וּיִייה וּיִייה וּיִייה וּיִייה וּיִּיה וּיִייה וּיִייה וּייה וּיִייה וּיִיה וּיִייה וּיִיה וּיִייה וּיִיה וּיִיה וּיִיה וּייִיה וּיִייה וּיִיה וּיִיה וּיִייה וּיִיה וּיִיה וּיִיה וּיִיה וּיִיה וּיִיה וּיִייה וּיִייה וּיִיה וּיִיה וּיִיה וּיִיה וּיִיה וּיייה וּייה וּיִיה וּיִיה וּיִיה וּיִיה וּיִייה וּיִייה וּיִייה וּייה וּיִייה וּייה וּייה וּיִיה וּייה וּייה וּייה וּיִיה וּייה וּייה וּייה וּייה וּייה וּייה וּייה וּייה וּיייה וּייה וּיייה וּיייה וּייה וּיייה וּייה וּיייה וּייה וּיייה וּייה וּייה וּיייה וּייה וּייה וּ

קבלף (fut. יְבְלֹהְ בִּרֹר, Régner, être et devenir roi: מַלַהְ בִּרֹרוּשָׁלָם Jér. 52.1, il régna (onze ans) dans Jérusalem; אָטֶר יִסְלֹּהְ בִּרֹינְיִם I Sam. 8. 10, (le roi) qui régnera sur eux; בַּרְבָּרָהְ צִּרֹנְיִהְ I Rois 1. 11, (savez-vous) qu'Adonias est devenu roi, s'est fait roi? מְלַהְ בִּרְבְּיִלִּים בְּּרִבְּיִרוּן אַבְּיִטְלוּם בְּּבְּיַבְילוּם בְּּרִבְּרִין I Sam. 13. 10, Absalom est devenu, a été proclamé, roi à Hebron; בְּבְּיִרָּ בִּיְרָ בִּרְּבִירִּן Jér. 22. 15, es-tu roi, ou prétends-tu affermir ton règne, parce que tu rivalises avec un cèdre? (Josias, v. יִּרְרָת).

Hiph. Faire, établir roi : מְּלְלָהְ מָּתְּר I Rois 1. 43, (David) a établi Salomon roi; נְנָמְלִהְ מֶלֶהְ בְּחֹנֵים, Is. 7. 6, et nous y établirons pour roi (le fils de Tabéel); avec לוב ביי לְשִׁלְמִה לִשְׁלִם I Chr. 29. 22, ils proclamèrent roi, ils sacrèrent une seconde fois, Salomon.

Hoph.: אָפֶּר הָמְלַהְ עֵל מֵלְכוּאת Dan. 9. 1, qui avait été établi roi dans l'empire (des Chaldéens).

Niph. Ex. unique: תְּבֶּלְהְ לְבִּי לֵּבְּי לְבִּי לִבְּי לְבִּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לְבִּי לִבְּי לְבִּי לְבִי לְבִּי לְבִי לְבִּי לְבִּי לְבִי לְבִּי לְבִי לְבִּי לְבִּי לְבִּי לְבִּי לְבִּי לְבִּי לְבִּי לְבִי לְבִּי לְבִּי לְבִּי לְבִי לְבִי לְבִּי לְבִּי לְבִּי לְבִי לְבִּי לְבִּי לְבִּי לְבִיי לְבִּי בְּלִי לְבִּי לְבִּי לְבִי לְבִיי לְבִּי לְבִיי לְבִּי לְבִיי לְבִיי לְבִּי לְבִיי לְבִיי לְבִּי לְבִּי לְבִיי לְבִּי לְבִיי לְבִיי לְבִּי לְבִיי לְבִּיי לְבִיי לְבִּי לְבִיי לְבִּי לְבִיי לְבִּי לְבִיי לְבִיי לְבִּיי לְבִיי לְבִיי לְבִיי לְבִיי לְבִּיי לְבִיי לְבִיי לְבִיי לְבִיי לְבִיי לְבִיי לְבִּיי לְבִּיי לְבִיי לְבִיי לְבִּיי לְבִיי לְבִיי לְבְּיִי לְבִּיי לְבִיי לְבִיי לְבִיי לְבִיי לְבִּיי לְבִיי לְבִּיי לְבִיי לְבִיי לְבְּיי לְבִיי לְבְּיי לְבִיי לְבְּיי לְבִיי לְבִיי לְבִיי לְבִיי לְבִיי לְבִיי לְבִיי לְבִּיי לְבִיי לְבִּיי לְבִיי לְבִיי לְבִּיי לְבִיי לְבִּיי בְּלִיי לְבִייי לְבִיי לְבִּיי בְּבְּיי בְּבְּיי לְבִיי בְּלִּיי בְּבְּיי לְבִיי לְבִיי לְבִיי לְבִיי בְּבְּיי בְּבְּיי בְּבְּיי בְּבְּיי בְּבְּיי בְּבְּיי בְּבְּיי בְּבְיי בְּבְּיי בְּבְּיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְּיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְייי בְּבְּיי בְּבִיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְּיי בְּבְיי בְּבִיי בְּבְיי בְּבְייי בְּבְיי בְּבְיי בְבְּיי בְּבִיי בְּבְיי בְּבִייי בְּבְיי בְּבְיי בְּבִיי בְּבִיי בְּיבְייי בְּבְיי בְּבִיי בְּבְיי בְּבִיי בְּבְייי בְּבְּיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבִּיי בְּבִּיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְייי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְבְּיבְיי בְּבְיי בְּבְייבְיי בְּבְיי בְּבְייי בְּבְיי בְּבְייבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי

קלברם .pl. מַלְבֵּר m. (avec suff. מֶלְבָּר, pl. מֶלְרָּד עת מלאבים Prov. 31. 3, et מלבין וו Sam. 11. 1). Roi : פלה סרם Gen. 14. 2, le roi de Sodome ; וּמַלְכֵר רָשִוּרָאֵל II Rois 17. 8, et les rois d'Israel; מַלְכֵּר רְחוּדֶת Is. 1. 1, les rois de Juda. — De Dieu : Ps. 47. 8, le roi de toute פַלָּהְ כָּל־תַאָּרֶץ la terre; פלה יצקב Is. 41. 21, le roi de Jacob, et סלוד רשראל 44. 6, roi d'Israel; "le roi des rois. — פלה פלכי הקלכים ון באלוויר: Des idoles: יָקלֵל בְּמַלִּבּוֹ וּבָאלוְירי Is. 8. 21, il maudira son roi (idole) et son Dieu (v. מֶלְבָּם; מֶלֶהְ מְלָבִים Ez. 26. 7, le roi des rois (le roi de Babylone); קשלה Is. 36. 4, le grand roi (le roi des Assyriens).

קלף n. pr. Melech, fils de Micha, I Chr. 8. 35; בְּרְיַשְּלֶּהְ Jér. 36. 26, et 38. 6, fils de Hamelech; selon d'autres: fils d'un, ou du roi.

מֶלְכֵּדן. plur. מֵלְכֵּד, מֵלְכֵּד, plur. מֵלְכֵּד, chald. Roi : מַלְכִּד, Dan. 2. 37, roi des rois, le roi de Babylone; Esdr. 7. 12, le roi de Perse; Dan. 7. 17, quatre rois (pour quatre royanmes).

קלבר רְשְׁמֵּר : מִלְבְּר רְשְׁמֵּר : מְלְבָּר רְשְׁמֵּר : Dan. 4. 24, (puisse) mon conseil te plaire, te paraltre bon.

מלקה m. n. pr. d'une idole, Moloch: ולפלה שפץ בני עשון I Rois 11. 7, et a Moloch, l'idole des enfants d'Ammon; presque toujours הַשֹּלֶה; on lui sacrifiait des enfants, v. Lév. 18. 21, 20. 2.

קלְבֶּדְתוֹ (לְבֵּר (rac. לֶבֶּר). Piège: יּבְּלְבְּדְתוֹ Job 18. 10, et son piège, filet (dans lequel il sera pris), est (caché, tendu) sur le chemin.

קלְכָּה f. Reine: אָסְתֵּר חַמֵּלְכָּה Esth. 5. 2, la reine Esther; אַסְתֵּר חַמֶּלְכָּה I Rois 10.4, la reine de Saba; חַבְּכִּה הְשָּׁה מְיִבְּה Cant. 6. 8, elles sont soixante princesses, femmes ou filles de rois.

עלְכָּה f. chald. Reine : נְּאָבֶּקּ Dan. S. 10, la reine commença et dit.

קלְכְּה (reine ou conseil) n. pr. Milcha,

fille de Haran, femme de Nahor, Gen. 11. 29.

יוֹלְכָה f. Règne (v. מְלְכָה).

לקלט, pl. מַלְּכּוּתָא et מַלְּכּוּתָא, pl. מַלְכּוּתָא et מַלְכְּיָתְא chald. Règne, royaume: chald. Règne, royaume; מַלְכְּיָתְא Dan. 2.39, un autre royaume; מַלְכִּיתָּא Esdr. 6.15, du règne du roi Darius; מַלְכְּיָתָא Dan. 2. לְבָרֵית מַלְכִּי מַלְכְיָתָא A.27, לְבַרֵית מַלְכִּי מָלְכִּי, pour être la maison, le siège du règne; מַלְכּוּתָא 4.26, le palais du roi.

קְּלְיָאֵל (roi de Dieu, établi de Dieu) n. pr. Malchiel, fils de Beria, Gen. 46.47; n. patron. פֵלְבִיאֵל Nomb. 26.45.

בְּלְכָּיָה et מֵלְכָּיָה n. pr. Même signif. 1° Esdr. 10. 31. — 2° Néh. 10. 3. — 3° Plusieurs autres, II Chr. et Esdr.

קְרֶּכֶּישְׁרֶכְּ (roi de la justice) n. pr. Malchisédek, roi de Salem (Jérusalem) et prêtre, Gen. 14. 18, Ps. 110. 4.

סלפירס (roi de la hauteur) n. pr. m. I Chr. 3. 18.

עלְכִּישׁוּע (roi du secours) n. pr. Malchisua, fils de Saul, I Sam. 14. 49.

תְּלְכָּם n. pr. 1° D'une idole, adorée chez les Ammonites: בֵּי מַלְכָּם בּוֹילָה יַלֵּה 16. 49. 3, car Malchom s'en ira (sera emmené) captif (v. מֹלָה idole et מֹלָה Moloch), v. Soph. 1. 5 et Amos 1. 15.—2° D'un homme, I Chr. 8. 9.

מְלְכּם מּהָץ n. pr. d'une idole : מְּלְכּם מּלְכּם I Rois 11. B. Milchom, l'idole des Ammonites (v. מְלָבָם et בְּיָבָם 1°).

תְּלֶבֶּם (reine) n. pr. Molecheth, fille de Machir, sœur de Gelad, I Chr. 7.18, (et sa sœur) qui régnait, Kimchi.

I אַרָּבְּלָּהְ אַרְבְּלָּהְ אַרְבְּלָּהְ אַרְבְּלָּהְ אַרְבְּלָּהְ Prov. 6. 13, il parle avec ses pieds (par le mouvement de ses pieds); selon d'autres : il gratte des pieds, fait des révérences (v. II בַּבָּלָּה).

Pi. Parler, dire, raconter: מֵרְיאָרָ אַרָּרָעָּה Job 8.2, jusqu'à quand dirastu des choses pareilles? מֵר מָלֵל לְאַרְרָעָה Gen. 21.7, qui aurait dit à Abraham? מֵר יְמַלֵּל גְּבַוּרִיה יִי Ps. 106. 2, qui peut raconter les œuvres puissantes de l'Éternel?

וו אָלֶל (עול , מְּדֵל (עול , מְדֵל (עול , מְדֵל). Gouper, circoncire: ישוב של אַר־בְּרֵי־וִשְׂרָאֵל שֵׁנִית Jos. 8. 2, et circoncis une seconde fois les enfants d'Israel, c.-à-d. fais renouveler l'usage de la circoncision (v. tout le chapitre 5), ou de la racine מבול אינו בייני ווייני ווייני ווייני אַרָּייני ווייני וויי

Passif. Étre coupé, cueilli: מְצִרץ יָצָא Job 14. 2, (l'homme) nait, fleurit comme une fleur, (et comme elle) il est coupé, cueilli; יְשֵל קְצֵרוֹי 18. 16, et ses branches (qui montaient) en haut seront coupées; selon quelques commentateurs, aussi de cette racine: אֵבְשָׁה יְמִי מְשָׁה Job 15. 32, avant son temps il sera abattu (v. אַבָּא) (selon d'autres, tous ces verbes de la racine בַּשָּׁי).

לְלְים chald. Parler, dire, seulement Pa.: דְּרָהָאל מְּבִדְּמֶלְּמָא מֵּלְלָּה Dan. 6. 22, Daniel dit au roi; דָּר מַרְנָא מְמַלְלָּה 7.11, (les paroles) que la corne disait, prononçait.

לְלֵילִי (éloquent) n. pr. m. Néh. 12.36. קלְלֵי m. (rac. בְּבָּר חַנְּבְּר חַלְּבִר vant à guider, corriger). Bâton ou aiguillon: בְּבַלְבֵּר חַנְּבָּר Jug. 3.31, avec un bâton ou aiguillon (dont on se sert pour conduire, faire aller) les bœufs.

מְּחִיקְנְאָ לְּחִבֶּר Ps. 119. 103, que tes paroles, promesses, sont douces à mon palais (à mon cœur)! (Peut-être de בְּלִיצְ etre clair ou favorable, v. לוּץ Hiph. et תַּבְּלִיצָּה.)

ק'צר m. Officier à la cour du roi de Babylone, intendant, mattre d'hôtel ou surveillant, avec l'art.: תַּלְּצָר Dan.

1.11, 16.

P Tordre, briser avec les ongles, seulement deux fois: וּמָלֵּק אָח־ראָטוּ Lév. 1.15, 5.8, (le prêtre) tordra, tournera en arrière, avec ses ongles, la tête de l'oiseau (offert en holocauste ou comme expiation).

תלקות (rac. אָבוּיבָּיבָּיבָּי.). Ge qui est pris, enlevé; des hommes, les captifs; des animaux, le butin: תַּיבְּיבְּיבָּי Nomb. 31. 27, יְבִּיבְיבְיבָּי vers. 11, tout ce qui a été pris tant en hommes qu'en bêtes; תַּבְּיבִי בַּלְּכִינִת Is. 49. 24, peut-on enlever, arracher à un héros ceux qu'il a pris, ses prisonniers; mais מַבְּיבִי וְבָּיִבְּיבַּיְרָיִתְּ Nomb. 31. 12, les prisonniers et le butin, les animaux.

בּלְקוֹתַוֹּלֵי m. duel. Palais, le dedans de la bouche: רְּלְשׁוֹנִי מְרָבֶּק מַלְּקוֹתִי Ps. 22. 16, ma langue est attachée, est comme collée à mon palais (exact. la partie supérieure et inférieure de la bouche, qui prennent, saisissent, les aliments, de רַלָּבָּין.

מלקוש m. (rac. מַלְּמָשׁ). La pluie tardive, qui tombe dans l'arrière-saison, avant la récolte: שַלְּמָשׁ Deut. 11. 14, la première pluie et la dernière pluie, la pluie de la première et de l'arrière-saison; שַּלְּמָשׁ Zach. 10. 1, au temps des dernières pluies; שַּלְמִי לְמֵלְמִי Job 29. 23, et ils ouvraient leur bouche pour la pluie de l'arrière-saison (ils languissaient après mes discours, qui étaient pour eux ce que cette pluie est à la terre).

י מַלְקּוּח. (rac. לְּמָח. Flagellation: בְּלָבְּיִם la flagellation de quarante (trente-neuf) coups de fouet, châtiment

qu'on infligeait pour certains crimes ou péchés (v. Deut. 25. 1, 2).

שלקתים (rac. חבל). 1° Pincettes: מָלְמְתִים לָּקָח מֵעֵל הַנְּעְּדָּבְּעָ Is. 6. 6, (qu')il avait pris avec des pincettes de dessus l'autel. — 2° Pincettes pour les lampes, mouchettes: הַנְיִּבְּעַרָּיִם זְּתָּבְּ I Rois 7. 49, et les lampes et les pincettes étaient d'or

תְלְקְחָיִם m. duel. Pincettes ou mouchettes: יָצָּיִדְיַמְלְּקְיִיתָּי Nomb. 4.9, et les pincettes (à l'usage du chandelier).

י מַלְשִׁינוּת calomnie, médisance (v. מַלְשִׁינוּת).

קלְתְּחָה (rac. קְמֵהְ). Garde-robe: נְיּאִפֶּר לַאֲשֶׁר צֵל־תַשְּלְתְּהָה II Rois 10. 22, il dit à l'homme qui gardait les vête-ments, ou : la maison, la chambre qui renformait les habits (des prêtres de Baal).

ח מלחי n. pr. m. I Chr. 25. 4.

תַּלְתְּעוֹת (rac. Qui brisent, mordent) les dents : מַלְתְּעוֹח בְּּמִּרְרִם Ps. 58. 7, les dents (ou les grosses dents) de jeunes lions (v. מְּהָלְּעוֹת transposé).

קּנְּנְרָה (rac. יור Grenier: מָּנְרָרָה Joel 1. 17, les greniers, magasins de blé, sont démolis, ruinés (v. קּנְּרָרָה 2°).

קמְדִים). Mesures : מָדֵר חוֹ שְּׁמְדִּים). Mesures : Job 38. B, qui a posé, réglé, les mesures, l'étendue (de la terre).

קטוּכְן n. pr. Mamuchan, grand seigneur à la cour d'Assuérus, Esth. 1.14.

יְרִיךְ מְמוֹן הַבֵּרְהְ חָבִיר : m. Argent בְיִרְּ מְמוֹן Mboth, que l'argent de ton prochain te soit cher comme le tien, c.-à-d. ménage les intérêts des autres comme les tiens propres.

יתוֹטְיִם m. pl. (rac. רְּשִׁה). 1° La mort (v. רְּשָׁהָ : פְּמִרְתִּי תַּחְלָּאִים יָמָרוּ: 16.4, ils mourront d'une mort de langueur (des maladies et de la faim); מְמִירְיִי תְּלֶל (des maladies et de la faim); בְּמִירָתִי תְּלֶל (des maladies et de la faim); בּמִירָתִי תְּלֶל (des maladies et de la faim); בּמִירַתְּלֶּךְ (des mort d'un homme tué (au milieu de la mer). — 2°: בְּמַירַתִּימָרָת 11 Rois 11. 2, chethib pour

milieu) des enfants du roi, au moment où ils furent tués.

קּבָר m. (rac. מֶבֶר). 1° La vente: ישניז מְמְבֶּרוֹ Lev. 25. 29, l'année de sa vente (l'année dans laquelle la maison a eté vendue); מְמָבֶר מְמָבֶר 25. 50, l'argent de sa vente, la somme pour laquelle il a ete vendu. -- 2º L'objet vendu: ממַבֶּר אָחִירוּ Lév. 25.25, ce que son frère a vendu; בי המובר אל-חמקבר לא ישוב Ez. 7. 13, car le vendeur ne rentrera point en possession de l'objet vendu (dans l'annėe du jubilė); לָבֶר מְמֶבֶּרָיו עַלִּ־תָאַבוֹית Deut. 18. 8, outre ce qui lui revient de la vente faite, ou : des choses vendues par ses pères ; d'autres traduisent : outre sa possession, ce qu'il possède de la succession de ses pères. -3° Chose à vendre, marchandise : ומכרי Néh. 13. 20, et ceux qui vendaient toutes sortes de marchandises.

הַלְּבֶּרָה f. Action de vendre, vente: בְּבְּרָה Lév. 25. 42, (ils ne seront pas vendus) de la vente d'un esclave, de la manière qu'on vend les autres csclaves.

 royale; אור מְמְלְבִית Amos 7. 13, et c'est une résidence royale; לְלֵל מַמְלְבִית Deut. 28. 25, à tous les royaumes de la terre; מְמָלְבְתוֹ מַמְלֵבְתוֹ מַמְלֵבְתוֹ מָמְלַבְתוֹ בָּבְל Gen. 10. 10, le commencement (ou : la capitale) de son royaume fut Babylone.

קַּמְלְכוּת אָבִי f. Royaume : פַּמְלְכוּת II Sam. 16. 3, le royaume de mon père.

קרְּטְבְּיִר m. (rac. קּבָּבֶּ). Du vin mélé d'aromes, du vin fort, bon: יְּתַבְּבְּלִּאִים אָנְיִר בְּיִבְּבְּיִּרְ אָנְיִרְ בָּיִר בִּיבְּבָּ Is. 65. 41, (vous qui remplissez, c.-à-d.) qui offrez du vin mélé à Mani, ou à la fortune (v. יְבָּיִר בִּיבְּיַבְּ בְּיִרְ בִּיבְּיַבְּ Prov. 23. 30, et qui viennent goûter le vin fort, bon; selon d'autres: qui recherchent la maison où l'on verse, où l'on vend le vin.

(מן .v) מִמָּן.

י מַקר Parole : בְּבְשִקרֵה et par sa parole.

קרה. (רמכ. סְרָבּ). Douleur, chagrin: מְּמֶבּר לְּרּוֹלַרְחוֹי Prov. 17. 25, (l'enfantinsensé est) la douleur, le chagrin, de sa mère (v. רַלָּר).

קמְנֵא n. pr. 1° Mamré, un Amorrhéen, Gen, 14. 13. — 2° D'un endroit: תְּצֵלְנֵי מַסְרֵא 13. 18, près des chênes ou de la vallée de Mamré, près de Hébron, aussi מַסְרֵא seul 23. 17, 19.

קיר (פַרָר m. pl. (rac. פֶּרֶר). Amertume: יַשְּׁבְּנִיר בָּשְּׁרְרִים Job 9. 18, il me rassasie, me remplit, d'amertume.

תְּלְשָׁיִף m. (rac. מְּשֶׁהָּ). Étendue : אָבְּרְבָּבְ מְּרְבָּבְ מִבְּרְבָּבְ בַּבְּרָבְּבַ לַבְּאָּ Ez. 28. 14, tu étais (comme) un chérubin aux ailes étendues, ou (de מְּשֵׁהָ oindre) oint, sacré, בְּבִּיבִּהְ qui couvre, qui protége (v. Exod. 25. 20).

לְּכְשֶׁל m. (rac. בְּשֵׁל). Domination: מְשָׁל מְתָּהְשָׁל מָח. 11. 3, et il règnera avec une grande puissance (exact. une domination puissante); plur. concret, ceux qui dominent: בְּרֵיתְ אַבְּרִית בְּרָרִת מַּבְּרָת בַּרָרִת בַּרְרָרִת בַּרְרָרִת בַּרְרָרִת בַּרְרָרִת בַּרִת בַּרְרָרִת בַּרְרָרִת בַּרְרָרִת בַּרְרָרִת בַּרְרָרִת בַּרְרַרְיִּרְרָרִת בַּרְרָרִת בַּרְרָרִת בַּרְרָרִת בַּרְרָרִת בַּרְרַרְיִּרְרָּרִת בְּרָרִת בַּרְרָרִת בַּרְרָרִת בַּרְרִרְיִּרְירִי בְּיִּרְירִי בְּרָרִית בַּרְרָרִי בַּרְרָרִי בְּירִרְירִי בְּירִי בַּרְרָרִי בְּירִרְירִי בְּירִי בַּרְרִי בְּירִרְירִי בְּירִרְירִי בְּירִי בְּירִרְירִי בְּירִי בְּיִי בְּירִי בְּירִי בְּירִי בְּירִי בְּיִיי בְּירִי בְּיִּרְי בְּייִי בְּיִּי בְּיִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִּיי בְּייִי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייּיי בְּייי

קּמְשְׁלָה f. (rac. קשַׁל), const. קּמְשֶׁלָה,

קּמְשֶׁק m. Ex. unique: סְמְשֵׁק Soph. 2. 9, un lieu occupé par les épines, ou : abandonné aux épines (rac. pwp); selon d'autres : un lieu où l'on n'entendra que le bruit des épines, qui se heurtent les unes contre les autres (rac. ppw).

Douceurs: מְתְּחָקְּיִם m. pl. (rac. בְּחָהָ). Douceurs: מָתְחַקּקִּים Gant. 5. 16, son palais est la douceur (sa voix, ou ses paroles, sont pleines de douceur); בְּעָהָבְּיִם Néh. 8. 10, et buvez du vin doux, des liqueurs douces.

לף devant makkeph אָרָ chald., pron. interrog. Qui? אַרָּ אַאָּדְיּי Dan. 3. 15: et qui est le Dieu? מַרְישָׁם לְּבֹם טְעָם Esdr. 5. 3, qui vous a donné l'ordre? אָרָרְאָּיִא יְבְרִיְאִי עִבְּרִי vers. 4, quels étaient les noms des hommes? מַרְידִּר Dan. 3. 6, 11, 4. 14, et celui qui, quiconque.

וֹטֵ m. Part (de מְּדֶּה), ne se trouve que lié à la prépos. בְּרָ, יְשָׁבֶּי, שַּׁבֶּי de ma, de sa part, de moi, de lui (v. יְבֶּי, se-

한 et 'P (suivi du dagesch) devant les gutturales יָם, rarement יָם, poét. יְםָיר et פְּעֵּיִר, avec les pronoms personnels מָבֶּיר (ען פוף, poet. קיף de moi, קיף, de toi , מְשֶׁהָ de toi f., שׁבֶּה de lui, מַנְּנִתּי , מְנָתִי , d'elle (*poét.* אַמָּנָת , מְּנָתִי); שׁשֶׁיִם de nous, מַבֶּן de vous, מָבָן de vous f., מַהַם (poét. מְיָהָם d'eux, מָהָם d'elles. Cette préposition marque 1° le rapport d'une portion ou fraction à la totalité, de, d'entre, après les noms de nombre: מְּנְקְנֵי חְצִיר Ruth 4. 2, (dix hommes) des anciens de la ville; פְּבֶּנֵי הַנְבֶּרְאִים II Rois 2. 7, (cinquante) des fils des prophètes ; אָתר מֵאָתִי Néh. 1. 2, un de mes frères; מְבֶל־יִשְׁרָאֵל Exod. 18. 25, (des hommes capables) d'entre tout le peuple d'Israel ; יָאַל־פִי מִקּרשִׁים Job 5. 1, et à qui d'entre les saints (anges). Ge many partitif se trouve après les verbes מַמְשָׁא כָפּוֹ מְשֶׁיָּח : — מְלֵא Lev. 9. 17, il remplit sa main de (la farine de l'oblation); בשַּׁא מַהָּבַּרֹחֵיךָ Deut. 33. 3, il recevra de ta doctrine, s'instruira de tes paroles; אַכַל : אַכָּל —: לאַרתאַכָּלוּ অমুহ্ Gen. 3. 3, vous n'en mangerez pas ; קובל פוריתילל ; se rassasier de הובל פוריתילל I Rois 12. 9, ôte une partie du joug, adoucis le joug, etc. Souvent avec une ellipse: ביי רשראל Exod. 17. 5, plusicurs des anciens d'Israel; מְיִּשִּׁיקוֹת מָּירוּג Gant. 1. 2, quelques baisers de sa bouche; באוא פּן־הַעַם Exod. 16. 27, quelquesuns du peuple sortirent; rarement sous-entendu, un ou une, comme: ביביות מיביד Exod. 6. 25, (Eliazar épousa) une des filles de Putiel; mpm באבטי וושקום Gen. 28. 11, il prit une des pierres (qui étaient) à cet endroit (v. vers. 18). Avec une négation, sousentendu aucun : לֹבְרָי מְיָטֶי Job 27. 6, mon cœur ne se repent d'aucun de mes jours ; אם־רַשל מששרת ראשוי I Sam. 14. 45, pas un seul cheveu de sa tête ne tombera (sur la terre); ועשה מאחה ביייים Lev. 4. 2, et s'il commet quelqu'un de ces (péchés), quel qu'il soit de ces péchés; פאחר אחיד Deut. 15.7, quelqu'un de tes frères, un de tes frères quel qu'il מאשם וולחו נחשבורלו : Soit. — Moins que Is. 40. 17, ils sont regardés auprès de lui, il les estime, moins que le néant et que le vide; אָרָאָם מַאָּרָן 41. 24, vous êtes moins, pires, que néant.

2º Le rapport à l'origine, au lieu, et a l'état, d'où quelqu'un ou une chose vient ou sort: ימבין אבי Job 1. 21, (nu) je suis sorti du ventre de ma mère; קפיקה קצא פפיקד Jug. 11.36, (fais de moi) comme il est sorti de ta bouche, comme tu as fait vœu ; פַאָּרֶץ פְאָרֶץ — יַנָאָר Exod. 12. 41, ils sont sortis de l'Egypte; יסשור סשות Ps. 18. 17, il m'a tiré des eaux puissantes ; מַכַּה , מַכָּה — מַיָּר , מַבָּה , מַבְּה , מַבָּה , מַבְּה , מַבָּה , מַבְּה , מַ sauver, tirer, de la main, du pouvoir; ובט מעה חרבות Is. 58, 12, ceux qui sortent de toi, tes enfants, ou : du milieu de toi, tes concitoyens, bâtiront sur des lieux déserts (depuis des siècles); איש אַחָר מִצָּרְעָרו מְשִּשְׁשַּׁחָרו חַדְּנִי Jug. 13. 2, un homme de Zoraa, de la race de Dan; אֵיךְ נַמַלְּחָ מְשַׁמֶּיִם Is. 14. 12, comment es-tu tombé du ciel? מַשְׁמָרָם Ps. 33. 14, l'Eternel a regardé du haut du ciel ; נייַר משָׁח פִּן־תַּאָר Exod. 19. 14, Moise descendit de la montagne; עלה פורהגלגל Jos. 10. 9, (Josué) monta de Galgala.

3° Le rapport à la matière dont une chose est faite: סְבֵּבֵּי תַּלְּבְּטֹךְ Cant. 3. 9, (une litière) faite du bois du Liban; פְּרָתְּבֶּרְטָּהְ Gen. 2. 19, (Dieu a formé) de la terre (tous les animaux); בַּבְּטָּטָּס (Osée 13. 2, (ils ont fait des statues) de

leur argent; אָסְהֵיה Job 14.4, (qui peut rendre) pur celui qui vient (d'une source) impure, ou : d'un sang impur?

4° Le rapport à la cause, à l'auteur d'une chose: מֵרֵית מֵיִם Job 14. 9, (l'arbre fleurit) par l'odeur de l'eau, des qu'il sent l'eau; השָּהָים Osée 7. 4, (un four chauffé) par le boulanger; מַאַבִּיתָּן Gen. 19. 36, (elles conçurent) de leur père; אַסָּרָּוּ Is. 22. 3, ils ont été enchaînés par l'arc, c.-à-d. à la vue de l'arc (dès que l'ennemi s'est montré, ils ont perdu courage et ont été vaincus, pris); מְרַיִּיִּינִין 28. 7, (ils

sont absorbés) par le vin.

5º Le rapport à l'instrument, au motif pour lequel une chose arrive, à cause de, par : mirma Job 7. 14, et tu m'effrayes par des visions ; מְמֶי חַמְּמֵוּל Gen. 9. 11, (ne périra plus) par les eaux du déluge; mila matin Job 4. 9, (ils seront renversés) par le souffle de Dieu; מְּבֶּל־צוֹרְרֵי Ps. 31. 12, par mes ennemis, grace à eux; מְּשְׁעֵים Is. 53. 5, à cause de nos péchés; m names Deut. 7. 8, par l'amour de Dieu (pour vous); www Esth. 5.9, (il ne s'était levé) pour lui, par honneur pour lui; de là מבלחר , מבלר parce que non , parce qu'il n'y a pas (עַלָּאִי, בָּלָּהי, בָּלָהי): יְלֹא יִסְּמַר מֵרֹב Gen. 16. 10, (ta postérité) ne pourra être comptée par la quantité, à cause du grand nombre; מַשְּׁצֵר רוּחָ וּמֶעַבֹרָת קַשֶּׁח Exod. 6. 9, à cause de leur découragement, affliction, et à cause de la dureté de leurs travaux; ਸਬ੍ਰੇਸ਼ਤ ਸਬ੍ਰੀਸ਼ Prov. 5. 18, et réjouis-toi de la femme (que tu as épousée dans la jeunesse); מר-לי מאר מפם Ruth 1. 13, je suis très affligée à cause de vous (de votre malheur), ou plus affligée que vous.

פּרָר exprime aussi l'idée de l'éloignement au propre et au figuré; après
les verbes: סָב, הָבָּל fuir; מְּבָר, הָּיָבְּי, הָיָבָע fuir; מְּבָר, הָּיָבֶּע קְּבָּר , פּבּר cacher; פְּבַּר garder; מְּבַּר délivrer; הְּבָּע הַּיָּ se reposer; de même: חְּבָּר בַּאֵרֹנְר Job 3.19, affranchi de (la domination)
de son maître; בְּדִּרֹרָב Is. 4.6,
une ombre contre la chaleur;

Prov. 20. 3, se séparer des contestations, les cesser ; שלום מַמַּחָד Job 21.9, (leurs maisons sont) en paix, loin de la crainte (c.-à-d. sans crainte); קַּמְרוּ מָעָהוּ נסים Jer. 48. 45, ceux qui fuyaient se sont arrêtés sans force, épuisés; selon d'autres : ceux qui fuyaient la force, la violence de l'ennemi, se sont, etc.; ילאריטעמי מאלדיי Ps. 18. 22, je ne me suis pas éloigné de mon Dieu par mes péchés, mon impiété, c.-à-d. je n'ai pas commis de péchés; יְחִיִּיתֶם נְקִיָּם מֵנֵי אפישראל Nomb. 32. 22, vous serez irréprochables devant l'Éternel et devant Israel; הַלְלָח לָהְ פַעשׂת Gen. 18, 25, qu'il soit loin de toi de faire (une chose pareille); לאַרדָבֶר רֶק רוּגא מְעָם Deut. 32. 47, ce n'est pas une parole (une loi) vaine pour vous.

קפר היי Selon, conformément à : מָפּר הַיִּר II Chr. 36. 12, selon la bouche, l'ordre, de Dieu; מְבָּרְכָּם אָצְשָׁה Ez. 7. 27, selon leur voie, conduite, j'agirai (envers eux); פּבָּר selon la quantité, aussi sou-

vent que (v. יקי).

8° Il indique un rapport local ou avec des adv. et des préposit. de lieu: des adv. et des préposit. de lieu: מְּמֶבֶּי à droite, מִּמֶּבֶּי à gauche; מְּמֶבֵּי à vers, du côté de, l'orient; מְּמֶבֵּי vers l'occident; מֵּבֶּי du côté de l'orient, בְּמָבֶּי du côté de l'orient; מְּבֶּי du côté du midi; du côté du midi; de derrière, ping de loin; מַבְּיִר mag I Sam.17.3, de ce côté-ci—de ce côté-là; מְּבֶּירִ dessus, מְבִּירִ dehors, mag dedans (ou au-dessus, au-dessous, en dehors, en dedans; מְבֵּיר מִבְּיִר מִבְיִר מִבְּיִר מִבְּיִר מִבְּיִר מִבְּיִר מִבְּיִר מִבְּיִר מִבְּיִר מִבְּיר מִבְּיִר מִבְּיִר מִבְּיר מִבְּיִר מִבְּיר מִבּיר מִבְּיר מְבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְיּר מִבְּי מִבְּי מִבְּי מְיּי מִבּי מִבְּי מִּיּי מִבְּי מְיִי מְבְּי מִבְּי מְּי מִּי מִּי מִּי מִּי מִבְּי מִבְי מְיִי מִי מִי מִבְּי מְיִי מִּי מִּי מִבְּי מְיִי מִּי מִבְּי מִּי מִּי מִּי מִבְּי מְיִי מְיִי מִבְּי מְיִי מִי מִּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְי מְיִי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְי מִבְּי מִבְּי מִבְּי

9° Comme rapport du temps, קף indique: a) le commencement, depuis, des: מְּצְרֵי I Sam. 12. 2, depuis ma jeunesse; מְצִּיִר Gen. 48. 15, depuis mon existence, depuis que j'existe; mon existence, depuis que j'existe; מָבֶּין אָמִי Jug. 16. 17, des le ventre de ma mère; בְּבֶּין הַיּבֶּל Lév. 27. 17, des le commencement de l'année du jubilé; Job 38. 12, (as-tu) depuis le

commencement de tes jours, depuis que tu es au monde, etc.? בְּיוֹם אֲנִי ווּא Is. 43. 13, je suis depuis le jour du monde, depuis le commencement; מעתרת Gen. 19. 34, des le jour suivant; מַשׁלָם Is. 42. 14, depuis longtemps; אַראָשׁרָה, וּמְקַּדֶם Is. 46. 10, dès le commencement, depuis très longtemps; b) le point, le moment qui suit immédiatement un fait ou un temps indiqué, après, au bout de : אַחַקרץ Ps. 73. 20, comme un songe après qu'on s'est éveillé; בימים Osée 6.2, après deux jours; ppo à la fin, au bout de (v. פיניים ; (קץ Jug. 11. 4, quelque temps après; פְּיָפִים רַבְּים Jos. 23. 1, et ומרב יסים Is. 24. 22, longtemps après; בפשלש חדשים Gen. 38. 24, environ trois mois après.

שם היתרון . marque le comparatif שם היתרון (qui exprime une supériorité, prééminence) au-dessus de, plus que : מַנְבָּהַ קבל־הַעָּם I Sam. 10. 23, il fut plus grand que tout le peuple (que tous les autres); לב מלב מלב מלל Jer. 17. 9, le cœur est corrompu plus que tout (rien n'est corrompu comme le cœur); מַּחִיק מְיַנְשׁ Jug. 14. 18, plus doux que le miel; מַבְּלֶק הַשְּׁרֵב מוֹב אָתָּח מְבָּלֶק 11. 25, est-ce que tu es meilleur que, supérieur à Balak? אַרָּמָאַל הַהָּעָאַל Ez. 28. 3, tu es plus sage que Daniel; מאבותם זוחיתיה Jug. 2. 19, ils étaient plus dégénérés que leurs pères; avec une idée négative: שורי פושוא Gen. 4. 13, mon crime est trop grand pour être pardonné (il ne peut pas obtenir le pardon), ou ma punition sera trop grande pour que je puisse la supporter; קשן פחביל I Rois 8. 64, trop petit pour contenir; וְכִּי־יִרְבֶּה קבה חברה Deut. 14. 24, mais si le chemin est trop grand pour toi (pour que tu puisses le faire); וַדַעָּה אַלַּחִים מַעֹלוּה Osée 6. 6, (je veux) la connaissance de Dieu plus que, c.-à-d. et non pas, les holocaustes; avec ellipse: יָטֶר מִשְּׁסוּכָח Mich. 7. 4, le plus juste (est pire) qu'une haie d'épines ; תַּפֶּר מַתַבֶּל רָחֵר Ps. 62. 10, ensemble ils (sont ou pesent moins) que rien (v. 1°).

11° pa avant les infinitifs signifie: a) parce que : מַשְּׁמָרוֹ Deut. 7. 8, et parce qu'il garde (le serment); b) depuis le temps, après que: מְרָשָׁלְחוֹי I Chr. 8. 8, après les avoir renvoyées; אראס II Chr. 31. 40, depuis qu'on a commencé; c) pour ne pas, de ne pas: מעבר אל-חארץ Nomb. 32.7, pour qu'ils n'osent pas passer dans le pays; בַּחַטוֹא Ps. 39. 2, pour ne pas pécher; 7279 Gen. 31. 29, de ne pas parler; surtout après les verbes מַפֶּר avoir garde, מַכָּי avertir, pap rejeter, ng fermer, ng g renvoyer, שֶׁבֶּה oublier : שֶׁבֶּה מַאֲכֹל לָחָפִי Ps. 102. 5, j'ai oublié de manger mon pain ; mais מַרַקש בַּרְ־בָּטְנָת Is. 49.15, (une mère oublie-t-elle son enfant) pour ne pas avoir compassion du fils de ses entrailles. — מראה Gen. 27. 1, pour voir encore, de sorte qu'il ne voyait plus; le verbe sous-entendu: בַּיְמְצֶּקְהַ בְּתֶּלֶהָ I Sam. 15. 23, il t'a rejeté pour que tu ne sois plus roi; רְנַבְּרַיתְנַח מְגוֹיר Jér. 48. 2, exterminons-la, qu'elle ne soit plus une nation.

ופשונאיו פרייקוטון 12º Deut. 33, 11, selon les uns, comme devant l'infinitif: ct que ceux qui le haïssent ne puissent pas se relever, qu'ils tombent sans pouvoir se relever; selon les autres. pronom: (frappe ses ennemis) et ceux qui le haïssent, qui se lèvent contre lui; מַאָשָׁר שְׁפַנָה לַחָשׁה Gen. 49. 20, d'Aser, de la terre d'Aser, viendra son pain excellent; selon d'autres : d'Aser, quant a Aser, parlant d'Aser, il a dit: Son pain est excellent; יַלֹא נַבְרִיח מֵך בְּחָמָח (manana keri) I Rois 18. 5, pour ne pas exterminer toutes les bêtes, ou: pour ne pas dépouiller (la ville) de bêtes; מֵרֹטָת אַחֶרֶיךְ Jér. 17. 16, parce que je te suivais comme mon pasteur, ou (pour מְּחָרוֹת רֹעֶת d'être ton pasteur, de prophétiser ce que tu m'ordonnais.

Opposé à קו אליון: אל Ps. פֿוּן אָל־וּן: אָל Ps. 144. 13, d'espèce en espèce, de toutes sortes (de produits); בֵּרֹאִשׁוֹ וְעַרִירְנְלָּיוֹי וְעַר Lév. 13. 12, depuis la tête jusqu'aux pieds; בְּרִילִים וְעֵר־קְטֵינִם Jon. 3. 5, depuis le grand jusqu'au petit d'entre

eux, c.-a-d. tous; פארישריש וְעָד Gen. 14. 23, ni un fil ni (un cordon de soulier); מְתֵּיטֶן וְיִרְנֶקּוּ Ez. 25.13, depuis Theman jusqu'à Dedan.

לפור היום הנסנה : מן se met pour למן ואס Exod. 9. 18, depuis que (l'Egypte) est fondée jusqu'aujourd'hui; לְמָבֵּן צֵשְׂרִים שָׁנָה I Chr. 27. 23, depuis celui qui était agé de vingt ans (et audessous); לְּמֶּרְעוֹלָם וְעַרְעוֹלָם Jer.7.7, de siècle en siècle; במרחום Job 36.3, de loin, ou vers celui qui est dans l'éloignement, vers Dieu; לִּטְרַקַטֹן וְעֵּדִּינְּוֹל אינער וער אווו לפאיש וער אוווי אינער אוויי אינער אווייי אינער אוויייי אינער אווייייי אוויייייייייייייייייייייי ou petits, hommes ou femmes, exact. depuis le petit jusqu'au grand; avec ל et ב: בּלְמַבַּרָאשׁוֹנְח לֹא אָחָם בּ I Chr. 15. 13, car lors de la première fois, parce que vous n'(y étiez pas), ou : parce que vous (ne portiez pas l'arche).

רְּיֵלְכִי (v. רְאֵי D'avec, d'auprès: מַּיִּאָרִי Gen. 26. 31, ils s'en allèrent d'auprès de lui; רְּיִשְׁרִי 8. 8, il envoya d'auprès de lui; רְּיִשְׁרִי 8. 120 recevoir de la part de quelqu'un, v. Job 2.10, etc.; אַרִי דְּיִרְיִי Jos. 11. 20, c'est arrivé d'après la volonté de l'Eternel; אַרִי דְּיִרְיִי Exod. 29. 28, (ceci revient au prètre) de la part des enfants d'Israel; אַרְיִי בְּיִרְיִי Ps. 22. 26, de toi parlent mes louanges, tu en es le sujet; אַרִי מַאָּרִי מַאָּרִי מַאָּרִי מַאָּרִי וּ בּיִּרְי מַאָּרִי מַאָּרִי וּ וּבּיּ וּ 15. 44. 24, (c'est moi qui) ai étendu la terre par moi seul, cheth. יִּיִּיִי (pour יִּיִּ), qui était avec moi? personne ne m'a aidé.

לְּיִנְיתְ הִינְיתְ הִינְיתְ הִינְיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בַּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בַּיתְ בִּיתְ בַּיתְ בִיתְ בַּיתְ בַּיתְ בִיתְ בַּיתְ בַּיתְ בַּיתְ בַּיתְ בַּיתְ בַּיתְ בַּיתְ בַיתְ בַּיתְ בַיתְ בַּיתְ בְּיתְ בְּתְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ

לְנָה פְּנָה מְנָה chald. (v. תְּיָה hébr.). Compter: מְנְּהִיאַלְּהָא מֵלְכּוּאְהָ Dan. 5. 26, Dieu a compté (les jours) de ton règne. Explication de מְנֵא (mané) 5. 25, premier des trois mots écrits sur la muraille lors du festin de Baltassar.

Pa. Donner, confier un emploi, instituer: אָרָ מְּדִּי מֵלְּיָא Dan. 2. 24, (Arioch) que le roi avait chargé, à qui il avait ordonné; פּנִי עֵל עַבִּירְתָּא 2. 49, et (le roi) institua sur les affaires, confia l'intendance des affaires; מְיִר יְרִינִינְין Esdr. 7. 25, institue, établis, des juges et des magistrats.

קנאות pl. (v. קינאות).

אָנִי f. (rac. נְבֵּרָ). Chanson: אַנָּר קּנְרָנָדְם Lament. 3. 63, je suis le sujet de leurs chansons (je leur sers de risée).

קּנְדָּה f. chald. Tribut (v. מְנָדָה).

קיקה אַפָּר פּרָיקר אַפָּר אָסָר אַפָּר אָפָר אַפָּר אָפָר אַפָּר אָפָר אַפּר אַנוּשׁר אַ Separer, compter: יַצְּקְבּר Nomb. 23. 10, litter. qui a compte la poussière de Jacob, qui pourra compter ses descendants, innombrables comme la poussière; בּלּרְיִדְר מִינְה Jer. 33. 13, (les troupeaux passeront) sous la main de celui qui les compte; יְשִׁרְאֵל בּלְר חַיִּל I Chr. 21. 1, a faire le dénombrement d'Israel; יְאַמָּר הִמְנְיִר לְּבְּרַ חַיִּל I Rois 20. 25, et compte-toi une armée,

c.-à-d. rétablis le nombre des soldats en remplaçant ceux qui ont été tués; מו יְּמָרֶבְּר לַּהֶּרֶב לַּהֶּרֶב Is. 65. 12, je vous compterai à l'épée, c.-à-d. je vous ferai passer tous, l'un après l'autre, au fil de l'épée; d'autres traduisent: je vous livrerai, destinerai, à l'épée (v. Pi.).

Niph. passif: יְשְׁכֶּהְ יִשְּׁכֶּהְ Gen. 13. 16, (alors) ta postérité aussi sera (pourra être) comptée; יְתְּסְרוֹן לֹּהִידִּיכֶל Eccl. 1. 18, ce qui est défectueux, fautif, ne peut pas être compté (v. יְאָסְרוֹן,); וְאָרִים יִּטְיָהְ Is. 53. 12, et (parce qu')il a été mis au nombre des scélérats (quoique innocent).

Pi. Donner, destiner, fixer, accorder, préparer, établir : וַיַּטַן לָחֵם הַשָּלֵה Dan. 1. 8, le roi fixa ce qu'on devait leur ל Job 7. 3, et וְלֵילוֹת עָמָל מְזַּג־לִיף des nuits de douleur me sont comptées, exact. et on ne m'accorde, donne, que des nuits, etc.; נַרְמַן הֵי הָג נְרוֹל Jon. 2. 1, Dieu prepara, c.-a-d. fit venir, un grand poisson (pour engloutir Jonas); v. 4. 6, 7, 8, Dieu fit naftre un arbre, envoya un ver, fit lever un vent; יוֹמֶר וָאֲמֶת מֵן יִנְצְּרָתוּ Ps. 61. 8, ordonne à ta grâce et à ta vérité, ou accorde-lui ta grâce, etc., pour qu'elles le préservent (Targg. l'explique comme o la grace et la vérité de (Dieu) le préserveront); אַשׁר מְמָּד Dan. 1.11, (Malasar) que (le chef des eunuques) avait établi, qu'il avait chargé de prendre soin de (Daniel, etc.).

Pou.: מְּמָיִם מְמְנִים צֶּלְּיְחַבֵּלִּים I Chr. 9. 29, et plusieurs d'entre eux étaient chargés de garder les vases (et tout ce qui servait au sanctuaire).

קנה m. (rac. אָבָה, pl. מְנָהִם). Nombre, (poids d'un certain nombre de sicles לְבָּבָּה) la mine : הַבְּּהָת הְבָּהָת בּבָּבָּת Ez. 45. 12, vous devez avoir la mine (composée de vingt, de vingt-cinq et de quinze sicles), donc ensemble de soixante sicles (ou trois mines différentes : une de vingt-cinq, une de vingt, une de quinze sicles); mais en comparant les deux endroits : בּהָה בִּיִּה הַשָּׁלֵשׁר וֹ Rois

10. 17, trois mines d'or (furent employées pour un bouclier), et אינה אינה II Chr. 9. 16, trois cents (pièces) d'or (furent employées pour un bouclier), on voit bien qu'une mine faisait cent sicles, ou : cent autres pièces.

קינָה (pl. מְּמָהְ Part, portion, don: רְּטָּהְ הְּיָרָהְ בְּבְּלְּמָהְ Exod. 29. 26, et ça sera ta part; בְּיִהְ בְּיִהְ בְּבָּהְ וּ Sam. 1. 5, (mais à Hanna il donna) une part pour deux personnes, une part double (v. II אָבָּ); וְשִׁלְּהִי מְינֹיה (אַבּר מָנִיה בְּיִבְּיה בְּיִר מָבְּיִר בְּצִּבְּר (אַבְּר מַבְּיִרְ בַּאַבָּר pour cadeau; מְצִּבְּרְ בַּאַבְּרְ בַּאַבְּר (deau; בְּאַבְּרְ בַּאַבְּרְ בַּאַבְּר (deau; בְּאַבְּרְ בַּאַבְרָ בָּאַבְר (destinée, par moi (le sort que je te destine).

שנה שלה הים m. Seulem. au plur. לים Fois: מים מנים Gen. 31.7, 41, (il a changé) dix fois.

לְנְתֵּב m. (rac. בְּתָב). Action de conduire : מוויף II Rois 9. 20, et la conduite (de la voiture) est la conduite do Jehu, c'est la manière de Jehu de conduire la voiture; "בְּתָב signifie plus tard: usage, coutume, surtout en pratiques religieuses, relatives au culte.

לְנְתָרָה f. (rac. ענור). Caverne, antre: Jug. 6. 2, des antres dans les montagnes (de נְיָר בְּיִר בְּיִרְרִים בְּיִרְרִים בְּיִרִרִּם torrent, parce que les caux y affluent, ou de תְּיָר lumière, parce qu'on y pratiquait des ouvertures pour avoir du jour).

קנוֹד m. (rac. קנוֹד Action de secouer, secouement : אַמְּדְרוֹאָשְׁ Ps. 44. 15, le secouement de tête, c.-à-d. le mépris, la moquerie (des nations).

 דְּאָרוֹן I Chr. 6. 16, depuis que l'arche eut un lieu de repos, un lieu fixe, à Jérusalem.

ການ ກ. pr. Manoé, père de Samson, Jug. 13. 2.

לנות לה (rac. ימים, v. יחים). Repos, état de repos, lieu de repos: אל הקסקא בקמה Jér. 46. 3, je ne trouve pas de repos; אמריבואן אַל־מניקור Ps. 93. 14, des eaux paisibles; ימין אַל־מניקור Ps. 95.11, (j'ai juré) qu'ils n'entreraient point dans le lieu de mon repos (la terre promise); אווי מניקור להיה להם מניקור להיה מניקור להיה מניקור ווא ליינור להים מניקור ווא ליינור להים מניקור ווא ליינור ביינור ווא ליינור ביינור ווא ליינור ביינור ווא מניקור ווא ליינור להים מניקור ווא ליינור ביינור ווא מניקור ווא ליינור ביינור ווא מניקור ווא ליינור ביינור ווא מניקור מניקור ווא מני

קטף m. Fils, héritier: מָּיֹרְ Prov. 29. 21, (un serviteur que son maître traite avec trop de douceur, qu'il gâte) veut être, à la fin, (traité comme) fils, héritier; selon d'autres : se croit à la fin un seigneur, un noble (v. יַרָּיִר).

שְּׁמָיִׁם נְסִּיּ : 1° Fuite (מְּסִּיּ בְּּסִיּׁם נְסִיּּ : 1° Fuite (מְּסִּיּ בְּּסִיּּ בְּּסִיּ בְּּסִיּ בְּּסִיּ בְּּסִיּ בְּּסִיּ בְּּסִיּ בְּּסִיּ בְּּיִם בְּּסִיּ בְּּסִיּ בְּּיִם בְּּכִי בְּּסִיּ בְּּיִם בְּּסִיּ בְּּיִם בְּּסִיּ בְּיִם בְּּיִם בְּּיִם בְּּיִם בְּיִם בּיִם בְּיִם בְּיִם בְּיִם בּיִם בּיִם בּיִם בּיִם בּיִם בּיִם בּיִּם בּיִם בּיִם בּיִם בּיִּם בּיִּם בּיִם בּיִּם בּיִם בּיִּם בּיִּם בּיִם בּיִּם בּיִּם בּיִם בּיִּם בּיִּם בּיִם בּיִּם בּיִם בּיִם בּיִם בּיִּם בּיִם בּיִּם בּיִּם בּיִּם בְּיִם בְּיִּם בְּיִים בְּיִּם בְּיִם בְּיִּם בְּיִּם בְּיִּם בְּיִם בְּיִם בְּיִּם בְּיִּם בְּיבּים בְּיִּם בְּיִּם בְּיִּם בְּיִּבְּים בְּיִּם בְּיִּם בְּיִּבְּים בְּיִּים בּיִּבְּים בּיִּים בּיִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיים בּיבּים

קנסוי בינסוי לינסוי בינסוי לינסוי בינסוי בי

קנור m. Toujours lié à אָרְגִּים m. Toujours lié à אַרְגִּים I Sam. 17. 7, II Sam. 21. 19, (la hampe de sa lance était) comme le grand bois, ou le pieu, ou l'ensouple, dont se servent les tisserands (v. יָרֵדּר.).

קנוֹרָה (rac. נוּר). Chandelier: רְבְּמֵא וּבְּטֹרָת Il Rois 4. 10, (mettons-y) un siège et un chandelier; spécial. le grand chandelier d'or qui était dans le temple: מַנְרֵה הַשָּאוֹר Exod. 35. 14, le chandelier pour éclairer (perpétuelle-

ment) [v. איני plur.: חַּמְּיהׁית I Rois 7. 49, les chandeliers.

קיבוים m. pl. (rac. נְיֵרָר, Princes: מְּנְרֵדְהְ מָאַרְבָּרְתְּ Nah. 3. 17, tes princes seront comme des sauterelles (v. נְיִרר,).

וויים (ע. דְּיָם Hophal).

קנְהָיה f. (rac מְּנָהָ). f. Don, présent, offrande: פְּנְשֵׁה אָחָרוּר Gen. 32. 14, (pour en faire) un présent à son frère Esaŭ ; תוניתה לאיש ממוח ; 43. 11, et apportez un présent à cet homme (puissant); מְנְחָח לַּהֵי 4. 3, (Caïn fit) une offrande à Dieu (des fruits de la terre); spécialem, oblation de farine et de liqueurs : קרְבַּן כִּינְחָח כַּאֲמַח בַּצּּר Lév. 2. 4, une oblation de sarine cuite au four; רקיקות Ps. 40. 7, victime et offrande (sacrifice et oblation); הקיף se met aussi pour les sacrifices du soir indistinctement: אַר לַבֻלּוֹח חָנְּנְנְחָה I Rois 18. 29, jusqu'à l'heure où l'on offrait les sacrifices du soir ; אַת־פָּלֶת־ וְאַת־פָּלֶת א דו Rois 16. 15, l'holocauste du matin et le sacrifice du soir ; אָבֶרֶת הַתְּצֶרֵב Esdr. 9. 5, et à l'heure où l'on offrait le sacrifice du soir, ou : à l'heure de la prière du soir, c.-à-d. l'après-midi, avant le coucher du soleil (דּיִּנְיָּהָ רְּנָּהָהָ). — 2º Tribut : נְשָאֵר מְנָחָת II Sam. 8. 2, 6, (Moab) paya tribut (a David); אלאר ; וו תעלה מקנה II Rois 17. 4, et qu'il n'apporta (ne paya) pas le tribut (comme il avait fait tous les ans).

פְּנְחָה chald. f. Même signif. Plur.: זְּמְנְחְּהְּזֹרְ Esdr. 7. 17, et leurs oblations de farine.

סְנַחֵל (consolateur) n. pr. Menahem, fils de Gadi, roi d'Israel, II Rois 15.17.

ກາງປຸ (repos) n. pr. 1° Manahath, fils de Sobal, Gen. 36. 23. — 2° Manahat, un endroit, I Chr. 8. 6.

קיני m. Nom d'une idole ou divinité: קיני מְּמָטְּן Is. 65. 11, (vous) qui offrez du vin (comme libation) à Mani, idole, ou : au destin, de rop destiner (v. Pi.), ou de rop compter, à un certain nombre, à un groupe d'étoiles, aux planètes; selon d'autres: à Vénus.

ית מְנִי n. pr. d'une contrée de l'Arménie : Ararat et Menni, Jér. 51. 27.

יְאָנְי Jug. 5. 11, et בּיִי Is. 30. 11, formes poétiques de la prépos. אָם de (ע. מָרְ).

(פְּטָת . ע מְנָיוֹת (קַנְיוֹת

(מו א) שׁנִּים.

מְנְיָמִין n. pr. (v. מְנְיָמִין).

לְמִנְדְ שִׁבְשֵּׁי m. chald. Nombre : לְּמִנְדְ שִׁבְשֵׁי Esdr. 6. 17, selon le nombre des tribus d'Israel.

תְּבְּיִחְ n. pr. Mennith, une ville ammonite, Jug. 11.33: תְּחֲשֵׁרְ בָּבִּיתְ Ez. 27. 17, du froment de Mennith; selon d'autres: le plus pur, le meilleur froment.

* 139 Aboth, d'où sait-on? d'où cela est-il prouvé?

ולאריקות לאָרֶץ מִילָּם : m. Richesse מְלְּלְּהְי מְלֵּלְּהְ Job 18. 29, leur richesse, leur prospérité, ne s'étendra pas sur la terre (v. מָּלָּה).

Niph. passif. Etre retiré, empéché, ôté: לְנִינֵע מְבֵּית אֱלֹתֵיכֶם Joel 1. 13, (les oblations) ont été retirées, retranchées, de la maison de votre Dieu; אֵלִינָא חִשְּנֵע אַרְיָא Nomb. 22. 16, ne te laisse pas empécher, retenir, de venir chez moi; רְיָשָּנֵע מַרְשָׁעִים אוֹרָם Job 38. 18, la lumière sera ôtée aux impies.

שָׁנְעוּל m. (rac. נְצֵל). Verrou, serrure : מַבְּעוּל Cant. 5. 5, les hou-

tons du verrou (v. בְּרָיחָיד ; בְּרָיחָיד יְבָּרָיחָיד יִבְירָחָיד יִבְּרָיחָיד יִבְירָחָיד יִבְּירָחָיד יִבְירָחָיד יִבְירָחָיד יִבְּירָחָיד יִבְירָחָיד יִבְּירָחָיד יִבְּירָחָיד יִבְּירָחָיד יִבְּירָחָיד יִבְירָחָיד יִבְּירָחָיד יִבְּירָחָיד יִבְּירָחָיד יִבְּירָחָיד יִבְירָחָיד יִבְּירָחָיד יִבְּירְחָיד יִבְּירְחָיד יִבְּירְחָיד יִבְירְחָיד יִבְּירְחָיד יִבְּירְחָיד יִבְּירְחָיד יִבְּירְחָיד יִבְירְחָיד יִבְירְחָיד יִבְירְחָיד יִבְּירְחָיד יִבְּירְחָיד יִבְּירְחָיד יִבְירְחָיד יִבְּירְחָיד יִבְירְחָיד יִבְּירְחָיד יִבְּירְחָיד יִבְּירְחָיד יִבְּירְחָיד יִבְירְחִיד יִבְּירְחִיד יִבְּירְחִיד יִבְּירְחִיד יִבְּירְחִיד יִבְירְרְחִיד יִבְּירְחִיד יִבְּירְחִיד יִבְּירְחִיד יִבְּירְרְחִיד יִבְּירְרְחִיד יִבְּירְרְחִיד יִבְּירְרְחִיד יִבְּירְרְחִיד יִבְירְרְחִיד יִבְּירְחִיד יִבְּירְרְחִיד יִבְירְרְחִיד יִבְּירְרְחִיד יִבְּירְרְחִיד יִבְּירְרְחִיד יִבְּירְרְחִיד יִּבְּירְרְיחִיד יִבְירְרְחִיד יִבְּירְרְיחִיד יִבְּירְרְחִיד יִבְּירְרְיחִיד יִבְּירְרְיחִיד יִבְּירְרְחִיד יִבְּירְרְיחִיד יִבְּירְרְיחִיד יִבְּירְרְיחִיד יִבְּירְרְחִיד יִבְּירְרְיחִיד יִבְּירְרְיחִיד יִבְירְיחִיד יִבְּירְרִיחִיד יִבְּירְרְיחִיד יִבְירְרִיחִיד יִבְּירְרְירִיר יִבְּירְרְירִירְירִיר יִבְּירְרְירִיר יִבְּירְרְירִירְירְירִיר יִבְּירְרְירִירְירִיר יִבְּירְרְירִיר יִבְּירְרִיר יִבְּירְרִיר יִבְּירְרִיר יִבְּירְרִירִירְירִיר יִבְּירְרִירְיר יִבְירְירִיר יִבְּירְירִיר יִבְירְירִירְירִיר יִבְּירְרִירְירִיר יִבְירְירִיר יִירְירִיר יִבְירְירִיר יִבְּירְירִיר יִּירְירִיר יִבְּירְירִיר יִּירְירִיר יִּירְירִיר יִבְּירְרִיר יִבְּירְרִיר יִבְּירְרִיר יִבְּירְרִיר יִבְּירְרִיר יִבְּירְרִיר יִבְּירְרִיר יִבְּירְירִירְירִיר יִבְירִירְיר יִבְּירְרִירְירִיר יִבְירְירִירְירִיר יִבְירִירְיר יִירְירִיר יִירְירִיר ייִבְייר יִבְּירִיר יִבְּיר Néh. 3. 3, les serrures et les verroux des portes, ou : les verroux et les barres.

בַּרְזֵל וּנְחִשֵּׁח מִנְעֵלָה: m. Même sign. בִּרְזֵל וּנְחִשָּׁח מִנְעַל Deut. 33. 25, ton verrou sera de fer et d'airain (tes villes seront fortes, imprenables); selon d'autres, de : ta chaussure sera de fer, ou : ta chaussure, c.-a-d. ton pied, marchera sur le fer et l'airain (tes montagnes auront des mines de fer et de cuivre).

עמים m. pl. (rac. נַעָּם). Mets délicieux : אַלישָם בְּמַנְעַמֵּירִם Ps. 141. 4, et que je ne me nourrisse pas de leurs mets délicieux; Targg.: que je ne mange pas au milieu des chants de leur festin.

קּנַענְעִים m pl. (rac. טַּעַ). Nom d'un instrument de musique : וּבְּמָנַנְנָעִים II Sam. 6.5, (on jouait de toutes sortes d'instruments) et des sistres, ou : des clochettes.

וּמְנַמְּוֹתָדוֹ: (נְקַח rac. וְנָקָוֹת Exod. 25. 29, selon les uns : et ses tasses (des vases pour les libations, placés sur la table d'or dans le tabernacle); selon les autres : des bâtons ou des tuyaux d'or, fixés à la table pour soutenir les de l'air.

קרקח f. Nourrice (v. אַיִּק Hiph.).

ח קנשה n. pr. 1º Manassé, fils de Joseph (de nwi oublier, v. Gen. 41. 51), adopté par Jacob pour former une des douze tribus, v. Gen. 48. B; n. patr.: שנים Deut. 4. 43. - 2º Manassé, fils d'Ezéchias, roi de Juda, II Rois 21. 1. — 3º Manassé, père de Gerson, Jug. 48. 30. — 4° Esdr. 10. 30. — 5° 10. 33.

קנית , rac. מנייות et היים, rac. מָנָה, rac. מָנָה, ע מַסָּז v. פָּנָיז שָׁבָּלִים : Part, portion , פַנָּיז שָׁבָּלִים Ps. 63. 11, ils seront la part, la proie, des renards; פניז פוס 11. 6, la part de leur coupe, de leur sort (v. סיס); איירית היועיים Neh. 12. 44, les parts de la loi (que la loi prescrit de donner aux

pretres); * אַל מְנָיז Aboth, pour le cas, à condition, afin de.

DP m. adj. (rac. pop). Gelui qui souffre, qui désespère : לָּמֶם מֵרַצֵרשׁ הְקֶּר Job 6. 14, (sous-entendu j'avais cru) qu'à celui qui est au désespoir, qui périt de souffrances, (viendra) l'amour, la compassion, de son ami; d'autres l'expliquent comme verbe transitif: (est-ce qu'on me compare) à celui qui retire son amour, sa compassion, de son ami? ou, lié à ce qui précède: (la sagesse m'aurait-elle abandonne, serait-elle allée) à celui qui est sans pitié pour son ami?

סף m. (rac. סְפָב, selon d'autres contracté de ogo). Tribut. En argent : יושם – פס על־תארץ Esth. 10, 1, (le roi Assuérus) imposa un tribut au pays: נַיַּשָּׁם אַרד־הַתְּנַעַנְי לָפָס Jug. 1. 28, il imposa un tribut aux Chananéens (les rendit tributaires); de même ניון לְטֵּט v. Jos. 17. 13. En travaux, servage, נידי למס לבר : Gen. 49. 15, exact. il est assujetti au servage du travailleur, il a été réduit à travailler pour les autres, ou à leur payer un tribut afin qu'ils protégeassent son territoire; אבחויריו לפס יְדְייף Is. 31. 8, et ses jeunes gens seront tributaires, ou: pains de proposition, ou pour donner des serss; selon d'autres : ses braves seront découragés, au désespoir (v. ורידה עובס (מס et מֹלָם אִינִם ; (מס et מַסַם I Rois 5. 27, et le nombre de la levée (des hommes que Salomon avait levés pour les travaux) était de trente mille; ביר מפים Exod. 1. 11, des intendants des travaux de servage, de corvée.

עַסָב m. (rac. סַבָב). Gercle : ער־שֵׁיהַשֶּלֶה מבּסְבּוֹ Cant. 1. 12, pendant que le roi était dans son cercle (à table avec ses amis, assis en cercle); d'autres traduisent: le roi en s'appuyant, en reposant; איש מְּסְבֵּי Ps. 140. 10, la tête de ceux qui forment un cercle autour de moi, qui m'entourent pour m'attaquer, m'accabler; פַּכָּב קַלָּע I Rois 6. 29, il fit tailler, sculpter en cercle, c.-à-d. tout à l'entour ; pl. fém.: מָּסְבּוֹת מְּחָקְמָּה Job 37. 12, (le nuage) tourne en cercles, de toutes part; selon d'autres, pour היום: Dieu tourne, change (selon sa sagesse), les destins, les événements; וּמְסֵבֵּי דְרוּשְׁלֵם II Rois 23. 5, et dans les alentours de Jérusalem, ou adv.: et autour de Jérusalem.

אַרְינָאָר m. (rac. רְאָסְי, 1º Serrurier: בְּאָרְינְיִילְיּוֹ וְאָרִיתְּיִילְיּ וְאָרִיתְּיִילְיּ וְאָרִיתְּיִלְיּ וְאָרִיתְּיִלְיּ וְאָרִיתְּיִלְיּ וְאָרִיתְּיִלְיּ וְאָרִיתְּיִלְיּ וְאָרִיתְּיִלְיּ וְאָרִיתְּיִלְיּ וְאָרִיתְּיִלְיּ וְאָרִיתְּיִלְיּ וְאָרִיתְּיִלְיִּ וְאָרִינִינִינִי ; Jér. 24. 1, v. 29.

2, II Rois 24. 14, 16, et les charpentiers et les serruriers; selon d'autres: les architectes et les gardiens des portes; d'autres traduisent רְאַכְּיִיבְיּיִי פְּאָרִי חַבְּיִּבְיִי מְיִּבְייִ מְיִּבְיִי מְיִּבְיִי מְּיִבְיי מְיִבְּיִי מְיִבְייִ מְיִבְייִ מְיִבְיִי מְיִבְייִ מְיִבְייִ מְיִבְייִ נְיִיבְייִ וּאָרִי, מְשִּבְי נְמְיִבְי נְיִבְייִ וּאַרִי, וּמְבִּיבְ מְשִּבִּי נְמְשִׁר 2. 142. 8, tire mon âme de (sa) prison.

קסר (rac. יְסָר). Fondement: היְהְשְּׁהָר עֵּר הְּשְׁחָרוֹית I Rois 7. 9, depuis les fondements jusqu'au haut des murs, ou: jusqu'aux corbeaux.

קּבְּרוֹן m. (rac. מְדָר, v. מְדֶר, Rangée de colonnes, portique: רַיִּצָא אַחִיּר קיבוי Jug. 3. 23, et Ehud sortit vers le portique, ou : alla dans la salle de réunion (appelée ainsi des rangs des sièges qui s'y trouvent).

קביק (ע. סְסֵס) Kal inusité. Hiph. Faire fondre, dissoudre: בְּיִבְּעָרִי עַּרְשִׁי אַבְּסְטוּ Ps. 6. 7, je fais fondre, j'arrose mon lit de mes larmes; יְּבְּעָלֵי וְיִבְעָם 147. 18, il envoie sa parole et les fait fondre; יְבָּעָם בָּעָשׁ בְּעָשׁ בְּעָשׁ בְּעָשׁ בְּעָשׁ בְּעָשׁ בִּעָשׁ בְּעָשׁ בִּעָשׁ בִּעָשׁ בְּעָשׁ בִּעָשׁ בַּעָשׁ בְּעָשׁ בִּעָשׁ בַּעָשׁ בַּעָשׁׁ בַּעָשׁ בַּעָשׁׁ בַּעָשׁׁ בַּעָשׁׁ בַּעָשׁׁ בַּעָשׁׁ בַּעָשׁׁ בַּעָשׁׁיִ אָּעָשׁׁיִּי בּעָשׁׁיִּי בּעָשׁׁיִ בְּעָשׁׁיִ בְּעָשׁׁיִ בְּעָשׁׁיִּי בְּעָשׁׁיִּי בְּעָשׁׁיִּי בְּעָשִׁיִּי בְּעָשִׁיִּי בְּעָשְׁיִּי בְּעָשִׁי בְּעָשִׁי בְּעָשִׁי בְּעָשׁׁיִּי בְּעָשׁׁיִּי בְּעָשׁׁיִּי בְּעָשׁׁיִּי בְּעָשׁׁיִי בְּעָשׁׁיִּי בְּעָשׁׁיִי בְּעָשׁׁיִי בְּעָשׁׁיִי בְּעָשְׁיִי בְּעָשׁׁיִי בְּעָשׁׁיִי בְּעָשׁׁיִי בְּעָשְׁיִּי בְּעָּיִי בְּעָּעִייִּי בְּעָבְּעָבְּיִי בְּעָבְּעִייִּי בְּעָבְּעָבְיוֹי בְּעָבְּעָבִיי בְּעָבְּעָבְייִי בְּעָבְּעִייִי בְּעִבְּעָבְיוֹי בְּעָבְּעָבְּיוֹי בְּעִבְּעִייִי בְּעִבְּעִייִי בְּעִבְּעִיי בְּעִבְּעִייִי בְּעִבְּעִיי בְּעִבְּעִיי בְּעִבְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִבְּי בְּעִבְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִבְּי בְּעִבְּיי בְּעִבְּיי בְּעִבְּיי בְּעִיי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּיי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּיי בְּעִבְּעִיבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּייִי בְּעִבְּייִי בְּעִבְּייִבְייִי בְּעִּיבְּעִים בְּעִבְּיי בְּעִבְּייִי בְּעִבְּייִי בְּעִּיבְּייִי בְּעִבְּייִי בְּעִיבְּייִי בְּעִבְּייִי בְּעִיבְּייִי בְּעִּיבְּייִי בְּעִּיבְּייִי בְּעִּיבְּייִי בְּעִיבְּייִי בְּעִבְּייִי בְּעִיבְּייִי בְּעִּיבְּייִי בְּעִיבְּייִי בְּעִּיבְּייִי בְּעִיבְּייִי בְּעִּיבְּיי בְּעִּיבְּייִי בְּעִיבְּייי בְּייבְּייי בְּעִיבְּייי בְּייִייי בְּעִיבְּייבְּייִי בְּיִיבְּייי בְּעִּייי בְּיִיבְּייִייי בְּיִּייִייי בְּייִּייִייי בְּיִּבְייי

comme un ver (qui ronge); דְּמְכִּיד אָסִיּד Jos. 14.8, (pour בְּב הָעָם ou יְּמְכִּיּר (mes frères) ont fait fondre le cœur du peuple, ont jeté l'épouvante dans leur cœur.

קבים ל. (rac. יוּבְּים). Épreuve, de Dieu qui éprouve les hommes : יוֹבְּיבֹּים הַשְּׁבִּים הַשְּׁבִּים הַשְּׁבִּים הַשְּׁבִים הַשְּׁבִּים הַשְּׁבִּים הַשְּׁבִּים בּיִבְּים לַבְּיבִים בּיִבְּים לַבְּיבִים לַבְּיבִים בַּיבְים בַּיבְים בִּיבְיבִים בִּיבְיבִים בִּיבְיבִים בִיבְּיבָים בִיבְיבָים בִיבְיבָים בִיבְיבָים בַּיבְיבִים בִיבְיבָים בַּיבְיבָים בּיבְיבָים בִיבְיבָים בּיבְיבָים בּיבְיבָים בּיבְיבָים בּיבְיבָים בּיבְיבָים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבּים בּיבְיבִים בּיבּים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבּים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבַים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְּיבִים בּיבְיבִים בּיבְּיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבַים בּיבְיבָים בּיבְּיבָים בּיבְּיבָים בּיבּים בּיבּים בּיבְיבָים בּיבְיבָּים בּיבְיבָים בּיבּים בּיבְיבָים בּיבּים בּיבְיבָים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְיבָים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְיבָּים בּיבְיבָים בּיבְיבַים בּיבְיבַים בּיבְיבָים בּיבְיבָים בּיבְיבָים בּיבְיבָים בּיבְיבָים בּיבְיבָּים בּיבְיבָים בּיבְיבָּים בּיבּים בּיבְיבָים בּיבְיבָים בּיבּים בּיבְיבָים בּיבְיבָים בּיבְיבָים בּיבְיבָּים בּיבּים בּיבְיבָּים בּיבְיבָּים בּיבְיבָּים בּיבְיבָּים בּיבּים בּיבּים בּיבְיבָּים בּיבְיבּים בּיבּים בּי

לְּכֶּה (rac. סְּסָּ, v. סַסָּ). Mesure: סְּכָּה f. (rac. סַסָּ, v. סַסָּ). Mesure: Deut. 16. 10, en mesure du don, selon le don volontaire de ta main (une oblation selon ton pouvoir, ta fortune); d'autres traduisent: par l'élévation, la présentation du don, etc. (de la rac. סַסַי, v. סַסַ).

בּיתֵּן כֵּל־שָּנְיוֹ מַסְנָה m. Voile : מַּלְּיָנוּ מַסְנָה Exod. 34. 33, (Moïse) mit un voile sur le visage (enveloppa son visage d'une étoffe, v. אסים.

קסוכה f. (rac. שוּה, pour קשוּכָה). Une haie d'épines : קשר מְשְּׁרָה Mich. 7. 4, le plus juste (est pire) qu'une haie d'épines.

אָבֶּית הַּיִּת הַּיִּת חַבְּיִת בַּיִּת חַבְּיִת הַבְּיִת בְּיִת הַבְּיִת בַּיִת חַבְּיִת בַּיִת וּ II Rois 11. 6, (et vous ferez) la garde de la maison, une garde d'une surveillance continuelle; ou : vous garderez la maison contre la démolition, qu'on ne la démolisse; ou : une garde qui s'éloigne, qui se relève; ou : qui repousse les attaquants; selon d'autres enfin, n. pr.: de la maison de Messah.

אַרְסְחָר m. (rac. סְחֵר). Trafic: יְּבְּסְחֵר I Rois 10. 15, et (sans ce que rapportait) le trafic des marchands; selon d'autres: (sans ce que payaient) les négociants et les marchands de parfums, de choses curieuses (v. בְּבָל).

קסף (ע. מֶתֶבֶּח מְּקְבָּח יֵינְהָּה Mêler : מְּקְבָּח מְקְבָּח Prov. 9. 2, elle a mêlé , préparé , son vin ;

לְּכְּסֹהְ שֵׁכְּר Is. 5. 22, (vaillants) à méler des boissons enivrantes; שְׁבְּרִי בְּבְּרִי Ps. 102. 10, et je mélais ma boisson de (mes) larmes; בְּכְּרָבָּר וּבְּרָבָר וּבְּרָבָר Is. 19. 14, l'Éternel a mélé au milieu d'elle (a répandu en elle) un esprit de perversité, de trouble.

קלָא (ע. עָקָב). Boisson mélée : פֶּלָא Ps. 75. 9, (la coupe) est pleine de vin mélé, ou de différentes liqueurs mélées.

קסְכְּהְ (rac. סְבַּהְ). Ce qui couvre: בּל־אָבֶן רְסָרָח מְסְטָּחָהְ Ez. 28. 13, toutes sortes de pierres précieuses (ornaient) ce qui te couvrait, tes vétements selon les uns, ton dais selon les autres.

תְּסֵכְהָ f. (rac. קְּסֵבְּ couvrir, v. מְּסֵבְּ Couverture, voile: בְּלִי בְּּיִבְּיִּהְ נְיִבְּיִּבְּיִ נְּלִי Is. 25. 7, et la couverture qui est étendue sur toutes les nations; בְּלִיתְּשִּׁבְּהִ צָּלָ. 28. 20, et la couverture (sera) trop étroite, ou trop courte (v. מַבֶּי Hiph.).

 se couvrent de la protection (d'un autre, de l'Égypte), v. I rappa.

ולָר: Un pauvre). Un pauvre (סָבֵּן בּוּרָהָ Eccl. 4. 13, un enfant pauvre, mais sage; קּלָּהְ תְּדִּלְּמֵן בְּוּרָה, 9.16, quoique la sagesse du pauvre soit méprisée.

רְבֶּלְבֶּלְ לָּ. (de בְּסְבֵּן). Pauvreté, misère: לא בְּלְבָּק הֹא Deut. 8. 9, (un pays) où tu mangeras ton pain, non pas dans la pauvreté, c.-à-d. où le pain ne te manquera jamais, où tu l'auras en abondance.

קְּכְנוֹת מְסְכְנוֹת pl. f. Greniers, magasins: 11 Chr. 32. 28, et des magasins de blé; בָּרַי מִסְתְּנוֹת Exod. 1. 11, des villes pour servir de magasins (la racine est בָּנָם uo סָבָּן transposé).

תְּלְפָּהָ f. (rac. נְּמָהְ). Tissu: מְּחְלְּפּהָר ראָשִׁר עִּם־חָבּפְּכֶּר Iug. 16.13, (si tu tresses les sept) boucles de mes cheveux avec le tissu inachevé (qui est encore au métier); יְבֶּיִה תַּבְּפְּכֶּר métier); יְבֶּיבְּיִה vers. 14, (il arracha le pieu) et le tissu.

קְּחָלְהְ (rac. לְּמָלֵל 1° Chemin fraye, rehaussé; chaussée, route: שְּלֵּה שַּלְּה שַּלְּה Jug. 20. 31, dans les routes, dont l'une monte (à Bethel); הַּלְּמְשָׁ Nomb. 20. 19, nous monterons par la grande route. Au fig.: הַשְּׁמָים Prov. 16. 17, le sentier (la conduite) des justes; בְּלֶבְּבֶּם Prov. 16. 17, le sentier (la conduite) des justes; מְּלַבְּבָּם Ps. 84. 6, (heureux ceux) qui n'ont dans leur cœur que des sentiers droits, qui ont une conduite qui platt à Dieu. — 2° Escalier: בּרַמִּרַיּבּי II Chr. 9. 11, les degrés, les escaliers, du temple.

יַםְלּוֹל m. (rac. סָלֵּל). Chemin, sentier: יְהָיָהִדּשָׁם מַסְלּוּל וָדְרָהְ Is. 35. 8, il y aura là un sentier et une voie.

קמְרִים m. (rac. אַסֶּ), seulem. plur.: מַסְמָּרִים Is. 41. 7, בְּסְמְרִים I Chr. 22. 3, בְּסְמְרִים II Chr. 3. 9, מַסְרִים Jér. 10. 4, des clous. Aussi avec בּ בִּמְיִּבְים Eccl. 12. 11, et comme des clous enfoncés profondément.

בּסְטְּ (v. מָאָם et חַסְיָּ) Kal. Une fois: מָסְיּל (v. מָאָם trop) אַם הַעָּל (v. מָבָּי trop) אַנְיָּל (v. מָבָּי trop) אַנְיּלָ

comme fondu, abattu, ou réduit à un petit nombre et fuyant (le peu qui resteront prendront la fuite); selon d'autres: comme (une troupe) dont celui qui porte le drapeau tombe ou fuit (comme une armée en déroute); selon d'autres: comme un malade qui se meurt.

Niph. נְמֵסוּ, יְמֵסוּ; inf. מַבָּים, fut. מַבַּים, וֹתֶם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָבֶּס : 1° Se fondre, fondre בּחָם הַשָּמִשׁ וְנָבָּס Exod. 16. 21, lorsque la chaleur du soleil était venue, la manne se fondait; Ps. 68. 3, comme la מְּוִיבֵּיִם דּוֹנֵג מְּמְנֵי־אֵשׁ cire fond au feu; דְנָמְשׁוּ חָרִים מְדָּטֶם Is. 34. 3, et les montagnes fondront (dégoutteront) de leur sang ; וַיַּשָּׁמַה אַסַּרְרָיוּ Jug. 15. 14, et ses liens fondirent (se brisèrent, tombérent de ses mains); ו בליהושלאכח נמבות ונמס I Sam. 15. 9, mais toutes les bêtes viles et faibles, chétives. - 2° Avec > le cœur se fond, perdre courage, être épouvanté : נַיַּבֶּס Jos. 2. 11, notre cœur a été saisi d'épouvante; וחיא גַם־בַּן־דַוִיל — הִצֵּס יִבָּס II Sam. 17. 10, même le brave (qui a un cœur de lion) sera saisi d'effroi; Ps. 22. 15, (mon cœur) s'est fondu au milieu de mes entrailles (de tristesse, de chagrin).

Hiph. Faire perdre courage, épouvanter: אַרְלֶּבֶבְעָּ Deut. 1. 28, nos frères nous ont jeté l'épouvante dans le cœur.

עָּהָי m. (rac. יָּהָסָי). 1° Nom d'une arme: Job 41. 18, la lance, le javelot (ou le dard, ou la fronde); selon d'autres : אַהָּי adj. de יְּיִהְי, une lance portée à la main, ou : pesante, lourde. — 2° Carrière (de pierres) [v. אַבָּן שְׁלֵּהָח מַסְּע ! Rois 6. 7, (la maison fut bâtie) de pierres toutes taillées, ou : entières (telles qu'elles venaient) de la carrière.

אַרָּטְ m. (rac. אַרָּטָ). Action de voyager, voyage, départ, décampement : אַרְטָשָׁר אָרָי הַיִּעָם Nomb. 10. 2, et pour le décampement des camps (des armées); שַׁרָּטָּר לְּמַנֵּי הָעָם Deut. 10. 11, pour voyager, marcher, à la tête du peuple; אַלָּח מַסְעֵּר בְנֵר־יִשְׂרָאֵל Nomb. 10. 28, (ainsi étaient les voyages) tel était l'ordre de la marche des enfants d'Israel; בְּסְעֵּרְתָּב Exod. 17. 1, Nomb. 10. 6, 12, selon les stations (dans leur voyage, marche).

קמָד (rac. סְמֵּד (בּג. unique: מְסְעֵּד (בְּנִיתִּדְיָּךְ I Rois 10. 12, (le roi fit faire) des balustres, ou : les rampes des escaliers, dans le temple.

מְּמָרָת m. (rac. מְּמָר, const. מְסְמָּר, avec suff. מְסְמְּרִי). Lamentation, pleurs, deuil: מְסְמָּרְ גָּרוֹל וְכָבֵד מְאֹד Gen. 50. 10, un deuil grand et grave (avec de grands cris et des pleurs); מְסְמָּר מְּסְרְּרִיִּרם Jér. 6. 26, répands-toi en lamentations amères; מְסְמְּרִי לְּמָרוֹל לִר Ps. 30. 12, tu as changé ma plainte, mes lamentations, en danse, ou : en chant (v. מְּתוֹל).

אוֹשַּטְטְ m. (rac. אָסָטָ). Nourriture des bestiaux, fourrage: מַּבְּרָ זִּסְטָּאוֹשׁ בּיִתְּן הָבֶּרְ זִּסְטָּאוֹשׁ Gen. 24. 32, il donna de la paille et du fourrage aux chameaux.

ក្សាទូកុក្ក f. Dartre, rogne : កក្សត្ កក្សាកុក្ក Lév. 13. 8, la dartre s'est étendue, a augmenté.

הוחשְּטְיִּס f. pl. (rac. הַּשְּׁסְ). Espèce de bonnet dont on se servait pour faire de la sorcellerie: צְלִירְאָשׁ הַיִּחְשְׁסְיִּחְ הַיִּבְּעְיִּחְיִּחְ צֵּלִירְאָשׁ הַּשְּׁטְּחָחְ צֵּלִירְאָשׁ Ez. 13. 18, (les fausses prophétesses) qui font des couvertures, des vêtements, qui couvrent, enveloppent la tête; selon d'autres: des oreillers pour appuyer la tête (v. vers. 20).

קבר מסף m. (rac. יססף). 1° Nombre : לפסף m. (rac. יססף). 1° Nombre des enfants d'Israel; בְּיַבְּיבְּיִלְּשִׁרְאַלָּבְּׁלִּם 16. 16, selon le nombre de vos âmes (des personnes); שְּׁבֶּיבְ שְּׁבְּיִלְם Job 1. 5, conformément au nombre de tous (ses enfants); פּבְּיבְ בִּיבְּיבְ נִיבְּיבָ ISam. 21. 20, au nombre de vingt-quatre; אֵירְ בָּיבְּיבְ נִיבְּיבֶר נִיבְיבָּ נִיבְיבָּי וֹבְיבָּי בַּיבְּיבָ וֹבְיבָּי בַּיבְּיבָ בַּיבְּיבָ וֹבְיבָּיבְ בַּיבְּיבָ בַּיבְיבָ בַּיבְּיבָ בַּיבְּיבָ בַּיבְּיבָ בַּיבְּיבָ בַּיבְּיבָ בַּיבְּיבָ בַּיבְיבָ בַּיבְּיבָ בַּיבְיבָ בַּיבְיבָ בַּיבְיבָ בַּיבְיבָ בַּיבְיבָ בַּיבְיבָ בַּיבְיבָ בַּיבְיבָ בַּיבְיבָּ בַּיבְיבָ בַּיבְיבָ בַּיבְיבָ בַּיבְיבָ בַּיבְיבָ בַּיבְיבָ בַּיבְיבָ בַּבְּיבָ בַּבְיבָ בַּיבְיבָ בַּיבְיבָ בַּבְּיבָ בַּבְּיבָ בַּיבְיבָ בַּיבְּיבָ בַּבְיבָּיבְ בַּבְּיבָ בַּבְיבָּיבְ בַּיבְיבָ בַּבְיבָ בַּבְיבָּיבְ בַּבְּיבָ בַּבְיבָּיבְ בַּבְּיבָ בַּבְיבָ בַּבְיבָּבְ בַּבְיבָּבְ בַּבְּבָּבְ בַּבְיבָ בַּבְיבָּבְ בַּבְיבָּבְיבְיבָ בַּבְיבָּב בַּבְיבָּב בַּבְיבָּב בַּבְיבָּיב בַּבְיבָּב בַּבְיבָּיבְ בַּבְיבָּב בַּבְיבָּיב בַּבְיבָּב בַּבְיבָּב בַּבְיבָּב בַּבְיבָ בַּבְיבָּיב בַּבְיבָּב בַּבְיבָּב בַּבְיבָּב בַּבְיבָב בַּבְיבָּיב בַּבְיבָיב בַּבְיבָּיב בַּבְיבָּב בַּבְיבָּב בַּבְיבָּב בַּבְיבָּב בַּבְיבָּב בַּבְיבָּיב בַּבְיבָּיב בַּבְיבָּיב בַּבְיבְיב בַּבְיבָּב בּבָּיב בַּבְיבָּיב בַּבְיבָּיב בַּבְיבָּיב בַּבְיבָּיב בַּבְיבּיב בַּיבְיבָיב בַּבְיבָּב בַּבְיבָּיב בַּבְיבָּיב בַּבְיבָּיב בַּבְיבָּיב בַּבְיבָּיב בָּבְיבְיב בַּבְיבָּיב בַּבְיבְיב בַּבְיב בַּבְיבָּיב בַּבְיבְיב בַּבְיבָּיב בַּבְיב בַּבְיבְיב בַּבְיבְיב בַּבְיב בַּבְיב בַּבְיב בַּיבְיב בַּיבְיב בָּבְיב בְּבָּב בַּבְיב בַּבְיב בַּבְיב בַּבְיב בַּבְיב בּבְיב בַּבְיב בָּבְיב בְּבָּב בַּבְיב בָּבְיבְיב בָּבְיב בְּבָּב בָּבְיב בְּבָּב בָּבְיב בָּבְיב בְּבָּב בְּבָּבְ בַּבְיבָּב בּבְיב בַבְיב בְּבָּב בּבְיב בְבָּב בּבְיב בּבְיב בּבְיב בּבְיב בּבְיב בּב

Nomb. 9. 20, peu de jours; ירְיִדִּי מְיִדִּי מְיִדִּי Deut. 33. 6, (ajoutez מְּשָׁבְּ de la première moitié du verset) et que ses hommes soient sans nombre, innombrables. — 2º Récit: מְּשְׁבִּי מְשְׁבִּי מִינִי מְשְׁבִּי מִינִי מִּשְׁבִּי מִינִי מִּשְׁבִּי מִינִי מִּשְׁבִּי מִינִי מִּשְׁבִּי מִינִי מִּשְׁבִּי מִּבְּיִי מִינִי מִּבְּיִי מִּבְּיִי מִינִי מִּבְּיִי מִינִי מִינִי מִּבְּיִי מִינִי מִּבְּיִי מִינִי מִּבְּיִי מִינִי מִינִי מִינִי מִינִי מִּבְּיִי מִינִי מִינִי מִּבְּיִי מִינִי מִינִי מִינִי מִינִי מִינִי מִינִי מִינִי מִּבְּיִי מִינִי מִינִי מִינִי מִינִי מִינִי מִינִי מִּבְּיִי מִּבְּיִי מִּבְּיִי מִינִי מִּבְּיִי מִּבְּיִי מִּיִּי מִינִי מִּבְּיִי מְּבְּיִי מִינִי מְיִּבְיי מִּבְּיִי מְיִי מְבִּיי מִינִי מִינִי מִּיְיִי מִינִי מְיִּי מִּבְּי מִּבְּיִי מְיִי מְבִּיי מִינִי מְיִי מְיִי מְיִּי מְיִּי מְיִי מְּבְּיִי מְיִי מְיִּי מְיִּי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִּי מִינְי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִּי מְיִי מְיִּי מְיִי מְיִי מְיִּי מְיִּי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִּי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִּי מְיִי מְיִּי מְיִי מְיִּי מְיִי מְיִי מְיִּי מְיִי מְּיִי מְּיִי מְּיִי מְיִּי מְיִּי מְיִי מְיִּי מְיִּי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִּי מְיִי מְיִי מְיִּי מְיִי מְיִּי מְיִּי מְיִּי מְיִי מְיִי מְיִּי מְיִּי מְיִּי מְיִי מְיּי מְיִּי מְיִּי מְיִי מְיִי מְיִּי מְיִי מְיִּי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִייִי מְיִי מְיִייִי מְיִּיי מְיִי מְיִי מְיִיי מְיִייִי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְיִייִּיי מְיִייִי מְיִייִי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְייִי מְיִּייִי מְיִייִי מְיִּייִי מְּייִי מְיִּייִי מְּיִייִייִּיי מְיִּייִי מְּיִייִיי מְּיִייִיי מְּייִיי מְייִיי מְּייִיי מְייִּיי מְייִיי מְייִייי מְייִייִּיי מְּייי מְייִיי מְייִייי מְיִייי מְייִּייִיי מְייִּייי מְייִיי מְייִיי מְייִּיי מְיִּיי מְייִיי מְייִּיי מְיִייי מְיִייִּיי מְייִיי מְייִּיי מְייִיי מְייִיי מְייִי מְייִיי מְייִיי מְ

7900 Esdr. 2. 2, et 7,900 Néh. 7. 7,

n. pr. m.

אַסָּר Kal. Ex. unique : לְמְטֶּר בַּנֵג Nomb. 31. 16, (le même que לְמָעל commettre une infidélité, un péché contre Dieu (de violer sa loi).

תַּשְּׁלְתֵּר בְּשֵּׁלְמֵּר רְשְּׂרָאֵל : Nomb. 31. B, et des troupes d'Israel furent détachées, choisies (mille hom-

mes de chaque tribu).

" פְּסָר Remettre, aussi enseigner: אַלְידוּשְׁבְּ Aboth, (Moïse) enseigna la loi traditionnelle à Josué (de là קּסָר la Massorah, le travail des Massorètes); et en mauvaise part: livrer, trahir.

תְּלֶּטְתְּ f. (rac. יְסֵאְ pour תְּמָשׁבָּ). Lien: מְצָּטְרָּה תַּבְּרָית בּצִיסְרָּה תַּבְּרִית בּצִיסְרָה תַּבְּרִית dans les liens de mon alliance.

קסר m. (v. מיסר, rac. כֶּסֶר). Instruction, avertissement, châtiment: יְבְּטְּסֶרָם אַבְּטְּסֶרָם Job 33. 16, et il (scelle) arrête leur instruction, ou : leur châtiment.

תְּחָתוֹר (מְתֵּר n. (מְתֵּר Pefuge, retraite : וּלְמַחְטָּרוּ וּלְמָחְטָרוּ Is. 4. 6, (un tabernacle sera) pour refuge et pour retraite (contre les orages).

סְתְּרְבּ חַתְּרְבְּ m. (rac. סְתֵּר Retraite, lieu où l'on se cache, secret : רְצָּרְבַ בְּבְּּלְּכָּרְ Ps. 10.9, il attend (dresse des embûches) dans un endroit secret ; בְּבְּלְבִירִ רְשָׁב 17. 12, et comme un jeune lion qui se tient dans des lieux cachés (en embuscade); בְּבְּלְבִירִ הְּבָּבְּרִים הְבָּבְּיוֹנְמְשִׁר Jer. 13. 17, mon âme pleurera en secret.

תְּבֶּר m. (rac. קבר). Action, œuvre: מָעְבָּר m. (parce qu'il) Job 34. 25, (parce qu'il) connaît leurs actions, leurs œuvres.

בי כָל־:. Dan. 4. 34, (lui) dont toutes les œuvres sont la vérité (selon la vérité)..

תַּעְבָּה m. (rac. מְעָבָה). Densité: מְּצְבָּהְ וּ תְּאֵרֶטָּה I Rois 7. 46, dans de la terre compacte; selon d'autres : dans une terre grasse, dans une bonne argile.

קיבר m. (rac. פְּבֵר מָשֵּׁר: L'action de passer: מֵל מַצְבֵר מַשֵּׁר: 30.32, chaque passage de la verge, partout où elle passera (frappera). — 2º L'endroit où l'on passe: מַצְבֵר יַבִּלֹק Gen. 32.23, (le passage) le gué du (torrent) Jabhok; I Sam. 13.23, le passage (le défilé) de Machmas.

פְּבְרִיה f. (rac. בְּבִרְיּה, pl. מְּבְּרָיּה מְּבְרִיּה. Passage, défilé, gué: מְבְּרָּיִה Is. 10. 29, ils passeront les défilés; selon d'autres: les gués (du Jourdain); מְבַּבְּרִיּה נַלְּבְּרָיּה נַבְּבְּרִיּה (du Jourdain); מַבְּבְרִיּה נָהְבָּבְרִיּה (du Jourdain); וְיִבְּבְּבְרִיּה נִהְבָּבְרִיּה (du Jourdain); וְיִבְּבְּבְרִיּה נִהְבָּבְרִיּה נִהְבָּבְרִיּה (du Jourdain); אוֹנְבְּבְּרִיּה נִהְבָּבְרִיּה נִהְבָּבְרִיּה (du Jourdain); אוֹנְבְּבְּרִיּה נִהְבָּבְרִיּה (du Jourdain); אוֹנִים נִיבְּבְרִיּה נִהְבָּבְרִיּה נִהְבָּבְרִיּה (du fleuve étaient occupés (par l'ennemi).

וֹבְענְלָה m. et בַּענְלָה f. Le camp (qui forme un cercle, v. בְּנָלִה), ou de בַּנְלָה barricade de chariots : בְּנָלִה I Sam. 26. 5, 7, et Saul dormait dans le cercle, au milieu du camp, ou : derrière la barricade de chariots; בּנְבֹּה וֹבְּעַנְלָה I Sam. 47. 20, il arriva dans l'enceinte du camp.

וו מַעָּנְלִית et מַעְנְלֵּית (pl. const. מַבְּיִלְּיִה יִרְעַמּרּן דְּיָשׁן Ps. Chemin, sentier: יַרְעַמּרּן דְּיָשׁן Ps. 65. 12, les chemins par où tu passes regorgent de graisse, c.-à-d. sont fertiles; selon d'autres: tes sentiers, c.-à-d. le ciel, les nuées, répandent l'abondance; אָלְיִרִישְׁעָנְלֹּיִרִישְׁעָנְלֹּיִרִישְׁעָנְלֹּיִרִישְׁעָנְלֹּיִרִישְׁעָנְלֹּיִרִישְׁעָנְלֹּיִרִישְׁעָנְלֹּיִרִישְׁעָנְלֹּיִרִישְׁעָנְלֹיִרִישְׁעָנְלֹיִרִישְׁעָנְלֹיִרִישְׁעָנְלֹיִרִישְׁעִּנְלֹיִרִישְׁעִנְלֹיִרִישְׁעִנְלֹיִרִישְׁעִנְלִיִּרְיִ Prov. 2. 18, et ses sentiers mènent aux morts, aux enfers; au fig.: מְעִּנְלֵּירִיצָּיִים Ps. 23. 3, dans les sentiers de la justice.

קטף Chanceler: ילא סְעֵדוּ מַרְסָלִּר Ps. 18. 37, et les chevilles de mes pieds n'ont pas chancelé; אַמְעָד 26. 1, je ne chancellerai pas; part.: לְמוֹצְדֵי רָנֶל Job 12. 5, pour ceux dont le pied chancelle (les faibles); רְיָנֶל מִדְּעָדְי, Prov. 25. 19, (part. fém. pour מִינְדִי, ou adj.) et un pied qui chancelle.

Hiph. Faire chanceler: ישַּׁרָנָיוָם תַּפָּיר

אַבְּעָר Ps. 69. 24, fais que leurs reins soient toujours chancelants, rompus; selon quelques commentateurs, aussi בְּוַמְעַרְהָּ לֶּרָם Ez. 29. 7, transposé pour הָּיִשְׁבַּיִרְהָּ tu leur as disloqué, rompu (les reins), v. בַּיֵּדִי v.

מארי (ornement) n. pr. m. Esdr. 10. 34.

קאַרְיָה (ornement de Dieu) n. pr. m., Néh. 12. א מעריה 12. א 17.

לְעַרַנְּים m. pl. (rac. פְּדֵן). 1° Joie, délices: יְהַשְּׁבְּיִם לְנִקְשָׁהְ Prov. 29. 17, il donnera (causera) des délices à ton âme.—Mets délicats, exquis; סְעָרַנִּים כְּלֶבְּיִ בְּכֶּלְהְיִ Cen. 49. 20, les mets délicats d'un roi; ביּבְּרַנִים לְמַבְּרַנִים Lament. 4. B, ceux qui se nourrissaient de mets délicats (v. מַבְּרַנִּים).

אָערְבּוֹח לָּמְערְבּוֹח לָּמְערְבּוֹח Job 38. 31, as-tu joint les liens des Pléiades? (transposé de la rac. לובי lier); selon d'autres : as-tu créé leur influence sur les fruits doux? (de יַבֶּלָּהְ אָלֶּיִר אָנֵג מַצְּרֵוֹּת (מִיבֶּה I Sam. 15. 32, et Agag vint à lui avec des chaines (portant des chaines); selon d'autres : dans la joie, tout joyeux.

קנה (rac. קנה). Sarcloir ou pioche : פָּנֵר הַפָּנֵרוּן Is. 7. 25, (les montagnes qui) sont sarclées avec un sarcloir, ou cultivées avec la pioche.

מעה ou קעי m. Seulem. plur. מֵעָה (const. פֻעֵּרך, avec sulf. פֶעֵרך, מֶעֵרף, בעינש). Entrailles, ventre, sein, cœur: אַטֵּר רַצָּא מְשָּצִיךְה Gen. 15. 4, celui qui sortira de tes entrailles (qui naîtra de toi); חַלוּד־לָּר בָּנִים בְּטֵעֵי Ruth 1. 11, estce que je porte encore des fils dans mon ventre (sein)? מָמְשֵׁר אָבִי Is. 49. 1, des le sein de ma mère ; מְשְׁבֶּר תַּהָּנָת Jon. 2. 2, du ventre du poisson; une fois de l'extérieur : מַעֵּיר עֵּשָׁה שַׁן Cant. 5. 14, son (ventre) corps est comme de l'ivoire clair (a la pureté de l'ivoire); au fig.: בַּבֵּי חֲפַּרְכְּרוּ Lament. 1. 20, mes entrailles sont agitées, émues; מַנֵּי לְמוֹאָב וה מבוור מדשור Is. 16. 11, mes entrailles retentissent comme une harpe à cause de

Moab; بمنتجم بمنته Ps. 40. 9, ta loi est au fond de mon cœur.

קיניים f. Même signif.: מְעָנִיּיִים Is. 48. 19, et ceux qui sortent de ton sein (tes enfants seront nombreux) comme ce qui sort de son sein, du sein de la mer: les poissons (v. vers. 18); selon d'autres: comme les petites pierres, les galets, sur ses bords.

מְעָלָא ou אָטָלָא chald. Ventre : מְּצֹּיִהִיּה ביִרְשָׁ Dan. 2. 32, son ventre et ses cuisses étaient d'airain.

ח בערו m. (rac. אוס, avec suff. פּקניי et משיד, pl. פְּעִּיִם). Endroit fortifié, forteresse, rocher : וְיָבֹא בְּמַעוֹז מֶלֶהְ תַּאָמוֹן Dan. 11. 7, il entrera dans la forteresse du roi de l'aquilon; אַל ראשׁ מַשְּעלוי ਸਬੂਸ਼ Jug. 6. 26, sur le haut de ce rocher; ערי מערוו Is. 17. 9, ses villes les plus fortes ; מְעוֹז חַיָּם 23. 4, la forteresse de la mer, la grande ville maritime, Tyr; רַלאַלה מְפִּיִּים Dan. 11. 38, (il révère) le Dieu des forteresses, ou : le Dieu de la force (une idole adorée en Syrie); au fig.: מַעוֹר ראשׁר Ps. 60. 9, (Ephraîm est) la force, la défense, de ma tête, mon casque; פִער לַהֹם בְּרֶךְ דֶי Prov. 10. 29, la voie de l'Eternel est une forteresse, un rempart, à l'homme simple, juste; בְּיבֹיוֹ לַבֵּל Is. 25. 4, une force, ou un refuge, pour le pauvre; Ps. 37. 39, (Dieu est) מַשׁיוָם בְּעָּה צָּרָה leur force, leur protecteur (des justes), dans le temps du danger, de l'affliction; מְצְיָרֶת Is. 23. 11, (pour הָמְנֶרֶת , en place du Dagesh) ses forteresses.

י מעוט ou מיעוט Aboth, peu : מָּבָּים avec peu de sommeil (v. מָבָּים).

קעוף n. pr. Moach, père d'Achis, roi de Gath, I Sam. 27. 2.

קעון (ע. בְעַל מְשׁוֹן .ע) מְעוֹן.

קעוֹנָה et מְעוֹנָה f. (v. מְעוֹנְה). 1° Demeure, refuge: מְעוֹנְה קּנְיָם Deut.
33. 27, (le ciel est) la demeure du
Dieu de l'éternité, ou : Dieu de l'éternité est un refuge; וְמִי בְּבוֹא בְּעִינִיתְייִי Jér. 21. 13, et qui entrera dans nos
demeures. — 2° Tanière : בְּעִלִּיבְעוֹנִיתְייִ Ps. 104. 22, (les lions) se couchent dans leurs cavernes, tanières.

מעונים 1° Pl. de מעונים demeure, et de קעונים n. pr. 2°. — 2° N. pr. m. Esdr. 2. 50.

ח טעונחי n. pr. m. I Chr. 4. 14.

קיעה (rac. אָע ténèbres, ou rac. אָעה abattement): אַכּאָם Is. 8. 22, les ténèbres, ou : l'abattement de l'angoisse.

לְּפַעָּן m. (rac. כמר). Nudité: לְּפַעָּן Hab. 2. 15, pour voir leur nudité (v. מַרָּח).

שָׁם Forteresse (v. מְעוֹין).

מעויה et מעויה (force de Dieu) n. pr. m. Néh. 10. 9, I Ghr. 24. 18.

Pi.: בְּיִלְשְׁיִבּ Eccl. 13.3, parce qu'elles (les meunières ou les dents, v. עָּבְין) diminueront, ou, transit.: lorsqu'elles travailleront moins, qu'elles seront plus oisives.

Hiph. trans. 1° Diminuer, réduire: מְּשְׁבִּים בַּחָלָּחִה Nomb. 26. 54, tu diminueras sa partie, tu lui donneras une partie moindre; שַּרְשְּעָבִייִּ Jér. 10. 24, de peur que tu ne me réduises (à un petit nombre). — 2° Faire une action peu, c.-à-d. à un faible degré, alors un autre verbe est sous-entendu: מַּשְּבְיִּרָּחְ אַשְּׁרְּחְ בַּשְׁרָּחְ אַשְּׁרְּחְ בַּעְּיִרְם Nomb. 11. 32, celui qui amassait le moins en avait dix (mesures); אַלְּתְּעִיִּיִים II Rois 4. 3, n'en demande pas peu; אַלְּבְּיִרִים Lxod. 30. 15, et le pauvre ne donnera pas moins.

" Rituel, (mon sang et ma graisse) qui ont diminué aujourd'hui (forme Niph. et Hithp.).

בער בין בין לפערם. (pl. מְעָשִים). Un peu, le peu: מְעֵּדִים בּיִם Gen. 18. 4, un peu d'eau; אַכְּבּראֹבֶל 43. 2, un peu de nourriture (de blé); après un autre subst.: מְעִּדִי מְעָם Deut. 26. 5, avec peu d'hommes; מַעָּדִי מְעָם Dan. 11. 34, peu de (un petit) secours; מַעָּדִי בֹּיִבּט Is. 10. 7, pas peu (beaucoup) de peuples. — 2º Adv. Peu: מַעָּדִי מְעָם Zach. 1. 15, j'étais seulement peu en colère. — Du temps: מַעָּדִי מְעָם Ruth. 2. 7, elle se reposa peu (fort peu de temps) à la maison; מַעִּדִּי מְעָם Ps. 57. 10, et encore un moment (et avant peu);

בשְּטֵּשׁ בְּצִישׁ Exod. 23. 30, peu à peu; בּשְׁטֵּשׁ בְּעָשׁ Nomb. 16. 9, est-ce peu de chose, ou trop peu pour vous? מְשִּישׁ בַּעָּשׁ בְּעָשׁ בְּעָשׁ בְּעָשׁ בְּעָשׁ בַּעָשׁ בַּעָשׁ בַּעַשׁ בַּעָשׁ בַּעַשׁ בַּעַשׁ בַּעַשׁ בַּעַשׁ בַּעַשׁ בַּעַשׁ בַּעַשְׁ בַּעַשׁ בַּעַשְּׁ Nomb. 13. 18, si le peuple est peu nombreux, ou en grand nombre; peu nombreux (abrégés).

מַבְּעָב 1° Peu s'en faut, presque: מָבְעָב מבה אחד העם Gen. 26. 10, il s'en est peu fallu que quelqu'un du peuple n'ait abusé (de ta femme); בִּיָּבֶים בָּלוּנִי בָאָרֶץ Ps. 119. 87, ils m'ont presque anéanti sur la terre. — 2º En peu de temps, vite : קרייבער פטעט אפו Ps. 2. 12, car sa colère s'allume vite ; פַּסְעַט רָשַּׂאַנִי לַשָּׂיָס Job 32. 22, (considérant que) celui qui m'a créé m'ôtera bientôt du monde. — 3° (v. בְּשַׁעִים : Très peu, vil בָּב רָשַׁעִים Prov. 10. 20, le cœur des mechants n'est de nul prix, est très vil; פְּמְעֵט וְנֵרִים בָּה Ps. 105. 12, (vous étiez) très peu nombreux et étrangers dans (la terre de Chanaan).

תְּשֶׁלֶּחְ f. (rac. מְּשֶׁלֵּחְ. Ex. unique : מְּשֶׁלְּחְ הְּשָׁלְּחְ Ez. 21. 20, [adj. ou part. Poual de מְשָׁלֵּחְ (une épée) aiguisée, affilée, pour tuer; d'autres traduisent : cachée, réservée (jusqu'à ce jour), etc.

ກະທຸກ ກະສຸສຸ Is. 61. 3, un vétement de luxe, de gloire.

קּעֵטְפָּה f. (rac. אָנֵישָׁ). Ce qui enveloppe, manteau: וְחַשִּׁלְּטִּתֹּיִן Is. 3. 22, et les manteaux.

קבי מַחְלָּח: (ער. אי). Ruine: מְבָּר מַחְלָּח: Is. 17. 1, (Damas sera) une ruine, qui tombe, s'écroule (un monceau de ruines).

עט n. pr. m. Neh. 12. 36.

קצילים m. (rac. מְצִילִים). Un vetement qu'on mettait sur les autres habits, espèce de manteau, de surtout; il était porté par les nobles et les princes : יִּקְרֵע אַיִּדְיְמָנְלוֹ Job 1. 20, (Job) déchira son manteau;

I Sam. 15. 27, (Samuel saisit) le coin du manteau de (Saūl), ou Saūl saisit le coin du manteau de Samuel; par les princesses: מִּלְבָּיִם – מְּנִילִּים IISam. 13. 18, les filles des rois étaient revêtues de robes longues, trainantes en bas; מִּבְּיִל מְשֵׁבִיל בְּאַבּיל בַּאַבּיל בַאַבּיל בַּאַבּיל בַּאַבּיל בַּאַבּיל בַּאַבּיל בַּאַבּיל בַּאַבּיל בַאַבּיל בַּאַבּיל בַּאַב בּאַב בּאַב

מעים Entrailles (v. פַּמָּח).

י פֿאַין (v. פֿאַין) De la source, prépos. de.

קעינים (cheth. pour קשינים keri, I Chr. 4. 41) Les demeures (v. קשוֹן).

קעף Presser, froisser; part. pass.: אָפָעּקּי Lév. 22. 24, un animal dont les testicules ont été froissés; בְּאָרֶץ I Sam. 26. 7, et sa lance était pressée, fichée en terre.

Pou.: מְצְבּי שְׁתֵּיבְּן Ez. 23, 3, c'est là que leurs mamelles ont été pressées, touchées (qu'elles se sont déshonorées).

7º Maachah, femme de Machir, I Chr. 7. 45, 46.

קצל (fut. יְשְׁעֵּל et יִשְׁעֵּל) Agir persidement, trahir, transgresser, prévariquer: קישְעַל אוי די Prov. 16 10, sa bouche ne trahira pas la justice, ne prononcera pas un jugement inique; אָי מְעַל־פְּיִר בּוֹן Il Chr. 26. 18 car tu as prévariqué; על אַשָּׁר מְעַלְּהָת בִּי Deut. 32. 51, parce que vous avez péché contre moi; אַסְעַל מַעַל מַעַל בַּרָי Lév. 5. 21, et qu'elle aura transgressé (la loi) de Dieu; אַיִּישְׁר מְעַל בַּרָי אַיִּישְׁר מַעַל מַעַל בַּרָי Nomb. 5. 27, et si elle a été infidèle à son mari; מְעִּל מַעַל בַּרַי עַ סַּגַל פַּרַל בַּרַי עַ עַל בַרַי עַ סַּגַל פַרַל בַּרַי עַ מַעַל בַּרַי עַ מַעל בַּרַי אַ אַיּישָׁר מַעַל בַּרַי אַ אַיִּישָׁר מַעַל בַּרַל מַעַל בַּרַי בַּרַל מַעַל בַּרַל בַרַל בַּרַל בַּרַל בַּרַל בַּרַל בַּרַל בַרַל בַּרַל בַרָּל בַרַל בַּרַל בַּרַל בַרָּל בַרַל בַּרַל בַּרַל בַּרַל בַרַל בַרָּל בַרָּל בַרָּל בַרַל בַרָּל בַרָּר בַרַל בַרַל בַרַל בַרַל בַרָּל בַרָּל בַרָּל בַּרַל בַּרַל בַּרַל בַּרַל בַרָּל בַרָּל בַרָּל בַרָּל בַרָּל בַרָּל בַרָּל בַּרָל בַרָּל בַרָּל בַרַל בַּרַל בַּרַל בַּרָל בַרָּל בַרָּל בַּרַל בַּרַל בַּרַל בַּרַל בַּרָל בַרָּל בַרָּל בַרָּל בַרָּל בַרָּל בַּרַל בַּרָל בַּרַל בַּרָל בַּרָל בַּרָל בַּרָּל בַּרָל בַּרָל בַּרָל בַּרָל בַּרָל בַּרָל בַּרָּל בַּרָל בַּרָל בַּרָל בַּרָל בַּרָל בַּרָל בַּרָל בַּרָל בַּרָּל בַּרָּל בַּרָל בַּרָּל בַּרָל בַּרָּל בַּרָל בַּרָל בַּרָּל בַּרָּל בַּרָל בַּרָּל בַּרָל בַּרָּל בַּרָל בְּרָל בְּרָל בְּרָל בְּרָל בְּרָל בְּרָל בִּיל בְיבְּל בְּרָל בְיל בִּלְל בִּל בְּלַל בְּלַל בְּיבְל בְּבַּל בְּבָּל בְּרָּבְל בְּרָל בִּיל בְּיבְל בְּיבִּל בְּיבִּל בְּיבּל בְּיבּל בְּרָּבְל בְּרָּב בְּרָּב בְּרָל בְיבִּל בְּיבּל בְּיבְל בְּיבִּל בְּיבִּל

של של m. Infidélité, violation (v. à m. Infidélité, violation (v. à une prévarication, un péché, contre Dieu; אָשָּׁרִיבֶּיבֶּט וְשְׁאַר־בָּעֵל Job 21, 34, et de vos réponses ne reste que la tromperie, elles sont fausses, pleines d'erreurs.

כּלֵה (rac. בַּלָה, ce qui est supérieur, sur, dessus, toujours lié avec une שְׁמֵיִם מְשָּבֶל : D'en haut מְשָּבֶל 1º שְׁמָיִם מְשָּבֶל Is. 45.8, (envoyez la rosée) cieux, d'en haut; en haut: אַשָּׁרַר בְּשַׁמַיִם מְשָּבֶל Deut. 8. 8, ce qui est en haut, dans le ciel; וּסְשֵּׁכֵל יְשֵּל קַצִּירוֹ Job 18. 16, et en haut ses branches seront coupées ; suivi de 🕽 : קפעל לעאים Gen. 22. 9, sur le bois; ו מענל לכוכבר־אל ls. 14. 13, au-dessus des astres de Dieu ; שׁרַמִים לַסְדֵים מַפַּצֵל לוֹ Is. 6. 2, les séraphins étaient au-dessus, ou : autour de lui. — 2º מצלח Au-dessus : אַבְּיבְיוֹ וְמַבְּעָהׁ I Sam. 9. 2, de son épaule et au-dessus, c.-à-d. de toute la tête; מְבֵּן צַשִּׂרִים שָׁנָה וְמַצְלָּה Nomb. 1. 20, (tous les mâles) depuis vingt ans et au-dessus; מַדְיּיוֹם דַּורוּא וַמַבְּלָה I Sam. 16. 13, depuis ce jour, et desormais (sans cesser depuis); מַנְלָּח מַנְלָּח Deut. 28. 43, (l'étranger s'élèvera au-dessus de toi) de plus en plus. — 3° לְּמַבְּלָת En haut : הַשְּׁלָה הָרָא לְסָבְּלָה Eccl. 3. 21, si elle (l'ame) monte en haut; למעלה במעלה Ez. 41. 7, d'étage en étage; מעל (v. פַל).

למצל מולי: הוות למצל Rituel, de faire monter, venir devant lui.

קּעְלֵי chald. m. pl.: פְּנָלֵי שְׁקְשָׁא Dan. 6. 45, le coucher du solcil.

m. (rac. בְּלֵה). Action de lever: מַעֵּל יְדֵיהָם Néh. 8. 6, en levant les mains en haut.

le cadran (l'horloge) d'Achaz, v. Is. 38. 8. — שיר תשעלות en tête des psaumes 120 à 134, cantique des degrés, chanté par les lévites placés sur les quinze degrés, ou chant avec gradation, soit en rapport du rhythme ou des sons de la voix ; selon d'autres, dans le sens 1° : chant de ceux qui montaient vers Jérusalem, chant du pèlerinage. -3º Endroit haut, position élevée : תאָרָם הַשַּצֶלָת I Chr. 17. 17, l'homme d'un haut rang, l'homme considéré; א הבימה בשמים מעלותו Amos 9. 6, qui a établi son trône dans le ciel; ou : ses degrés, les créations de tout ordre; ou, comme צַלִּיוֹתִין: ses étages.

י מַעַלְיָא adj. Haut: פּקליָא et de hautes lumières, une haute intelligence.

פָעליל (Zach. 1. 4, cheth.) et

מעללים m. (rac. אָבֶּלְּרְ־אֵל seulem. plur. מַעלְלִּרְם. Actions, œuvres: מַבְּלְלִּרְ־אֵל Ps. 78. 7, les œuvres de Dieu; בְּבְּרִי מַבְּלְלָּרִי Jér. 47. 40, (je rends à chacun) selon le fruit de ses actions; תַּרְיִּם מַבְּלְלֵירָם Mich. 3. 4, ils ont fait de mauvaises actions; מַבְּלְלֵירָם Jér. 35. 45, rendez vos actions meilleures, (corrigez) amendez votre conduite.

תַּמְלֵּדְ m. (rac. יבָּבּד.). Poste, fonction: איז בּיִרְיבּין ווּרָה I Chr. 23. 28, leur poste est à côté (sous les ordres) des fils d'Aaron; בַּיבְּבֶּיך בְּיִרִירוּ I Rois 10. 5, et les fonctions, le service, de ses serviteurs; בְּיִרְכָּהְר וְיִרְכָּהְ Is. 22. 19, et il t'arrachera de ton poste (de tes fonctions).

קאָקּד m. (rac. נְּבֶּסְר). Fond, endroit où l'on pose le pied : רְאֵרן מָדֶּטְר Ps. 69. 3, où il n'y a pas de fond, il n'y a pas où poser le pied.

לְעַנְּטְהָ. (rac. בָּמֵס). Charge, poids: אָבָּן מַעַטְּהָ. Zach. 12.3, une pierre d'un poids lourd (très pesante), qui accable celui qui la porte; selon d'autres: par laquelle on essaye et prouve sa force.

תַּעְמַקּים m. pl. (rac. בְּעָמָקִים Profondeur : מָעָמַקּים Is. 51. 10, la profon-

deur de la mer; אַמְּעְתְּמֵיִי Ps. 69. 15, et de la profondeur des eaux; au fig.: מְבַּעְמָחִים מְרָאִרִיף Ps. 130. 1, des profondeurs de l'abime (dans ma détresse) je t'ai invoqué.

סַעו (rac. פַּבָּםָה) Intention, but (v. מַבָּבַה), joint avec , לְמַבֶּן, avec suff. לְמַבֶּן, לַמְעַנְכָם, לְמַעַנְךָ. 1° Prepos. A cause de, en faveur de : לָמַדֵּן מְשִׁפֶּטָיף Ps. 48. 12, a cause de tes jugements; לְפַּעָן אַחֵר וְרַעֶּר 122. 8, à cause de mes frères et de mes amis; וּלְמֶעֵן הַוֹּד בֶבְיִי Is. 37. 35, en faveur de David, mon serviteur, à cause de ce que je lui avais promis; למַכֵּר קספת Ps. 6. 5, à cause de, ou par, ta miséricorde (v. קחסיף 25. 7, selon ta miséricorde); בַּשַּׂר אָחִר לְּמַבֶּן שְׁמֶּך (109. 21, agis avec moi comme il convient à ton nom, assiste-moi pour la gloire de ton nom; לְמַעַן שְׁמֹר 106. 8, et il les sauva pour la gloire de son nom; dans un autre sens : לְמַכֵּן שׁוֹרְרָי 5. 9, à cause de mes ennemis (pour les confondre); לְּמֵעֵן אֹרְבֵּר מְדֵיָר 69. 49, délivremoi à cause de mes ennemis (pour les humilier). — 2º Conj. Pour, afin que, pour que : לְפַבֵּן תַּלֵל Amos 2. 7, pour profance, violer (mon saint nom); לְפַיצַן הְּבָרֶכְךְ נַפְּוֹשִׁי Gen. 27. 25, afin que je te bénisse ; למער ישריז Osée 8. 4, pour qu'il soit perdu (c.-à-d. c'est ce qui leur fera perdre leur or, leurs richesses), ou : ce qui les perdra (les idolâtres); לְמַעַן הִּצְהַּק בְּרָבְּהָ Ps. 51. 6,*(j'ai péché contre toi seul) pour que tu sois reconnu juste dans tes paroles; ou, se rapportant au verset 5 : (je reconnais mes péchés) pour que tu sois reconnu juste dans ta promesse (de pardonner). - Suivi de לְמַלָּן אֲשֶׁר רָצָתָּה Gen. 18. 19, pour qu'il ordonne; המשנן אשרי ফালু Jos. 3. 4, afin que vous puissiez connaitre.

קנה (rac. קנף). 1° Réponse: מַנֶּטָּרָה (אַנֶּהָ בּשְׁרָּהָּ Job 32. 3, de ce qu'ils n'avaient pas trouvé de réponse; מְצְנָּהִר בַּהְּ Prov. 15. 1, une réponse douce: מְצְנָהִר לָשׁוֹן לָשׁוֹן 16. 1, mais de Dieu vient (est inspiré) ce que la langue

répond, prononce; selon d'autres: la réponse de Dieu qui exauce la prière.
-- 2º Intention, but : מַל מָעַ לֵּי לַמַּעֲעָהּיּ
Prov. 16. 4, Dieu a tout fait d'après son intention, dans un but.

קענה (rac. קענה f. (rac. קענה f. (rac. קענה bouré, le sillon: בְּבָּחָאָר מָבֶּר אָבֶה שָׁרָח: I Sam. 14. 14, dans environ la moitié des sillons, (la moitié d'un champ que peut labourer) une paire de bœuſs (dans un jour); לְּבַּצִּירִים לְּבַּצִּירִים f.s. 129. 3, cheth. לְבַּצִּירִים hs. 129. de longs sillons (ils m'ont fait souffrir longtemps).

מְעָנִית f. Ps. 129. 3, keri (v. מְעָנִית f. (v. מְעָנָה).

729 n. pr. Maas, fils de Ram, I Chr. 2. 27.

קַעַעֶּבֶה f. (rac. בְּצָבֶּי). Douleur : לְּבְּעֵבֶה הְּשְׁבָבּא Is. 50. 11, vous serez couchés, vous languirez, dans les douleurs, la souffrance.

אנו, hache, cognée: קריל פַעָּדִי Is. 44. 12, le forgeron (forge, ou: travaille avec) la hache; בַּעְּטֵּרו וְדִי־יָרָיִשׁ Jér. 10. 3, l'œuvre faite par la main de l'ouvrier avec la hache; selon d'autres: la doloire.

קעצור (rac. קער). Obstacle, empêchement: בי אַיך לַיִי בּיְעצוֹר I Sam. 14. 6, car il n'y a pas d'obstacle pour Dieu (rien qui puisse l'empêcher, l'arrêter).

קיני m. (rac. קיני). Ex. unique: אין פּינִיין אַר אַרחי). Ex. unique: Prov. 25. 28, (l'homme qui) ne met pas d'empêchement, d'opposition, à son esprit, qui ne sait pas dompter, retenir, son esprit.

תְּעָקָה (rac. אָפָדָה). Balustrade : פְּנָשִּרְהָ פַּבְּקָת לְּנַנְּוּף Deut. 22. 8, tu feras (un petit mur) une balustrade autour de ton toit (du toit de ta maison).

עקשׁים m. pl. (rac. אַפָּאַ). Chemin tortu: אַפְאָשִׁים לְּמִישׁים Is. 42. 16, (je changerai) les chemins tortus en une voie droite, unie.

ער m. (rac. יָּיִה, v. מְשֶׁרָה). 4º Nu-

dité: תְבְּיצְרָהְי בֹּיִיִם מְצְרָהְ Nah. 3. 5, je ferai voir ta nudité aux nations.—
2º Espace vide, intervalle: מְצַבֶּר־יְצִישׁ I Rois 7. 36, (ces figures étaient gravées) dans l'intervalle; selon d'autres: à côté de chacun (des bords ou des carrés).

ולענה m. (rac. בְּעֵלֶה). Échange, trafic, commerce, le marché et la marchandise: אָהָס מְעֵּלֶבָּה Ez. 27. 13, 17,
ils ont apporté à ton marché, ou : tes
marchandises; שִׁרְבֵּר מַעֶּלֶבְה 27. 27, et
ceux qui font trafic de tes marchandises, ou : qui conduisent ton commerce.

II אָעָבָי m. (rac. קביב). Le coucher du soleil, l'occident: קא מְרְיַנְּבֶּעֶיָבְ Dan. 8. 5, il vint de l'occident; אָפּנְיְרָה וּטְעַבֶּירָב Ps. 407. 3, du lever du soleil et du couchant.

קּעָרֶכָּה f. Occident : שְּׁשֶּׁכֶּי וּהְּבַּעַרְבָּח Is. 45. 6, depuis le lever du soleil (l'orient) jusqu'à l'occident.

תנותה (rac. יפידה). Endroit nu: מנידה (ענה Jug. 20. 33, de la campagne nue, dépourvue d'arbres, de la plaine de Gaba; selon d'autres: à côté de, près de, Gaba (v. יפיד 1° et 2°); selon d'autres: campagne couverte d'herbe (v. יפידה).

קארות קלשתים: pl. (cheth.): מַערוֹת קלשתים I Sam. 17. 23, de la plaine (ע. מְצָים) (où était le camp) des Philistins, ou (comme le keri מַעַרְכּוֹח) du camp, des rangs, des Philistins.

קְּעֶרָה f. (const. מְשֶׁרָה, plur. מְשֶׁרָה, Gaverne: יְשֶׁרֵם Gen. 19. 30, il demeura dans une caverne; וְשָּׁרָה וְשָׁרָה Jug. 6. 2, et les cavernes; אַפְעָרָה אֲשָׁר Jos. 13. 4, et la caverne (selon d'autres: n. pr. et Maara) qui est aux Sidoniens.

קאָרִיץ m. (rac. פֶּרֵץ). Celui qui inspire la terreur : נְּבֶּיִרְאָבֶּט Is. 8. 13, et qu'il soit votre terreur, celui qui vous inspire une sainte terreur.

קיבר שליקה. (rac. קיבון). Disposition, projet : פָּברְבָּר־לַב Prov. 16. 1, les dis-

positions du cœur, c.-à-d. ses conseils, projets.

קַעָרָכְה f. (pl. מַעָרָכָה, rac. פֶּרָן). Disposition, preparation, rangée: ירֹח בומשריכה Exod. 39. 37, les lampes du chandelier rangées, ou préparées, par les pretres ; במערכה Jug. 6. 26, (construis un autel) dans un endroit bien disposé, convenable, ou : avec ses rangées de bois; moran annu Lév. 24. 6, (les pains de proposition seront placés) en deux rangées, piles; une armée rangée en bataille, camp, bataille : סשרכת לקראת סשרכת I Sam. 17, 21, ordre de bataille en face d'ordre de bataille (armée contre armée); پۈزەت تىۋىد 4. 16, je reviens de la bataille, ou : du champ de bataille ; ישְׂרָאֵל 17. ל פַעַרְכּוֹח יִשְׂרָאֵל 17. toute l'armée d'Israel ; סַפּשָרְבוֹת מְלְשָׁחִים 17. 23, (keri) du camp des Philistins (v. פֶּעֶרוּת).

קטָקָהָ לֵּרָי. אַלְּרָי. בּלּר. לינְיתָּהְ עַלִּר. בּלְּרָי. בּלַר. עַעְרָכָּרְ Lév. 24. 7, tu mettras sur chaque rangée, pile (des pains); שְׁלְרֵוּן בְּשִׁעֶּרֶכְּיִם וֹשִׁבְּינֶרְיִם II Chr. 29. 18, la table sur laquelle les pains étaient rangés, exposés; et ces pains : בְּשִׁעְּרֶבְיּר I Chr. 9. 32, les pains de l'exposition.

sont nus: קברש (rac. קברש). Ceux qui sont nus: קבל־מַּבְרְשִׁים וּלְבִּישׁוּן II Chr. 28. 45, ils vétirent tous ceux d'entre eux qui étaient nus.

הייקים (rac, יביץ). Force, violence: אָבֶּים מְּצִּים מְצִּים וּבְּּיבְּים Is. 10. 33, il dépouillera, coupera, cette branche avec une force terrible; selon d'autres: par son bras terrible, ou אַבָּים nom de l'instrument qui coupe, brise, les branches.

מְעֵרָת (endroit nu, sans arbres) n. pr. Maarath, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 59.

קנְשֵׁה m. (rac. קּנְשֶׁה, const. מְצְשֶׁה, pl. בְּצְשֵׁה, const. בְּצָשֵׁה, avec suff. בְּצָשֵׁה, const. בְּצָשָׁה, avec suff. בְּצָשֵׁה, בְּצָשָׁה, בְּצָשָׁה, בְּצָשָׁה, בְּצָשָׁה, בְּצָשָׁה, בְּצָשָׁה, בְּצָשָׁה, בַּצְשָּׁה, בַּצְשָּׁה, בַּצְשָּׁה, בַּצְשָּׁה, fonction: בַּצְשָּׁה, const. occupation, fonction: 47. 3, quelles sont vos occupations? à quoi vous occupez-vous?

Freeze Exod. 5. 4, (pourquoi détournezvous le peuple) de ses occupations, travaux ? אַפַלְיִח בַּית הַשָּלְרִיּים I Chr. 23. 28, et (dans) les fonctions qui regardent le service du temple; שַׁשָּׁח יְמֵי השַּשָּׁהַ Ez. 46. 1, les six jours où l'on travaille, les jours ouvriers (opposé au sabbat); הַמַּלֶּשֵׁה חַרֶע אֲשֶׁר נַנְעַוֹה Eccl. 4. 3, les œuvres si mauvaises qui se font (sous le soleil), exact. la mauvaise manière d'agir qui a lieu, etc. -2º Le fait. l'action : אַפּשר בְּשָּׁח לָּרְשֹּׁרָאֵל Jug. 2. 10, les faits (merveilles) que (Dieu) a accomplis pour Israel ; האַר הַשַּׁעְשַׂה הַאַה בשר בשיחם Gen. 44. 15, quelle est cette מכל־רומיקטוים ? action que vous avez faite אַשֵּׁר־עָשׂוּ I Sam. 8. 8, comme toutes les actions qu'ils ont faites; ביום השנטות 20. 19, le jour de ce fait (où Saul voulut tuer David); selon d'autres : le jour de travail, jour ouvrier, v. 1°.— 3º La chose faite, œuvre, ouvrage: פַּעַשַׂרו אָצְּבְּעֹרֶיךְהָ Ps. 8. 4, (les cieux) ouvrage de tes doigts; בל-פַעַשרו 103, 22, (vous) tous ses ouvrages (vous tous que Dieu a créés); מַצְּשֵׁתוּיְרֵיר אָרַם Deut. 4. 28, les ouvrages des mains de l'homme (les idoles); בשֵׁח השֵׁבֻ Exod. 26. 1, ouvrage d'un artiste ; שַּׁצְּשֵׂה וְיָשׁת 27. 4, ouvrage en forme de rets; אֹפֶר אָנִי מַעָּשִׂי לְּמֶלֶהְ Ps. 45. 2, je dis mon œuvre (mon cantique) au roi; היינה וֹמְעֲשֵׁה הַצְּדָקָה שְׁלוֹם Is. 32. 17, l'ouvrage (le fruit) de la justice sera la paix. -4º Le fruit du travail, le bien : ਆਦੂਸ਼ੁਲ੍ਹ I Sam. 25. 2, et son bien, ses possessions, étaient sur le Carmel; בשני בששיה Exod. 23. 16, les prémices de ton bien, de ton blé (fruit de ton travail).

TODE (œuvre de Dieu) n. pr. m. I Chr. 9. 12.

בְּעַשֵּׂיְהוּ et מֵעשַׂיְהוּ (œuvre de Dieu) n. pr. 1º Massias, prêtre, Jér. 21. 1. — 2º I Chr. 15. 18, et plusieurs autres.

קַּמְשֵׁר m. (de מָצְשֵׁר dix, const. מְצָשֵׁר, pl. מְצָשֵׁר Gen. dime: מַבְּשֵׁר מִכּל Gen. 14. 20, (Abraham lui donna) la dime de tout (ce qu'il avait pris); מַצָּשֵּׁר מְרָ

אַבְעֵּשֶׁר וְאַבְּעֲשִׁר Nomb. 18. 26, et אַבְּעָשִׁר וַאַבְּעֲשׁר Neh. 10. 39, la dixième partie que doivent donner les lévites, de la dime qu'ils reçoivent; אַבְּעָשׁר Deut. 26. 12, l'année de la dime, chaque fois la troisième année, où la dime appartient aux pauvres (אַבָּעָשׁר מָיָר).

היה בישק f. pl. (rac. בְּשֶׁשְּה). Oppression, extorsion: יְרָב בְּשָׁשְׁהָוֹת Prov. 28. 16, (un prince) grand oppresseur; הַשְּׁשְּׁבְּעִב בַּצְבְּעַב בַּצְבְּעַ בַּאַב Is. 33. 15, qui dédaigne le profit, le bien acquis par extorsion

קט n. pr. d'une ville en Égypte, Osée 9. 6. Memphis, appelée τρ, Is. 19. 13, et Jér. 2. 16.

שְּבְּלֵּע m. (rac. מְבֵּלֵּת). Attaque; concret, l'objet que l'on attaque; לְּמְשְנֶּע לְהָּ Job 7. 20, (pourquoi m'as-tu mis) un objet d'attaque pour toi (en butte à tes traits)?

רְשָׁטְּ m. (rac. רְשָּבֶי). Expiration: רְשָׁטְּ שְׁטָּטְ Job 11. 20, l'action de rendre l'âme, la mort; selon d'autres : le souci de l'âme.

תְּבֶּשׁ m. (rac. מְּבָּה). Soufflet (de forge): מָדֵר מֵּשְּהָ Jér. 6. 29, le soufflet brûle, est tout rouge (à force d'avoir soufflé le feu).

boseth, fils de Saül, II Sam. 21. 8. — פּרְבּשֶׁח pr. 4° Mephiboseth, fils de Jonathan, 4. 4.

מְּבְיּטְ n. pr. Muppim, fils de Benjamin, Gen. 46, 21.

מפיץ וותקב m. (rac. מדין מין חוד di brise : מַּקִיץ וְחָרֶב Prov. 25. 18, un marteau, ou : une massue et une épée.

תְּמֶל m. (rac. יְמֶל). Ce qui tombe: אַרְבָּר Amos 8. 6, et nous vendrons les criblures du blé; מַקְלַר בְּשֶׁר וֹשָׁר Job 41. 18, les parties tombantes, pendantes, de sa chair (du leviathan).

קלְאָּה. (rac. מַלָּאָה). Merveille : Job 37.16, (connaistu) les merveilles de celui dont la connaissance est parfaite, infinie? (V. naista) à אַלָּאָ Niph.)

שְלְנָה f. (rac. אָשָׁרָנָה). Classe, division:

אבות אָבית אָבוּת בּרָת אָבוּת לְבָּית אָבוּת les divisions et les familles (v. אָלָּם, רְּנָּתְּם,

לְּכְּלְהְ (rac. נְתֵּל. Écroulement : מְּבֶּלְהָּ וֹבְּיִר בְּעְּלָהְוֹ Is. 17. 1, une ruine qui s'écroule, un monceau de ruines.

מְפֵּלְה f. Ce qui s'écroule, ruine : אַפְּלָה Is. 23. 13, il les a changés en ruines ; לְּמָשֵּלָה לְמַשֵּלָה 25. 2, cette ville si forte (tu l'as changée) en ruines.

קלְט m. (rac. מְּלָט). Refuge: אַרְירָשׁה Ps. 55. 9, je chercherais vite un refuge pour moi (je me sauverais vite).

mination]. Idole : אָשֶׁר בְּקְשֶׁתוּ (rac. אָשֶׁר בְּקְשֶׁתוּ בִּקְלָאָתוּ (Rois 13. 13, parce qu'elle avait fait une idole; אָבְּאָר (même verset) son idole.

שְּלְטֵּרְישָׁר זְּבּ Job 37. 16, selon les uns, comme פְּקְרְטֵּרְישָׁר 36. 29, la tension, ou : l'étendue des nuées, comment Dicu les a tendues, ou étendues; selon les autres (de מַלָּבָּ balance), le balancement, les mouvements, des nuées.

לְּכָּלְ (rac. יְנָשָלְּהֵט (rac. 29. 16, et les justes verront la ruine (des méchants); מְפָּלְהָט נְדְאָי Ez. 26. 15, au bruit de ta chute (de Tyr): — 2° La chose tombée, renversée: מַפְּלְהִי יִירְאַיּ Ez. 31. 13, sur son tronc renversé habiteront (tous les oiseaux). — 3° Cadavre: מַפְּלָה הָאָרָה Jug. 14. 8, le corps mort, le cadavre, du lion.

עָלְּטְת (rac. מָּיֵל). Œuvre : פֶּדֶּכ Prov. 8. 22, (j'étais) avant ses œuvres, ou : la première de ses œuvres.

קלְּנֶלְה יֵר : Œuvre בְּלְּרָת יֵר Ps. 46. 9, voyez les œuvres de l'Éternel.

(מַיפַעַת .ע) מַנַעַת

אָפָטְ m. Marteau : יַּלָּה אָהָת לָּר Jér.

51. 20, tu es un marteau pour moi (à mon usage).

תבית הוא (rac. יביי). 1° Dénombrement du peuple. — 2° Ordre: ימיים וו Sam. 24. 9, le dénombrement du peuple. — 2° Ordre: ייייים וו Chr. 31. 13, par l'ordre du roi Ezéchias; ייייים וויייים בעיים Ez. 43. 21, dans un lieu de la maison tout séparé, ordonné (désigné pour cet usage); ייייי ווייייים Néh. 3. 31, n. pr. d'une des portes de Jérusalem.

בּלְבְּיִתְ יִשְׁבִּן Jug. 5. 17, et il (Aser) réside, reste, dans ses ports, ou : près des baies de la mer; selon d'autres : il reste dans ses places ouvertes (pour les défendre contre l'ennemi qui pourrait facilement y entrer).

לַּבְּרָקְתְּ f. (rac. פָּדֵשְׁ). Les vertèbres du cou, nuque: מַּבְּרָבְתּ I Sam. 4.18, et (sa nuque) son cou se rompit.

שְׁרָשֶׁר m. (rac. שְׁרָשֶׁ). 1° Étendue: מַּרְשֵּׁר שָׁרָּשִׁר Job 36. 29, l'étendue, ou la suspension, des nuées; selon d'autres: leur division, variété. — 2° La voile: בְּעָר מְּעָרְשֵׁרְ Ez. 27. 7, ta voile a été faite (de fin lin, etc.).

קשל f. (rac. פּשׁשׁם). Ex. unique : ער־חִבּּשְּׁשָׁה ער־חִבּּשְּׁשָׁה I Chr. 19. 4, jusqu'au haut des cuisses (jusqu'aux parties).

I תְּהַשְּׁם m. (rac. תְּהַשְּׁם, const. תְּהַשְּׁם). L'action d'ouvrir: תְּהַשְּׁמָרֵה I Chr. 9. 27, ils étaient chargés (de l'ouverture) d'ouvrir les portes; תְּקְּמָרָה מִּיְמֶרָה Prov. 8. 6. (et l'ouverture de mes lèvres) mes lèvres ne s'ouvrent (que pour dire des choses justes).

II אָם בּיִּחְשָּׁהַ m. (rac. אָהָשָּׁה). Clef: אַר דְּיִה דְּיִה עָּהְיִם זְּיִה עָּהְיִם Jug. 3. 25, ils prirent la clef; אָר תַּהְּשָׁת Is. 22. 22, la clef de la maison de David.

chent pas) sur le seuil du temple de Dagon; מְּמָשְׁן נֵישָׁשֵׁי Ez. 46. 2, le seuil de la porte.

מין .v) מַץ). מין .v) מץ).

עניאי (une fois מַצְּיִוּר pour מָצָארָ, fut. κτρο, inf. κατρ, avec suff. τομαίο, part. and, une fois and, fem. rand et rand) 1º Parvenir & une chose, recueillir, gagner, acquérir, recevoir, trouver: אם עד מַבְּלָית שְׁהַי מִסְצָא Job 11. 7, prétends-tu parvenir au but, ou à la connaissance parfaite du Tout-Puissant? ניסצא בשנה הדוא מארו שערים Gen. 26.12, il recueillit cette année le centuple; וו פרים בירוח II Sam. 20. 6, de peur qu'il ne gagne, qu'il ne se rende maître de quelques places fortes ; azz דְּבְּמָּח Prov. 3. 13, (l'homme) qui a acquis la sagesse; למצאר דערו 8.9, pour ceux qui ont trouvé, acquis, la science; סבאריר און לי Osée 12. 9, j'ai gagné, amassé, de la fortune ; לא־פָּצָאוּ חַזוֹרן פָּתֵי Lament. 2. 9, (les prophètes) n'ont pas obtenu, reçu, de visions de l'Eternel; יסצרי שאול סצאוני Ps. 416. 3, les angoisses de la tombe (du Scheol) m'avaient atteint , assiégé; אַבָּאָם אַלּאַ פַּאָאַה קרו בי Lév. 25. 28, mais si sa main n'a pas trouvé, n'a pas acquis, de quoi (rendre le prix) ; וָפִר־כָבְּיר פָצָאַה יַדִיי Job 31. 25, et de ce que ma main a trouvé, amassé, beaucoup de biens; ילְכָה צֵּיך עשרה סיבאה II Sam. 18. 22, tu ne trouveras aucune bonne nouvelle à annoncer, exact. aucune bonne nouvelle ne t'arrive, ou : cette nouvelle n'obtient rien (tu n'auras pas de récompense si tu l'annonces); פאָא אַרד־דַּוּתְרַפִּים Gen. 31. 35, mais il ne trouva point les Theraphim; רלא־פָּצָארָיר בוֹ פָאוּפָדו I Sam. 29. 3, je n'ai trouvé en lui rien (de coupable, rien à blamer); אַטָּרוּר לָּהְ קר איניה I Sam. 10. 7, fais ce que ta main trouvera, ce qui se présentera (sous ta main) à faire, ce que tu pourras ou voudras ; מַל אַשֶּׁר מִּמְצָא רָיִךְ לָצַשּוֹח Eccl. 9. 10, tout ce que ta main trouvera à faire (tout ce que tu pourras

faire); לא מָשָאָם וִירַיִּוּי Jug. 14. 18, vous n'auriez pas trouvé (deviné) mon enigme; לה סצא אַר־הַרְאָיִים I Sam. 20. 21, (trouve) cherche les flèches. — 2º Arriver, atteindre, rég. direct : בַּרֶרָהְ Exod. 18. 8, (toute la peine) qui leur est arrivée dans leur chemin, voyage ; בָרֶע אֲשֶׁר יִסְצָא אֶּיד־אָבִי Gen. 44. 34, (de peur que je ne voie) le malheur qui arrivera à mon père; בין אווים אווים און Ios. 2. 23, tout ce qui leur était arrivé ; לֹא תַּטְצָאָה רֶר־שָׁאוּל אבר I Sam. 23. 17, la main de mon père Saul ne t'atteindra pas; avec בייליבא : אַ יַרְהְּ לְכָּל־אֹיְבֶּיְהְ Ps. 21. 9, ta main atteindra tous tes ennemis. — 3° Suffire à quelque chose ou à quelqu'un : सम्भा א לַרָשׁ Nomb. 11. 22, pour que cela leur suffise (égorgera-t-on assez de brebis et de bœufs pour les rassasier?), ou : (si on les égorgeait tous) cela suffirait-

il (pour les rassasier)?

Niph. passif: בלל אָשָר־יִמְצָא לו Deut. 21. 17, dans tout ce qui lui est acquis, tout ce qu'il possède; פָּבָּאַא רְבָרֶיךְ Jér. 45. 16, quand les paroles me sont parvenues, quand je les ai reçues ; mearm שַאַין הִּשְּׁיֵא Job 28. 12, mais la sagesse où est-elle acquise, où la trouvera-t-on? יואָרשׁ אָשֶׁר נִמְצָא הַנְּבִּיבַ בְּיָרוֹ Gen. 44. 17, celui dans la main de qui (chez qui) la coupe a été trouvée; ריש מַּבְּרָבּ וַיִּנְבְּיבָּאַר I Chr. 29. 17, ton peuple qui se trouve (est réuni) ici ; בָּל־חַבֶּסֶת הַנְּמָבֶּא בָאָרֶץ־ סצרים Gen. 47. 14, tout l'argent qui se trouvait, qui était, en Egypte; ਅਤੂਲ בוחיה הופצאת 19. 15, tes deux filles qui אם התרושוני יותצא לך: sont ici présentes I Chr. 28. 9, si tu cherches (Dieu), il se fera trouver de toi (tu le trouveras); לאריישצא לני דורור Jos. 17. 16, la montagne ne suffit pas pour nous (v. Kal 3°); ילא יפּצא לָרָוֹם Zach. 10. 10, et (ce pays) ne suffira pas pour eux ; " וּמָצָא וָאָרן מָסו אַל־מָצִראוּיזוֹי (Dieu) existe, et il n'y a pas de temps pour son existence (elle est infinie, éternelle).

Hiph. 1° Faire parvenir: יְלֹאׁ הַּמְצִיתִּקּ זוֹ אַתָּר הָּוֹר II Sam. 3. 8, et je ne t'ai pas fait parvenir (ne t'ai pas livré) entre les

אינים אינים

בּצְּים m. Fort, machine do guerre: בּצָּיְהָ מָּצִּין Is. 29. 3, j'élèverai des forts, des machines de guerre, pour t'assièger.

עָּצְּכָה f. Poste : אַנְשֵׁי חַמָּאָבָה I Sam. 14. 12, les hommes de la garde avancée (v. בַּבָּב 2°).

קינית לְבֵּיתִי . Même signif.: מָּצְּבָה Zach. 9. 8, je camperai autour de ma maison comme une garde (v. בַּשָּבָּע 2°); selon d'autres, pour בַּשָּבָּה camperai (moi-même) autour de ma maison (pour la défendre) contre l'armée ennemie.

 arbres) reste, subsiste, (ainsi) leur race (la race des hommes qui subsisteront) sera une semence (race) sainte.

מצביה n. pr. d'un endroit, Mesobaia, I Chr. 11. 47.

עבֿאָבָ (גי עבֿאַבּט).

זְּלֶּהְ זֹי Sucer: אַמְּהְיִהְ זְּבְּהְּהְ Is. 51. 17, tu as bu (le calice), tu l'as sucé, vidé (jusqu'à la lie); יְּבָּהְ זְּיִהְ זְּבְּהַ Ps. 75. 9, ils suceront sa lie. — 2º Presser un objet pour en faire sortir un suc, un liquide; יִּבְּיִבְ עֵל מְרְיַתְּאָּ זְיֵל מְרְיַבְּיִּאָ Uug. 6. 38, il exprima la rosée de la toison (il fit sortir la rosée en pressant la toison).

איני פָלֵא יְשָבּא Ps. 73.40, et de l'eau (une coupe) pleine est bue par eux. — 2° יְּמָי וְנְמָצְא Lév. 1.15, et le sang en sera exprimé (on le pressera pour en faire sortir le sang), ע. אָבָּטְ.

תְּנָים (source?) n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 26.

קיבְלָה (rac. אָבִילָה). Hennissement: מְצְהֶלְהוֹ אַבְּירָתִי Jer. 8. 16, du bruit des hennissements de leurs chevaux

fougueux; au fig.: יִּפְאָיֵלוֹחָיהָ 13. 27, et ta lubricité.

קצור (rac. מצר). Filet, rets: קצר הופיף Job 19. 6, il m'a environné de son filet (rets).

קמצוֹרָה (v. מְצוֹרָה). 1° Rets: מְצוֹרָה בּמְצוֹרָה Eccl. 9. 12, (comme les poissons pris) dans le rets fatal. — 2° Citadelle, fort: רְבָאָרוּ הַמְצוֹרִה Ez. 19. 9, on le mena (renferma) dans un fort.

קצורָה f. Même signif. 1º (rac. אירָה) Capture, proie: ביִרָכֶן לִּמְצָרָת Ez. 13. 21, (et ils ne seront plus) une capture, une proie, entre vos mains. - 2º Rets: יניתשש במצדיתי Ez. 12. 13, il sera pris dans mon rets (de אבר . — 3° (v. קצר): יפצויות Job 39. 28, sur la cime du rocher, et dans la montagne inaccessible; וְדָוָר אָז בַּשְּׁצִיּרָה II Sam. 23. 14, David était alors dans la citadelle; קאָרָת צִּיּוֹךְ 5. 7, la forteresse de Sion : מע אָק ויִר פַלְפִר וּמְצוּדְרָוֹר Ps. 18.3, l'Eternel est mon rocher et ma forteresse; plur.: לבית מצחיות Ps. 31.3, (sois pour moi) une citadelle très forte, un asile assuré.

קאָנָה (rac. רְּאָדָה, pl. הֹאַנָּה.). Ordre, commandement, précepte; princip. de Dieu: אָדָה הַאָּלָהְרָּיִא ווּבְּרָבָּוּת הַאָּלֶהְרִיּא ווּבְרַבָּם אַרִּבְּלִּבְּיִבְּאָ ווּאַרְבָּלְּבְּרִיּא הַיִּבְּלְּבָּיִם אַרְבְּלִּבְּיִם אַרְבְּלִּבְּיִם אַרְבְּלִּבְּיִם אַרְבְּלִּבְּיִם אַרְבְּלִבְּיִם אַרְבְּלִבְּיִם אָרִבְּלִבְּיִם אָרִבְּלִבְּיִם אָרִבְּלִבְּיִם אָרָבְּלְבִּיִם אָרִבְּלְבִּיִם אָרָבְּלִבְּיִם אָרָבְּלִבְּיִבְּיִם וּאַרִּבְּעָבְּיִבְּיִם וּאַרִּבְּעָבְּיִבְּיִם וּאַרִּבְּעָבְּיִבְּיִם וּאַרְבְּעָבְּיבְּעִּן וּהַ בְּלִבְּיבְּעָבְּיבְּעִּן עוֹם וּאַרָּבְּבְּבְּעִבְּיבְּעָם עוֹם בּעִבְּיבְּעָם עוֹם בּעברוּם, concernant des choses qui ne doivent pas être faites; s'ils commettent des choses qu'il a défendues; le précepte d'un homme : בְּבְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִבְּעִי וְרָבִיבְּי בְּיִבְּיִבְּעִי וְרָבְיִבְּעָּ מִיבְּיִבְּעָרָ נְבִינִי וְרָבְיִבְּעָּ מִבְּיבְּי וְבִּיבְּעָבְּי בְּיבְּעָבְּיבְּעָ וּצִבְּי בְּבָּבְּיבּי בּיבְּיבּי בּיבְּבָּי בּיבְּיבּי בּיבְּיבּי בּיבְּבָּים בּיבְּבָּים בּיבְּיבּי בּיבְיבּי בּיבְּיבּי בּיבְּיבּי בּיבְּיבּי בּיבְּיבּי בּיבְּיבִּים וּיבִּיבְּיבּי בּיבְּיבִים וּיבְּבָּים בּיבְּיבְּיבִּים בּיבְּיבּי בּיבְּיבִים בּיבְּיבִי בּיבְּיבִים בּיבְּיבּים בּיבְּיבִים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בּיבְיבּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בּיבְּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בּיבְּים בּיבְּיבּים בּיבְיבִּים בּיבְּיבִּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּיבִים בּיבּים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִּים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִּים בּיבְּיבִּים בּיבְּיבִּים בּיבְיבִּים בּיבְיבְיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבְיבְיבְיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִּים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבְיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבְיים בּיבְּיבּים בּיבְּיבְיים בּיבְּיבּים בּיבְּיבְיים בּיבְּיבּיים בּיבְּיבִים בּיבְּיבְיים בְּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבּיים בְּיבִים בּיבְּיבְיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִיים

qui est ordonné pour les Lévites, c.-à-d. la part qu'on doit leur donner, qui leur est due d'après la loi; "אַבָּי וּיִבְּיִם les commandements qu'on doit faire, pratiquer (positifs); אַבָּיִה אָל אַבְיּיִ וּ les choses défendues, les commandements négatifs.

קצוֹלְהֹה (rac. צוּלָּה, v. מְצוֹלְהֹה Fond, profondeur: יְרָדוּ בְּמְצוֹלְה Exod. 15. 5, ils sont descendus, tombés, dans les profondeurs (au fond de la mer); מְצוֹלְהוֹ Ps. 88. 7. (tu m'as mis) dans les ténèbres (les lieux ténébreux) dans les profondeurs (la tombe).

קצולה (Même signif.: קצולה Jon. 2. 4, tu m'as jeté dans la profondeur (de la mer); מל קצולה קאור Zach. 10. 11, toutes les profondeurs du fleuve; ביון קצילה Ps. 69. 3, (dans la boue de l'abime) dans une boue profonde.

Piup m. (rac. אושריב). Angoisse, tourment, détresse: אושריבי אושריבי Ps. 119. 143, l'affliction et l'angoisse (m'ont atteint) m'accablent; אושריבי פאון I Sam. 22.2, tous les hommes qui avaient des tourments, qui étaient dans la détresse.

Plup m. (rac. מָבֶּר, v. מְבָּי Hiph.). Colonne, pilier: אָבָי I Sam. 2. 8, les piliers (les fondements) de la terre; מְבָּי מְבִּי 14. 8, (un de ces rochers) était droit comme une colonne, c-à-d. escarpé du côté du nord; selon d'autres, part.: était situé du côté du nord.

קצוקה (v. מְצוֹקה). Angoisse, tourment: קים בְּרָח וּמְצִּיקה Soph. 1. 15, un jour d'affliction et d'angoisse; מְּשִּבּיקוֹיתֵי מִיצִּיאַרִי Ps. 25. 17. fais-moi sortir, délivre-moi, de mes tourments, de l'extrémité où je me trouve.

un siège). — 3° Des machines de siège, circonvallation, camp des assiègeants : circonvallation, camp des assiègeants : Deut. 20. 20, et tu construiras des machines de siège, ou : tu feras des circonvallations autour de la ville. — 4° Forteresse, citadelle : מִיר מְצֹּיִר Mab. 2, 1, je me placerai sur (les remparts) de la citadelle ; proposition propos

רְאִרֵי מָצוֹר : (מְצְרֵים n. pr. (pour מְצְרֹים): רְאַרֵי מָצוֹר (מְצְרֵים 1s. 19. 6, 37. 25, II Rois 19. 24, les rivières, ruisseaux, de l'Egypte; d'autres traduisent: les rivières resserrées, profondes.

קצוּרָה (rac. צור). Rempart, forteresse: מצריף פְּלֵיהְ מְצוּרָה Is. 29. 3, j'élèverai des fortifications, des remparts contre toi, pour t'assiéger. — 2° וַיְחַיָּמְ אָח־הַמְּצִירוֹח II Chr. 11. 11, il renforça les forteresses, les rendit plus fortes; שְרֵי מְצוּרְה 14. 5, et מַצוּרְה 10, des places fortes.

רוצים ל. (rac. רְּבָּיוֹי). Querelle, guerre (v. II אַלְיַיִר בְּאַרֶּהְ: Is. 41. 12, les hommes qui te faisaient la guerre, tes ennemis.

וּסְצְּחָה f. Cuissard: הְּשָׁהְּיִם הַּיִּבְּיָם I Sam. 17. 6, et des cuissards d'airain.

י מְצִיאוּף f. Existence (v. אָנֶהְ Niph.). מְצָלְה f. (rac. לַצָּלָ). Sonnettes, grelots: מְצָלִה תְּשִּׁה Zach. 14. 20, les sonnettes, grelots, du cheval.

בין תַּוּרְפִּים אֲשֶׁר f. Ex. unique: בֵּין תַּוּרְפִּים אֲשֶׁר Zach. 1. 8, entre les myrthes qui étaient dans un lieu ombragé (י. בַּצֹּי), ou : dans un lieu profond (י. דּיְבְּיֹם), ou : près d'un étang ; selon d'autres, n. pr. d'un endroit : Babylone?

קאַלְחַיִם f. duel (rac. בְּלֵל). Nom d'un

instrument de musique, les cymbales: אָסָקּהְ תַּשְּׁבְּלְהֵיִם מַשְׁמִידָּ I Chr. 16. 5, et Asaph jouant des cymbales.

קר (rac. אַצָּי). La tiare du grand prêtre: שַּׁיִּ הְּשָּׁיִגְּיָ Exod. 28. 39, une tiare de fin lin; רְּשָּׁיִגְיִי בּיִּבְיּתָ Ez. 21. 31, ôter la tiare (au grand prêtre), ou: ôter le diadème (au roi), inf. pour רְשָׁיִּגְּיִ j'ôterai.

עָּצָי m. (rac. יָצֶדּ). Couche, lit : מֵי־קְצֵּר וַשְּּצֶּר וַשְּּצֶּר וַשְּּצֶּר וַשְּּצֶּר Is. 28. 20, car le lit est (trop) court.

אָנְיִי m. (rac. אָבֶּי). Pas, marche: Ps. 37. 23, les pas de l'homme (sont conduits) par Dieu; בְּיִבְּיִרְיָּבְּיִר Dan. 11. 43, (les Libyens et les Ethiopiens) suivront ses pas, seront dans sa suite.

קּנֶעירָה adj. f. (rac. בָּדֶע Très petite: מָלֶּעִירָה Dan. 8. 9, une corne très petite.

תְּצְּעֵּר m. (rac. מְצָּעֵר Petitesse, exiguité: קְּצָּעָר paratra comme un rien; Job 8. 7, ton commencement, ton premier état, sera très petit, paratra comme un rien; Gen. 19. 20, et cette ville est d'une petite étendue (elle est petite); du nombre : בְּצָּעֵר אָנֶעָר II Chr. 24.24, avec un petit nombre d'hommes; du temps: בַּצְּעָר בַּצְּעָר וֹצָּעָר אַ וֹצָעָר Ps. 42. 7, de la petite montagne, Sinaï; selon d'autres: n. pr. du mont Misar.

תְּצְּיִם m. (rac. רְּהָבְּי). Lieu élevé d'où l'on voitau loin, donjon: בֵּל־מָבְּים Is. 21. 8, je me tiens en haut du donjon, j'y fais sentinelle; רְּבָּבְּים II Chr. 20. 24, sur un lieu élevé d'où on découvre le désert.

ገንሄን n. pr. de plusieurs villes:

1º Masepha, appartenant à la tribu de
Juda, Jos. 15. 38. — 2º Ville dans
Moab, I Sam. 22. 3. — 3º Ville appartenant à Benjamin, Jos. 18, 26. —

4º Masepha dans Galaad, Jug. 11. 29.

— 5º La vallée Masepha, Jos. 11. 8.

חַצְּפָּת n. pr. 1º d'une ville dans Ga-

laad, Jug. 10. 17, aussi pa raxo 11. 29 (v. l'explication des deux noms, Gen. 31. 50, 51). — 2° D'une ville appartenant à la tribu de Benjamin, Jug. 21. 1, I Rois 15. 22.

בּעָבְּיִי m. pl. (rac. בְּעָבְּי). Endroits cachés ou choses cachées, trésors: יְבָעָּי מַאָּנְיִי Obad. 6, ses endroits les plus cachés, où ses trésors ont été fouillés, ou : découverts.

רְצְּׁטְּלֵּן: (אָבָּדוֹ Sucer, savourer (v. אָבָּדְיּ): לְּמַלֵּן אַ Is. 66. 11, afin que vous suciez, savouriez.

תּצְרֵים n. pr. L'Égypte (la forme duel de la haute et de la basse Égypte), aussi אָרָיִם Gen. 45. 20. — Des habitants: אָרָים קּצְרֵים Gen. 45. 2, les Égyptiens l'entendirent; le verbe quelquefois au sing.: יאַרָים בּצְרֵים Exod. 14. 25, et les Égyptiens dirent; שִּרִים בְּצִרִים בּצְרִים בּאַרִים בּצַרִים בּאַרָּים 12. 14. 15. בּצִרִים 12. 12; fém. בּאַרָּים 16. 1; plur.: בְּצִרִים 12. 12; fém. בּאַרָּים בּאַרִים 1. 19. — La souche: Mizraim, fils de Cham, Gen. 10. 6.

קרֵאָם m. (rac. אָרֶאָ). Vaisseau qui sert à faire fondre : אָרֶאָב אָרָסְ Prov. 17. 3, le creuset pour (éprouver) l'argent.

PP m. (rac. ppp). Corruption, pourriture: ייָרָת pp שֵׁשֵׁשׁ מַתְּהָת ls. 3. 24, et à la place du parfum sera (l'odeur) de la pourriture; ייִרְהָיִה pup שִּׁלְיִלְשׁ 5. 24, leur racine sera comme la pourriture, sera pourrie.

קקרה (rac. קפָר). Instrument qui perce, troue, marteau pointu, puis en gener. marteau: אַבָּרָאָר Is. 44. 12, au moyen des marteaux, il forme

(l'idole); תְּשְּרָתוּ I Rois 6. 7, et les marteaux pointus (pour travailler la pierre) et la cognée.

לְּכֶּלְתְּ f. (v. מַשְּׁבָח). 1° Marteau: מָשְּׁבָּח נַּיִּאָבָּח Jug. 4. 21, elle prit un marteau. — 2° Le creux: יְצֵּלְ־מַשְּׂבֶח בּוֹר Is. 51. 1, (jetez vos regards) sur le creux du puits, la carrière profonde.

חקבה. pr. Makkeda, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 41.

קַלְנְשׁ m. (rac. מַרֵשׁ, avec suff. מִקְנָשׁ une fois מְקְרָשׁוּ). 1º La chose sacrée, consacrée; אַד מְקַלְּינוֹי מְשֵׁי Nomb. 18. 29, (la part) qui en est consacrée à Dieu. - 2º Lieu saint, sanctuaire: בקקש לי בקקש לי בקקש לי בקקש לי בקקש לי בקקש בי בקקש un sanctuaire , le tabernacle ; דָּבָּשׁ אַיד קקדש די I Chr. 22. 19, et bâtissez le sanctuaire de Dieu, le temple; aussi ימקום מקושי Is. 60. 43, le lieu de mon sanctuaire, et מְכוֹךְ מִקְנָשׁוֹ Dan. 8. 11, le lieu de son sanctuaire; plur.: בְּקַרָשֵׁיי ביח בי Jér. 51. 51, et מְקַרְּשֶׁר־אֵל Ps. 73. 17, les sanctuaires, les lieux, les portiques du temple; mais אָסְקַדְּשֵׁר יִשִּׂרָאֵל Amos 7: 9, les sanctuaires d'Israel, les lieux prétendus saints, où ils adoraient des idoles .- 3º Lieu inviolable, asile: ואַרִיי לַרָּוֹם לַמְקַדָּישׁ מְעָם Ez. 11. 16, je scrai pour eux un petit sanctuaire, un asile, une protection; שַּׁמְקְנֵישׁ Is. 8. 14, il deviendra un asile (pour les uns); selon d'autres : une préparation (aux chatiments), v. קרש Pi.

בְּחַלֹּהְ מְקַרְשֵׁי m. Lieu saint : מְקַרְשֵׁי m. Ez. 7. 24, et leurs sanctuaires seront profanés.

אביקה (rac. קתה א. pl. (rac. קתה). Assemblée: בְּקְתֵּוּלִים אָבְּרָהְ יִדְּיִ Ps. 26. 12, je bénirai Dieu dans les assemblées, en chœur.

בְּבֶּקְהֵלוֹת m. pl. Meme signif.: בְּבֶּקְהֵלוֹת Ps. 68. 27, benissez Dieu en chœur.

מְקְהֵלֹית n. pr. d'endroit, Makheloth, station dans le désert, Nomb. 35. 25.

מַלְנֵא (v. מִקְנֵא 2°).

ים מקנה. (rac. mg, const. מְקנה).

1° Espoir, ressource : ואין פוקות I Chr. 29. 15, et sans ressource (et c'est irrésistible); יָשׁרִמְּקְנָהוֹ לְּיִשְׁרָאֵל כַּלּרוֹאַת Esdr. 10. 3, il y a (ou : y a-t-il) encore espoir pour Israel, concernant ce sujet (espoir d'y remédier); פַּקְיֵה יִשְּׁרָצֵּל Jér. 14. 8, espoir d'Israel, Dieu. - 2º Assemblage, amas, reunion, troupe: מַּלְמֵקְתוּ Gen. 1. 10, et l'assemblage des eaux, les eaux rassemblées; מַל־מָקוָה Exod. 7. 19, tous leurs réservoirs d'eau, ou leurs lacs; זְּמֶקְנָה סֹחֲרָדּ ו הַפְּלָהָ יִקְרוּוּ מְקְנֵת בְּּמְרִיר I Rois 10. 28, et une réunion, troupe, de marchands du roi, achetaient (des chevaux) par troupes, pour un certain prix; ou: les marchands réunis achetaient (le droit d'exportation), פקנה pour tout ensemble, ils payaient une somme fixe au roi pour tous les chevaux qu'ils exportaient; d'autres traduisent par fil de lin (v. מְּחָבֶּית): les marchands achetaient du fil de lin, ou : les étoffes de fil de lin de l'Egypte en payant un certain prix, droit. Dans la phrase analogue, II Chr. 1. 16, on lit : אַקרָאַ et פָּקרָאַ, R pour h.

קוֹתְי (rac. אָבֶּי,). Endroit où les eaux affluent: בְּשִּׁי, הַיִּשְׁי Is. 22. 11, vous avez fait aussi un réservoir d'eau, ou un fossé.

סְקוֹם des deux genres (const. מְּקוֹם, plur. minipa, rac. mp). Lieu, endroit,. place: אַל־מַקוֹם אָחָר Gen. 1. 9, (que les caux se rassemblent) en un scul lieu; אַם־פַקוֹם לַלּוּן 24. 25, (il y a) aussi de la place pour y passer la nuit (coucher); מַרוֹצוֹרָא חַשְּקוֹם חַנֵּח 28. 17, que ce lieu est terrible; פָרַיד-לָךָּ אַל־מְּקוֹמֶךָּ Nomb. 24. 11, retourne vite vers ton endroit, chez toi; וְנַם־גֹּלָת צָּחָת לִמְקוֹשֶׁך י II Sam. 15. 19, et tu t'es exilé ici (retourne) à ton endroit, vers ta demeure; ישלדיור מקום לובקחי Job 16. 18, et que ma plainte ne soit pas arrêtée par l'espace, qu'elle monte droit au ciel. -Suivi du pronom relatif, il a souvent la forme construite : בַּּיְקִים אָשֶׁר יִשְׁחָט Lev. 4. 33, au lieu où l'on tue (les holocaustes); זרא איניר העלר איזין Jér. 22. 12, au lieu dans lequel ils l'ont exilé, au lieu de son exil; של Job 18. 21, (sous-entendu אָשֶׁר) la demeure (de l'homme, de celui) qui n'a pas connu Dieu; מְקוֹם שֵׁיִשוֹל חָבֶץ Eccl. 11. 3, là où l'arbre tombe. - 2º Endroit, ville : ילארתשא לשקום Gen. 18. 24, ne pardonneras-tu pas à la ville? pipp מקום 12. 6, l'endroit de Sichem; "מקום celui qui remplit l'espace, qui est partout, qui a fait l'espace : Dieu ; מַּמְקִים ana Esth. 4. 14, (la délivrance arrivera aux Juiss) d'un autre endroit, par un autre moyen; selon plusieurs commentateurs : de Dieu. (Il est à remarquer qu'on a évité le vrai nom de Dieu dans tout le livre d'Esther.)

קקור (rac. ישף). Source: מְּקוֹר וּרְיִים Ps. 36. 10, la source de la vie; מְּיִים Eév. 20. 18, la source de son sang (son flux menstruel ou ses parties honteuses); מְּבְיּיִם Ps. 68. 27, (ceux qui sont sortis) de la source d'Israel (la postérité d'Israel).

תְּכְּיִם m. (rac. הַבְּיַלָּ). Action de prendre, d'accepter: אַנְים II Chr. 19. 7, on ne le gagne pas par des présents, littér. (ni) acceptation de présents.

חוֹתְּבֶּיִים הָּיִּר (rac. קּלָּקְתוּ). Choses a vendre, marchandises: תַּבְּיִיִּים הָּיִּר אַנְיִים הַּיִּרְאַר אָיִר אַנְיִּיִּר הַּיִּיִּר הַיִּיִּר הַּיִּיִּר הַּיִּיִּר הַּיִּיִּר הַּיִּיִּר הַיִּיִּר הַיִּיִּר הַּיִּיִּר הַּיִּיִּר הַּיִּיִּר הַיִּיִּר הַיִּיִּיר הַיִּיִּר הַיִּיִּים הַיִּיר הַיִּיִּים הַיִּיִּים הַּיִּיר הַיִּיר הַיִּיִּים הַּיִּים הַיְּיִּים הַיִּיִּים הַיְּיִּים הַּיְּיִים הַּיְּיִים הַּיְּיִים הַיְּיִים הַּיְּיִים הַיְּיִים הַיְּיִים הַּיְּיִים הַּיְּיִים הְּיִּים הְּיִּים הַיְּיִים הְּיִּים הְיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִים הְּיִּים הְּיִים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִים הְּיִים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִים הְּיִּים הְּיִים הְּיִּים הְּיִים הְּייִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִּים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִּים הְּיִים הְּיִּים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִּים הְּיִים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִים הְּיּים הְּיוּים הְיוֹים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיּים הְּיוּים הְּייִים הְּייִים הְּייִים הְּייִים הְּייִים הְּיִּים הְּיוּים הְּיים הְּיוּים הְּיים הְּיים הְּיים הְּיים הְּייִים הְּיים הְּיים הְּיים הְּיים הְּיים הְּיים הְּיים הְּיוּים הְּיים הְּיים הְּיים הְּיוּים הְּיבְּים הְּיוּים הְּיוּים הְּיים הְּיים הְּיוּים הְּיוּים הְּיים הְּיים הְּיים הְּיים הְּיים הְּיים הְיוּים הְּיים הְייִּים הְּיבְּים הְיים הְייִים הְּיים הְייִים הְּיים הְייִּיים הְייִים הְּיים

קְּמֶר m. (rac. מְמֵר). Action d'encenser, encensement: בְּזְבֵּרְ מְּעָרָר Exod. 30. 1, un autel pour l'encensement, pour y brûler l'encens.

קְּמֶרָת (rac. קְמֶר,). Encensoir : נְאֵישׁ מִקְמֵרְתוֹ בְּיָדְוֹ Ez. 8. 11, et chacun (avait) son encensoir à la main.

עַקְלּוֹח. (m. const. מַקְלּוֹח, pl. מָקְלּוֹח.). Branche, bâton: מַקְלּ לְבְּנָח Gen. 30. 37, des branches de peuplier blanc; מָּי מְלֵּי בְּשִּקְלּוֹח I Sam. 17. 43, pour que tu viennes à moi avec des bâtons; Ez. 39. 9, et les piques ou les massues.

תקלות n. pr. m. 1° 1 Chr. 27. 4.—

לְּכֶּלְ m. (rac. מְלֵכֵּם). Refuge, asile: מְלָכֵּם M. (rac. מָלָבָם). Refuge, asile: villes) soient pour vous (vous servent de) refuge, d'asile; מְרֵי מְלָכִּם חָרֹצֵּח 21. מַרָּדְי מְלָכִם Nomb. 35. 13, יַבְּי מְלָכִם חָבּקְלָם Nomb. 35. 13, יַבְּי מִקְלָם חָבּקְלָם מָר ne ville — des villes d'asile, pour ceux qui ont tué quelqu'un par imprudence.

קקלעח (rac. קלב). Sculpture, ouvrage taillé, sculpté: פְּקְלְּעֹח מְּדוֹבִים Rois 6. 32, des figures de chérubins sculptées; תְנַם־עֵּל־פִּית מִּקְלְעֹח 7. 31, il y avait des sculptures jusque sur le bord, ou jusque dans les angles.

ים מקנה m. (rac. rap, const. מְקנה, avec sulf. מָקנֵיכָם, מָקנִיהְ et מָקנִיה, מָקנִיר et מָקנִי, sans que le marque le pluriel). 1º La possesion, spécial. en bétail, ניְיִדִּיר־לוֹ מְקְמַח־צֹאֹן וּמְקְנֵח בֶּקֶר : troupeau Gen. 26. 14, il avait des troupeaux de brebis et des troupeaux de bœufs; אל-יוֹסָת אַל-יוֹסָת 47. 17, ils amenèrent leurs troupeaux à Joseph; אַנְשֵׁר מְּקְמֵּה 46. 32, des hommes qui s'occupent à nourrir, à élever, des troupeaux; מְקוֹם מְקוֹם Nomb 32. 1, et אַרֶץ מְקְמָה 32. 4, une terre propre à nourrir le bétail, de bons paturages. -2º Achat : הקשה הספס Gen. 49. 32, l'achat du champ (le champ avait été acheté).

קביהה (possession de Dieu) n. pr. m. I Chr. 15, 21.

בּסְבְּטְ m. (rac. בּסְבָּי). Divination : בְּלָתְם Ez. 12. 24, ni divination

trompeuse; מָנֶב בָּנֶב 13, 7, et une divination fausse.

가구의 n. pr. d'une ville, Makaz, I Rois 4. 9.

(ע. a מקצה).

עקצוע m. (rac. אַבָּדְ, pl. מְקְצוֹתְ, une fois const. מְקְצוֹתָ Ez. 46. 21). Coin, angle: בְּסִקְצֵּעָ הָיְהָצֵּע Ez. 46. 21, au coin du parvis; לְטְנֵי הַבְּקְצִעֹּח יִרְיּה Exod. 26. 24, ils seront aux deux angles.

אָעְעָעה f. pl. Angles : לָּמְבְצָעה הַבְּּשָׁהָּ Exod. 26. 23, 36. 28, aux angles du tabernacle.

מַקצְעוֹת f. pl. Nom d'un outil tranchant, ou servant à aplanir : אַבְּטֵּהוּ הַבְּעָּהְיִנְּ Is. 44. 43, il forme l'image avec le rabot, ou : avec le couteau, ou l'équerre, ou la plane.

קקנה Une partie, quelques (v. רְּצָּבְי).

לְּכְּקְ Kal inusité, v. מוג, אוֹם פּּּ בְּיַבְּים, Niph. Languir, fondre, s'évanouir, pourrir: יְםְיבָּרָ וּבְּיבָּא וְנְשִׁמְיּם Is. 34. 4, (toute l'armée du ciel) toutes les étoiles fondront, s'évanouiront; יְבָיבָּא וַדְּבָּא נַבְּיבָּא נַבְּיבָּא נַבְּיבָּא בַּבְּיבָּא נַבְּיבָּא בַּבְּיבָא בַבְּיבָא בַּבְּיבָא בַּבְּיבָא בַּבְּיבָּא בַּבְּיבָא בַּבְּיבָּא בַּבְּיבָא בַּבְּיבָּא בַּבְּיבָא בַּבְּיבָא בַּבְּיבָא בַּבְּיבָא בַּבְּבָּא בַּבְּיבָּא בַּבְּיבָּא בַּבְּיבָא בַּבְּיבָּא בַּבְּיבָּא בַּבְּיבָּא בַּבְיבָּא בַּבְּיבָּא בַּבְיבָּיבָּא בַּבְּיבָּא בַּבְיבָּיבָּא בַּבְיבָּיבָּא בַּבְיבָּיבָּא בַּבְּיבָּא בַּבְיבָּיבָיה בַּבְיבָּיבָּא בַבְּיבָּא בַּבְיבָּיבָּא בַּבְיבָּיבָ בַּבְיבָּיבָ בַּבְיבָּיבָ בַּבְיבָּיבָ בַּיבְיבָּיבָ בַּבְיבָּיבָ בַּבְיבָּיבָ בַּבְיבָּיבָ בַּבְיבָיבָ בַּבְיבָּיבָ בַּבְיבָּיבָ בַּבְיבָּיבָ בַּבְיבָּיבָ בַּבְיבָּיבָ בַּבְיבָּיבָ בַּבְיבָּיבָ בַּבְיבָּבְיבָּב בַּבְיבָּבְיבָּיבָ בַּבְיבָּב בַּיבָּבָּיבָ בַּבְיבָּב בַּבְיבָּבָיב בַיבָּבָיב בַּבְיבָב בַּבְיבָב בַּבְיבָב בַּבְיבָּב בַּבְיבָב בַּבְיבָּב בּבָּיבָב בַּבְיבָּב בַּבְיבָּב בַּבְיבָּב בַּבְיבָב בַּבְיבָב בַּבְיבָּב בְיבִיבָּיב בְבִיבָּב בַּבְיבָב בַּבְיבָּב בְיבָּב בּבְיבָּב בַּבְיבָּב בְיבָּב בְּבָּב בְּבָּב בְבִּבְיבָּב בְיבָּב בְּבַיבָּב בַּבְיבָּב בּבְיבָּב בּבְיבָּב בּבְיבָּב בּבּבּיב בּבּב בּבּבּב בבּבּב בבּבּב בבּבּב בבּבּב בבּבּב בבּבּב בבּבּב בבּב בבּבּב בבּב בבּב בבּב בבּב בבּבּב בבּב בבּב בבּב בבבּב בבב בבּב בבּב בבּב בבּב בבּב בבּב בבּב בבּב בבב בבּב בבּב בבּב בבּב

Hiph.: זְּטְבֶּי Par Zach. 14. 12, il fera tomber la chair, le corps (de chacun), par pièces, ou, intrans.: le corps tombera, etc.

ils entendirent, comprirent, la lecture (ce qu'on lisait); "הְּנְשָׁה Rituel, la lecture, récitation, du livre d'Esther.

קְרָה m. (rac. יקרָה). Hasard, sort : מְקרָה ווּא יְרָה לָּט I Sam. 6.9, (nous saurons que) cela nous est arrivé par hasard; יְיָקר מְּקרָה Ruth 2.3, il lui arriva par hasard, le hasard la conduisit; בּיִקר אֶחר יִקרָה אֶחר בְּלָב Eccl. 2.14, que le même sort les atteint tous.

קָרֶה m. (rac. קָּרָה Charpente: מָּרֶה Eccl. 10. 18, la charpente s'affaisse, s'écroule.

קרה (rac. קרה). Fraicheur: מְתָרָה קרָם Jug. 3. 24, dans la chambre fraiche, la chambre d'été.

תְּקְשֶׁה (rac. מְּבֶּהְ). Frisure, arrangement des cheveux : מְּבְּהָה מְּבֶּהְה וּאַבְּה וּאַבּ וּאַב וּאַבּ וּאַב וּאַבּ וּאַב וּאָב וּאַב וּאָב וּאַב וּאַב וּאַב וּאָב וּאַב וּאַב וּאָב וּאָב וּאַב וּאָב וּאָב וּאַב וּאָב וּאָב וּאַב וּאָב וּאַב וּאַב וּאַב וּאַב וּאָב וּאַב וּאָב וּאַב וּאַב וּאַב וּאָב וּאַב וּאָב וּאָב

וֹתְקְשָׁה f. (rac. אַקּשָׁה). Travail fait d'une pièce, ou battu au marteau: בְּבְּשִׁה אַבְּעָה אַבּעָה אַבּעָה אַבּעָה אַבּעָה אַבּעָה אַבּעָה עני: d'or massif, dur; selon d'autres: tournés, faits au tour, ou: arrondis, égalisés (v. אַבְּעָּבְּיִם); des trompettes d'argent massif ou d'argent battu au marteau, ou des trompettes bien arrondies, Nomb. 10. 2; de même, au sujet du chandelier, Exod. 25. 31, et d'une colonne, Jér. 10. 5.

II מְקְשָׁה f. (ע. מְשִׁאִים). Champ de concombres: בְּמְלְשָׁה Is. 1. 8, comme une cabane de gardien dans un champ de concombres.

קר m. (rac. קרה). Goutte d'eau : קרלי Is. 40. 15, comme une goutte d'eau (qui tombe) d'un seau.

מָרָה מִּרָ, adj. (rac. מֶרֶה בָּר, Amer, triste, indigné, furieux, funeste, fatal: printed prov. מָרָה בַּלְּמָרוֹם וּשִׁ וּשׁ בַּר לְמָחוֹם וּשׁ וּשׁ בַּר לְמָחוֹם בַּר לְמָחוֹם בַּר לְמָחוֹם בַּר לְמָחוֹם בַּר לְמָחוֹם וּשׁ בַּר לִמְחוֹם בּר (la fin en est) amère comme l'absinthe; בַּבּלְהְ בַּר Ez. 3. 14, je in'en allai tout triste; מָלֶה בָּל-חָעָם I Sam.

30. 6, l'ame de tout le peuple était remplie d'amertume, d'indignation, ou י ווידא ברח נפש ; (פרר 1. 10, elle avait l'ame, le cœur, triste; min negra rrope Gen. 27. 34, des cris hauts et furieux; אַסְפַּר פַר 27. 31, (avec) des plaintes, des lamentations amères; שניים מריי בשלי Jug. 18. 25, des hommes irrités, emportés de colère, de rage; Ps. 64. 4. des paroles amères. méchantes; פרוכ נפר Jér. 2. 19, qu'il est mal et funeste, fatal. — Employé comme subst. : מַּמָּד נְמָשֵׁר Job 7. 11, dans l'amertume de mon âme ; مرا برجورة I Sam. 15. 32, l'amertume de la mort; בריקה בריקה Lament. 1. 4, et elle est dans l'amertume, dans la tristesse, ou verbe (v. בַּרָר, adverbialem.: בָּרַ יָבְּעָּדִק); Is. 33. 7, ils pleureront amèrement; וויבקה מווד Ez. 27. 30, ils crieront amèrement, lamentablement.

שני et אוט devant makk. אין, m. (rac. אין). Myrrhe: בְּשָׁבְּן תַּבּוֹי Esth. 2. 12, avec de l'huile de myrrhe (servant à la toilette des femmes); מור Cant. 5. 5, et אין ביי Exod. 30. 23, de la myrrhe qui coule librement, d'ellemème (la meitleure), ou שלי dont l'odeur se répand au loin.

אָרָם Hiph. Élever ou s'élever : בְּבֶּיִם מְבִּיִּים פוֹפּ Job 39. 18, au moment où elle (l'autruche) élève ses ailes, ou : s'élève, prend son élan dans les airs.

קראן: (pour מָר, v. מֶרָה, ddj.): קראן: מָרָא Ruth 1. 20, appelez-moi l'amère, l'affligée.

אַרַטְ chald. m. Mattre, seigneur: בְּלְבִי, Dan. 2. 47, et le Seigneur des rois, Dieu; בְּלָבִי, 4. 21, mon seigneur le roi.

קרוֹדְ et קרוֹדְ n. pr. Merodach, une divinité adorée des Babyloniens (Mars?), Jér 50. 2 (ע. אָיִיל מְרוֹצִיןְ).

קראָרָךְ בּלְאָרָן Merodach (Mars? est Dieu et maltre), n. pr. Merodach Baladan, fils de Baladan, roi de Babylone, Is. 39. 1.

מַרְאָּה m. (rac. הָּצֶּק, const. מָרְאָּה,

avec suff. קבישה, שיבים, יבורה; pl. const. ימראים, מראים, פראים; le subst. au sing. on an plur.). 1º Aspect, vue, visage : ראיז מראים Gen. 41. 2, belles d'aspect, fort belies; יפַרְאֵינְק רַכ 41. 21, et leur aspect était laid, elles paraissaient laides; מַרָאָיהָ Cant. 2. 14, et ton visage est agréable ; עיני השבין אויצה עיני השבין Lev. 13. 12, autant qu'il peut en paraître aux yeux du prêtre, exact. selon toute la vue des yeux du prêtre ; דאָרָאָדּי קיים Deut. 28. 34, par l'aspect qui sera devant tes yeux, par les choses terribles que tu verras. - 2º Apparition, vision: בשראה העודל חווה Exod. 3.3, cette grande apparition, merveille ; הַּבְּרָהָי בַּאָרָהָי בַּאָרָהָי Ez. 11. 24, la vision que j'ai eue; souvent après les adj.: ממר ביר Gen. 12. 11, name rate 24. 16, d'une belle figure ; נְחְמֶד לְמַרְאֵח 2. 9, agréable à la vue; בַּמַרְאַה אַדָּם Dan. 10. 18, une apparition comme une figure humaine.

לבירָאשׁ: רְצָּהְיּ Dan. 10. 7, ils ne virent pas la vision; תְּלֵילָהוּ Gen. 46. 2, dans des visions nocturnes; בּעְרָאָהוּ הַעַּרְאָהוּ Ez. 8. 3, dans des visions de Dieu (que Dieu me fit voir). — 2° Miroir: רְאָבְּהְיִבְּיִהְ Exod. 38. 8, avec les miroirs des femmes qui se tenaient, s'assemblaient (à la porte du tabernacle).

בּיבְיּאָה f. Jabot d'un oiseau: דּיבְּיִיּאָה Lév. 1. 16, il ôtera (de l'hostie) le jabot et les plumes (qui sont sur la peau et autour du jabot), ou : le jabot et la nourriture qu'il contient (v. רְּאָה); selon les uns, la racine est אַיָּשָׁ être rempli, gras (v. בּיִרָּאָה); selon les autres, רָאָה souiller, salir (v. רַאָּה, Hoph. רַבְּיִה,

קראשָׁה et פֶּרְשָׁה n. pr. Maresah, ville fortifiée, appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 44, II Chr. 11. 8.

קריב ליב היאט היאט ה. (rac. אריב אינין היאט היאט ה. (rac. אריב אינין היאט היאט ה. Ge qui est près, ou dessous la tête, chevet: הְּיַשְּׁשׁׁ מְרָאָשׁׁהַיּן Gen. 28 11, il fit (de la pierre) son chevet, il la mit sous sa tête; הְיִשׁאַרַק בְּאָשׁׁרָן I Sam. 26. 7, (sa lance fichée) en terre était

a son chevet; מְרְאֵשׁהְי יְאָשׁרְ 26. 12, [מְרְיִּשְׁרָּסְיּ comme מְרֵיִשְׁתְּיִם] (David prit la lance et la cruche) du chevet de Saul (qui étaient à son chevet).

קר יְדֵר f. (de שֹּאֹר tête): כֵּד יְדֵר Jér. 13. 18, parce que (la couronne de votre gloire) est tombée de votre tête; selon d'autres: parce que l'ornement de votre tête, votre diadème (et la couronne de votre gloire) sont tombés.

(accroissement) n. pr. Merab, fille ainée de Saul, I Sam. 14. 49.

קרברים m. pl. (rac. רֶבֶּד). Gouverture, tapis: מְרְבַּרִים Prov. 7. 16, j'ai orné mon lit de tapis, de couvertures riches (v. 31. 22).

לְרְבָּה (rac. רְבָּה). Étendue, ce qui est étendu, vaste: בְּרְבָּה לְּחָכִיל Ez. 23. 32, (cette coupe) est vaste à pouvoir contenir, elle contient heaucoup (v. une autre explication à של Hiph.).

לפר מין (rac. רְבֶּהְי). Augmentation, étendue, quantité: מְבְּהָהַ הַּשְּׁשְׁר. Is. 9. 6, pour que son empire augmente, s'étende, ou : (îl n'y aura point de fin) à l'ètendue, à la grandeur, de son empire; בַּבְּלֵל מַרְבָּה Is. 33. 23, (on partagera) les dépouilles et le butin (pris) en quantité.

וו רְבָּיִם (יְבָּיִח הַּבְּיִם הַ וֹנְבְּיִם וּלְבִּיח הַבְּיִם וּלְבִּיח הַבְּיִם וּלְבִּיח הַבְּיִם וּלְבִּיח וּלְבְּיִם וּלֹבְיח וּלֹבְים וּלְבִּיח וּלְבְּיִם וּלְבִיח וּלְבִּים וּלֹבְים וּלֹבְים וּלֹבְים וּלֹבְים וּלֹבְים וּלֹבְים וּלִבְים וּלְבִּים וּלְבִּים וּלְבִּים וּלְבִּים וּלְבִים וּלִים וּלִים וּלִים וּלִים וּלִים וּלִים וּלִים וּלִים וּלִים וּלְים וּלִים וּילִים וּילִים וּילִים וּילִים וּלִים וּלִים וּלִים וּלִים וּילִים וּילִים וּלִים וּלִים וּלִים וּלִים וּלִים וּלְים וּלִים וּלִים וּלִים וּלִים וּלְים וּלִים וּלִים וּלִים וּלְים וּלִים וּלִים וּילִים וּלִים וּלְים וּילִים וּילִים וּים וּלְים וּלְים וּילִים וּילִים וּילִים וּילִים וּילִים וּילִים ו

רְבֶץ m. (rac. יְבֶץ). Endroit où les bêtes couchent, se retirent : מְרַבֵּץ בַּקְרָהָוּ Soph. 2. 45, une retraite de bêtes sauvages; const. לְּמֶרְבֵּלְ־צִוֹּלְ Ez. 25. 5, en une retraite des brebis.

Pבְּקְלֵים m. (rac. רְבֶּק). Endroit où l'on engraisse les bestiaux, engrais: רְעַּלְלִים Amos 6. 4, et des veaux qu'on avait mis à l'engrais; בֵּלְ־בַּרְבֵּק I Sam. 28. 24, un veau à l'engrais, un veau gras.

תְּרְנוֹעֵ m. (rac. מֶרְנוֹעֵ). Repos, paix : שַׁרְנוֹעַ לְנִמְשְׁכֶּם Jér. 6. 16, et trouvez le repos (la paix) de vos âmes.

רְבְּלְלוֹת f pl. (rac. בְּלֶּלְוֹת). L'endroit près des pieds, ou ce qui est aux pieds, près des pieds (ע. מְרַבְּשׁתֵּי, les pieds: מְרַבְּלֹתִית מֵרְבְּלֹתִית מִרְבְּלֹתִית מֵרְבְּלֹתִית מַרְבְּלֹתִית Dan. 10. 6, et ses bras et ses pieds.

ים בינליותי. pl. Les diamants, Aboth.

לְרָבֶּטְה. (rac. בְּבֶּטְה.). Tas de pierres: Prov. 26. 8, comme un bouquet de pierreries sur un tas, monceau, de pierres; selon d'autres, בַּבְּבָּיִם l'instrument avec lequel on lance les pierres: comme un bouquet de pierres dans une fronde, lancé avec la fronde; selon d'autres, pourpre (v. בַּבְּיִבָּיִם): comme si l'on enveloppait une pierre (commune) dans un drap de pourpre, un drap fin.

קנש f. (rac. רֶבֶשֶׁ). Repos : רְּצִיּקְיּם, Is. 28. 12, et ceci est le repos, on : le lieu du repos.

לְּמִירִים (fut. יִמְירִי, מִּמְירִים פָּנְּשְׁרְיִם פְּּמְירִים (fut. יִמְירֹי, מִּמְירִים פָּּמְירִים פְּּמְירִים פַּרִים (קַּמִּרִים פָּּמִים פַּרִים (פַּרִים בַּיִּבְּיבְּים בַּיִּרִים בַּרִים (פַּרִים פַּרִים פַּרִים בַּרִים פַּרִים (פַּרִים וּצִּיבְים וּצִּים בַּרִים פַּרָים (פַּרִים וּצִּים בַּרִים פַּרָים (פַרִים (פַּרִים פַּרַים פַּרִים (פון פּרַים פּרַים פַּרַים פַּרַים פַּרַים (פון פון פּרַים פּרַים פּרַים (פון פון פּרַים פּרַים פּרַים פּרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַּרָב פַרַב פַּרַב פַּרָב פַּרָב פַּרָב פַּרָב פַּרָב פַּרַב פַּרָב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַּרָב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַּרַב פַרַב פַרַב פַרַב פַּרַב פַּרַב פַרַב פּרָב פַרַב פַרַב פּרָב פּרָב פַרַב פּרָב פַרַב פַרַב פּרַב פַרַב פּרַב פַרַב פּרַב פַרַב פּרַב פּבָּב פּרָב פּרַב פּרָב פּרָב פּרָב פּרָב פּרָב פּרַב פּרַב פּרַב פּרַב פּרַב פּרַב פּרָב פּרַב פּ

קמרוד Jos. 22. 19, et ne nous abandonnez pas, ne vous divisez pas d'avec nous; מַּמְרְרֵי־אוֹר Job 24. 13, de ceux qui sont rebelles à la lumière (des ennemis de la lumière), ou : qui sont rebelles à Dieu.

קרף m. Défection, désobéissance: אַם־בְּשֶׁרֶר וְאִם־בְּשֵׁלֵל Jos. 22. 22, si (nous l'avons fait) par défection, désobéissance, ou : si par infidélité.

קרֶר n. pr. m. I Chr. 4. 17.

קרָים chald. adj. f. Rebelle : פְּרָרָא פְּרָרָא Esdr. 4. 15, et emphat.: פֶּרְרָא אָם, 4. 12, une ville rebelle.

לַרְרְּוֹת f. (rac. מַרֵּד Rébellion, désobéissance: בּרְכְּצֵּיִת וַשְּבְּרְבּאת I Sam. 20. 30, fils d'une (mère) perverse et désobéissante, rebelle; מַּבְּי מִרְדְּאָת Rituel, une flagellation de correction, ou : en punition de la désobéissance, une espèce de châtiment qu'on infligeait pour certaines fautes, transgressions légères de la loi.

לביאדל (A· מֹנְדַנֵּ

קרְרְכֵּי n. pr. Mardochée, fils de Jaïr, oncle et père adoptif d'Esther, Esth. 2. 5.

קרְהָּ חִ. (rac. קרָה). Persecution, poursuite: קרָה בְּלֵּר חִשֶּׁךְ Is. 14. 6, une persecution, poursuite, sans relache; ou, קרְהָּ part. du Hoph.: (chacune des nations) est persecutée; selon d'autres, sens actif: le roi de Babylone persecutait, etc.

קרה (inf. יוְמְיָר Désobéir, être rebelle, irriter (ע. מֶרֶת), offenser : בַּן סוֹרָה Deut. 21. 18, un fils indocile, obstiné et rebelle; מֹרֶת וֹרָה וֹלְיָה Ps. 78. 8, une race désobéissante et rebelle; avec בוֹר בָּרָה Ps. 5. 11, parce qu'ils se sont révoltés contre toi;

קָּרָה duel. Révolte double, réitérée: קָּרָה לְּבָּיִם Jér. 50. 21, la terre de la révolte réitérée, Babylone (rac. קּבָּרָה).

קרה (amer, de מָרֶבּי) n. pr. d'un endroit, Marah, nommé ainsi d'après une source qui s'y trouve, et dont les eaux sont amères, Exod. 15. 23.

קָּרָה (rac. קְּרָה). Amertume, chagrin: לָב רֹרַצֵּ בְּרָח נַשְּׁשׁוּ Prov. 14.10, le cœur connatt l'amertume de son âme (ses propres chagrins).

לתה (ימרת הקד). Irritation, offense; const.: מַרְּח רְּחָרָן מַרָּח פּתְּרָן, מַרָּח רַּחָּח Gen. 26. 35, elles étaient une irritation, une offense, pour l'esprit; ou, part.: chacune était rebelle à l'esprit (d'Isaac et de Rébecca); selon d'autres, de בַּרָּח un sujet d'amertume, de chagrin (v. הַּבָּח).

קרה של (rac. קרה סיבר ou קרה). Misere: calamité, persécution: יְפֵי פְּנְיָה וּמְרוּדָרָיָה. Lament. 1. 7, (dans) les jours de son malheur, affliction, et de ses calamités, persécutions; פְנִיר וּמְרִבְּיִר מְרִבְּיִר מְרִבְיִר מְרִבְּיִר מְּרִבְּיִר מְּרִבְּיִר מְרִבְּיִר מְּרִבְּיִר מְּרִבְּיִר מְרִבְּיִר מְּרִבְּיִר מְּרִבְּיִיר מְּרִבְּיִיר מְּרִבּיִּיר מְּרִבּיִּים מְרִבּיִּים מְּרִבּיִּים מְרִבּּיִּים מְּרִבְּיִים מְרִבּיִּים מְרִבּיִּים מְּרִבּיִּים מְּרִבּיִּים מְּרִבּיִּים מְּרִבּיִּים מְּרִבּיִּים מְּיִבְּיִים מְּרִבּיִּים מְּיִבְּיִּבְּיִּים מְּרִבּיִּים מְּרִבּיִים מְיִבְּיִּבְּיִים מְּרִבְּיִּים מְּיִבְּיִבְּיִים מְּיִבְּיִּבְּיִים מְּיִיבְּיִים מְּיִּיִּים מְּיִבְּיִים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִים מְּיִּים מְּיִים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִיּיִים מְּיִיּים מְּיִים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִים מְיִּיְיִּים מְּיִּיְיִים מְּי

מרח n. pr. Meroz, ville au nord de la Palestine, Jug. 5. 23.

קרות מרות m. adj. (rac. מְרוֹתְ שְּלֶּבֶּהְ. Ecrase, broyé: בּרוֹת שָּלֶבֶּהְ Lév. 21.20, un homme qui a les testicules broyés, écrasés (selon d'autres : qui a une descente, hernie).

קרום m. (rac. רום). Hauteur, le haut, lieu élevé, celui et ce qui est haut : בְּחַר מְרוֹם יְשְׂרָאֵל Ez. 20. 40, sur la haute montagne d'Israel, Sion; שַּיִּרוֹם Job 39. 18, en haut dans les airs ; שַׁרוֹש קנוֹ Hab. 2. 9, (pour placer) son nid bien haut; אבא מברום 1s. 24. 21, les armées du ciel; et plur.: מַּמְרוֹפִים Job 16. 19, et mon témoin est dans les cieux; de Dieu : יצתח מרום לעלם Ps. 92, 9, tu es le Très-Haut dans l'éternité; ברום שם Is. 24. 4, les grands, les premiers du peuple; מַלְנָהָרֹ פִּלְּפָּסִיךָּ מְלָנָהָוֹ Ps. 10. 5, tes jugements, châtiments, sont dans le haut, c.-à-d. loin de lui, ne l'atteignent pas; מישבר מרום Is. 26. 5, ceux qui demeurent dans l'élévation, dans des endroits inaccessibles; בשרומים ברם Eccl. 10. 6, (la folie est placée) dans l'élévation, dans de grands honneurs (on donne les hautes dignitės aux fous, aux insensės); בי־רֵבִים Ps. 86. 3, car beaucoup לחַמִּים לִי מְרוֹם me font la guerre, & Très-Haut! selon d'autres : dans leur orgueil ; d'autres traduisent: mais beaucoup luttent pour moi, les anges dans le ciel.

סרום n. pr.: מֵרוֹם Jos. 11. 5, les caux de Merom, un lac au pied du Liban, situé dans une région élevée.

לא לַקּלִים: Course (רוץ . m. (rac. לא לַקּלִים: Eccl. 9. 11, la course n'est pas

pour les plus légers (ils ne peuvent, ne doivent, se fier à leur course, ils ne sont pas sûrs d'arriver).

קרוּצָה f. (rac. רדיץ). 1° Course: מרוּצַה II Sam. 18. 27, la course du premier, sa manière de courir. — 2° Oppression, violence: וְבָּלִי חַמְּרוּצָה Jér. 22. 17, (tes yeux sont attentifs) à l'oppression, pour l'exercer, l'exécuter (v. רְצַץ).

קרקים m. pl. (rac. פֶּרֶם). Action de purifier, de lisser: בְּי בְּרִנְּקִים Esth. 2. 12, les jours de leur purification, de leurs onctions (le temps pendant lequel les femmes employaient des onctions et des parfums pour parattre plus belles et plaire au roi).

אוֹרְטְ (sources amères) n. pr. d'une ville: מְּרֵים מְּבְּים Mich. 1. 12, celle (la nation) qui habite Maroth, les habitants de Maroth; selon d'autres : (Jérusalem) qui est plongée dans l'amertume (de מְרֵים), ou : qui persiste dans la désobéissance (de מְרֵים).

תרחם m. (rac. תְּבָּח). Cri de deuil, lamentation, cri de joie, d'allégresse: שַּרִּחִ Jér. 16.5, (dans) une maison de deuil, ou: une maison où l'on pousse des cris de deuil, des lamentations; Amos 6.7, les cris de joie, d'allégresse, de ceux qui sont étendus voluptueusement, cesseront (v. vers. 4); selon d'autres: leur deuil arrivera, approchera (v. אם s'en aller et approcher).

קימְרְדוּ עֵל־: Is. 38. 21, et qu'ils appliquent (les figues) comme cataplasme sur la plaie, le mal (soit des figues qu'on devait amollir, écraser, soit de leur action, consistant à résoudre le mal), v. אַרוֹם.

vaste: לְּרָתְב (rac. בּקב). Espace grand, vaste: אָרָץ (אָרְתְב אָרָץ Hab. 1. 6, qui va vers, qui parcourt, les vastes espaces de la terre; מְבֶּבֶשׁ מַבֶּרֶתְל Osée 4. 16, (autrement Dieu les aurait fait pattre) comme les agneaux dans une vaste:

prairie, ou: (Dieu les fera errer) comme un agueau perdu dans une vaste terre, et qui ne peut plus trouver son troupeau; ניוֹצְרְאָרָ לַפֶּרְתָּר Ps. 10. 20, il m'a fait sortir (il m'a conduit) au large, il m'a délivré; קּנְיִר בַּמֶּרְתָר יָה 118. 5, Dieu m'a exaucé et m'a mis au large (m'a consolé, sauvé).

לְּרָחָקְ m. (rac. pתַּרְ, plur. סְרְחַקּים). Lointain, lieu éloigné: pתָּבְשָּׁיִם sis. 10. 3, (le malheur) qui viendra de loin; pתָּבְּיִים מָּצָּיִרְ מֶּרְחַם 13. 5, (ils viennent) d'un pays lointain; בּבְּיִרְתַּפִים 13. 5, (ils viennent) d'un pays lointain; בּבְּיִרְתַּפִים 2ach. 10. 9, מֶרְתַפִּים 13. 33. 17, et בְּיִרָתַפִּים 8. 9, les pays lointains, les plus reculés.

רבות לבות ליבות f. (rac. לבות). Pot, vase profond (du mouvement que produit la chose qui bout dedans): מְנְהַשְּׁתְּ בּיבְּיתְ בְּרְתְּשֶׁת Lév. 2. 7, une oblation de farine cuite dans un pot, un vase profond.

ליבש 4º Frotter, polir, fourbir: ברוטה — בתה Ez. 21. 14, 33, un glaive poli, tranchant. - 2º Polir la tête, c.-à-d. enlever, arracher, les cheveux; ואָפִרְטָה מְשִׂער רֹאִשִּׁי וּוְקַנְי Esdr. 9. 3, je m'arrachai les cheveux de la tête et les poils de la barbe ; אַמָּדים אַנְשִׁים נַאָּמָּיִים ; Néh. 13. 25, je battis quelques hommes d'entre eux, et leur arrachai les cheveux, ou : je leur fis raser les cheveux; ולְּחָרֵי לְּמִרְטִים Is. 50. 6, (et j'ai abandonné) mes joues à ceux qui m'arrachaient le poil de la barbe; קבל־בַּחַרָּ ברוטח Ez. 29. 18, et chaque épaule est écorchée (à force d'avoir porté des fardeaux).

Niph. Etre dépouillé de ses cheveux, devenir chauve : יַּשְּרֵשׁ רְשָּׁרֵשׁ Lév. 13. 40, et un homme dont les cheveux tombent de la tête.

Pou. part.: מְּלֶּהֶת מְּלֹּהָ I Rois 7.45, d'airain poli, ou très pur; הָיִא לּרָטָּת; Ez. 21. 16, et elle (l'épée) a été polie, fourbie.

לְרֵטְ chald. (v. טְרֵטְ héb.). Arracher: מר בר הרקריטו נפרה Dan. 7. 4, jusqu'à ce que ses ailes fussent arrachées.

קרי־בעל et מְרִי־בַּעל (celui qui lutte contre Baal) n. pr. Meri-baal ou Meribbaal, fils de Jonathan, I Chr. 9. 40.

מְרִיאֵר מְּלָּם adj. (rac. מְרָא Gras, engraissé: מְרִיאֵר בְּשֶׁן מְּלָם Ez. 39. 18, (des bêtes) toutes engraissées à Basan; puis subst.: מונה בּבְּרִיא II Sam. 6. 13, un bœuf et une bête (veau?) mise à l'engrais; וְחֵלֶב מְרִיאִרם bêtes mises à l'engrais, engraissées.

קריבה f. (rac. קריבה). Dispute, querelle: אליפא תודי פוייבהו Gen. 13.8, qu'il n'y ait point de dispute (entre nous); ביקרא שׁם תַּשְּקוֹם מַסָּה וּפְרִיבָּה Exod. 17.7, Moïse appela ce lieu (près d'une source dans le désert de Sin) Tentation, et Meriwah: Querelle (v. vers. 1 à 7); une autre source dans le désert de Sin, près de Kades, s'appelle מַיִּרְיבָה l'eau de la dispute à Kades, Ez. 47. 19.

מריה (résistance) n. pr. m. Néh. 12, 12.

פוריה et מוריה. pr. Moria, une colline dans Jérusalem, sur laquelle Salomon a bati le temple, II Chr. 3. 1 (composé de אין et אין Dieu a vu, choisi, v. Gen. 22. 8, 14, ou de יווי instruire, d'où venait l'instruction au peuple); ארץ ממריי Gen. 22. 2, la terre, la contrée, près de Moria.

ከነገኮ (désobéissance) n. pr. m. 1° I Chr. წ. 32. — 2° 9. 11. — 3° Néb. 12. 15 (12. 3, ກວງນຸ). בְּיִים n. pr. 1° Miriam, prophétesse, sœur de Moïse, Exod. 15. 20. — 2° Miriam, fils d'Ezra ou de Mered (?), I Chr. 4. 17 (v. Kimchi).

קרירות f. (rac. קרירות). Amertume, tristesse: בְּסְרִירוּת Ez. 21. 11, et gémis dans l'amertume, la tristesse (de ton cœur).

(פְּבְּרִירִים (ע. קרִירִים).

וְלֶשֶׁב : Amer (מֶרֵר .cac). Amer מְּרִירִי Dout. 32. 24, et une peste contagieuse, cruelle.

קבה m. (rac. יְבַהְּ). Mollesse, abattement, peur: גְּבָהְ בּלְּכָבְם Lév. 26. 36, exact. je porterai de la mollesse dans leur cœur, je frapperai leur cœur d'épouvante, de peur.

בּיִרְבָּב m. (rac. רָבַב). 1° Voiture, char: מֹרְכְּבוֹ I Rois 5. 6, (quarante mille attelages) de chevaux pour ses voitures ou chars. — 2° La chose sur laquelle on est assis, selle, siège: בְּבָּרִי נְּבְּרֵבְ עָּלִיי Lév. 15. 9, et toute selle sur laquelle îl sera assis; cant. 3. 10, son siège est de pourpre; selon d'autres: les tapis qui couvrent les murailles du palais sont de pourpre.

מְרְבֶּבֶּה , const. מְרְבֶּבָּה , const. מְרְבֶּבָּה , avec suff. מְרְבָּבְּהוֹ , plur. מְרַבְּבּוֹת, const. מְרַבְּבּוֹת , const. מְרַבְּבּוֹת , const. עמְרְבָּבּוֹת . Voiture , char , surtout de guerre : מְבְּבְּבִּת תַּבְּבָּת תַבְּבָּר (Gen. 41. 43, dans le second char (après celui du roi); בּרְבָּר וְחַרְבֹּי וְחַרְבֹּי (בְּרַבִּי וְחַרְבֹּי (בּרַבּית וְחַרְבֹּי (בּרַבּית נְחַרְבֹּי (בּרַבּית נְחַרְבּית נְחַרְבִּית נְחַרְבִּית נְחַרְבּית נְחַרְבּית נְחַרְבּית נְחַרְבִּית נְחַרְבּית נְחַרְבִּית נְחַרְבִּית נְחַרְבּית נְחַרְבִּית נְחַרְבּית נְחַרְבּית נְחַרְבּית נְחַרְבּית נְחַבְּבִּית נְחַרְבּית נְחַרְבּית נְחַרְבּית נְחַרְבּית נְחַרְבּית נְחַרְבּית נְחַרְבִּית נְיִירְבְּית נְיִיתְּיִבְּית נְיִבְּבְּית נְיִבְּבְּית נְיִבְּית נְיִבְּית נְיִיתְּיִבְּית נְיִירְבָּית נְיִבְּית נְיִבְּית נְיִבְּית נְיִבְּית נְיִבְּית נְיִבְּית נְיִבְּית נְיִבְית נְיִבְּית נְיִית נְיִית נְיִבְּית נְיִית נְיִיתְיבְּית נְיִית נְיִית נְיּבְּית נְיִית נְיּית נְיּית נְיּית נְיִית נְיִיבְּית נְיּית נְיּית נְיּית נְיּית נְיִית נְיית נְיּית נְיִית נְיוֹים נְיּית נְיִית נְיִית נְיִית נְיִיבְּית נְיִית נְיּבְּיבְּית נְיּית נְיִית נְיבְּיבְּית נְיִית נְיִית נְיבְּית נְיִית נְיִית נְיבְּית נְיבְיבְּית נְיִית נְיבְּית נְיבְּית נְיּית נְיבְּיבְּית נְיּית נְיבְּית נְיבְּית נְיּית נְיּית נְי

מרכלת f. (rac. בַּלְרָם,). Commerce ou marché: מַרְכּלְתוּהְ Ez. 27. 24, et des bois de cèdre, ou : (lié à ce qui précède : des marchandises dans des caisses) faites de bois de cèdre, étaient, faisaient partie de, ton commerce, ou : étaient apportés à ton marché; selon d'autres : les bois de cèdre, ou : les caisses, étaient de tes marchandises, tu en faisais trafic.

קרְּמָה f. (rac. רָּמָה). Ruse, fraude, supercherie, tromperie: אָּוִידְרָּ בְּּמֶרְמָּה Gen. 27. 35, ton frère est venu avec ruse, supercherie: אַרְיִנּים מֶלְינִים מָלּרְיִנִּים (אַרְּצָּבְּיִּם בְּּרִינִם בְּּרִנְּם אַבְּּרָבְּּיִם בְּּרִנְּם (אַבְּּרָבְּּיִם בְּּרָבָּּבְּּיִם בְּּרָבְּּיִם בְּּרָבְּּיִם מְנִבְּיִם מְלַבְּּיִם מְלַבְּיִם מְלַבְּיִם מְלַבְּיִם מְלַבְּיִם מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלָבִים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלָבִים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלָבִים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְים מְלַבְּים מְלַבְים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְים מְלַבְּים מְּבְּבּים מְּבְּבִּם מְּבְּבִּם מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְּים מְלַבְּים מְבְּבִּבְּים מְלַבְּים מְּבְּבּים מְבְּבִּם מְבְּבּים מְבְּבִּם מְבְּבּם מְבְּבּים מְבְּבּים מְבְּבּים מְבְּבּבּם מְבְּבּבּים מְבִּבּים מְבְּבּבּים מְבְּבּבּים מְבִּבּים מְבְּבּים מְבִּבּים מְבִּבּים מְבִּבּים מִּבְּים מְבִּבּים מִבּים מּבּבּים מִבּים מִבּים מִּבּים מִבּים מִבּים מִבּים מְבִּבּים מִבּים מִבְּבְּים מִבּים מִבּים מִבּים מִבּים מִבּים מִבּים מִבּים מִבְּיבְים מִבּים מְבִּבּים מְבִּבְים מְבִּבְּים מְבִּבְּים מְבִים בּיּבּים מְבְּבּים מְבִּים מְבִּים מְבִּים מְבְּבְים מְבְּבְּבּים מְבִּים מְבִּים מְבְּבְּבְיבְים בּיבּים מְבִּים מְבְּיבּים מְבְּבְיבְּים מְבְּבְּבְּים בּיבּים מְבּיבּים מְבּיבּים מְבּיבּים מְבּיבּים מְבּיבּים מְבּיבּים מְבּיבּים מְבּיבּים מְבּיבְיּבּים בּיבּים בּיבּים מְבּיבּים מְבּיבּים מְבּיבּים מְבּיבּים מְבּיבּים מְבּבּים בּיבּים מְבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבּים בּבּבּים בּיבְבּים בּיבּים מּבּים מּבּבּים בּיבּבּים מְבּיבּים בּיבּים מּב

קרְמָה n. pr. m. I Chr. 8. 10.

חַבְּמִים (élévation, arrogance) n. pr. m. 1° Esdr. 8. 33 (v. קרוח 3°). — 2° Esdr. 10. 36.

מָרְטָּטְ m. (rac. יְבָּשִׁם). Ge qui est foulé aux pieds: זְיָרְיָם Is. B. B. B. elle (la vigne) sera foulée aux pieds; יְצִיּאָנִי בְּנַבְּיבָם הַרְצָיָם Ez. 34. 19, et mes brebis doivent pattre ce que vous avez foulé aux pieds.

י רְּבֶּי הַשְּׁמֵיִא : Maitre , Seigneur : לְּמֶרֶנְ הַי בְּשְׁמֵיִא le Seigneur qui est dans le ciel ; בְּקָרֶנְ מָרֶן à nos maîtres et à nos docteurs.

Dip n. pr. Meres, un prince perse, Esth. 1. 14.

מְרְסְנָא n. pr. Marsena, un prince perse, Esth. 1. 14.

עוב ח. (רפת דקה, v. אין, avec suff. מרשה, מרשה מרשה, pl. מרשה (מרשה). Ami, compagnon: אָבְּרָהְ וֹשְׁרָבְּיִם (מַרְבָּיִם 18. 2, c'est pourquoi je l'ai donnée à ton ami, ou: à ton compagnon; trente dommes pour tenir compagnie (à Samson), ou: trente Philistins, amis les uns des autres.

קרְעָה m. (rac. קּבְּשׁר, avec suff. מְרְעָה, בְּּבְּרִשׁר, Pâturage: בְּבִרְשָּׁר Ez. 34. 44, dans un bon pâturage; שְׁבָּר שִׁבְּר שִׁבְּר מְבִּר מָבְּר מְבְּר מָבְּר מָבְּר מָבְּר מָבְּר מְבְּר מְבְיוּ מְבְּרְ מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּרְ מְבְּר מְבְּרְ מְבְּר מְבְּיִים מְבְיּבְיּים מְבְּיִים מְבְיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִבְיּבְיּים מְבְיּבְיּים מְבְיּבְיּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְיּבְיּים מְבְיּים מְבְיּיִים מְבְיּיִים מְבְיּים מְבְיּיִים מְבְיּיִים מְבְיּיִים מְבְיּיִים מְבְיּיִים מְבְיּיִים מְבְיּיִים מְיּיִים מְיּבְיּים מְבְיּיִים מְיּיִים מְיִים מְבְיּיִים מְבְיּיִים מְיִיּיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִיּיְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיּיִים מְיִיבְיּיִים מְיִים מְיִיבְייִים מְיִיבְיּיִים מְיִייְיִים מְיִיבְּיִיּיְיִים מְיִיבְיּיִי

מרגהי Jadon, Meronothite, Néh. 3. 7. פרגהי ין אין Rituel, Maladies.

קרעית (rac. רְפֶּר). 1° Paturage, l'action de faire paître: קפּרְשׁרָהָם תַּיְשְׁבָּשׁוּ Osée 13. 6, lorsque, ou des qu'ils sont arrivés dans leur paturage, ils se sont rassasiés; מֵרְצִיתָּךְ Ps. 74. 1,

contre le troupeau que tu fais pattre, dont tu es le pasteur; יבי פַּרְשִׁיחוֹ 95.7, (et nous sommes) le peuple qu'il fait pattre, dont il est le pasteur.—2° Troupeau: שַּבְּיבִיחִם נְשֹּיִבְי Jér. 10.21, et tout leur troupeau a été dispersé.

קרְעֵלְה (frémissement) n. pr. Marelah, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 11.

ערְפַּא I שַּרְפַּא m. (une fois מַרְפָּא Jér. 8. 15, rac. אנים). Guérison, santé, remède, salut, delivrance : אַרָן לַפּ פַּרְפָּא Jér. 14. 19, et il n'y a pas de guérison pour nous; לאֵין מֵינְפֵא II Chr. 21. 18, (une maladie) sans guérison, incurable; ילכל-בְּשֵׂרוֹ מַרְשָא Prov. 4, 22, (elles donneront) la santé à tout son corps; אַנְשִּׁין חַכְּמִים מַרְפָא 12. אוּלְשׁוֹן חַכְמִים מַרְפָא 12. אוּלְשׁוֹן des sages (donne) la santé (aux esprits), elles les console, les encourage; אַרְכָּה ומֵרְשָּא Jér. 33. 6, la guérison et la santé, ou: et les remèdes; אַרָּקָא Prov. 6. 15, sans salut, sans ressource; אמינים א אַבְּנְמֶּיְתָּוּ Mal. 3. 20, et le salut, la délivrance, sera sous ses ailes.

וואפון אינים און אינים פריפא לשון. Prov. 15. 4, la langue douce, pacifique; לב פַרְפַא לב פַרְפַא בּוֹנִים אַנִים בּרוֹלִים בּרוֹלים בּרוֹלִים בּרוֹל בּרוֹלִים בּרוֹלִים בּרוֹלִים בּרוֹלִים בּרוֹלִים בּילִים בּרוֹלים בּרוֹלִים בּרוּלִים בּרוֹלִים בּרוֹלִים בּילִים בּרוֹלִים בּילִים בּילים בּילים בּילוֹלים בּילוּלים בּילוֹים בּילים בּילים בּילים בּילוּים בּילים בּילי

תְּרְפָּשׁ m. (rac. בְּיָשֶׁה). Ce qui est foulé, troublé, eau trouble: וּמְרָמֵשׁ בַּנְלֵּיבֶּשׁ Ez. 34. 19, et l'eau rendue bourbeuse, trouble, par vos pieds.

Hiph. Rendre violent, irriter:

Job 16. 3, qu'est-ce qui t'irrite, t'excite (pour que tu répondes encore)?

ערבע m. (rac. רָצֵּד). Poinçon, alène: בַּרְצֵּדָ Exod. 21. 6, (le maître lui percera) l'oreille avec une alène.

בּרְעֶּלֶּה f. (rac. בְּצָּהְ). Endroit pavé: מֵרְעֶּלֶּה II Rois 16, 17, (il posa la mer sur) le pavé (du temple) qui était de pierre; selon d'autres: sur une base de pierre.

קרט Frotter, polir, nettoyer, laver: בְּינְים הְּשָׁהְ וּוֹ Chr. 4. 46, d'airain poli, ou pur (ע. בַּיבֶּט); בְּירְמָהִים Jér. 46. 4, polissez, aiguisez, les lances.

Pou. passif: מַרָּם וְשָׁבֶּם וְשָׁבָּם Lév. 6. 21, (le vaisseau) sera nettoye (écuré) et lavé avec de l'eau.

קריקי m. (rac. מָרֶסְ). Jus: מְּיָרְסְּקְּיִקְ קּיְרְיִּסְ Jug. 6. 19, et il mit le jus (de la chair) dans un pot; יְּמְרֵסְ Is. 65. 4 (מְרַכְּיִ cheth.), le jus (de la chair) d'animaux abominables, immondes.

תְּכְקְחָת m. (rac. רְבֵּקת). Aromate, plante aromatique: מְּנְּדְּלֹחִי מֵּרְבָּלְתִי בּירְבָּלְתִי בּירְבָּלְתִי בּירְבָּלִתְי בּירְבָּלְתִים Cant. 8.13, des tours, ou des parterres, de plantes qui répandent le parfum (v. בְּבָּדָל).

הרקקה f. (rac. ארקה). 1° Assaisonnement: מוֹקְבְּיִהְ הַבְּּיִבְּיִהְ Ez. 24. 10, et assaisonne bien la viande. — 2° Pot plein d'onguent: היים בשרקשה Job 41. 23, il fait paraître la mer comme un pot, un vaisseau d'onguents (qu'on fait bouillir), ou : il mêle ses eaux (comme on mêle) un onguent, ou : les parfums.

רְּחַחַחְ f. (rac. חביי). Composition, preparation, d'onguents, de parfums: היקים חביים הביים Exod. 30. 25, un onguent (fait selon) la composition des onguents, c.-a-d. bien mêlé, composé; היקים ו Chr. 9. 30, ceux qui font le mélange des aromates dont l'onguent est composé, ou, concret: ceux qui font l'onguent; היים היים וו Chr. 16. 14, selon l'art de composer les parfums.

קרר ביה ביה ביה ביהי ביהי ביהי ביהי פרילי Ruth 1. 13, je suis très triste, af-

Pi. Rendre amer, irriter: מַיְמָרֵרוּ אָרוּ בּיִרְיָם Exod. 1. 14, ils leur rendaient la vie amère (triste, dure); אָמֶרֵר בָּבֶּים Is. 22. 4, je répandrai des larmes amères; יַיְמְרֵרְדוּרּ, Gen. 49. 23, ils l'ont

irrité, chagriné.

Hiph.: יְשָׁבֵּי הֵמֵר נְמְשֵׁר Iob 27. 2, et par le Tout-Puissant, qui a rempli mon âme d'amertume; יְלִי מְאֹר לֵי מְאַר Ruth, 1. 20, le Tout-Puissant m'a remplie d'amertume (m'a donné des malheurs, des douleurs amères); יְרְמֵר כֶּלִי Zach. 12. 10, et ils seront pénétrés de douleurs, ou (sous-entendu בְּלִר בָּיִר יִ ils pleureront amèrement, à son sujet; fut.: מַבְּר מַנ Exod. 23. 21, ne l'irrite pas, ou ne lui désobéis pas (v. מַבְּרָה.).

Hithp. Le répété: בַּרְמֵּרְמֵּר אֱלֵּיִי Dan. 8. 7, il s'irrita contre lui, l'attaqua

avec fureur.

קברה f. (rac. מְבֵר Bile: מְבֵרְהְּי Job 16. 13, il a répandu ma bile sur la terre.

אָטְקּלָה (rac. מֶרֵר.). Amertume: אַטְּבְּלָה ה'וֹרָת Deut. 32. 32, des grappes d'amertume, c.-à-d. amères; מְרוֹרָת פְּתְּרִים Job 20. 14, le fiel des aspics (יְרָת, בְּלֵר מְרֹרוֹת Job 13. 26, pour que tu écrives, décrètes, contre moi des arrêts sévères, que tu m'accables de tant de souffrances.

מררים m. pl. (rac. מָרֵר Des herbes amères: על־מְרֹרִים יאַבְלְּהוּי Exod. 12. 8, ils mangeront (l'agneau pascal) avec des herbes amères (avec des laitues amères, sauvages!); חְשְׁבִּיבֶי בַּשְּרוֹרִים Lament. 3. 15, il m'a rassasié d'herbes amères.

קררי (l'affligé) n. pr. Merari, fils de

Levi, 46. 11; n. patron., le même, Nomb. 26. 57.

מָרַשָּׁה (ע. מְיֵאשָׁה).

קרְשֵׁעֵה adj. f. (rac. בְּשֵׁלָה). Méchanceté: בַּחַלְּיָהְעּ הַשְּׁרְשׁבָּח II Chr. 24. 7, Athalie l'impie, la méchante.

מַנְתַיִם (v. מַנְתַיִם subst.).

אַלְּיִטְ m. (rac. מַטָּא). L'action de porter: לעבר ולמשוא Nomb. 4. 24, pour servir et pour porter ; לַאֵּדְ כְּשֵּׁא II Chr. 20. 25, tant qu'on ne pouvait pas le porter, qu'on ne pouvait emporter tout; ועבורה משא Nomb. 4. 47, et le service, le travail, de porter (le tabernacle).-2º Ce qui est porté, charge, fardeau: אליקשאי בשוא Jer. 17. 21, et ne portez point de fardeaux (au jour du sabbat); אַר־מָשָא כָּל-חָעָם חַזְּה Nomb. 11 . 11, (pour que tu me charges) du poids de tout ce peuple; יְחַרָּהְ עָלֵּר לְמַשֹּׁא II Sam. 15. 33, alors tu me seras à charge. -3° Avec ಪ್ರೂ, ce vers quoi l'âme se porte, l'objet qu'on estime, qu'on aime : דְּאָרוֹ משט אשׁם Ez. 24. 25, ce que leur ame estime, aime, le plus (à savoir : leurs enfants). — 4º De נשא prononcer, ce qui est dit, sentence, leçon: ਜਾਈਮ ਮਾਂਸੂਨ יסרתו אמו Prov. 31. 1, sentences, lecons, par lesquelles sa mère l'a instruit; special. prophetie, vision: " ון נשא עלייו אַידידוּשָּאַא חַאַח II Rois 9. 25, et Dieu prononça (par la bouche d'Elie) contre lui cette prophétie ; בַּשָּׁא בָּבֵל Is. 13. 1, prophétie contre Babylone; בליישראל Zach. 12. 1, récitation de la parole de Dieu, (prophétie) touchant Israel. (Comme les prophéties, en tête desquelles se trouve xipo, contiennent souvent des menaces, qu'elles prédisent des malheurs, il y a des auteurs qui traduisent xigo dans tous ces endroits par : fardeau.) Mais ironiq .: למה בשא איי Jer. 23. 33, equivoque, quelle est la prophétie? ou : quel est le fardeau de l'Eternel? (v. versets 33 à 37). — 5°: איני דישיי 1 Chr. 15. 27, le maître de la musique, du chant (de elever la voix). — 6° Don, tribut : ורכסה משא II Chr. 17. 11, (les Philistins apportaient à Josaphat des présents) et un tribut d'argent; selon d'autres, un poids, une quantité d'argent: " אשָם הְשָׁה Rit., action de porter et donner, échanger, le trafic, le commerce.

ສະບຸຊິກ. pr. Massa , fils d'Ismael , Gen. 25. 14.

אנים m. (rac. אָנֶישׁא). Acception: אַנְישׁאּ וּ מְנִים II Chr. 19. 7, (ni) acception de personnes.

רְלְבֶּר (rac. אָשָאָ). Douteux: יְלְבֶּר Is. 30. 27, et (la fumée) la flamme (de sa colère) sera forte, violente (v. יְבְּשִׁיִּשׁ); ou, comme אַשְּיִב : le fardeau sera lourd, on ne pourra soutenir le poids de cette colère.

пийр f. (вас. кф., const. гафа, pl. ראים). 1º Elévation : מָשָׁיאַר Ps. 141. 2, l'élévation de mes mains (pour prier); מַשְשָׁח ווּנַשֶּׁן Jug. 20. 40, et מָשְׁשָׁח הַנָּשֶׁים vers. 38, une élévation, colonne, de fumée; שאף סאף Jér. 6. 1, levez l'étendard, ou: faites monter des colonnes de feu, comme signal. — 2º Fardeau : rate צלידו הורסה Soph. 3. 18, la honte à cause d'elle (de Jérusalem) leur était un fardeau. — 3° Prophétie : מַיָּאַ דִּישְׁ בְּיִאַ Lam. 2. 14, des prophéties fausses. 4º Don, présent : ייַתן מְשָׁאַד Esth. 2. 18, il fit des dons; ראָשָא בָּשָּאָד Gen. 43. 34, il fit apporter des présents (des vivres, ou autres présents qu'on donnait aux convives); הַשָּׁאַר מּשָׁר II Chr. 24. 6, le tribut (ordonné par) Moise.

ที่พยู่บุ f. pl., pour กา่มชุ่ว, Ps. 74. 3 (v. กา่มชุ่ว).

בּשְׁבֶּב m. (rac. שְׁבֶּב). Elévation, lieu élevé, qui protége, qui sert de refuge, forteresse: קייבור בושף Is. 25. 12, l'élévation de tes murs, tes hautes murailles; בְּבָּבְּ בְּבָּבְ Ps. 9. 10, (Dieu sera) un refuge pour l'opprimé; יהַרְיִתְ מְשְׁבָּב לִּרְ 159. 17, tu as été ma forteresse, mon refuge; שֹׁבְּיִב בְּבְּבָּרָת פְלָבִים שִׁבְּיִם Is. 33. 16, des rochers fortifiés sont son refuge, sa sécurité; בּבְּשָׁבָּת תְּבָּיבָם Jer. 48, 1, la forteresse a été couverte de confu-

sion, ou: n. pr. d'une ville dans Moab, Misgab.

קשוקה et קשוקה f. (rac. שיקים). Haia: בְּשִׁירְהַה Prov. 15. 19, comme une haie d'épines; יוֹשְיהָים אָסָה Is. 5. 5, (je veux) en arracher la haie (v. הַשִּיבָּה).

אַנְישִׁית m. (rac. יְשֵׁיֵר). Scie: אַנְישִׁית Is. 10. 15, la scie se soulève-i-elle (contre celui qui l'emploie)?

למשרים ל. (rac. משר ou משרך). Une mesure de capacité: מְשַּׁרְּבָּהְּשִׁלְּרָה Lév. 19. 35, (ni) dans les poids, ni dans les mesures (des aliments secs ou liquides); ימִיִּטְּיִרְּהְ הַּשְּשִׁיִּרְח הַשְּׁשִׁיִּרְח בּבּּבְּּבּע Ez. 4. 11, et tu boiras de l'eau par mesure, en très petite quantité.

תשוש m. (rac. שוש). Joie: שוש רקשן אונים ווגר Is. 24. 8, la joie, la réjouissance, de la harpe, a cessé; מנור בשוש בשוש בשוש לבני Lament. 5. 45, la joie de notre cœur; אַרָּאָדְיָ Ps. 48. 3, la joie de toute la terre (objet de la joie, Sion); וְרַבְּעָה מְשׁוּשׁ Is. 65. 18, et son peuple sera un objet, ou un peuple, de joie; רְבִּיךְ Is. 6. (subst. pour le verbe), et parce qu'ils se réjouissent de Rasin (v. רְבִיךְ), qu'ils aiment s'appuyer sur lui.

וְרְיִּטְים m. (rac pְחָשֶׁ). Raillerie : יְרְיִנְים לוּ לו Hab. 1. 10, les princes seront son jouet, un objet de raillerie pour lui.

י מְשְׁמֶן (rac. בּיָר יּבְּישְׁטָן). Celui qui accuse, trahit : ליטי וּבְּשְׁמִין tout adversaire et accusateur, traitre.

המשְּטֵּהְ f. (rac. מְשֵׁשֵׁ). Haine, aversion: מְשְּטֵּהְ הַבְּהִי Osée 9.7, et (à cause) de l'aversion excessive (que vous aviez pour la justice, ou: que vous inspiriez par vos crimes); אַלְּהָי מְּבָּהְ הַשְּׁטֵּחָ 9. 8, (le faux prophète a été) la cause de la haine, de l'aversion, dans la maison de son Dieu, il a causé la haine de Dieu pour la nation, en la séduisant; ou: la haine, la persécution, s'est montrée dans le temple envers les vrais prophètes (Zacharie, Jérémie).

שׁבִּיל (v. מַשְּׁבִּיל

רַשְּׁבְּית f. (rac. הַשְּׁבָּית). Image, pein-

ture: איש בַּחַרָרֵי בַּשָּׂבְּירוֹי Kz. 8, 19, (ce que fait) chacun dans ses chambres pleines d'images, de peintures (qu'il adore); ואָכָן מְשִׂבִּיה Lév. 26. 1, et une pierre ornée d'images d'idolatrie; Roinh. 33. 52, toutes leurs בּל־בַּשְׁבְּיֹחָם images ou peintures, leurs idoles; אָבְּטְשְׁבִּיוֹה בְּסָאְ Prov. 25. 11, (des pommes d'or) ornées de figures d'argent; selon d'autres : dans des coupes d'argent (de בקר couvrir, contenir); משְׁבִּיוֹח לַבָּב Ps. 73. 7, (ils surpassent) les imaginations du cœur, ils ont plus que tout ce que le cœur peut imaginer, désirer; moiron កែច្ចមន្ត្រ ការស្ត្រ Prov. 18. 11, (le riche se trouve) dans sa chambre ornée de peintures comme derrière une muraille très élevée, ou : (sa richesse est) comme une muraille très élevée, irrappa selon son imagination, son idée (il se le figure ainsi).

רמכי בישְׁכוֹת. (rac. בְּשְׁכוֹת). Salaire, récompense: קּמָרְ שָׁלְּכָּח Gen. 29. 18, quel sera ton salaire? אַרְיִּמְרְ שְׁלַבְּחָר Ruth 2. 12, et puisse ta récompense être parfaite, complète.

בּמַשְׂמְרוֹת נְשׁוֹעֵרוֹת נְשׁנְעִרוֹת pl. Clous ; בּמַשְׂמְרוֹת נְשׁנְעִרוֹת Eccl. 12. 11, et comme des clous enfoncés profondément (v. בְּמַבֶּת).

הוות אינים אונים אונים

לְשְׂרָה (rac. קּשְׁרָה (קּבְר u קּשְׂרָה). Domination, empire : נְמָּדֶר תַּמְשֶׁרָה עֵל־שָּׁבְהוּ Is. 9. 5, et l'empire sera sur son épaule (il aura l'empire).

 combustion qu'on a faite pour tes peres, c.-à-d. à ta mort on brûlera en ton honneur des parfums, ou des choses qui t'auront appartenu, comme on a fait pour tes pères (comparez II Chr. 16. 14). — pr. d'une contrée ou d'une ville pres de Sidon, Masrephoth majim (les eaux brûlées par le soleil, les salines).

קבקה (vigne, v. מֵלֵה n. pr. Maşrekah, une ville dans Edom. Gen. 36. 36.

בּשְּׁבֵּת La poêle : מְשְּׁבֵת הַ הַשְּׁבָת וּ Il Sam. 13. 9, et elle prit la poêle.

wp n. pr. Mas, fils d'Aram, Gen. 10. 23.

אַלְיִם m. (rac. יְשָׁהַ ou יְשָׁהַ). 1° Intérett, usure: אָיָהַ אִיּיִיבְּ Néh. 5. 7, (vous prêtez) à usure les uns aux autres.
— 2° Dette: יְבָיהַיִּה Néh. 10. 32, (et nous n'exigerons) la dette d'aucune main (le payement d'aucune dette).

משְׁטֵּ n. pr. d'une ville, Mesa, Gen. 10. 30.

בּק מַשְּׁאָבּרם m. (rac. שַּאָשָׁ). Puits, canal: אַנָּק מַשְּאַבִּרם Jug. 3. 11, entre les puits, ou les canaux, lieux où l'on puise de l'eau, où l'on abreuve les bestiaux.

קּשְּׁאָה f. Prét, dette (v. אַשְּׁשָּ 2º): רְּיִים בְּשִּׁאָה Deut. 24. 10, un prét quelconque; בּשִּׁרְבִים בַּשְּׁאוֹת Prov. 22. 26, (ni de) ceux qui répondent des dettes (des autres).

רואשים m. (rac. אשָטָּי). Dissimulation: אַנְיּאָים מְיּאָים מְּיִּאָים Prov. 26. 26, qui cache sa haine, ou (pour מְּשָׁבְּיִהְיּה): la haine qui se cache avec dissimulation, sous une apparence feinte; selon d'autres: pour la ruine, pour nuire (v. מַיִּיאִים).

 cause des ruines, de la destruction (faite par l'ennemi).

לְשְׁאָל n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, donnée aux Lévites, Jos. 19. 26, 21. 30; בְּשָׁל I Chr. 6. 59.

קשְׁאָלְה f. (rac. שָׁאֵלָה). Demande, désir : פְשָׁאֵלָהו לִּבְּה Ps. 37. 4, les demandes, désirs, de ton cœur.

אָרָת (rac. אָשֶׁ, v. אָשֶׁ levain). Huche, petrin: דְּבְּשִּשְׁאַרוֹתָּה Exod. 7. 28, et dans tes huches; שֵּנְאָרְ וּמִישְׁאַרְתָּה Deut. 28. 5, ton panier et ta huche; דירות בעיבות Exod. 12. 34, leurs pétrins enveloppés, liés (dans des draps); mais mieux: leurs pates, pains; d'autres traduisent partout par: restes, provisions (v. אָשֶּׁי,).

רוב לְבּוּשְׁבְּעוֹת f. pl. (rac. מְשַׁבְּעוֹת). 1° Broderie: הּשָּׁבְּעֹן הוֹגִּקְשָׁבְּעוֹת Ps. 45. 14, sa robe est d'une broderie en or, d'un tissu d'or. — 2° Enchâssure des diamants, chaton: ביי היאשְבְּעוֹת Exod. 28. 11, (tu enchâsseras les pierres dans) des chatons d'or.

תבישים m. (rac. שֶׁבֶּר). L'orifice de la matrice (parce que l'enfant en naissant le force): בְּאָבֶר בָּוֹים בַּיִים בַּיִּים בַּיִּבְּים נַּח־מַשְׁבֵּר Is. 37. 3, II Rois 19. 3, les enfants sont venus jusqu'à l'orifice de la matrice, sont près de sortir du sein de la mère; selon d'autres, בַּשְּבֵּר : le lit sur lequel la femme accouche, le lit de misère; le sens de la phrase est le même: (comme) une femme en travail d'enfant; const. בַּיִּשְבֵּר בָּיִּבְּיִם Osée 13. 13, dans le travail d'enfantement, ou, sens ordinaire de בַּיִּבְּיַב : quand ses enfants seront brisés, tués.

קשְׁבֶּר m. Seulem. au pl. (rac. יְשְׁבֶּר nes vagues de la mer qui se brisent (les brisants): מְשְׁבֶּר Ps. 93. 4, (que) les flots impétueux de la mer; בְּלִּיםִשְׁבָּר וְנָבְּלְּאָ 42. 8, toutes tes vagues impétueuses et tes flots; יְשֶׁבֶּר יְנָיִי אָן Il Sam. 22. 5, les flots de la mort.

lation : קּיִם (rac. בְּלְיבְּשָׁבְּע Lament. 1. 7, (ses ennemis) se sont moqués de sa

désolation, de son anéantissement; selon d'autres: de ses jours de repos, de fête.

אילָהָ m. (rac. יְשָׁנָּה). Erreur : אילר האיז העיים Gen. 43. 12, c'est peut-être une erreur, une méprise.

בּיִרְשִׁהְ (v. מְשֵׁהְ) Tirer: בְּיִרְיִהְ מְשִׁרְּהְ Exod. 2. 10, je l'ai tiré de l'eau; בּירִי וְמֵרְ־עִּלְּהְ מְשָׁרִּתְּ Is. 63. 11, celui qui sauve, délivre, son peuple (Dieu), s'est souvenu des siècles anciens; ou, comme presque tous les commentateurs expliquent: il s'est souvenu des siècles anciens, de Moïse et de son peuple; ou: son peuple s'est souvenu des siècles anciens et de Moïse.

Hiph.: יְשְׁשֵׁיִר מְשֵּיִם רַבְּים Ps. 18. 17, il m'a tiré du milieu des grandes eaux.

תשְׁם ח. pr. (Mosé) Moïse, fils d'Amram, de la tribu de Lévi, prophète et législateur, de חשָׁם tirer, celui qui a été tiré de l'eau, v. Exod. 2. 10 (pour שִּשְׁם); ou le nom (donné par la fille de Pharaon) est d'origine égyptienne, mais de la même signification: חַיִּוֹחִם Esdr. 3. 2, חשָׁם דווֹם דעָם Jos. 23. 6, et חשָׁם בַּבְּטָב II Chr. 25. 4, dans la loi de Moïse, le Pentateuque.

תַּשְׁה (rac. רְשָּה). Dette active, créance: סָלּיבְּגֵעל מַשֵּׁח יְדוֹ Deut. 15. 2, chaque homme qui aura une créance, une dette, à réclamer (יִדי se rapporte au verbe שַׁמִישׁ qui précède: sa main se relâchera, il ne redemandera pas sa créance).

האָלוּשְׁיְּהְ (rac. שׁיּא). Ravage, lieu abandonné, désert : ראָנּשׁיִאָּהוּ וּשִּׁיּא יִּמְשׁׁיִאָּהוּ Soph. 1. 15, un jour de désolation et de ravage; ראָנּשׁיִּאָה וְּשְׁנִּיבְּ שׁאָה וְשְׁיִּאָה Job. 38. 27, pour rassasier, arroser abondamment, des champs affreux et ravagés, déserts.

משאות (v. משואות).

קשובב (ramenė) n. pr. m. I Chr. 4. 34.

קשׁוּבְה (rac. מַּוּב). Aversion, éloignement, apostasie : יישוּבָה בְּשִׁיבָּח Jér. 8. 5. avec une aversion permanente, opiniatre; לְּמְשׁוּבְרָהי Osće 11. 7, (mon peuple est malheureux) à cause de son éloignement de moi, parce qu'il s'est révolté contre moi ; selon d'autres : il est enclin, disposé, à se révolter contre moi; d'autres traduisent en sens opposé: il est incertain, ne peut se décider de revenir a moi ; plur.: אָשָׁבוֹתַיָּהָ קרקה Jér. 2. 19, et ton éloignement fréquent de moi te punira, causera ta punition ; פְּשֶׁבֶּח יִשְּׂרָאֵל 3. 6, 8, adj. l'infidèle, le rebelle Israel; משובה מביים Prov. 1. 32, l'aversion des insensés (pour la sagesse) les tuera; selon d'autres : le repos, le bonheur, dont ils jouissent, etc. (v. שוב).

קשׁונָה f. (rac. קשׁנָה). Erreur: אָבָּר Job 19. 4, mon erreur reste avec moi, moi seul j'en souffrirai.

טושט et פושט m. (rac. משט). Rame: בּינישט Ez. 27. 29, tous ceux qui tiennent la rame, les rameurs; מְשׁיִּטְיָרָ, 27. 6, tes rames.

קשׁוּםָה Is. 42. 24, cheth. pour הְּשִּׁיִםְּ pillage (v. הְשָּׁיִםְי).

ווּלֶם (fut. הַּשַּׂבְי, inf. הַשַּׁבָּ, aussi ராற்ற) Enduire, peindre, arroser, graisser, oindre, sacrer : אַפַשׂוּהַ בַּשׁׁבַּיּה Jér. 22.14, et peindre de rouge, ou adj. peint de rouge ; בְּשֶׁבֶּן Exod. 29.2, (des gâteaux) arrosés d'huile; מְשַׁחוּ מָבַן Is. 21. 5, et graissez (ou polissez) votre bouclier; ank angles Exod. 28. 41, tu les oindras (pour être prêtres) ; בַּיְמָשַׁתֵּם אַמְם אֹחָם Nomb. 7. 1, lorsqu'il eut oint et sanctifié (le tabernacle et les vases); מַלְחָנִים חַמְשַׁחִים Nomb. 3. 3, les prêtres qui ont recu l'onction; מְּמְשֶׁת לנברא I Rois 19. 16, tu oindras, sacreras (Elisée), pour être prophète; יף אחד Is. 61. 1, Dieu m'a oint (m'a donné pour mission d'annoncer le salut aux humbles) ; לִּמְשַׁרַהְּ לְּמֶלָהְ I Sam. 15. 1, pour t'oindre, te sacrer נאַבְשָׁלום אַשָּׁר פְשַׁחְנּי פָלֵים: II Sam. 19. 11, et Absalon que nous avons sacré, proclamé roi sur nous; la chose avec laquelle on oint, avec n, v. plus

haut; et à l'acc.: שֶׁפֶּן שֶׁשֹׁן — שָׁבֶּן Ps. 45. 8, (Dieu) t'a oint avec une huilo de joie.

Niph. pass.: בּרינִמְשֵׁח בְּּוִיד לְּמֶלֵהְ I Chr. 14. 8, que David avait été oint, sacré roi; בּרוֹם הַשְּׁהָשׁח אוֹם Lév. 6. 13, le jour où il est oint, où il reçoit l'onction.

קשָׁם chald.m. Huile (dont on se sert pour l'onction): אַמָּה נְּמָשָׁתְ Esdr. 6. 9, le vin et l'huile.

קלשֶּׁהָ (rac. מְּשֶׁהָ). Onction: מְשָּׁהָה Exod. 25. 6, pour l'huile de l'onction; שְּׁהָבְּיִה מָשָׁהָ 30. 25, une huile pour servir aux onctions saintes; ייָם בְּיִה בְיִה בְּיִה בְּיִּה בְּיִה בְּיִּה בְּיִה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְיִיה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִיה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִיה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִּה בְּיִיה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִיה בְּייה בְּיוּב בְּיבְּיה בְּייה בְּיוּב בְּיבְּיה בְּייה בְּיוּב בְּייה בְּיה בְּייה בְּייה בְּייה בְּייה בְּייה בְּיִיה בְּייה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּייה בְייה בְּייה בְּייה בְּייה בְּיִיה בְּיִיה בְּיּיה בְּייה בְּייה בְּיה בְּייה בְי

קיחית f. (rac. החש, part. du Hiph.). Perdition, ruine, mort, piege, filet: נגת לפשחית Exod. 12, 13, une plaie de ruine, de mort; אַשָּׁרִידָיר לְפָּיִלְיר Ez. 5. 16, (les flèches) qui sont pour la ruine, qui donnent la mort; אַרָשָׁיר פְּשָׁתָּירת 21. 36, les hommes qui forgent, méditent, la ruine; הְּצִיכוּ מָשְׁחִית Jér. 5. 26, ils tendent des filets; מַשְּשְׁתָּים I Sam. 14. 15, et la troupe qui sortait pour dévaster, piller; לַהַר־הַשְּשִׁחִית II Rois 23. 13, de la montagne de perdition, nom donné à la montagne des oliviers, à cause de l'idolâtrie qu'on y exerçait; איירים Jer. 51. 25, montagne destructrice, dévastatrice, Babylone.

קיקיר m. (rac. מְשְׁחָר). L'aurore: בּיָתְים מְשְׁחָר Ps. 410. 3, du sein de l'aurore, ou : depuis le matin du jour où tu es sorti du sein de ta mère.

בְּשְׁתֵרוֹ Destruction, ruine (v. בְּשְׁתֵרוֹ (בַּשְּׁתֵרוֹ בְּיִדְּלֹּ Ez. 9. 1, et chacun tient en sa main ses armes de destruction, ses instruments de mort.

ה מלין (rac. ראַשֶּׁי). Laid, défiguré: אראָם שׁיאָם ראַשָּׁהָ Is. 52. 44, son visage est laid, défiguré, plus que celui d'aucun autre homme.

תקלים m. (rac. החשים). Corruption, mutilation: בּיְהַם בּיִּהָם Lev. 22. 25, (parce que ces animaux) ont des membres mutilés, exact. leur corruption est en eux.

לְשְׁטְּוֹתְ מִישְׁטְּוֹתְ m. (rac. מְשְׁטָּוֹתְ בּוֹלְתְּבְּיִם Endroit où l'on étend : בְּשָׁבּוֹתְ לַחֶרְבִּים Ez. 47. 10, une place pour étendre les rets, filets.

הַלְּטְים m. Même signif.: הַּנְמָים הַּשְּׁטָּה Ez. 26. B, un lieu qui sert à étendre, à sécher, les rets.

קשָּטֶר m. (rac. שָׁמָר). Ex. unique: אָשָׁטָר בּאָרָץ Job 38.33, peuxtu fixer, définir, son empire sur la terre (les influences du ciel, des étoiles, sur la terre)?

קשִׁי m. (rac. אַבְּישִׁי fil tiré, délié). Soie בְּאַכְּפַרְ כְּשִׁי: Ez. 16. 10, et je t'ai couverte, revêtue, (de vêtements) de soie.

מושר n. pr. (v. משים).

אַלְיִיבְאָל (Dieu le délivre) n. pr. m. Néh. 10. 22.

משיח adj. et subst. (rac. משיח). Enduit, oint: בְּלִּר מָשִׁיתַ בַּשְׁמַן Il Sam. 1. 21, comme si (le bouclier) n'eût point été enduit d'huile, graissé, ou : comme si (Saul) n'eut point été sacré de l'huile sainte; אַשָּׁשָׁתַן Lév. 4. 3, le prêtre oint, le grand-prêtre; בּיִשִּׁיתָו נָנָיד Dan. 9. 25, le prince oint, sacré; prince et אייות ביי souvent pour le roi oint, sacré par la volonté de Dieu ; רַקְּתְּהֶלֶּהָ לָּתְּנֵיד י מְשַׁירְזִיי I Sam. 2. 35, et il marchera devant mon oint (le roi que je ferai sacrer); בְּמִשִּׁיחוֹ לְכוֹרֶשׁ Is. 45. 1, (Dieu dit) a son oint, a Cyrus; בל-זי ובלirraio Ps. 2. 2, contre Dieu et contre celui qu'il a fait sacrer, David; solon d'autres: l'oint promis de Dieu, le

Messie; אַלְתְּוּשׁי בְּמְשִׁיתִי Ps. 105. 18, ne touchez pas à mes oints (les patriarches); " אַלְּתְּוּשׁי וּיִשְּׁישִׁי les jours, l'époque, de l'arrivée du Messie.

ਪ੍ਰਿਧੀ: יְמְשׁהַ, v. ਜ਼ਬੂਨੂ) 1° Tirer : tendre, épandre, prolonger, fortifier, avancer : אַשַּׁר לאַ־פַשָּׁכַח בַּעל Deut. 21. 3, (une génisse) qui n'a pas encore tire (de charrette) sous le joug; שֶׁשֶׁי ngg Is. 66. 49, ceux qui bandent l'arc; et אַפָּק הָשָׁה בּקשָה I Rois 22. 34, et un homme ayant tendu son arc ; בְּנַבֶּע Amos 9. 13, à celui qui épand la graine, qui sème la terre; בּיִּשֹׁהַ רַשֹּׁכֵל Exod. 19. 13, et בְּקַרָן תַיּוֹבֵל Jos. 6. 5, lorsque le cor, la trompette, sonnera d'une manière continue (d'un son tire, long); פְשֵׁהְ רָדוֹ אַתּ־לּצְצִים Osée 7. 5, il (le roi) a tendu, offert, sa main aux moqueurs, il a prit part à leur libertinage; אַלְיתָם שָׁנִים רַבּוֹח Néh. 9. 30, tú as prolongé (ta miséricorde) envers eux (ou : tu as différé leur punition) pendant bien des années; קשׁה -Ps. 36. 11, prolonge, con הַסְּיָּדְהְ לְּיִּרְעֵּיִף tinue, la grace à ceux qui le connaissent, qui l'adorent, on : dirige ta grace vers, ou étends-la sur ceux qui, etc.; אל־בַּדְ מְשַׁרְחִרךְ חָסֶר Jér. 31. 3, c'est pourquoi je t'ai prolongé, conservé, ma grace; selon d'autres : je t'ai attirée à moi par la bonté (que j'avais pour toi); לְּפְשׁוֹהְ בַּיֵּיִן אֲרד־בְּשָׁרִי Eccl. 2. 3, de fortifier mon corps par le vin, en buvant du vin ; לַהָּ וּסְשָׁכָה בְּרֵר תַבוּר Jug. 4. 6, va, et attire (avec toi), mene, (l'armée) sur la montagne de Thabor, ou : répands-toi, etc.; אַלָּיבּה הַאֹּרָב 20, 37, et l'embuscade se déploya, marcha en avant; selon d'autres, sous-entendu י בְּשׁוֹשֶר: fit sonner la trompette (v. plus haut). - 2º Prendre, tenir, entrainer: אָר לַכָּם אוֹרָ Exod. 12. 21, choisissez et prenez un agneau, ou : prenez (dans votre troupeau), ou: achetez un agneau; אים משבים בשבים Jug. 5. 14, ceux qui tiennent, manient, la plume de l'écrivain, les auteurs, les savants; ים אַניִיים אַנייִים בּכֹחוֹי Job 24. 22, il entraine, on abat, les forts par sa puissance; אַל־מִּמְשְׁבֵנִי מִּם־רְשָׁמִים Ps. 28.3, ne m'entraine, ne m'enveloppe pas;

avec les impies.

Niph. passif du Kal 1°: בְּיָטֶדְּרָ לֹא Is. 13.22, et ses jours (les jours de sa ruine) ne sont pas éloignés, ne seront pas retardés, ils viendront bientôt, ou : ses jours de bonheur ne dureront pas; מֹא בְּיִשֶּׁהְ מֹץ Ez. 12.25, il ne sera pas différé, il arrivera sans retardement.

Pou.: শুক্ষুত্ব শুক্তান Prov. 13. 12, une espérance différée, qui tarde trop à s'accomplir (v. Niph.); শুক্ষুত্ব শা Is. 18. 2, une nation qui avait été (tirail-lée) divisée; selon d'autres : une nation étendue, puissante.

אַנְיּשָׁה מְּשָׁה מְּשָׁה m. Douteux: פֿמָא מְשָׁהְ הַּתְּבֶע Ps. 126. 6, portant le poids de la semence, ou : portant le vase qui contient la graine, ou : la graine à épandre, à semer (v. אָשָׁיָּטְּ ex., Amos 9. 13); d'autres traduisent : la noble semence (!); אַבְּיָהְ אָבֶּטָּהְ אָבָּטָהְ Job 28. 18, et l'avantage, le prix, de la sagesse, ou : l'exercice, le culte, de la sagesse.

תְּשְׁטְּ ח. pr. Mesech, fils de Japhet, Gen. 10. 2, souche d'un peuple dans le voisinage de l'Arménie, presque toujours associé à אַפּאָר, הַּפּּגָל בָּיָשָׁהְ בַּל בַּיִּשְׁהָּ בַּלְּיִי בְּיִשְׁהַ בַּל בַּיִּשְׁהָ בְּלִי בְּיִשְׁהַ בַּל בַּיִּשְׁהַ בַּל בַּיִּשְׁהַ בַּל בַּיִּשְׁהַ בַּל בַּיִּשְׁהַ בַּיִּבְּל בַיִּי בְּיִשְׁהַ בְּלְיִי בְּיִשְׁהַ בְּלְיִי בְּיִשְׁהַ בְּלְיִי בְּשָׁהַ Ps. 120. 5, (malheur à moi) d'avoir demeuré à Mesech; d'autres traduisent: d'être en exil si longtemps '(v. בְּשַׁבָּי ; selon d'autres, בְּשַׁהַ serait la Toscane.

voir prendre ton lit? בְּיַשְׁמָּרְבְּרִא מַשְּׁלְּשָׁהְ II Chr. 16. 14, et on mit (le roi mort) sur un lit; בְּיִשְׁבְּבוֹיְתָשׁ Is. 57. 2, les justes reposeront, seront en paix, sur leurs lits (dans la tombe).

בְּלִיבְּיְשְׁבְּבִי : chald. m. Lit בֵּלִיבְיְשְׁבְּבִי Dan. 4. 2, dans mon lit; צֵל־בִּשְׁבְּבָּך 2. 28, dans ton lit.

ולְשְׁבֶּׁים m. (rac. יְבָּים, const. יְבָּים, pl. क्षेत्रहरू ane fois , क्षेत्रहर्यन , const. , क्षेत्रहर्यन une fois מְשְׁבְנֵיתֵם). 4º Habitation, de-ובְּכְּשָׁתְּעֹר בְּבְטַדְרַם : Is. 32. 18, et dans des demeures de sécurité; על משתנות הדעים Cant. 1.8, près des tentes des pasteurs ; לְחָדוֹ Job 39. 6, (l'ane sauvage à qui j'ai donné) le désert pour sa retraite; ~~himping~~ নুশ্রাধান্ত Ps. 84, 2, que tes demeures, tabernacles, sont aimables; בשבניה לאביר 132.5, une demeure, un temple, pour le puissant Dieu de Jacob; une fois pour la tombe : אָשָׁבָּן Is. 22. 16, (et qui s'est taille dans le rocher) un lieu de repos, une tombe. — 2º Et spec. le tabernacle de Dieu, où reposait l'arche d'alliance pendant le séjour des Hébreux dans le désert, jusqu'au temps où le temple fut bâti; seul: בישבן ביים Exod. 26. 1, המשבן משים 38. 21, la demeure du témoignage, de la loi; et מיצר אוול מיצר 39. 32, le tabernacle, la tente de réunion (le tabernacle dans toutes ses parties).

ו לשל (fut. בְּשֵׁל et בְּשָׁל avec makk.) Régner, dominer, avoir le pouvoir : משל בשרשר Jos. 12. 2, regnant depuis Aroer (jusqu'au torrent de Jaboc); ליד חרוצים הְּמְשׁוֹל Prov. 12. 24, la main des hommes actifs dominera; avec 2 : קים בי ימשל בבה Gen. 3. 16, et il dominera sur toi, il sera ton maltre; avec מושל רשע על עם־הַל : בל Prov. 28. 15, un méchant qui règne sur un peuple pauvre, faible; לאריִםְשׁל לְמָכְרָהוּ Exod: 21. 8, il n'aura pas le pouvoir de la vendre; אַ משׁלָהו מּוֹי Is. 40. 10, et son bras règne pour lui, il regnera par sa propre force; avec l'acc.: שישל עשים Ps. 103. 20, celui qui régnait sur des peuples; מְשָׁלִּים Is. 14. 5, des domina-

teurs, des princes.

Hiph. Faire regner, donner le pouvoir: מַּמְשֵׁרְלֵּחְהַ בְּסַבְּשֵׁר יְרָיְהְ Ps. 8. 7, tu lui as donné l'empire sur les ouvrages de tes mains; וְחַמְשֵׁרְלָם בֶּרְבִּדִם Dan. 11. 39, et il les fera régner sur un grand nombre d'hommes; מַמֵּחַר נְּמֵחַר נְּמֵחַר Job 25. 2, inf. pour le subst., la domination et la crainte sont en lui, c.-à-d. lui seul est puissant et terrible.

וו בְּשִׁילְ Comparer; faire ou dire des paraboles, des proverbes, des fables: בְּשִׁיל בְּרֵחְ־תַּשְּׁרִי מְשָׁל Ez. 24.3, et parle en parabole à cette race désobéissante; דוֹשׁ בְּשִׁילְ בְּעִּרִי בְּשִׁילְ בָּרַחְיַתְּשְּׁרִי מִשְׁלְּ בְּעִּרִי בְּעָשְׁלְ בַּרַחְיַתְּשְׁרִי מִינְי בְּעִי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִי בְּעִּי בְּעִי בְּעִּי בְּעִי בְּעִבְּיִ בְּעִי בְּעִבְּיִ בְּעִבְּיִ בְּעִי בְּעִבְּיִ בְּעִי בְּעִבְּיִ בְּעִבְּיִ בְּעִי בְּעִייִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעְיוּבְייוּ בְּעִיי בְּעּיוּ בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְייוּבְייוּ בְּעִיי בְּיבְּיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּייבְייוּ בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִייּי בְּעִיי בְּעִיי בְּעּיבְּיי בְּיבְּיבּיי בְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבּיי בְּיבּיבְּיבְּיב

אַלֵּיני Is. 14. 10, tu es devenu semblable à nous; אַנְיני בִּירֹיִי בִּירֹיִי וּבְּשַׁלְּתִּי בִּיבִייִרְיִי בּירֹיִי בּירְ Ps. 28. 1, (de peur) que je ne sois semblable à ceux qui descendent dans l'abime, la tombe; יְמְשֵׁל מַבְּרֵשׁוֹי 49. 13, il ressemble aux bêtes.

Pi.: אור בְּטַשֵּׁל בְּשָלִים אוּא בּצ. 21. 5, est-ce que celui-ci ne parle pas (tou-jours) en parabole?

Hiph.: יְחַמְשׁלְנִי Is. 46. 5, (et à qui)

me comparerez-vous?

Hithph.: יְאָקְיּנְשֵׁל כָּדְטָּר וְאַפֶּר Job 30. 19, et je suis devenu semblable à la poussière et à la cendre.

עלים אינים אינים

mença ses paraboles (à parler, à prophétiser, d'une manière figurée), et dit; ילשָם בְּלְשָׁבְּי אָבוֹר שְׁצֵּי אָבְיֹב שְׁצֵּי אָבְיֹב שְׁצֵּי אַ אַבְּיֹב שְׁצֵּי אַ Job 27. 1, Job continua son discours figuré. — Satire, parole satirique : שְּׁבֶּל אַבְּיבֶש Mich. 2. 4, on fera des satires sur vous ; שְׁבֶּל בְּיִבְּי Deut. 28. 37, (tu seras) la fable et l'objet de raillerie (de tous les peuples).

ל מְשָׁל n. pr. (v. מָשָׁל).

קשל Fable, v. II פְּשֶׁל, exemple Job 17. 6.

תַשְׁלְּוֹחַ et תַשְׁלְּוֹחַ m. (rac. מְשָׁלְּוֹחַ). 1° Action d'envoyer, envoi : מְשָׁלְּוֹחַ בְּּבּׁה. 9. 49, 22, et l'envoi de dons (ils envoient des mets les uns aux autres). — 2° Action de tendre : מְשָׁלְּוֹחַ זְּבָּם Is. 11. 14, (l'Idumée et Moab seront) l'objet à quoi leur main tend, leur proie, conquête.

תְשְׁלְחַת (rac. יְשָׁלָּח (rac. יְשָׁלָּח (rac. יְשָׁלָּח Ps. 78. 49, un envoi de mauvais anges, c.-à-d. une quantité d'anges envoyés pour les affliger par des fléaux, des malheurs. — 2º Renders des racconstructions des racconstructions de la construction de

voi , affranchissement : אַין מְשְׁלַּתְּחִי הַבְּילְּהָאָם Eccl. 8. 8, et il n'y a pas d'affranchissement dans cette guerre, on ne peut s'en exempter.

שלש (v. שלשלש).

8. 16, 10. 15, et autres.

ח משלמיה n. pr. m. 1 Chr. 26. 1.

ת משקטות n. pr. 1° II Chr. 28. 12. — 2° Néh. 11. 13. Le même est nommé משלפה I Chr. 9. 12.

רקלים (amie de Dieu) n. pr. Mesollemeth, fille de Harus, épouse du roi Manassé, II Rois 21. 19.

הַשְּׁיִם f. (rac. בְּשִׁיּטִי). 4° Étonnement: בּיִינוֹם הַשְּׁיִבְּיִם Ez. 8. 15, et cela sera un étonnement, un sujet d'horreur, pour les peuples. — 2° Dévastation: הַיִּחִיבְּיִם הַשְּיִנִים הַשְּׁיִם Ez. 35. 3, et je te rendrai toute déserte, je ferai de toi une dévastation, une solitude; plur.: יחֹשִּׁים Is. 15. 6, (les caux de Nimrim) seront (se changeront en) un désert.

קישְׁמַנְּה (force) n. pr. m. I Chr. 12.10. שְׁמָרָ m. pl. (rac. שְׁמָרָם). Des mets gras: אָכְלּוּ מַשְׁמָרָם Néh. 8. 10, mangez des viandes grasses, de bonnes choses.

עָשְׁמָע m. (rac. שָׁמָשָׁ). Ce qui est oui: לְּמִשְׁמֵּע אִוּלְיִי Is. 11. 3, d'après l'ouie de ses oreilles, d'après ce qu'il entend, sur le oui-dire.

ນວຸນວ n. pr. 1° Misma, fils d'Ismael, Gen. 25. 14. — 2° Misma, fils de Mibsam, I Chr. 4. 25.

ר (rac. יְשַׁמַע). L'action d'écou-

ter, d'obéir, obéissance, ou : audience, conseil : יוֹיִדְ עַלְּהְיִלְּמָלְתְּוֹ I Chr. 11. 25, II Sam. 23. 23, David l'établit, se l'attacha, pour se faire obéir, pour faire exécuter ses ordres; selon d'autres: David l'admit dans son conseil secret; אַל־מִשְׁמְלְּהָר I Sam. 22. 14, et qui marche sous ton obéissance, qui exécute tes ordres; ou : qui entre, est admis, dans ton conseil; אַרְיַר עָתִּוֹ וְ צִּיִּרְ עָתִּוֹ בְּיִר עַתְּיִ בְּיִר עַתִּוֹ בְּיִר עַתִּי בְּיִר עַתִּוֹ בַּיִּר עַתִּי בְּיִר עַתְּיִ עַתְּיִ בְּיִר עַתִּי בְּיִּר עַתִּי בְּיִר עַתִּי בְּיִר עַתִּי בְּיִר עַתִּי בְּיִר עַתִּי בְּיִר עַתִּי בְּיִי עַתִּי בְּיִר עַתְּי בְּיִר עַתְּי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִּר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִיר בַּיר בְּיִי בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּי בְּיּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בִּיי בְּיִי בְיּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיּי בְּיבְּי

קשְׁטָר m. (rac. קשׁמָר). 1° Garde, l'endroit où on est gardé, prison : נַיָּמֵן אָיָם קפשפר Gen. 40. 3, il les fit mettre dans la prison. - 2º Lieu où l'on place les gardes, le poste; aussi ceux qui gardent : איש בְּמִשְׁמָרוֹ Néh. 7. 3, chacun à son poste; אַנְיִיתְיּ הָחִיִּיתְיּ Jér. 51. 12, augmentez la garde, le poste ; וועמירי משמר כלירום Neh. 4. 8, et nous mimes. des gardes pour s'opposer à eux, à leurs efforts. — 3º La chose gardée : קקל פשמר נצר לבה Prov. 4. 23, garde ton cœur plus que toute autre chose digne d'être gardée, ou : garde ton cœur contre tout ce qui est défendu, qu'on ne doit pas faire; יבְּפְשֵׁעֵרָיז Neh. 13. 14. a l'égard des choses à garder, ou des cérémonies à observer (dans le temple); בית לקשם לקשם לפשטר Ez. 38. 7, et tu seras une garde pour eux, tu veilleras sur eux ; ou : tu seras un objet de garde, ou d'obéissance, pour eux, ils veilleront sur toi; ou : ils exécuteront tes ordres.

י שְׁשָּׁהֶרָת. Filtre, Aboth (rac. שְׁשָּׁהָרָת. v. ישְׁשָּהָל).

ים משנה m. (rac. row, const. mgbp et ropio, pl. ກາກາດ). Subst. et adj. 1° Le second, suivant l'ordre ou le rang : מַהַן מְשָׁשָׁ II Rois 25. 18, et מַהַן מְשָׁשָׁה Jér. 52. 24, le second prêtre, le premier après le grand-prêtre; pl.: عَرِينَ רְּשִּׁשְׁיֵחָ II Rois 23. 4, les prêtres du second ordre; הַשְּׁיבֶּה הַבְּיבֶּה Gen. 41. 43, dans le second char (après celui du roi); אַלְיבוּהָ מְּשְׁבֵּיה II Chr. 31. 12, (et Siméi) son second frère, son frère puiné, ou (Siméi) son frère était le second en fonctions; צל-תַּצִיר בְּשָׁבֶּח Néh. 11.9, (Jehuda) avait l'intendance sur la ville, en second (après le premier intendant); mais ਨਹੁੰਸ਼ਕ II Rois 22. 14, et rawan na Soph. 1. 10, un second quartier, ou une seconde porte, de la ville (de Jérusalem); d'autres traduisent nyppa dans une école (v. "rogi); devant un subst.: ក្នុងគ្នា កម្មវង្ II Chr. 28. 7, le second après le roi; ਬਾਹਾਰ I Sam. 8. 2, son second fils; ביישים החידות I Chr. 15. 18, leurs frères (qui étaient) de second rang; ו המששיים I Sam. 15. 9, (du bétail) d'un second ordre (d'une seconde génération, production); selon d'autres, agé de deux ans; selon d'autres, transposé de שַּׁמָּן, comme מַשְׁמָן du bétail gras. — 2º Le double: מַמַבּ בְּשָׁבָּה Exod. 16. 22, le double de la nourriture (ordi-li

י (rac. ישָּׁנָה (trade, spec. la loi traditionnelle, oppose à אַקְרָה la loi écrite, l'ancien Testament.

קְּשְׁקְּה (rac, שְּׁמֵשׁ). Pillage, proie: מְּשָׁהָּטְּ לְּמְשְׁקּה Soph. 1. 13, leurs richesses seront une proie, seront pillées; בְּיִבְּיִ לְמְשִׁהָּה רַיִּכְיִלְ (cheth. הְּטְשִׁהְּה) Is. 42. 24, qui a livré Jacob au pillage; plur. אַשְׁמָהוּ בְּיִבּיִ Hab. 2. 7.

אין פּישְׁעוֹל m. (rac. בּישְׁעוֹל). Sentier étroit : Nomb. 22. 24, dans un sentier, ou défilé, entre les vignes.

אַנְעָיִים לאַ־רְחַצְּיִם בּבְּיִים לאַ־רְחַצְּיִם בּבְּיִים לאַ־רְחַצְּיִם בּבְּיִים לאַרְרָחַצִּים בּבּיִים לאַרָרָחַצִּים בּבּיים לאַרָרָחַצִּים בּבּיים בּיבּיים בּבּיים בּיבּיים בּבּיים בּבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיביים בּיביי

משעם n. pr. m. I Chr. 8. 12.

קשׁען m. (rac. מְשֵׁעָן). Appni, soutien: גּיִשְּעָן Is. 3. 1, appni, c.-à-d. secours, en pain et en eau; מְעָן לָּרִי: Ps. 18. 19, l'Eternel a été mon soutien, mon protecteur.

קשׁעֵנָה f. Soutien (v. à מַשְׁעֵנָה).

קישָענָרוּ f. Appui, bâton, bequille: בְּישֵׁם אָר הַשְּׁשְׁנָרוּ II Rols 4. 31, il posa le bâton (sur le visage de l'enfant); בּישִּׁים 4. 29, mon bâton; בּיִשְּׁיִבְּיִר יִּ

Exod. 21.19, (appuyé) sur son bâton, ou sur sa béquille; rupen rupen Is.36.6, le soutien d'un roseau, ce bâton (faible, qui n'est) qu'un roseau (cassé); plur.: urimpe Nomb. 21.19, avec leurs bâtons.

កក្មាញ់ f. (const. កក្កធ្លាស់ទ, avec suff. ការាកុធ្វាស៊ីសុ , plur. ការាកុធ្វាស់, const. ការាកុធ្វាសុ rac. நாற்). 1° Espèce : நாரார்க்கு Gen. 8.19, (les animaux) selon leurs espèces; אַרְבֵּע מִשְׁמָחוֹת Jer. 15. 3, quatre espèces de fléaux. — 2º Race, peuple : minprio התנבני Gen. 10. 18, les peuples des Chananeens; מל פשׁפְּהוֹח הַאָּדְפָּהו 12. 3, tous les peuples de la terre ; המשמחת ארת האח Jér. 8. 3, cette race méchante; קל־מִשְׁיוֹרוּ בָּל. 9, tous les peuples du Nord. — 3º Famille, partie d'une tribu (שבשׁ) et composée de plusieurs maisons (בֵּית אָבוֹת) : לְמִשְׁשְּׁחִיתָם אבחם Nomb. 1. 20, par familles et maisons, exact. d'après leurs familles et d'après les maisons de leurs pères; מְשְׁמֵח הְחִינְיה Jos. 7. 17, la famille de Juda, pour : la tribu, ou pour le plur.: les familles de Juda.

ບອຸພຸຕຸ (rac. ຫຼາຍ) m. 1° Action de juger, jugement : לאַ־חַבֶּשׂוּ בֶּוֶל הַבִּיִשׁיָם Lév. 19 18, ne commettez pas d'iniquités dans le jugement; מי וועימפט Deut. 1.17, car le jugement appartient à Dieu (donc vous exercez une mission divine); לַיוֹשֶׁב כָל־תַוְבְשִׁקָם Is. 28. 6, pour celui qui sera assis sur le tribunal pour juger; אַטָּר־לוּ וַתְּנְשָׁמָם Ez. 21. 32, celui à qui appartient le jugement, qui a le droit de juger. -Le lieu où l'on juge : בַּשְּׁבֶּהַ בִּיֹבְים Eccl. 3. 16, le lieu du jugement; אַנאַל־תָּבוֹא Ps. 143. 2, n'entre point en jugement avec ton serviteur. -2° La chose à juger, cause, procès : אַר־מִשְׁפָּטָן Nomb. 27. 5, leur cause; ערכתר פששט Job 13. 18, j'ai exposé, plaide, la cause ; ביות ששמי השום Deut. 10. 18, il défend la cause de l'orphelin, il lui fait justice; מַר בַעַל מְשַׁמָּטִי Is. 50.8, qui a un procès contre moi, qui est mon adversaire? - 3° Le jugement,

la sentence : יְּהָשֶׁר שָׁמָט יְשָׁלָה ' I Rois 3. 28, la sentence que le roi avait prononcée ; אַבָּ מְשָׁפָּטִר מָשְׁפָּטִר Ps. 17. 2, que mon arrêt, mon jugement, \(^1\) sorte de toi, soit prononcé par toimėme; מְשִׁמְּטֵר־רֵי אַמֵּח 19. 10, les sen+ יָ tences de Dieu sont véritables; בְּשָׁשֵּׁם. nyo Deut. 21. 22, (un crime qui attire, qui est puni par) un arrêt, une sentence de mort; מַדַבֶּבר אָאוֹ מְשָׁמָּטִים Jer. . 39. 5, 52. 9, il prononça son arrêt, ses punitions; selon d'autres: il lui fit des reproches; אַל־תַּשְּׁמָיִם מְשָׁמָּיִם לְּאַל־תַּשְׁמָּיִם Jér. 51. 9, (la punition qu'elle a méritée). sa faute, ses crimes, sont montes jusqu'au ciel; מְּטָּיִם דָּמָים Ez. 7. 23, (la terre est pleine de crimes) qui méritent une punition de sang, la mort. 4º Justice, equité: בּשָׁשָׁשָ הַשָּׁשָׁהַ Deut. 16. 19, tu ne feras pas pencher la justice partialement d'un côté ni d'un autre; בַל־דְּרָכָרוֹ מְשָׁמָט 32. 4, toules ses voies sont la justice, sont justes; בְּשִׁשֶׁם , Jer. 46. 28, selon la justice (avec menagement); בלא מְשָׁמַט Prov. 16. 8, sans justice, d'une manière injuste; שניים משׁנים 16. 11, et une balance juste. — 8º Ordonnances de justice, droit, loi: מָאָלָיז הַשְּׁשְׁשִׁים Exod. 21. 1, voici les droits, lois; אַר־מִשְׁמָטֵר מַצָּשׁוּ Lév. 18.4, exécutez mes ordonnances. mes lois; collect.: יקשׁמָשָּׁר Is. 51. 4, et mon ordonnance, comme nom la loi que j'ai donnée; seul : בַּשָּׁבֶּי 42. 1, 3. 4, la loi de Dieu (d'autres traduisent : la justice); אַטְאָבוּ בּוּאָאָה Jér. 32. 7, le droit du rachat; מְשָׁפָּט הַבְּלֹרָת Deut. 21. 17, le droit d'alnesse; קישפט תשלה ISam. 8. 9, le droit, privilège du roi; ppu'n Deut. 18. 3, ce qui appartient aux prêtres, ce qu'ils ont droit de prendre. - 6º Coutume, manière: ערשים II Rois 11. 14, selon la coutume; מַבְּשׁׁמָכִים הַיְרָאשׁנְים 17. 34, selon leursanciennes coutumes; מַרו מְשָׁמַם תָאִישׁ 1.7, quelle est la manière de cet homme (quelle est sa figure, quels sont ses vétements)? מחדיתיה משמט הנטר Jug. 13. 12, quelle sera la manière de l'enfant, comment doit-il se conduire, quelles choses doit-il observer?

י בְּשְׁפַּר m. (rac. מְשָׁפָּן). Entonnoir,

ווא כּשְׁבְּחִיכִּ m. duel (rac. רַשַּעֶּ). Selon les uns: bergerie, parc (qui aurait été divisé en deux parties); selon les autres: les limites: selon les autres: les limites: קבּין הַיִּשְׁבְּחִים Gen. 49. 14, (un âne fort) qui s'étend, couche, entre les limites des chemins, en pleine campagne, ou: entre les parcs; selon d'autres: qui couche sous sa double charge, chargé de deux côtés; בין הַשִּיבְּחַבָּין בַּעָּר הַשִּבְּחַבְּין Jug. 5.16, pourquoi es-tu resté assis entre les parcs, ou entre les limites de deux camps (sans prendre part à la guerre)?

קישֶׁק m. (rac. מְשְׁשָׁ, v. מְשִׁמְיִם). Abandon: יבְּרְשָּשֶׁל בַּיִּחִי Gen. 15. 2, et le fils à qui ma maison sera abandonnée, dont elle sera l'héritage, la possession (est Éliézer); selon d'autres : l'intendant de ma maison (de מור et venir).

קשקק m. (rac. אָבֶּישֶׁן). Course, précipitation: בְּישֵׁק Is. 33. 4, comme la course des sauterelles, comme les sauterelles qui accourent, qui se jettent sur un champ; selon d'autres, comme le bruit (des eaux qui se jettent) dans les bassins (v. II בַ et III בַ).

ישקלל (rac. שְׁקְלוֹל Poids: בְּשְׁקְלוֹל (rac. בְּשָׁקָל). Poids: בְּשְׂקִים שָׁקֶל לֵיוֹם Ez. 4. 10, au poids, vingt sicles par jour.

קלים m. (rac. קפשי). Ce qui est audessus de la porte, linteau: אָלְשִׁיִשִּׁי Exod. 12.7, et sur le haut, le linteau, des portes; selon d'autres: une fenètre qui était au dessus de la porte (v. אָפַלּי voir, regarder).

רים (rac. Poids, plomb: אַלְמָּשְׁלָּחְ הַּשְּׁמֶלְחְ Is. 28. 17, (j'établirai) l'équité pour poids ou pour plomb (tout sera pesé ou réglé selon elle).

לְּמְלֶּחְ f. Même signif.: מְשְׁקְלֶּח בּיח צֵּּדְשָׁבְּ II Rois 21. 43, et le poids, ou le plomb, de la maison d'Achab.

עלְשָׁקְע m. (rac. אָפֶשְׁיָם). Profondeur: בּיִשְּׁקְע Ez. 34. 18, et la profondeur de l'eau, pour: de l'eau profonde et claire.

קּשְׂרָה f. (rac. קשְׁרָה). Infusion, maceration: מְשְׁרָה Nomb. 6.3, boisson tirée de raisins infusés, ou : liqueur mêlée du suc des raisins.

אַרְיּקִיקְא m. chald. (rac. שָּׁשְׁרוֹּקִיקְא). Instrument de musique: flûte ou chalumeau, Dan. 3. 5, 7.

עָּיָרֶעָּי n. pr. d'une ville : מְשְּׁרֶעָּי I Chr. 2. 53, et les Maséréens (qui habitaient Mesra).

קשְׁרָח Serviteur (v. אַישָּׁי Pi. part.). שׁשְּׁהָ Toucher, palper, tatonner (v. שׁיַה et II שׁיִה). Kal (v. מּ שׁיִם).

Hiph.: זְטֶּהְ Exod. 10. 21, (on) marchera à tâtons dans les ténèbres, ou : les ténèbres seront épaisses, palpables; d'autres l'expliquent de I ਦਾਲ

(les ténèbresseront dans toute l'Égypte, même) quand celles de la nuit se seront retirées, quand la nuit sera passée.

הַשְּׁהָה m. (rac. הַחָּשָׂי, avec suff. ייהְשְּׁהָּי, בַּיְיּהַשְּׁיִם). 1°Action de boire: בְּיִים הַשְּׁיִם בּצְּלְּגָּה לַ. 2, pendant qu'on buvait le vin; בְּיִהַ הַשְּׁיִם הַיִּים 7. 8, la maison, la chambre, où on buvait le vin, le lieu du festin; ייהְשָׁיִם Dan. 1. 5, et du vin dont (le roi) buvait. — 2° La boisson: בַּיְיִהְשִׁיְבִיה 1. 10, et votre boisson, ce que vous devez boire; בּיִבְּיִה Esdr. 3. 7, et des mets et des boissons. — 3° Festin: ייהְשִּׁיְבְּי וּיִבְּי Esth. 1. 3, il fit un festin; ייהְשִּׁיִם וּיִבְּבַ Eccl. 7. 2, une maison de festin.

אָלְבֵיח: m. chald. Même signif.: לְבֵיח: Dan. 5. 40, dans la salle du festin.

חם Mort, part. (v. מות).

ה ש מונים m. usité seulement au plur. הַּחָים et מְּחָב (const. מְתַר). Les hommes : מְחָב קשותי בייניים Deut. 2. 34, les hommes, et les femmes, et les petits enfants; Job 11. 3, les hommes taisent (tes mensonges, v. à יור Hiph.); מחד מספר Gen. 34. 30, (avec) des hommes qu'on peut compter, avec peu de monde; אין Ps. 26. 4, les hommes faux, les menteurs; מְרֵר יְשִׂרָאֵל Is. 41. 14, hommes d'Israel (petit nombre d'hommes, v. le commencement du verset); מחד רעב Is. 5. 13, des hommes qui souffrent la faim; selon d'autres, de מתר (et les plus nobles d'entre eux) meurent de faim; מְּמְרִים־ יַדְהָּ הַי מִּמְיִרם מַחֶלֶּר Ps. 17. 14, (sauvemoi) o Dieu! des hommes qui sont ta main, ton instrument pour punir, des hommes du temps qui s'attachent à la vie.

קַּנְהֵישׁ מַתְבֵּן: Paille: מְּנְהִישׁ מַתְבַּן Is. 25. 10, comme la paille (ou comme un monceau de paille) est brisée, écrasée.

 mors à tes lèvres (à ta bouche); response aux Philistins) le frein (le gouvernement) de leur capitale (Gath); selon d'autres, n. pr. d'une ville ou contrée, Metheg Haamma.

יורי מחוינים בורן : Circonspect מחוינים בורן Aboth, soyez circonspects en justice.

קיותים adj. (fém. האָמהים, pl. בּירְשִׁיתים, rac. בְּינְים Doux, agréable: בְּינִהְיִּדִים Ug. 14. 18, qu'y a-t-il de plus doux que le miel? הַינִים הַּיַּנִים הַּיִּבְים Eccl. 8. 11, le sommeil est doux à celui qui travaille; בְּינִים לְּיִבְים Ez. 3. 3, comme le miel en douceur, doux comme le miel; יוֹצִין בְּינִים Eccl. 11.7, la lumière est douce, agréable.

אַרְלּשָׁאֵל (homme de Dieu) n. pr. Methusael, fils de Mehijael, Gen. 4.18.

ת אַרְשְׁלְיּבְי (homme de l'arme, guerrier) n. pr. Methuselah, fils d'Hénoch, Gen. 5, 21 (il a vécu 969 ans).

Is. 40. פֿרַתְּדֶם בְּאַקֶּלְ Is. 40. 22, et qui les a étendus (les cieux) comme une tente.

קרץ (Gen. 30. 30, quand travaillerai-je (pour ma propre maison)? מֵיִר אָפִרץ Prov. 23. 35, quand me réveillerai-je? בְּיַרָר Exod. 8. 5, pour quand? מֵיִר אָרָר 10. 3, jusqu'à quand? אַרִר בְּיַר וֹצִר 15. 13. 27, après quand, après combien de temps?

י בְּלְרִישֵׁי בְּתִוּכְּתָא Etude, école : וּלְרֵישַׁי בְּתִוּכְתָא et aux chefs des études, des écoles.

(מע יא) מְעִים.

קלְאָה f. (rac. לָּצָּה: מַתְּלָאָה man Mal. 1.43, composé de מַתְּלָאָה, vois quelle peine (d'avoir apporté cela), v. מַלְּאָה; selon d'autres: .c'est un objet fatigué, un animal maigre, chétif.

קילעוֹת f.pl. Dents (transposé, pour מְחַלְּעוֹת Job 29. מְחַלְּעוֹת Use; פֿחָבּא לוֹן, les dents, les machoires, de l'injuste; לְבִיא לוֹן Joel 1. 6, il a des dents dures, fortes, comme un lion.

קרות אינים (rac. יוסי). Don, présent : בּיִּנְי אָיִים Prov. 18. 16, le présent que fait un homme; לאיש בּיִנְין 19. 6, â Thomme qui fait des dons, à l'homme libéral.

Baal, II Rois 11. 18. — 2º Matthan, père de Sephatia, Jér. 38. 1.

אָבְּקְרָבְּן f. chald. Don, présent (v. מַמְן hébr.): מַמְלָּא Dan. 2. 48, et de grands présents; בְּרְרָבָן 5. 17, que tes présents soient à toi, c.-à-d. garde tes présents pour toi.

תְּחָנֶת f. (rac. יְבָין). Don, présent : מֹחָטָ מַרְּהָם מְּהָים Gen. 25. 6, Abraham fit des présents; הַיְרְיִם יִּינְיִים יִּינְיִים Prov. 15. 27, celui qui hait les présents, la corruption, vivra; בְּיִבְּיִים הַיִּינִים בּיִּינִים בּיִּבְיִים בּיִבּיים בּיִּבְייִם בּיִּבְייִם בּיִּבְייִם בּיִּבְייִם בּיִבְּייִם בּיִבְּיִם בּיִבְּייִם בּיִּבְייִם בּיִבְּייִם בּיִבְּייִם בּיִבְּיִם בּיִבְּייִם בּיִבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בְּיִבְּים בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִּם בְּיִבְּיִים בּיִּבְּיִם בְּיִבְּיִים בּיִּבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיבְּיִם בְּיִבְּים בְּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בְּיבִּים בּיִּבְּים בְּיבִּים בּיִבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבְּים בְּיבְים בְּיבְייִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבִּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבּים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבְיבָּים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְים בּיבּים בּיבְּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְים בּיבּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּיבּי

תְּבְּהָ n. pr. Matthana, un endroit près du désert, Nomb. 21.18.

'ኒጥር (don de Dieu) n. pr. m. 1° Néh. 12. 19. — 2° Esdr. 10. 33. — 3° Verset 37.

יַחְנֵי Josaphat de Methni, I Ghr.

תְּלְחָה et תְּלְהָה (don de Dieu) n.pr. 1º Matthania, roi de Juda, nommé plus tard Sédécias, II Rois 24. 17.—2º Matthania, I Chr. 9. 15. — 3º 25. 4. Et autres.

בין שְּחְנֵים m. duel (const. מָחָים, rac. מְּחָבָים). Les reins, les parties inférieures du dos: אָרָים ווֹ ווֹ וְהֵגֹּר מָחְנֵים Ps. 66. 11, tu as placé sur nos reins une entrave, ou un fardeau. Siége de la douleur: מָלָאֵר מָחְיַרְ חַלְּתָּלָּה Is. 21. 3, mes reins sont (remplis) saisis de douleur. Siége de la force: מְלָּאֵר מָחְיַרְ חַלְּתָּלָּה Deut. 33. 11, brise les reins (la force) de ses ennemis; מְּבֶּרְיִם וְשִׁרְיַבְּיִם Exod. 28. 12, depuis les reins jusqu'(au bas) des cuisses.

אָרֶטְ m. Douceur: דְּטָּטְיִים Prov. 16. 21, la douceur des lèvres, des paroles agréables; בְּעָרִיּלְ 27. 9, et la douce parole de son ami.

קרָם m. Douceur : יְּחָבֶּילְפִּי מָּאַד בְּּחְקִיּ Jug. 9. 11, puis-je abandonner ma douceur, mon doux suc?

וֹחְרָּחָ (source douce) n. pr. d'une station dans le désert, Methka, Nomb. 33, 28.

תקרה n. pr. 1º Mithridate, tréso-

נאם 423

rier du roi Cyrus, Esdr. 1.8. - Mithridate, prefet d'Artaxerxès, 4. 7.

י אָהְנָה לָהְ מַהָּת : Don : נְיָתֵר (rac. נָתֵר). Don I Rois 13. 7, et je te donnerai un pré-'sent; בְּמֵיתְרִישָׁקִר Prov. 28.14, d'un don de mensonge, qu'il promet et qu'il ne donne pas; in tinn Ez. 46. 5, 11, un don, une offrande, de sa main, c.-à-d. selon sa fortune.

תקחם n. pr. m. Esdr. 10. 33.

(don de Dieu) פַתַּקיָהוֹ (thi de Dieu) n. pr. m. 1º Esdr. 10: 43. - 2º Néh. 8. 4. — 3º I Chr. 9. 31.

3 Noun, po quatorzième lettre de l'alphabet, signifie comme chiffre: 50.en chald. et en arabe signifie poisson; cette lettre paraît avoir eu primitivement la forme d'un poisson, qu'elle conserve encore dans le ; final. 30 se permute avec>, p(voir ces deux lettres), et avec ר. Exemples : פּרַפִים chald. פְּרַבִין deux; מודס et מודה n. pr.; avec י, ex.: בְּעָב et בַּאָב être debout, être place; יִקשׁי et up dresser un piege. - po est souvent remplace par le daguesch fort, et remplace quelquefois ce daguesch (v. 24

chald. et ann).

IN? interj. qui sert à rendre plus pressante une supplication et une demande, une prière. Ah! de grace, donc; formule de civilité : je te prie. Il se met après l'impér. et le fut.: ציייים Gen. . 12, 13, dis, je te prie; w war Jér. 17. 15, ah! puisse-t-elle s'accomplir. La 1 pers. du fut. suivie de me prend fréquemment le ri paragogique : אַלְכָּהו נָא Exod. 4. 18, permets-moi d'aller (retrouver mes frères) ; נְעָבְּרָדְינָא Nomb. 20..17, permets-nous de passer (par ton pays); אָרָאָר נָאַרָאָר Exod. 3. 3, je veux aller voir ; בַּר־נָא בָּאָזְיֵיַ רָעָב Exod. 11, 2, parle donc aux oreilles de ce peuple. — Avec une négation, il se met avant le verbe : אַל־נָא רְוָחָדְ בַּתָּר Nomb. 12. 12, qu'elle ne soit pas, je te prie, comme (un enfant) mort-né. Sans verbe: wyby Gen. 33, 10, n'en use pas ainsi, je te prie. Rarement avecle pret.: אם כא פצאחי חן בטיניך Gen. 18. 3, si j'ai (donc) trouvé grace à tes

yeux ; יויי שי יויקתי Gen. 12. 11, voici, je sais bien. Il marque la douleur: ארייבא לי Jer. 4. 31, ah! malheur a moi (v. mm).

II Radj. Ce qui est cru à demi, pas bien cuit : אַל־תאַכְלוּ מְשֵׁנוּ נָאַ Exod. 12. .9, vous n'en mangerez pas à demi cru.

No. pr. No. ville egyptienne, Thèbes ou Alexandrie (?), Ez. 30. 14; plus complet : man to Nah. 8. 8, No, la grande, la populeuse (ou: No, ville du dieu Amon, v. III יובאן).

ואד m. (plur. miss). Outre, vase : שיר החלב Jug. 4. 19, une outre pleine de lait; יין בלים Jos. 9. 4, des outres, pour mettre le vin, qui étaient usees; בטור בקדשור Ps. 119.83, comme une outre dans la fumée.

לף נאָרו יַי Etre dû, convenir יַּי אָרָּה יָּלָּ Rituel, à toi, Eternel notre Dieu, conviennent les cantiques et les louanges (v. my Niph.).

ווא) (f. אוני) Beau, agréable, convenable (v. mu Niph.).

TING (v. a mix Niph.).

ראות f. pl. (v. יייייי). I' Demeures de l'homme : בל־נאחז יבקב Lament. 2. 2, toutes les demeures de Jacob. 2º Habitations des animaux, paturages: - rare mit Ps. 68. 13, les paturages du désert (v. מַרְבֶּר ; אַטְּיִה הָעָּשׁה הָעָשׁה ; אַטְיּה הַעָּשׁה הַ ירביבני Ps. 23. 2, il me fait reposer dans de vertes prairies.

DN Parler, annoncer: but tomin Jer.

23. 31, (les faux prophètes) qui disent: Voici la parole (de Dieu).

בארן m. (ou part. passif de אין, const.). Parole, ce qui est dit.—
Fréq.: אַבְּיאָרָי parole de l'Éternel; אַרְיּיִי אַרְיִי אַרְיי אָרְיי אַרְיי אָרְיי אָרְיי אָרְיי אָרְיי אָרְיי אָרְיי אַרְיי אָרְיי אָרְיי אָרְיי אָרְיי אַרְיי אָרְיי אָּי אָרְיי אָ

I אָלָן m. (rac. אַבָּי, avec ן parag.). Celui qui parle bien, qui est éloquent: בּיִּבְיּנִים Job 12. 20, il ôte la parole à ceux qui savent parler (v. le même exemple à אַרָּאָ Niph.).

II אָשָׁן adj. Fidèle (v. אָמָן Niph.).

Pi. Méme signif.: יְיַנְעָמֵּד אָּדְינְשָׁר רֵצֵירָם Jér. 29. 23, et (parce qu')ils ont commis des adultères avec les femmes de leurs amis; בְּיִלְּיִדְיִן נְצִּמִּד Ez. 23. 37, et elles se sont prostituées à leurs idoles. Part.: יְּבָיִבְּר וְמִינְיִן וֹלִי Is. 57. 3, race d'un homme adultère et d'une femme prostituée.

ישׁלָּכִי m. pl. Adultères : אָפָּיִם Jér. 13, 27, tes adultères.

m. pl. Même signif.: תְּשְׁתְּיִּתְּ יְּבְּשִׁתְּיִתְּיִ Osée 2. 4, et que ses adultères (ne paraissent plus) au milieu de son sein, c.-à-d. qu'elle cesse :d'avoir un air et un maintien indécents, impudiques,

Mépriser, dédaigner, rejeter avec mépris, avec colère, s'irriter.

Pi. γω, fut. γω. 4° Mépriser, outrager, blasphémer, rejeter, irriter (par des mépris); בַּל־מְטַבְּיִךְ Is. 60. 14, tous ceux qui t'ont meprisee; ou décriée; נאַץ רָשֶׁע אֱלֹרִיּם Ps. 10. 13, (pourquoi) le méchant outrage-t-il, blasphème-t-il Dieu! יְטָאַטְרָי Deut. 31. 20, ils me rejetteront ; מריאָפָר רָנַאָּצְנִי חַנָּם הַוּאַר Nomb. 14. 11, jusqu'à quand ce peuple m'iritera-t-il? - 2º Faire que les autres אָפָס פָּד־נָאֵץ נָאַצְהָ אֶּרדאַיְבֵּי יֵי : blasphèment II Sam. 12. 14, mais parce que tu as été cause que les ennemis de l'Eternel ont blasphémé contre lui ; יִּינָאַץ תַּשָּׁפֶר Eccl. 12. 5, quand l'amande est méprisée, dédaignée (pour yay, ou Hiph. pour γω); selon d'autres, de γο: quand l'amandier fleurit (allusion aux cheveux blancs du vieillard).

Hithp,: μάτι του Is. 52. 5, mon nom est méprisé, blasphémé (pour γκήτη).

אַרְאָרָה Outrage, blasphème: הְיָבֶּיה וּיְבֶּיּהְיּה וּיִבְּיִה וּיִבְיִּה וּיִבְּיִה וּיִבְּיִה וּיִבְּיִה וּיִבְּיִה וּיִבְּיִה וּיִבְּיִה וּיִבְּיִה וּיִבְּיִה וּיִבְּיִה וּיִבְּיִּה וּיִבְּיִה וּיִבְּיִה וּיִבְּיִה וּיִבְּיִה וּיִבְּיִה וּיִבְּיִה וּיִבְּיִה וּיִבְּיִה וּיִבְּיִה וּיִבְּיה וּיבְּיה וּיבְּיה וּיבְּיה וּיבְּיה וּיבְּיה וּבְּיה וּיבְּיה וּבְּיה וּבּיה וּבְּיה בְּיבּיה וּבְיה וּבְּיה וּבְיּיבְיה וּבְּיה בְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְיּיה וּבְּיה וּבְיה וּבְּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבּיה וּבּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּ

אַנְאָרָה (pl. רְיִצְשׁוֹי פָּנְאָרָה (pl. רְיִצְשׁוֹי פָּנְאָרָה (pl. רְיִצְשׁוֹי נִיְאָבְיּה (אַרָּה Neh. 9. 18, qu'ils proférèrent de grands blasphèmes; בְּל-נָשְצוֹיִרְהְ Ez. 35. 12, tous tes blasphèmes.

קאָל Gémir, soupirer (v. אָנֵיף: מַעֵּיר יַנְאָּנְיּר Job 24. 12, les habitants de la ville gémissent.

הרים ל. Gémissement, soupir: בּיְבְּיֵבְיּרָ בְּיִרְיּם Exod. 2. 24, Dieu entendit leurs gémissements; pl. const. הוְצָּבָּ Ez. 30, 24,

েম্ Kalinusité, Pi. মূল Rejetor avec

horreur, ou détruire : אָבֶּי בְּיִבְּי Lam. 2. 7, il a détruit son sanctuaire, ou il l'a en abomination ; אַבְּינָהְ בִּינְהָּן רִאָּרָאָר צָבְינָהְ Ps. 89. 40, tu as détruit, rompu, l'alliance contractée avec ton serviteur (v. רְינֵה Niph.).

שני ח. pr. Nob, ville de la tribu de Benjamin, Is. 10. 32; appelée aussi איני I Sam. 21.2, ou pour ביי A Nob.

לְבָא Kal inusité. Niph. נְּתָא Prophétiser; absol.: דְּנְבָא בָּן־אָרֶם Ez. 38. 14, fils de l'homme, prophétise; הַּוֹעַבְאֹיזי Zach. 13. 4, quand il aura prophétisé (n parag.); avec le rég. dir.: יָבָא אַתד אַנְיים הַשְּלֵּח Jér. 20. 1, (Jérémie) qui prophétisait toutes ces choses: avec >, לְּנְהַוּים רְחוֹקוֹת הוּא נְבָא: Ez. 12. 27, il prophétise pour des temps éloignės; ויעבא על־דועיר מואר Jer. 26. 20, il avait prophétisé contre cette ville ; לינְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל Ez. 13. 2, prophétise contre les prophètes d'Israel; quelquefois avec פרוע et פל, sens favorable, v. Ez. 36. 1, 37. 4. — מָבּוּעַ נְבֵּיתָ ਸ਼ਹਿਤ Jér. 26. 9, pourquoi as–tu prophétisé au nom de l'Eternel (מַבְּיהַ pour יַבָּבֶל (נְבָאיִן: Jér. 2. 8, ils prophétisent au nom de Baal. - Chanter des hymnes sous l'inspiration divine : על יודאסת דענא I Chr. 25. 2, sous la conduite d'Asaph qui chantait des hymnes; תונבא בל־חורות וחבל למי vers. 3, qui chantait des hymnes et des louanges à l'Eternel.

 de prophetiser, d'être inspiré. — Être agité, tomber en délire, divaguer : מְּמָבְּאֵ בְּחֹוּךְ מִוּבְּא בְּחֹוּךְ וּשִׁבְּא בְּחֹוּרָ וּשִׁ וּשִׁי וּשִּי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִּי וּשִׁי וּשִּי וּשְׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִּי וּשִּי וּשִּי וּשִּי וּשִּי וּשְׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִּי וּשִּי וּשִּי וּשִּי וּשִּי וּשִּי וּשִּי וּשְׁי וּשִּי וּשִּי וּשִּי וּשִּי וּשִּי וּשִּי וּשְׁי וּשִּי וּשִּי וּשִּי וּשִּי וּשִּי וּשְׁי וּשִׁי וּשְׁי וּשִּי וּשְׁי וּשְׁי וּשִׁי וּשְׁי וּשְּיִי וּשְׁי בּיִי בּיּי בּיּי בּיי בּיּי בּי בּיִי בּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְיּי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְ

רְתְּינְבֶּר : chald. Ithp. Prophétiser בְּתְּינְבָּר Esdr. 5. 1, Aggée prophétisa.

ביב ביב ביב part. passif ביבי seul usité: יוא השָּקה היה ביבי Exod. 27. 8, tu feras (l'autel) de planches et creux au dedans; métaph.: אַלָּבֶּב רַלָּבֶּב Job 11. 12, mais l'homme (même) vain, insensé, acquiert de l'intelligence (v. le même exemple à בַּבְּב).

ਜੜ੍ਹੇ (v. 2i).

n. pr. 1° Nebo, idole des Chaldéens, ls. 46. 1. Ce mot entre dans la composition de plusieurs noms propres chaldéens. — 2° Nebo, ville et montagne dans le pays des Moabites, Nomb. 34. 1, Deut. 32. 49. — 3° Nebo, ville de la tribu de Juda, Esdr. 2. 29.

לבוּאָה f. Prophétie, recueil, livre de prophéties: דְּתִּבְּיאָה עֹדֵי II Chr. 15. 8, et la prophétie d'Oded; אַלָּר Néh. 6. 12, la prophétie qu'il a faite à mon sujet; דְּלֵּרְיְבָרִאָּה אַרְיָרְיִבְּרִאָּר וּבְּרִירְיִבְּרִאָּר אַרִיף, II Chr. 9. 29, dans le livre des prophéties faites par Ahīa.

בּנְבוּצֵּח חַבֵּי chald. Prophétie : בְּנְבוּצֵּח מַבְּי Esdr. 6.14, selon la prophétie d'Aggée.

רְבְּיִרְאָרְיְ chald. n. pr. Nebusaradan, général des armées de Nebuchadnezar, II Rois 25. 6.

נבון (v. דיך Niph.).

וְבְּוֹשִׁיְבָּן (persan) n. pr. Chef des ennuques de Nebuchadnezar, Jer. 39.13.

חוֹבן n. pr. Naboth, I Rois 21. 1:

chald. (plur. בְּקְבָּה Don, présent, récompense : נְבָּוֹבָה Dan.

6, des dons et des présents, ou des récompenses; וּלְבְּוֹלְהָן לֹּאָחֵרֶן חַבּ Dan.
 17, donne tes présents, ou tes récompenses, à un autre.

הארוכלו לוביו Aboyer. Ex. unique: לארוכלו לוביו Is. 56.10, (des chiens) qui ne sauraient aboyer.

n. pr. d'un homme, Nobah, qui a donné son nom à la ville de Kenath, Nomb. 32. 42, Jug. 8. 11.

תְּבְּתֵוֹ n. pr. d'une idole, adorée des Avéens. Il Rois 17. 31; selon quelques-uns, ce nom vient de la figure de chien qu'elle aurait eue (v. אַבָּתוֹ).

בשל Kal inusité. Pi. ou Niph. Regarder: רְנָתֵּט לָאָרָץ Is. 5. 30, et quand on jettera un regard sur la terre.

Hiph. (uran voir, regarder, considérer, absolum. avec le rég. dir., avec לא-הבים און בּיבַלב: (בַלּ ,לְ ,אֶל Nomb. 23. 21, il ne voit point d'iniquité en Jacob; . Hab. 2. 15, pour לְּפֵעֵן חַבִּים עַל־מְעֹרַיתָום. voir leur nudité; יָאָבָּדִים וְאָפּן לֹחָר Is. 63. 5, j'ai regardé (de toutes parts), et il n'y avait personne pour me secourir; ראח בי ותביקות Lam. 1.11, vois, ô Eternel! et considère (ח parag.); בְּשָׁלָם בּוִראַכָּם לֹא אַבִּרם Amos 5. 22, et quand vous me sacrifierez les hosties pacifiques les plus grasses, je ne les regarderai pas; אַל־מַרָאָרא I Sam. 16. ק n'aie égard à sa mine ; דובריטוּ אַלִּיו וְנְתַּוּרוּ Ps. 34. 6, ils ont tourné leurs regards vers lui, et ils ont été éclairés ; תַּבֶּם לַבְּרִית Ps. 74. 20, considère ton alliance, בחברטר ; songe, aie egard, à ton alliance אַל־בָּל־מִצְּוֹתִיף Ps. 119. 6, lorsque je considérerai, que j'aurai devant les yeux, tous tes commandements; יְחַבָּים אַל־פָסַל לא האּכַל Hab. 1. 13, toi qui ne peux pas voir (sans indignation) l'iniquité; avec תַּמְבָּט פֵּרִנִי בְּשׁארֵיי: בָּ Ps. 99. 12, mes yeux verront la ruine, la défaite, de mes ennemis; avec mas: יַחְבִּרטוּ אַחַרֵי מֹשָׁחוֹ Exod. 33. 8, ils regardèrent derrière Moïse, ils suivirent Moise des yeux ; מַצְּחַרָיוּוּ מָצָּחַרָיוּ Gen. 19. 26, sa semme (qui était) derrière lui regarda (se retourna pour voir).

마카 n. pr. Nebat, père de Jéroboam, I Rois 11.26.

אָנְרָא יִּ, (עָרָא יִּ, בּרָא יִּ, m. (עְרָא יִּ, יִּ, בְּרָא יִּ, יִּעְרָּיִ בְּּעִּרְ מִנְּרָי יִּעְרָּיִ בְּּעִרְּעִּרְ לְּבִּיִּא יִּעְרִי בְּרָעְּאַלְ מְבַּעָּיִּתְ בְּעָבְּעָרִ עְּבְּעָרִי בְּיִבְּעִי בְּעָבְּעָרִ בְּעָבְּעָרִ בְּעָבְּעָרִ בְּעָבְּעָרִ בְּעָבְּעָרִ בְּעָבְּעָרְ בְּעָבְּעָרְ בְּעָבְּעָרְ בְּעָבְּעָרְ בְּעָבְּעָרְ בְּעָבְּעָרְ בְּעָבְּעָרְ בְּעָבְּעָרְ בְּעִבְּיִי וְבִּרְאָרָ I Rois 20. 35, (un) des disciples des prophètes; 35, (un) des disciples des prophètes; Aaron ton frère sera ton prophète, ton interprète.

אָבָיא m. chald. Prophète: יושר וְבְיאָא m. chald. Prophète: איז וְבְּיאָה Esdr. 5. 1, le prophète Aggée; plur.: même verset, les prophètes.

בְּיִיְם חַנְבִיאָּה (Cophétesse: מְּיִים חַנְבִיאָּה (Exod. 15. 20, Miriam la prophétesse; בּאַלְיֵבִי אָלֹי וּנִיגְייִ Is. 8. 3, je m'approchai de la prophétesse, c.-à-d. de la femme du prophète, de ma femme.

הְבְּיִי n. pr. Nebaioth, fils d'Ismael, Gen. 25. 13, souche d'un peuple de l'Arabie Pétrée, Gen. 25. 13, Is. 60.7.

קבר m. Source, fond. Plur. seul usité: מָבֶּבְיִים Job 38. 16, les sources, le fond de la mer; selon d'autres: les vagues de la mer.

לבל (fut. בול) Se faner, se fletrir, tomber (des fleurs, des feuilles), tomber en défaillance, en langueur, se consumer, s'épuiser (v. נַבַל צִּיץ : (נַמָּל ,בָּלָה Is. 40.7, la fleur se fane; ולאלה מבלה מבלה האלה Is. 1. 30, comme un chêne ou un térébinthe dont les feuilles tombent, litter. fletri quant aux feuilles; אַרָּים מַלּ למול Job 14. 18, une montagne qui tombe, qui s'écroule, reste détruite, ne peut plus se relever, litter. reste abattue, affaissee; וַכַּל־צָּבָאַם יְבוֹל כָּיָבֹל ובלה המשוף וכלבלה השוף והלבלה המשוף והלבלה המשוף Is. 34. 4, leurs astres tomberont comme tombent les feuilles de la vigne et le fruit flétri du figuier; אָבֶּלָת הָבָּלָת הָבָּלָת Is. 24. 4, la terre est désolée, elle se fond; ou elle est languissante; אַפְרַינָבָר יָבֹלא Ps. 18. 46, les étrangers se consumeront; ban bin Exod. 48, 18, tu t'épuiseras. - Agir sottement, vilement : אַבי עַבְּלָתָּ

tement en t'élevant; selon d'autres: Is. 32. 6, car le sot dira des extravameme en tombant de ta grandeur, que cela soit en t'élevant, c.-à-d. que ce infâmes; בכל שבו ועלה עוד I Sam. 25. soit avec dignité. 25, Nabal (stupide ou vil) est son nom,

(ונבל uo ומבל pour).

Pi. בְּבֶל Abaisser, mépriser, outrager, couvrir de honte: עניבל צור יְשָׁעָדוֹ Deut. 32. 45, il a abaissé, méprisé, le rocher de son salut; אַל־תְּנָבֶּל תַּפָא רְבוֹנְדָף Jér. 44. 21, n'avilis pas, n'abaisse pas, le trône de ta gloire; בְּנְלְנָהְיִ Mich. 7. 6, le fils outrage le père; אמר 16, je t'avilirai, je te couvrirai de honte.

תְּבְלָ n. pr. m. I Sam. 25. 3.

ינְבָלֵי et קָם, m. (pl. יְבָלִים, const. יָבָלָי). 1° Outre, vase : יַנְבְלֵּר שָׁמֵיִם Job 38. 37, (et les nuées qui sont comme) les ou-גרים ; Is. 30. 14, פשבר נבל יוצרים comme on brise un vase fait par des potiers; plur.: בַּלֵּר חַוּבֶלִרם Is. 22. 24, des vases en forme d'outre; selon d'autres : des instruments de musique (v. 2°); לובלר דורט Lament. 4. 2, comme des vases d'argile. — 2º Nom d'un instrument de musique : lyre, luth ou viole : בווד נובל Is. 5. 12, harpe et lyre; Ps. 33. 2, sur l'instrument (la lyre) a dix cordes ; בְּלִר־נָבַל Ps. 71. 22, sur la lyre; plur.: בּכְלֵר וְבָלִרם I Chr. 16. 5.

בי הָבֶל וְבָלֶת יְלַבֵּר :Sottise, stupidité, action honteuse, infamie: לְבָלְתוֹ

קבלְהִד (const. בְּבֶלְהִד, avec suff. בְּבֶלְהִדּ). Cadavre (des hommes et des animaux): בְּבֶלָה אִרְבֶלְה II Rois 9.37, le cadavre de Izebel (lezabel); בְּבֶלָה וּבְּבָלָה וּבְּבָלָה וּבְבָלָה וּבְּבָלָה וּבְבַלָּה בּבְּל Lév. 22.8, il ne mangera pas de bête morte d'elle-même, ou déchirée par une autre bête; collect.: בְּבָלְהִי רְשִבּאוּ Is. 26. 19, les corps de ceux qui sont morts au milieu de moi ressusciteront.

קלוח f. Honte, partie honteuse: אָרַלְּוּהְ אָרִיבְּלְּתָּהְ Osée 2. 12, je découvrirai sa honte.

הבקלט n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Néh. 11. 34.

לבֶע Jaillir: מֵזל נֹבֵיב Prov. 18. 4, un torrent qui jaillit, ou qui déborde.

Hiph. יקריק Faire jaillir, repandre, faire jaillir des paroles, parler, dire, annoncer, publier : אַבִּיבָּח לָכָם רוּחִי Prov. 1. 23, je veux répandre sur vous mon esprit; ומר רְשָׁינִים רַבּּרְכָּ רְצוֹח Prov. 18. 28: mais la bouche du méchant se répand en mauvaises paroles; et absol.: יברעון בחיום Ps. 59. 8, ils parlent du mal avec leur bouche, ils me calomnient; מְבֶּכְּטָת שְׁמֶבֵיר מְּלְּמָרֵי Ps. 419. 171, mes lèvres publieront, feront retentir, des louanges ; יוֹם לְיוֹם יַבְיב אֹמֵר Ps. 49. 3, le jour annonce cette parole au jour qui lui succède; זַבֶּר רַב־שּוּבְהָּ רַבְּרִינּי Ps. 145. 7, on proclamera le souvenir de ta grande bonté. - 2º Faire bouillonner, fermenter : יְבָּאִישׁ יַבִּיב שָׁטֶרְ רּוֹקֵהַי Eccl. 10.1, (quelques mouches mortes) parfumeur et la font fermenter.

עָּבֶר (v. בְּרַר Niph.).

אַרָּישְׁקא chald. f. Chandelier, lampe: שמבל נברשתא Dan. 5. 8, vis-a-vis du chandelier.

ח בּבְשָׁן n. pr. Ville de la tribu de Juda, Jos. 15, 62,

שני העב סגרו : m. 1º Midi, sud بيت Jer. 13. 19, les villes du midi sont fermées; אָבֶר Nomb. 35. 5, le côté du midi. Seul avec ה parag., איני vers le sud, du côté du midi ; נַּנְמַדוֹ לְצִּקּרַיִים Jos. 17. 10, ce qui est au sud est à Ephraim; בָּאֶרֶץ רַשְנָב Gen. 24. 62, et seul בַּנֶּבֶב Ps. 126, 4, dans le pays du midi, généralement le sud de la Palestine ; poét. pour l'Egypte : מַשַּׁא בַּיִיבּית Is. 30. 6, la charge des animaux qui vont au sud, c.-à-d. vers l'Egypte. — 2° Terre aride : אֶרֶץ דַעָּנֶב נְתַתְּנִי Jos. 15. 19, tu m'as donné un pays aride.

נבר Kal inusité. Hiph. אָנָה Dire, parler, raconter, répondre, faire connaître, expliquer, annoncer, publier, reconnaitre, avouer: בַּאַירָדַד נָא שָׁפֶּךְ Gen. 32. 30, dis-moi, je te prie, ton nom; ייבי הוורק מלין Job 26. 4, à qui dis-tu, adresses-tu, des paroles! pour אל־פָּי ; יוַגְּירי וְנָגָּירֵש Jér. 20. 10, parlez, rapportez, contre lui, et nous le redirons; ייבר לאחיד Gen. 37. 5, il raconta (le songo) à ses frères ; תַּנְרַיִּים בּלִים על־פִּר תַּנְרָיִים האַנון Gen. 43, 7, nous lui répondimes conformément à ces questions; יְתַינֵר וא לְצָבְּיִי מְשְׁעָם Is. 58. 1, fais connaître à mon peuple ses crimes; חבר לפרינה Gen. 41.25, (ce que Dieu veut faire) il le fait connaître à Pharaon ; יאַרך מַנָּיד 41.24, et personne ne me l'explique (le songe); לָפֶגִירֵי תַּוְחִידָה Jug. 14. 19, à ceux qui avaient deviné l'énigme; להודי בשר I Sam. 4. 13, pour l'annoncer dans la ville ; וּפָּגִּיד לָקרָאת מַנִּיד Jér. 51. 31, et un messager rencontrera un autre messager; מַנְיִר פְשָׁנֵח Zach. 9. 12, un double message, une seconde promesse ; חַנְּרוּ בָּבָנְים כָּלְרְלוֹיְדִיר Ps. 9. 12, publiez ses actions parmi les peuples;

gatent la bonne odeur de l'huile du אַנְיָרָ אַנְיִי אַנִּיי לַעָּבֶּׁלָם Ps. 75. 10, je publierai toujours (les louanges de Dieu); בי עוֹרָי אָבְּיד Ps. 38. 49, car je reconnais mes peches; этэл роор рукции Is. 3. 9, ils avouent hautement leurs fautes comme Sodome (ils s'en font gloire); -Deut. 26, 3, je re הַּעַּרָהַר הַוּיוֹם לַיֵּר אַלֹּדֶרּן Deut. 26, 3 connais aujourd'hui (publiquement) devant l'Eternel ton Dieu.

> Hoph. mr., fut. mr. Etre dit, etre raconté : אָנֶר לַצֶּבֶּרֶיה Jos. 9. 24, il a été raconté à tes serviteurs; man באַבְּרָתָם Gen. 22. 20, on annonça à Abraham.

> Dan. פְּנֵער בְּיר נוּר נְנֵיר Dan. לְבַּר 7. 10, un torrent de feu qui coulait, se repandait; יבֵר שְׁמָא Aboth 1. 13, celui qui veut rendre son nom célèbre, qui cherche la célébrité.

prep. et adv. Devant, en présence, en face, vis-à-vis, du côté; נַבַּר בל-עשף Exod. 34. 10, devant tout ton peuple; נגר אַחַים Gen. 31. 32, en présence de nos frères; עַר הַשָּׁבֶּט Nomb. 25. 4, en face du soleil, c.-a-d. en plein jour; ער קאר Exod. 19. 2, vis-àvis de la montagne ; נֵגֶד יְרוּשָׁלֵם Dan. 6. 11, du côté de Jérusalem. — Avec suff.: תולהי באין בנהף Ps. 39. 6, et le temps de ma vie est comme un néant devant toi; avec les prep. - אַכְעֵּרִר : כְּנַנֵּר שור פנגרו Gen. 2. 18, je veux lui faire un aide qui lui convienne, qui lui ressemble, ou qui soit toujours devant lui, auprès de lui; לְנַבֶּר devant : לְנַבָּרִי Hab. 1. 3, devant moi, devant mes yeux; איש שֹמֵד לְנְנְהוֹ Jos. B. 13, un homme qui était debout devant lui; לנגר הבונים ; Is. 1.7, devant vous לנגרכם Néh. 3. 37, contre ceux qui bâtissaient, ou : en présence des maçons (v. ז בַּבֶּס Hiph.); אַמִירָיִם לְנַבְּבֶּם Néh. 12. 9, leurs frères à côté d'eux, ou comme eux; לעבר מלאכח מית רשלוים Neh. 11. 22, pour, ou concernant, le service du temple; avec וי parag.: נַּנְפַרוֹדְנָאוּ לְכַל־עַמוּ Ps. 116, 18, en présence de tout son peuple.

De devant, loin de, on face,

contre, du côté : פּוּגַר עֵינִי Is. 1. 16, (otez) de devant mes yeux ; לַהַ מְנֵגַר לָאִרשׁ Prov. 14. 7, marche loin du sot, eloigne-toi du sot; פונגד הַוּרָצָּרו צַּרו־הַצָּרֶץ Deut. 32. 53, tu verras le pays de loin ; ייַשְׁלֵּךְ אֵיז־יַמְשׁׁוֹ מִינְּנֶּד Jug. 9. 17, et qui a jeté sa vie au loin, qui a exposé sa vie; קיבר קני יי I Sam. 26. 20, a la vue de l'Eternel; selon d'autres : loin de l'Eternel; וְדֵיד חַיֵּיך חַלָּאִים לָךְ מְנַבֶּר Deut. 28. 66, ta vie sera comme en suspens en face de toi, tu la verras toujours en danger; וְאָהַוּד הְחָרָאֲב מְנַגַר II Sam. 18. 13, et toi, te serais-tu opposé à lui ? ou : tu te tiendrais loin, tu ne viendrais pas a mon secours; ועבלא מוגר לַאָבְעַת Jug. 20. 34, ils vinrent du côté de Guebaah.

אוֹר נְגַה צֵלֵידָם Briller, luire: אוֹר נְגַה צֵלֵידָם Is. 9. 1, la lumière luit sur eux (le jour se lève pour eux); שׁבִּיב אָשׁוֹ Job 18. B, et l'étincelle de son feu ne brillera point.

Hiph. Faire briller, éclairer: יְרָרָתְּיִ אִּירְיִּ אַרְיִיִּרְ אַרְיִּרְ אַרְּרָּ וֹנְיִי רְּיִרְ אַרְ הַּנְּרָ וֹנִי בִּיִּרְ הַּעְרָּ briller sa lumière; יְרָיִי הַיִּרְ הַּיִּרְ הַּיִרְ וּ 22. 29, l'Éternel éclairera mes ténèbres.

לְּבֶּרְהְ בָּּבֶּר f. Éclat, clarté, lumière: שֵּׁהְ הַּבְּיִרְ בְּּיִרְ בִּיּרְ וּצִּי ְרְבִיךְ Is. 4. 5, et l'éclat d'une flamme ardente; בְּבִּיר בְּבִיךְ Is. 60. 3, à l'éclat de tes rayons ! הַּבִּיר בְּבִיר בְּבִיר Prov. 4. 18, comme une lumière éclatante, ou : comme la clarté de l'aurore; בּבִיר בַּבְּי בִּיִר בַּבְּי Is. 62. 1, jusqu'à ce que sa justice, ou que son salut, paraisse comme une vive lumière.

הבים (emph. אָנְאָדָ) chald. f. Lumière, aurore: דְּמָשׁ בְּנְגָּדָא Dan. 6. 20, (le roi) se leva avec l'aurore, dès la pointe du jour.

לגוהות f. pl. Eclat, clarté: מְנְהְוֹחְ Is. 59. 9, (nous espérions) la lumière, la clarté.

רבו (fut. רביי) Pousser, frapper, avectes cornes: ביינות שור Exod. 21. 28,

si un bœuf frappe de ses cornes (un homme ou une femme).

Pi. Frapper avec les cornes; au fig. renverser, vaincre: מְּבְּיִם בְּעִּים בְּעָּים בְּעָּים בְּעָּים בְּעָּים בְּעָּים בְּעָּים בְּעָּים בְּעָּים בְּעָּים בּעָּים בּעָּים בּעָּים בּעַרָּם בּעַרָם בּעַרָּם בּערַים בּעַרָּם בּערַים בּעַרָּם בּערַים בּעַרָּם בּערַים בּערַיִּם בּערַים בּערַרָּם בּערַים בּערַם בּערַים בּערַים בּערַים בּערַים בּערַים בּערַים בּערַים בּערַם ב

Hithp. Lutter, combattre : יְּחְנֵּבֶּח פֻּלֶּהְ תַּנְּבֶּב Dan. 11. 40, le roi du Sud combattra avec lui.

רְאָם adj. Qui frappe habituellement, furieux: און בייר בייר באר Exod. 21. 29, si c'est un bœuf qui a coutume de frapper avec ses cornes.

לְנִיִּדִם m. Prince, chef, intendant: Ps. 76. 13, il retranche la vie des princes (v. מְבְּצֵר רְּבִין נְבְּיִדִּם Ps. 76. 13, il retranche is vie des princes (v. מַבְּצֵר רְּבִין נְבְּיִדִּם Ps. 76. 13, il retranche cità vie des prince, le chef de l'alliance; אַבְּיִדְם לְנִיִּדְ בַּלִּיִדְם לְנִיִּדְ בַּלִּיִבְּשִׁרְאֵל II Sam. 5. 2, tu seras le chef (le roi) d'Israel; 5. 2, tu seras le chef (le roi)

לְנִינְהוּ f. (rac. נְעֵרָ). 1° Chant, musique, chanson, objet des chansons, de raillerie : אַנְּרָנְחִי נְגִינְחִי בְּלֵּיְלַח Ps. 77. 7, pendant la nuit je me souviens de mes cantiques; מחורים מוגינתם Lament. 5. 14. les jeunes gens ont cessé leurs chants. leur musique; זְיִרְהָה מָיִרְהָה לַנְרִיָּהָם Job 30. 9, maintenant je suis l'objet de leurs chansons ; אַכָּר Ps. 69. 13, et les chansons des buveurs ; נגרפתם בל־תיום Lament. 3. 14, je suis sans cesse l'objet de leur raillerie. — 2º Instrument de musique, instrument à cordes. Au commencement de plusieurs psaumes : au chef des chantres sur des instruments à cordes, ou sur l'instrument appelé Neginoth.

און Jouer d'un instrument de musique. Part. seul usité: אַרָּיִם בּיִּרְים פּרָים Ps. 68. 26, les chantres allaient les premiers, ensuite ceux qui touchaient des instruments.

Pi. Meme signif.: יְנְּמֶּרְ בְּּתְּדֹּ וֹ I Sam. 16.
16, il jouera (la harpe) de sa main;
Ps. 33. 3, jouez bien,
faites un concert des instruments et de
la voix (exact. avec des cris de joie);
Is. 38. 20, nous chanterons
mes cantiques, ou: nous jouerons nos
mélodies; part.: קַּמֵּבְּן I Sam. 18. 10.

עלב (fut. רַגַּב, inf. אַטָּ et rua, avec suff. נבעני) Toucher, approcher, atteindre, parvenir, venir; frequemment avec a, avec אָל, אָל, avec le rég. dir. et sans reg.: גע מוידים ורעשט Ps. 144. 5, touche aux montagnes, et elles se réduiront en fumée, ou elles seront embrasées; וְדָמִים בְּדָמִים נָנָשׁי Osée 4. 2, le sang a touché le sang (on a commis meurtre sur meurtre); אַשָּׁר־עֵב אַלּחִים מלחם I Sam. 10. 26, dont Dieu avait touché le cœur ; לארקה לְנִוֹבָ אַלָּתָה Gen. 20. 6, je ne t'ai pas permis de la toucher; ארינקת בל־חוובע בה Prov. 6. 29, quiconque la touche, qui cohabite avec elle, ne restera pas impuni ; בר־יַכְיֵר נָנָשׁי Is. 16. 8, elles se sont étendues jusgn'à Jazer; פִּר־נֹגַשֵּׁת עֲלֵרְחֵם חָרָשָׁת Jug. 20. 34, que la destruction allait les atteindre; ויָגַע חַהַבר אַל־פַלָּהְ נִינְוַת Jon. 3. 6, la nouvelle parvint au roi de Ninive; ויובע חחדש חשביער Esdr. 3. 1, le septième mois était venu. - 2° Toucher, maltraiter, frapper: תוֹבֶע בַּאָרשׁ הַוָּח Gen. 26. 11, quiconque touchera, fera du mal, a cet homme; לְבַלְתִּד נָנְבֵּךְ Ruth 2. 9, qu'on ne te touche, qu'on ne te fasse aucune peine; בריצאלוה גגערו ביי Job 19. 21, la main de Dieu m'a frappé; part.: Is. 53. 4, frappé de Dieu, ou : frappé de plaies, de lèpre.

Niph. Être battu : רַיְנֶגְענּי יְדּוּשְׁעֵּ וְכָלִד יְשְׁרָאֵל לְּמְנֵידְע Jos. 8. 15, Josué et tout Israel furent battus, ou firent semblant d'ôtre battus, par oux.

Pi. comme Kal 2° : וְיָנַעָּב וְיִי אָז־פַּרְעֹרוֹ

Gen. 12. 17, l'Éternel frappa Pharaon; בי נְּגְּים בִי II Chr. 26. 20, que Dieu l'avait frappé de cette plaie.

Pou. passif: יְמִכּיצִים לֹא יְמְכִּי Ps. 73. B, ils ne sont pas frappes de plaies, ou de fléaux, comme les autres hommes.

Hiph. יניעות 1° Faire toucher: יניעות ער כסר Is. 26. 5, il lui fera toucher la poussière, il fera descendre la ville jusqu'à la terre, il la détruira; מורער ברית בבית Is. 5. 8, qui font toucher, qui joignent, une maison à l'autre; רַתְּנַעָּתָם aspergerez le linteau du sang, etc. -2º Les memes signif. que Kal : יראטוי מגיע השפרטה Gen. 28. 12, et le hant (de l'échelle) touchait au ciel; ro תומיר חויע Cant. 2. 12, le temps de tailler les arbres est venu; נתוב לְרַגְלֵיר Exod. 4. 25, elle le posa à ses pieds; selon d'autres : elle toucha ses pieds; אַשְׁרֵיי הַאָּחַמָּה וְיַנִּיִּכְ Dan. 12. 12, heureux celui qui attend et qui arrive ; דְּנַּצֶּתָּ במלכמת Esth. 4. 14, tu es arrivée, tu as été élevée, à la dignité royale; માછ્ય vers. 3, (partout) ובריבושלה וורוו פורב où l'ordre du roi et son édit étaient parvenus; יְחְגִּישׁי שָׁנִים Eccl. 12. 1, avant que les années soient venues. Avec T, la main a atteint, acquis; posséder : נאסרלא תורע ידו בי פוה Lev. 5. 7, s'il ne possède pas assez pour offrir un agneau.

נגע m. (avec suff. נָגְשׁ, plur. נְגָעָר, const. יְבִין). Coup, plaie, lepre : וְבִין נגע לְנָגַע Deut. 17. 8, et entre un coup et un coup (qu'un homme aura donné à un autre); selon d'autres : entre la lepre et la lepre ; וּבְנְגְעֵי בְּנֵר אָרָם II Sam. 7. 14, et par les coups, les plaies, dont les hommes sont punis; שוד נגל אַחָר אָבִרא עַל־טַּרְערו Exod, 11. 1, je ne frapperai plus Pharaon que d'une seule plaie; נגערופלון פדאא Prov. 6. 33, il trouvera plaie et ignominie; אַשֶּׁר יַדְיטוּך יבים ענד לבבו I Rois 8. 38, quand chacun connaîtra la plaie de son cœur; וראות השבור איד דינגב Lov. 43. 3, le pontife examinera cette lèpre; plus complet: אָנֵע אָנֵע vers. 10 la plaie de la lèpre; quelquesois pour celui qui est atteint de la lèpre: אַנְע אָרַדְּעָנָע vers. 4, le prêtre ensermera le lépreux; aussi de la lèpre des vêtements, vers. 4.

124 1° Pousser, heurter, frapper (principal. de Dieu, quand il frappe les hommes par des plaies; des maladies, etc.) : יַכִּייינֹת שׁוֹריאִישׁ אַת־שׁוֹר רַכַּוּוּ Exod. 21. 35, si le bœuf d'un homme heurte, blesse, celui d'un autre; ינגמי רייה ווייה איי 21. 22, et qu'ils heurtent une femme enceinte; אַנְעָיִיר אָנוֹרָ Ps. 89. 24, je frapperai ses ennemis; דעות איד באַרַיִם Exod. 12. .23, pour frapper de mort les Egyptiens ; ביוֹם דֵי אַר־חָצָם Exod. 32. 35, l'Eternel frappa le peuple (de la peste); נְנָמוֹ הֵי מְּמֵעִיוּ לָחֲלִי II Chr. 21. 18, Dieu le frappa d'une maladie dans les entrailles ; לָּצָרו נְנָקְנִי דֵי חַיּוֹם לִקְנֵי ו pourquoi Dieu d' pourquoi Dieu nous a-t-il frappés aujourd'hui devant les Philistins? c.-à-d. pourquoi nous a-t-il fait subir une défaite par oux?-2º Intrans. Heurter, broncher: מַר חַנוֹף קאָבֶּן רַנְלֶּהְ Ps. 91. 12, pour que ton pied ne heurte pas contre une pierre; יְרַבְּלָהְ קאות אל Prov. 3. 23, et ton pied ne bronchera pas.

Niph. Etre frappe, être battu, par l'ennemi: ניתַבְּה יִי נְּנָהְ לִּמְנֵי אֹרְבֵיךְ I Sam. 4. 10, Israel fut battu; יְתָּבֶה יִי נְּנָהְ לִּמְנֵי אֹרְבֵיךְ Deut. 28. 25, l'Eternel te fera battre par tes ennemis.

Hithp. Heurter: וּבְשֶּׁרֶם יִרְצֵּוְּמַוּ רֵגְלֵּיכָם Jér. 13. 16, avant que vos pieds se heurtent contre les montagnes couvertes de ténèbres.

לְנֶלְתְּ בָּבֶּם יִ m. 1º Plaie, peste בְּבֶּךְ לְבֵּיְתִּיִתְ בָּבָם בַּבְּר לִבְּיִתְיִת בָבָם בּצִבְּר לִבְּיִתְיִת בְּבָב בּצִבְּר לִבְּיִתְיִת בְּבָם בַּבְּר בְּבִּיִתְיִת בְּבָם בַּבָּר בְּבָּיִתְיִת בְּבָם בַּבְּר בַּבָּר Exod. 30. 12, afin qu'ils ne soient point frappés de peste. — 2º Choc: בְּבָּר נָבָּר נָבָר Lis. 8. 14, (il sera) une pierre d'achoppement.

לְבֶּר Kal inusité. Níph. בְּיֵר Etre répandu, couler, s'écouler: יְרָבָּאִים חַנְּעָרִים ווּנְבָּרִים ווּנְבָּרִים ווּנְבָּרִים ווּנְבָּרִים ווּנְבָּיִם ווּנְבָּיִם ווּנְבָּיִם ווּנִבְּיִם ווּנִבְּיִם ווּנִבְּיִם ווּנִבְּיִם ווּנִבְּיִם ווּנִבְּיִם ווּנִבְּיִם ווּנִבְּיִם ווּנִבְּים ווּנְבִּים ווּנִבְּים ווּנְבְּים ווּנְבְּים ווּנִבְּים וּנִבְּים וּנִבְּיִם וּנִבְּיִם וּנִבְּים וּבְּבָּים וּנִבְּים וּנִבְּים וּנִבְּים וּנִּבְּים וּנִבְּיִם וּנִים וּנִבְּים וּנִים וּנִים וּנִבּים וּיִּבְּים וּנִים וּנִבְּים וּנִבְּים וּנִים וּנְיִים וּנִים וּבְּיִּבְּים וּנִים וּבְּיִבְּים וּנִים וּבְּבִּים וּנְבְּיִם וּנִים וּבְּיִבְּים וּנִים וּבְּבִּים וּנִים וּבְּיִים וּנִבְּים וּנִים וּבּים וּבּיִים בּיִּבְּים וּבְּיבִּים וּנִים וּבְּים וּבְּבִּים וּנְיּבְּים וּנְיּנִים וּנְיּנִים וּנְים וּבְּיִים וּנִינִים וּנִים וּבְּים וּבְּיִּים וּבְּיִּים וּבְּים וּבְּים וּבּים וּבְּים וּבּים וּבּיּים וּיִּים וּבְּים וּבּיּים וּיִים וּבְּים וּבּים וּבּים וּיבּים וּיִים וּיוּים וּיוּים וּיִים וּיוּים וּיוּים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִים וּיוּים וּיִּים וּיִּים וּיִּים וּיוּים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּבְּים בּיּים וּבּיים וּיִים וּבְּים וּיִים וּיִים וּי

répandue à terre; מיני נגנה Lament. 3. 49, mon œil fond en larmes; פְּבְּרֵה בְּיִרָם Job 20. 28, (ses biens) s'écouleront (comme de l'eau), disparaîtront, au jour de sa colère; יְדִי לֵּרֶלְה נְגְרֶח Ps. 77. 3, ma main est tendue (vers toi) pendant la nuit, ou : ma plaie coule, saigne, etc. (v. יֵדְ 2°).

Hiph. תַּבֶּר פּנָּה Répandre, faire couler, faire rouler en bas, précipiter: רַבָּר פּנָּה Ps. 75. 9, il verse (de ce vin), il en donne à boire; רְנִבְּרְבָּר לְנֵר צְּבָּנְיִתְּן Mich. 1. 6, je ferai rouler les pierres dans la vallée; בְּרַרְיִרְיִרְרָב עַלְּרְרַיִּרְתָּרֶב Jér. 18. 21, précipite-les, on : fais couler leur sang par le glaive, ou : livre-les au glaive.

Hoph. pass.: מְמֵיִם מְּנָרִים מְּנָרִים מְּנֵרִים Mich. 1. 4, comme des eaux précipitées du haut d'une pente.

ענש (fut. שוֹיִי et שׁנֹאיִי) Presser, exi-. ger le payement d'une dette, faire rentrer les impôts, presser au travail, tyranniser, dominer : לאריוש אַז־רַצָּתוּ Deut. 15. 2, il ne réclamera de son prochain le payement d'une dette; וְכַל־עָבְּבֶרבָם הְנִוֹשׁוּ Is. 58. 3, (au jour de votre jeune) vous pressez, forcez, ceux. qui vous doivent à vous payer; ou: vous vous faites payer le fruit de vos peines, de votre travail; נַנַּשׂ אַר־דַּוּפֶּטָּף יאָרד אַרדעם הארץם II Rois 23. 35, il fit rentrer l'impôt d'or et d'argent de tout le peuple; part.: יְדֵוֹנְשָׂים אָצִים Exod. 5. 13, les intendants des travaux devinrent pressants; אַרה שַׁבַרוּ נגַשׂ Is. 14. 4, comment l'oppresseur, le tyran, reste tranquille ; פַּבָּשׁ כַּלִּ־כֹּיגַשׂ Zach. 10. 4, c'est de lui que viendront tous les oppresseurs; וַלּגָשֵׁיַהָ בְּדָקַת Is. י 60.17, je te donnerai pour dominateur la justice, ou : tes dominateurs régneront avec justice; אַ יְשֵׁמֵע לֹא יָשְׁמֵע יַּה יְשָׁמָע יִּה יַשְׁמָע יִּשְׁמָע יִּיִּשְׁמָע יִּיִּ Job 39. 7, (l'ane sauvage) n'entend pas les cris d'un conducteur.

Niph. Etre opprimé, être foulé, maltraité, être pressé (par l'ennemi), être abattu, être accablé: יְנְמָשׁ הְעָהַ אִישׁ בְּאִישׁ Is. 3.5, et chacun dans ce peuple sera opprimé par l'autre; בְּמָשׁ וְתִּהָא נַעֲנָה Is.

Kal pret. inusite (fut. way, imp. שֹׁגְּ, חשֵּׁגְּ et שֹׁגְּ, ישָׁג; pl. מֹשֹׁג). S'approcher, s'avancer; absol.: אָשָׁרוֹיבָא Gen. 27. 21, Is. 50. 8, qu'il s'approche de moi; avec אַל־הָּגַּשׁרָבִּי : בָּ Is. 65. 5, n'approche pas de moi; אפאר קאָם חופ Job 41. 8, ils tiennent fortement l'un à l'autre; avec l'acc.: אַרישָשׁל אַיד שָׁמיאַל I Sam. 9. 18, Saül s'approcha de Samuel, le rencontra; מדינישווי עריאווירי Gen. 33. 3, jusqu'à ce qu'il fût (arrivé) près de son frère; אַנע־פּוֹ II Sam. 1. 15, approche de lui, jette-toi sur lui et tue-le; ולנטח בל-פַל-קרשׁי Ez. 44. 13, (ils n')approcheront d'aucune des choses saintes, des choses qui me sont consacrées; אַל־אָשׁוּ אַל־אָשׁוּ Exod. 19. 15, ne vous approchez point de vos femmes; win האַלַּה Gen. 19. 9, va plus loin, éloignetoi ; אַשָּׁרִדּילִי וְאַשֵּׁבְּר Is. 49. 20, va a une autre place à cause de moi, (fais-moi place) pour que j'y demeure.

Niph.: יַצֵּן בְּי וְנָשׁ חְיָבֶּם חַנְּיָת Is. 29. 13, puisque ce peuple s'approche de moi; אינגע הוֹרָשׁ בַּקוֹצֵר Amos 9. 13, le laboureur et le moissonneur s'entre-suivront.

Hiph. Faire approcher, amener, présenter, offrir: אָרָים אַלְּים Gen. 48. 10, il les fit approcher de lui; יְּשִׁיְּשִׁיִּ בְּּבְּיִשְׁיִּ אֲבֹּרְיִאֲבְּיִים Gen. 48. 10, il les fit approcher de lui; יִּשִּׁיִּיִּם Gen. 21. 6, son mattre l'amènera devant les juges; יְּשִׁיִּשְׁיִּ אֲבֹּרְיִאֲבְּיִּשְׁיִּ אֲבֹּרְיִאֲבְּיִּשְׁיִּ אֲבֹּרְיִאֲבִּיִּשְׁיִּ אֲבֹּרְיִאֲבִּיִּ שַּׁבְּיִּשְׁיִּ אֲבֹּרְיִאֲבִּיּ שְׁבִּיִּשְׁיִּ אֲבֹּרְיִאֲבִּיִּ בְּּשִׁיִּ בְּּבְּיִבְּיִ בְּּבְּיִבְּיִ בְּבְּיִבְּיִ בְּבְּיִבְ בְּבְּיִבְּיִ בְּבְּיִבְּיִ בְּבְּיִבְּיִ בְּבְּיִבְּי בְּבְּיִבְיִ בְּבְּיִבְּיִ בְּבְּיִבְ בְּבְּיִבְּיִ בְּבְּיִבְ בְּבְּבִייִּ בְּבְּיִבְיִ בְּבְּבִייִבְ בְּבְּיִבְּיִ בְּבְּיִבְ בְּבְּיִבְּיִ בְּבְּבִייִם בְּבְּבִייִם בְּבְּבִייִם בְּבְּבִיים בְּבְּבִייִם בְּבְּבִייִם בְּבְּבִייִם בְּבִייִם בְּבְּבִייִם בְּבְּבִייִם בְּבְּבִייִם בְּבְּבִייִם בְּבִייִם בְּבְּבִייִם בְּבִייִם בְּבִייִם בְּבִייִם בְּבִייִם בְּבִייִם בְּבִייִם בְּבִּבִיים בְּבִּבִיים בְּבִייִם בְּבִּיִבִּים בְּבִייִם בְּבִייִם בְּבִייִם בְּבִּיִבִּים בְּבִּיִים בְּבִּיִבִּים בְּבִּיִּבִּים בְּבִּיִּים בְּבִּיִים בְּבִּיִבִּים בְּבִּיִבִּים בְּבִייִם בְּבִייִם בְּבִּיִים בְּבִּיִים בְּבִּיִים בְּבִּיִים בְּבִייִם בְּבִייִּם בְּבִּיִים בְּבִּיִים בְּבִּיִּים בְּבִּיִּים בְּבִּיִּים בְּבִּיִּים בְּבִייִּם בְּבִּיִּים בְּבִּיִים בְּבִּיִּים בְּבִּיִים בְּבִּיִּים בְּבִּיִּים בְּבִּיִּים בְּבִּיִּים בְּבִּיִּים בְּבִּיִים בְּבִּים בּּבְּיִּים בְּבִּיִּים בְּבִּיִּים בְּבִּיִּים בּבּבּיִּים בְּבִּיִּים בְּבִּיִּים בְּבִּיּבּים בְּבְּבִּים בּּבְּיִּים בְּבְּיִּים בּּבְּיִּבְּיִים בּיּבְּיִים בּיּבְּיִים בּיּבְּיּים בּּבְּיִּים בּבּיּבְיּים בּיּבְּיים בּּבְּיים בּיּבְּיּים בּיּבְּיּים בְּיּבְּיִּים בְּבְּיִּים בְּבְּיִּים בְּבְייִּים בְּבְּיִּים בְּבְּייִּים בְּבְּיִּים בְּבְּייִּים בְּבְּיים בְּבְּייִּים בְּבְּייִּים בּּבּיּבּיים בּיּבְּייִים בּבּבּיים בּיּבּיים בּבּייִייִּים בְּבְּייִייִּים בְּבּייִּייִּיּיִייִּים

maux, et tu ne nous surprendras pas par eux; ou intrans.: ces maux n'approcheront pas, et ne nous surprendront pas si vite.

Hithp. S'approcher : דִּיִּתְּטָּוּ בַּיְתְּטָּוּ Is. 45. 20, approchez-vous tous ensemble.

Hiph. Eloigner, séparer: wm II Rois 17. 21, cheth., il éloigna, sépara (v. mm); keri mm.

בּל-אֵר Exciter, pousser quelqu'un à faire une chose, spécial. à donner généreusement, de bonne volonté: בָּל-אָר בְּדָּבֶּע Exod. 25. 2, de tous ceux que leur cœur porte à donner, qui donnent avec une pleine volonté; בֹל בִי בִּיר וּיִינִי וּיִבְּעִי בַּעִר בַּעִר בַּעִר בַּעַר בַעַר בַּעַר בַעַר בַּעַר בַעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַּע בַּעַר בַּער בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַי בַּעַר בַעַּי בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּער בַּעַר בַּעַר בַּעַבּיבּיבּיבּיבּע בַּעַר בַּעַבְּיבּער בַּעַבּיבּע בַּעַבּיבּיבַּע בַּער בַּעַבּיבּיבּע בַּער בַּערַבּיבּע בַּער בַּערַבּיבּיבּיבּע בַּער בַּערַבּיבּער בַּערַבַּיבּי

בלי בין chald. Ithp. Même signif.: בְּלֵי בּיִרְיּ בְּּבְּלְבִּירִי Esdr. 7. 13, tous ceux qui dans mon royaume s'offrent volontairement (à aller à Jérusalem); זְּרִבְּיִרְיִ 7. 16, les dons généreux que le peuple et les

prêtres consacrent (pour la maison de Dieu.)

17 (généreux) n. pr. 1º Nadab, fils d'Aaron, Exod. 6. 23. — 2º Nadab, fils de Jéroboam, roi d'Israel, I Rois 15. 25.

וֹרֶכְּהָ f. 1° Générosité, bonne volonté, empressement : אֹתַבָּם נְדָבָה Osée 14. B, je les aimerai avec générosité, par pure bonté ; בְּכְּבָה אַוְבְּהַיּר לָּךְ Ps. 54. 8, je t'offrirai des sacrifices avec une pleine volonte; בשָּהָ מָיבה Ps. 110.3, ton peuple sera plein d'empressement, s'armera promptement (pour combattre). — 2º Offrande volontaire, don généreux : קיָבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְהָּ בְּפִיךְ: Deut. 23. 24, l'offrande volontaire que ta bouche a promise; יף מיבורו Ps. 119. 108, les vœux, les offrandes, que ma bouche a prononcés ; ou : les sentiments d'amour, d'adoration, que ma bouche a exprimés ; עם־תַּוּרָבָח לְבַיח הַשֵּלֹחִים Esdr. 1. 4, avec les dons pour la maison de Dieu; אובים מבלות Ps. 68. 10, une pluie généreuse, c.-à-d. abondante, féconde.

(מִיבָה (ע. מְיִבְרָה).

נְרַכְּיָה (voué à Dieu) n. pr. m. I Chr. 3. 18.

קרקי chald. m. Rangée (de pierres), mur: מְבָּבִין דִּידְּצָבָן Esdr. 6. 4, (trois) rangées de pierres.

לַבַּר (יִוּלֵּר) (יְוּלֵּר) (יְוּלֵר) (יְוּלֵר) (יְוּלֵר) (יְוּלִר) (יְוּלִר) (יְוֹר) בָּבַר Agiter, remuer: מֵד מָנָק Is. 10. 14, agitant les ailes. - 2º Intrans. Errer, fuir, s'enfuir, s'eloigner, s'envoler: יירים מודים פגוים Osee 9. 17, ils seront errants parmi les nations ; נֹדֵר האֹא לַלֵּחָם mu Job 15, 23, il erre pour se cher--cher du pain quelque part; נַתַּנֵר שְׁנָתִר בעיני Gen. 31. 40, le sommeil fuyait de mes yeux ; מֵינֶח לְּטָסִי תַּבֶּלֶהְ Esth. 6. 1, le roi ne pouvait pas dormir, litter. le sommeil du roi avait fui; מַלְכֵּר צָּבָאוֹת Ps. 68. 13, les rois des armées ont fui, ont pris la fuite; כל־דיציון nuo Nah. 3. 7, tous ceux qui te verront s'éloigneront de toi, te fuiront; לרים בלישות לבלישות Jer. 4. 25, tous les oiseaux du ciel se sont envolés; part. ייָני אַל־מְנְמִי le fugitif, l'exilé: אַל־מְנָמִי le. 16. 3, ne découvre pas, ne trahis pas, le fugitif; יְצֵין בְּמַבֵּין לַנִּיִין Jér. 49. 5, et personne n'accueillera l'exilé.

Poa. מֹדֵד S'enfuir, s'envoler: שֹׁדֶּשׁ אַרְתָּה וְנְוֹיְדֵּד Nah. 3. 17, dès que le soleil est levé, ils (les insectes) s'en vont, ou elles (les sauterelles) s'envolent.

Hiph. Chasser, repousser: בְּהַבְּלּ Job 18. 18, ils sont repousses de l'univers, exact. ils les repousseront,

on les repoussera, etc.

לְיִלְי chald. Fuir: לְּנִילִי הַיָּם הְּנְשְׁיִן Dan. 6. 19, et il ne put dormir, littér. son sommeil fuyait loin de lui.

קרות אַרְתִּים m. Action de fuir, fuite: קרות Ps. 55. 8, je fuirais au loin; plur.: יְשָׁבְעָּהִי נְיִדִים מַנְיִדִּים מַנְיִדִּים מַנְיִדִּים מַנְיִדִּים עַנִידִּים מַנְיִדִּים עַנִידִּים עַנִידִים עַנִּידִּים עַנִּידִּים עַנִּידִּים עַנִּידִּים עַנִּידִּים עַנִידִּים עַנִּידִּים עַּנִידִּים עַנִּידִּים עַנִּידִּים עַנִּידִּים עַנִּידִּים עַנִּידִּים עַנִּידִּים עַּנִידִּים עַּנִידִּים עַּיִּים עַּנִּידִּים עַּיִּים עַּנִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עִּיבִּים עַּיִּים עַּיִים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עִּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עְּיִּים עְיִּים עְּיִּים עְּיִּים עִּים עִּים עַּיִּים עְּיִּים עְּיִים עּיִּים עְּיִּים עְּיִּייִּים עְּיִּיים עְּיִּיים עִּייִּים עִּיִּים עְּיִּים עְּיִּים עְּיִיים עְּיִּייִּים עִּייִּים עִּיִּים עְּיִּיים עְּיִּייִּים עְּיִי

לְּנֶרה (מֶד Kal inusité (v. מֶד Amet לְנֶרה). Pi. הְּמָּ Eloigner, écarter, rejeter: מְמַבְירם לְיוֹם Amos 6. 3, vous qui écartez (de vos pensées) le jour du malheur; מְמַבִיכֶם Is. 66. 5, ceux qui vous rejettent.

m. Don, prix de prostitution: לְּכָל-זְּמֵׁח יְתְּטֵּ-בְּיַרָ ער ביִ מְּשִּר בְּעָרִי מִיּרָ בַּבְּרָּ Ez. 16. 33, on donne une récompense à toutes les prostituées.

קרה (רמכ. יביי). Éloignement, impureté (physique et morale). 1° Impureté du flux menstruel de la femme, abomination, horreur, idole : הַּיָּהָיִּהְ הַּיָּהָּ רַבְּיִּהְ בּיִּהְיָּהְ Lév. 12. 2, de l'impureté de sa maladie, de son flux; הַּיְבָּיִהְ בְּיִבְּהָ Lév. 18. 33, celle qui est souffrante de son impureté menstruelle; בּיִבְּיִהְ בּיִבְּיִהְ Ez. 7. 19, et leur or leur sera en abomina.

tion; לווי אָראַ אָרוּיִיבְּיִּהְ הִיּנְיִיבְּיִּהְ וּשְׁרָּיִבְּיִּהְ וּוֹעְבִּיאַ אָרוּיִבְּיִּהְ וּוֹבְּיִרְאַ בְּיִּבְּיִּהְ II Chr. 29. 5, ôtez toutes les impuretés, ou les idoles, du sanctuaire; מֵר נְּיִּהְיִּ Nomb. 49. 43, eau de lustration (de רְיִיִּי jeter, asperger); selon d'autres, de בְּיִי jeter, asperger); zelon d'autres (peur les lustrations et pour la purification (v. בְּיִּבְּיִּתְּיִּ בְּיִּתְּיִּ בְּיִּתְּיִ בְּיִּתְּ בַּיְתְּיִ בְּיִרְ וּעִּבְּי, בּיִּתְּי בְּיִרְ בַּיּתְּי, בּיִּתְּי בְּיִּתְּ בִּיתְּי, בּיִּתְּי בְּיִּתְּ בְּיִתְּי, בּיִּתְּי, בּיִּתְּי, בּיִּתְּי, בּיִּתְּי, בַּיִּתְּי, בַּיִּתְּי, בַּיִּתְּי, בַּיִּתְּי, בְּיִתְּי, בַּיְתְּי, בַּיְתְּי, בַּיְתְּי, בַּיְתְּי, בַּיְתְּיִי, בַּיְתְּי, בַּיְתְּיִי, בַּיְתְּיִי, בְּיִתְּיִּתְּי, בַּיְתְּיִי, בַּיְתְּיִי, בַּיְתְּיִּתְּי, בַּיִּתְּי, בַּיְתְּיִי, בַּיְתְּיִּתְּיִּתְּי, בַּיְתְּיִּתְּי, בְּיתְּיִּתְּי, בְּיִתְּי, בְּיִבְּי, בַּיְתְּיִי, בְּיִּתְּי, בַּיי, בַּיּי, בַּיּתְי, בּיּתְי, בּיּתְי, בּיתְי, בּיתְיּי, בּיתְי, בּיתְיּי, בּיתְייִי, בּיתְיּי, בּיתְיּיְיּי, בּיתְיּי, בּיתְיּי, בּיתְיּי, בּיתְיּי, בּיתְיי, בּיתְיי, בּיתְיי, בּיתְייּי, בּיתְיי, בּיתְיּי, בּיתְיי, בּיתְייּי, בּיתְייִיי, בּיתְייּי, בּיתְייּיי, בּיתְייּי, בְּיתְייּי, בּיתְיּי, בּיתְיּי, בּיתְייּי, בּיתְייִי, בּיתְיּי, בְּיּבְיּי, בּיתְיי, בְּיִיי, בּיתְיי, בּיתְיי, בּיתְייִיי, בְּיתְייִי, בְּיּי, בְּיתְיּי, בְּיּיתְייִי, בְּיִייּי, בּיתְיי, בּיתְיי, בּיתְיי, בּיתְ

לְבְּלֵיתְ (fut. הַבֵּי) Pousser, repousser: לְבְּלֵּתְ בֶּלֶיוֹ בַּרְעָּן Deut. 20. 19, pour pousser, mettre, la hache à (la forêt); לְבְלִתִּי בְּלָיוֹ בַּרְעָּ הַבְּי נְבָּתִי בְּעָנִי וּ בְּעָדִי נִדְּתִי בְּעָנִי נִבְּיוֹ וְלַבְּעִי נִבְּיוֹ וְלַבְּעִי נִבְּיוֹ וְלַבְּעִי נִבְּיוֹ וְלַבְּעִי נִבְּיוֹ וְלַבְּעִי נִבְּיוֹ וְלַבְּעִי נִבְּעִי נִבְּעִי נִבְּעִי בְּעָנִי נִבְּעוֹ בְּעִי בְּעָנִי נִבְּעוֹ בְּעִי בְּעָנִי נִבְּעוֹ בְּעִי בְּעִי בְּעָנִי נִבְּעוֹ בְּעִי בְּעָנִי נִבְּעוֹ בְּעִי בְּעָנִי בְּעָבְיי נִבְּעוֹ בְּעִי בְּעָבְיי בְּעִי בְּעָבְיי בְּעִבְּיי בְּעָבְיי בְּעָבְיי בְּעָבְיי בְּעָבִיי בְּעָבְיי בְּעִבְּיי בְּעָבְיי בְּעִבְּיי בְּבְּעִי בְּעָבִיי בְּעָבִיי בְּעָבְיי בְּעָבִיי בְּעָבְיי בְּבְּעִי בְּעִבְּיי בְּעִבְּיי בְּבְייִי בְּעִבְּיי בְּבְיי בְּבְּיי בְּעִיי בְּעִבְּיי בְּבְיי בְּבְּיי בְּבְיי בְּבְּעִיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְּיי בְּבְיי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְיי בְּבְייִי בְּבְייי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִים בְּבְייי בְּבְייִים בְּבְייי בְּבְייים בְּבְייים בְּבְייים בְּבְייים בְּבְייים בְּבְייי בְּבְייי בְּבְייי בְּבְייי בְּבְייי בְּבְייי בְּבְייי בְּבְיייי בְּבְייי בְּבְייי בְּבְייי בְּבְייי בְּבְייים בְּבְייים בְּבְייים בְּבְייי בְּבְייִבְיי

Niph. mm Etre poussé, être repoussé, פניתות בורון: Deut. 19. 5, et que sa main est poussée par la . hache, c.-à-d. que la hache lui échappe de sa main; ou : et que sa main s'est élancée avec la hache, qu'elle a porté la hache dans le bois; מבל-חמכשות אשר של אות Jer. 40. 12, de tous les lieux où ils furent refoulés, exilés; métaph.: יחושיה הדוח סשני Job 6. 13, la sagesse est-elle éloignée de moi? Part, mp Exilé, fugitif: סְּחָרֶר נְהָּחָים Is. 16. 3, cache, protége, les exilés ; נַרְּחֵד עַרְלָם Jér. 49. 36, les fugitifs d'Elain ; collect.: אַקבּץ הַיִּוּדְּהָה Soph. 3.19, je réunirai ceux qui avaient בּיִנְבֶּלְתְ תְּבֶּבְתְ נְּתְּחָהְ בָּבְּבֶעָה Deut. 30, 4, quand vous auriez été exilés, disperses, jusqu'à l'extrémité des cieux (du monde); irry II Sam. 14. 13, son exilé, c.-à-d. celui qui a été exilé par lui. — Des animaux. Errant, égaré : נאָר־הָזּהַהַת לֹא הַשַּׁבֹּהָם Ez. 34. 4, yous n'avez point ramené celle (la brebis) qui était égarée. — 2º Se laisser égarer, se laisser séduire : נְנַבַּהְםְּ וְהַשְׁחֲוִיהָ לָּהָם Deut. 4. 19, que tu ne te laisses séduire, ou : que tu ne tombes dans l'erreur, et que tu ne te prosternes devant .eux (les astres).

Pou. Être poussé: הַשְּׁםְ הַשְּׁהָ Is. 8. 22, il sera poussé (rejeté) dans l'obscurité.

Hiph. man for Pousser, renverser. précipiter, chasser, disperser, exiler : י פְּשִׁצְּהוֹ יַבְצִיּ לְחַהְּיתָ Ps. 62. 5, ils méditent, conspirent, à le précipiter de sa hauteur; אַרִיוֹת חַבְּירוּג Jér. 50. 17, (une brebis) que les lions ont chassée; אלא יה בחבר את בחוד וו Chr. 13.9, n'avezvous point chassé les pontifes de l'Éter-בכל-תונים אַשֶּׁר תִוּיתָה תַי אַלֹתֵיךְ שָׁשָּׁח ! nel Deut. 30. 1, du milieu de toutes les nations dans lesquelles l'Eternel ton Dieu t'aura dispersé, exilé; avec בָּל: וו אַריטי אַר־דַרְיָּטוֹ II Sam. 15. 14, qu'il n'amène sur nous le malheur, qu'il ne nous accable de maux. -2º Egarer, séduire : נַיָּהָיתוּה אַיִּרִים בּי יָּטִירָם Deut. 13. 14, et ils ont séduit, perverti, les habitants de leur ville; מְיֵלֵק שַּׁמְּמֶיהָ הַשַּּוּיהָשּ Prov. 7. 21, elle le séduit par ses paroles flatteuses; avec 72, dé-לַנְאַבִּיתַךְ פְּרְבְּהַנֶּרֶךְ Deut. 13. 6, pour te détourner de la voie.

Hoph.: פצבי ביה Is. 13. 14, comme un cerf pourchassé, ou errant.

לְרִיב 4º adj. Bien disposé , porté au bien, généreux, noble, distingué, remarquable : בֹל מִייב לֵב Exod. 35. 22, tous ceux dont le cœur était bien disposé à donner; ירות מדיבת הסבבתי Ps. 51. 14, affermis-moi en me donnant un esprit prompt à faire le bien, un esprit généreux : יְמָיִיב מָיִרבוֹת יָבֶץ Is. 32. 8, l'homme aux sentiments nobles formera de nobles desseins ; לאריקרא כור לְנָבֶל נָרָיב 32. 5, l'homme méprisable ne sera plus appelé noble; לָכַל־מַדיב בַּחַכִּמָּח I Chr. 28. 21, tous les hommes remarquables par leur adresse, leur talent. — 2º Subst. Un grand, puissant, prince: ישׁמַהְ בּרּוּ צַּל־רְנְיִיבִּים Ps. 107. 40, il répand le mépris sur les grands; 🖼 יבר עמו Ps. 113. 8, auprès des puissants de son peuple; שִׁיחַמוֹ מָירבָמוֹ מָשׁרָב רבואב Ps. 83. 12, rends-les semblables, eux et leurs princes, à Orch et à Zéeb; ויבאה פחחי קדיבים Is. 13. 2, et qu'ils

entrent dans les portes des puissants, des princes.

אריבות יבּלְ וְרְצּאׁ בּל־מְיבוֹת יְבְּוּם : Noblesse, élévation : מְּיבוֹת יְבְּוּם : אַרְיבְּוֹת וְבְּאֹ בִּיּתוֹ יִבְּוּם : Is. 32. 8, il forme de nobles desseins, et il se maintient; ou : il sera élevé par sa noblesse; מְרָבְּיִר מְּבְּרָוֹת מְבְּרָוֹת Job 30. 15, mon élévation (ma situation élevée, prospère) est emportée comme par le vent, ou : mon âme est poursuivie, etc.

וֹן זוֹן m. Fourreau: נַיָּשָׁב תַּרְשׁוֹ אָל־מֶינְשׁׁוּ I Chr. 21. 27, il remit son glaive dans le fourreau.

וון (v. יביה). Don, récompense : קיבור Ez. 16. 33, tes dons de prostitution.

בּרְבָּרְהְ chald. m. (v. I מֶּדְרָ). Fourreau. Mėtaph.: בְּנִי מִיבָּין Dan. 7. 15, (mon esprit rensermė) dans (le sourreau) le corps.

קיבות (שלה בייות בל בייות Chasser, emporter, disperser: אָשָה Ps. 68. 3, chasse, disperse-les; אָשָר הַּיִּהְ Ps. 4. (comme la paille) que le vent emporte; אַל הַדְּמָנוּ Job 32. 13. Dicu le vainera (non pas un homme).

Niph. אָשָׁי Etre chasse, emporte:
אָשָׁי שׁנְּיִי Is. 41. 2, comme la paille emportée (par le vent); אָשָׁי בּלָּהוּ Lév.
26. 36, le bruit d'une feuille qui vole, emportée par le vent; שְּיִבְּיִּהְ Ps.
68. 3, comme la fumée est chassée (par le vent), אִיבְּיִהְ יוּהְ. pour אָשָׁיִה, ou inf.
Hiph.; אָשָׁי Prov. 21. 6, une chose vaine et emportée bien vite, passagère.

יהוד (fut. יהוד et יהוד) Vouer, faire un vœu, une promesse: ביהוד לְּבְּּלִּרְ Deut. 23. 23, si tu t'abstiens de faire des vœux; ייהור תַבְּבִב בָּיָר Gen. 28. 20, Jacob fit un vœu.

et קורי. (avec suff. קורי, plur. Vœu, offrande promise par un vœu: בָּרָר אוֹ מְבָרָר (מִרְיַר, מְנָיִרִים Lev. 7. 16, une offrande après en avoir fait le vœu, ou une offrande volontaire; בְּבָר אַבְּלָם Ps. 22. 26, je m'acquitterai de mes vœux;

יוַפש לָּה אָת־מְרוֹ אָשֶׁר נָדֶר Jug. 11. 39, il accomplit à son égard le vœu qu'il avait fait.

ਗ਼ੀ m. (rac. ਜ਼ਲ੍ਹ). Gémissement, plainte: ਫ਼ਰੂਰ ਗ਼ੀ-ਲੀਰ Ez. 7. 11, il n'y aura pas de gémissement parmi eux (pour les morts).

נהוג (fut. ייסוג (fut. ייסוג) 1° Conduire, mener, emmener: אירור פוב Lament. 3. 2, il m'a conduit; נייְנְדֵג אָדי־ Exod. 3. 1, il conduisit le troupeau ; מַמוֹר יָהוֹמֶים יְנָתָגוּ Job 24. 3, ils conduisent, c.-à-d. ils enlevent, l'Ane des orphelins ; מי בשׁוַשׁוֹן וו אירוב II Rois 9. 20, car il mène (son char ou sa troupe) d'une manière insensée; בן יִנְדֵג פֶלֶּךְ־אָשׁאר Is. 20. 4, ainsi le roi d'Assyrie emmenera (les captifs de TEgypte); למג משאר יוסף Ps. 80, 2, toi qui conduis Joseph comme un trou-יף peau ; avec בַּצַגְלָה: בָּ I Chr. 13.7, ils conduisaient le char. Part. pass.: ומלכרוום בחוגרם Is. 60. 11, et que leurs rois vous soient amenés ; בַּזְנֵר לְמָנֵי ਲਕਾਰ ਕਰੂਬਰ I Sam. 30. 20, ils les firent marcher, ou, intrans.: ils marchèrent devant ce troupeau; וְלָבֵּר נֹתֵע בֶּחָכְּמָהו Eccl. 2. 3, et mon cœur s'est conduit avec sagesse; * יַּדֵג מָבוֹד Rituel, témoigner de l'honneur.

Pi. יְנַדֵּע, fut. יְנַדֵּע. Faire mener, conduire, emmener : בַּיבַהַנִיה בָּבְבַּדָּח Exod. 14. 25. il fit qu'on les conduisait avec difficulté, il rendit leur marche difficile; אַשָּׁר־יִנְתַגְּךְ יֵי Deut. 28. 37, où Dieu t'aura conduit; דווא רבוובטי על־מארז Ps. 48. 15, il nous conduira (dirigera) jusqu'à la mort ; יַיִר כָּהַג רוּהַד־קַדִּים Exod. 10. 13, l'Eternel amena, fit souffler, un vent d'est; מַמְּמֵדֶג אָת־בְּנֹחֵי Gen. 31. 26, tu as emmené, enlevé, mes filles; וָאַמְהֹקינה מְעַנֵיבו Nah. 2. 8, et יוֹנְים Nah. 2. 8, et ses servantes la conduisent (en gémissant) comme des colombes; selon d'autres : ses servantes, many, gémissent, etc.

קיהור Gemir, pousser des plaintes, chanter des chants lugubres : ינָם חוֹנָין Mich. 2. 4, on chantera des chants lugubres, lamentables; ינָיִם עַלִּי־יַחַמוֹן

בּצְרָיִם Ez. 32. 18, chante un cantique

lugubre sur l'Egypte.

Niph. Meme signif.: נְיָנָדְּשְּׁ כֶּלְבְּיִתְּיְשִּׂרְאֵל I Sam. 7. 2, toute la maison d'Israel gémit (déplora ses péchés) en revenant à Dieu; selon d'autres: toute la maison d'Israel s'assembla, c.-à-d. ils revinrent tous à Dieu.

לְּהוֹרְ chald. m. Lumière : הְּהַיֹּרְאַ פְּתְּהֹיּךְא Dan. 2. 22, en lui se trouve la lumière (cheth. גְּיָרָאָרְא).

לְּהָי (avec pause נְּחָדֶי) m. Chant lugubre: רוֹרְעֵי נָחִיר Amos 5. 16, ceux qui savent faire, chanter, des chants lugubres.

לְתְּלֶהְ f. Gémissement, chant lugubre: מְּדִי מְּלֶהְ Mich. 2. 4, des chants lugubres, des cris lamentables; mais רְּתָּהְ Prov. 13. 19, v. a תְּיָה Niph.

(נחור . ע נהיר

לְהִירוּ : chald. Lumière, sagesse לְהִירוּ נְשְׁכְּלְחְשׁ : Dan. 5. 41, des lumières et de

l'intelligence.

Hithp. Marcher, s'avancer : אַנְיְמָיּלָּהְ Gen. 33. 14, je m'avancerai, je suivrai doucement, lentement; די pa-

ragogique.

אַרְכֹל Ne se trouve qu'au plur.: אַרְכֹל Is. 7. 19, et dans tous les buissons, ou les pâturages; selon d'autres, de לְּחֵל dans toutes les belles maisons.

להַלל n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jug. 1. 30; אָרָה Jos. 19. 15.

Rugir, gémir : chirres Prov.

28. 15, un lion rugissant; אָלְיוֹם עָּלְיוֹ נְיִשְׁם עָּלְיוֹם נְעִּדְּשׁׁ Is. 5. 30, il s'élancera sur (Israel) en ce jour, avec un rugissement, un bruit; בְּעִּיִרִיתָּהְ Prov. 5. 11, tu gémiras à la fin.

תום מְּנְמִיר וַצָּק ? Rugissement בּקְמִיר מַּבְּיּר Prov. 19. 12, la colère du roi est comme le rugissement du lion.

לְּהָטְהוּ f. Gémissement, mugissement: בּיְבְּיִבְּירִי ls. 5. 30, comme le mugissement de la mer; קּהָטָהוּ Ps. 38. 9, par les gémissements, agitations; de mon cœur.

ולְתַּקְ Braire, gémir: רְּיִלְּטֵּלְ שֶּׁרָא צָלֵי־רְטָּא Job 6. 5, l'ane sauvage crie-t-il lorsqu'il a de l'herbe; des hommes: בַּיִּדְ שְׁרִיִּדִים יַּבְּיִדְ Job 30. 7, ils gémissent entre les arbres.

לְתַּיִרוּ אֵלָיוּ עָּלִי בָּלִי זְּלֵי Affluer, accourir: בְּיִרוּ Is. 2. 2, toutes les nations y afflueront, accourront; יְםְיִרוּ אֶּלִיםוּ Jér. 31. 12, ils accourront en foule vers les biens de l'Eternel; avec צַּיִּנִים Mich. 4. 1, les peuples y afflueront.

ביי אַלָּיי Ps. 34. 6, ils ont tourné leurs regards vers lui et ils ont été resplendissants (de joie), ou : ils ont été éclairés; אָר וְמָדִיאִ וְמָדִיאִ וֹנְיִינִיאִי וְמָדִיאִי וְמָדִיקִי אָר וֹנִייִרִיאִי וְמָדִיקִי אָר וֹנִייִרְיִי וְמָדִיקִי אָר וֹנִייִרְיִי וְמָדִיקִי וְמָדִיקִי וְמָדִיקִי וְמָדִיקִי וְמָדִיקִי וְמָדִיקִי וְמָדִיקִי וְמָדִיקִי וְמָדִיקְי page 258.)

ביין chald. m. Fleuve : מְּיָהָי Esdr. 4. 10, l'Euphrate.

קְּהָרָה f. Lumière (du soleil) : אַנְּה מָיָר מֶיּרָה Job 3. 4, que la lumière (le soleil) ne l'éclaire pas.

Pousser, crottre, produire, augmenter, s'accrottre: עוד רְטִבוּן בְּשֵיבָה Ps. 92.15, ils pousseront, produiront, des fruits encore dans leur vieillesse; אַרִים יְטִב וְיִבָּה Prov. 10.31, la bouche du juste produit la sagesse; אַרִים בּיִבְּיבָּר Pş. 62.41, lorsque la fortune s'accrott.

Pilel.: מְיִרְינֵב מְינֵבְב מְינִבְב Zach. 9.17, et le vin animera les vierges, leur donnera la gaieté, ou leur fera produire des chants.

בוב א עוב בות.

אר 1º S'agiter, être errant, errer, fair: פַאָשָׁר יִטיר הַוּקְּטָר בַּבְּיִם I Rois 14. 15, comme le roseau s'agite dans l'eau; לא משר Jér. 4. 1, tu ne seras plus errant; כנ ומר Gen. 4. 12, fugitif et vagabond; ייי מַלְבּיי Jer. 80. 8, ils ont fui, ils se sont retirés; בַּבֶּל Jér. 50. 8, fuyez du milieu de Babylone; טרי דורכם אמור Ps. 11, 1, fuis vers ta montagne, comme un diseau; בַּר קצָרַר Is. 17. 11, la moisson aura fui, aura disparu; selon d'autres : on gémira pour la moisson (v. 2°); ou subst.: le gémissement pour la moisson (retentira). — 2º Agiter la tête en signe de plainte ; plaindre, lamenter, la mort de quelqu'un : מר ינסר לה Is. 51. 19, qui compatira à ta douleur? - כָּי לוֹ מֵל קביביו Jer. 48. 17, plaignez-le, vous tous qui ôles auteur de lui; יו אל־חַיִּד לוי Jer., 22. 10, ne lamentez pas sa mort; אסף השפעה לפתי Ps. 69. 21, j'esperais que quelqu'un me consolat,

Hithp. אַמְיִדְי S'agiter, chanceler: לְּבְּרֶיְהְ עֵּוֹ הַאְרָיִהְ עֵּרִי בְּרָיִהְ עֵּרִי בְּרָיִהְ עֵּרִי בְּרָיִהְ עֵּרִ בְּרָיִהְ עֵּרִי בְּרָיִהְ עֵּרִי בְּרָיִהְ עֵּרִי בְּרָיִהְ עֵּרִי בְּרָיִהְ עִּרְיִם בְּרָיִבְּיִהְ בִּרִּי בְּרָיִהְ בָּרִי בְּרָיִבְי בְּרִיבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבְיי בְּיִבְי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיי בְּיִבְייִ בְּיִבְיי בְּיִבְייִ בְּיִבְייִם בְּיִבְייִבְּי בְּיִבְייִים בְּיִבְייִם בְּיבִייִּבְ בְּיִבְייִם בְּיִבְייִם בְּיִבְייִם בְּיִבְייִבְּייִ בְּיִּבְייִבְּייִּבְ בְּיִבְייִם בְּיִבְייִבְּיִי בְּיִבְּייִבְּייִּבְּייִי בְּבְּייִבְיי בְּיִבְייִבְּי בְּיִבְייִבְּייִּ בְּיִייִּבְּייִּי בְּיִבְייִבְּייִי בְּיִבְייִבְּייִי בְּיִבְייִבְּייִי בְּיִבְייִים בְּיבְייִבְייִי בְּיִבְייִבְּייִי בְּיִבְייִי בְּיִבְייִים בְּיבְייִיי בְּיִבְייִי בְּיִייִיי בְּיִייִי בְּיִייִייִּיי בְּייִייִיי בְּייִיי בְּיִייִי בְּיִייִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִיי בְּייִייִיי בְּייִיי בְּיִייִייִיי בְּייִייי בְּייִיי בְּיייי בְּייי בְּייִייי בְּייי בְּיייִייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייִיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי

chald. Fuir: מְּכֶּי חֵינְתָא Dan. 4.

נור (rac. פַד ט פּע יבּים). Fuite, vie errante: הַאָּמְרְאָת אָפָּר Ps. 56. 9, tu comptes les endroits que j'ai fuis, ou : (les démarches de) ma vie errante.

713 n. pr. Nod, région dans laquelle : Cain s'est refugié, Gen. 4. 16.

מורה n. pr. m. I Chr. 5. 19.

Demeurer, rester dans sa demeure: מָבֶר תְּדִיר וְלֹא רְנְתָּד Hab. 2. 5, l'homme sier ne restera pas dans sa demeure, c.-à-d. il périra, ou : il ne demeure point tranquille, il suscite des guerres, des querelles.

du bercail, c.-à-d. lorsque tu menais pattre les troupeaux ; לְנְתַּיד־צוֹאָן Is. 65. 40, (Scharon servira) de parc aux troupeaux; קים מַקרָתְּ מַקּה Job 5. 24, et si tucomptes ton troupeau; selon d'autres: tu auras soin de ta demeure (de ceux qui s'y trouvent); נַחַשַּׁיבֹתִי אַתְּהָן כֶּל־מָיהַן Jén. 23. 3, je les ramenerai dans leur parc.

adj. f. (const. מָם). Celle qui demeure, qui réside, qui reste paisible : ינית בית Ps. 68. 13, celle qui demeure (paisible) dans la maison, la femme timide, modeste; min Jér. 6. 2, la sédentaire, qui aime à rester chez elle; selon d'autres, comme main : la belle.

לָנָה Job 8. 6, ניֵח צִּדְכָּהְה Job 8. 6, ta demeure innocente; plur. rip Soph. 2. 6 (v. l'exemple à mp, page 302).

נות (fut. ישים, apoc. רינים) 1° Reposer, ze reposer, s'arrêter, camper, résider, durer : מַלְיחֵם תְּרוּחָ Nomb. 11. 26, l'esprit se reposa sur eux ; מַיַּחַר רַּבְּהַ אֵּלְיַרָהוּ צל־אַלִּישׁכ Il Rois 2. 15, l'esprit d'Elie s'est reposé sur Elisée; בריתטת בריבי ותר העה Is. 25. 10, la main de l'Éternel se reposera sur cette montagne (v. וֹ לְטִיחָ בְּלֵיחָם; (יִד Aur. 21.10, (elle empêcha les oiseaux) de se reposer sur leurs corps; ובְּטָיוֹה יֹאבֶר Nomb. 10. 36, lorsque l'arche s'arrétait, il disait : mm המחה Gen. 8. 4, l'arche s'arrêta; ארטים I Sam. 25. 9, ils s'arrêtèrent, c.-à-d. ils cessèrent de parler; מַזַח אַרָם עַל־אָפְרָיָם Is. 7. 2, Aram campe dans Ephraim. la Syrie s'est confédérée avec Ephraim; ו יבחנה עליד II Sam. 17. 12, nous camperons autour de lui ; בַּלַב נָבוֹן מִטּחַ חַבְּטָח Prov. 14. 33, la sagesse réside dans le cœur de l'homme intelligent; לא כמידו ກພຸກຕຸ ພວຍ Ps. 125. 3, le sceptre, la domination, de la méchanceté (sur l'héritage du juste), ne se maintiendra pas, ne durera pas. — 2º Reposer, se reposer (du travail, de la fatigue), avoir du repos, jouir de la tranquillité : לָּמַכָּן רטה כבוף Deut. 5. 14, pour que ton serviteur repose; ניפח ביום חשביעי Exod. 20. 11, il se reposa le septième jour;

ילא־טַקוּמִי וְלֹאַ־נַחְמִּי Job 3. 26, je n'ai point eu de tranquillité ni de repos; אר בשת לר Job 3. 12, alors il y aura du repos pour moi ; אָנְיִתְּי לְּתָּשׁ Neh. 9. 28, י des qu'ils jouissaient de repos. Avec 70: אַשָּׁר־כָּזוּם דַּיִּוּשׁרִים מַאֹּיְבַיחַם Esth. 9. 22, (comme les jours) où les Juifs eurent du repos de leurs ennemis. — 3º Comme Hiph. Donner du repos : יינמו ני לדום Jos. 21. 42, l'Eternel leur procura du

repos, leur donna la paix.

Hiph. (תַיִּים et תַיִּים, v. תַּיָּים). 1° Poser, mettre, faire descendre, faire reposer : יָתִירחוֹ לִקְּעֵי מְוָבַּח תַי Deut. 26. 4, il le posera devant l'autel de l'Eternel; אַל־הַוּמִמּוֹר I Rois 13. 29, il le mit sur l'âne ; אַרֶץ הַעָּרֶץ הַעָּרָתוּ Amos 5. 7, et qui abandonnent la justico, exact. qui précipitent la justice a terre; תַּבְּקַעָה הָיהַ יְיִנְיהַוּנָי בּיהוֹךָ בַּאַבָּע Ez. 37. 1, il me plaça, ou il me fit descendre, dans une plaine; וַבַּאָשֶׁר יַנִיתַ יָדוֹ Exod. 17.11, mais lorsqu'il abaissa la main; אָרָיָחָ בְּרָבָח שֵל־בַּיחָק Ez. 44. 30, י pour faire répandre la bénédiction sur ta maison ; מַהָּיִחֹרִיר מַשְׁיִר בַּב Ez. 5. 13, je ferni reposer, c.-à-d. je ferni éclater, ma colère sur eux; תַּמְתָר חַמְּתָר Ez. 21. 22, je satisferai ma colère; תַּרָחוּ אָרַ־רוּיִתִיי Zach. 6. 8, ils ont satisfait ma colère.

2º Faire reposer; donner, procurer, du repos; laisser en repos, laisser tranquille, laisser : קיים לַנֵּים Is. 28. 12, faites reposer celui qui est fatigué; בה בה Exod. 33. 14, et je te procurerai le repos; מַיִּרְיהַ מַנְירָת לָכָם Jos. 1.13, l'Eternel votre Dieu vous donne le repos (dans la terre promise); וַתַּיִּתַי Deut. 12. 10, lorsqu'il לָבֵם מְפָּל־אֹיְבֶּיבֶם vous aura procuré le repos de tous vos eunemis; יָלַפֶּלֶה אֵין־שׁוֹיָת לְתַּאַיתָם Esth. 3. 8, il n'est point dans l'interêt du roi de les laisser en repos, de les souffrir; יפר בקה ירניות Prov. 29. 17, corrige ton fils, et il te fera jouir du repos; יבשר אל־מַנָה יַרָה Eccl. 11. 6, et le soir ne laisse pas reposer ta main; וְנַם־מָּיָה קבירה הזחילא Eccl. 7, 18, et de cela non plus ne retire point ta main, ne le néglige pas non plus; ibrig Osée 4.

3º Conduire, guider: אַרָּחָ דֶּיְ הְּאָרָחָוּ Is. 63. 14, l'esprit de Dieu le conduit. Hoph.: בְּאַרְיִּבְּעָּי Lament. 5. 5, il ne nous est donné aucun repos (v. d'autres exemples du Hiph. et du Hoph. à רְאַרָּי).

קמת מאקבתה Esth. 9. 16, et ils eurent du repos du côté de leurs ennemis; לְּבְּיִלְם II Chr. 6. 41, à ton lieu de repos.— 2º Adj. Prompt, facile, accommodant: מְחַ לְבְּיִלִם הַאָּרִאָרָה Aboth, complaisant pour la jeunesse; מֹחַ Aboth, prompt à se mettre en colère.

תְּהָה n. pr. Noha, fils de Benjamin, I Chr. 8. 2.

נוט האָרֶץ : (מוֹט (מוֹט Chanceler (v. מוֹט) : קָּטָּט הָאָרֶץ Ps. 99. 1, la terre chancelle.

יולי ה. Beauté: אולי Aboth, la beauté. לולי et לילי chald. f. Tas de fumier: בּיְתַה וְלַלּי דְּחְעָבֵּר Esdr. 6. 11, que sa maison devienne un tas de fumier, v. Dan. 2. 5.

מה לכך: Sommeiller, s'assoupir: מָבְּּר לְכֵּיךְ Nah. 3. 18, tes pasteurs sommeillent; בְּיִבְּיִלְ מִינִי Ps. 76. 6, ils s'endorment, exact. ils dorment leur sommeil.

וּמְרָנִים f. Assoupissement: וּמְרָנִים Prov. 23. 21, l'assoupissement, la paresse, fait vêtir (le paresseux) de haillons.

111 n. pr. Nun, père de Josué, Exod. 33. 41; po I Chr. 7. 27.

נוּס Fuir, s'enfuir, se réfugier, courir: יָבֶתְּדִי מַרָּאַ Tach. 14. 5, yous fuirez à la vallée entre les montagnes; selon d'autres, ກກຸກຸກຸ (de ກຽງ) : la vallée entre les montagnes sera bouchée, fermée; ולא נס לחוז Deut. 34. 7, et sa sève n'était pas partie, sa force n'avait point diminué ; יָכָסוּ הַאָבֶלְלִים Cant. 2. 17, et jusqu'à ce que les ombres (du jour) se dissipent; avec לְּמַרֶּי et יָמָמָר : מָמָרַי : Jos. 8. 8, nous fuirons devant eux ; בְיַהַרְהַיְבָּ לֹּרְ בְּּפְנֵי־הַרָב Is. 31. 8, il fuira devant l'épée; נס ברולרו Jug. 4. 17, (Sisara) s'enfuit à pied ; תַּשָּׁה הַשָּׁהַ הַיָּ Nomb. 35. 11, le meurtrier s'y réfugiera ; לִסס אָל־עִיר מְקַלָּם Nomb. 35. 32, (vous ne prendrez point de rançon) de celui qui doit se réfugier, ou (p. לְנָם): de celui qui s'est réfugié dans une ville de refuge; ימְצְרָיִם נְסִים לְקרָאתוֹ Exod. 14. 27, et les Egyptiens s'enfuyaient du côté de la mer ; מל-סום נמם ls. 30. 16, nous nous enfuirons, ou nous courrons, montés sur des chevaux.

Hiph. 4° Faire fuir, mettre en fuite: רְבָּבְּהְיּ Deut. 32. 30, et deux en feront-ils fuir dix mille?—2° Mettre en sûreté, sauver: תַּנְיִם אָרִיבְּבָּרִינִי Exod. 9. 20, il mettait en sûreté ses esclaves; לְתִנִים מְשִּנֵי מְדִיןְ Jug. 6. 11, pour sauver (son blé, ou pour se sauver avec son blé) des Madianites.

Hithp. (v. à II ooz).

אלבר עלבר ולבב עבו קטע עציי־נער (לבר ולבב עבו עטע עציי־נער (לבר ולבב עבו עטע פער וויער (לבר וויער (לבר וויער (לבר וויער (לבר על העציר (לבר על העב על הע

I Sam. 1. 13, ses lèvres seulement remuaient; אָרֶץ פְּשָׁמֹי Is. 24. 20, la terre chancelle comme un homme ivre; יש בַּעְּלֶּרְיִהְ Prov. 5. 6, ses sentiers sont mobiles, vont en s'éloignant de la bonne voie; בּיִרָּשׁ רַּיִּבְּעָּ רַיִּרָּעָּ Exod. 20. 18, le peuple le vit, et il trembla, ou il recula saisi d'épouvante.

2° Errer, aller, courir çà et là: אָרָבּהּ לְטָּיּבּ בּייבּי שְׁרֵיבּ שְׁרָבּי לְּנִינִּ שְׁרָבִי עָּלִיבִי אָלִיבִיר אָלִיבִיר אָלִיבִיר אָלִיבִיר אָלִיבִיר אָלִיבִיר אָלִיבִיר אָלִיבִיר אַלִּבּיר אַנִּבּיר אַנִּבּי Job 28. 4, (les mineurs) sont plus malheureux que les autres hommes qui errent (sur la terre), v. à לַלַב ; part.: בְּיִבְי Gen. 4. 14, errant, fugitif et vagabond.

Niph. Etre secoué, être agité, être remué: אמיניט Nah. 3. 12, s'ils (les figuiers) sont secoués; אמיני בַּבְּבָרָה Amos 9. 9, comme on remue le blé dans le crible ou le van (exact. comme le blé est remué, etc.).

Hiph. 4º Agiter, secouer, remuer, rendre chancelant, faire trembler: רַנִּיעַ Soph. 2.15, il agitera la main en signe d'étonnement et de raillerie; אַחַרֵיקה ראָשׁי ון חַנְּיבֶּח II Rois 19. 21, elle a secoué la tête derrière toi ; יָאָרָיטָה שָלַרַבַם בְּטוֹ ראֹשֶׁר Job 16. 4, et je secouerais la tête à votre sujet; איש צל־יַנֶע עצְטֹחָיוּן II Rois 23, 18, que personne ne remue (ne touche à) ses ossements; וַמְנִרצֵנִי צֵל־בָּרְצַי Dan. 10. 10, et (elle me fit chanceler sur mes genoux) elle me remit sur mes genoux qui chancelaient; דוכע ועניו ls. 37. 13, il les a fait trembler, il les a détruits; selon d'autres, n. pr. de villes : Hena et Ivvah.

2º Errer, rendre errant, disperser: לְּאֵכֹל Ps. 59. 16, ils errent pour chercher leur nourriture; חַמָּה לָאָכֹל Il Sam. 15. 20, et aujourd'hui je te ferais errer avec nous; אַרְיָבָה לְּמָנֵע בַּנְּדְיָבָר Nomb. 32. 13, il les fit errer dans le désert; הַיִּבְּע בְּנִיבְּע Ps. 59. 12, disperse-les par ta puissance; בּיִנְיִנְיִי בְּיָלְרָ אַרִּיִי בְּיָלְרָ Amos 9. 9, je les disperserai dans toutes les nations, ou je ferai qu'ils seront agités, etc.

ייה n. pr. 1° m. Esdr. 8. 33. — 2° La prophétesse Noadiah, Néh. 6. 14.

מוף Agiter çà et là. Kal Asperger, répandre en agitant les doigts: נְּמָּיִר בּר מִישְׁכָּרִי לַר Prov. 7.47, j'ai répandu sur mon lit de la myrrhe; selon d'autres: je l'ai parfumé de myrrhe.

Pilel Agiter: זְּמָשָׁהְ Is. 10. 32, il agite sa main (en signe de menace).

Hiph. Tryn Agiter, mouvoir, elever en agitant, en tournant de différents. נתנים ירו אל־תשקום: II Rois 5.11, qu'il agiterait sa main sur l'endroit (malade), qu'il toucherait ma lèpre pour m'en guérir; לַחַנָּפָּת נוֹיִים בְּנַפָּת שֵׁיִא Is. 30. 28, pour agiter les nations comme dans un van inutile, qui rejette tout; selon d'autres : dans le van du malheur, des calamités; תַּיָשׁשׁ יַר Is. 13. 2, étendez-leur la main; avec by: יבי Job 31. 21, si אם־חַנִיפוֹתִי עַל־יָחוֹם יַנְי j'ai levé la main contre l'orphelin; אם־יִרְאַנֵּל הַשָּׁשׁוֹר עַל־מִנִיםוֹ מְּחָנִיף שָׁבֶּט אָז־ וה Is. 10. 15, la scie se soulève-telle contre celui qui la meut, comme si la verge faisait mouvoir ceux qui ני הרבה הנתה עליתו Exod. 20. 25, car si tu as passé dessus ton ciseau ; וְהַרְבֵּשׁ לֹא הַנְּרְםְ Deut. 23, 26, mais tu n'élèveras pas la faucille contre le blé, tu n'en couperas pas avec la faucille. Fréq. des sacrifices qu'on agitait, tournait, vers différents côtés avant de les סוורים איזו השפח לפני בי היו offrir sur l'autel Levit. 7. 30, pour l'agiter de tous les côtés devant l'Eternel, litter. pour lui faire faire un tournoiement; et en général offrir à Dieu : אָכָל־אָרשׁ אַיָּטֵר חָנְרָם ביי ביי השת השת Exod. 35. 22, et tout homme qui offrit à Dieu une offrande לעוניום אַערון אָת־תוּלְיִיִם תְּטּשָׁת לְּפְנֵי בֵּי d'or; Nomb. 8. 11, Aaron offrira les lévites comme un présent devant l'Eternel; ou : les offrira en les conduisant, en les faisant tourner, vers les différents côtés. - 2º Asperger, faire ruisseler : אַלְּדִים Rs. 68. 40, tu fais ruisseler, o Dieu! une pluie abondante.

Hoph. Etre agité : mun mun Exod. 29. 27, (la partie du sacrifice) qui a été agitée (portée vers différents côtés).

Ps. 48. 3, (Sion est) dans une belle contrée; selon d'autres: une belle élévation, colline.

ראָנוֹז f. (rac. ראָבָּי). Plume, penne: ראָנים אַלְּטָּ Ez. 17. 3, (un aigle) plein

de plumes (v. roj).

pu Ex. unique. Hiph. Faire téter: אוּפְיִּמְהַיּ Exod. 2.9, et elle le nourrit; ou Kal, de la racine אָרָ, ou Hiph., de בְּיִירָ pour אַרְהַיִּבְּיִהַ.

נור chald. f. Feu : מרא יַקידָהָא Dan.

3. 6, d'un feu ardent.

שות בניר faible, être malade: הַּיְּהָי לְבִּי הַשְּׁטְּאָ Ps. 69. 21, la honte a brisé mon cœur et je suis malade; ou de la rac. שַּׁיִּאַ pour הַּשְּׁיִאַאָּיִן.

קוף (fut. האָם, apoc. רְיֵם פּל דַּוְאָּטֶר (fut. האָם, apoc. רְיַם פּל דַוּאָבֶּר (fut. האָטָר רְיָם פְּהָפָא פַּל־דַוּאָבֶּר Lévit. 6. 20, et s'il rejaillit de ton sang sur le vêtement. Avec אַל דַוּאָרָר: אָל Il Rois 9. 33, il rejaillit de son sang sur le mur.

Hiph. (mm, fut. apoc. m). Faire rejaillir, asperger : דוגַת עַלַירַוּם מַי דְּשָּאַת Nomb. 8. 7, asperge-les de l'cau de l'expiation; אַל־מַשְּוּי בָּל־הַישְּׁיוָבֶּין Lev. 8. 11, il en fit l'aspersion sur l'autel; avec אַל־תַבְּח אַל־תַבְּיִח: Lévit. 14. 51, il en aspergera la maison ; — וְתִּינָת פָּרְ־תַיַשָּׁפֵּן בּשְׁרֵי בַּי Lévit. 14. 16, il fera une aspersion de l'huile - devant l'Eternel. Part .: מיר מיר אות Nomb. 19. 21, et celui qui aura fait l'aspersion de l'eau de purification. — 2º Disperser: mp p ווים כבים Is. 52. 15, ainsi il dispersera de grandes nations, ou il répandra leur sang; selon d'autres : il fera parler de lui par de nombreuses nations (v. 1921). * 1912 adj. Indigne: pm upp Aboth,

il est appelé un homme indigne, meprisable.

לנה הבלב נודו : Mets. און ה. (rac. און בבלב נודו : Gen. 25. 29, Jacob fit cuire un mets; בנודו בנשום . 25. 34, un plat de lentilles.

לְּלֵלְי, v. לַּלֵּי, Couler, faire couler, se répandre, fondre: רְּלֵּבְּיִתְּי Nomb. 24. 7, l'eau coulera de ses seaux; בְּלֵּבְיִתְּי רְּלֵּבְּיִתְּי Is. 45. 8, et que les nunges fassent descendre, fassent couler d'en haut, la bénédiction; fassent couler d'en haut, la bénédiction; רְּלֵּבְּיִתְי Cant. 4. 16, que ses parfums se répandent; בְּלֵבִיתְ בַּוֹלִיתְ Jug. 5, les montagnes se sont écoulées, fondues, devant l'Éternel. Part. בְּלֵבְיִתְּים, poét. בְּיִלְיִתְים Ps. 78. 44, et leurs eaux.

Hiph. Faire couler: מָיָשׁ מְּצְּוּר תְּוִיְל לְמוֹ Is. 48. 21, il a fait couler pour eux l'eau du rocher.

תְּנְמִדּם , plur. בְּנְמִדּם . Boucle d'oreille et anneau que l'on portait au nez : בְּאָבֶּירִם בְּעָבִּי Gen. 35. 4, les anneaux qui pendaient à leurs oreilles; בְּאָבֶירִם בַּאָבֶירִם Gen. 24. 47, je lui donnai des anneaux pour parer son visage, exact. je lui mis l'anneau au nez.

P!i chald. Etre lésé, souffrir un dommage: אַרְיָנְיִא לָא־לְיִדִיא Dan. 6. 3, et que le roi n'ait point à souffrir de dommage.

Aph. Causer du dommage, porter préjudice: pippe τός τός Εsdr. 4, 43, enfin cela portera préjudice aux rois (v. à τόρχ).

אָנוֹם רַשְּלָהְ: Dommage, tort : בְּנֵוֹם רַשְּלָה Esth. 7. 4, le dommage causé au roi.

Hiph. אָרִיבְרַ 1° Séparer, éloigner, faire abstenir : וְחַיְרָשֵׁל אַרְבַּרִישְׁרָשֵׁל בּי וְחַיִּרְשָׁל בּי וְחַיִּרְשָׁל בּי בּיִבְּרַישְׁל בּי בּיִבְּרַישְׁל בּי בּיִבְּרַישְׁל Lév. 15. 31, vous séparerez, éloignerez, les enfants d'Israel de leur impureté. — 2° Comme Niph. S'abstenir, se vouer, vouer, consacrer : בְּיֵרְיִי Nomb. 6. 3, il s'abstiendra de vin et de liqueurs fortes; לְחַיִּרְ לַּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ לְּיִרְ לִּיִרְ בְּיִרְ בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִי בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי

יוָיֵב m. 1º Diadème, couronne : אָיָב m. 1º Diadème, couronne עליו אַר־וּעוויר II Rois 11, 12, il mit sur sa tête le diadème ; צור מַקּדָשׁ Exod. 29. 6, la couronne sainte, la lame d'or que portait le grand prêtre devant le front (v. אַבְרֵינוֶר ; (אָרץ Zach. 9. 16, (comme) les pierres d'une couronne. — 2º Abstinence, naziréat, consécration : 5 יפר נורו Nomb. 6. 4, tout le temps de son abstinence, tant que durera son naziréat ; נוַר אַלוּחָרי עַל־ראַשׁוֹ vers. 7, (il porte) la consécration de son Dieu sur sa tête (la marque de sa consécration); שָׁעֵר רֹאָשׁ נְיְרוֹ vers. 18, sa che-עור שַּׁמַן מְשִׁתָּח אֱלֹחָרו ; velure consacrée Lev. 21. 12, la couronne ou la consécration de l'huile d'onction de son Dieu. — 3º Chevelure consacrée (du nazaréen): אחר התנלחו אחרנהרו Nomb. 6. 19, après qu'il se sera coupé ses cheveux de nazaréen; et en général

chevelure longue : קַּיָהְ Jer. 7. 29, coupe tes cheveux.

לוֹ n. pr. Noé, fils de Lémech, Gen. 5. 29; מֵכְּיבִיתְ Is. 54. 9, les eaux du temps de Noé, c.-a-d. le déluge.

ነጋቦ n. pr. m. Nomb. 13. 14.

לְתְּהָיּלְ. Conduire, mener, guider (Kal pret. et imper. seuls usités): תְּבְּיִלְיִהְיּבְּּא Exod. 32. 34, va, conduis ce peuple; בְּלְיִיבִּי צֵּלְיִיבּי Exod. 13. 17, Dieu ne les conduisit pas; יְּבָּיִי בְּצִּיִי בְּיִיבִי Ps. 27. 11, conduis-moi dans le chemin de la droiture.

Hiph. (fut. דְּהָהָהְ et l'inf. הַחָּהָהְ seuls usités): לְּמְלְּחֶם תַּהֶּרָהְ Exod. 13. 21, pour les diriger dans leur chemin; יְצָיִשׁ צֵּלִי Dob 38. 32, diriges-tu l'étoile de l'Ourse avec ses satellites? מְבֵיָה תְּשָׁתְּ לַּמִירָם Job 12. 23, il disperse les nations et il les ramène (dans leurs pays). Des troupes, faire camper: רַּבְּהַם בְּצָרֵי Trois 10. 26, il les fit camper dans des villes destinées à loger les chariots.

ת הוחף ה. pr. m. Néh. 7.7 (ע. בידים). מון ה. pl. 4° Consolation: בּצְּשָׁבֶּלִי זי ווּ, pl. 4° Consolation: בּצְּשָׁבָלִי זי ווּ, pl. 57. 18, je lui donnerai des consolations, à lui et à ceux qui le pleuraient. — 2° Compassion, tendresse: בידי מיקרו סציפר 11. 8, ma tendresse s'éveille; ou : mon repentir est cuisant, vif.

Gen. 11. 26.

לְחושׁ adj. Ce qui est d'airain : און מון adj. Ce qui est d'airain : בּטְּרֵר נָחושׁ Job 6. 12, ma chair est-elle, d'airain?

לְחוֹשְׁה f. Airain: אַפּיפֵר מְשִּיה Job 40. 18, des tuyaux d'airain; אַבֶּוֹרְצִיּרְ מָצִיּרְ מָצִיּרְ מָצִיּרְ מָצִיּרְ מְשִׁיה וּ Job 28. 2, la pierre étant fondue se change en airain.

קרילה f. Nom d'un instrument de musique ou d'une mélodie: אל־רַינְתִּילוּי Ps. 5. 1, sur Nehiloth, ou sur les flûtes[?] (de la racine בַּילָה).

סְיְרֵים m. duel. Narines: בְּשְׁירָים עָבָא Job 41. 12, une fumée sort de ses narines.

ויםל 1º Posseder; avoir une possession, un partage; recevoir une possession, prendre une possession : בבוד Prov. 3. 35, les sages posséderont la gloire; נַחַלְמִי כַּרוֹחֵיךָ לְעוֹלָם Ps. 119. 111, j'ai pris à jamais tes témoignages, tes préceptes, comme un heritage ; יְנַחָלָהָ שֵּׁידַיְאָרֶץ Exod. 23.30, et que tu auras le pays (de Chanaan) en possession; בי לא נמול אמם Nomb. 32. 19, nous ne demanderons point de part avec eux ; ונחל די צח־ירותיה חלקו Zach. 2. 16, l'Eternel possédera Juda comme son héritage; אַקּלְתָּוּע Exod. 34. 9, prends-nous pour ta possession. Avec אַ : אַרָעָם לֹאַ תְּנְתַל Nomb. 18. 20 , tu ne posséderas rien dans leur pays; Ps. 82. 8, car tu בי־אַחַה חְנְחַל בְּכַל־תַּוּוֹרָם as tous les peuples en partage. -2º Hériter : אַרְחָנָחֶל בְּבָּית־אָבִים Jug. 41. 2, tu n'hériteras pas, tu ne seras pas héritier, en la maison de notre père. - 3° Donner en possession, partager un héritage ; אַשַּר־יִּינְחַלוּ לַכָּם אַח־תָאַרַץ Nomb. 34. 17, qui partageront le pays entre vous, ou qui en prendront possession pour vous; ניכל לנחל אַרדתאַרץ Jos. 19. 49, lorsqu'ils eurent achevé de partager le pays.

Pi. comme Kal 3°. Partager, mettre en possession: מְשָׁר נְחַל מְשָׁה Jos. 13. 32, à qui Moise avait partagé le pays.

Hiph. מינויל Mettre, donner, en possesion; faire acquérir, laisser en héritage, accorder; avec le double acc.: ער אַתּח תּוֹנְתִיל אַת־תַּיָבַם תַוֹנָת אַת־תַּאָרֶץ Jos. 1. 6, car c'est toi qui mettras ce peuple en possession du pays; בְּתַּנְתֵל כַּלְּרוֹך וּוֹיִם Deut. 32. 8, lorsque le Très-Haut divisa les possessions aux peuples ; לַחַמָּדִיל אַקבר יַשׁ Prov. 8, 21, pour accorder de la richesse à ceux qui m'aiment; ਸਦੁਸ਼ יובר אַר־אַבוֹחַיבָם Jer. 3. 18, (le pays) que j'ai donné en possession à vos pères; וְחָמָחַלְתֵּם לְבְנֵיכֵם אַחֵרֵיכֵם I Chr. 28. 8, vous le laisserez en héritage à vos enfants après vous; ביום חַנְיִרלוֹ אַרד לי Deut. 21. 16, lorsqu'il partagera son bien à ses fils.

Hoph.: בַּן הָּנְהַלְּהֵּר לִּר בַרְתַר־שָּׁוְא Job 7. 3, ainsi j'ai reçu en partage des mois de déception.

Hithp. Recevoir en possession, posseder: יַּרְיְּבֶּלְ אֵישׁ נַחְלָּחֵל בְּרֵי יִשְּׁרָאֵל אִישׁ נַחְלָּחִוּ אַ Nomb. 32. 18, jusqu'à ce que les enfants d'Israel aient reçu, possèdent, chacun leur partage; הַּחָבָּת אַחָבּירֶכָּם אַרַיִּכֶּם Lévit. 25. 46, vous les possèderez pour vos enfants après vous, c.-à-d. pour les laisser à vos enfants

par droit héréditaire.

נְחְלָה (v. נַחְלָה (v. נַחְלָה

ותליאל n. pr. d'une station dans le désert, Nomb. 21. 19.

יחלמי n. patron. Jér. 29. 24.

נְחָלָת (v. מְּיָבֶּה). Héritage : מְּיֶבְּהָּר כָּנְיר פּגְּרָת כָּנְיר Ps. 16. G, mon héritage est excellent, ou me plait.

DD Kal inusité. Niph. ang, inf.

בחותה. 1° Se repentir, changer de sentiment, se laisser fléchir, avoir pitié, קבי נְחַכְּחָר פִר עֲשִׂרְתִם: pardonner בי נָחַכְּחָר פָר עַשִּׁרְתַם: 7, je me repens de les avoir créés; לאירי יונחם Jer. 15. 6, je suis las de pardonner ou de me repentir, de revenir sur ce que j'avais arrêté; מרינותם Exod. 13.17, de peur que le peuple ne change d'avis, ne se repente; avec ול יוס אל , על et בין שובה : ל Jer. 18. 10, על je me repentirai du bien; אינים מי אלי חרפת II Sam. 24. 16, Dieu se repentit du mal; זְהַנְיָמֵן לְבְנְיָמֶן Jug. 21. 15, le peuple eut pitié de (la tribu de) Benjamin; בייינוס יי פואַקוס Jug. 2. 18, car Dieu se laissait sléchir par leurs gémissements. — 2º Se consoler, être consolé; sans rég., avec אָל et אָר : ישטי התוח השניה Ps. 77. 3, mon ame refuse toute consolation, exact. d'être consolée; ייַקוּם יְדּוּרָה Gen. 38. 12, lorsque Juda fut consolé; פרינחם פל־אַמְעוֹן מר ביי II Sam. 13. 39, parce qu'il s'était consolé de la mort d'Amnon ; ביוחם יצחק אחרי אמו Gen. 24. 67, Isaac fut consolé de la perte de sa mère, c.-à-d. sa douleur fut tempérée par Rebecca. - 3° Se satisfaire en se vengeant: ואַרָים מְעָרָי Is. 1. 24, je me vengerai de mes ennemis.

Hithp. Meme signif. que Niph. 1 Se repentir, avoir pitié: בּרָבְּיָר רְתְּנֶּתְם Nomb. 23. 19, (il n'est point) un mortel pour se repentir;

Deut. 32. 36, il aura pitié de ses serviteurs. — 2° Se consoler, se laisser consoler: בייני ביי

DD2 n. pr. m. I Chr. 4. 19.

סְּפֶּׁתֵר מְשֵּׁרֵנְי : Osée 13. 14, le repentir sera caché devant mes yeux.

איז נְּתְּטָתִי בְּנְנְיִי : Consolation , נְתְּבְּוֹתְ Ps. 419. 50, ceci est ma consolation dans ma misère.

1º Néhémie, fils de Hachalia, gouverneur de la Judée, auteur du livre de ce nom, Néh. 1. 1. — 2º Néh. 3. 16. — 3° 7. 7.

ים פַּחַטְנִי n. pr. m. Neh. 7. 7.

* NOPO chald. Glorification, sancti-

(v. בַּוֹּחְבּוּ pron. pers. pl. Nous.

ילים של Job 39. 20, son hennissement vigoureus (v. à יוֹר).

לְחַרָּה f. Même sign.: שַּׁרָה סּוּסָה Jér. 8. 16, le hennissement de ses chevaux.

יחבי et פֿחַבי n. pr. m, II Sam. 23, 37, I Ghr. 11. 37,

יְּנְשְׁתְּי תְּכְּדְכֵנִי תְי בְּנְלֶלֶהְ ; Acen. 30. 27, j'ai auguré, ou : je sais par expérience, que Dieu m'a béni a cause de toi; יְנִישִּיִּם רְנָיִשְׁיִּם וְנָיִשְׁיִּם וְנִישְׁיִּם וְנִישְׁיִּם וְנִישְׁיִּם וְנִישְׁיִּם וְנִישְׁיִּם וְנִישְׁיִּם וֹ I Rois 20. 33, les hommes en tirèrent un boh présage.

שות היים יש היים יש היים יש היים יש היים יש היים יש Nomb. 23. 23, car il n'y a point de sortilége dans, ou contre, Jacob; יקראר נְתְשִׁים Nomb. 24.

1, au-devant des augures.

אַרָּטְ m. Serpent: הְּשָׁיִם Nomb. 21. 9, un serpent d'airain; בְּיִבְּי אָרָטְּ Job 26. 13, serpent fuyant, alerte; selon quelques-uns, nom d'une constellation (le dragon?).

יייי n. pr. 1° D'une ville, I Chr. 4. 12. — 2° Nahas, roi des Ammonites,

I Sam. 11. 1.

בְּיְלְיֵּטְ chald. m. Airain, cuivre: תְּיְבְּיָשְׁ Dan. 2. 32, et les cuisses étaient d'airain.

נְחְשׁוֹן (conjurateur) n. pr. Nahson, fils d'Aminadab, Nomb. 1. 7.

nyn; des deux genres (avec suff. קחשות). 1º Cuivre, airain, d'airain: הברול הפחה הברול Gen. 4. 22, le cuivre et le fer; ngrun or I Chr. 18. 8, la mer, le bassin d'airain. — 2º Chalnes : דְּבָבֶּיד בחשתי Lament. 3. 7, il a appesanti mes chaines; plus freq. duel: יְרַכְּלֵיהְ לֹּאֹדּ וו לנחשתים הנשר II Sam. 3. 34, tes pieds n'ont pas eté mis dans des chaînes. — 3° Le has, le dessous : אַמָּשָׁתְּיִי אַרָּח Ez. 24. 11, que le bas (du vase) se brûle. Métaph. Parties honteuses : דֵּעָן תְּשֶׁעַהָּ קקשקה Ez. 16. 36, puisque ta honte est découverte; selon d'autres, argent (de cuivre) : puisque ton argent a été dissipé.

אָרְאָיְהְיּ n. pr. Nehustha, mère du roi Jehoyachin, II Rois 24. 8.

donne au serpent d'airain. Nom donne au serpent d'airain que Moise avait fait faire, embleme qu'on adorait plus tard, et qui a été brisé par le roi Ezéchias, Il Rois 18. 4.

רתון (fut. יble, les mets. - 2º Repos, tranquillité:

penetrer, faire impression: שָּלִים עַלֵּים Jér. 21. 13, qui descendra contre nous (pour nous combattre); יְבָּוֹיִ דְּבָּרְ דְבָּךְ Ps. 38. 3, ta main est descendue, s'est appesantie, sur moi; מַּבְּרִי דְבָּרְ דִּבְּרָ Prov. 17.10, une réprimande fait (plus) d'impression sur l'homme intelligent; שִּבְּיִבְ שְׁאֵיִל יְתָהַבּּ לְּאַמִּיל יִתְהַבּּ לְּאַמִּיל יִתְהַבּּ לְּאַמִּיל יִתְהַבּּ לְּאַמִּיל יִתְהַבָּ לַּאַמִּיל יִתְהַבָּ בְּאַמִּיל יִתְהַבָּ בְּאַמִּיל יִתְהַבָּ בְּאַמִּיל יִתְהַבָּ בְּאַמִּיל יִתְהַבָּ בְּאַמִּיל יִתְהַבָּ בְּאַמִּיל יִתְהַבָּ pour יִתְיִה se trouvant à la fin du verset).

Niph.: תְּבֶּיךְ מֵיתוּ בְּד Ps. 38. 3, tes flèches ont pénétré en moi, m'ont percé.

Pi. Faire descendre, abaisser: nymn norm norm Ps. 18. 35, mes bras abaissent l'arc d'airain, c.-a-d. le tendent; ou: l'arc est tendu (Niph.) par mes bras; selon d'autres, de run: l'arc d'airain sera brisé par mes bras; run nym Ps. 65. 11, abaisses-en les sillons, c.-a-d. égalise-les, ou fais descendre la pluie dans ses sillons.

Hiph. הַּיְבָיהְ Renverser, abattre : תְּיִבְּיהְ Joel 4. 11, que l'Eternel renverse, abatte, tes héros; ou : Dieu, fais descendre tes anges.

רְחַקְּי chald. Descendre. Part. : יְקְיּיִ נְיִּיּיִ Dan. 4. 10, descendant du ciel.

Aph. (fut. יחייי, imp. יחייי, part. יחיייים). Faire descendre, apporter (en bas), mettre : אַרָּירְלָּא בְּיִרִירְנָּא בַּרֵּתְלָּא Esdr. 8. 15, descends-les dans le temple ; יחייין בּאַרי Esdr. 6. 1, où (les trésors) sont déposés; אַרָּירָא בָּרֵיר אַלָּרָא Esd. 6. 5, et qu'on les mette dans le temple de Dieu.

Hoph. הַחְים Etre renversé, être précipité : בְּחָבּא מֶלְכֵּאָם Dan. 5. 20, il fut précipité du trône de son royaume.

ובי הביה המשבען Is. 30. 15, vous serez sauvés par la paix et par le repos; ביה בה פלא כה Eccl. 4. 6, un peu dans le creux de la main avec du repos; "רקיאר ran Rituel, avec un esprit calme, ou avec onction.

m. pl. adj. Descendant, qui descendent, qui campent: פַּי־יַשָּׁם אֲרָם וו Rois 6. 9, car les Syriens descendent en cet endroit (avec dagesch au lieu de נְחִיתִים).

אָטָן (fut. השֶר, apoc. בי, בייַר, רבייַר) 1º Trans. Etendre, allonger, tendre, pencher, incliner, tourner, amener: ייים משׁח אַח־יַדוֹ Exod. 14. 27, Moise étendit la main. Etendre la main, le bras; menacer, être prêt à combattre : ירי אַל־אַל יִרוֹ Job 15. 25, parce qu'il a étendu sa main contre Dieu; בּוְרוֹצְ Exod. 6. 6, avec le bras étendu; בנטחר אחדיודי פל-סצרים Exod. 7. 5, lorsque j'étendrai la main sur l'Egypte (pour la punir); en signe d'amitié : יביחד ידיד Prov. 1. 24, j'ai tendu la main; מצל נבור Ps. 102. 12, comme l'ombre allongée, c.-à-d. vers le soir, l'ombre à son déclin (v. 109. 23); וריק וליים Is. 3. 16, allongeant le cou, le cou tendu, la tête haute; p ng Is. 44. 13, il a tendu le cordeau (pour mesurer); מֹכֶה שַׁמָּדֶם פַּוּרִיפָּח Ps. 104. 2, il étend le ciel comme un tapis; المناه il étend le ciel comme un tapis; בלקה רעה Ps. 21. 12, ils ont penché le mal contre toi, ils ont tâché à te faire du mal; שַלוש אַנִי נֹכָה עַלַיף I Chr. 21. 10, je te propose, présente, trois choses (je te donne à choisir entre trois maux); אבל ישכטי לסבל Gen. 49. 15, il a penché, baissé, l'épaule pour porter le fardeau ; קקרר נכוד Ps. 62. 4, comme un mur qui penche; נָפִירָהי לָבָּר לָצַמוֹית न्द्रान Ps. 119. 112, j'ai porté mon cœur a exécuter tes ordonnances; הַנְּיָר מֹיבֶּרוֹ ו אַלַרַתְ בַּנָחֶר שָׁלוֹם Is. 66. 12, j'amènerai, je ferai couler vers elle, la paix comme un sleuve.

2º Intrans. S'étendre, se pencher, s'incliner, s'avancer, entrer, se tour-

ils, tournent leurs regards à s'étendre dans le pays, ou trans.: pour nous abaisser jusqu'à terre; ילורייטָת לאָרֶין Job 18. 29, leur richesse ne s'étendra pas sur la terre; נָבֶּדי רָגְלָי Ps. 73. 2 (cheth. אבי), mes pieds ont penchė, m'ont manquė; אינמות היום Jug. 19. 8, jusqu'à ce que le jour décline, ו נכל לשל לנטוח בשר מבלוח: Il Rois 20. 10, il est aise, c.-a-d. il est moins étonnant, que l'ombre s'avance de dix degrés (lignes); נְבָה לָלוּרָ Jer. 14. 8, et comme un étranger qui entre (dans un gite) pour y passer la nuit; ਜੜ੍ਹ ਮੱਤੇ ימין ושטאול Nomb. 20. 17, nous ne nous détournerons ni à droite, ni à gauche; וַיִּט אַלֵּידָוּ Gen. 38. 16, il s'approcha d'elle; יים אלר Ps. 40. 1, il s'inclina, s'abaissa, vers moi. Avec פָּיִם, se detourner, s'écarter : אָשַׁרָיר מָשָּׁרָי מָשָּׁר מָשָּׁר מָשָּׁר מְשָׁרָי סברה Job 31. 7, si mon pas s'est detourne du chemin ; מַנָּם מַנָּם לְבָבוֹ מַנָּם I Rois 11. 9, parce que son cœur s'était écarté de Dien; אולר נְבֶּחָח מַּבְּנֵי Nomb. 22. 33, si elle ne s'était point détournée devant moi, c.-à-d. effrayée de ma présence ; תַּנִים לְמַנֵּר même vers... elle s'est détournée devant moi. --Avec אַחַכּי, suivre quelqu'un , être de son parti; s'adonner, se livrer, à quelque chose : לְנָבֹּח אַחֲרֵי רַבִּים Exod. 23. 2, pour suivre l'avis, le jugement, du grand nombre ; יוֹאָב נָטָת אַחַרָי אַדֹנְיָת I Rois 2. 28, Joab avait suivi le parti d'Adonyah ; רישה אחרי חבצע I Sam. 8. 3, ils (penchaient) se livraient au gain illicite; קב ווכין I Sam. 14.7, tourne, va, où tu voudras.

Niph. Etre tendu, être étendu, s'allonger : יְקֵר יִנְטָח עֵל־יִרוּשָׁלָם Zach. 1. 16, le cordeau sera étendu sur Jérusalem; ענחלים נשים Nomb. 24. 6, comme des ימריינטו צללריערב; torrents qui s'étendent מריינטו צללריערב Jer. 6. 4, quand les ombres s'allongent vers le soir.

Hiph. (המֶח, fut. המֶר, apoc. בי, בי, ניים, imper. apoc. un). 1º Etendre, tendre, dresser, incliner, pencher, tourner, faire retourner, fléchir : ייַר יַבֶּה יָדוֹ Is. חפר: ישיחו לנטוח באַרץ: Ps. 17.11, 31. 3, l'Eternel étend sa main; וירִישוֹח

ישר היה יושר Is. 54. 2, que l'on étende (au loin) les rideaux de tes demeures; לאבשלום השלות לאבשלום השלות לאבשלום השלות בשלות השלות בשלות ווא dressèrent à Absalon une tente; אַרָייביי Gen. 24. 14, penche, baisse, je te prie, ta cruche; יחבר Ps. 144. 5, abaisse tes cieux et descends; pay אַבְּיד אוֹבְיל Osée 11. 4, je lui présentaí de la nourriture (v. אַני אַר אָניר (אַני אַ Prov. 21. 1, il l'incline, le fait tourner, vers où il veut ; מַּבְּרָבָּרְ לָּמָבִיּנְתַ Prov. 2. 2, si tu tournes ton cœur vers l'intelligence; לְחַמַּהָ הְּהָּהָה Nomb. 22. 23, pour la ramener dans le chemin; ווים אחדלבב פלדאישדיחות Il Sani. 19. 15, il fléchit, gagna, le cœur de tous ceux de Juda; /req. avec zik, prêter l'orcille, ecouter: אָפֶת לְמְשֵׁל אָוָמִי Ps. 49. 5, je prête l'oreille à la parahole ; avec ២៦ឃុំង, faire pencher la justice, la corrompre, violer le droit : אַשָּמָש השָחָ־לא Deut. 16. 19, tu ne feras pas pencher la justice partialement; 🥦 בשַּלֶּים השָים Deut. 27. 19, qui viole la justice dans la cause de l'étranger ; et sans יָשָׁבְיוֹנִים בַּיֶּבֶבֶר : בְּשָׁבְיוֹנִים בַּיֶּבֶבֶר Amos S. 12, ils font violence au droit du pauvre, au tribunal; sans rég.: בּחְשׁה Exod. 23. 2, pour pencher la justice, violer un droit; יוַפר צַלַינוּ הַסָר Esdr. 9. 9, il nous a attiré la grace, il nous a fait trouver grace. Détourner, séduire : manan pompo Jér. 5. 25. vos iniquités ont détourné ces choses, ו אחר אחר בו Rois 11.3, Rois 11.3 les femmes détournèrent son cœur; man Prov. 7. 21, elle le gagne, le séduit; אומל השחל אונד ווימל אונדיווי Is. 44. 20, son cœur trompé l'a égaré ; וַנְשֵּׁרוּי רוֹאָב אֵל־חּוֹהָ חֲשַׁיַּר ; II Sam. 3. 27, Joab le dirigea, le tira à part, au milieu de la porte; אַל־תַּש בַּאָק Ps. 27. 9, ne repousse pas ton serviteur dans ta colère ; יַסוּ אַבְיֹנִים מָהַרָבָן Job 24. 4, ils repoussent les pauvres de la voie; ידירה שניים ישר Amos 2. 7, ils détournent, ou ils obstruent, la voie des humbles.

2° S'étendre, se détourner, s'écarter: אינים בישר אוויס אוו

j'ai observé sa voie et je ne m'en suis point détourné; בְּלְּכְעָּיִם Ps. 125. 5, ceux qui s'écartent dans leurs sentiers tortueux.

בּנְשֵׁיֵח בּרֹוּן: f. Action de tendre בְּנְשֵׁיֵח בּרֹוּן: Rituel, exact. (en marchant) le cou tendu, la tête haute, c.-a-d. par la vanité et l'orgueil (v. תְּשֵׁיִ ex. Is. 3. 16).

קמיל m. Celui qui est chargé: בל-Soph. 1. 11, tous ceux qui sont chargés d'argent, les riches.

לְּטִילָה f. Action de laver : בַּל נְטִילָה Rituel, (qui nous a ordonné) de laver nos mains.

ਮਿੰਦਾਪ੍ਰੇ f. pl. (rac. ਸ਼ਹਾ). Pendants d'orcilles, Jug. 8. 26, Is. 3. 19.

קְּטְישׁוֹת f. pl. (rac. נְבָּשׁ J. Branches ou rejetons: וְצָּח תַּוְבִּישׁוֹת וּחָבּיר Is. 18. 5, il en ôtera les branches ou les rejetons; תְּבִידִּי נְבִּישׁוֹתְּי, Jér. 5. 10, arrachez-en les branches, ou les rejetons; selon d'autres: détruisez les crénaux de ses murs.

לְּטֵל (fut. יְשֵׁלֹל Porter, enlever גּ (fut. יְשֵׁלֹל Is. 40. 15, il enleve les tles comme un grain de poussière; avec אָנְבְּר מִעֵּל עָלַרְה יִבֶּל Il Sam. 24. 12, je te propose, exact. je t'impose, une des trois choses; יְשֵׁל עָלָרְה יַבֶּל Lam. 3. 28, car il lui a imposé (ce joug).

Pi.: נרנשלם נינשאם Is. 63. 9, il les éleva, il les porta.

לְּכְּיְרֶי לְשְׁבֵירָא chald. Élever, enlever: צַּרְיָרֵי לְשְׁבֵירָא Dan. 4. 31, j'élevai les yeux au ciel; לְבִילָּה פְּרִיאַרָה Dan. 7. 4, et qu'elle fut enlevée de la terre.

רְנַטֶּל תַּחִיל m. Charge, poids : יְנַטֶּל תַּחִיל Prov. 27. 3, et le poids du sable.

בּיְטַלְּמִישׁ Amos 9. 15. je les planterai, etablirai, dans leur pays; בְּיַטְלְּמִי בְּיִי נַיִּילָּחְףְ. Exod. 15. 17, et tu les établiras sur la montagne de son héritage; בְּיַטְיִי וְשֶׁבֶּי וְשָׁבִי וְשֶׁבְּי וְשֶׁבְּי וְשֶׁבְּי וּשְׁבִּי וּ וֹשְׁבִּי וּ וֹשְׁבִּי וּ וֹשְׁבִּי וּ וֹשְׁבִּי וּ וֹשְׁבִּי וּ וֹשְׁבִּי וּ וֹשְׁבִי בְּשִׁבְּי בְּשִׁרְ וּ בּוֹשְׁבִי בְּשִׁבְי בְּשִׁר וְבִּי בְּשִׁר בְּיִבְּי בְּשִׁר בְּיִבְּי בְּשִׁר בְּיִבְּי בְּשִׁר בְּיבִי בְּיבְי בְּיבִי בְּיבְיבְי בְּיבְיבְי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבְיבְי בְּיבִי בְּיבְיבְי בְּיבִי בְּיבְיי בְּיבִי בְּיבְיבְי בְּיבִי בְּיבְיי בְּיבִי בְּיבְיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיבְי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיוֹי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְ

Niph. Etre plante: אָרָהְ הַלּ־נְשֶׁכּה Is. 40. 24, ils sont a peine plantes.

עָּטְרָ, avec suff. מְשְׁרָּ, plur. נְּמְלֵּ, const. נְמְשֵׁ, 1° Action de planter: גְּמְיִם נְּמָלֵ Is. 17. 11, le jour où tu as planté. — 2° Plantation, plant, plante: מָבֵּע שֵׁעְּשׁוּעִירוּ Is. 5. 7, la plantation de ses délices, ou son plant délicieux: עְצִיר מְמוֹ־נְטֵע Job 14. 9, il pousse des branches comme de (jeunes) plantes.

קנים פּנְטִעִים : m. pl. Plantes קּנְים פּנְטִעִים Ps. 144. 12, nos fils seront comme des plantes.

Hiph.: החברים בסרס Amos 9. 13, les montagnes feront couler, distilleront, le moût. — Dire, prophétiser: prophétiser Mich. 2. 6, ils disent (aux prophètes): Ne prophétisez pas, ou (sous-entendu ils disent): Ne prophétisez pas, ישישי à ceux qui prophétisent; השישי הישים ביישים 2. 11, il serait le prophète pour ce peuple.

າບຸງ m. 1° Goutte: ຕຸກຸ ກຸກຸງ Job 36. 27, les gouttes d'eau. — 2° ກຸກຸງ Exod.

30. 34, espèce d'aromate ou de résine, du stacté (?).

กรุชา n. pr. Ville près de Bethleem, en Juda, Esdr. 2.22; n. patron. ากุษากา II Sam. 23. 28.

לְשְׁר chald. Garder, conserver: מְּלְנָהֵי נְשְרָתוֹ Dan. 7. 28, et je conservais ces paroles dans mon cœur.

שט (fut. שוֹשֵי) וֹי Laisser, délaisser, abandonner : נָפֵשׁ אָבִיף אֶּז־דִּבְבֵי נָאָאוֹנוֹת I Sam. 10. 2, ton père a laissé (de côté) l'affaire des anesses, il n'y pense plus; יים אלום עטרוני Deut. 32. 15, il a abandonné Dieu, son créateur; בָּי לֹא יִשל ות אחרעשו I Sam. 12. 22, car l'Eternel n'abandonnera pas son peuple; יַלְמָנֵי Prov. 17. 14, avant que הַתְּנַלֶּכ הַוְרִיב נְטוֹשׁ la querelle s'engage, abandonne-(la). Avec by, laisser à la garde, consier aux soins de quelqu'un; וַצַל־מִי נָטַשְׁהָ מְצָט pixe I Sam. 17. 28, aux soins de qui as-tu laissé le peu de brebis?-2º Laisser faire, permettre : רָלֹא נְטַשְׁתַּיִּר לְנָשֶׁׁם לבנר ולבנחר Gen. 31. 28, tu ne m'as pas permis d'embrasser mes fils et mes filles. - 3° Laisser la terre en friche (dans l'année sabbatique), abandonner les créances : הַשְּׁבְיצִר הְּנָטְשְׁהָ בִּיצִר הְּנָטְשְׁהָ Exod. 23. 41, mais, la septième année, tu ne la cultiveras pas et tu la laisseras se reposer; אַשָּׁיבֶר הַשְּׁבֶרְכָּית וּמְשָׁאַ אַר־הַשָּׁאַנַת הַשְּׁבִּיבָית וּמְשָׁאַ Néh. 10. 32, nous laisserons la terre en friche la septieme année, et nous ferons abandon de toute créance. — 4° Jeter, rejeter, repousser : אַטְשָׁחָיקה השרברית Ez. 29. 5, je te jetterai dans Pou. Etre abandonné : שַּׁמָּ זְזֹּם Is. 32. 14, le palais est abandonné.

לְנִישְׁהּ : Gémissement (נְיִדִּים (נְיִדִים (נְיִדִּים (נְיִדִּים (נְיִדְים (נְיִדִּים (נְיִדִּים (נְיִדְים (נְיִדְים (נְיִדְים (נְיִדְים (נְיִדְים (נְיִדְים (נְיִדְים (נִידִּים (נְיִדְים (נְיִדְים (נִידִּים (נְיִדְים (נִידִּים (נְיִדְים (נְיִדְים (נְיִדְים (נְיִדְים (נְיִדְים (נִידִּים (נְיִדְים (נִידִּים (נְיִדְים (נְיִדְים (נִידִּים (נְיִדְים (נְיִדְים (נְידִּים (נְיִדְים (נְיִדְים (נְיִדְים (נְיִדְים (נְיִדְים (נְיִדְים (נְיִדְים (נְיִּדְים (נְיִּדְים (נְיִּדְים (נְיִדְים (נְיִים (נְיִדְים (נְיִים (נְיִדְים (נְיִדְים (נְיִדְים (נְיִדְים (נִייִּם (נְיִדְים (נְיִים (נִייִּם (נְיִּדְים (נְיִּים (נְיִּים (נְיִּים (נְיִּים (נְיִּים (נְיִים (נְיִּים (נִייִּם (נְיִּים (נְיִּים (נְיִּים (נִייִּים (נְיִּים (נְּיִּים (נְיִּים (נְיִּים (נְּיִּים (נְיִּים (נְיִּים (נְּיִים (נְּיִּים (נְּיִּים (נְיִּים (נְיִּים (נְּיִים (נְּיִּים נְּיִּים (נְּיִים נְּיִּים (נְיִּים נְּיִּים נְּיִּים (נְּיִּים נְּיִּים נְּיִּים נְּיִים נְּיִּים נְּיִים נְּיִּים נְּיִּים נְּיִיםּים נְּיִיםּים נְּיִיםּים נְּייִים נְּיִיםּים נְּיִיםּים נְּיִיםּים נְּיִיםּים נְּיִיםּים נְּייִים נְּיִּים נְּיִיםּים נְּיִּיםּים נְּיִיםּים נְּיִיםּים נְּיִיםּים נְּיִיםּים נְּיִיםּים נְּיִיםּים נְּיִיםּים נְּיִּים נְּיִיםּים נְּיִּיםּים נְּיִּיםּים נְיִּיםּים נְּיִיםּים נְּיִּיםּים נְּיִּיםּים נְּייִּיםּים נְּייִּיםּים נְּייִיםּים נְּייִּיםּים נְּייִּים נְּייִּים נְיּיִּים נְּייִּים נְּייִּים נְּייִּים נְּייים נְיִּים נְיִיים נְיִּיּים נְיּיִיםּים נְייִיםּים נְייִיםּים נְייִים נְייִיים נְייִיים נְּייִיים נְּיִייִּים נְּייִיםּים נְייִיםּים נְּייִים נְּייִיים נְּייִים נְּייִים נְּיִייּים נְּייִיים נְּייִּים נְּייִים נְּייִּים נְּייִּים נְּייִים נְּייִים נְּייִים

ביב שפתים: Fruit: מב שפתים (keri ייב שפתים) Is. 57. 19, le fruit des lèvres, les paroles; וּבְּבֶּה אָבְלוֹ Mal. 1. 12, son fruit, sa nourriture, est méprisable; selon d'autres: et la parole, c.-à-d. ce qu'on dit de lui, est que sa nourriture est méprisable.

יביי n. pr. m. Néh. 10. 20.

לְנְיִד : m. (rac. ייד). Mouvement : יְנְיִד Job 16. 5, et le mouvement de mes lèvres; selon d'autres: la consolation (qui sort) de mes lèvres.

לְיָרָה f. (rac. יבָּה, v. לְיָרָה). Objet d'horreur: בליפון לְנִירָה הָיְנָאָה Lament. 1. 8, c'est pourquoi elle est devenue un objet d'horreur, ou (de מר): elle est devenue errante.

droit près de Ramah, I Sam. 19. 18.

בְּיְחְחֵין chald. m. pl. Bonne odeur, parfum, encens: אַפְּרָחָה וְיִּחֹחִין אֲפֶר לְנָפָּבָּה Dan. 2. 46, il ordonna d'offrir (a Daniel) des victimes et des parfums; Esdr. 6. 10, des sacrifices d'une odeur agréable, ou de l'encens.

ולְלְרֶירָי : Fenfant, descendant : אַלְרֶירָי לְּנְרָיִי Gen. 21. 23, (ni) à mon fils, ni à mon petit-fils, à mes descendants; יינט יְדֵוּר Ps. 74. 8, selon quelques-uns: leurs enfants tous ensemble (v. le même ex. à ייני, page 244).

יְנְיֵהְ n. pr. Ninive, capitale de l'empire assyrien, Gen. 10. 11.

לְיְּטְ, m. Nissan, nom du premier mois des Hébreux, Néh. 2. 1, Esth. 3. 7; dans le Pentateuque il est appelé מָבִיב (צִּבִיב (צִּבִיב).

נצץ m. (rac. נצץ ou נצץ). Étincelle: מּלְנִיצוֹץ fis. 1. 31, celui qui l'aura fait, ou son ouvrage, sera comme une étincelle.

(ניק (ע. פיק).

ג'ר m. Lumière ou lampe (v. בּרִי: (פֵר m. Lumière ou lampe (v. בּרִי: 11 Sam. 22. 29, car tu es ma lumière, ou ma lampe.

ליך Cultiver, rendre labourable, défricher: לָּכֶם נְיִדְיּ לָּכֶם נְיִדְי Jér. 4. 3, labourez, cultivez, des champ snouveaux, c.-à-d. que vous défricherez.

יל m. 1° Lumière, lampe (v. יבי 'תיר' לינית־עבְּרִי I Rois 11. 36, afin qu'il demeure (toujours) une lampe à David mon serviteur, c.-à-d. un descendant qui brillera, qui régnera, sur une partie de la nation; selon d'autres: afin qu'il lui demeure (יְדי) une domination, une royauté, v. 15. 4, II Rois 8. 19; וְעִיבוֹ מְבֵּרְ חֲשִׁבוֹן Nomb. 21. 30,

leur domination, puissance, est ruinée, depuis Hesbon, etc. (v. le même ex. à יבידו). - 2º Terre défrichée, nouvellement cultivée, Jér. 4. 3 (v. à ייי verbe); ניר ראשים Prov. 13. 23, les champs cultivés, les sillons des pauvres.

Yélin, papier, Aboth.

RQ! Kal inusité. Niph. Etre chassé: ו יכשי פון דישניץ Job 30. 8, ils seront chassés, repoussés, de la terre (v. à reco Niph.).

אֹבֶּן adj. (f. אַבָּאָם). Abattu : דּוּחַ נְבָּאָם Prov. 45, 43, un esprit abattu.

ת בְּלָאִים m. pl. (v. יפָה). Les affliges, Is. 16. 7.

ראכן f. Nom d'un aromate pulvérisé, ou d'une épice; selon quelques-uns : la cire, Gen. 37. 25.

קר m. Petit-fils, postérité (v. מַּרָרָ : לא כין לו ילא־נכד בעבו Job 18.19, il n'aura point de fils ni de postérité parmi son peuple.

אָבָּוּ Kal inusité. Niph. Etre battu, etre frappé: mgi rigit II Sam. 11. 15, qu'il soit frappé et qu'il périsse (v. נָבָא).

Pou. Etre frappé, broyé: הַשְּׁשָׁהַיָּה ברח מבחח et l'orge furent frappes, gâtes (par la grêle); או פבו א (le froment et l'épautre) ne furent pas gatés.

Hiph. (nan, imper. nan et an, fut. יפה, et יפה, 1º Battre, frapper, donner un coup : נימר כן II Rois 11. 12, ils frappèrent des mains (de joie); ביקה שח אל־פות Ez. 21. 19, frappe tes mains l'une contre l'autre; אַבָּת תַבָּת hains l'une contre l'autre בעקי Exod. 2. 13, pourquoi frappes-tu ton prochain? - Frapper d'une plaie, d'une maladie : אָבֶּשׁ בְּרֶבֶּי Nomb. 14. 12, je le frapperai de peste; יַכְּבָּח מַי Dout. 28. 28, l'Eternel te frappera de folie ; אַחַרָּיָר אַרוּ־רָיָר אַרוּ Exod. 7. 25, après que Dieu eut frappé le Nil, après qu'il eut changé ses eaux en sang; ייָה לַב־דָּיִר אֹדוֹ I Sam. 24. 6, le cœur battit à David, c.-à-d. il fut agitė, il se repentit; רַחַבָּרָשׁ בְּעָה הָחַלָּים

Is. 11. 15, il le frappera (le Nil), c.-à-d.

le divisera en sept torrents.

2º Battre, défaire, un ennemi; vaincre, prendre, une ville assiégée, la détruire: במים שמים Gen. 14. 15, il les defit et il les poursuivit ; אולָר אוּכָל נְתַּדורבּי Nomb. 22. 6, peut-être pourrai je parvenir à ce que nous (moi et mon peuple) le vainquions ; ou ray subst. verb. ou inf. du Pi.: pourrai-je le vaincre? יחביתם בליפיר סבצר II Rois 3. 19, vous détruirez toutes les villes fortes; אַר־צָּקלָנ I Sam. 30. 1, ils détruisirent

Ziklag.

3° Frapper avec une arme, heurter, atteindre, blesser, incommoder, transpercer : יַּבָּהְ אַיִּדְתַּקְלְשָׁתִּר אַל־מָצִדוֹ I Sam. 17. 49, il frappa (avec la pierre) le Philistin au front; בקרה בקרה אחדתיתונית בקרה I Sam. 19. 10, il perça le mur avec la lance, exact. il jeta la lance contre le mur; ייה איד האיל Dan. 8. 7, il heurta le bélier avec ses cornes; תַּנֶּםוֹ בָּיִר פָּלַךְּ רשראל I Rois 22. 34, il atteignīt, blessa, le roi d'Israel (avec une flèche); E ירְתְּבְּשֵׁט Osée 6, 1, il blesse et il pansera nos plaies; אָשֶׁר יַכְּדוּא פַּרְ דַּעָּנְבִּים אֲשֵׁר יַכְּדוּא ארשים II Rois 8. 29, (pour se guerir) des blessures que les Syriens lui avaient faites ; וָבִּר־רָפָּח אַרשׁ צַּח־עֵין עַבְהוֹ Exod. 21. 26, si un homme blesse l'œil de son esclave; יוֹפָשׁ דְשָׁבְּשׁ לֹאִרְיָבָעָה Ps. 121. 6, le jour, le soleil, ne t'incommodera pas; אַפָּהָ הַשָּׁמֵשׁ צַלּיראשׁ יוֹנָת Jon. 4. 8, les rayons du soleil donnèrent sur la ו אברו בדוד ובקדר Sam. 18. אברו בדוד ובקדר 11, je transpercerai David et la muraille ; וַמַּהְ אָת־דֵּזְמִּרְקִרוֹן Jon. 4. 7, il (le ver) perça, piqua, le ricin ; יַּיָּךְ אֵה־יַחִּפְּצְרִיי Exod. 2. 12, il tua l'Egyptien; תופית שרדקל־וְכוּרָה Deut. 20. 13, tu tueras tous les males dans la ville ; אַרָיָהַן הַבָּבוּ אַרָהַה Jér. 5. 6, c'est pourquoi le lion les dé-לא נבנו נמש : חבר נמש chirera; souvent Gen. 37. 21, ne le tuons pas. - Avec n: ו הערו שאול באלפו I Sam. 18.7, Saul en a tué des milliers; תַּבֶּעָת בָּעָם II Sam. 24. 17, l'ange qui frappait le peuple; ויַה בּאַנְשֵׁר בַירוֹ שְׁמֵשׁ I Sam. 6. 19, il tua les habitants de Beth Semes;

metaph.: אָלבוּ וְנְבֶּחוּי בְּלָשׁוֹן Jer. 18, 18, venez, frappons-le avec (les traits) de notre langue, déposons contre lui un faux témoignage; בל־צַשֶּׁב חַשְּׁדֵח חָבָּח תַבָּר Exod. 9. 25, la grêle frappa, gâta, toute l'herbe des champs; יופרת אַח־פַליי איבר לחד Ps. 3. 8, tu as frappé tous mes ennemis sur la joue (tu les as humiliés); רָחַבֶּיתִי קַשְׁהָהְ מִיַר שְׁמֹאֵלָהְ Ez. 39. 3, j'abattrai l'arc de ta main gauche; חַיָּוֹים pattrai l'arc de ta main gauche; בים חילת Zach. 9. 4, il fera tomber ses richesses dans la mer, ou : il renversera son pouvoir qu'elle tire de la mer; avec שַּרְשִׁים, pousser des racines : בַרָּ ישרשתי Osee 14. 6, il poussera des racines.

Hoph. (ran, une fois rays). Etre battu, être frappe : ניפו שׁטְרֵר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Exod. 8. 14, les commissaires des travaux des enfants d'Israel furent battus. - Etre ruiné, tué : על־מָרוֹ הַמוּי עוֹר Is. 4. 5, pourquoi voulez-vous être frappés de nouveau? מְמֵרוֹ אֵלוֹיִים Is. 53. 4, un homme frappe par Dieu. - Etre prise: חברר הברר Ez. 33. 21, la ville a été prise : אַשר חָבָּח אַח־חַמְּרְיָנִיח Nomb. 25. 14, qui fut tué avec la Madianite; בַּבֶּי שרב Jer. 18. 21, (les jeunes hommes) tués par l'épée; אינָהו בַּנָשֵׂב רַיְבַשׁ לְבִי Ps. 102. 5, mon cœur est frappé comme l'herbe (par l'ardeur du soleil), il est desseché.

וְבֵּח רַגְּלָּרִם : אָבָּח רַגְּלָּרִם : אַבָּח רַגְּלָּרִם : II Sam. 4. 4, dont les pieds étaient frappés de paralysie, ou qui était boiteux; הַבְּחִדְרְהַן Is. 66. 2, et dont l'esprit est abattu, dont le cœur est brisé.

נְאָסְמּרּ עָּלֵר נַבְּרִם: seul usité. Méchants, calomniateurs: נָאָסְמּרּ עָּלֵר נַבְּרִם Ps. 35. 15, des méchants ou des calomniateurs se sont assemblés autour de moi.

יבון ה. pr.: גֶּבוֹן II Sam. 6. 6, l'aire de Nachon, appele גֹּדֶן בְּדוֹן I Ghr. 13. 9.

וְלַבְּוֹן (v. מ זְיִב Niph.).

ובים prép. 1º En face, vis-à-vis : חבים וושליון Exod. 26. 35, en face de la table. — 2º Devant : נֹבָה עֵינֶי הַיְבֶר־אִישׁ Prov. 5. 21, les voies de l'homme sont devant les yeux de l'Eternel, lui sont bien connues ; נְבֶּח הַי הַּרְכָּבָם Jug. 18. 6, votre voyage est devant l'Éternel, c .a-d. il le favorisera; יְּמָיִם לְּיִלֹי בָּשִׂים ריף חבי Ez. 14. 7, et qui tiendra devant lui, qui contemplera avec plaisir, l'objet de ses péchés, c.-4-d. ses idoles. Avec d'autres prépos. : אַל־נֹבָּוּת vers : אל־נבח שני אחל-מועד Nomb. 19. 4, vers la face, l'entrée du tabernacle; nob droit devant soi, devant, pour : פרניה לובח הברפה Prov. 4. 25, que tes yeux regardent droit devant toi; win moib Gen. 30. 38, à la vue des brebis; mib inma Gen. 25. 21, (Isaac pria Dieu) pour (en faveur de) sa femme, ou en face de sa fcmme. — 3° ער ובה Jusqu'en face : סיינים יבוס Jug. 19. 10, jusqu'en face de Jebus.

חבו prép. (avec suff. יבְיהוּ). En face: יבְּיהוֹ זֹהְיִנְּי Exod. 14. 2, vous camperez vis-à-vis de (cette ville).

אָבֶּלְ Agir avec ruse, tromper: יְשֶׁרֵאר Mal. 1. 14, maudit soit celui qui agit avec ruse.

Pi.: בְּלְכֵּלֵיתֶם אֲשֶׁר־נְבְּלֹּי לְכָּם Nomb. 25. 18, les artifices par lesquels ils vous ont trompés, séduits.

Hithp. Former un mauvais dessein: יַּרְתְנַבְּלֹגְּ אֹתוֹ לַבְּתְּתְּבְּלֹגְּ אֹתוֹ לַבְּתְּתְּבְּלֹגְּ אֹתוֹ לַבְּתְּתְּבְּלֹגְּ אֹתוֹ לַבְּתְּתְּבְּלֹגְּ אֹתוֹ לַבְּתְּתְּבְּלֹגְּ אֹתוֹ לַבְּתְּתְּבְּלֹגְּ אֹתוֹ לַבְּתְּבְּתִּלְּנִי Gen. 37. 18, ils formerent le mauvais dessein, ils conspi-

rèrent, de le tuer. Avec בי לְּתְתְצֵבֶל בַּצְבֶּרְתִץ Ps. 105. 25, afin qu'ils formassent de mauvais desseins contre ses serviteurs.

קּלְכְלֵיתָם: m. Ruse, artifice; plur: בְּּלְכִּלִיתָם Nomb. 25. 18, par leurs artifices.

m. pl. Biens, richesses, trésor: בְּלְכִּיִם Tos. 22. 8, avec de grands biens.

רְּכְּסִי chald. m. pl. Biens, richesses: בּיְלְבָּא Esdr. 6. 8, et des biens, du trésor, du roi; לַצְּיָשׁ וְכְּסִי 7. 26, à une amende, ou à une confiscation de ses biens.

ראב וועניה אל ו

Pi. 4° Ignorer, méconnaître: בייליא אינברי Job 21. 29, vous ne méconnaîtrez pas leurs signes, vous comprendrez bien leurs indications; שְרַיְנְפִידּי Deut. 32. 27, de peur que leurs persécuteurs ne le méconnaissent, ne s'y méprennent. — 2° Rendre profane: איני שִּירִי שִּירִי שִׁירִי שִּירִי Jér. 19. 4, (parcequ') ils ont rendu ce lieu profane (en sacrifiant aux idoles). — 3° Livrer: בְּיִרִי בְּיִר בַּיִר בֹּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיר בֹּיר בַּיר בַיר בַּיר בַיר בַּיר בַּיבּיי בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּי בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיבְּיב בַּיר בַּיר

homme puisse distinguer un autre; הקים אַביר אַרדער הולערה ידועה Jér. 24. 5, je distinguerai en bien, c.-à-d. je traiterai bien les exilés de Juda; קסרילה מח עמדי Gen. 31. 32, examine si j'ai avec moi quelque chose qui t'appartienne. — יוביר פוים Faire acception de personnes, être partial : קַּבְּים לֹצִים לֹצִים לֹצִים בּוֹם Prov. 28. 21, il n'est pas bien d'être partial. Plus complet : לאר הַפְּרֵר מְנִים បព្ទុះប៉ុន្ម Deut. 1. 17, vous ne rendrez pas la justice avec acception de personnes. - S'apercevoir, savoir: וַאַבִּירָה וְתְנֵת לֹאֵ־אֵלֹחִים שְׁלַחוֹי Néh. 6. 13, je m'aperçus que ce n'était pas Dieu qui l'avait envoyé; יַאָּרנִם מַבָּירִים לְדָבֵּר אַרָּיִתְּ Néh. 43. 24, ils ne savaient parler la langue juive, en hébreu. — S'interesser à quelqu'un : לחברכני Ruth 2. 10, pour que tu t'intéresses à moi, que tu me traites si bien; דיי פּבִּירַךְ בִּיוּךְ vers. 19, béni soit celui qui t'a fait du bien; ישרן־לר מַבִּיר Ps. 142. 5, nul ne s'intéresse à moi.

Hithp. 1° Faire semblant d'être un étranger, seindre d'être un autre qu'on est: בַּיְחְנָבֵּדְ אַלִּיחָט Gen. 42. 7, il seignit d'être un étranger pour eux, il leur parla comme à des étrangers; יוֹ מְיִנְבָּי וְיִנְבָּי וְתְבָּי וֹ I Rois 14. 6, pourquoi seinstu d'être un autre que tu es?—

2° Se faire connaître: בַּיִּר יִתְבָּי וִתְּבָּי וִתְּבָּי Prov. 20. 11, même le jeune homme se sait connaître par ses actions.

לְּכֶּר t בְּלֶּר m. (Fortune étrange, cruelle) Malheur : נָבֶר לְפַּבְלֵּר נְּכֶר Job

31. 3, et le malheur n'est-il pas le partage des artisans d'iniquité? קַּרִים נְשִרוֹ Obad. 12, au jour de son malheur.

לְּכִרִים m. adj. (f. נְבְרִים, plur. נְבְרִים, Etranger; אָים נְבְרִים בָּאוּ שִׁבְּיִרוּ Deut. 17. 15, un étranger; אָישׁ נְבְיִי נְבְרִי Obad. 11, des étrangers sont entrés dans ses portes; אַ עַבְּיִיוּת בְּיִוּלִּי מָּבְּרִי בּּיִּרְ בּּיִרְ בּּיִרְ בּּיִרְ בּּיִרְ בּּיִרְ בּּיִרְ בּּיִרְ בּּיִרְ בּּיִרְ בּּיִר בּּיִר בּיִר בּיר בּיִר בּייִר בּיִּר בּיִר בּייִר בּיִר בּיִר בּייִר בּייִר בּיִר בּייִר בּיִר בּייִר בּייִר בּיִר בּייִר בּייִר בּייִר בּייִר בּיִּי בּי בּיִּי בּיִר בּיִיי בּייִר בּיִיי בּייִר בּייִר בּייִר בּייִר בּייִר בּייִר בּייִר בּייִר בּייִר בּיִּיר בּייִר בּייי בּיי בּייִר בּייִר בּייי בּיי בּייִר בּייִר בּייי בּיי בּייי בּיי בּייי בּיי בּייי בּיי בּייי בּיי בּייי בּיי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיי בּייי בּייי בּיי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי

הבית f. pl. Les choses précieuses : אוֹם זיים Is. 39.2, le lieu qui contenait ses choses précieuses, ou son trèsor.

אָבְהָית adj. (rac. הָּזֶה, comme מְבֶּלְאֵבְּה). Méprisable, vil. Ex. unique: יְכָל הַשְּלָאִבָּה וְכָל הַשְּלָאִבָּה I Sam. 15. 9, mais toutes les bêtes viles, sans valeur.

אַל חוֹאָל n. pr. 1° Nemuel, fils de Siméon (v. רְשִרּאָל, Nomb. 26, 12; nom patron., במואלר, — 2° Nemuel, fils d'Eliab, 26, 9.

יםוף adj. Humble: ריה נְשוּהָת Aboth, un esprit humble (v. מָבָה, בּהָה).

Niph. passif: the time Gen. 17. 27, ils furent circoncis avec lui.

לְהְ אָל־. (pl. מְבְּלִים). Fourmi : לַּהְ אָל־. Prov. 6. 6, va vers la fourmi, paresseux; הַאָּלִים עַב לאַרְנָּו נְבָּלּ נְבָּלָּת נְבָּלּ לָבָּרָ רָבְּרָ רָבָּרָ Prov. 30. 26, les fourmis, ee petit peuple impuissant.

ת ווֹכְיֵלְ m. Nom d'une bête féroce dont le poil est moucheté: tigre, léopard ou panthère: דְּמָבֵר בַּרְבִּרְיִתְי Jér. 13. 23, le tigre ou le léopard (peut-il changer)

ses taches! יְקֵלּה מְּוּמֶיִים סוֹסְיוּ Hab. 1.8, ses chevaux sont plus légers que les léopards.

בקר chald.m. Memesignif. Dan. 7.6. נְּכְּרוֹ n. pr. Nimrod, fondateur de Babylone, fils de Chus, Gen. 10.8; אָרָעְ נְבְּרוֹר Mich. 5. 8, le pays de Nimrod, la Babylonie.

נְמְרָה (ע. נְמְרָה (v. מָיה נְמְרָה). מַיה נְמְרָה (מַיה נְמְרָה n. pr. m. II Rois 9. 2.

D) chald. (v. סָבָּם).

קְּבְהָּהְ (rac. קבָהְ Sort, événement; ou, part. du Niph., ce qui est causé. amené: מַבֵּב הָאֵלְהִים II Chr. 10. 15, car c'était un événement amené par Dieu.

Hiph. 1° Reculer: שַּפִּיג נְבֵּוֹלֵּלְ Deut. 27. 17, qui recule la borne (du champ) de son prochain. — 2° Atteindre, tenir: תְּבָּלֵינִ וְלֵּאׁ תְּתְּלֵינִ Mich. 6. 14, tu atteindras (l'ennemi qui t'enlève tes enfants) et tu ne les sauveras pas (v. le même ex. à מַלֵּינ Hiph.).

Hoph. אַשָּהְ Etre reculé, être repoussé, se retirer : שַּשָּהְ אַהָּהְ Is. 59. 14, la justice est repoussée en arrière, ou se retire au loin (י. סוג).

Kal inusité. Pi. rm. Eprouver, mettre à l'épreuve, tenter, faire une épreuve, essayer; avec le rég. dir., avec l'inf. et sans rég.: לָמָּחוֹו בְּחִידוֹח I Rois 10. 1, pour l'éprouver (éprouver sa sagesse) en lui proposant des enigmes; נְהַאֵּלֹהִים נְשָּה אָר־אָבְרָהַם Gen. 22. 1, Dieu mit Abraham à l'épreuve; נס־נָא אָידיבָבָרֶיף יָפִים בַּשְׂרָת Dan. 1. 12, mets les serviteurs à l'épreuve pendant dix jours; הַּנְשְּׁמְהַה בְּשִׁמְּהָה Eccl. 2. 1, je veux te tenter par la joie; selon d'autres, de la rac. נַסָּך: je veux faire des libations dans la joie: fréq. de l'homme qui tente Dieu ; פַינַפּוּ־אַל מִלְבָבֶם Ps. 78. 18, ils tentèrent Dieu dans leur cœur; יבל נפיהם אחדיר Exod. 17. 7, parce qu'ils tentèrent l'Eternel; אַנַפַַּּח־נָא רַק־הַתְּעַבּם בָּגִנִּח אַנַ Jug. 6.39, permets que je fasse encore une épreuve par la toison; כָּר לֹאַ־יָנָפָּת I Sam. 17. 39, car il ne l'avait pas en-בַּעָשֶׁר לֹאִדּנְסָּתָח כָהָדרָגְלָּח תָאָב ; core essayé Deut. 28. 56, qui n'a pas encore essayé de poser son pied (sur la terre); קנפח דבר אַלִּיף Job 4. 2, si quelqu'un essayait de t'adresser une parole; ou plur., comme אַיַּאָשֵּׁי: si nous élevons la parole vers toi.

רישות (fut. יושה) 1° Arracher, renverser: אָרָהָה Ps. 52. 7, il t'arrachera de la tente; יושר בירו באים ישרה Prov. 15. 25, l'Éternel renversera la maison des orgueilleux. — 2° Intrans. Être arraché, expulsé: יישר ישרה בירוים ישרה בירוים Prov. 2. 22, les perfides en seront expulsés.

Niph. Etre arraché, expulsé: קְּיָשֶׁרְשָׁר הַ Deut. 28. 63, vous serez expulsés du pays.

• পাত) Libation : কৃত্যু কাচুকু Rituel, le lieu des libations.

רבן chald. Arracher. Ithpe. Être arraché: הְּיִנְּמָה Esdr. 6. 11, une pièce de bois sera arrachée, tirée, de sa maison.

י לְּפִיוֹן m. Épreuve, tentation, Rituel. קְּפִין m. (rac. נְפֵּהְ). 1° Libation, effusion de vin, d'huile: יְּשָׁהְּי יֵין נְפִיכָּם Deut. 32. 38, qui buvaient le vin de

leur libation. — 2° Statue jetée en fonte (v. רְסָבֶּים: Dan. 11. 8, leurs dieux et leurs statues de fonte. — 3° Prince couronné, oint, comme מַל־נְסִיבֶּים Jos. 13. 21, les princes de Sichon; מַל־נְסִיבֶּים Ps. 83. 12, tous leurs princes; שְׁבָּיבְּים Mich. 5. 4, et huit hommes couronnés, huit princes.

10 1º Verser, répandre, spéc. faire des libations en l'honneur de Dieu : ווי פור פסק בליכם יי רות פרבסה Is. 29. 10, car l'Eternel a répandu sur vous un esprit d'assoupissement; יוַטָּהָ לֹא חִפָּכוּ בלים Exod. 30. 9, vous n'y ferez point de libations. - 2º Fondre, jeter en fonte : מַהָּ חָרָשׁ Is. 40. 19, l'artisan a jeté la statue en fonte. — 3º Oindre, couronner : יַאַכְּרַי Ps. 2. 6, moi j'ai oint, établi, mon roi (le roi que j'ai choisi). — 4º Gouvrir, protéger : אַנְישִׁמָּיָת הַנְּסוּנְת Is. 25. 7, et la couverture qui est étendue (sur toutes les nations), qui les couvre; ולינסה משבח Is. 30. 1, qui se couvrent d'une couverture, c.-à-d. de la protection (d'un autre); v. une autre explication à Il nage.

Niph. Être oint, sacré: שַּלְמִי מֵּרְאָׁנִי Prov. 8. 23, j'ai été sacrée, établie dans ma puissance, dès le commencement.

Pi. Répandre, faire une libation: בְּרֵיבְ אֹרְיבּ בְּרֵי I Chr. 41.48, il les répandit en l'honneur de l'Éternel.

Hiph. Même signif.: אַרָּשׁׁרְ אַּרְּשׁׁ בְּרֵּרְ אַרְּשׁׁרְ אַרְּשׁׁרְ בַּרְּרְ אַרְּשׁׁרְ בַּרְּרְ אַרְּשׁׁרְ בַּרְ וּצְּשְׁרְ בַּרְ וּצְּשְׁרְ בַּרְ וּצְּשִׁרְ בַּרְ וּצְּשִׁרְ בַּרְ וּצִּשְׁרְ בַּעְּרְ בַּרְ וּצִּשְׁרְ בַּעְּרְ בַּעְרְ בַּעְּרְ בַּעְּבְּיִם בְּרָשׁׁ בְּרָשׁׁרְ בַּעְּרִים בְּרָשׁׁרְ בַּעְּרִים בְּרָשׁׁרְ בַּעְּבְּיִם בְּרָשׁׁ בְּרָשׁׁרְ בַּעְּבְּיִם בְּרָשׁׁרְ בַּעְּבְּיִם בְּרָשׁׁרְ בַּעְּבְּיִם בְּרָשׁׁרְ בַּרְשׁׁרְ בַּעְּבְּיִם בְּרָשׁׁרְ בַּעְּבְּיִם בְּרָשׁׁרְ בַּרְיִם בְּרָשׁׁרְ בַּרְשׁׁרְ בַּרְיִם בְּרָשׁׁרְ בַּרְים בּרְים בּיבּים בּרְים בּיבּים בּרְיבּים בּרְים בּיבּים בּרְים בּיבּים בּיבְּיבְּיבְּים בּיבּים בּ

Hoph. passif: אָשָׁר יְשַׁהְ בְּעָהְ Exod. 25. 29, (les tasses) avec lesquelles se font les libations, ou : (les plaques) par lesquelles les pains sont couverts (v. à אִשֹּׁרֵים).

בור chald. Pa. Offrir des parfums, שניקנית וניתוחין אַפּר לְנַשְּׁכָּתוּ

des victimes et des parfums.

निर्मे et निर्मे m. (avec suff. ioir, plur. יַּמְכֵּד , נְּמְכֵּדם). 1° (Offrande de liqueurs) Libation: פְּבְּחָה וְנֶפֶהְ Joel 1.9, oblation et libation. - 2º Statue de fonte : דַּמְטֵלָר וַ יִּנְסְבְּי Is. 48. 5, mon image sculptée et ma statue de fonte (mes idoles); יָּסְבֶּידַשׁ Is. 41. 29, et leurs statues.

יָסְפֶּידִּעֹן : Esdr. 7. 17, et leurs libations.

וְטָׁטָן (v. נְסְמָן).

PP? Dépérir. Ex. unique : poi popp Is. 10. 18, comme un malade qui dépérit, qui se meurt (v. le même ex. à

ορφ). Pil. (v. σφ).

Hithpo. S'elever: אָבְנֵי־נַזֵּר מָחְנוֹסְסוֹת zach. 9. 16, comme des pierres בל־אַדְּקַהוּי du diadème ils s'élèveront, ou ils brilleront sur la terre; נס לְּחָהְנוֹסָס Ps. 60. 6, une bannière pour leur servir de signal (v. à סים).

עַפָּעָם ! Arracher, démonter : אַפָּעַ עם קוברית Jug. 16. 3, il les arracha (les poteaux) avec le verrou; בַּל־יִשֶּׁע יַחַדֹּנַדִּיד Is. 33. 20, (une tente) dont on n'arrachera pas les pieux. — 2º Décamper, partir, marcher, s'avancer : לַאַדֵּוֹר נָת רָסְעוּ Nomb. 2. 31, ils décamperont, ou ils marcheront, les derniers ; וַיְּׁסְשׁ מְּבֶּרָה Nomb. 33. 9, ils partirent de Marah; בוריקם נסב באריים באריים באריים Exod. 14. 10, voici les Egyptiens qui s'avancèrent, marchèrent, derrière eux. — Des objets inanimės: בנסלע משרון Nomb. 10. 35, au départ de l'arche ; ורות נסע מארובי Nomb. 11. 31, un vent partit, se leva, excité par Dieu; Dieu fit lever un vent. -Se diriger, errer: אַבָּרִים וְנָסְעּי בָּבַרֵּר Jér. 31. 24, les laboureurs et ceux qui marchent avec les troupeaux, qui les כחלוה ונסוב הנגבה Gen. 12. 9, allant, se dirigeant, vers le sud ; בַל־בַּן אָל בְּמִי בְּמִי בְּמִי בְּמִי בְּמִי בְּמִי בְּמִי בְּמִי בְּאָנָ Zach. 10. 2, c'est pourquoi ils errent comme un troupeau.

Niph. Se déchirer, être arraché: נסע יחדם בש Job 4. 21, leur corde s'est déchirée, leur force s'est brisée (v. une autre explication a יָרֵה ; וֹלָהָד Is.

Dan. 2. 46, il ordonna de lui offrir 38. 12, ma demeure est arrachée, ou : le temps de ma vie est fini.

> Hihp. 1º Arracher, déraciner : *** קנחר Job 49. 40, il m'a arraché, ôté, mon espérance, comme (on arrache) un arbre; מַשְּׁידֶ אֲבַנִים Eccl. 10.9, celui qui extrait des pierres (de la carrière), ou : qui transporte des pierres. -2º Faire partir, faire lever : সন্থত সন্তুসু בריטיבאל Exod. 15. 22, Moise fit partir les Israelites; יָפָּד קַרִים בָּשַׁטָיִם Ps. 78. 26, il fit lever dans l'air un vent d'est; יישל אוו Ps. 78. 52, il fit errer, ou il conduisit son peuple comme un troupeau; יְהַשְּלֵא הַשִּרְעִר II Rois 4. 4, et ce qui sera rempli tu l'enlèveras.

> PD Monter. Ex. unique : pogram שמיים Ps. 139. 8, si je montais au ciel.

> PP? chald. Monter. Aph. Faire monter: אַבֶּר לְחַנְסָקְח מְרָדְנָגַאל אַפַר לְחַנְסָקָח מְרָדְּנָגָאל Dan. 6. 24, et il ordonna de faire sortir Daniel de la fosse (des lions); דָּי תַּשְּׁתָּי לְשֵׁיִרָהְ Dan. 3. 22, (les hommes) qui avaient fait (monter) entrer Sadrach (etc., dans la fournaise).

> Hoph. passif: פרובא פרום הושק היישל Dan. 6. 24, Daniel fut retiré de la fosse.

> 키우! n. pr. d'une idole qu'on adorait à Ninive, II Rois 19. 37.

> n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 13.

> ת בעה n. pr. Noah, fille de Selophad, Nomb. 26. 33.

> נערים m. pl. (de נערים). Enfance, jeunesse : מְנְשׁרֵיטּ וְבֶּר־עַּהָּוּת Gen. 46. 34, depuis notre enfance jusqu'à présent; קשרת נערריקה Prov. 5. 18, de la femme que tu as épousée dans ta jeunesse; בני הועירים Ps. 127. 4, les enfants de la jeunesse (nes dans la jeunesse du pere); מַנְּרֵרָתוּ Nomb. 30. 17, daus sa jeunesse. De la jeunesse du peuple : אָמָר אָתָר אָתָר Jér. 3. 4, tu es le maître, le guide, de ma jeunesse.

ח. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 27.

י לעילה f. Clôture : קּמְלָּח נְסִילָּח Rituel,

prière de la clôture, la dernière des prières du jour d'expiation.

Niph. Chausser: תַּכְּבֶּלָּהָם II Chr. 28. 15, ils les chaussèrent, leur donnèrent des souliers.

לנגלות בשלים, une fois נגלות (plur. נגלית , une fois בעל הוום אַשְּלִיךְ נַעְּלִין , une fois בעל הוום אַשְלִיךְ נַעְלִין , une fois בעל הוום אַשְלִיךְ נַעְלִין . Sandale, chaussure: בעל הוום אַשְלִיךְ נַעְלִיךְ וּ l'occuperai, ou je le foulerai aux pieds; קעָלִיךְ Exod. 3. 5, tes souliers; duel: נְאֶבְיוֹן בַּעֲבֵּרְר נַעְלָיִם . Amos 8. 6, (de nous assujettir) les pauvres pour une paire de chaussure, c.-à-d. sans qu'il nous en coûte presque rien; בעלות בְּלִיתוֹן plos. 9. 8, des souliers usés.

בינים (fut. יְנְיִנְם Étre agréable, être aimable, beau; être doux, être délicieux, être cher: בי יְנָיִם Ps. 141.6, car elles (mes paroles) sont agréables; בי יְנָים בּיוֹר וּיְנִים בּיוֹר בּיִנִים בּיוֹר וּיִנְיִם בּיִּנְים בּיוֹר וּיִנְים בּיוֹר בּיִנְים בּיוֹר בּיִנְים בּיוֹר בּיִנְים בּיוֹר בּיִנִים בּיִנִים בּייִם בּיִנִים בּינִים בּיִנִים בּיִנִים בּיִנִים בּיִנִים בּיִנִים בּיִנִים בּינִים בּיים בּינִים בּייִּים בּינִים בּיים בּינִים בּינִים בּינִים בּיינִים בּינִים בּיינִים בּייים בּיינִים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּיים בּייים בּייים בּייִים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייים בּיים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייי

douce) fait les délices de ton ame; מָבְּיִרְעְ כֵּר נְצָבְּיִר מָבְּירְ כֵּר נְצָבְּירְ כֵּר נְצָבְּירְ כִּר נְצָבְּירְ כִּר נְצָבְּירְ כִּר נְצָבְּירְ בִּר נְצִבְּירְ בִּר נְצִבְּירְ בִּרְ נִבְּירִ בְּיִבְּירִ בְּיִבְּירִ בְּיִבְּירִ בְּיִבְּירִ בְּיִבְּירִ בְּיִבְּירִ בְּיִבְּירִ בְּיִבְּירִ בְּיִבְּירִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּירִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּירִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִבְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּייִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּייִרְ בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִבְּייִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּייִבְּיי בְּיִבְּייִי בְייִבְּייִי בְּיִבְּייִי בְּיִבְּייִי בְּיִבְּייִי בְּיִבְּייִי בְּייִבְּיי בְּיִבְּיי בְּייִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּייִי בְּייִייִייִי בְּיִבְּייִי בְּיִּבְּיי בְּיִבְּייִי בְּיִייִי בְּייִּבְּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִּבְּיי בְּיִייִי בְּיִבְּייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִייִי בְּיבְּיבְּייִייִי בְּיִבְּייִייִייִי בְּיִבְּייִי בְּיִבְייִייִי בְּיבְּיבְייִייִייִי בְּיבְייִייְיִייִייְיִייִי בְּיִבְּייִייִייִייִייִי בְּבְּבְיּבְייִייִייִיי בְּיבְּיבְייִייְייִי בְּיבְייִיייִיי בְּיבְּיבְייִייי בְּיבְּיבְייִייי בְּיבְּיבְיייי בְּיבּיייי בְּיבְּיבְייי בְּיבְּיבְיייי בְּיבְיייִייי בְּיייִיייי בְּייייי בְּיבְּיייי בְּיבְּיייי בְּיבְּייי בְּיבְּיייי בְּיבְּייי בְּיבְּיבְייי בְּיבְּייי בְּיבְּיייי בְּיבְּיייי בְּיבְּיייי בְּייבְיייי בְּיבְּיייי בְּיבְּיייי בְּיבְיבְּייוּבְיייי בְּיבְייייייי בְּיבְּייייי בְּיבְּיייייייי בְּיבְּיייייי בְּיבְּייייי בְּיב

DU3 n. pr. m. I Chr. 4. 48.

mah, fils de Lamech, Gen. 4. 22.—
2° Naamah, mère du roi Rehobeam,
I Rois 14. 21.— 3° Naamah, ville de
la tribu de Juda, Jos. 15. 41.

יְטְעָיִ (pour נְּבֶּבֶּי, n. patron. de נְּבָּבֶּי, Nomb. 26. 40.

mi, femme d'Elimelech, belle-mère de Ruth, Ruth, 1.2.

וּלְעָקוֹ m. Bonté, délices : נְּקְעֵּר נַנְקּנִים Is. 17. 10, des plants bons, délicieux.

קַטְלָּיָת n. pr. 1° Naaman, fils de Benjamin, Gen. 46. 21. — 2° Naaman, fils de Bela, Nomb. 26. 40. — 3° Naaman, gênéral de l'armée du roi de Syrie, II Rois 5. 1.

אַטְתְּוֹ Sophar de Naamah, Job 2. 11 (v. אַנְאָמָה).

אָנעניין m. Épine, buisson d'épines; איני זיין וווי Is. 55. 13, à la place d'épines ou du buisson; איניל דעניין Is. 7. 19, et dans tous les buissons d'épines.

I ארן Crier, rugir: אַרְיוֹת בְּנֵרֵז בְּנֵרֵז בְּנֵרֵז בְּנֵרֵז אַרְיוֹת Jer. 8t. 38, ils rugissent comme de jeunes lions.

H לְצֵר בְּשָּׁיר: Seconer, vider: לַצָּר בַּשָּׁיר אַ אַמְּמְּהְ בַּשּׁתִּר (ער Seconer, vider: בַּשּׁתַר בְּשׁתַר בְּשׁתַר בְּשׁתַר בְּשׁתַר בְּשׁתַר בְּשׁתַר ses mains pour ne point saisir des dons corrupteurs; יאָרָה פָּרָהוּי Néh. 5. 13, je secouai la poche de mon habit; אָסָר וְרָבָּר שָׁל זֹ, (qu'il soit ainsi) secoué et vide, dépouillé; יְבָּרְבֶּר וֹלְבָּר בְּשָׁן וְבַרְבֶּל Is. 33. 9, Basan et Carmel secouent, ou, intrans.: se dépouillent de leurs feuilles et de leurs fruits.

Niph. Se secouer, être secoué, être rejeté: אַנְאָרְ בְּשְׁבֵּשׁ בְּשָׁבֵשׁ וְאַנְעֵּר Jug. 16. 20, je sortirai comme auparavant et je me secouerai, j'userai de mes forces, ou je me dégagerai (de mes liens); בְּנְעַרְיִּהִי Ps. 109. 23, je suis secoué, poussé de côté et d'autre, comme les sauterelles; אָנְעָרִיּיִר וְלְשָׁרִים מְבָּיִר Job 38. 13, pour que les méchants soient secoués, rejetés, loin d'elle.

Pi. Secouer, précipter: הַשָּלְתְּיִּבְּעָּרְ בְּיִבְּעָרְ תְּיִבְּעִרְ וְצִּעָרְ תִּיְּ Néh. 5. 13, ainsi l'Éternel précipitera, rejettera; רְיַבְעַרְ תֵּיְ שָּׁתְּרָבּוּ תְיְבָעַרְ תֵּיְ שָּׁתְּרָבִּים Exod. 14. 27, l'Éternel précipita les Égyptiens dans la mer.

Hithp. Se dégager : הְיִנְינֵיִי בֵּעֶּקִי : Is. 52. 2, dégage-toi de la poussière, secue de toi la poussière.

חשל m. 1º Enfant måle, garçon; se dit de l'enfant qui vient de naître comme du jeune homme de vingt ans : בריינובל ו אוסי I Sam. 1. 22, jusqu'à ce que l'enfant soit sevre ; הַבָּר בַּבָּר Exod. 2. 6, c'était un petit enfant qui pleurait; ו בחומר כער I Sam. 1. 24, l'enfant était encore tout jeune, tout petit; בי־נֶעַר אֲלֹבֶי Jer. 1. 6, car je suis jeune; אַרְבַּע מָאוֹיו שלי בער I Sam. 30. 17, quatre cents jeunes hommes. — Des animaux : מצבר ברבקש Zach. 11. 16, qui ne cherchera pas l'agneau encore tendre. — 2º Serviteur, jeune guerrier : גיתור נערו II Rois 4. 12, Guechasi, son serviteur; איקרייי וו אין אין אין II Sam. 2. 14, que les jeunes guerriers se lèvent ; מַנֵיר מָשְּׁנִינוֹים I Rois 20. 15, les jeunes guerriers des chefs des provinces. לְפַרִים Jeunes gens des deux sexes : יישל בל המפרים Job 1. 19; (la maison) tomba sur les enfants (les fils et les filles de Job); עם תוערם אַשַר־לַי Ruth 2. 21, a mes gens, a mes serviteurs. 1 1 1 1 1 1 1

קענה ליידי f. 1° Jeune fille, quelquefois jeune femme: יְהַנְּבֶּרָה יְחָה שַּרְיּבְּיּה I Rois 1. 4, la jeune fille était extrêmement belle; בַּבְּרָח בּוֹאֲבִיְח וִידִּא Ruth 2. 6, c'est la jeune femme moabite. — 2° Servante: רְבָּקָה וְנַצְּרֹיְהִיהְ Gen. 24. 61, Rébecca et ses servantes.

n. pr. 1° D'une ville à la limite de la tribu d'Ephraim, Jos. 16. 7.

2° D'une femme, I Chr. 4. 4.

ארוֹח f. pl. Jeunesse : אַרוֹח Jér. 32. 30, dès leur jeunesse.

יבער n. pr. m. I Chr. 11. 37 (v. gyr).

ת בעריה n. pr. m. 1° I Chr. 3. 22.—

קינית ח. pr. d'une ville, I Chr. 7. 28. לעלית f. (rac. נָבֵּיר, ce que l'on détache du chanvre). Étoupe : יְנִייָה הָיְהָים Is. 1. 31, le puissant sera comme de l'étoupe sèche.

η n. pr. Memphis, Is. 19.13 (v. ηb).

191 n. pr. m. 1° Exod. 6. 21. —

2° II Sam. 5. 15.

רְּיָם (rac. רְּיִם). 1° Crible, van: רְּיִם אַרְיָּם וֹגָּיִם וֹגָּים וֹגַים וּגָּים וֹגַים וֹגַים וֹגַים וּגָּים וֹגַים וֹגַים וּגָּים וֹגַים וּגָּים וּגַים וּגָּים וּגָּים וּגָּים וּגָּים וּגַים וּגָּים וּגַים וּגָּים וּגַים וּגָּים וּגָּים וּגָּים וּגָּים וּגָּים וּגָּים וּגָּים וּגָּים וּגַים וּגָּים וּגַים וּגָּים וּגָים וּגָים וּגָים וּגָים וּגָים וּגָים וּגָּים וּגָים וּגָּים וּבּים וּגָּים וּגָּים וּגָּים וּגָּים וּגָּים וּגָּים וּבּים וּבּיבּים וּבּים וּבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּים וּבּיבּים וּבּים וּבּים וּבּיבּים וּ

D'Dibj n. pr. m. Esdr. 2. 50.

 Is. 54. 10, qui souffle les charbons ardents; אָלָיִר אָשׁיִ Ez. 22. 20, pour y allumer le seu, pour l'embraser; סְיר Jér. 1. 13, un pot bouillant (sous lequel le seu est allumé), ou qui exhale de la vapeur. — 2º Avec שָּׁבָּי, rendre l'âme: הַּשְּׁשֵּ וּמִינְיִים וַלְּיִר בַּוֹלִי Jér. 15. 9, elle rend l'âme.

Pou. Etre soufsie: na de vix Job 20. 26, un feu qui n'a point été soufsie,

allumé (par les hommes).

Hiph. Faire rendre l'âme; au fig. attrister, chagriner, faire languir: מְּמָלְיִתְ חִּמְּחָתְּר Job 31. 39, si j'ai attristé l'âme de ses possesseurs, ou si j'ai été la cause de leur mort; בּמְחַחַרְיִן יִינֹיִא Mal. 1. 13, vous le faites languir (celui à qui vous avez dérobé ce sacrifice); selon d'autres : vous dédaignez (le sacrifice).

지털 n. pr. d'une ville dans Moab, Nomb. 21. 30.

קָּבְישׁ n. pr. Naphis, fils d'Ismael, Gen. 25. 15.

ח. pr. m. Neh. 7. 52.

191 m. Une des pierres du pectoral du grand prêtre, Exod. 28, 18.

נְמָל . fut. יִמֹל , inf. אָמָל, avec suff. נְמָל פרח שחת בה ימל : Tomber (מכלי an ברח שחת בה Prov. 26. 27, qui creuse une fosse (pour y faire tomber les autres) y tombera; למרי Job 14, 18, une montagne qui s'écroule; selon d'autres: la haute montagne (v. נְּמָלָרִם); בְּיָקֶתִּי Job 31. 22, que mon épaule בְּשַׁבְּטָּח הַשֹּוֹל tombe, se détache, du dos, de sa jointure. — Tomber, être étendu, gisant (a terre), être couché: מַל בַּשָּׁרֵה Deut. 21. 1, (un cadavre) étendu dans un champ; אַנְמֵל לְפָשׁמֶב Exod. 21. 18, mais qu'il soit étendu sur son lit, qu'il soit obligé de garder le lit; מַל וּבָלוּר עֵינְיָם Nomb. 24. 4, (le prophète) tombant en extase, ou couché, dormant et ayant les yeux ouverts, c.-a-d. ayant des visions pendant le sommeil. — Tomber, שַר־שַׂר וְנָרוֹל נָמַל תַּיּוֹם חַוַּת: mourir, périr II Sam. 3. 38, que c'est un prince et un grand personnage qui est mort en

ce jour; אָשָל מְשָׁל בְּשָׁל בְּאָ בָּדְ בָּא (ne) qu'un grand nombre d'entre eux (ne) périsse; מְחֵרֶב בְּשֹלוּ Is. 3. 25, tes hommes mourront par le glaive; דְּרָר אַלָּה Il Sam. 24. 14, puissé-je ne point tomber dans la main des hommes!

Tomber dans le malheur, être ruiné: ער לא יחירו אחרי נפלו II Sam. 1. 10, qu'il ne voudrait pas survivre à sa ruine; יול Prov. 11. 28, celui מַּלְּיָת מִילָּית מִילָּית qui se sie en sa richesse tombera. -Tomber, être inférieur, subir an échec, etre abaisse, dechoir: לארימל אוכר פעם Job 12. 3, je ne vous suis point inférieur; בשר החלות לנפל לפסיו Esth. 6. 13, devant lequel tu as commencé à tomber, à subir un échec ; ביתידום Néh. 6. 16, il furent extrêmement abaissés à leurs propres yeux; בַּנִים הַחָהַיה יָפַלּי Ps. 45. 6, les peuples tomberont sous toi (te seront assujettis). — Tomber, defaillir, maigrir (du corps): וַמַּלַּבָּרוֹ חסיר Nomb. 5. 27, sa cuisse tombera (de pourriture), ou maigrira. Métaph.: ו אל-יפל לב-אדם עליד I Sam. 17. 32, que le cœur ne manque à personne à cause de lui (que personne ne s'effraye des insultes de Goliath). Avec pop, avoir le visage défait, abattu : פַּיַלַּגַּ מְנַיַּדְ Gen. 4. 5, et son visage fut abattu. Avecγω, tomber à terre, rester inaccompli : ער און פר לא יפל פּרְבֵר יֵי אַרְצָּדוֹ II Rois 10. 10, aucune des paroles de l'Eternel ne tombe à terre, ne reste inaccomplie; et sans לארנמל ממני הבר אחד: ארץ Jos. 23. 14, aucune parole n'en est restée inaccomplie ; וְהַיָּפִים הָרָאשׁוֹנִים רָחָלוּי Nomb. 6. 12, les jours qui auront précédé, seront perdus, seront comptés pour rien. - Sens opposé. S'accomplir, se realiser: וְנָשֵל בְּיִשְׁרָאֵל ls. 9. 7, et (la parole) s'est accomplie en Israel; selon d'autres : s'est révélée ; אַרָּדְ יָמֹל דָּכָר Ruth 3. 48, comment la chose se terminera, ce qu'il en adviendra; צַּפֹּל יובורל בל־יוניו Jon. 1, 7, le sort tomba sur Jonas. Sans גוֹרֵל, echoir (en heritage, en partage) : איר משר אשר משר איירי אַכֶּם בְּנַחֲלָּח Nomb. 34.2, c'est ce pays qui vous sera échu en héritage. Avec יָּצֶל הַלְּיָת נְּלְּיָת נְּלְּיִת נְּלְיִת נְּלְיִת נְּלְיִת נְלְיִת נְלִית נְלְיִת נְלְיִת נְלְיִת נְלְיִת נְלְיִת נְלְיִת נִינִים שׁׁנִים בּיִּלְית נְלְיִת נִינִים בּיִּלְית נִינִים בּיִּלְית נִינִים בּיִּלְית נִינִים בּיִּלְית נִינִים בּיִּלְית נִינִים בּיִּלְית נִינְיִים בּיִּלְית נְיִים בּיִּלְית נִינְיִים בּיִּלְית נְיִים בּיִּלְית נְיִים בּיִּלְית נְיִים בְּיִּלְית נְיִים בְּיִלְית נְיִים בְּיִּלְית נְיִים בְּיִּלְית נְיִים בְּיִּלְית נְיִים בּיִּלְית נְיִים בּיִּלְית נְיִים בּיִּלְית נְיִים בּיִּלְית נְיִים בּיִּלְית נְיִים בְּיִּבְּית נְיִים בְּיִּלְית נְיִים בְּיִּבְּית נְיִים בְּיִּבְּית נְיִים בְּיִּבְּית נְיִים בְּיִּים בְּיִּבְית נְיִים בְּיִּים בְּיִּבְּית נְיִים בְּיִּבְּית נְיִים בְּיִּבְּית נְיִים בְּיִּבְּית נְיִים בְּיִּים בּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּייִים בְּיים בְּיים בְּייִים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיִים בְּיים בּיים בְּיים בְּיבְּיים בְּיים בְּיים בְּיִים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּייִּים בְּיים בְּ

2º (Tomber avec intention.) Se jeter, . descendre rapidement, se précipiter, fondre sur quelqu'un, camper, habiter: יימל על־עמיץ Gen. 33. 4, il se jeta a son cou; נישל אַבְרַם עַל־עָּנִיז Gen. 17. 3, Abram se jeta sur sa face, la face contre נימל נסירשא עלידורבו ; I Sam. 31.5, il se jeta lui-même sur son épée: bina רקבית של II Rois S. 21, il sauta, descendit vite, de son char ; ימשל מעל דונמל Gen. 24. 64, elle descendit rapidement de son chameau; שַּיָשְׁלַּיּ שְׁרָיִם Jos. 11. 7, ils se précipitèrent au milieu d'eux ; שׁנֵד נַזַל Jér. 48. 32, le dévastateur s'est précipité (sur la récolte, etc.); אַבְאַ Job 1. 15, les Sabéens sont venus fondre (sur eux); ממלים בכסק Jug. 7.12, (les Madianites, etc.) étaient campés dans la vallée; בל-פני כל-אַדִירי ben Gen. 28. 18, il demeurait, ou son partage était en face, ou au milieu, de tous ses frères. — Se rendre, se soumettre à quelqu'un : יישל על־הַעשׁהַים Jér. 21. 9, celui qui se rendra aux Chaldeens; סידנר אמה בלרה ימול Is. 54. 15, celui qui complote contre toi se soumettra à toi; אל־תַּעשׁוַהָּים אָתָח וֹמל Jér. 37. 13, tu fuis pour te rendre aux Chaldeens; לְמַנֵּיך לְמַנֵּיך Jer. 37. ' 20, puisse ma prière être reçue favorablement, trouver grace devant toi!

Pil.: בְּמַלֵּל תְּלֶל תְּלֶל בְּאוֹנְהַצ Ez. 28. 23, ils tomberont blessés, ou tues, au milieu

de la ville (v. à לְּבָּל).

Hiph. אימין Faire tomber, jeter, renverser, abattre, disperser, faire mourir: מַּבְּלָּח מַּמְּיל מֵּרְבַּמָּח Prov. 19. 15, la paresse fait tomber l'assoupissement (sur le paresseux); שַּמְּשׁׁה חַיִּשְּׁיל חַשְּׁילוּ הַשְּׁיל חַשְּׁיל בּיִשְּׁיל בּיִשְּׁיל בּיִשְּׁיל בּיִשְּׁיל בּיִשְּׁיל בּיִשְּׁיל בּיִשְּׁיל בּיִשְׁיל בּיִשְּׁיל בּיִשְׁיל בַּיִשְׁיל בַּיִשְׁיל בַּיִשְׁיל בַּיִשְׁיל בַּיִשְׁיל בַּיִשְׁיל בַּיִשְׁיל בַּיִשְׁיל בַּיִשְׁיל בַיִּשְׁיל בַּיִשְׁיל בַּיִשְׁיל בַּיִשְׁיל בַּיִשְׁיל בַּיִבְּשׁ בּיִּשְׁיל בּיִבְּשׁ בּיִּשְׁיל בַּיִבְּשׁ בּיִּשְׁיל בּיִבְּשׁ בּיִּיִּשְׁיל בַּיִבְּשׁׁ בּיִּיִּשְׁיל בַּיִבְּשׁׁ בּיִּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּייִים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּייִּיים בּייִּיים בּייִּים בּייִּיים בּייִּיים בּייִּיים בּייִּיים בּ

rite au milieu des nations; בחביל איתם Ps. 106. 26, de les faire mourir dans le désert ; מחשיל המאייות Dan.11.12, il fera périr des milliers. — Avec אָרֵץ, faire tomber à terre, laisser inaccompli : ולאדיושיל מְבֶּל־הְבְּרָיו אַרְצָּח I Sam. 3. 19, il ne laissa aucune de ses promesses inaccomplie; et seul : אַל־תַּפַל דָבַר מְעֹל : ברת הברת Esth. 6. 10, (ne laisse inaccompli) n'oublie rien de tout ce que tu as dit; אָרָיִיִם אָלָי יְשִיילוּי מְשָׁיַלְלְירָיִם Jug. 2. 19, ils ne quittèrent pas leurs actions, ne renoncèreut pas à leurs mauvaises actions; ימרלה גורל Ps. 22. 19, ils jettent le sort ; et sans דַּוֹפָילוּ בַּרֹנָי וּבָרוּן רוֹנְיָתוֹן : גוֹרֶל קים I Sam. 14. 42, jetez (le sort) entre moi et Jonathan, mon fils; אַבְדַוּמָּרַלְבָּב צרדתאבץ Ez. 45. 1, quand vous vous partagerez le pays (par le sort). -ינאור ענד לא ישילון: Attrister מפים שנים Job 29. 24, ils ne troublèrent point la לואדאחיל תני בכם ; sérénité de mon visage Jer. 3. 12, je ne ferai point tomber sur vous mon regard de colère, je ne ferai point éclater ma colère contre vous; שנחם בחילים מחשנים לפניה Dan. 9. 18, (que) nous t'adressons nos humbles prières.

Hithp. Se jeter, se prosterner, se précipiter : תַּאַרְנַמֵּל לְמְנֵי תְי Deut. 9. 18, je me prosternais devant l'Éternel; נְּאָרְנָמֵל עָלֵרִנּנְ Gen. 43. 18, et pour se

précipiter sur nous.

ל מון לימין. לימיל. לימין לימין לימין ביין לימין לימי

Ps. 58.9, מֵל אֲשֶׁר : Ps. 58.9 מֵל אַשֶּׁר (comme) l'avorton d'une femme (v. ב

nex).

בּלִים m. pl. (rac. אַנְּלִים). Les géants, Gen. 6. 4.

יָנְשִּרֹץ חַבַּיִּרִם : פֿין (v. יְשׁרָץ חַבַּיִּרִם : Pp) (v. יְנָשֹּרִץ מַבְּיִרִם

אַטֶּר בְּיִדָם Jug. 7. 19, et à briser les cruches qu'ils tenaient à la main. -2º Disperser, disseminer : אַמְצוֹת ידערה ובקץ Is. 11.12, il rassemblera les disperses de Juda ; נַּפֹצִים אַל־תָּוֹרָיִם כַּצֹּאֹן I Rois 22. 17, (tout Israel) dispersé dans les montagnes comme des brebis (sans pasteur). — 2° Se disperser, se repandre, s'étendre : נַּמַץ הַיָּבֶם מַיְבֶלָּר I Sam. 23. 11, le peuple se dispersa ק autour de moi ; אַנָאָרָה בָּלִריָנְאָרָן Gen. 9. 19, de ceux-ci sont sortis tous les hommes qui se sont répandus sur la terre; מַמְיִרִים הַבְּלְחָפָת נְשִׂיאָר II Sam. 18. 8, là le combat s'étendit au loin (pour rate).

Pou. passif: מְאַבְטֵּ־נֶר מְיִמְנְּיֵרְ וּ Is. 27. 9, comme des pierres de chaux dispersées, ou brisées.

רְאָלְ m. Inondation: מָמֶץ תָּרֶם Is. 30, 30, inondation et tempète.

PP) chald. Sortir: יוֹרָשׁי יְשְׁיִשׁ Dan. 3. 26, sortez et venez; יוְדָשָׁהָ בְּשְׁיִדְּעָ Dan. 2. 13, et l'arrêt fut prononcé.

Aph. בְּמְבֶּי Faire sortir, emporter: מְּמָבֶּי בְּרְבֵּיִיכְלָּא Dan. 5. 3, (les vases) qu'on avait emportés du temple.

אָרְיָּבְּיָּח chald. f. (emphat. אַרְבְּיָּח). Dépense, frais : נְּמְּלְנָא מִּרְיְדֵב Esdr. 6. 4, et que l'argent de cette dépense fut fourni de la maison du roi.

שלים Kal inusité. Niph. Reprendre haleine, respirer (après le travail), se reposer: תְּיָמָשׁ מְּרְשִׁיִּשׁ בָּרְעָּמִי בָּרְעָּמִי בּרְעָּמִי בּרְעָּמִי בּרְעָמִי בּרְעָמִי Pour que ton esclave reprenne haleine, qu'il ait quelque relache; שִּיָּטִי רָיִיּמָשׁ

Exod. 31. 17, il cessa de créer et il se reposa.

' ਫ਼ਿਰੀ. Augmenter, prolonger: ਫ਼ਰਾਂਡ ਸ਼ਹਾਰੀ Rit., qu'il prolonge leur vie.

לְּשָׁרִי des deux genres (avec suff. שִּׁבְּיַבְּי, pl. הוֹשְׁבָּי, une fois בּיִבְּיִבְּיִבְּי Ez. 13.20). 1° Souffle, haleine; pur extens. odeur, parfum: הוֹשְׁבֵּיבְ בְּיִבְּי בָּיִבְּי בָּיִבְּי בָּיִבְּי בָּיִבְּי בָּיִבְּי בָּיִבְּי בָּיִבְּי בָּיבְּי בָּיִבְּי בָּיִבְּי בַּיִּבְּי בָּיִבְּי בָּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי Is. 3.20, et des boites de parfums.

2º Vie, principe de vie, ame : מַיּר מַוּפָם שמין איז Deut. 12. 23, car le sang c'est la vie; the run the Exod. 21. 23, vie בְּרִשְׁתַּשָּהָ נַבְּשָׁם אֵל־תֵיל אִנֹיִם; pour vie Lament. 2. 12, lorsqu'ils rendaient l'ame dans le sein de leurs mères; יבאַשר קדי נפּשָשר Ps. 86. 7, comme s'ils attendaient, épiaient, à m'ôter la vie. Dans ce sens, signifiant la vie purement animale, win se joint aux verbes qui expriment les diverses sensations qu'éprouve le corps. Exemples : ורקח נמשוי Is. 29. 8, son anie est vide de nourriture, c.-a-d, il a faim ; יששיאי nppie 29. 8, son ame est altérée; פילא נמשו פר ירעב Prov. 6. 30, pour satisfaire son désir, pour manger, lorsqu'il est pressé par la faim ; កម្មភ្ន ១ម៉ូឆ្ន Nomb. 11. 6, notre ame est dans la langueur; מַשֹּׁי חָשָׁב Nomb. 21.4, l'ame du peuple s'impatienta ; הדרא מאר שישותים Jos 9. 24, nous avons craint pour notre vie; שַׁמַם מַשָּׁם וּשָׁהַ la, 53. 10, s'il a offert sa vie en sacrifice. Avec des prépos.: אַל־נַמְשָׁם II Rois 7. 7, pour sauver leur vie; מַנְּמְשֵׁט נְבֵרא לַחְכֵּט Lament. 5. 9, au péril de notre vie. nous cherchons notre pain; יוחלכים בריים וו Sam. 23. 17, qui sont allés, au risque de perdre la vie; בְּמָשׁוֹ דְּגָר ו אַריניהוי אַיר־תַּבְּבֶר תַּזָּה l Rois 2. 23, c'est au péril de ses jours qu'Adonya a proféré ces paroles ; אַל־נָא נאַבְרָה בְּנָפָשׁ הַאָּרשׁ min Jon. 1. 14, que la mort de cet homme ne soit pas cause de notre perte; בְּיִשְׁמֶרְתָּם מְאֹר לְנִמְשׁרְּרְבָם Deut. 4.

15. gardez-vous bien, pour votre vie, pour votre salut; יְשְׁמֵּי לְמָּשִׁר Ps. 66. 16, ce qu'il a fait pour le salut de mon ame.

3º Ame (siège du sentiment, des affections, de la pensée), cœur, sentiment, désir, volonté, pensée (v. לַבַּ): mein rucza Gen. 35. 18, près de rendre l'ame; ואָקם רָדֶעָם אַר־נַשָּׁשׁ הַאַר Exod. 23. 9, vous connaissez les sentiments de l'étranger, vous savez ce qu'il éprouve ; צל הוחני בנקש צרי Ps. 27. 12, ne me livre pas au ressentiment de mes ennemis ; אין נַפְשִׁי אַל־דַוְעָם רַאַר Jer. 15. 1. mon cœur ne se tournerait pas vers ce peuple; נְשָׁבִיוֹן נַשְּׂשֵׁי לָאֲבִיוֹן Job 30. 25, mon ame n'était-elle pas affligée pour le pauvre? אַב־יַשׁ אָר פּטָשׁ Gen. 23. 8, si c'est selon votre désir, si vous voulez bien; שׁרִיד בְּנִקְשׁׁר Ps. 105. 22. d'emprisonner ses princes, selon son bon plaisir ; אַלַיך רַי נַפְּשַׁר אַשָּא Ps. 25. 1, c'est vers toi, o Eternel, que j'élève mon ame, ma pensée; דֶּלְמָּדוֹ נָמִנְשִׁי Ps. 119. 28, mon âme répand des larmes, se fond ; אַשָּׁיִב הַלְלָים הַשְּׁבָּע Job 24. 12, l'âme des blessés, ou des mourants, crie (vengeance); בַּצַבוּר הְבַרָּבָה נִמְּשֶׁר Gen. 27. 4, pour que mon âme te benisse. On trouve encore the dans les locutions suivantes : שמל Prov. 23. 2, un homme avide; בַּחַלָּהְ־נָקָשׁ Eccl. 6. 9, que les désirs vagues de l'ame; בשיב נמש Ruth 4. 15, à fortifier, consoler, ton ame; wm-y Is. 86.11, qui ont des désirs insatiables, ou qui sont effrontés.

4° Etre animé, personne, individu, corps vivant ou ayant vécu, cadavre : איני שיני לייני לייני

fut chargé de chaînes; על־עָשָּׁ מֵּח לֹאּ רְבּאֹּ Nomb. 6. 6, il ne s'approchera pas du corps d'un mort; שַּׁמָּשׁ Nomb. 5. 2, et tous ceux qui se seront rendus impurs (pour avoir touché) un mort.

5° Avec les suffixes "আফু, নুলুফু, etc., souvent moi-même, toi-même, ou simplement moi, toi : ישבר בי בבאות ביי Jer. 51. 14, l'Éternel Zébaoth a juré par lui-mėme; באלוים job 32. 2, parce qu'il s'est cru lui-même plus juste que Dieu; אַל־חָּדֶפִּי בְנַמְיַּשְׁהָ Esth. 4. 13, ne t'imagine pas toi-même; ਸਾਹਾਨ ਸਾਹਾਨ ਹੈ। 14, tu la renverras pour qu'elle s'appartienne à elle-même, pour qu'elle soit libre; Osee 9. 4, leur pain n'est bon que pour eux-mêmes; selon d'autres: le pain offert pour la purification de leur ame. Pleon .: בְּלֵילָהוֹ בְּלֵילָהוֹ Is. 26. 9, mon âme t'a désiré pendant

רְּבֶּוֹן Contrée, province. Ex. unique: מְּלֵשְׁהַ תְּעָלְשָׁה תְּלְשָׁה Jos. 17. 11, trois contrées, ou provinces.

קְּחַלִּים pl. m. Luttes (v. מְּחַלֵּים (מְּחַלִּים Gen. 30. 8, j'ai soutenu de grandes luttes, ou des luttes en l'honneur de Dieu.

D'마한크 n. pr. Naphthuhim, fils de Misraim, souche d'un peuple égyptien, Gen. 10. 13.

(ma lutte) n. pr. Nephthali, fils de Jacob et de Balhah, souche de la tribu de co nom, Gen. 30. 8.

IP2 m. Fleur: אין הואף Gen. 40. 10, elle poussait des fleurs.

11 72 m. Epervier, Lev. 11. 16, Job 39. 26.

אָצָיּן S'envoler (v. אָבָיּה): אָבָּא פָּר מָבָּא Jér. 48. 9, afin qu'il s'envole promptement; les deux verbes de la même racine, ou wan de war qu'il s'en aille en volant, c.-à d. promptement.

בַּצָּבְ Kal inusité. Niph. 1ºEtre placé; תוצב כַל־הַוּפוֹצִרִים: etre préposé sur : תוצב כַל Ruth 2. 6, (le jeune homme) qui veillait sur les moissonneurs; אָשְׁמַדּאֵל לֹפֵר נצב עַלַיתום I Sam. 19. 20, et Samuel était à leur tête, présidait parmi eux. employé subst. Préposé, intendant. chef: יְם נִים־עָּמֶּר נִאָבִים I Rois 4. 7, douze intendants; נעב פלה 22. 48, un chef, gouverneur, était roi, c.-à-d. les gouvernait. - 2º Se tenir debout, se placer, demeurer, s'affermir, se soutenir: קפרו אַלְּמָּרִי וְנָם־וּשָּׁבָּה Gen. 37. 6, ma gerbe se leva et se tint debout ; היצבת Zach. 11. 16, (la brebis) qui se tient debout, qui est saine; selon d'autres. au contraire : la brebis qui s'arrête, qui ne peut plus marcher; רָנִצְּבָהָ לָּר לָּם Exod. 34. 2, tu demeureras là auprès de moi ; הָאָבָּח בִּנְאָבָח בִּנְאָבָח הַּנָּאָהָ I Sam. 1. 26, la femme qui se tenait auprès de toi en cet endroit; לְכֹל תַּנְשָׁבִרם עַלָּרו Gen. 45. 1. devant tous ceux qui se tenaient autour de lui ; מָנב יָפִימֹ Lam. 2. 4, sa droite s'affermit; לְטֹלֶם תֵי דְּבֶרָהְ אָנָה בְּשָׁפָיִם Ps. 119. 89, ta parole, ס Éternel! est établie, subsiste à jamais, dans les cieux ; בָּל־חֶבֶל פָל־אָרָם נִצָּב Ps. 39. 6, tout homme, même le mieux établi, n'est que vanité; ou : tous les hommes demeurent, c.-a-d. ne sont jamais que vanité.

(de la ville); יְשֵׁב מְּבְלֹח עָשֵׁב בְּבְלֹח עָשֵּב Deut. 32. 8, il fixa la limite des peuples; יְבַשֵּב Prov. 15. 25, il affermit la borne (l'héritage) de la veuve; בְּבְּרָבְּן וּלְבִוֹיִר I Sam. 13. 21, pour fixer l'aiguillon, ou pour l'aiguiser

Hoph. 1° Etre placé: ראָרָהָעָ בּאָבָּי Gen. 28. 12, (une échelle) placée, appuyée, sur la terre. — 2° Être planté: הָשָּׁר בְּשָׁר בּשְׁר בּשְׁר מונה du monument, près de Sichem (v. בַּשַּׁר ח. pr.).

רְאַכְּהוֹ chald. f. (emphat. אַרְאָבָּה). Dureté: בְּצְבָּרְוּלָא Dan. 2. 41, la force ou la dureté du fer.

בּילָיִם m. Garde d'une épée, poignée : בּילָבּא נַמּדְנִינְאָב אָּחָר חַלַּחָב Jug. 3. 22, la poignée y entra après le fer (v. part. Niph. de אָבָי).

יַגַּגָ (v. אַנְיָעָר.).

יני בייני 1° S'envoler, s'enfuir (ע. אבייני):

Lament. 4. 15, ils se sont enfuis, ils sont devenus errants. —

2° Être dévasté: יייון הַבּינין Jér. 4. 7, tes villes seront dévastées.

Niph. 1° Se quereller, disputer: ביינגי אַנְשִׁים בּאָנִים בּאַנּים בּאָנִים בּאַנִים בּאַנים בּאָנים בּאָנים בּאָנים בּאַנים בּאַנּים בּאַנים בּאַנּים בּאַנִים בּאַנּים בּאַבּים בּאַנּים בּאַנּים

Hiph. Disputer, se soulever, se révolter, combattre : אָשָׁר רָאַנּאּ בַּלִּכְּשָׁת Nomb. 26.9, qui se souleverent contre Moîse; אָרִם כַּרְרַיִם Ps. 60.2, lorsqu'il faisait la guerre contre Aram Naharaïm.

ּנְצְּהְ f. Fleur: יְתְּיָחְ Is. 18. 5, la fleur se changera (en fruit, etc.); יְרְשָּׁהְ Job 15. 33, la fleur (de l'olivier).

निर्मा f. Plume, plumage: निर्माण पर्मा Lév. 1.16, le jabot (de l'hostie) et les plumes; selon d'autres: le jabot et la nourriture qu'il contient (rac. अप्रा ou निर्मा).

My Kal inusité. Niph. Etre persé-

vérant, opiniatre : rṛṇṇ nawa Jér. 8. 8, avec une aversion permanente, opiniatre.

רצין chald. Ithp. Surpasser, l'emporter sur : אַנְיִים אָיִם Dan. 6. 4, (Daniel) l'emportait sur (les princes, etc.), les surpassait.

ו (מציף בערור avec suff. אונים). 1º Gloire, victoire, force : namm I Chr. 29. 11, et la victoire ou la gloire; ran ו ישראל I Sam. 15. 29, la gloire, ou la force, d'Israel (Dieu); וְלֹאִ־יַבָּא לָנָצָּדו tanto Hab. 1. 4, et la justice n'apparatt point triomphante, ou dans sa force; on ne rend pas la justice selon la vérité, la sincérité; אַנָּעָר לָנָעָר יוּ Prov. 21. 28, celui qui a bien entendu (ce dont il témoigne), le témoin fidèle, parle pour triompher, convainc par ses paroles ; אַבַּד נִצְּוִזִּי Lament. 3. 18, ma force est perdue. — 2º Durée, perpétuité, éternité: του πικώυν Ps. 74. 3, pour les ruines éternelles (v. à לַנָּת הָיָת כָּצֵבִי נָצָרו (בַּשְׁלִית Jer. 15. 18, pourquoi ma douleur est-elle devenue continuelle? ברי באר Ps. 49. 20, jusqu'à l'éternité; אין, אין Ps. 49. 10, אין פוריין Ps. 49. 10 בקדים Is. 34. 10, a jamais, pour jamais.

II און m. Jus (du raisin), sang : דַין Is. 63. 3, leur jus, ou leur sang, a rejailli sur mes vêtements; 63. 6, et j'ai fait couler leur sang à terre, ou : j'ai renversé leur force par terre. אריב אין m. (rac. אבים). 1° Intendant: יוְדְּצִיב אַרְיִב אָרָי I Rois 4. 19, et un intendant.
— 2° Poste militaire, garnison: בְּצִיב שׁ I Sam. 13. 3, le poste des Philistins; יְנָטֵׁם בָּצִּבְים II Sam. 8. 14, il mit des garnisons dans Edom.
— 3° Colonne, statue: מַצִּב מָלֵּוּי Gen. 19. 26, une statue de sel.

בְּיִיכ n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 43.

四字 n. pr. m. Esdr. 2. 54.

Pi. 1° Arracher avec violence, piller, dépouiller: לְּחָם לְאֵין מָשָׁי II Chr. 20. 25, ils en pillèrent tant qu'on ne pouvait emporter tout; רְיַבְּעֵּלֹּהְ אָח־יִּבְעָּרִיִּם Exod. 12. 36, ils dépouillèrent les Egyptiens.— 2° Arracher d'un danger, sauver: יְבִּעְּלֹּהְּ עַּיְּשָׁיִם Ez. 14. 14, ils sauveront leur âme.

Hiph. ישיל 1° Arracher, ôter, enlever, dérober, piller : וַּהַשֶּלָהִי כְּפָּיר I Sam. 17. 35, et j'arrachais (l'agneau) de sa בל-דַזעשׁר אַשַּׁר הָצִיל אַלֹּחִים מַאַבְים ; boache Gen. 31. 16, toute la richesse que Dieu a ôtée à notre père; וָתַשֶּלְתִּר צָּטְרָר וּמְשָׁתִר Osée 2. 11, j'enlèverai ma laine et mon lin; יְרִאָּדֵיל פֵּינָנּי II Sam. 20. 6, et qu'il (ne) se dérobe à notre vue, qu'il ne nous échappe ; מַחַשַּׁלֵל אֲשֶׁר הָשָּלְנִי I Sam. 30. 22, du butin que nous avons pris; avec בַּין, séparer entre: בַּין, séparer entre II Sam. 14. 6, où il n'y avait personne qui pût les séparer. — 2º Délivrer, proteger, sauver : הצרקת תשיל משים Prov. 10. 2, la justice, ou la charité, délivrera de la mort ; וַאַּתדבָּחַים תָּבִּיל Exod. 12. 27, il a protégé nos maisons; man קימון יוצלקה Ez. 3. 49, toi, tu auras sauvé ton âme; לְחַצִּיל לוֹ מַרְטָּחוֹ Jon. 4. 6, pour le garantir (de la chaleur) qui l'incommodait.

Hoph. passif: אַר כְשֵל מַצֵּשׁ Zach. 3. 2, un tison sauvé, tiré du feu

Hithp. Se dépouiller, ôter ce qu'on a sur soi : נַיְּתְנַצֵּלֹּנְ בְּנֵי־יִשְׂרָצֵּלֹ צָּתִּדְלָּנְיִם Exod. 33. 6, les enfants d'Israel se dépouillèrent de leurs ornements.

לְצֶּלְ chald. Aph. לְצֵהַ Délivrer, sauver: הַהְּיִּלְּבֶּהְ Dan. 6. 15, de le sauver; part.: אָנָהָ 3. 28, et qui sauve, délivre.

בּוּשָׁנִים נְרָשׁ בְּאָרֶץ: m.pl. Fleurs בְּאָרֶץ: Cant. 2. 12, les fleurs paraissent sur la terre (rac. אים סער סער).

יבע (v. דעי).

רְצִיץ (v. יְים) Briller, étinceler. Part. יְצָאָ, ex. unique: בְּאָאָיִ Ez. 1. 7, et ils étincelaient.

נֿאַל (v. לֿאָל).

רַצַּר (fut. יישׁרי et יישׁרי, imper: ייצֹרי) 1° Garder, veiller avec soin, protéger, préserver (v. נְבֶּר תָאֶנָת יֹאַבֶל מָרְיָת : (נְבֶּר Prov. 27. 18, celui qui garde, soigne, le figuier, mangera de son fruit; מְּנְיָּכָל וו מאַרים II Rois 17. 9, depuis la tour des gardes; ਸਮੇਸ਼ ਸੰਸ਼ਸ਼ Is. 26. 3, tu(le) préserveras en lui donnant la paix; ngra קמור מבי הרה Prov. 13. 6, la justice protége celui dont la voie est simple ; מָעָר רְּבֶּרֶרָ Ps. 32, 7, tu me preserveras de la détresse; avec בערה בל-דיל שִּׁמָחַר: בל Ps. 141. 3, veille à la porte de mes levres (v. I בַּצר). Souvent de Dieu: מֹצֵר ומצים Job 7. 20, toi qui veilles sur les hommes; וְנֹצֵר נִמְשָׁךְ Prov. 24, 12, et celui qui veille sur ton ame; במצרה לב Prov. 7. 10, et dont le cœur est bien gardé, qui est insensible; ou : dont le cœur se cache, est plein d'artifices; וא ידעתם Is. 48. 6, des choses bien gardées, c.-à-d. cachées, que tu n'avais pas connues.

2º Garder, observer avec fidélité, conserver: הַבְּיִרְהָּ יְמָבֹר Deut. 33. 9, ils resteront fidèles à ton alliance;

קיקיים לאַלְּמִים Ps. 119. 69, j'observerai tes commandements; יסָר לְּאַלְמִים Exod. 34. 7, il conserve sa grace, sa miséricorde, jusqu'à mille générations; ישִראַל לְּתָשִׁיב Is. 49. 6, de ramener ceux d'Israel qui ont été conservés; selon d'autres : de restaurer les ruines d'Israel.

ובער ניועב אוני מיינב מיינב מיינב מיינב זו. 14. 19, comme une branche inutile, vile; באר בער בער Is. 60. 21, un rejeton de ma plantation; יבער בער בער וואר Is. 11.1, et une branche poussera de ses racines.

(גאַת (א. עמוי).

בְּעָה chald. Pur: בְּעָה Dan. 7.9, comme de la laine pure.

אַרָּכּן (fut. יְּפָלְבוֹף et יְּפָלָן) 4° Faire un tron, percer: ייקב חור Il Rois 12. 10, il perca un trou; אַכְבָּא בְּכָתוֹי וּנְקְבָּא , et qui entre dans sa main et la transperce. 🗕 2º Marquer, nommer, fixer, designer: בקבה שברה עליד Gen. 30. 28, tixe toi-même le salaire que tu veux de moi ; אַטָּר מִיביי Is. 62. 2, que la bouche de l'Eternel prononcera , nommera ; יקבי באינית הישאית Amos 6. 1, qui sont désignées, nommées, la première des nations; ou יְקבֵי: ceux qui sont nommés les nobles, les chefs, de la première des nations. — 3º Maudire, blasphémer (v. בַבֶּבֶ): בֹּשְׁתֵּ הַ Nomb. 23. 8, comment maudirai-je? אַכּים שַׁמִּים Lév. 24. 16, celui qui blasphème le nom de l'Eternel.

Niph. passif de Kal 2°. Étre désigné, nommé: אַשֶּׁר נִּקְבּוּ נִּקְבּוּ Nomb. 1.17, (les hommes) qui avaient été désignés par leurs noms.

२२३ m. 1º Flûte : नप्रम नप्रम Ez. 28.

13, tes tambours et tes flûtes. — "2" Trou: יְּמְבִּים Rituel, des trous, ouvertures.

구경 (avec l'art.) n. pr. d'une ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 33.

קְבֶּרְהְ f. Femme, femelle, opposé à זְבֶּרְהְּ homme, mâle; des hommes: זְכָּר בִּּלְבָּרָת Gen. 1. 27; des animaux, Gen. 6. 19, Lév. 3. 1.

קר בין (Un animal) marqué de petites taches : בָּל־טָּח נָבִּד Gen. 30. 32, les agneaux qui ont de petites taches; plur. נְקְדִּרִם 31. 8, fem. קּבְּדִּרם 30. 35. De là

אניים אינים אינים

קרה (Paillette: מָּבְּכְּהְ הַנְּכְּבְּה Gant. 1. 11, (des ornements) avec des paillettes d'argent.

קדים m. pl. 1° Miettes de pain, ou pains moisis: קייים נְּקְיִים Jos. 9. 12, et ils sont moisis, ou : ils se rompent en miettes, en morceaux. — 2° Espèce de gâteau: רָנְקְיִים I Rois 14. 3, et des tourteaux ou des gâteaux.

רְאָלְּ בְּׁנִים pur, être innocent, impuni. Kal seulement inf.: הַּנְּיָם הַיֹּבְיּ הַבְּּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיבְים בּיבִּים בּיבְים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבְים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּי

Niph. reg: Etre innocent, exempt de faute, de péché : אַץ לַחֲצַשִּׁיר לֹא יִנְקָּח : Prov. 28. 20, mais celui qui a hâte de s'enrichir ne saurait être innocent; ונקרו האיש מעון Nomb. 5. 31, le mari sera exempt de faute; נקיתי המצם משלשתים Jug. 45. 3, cette fois-ci je serai exempt de reproche de la part des Philistins, ils ne pourront pas se plaindre de moi. — 2º Etre absous, rester impuni: יוַפָּקה המשח Exod. 21. 19, celui qui aura frappé sera absous; דַּוּלָכִד מָשֵּׁד הַשָּׁרִים Nomb. 5. 19, tu ne seras pas punie par ses eaux amères, elles ne le nuiront point; אַל יִנְקָח בַּל־חַוֹנְצֵ בָּח Prov. 6. 29, quiconque la touche ne restera pas impuni. — 3° Etre dégagé (d'une promesse): רְּמִּי מְיִבְּבְּמִי מְּיבְּבְּמִי Gen. 24. 8, tu seras dégagé de ce serment quo tu me feras. — 4° Etre vidé, dévasté, être détruit : רְנִקְּתָּחְ ls. 3. 26, elle (la ville) sera vide, sans habitants; בְּלִּ־תְּנִבְּנֵ מְיִנִּי נְבָּמָרָתְ נְבָּמְרַתְּי בְּמַרִּתְּי נְבָּמְרַתְּי בְּמָרִ נְבָּמְרַתְּי בְּמָרַתְ נְבָּמְרַתְּי בְּמָרַתְ נְבָּמְרַתְּי בְּמָרַתְ נְבָּמְרַתְּי בְּמָרַתְ נְמָרַתְּי בְּמָרַתְ נְמָרַתְּי בְּמָרַתְ נְמָרַתְּי בְּמָרַתְ נְמָרַתְּי בְּמָרַתְ נְמָרַתְּי בְּמָרַתְּי בְּמָרַתְּ בְּמָרַתְּי בְּמָרַתְּ בְּמָרָתְ נְמָרָתְ נְמָרָתְּי בְּמָרָתְ נְמָרָתְ נְמָרָתְּי בְּמָרָתְּי בְּמָרָתְ בְּמָרָתְ נְמָרָתְּי בְּמָרָתְ בְּמָרִתְּי בְּמָרָתְ בְּמָרָתְי בְּמָרָתְי בְּמָרָתְי בְּמָרָתְי בְּמָרְתְּי בְּמִרְתְּי בְּמָרָתְי בְּמָרִתְּי בְּמָרָתְי בְּמָרְתְּי בְּמָרְתְּי בְּמָרִתְּי בְּמָרִתְּי בְּמָרִתְּי בְּמָרִתְּי בְּמָרְתְּי בְּמָרְתְי בְּמָרְתְּי בְּמָרְתְּי בְּמָרְתְּי בְּמָרְתְּי בְּמָרְתְּי בְּמְרְתְּי בְּמְרְתְּי בְּמְרִי בְּמָרְתְי בְּמָרְתִי בְּעָרְתִי בְּתְּי בְּמָרְתְּי בְּעָרְתִי בְּיִר בְּמָרְתְי בְּמְרִי בְּמָרְתְי בְּבְּתְרְיִי בְּעָּבְּתְר בְּיִי בְּתְּי בְּעָבְּתְר בְּיִי בְּתְּי בְּיִי בְּיִי בְּעָר בְּיִי בְּתְּי בְּיִי בְּיִי בְּעְר בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִבְיּיִי בְיּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִייְי בְּיִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיּבְיי בְּיִיי בְיּיִייִי בְּיּיִיי בְּייִי בְּיִי ב

אַ יְקוֹרָא n. pr. m. Esdr. 2. 48.

נְלַקַח (v. קַלָּקַח).

נקט (v. מיף).

יף adj. (pl. יְפְקִיים). 1° Pur, innocent: בנקר נאדרק Exod. 23. 7, l'innocent et le juste; בש נקד Deut. 19. 10, le sang innocent; כפרם Ps. 24. 4, celui qui a les mains pures ; avec נַקֵּר אַנֹבֶר — : מָן קדמר אבנר II Sam. 3. 28, je suis innocent du sang d'Abner. — 2º Dégagé, exempt (de reproche), exempté, dispensé (d'une peine, d'un travail). Avec הַיָּרִיחַ נָקֵר מָצֶלָחִר : מָן Gen. 24, 41, tu seras dégagé du serment que tu m'as fait; וְהַיִּיחָם נְקִים פֵנֵי וּפִיְשְׂרָאֵל Nomb. 32. 22, vous serez exempts de reproche devant l'Eternel et devant Israel; 23 בחבת Deut. 24. 5, il sera libre (exempt des services de la guerre); אין נַקי I Rois 15. 22, nul ne fut exempté (de corvée).

וֹנְקִיא Joel 4. 19, Jon. 1. 14 (cheth.), le sang innocent.

לא היכלה : m. Pureté, innocence (קיוֹן Osée 8. 5, (jusqu'à quand) ne pourront-ils (se décider) à l'innocence, devenir innocents, purs? אָרְחַץ בְּנְקִיוֹן בָנָהַי Ps. 26. 6, je purifie mes mains et je serai pur, innocent; אַכְּיִלְּיִלְ בַּשֵּׁר עְּפָשִּׁרִיתְּי רְּבִּילְּיִלְ בַּשֵּׁר עְּפָשִּׁרִיתְ יִּבְּילִין בַּשִּׁר עְּפָשִּׁרִיתְ וֹחְיבִּים (dans la simplicité de mon cœur) et avec la pureté de mes mains; בְּיִלִין שְׁבַיִּם Amos 4. 6, la pureté, la propreté, des dents, ce qui signifie ici la famine; selon d'autres: l'agacement des dents (v. חַקָּיִּ).

P היף סע פון אין היף היף מין (état const. seul usité). Fente, creux (de rocher), caverne: ובְּנְקִיקֵר וַתְּשְּלֵבִים Is. 7. 19, et dans les creux des rochers.

אַרָּכְּ (inf. בּיֹסְים, fut. בּיסְים) Se venger, venger: לא־תַּקְם Lév. 19. 18, tu ne te vengeras pas; ונקם על־עלילוחם Ps. 99. 8, tout en les punissant de leurs fautes; במ־עַבְרִיוּ יְשִוֹם Deut. 32. 43, il vengera le sang de ses serviteurs. — L'objet sur lequel la vengeance est exercée, a l'acc., plus souvent avec בָּ, פַאַרה, פָּן; ער־יִיקֹם נוֹיי אֹיְבֵיוֹ Jos. 10. 13, jusqu'à ce que le peuple se fût vengé de ses ennemis; אַקַמַינִי דֵי מְּעָּדְ, I Sam. 24. 13, que l'Eternel me venge de toi ; nopa apa בני יִשֹּׁרָאֵל פַאַת הַשְּּדְיַנִּים Nomb. 31. 2, venge les enfants d'Israel des Madianites; נקם יד לצריו Nah. 1. 2, l'Eternel se venge de ses ennemis.

Niph. Se venger, être vengé. Avecp: מְצְּקְרָּהְ מַאַּרְבָּר וֹ Sam. 14. 24, (jusqu'â ce) que je me sois vengé de mes ennemis; avec בּ יִּבְּלֶּהְי בַ בּ אַרְבֵּר תַּמְלֶּהְ וֹ בּ I Sam. 18. 25, pour être vengé des ennemis du roi; נְּבָּלְתִי נְּקְטִ נְּקָטִ נְּקָט נָּבָּל בַ. 25. 15, et qu'ils se sont vengés.

Pi.: אָדינְקְטְתֵּךְ אָדינִקְטְתֵּךְ Jér. 51. 36, j'exercerai ta vengeance; יְנְמְּטְתִּרְ דְּבֵּר וּ וְנִמְּטְתִּרְ דְבֵּר וּ וּנְמְּטְתִּרְ דְבֵּר וּ וּצְּיִנְבֶּל II Rois 9. 7, je vengerai le sang de mes serviteurs — répandu par la main d'Izebel; avec בּיִנִם Ez. 25. 42, et (parce qu')ils se sont vengés d'eux.

Hoph. Etre vengé, être puni: שְׁבְּעָּרִיִּרָ קַמִּרְקָּיִרְּ Gen. 4. 24, (la mort de) Cain sera vengée sept fois; קַמָּדְ 4. 15, (celui qui tuera Cain) sera puni, etc.

Hithp. Se venger, être vindicatif. לא הְהְנַּפֵּם נִמְּנִיּדְּי Jer. S. 9, ne me venge-

rai-je point? מיתב מחופת Ps. 44. 17, l'ennemi et l'homme avide de vengeance.

וָלָמְתַה m. et נָקְמָהוֹ f. (avec suff. נָקְמָהוֹ זּ pl. לי נקם ושום : Vengeance (נקשות Deut. 32. 35, a moi appartient la vengeance et la rémunération ; בְּרִית נְקָם בְּרָית Lév. 26. 25, qui prend la vengeance de l'alliance, qui vengera l'alliance rompue par eux; אָכָי הַיּכְיּה Jér. 50. 28, la vengeance faite à cause de son temple. השיב נְקָם עָשָׁח־נָקם נְקָּטָח נָקָם בָּעָם נְקָּטָח Exercer la vengeance (lirer vengeance): וָנָקָם יָשִׁיב Deut. 32. 43, il tirera vengeance לְצָרָיוּי de ses ennemis; בְּמִרְיֵי בְּמִרִייִ לְמֵח נִקְמַרִייִי בְּמִרִייִן Nomb. 31. 3, pour exercer la vengeance de l'Eternel sur Madian ; מַנְקְתָּוּה שַּׁמָּטְ יַחְשָׁרָט Jer. 20, 10, nous nous vengerons sur lui; לצשות נחסה לפשות לפשות החודים Ps. 149. 7, pour exercer la vengeance sur les peuples ; avec > quelquefois venger quelqu'un : דומל העותן נקשות לי Ps. 18. 48, le Dieu qui me venge; ਸਲੁੱਖ שמח לף די נקמות Jug. 11. 36, (après) que Dieu t'a fait prendre vengeance (de tes ennemis).

אָכָּן (v. לָקֵע (יָקֵע (v. קָּקֶע)) Se retirer, s'éloigner: בּקְעָה נִקְּיֵבֶּן בַּעָּבָּן Ez. 23. 22, 28, (ceux) de qui ton cœur s'est éloigné, retiré.

קרא Faire le tour, passer tour à tour: שְּבְּיִם Is. 29. 1, les fêtes passent tour à tour; selon d'autres : les fêtes, ou les sacrifices, cesseront.

Pi. Couper, abattre: יְנְשֵּׁהְ סְּבְכֵּר תַּיְצֶּׁתְּ Is. 10. 34, il abat les broussailles de la forêt; מְּתְּדֵּר כִּיֹרָר נְקְשִּרְדִּאֹר Job 19. 26, et après ma peau ils (les vers) briseront, rongeront, ceci (c.-à-d. ma chair, mon corps).

Hiph. קיִּחָיִתְּי 1° Faire le tour : קּיְתָּיִּתְּי Jos. 6. 3, faire le tour de la ville; הַּמְּשִׁ יְמֵי רְמֵי יִּמְי Job 1. 5, lorsque les jours de festin avaient fait le tour, lorsqu'ils étaient passés; avec ellipse: מַאָּמִי הַאָּשְׁ הַאָּמִי הַאָּמָ בּּׁיִ בְּעִּיִּתְ אַ Lév. 19. 27, vous ne couperez pas en rond les coins de vos cheveux (v. הַאָּמַיָּרָי מַשְּׁיִּרְי מַשְּׁיִּרְי מַשְּׁיִרְי מַשְּׁיִרְי מַשְּׁיִרְי בַּיִּמְיִרְי בַּיִּמְיִרְ בַּיִּמְיִרְי בַּיִּמְיִרְי בַּיִּמְיִרְ (il laisse faire le tour au temps,

সূত্র m. Action de secouer : স্থা মৃত্যুস্ Is. 17. 6, 24. 13, comme lorsqu'on secoue l'olivier.

קְּמְּכְּיָּהְ f. Meurtrissure, plaie : דְּמָבְּיִהְ הַשְּׁרְה נְתְּשִׁרָה נִקְּמָּהְ Is. 3. 24, à la place de la ceinture, ou sous la ceinture, elles auront des plaies (v. le même exemple à דְּמָבְה).

רְבָּלְ (fut. רְשִׁר, inf. יְשִׁר) Percer, crever, arracher (les yeux): רַפְּרְתָּי, עֹרְבַּ־עְתַּל Prov. 80. 17, que les corbeaux du torrent perceut, arrachent (cet œil).

Pou. Être creusé, être tiré en creusant: מְּרְתָּם אוֹר נְשָרְתָּם Is. 51.1, le creux du puits d'où vous avez été creusés, d'où vous tirez votre origine.

בּוְקְרֵה הַצּוּר : Fente, creux : בְּוְקְרֵה הַצּוּר Exod. 33. 22, dans le creux d'un rocher; plur. הוֹיִם Is. 2. 21.

נְקִשׁ (v. קּוֹשׁ et קּוֹשׁ Dresser un piège : בְּמָשׁ נִיקְשׁ Ps. 9. 17, par l'œuvre de ses mains le méchant tend des pièges (à lui-même).

Niph. Etre pris dans un piege, être séduit: אַרְיִיאָם Deut. 12. 30, que tu ne sois (pris) séduit en les imitant.

Pi. Dresser des piéges : חַשָּׁים שׁבְּיַרְ לְכְלֹרְאֲשֶׁרְ-לוֹי לְכְלִרְאֲשֶׁרְ-לוֹי cier, ou l'usurier, dresse des piéges à tout ce qui lui appartient, c.-à-d. qu'il lui enlève tout,

Hithp. Même signil.: זְלְמָדוֹ אֲהָוֹתְ מְתְנַשְּלֵי I Sam. 28. 9, et pourquoi donc tends-tu des piéges à mon âme (à ma vie)?

שׁלְבְא chald. Frapper, heurter: אָלָּא pan. 5. 6, (ct ses genoux) s'entre-choquèrent.

אנים (pl. מבית). Lumière, lampe: מי מי נְשְׁמָח אָדָם Prov. 20. 27, l'ame de l'homme est une lumière, ou une lampe divine; יְנֵי רְשָׁמִים יִדְעָּהְ Prov. 13. 9, mais la lumière des méchants s'éteindra; שְׁלֵיהָ בַּלִיהָ מַבְּיָם בַּלִיתָ Zach. 4. 2, et les sept lampes étaient sur le chandelier; au fig.: מַרְאֵל Il Sam. 21. 17, la lumière d'Israel, David.

72 n. pr. m. I Sam. 14. 50.

קר רְשָׁיִנִים חַשְּאַה : (יִיר): פָּר רְשָׁיִנִים חַשְּאַה : (יִיר): Prov. 21.4, le sillon du méchant, c'est le péché; le méchant ne cultive, ne médite, que le mal, le péché; selon d'autres, יִי comme : la lumière, l'éclat, des méchants, n'est que péché.

n. pr. d'une idole adorée chez les Cuthéens, II Rois 17. 30.

בְרְגֵל שֵׁרְאָצֶר n. pr. Nergal Sarezer, général, et Nergal Sarezer, mage du roi de Babylone, Jér. 39. 13.

קרְנְן m. (rac. רְנֵן m. (rac. רְנֵן הַשְּׁחֹם בְּירוֹן וּבְּיֵן וּבְּיֵּן וְיִשְׁחֹם Prov. 26. 20, là où il n'y a pas de semeurs de rapports, les querelles s'apaisent; דְּבְיִר נְרָנָן 18. 8, les paroles du calomniateur.

קרים m. (avec suff. ירְהַּד, plur. טְרָרִים) Nard : מֵרְהְּ וְכַרִיםׁ Cant. 4. 14, le nard et le safran.

נְרָיָה (lumière de Dieu) n. pr. m. Jér. 32, 12.

Ps. 89. 10, lorsque ses flots s'élèvent : avec >> mettre sur, charger : Gen. 42. 26, נישאר אה מברם על־חטריהם ils chargerent leur ble sur leurs anes; Ps. 15. 3, qui ne ותרפה לארנטא על־קרבו fait point de honte à son prochain, ne lui attribue rien de honteux; ou : qui n'écoute point les calomnies contre lui. De même avec בּ בּיצונים רָשָּׁצוּרינִתר: בַ Job 6. 2, si on pouvait les mettre l'un et l'autre dans une balance; דינשוא־בו אלח I Rois 8. 31, et que l'on lui impose un serment; ou, ਸ਼ਰੂਸ pour ਸਦੂਸੰ: que l'on exige de lui un serment. לכא קול Elever la voix : ייָפּוֹא קוֹלוּ וְיִקרָא Jug. 9. 7, il éleva la voix et il appela, il cria à haute voix; ייפוא בשר קלו ויבד Gen. 27. 38, Esaŭ eleva la voix et il pleura; כְּשֹׁאַנּ wing pip Is. 24. 44, ils élèveront la voix et entonneront des chants d'allégresse; de même sans קיל ; יכואו מדים י Is. 42. 11, le désert et ses villes éleveront la voix; אַכּמּה נְבָּמּר Job 21. 12, ils élèvent la voix, ils chantent, au son du tambourin et de la harpe; איים ביום החים Is. 3. 7, il élèvera la voix eu ce jour, il répondra. - Souvent avec un reg. dir. Proferer, prononcer, entonner: אישיא פשלי Nomb. 21. 7, il commença ses paraboles; মন্ত্র মঠ ਲਾਈ ਸ਼ਬੂਦੇ Exod. 23. 4, ne profère, ne répands point, une nouvelle de mensonge; selon d'autres : n'accueille point, etc.; אָלהָרף אַלּהָרף לֹא הָפָּא אָת־שַׁם־רַיִּר אָ ਲਾਡ Exod. 20. 7, tu ne profereras pas en vain le nom de l'Eternel ton Dieu; Ps. 81. 3, entonnez le chant. שאה אשט Elever la tête avec joie, avec orgueil : יַצִּרָקָתָּר לֹאַרַצָּעָיאַ רֹאַשָּׁר Job 10. 13, si je suis juste, innocent, le n'ose point lever la tête; שמאר כמאר בשמארה Ps. 83. 3, et tes ennemis relèvent la tête, deviennent fiers; — נשַא אַיָּיל מְּרֹנָהָ רהויבין וו Rois 25. 27, Jér. 52. 31. Evil Merodach releva la tête de Jehoyachin, c.-à-d. le tira de l'abaissement, lui rendit la liberté. De même: קשא פרבוז אַר־ראשׁקי Gen. 40. 13, Pharaon te donnera la liberté; selon d'autres : se souviendra de toi.

signifie aussi : compter שא איז יאש les têtes, faire le dénombrement : 🖘 בּרַייִשְׂרָאֵל Exod. 30, 12, lorsque tu feras le dénombrement des Israelites; sans שֹאים: בחַשׁ אַר בְּסָפֶר שִׁ אַשָּׁי Nomb. 3. 40, compte-les d'après leurs nonis, exact. compte le nombre de leurs noms. — נְּשָׁא מָּכְּים Elever le visage; se dit d'un homme qui est content, satisfait de lui-même, parce qu'il se sait innocent : אין מניק מניק לעום Job 11. 15, alors tu pourras clever ton visage étant sans tache, innocent; sans י שנים : ראים ביבים ישים: Gen. 4.7, si tu agis bien, tu peux élever le visage (v. rwo). Avec by Elever la face vers quelqu'un avec confiance : אַליאַ פָּנִיהָ Job 22. 26, tu élèveras ta face vers Dieu. — Regarder avec faveur : אַנָּיָא יַיַּי פָּנָיר אַלַקְי Nomb. 6. 26, que l'Éternel tourne ses regards vers toi ; איך אָשָּׁא מָנֵי אָל־ וויקב בחיקה II Sam. 2. 22, comment oserais-je lever la face vers Joab, ton frère? comment paraître devant lui? נשא שינים Lever les yeux pour voir: ויפוארלום אחדעיניו ויירא Gen. 13. 10, Lot levant les yeux vit; avec by lever les yeux vers quelqu'un, le regarder avec amour, avec passion, avec adoration; וַמְשָּׁא אַשָּׁת־אַדֹנְיוֹ אַת־דֵינִיתָּ אַל־דּוֹכֶּהְ Gen. 39. 7, la femme de son maître jeta les yeux sur Joseph; יְפֵינִיד לֹא נָפָיא אֱל־גָּלִילָי Ez. 18. 6, et s'il n'a pas levé les yeux vers les idoles (de la maison d'Israel) pour les adorer.

que j'élève mes mains vers ton sanctuaire; אַטָּר נָמָאַתִּר אָר־רַדְיר לְחֵח Exod. 6. 8, (la terre) que j'ai juré de donner, etc.; בּבְּבֶר בְּיֵר בְּנֵרֶע Ez. 20. 5, et que j'ai juré à la postérité de la maison de Jacob. אָבָי אָבָי Elever l'ame vers quelqu'un ou quelque chose, soupirer après, désirer, אַלֶּרָךְ רָד נַסְלְּשִׁר אָשָּׁא Ps. 25. 1, c'est vers toi, à Eternel! que j'élève mon Ame ; יָאֵלֶרו רווא נֹטֵוא אַרדנַמָּשׁוּ Deut. 24. 15, et il soupire après son salaire, l'attend avec impatience ; דַּאַל־ קמיחו אל השא נקשף Prov. 19, 18, pour que tu n'aies point à désirer sa mort; selon d'autres, irron de la rac. mon : ne l'épargne pas en ayant égard à ses cris, a ses pleurs; avec בילוד לארנטא: ל יליאיא מישיי Ps. 24. 4, qui ne met point son attente dans les choses vaines, keri שַּׁשֵׁי qui ne jure pas en vain par mon âme, par moi ; אַל־צֵּוֹנֶם יְשָׂאוּ נָמָשׁוֹ Osée 4. 8, ils soupirent après les fautes du peuple (pour qu'on leur amène des sacrifices); נלארים נפש II Sam. 14. 14, le juge ne formera-t-il point de désir (et ne trouvera-t-il moyen pour ne point repousser l'exilé)? Selon d'autres : Dieu n'épargne personne (de la mort, mais le roi trouvera moyen, etc.). - בַּלָא לֶב Le cœur excite, porte, à faire une chose : בַּל־אָרשׁ אֲשַׁר־נְשָׁאוֹ לְבּוֹ Exod. 35. 21, tous ceux que leur cœur portait (à donner). Aussi : le cœur enorgueillit : איניאַף לְבַּף II Rois 14. 10, ton cœur l'élève, tu l'élèves d'orgueil.

2° Porter, amener, emporter, supporter, souffrir: מַלְּיַאָבֶּרְ צַּלִּיאָבָרְ Deut. 32. 11, il le porte sur ses ailes; אָבְּיִבְּ אַנְיִיאָרָ אַנְּאָבְּרְ אַנְיִאָּרְ אַנְּאָבְּרְ אַנְּאָבְּרְ אַנְּאָבְּרְ אַנְּאָבְּרְ אַנְּאָבְּרְ אַנְאַ אַבְּרְ Nomb. 11.17, ils t'aideront à porter le fardeau du peuple; בּּבֶּרִיבְ בַּיִּאָא סָבָּר I Rois 5. 15, des hommes qui portaient des fardeaux; אַבְּרִיבָּם הַּיִּאָא סָבָּר בַּבְּרִים נָּיָאָא בַּבְּרִים נָיָּאָא בַּבְּרִים נָיָּאָא בַּבְּרִים נָיָּאָא בַּבְּרִים נָיָּאָא בַּבְּרִים נָיָּאָא בּצִּבְּרִים נָיָּאָא בּצִּבְּרִים נָיָּאָא בּצִּבְּרִים נָיָּאָא בּצִּבְּרִם נָיָּאָא בּצִבּירָם בַּצָּא בּצִּבְּרִים נְיָּאָא בַּצְּבָּרִם נְיָּאָא בּצִבּירָם בַּצָּא בּצְבִּים בּצָּא בּצְבִּים בּצָּבָּי בְּעָּאָרִם בָּצִּבְי בְּעָּאָרִם בָּצִיּרְ בַּצָּבָּי בְּעָּאָרִם בָּצִּבְי בְּעָּאָר בְּעָבָּי בְּעָאָא בַּבְּים נְּבָּא בּצְבִיים בּצָּבָי בְּעָבָּים בּצָּבָּי בְּעָּאָר בְּעָבָּי בְּעָבָּי בְּעָּבָּים בּצָּבָים בּצָּבָים בּצָּבָים בּצָּבָּים בּעָבָּים בּצָּבָּים בּצָּבָּים בּצָּבָּים בּצָּבָים בּצָּבָּים בּצָּבָּים בּצָּבָּים בּצָּבָים בּצָּבָּים בּבָּבָּים בּבָּים בּבּיבָּים בּבָּיים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּיבָים בּבּיּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּיבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּבּיי בּבּיבּיים בּבּבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּבּיבּי בּבּבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּיבּי בּבּבּים בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּבּי בּבּבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּבּי בּבּבּי בּבּיבּי בּבּבּי בּבּי בּבּב

de les souffrir; בי לאראויבב יחוד פגי לאראויב Ps. 55. 13, car ce n'est point un ennemi qui m'injurie, je l'aurais supporté; יָפָּא בְּשִּׁיחִר מִיְבֶּבֶּר Job 7. 13, ma couche m'aidera à supporter mon chagrin, ma douleur; אַטָּא נְשָא Is. 53. 4, il souffre de nos maux; לַטָּא עוֹן porter une faute, être chargé d'un crime, supporter le châtiment; יניביא עיני Lév. B. 17, et il porte encore sa faute, il ne l'a pas expiée; אָלָרי מָלָרי מָבָּא מָלָרי מָבָא אַ Lev. 19. 17, de peur que tu ne sois chargé de péché à cause de lui; - אֹר בַּאַ באָל האָב Ez. 18. 20, le fils ne portera point le péché du père, ne sera point coupable de la faute de son père; ראַכְלָּיד עֵּוֹסׁ רְעָּבֹא Lév. 19. 8, celui qui en mangera portera la peine de sa faute, sera puni; נַבָּיאַנּ אַר־יַנִּיחַיבִּם Nomb. 14. 33, ils porteront la peine de vos infidelitės; אַשָּׁהְ הְבָּבְּהְ Prov. 9. 12, mais, si tu tournes tout en dérision, tu en porteras la peine toi seul.

3º Prendre, ôter, enlever, ravir : פָאריָא בֵּלִיקּי Gen. 27. 3, prends, je te prie, les armes; וַיִּמָאוּ לָדֵם נָשִׁים מֹאֲבִיוֹת Ruth 1. 4, ils prirent pour femmes des Moabites ; נישאום בני־קיש אחיהם I Chr. 23. 22, les fils de Kis, leurs parents, les épousèrent; מַלָּא אַה־פַּתְבָּנִם Dan. 1. 16, (l'intendant) enleva leurs mets, ou portions; ישא פרעת אח־ראשה פעליה Gen. 40, 19, Pharaon te fera couper la tête; teur m'ôtera bientôt du monde ; בַּמָּים ਸ਼ਲਾ Mich. 2. 2, (ils ont convoité) des maisons et les ont ravies. — נָשָׂא עוֹן Prendre, ôter, la faute de quelqu'un, pardonner: נפא פון Exod. 34. 7, il pardonne l'iniquité ; aussi avec כ ב מא מא לפשת Gen. 50. 17, pardonne le crime (des serviteurs, etc.); de même נְנֶשָאתִיר לְכָל־הַשְּקוֹם : seul נְנֵשָא, Gen. 18. 26, je pardonnerai à toute la ville; אל נשא חרים לחם Ps. 99. 8, tu étais pour eux un Dieu qui pardonne. - Part. nassif: נשא עון Is. 33. 24, (un peuple) déchargé, absous, de ses fautes; בשירי, שלים Ps. 32. 1 (pour אָשֶׁה). — Prendre, recevoir, obtenir: יְיָשׁא בְּרָבָה מָאָה יִי Ps.

24. 5, il reçoit la bénédiction de l'Eternel; יַחְשָּׁא חַן וַחֲסֵר לְּמָנִיו Esth. 2. 17, elle obtint, trouva, grace et faveur devant lui. בַּשָּׁא מַנְים Accueillir la face de quelqu'un, l'accueillir favorablement: אולר רשא פני Gen. 32. 21, peut-être qu'il m'accueillera favorablement; אין בַּירָשָא in mal. 1. 8, ou s'il te recevra favorablement. Avoir des égards, de la considération, respecter la personne de לולר פני־יִדוֹשְׁפַט — אַנִר נֹפֵא : quelqu'un II Rois 3. 14, si je n'avais point d'égard pour Josaphat (roi de Juda); פנר כֹחַנִים לא נשאר Lament. 4. 16, ils n'ont point eu d'égard, de respect, pour les pontifes; לאדינעוא פני כלדפער Prov. 6. 35, il n'a d'égard pour, il n'acceptera, aucune rançon; אָנָשׂוּא מֶנָרִם Is. 3. 3, et un homme considéré, vénéré. — Faire acception de personnes (en rendant la justice): לארידעא מביידל Lév. 19. 15, tu n'auras pas d'égard, de préférence, pour le pauvre (contre la justice); וַנְּשָׁאֵרֶם מָנָרֶם ming Mal. 2. 9, et parce que vous faites acception de personnes, que vous agissez avec partialité, en appliquant ma loi.

soulève, tremble.

Niph. cui 1º Se lever, s'élever, être eleve : הַנְּמֵא בְּעָבְרוֹת צוֹרְרָי Ps. 7.7, lèvetoi à cause de la fureur de mes ennemis; ובְחַנְשְׂאָם מַעֵּל תַאָרֶץ רְנָשְׂאוּ תָאוֹמָנִים Ez. 1. 21, et lorsqu'ils s'élevaient audessus de la terre, les roues s'élevaient aussi; בל־בֵּרֹא רָבָּטָא Is. 40. 4, toute plaine sera élevée ; אַכָּיִה הַאָּבָּא Is. 33.40, maintenant je me lèverai, je ferai éclater ma puissance. - 2º Etre porté, être emporté : וּבְנֹתֵיךְ צֵל־מָתַף הִוּנֶשׁאנָת Is. 49. 22, et tes filles seront portées, amenées, sur les épaules; איניא ישרא Jér. 10. 5, il faut les porter (pour wert); ון נְעָשֹא כָּל־אַטֶּר בְּבֵירֶהְ — בַּבְּלָּח II Rois 20. 17, tout ce qui est dans ta maison sera transporté à Babylone.

Pi. אישי et אישי fo Elever, honorer: יבי נשוא פטלכחו II Sam. 5. 12, qu'il avait élevé son règne; מַנְשָּׁאָרֶם אָז־רַיִּיִּדְיּיִם Esth. 9. 3, ils honoraient les Juifs; ירַכֶּם וְנַנְּבְּאֵם Ps. 28. 9, sois leur pasteur et élève-les en gloire; ou : porte, soutiens-les. Avec voz Désirer ardemment: שוב בישוב בישוב בידינים שוב Jer. 22. 27, (la terre vers laquelle) ils désirent, leur ame soupire, de revenir. - 2º Soutenir, assister, par des présents; faire des présents : בָּכָּמָה מִלְשֵׁר מִלְמוֹ בְּכָּמָה Esdr. 1. 4, que les gens de la ville l'assistent en argent, lui donnent de l'argent, etc.; נְשָׂא אָר־שְׁלֹטִׁה בַּעֲצֵר אָרָוִים I Rois 9. 11, (Hiram) assista Salomon, le pourvut de bois de cèdre; אַבדינָשָּאַיאַ עלא לעא ליו II Sam. 19. 43, nous a-t-il fait des présents? — 3° Porter, emporter : ויגשלם ויגשאם Is. 63. 9, il les éleva, il les porta; רְנָשֵּאׁא אַחְכָם בְּצְנוֹח Amos 4. 2, l'on vous enlèvera avec des crocs.

Hithp. אַפְאָרִי פּוּ פּאָרָי Se lever, s'élever: יְרְיִנְשָּא וּאַ Nomb. 23. 24, il s'élèvera comme le lion; יְרָאָרָי Nomb. 24. 7, son royaume s'élèvera; בְּיִרְיִלְּיִר אַ Nomb. 16. 3, et pourquoi vous élevez-vous au-dessus de l'assemblée de l'Éternel.

אלין chald. Prendre, enlever, emporter: אלה באלי Esdr. 5. 15, prends ces vases; אלה המון רווְהא Dan. 2. 35, et le vent les emporta.

Ithp. S'élever, se révolter : מָלְכֵּלְ הַתְּנְשָּׁאָת Esdr. 4. 19, (que cette ville) s'est révoltée contre les rois.

קשׁאח f. (part. du Niph.). Présent:

שיא לפי II Sam. 19. 43, nous a-t-il fait des présents?

אַרָּע Kal inusité. Hiph. יְשִׁיּב 1° Atteindre quelqu'un ou quelque chose : בל-רֹדְפֶּרְיָהַ חָשְּׁיְבּרְּתָּ Lament. 1. 3, tous ses persécuteurs l'ont poursuivie, l'ont atteinte; לאַ־תְּשִּׂינֵם בַּנְבְעָה מִלְחַמָה Osée 10. 9, (ils pensent) que la guerre ne les atteindra pas (comme lorsqu'ils combattirent) à Gabaa (contre les hommes iniques); אַן הָבָרַי וְחָקֵּי – חַלוֹא חָשִּׁיגוּי צברים Zach. 1. 6, mes paroles et mes décrets n'ont-ils pas atteint vos pères (ne se sont-ils pas accomplis sur eux)? ולא משרגמי צרקתו Is. 59. 9, la justice ne nous atteint pas, ne vient pas jusqu'à nous; ששור ושלות בשורגו Is. 35. 10, la joie et l'allégresse les atteindront, c.-a-d. seront leur partage; ou : ils atteindront, obtiendront, la joie, etc.; ובאו בליה בליחברכות האלח וחשיגה Deut. 28. 2, toutes ces bénédictions se répandront sur toi et t'atteindront, tu en seras comblé; de la terreur : משיבחר Job 27. 20, les terreurs l'atteindront, le surprendront, comme des flots. Part.: יאַרך־מַשִּּיֹרג רָדוֹ אַל־פִירוּ ISam. 14. 26, nul ne porta la main à la bouche; בְּשִׂינֵדוּגּ חֵרֶב Job 41. 18, si on le frappe, l'attaque, avec l'épée; יחַרַב אויביה לפשונת I Chr. 21. 12, et que le glaive de l'ennemi t'atteigne.

Avec דְיִ la main, c.-à-d. le pouvoir, la fortune atteint: avoir le moyen, être à même: מיני וְנְנָאָל Lév. 25. 49, ou, s'il en a les moyens, il se rachètera lui-même; אָשׁרֶּב יְדוֹ לְשְׁמֵּר Lév. 3. 11, s'il n'a pas le moyen d'offrir deux tourterelles; יְבִי תְשִׁיב יְדִי גַּרְ בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַּרְ בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַרְי בַּרְי בַּרְי בַּרְ בַּרְ בַּרְי בַּרְי בַּרְ בַּרְ בַּרְ בַרְ בַּרְ בַּיְרָ בַּרְ בַּיְיבָּי בַּרְ בַּיְ בַּי בַּיְ בַּי בַּיְ בַּיְ בַּיּ בַּיְ בַּיּ בַּיְ בַּיְ בַּיְ בַּיבְ בַּיּ בַּיּ בַּיּ בַּיְי בַּיְ בַּיּבְ בַּבְּיבְ בַּיּ בַּיּבְ בַּיּבְ בַּבְּבְּבַּבְ בַּבְיבְּיבְ בַּיּבְיבְּבָּיבְ בַּבְּבְיבְ בַּבְּבְיבְּבְּבְ בַּבְּבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבַּבְיבְּבְיבְּבְּבְּבְיבְּבְּבְּבְּבַּבְּבַּבְּבַּבְּבַּבְּבַּבְיבַּבְיבְּבָּבְיבְּבַּבְיבַּבְּבַּבְּבַּבְּבַּבְּבַּבְיבַּבְּבַּבְּבַּבְיבַּבְּבַּבְּבַּבְּבַּבְּבַּבְּבַּבְּבַּבְיבַּבְּבַּבְיבַּבְיבַּבְיבַּבְיבַּבְיבַּבְּבַּבְיבַּבְיבַּבְיבַּבְיבַּבְיבַּבְּבַּבְיבְ

לְשׁוֹאָה. (rac. לְשׁוֹאָה.). Charge, fardeau: קשׁמִּדְיכָם צְּמִדּפֹּה. Is. 46. 1, (les idoles) que vous portiez sont chargées sur des bêtes.

אָלְיִיא m. (rac. אָשָׁיִי). 1° Gelui qui est élevé, chef d'un peuple, prince, roi,

chef d'une tribu, d'une famille : בַּשִּרא ו אַשְׁרָשׁי כל יְמֵר חַיְיוּר I Rois 11.34, je le maintiendrai prince (roi) tant qu'il vivra ; נַשִּרא אָחָד לַיוֹם Nomb. 7. 11, chaque jour un chef de tribu; אַנְשִּׁראַר חַעַרָּח Nomb. 4. 34, et les princes de l'assemblée, les douze chess de tribus; אבל Nomb. 3. 24, et le chef de la famille; רְנְשִׁראַר נְשַׂרְאַר מַלֵּנִיר Nomb. 3. 32, le chef des princes de Levi, c.-à-d. le chef de toute la tribu de Lévi. – 2º ישראים (vapeurs qui se lèvent) Nuages , nuées : וַיַּצֵל נְשָׁאִים הָקצַה־אָרֵץ Jer. 51. 16, il fait monter les nuées des extrémités de la terre ; נְקוֹיאִים וְרוּוָדֵי רְנְשֵׁם אֵין Prov. 25. 14, des nuces et du vent, et point de pluie.

קשלק Kal inusité. Niph. בְּשֵּׂק S'allumer: יְאֵשׁק בְּיַבְּקֹב Ps. 78. 21, un feu s'allume contre Jacob.

Hiph. Allumer : אָקָה לָּחָם Is. 44. 15, il allume (le bois), et il fait cuire son pain.

I NWI Kal inusité, excepté inf. xwi Jér. 23. 39, pour nwi. Oublier, abandonner.

Niph. Etre trompé, égaré, être séduit: בְּשָׁאֵּרְ שֶׂרֶדְ נִאָּן Is. 19. 13, les princes de Memphis sont trompés, se sont égarés.

Hiph. Tromper, abuser, égarer, séduire; avec le req. dir. et בי מייאקה: Obad. 1. 7, ils t'ont trompé; אל־רַשִּרא ון לכם חוקקיש II Rois 18. 29, qu'Ezéchias ne vous abuse pas ; אַל־תַּשׁתַיבָם Jér. 37. 9. ne vous abusez pas vousmėmes ; אָרָהָ דְשִׁיא אֹרֶהָ Jer. 49. 16, ton insolence, ou ta folie, t'a égaré; ישראַטי פֿראַני Gen. 3. 13, le serpent m'a seduite. (nitino 11 Rois 19.25, v. ans.) II 유방 (v. II rreiz) Prêter (à usure) : סַשָּא אִישֹׁ־בָּאָחִיד אַמָּם נשָׁאים Néh. 5. 7, vous prêtez à usure les uns aux autres. Part. אשל I Sam. 22. 2, un créancier; בישור נשא בו Is. 24. 2, celui qui prête, comme celui à qui l'on prête ; יַּנָשָׁא בראלדו I Rois 8. 31, s'il exige de lui un serment; mais notre version est יומא.

Hiph. Exiger une créance, tour-

menter: לאריפים אורב מי Ps. 89. 23, l'ennemi ne le tourmentera pas, exact. ne le poursuivra pas comme un créancier; יציר פּנְיוֹ פָלִימוֹ (keri pour בְּבִּימוֹ (keri pour בַּבִּימוֹ (keri pour krai)) Ps. 55. 16, que la mort les accable, ou les surprenne.

יני ראַת הַי נְשְׁבָּח (v. קּשָׁבְ) Souffler: יני נְשְׁבָּח Is. 40. 7, car l'Éternel l'a frappé de son souffle, litter. le vent de l'Éternel a soufflé dessus.

Hiph. בישה ז° Faire souffler: בּשׁרֵי יווים Ps. 147. 18, il fait souffler son vent. — 2° Faire voler, chasser: בַּשַּׁים בְּשַׁרָּאַ Gen. 15. 11, Abram en chassa (les oiseaux).

עליה Oublier, négliger, abandonner: באירה בינה Lament. 3. 17. j'ai oublié le bonheur, j'en ai perdu le souvenir; שנר רְלָּוְהְ שִׁשׁ (pour חשַּה ou חִנְּשִׁה Deut. 32. 18, tu oublies le (roc) Dieu qui t'a créé; אַרָּבָּם נְשִׁשׁ Jer. 23. 39, je vous abandonnerai entièrement (v. I אַנָּיִא).

Niph. Etre oublié : יִשְׂרָצֵל לֹא רְיִנְשֶׁרוּ (pour יְשִׂרָצֵל (חִנְּשֶׁרו פִּנְּזִי Is. 44. 21, Israel, tu

ne seras pas oublié de moi.

Pi. Faire oublier : לַשֵּׁנִי אֱלֹּדְיִים אֲּיִד־בֶּלִּר בַּשֶׁׁנִי אֱלֹּדִים Gen. 41. 51, Dieu m'a fait oublier

toute ma peine.

Hiph:: אַלוּהָן הָּנְטְּה Job 39. 17, car Dieu l'a privée de sagesse, la lui a laissé ignorer; שָּלוֹהַ מַצִּיֹהָ Job 11. 6, car Dieu oublie en ta faveur, te pardonne, (beaucoup) de tes fautes; selon d'autres: il exige de toi moins que ton iniquité (ne mérite).

II לְּשָׁה (v. II מְשָׁה) Préter; avec בְּ prêter à quelqu'un : בְּיִשׁרְהָי נְלֹאִרְנְשׁרִבִּי לַלֹּארְנְשׁרִבִּי לַלֹּארְנְשׁרִבִּי לַלֹּארְנְשׁרִבִּי לַלֹּארְנְשׁרִבִּי לַלֹּארְנְשִׁרִבְּי לַלֹּארְנְשִׁרִבְּי לַלֹּארְנְשִׁרִבְּי לִּארְנְשִׁרִבְּי : פֿוּ מוֹ דּוֹפּח פּוּ prêté; selon d'autres , בְּישִׁרְבִּי : je n'ai rien emprunté; שְּׁיִבְּיִּבְי בִּשְׁרִבְּי בְּשִׁרְבִּי בְּשִׁרְבִּי בְּשִׁרְבִּי בְּשִׁרְבִּי בְּשִׁרְבִּי בְשִׁרְבִּי בְּשִׁרְבִּי בְשִׁרְבִּי בְשִׁהְבִּי בְּשִׁרְבִּי בְשִׁרְבִּי בְשִׁבְּי בְּשִׁרְבִי בִּשְׁרִבְּי בְשִׁרְבִּי בִּשְׁרִבְּי בִּשְׁרִי בְּשִׁרְבִי בִּשְׁרִבְּי בְשִׁרְבִּי בִּשְׁרִבְּי בִּשְׁרִבְּי בְשִׁרְבִּי בִּשְׁרִבְּי בִּשְׁרִבְּי בְשִׁרְבִּי בִּישְׁרִבְּי בְשִׁרְבִּי בִּשְׁרִבְּי בְּשִׁרְבִי בִּשְׁרִבְּי בְשִׁרְבִּי בִּשְׁרִבְּי בִּשְׁרִבְּי בִּעְבִּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְיי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְיי בְּעִבְּי בְּעִבְּים בּיִּבְיי בְּעִּים בּיִּי בְּעִבְּיי בְּעִבְּיוּ בְּעִים בּי בִּעִים בּּיִי בְּעִּבְיי בְּעִבְּי בְּעִבְּיי בְּעִבְּיבְּי בְּעִבְּיי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּיי בְּעִבְּי בְּעִבְּיי בְּעִּים בְּיבְּיבְיים בְּעִּים בְּיִים בְּעִבּיים בְּעִים בְּעִים בְּעִבּיי בְּעבְּיבְייִבְּי בְּעִבְיים בְּעִים בְּעִים בְּעִבְיים בְּעִים בְּיבְיבְייבְּיים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִבְּיים בְּעִּבְיים בְּיבְּים בְּעִים בְּעִים בְּיבְּיבְּיבְיים בְּעִים בְּיבְּיבְּיים בְּעִים בְּיבְּיים בְּעִים בְּיבְּיי בְּיבְיים בְּיבְּיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּעִים בְּעִים בְּעִיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיים בְּעִים בְּיבְּייבְייים בְּיבְּיבְייבְיי בְּיבְּיי בְּייבְיי בְּייבְייים בְּיבְייבְייים בְּעִיים בְּיבְייבְיבְּייבְיי בְּיבְיי בְּיבְייבְיי בְּיבְייים בְּייבְייים בְּיבְייבְייים בְּיייבְ

Hiph. Preter: בְּיַבֶּקה בְּיַבֶּקה Deut. 24, 40, si tu fais a ton prochain un pret quelconque.

קיד תַּנְּשֶׁה: בִּיד m. Seulement avec בְּילְשָה: מָּד תַּנְּשֶׁה: פָּר תַּנְּשֶׁה: פָּר מַנְיּבְּילְּה. 32. 32, nerf, ou muscle, qui se retire (!), qui est sur la concavité (de la hanche des animaux).

ישָר m. Dette : אָמרינְשָׁרָהָ II Rois 4. 7, et paye ta dette.

קְּשָׁיֶּהְ f. (rac. I הָשָׁיָּה). Oubli : בְּשֶּׁרֶק Ps. 88. 13, dans la terre de l'oubli, la tombe.

ਰਾਉਂਤ f. pl. Femmes (v. ਬ ਸਾਵੰਸ਼).

קיקה f. Baiser: מִיקה Prov. 27. 6, les baisers d'un ennemi; הּיִּשְּׁיִקּה Cant. 1. 2, des baisers de sa bouche.

לְשֵׁיִן (fut. קְשֵׁיִן et קְשֵׁיִן) 1° Mordre: שֹּׁיְנְיּטִן (fut. קְשִׁיִּן et קַשַּיִּן) 1° Mordre: שֹּׁיִנְיִּטְן בּיִּשׁוּן בַּיִּשְׁיִּן Eccl. 10. 11, si le serpent mord; בְּיִינִיִּשׁוּ בַּיִּשׁוּ Mich. 3. 5, (les prophètes) qui mordent, déchirent, avec leurs dents. Part. passif: מְשִּׁיִּיִיִּישׁיִּן בְּשִׁיִּיִּישׁיִּן אַפְּיִּרְ Nomb. 21. 8, quiconque était mordu. Au fig., tourmenter: בְּיִּשְׁיִּיִּי בְּשִׁיִּי Hab. 2. 7, ceux qui te morderont, te tourmenteront. — 2° Être l'objet de l'usure: בּיִּשְׁיִּר בִּצְּשִׁי Deut. 23. 20, toute chose qui est prétée (qu'on prête) à usure.

Pi. Mordre: בּבְּהָאָ אָבּשְׁנִץ Jér. 8. 17,

ils vous mordront.

Hiph. কুইন Prêter à intérêt : কুইন ঠঠ Deut. 23. 21, tu ne préteras pas à intérêt ou à usure; selon d'autres : tu n'emprunteras pas à usure.

רְשְׁכְּהְ f. (v. רְשְׁבָּה). Chambre, cellule : ירִשְּבָּא Néh. 3. 30, sa chambre ; pl. רוֹשְׁבָּאָ 12. 44.

לְשֵׁל (fut. יְשֵׁל) אין (fut. בְּשֵׁל) A° Intrans. Échapper, tomber: יְלָשֵׁל מָדְרָיָל מְּךְ תְּבֶּץ Deut. אין Deut. אין פון פון Deut. אין פון פון בייין פון הייין בייין ביייין ביייין ביייין בייין ביייין בייין ביייין בייין בייין בייין בייין בייין בייין בייין בייין ביי

פּר יְשֵׁל Deut. 28. 40, car tes olives tomberont (de l'arbre), couleront. — פּר יִשֵּל Deut. 28. 40, car tes olives tomberont (de l'arbre), couleront. — פּר יִדְיּבָל בּרָר וֹשְׁרִי בְּעָּלִיךְה בִּעָּלִיךְה בִּעָּעָרְה בִּעְּעָרְה בִּעְּעָרְה בִּעְּעָרְה בִּעְּעָרְה בִּעְּעָרְה בִּעִּעְרְה בִּעְּעָרְה בִּעְּעָרְה בִּעָּעָרְה בִּעְּעָרְה בִּעְּעָרְה בִּעְּעָרְה בִּעְּעָרְה בִּעְּעָרְה בִּעְּעָרְה בִּעְּעָרְה בִּעְּעָרְה בִּעְּעָרְה בִּעָּעְרָּה בִּעָּעָרְה בִּעָּעָרְה בִּעָּעָרְה בּעִּעְּבְּעִּע בְּעָּעָרְ בַּעָּעְרָ בַּעִּעְרָ בַּעָּעָרְ בַּעָּעָרְ בַּעָּעָרְ בַּעָּעָרְ בַּעָּעָרְ בַּעָּעָרְ בַּעָּעָרְ בַּעָּעָרְ בַּעָּעָרְ בַּעָּעָבְּעִבְּע בְּעָּעָרְ בַּעָּעָרְ בַּעָּעָרִים בְּעָּעָרְ בַּעָּעָרְ בַעְּעָּירְ בַּעָּעָרְ בַּעָּעָרְ בַּעָּעָר בּעִבּער בִּעָּעָרָ בּעִבּירְ בַּעָּערִי בְּעָּעִירְ בַּעְּבָּער בְּעָּעָבְ בּעִּבּער בִּעּבְּער בִּעָּער בּעִּבּע בִּעָּער בּעִּער בּעִּבּע בִּעָּער בּעִּבּע בִּעּבָּע בִּעְבָּע בִּעּבְּע בִּעּבְּע בִּעּבְּיר בִּעבּער בִּעּבְּע בִּעּבְירָ בּע בּער בּעבּער בּעבער בּעבּער בּעבּער בּעבּער בּעבּער

Pi. Repousser, chasser: רַרְנַשָּׁל אָדד וו Rois 16. 6, il chassa

les Juifs de Eloth.

Dudy Souffler, respirer (ע. הְשְּׁשְּיִי). Ex. unique, et seulement selon quelquesuns: שַּׁשִּׁי Is. 42. 14, je soufflerai avec force, je halèterai; mais, selon presque tous les commentateurs, c'est Niph. de

ਸ਼ਲੂਹ je detruirai.

לַשְׁמָה f. 1º Soume, halcine, respiration : קורקרדאל ימדקר Job 37. 10, Dieu par son souffle forme la glace; ער אַשׁר לאַ־טֹחַרוּד-בּוֹ נשׁמה I Rois 17. 17. (il devint si malade) qu'il ne lui resta plus de souffle (qu'il ne pouvait plus respirer); בְּמָרֵית בָי בְּמָדֵל נְמָרִית Is. 30. 33, le souffie de l'Eternel, c.-à-d. sa colère, est comme un torrent de soufre; region Job 4. 9, ils périssent par le souffle de Dieu. - 2° Souffle de vie, ame, esprit, être animé : יַּיַפֶּת בָּאָפָרי לאסח חיים Gen. 2. 7, il souffla dans ses narines un souffle de vie; יָּלְשֶׁמֶּת־מָּי אבר ספר Joh 26. 4, l'ame de qui sort de toi, c.-à-d. parle par ta bouche? יבְּשִׁמֵּח שָׁבֵּי תְּחַיְנְיִי Job 33. 4, et le souffle du Tout-Puissant me ranime; יאַר כַּל־ אַנְשְׁמָּח Jos. 10. 40, tout ce qui respirait, qui avait vie; כל הַנְשָׁמָת מְתַלֵּל יַה Ps. 150. 6, que tout ce qui respire loue Dicu.

אָלֶילְיּלְ chald. f. Ame, vie: הֵי נְשְׁמְיָהְ: Dan. 5. 23, Dieu qui tient ton ame, ta vie, entre ses mains.

קְּיֵלֵ (v. שְׁיֵבֶ Souffler: מְיָבֶ קְשֵׁיָ אַנְיְבָשׁין Is. 40. 24, il souffle sur eux et ils dessèchent; בְּרִינְקָּ Exod. 15. 10, tu as fait souffler ton vent.

ግሮት m. (avec suff. ነው።). Grépuscule (du matin et du soir), soir: אַניים אָן אָפּוּין מָניים אַניים אַניים אָניים אָניים אָניים אָניים אָניים אָניים אַניים אָניים אַניים אַניים אָניים אַניים אָניים אַניים אַניים אָניים אָניים אָניים אָניים אָניים אַניים אָניים אַניים אַניים אָניים אַניים אָניים אַניים אָניים אַניים אָניים אָניים אָניים אַניים אָניים אָניים אָניים אָניים אָניים אָניים אַניים אַניים אַניים אַניים אַניים אָניים אָניים אָניים אָניים אַניים אַניים אַניים אַניים אַניים אַניים אַניים אַניים אָניים אָניים אַניים אָניים אָניים אַניים אָניים אָניים אָניים א תערב I Sam. 30. 17, depuis le crépuscule du matin jusqu'au soir; ou: depuis ce soir jusqu'au soir (du lendemain) [v. le même exemple à man]; קביקר בנטף Ps. 119. 147, je devance l'aurore, je me lève avant le crépuscule; וְפֵין נֹאָהְ שָׁפְרָח נַשׁׁהְ Job 24, 15, l'æil du debauché épie le crépuscule, le soir; Job 3. 9, que les étoiles برانعود حاديد دنوه qui ont paru à son crépuscule soient obscurcies; אָר מְשֶׁרְ הְשֶׁרָּ Is. 21. 4, la nuit de mes délices; אָרֵי יָשׁתְּ Jér. 13. 16, les montagnes couvertes de ténèbres.

PED (fut. per et per) 1º Donner un baiser, embrasser, s'embrasser, avec le reg. dir.: אָבֶּחָיִם יְשֵׁק Prov. 24. 26, il faut baiser les levres de celui (qui répond); ou : celui donne un baiser a la bouche (qui, etc.); אָדֶק וְשֶׁלוֹם וְשֶׁקוֹי Ps. 85. 11, la justice et la paix s'embrassent, c.-à-d. sont inséparables; avec לי בּנִי : ל Gen. 27. 26, et embrasse-moi, mon fils; דכל־חפה אשר לאד ا بخج I Rois 19. 18, toute bouche qui n'a point adoré Baal en embrassant ses statues ou ses images; לפר לפר Job 31.27, si l'ai porté la main à ma bouche, si j'ai baisé ma main, en l'honneur des astres. — 2º S'armer: משקר רופרקשת Ps. 78.9, des archers armés ; מַשְׁקֵי־קָשָׁח II Chr. 17, 17, des hommes armes d'arcs. — 3º Etre pourvu, soigné ou dirige : יָפֶל־פִיף יְשֵׁק בְּל־צַבְּי Gen. 41. 40, d'après ton ordre, tout mon peuple sera pourvu, ou dirigé; selon d'autres: tout mon peuple t'embrassera sur la bouche, c.-a-d. te rendra hommage, t'obcira.

Pi. Embrasser: יְינָצֵּׁםְ לְּכָּל־אֶּרְזִינ Gen. 45. 15, il embrassa tous ses frères; Ps. 2. 12, embrassez le fils (de Dieu), rendez hommage au roi (v. מַּבּי בּוֹי).

Hiph.: ਸਾਹਮਤ ਸੁਖ਼ ਸਾਫ਼ੇਸ਼ ਸਾਹਮਤ Ez. 3. 13, (les ailes) qui touchaient l'une à l'autre. רבר ביי מישׁם בּרְיָל Job 20. 24, s'il fuit une arme de fer; בְּרָרִה מִשְׁם בְּרְיֶל בַּרְיָל בַּרְיִל בַּרְיָל בַּרְיָל בַּרְיָל בַּרְיָל בַּרְיָל בַּרְיָל בַּרְיִל בַּרְיִל בַּרְיָל בַּרְיָל בַּרְיִל בַּרְיִיך בַּרְיִין בַּרְיִיך בַּרְיִיך בַּרְיִין בַּיִיך בַּרְיִין בַּרְיִין בַּיְיִין בַּיִּין בַּרְיִין בַּיְיִין בַּרְיִין בַּיְיִין בַּיְיִין בַּיְרִין בַּיְיִין בַּיְרִין בַּיְיִין בַּיִּין בַּיִין בַּיְיִין בַּיִּין בַּיְיִין בְּיִין בְּיִּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִּיִין בְּיִין בְּיִּיוּ בְּיִין בְּיִיּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיוּיִין בְּיוּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיוּיִין בְּיִין בְּיוּיִין בְּיוּיִין בְּיוּיוּין בּיוּיוּי בְּיוּיוּין בְּיוּיוּיוּין בְּיוּיוּי בְּיוּייִין בְּיוּייִין בְּיוּיוּייִין בְּיוּייִין בְּיוּייִין בְּיוּיייִין בְּיוּייִין בְּיוּייִין בְּיוּייִין בְּיוּייִין בְּיוּייִין בְּיוּייִין בְּייִין בְּייִין בְּיוּייִין בְּיוּייִין בְּיוּייִיין בְּיוּייִין בְּיוּייִין בְּיוּייִייִין בְּיוּייִין בְּייִיין בְּייִיין בְּיוּייִין בְּיוּייִייִיין בְּיוּייִין בְּיוּייִיין ב

לְשֶׁר m. Aigle: תְּיְשֶׁר תְּיְרוֹל Ez. 47. 3, un aigle grand, puissant; plur.: בַּיְשֶׁרִים Is. 40. 31, comme des aigles.

לְשֵׁר chald. (pl. נְשָׁרִץ). Aigle : יְנַפִּיק הריְטְיַר לָת Dan. 7. 4, et elle avait des ailes d'aigle.

אַרְיּיִי Dessécher, tarir: אַרְאָדֵּ בְּיִיּשִׁי Is. 41. 17, leur langue est desséchée, ou brûlée, (par l'ardeur) de la soif (le dagesch est euphonique); אַרְיִּשְׁיִ Jér. 51. 30, leur force est épuisée, anéantie.

Niph. Dessécher, tarir : זְּנְשְּׁחוּדְפֵּיִם Is. 19. 5, les eaux de la mer tariront (ע. שֹׁנִייָם).

ਪ੍ਰਿਜ਼ਾਈ héb. et chald. m. Lettre: ਸ਼ਹੂਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਲੀ Esdr. 4. 7, et l'écriture de la lettre; ਲਪ੍ਰਸ਼ਾਲੀ 4. 7, la lettre.

קמיי (Couper en morceaux, dépiécer: יְאָּיִר הְּנָהֵין בּעָּרִיר בּעָרָין בּעִר בּעָרָין בּעָרִין בּעָרָין בּעָרִין בּעָרָין בּעַרִין בּעָרָין בעריין בעריין

בינים m. et יְנִינְים f. (plur. יְנָיִנְים hemin frayé, route, sentier: יְנָינָרְּבְּיִר Prov. 12. 28, et (dans) le chemin frayé; יְנִינְבִיר יְנִיִּרבּוֹת Jug. 5. 6, et ceux qui suivent la grande route; c.-à-d. les voyageurs;

קינְיקיף Ps. 119. 35, conduis-moi dans le sentier de tes commandements; Job 38. 20, les sentiers qui conduisent à sa demeure.

קרינים m. pl. (rac. פָּדָן). Ceux qui sont donnés, voués, au service, spécial. du temple: אַרְדָיִנְיִם Esdr. 8. 20, et les serviteurs (que David avait institués pour servir les lévites).

לְחִינֵיא chald. m. pl. Esdr. 7. 24. Même signif. que הַיִּינִיא héb.

לְחָבֶּי (v. בְּמָהְ Job 3. 24, mes cris, mes plaintes, échappent, se répandent, comme l'eau qui déborde; בְּמָהָ בְּמָהָ בַּעְרָּכְּ בַּלִּרְכָּ Jér. 42. 18, ma colère tombera, se déchargera, sur vous; בְּלֵּרְכָּ Dan. 9. 11, et la malédiction tomba, fondit, sur nous.

Niph. 1° Couler, se répandre: אין בּוּרְיטִים עַלּייְם II Sam. 21. 10, jusqu'à ce que l'eau ait coulé sur eux; יְּחִשְּׁחְ צָּאֵשׁ Nah. 1. 6, sa colère se répand comme un feu. — 2° Se fondre, être fondu: אין דְּמִבְּיִם מְּשִׁיִּם בּעַנִּים עַּלִּיִּם בּעַנִּים עַּלִּיִּם בּעַנִּים עַּלִּיִם נַּבְּיַם בַּעַנִּים בּעַנִּים בּעַנִּים בּעַנִּים בּעַנִּים בּעַנִּים בּעַנִּים בּעַנִים בּעַנִּים בּענִים בּעַנִּים בּענִים בּענּים בּענִים בּענִים בּענִים בּענִים בּענִים בּענִים בּענִים בּ

Hiph. הְּתִּיהָ 1° Épaissir, amasser: בְּהַיְלֶב חַּתִּילֶב חַמִּילֶב חַמִּילֶב חַתִּילֶב הַתִּילֶב בּיוֹן Job 10. 10, tu m'as fait comme le lait qui se caille, qui s'épaissit; קוֹלֶב חַנוֹ II Rois 22. 9, tes serviteurs ont ramassé l'argent (pour le remettre entre les mains, etc.).

— 2° Faire fondre: מַתְּכֶּם Ez. 22. 20, et je vous ferai fondre; inf.: הְּתִּבְּחַדְּ, même verset, pour faire fondre.

Hoph. Etre fondu: בּקְּמְכֵּהְ בְּהִינְהַ בּבּוּבְּתְּ Ez. 22. 22, ainsi vous serez fondus au milieu (de cette ville).

ווון (2° pers. מְתַּי, une fois המְהַ II Sam. 22. 41, 1° pers. plur. שרָים; inf. זְוֹרִיטָ, זְיֹיִיסְ Nomb. 20. 21, זְרָיָסְ Gen. 38. 9, זְהַיִּסְ I Rois 6. 19; plus souvent רְּהַיָּם avec suff. דְּהַיִּהְ; imper. זְהַ avec makk. דְהָּי, רְיָהָי, ווויף avec makk. זְהַי, 1° pers. plur. זְהַי, une fois זְהֵי, 10 16. 8) 1° Donner, absol.: מְלֵּיִן נְיִיֵּרְ לָּקְרִי Iob 1. 21, l'Éter-

nel a donné et l'Éternel a ôté; avec le reg. dir. et la pers. avec b et שו : שלו יכשר אל־תקרלי Prov. 30. 8, ne me donne ni la pauvreté ni la richesse ; אר אכלי זיים אלי ברקה Jer. 36. 32, il donna (le livre) à Baruch; יחח-לר Jos. 15. 19, pour לים החילי, tu m'as donné (une terre aride). Avec p Donner pour, au prix de, en échange de : ניָתְמי מַיַלֶר בַּוֹיכָר Joel 4. 3, ils ont donné l'enfant pour prix d'une prostituée; popa many Deut. 14. 25, tu le donneras pour de l'argent, tu le vendras. Avec לַ לְּמָנֵי , בְּכַּחָ , Livrer entre les mains, au pouvoir : נַחַמִּיתַוֹ בָּרֶר ביתו Ez. 23. 9, je l'ai livrée entre les mains de ceux qui l'aimaient; דַיָּתְנָט בקה בדין Jug. 6. 13, il nous a livrés au pouvoir des Madianites; ידים מיז מיז מיז מיז ארד ישליר לפני בני ישראל Jos. 10. 12, le jour auquel Dieu avait livré les Amorrhéens מדינתן למשפח יעקב ; au pouvoir d'Israel Is. 42. 24, qui a livre Jacob au pillage. נַקְּרָ יֵד Donner, présenter, la main; demander ou offrir un secours, faire une promesse : אַרָיִם נַחַעּי יִד Lament. 5. 6, nous avons tendu la main à l'Égypte (v. a יָתָר יָהוֹ Ez. 17. 18, il avait donne la main (s'était engagé par promesse). Autres significations: ניפוריר Gen. 38. 28, l'enfant avança, sortit, une main (du sein de sa mère); ו נאמי הד מולים I Chr. 29. 24, (tous les princes, etc.) vinrent rendre leurs hommages et se soumettre à Salomon; וו משידי לבי II Chr. 30. 8, rendez hommage à l'Eternel. — אינון קול Elever la voix : ייחש אחדקילם ויבשי Nomb. 14.1, ils élevèrent la voix et ils pleurèrent; Prov. 2. 3, si tu élèves ta voix pour appeler la prudence; m נתן פלח וברד Exod. 9. 23, l'Éternel fit entendre le tonnerre et fit tomber la grele; אַדינר יַהַוּן־אַמֵיר Ps. 68. 12, l'Eternel fait entendre une parole; דַּאַמָּרֶר שמי Gen. 49. 21, il fait entendre de belles paroles (ou : un chêne qui pousse de belles branches , v. אַמָּיר et אַמָּיר); קרשיים Ps. 81. 3, faites entendre le son du tambourin; מַשָּל מַוֹּהֶךְ נְקַפֹּח לָּר II Sam. 22. 48, le Dieu qui me venge.

avec un autre inf. Permettre de faire une action : לארינית די ליינים לי

exprime encore : attribuer, accorder, rendre : אָתְנִי לְנָוִר רְבָבוֹת I Sam. 18. 8, ils ont donné, attribué, à David des myriades; מט לו לאלחים Ps. 68. 35, rendez gloire à Dieu; המלח זריים ולאיים ו לאלחים Job 1. 22, et il n'attribua rien d'injuste à Dieu, ou : il ne proféra rien d'insensé, point de blasphème, contre Dieu. - Produire, causer, accomplir: האבץ יבאה הארץ בלי. 26. 4, la terre donnera, produira, ses fruits; ביאין בריקן מום בעביהו Lév. 24. 19, un homme qui aura blessé son prochain, exact. qui lui aura causé un défaut corporel; אל־מִמֵן נֵי מַאֲנֵיֵר דְּשָׁכ Ps. 140. 9, n'accomplis pas, Eternel, les désirs de l'impie. — Répandre : ימן אַרדמתרי I Chr. 14. 17, (Dieu) répandit la terreur (de David) sur tous les peuples ; ניהדי ניתן free Cant. 1. 12, mon nard repand son odeur. Impers.: ימן משוי Prov. 43. 10, il y a des querelles. — קיד בחך Qui donnera (expression qui marque qu'on souhaite quelque chose), plût à Dieu: בייופן מותט Exod. 16. 3, plut au ciel que nous fussions morts, etc.; פרינתן Deut. 5. 26, puissentils avoir toujours de tels sentiments; de même ימן הַי לָכֵם וּכְּצֵאן כְיניתוּה Ruth 1. 9. que l'Eternel vous accorde la grace, qu'il vous fasse trouver le repos.

 Nomb. 14. 4, établissons (nommons) un chef; prann Ez. 37. 26, je les établirai (dans le pays); selon d'autres: je les benirai ; אַנָּבֶּר נֹחֵן לְּפָנֵיכָם הַיּיוֹם Deut. 11. 26, je vous mets aujourd'hui devant les yeux (la bénédiction et la malediction); אקר אשר נחתר לפניכם Rois 9. 6, mes lois que j'ai exposées devant vous, que je vous ai prescrites ; יייייי אָרָהָם פל פַל־אָרֵץ מְצַרָּיִם Gen. 41. 41, je t'établis pour commander à toute l'Égypte; הַבֹּל אֲשֶׁר־נָתֵן אָבִיהְ עַלֵּיט Il Chr. 10. 9, le joug que ton père a fait peser sur nous; נימוד בנש בלדוארץ II Rois 23. 33, il frappa le pays d'une amende, d'une contribution ; וְצֵּלֹ־תְּחֶקוֹ עָלֵינוּ הָם ויביא Jon. 1. 14, ne fais point retomber sur nous le sang innocent; ינָבָּאָרי בליה את בלרתועביתיה Ez. 7. 3, je ferai retomber sur toi toutes tes abominations ; יָאָמְנָה אָר־פָּנֵי צֵל־אַדֹנִי Dan. 9. 3, j'elevai ma face vers Dieu (pour prier); mais וְנָתַתְּיר מְנֵי בָּאָרנֹש הַוּרוּא Ez. 14. 8, je tournerai ma colère contre cet homme. - יחו לבו ל Tourner son cœur vers une chose, s'appliquer, être attentif : מַּמַבָּרוֹ בְּבֵּר לֶּרֶעֵה הָּכְּטָת Eccl. 1. 17, j'ai applique mon esprit à connaître la sagesse; →호 קחון לבוף Eccl. 7. 21, no fais pas attention (à toutes les paroles qui se disent). - אַל־לַב Mettre dans le cœur, inspi-ור : יום אלתיר נתן אל־לבר לעשות : Per מחו אלתיר נתן אל־לבר לעשות : Per 12, ce que mon Dieu m'avait inspiré de faire. - Prendre à cœur, mediter : יַחַקר יָתַּן אַל־לְבוֹ Eccl. 7. 2, et que celui qui est vivant prenne cela à cœur; בתריבה נחותר אלרלבה Eccl. 9. 1, j'ai medité toutes ces choses.

a regardés, nous a pris pour des espions. Avec אַל־תַּמֵּן אָת־אֲטְקְהָן לִּמְנֵי I Sam. 1. 16, ne prends pas ta servante pour une femme pervertie.

Niph. 1º Etre donné, livré: מַן נְמִן־לָט אַ Is. 9. 5, un fils nous a été donné; פתיכם נחט Gen. 9. 2, ils sont livrés entre vos mains; אין דין Esth. 3. 14, qu'un édit soit publié. — 2º Etre mis, placé: est placée dans de grands honneurs (v. מובא הנהן על־החסיר בסשע (סרום a וצבא Dan. 8.42, et une armée, une puissance, lui fut donnée contre le sacrifice perpétuel du péché; selon d'autres : un temps est fixé pour (faire cesser) le sacrifice perpétuel à cause de leurs péchés. -3º Etre fait : is זְחָיָר זָב Lév. 24. 20, ainsi il lui sera fait; אָקָים הָצָיר יְנָחֵן Is. 51. 12, et d'un mortel qui deviendra semblable à l'herbe.

Hoph. 1° Etre donné: יְמֵן נַחֲלָחוּ Nomb. 26. 54, son héritage sera donné; Lév. 11. 38, mais si de l'eau a été répandue sur la semence. — 2° Etre placé: יַרְמֵּן בֵּרן תַּשְׁמָרִם רְּבֵּרן וו תַּבֶּרן Il Sam. 18. 9, il se trouva placé, suspendu, entre le ciel et la terre.

n. pr. m. 1° Nathan, contemporain de David, II Sam. 7. 2. — 2° Nathan, fils de David, II Sam. 5. 14. — 3° Plusieurs autres, Sam., Rois, Chr., Esdr.

קר (don du roi) n. pr. m. II Rois 23. 11.

לְאֵלְהַיְּלְ (don de Dieu, ou Dieu l'a donné) n. pr. 1º Nathanael, chef de la tribu d'Issachar, Nomb. 1. 8. — 2º Plusieurs autres, Chr., Esdr., Néh.

י בְּחַבְּיֶה et חַבְּיֶה n. pr. m. 1° II Rois 25. 23. — 2° I Chr. 25. 12. — 3° Jer. 40. 8.

בַּחָסוּ נְתִיבָתִי : Rompre , détruire בְּתִיסוּ

Job 30. 43, ils ont rompu, détruit, mon sentier (v. שֹרַשְׁ, יְבָּיִסְ).

ערט Briser. Niph.: אינט Job 4. 10, (les dents des jeunes lions) ont été brisées (v. אַרָּצָי).

אברים (fut. יְיֹחִיי) Démolir, renverser, abattre, arracher: יְשִׁיֹחִי מְּחִיִּיִים בּּאָרָים מַּחְיִּבְּיִים בּאָרָים בּאָרָים בּאָרָים בּאָרָים בּאָרָים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרִים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרִּים בּאַרִּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרִּים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאַרִּים בּאַרִּים בּאַרִּים בּאַרִּים בּאַרִּים בּאַרִּים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאָּבְּיּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרְיבּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּיים בּאַרָּים בּאַרְיבּים בּאַרְיבּים בּאַרְיבּים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרּיבּים בּאַרָּיים בּאַרּיבּים בּאַרְיבּים בּאַרְיבּים בּאַבּיים בּאַבּיים בּאַבּיים בּאַבּיים בּאַרּיבּים בּאַרּיים בּאַב

Niph. Etre renversé: אָמָאָרִים נְּתְאָבִּים Nah. 1. 6, les rochers sont renversés devant lui.

Pi. Renverser: נְמְתֵּצוֹ רְטְתֵּיִקְּ Ez. 16. 39, ils détruiront tes hauts lieux, ou : renverseront tes autels.

Pou.: יְהִנֵּה נְהַלֶּה מְנָבְּל Jug. 6. 28, et l'autel de Baal était renversé.

Hoph.: מְּדְּר וְכִּירָיִם רְמֶץ Lév. 11. 35, que ce soient des fourneaux ou des foyers, ils seront brisés.

 la ville; אומין קושון Job 17. 11, mes pensées sont renversées.

Pi. pmi Arracher, rompre, déchirer: pmi קימין ייניין Ez. 17. 9, il en arrachera les racines; ייניין העלים דיין Is. 58. 6, et pour que vous brisiez tout joug (que portent les autres); ייניין דְּבָּיִרָּהְ Ez. 23. 34, tu te déchireras le sein.

Hiph. Éloigner, enlever: ער הַחִּיקּטְי איִם מְדְּתְּעִיר Jos. 8. 6, jusqu'à ce que nous les ayons attirés bors de la ville; הַחְבָּבְ מְצֹּגִּן לְּמִּבְחָת בי Jér 12. 3, enlève-les comme les brebis qu'on mêne à la boucherie.

Hoph. Étre éloigné : הַּנְתְּקָּרּ מְן־חָצִיר Jug. 20. 31, ils furent éloignés, ils se laissèrent attirer, hors de la ville.

PD3 m. Espèce de maladie de peau, qui se manifeste au cuir chevelu; celui qui est ateint de cette maladie: בְּיִלְיִנִיר בְּיִלְיִרִי Lév. 13. 30, c'est la teigne; בְּילִינְיִנְיִּרְ צָּיִרדִינָיִנְיִּר בְּיִרְנִינִירִ צִּירִינְיִנְיִיר ביר vers. 33, le prêtre fera enfermer celui qui a la teigne.

וְיְתֵּר כִּשְּקוֹמוֹ : Sauter (יְתֵּר כִּשְּקוֹמוֹ) Job 37. 1. (mon cœur) tressaille, exact. saute hors de sa place, est hors de lui-même.

Pi. Sauter: לְנַבֵּר בָּבֶּץ עֵל־הָאֶרֶץ Lév. 11. 21, pour sauter, par le moyen de ses pieds, sur la terre.

Hiph. 4° Faire fuir, ou disperser: בְּיִבֶּר וּנְיִבֶּר Hab. 3.6, il mit les peuples en fuite, ou il les dispersa. — 2° Lacher, délier, délivrer: מְּבֶר אַגְּדְּוֹּה מֹיִבֶּר Is. 58. 6, délier les liens du joug; יְבָּר יְדִּר יְדָּר Job 6. 9, qu'il étende sa main; יְבַּר בְּיִר יִבְּי Ps. 146. 7, l'Éternel délie, délivre, ceux qui sont enchalués; יְבַּרֵּר בְּיִבְּי וְנִבְּר בִּר בְּרַבְּי וְנִבְּר בִּר וְצִבְּר בִּר וְבִּר בִּר וְבִּר בְּר בְּר בְּר בְּר בְּר וְבִּר וֹיִר בְּרְבִּר וֹיִר בְּרְבִּר וֹיִר וֹיִר בְּרְבִּר וֹיִר בְּרְבִּר וֹיִר בְּרְבִּי וְוֹיִר בְּרְבִּר וֹיִר וֹיִר בְּרְבִי וֹיִר בְּרְבִּר וֹיִייִר בְּרִבְּר בְּרִבְּר וֹיִר וֹיִר וֹיִייִר בְּרִבְּר בְּרִבְּר בְּרְבִּר וֹיִר בְּרְבִי וֹיִייִר וֹיִייִי בְּרְבִי וְבִּיִּר בְּרְבִי וֹיִייִי וְיִיִּיִי בְּרְבִי בְּרְבִי וְבִּיִּר בְּרִבְּר בְּרִבְּר בְּרִבְּר בְּרְבִי בְּרְבִי וְּוֹיִי בְּרְבִי בְּרִבְּר בְּרִבְּר בּר בְּרִבְּר בְּרִבְּר בְּרְבִי בְּרִבְּר בְּרִבְּר בְּרְבִי בְּרִי בְּרִי בְּרִבְּר בְּרְבִי בְּרִי בְּרִי בְּרִים בְּרְבִי בְּרְבִי בְּרְבִי בְּרִים בְּרְבִי בְּרְבִי בְּרִבְּר בְּרִבְּיִים בְּרְבִי בְּרְבִי בְּרְבִי בְּרְבִי בְּרִבְּר בְּרְבִי בְּרִבְּר בְּרְבִי בְּרִים בְּרְבִי בְּרִבְּר בְּרִבְּר בְּרִבְיִים בְּרְבִּר בְּרְבִים בְּרְבְּר בְּרִבְיִים בְּרְבִּר בְּרְבִים בְּרְבִּר בְּרִבּר בְּרִבְים בְּרְבִּר בְּרִבְּר בִּיוֹי בְּרְבִים בּרְבִים בּרְבִים בּרְבִים בּרְבִּים בּרְבִּים בּרְבִי בְּרִים בּרְבִּים בּרְבִי בְּיִי בְּיִים בּיּיִים בְּיִים בּיּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּייִּים בְּיִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּייִים ב

רבין chald. Kal inusité. Aph. Abattre, faire tomber : אַבְּעָר Dan. 4. 11, faites-en tomber les feuilles.

קר, 10 אָם־הְּכַבְּסִי בַּנְּיֵר : Jér. 2. 22, quand tu te laverais avec du nitre.

שָׁתֵישׁ (fut. שַׁהִי) Arracher, détruire,

Niph. 1° Étre arraché, être détruit : בְּיִלְישׁׁה בּוֹר מַבְּל אַרְטְּתְּשׁׁה בּוֹר מַבָּל אַרְטְּתְּשׁׁה בּוֹר מַבָּל אַרְטְּתְּשׁׁה בּוֹר מַבָּל אַרְטְּתְּשׁׁה פוֹר מַבְּל אַרְטְּתְּשׁׁה בּוֹר מַבְּל אַרְטְּתְּשׁׁה מַבְּל אַרְטְּתְּשׁׁה מַבְּל אַרְטְּעָּה בּיִר מַבְּל אַרְטְּעָּה בּיִר מַבְּל אַרְטְּעָּה בּיִר מַבּיר מַבְּעִּים בּיִר מְיִרְיִים בּיִר מִיִּר מִיִּר מַבְּעִּים בּיִר מִיִּר מַבְּעִּים בּיִר מִיִּר מַבְּעַּיִּים בּיִר מַבְּעַּיִּים בּיִר מַבְּעִּיִּים בּיִר מִיִּר מַבְּעִּים בּיִר מִיִּר מַבְּעִּים בּיִר מִיִּר מַבְּעִּים בּיִר מַבְּעִּים בּיִר מַבְּעִים בּיִר מַבְּעִים בּיִר מַבְּעִּים בּיִר מַבְּעִּים בּיִר מַבְּעִים בּיִר מַבְּעִּים בּיִּר מַבְּעִּים בּיִּר מַבְּעִּים בּיִבְּעִים בּיִר מַבְּעִּים בּיִּבְּעִים בּיִּבְּעִּים בּיִּבְּעִים בּיִּבְּעִים בּיִּבְּעִים בּיִּבְּעִים בּיִבְּעִים בּיִבְּעִים בּיִּבְּעִּים בּיִּבְּעִים בּיִבְּעִים בּיִבְּעִים בּיִבְּעִים בּיִבְּעִים בּיִבְּעִים בּיִבְּעִים בּיבּע בּיבּע בּיבּע בּיבּע בּיבּע בּיבּים בּיבּע בּיבּיב בּיבּע בּיבּע בּיבּע בּיבּע בּבּע בּיבּע בּיבּים בּיבּיבּע בּיבּיב בּיב

Hoph. Etre arraché: הַּחָהַ שַׁהְהַיַ Ez. 19, 12, elle a été arrachée avec colère.

D

D Samech, 155 quinzième lettre de l'alphabet; signifie comme chiffre: 60. b se permute avec toutes les lettres sifflantes. Exemples : renverser; et בַּלָּה , בַּלָּם ; couvrir, cacher בְּלָה , בַּלָּם et בוסט .Pil ביס triompher, se réjouir; ביס et פּשִׂבָּח fouler aux pieds ; מְשִׁכּח et מָשֵׁם haie ; רְמֵשׁ fouler aux pieds, et מים ramper. Malgré l'analogie entre b et w, ces deux lettres ne se permutent que rarement; certains mots ont un sens tout à fait différent, selon que o ou b est une de leurs lettres radicales. Exemples : boucher, et שַּׁכָּר acheter, payer; agir sottement, et שֶּׁבֶל réussir, et Hiph., considérer, etc.

קאָם f. Séah, une mesure de capacité, le tiers de l'épha: מּלָּה מּלָּה Il Rois 7. 16, une mesure de pure farine; duel: סַאַתְּה II Rois 7. 18, deux mesures; plur.: מַאָּרָה מַלָּה Gen. 18. 7, trois mesures.

קלאין היאָן היאָן אַרְעָלּט Is. 9. 4, tout combat se livre avec bruit, tumulte; selon d'autres, par analogie avec le chaldéen, soulier, chaussure guerrière: toute chaussure, אָבֹי (de l'homme qui en est chaussé) du guerrier (marche, ou touche la terre), avec bruit.

אָסְ Combattre, ou être chaussé. Ex. unique : מֹאֵל Is. 9. 4 (v. מַאַל בָּאַר).

אָסָאָס f. Mesure, de אָסָ les deux

premières lettres redoublées : אָטָאָלָאָן Is. 27. 8, avec mesure, avec modération, modérément.

אָסְטְּאָר avec excès, se remplir de boisson: רְטָּבְּאָר שֵׁכְּר Is. 56. 12, abreuvons-nous de liqueurs fortes (היק parag.); part.: אַסְבּאָר Deut. 21. 20, (il cst) gourmand et ivrogne; part. passif אָסְבָּאָר סְבוּאָר סְבוּאָר Nah. 1. 10, et lorsqu'ils se scront enivrés de leur vin, ou, מְּטְבָּאָר inf.: de la manière dont ils boivent.

אָבֶּסְ adj. Ivre : סְּרְבָּאִים keri, סְּרְבָּאִים cheth., Ez. 23. 42, des hommes ivres ; selon d'autres, nom de peuple : des hommes de Seba (ע. אָבָא).

אָסֶבְאָהְ מָרוּל מַמֵּיִם Is. 1. 22, ton vin est mélé d'eau; סֶר מְבָּאָם Sée 4. 18, leur vin tourne, s'altère, dans leur bouche (parce qu'ils en boivent trop); selon d'autres : leurs festins ont cessé.

Rapp n. pr. 1° Seba, fils de Chus, Gen. 10. 7, souche d'une peuplade de l'Ethiopie. — 2° Province et ville de l'Ethiopie, probablement Méroé, Is. 43. 3; de là papa Is. 45. 14, et les hommes de Seba (hommes d'une haute taille).

בל, (inf. בּסְבְבּר , סְבֹּבר , מַבֹּרָי ; inf. בּסֹר, בְּסֹבּר , מְבֹּר , יִסֹר ; fut.' בְּסִר , יִסֹר) 1° Tourner, tourner autour, faire le tour (d'une ville, d'un pays), parcourir, aller, ve-

מובב מבב חולה הרוח : nir, retourner Eccl. 1. 6, le vent va constamment en cercle, en tournoyant; מַבּוֹרָה צָּנֶר וַלְבֶּר ברפת Eccl. 7. 25, je me suis tourné de tous côtés et j'ai appliqué mon cœur à בְּסְבּּׁיִדר אֲנִי לְרָאֲשׁ אֶּרד־לְבִּד Eccl. 2. 20, et j'ai tourné, c.-à-d. j'ai décidé de détourner, mon cœur (de toutes les רב-לכם סב את־תחר האת ; peines, etc.); האת יחודי אם Deut. 2. 3, vous avez assez tourné autour de cette montagne; הלבי אדרחציר Jos. 6. 4, vous ferez sept fois le tour de la ville ; זיַסָב אַר־אָרַץ אַרוֹם Jug. 11. 18, il tournait, côtoyait, le pays d'Edom; משמרים חשבבים בעיר Cant. 3. 3. les gardiens qui parcourent la ville en tous sens; marra vaon II Chr. 23. 2, ils parcouraient la Judée; סבר פרר Is. 23. 16, parcours la ville; סב אל־אחרי II Rois 9. 18, tourne, va, derrière moi, mets-toi à ma suite; סֹב אחה ושגע בלהיים I Sam. 22. 18, vas-y toi, et frappe les prêtres : מָבֶת שֶׁבְעֵּח נְמָים II Rois 3. 9, ils tournoyèrent, s'avancèrent (dans le pays), l'espace de sept journées de chemin; המרצב כלה Il Sam. 18. 30, tourne de ce côté, place-toi ici; sb Cant. 2. 17, retourne; ייסמי פל דועם Jér. 41. 14, tout le peuple retourna, fit volte-face.

2º Entourer, environner, assiéger. investir une ville : זְיֹשֵׁ מֵשׁ Ps. 48. 13, environnez Sion; וְתְצֵּת מְּלְפֹתֵיכֵם Gen. 37. 7, voici vos gerbes qui entouraient (la mienne); סָבַבוּים מַעַלְלֵירָוֹם Osée 7. 2, leurs mauvaises actions les entourent, les assiègent, accablent; אָמָבֶב אֹק Eccl. 9. 14, il investit la ville; וויסבו הקלעים II Rois 3. 25, les frondeurs l'investirent. Avec של פנ פני ישל ביל ביל יש יש פני ביל ביל וויים רַבִּיז Job 16. 13, ses archers m'environnent ; וַיַבֶּה אֱח־אֱהוֹם תַּמֹבֵיב אֲלַיי II Rois 8. 21, il battit, frappa, les Edomites qui l'avaient environné. — os absol. signifie aussi: s'asseoir autour d'une table pour prendre un repas : לא נַטֹב כַּר־בּאוֹ מֹד I Sam. 16. 11, nous ne nous mettrons point à table qu'il ne soit venu ici.

3° Amener une chose, en être cause, occasionner: אָנֹכִי סָבֹּיִר בְּבֶּל־נָפָשׁ בֵּירוּ אָבִיף I Sam. 22. 22, je suis cause de la mort de toutes les personnes de ta famille.

Niph. בַּסָב (fut. בֹּשֹׁב, pl. בַּסָב). 1° Tourner, se retourner, se diriger : חדלת בל־ציירה Prov. 26. 14, (comme) la porte tourne sur ses gonds; וַרַהַבָּה ונָסָבָה לְסֵבְלָח Ez. 41.7, pour הָנָסָבָה, (l'espace des chambres) devenait plus large, et allait en tournant à mesure qu'on montait; ou : on y montait par un escalier qui allait en tournant; הַיַּרֶדֶן יָפֹּב Ps. 114. 3, le Jourdain retourne en arrière, remonte vers sa source; ימין ניד Hab. 2. 16, le calice que l'Eternel tient en sa main droite se tournera vers toi, tu le boiras א ton tour; מַפֹב שְׁמוּאֵל לָלֶכֶת I Sam. 15. 27, Samuel se retourna pour s'en aller: לא־יסבי בלכתן Ez. 1. 9, ils ne se retournaient pas en marchant; יושב העובה Ps. 71. 21, tu te tourneras de nouveau vers moi et tu me consoleras; ונסב לבם חובול פונב Nomb. 34. 4, votre frontière se dirigera en faisant un circuit du côté du midi; avec מָּבֶל, זָם, so détourner, se retirer : אַמָּב מַאַצָּלוּ I Sam. 17. 30, il se détourna de lui; ביפוב מעלידום Gen. 42. 24, il s'éloigna d'eux. - 2º Etre tourné, être transféré, passer מ un autre : תַּמִּב הַאָּלוּבָה I Rois 2. 45, la royauté s'est détournée de moi, a élé transférée (à mon frère); נלא־חָסֹב nomb. 36. 7, pour qu'un héritage ne passe (d'une tribu à une autre); וֹנְסַבּי בָחֵיתָם לַאֲחֵרִים Jer. 6. 12, leurs maisons passent à des étrangers; rato אלר Ez. 26. 2, elle, c.-à-d. (son commerce) ses richesses, passent, viennent, a moi. — Etre mené: אַרוֹן אַלֹחֵיר ו בשראל I Sam. 5. 8, que l'arche du Dieu d'Israel soit menée à Gath. - Etre change : ישֹב כַּל־דְשָׁרֵץ כְּעֵרָבָּח Zach. 14. 10, tout le pays sera changé, sera semblable à une plaine. — 3° Comme Kal. Jug. 19. 22, (des gens de la ville) entourèrent la maison; avec > entourer dans une intention hostile : וַנְסָתּהּ בֶּלֵרִנּהּ Jos. 7.9, ils nous envelopperont (pour nous exterminer).

Pi.: לְבַעְבוּר סַפָּב אֶּז־פְנֵי תַּהְבֶּר II Sam. 44. 20, pour tourner, changer ainsi, la face des choses, pour lui donner cette forme ou cette tournure.

Po. בביס, fut. בכיסי. Même signif. que Kal. 1º Tourner autour, parcourir, traverser : אָבְיבִיהְ אָרִיבְּיִבְּיִּהְ אַרְבְּיִבְּיִּהְ Ps. 26. 6, je me tiendrai près de ton autel; je me tiendrai près de ton autel; cert cert cant. 3. 2, je ferai le tour de la ville. — 2º Entourer, environner, protèger : בְּבִיהְ מְּשִׁבְּבְּיִּתְ לֹאָבִים מְּסוּבְבִּיְּרָ Ps. 7. 8, l'assemblée des peuples t'environnera; avec double reg. dir.: בְּבָיִּרְ בַּבְּיִרְ בַּבְּיִר בְּבָּיִר Ps. 32. 7, tu m'entoures de chants, de cris de délivrance (v. à בּבְּיִר בְּבָּר מְסוֹבֶב בְּבָר מְסוֹבֵב בְּבָר מְסוֹבֵב בְּבָר מְסוֹבֵב בְּבָר מְסוֹבֵב בְּבָר מְסוֹבֵב בָּבָר מְסוֹבֵב בָּבָר מְסוֹבֵב וּ femme entourera l'homme, le cherchera; se-

lon d'autres : le protégera.

Hiph. acn, fut. agg. 1º Intransit. Tourner: אַל־אַחֲרֵיהָם II Sam 5. 23, tourne derrière eux, derrière leur camp. — 2° Trans. Tourner, retourner, détourner : וַיַּשֶׁב אָה־פָּנָיו אֱל־הָקִּיר II Rois 20. 2, il tourna sa face vers le mur; part.: הְּנְנִי כֵּסֶב אָח־בָּלֵר הָבְּלְחָבֵית Jer. 21.4, je retournerai (contre vousmėmes) vos armes de guerre; לְּחָמֵב אליה אידבל־ישראל II Sam. 3. 12, pour tourner, attirer, vers toi tout Israel; יַנְפָב אַרוֹן־יַיִר אַת־תַעָּרר Jos. 6. 41, l'arche de l'Eternel fit le tour de la ville; הַּכְּבָּר ביניה פינגדי Cant. 6. 5, detourne tes yeux de moi. — 3º Faire tourner, faire faire un détour, un circuit; changer, transferer: מכב אחד וו Chr. 43, 43, (Jarobeam) ordonna à l'embuscade de tourner; בימב אלחים אחדתם Exod. 13. 18, Dieu fit faire au peuple un détour, circuit (par le chemin du désert); ביה דעק דונץ Ez. 47. 2, il me fit tourner par le chemin de dehors; מימבו אַר־אַרוֹן I Sam. 5. 8, ils firent tourner, ou ils portèrent, l'arche (à Gath); -nuy וו פבוא הַשָּלָהְ הַחִיצוֹנְה הַסָב בַּית הַי Rois 16. 18, et il changea l'entrée du dehors, par où le roi passait, et la fit à l'intérieur du temple ; אַקּפָּאַ אַר־עַכְּפָאַא Amasa hors du chemin dans le champ;

נישה אַז־דַּקְּלּוּכְּה לְּהָיִד I Chr. 10. 14, il transfera, donna, le royaume à David; transfera, donna, le royaume à David; Esdr. 6. 22, il avait tourné en leur faveur le cœur du roi d'Assyrie; יַּשְּהֵבְּ אָּהַרְּמָּה הָּשְׁרָּהְעָּ הָּבְּּהְיִם וֹנְיִיבְּיִּ אַ אַרְּהָיִּאָ הַבְּּבְּיִ הַּעָּרְ הָּעָּיִ הְּעָּיִ הְּעָּרָ בְּּיִ בְּּיִבְּיִ הַּעָּרְ בְּּיִבְּיִ בְּיִּ בְּּיִבְּיִ בְּיִּ בְּּבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִּ בְּּבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִּבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִּבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִיִיִי בְּיִבְּי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִּבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִייִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִּייִי בְּיִּייִי בְּיִייִּייִי בְּיִייִי בְּייִייִי בְּיִייִּי בְּיִייִי בְּיִּיּיִי בְּיִייִּייִי בְּיִיּיִי בְּיִייִייִּיּיִייִי בְּיִייִי בְּיִּי בְּיִיּיִי בְּיִייִּי בְיּיִייִי בְּיּיִייִי בְּיּיבְייִי בְּייִי בְּייִי בְּיּיבְייִי בְּיּי בְּיּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיוּבְיי בְּייִייִי בְּיִייְייִי בְּיבְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְייי בְּייִיי בְּייִייי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייִיי בְּיייִייי בְּייי בְּיייייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי

הְבְּיב (rac. מְבָב). Ce qui est amené, dirigé, par Dieu, par la Providence; événement, sort : בִּרוּצְיָח סָבָּה מִיִּם בֵּי I Rois 12. 15, car ceci avait été amené par l'Éternel.

סָבִיב m. (const. סָבִיב). Co qui est מודית אולוא וְצַד־הַשְּבִיב : autour, alentour I Chr. 41. 8, depuis Millo jusqu'aux alentours (de la forteresse). - 2º Celui qui est autour : צַר וּמָבִיב הָאָרֶץ Amos 3. 11, l'ennemi (viendra), et il sera campé autour du pays. - 3º Adv. Autour, tout autour : פוניך Is. 49, 18, lève les yeux autour de toi; בְּבֶלוּ סָבְיב Gen. 23. 17, dans toute. l'étendue du champ, tout autour; יַחַצַבִּירַנִּר צַלֵּיחָם סָבִיב סַבִּיב répélé : סַבִּיב Ez. 37. 2, il me tit passer tout autour de ces os ; סָבִיב לְּשָׁלְחֶמֶה : prepos.: סָבִיב לִ Ps. 128. 3, autour de la table; בַּטְבִיב adv., d'autour, de toutes parts: מָּאָנָה ביבר F.z. 39. 17, rassemblez-vous de tous côtés; מְנוֹר מְמֶּבְרב Jer. 20. 3, l'épouvante est tout autour, ou : vient de toutes parts; חַצֵּלֹּגּ מִפֶּבִיב לִמְשְׁבֶּן־כֹּרָח Nomb. 46. 24, éloignez-vous d'autour de la tente de Koreh.

Plur. m. סְבִיבִים to Les alentours,

les environs: אַבְּטְבִּיבֵּי יְרִיּשֶׁלֵּם Jer. 33. 13, et dans les alentours de Jerusalem; 14, et dans les alentours de Jerusalem; 16. 21. 14, elle dévorera tous ses alentours. — 2° Ceux qui sont autour, les voisins: סְבִּיבָּיי Jer. 48.17, plaignez-le, vous tous qui êtes autour de lui. — 3° Comme le sing., prépos. Tout autour: אַסְבִּיבָיי Ps. 30. 3, et autour de lui s'élève une violente tempête.

Plur. f. marzo. 1º Pays voisins, les alentours : יַלַחַכּי הַקַּחַל אַת־בָּל־סְבִיבֹתִים Nomb. 22. 4, le peuple dévorera tout ce qui nous entoure. Freq. Ceux qui habitent le pays d'alentour, les voisins : ימולס לְסְבִּיבוֹתֵים Ps. 44. 14, un sujet de raillerie et de mépris pour ceux qui nous entourent; יְכַל־סְבָּיבֹחֶיתָם חָזִּקוּ ביתיקום Esdr. 1. 6, tous ceux qui demeuraient aux environs les assistèrent. -2º Gours circulaire (du vent), circonvolution : וַצַל־סְבִּיבוֹחֵיד שֶׁב חַרוּהָ Eccl. 1. 6, (le vent va en tournoyant) et il revient sur lui-même dans son mouvement circulaire.—3° Prép. Autour : סְבִּיבֹּה תָּאֹהֶעֹל Nomb. 41. 24, autour de la tente; avec suff.: קביבוֹחַיך Job 22. 10, autour de toi ; סברבתיד I Sam. 26. 7, autour de lui.

בי בור Entrelacer, embarrasser (des branches d'arbre). Part. passif: כֵּר בַּרי אָבָר מְבְּרָים מְבָּרָים Nah. 1. 10, (ils sont) comme, ou (ils seront consumés) comme, des épines entrelacées.

Pou. Même signif.: סַבְּכוּ Job 8. 17, ses racines s'entrelacent.

קבר m. Branche entrelacée, buisson: בְּטְבָּתְי בַּטְבָּרְ Gen. 22. 13, (un belier) était pris dans un buisson; בְּסְבָּרִ בַּיִּךְ Ps. 74. 5, dans un bois touffu, ou dans une futaie; סְבְּבֵי תַּיְבֵי Is. 10. 34, les buissons de la forêt, ou le bois le plus épais.

קבר m. Buisson, futaie: פֶּלָּח אָרְבִּח Jér. 4. 7, le lion monte, s'élance, hors de son buisson, ou de sa futaie.

לְּבְּעָ chald. f. Nom d'un instrument de musique, sambuque, espèce de harpe, Dan. 3. 5 (v. 7. 10, אַבְאָשָ).

ים סְבְּבִי n. pr. m. II Sam. 21. 18.

לְבֶל (fut. יְּסְבֹּל) Porter, se charger d'un fardeau, supporter (la douleur, le châtiment, d'une faute): לְּסְבֹּל Gen. 49. 15, pour porter le fardeau; יִּסְבְּלִהוּ Is. 46. 7, ils s'en chargent; בּבְּבְבִים Is. 53. 4, il s'est chargé de nos douleurs; בְּלִם בָּבְלִם Lament. 3. 7, nons portons la peine de leur iniquité.

Pou. passif: אַלּמְיִטּ מְּסְבֶּלִּים Ps. 144. 14, nos taureaux sont chargés de graisse, sont gras, ou peuvent être chargés, c.-a-d. ils peuvent porter.

trainer, de fortes charges.

Hithp. Devenir tourd : יְּיְסְתֵּבֶּל תְּתָּנֶבּ Eccl. 12. 5, et quand la sauterelle même devient pesante, quand la chose la plus légère devient à charge.

לְאָלוֹירָדְּ מְּסוֹּבְלֵּיךְ Po.: יְאִשׁוֹירִדּ מְסוֹבְלִיךְ: Esdr. 6. 3, et que ses fondements puissent porter (un édifice, etc.); ou : que ses fondements soient solides, durables.

לְּשָׁא סְבֶּל I Rois נּשָׁא סְבֶּל I Rois 5. 15, (soixante-dix mille hommes) qui portaient les fardeaux. — 2° L'homme qui porte le fardeau, portefaix : שְּבָּבְּיִם אַבָּל מָבָּל II Chr. 2. 17, soixante-dix mille portefaix; מַבְּבָּלִים 34. 13, ceux qui portaient les fardeaux.

קסררותר מְשַבְּל שִׁבְמוֹ: Ps. 81. 7, j'ai déchargé son épaule du fardeau; אָבָּל בָּרת יוֹפָּל I Rois 11. 28, il le préposa à toute la charge de la tribu de Joseph, pour recevoir l'impôt, ou pour surveiller les corvées de cette tribu.

שְלֵל m. Charge, fardeau: אַבְּל m. Charge, fardeau: לאַבְּל Is. 10. 27, son fardeau; אל לְבָל Is. 9. 3, le joug de son fardeau, le joug qu'il portait, qui l'accablait.

קלְלְוֹח f. pl. Charges, travaux pénibles, corvée: סְבְלֵּה מְצְרֵים Exod. 6. 6, les durs travaux dont les Egyptiens vous chargent; בְּסְבְלֹתֶם 1. 11, par leurs travaux pénibles.

ກົງລົດ f. Épi. Les Éphralmites prononçaient ກໍຽ່ນດຸ au lieu de ກ່ຽນທຸ épi (v. Jug. 12. 6). קבר chald. (v. שָׁבֵּר Pi.). Espérer, penser: רְיִסְבֵּר לְּחֲשְׁנֶיְתוּ Dan. 7. 25, il espère, ou il s'imagine, pouvoir changer (les fêtes, etc.).

י מְכֶר מְנִים יְפוֹיח : 1º Mine, geste מְכֶר Aboth, avec une figure souriante, affable.

• פְּרֵי Rituel, avec la permission.

סְכְּרֵים (double espérance) n. pr. Sibraim, ville en Syrie entre Damas et Hamath, Ez. 47. 16.

קּקְּה n. pr. Sabtha, fils de Chus, Gen. 10. 7, souche d'un peuple בּּבְּלָּא I Chr. 1. 9.

אָרְאָסְ n. pr. Sabthecha, fils de Chus, Gen. 10. 7, souche d'un peuple éthiopien.

י אַאָּף chald. Multiplier, augmenter : יוַסְנֵא יוֹמֵיתוֹן Rituel, qu'il augmente leurs jours.

קבול בין אָקוּיר: Se prosterner en adorant les idoles: לְבוּל בֵּץ אָקוּיר: Is. 44. 19, je me prosternerai devant un morceau de bois; יְמְשָּרֵילוּ vers. 17, il se prosterne devant (son idole); יְמִשְּרֵילוּן; 3. 6, et que vous adoriez.

קבְּר chald. (fut. רְסְאָר). Se prosterner, adorer: פֿלְרָנִיאַל סְנִר Dan. 2. 46, et il se prosterna devant Daniel.

וֹסִיג pl. (v. סִינִם).

לְּלְּהָ f. Possession, bien précieux, trésor: בְּתְּרֵיתִם לֵּי סְנְעָּה מְעָלִה Exod. 19. 8, vous serez pour moi de tous les

peuples une propriété, comme mon bien propre : יְּמְנָּמִית בְּלָּכִית Eccl. 2. 8, et le trésor des rois.

אָנְיִם m. Ne se trouve qu'au pl. Préposés, chefs, gouverneurs, princes: Préposés, chefs, gouverneurs, princes: Néh. 2. 16, les chefs (du peuple), ou les magistrats, ne savaient pas; סְנְיִים לֹא יִדְים Jér. 51. 23, les pachas et les gouverneurs; בְּיָבָים Is. 41. 25, (il marchera sur) il foulera les princes comme on foule la houe; "מְנִיִּם Aboth, vicegrand pontife, le suppléant du grand prêtre.

אַרְ chald. m. Gouverneur: סְגְנֵיא Dan. 3. 2, les gouverneurs; זְרֵב סְגְנִיך Dan. 2. 48, et le chef des hauts dignitaires.

רַבְּר (fut. הַּמְבֹּר, v. הַסֶבֶּי Fermer, boucher: יְסֵנֶר וְאֵרְן מֹתְתָן Is. 22, 22, il fermera et personne n'ouvrira (ne pourra סטיר חוֹתֶם צֶר , Job 41. 7, étroitement serré, fermé comme par un sceau; אַקּמָר בַּשָּׁר הַתְּהָנָית Gen. 2. 21, il referma la chair, ou : il mit de la chair a sa place; סַנָר אַת־פַּרָץ עִיר דָּוָד I Rois 11. 27, il a fermé, réparé, les brèches de la ville de David ; אַלְבָּמוֹ Ps. 17. 10, ils ferment leurs entrailles, leur cœur; יסְגֹר לְּקְרָאֵת רֹדְעֵּר Ps. 35. 3, et ferme le passage à ceux qui me poursuivent (ע. סְגוֹר avec בָּעָדָם: בַּעָדָם; מְיִבְּיִר אַ בָּעָדָם בּיִבְּיִר Jug. 9. 51, ils avaient fermé la porte derrière eux ; בְּנֵר רַחְמָּא I Sam. 4. 6, l'Eternel avait fermé son sein, l'avait rendue stérile; יַיְסָגֹּר דְיַחֶלֶב בְּצֵּד בחלים Jug. 3. 22, et la graisse se referma autour de la lame; avec by: יָסְגֹּר עַלְ־אָרִשׁ Job 12. 14, s'il ferme sur quelqu'un, s'il tient un homme enfermé; סְנֵר עֲלֵיחֶם חַפְּרְבֶּר Exod. 14. 3, le désert s'est fermé sur eux, ils sont renfermés dans le désert. Part. passif mo Ce qui est enfermé, ce qui est précieux : יותב סטר I Rois 6. 20, de l'or très pur.

Niph. Etre fermé, être enfermé, s'enfermer: זְּשְׁבֶּרִם לֹאַ יְפְבֵּרִם 1s 45. 1, les portes ne seront point fermées; הְּשָּבֵּר (Nomb. 12. 14, qu'elle soit

enfermée pendant sept jours; יישָטֵי Aira Ez. 3. 24, enferme-toi dans ta maison; בּילָיה בְּילִי לְבוֹא בְּילִי I Sam. 23. 7, puisqu'il s'enferme en se rendant dans une ville (qui a des portes et des verrous); ou: puisqu'il s'est livré lui-même en se rendant, etc.

Pi. Livrer: דְסֵנְרְדָּ דֵי בְּיָדִי I Sam. 47. 46, l'Éternel te livrera entre mes mains; et sans בְּלֵיד סַנָּר בָּיִדְדְּאַנְשִׁים: בְּיֵד II Sam. 18. 28, qui a livré (entre tes mains) ces hommes.

Pou. Être fermé: מַנֵּר כְּלֹ־בֵּיִת מְבֹּוֹת Da. 24. 40, toutes les maisons sont fermées, de sorte que personne n'y entre plus; ייִרְיּחוֹ מֹנְרָח וּסְטְּנְּתְּח Jos. 6. 1, Jéricho était fermée et verrouillée (devant les Israélites), מֹנְרָח part. du Kal; ou : Jéricho avait fermé ses portes et était barricadée.

Hiph. 1° Fermer, enfermer: ירוסגיר manne Lév. 14. 38, il fermera la maison; יְהִיסְנִירוֹ הַעֹּהֵן Lev. 13. 5, le prêtre l'enfermera. — 2º Livrer (à l'ennemi), abandonner, sacrifier, mettre à la merci de : יָאֵל־תַּסְבֵּר שְׂרִידִיה בְּיוֹם צָרָה Obad. 14, tu ne livreras, no trahiras pas le reste de ses habitants au jour du malheur; avec לאַר הַוּיָד , בָּיָד , אֵל עבר אל־אַרניז Deut. 23. 16, tu ne livreras pas, l'esclave à son maltre; יְלָנֵּנְ תַּוְסְנְּיִרוֹ ו מיד השלה I Sam. 23. 20, ce sera à nous le livrer entre les mains du roi; س Deut. 32. 30, et (parce que) l'Eternel les a livrés, abandonnés; יהַבְּיִם לַבְּבֶר הִסְאִיר Ps. 78. 50, et il les sit périr par la peste, exact. il livra leur vie à la peste; selon d'autres : et leurs bestiaux ; אָם־יָחֵלֹהְ וְיַסְגִּיר Job 11. 10, qu'il renverse, détruise, ou qu'il livre (le coupable).

אסנר פס ארייתא chald. Fermer: אסנר פס ארייתא Dan. 6. 23, et il a ferme la gueule des lions.

קְרִיר m. (rac. פֶּגְרִיר). Pluie : בְּיוֹם מַנְרִיר Prov. 27. 15, dans un jour de pluie.

קר שר פר m. Ceps, une espèce de chaîne: Job 23, 27, tu as mis mes pieds dans les (ceps) chaînes. " סְרְּוֹרָ m. Ordre : מָּבְּרָהְ Rituel, l'ordre de ses libations.

ית קריין m. Espèce de vêtement fait de lin: קיין בְּשְׁיָחוּ Prov. 31. 24, elle fait des toiles de lin; שְלִשִּׁים מְדִינִים Jug. 14. 12, trente chemises.

villes dans la vallée de Siddim, près de la mer Morte, qui furent détruites par le feu du ciel, Gen. chap. 18.

קרָר m. Arrangement, ordre. Plur.: ילא־סְּרָרִים Job 10. 22, où il ne règne pas d'ordre, où tout est sans ordre (v. שְׁרָרָה).

י קרר Pi. Ranger avec ordre : אָר דַּוּשׁלְבָּרִם Rituel, et qui range avec ordre les étoiles.

אַן נַיּפָּנָד . Rondeur: אַנן נַיּפָּנָד Cant. 7. 3, coupe de la rondeur, une coupe ronde.

להוס Une tour (de sa forme ronde); de là איים היים Gen. 39. 20, la prison. אוֹס ח. pr. So, roi d'Egypte, II Rois 17. 4.

ל אם (ע. מסג) S'éloigner, se détourner (du bon chemin, de Dieu), s'égarer: (du bon chemin, de Dieu), s'égarer: אַבּרְיָטִּג מְשֵּרְ Ps. 80. 19, nous ne nous éloignerons plus de toi; אַבּרְיָטִּג מְבָּרְ Ps. 53. 4, tous ils se sont détournés (de la bonne voie); סוג לַב Prov. 14. 14, celui dont le cœur s'égare, ou s'éloigne de Dieu.

אַרְבְּבְּרָר וַיִּבְבְּרָר Ps. 78. 57, ils se détournèrent (de Dieu) et devinrent infidèles comme leurs pères; souvent avec אַרְבָּרָר Ps. 36. 4, qu'ils retournent en arrière; יְשָּׁרְבִיר בְּיִי Soph. 1. 6, et ceux qui se détournent de l'Éternel; une fois avec שׁ : אַרּוֹר Ps. 4. (l'épée) n'est pas retournée en arrière.

II סוג Entourer, environner (v. שֹּרָה): מוּגָה בְּשׁוֹשְׁנִים Cant. 7. 3, environné de lis.

תובר m. (rac. פְנֵרְ Cage: נַיְּחְטְינּ בַּשּׁינָר: Ez. 19. 9, ils mirent (le lion) dans une cage.

סור (de mo conseil) Hoph. Être conseillé, être instruit : רְצֵּלֶּה תּעְּסֵּד שְׁלְּבֹּׁח II Chr. 3. 3, et voici les choses que Salomon avait été conseillé, instruit (de bâtir); ou de la racine יְּכָּדּ

n. 1º Société, assemblée (pour s'entretenir ou pour délibérer): oir Jér. 6. 11, l'assemblée des jeunes gens; בסור רְשַׁרִים Ps. 111. 1, dans la société des hommes probes; בסודר שְּׁיִחְקִים Jér. 15. 17, dans l'assemblée de ceux qui se divertissaient, ou des railleurs; בסור עבר לארייור Ez. 43. 9, ils ne seront point dans l'assemblée de mon peuple. — 2º Délibération, conseil, dessein : בארן סור Prov. 15. 22, sans délibération, sans réflexion; בַל־ יפָּקְרִימוּ סוֹר Ps. 83. 4, ils forment des desseins pleins d'artifice contre ton peuple. — 3º Confidence, entretien, intimité, secret : אַשָּׁר נָחָהָּד נָמָהִיק סוֹר Ps. 55. 15, nous qui eûmes ensemble des conversations familières et agréables; של־מְחֵר סוֹדִי Job 19. 19, tous ceux avec qui j'étais intime ; בְּסוֹר אֱלוֹהַן Job 29. 4, lorsque la faveur on la protection secrète de Dieu (veillait sur ma tente); סור כי ליראיר Ps. 25. 14, la faveur de Dieu est pour ceux qui le craignent; ou : il leur découvre ses secrets ; join אַחֵר Prov. 25. 9, le secret d'autrui.

חודי n. pr. m. Nomb. 13. 10.

MD n. pr. m. I Chr. 7. 36.

תְּחָים f. Ordure (v. סְחִיי): נְּמְּחָי נְבְּלֶּחֶם Is. 5. 25, leurs corps gisaient comme de l'ordure (au milieu des rues) (v. une autre explication à מַפּיּתָּח).

7. 87. m. Esdr. 2. 54, Néh.

קום (ע. קבף) Répandre de l'huile sur un corps, frotter, se frotter (d'huile au sortir du bain), oindre : נְאַסְבָּהְ בַּשְּׁכֵּוּ בַּשְׁכֵּן Ez. 16. 9, j'ai répandu sur toi de l'huile; יְבָּסְבְּּתִּי לֹא הָסִיּהְ Deut. 28. 40, et (tu n'auras pas) d'huile pour te frotter; ou, pour יְבְּשֶׁבְּיִי tu ne frotteras pas avec de l'huile.

Hiph. Meme signification: מַּרְנֵדְץ נַבְּּטָהְ II Sam. 12. 20, il se lava et se frotta le corps d'huile.

פּנְיָה et פּנְיָה chald. f. Nom d'un instrument de musique, cornemuse, tympanon (?), Dan. 3. 5, 10.

חבר n. pr. Sweneh (Syene), ville à la frontière méridionale de l'Égypte, Ez. 29. 10.

מרשת באר בי Exod. 15. 19, le cheval de Pharaon; מַרְשׁת Hab. 3. 15, tes coursiers.

— 2° Espèce d'oiseaux: קסים ענור Is. 38. 14, comme l'hirondelle et la grue; selon d'autres: סוס grue, et ענור hirondelle, Jér. 8. 7, cheth.

אָסָהוֹ (de סּיּס). Jument, cavale : לְּסְכָּחִי תְּּרְכָּבֵי שַּרְעֹׁרוּ (Gant. 1.9, (je te compare) à la cavale attachée au char de Pharaon.

ים חום n. pr. m. Nomb. 13.11.

Hiph. Faire cesser, en finir, perdre, faire disparattre: κόμα κόκ Jér. 8. 43, j'en finirai avec eux, ou: je les perdrai, exterminerai; κόκ κόκ Soph. 1. 2, je ferai tout disparattre; κόκ, dans les deux exemples, inf. de κόκ.

בורף chald. Avoir une fin, s'accomplir: מְלֵּיְאֵע סָבָּיז כֵּל־יְבוּבְרָיָצִּיד Dan. 4. 30, la parole s'accomplit dans la personne de Nabuchodonozor.

Aph. Mettre une fin, détruire : אָפָהְיָ אַרְּיָמָערְ מַלְּכְּיָתְא Dan. 2. 44, il détruira tous ces royaumes.

קים m. Jonc, roseau, algue: הַשְּהָים Exod. 2. 3, elle l'exposa au milieu des roseaux; שִּבְיבָי אָים Jon. 2. 6, l'algue est tournée (autour de) ma têta; בְּיבַי Ps. 106. 7, dans la mer des roseaux, la mer Rouge.

n. pr. d'une ville, Deut. 1, 1,

קוֹם m. Fin, extrémité: מְינְייִם מְּלְּיִנְייִם מְּלֹּיִם בְּרִים בּרֹבּים מִּלְייִם בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרַבּים בּרִבּים בּרַבּים בּרַבים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבים בּרַבּים בּרַבים בּרַבּים בּרַבים בּרַבּים בּרבּים בּרבּים בּרבּים בּיבּים בּבּים בּיבּבים בּיבּבים בּיבּבים בּיבּבים בּבּבים בּיבּבים בּיבּים בּבּים בּיבּים בּיבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּבּיבּים בּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים ב

קוֹם chald. m. Fin, extrémité: קּלֹבְּאַרְעָא Dan. 4. 8, jusqu'à l'extrémité de toute la terre; מוֹמָא דְּרִיבְּמְלָּתָא Dan. 7. 28, la fin du discours.

הְּבְּלִץ f. Tourbillon, tempête: הְּבָּלִץ Job 21. 18, comme la menue paille que le tourbillon emporte;
הְּבָּבְּלְּנְבְּׁ לְחֲלֹוּהְ Is 21. 1, comme des
tempêtes qui traversent le midi; avec parag.: יְקְבֵּרִהְ יִקְבָּרַהְ Osée 8. 7, îls moissonneront la tempête.

חום (fut. ייפר, רסור) 1° S'écarter, se retirer, s'éloigner, écarter, ôter, être ôté, disparaître, cesser. Avec פַעל, פרו פור פורוויין: באַרויי בּ Exod. 32. 8, ils se sont promptement retirés de la voie (que, etc.); וַאַלֹּחִים סָר מַעָלָר I Sam. 28. 15, Dieu s'est retiré de moi, m'a אַמָּיוֹם סור־אַפְרַיִם מַצַל יְדוּירָדו ; abandonné Is. 7. 17, depuis le jour de la séparation d'Ephraim d'avec Juda; אל־מסארו אל-מסארו ו מאחרי הי I Sam. 12. 20, ne vous éloignez pas de Dieu ; absol .: יסרמם ועברהם Deut. 11. 16, (prenez garde) que vous ne vous détourniez et adoriez des dieux étrangers; מַלל פָר Ps. 14. 3, ils se sont tous écartés de la bonne voie, ou : ils sont devenus infidèles; מַבֶּלָיו אָנַלָּמו Prov. 27. 22, sa folie ne le quittera pas; ou, 2º pers.: tu ne lui ôtera pas sa folie; איסרי פשיי ליסרי בערי פשיי Exod. 25. 15, (les bâtons) n'en sortiront pas, on ne les en tirera jamais; וְפַרֵח בַּעָם Prov. 11. 22, (une femme) dépourvue d'esprit, insensée; וְהַבְּמוֹח לֹא־סָרוּ I Rois 15. 14, mais les hauts lieux ne furent point ôtés, exact. ne disparurent point; יָסֶר שֵּיקָה Is. 6. 7, ton péché a disparu, est effacé; דָרָסוּר אסרותו פרות Job 15. 30, il disparaitra par le souffle de sa bouche; סַר סְבַאַם Osée 18, leurs festins ont cessé (v. אבס); une fois avec בי בי Osée 7. 14,

ils s'écartent de moi, ou, de יְּפֶרֵי ils se révoltent contre moi.

2º Quitter un endroit pour s'approcher d'un autre, s'approcher, se tourner vers, venir, entrer : אָסְרָה־נָא וָצֶרְצֵּה Exod. 3. 3, je veux m'approcher et voir; מָרי יָסָר מָאָר Prov. 9. 4, qui est simple qu'il entre ici; אָר טוּיאים פּר I Rois 20. 39, un homme s'est approché ; סר פר־הַשְּנֵת I Sam. 15. 32, l'amertume de la mort approche; וָסֶר מְרָוָת Amos 6. 7, et le deuil de ceux qui sont étendus voluptueusement approchera (v. à מַרְהַיּה); avec נְיַּסְרָה : כָּל דליד לחלחם I Rois 22. 32, ils s'avancerent vers lui pour combattre; avec >: ונסובה אַל־עיר Jug. 19. 11, entrons dans la ville; ספרה אַלָּה Jug. 4. 18, entre chez moi ; אַל־כְּשָׁמְעַקּה, I Sam. 22. 14, et qui (comme lui) entre dans ton conseil (v. מְשִׁמְּעָת לְנָשׁלֹב לְנָשׁלֹב לְנָדְ (מְשְׁמַעַת אוֹ Jér. 15. 5, qui viendra s'informer de ton salut, de ton état? -- אַשְׁשָׁא I Chr. 15. 22, il était maître, c.-à-d. il excellait, en musique (v. שור); ou, de : il instruisait les autres en musique.

Pil.: הְרֶכֵּר סוֹבֵר Lament. 3. 11, il détourne mes sentiers, les rend tortueux; selon d'autres : il les couvre

d'épines (v. סירים).

Hiph. מְסִיר, fut. יְסָיר, apoc. יְסָיר. 1º Détourner, faire écarter, ôter, éloigner, rejeter, omettre, repousser, destituer, faire disparattre, renverser: Deut. 7. 4, car il détournera ton fils de moi, il fera que ton fils m'abandonnera ; לַחַסִיר אָרָם כַּעָשַׂת Job 33. 17, pour détourner l'homme de toute mauvaise action ; נַּמְּטֵר בָּנָרַי אַלְמִינִיהוּ Gen. 38. 14, elle ôta, quitta, ses vêtements de veuve; לָחָסִיר אָז־ראֹשָׁר II Rois 6. 32, pour me couper la tête; ימָסִיר יַי סְמָּהְ כָּל־חֹלִי Deut. 7. 15, l'Eternel éloignera de toi toute maladie ; אַשָּׁר לאדחַסִיר מְמָלָּחִי וְחַסְהוֹ מַאָמִי Ps. 66. 20, qui n'a pas rejeté ma prière, ni détourné sa miséricorde d'auprès de moi ; קוריאל הוסיר משפטר Job 27. 2, par Dieu l'Eternel qui me refuse justice, ou qui m'ôte les moyens de me justi-

fier; ואָת־דְּבָרָיוֹ לֹא חַסְיר Is. 31. 2, il n'a pas retiré une seule de ses paroles, il n'en a laissé aucune inaccomplie; לא־חַסִיר דָּבָר מְעֹל Jos. 11. 15, il n'a rien omis de tout ce (que Dieu avait ordonné à Moise); פִּי אָם־הֶסִירָהְ תְּצִוֹרִים ון הַוּשְּׁסְחִים II Sam. 5. 6, à moins que tu n'aies écarté, repoussé, les aveugles et les boiteux; יוְמַר הַאָּלָכִים אָרשׁ מִשְּׁלְמוֹ I Rois 20. 24, éloigne, ou destitue, les rois chacun de leur place, ou de leur poste; מְנְבִירָת H Chr. 15. 16, il lui ôta son autorité de reine, exact. il l'écarta pour qu'elle ne fût plus reine; וְשָׁאוּל הַסִיר אָת־הָאֹבוֹת ISam. 28. 3, et Saul avait fait disparattre les devins (du pays); הַסרוּ אַר־אַלֹתֵי הַעַּבָר Gen. 35. 2, jetez loin de vous les dieux étrangers; יַנְסִירוּ אָבְּיר Job 34. 20, ils renversent le tyran; פָּסֶיר אָוָשׁ Prov. 28. 9, celui qui détourne l'oreille (pour ne pas écouter). — 2º Avec ba Faire approcher, laisser entrer : וְלֹאֵר אֶבָה דָיִר וו Sam. 6. 40, לַּחָסִיר אַלָּיוּ אָרוּ־אַרוֹן הֵי David ne voulut pas que l'on amenat l'arche de l'Eternel (chez lui).

הוכן m. Rejeton bâtard, branche dégénérée: ספרי העמן נכרית Jér. 2. 21, des branches dégénérées, une vigne étrangère.

n. pr. d'une des portes du temple, II Rois 11.6.

יח סיו חיף Kalinusitė. Hiph. (מְיִם, une fois מְיִם, Jér. 38. 22; ʃut. מְּיִם,

יָפִית Jer. 36. 18; part. מְּפָּתוּ, 1°Exciter, persuader, exciter à faire le mal, seduire, tromper: לְשָׁאוֹל עברה שברה שבה Jos. 15. 18, elle l'excita, lui conseilla de demander un champ מ בר יִסִרתָה אָוִזיקה Deut. 13. 7, בר יִסִרתָה si ton frère veut te persuader, t'exciter (au mal); אַשֶּׁר־דַּוּסַתָּח אַחוֹ אָרוָבֵל אָשֶׁתּוֹ I Rois 21. 25, que sa femme Izebel avait séduit, ou : (le mal) qu'Izebel l'avait excité à faire ; אַרָּכָם הָוּנְקַבָּה הַיָּבָּיה אָרָכָם הָוּנְקַבָּיה וּ Is. 36. 18, qu'Ezéchius ne vous persuade, trompe, point; אָנָי לָּגּוּ יִּיְכָלוּוּ Jer. 38. 22, ils t'ont seduit et ils ont prévalu, ils ont eu du pouvoir sur toi. Avec B Exciter contre quelqu'un, irriter: אַמדיר חַסְרַחָּהְ בִּר I Sam. 26. 19, si l'Eternel t'a excité contre moi. - 2º Repousser, écarter, retirer; avec p: ששָם אַלְחָים מָשָּנוּ II Chr. 18. 31, et Dieu les repoussa, écarta, de lui (de Josaphat) ; דוסריקה מְּשִּר־צָּר Job 36. 16, il t'a retiré de la bouche de l'ennemi, ou d'un abime étroit, d'une prison; 🤫 יַסִיתְה בְּשֶׁשֶׁם Job 36. 18, que (Dicu) ne te rejette par un châtiment fort; selon d'autres : qu'on ne te tente par l'abondance, la richesse.

חות (v. מכיד של Vêtement. Ex. unique: אַרְיֵם־שַּנְבִּים סוּחֹם Gen. 49. 11, (il lavera) son vêtement dans le sang du raisin.

הוֹבְחְיִי f. pl. Des choses qui ont trainé, qui sont déchirées: אַלְאֵר הַשְּׁתְבוֹית Jér. 38. 12, des morceaux d'étoffes usés et déchirés.

בּתְרָּתְּי Kal inusité. Pi. Enlever, balayer, racler: בְּתְּיָה מְּתָּיִה בּצְּתָּה Ez. 26. 4, j'en enleverai, ou j'en raclerai, jusqu'à la poussière (j'en ferai un rocher tout nu); de là

nous as mis (au milieu des peuples) comme des balayures, comme un objet de dégoût et de mépris.

שׁרְיִּיִם m. Ce qui germe de soi-même, ou ce qui pousse la troisième année de la semence, tandis que ייַבְּיָּם signifie ce qui provient de grains tombés à terre l'année précédente: שִׁיִּים וְיִיִּים וְיִּבְּיִם וֹן Rois 19. 29, la seconde année, vous mangerez ce qui croîtra, poussera, de soi-même (v. בייִוּשִׁ).

קייר פֿייַר Entrainer, ravager: אָיָר פֿייַר Prov. 28. 3, une pluie violente qui en-

traine, ravage, tout.

Niph. Etre renversé, abattu: אַבּיִיךְּ Jér. 46. 15, pourquoi tes vaillants hommes ont-ils été renversés, abattus? ou: pourquoi ont-ils été entrainés, emportés?

סְחַר (fut. יִסְהַיר) Aller autour, parcourir (un pays), voyager, spéc. pour negocier : סָחֵרוּ אָל־אָרֶץ וְלֹא יִדְינוּ Jer. 14. 18, ils vont en exil vers un pays qu'ils ne connaissent pas ; ou : ils tournent autour, ils cherchent de tous côté un pays (pour s'y réfugier), et ils n'en connaissent pas ; אַרִי תְּאָרֶץ מְּסְחָרוּ Gen. 42. 34, parcourez le pays, ou trafiquez dans le pays. Part. nno, fem. nano. Marchand, acheteur, fournisseur: מבר לסקור Gen. 23. 16, (de l'argent) qui est reçu, qui a cours auprès du marchand; לחבר בשלה I Rois 10. 28, les marchands du roi (v. l'explication de la phrase à (מִקְנָה Is. 47. 15, les marchands qui avaient trafiqué avec toi ; יוַפָּר סֹחַרֵיי ברים Ez. 27. 21, ils sont engages dans ton commerce, ils te fournissent des agneaux, etc.; בַּעֲשֵׁל סֹדֵירָתָּה Ez. 27. 18, Damas faisant le trafic avec toi.

Pil. Circuler vite; du cœur, battre fortement, palpiter: לְבֶּר סְּתַרְתָּר Ps. 38. 4, mon cœur est agité, palpite.

קתף ou תחף m. 4° Entrepôt de marchandises, place de commerce : נְמְּיָר וּיִבּ נְמִיר וּיִבּ ls. 23. 3, elle était devenue la ville de commerce, le marché des nations. — 2º Lucre, gain tiré du commerce: אַכְּחַרְ־בּּישׁ Is. 45. 14, et le gain que l'Ethiopie tire de son commerce.

אַרְסְּיִתְּיִ Is. 23. 18, le gain qu'elle tire de son commerce et le prix de ses prostitutions; en général gain, acquisition: אַסְבְּיִרְיִם אַיִּחְסְ בִּינִם Prov. 3. 14, il vaut mieux acquerir la sagesse que gagner de l'argent, exact. son acquisition est meilleure que celle de l'argent.

qui font le commerce; concr. ceux qui font le commerce : चून ग्लांक Ez. 27. 15, (les habitants des grandes lles étaient) des commerçants de ta main, c.-à-d. à ta disposition; selon d'autres : ils achetaient les marchandises de ta main, de toi.

קרה f. Bouclier rond. Ex. unique: אַמְחָרָה אַמְרָּה Ps. 91. 4, sa vérité est une cuirasse, ou targe, et un bouclier.

nino f. Marbre noir ou espèce de pierre fine, Esth. 1. 6.

בשים m. pl. (v. שים). Ceux qui se détournent (du droit chemin), les pécheurs: אַכּאִרי Ps. 101. 3, je hais les œuvres de ceux qui se détournent du droit chemin.

יםי Vieillir : יְמִיב Aboth, et vieillis (sur cette étude).

ליבים, pl. סִיבִּים et סִיבִּים. Scorie, écume des métaux, alliage, vil métal: הְּבֹּי סִיבִּים Prov. 25. 4, ôtez les scories, ou l'alliage, de l'argent; מְּכָּים סִיבִּים Prov. 26. 23, écume d'argent, argent impur; בַּסִבּיִים Is. 1. 22, ton argent est devenu comme de l'écume, de l'argent non purifié; יְכִיבּילִי בַּיִּיִּדִיִּשְׁיָבְאַל לְּסִיבּ Ez. 22. 18, la maison d'Israel est devenue pour moi comme de l'écume, ou comme un métal vil.

י אָרָ Haie: מָלָּה סְיֶג לַחוֹיָת Aboth, faites une haie autour de la loi.

רְיָהָ m. Nom du troisième mois de l'année lunaire, mai-juin, Esth. 8. 9.

קיחון n. pr. Sihon, roi des Amorrheens, Nomb. 21. 21. י סִיקּן m. Signe : סִיקּן פּרּבּ Rituel , un bon signe.

70 n. pr. 1° Sin, ville de la frontière orientale de l'Égypte, Péluse (?), Ez. 30. 15. — 2° Désert de Sin, près du mont Sinai, Exod. 16. 1.

יבי ח. pr. Sinaï, montagne célèbre par la révélation divine et la promulgation de la loi, Exod. 16. 1: ידי סִיני Exod. 19. 11, montagne de Sinaï; מִיני סִיני 19. 2, désert de Sinaï.

יתי n. pr. Les Sinéens, peuple dans le voisinage du Liban, Gen. 10. 17.

קינים n. pr. Sinim, pays très éloigné de la Palestine (peut-être la Chine?), ls. 49. 12.

D'D (keri) Jér. 8. 7 (v. 515), hirondelle.

Jabin, roi chananéen, Jug. 4. 2.— 2° Esdr. 2. 53.

י אַיִּף Aider, protéger. Pi.: מְּיִבְּיִּהְיּהְ מְּיִבְיִּרְיִּהְ מְּיִבְיִּרְיִּהְ car le mérite de leurs ancêtres les protége, Aboth.

איָס n. pr. m. Neh. 7. 47.

יְּעְקָא: Aide, protection: סַּיְעָקָא רָשְׁפֵּיָא Rituel, protection du ciel.

(סימפניה .v) סיפניא

אָבֶּה מָּכֶּהְ). Foule, multitude: אָבֶּה בַּפֶּּהְ Ps. 42. 5, lorsque je passai au milieu de la foule, accompagné d'une grande troupe. (קַּבָּ en chald. signifie quantité, nombre.)

קם m. (rac. סָבַּה, avec suff. יסַכְּן). Tente, cabane, tabernacle, demeure,

retraite, tannière (des bêtes): אַרְּאָבָּיִי אַרְבְּיִבְּיִ Ps. 27. 8, il me cachera, m'abritera, sous sa tente (le temple); יצְיָבִי סְבּי Ps. 76. 3, son tabernacle est à Salem (Jérusalem); עַּבַּ בַּעְּמָיִר סְבּוֹ Jér. 25. 38, il a abandonné sa retraite comme un jeune lion.

nion n. pr. 1° Ville de la tribu de Gad, Jos. 13. 27. — 2° Premier lieu de campement des Israélites en sortant de l'Egypte, Exod. 12. 37. — 3° may II Rois 17. 30, (cabane des jeunes filles) nom d'une idole babylonienne.

אַסְלְּמָלְאָ Amos 5. 26, vous y avez porté le tabernacle de votre roi (Divinité), ou de votre Moloch; selon d'autres, rapo est le nom d'une idole; ou, de rapo obéissance : vous avez prêté obéissance, rendu le culte, à votre Divinité.

Dṇṇṇ n. pr. d'un peuple de l'Afrique, les Suchiyim, Troglodytes (?), II Chr. 12. 3.

loppé, caché, dans la fureur; rabo קבען לה 3. 44, tu t'es enveloppe de nuées.

Pilp. פְּכְּסָהְ Armer pour le combat, exciter au combat : וָאָה־אֹיְבֶיר יְסַבְּכֵּךְ Is. 9. 10, et il excitera contre lui ses ennemis ; נְסְכְּסֶכְּחִי מְצְרָיִם בְּמְצְרָיִם Is. 19. 2, j'armerai les Egyptiens contre les Egyptiens. Selon d'autres, פכסה entrelacer, mêler; ils traduisent, Is. 9. 10, il mêlera ses ennemis, il les armera de tous côtés; et 19. 12, je mělerai, je troublerai, soulèverai, les Egyptiens les

uns contre les autres.

Hiph. מְּסָהְ Couvrir, protéger; avec et בְּאָבְרָחוֹי יָכֶקְהְ לָּהְ: ל et בָּל Ps. 91. 4, il te couvrira de son aile ; וָחַסָה עַלַּישׁוּ Ps. 5. 12, tu les protégeras. Avec קבר Cou-ערים ברלתים: vrir tout autour, enfermer Job 38. 8, il a enferme (la mer) par des portes, des digues; יַּיַּכֶּהָ אֵלוֹהָ הָּלֶּיהוֹ Job3. 23, que Dieu a enfermé de toutes parts; part.: מַסִיהָ דאַא אָת־רַנְלָיוּי Jug. 3. 24, il couvre ses pieds, expression décente pour : il satisfait ses besoins.

(נסה v. Hoph. de יסה).

חַכְּכָה n. pr. d'une ville dans le désert de Juda, Jos. 15. 61.

Kal inusité. Etre sot, fou (v.

Niph. Agir follement, être impie : וו נְסְכֵּלְתִּ בְּל־זֹאַת Il Chr. 16. 9, en cela tu as agi follement; אָפֶתֶלְתִּי פְאָר וּ II Sam. 24. 10, j'ai commis une grande impiété.

Pi. Faire paraître insensé, rendre vain, déjouer : וַרָצָם הַבָּל Is. 44. 25, et (c'est moi) qui fais paraltre folle, qui convaincs de folie, toute leur science; עקייחשל II Sam. 15. 31, סבל־נא אַיד־עַצַיו אַקייחשל renverse, déjoue, les conseils d'Ahitophel.

Hiph. Agir follement : קספלת עשה Gen. 31. 28, tu as agi sottement, peu sagement; יוְסְבֶּלְתִּי FSam. 26. 21, j'ai

agi comme un insensé.

אָבֶּל adj. Fou, insensé : אַבְּל Jér. 5. 21, peuple insensé; בַּכְּיִם סְכָּלִּים Jér. 4. 22, des enfants insensés.

יָמֵן הַשָּׁכֶל בַּבְּרוֹמִים רַבִּים : יְמֵן הַשָּׁכֶל בַּבְּרוֹמִים רַבִּים

Eccl. 10. 6, la folie est placée dans de grands honneurs, on donne de hautes dignités aux fous, aux insensés.

ולאחות בסכלות : Eccl. נלאחות בסכלות 2. 3, et de s'attacher à des folies, à des choses frivoles.

וֹבְּטְבֹּן (fut. יְמָבֹּן) 1º Profiter, être utile: יולאל וספרובר פריספן פליטו פשפיל. 22. 2, l'homme sera-t-il utile à Dieu? certes c'est à lui-même que le sage est utile; absol.: אַ הַסְבּוֹן בַּרֶבֶר לֹא הַסְבּוֹן Job 15. 3, discute-t-il, ou se justifie-t-il, par des discours inutiles, qui ne servent à rien? - 2º Avoir soin, remplir une fonction; part.: יולים אָבוּי Is. 22. 16, cet intendant, ou ce trésorier; אַרָּיִרילּיּן roso I Rois 1. 2, qu'elle l'entoure de ses soins, qu'elle soit son amie.

אוֹקה בינים : Niph. Etre en danger במכן במ Eccl. 10. 9, qui fend le bois est en danger (de se blesser). Dans le Talmud, freq. 1220 danger.

Pou. part. בְּטְּסְבֵּן : Le pauvre rround Is. 40. 20, celui qui est trop pauvre pour donner une offrande (en or ou en argent choisit du bois); selon d'autres : l'ouvrier habile qui s'occupe des offrandes.

Hiph. בסכין Etre accoutume, etre familiarisé avec une chose, la connaître : אָר פֿאַ הַאָפָנְאִר לַצָּשׂוּת לָהְ פֿת Nomb. 22. 30, suis-je accoutumée à te faire une chose semblable? וְכַל־הַּרְכֵּי הַוֹּסְבֵּוֹנְתַה Ps. 139. 3, tu connais toutes mes voies; selon d'autres: tu as fait réussir mes voies, mes démarches ; דַּוְסָבֶּן־נָא עִבּוֹ וּשָׁלָם Job 22. 21, accoutume-toi, attache-toi, a lui, vis toujours avec Dieu, et tu goûteras la paix. ו סבר Kal inusité (v. סבר fermer).

Niph. Etre fermé, être bouché : זַיְּמֶבֶרוּ בית החום Gen. 8. 2, les sources de l'abime furent fermées; רָפֶּבֶר פָּר דוֹבְרֵיד ਸਕੂਈ Ps. 63. 12, la bouche de ceux qui publient des mensonges sera fermée.

Pi. (v. סַבֶּר Pi. et Hiph.). Livrer, trahir: וָסְבַּרְמִי צָּתִ־מְצְרַיָם בְּיֵר אֲדֹנִים קַשַׁת Is. 19. 4, je livrerai l'Egypte au pouvoir d'un maitre cruel.

וו סבר comme שבר Gagner quelqu'un , le corrompre par argent : וַלֹּבְרִים בַּלֶּיתָם רוֹעַצִּרם Esdr. 4. 5, et ils gagnerent par argent contre eux des conseillers (du roi).

Kal inusité. Hiph. Etre attentif. Ex. unique : שַּׁמֶּע יְשָּׁרָאֵל Deut. 27. 9, sois attentif et écoute, o Israel!

m. Panier, corbeille : יְבֶשֶׁל הַיֶּעֶלְיוֹן Gen. 40. 17, et dans le panier qui etait au dessus des autres ; עלר חורר verset 16, des paniers à claire-voie (v. תוריי).

NPO n. pr. d'un endroit près de Jérusalem, II Rois 12. 21.

אָלְסְלָ (v. אַסְלָ) Pou. Equivaloir, être de même prix : תַּכְּסְלָּאָים בַּמָּד Lament. 4. 2, qui equivalent, qui sont comparables, à l'or le plus pur.

729 Kal inusité. Pi. Se réjouir, Iob ואַסַלְּרָה בְּחִילָה לֹא יַהְסוֹל : triompher 6. 10, je pourrais triompher quelque forte que soit ma douleur, qu'il ne m'épargne point; selon d'autres: quoique je brûle, quoique je sois consumé par la douleur, etc. (סַלַּד dans le Talmud signifie brûler).

マラウ n. pr. m. I Chr. 2. 30.

סָלָית : Fouler aux pieds, abattre יַּלְית Ps. 119. 118, tu foules aux pieds tous ceux qui s'écartent de tes lois; d'autres traduisent : tu méprises, etc.

Pi.: בל-אבררי Lament. 1. 15, il a foulé aux pieds, il a abattu, tous mes vaillants hommes.

Pou. Etre du même prix, avoir un equivalent: לא הִסְלֵּח בְּבַחֵם אוֹמְיר Job 28. 16, l'or d'Ophir ne lui équivant pas, on ne pourrait l'acheter pour de l'or d'Ophir.

קלף Selah! 1° Note de musique indiquant une pause. Ce mot ne se trouve que dans les Psaumes et dans Habacuc. Selon les uns, de 500 : élévation de la voix; selon les autres, d'une racine no reposer, se taire: silence, pause. —

' 2º Eternellement, perpétuellement, Rituel.

150 n. pr. m. Neh. 12. 7, 50 ver- . set 20.

N190 n. pr. m. I Chr. 9. 7, 200 Néh.

NID n. pr. m. Nomb. 25. 14. 79 n. pr. m. Neh. 11. 8.

1170 et 1170 m. (rac. 550). Ronce, épine : סלון ממאיד Ez. 28. 24, une épine qui blesse, qui pique; פַרָבִים וְפַלּוּנִים arrin Ez. 2. 6, quoique des épines et des ronces soient auprès de toi, c.-à-d. des hommes rebelles et désobéissants.

רַסְלַת (fut. מְסָלֵם) Pardonner, avec אָ et sans reg.: סְלַח־טָא לַצֵּיֹן חָנָם חַנָּח Nomb. 14. 19, pardonne, je te supplie, le péche de ce peuple; פַּלְחָהִּי תִּדְבֶרָהְ vers. 20, j'ai pardonné, ayant égard à ta demande; המלבה לכל-צונבי Ps. 103. 3, qui pardonne toutes tes iniquités.

Niph. Etre pardonné : נַנְסְלַּח לַרָּוּם Lév.

4. 20, il leur sera pardonné.

מב בים adj. Celui qui pardonne : מבים Ps. 86. 5, bon et qui pardonne. יַסְלָּדֶן לִּיִשְׂרָצֵל :.Même signif מַלְחָן י Rituel, qui pardonne à Israel.

אַרְיחָה Ps. פָּר־עִּבְּה חַפְּלִּיחַה Ps. 130. 4, auprès de toi est le pardon; plur.: אַלויִהְ סְלִּיתוֹת Néh. 9. 17, Dieu du pardon, toujours pret à pardonner; " פַּלְּרחוֹת Rituel, prières d'indulgences.

תְּלְכָּת, pr. Salchah, ville dans Basan, Deut. 3. 10.

אַרָל (fut. אָבֹל) 1° Elever, exhausser (un chemin avec des pierres, de la terre); aplanir, frayer, une route : 30 המסמה is. 62. 10, exhaussez, exhaussez la chaussée, ou : aplanissez le chemin; סלות במי־צַרַמִים Jér. 50, 26, entassez (le butin) comme des gerbes ; selon d'autres : foulez (la ville) aux pieds comme on foule des gerbes ; בַּרָהָ אלי פלולָם Ab Jér. 18. 15, un chemin non frayé ; ניַסֹלּהּ עַלַר אַרְדוֹוּח אִידָם Job 30. 12, ils dirigent vers moi leurs voies funestes. - 2º Elever, exalter, glorifier:

ילי לְרֹכֵב בְּצֶּרְבוֹת Ps. 68. 5, exaltez celui qui est monté sur les nuces (les cieux).

Pilp. Exalter : סַלְּמְלָהְ וּחְרוֹמְכָּהְ Prov. 4. 8, exalte (la sagesse), et elle t'élè-

vera.

Hithpo. הְּמְחִוֹלֵל S'élever, s'enorgueillir: פֿוּדְהְ בְּמְחֹלֵל בְּעַבְּי Exod. 9. 17, tu traites encore orgueilleusement mon peuple, ou : tu le foules aux pieds, tu le tyrannises encore (en le retenant de force).

קלה f. Levée de terre, terrasse, rempart, retranchement (de l'assié-geant): יְשְׁשְׁכֵּי בַּלִּירְרוּשְׁלֵם כֹּלְלָּהְוּ Jér. 6. 6, élevez des remparts, faites des contrevallations, autour de Jérusalem; הַשְּׁלֵּהִי Jér. 32. 24, les retranchements, les travaux des assiégeants, touchent à la ville.

בּלֶּטְ m. (rac. בְּלֶּטְ ou בְּלֶּטְ). Échelle: בְּיִבְּיתְ בְּיִבְּטְ סְּנְיִם בְּיִבְּטְ Gen. 28. 12, une échelle appuyée sur la terre.

קבוצר : Paniers (פַל חָלְּוֹת pl. (v. פַל סָלְּוֹת Paniers בְּבְּוֹצֶר : סַלְּחָלְוֹת Jér. 6. 9, comme un vendangeur auprès de ses paniers (qu'il remplit à diverses fois).

שלילים (pl. סלבים). 1° Rocher : אים עלים Job 39. 28, (l'aigle) demeure dans les rochers. Métaph.: אים מלבים Ps. 18. 3, l'Éternel est mon rocher; ישלים Is. 31. 9, son rocher (son roi) dans sa frayeur s'en ira ou disparaîtra, ou : dans sa frayeur il (Assour) fuira vers son rocher, se renfermera dans ses forteresses.— '2° Nom d'une monnaie de la valeur d'un demi-sicle, Rituel.

שלֵּע n. pr. Scla, ville capitale des Edomites (Petza), Is. 16. 1; avec l'art.

Dy D m. Une espèce de sauterelle, Lév. 11. 22.

קלף Kalinusitė. Pi. Rendre oblique, tortueux; conduire dans un chemin tortueux, corrompre, pervertir, renverser, perdre: שַּיְלָּה הָּלָּה הַיְלָּה אָרָה בְּרָבּ Prov. 19. 3, la sottise de l'homme lui

קלף m. Perversité, détour, mensonge: יְסָלֶּף מֹנְיִים יְשָׁיֵם Prov. 11. 3, la perversité des perfides les détruira; יְסָלֶּף בָּיִים Prov. 15. 4, mais si la perversité, ou le mensonge, est sur (la langue) une langue perverse, ou qui ment.

* Hithp.: phon , phon , Aboth , écarte-toi du doute , évite le doute.

מלְם des deux genres. Fleur de farine: לָּהְ תִּשְׁה Exod. 29. 2, la plus pure farine de froment.

שְּבֶּית מְּבִּית parfum odoriférant: מְבֹּיֶת מְבָּית בְּבָּית בְּבָּית בְּבִּית בְּבָּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִית בְּבִּית בְבִּית בְּבִּית בְבִּית בְּבִּית בְּבִית בְּבִּית בּבּית בּבּית בּבּית בּיבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּיבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּיבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּיבּית בּבּית בּבּית בּיבּית בּבּית בּבּית בּיבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּיבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּבּית בּיבּית בּבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית ב

לְבֶּרְלְבֵּר n. pr. d'un général babylonien, Jér. 39. 3.

תְּלְּבִיר מְלְּבִיר m. (les quatre lettres radicales). Fleur de la vigne: יְתַּוְּמָנִים סְטָּדִר Cant. 2. 13, les vignes (qui sont) en fleur; מְשָׁרֵר Cant. 7. 13, (si) les fleurs s'ouvrent; selon d'autres, יְבַשְׁיַר les raisins qui commencent à pousser, à se former, le fruit après la floraison de la vigne.

ৰ্মাণ্ড 1° Appuyer; avec চ্ছ, mettre sur,

imposer (les mains); intrans. s'appuyer : יָסְפֶּדָ יְדֵּוֹ כֵּלְ־דָּזְקִיר Amos 5. 19, il s'appuie de sa main contre la muraille; וְסְפֶרָ רָדוֹ עֵל ראשׁ חַללָת Lévit.1.4, il mettra sa main sur la tête de l'holocauste; פּר־סַמַּךְ מֹשֵׁח אַת־יִנִיו צַלַיוי Deut. 34.9, parce que Moise lui avait imposé les mains; עַלַּי סָסְכָח הַסְהָקּה Ps. 88. 8, ta colère s'est appesantie sur moi. — 2º Soutenir, protéger, fortifier, affermir: יְצִרְּקָחוֹ רָּיִא סְמֶּכְחְתוּי Is. 59. 16, sa justice l'a soutenu. Avec ביפון מי בי רבי Ps. 145. 14, l'Eternel soutient tous ceux qui sont près de tomber; יאַרן סוֹפַה Is. 63. 5, nul ne (me) soutenait; סֹמְכֵּי מְצְרָיִם Ez. 30. 6, les soutiens de l'Egypte, c.-à-d. ses alliés. Avec un double accus.: וְדַגַן וְתִּירשׁ סְבַּבְּתִּיר Gen. 27. 37, je l'ai pourvu de blé et de vin; יְרוּהַ מְיבָה הַסְּמְבֵנְי Ps. 51. 14, affermis-moi en me donnant un esprit genereux. Part. pass.: סמוך לבו לא יירא Ps. 112. 8, son cœur est affermi, inébranlable, il ne craindrait point; בצר ססוף Is. 26.3, l'esprit ferme (qui a confiance en Dieu); סמובים לַכַּר Ps.111, 8, ils sont affermis, immuables, à jamais. — 3° S'approcher : סַבַּהַ מַלַהַ־בָּבַל אַל־רְרִיּשְׁלַםְ Ez. 24. 2, le roi de Babylone s'approche de Jérusalem.

Niph. S'appuyer: נְיְּשֶׁמָהְ צְּלֵּיְהָם Jug. 16.29, il s'appuya sur elles; mėtaph.: אַנָּיְהָ נְסְמַבְּחִי מְבָּטֶּן Ps. 74.6. je me suis appuyė sur toi dės le sein (de ma mère); וויִסְּמְבוּ הָצָם צַּלִּיְהְבָּרֵי יְהְוּמְיָּהְוּ II Chr. 32.8, le peuple se fia aux paroles d'Ezéchias.

Pi. Soutenir, fortifier, restaurer: מְּמְּכוּנְיִי מְּאֲשִׁרְּשׁוֹית Cant. 2. 5, fortifiez, confortez-moi, par des gateaux de raisin.

קְּמֶרְרָהוּ (que Dieu soutient) n. pr. m. I Chr. 26. 7.

לְּטְּׁטְ Kal inusité. Niph. Être marqué, désigné. Part.: נְסָרָן Is. 28. 25, (il plante) l'orge à l'endroit désigné.

רְּטְּכְי בּישְׁרִיךְ בְּשְׁרִיךְ בְּשְׁרִיךְ בְּשְׁרִיךְ בְּשְׂרִיךְ בְּשְׂרִיךְ בְּשְׂרִיךְ בְּשְׂרִיךְ בְּשְׁרִיךְ בְּשְׁרִיךְ Ps. 119. 120, ma chair frémit par la frayeur que j'ai de toi.

Pi. Se herisser: אָפֶבֶּרִי מְּשֶׁרִיּר מְּשֶׁרִיּר מְשְׁרִיּר Job 4. 15, les cheveux me dressèrent à la tête, exact. les poils de ma chair se hérissèrent.

קרָלֶם adj. Hérissé: פְּרֶלֶם סְבָּי Jér. 51. 27, comme des sauterelles ou des hannetons hérissés.

קּנָאָה n. pr. Senaah, ville de la tribu de Juda, Esdr. 2. 35.

סְנְכְלֵט n. pr. Sanballat, satrape du roi de Perse, Néh. 2. 10.

י פורְלָר Cordonnier, Aboth.

קְּנָה m. Buisson : מְּמִיּה Exod. 3. 2, du milieu du buisson.

תּבְּּׁהַ n. pr. d'un rocher près de Michmas, I Sam. 14, 4.

קנואָה pr. m. Neh. 11. 9, avec l'article ק.

סְּנְוֵרִים m. pl. Aveuglement, cécité: קשר בּפְּנְרֵרִים Gen. 19. 11, ils les frappèrent de cécité.

תַּרִיכ n. pr. Sanhérib (Sennaché-rib), roi d'Assyrie, II Rois 18. 13.

קַּמְנְּהְ n. pr. Sansannah, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 31.

בּיְסְנָּים m. pl. Branches: מַנְסָנָּים m. pl. Cant. 7. 9, je veux saisir les branches (du palmier).

מל אַשָּׁר־לוּ סְנִפִּיר : ייּ Nageoire מּל אַשָּׁר־לוּ סְנִפִּיר Lév.11.9, tout ce qui a des nageoires.

DD m. Nom d'un ver, d'un artison: יְבַשְּׁמֵר דּאָבְלֵּם טְּס יְבַשְּׁמֵר דּאָבְלָם טְּס יְנִבְּשָׁר Is. 51.8, comme la laine que le ver, la teigne, ronge; exact. le ver les dévorera comme (il ronge) la laine.

ישַׁסְטְּ n. pr. m. I Chr. 2. 40.

קּעָל (fut. יְסְצֵּר) Soutenir, affermir, protéger: יְסְצֵּר Ps. 18. 36, et ta droite me soutient; יְבְּבְרָבֶּן Is. 9. 6, pour l'affermir dans la justice

t dans l'équité; יְּשָׁהַ בְּחָשֶׁר בְּחָשָׁר Prov. 20. 28, il affermit son trône par la clemence; יְּבְשִּרְיִן יְּשְּׁבֶּין Ps. 20. 3, et du haut de Sion il te protégera.—Avec בּ Soutenir le cœur, réconforter, restaurer, prendre de la nourriture: יְבַּעֵּי לַבְּבֵּי אֲטִי וְּשָׁרֵין (Gen. 18. 8. et réconfortez votre cœur, reprenez vos forces en mangeant; יְבָּיִים יְבָּשִׁי יְבָּישׁי יְבָּשִׁי יִּבְּישׁי יִבְּשִׁי וֹ fortifie, soutient, le cœur de l'homme; une fois sans בּ בִּבְּיִבְּישִׁי וְבַּיְרָחָר ! Rois 13. 7, viens avec moi à la maison et réconforte-toi, et mange.

אבריך chald. Soutenir, assister: מְסַבְּרִיךְ בְּמֹרָ Esdr. 5. 2, et les soutenaient, assistaient.

אָנְסְ עִּיבְּייִ אַנְיּנְיִי אַנְיּיִ אַנְיּיִ אַנְיּיִ אַנְיּיִ אַנְיִי אָנְיִי אַנְיִי אַנְיִי אַנְיִי אָנְיִי אָנְיי אָּי אָנְיי אָּיי אָנְיי אָנְיי אָי אָנְיי אָנְיי אָנְיי אָי אָנְיי אָי אָי אָנְיי אָי אָי אָרְיי אָי אָי אָרְיי אָי אָי אָנְיי אָי אָי אָרְיי אָי אָרְיי אָי אָרְיי אָי אָי אָרְיי אָי אָרְיי אָי אָרְיי אָי אָרְייי אָּיי אָי אָי אָי אָי אָרְייי אָי אָרְייי אָי אָי אָרְייי אָי אָי אָי אָרְייי אָי אָי אָי אָרְייי אָי אָי אָרְייי אָי אָי אָי אָרְייי אָי אָי אָי אָי אָרְייי אָי אָי אָרְייי אָי אָי אָרְייי אָי אָרְייי אָי אָרְייי אָי אָרְייי אָיי אָרְייי אָרְייי אָרְייי אָרְייי אָרְייי אָרְייי אָרְייי אָרְייי אָיי אָרְייי אָרְיייי אָרְייי אָרְיייי אָרְייי אָרְיייי אָרְייי אָרְייי אָרְיייי אָרְיייי אָרייי אָריייי אָרייי אָרייי אָרייי אָריייי אָריייי אָריייי אָריייי אָריייי אָריייי

י סְעוֹרָה f. Repas, festin : יַּזְּבֶּל מְחּרָקָן Aboth, tout est préparé pour le festin.

ק"עף m. 1°Fente, creux, de rocher: אַלְעִיף מָלֵּנְיּ בּמְעִיף מָלָנִי Jug. 15. 8, dans le creux, la caverne, du rocher; pl.: בּמְעַבֶּי הַמְּלָנִים Is. 2. 21, et dans les creux des rochers. — 2° Branche: בְּמָעִיְהְשִׁרְיָה Is. 17. 6, aux branches de l'arbre riche en fruits.

קצף Kal inusité. Pi. Dépouiller, couper; part.: קּפָּעָה אָבָּק Is. 10. 33, il dépouillera, coupera, cette branche.

אָטָ adj. (v. מְּלְמִים). Ex. unique. Plur.: סְלְמִים פָּנְאָרִיר Ps. 419. 413, je hais les hommes aux pensées équivoques (en matière religieuse), ou: les esprits volages, ou, subst.: les pensées mauvaises, frivoles.

מוֹשְׁבִיה f. plur. Branches: הְּסְבֵּשֹׁהְיִה בּיֹה plur. Branches : קנס בְּל-צוֹף הַשְׁבָּיִה branches tous les oiseaux du ciel ont fait leur nid.

קּעָפִּים f. pl. Opinions, pensées, opposées: אַמָּים מַּלְּישִׁים עַלִּישִׁים IRois 18. 21, (jusqu'à quand) sauterez-vous des deux côtés, pour: flotterez-vous entre deux opinions, entre le culte de

Baal et le culte de Dieu? selon d'autres: sauterez-vous sur deux branches? (v. קיביף).

אָרָ (ע. שְׁמֵּר violemment agité par la tempête, mugir; se dit de la mer et des hommes : יַּטְבּר וֹעָלָב וְטֹבָר Ionas 1. 11, la mer est de plus en plus agitée; הַטְבּר סֹבְּרָת סֹבְּרָת סֹבְּרָת סֹבְּרָת סֹבְּרָת סֹבְּרָת Donas 1. בּנְיָת סֹבְּרָת סֹבְּרָת סֹבְּרָת סֹבְּרָת Donas 1. בּנְיָת סֹבְּרָת סֹבְּרָת Donas 1. בּנְיָת סֹבְּרָת סֹבְּרָת Donas 1. בּנְיִת סֹבְּרָת סֹבְּרָת Donas 1. בּנְיִת סֹבְּרָת Donas 1. בּנְיִת סֹבְּרָת Donas 1. בּנְיִת סֹבְּרָת Donas 1. בּנְיִת סֹבְּרָת Donas 1. בּנְית סֹבְּרָת Donas 1. בּנְית סֹבְּרָת Donas 1. בּנְית סֹבְּרָת Donas 1. בּנְית סֹבְּרָת Donas 1. בּנְת סֹבְּרָת Donas 1. בּנְית סֹבְּרָת בּיִרְת בּירָת בּירָת בּנְית בּירָת בְּירָת בּירָת ב

יַנְּשָּעֵר לֵב מֶלֶּהְדְאָרָם: Niph. Etre agité : יַנְשָּעֵר לֵב מֶלֶּהְדְאָרָם Il Rois 6. 11, le cœur du roi d'Assyrie fut agité, inquiet.

Pi. Chasser, disperser (comme par la tempête): דְאַסְצֵרֶם צֵּל בָּל־רְעוֹיִם Zach. 7. 14, je les disperserai parmi toutes les nations

Pou. passif: קמלץ רְסֹצֵר מְּוֹרֶן Osée 13. 3, comme la menue paille emportée par le vent hors de l'aire.

אַפּצָּה m. Tempête, tourbillon: אַפָּאַה קּמָדוֹל הַנָּאָד Jonas 1. 12, cette grande tempête; מְּרְבָּעָר בְּּבַעָר Ps. 83. 16, poursuis-les par ta tempête.

קאָרָה f. Tempête, tourbillon: וַיַּבֶּלּ וו אַלְּרָה בְּסְבֶּרָה הַשָּׁפָּרָם II Rois 2. 11, Elie monta au ciel porté par un tourbillon; מענה Ps. 107. 25, la tempête; pl.: במַבְּרוֹח מֵּיבֶּן Zach. 9. 14, il s'avancera au milieu des tourbillons du midi.

י אַפּר אָשׁר אַלּג אַז־רָעבּל Aboth, qui absorbe tout.

שְּׁחָים (en signe de deuil), faire deuil, pleurer un mort, pousser des gémissements: עֵל שְׁרָים Is. 32. 12, (les femmes) se frapperont le sein; אָאָרָה בַּיִּהָם Zach. 12.

12, le pays sera en deuil, dans des larmes; יְסְמְּדִּילֵּי כֶּלְיִיְשָׁלֶּאֵל I Rois 14.
13, tout Israel le pleurera; יְסָמְּדִּילִי כֶּלְיִיְשָּׁרָאֵל II Sam. 11. 26, elle fut en deuil de son mari, elle le pleura; יְסְמְדִּי לְמְיֵי II Sam. 3. 31, pleurez au sujet d'Abner, ou devant son corps, à ses funérailles; יְלְיִי צְּדִוֹן יִסְמְּדִּי לְהְי Jér. 34.
5, ils te pleureront en disant: Hélas! le Seigneur, le Prince!

Niph. Être pleuré: (185 %) Jér. 16. 4, ils ne seront point pleurés, on ne les pleurera pas.

חַבָּטָ 1° (v. אָפָע) Enlever, ôter, perdre, detruire: מְבַּקְשֵׁר נָפְשִׁר לְסְמוֹיתוּם Ps. 40. 15, qui cherchent à m'ôter la vie; ינֵם אַיד ; חשפה והופן ls.7.20, et (le rasoir) enlèvera aussi la barbe ; דַּצָּיִר מִירָיָשׁר צִּיִּיר מִירָיָשׁר Gen. 18. 23, perdras, détruiras-tu le juste avec le méchant? — 2º Intrans. Etre détruit, périr (v. 500): mana maso Jer. 12. 4, bêtes et oiseaux sont détruits; מָסָים בְּהָים Amos 3. 15, de grandes maisons auront une fin. seront détruites. — 3°(v. 50) Ajouter, augmenter: הַשִּׁי מִינִי זְיִים זוּה Is. 20. 1, ajoutez années sur années, c.-à-d. encore quelques années; לְּכְּשׁוֹח עֹד כֵּל א קארודיאת Nomb. 32. 14, pour augmenter encore la colère de l'Eternel; Deut. 29. 18, לְּמַשָּׁ כְּשׁוֹת וַזְרְיָה אֶת הַבְּּבְּאָת pour ajouter (les péchés produits) par la satiété à ceux de la soif, ou : pour perdre l'âme altérée, le juste, avec l'âme enivrée, l'homme dépravé (v. le même exemple à חַרָּה).

אַרְיָר (dans les maisons), qui se cachent, périront par le glaive; selon d'autres: tous ceux qui se joignent aux gens de la ville pour la défendre périront, etc. — 2° Étre détruit, périr: שׁאָשׁר רוֹם־אָבֶּעְּר בְּרֵי שִׁאָשׁר וֹם־אָבֶּעָר בְּרֵי שִׁאָשׁר וֹם־אָבֶעָר בְּרֵי שִׁאָשׁר וֹם בַּעָּר וֹם בַּעָר וֹם בַּעָר בַּרָר (de Saûl; בַּעָשָׁר בִּרָר (periront), etc. — 10 Sam. 27. 1, je serai détruit un de ces jours par la main de Saûl; בַּעָשֶׁר בְּרֵר (periront), etc. — 20, il y en a qui périssent parce qu'ils sont injustes;

19. 15, pour que tu ne périsses dans le châtiment, la ruine, de cette ville.

Hiph.: פָּלֵישׁה פָּלֵישׁה פָּלִישׁה Deut. 32. 23, je les accablerai de malheurs, exact. j'accumulerai ou j'épuiserai sur eux les malheurs.

* AIDO m. Eponge, Aboth.

חַשְּׁחֵי שָּׁ אֶל־: Thin Associer, attacher: אַנְיּאָלי אַיִּאָליי אַנְיּאָר I Sam. 2. 36, attache-moi a une des divisions des prêtres, ou donne-moi une part à quelque fonction sacerdotale.

Niph. S'associer, s'attacher: מְּנְמְשָׁהַ זְנְמְשָׁה Is. 14. 1, ils s'attacheront à la maison de Jacob.

Pi.: क्राञ्च मुख्य Hab. 2. 15, toi qui lui présentes, verses, ton outre pour l'enivrer (v. à mon).

Pou. S'assembler: אַרָּיָל יְסָתָּינּ Job 30. 7, ils sont assemblés sous les ronces.

Hithp. S'attacher: בְּחַלֵּה בְּחַ בְּאָרָה בּּחַלָּה בְּאָרָה בּּחַלָּה בּּחַ בּּחַלָּה בּּחַ בּּחַלָּה בּּחַ בּּחַלָּה בּּחַ בּּחַלָּה בּחַ וּ Sam. 26. 19, (qui m'empéchent) de m'attacher à l'héritage de l'Éternel, d'y demeurer.

rogne, ou des pustules, Lév. 13. 2.

190 n. pr. m. I Chr. 20. 4.

קּבְּנָה m. Vaissean, navire : יִיְפָּבִּיםָּוּ יִינְפָּאַ Jon. 1. 5, le fond du navire.

שְּׁפִּיִר m. Saphir. Plur. בַּפְּיִרִים Cant. 5. 14, (entouré) de saphirs.

קלא הַשַּׁמֶל בָּיִם : m. Coupe, vase קּלא הַשַּׁמֶל בָּיִם Juge. 6. 38, un vase plein d'eau.

 sons lambrissées; יַּיְסְשֹּׁן אָדּיַדְעָבְּיִח גַּבִּים Rois 6. 9, il recouvrit le temple de planches. — 2º Réserver: הַּבְּיִם הַּלְּמָד Deut. 33. 21, la part qui lui est réservée par le législateur (v. à l הַלְּמָד).

אָפְּרְ m. Couverture, plafond: מָּרִיפְּיה I Rois 6. 15, jusqu'au haut des murailles qui touchent au plafond.

קבר אלף. (ע. אָם). Demeurer sur le seuil d'une porte: אָלָיָה Ps. 84.11, être, me tenir, sur le seuil de la maison de mon Dieu.

רָסְפֹּיִ (v. בְּשֵּׁיִם, ful. בְּשִׁים) 1° Frapper: שמשם בשמים שחידים Job 34. 26, il les frappe comme les impies, les méchants, ou : il frappe les méchants à leur place, dans leur demeure. Freq. avec prop Frapper des mains, signe d'impatience, d'étonnement, de mépris : נַיִּסְמֹּכְ אֵידַ כַּמָּיר Nomb. 24. 10, il frappa des mains (de colère); סַמְקוּ בַּלֵיךָ בַמֶּיָם Lament. 2. 15, ils frappent des mains au sujet de toi (d'étonnement). Une fois sans בַּמָּרָם: ברכיט יִסְסוֹק Job 34. 37, au milieu de nous il frappe (des mains pour s'applaudir); סַּמַקְתָּר צַל-יַרָה Jer. 31. 19, j'ai frappé ma cuisse (de douleur, de desespoir); de même: סמֹק אַל־יַרָה Ez. 21. 17, frappe-toi la cuisse (dans ta douleur). - 2° Se rouler, se renverser: וֹמָסֶם מוֹאָב בְּקראוֹ Jér. 48. 26, Moab se roulera dans ce qu'il aura vomi (comme le fait un homme ivre), ou : il sera abondant en rejetant son vin, il vomira abondamment (v. ppp).

Pi. Donner abondamment, pourvoir: פַּמָּי בְּרְבֵּיה Rituel, il a pourvu a nos besoins.

"Hiph. Suffire: אָס מְּסְפּיקִים Rituel, nous ne suffirions pas.

* PPP m. Doute, Aboth.

PPD m. Suffisance, biens: nwiden ippo Job 20. 22, malgré l'abondance de tout ce qui lui est nécessaire, de ses biens.

לְּכֵּר (fut. יְסְשׁר בְּרִוֹיב אָבְּים 1° Écrire, inscrire:

Niph. Etre compté : יְלָאֵּ יְשָּׁמֵּר מֵּרֹב Gen. 16, 10, (sa postérité) ne pourra pas être comptée, tant elle sera nom-

breuse.

Pi. 1º Gompter : אַסְפֶּר מַל־עַצְמַרְיִר Ps. 22. 18, je puis compter tous mes os: ייספר שׁחָקִים בְּחָכְּטָה Job 38. 37, qui peut compter les nuées dans sa sagesse? selon d'autres : qui a rendu par sa sagesse les nuées brillantes, pures comme le saphir (v. סְפִּיר)? - 2º Raconter, annoncer, publier, faire connaltre : אַבוֹחֵישׁ סְפְּרִדּילָנּי Ps. 44. 2, nos pères nous ont raconté; אַרָשׁת פַּרְשׁת פַּרְשׁת מַרְשׁת בּיִרשׁת בּירשׁת בּיִרשׁת בּיִרשׁת בּיִרשׁת בּיִרשׁת בּיִרשׁת בּיִרשׁת בּירשׁת בּיִרשׁת בּירשׁת בּי הדייולמו Gen. 41. 8, Pharaon leur raconta son songe; מַר יְטַמֵּר צִּדְקָתָּה Ps. 71. 15, ma bouche annoncera ta justice; אַבּיִרשׁ מְּטַּפְּרִים מְבַּוֹר־אַל Ps. 19. 2, les cieux racontent, annoncent, la gloire de Dieu; אַסְעְרָה שִׁמְּדָּ לְאֵדֶי Ps. 22.23, j'annoncerai, je ferai connaître, ton nom à mes frères; אַז רָאָה נַיְסַתְּיָר Job 28. 27, alors il vit (la sagesse) et il l'a fait connaître, ou : il l'a écrite comme règle, loi. - 3º Dire, parler : ושָׁתָּק הְאָהָת לְּמָעָן הְאָהָת Is. 43. 26, parle pour te justifier; אַסְמָּרָת בְּמֵי Ps.73.15, je veux parler ainsi (comme les impies); יסחרו לפמון מוקשים Ps. 61. 6, ils conferent ensemble, se concertent, pour dresser des piéges; מַה־לָהְ לְסַפֶּר הְקָר Ps. 50. 16, pourquoi te méles-tu de parler de mes lois, de mes préceptes, ou de les annoncer?

Pou. Étre raconté, être publié : Job 37.20, lui sera-t-il rapporté ce que je dirai, ou : le lui rapportera-t-on pour que je parle? מַשְּר לָּהִים Is. 52. 15, ce qui ne leur avait jamais été raconté; מַשְּבֶר תִּסְבָּר מִסְבֶּר תִּסְבָּר מִסְבָּר מִסְבָּר מִסְבָּר מִסְבָּר בּוּטְבָּר מַסְבָּר בּוּטְבָּר בּוּטְבּר בּוּטְבָּר בּוּטְבָּר בּוּטְבָּר בּוּטְבְּר בּוּטְבָּר בּוּטְבָּר בּוּטְבָּר בּוּטְבּר בּוּטְבּר בּוּטְבּר בּיִיבְּעבר בּייִבְּעבר בּוּטְבָּר בּיִיבְּעבר בּיִיבְּעבר בּיִיבְּעבר בּייִבְיבּיב בּייִבְּעבר בּייִבּעבר בּייִבּער בּייִבּעבר בּייִבּעבר בּייִבּעבר בּייִבּער בּייִבּעבר בּייִבּער בּייִבּעבר בּייִבּער בּייִבּער בּייִבּער בּייִבּער בּייִבּער בּייִבּער בּייִבּיי בּייִבּיי בּייִבּיי בּייִבּיי בּייִבּיי בּייִי בּייִבּיי בּייִי בּייי בּייִבּי בּייִבּי בּייִי בּייִי בּייִבּי בּייִי בּייִי בּייִי בּייִבּיי בּייִי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייייי בּיייי בּייי בּיי

m. (avec suff. סַּבְרִים, pl. פַּבָרִים, const. סמבר). 1º Ecriture (lettres de l'alphabet) : וּלְלַפְּרָם סַפֶּר וּלְשׁוֹן כַשְׂוִים Dan. 1. 4, de leur apprendre l'ecriture et la langue des Chaldeens; ידֶע סָפָר Is. 29. 11, 12, connaître l'écriture, savoir lire. - 2º Ce qui est écrit, acte, contrat, registre, lettre: יָסְמֵּר בָּהָב אִישׁ רִיבְי Job 31. 35, et que mon adversaire rédige son écrit, écrive sa requête; סַפַּר מְרִיחָת Deut. 24.1, écrit, lettre, de divorce; ספר אַרָּבְּקּאָת Jér. 32.11, le contrat de l'achat; ים בי העלפי הינת Jér. 32. 14, ce contrat ouvert, non scellé; ספר היחש Néh.7.5, un registre généalogique; מַבֶּר הַנְפָרם הַיִּפְרם מָבֶר הַבָּרָ I Rois 14. 19, le livre des événements des jours, la chronique, l'histoire; וו בילדיואב הוד ספר אלדיואב II Sam. 11. 14, David écrivit une lettre à Joab. -3° Livre : עשות ספרים הרבת Eccl. 12.12, faire beaucoup de livres; הַיָּתְּר הַחּוֹרָה reim Deut. 28. 61, dans le livre de cette loi; מְנְלָה־סְמָּר Ez. 2. 9, un livre roule; "po Is. 29. 18, le livre, pour : la sainte Ecriture; de même בְּשְּׁבֶּרִים Dan.

9. 2, dans les livres saints; מַשְּׁמֶר חַיִּרִים Ps. 69. 29, du livre des vivants (ouvert devant Dieu); אַמֶּרָרְ אֲשֶׁר בָּתְרָהְ Exod. 32. 32, efface-moi de ton livre que tu as écrit (du livre de vie).

וְסְּקְרִין מְּחָדִיה : יְסְקְרִין מְחָדִיה חַתְּרִין מְחָדִיה : Dan. 7. 10, et les livres sont ouverts; בְּרֵיה סִקּרָיָא Esdr. 6.1, dans les archives.

אַרָּר הַשְּׁבֶּר הַ חַבְּּאָר m. Dénombrement : אַרָּר הַשְּּאָר II Chr. 2.16, depuis le dénombrement.

hie, Gen. 10. 30.

חַבְּרָּחָ n. pr. Sepharad, province înconnue où furent exilés des habitants de Jérusalem, Obad. 20. En hébreu moderne פַּבָּרָ signifie l'Espagne

קרָה f. Livre : סְמְרָהָה Ps. 86. 9, tout cela n'est-ce pas écrit dans tou livre ?

קפְּרָה f. (usité seul. au pl.). Nombre: איי בְּלָא יְדַלְּתְּר מְשׁרְוֹת Ps. 71. 15, car je n'en sais pas le nombre, je ne puis les compter.

מְלֵּרְנֵים n. pr. d'une ville assyrienne d'où des colons sont venus en Samarie, Il Rois 18. 34, מְּבְרִים Il Rois 17. 31, les Sépharvéens.

ກາອຸດ n. pr. m. Néh. 7. 57, Esdr. 2. 55.

י שְׁקוֹר ou שְׁקוֹר (v. קּמֶּקר) Action de cligner: בְּסִקּוּר צָּיִן Rituel, par le clignement des yeux, c.-à-d. par des regards impudiques.

יְלְה f. Le supplice de la lapidation, Rituel.

ביל מיל מיל ביל היים המקליר : Exod. 17. 4, il s'en faut de peu qu'ils ne me lapident. Suivi de בַּאַבָּיִם Deut. 13. 11, et fréquemment

Niph. passif. Être lapidé: אָפְּיל יִפְּקּל בְּשָּׁרָ Exod. 21. 28, le bœuf sera (lapidé) tué à coups de pierres.

Pi. 1º Attaquer à coups de pierres : ייָסקל מָאַבְנִים אָּרִידָּוֹן II Sam. 16. 6, il jeta des pierres à David. — 2º Sens opposé. Oter les pierres: ייִסְקּלָּיִם אָרִין Is. 5.

2, il ota les pierres (de la vigne);

Pou. Etre lapide: סַקַל נְבוֹת I Rois 21.

18, Naboth a été lapidé.

אם מסור (ל. מקף, rac. אם סטר סטף). Triste, chagrine, de mauvaise humeur: מָרָת I Rois 21. 4, triste et irrité, indigué; מְרָת בְּיִתְה מִירָת רִיְתְהְ טְרָת by vers. 8, d'où te vient (cet esprit triste) cette tristesse?

סְרָבִים m. Ronce : סְרָבִים Ez. 2. 6, des ronces, ou des rebelles.

קרְבְּלִיז m. pl. chald. Nom d'un vêtement : בְּטֵרְבְּלִידוֹץ Dan. 3. 21, dans de larges culottes, ou dans leurs manteaux.

חַרְנוֹן n. pr. Sargon, roi d'Assyrie, ls. 20. 1.

קרָר n. pr. Sered, fils de Zabulon, n. patron. פַרְהַיּר Nomb. 26. 26.

סרה /. (rac. סיר ou סיר). 1° Defection, révolte, violation (de la loi): דפריסכת בלינד Deut. 13.6, il a parle pour vous détourner de l'Eternel, exact. il a preché la révolte, la désobéissance א l'Eternel; שובי לַאָשָׁר הָעָמִיקוּ סְרָח Is. 31.6, revenez vers celui dont (les enfants d'Israel) se sont complétement détournés, ou se sont détournés par une profonde malice; איס שריסיות ls. 1. 5, vous qui vous révoltez, qui vous détournez de Dieu, de plus en plus; של שלים בו סָרָת Deut. 19. 16, pour témoigner contre lui d'une violation, d'avoir violé la loi; ou : סָרָח un témoignage qui s'écarte de la vérité, un faux témoignage. - 2º Action de cesser, de finir : מָמֵּח בּלְחָר סְרָרוּ Is. 14. 6, une plaie ou des coups sans fin.

חָרָה n. pr. d'une citerne ou d'un puits, Il Sam. 3. 26.

nacle; סרמדי מבולים Ez. 23. 45, des turbans de différentes couleurs et pendants. — * Puer, se corrompre : מְּשָׁיִ Aboth, 3. 1, une goutte corrompue (v. Niph.).

Niph. Etre corrompu, gate; au fig.:

s'est gatée, s'est perdue.

תְּבֶּחָ m. Ce qui pend, ce qui dépasse: יְּבְּחַה תְּעֹרֵהְ Exod. 26. 12, la partie des tapis qui dépasse, qui est superfluc.

לְרָשׁרְיוֹתְ (comme לְרָשׁרְי Cuirasse : לְרָשׁרְּי Jér. 46. 4, revêlez-vous de vos cuirasses.

סְרִיסִים m. (const. סְרִיסִים, plur. סְרִיסִים, 1º Eunuque:

י בְּיִבְּים st. 56.3, que l'eunuque

ilise pas; וְאָרִיסִים Esth. 1.10,

pt eunuques. — 2º Officier de la

cont בְּיִבְים בְּיַבְים בַּיִרְיַם ls. 39.

7, ils seront officiers, dignitaires, de
la cour du roi de Babylone; מַרִים מַּרְיִם מַרְיִם מַרְים מַרְיִם מַרְים מַרְּים מַרְים מַרְּים מַרְים מַרְים מַרְּים מַרְּים מַרְּם מַרְים מַרְּים מַרְּים מַרְים מַרְּים מַרְים מַרְּים מַרְּים מַרְים מַרְים מַרְּים מַרְים מַרְּים מַרְים מַרְים מַרְּם מַרְּים מַרְּים מַרְּים מַרְּם מַּבְּים מֹּבְּים מִּים מַּבְּיִם מִּיִּם מַרְּם מַרְּם מַּבְּיִּם מַרְּיִּם מַרְּיִּם מַּבְּיִּם מִּיִּם מַרְּים מַרְּים מִּיִּים מִּיִּים מַרְּיִּים מַּבְּיִם מִּיִּים מַרְּיִּם מִּים מִים מִּים מִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִים מִּיִּים מִיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִיּיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיִּים מִּיְים מִּיְים מִּיִּים מִּיְּים מִּיְים מִּיִּים מִּיְים מִּיְיִים מִּיְים מִּים מִּיְים מִּיְים מִּיִּים מִּיְיִּים מִּיְים מִּיְיִים מִּיִים מִּיְיִּים מִּיְיִּים מִּיְים מִּיִּים מִּיְים מִּיְים מִּיִּי

קרְבִין m. pl. Ministres ou princes à la cour des rois de Perse : מְּרָבִין מְּלְאָה Dan. 6. 3, trois ministres ou princes.

קרנים m. pl. (const. סְרְנִים). 1° Essieux: השָּהָים I Rois 7. 30, des essieux d'airain; selon d'autres: des plaques d'airain (מְרָנִים chald. signifie planches).

— 2° Princes, spécial. des princes philistins: מְרָנֵי מְלֹשְׁתִּים Jos. 13. 3, ces cinq princes des Philistins.

נְתִּרְבֶּרנָת f. (v. סְּצֵּטָּח). Branche: יַתְּרְבֶּרנָת Ez. 31. 5, ses branches s'étaient multipliées, avaient poussé fortement.

קרַף (v. קרַשָּׁי, Ex. unique. Pi. Brûler: הַּיְּבְּיִלְּיּוֹ וּנְּיְבְּיִלְּיּוֹ Amos 6. 10, son proche parent l'emportera et le brûlera, ou: et l'arrachera, le sauvera, du feu, de l'incendie; selon quelques-uns: יוֹדוֹים son oncle paternel, יוֹבְיְבָיִם ou son oncle maternel.

קרְפָּר m. Nom d'une plante sauvage :

प्रकृत रहातुः Is. 55. 13, à la place de l'ortie.

קרְיוּ מְבֶר : תְּשְּׁרָיוּ פָּבָר Cant. 2. 11, l'hiver est passé (cheth. מַפָּתָ).

Nomb. 13. 13.

מוחס מים II Rois 3. 19, vous boucherez toutes les sources d'eau.— 2° Tenir secret, cacher: מֶּלְימָים בֹּי Dan. 8. 26, scelle cette vision, tiens-la secrète; בּבְּיִם בֹּי Ez. 28. 3, aucun secret n'est obscur pour toi.

Niph. Etre bouché, fermé: अम्पूर्ण प्रमाण Néh. 4. 1, que les brèches commençaient à être fermées, réparées.

Pi. Boucher: ਸਾਸ਼ਹੀਰ ਸਾਸ਼ਹ Gen. 26. 15, les Philistins les bouchèrent.

רְיִסְתָּר Prov. 22. 3, cheth., il se cache, se met a couvert. Keri יְנְסָתָר Niph. prét.

Deut. 7. 20, qui se cachent devant toi: לא נסמרו בחשני Jér. 16. 17, (leurs voles) ne sont pas cachées devant moi. Part.: וונסקורות לַיִי אַלחַינּים Deut. 29. 29, (la connaissance) des choses cachées, ou le châtiment des péchés secrets, appartient à l'Eternel notre Dieu; mingoso רשכי Ps. 19, 13, absous-moi des fautes cachées; ינספרפר בשנידו I Sam. 20. 5. je me cacherai dans un champ; mass אוריא נבסים Nomb.5.13, et qu'il demeure caché, qu'il demenre un secret, qu'elle s'est souillée, ou : qu'elle se soit cachée pour commettre l'adultère ; יבשבר ומבורס Is. 28.15, et nous nous sommes réfugiés dans le mensonge, le mensonge nous a protégés; ימיאט ראָם ביים און Prov. 22. 3, l'homme avisé voit le mal et se met a couvert (v. Kal); יָּצֶּם יִשְּׁוֵד מִנְנָה Amos 9. 3, s'ils se dérobent à mes yeux; אָנְתִידִי מְבָּקְ לֹאִ־נְסְתִּיְה Ps. 38. 10, mes gémissements ne te sont pas inconnus.

Pi. Cacher: שַּׁחָדִי נְּיָחָתָּי Is. 16. 3, cache, protége, les exilés.

Pou. passif: πρηφη πρηκα Prov. 27. 5, qu'une amitié cachée, secrète.

Hiph. 1° Cacher, couvrir, tenir secret: מַפָּר Prov. 25. 2, de cacher les choses; לפתר עצה Is. 29. 15 (pour , pour cacher (leurs) desseins ; דיסומר מיטה פניד Exod. 3. 6. Moïse se couvrit la face; יְמָתִּיד אָבִד מְתֵּנִיּ ו אַרדיהבר האות I Sam. 20. 2, pourquoi mon père me cacherait-il cette chose? Avec מַרַים Détourner la face : יוססמתר ענים מְשֵׁי Is. 53. 3, comme quelqu'un dont on détourne la face, qu'on n'ose pas regarder; מני לא הסמימי Is. 50. 6, je n'ai pas dérobé ma face (aux insultes). — De Dieu: חְסְתִּיר מָנֶיו בַּלִּירָצָת Ps. 10. 11, Dieu a détourné son visage, il ne verra jamais rien; יוסמר Ps. 51. 11, détourne ton visage de mes péchés, ne les regarde pas, pardonne-les; אַל־מִּסְמֵר מְנֵיךְהְ מְבֵּיךְ Ps. 27. 9, ne détourne pas ta face de moi, ne sois pas irrité contre moi ; רַתְּשֹאַרְהַיבֶּם יוס פורד פונים בעם Is. 59. 2, vos péchés lui ont fait détourner le visage de vous ;

de même : אָסְתֵּר וְאָקְעֹהָ Is. 57. 17, je me détournais de lui et j'étais irrité.

2°Abriter, protéger: אָבְּצַל פְּנְשֶׁיךְהְ תַּסְתִּידְנִי Ps. 17. 8, couvre-moi sous l'ombre de tes ailes; אַרְצִים מְּפֵּוּדְי מְפֵּוּדִי מְפֵּוּדִי מְבִּיִים Ps. 64. 3, protége-moi contre le conciliabule, ou contre les desseins, des méchants.

בריביים, 1° Ge qui est caché, secret: קמְרִי לִּי Jug. 3. 19, j'ai un mot en secret; יְלָּחָם מְתִּיִים 17. et le pain (pris ou mangé) en secret; בַּמְתֵּר תְּיָיִר I Sam. 25. 20, dans la partie cachée, éloignée de la montagne, ou dans ce qui est caché par les montagnes, c.-à-d. dans la plaine

(entre les montagnes); דַּמָּהֶר Deut. 27. 15, qui met (l'idole) dans un lieu secret; קלושוי בַפַּרָּר רֵבֵּרוּ Ps.101.5, celui qui calomnie son prochain en secret. -2º Enveloppe, couverture, voile: בָּרָים שמרם Job 22. 14, les nuages sont une enveloppe pour lui, l'empêchent de voir; שרם בשרם בשרם Job 24.15, il se couvre, cache, le visage, ou: il fait (de la nuit) un voile pour son visage, ou : il met un voile sur son visage; אָלֶקָה בְּבַחָתר רָצַם Ps. 81. 8, je t'ai exaucé du milieu de la tempête, des nuées qui m'enveloppaient. - 3º Protection, retraite, asile: אַמַדר פַּרַר כַּר Ps. 32.7, tu es ma retraite; ישב בסתר צליון Ps. 91. 1, celui qui est placé sous la protection du Très-Haut; ו הַנְי־סָחַר לַמוֹ Is. 16. 4, sois pour eux une retraite; שנים ישטשי Is. 28.17, les flots emporteront l'abri, ce qui servait d'asile.

קרְרָה f. Protection: יְיִדְּי בֻּלֵינֶם סְתְרָה Deut. 32. 38, qu'il soit pour vous une protection.

אַרְיִּחְ חִי n. pr. m. Sithri, fils de Ouziel, Exod. 6. 22.

ע

א Ayin, אָרָה seizième lettre de l'alphabet. Le nom œil vient de sa forme ovale dans l'alphabet phénicien. Comme chiffre, א signifie 70. — La prononciation de cette lettre paraît avoir été tantôt douce comme a ou o, exemple : אָרָה Amalek, אַרָּה Osée; tantôt dure approchant du g, exemple : מַרֶּה Go-morre, מַּרֶּה Gaza. — א se permute avec א et n (v. ces lettres); avec א, exemple : אָרָה exemple מַרָּר couronner, entourer; avec p, exemple : מָרָר עִּרָּר couronner, entourer; avec p, exemple : אַרָּר אַר chald., terre.

I א. (rac. עָבֶב). Terme d'architect.: אין זוי I Rois 7. 6, et les colonnes et les grosses poutres; selon d'autres: et les architraves ou les corniches, v. Ez. 41. 25; plur.: אַרָּבָבְּיִם 41. 26, et les

poutres ou les corniches; ce dernier peut être d'un sing. z.

עבר (fut. בְּנָבֹר, v. plus bas Hoph.)

4° Travailler : ישים תעלה ביים Exod. 20.9, tu travailleras pendant six jours; תלבד Eccl. 5. 11, celui qui travaille; avec le reg. dir.: לבָדֵי מָשֶׁמְים Is. 19. 9, ceux qui travaillent en lin; לעבדי העיר Fz. 48. 18, ceux qui travaillent pour la ville, qui aident à sa reconstruction. לבר אַרַפְרוֹי : Souvent cultiver, labourer Prov. 12. 11, celui qui cultive, laboure, sa terre; בַּגְרַשָרון לְעַבְרָא Gen. 2. 15, il le plaça dans le jardin d'Eden pour qu'il le cultivât; אָבָבָים אָפָל הָעָבָרָים Deut. 28. 39, tu planteras des vignes et tu les cultiveras. — בַּבָּר בּ Travailler avec : מָבֶבֹר מָבָבֹר שׁוֹרָה Deut. 15. 19, tu ne laboureras pas avec le premier ne de ton bœuf. - Faire travailler quelqu'un, lui imposer un travail, l'assujettir : לארחשבר פו עברה עבר Lev. 25. 39, tu ne le contraindras pas à faire le travail, tu ne lui imposeras pas le travail d'un esclave; בַּרֶבֶר רַעבר הַנָב Jer. 22. 13, qui fait travailler le prochain gratuitement; לעלם בחם מעברה Lév. 25. 46, vous pourrez les faire travailler, les garder comme esclaves à perpétuité; de même avec le rég. dir.: נעברום Gen. 15. 13, ils les accableront de travaux, ils les réduiront à l'esclavage, ou: ils (tes enfants) serviront les Egyptiens.

2º Servir (travailler pour un autre): אָפֶר צָבַרְתִּי אַתְּהָ בַּתְּן Gen. 30. 26, pour lesquelles je t'ai servi ; avec למני ,למני , כ למר אנר אבר II Sam. 16. 19, qui est celui que je viens servir ; פַאַשֶּׁר דָבֶדָתִּר לְּמְנֵי מביה même verset, comme j'ai servi ton père; שַבֹּר יָעָבֹר יָעָבֹר Lév. 25. 40, il te servira jusqu'à l'année du juhilė; avec double rėg. dir.: אַקּח רֶדְשָּהָ קברתיף אשר עברתיף Gen. 30. 29, tu sais de quelle manière je t'ai servi, exact. ce que, c.-a-d. les services que, je t'ai rendus; avec בּי בּיִם רָבִים Jér. 27. 7, (jusqu'alors) de nombreux peuples le serviront, ou : (alors quand son temps sera venu) de nombreux peuples le soumettront, l'assujettiront; בַּל־תַוֹעבָר אַנוּל מוֹצֵר Nomb. 4. 37, tous ceux qui servaient dans la tente d'assignation, ou par rapport à la tente, etc. - Servir un peuple, un roi; lui être assujetti; שברי אידיקדילעפר Gen. 14. 4, ils furent assujettis a Chodorlaomer ; יעבדי מאַרָים אמאר Is. 19. 23, l'Egypte sera as-. sujettie a l'Assyrie; יַרָּדָר לְּפֶס לֹבֶר Gen. 49. 15, il s'est assujetti à payer un tribut (v. a op). - Servir Dieu, une divinité; l'adorer, lui rendre un culte : רבין אַרייַי בּיִרְאָת Ps. 2. 11, servez l'Éternel avec crainte; מינברי איד הבנלים Jug. 2. 11, ils adorèrent les idoles de Baal; avec לַצְבֹּר לֵאלֹחִים אֲחָרִים : לְּ Jér. 44. 3, de servir des dieux étrangers. Absol.: אַמדייָשָׁמְשׁ וְיַעֲבֹרוּז Job 36. 11, s'ils écoutent et servent (Dieu). -Honorer Dieu par des offrandes: אַנְיָּבֶּיבָי לארניע מודיקבר אידיי Exod. 10. 26, nous ne savons ce que nous devons offrir à l'Eternel. De même : וְצָבֶרוּ וַבֶּרוֹ וּמְיָנֵתוֹ Is. 19. 21, ils offriront des sacrifices et des oblations.

Niph. Être travaillé, être labouré: יב איבר לאריעבר בו Deut. 21. 4, (une vallée) qui n'aura jamais été labourée; בעבר עום Ez. 36. 9, (montagnes) vous serez labourées; סָלָהְ לְּטִירָוּ נַעָּבֶר בַּנְבָּר tabourées; סָלָהְ לְטִירָוּ נַעָּבֶר Eccl. 5. 8, le roi même est assujetti aux champs (parce qu'il en tire son entretien), ou : il est honoré et respecté (de ses sujets) à cause des champs (qui lui fournissent de quoi nourrir les autres).

Pou. 1° Etre travaillé, être labouré: בּבְּרַ בְּבֵּרְ לֹאִיבְּרֵּרְ לֹאִיבְּרָ Deut. 21. 3, (une génisse) avec laquelle il n'aura pas encore été travaillé, qui n'aura point encore travaillé, porté le joug. — 2° Etre imposé du travail : אַבָּר הַבְּרָרְ וּשְׁבְּרִי וּשְׁבְּיִי וּשְׁבְּרִי וּשְׁבְּיִי וּיִי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּיִי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּיִי וּשְׁבְּיִי בּיּי וּשְׁבִּי בְּיִי וּשְׁבִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בּיּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי וְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּיוּי בְי

Hiph. Forcer à travailler, accabler de travail, fatiguer: מַנְבְּבִדְּיּ מְּבְּרְיִם אָרִיבְּטְּיִ Exod. 4. 43, les Egyptiens forçaient les enfants d'Israel à travailler; מְנִבְּרְיִּהְיְּ בְּבְּרְיִתְיְּהְ בְּבִּרְיִתְיְּהְ בְּבִּרְיִתְיְּהְ בְּבִּרְיִתְיְּהְ בְּבִּרְיִתְיְּהְ בְּבִּרְיִתְיְּהְ בְּבִּיְתִיְּהְ בְּבִּיְתִיְּהְ בְּבִּיְתִיְּהְ בְּבִּיְתִיְּהְ בְּבִּיְתִיְּהְ בְּבִּיְתִיְּהְ בְּבִּיִתְיִּהְ לַבְּיִבְיִתְיְּהְ בַּבְּיִתְיִּהְ de m'offrir des oblations, ou : je ne t'ai pas surchargé, fatigué, en te demandant des

oblations; אָן הָעַבּוְתֵּי בְּחַשׁמּיִרְיּהְ vers.24, mais tu m'as fatigué par tes péchés; mais tu m'as fatigué par tes péchés; Jér. 17. 4, je ferai que tu serviras tes ennemis, je te rendrai leur esclave. — Forcer, obliger à : אַנְיִבְּיִר יְּסִי־בְּלִיתְּוּבְיִר יְּסִי־בְּלִיתִּוּבְיִר יִּסִי בַּלִּיתִּוּבְיִר יִּיִּבְּר יִּסִיּבְּלִיתִּוּבְיִר יִּסִי בַּלִּיתִּוּבְרַ וּ Il Chr. 34. 33, il obligea tous ceux qui se trouvaient en Israel (à servir Dieu).

Hoph. Même signif. que Kal. Servir, rendre un culte: דְלֹאַ תְּבֶּרְעֵם Exod. 20. 5, Deut. 5. 9, tu ne les serviras, ne les adoreras pas; בְּנִבְּרָעֵם Deut. 43. 3, et servons, adorons-les. Ou plutôt ces exemples ne sont qu'une seconde forme du fut. du Kal.

רבע, chald. Faire agir, comme רשָטָּ en héb.: פר אָנְאָא וְאַרְטָא וְאַרְטָא לָא צַבְּדוּץ. 10. 11, des dieux qui n'ont point fait le ciel et la terre; אַנְרָא מְרֶב pan. 7. 21, elle faisait la guerre; avec שְ et וֹבְייָא וְיִרְיִא יְבֶר בְּדֵיל שְׁטֵּיָא: יִבּי וֹפ n agit selon son bon plaisir avec les armées célestes: מְיַבְּרוּן יְבִּישְׁרָיִן בּמר. 6. 8, de quelle manière vous en userez envers les anciens de Judée.

פגרוע (pl. בְּבָרִי , בְּבָרִי , צַבְּרִים . Serviteur, esclave , serf : בְּבָרִי , Exod. 21. 2, un esclave hébreu ; בּבְרַי Exod. 25. 1'esclave des esclaves ; בָּבָרִים . Gen. 9. בַּבָרִי בְּבָרִים ; Serviteur d'un roi ; se dit de tous ceux qui sont attachés à sa personne, hommes de cour, ambassadeurs, généraux, soldats : בַּבְרַי דְיָרִי , בַּבְרַי דְיָרִי , Gen. 40. 20, Pharaon fit un festin à tous ses serviteurs ; בַּבְרַי בְּבָרִי בַּבְרַי בִּבְרִי בִּבְרִי בִּבְרִי בַּבְרַי בַּבְּרָי בַּבְרַי בַּבְּרַי בַּבְּרַי בַּבְרַי בַּבְּרָי בַּבְרַי בַּבְּרָי בַּבְרַי בַּבְּרַי בַּבְּרַי בַּבְרַי בַּבְרַי בַּבְרַי בַּבְרַי בַּבְרַי בַּבְרַי בַּבְרַי בַּבְרַי בַּבְרַי בַּבְּרַי בַּבְרַי בַּבְרַי בַּבְרַי בַּבְּרַי בַּבְּרָי בַּבְּרַי בַּבְּרַי בַּבְּרַי בַּבְּרַי בַּבְּרַי בַּבְּרַי בַּבְרַי בַּבְרַי בַּבְרַי בַּבְּרַי בַּבְּרָי בַּבְּרַי בַּבְּרַי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְרַי בַּבְרַי בַּבְרַי בָּרִי בַּבְרַי בַּרְי בַּבְרַי בַּבְרַי בַּבְּרָי בַּבְרַי בַּבְרַי בַּבְרַי בַּבְרַי בַּבְרַי בַּרִי בַּבְּרָי בַּרְי בַּבְּרָי בַּרְי בְּבַי בְּבָּרִי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּרָי בַּבְּרָי בַּבְרַי בַּבְּרָי בַּרָי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבְייִי בְּבָּרִיי בְּבָּרִיי בַּבְּרַי בַּבְּי בְּבָּרִי בְּבָּר בִּיבְי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בַּבְּרָי בִּבְיי בְּבַּרִי בְּבָּר בְּבַּרִי בְּבַיי בּבְרַי בְּבָּרִי בְּבַּרִי בְּבַּרִי בְּבָּר בְּבַיּי בְבַּרִי בְּבַּי בְּבַּרִי בְבַּרִי בְּבַּרִי בְּבַיּי בּבְרַי בְּבָּרִי בְּבָּי בְבַּי בְּבָּרִי בְּבַי בְּבַי בְּבָּי בְּבָּי בְּבָּרִי בְּבָּי בְּבַי בְּבָּי בְּבָּי בְּבָּי בְּבָי בְּבָּי בְּבִּי בְּבָּי בְּבִּי בְּבָּי בְּבַיּי בְּבְיי בְּבִיי בְּבִיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּבְיי בְּבִיי בְּבְיי בְי

maitre; נישקרו מַעַבְרֵי דַיִר II Sam. 2.30, des serviteurs de David (de ses guerriers) manquèrent (dix-neuf hommes). בבר Serviteur, en termes de civilité : עבוקה ערב אַרדיתנער Gen. 44. 32, ton פֿרָה ערב אַרדיתנער viteur a répondu de cet enfant, pour : j'ai répondu, etc. — Serviteur de Dieu, homme pieux, vertueux : עבְהַי אִיוֹב Job 1. 8, mon serviteur Job; שַּׁיָּה בֵּי בָּשָּׁשׁ Ps. 34. 23, l'Eternel rachète l'ante de ses adorateurs. — Ceux à qui Dieu donne une mission, qui sont ses instruments, principalement les prophètes : יַר יֹצָרָד מִנָּטָן לְעָבֶד לוּ Is. 49. 5, l'Eternel qui m'a crée dès le sein (de ma mère) pour être son serviteur; יבוּכַרְרָאַבּר פֶּלֶּךְ־בְּבֶּל עַבְּוּיר Jér. 25. ִ9, Nabuchodonozor, roi de Babylone, mon serviteur ; אַל־בַבְּרָיין תַּעְבִיאִים Amos 3. 7. (s'il n'a révélé son secret) à ses serviteurs les prophètes; משָׁח עַבֶּרריַת Deut. 34. 5, Moïse, le serviteur de l'Eternel.

72¥ n. pr. m. Jug. 9. 26.

קלר־קלג Esclave du roi, Jér. 38. 7; selon quelques-uns, n. pr. (v. l'exemple à פּוֹשִׁי).

קבר אַלָּתָא: chald. Serviteur : אַנְהָא אָלָתָא Dan. 6. 21, (Daniel) serviteur du Dieu vivant; בַּרְדוֹיִר הַר אֵלָתָא 3. 26, serviteurs, adorateurs, de Dieu.

קר, m. Action, œuvre. Ex. unique: בְּבְרֵיהָם בַּבְּבְרִיהְם בַּבְּרֵיהָם בַּבְּרַיהָם בַּבְּרַיהָם בּבְרַיהָם בּבּרַיהָם בּבּרַיהָם בּבּרַיהָם בּבּרַיהָם et leurs œuvres.

לְבֶּר לְנִג n. pr. Abed Nego, nom chald. donné à Azariah, collègue de Daniel, Dan. 1. 7; אַבֶּר נְנִיא 3. 29.

מברשור (serviteur d'Édom) n. pr. m. II Sam. 6, 10.

אַקְרָע (serviteur) n. pr. m. 1°1 Rois 4. 6. — 2° Neh. 11. 17, בַּרְיָת I Chr. 9. 16.

עְרְרָאֵל (serviteur de Dieu) n. pr. m. Jer. 36. 26.

ברלח אל בצר Ez. 29. 18, il a fait faire à son armée un grand ouvrage, ou un service bien rude, autour de Tyr; 👈 בניה בביה Lev. 23. 7, (vous ne ferez) aucune œuvre servile, aucun travail' manuel; פרי עברתש Néh. 10. 38, les villes qui renferment les fruits de notre culture, labourage; ועבורה השוקה ו השפט Is. 32. 17, et l'œuvre de la justice (aura pour résultat) le repos, ou: l'effet, le résultat, de la justice, est le repos. — 2º Service, ministère, service divin, culte; servitude: רַלְצַבֹּרָה I Chr. 26. 30, et pour le service du roi ; יְבֶשֵׁב לַנְבֹּוָת תְאָבָם Ps. 104. 14, et des herbes pour le service de l'homme, c.-à-d. pour son usage, ou par le travail del'homme; תַבֹּבָה נַבְבֹּה צָבֹבָה Nomb. 4. 47, pour faire l'office du service (dans le tabernacle) et l'office de le porter ; מַלַּם בַּבַּרָתְבָם בָּאֹרָהַל Nomb. 18. 31, pour votre service dans la tente d'assignation ; "מַשָּׁב אַת־תַּעָבֹרָהוּ Rituel, rétablis le culte, le service sa-כרה (dans le temple); נַתְּבֶּלְתִּר צַּתְּבֶּם בעבורהם Exod. 6. 6, je vous delivrerai de la servitude à laquelle ils vous ont reduits; מַלֹּיִר וּמֵרֹב עֲבֹרָה Lament. 1. 3, à cause de l'oppression et de la servitude insupportable. — 3° Les choses qui servent, outils, ustensiles, meubles : יְבַלּדְבֵּלָיו יְכֹל צְבֹרָהוֹ Nomb. 3. 36, tous les vases et tout ce qui sert, qui est employé, à son usage.

הַבְּרָת. f. collect. Domesticité: תַבְּרָת הַבְּ Gen. 26. 14, et de nombreux serviteurs et servantes.

עברון (qui sert) n. pr. Abdon, ville levitique dans la tribu d'Aser, Jos. 21. 30.

אַכְרוּת f. Esclavage, servitude: בּבְּעַבְרְתֵּט לֹא עֲּדֶבֶּט אֵלֹחָים Esdr. 9. 9, et notre Dieu ne nous a pas abandonnés dans notre servitude.

1912 (mon serviteur) n. pr. m. 1º I Chr. 6. 29. — 2º II Chr. 29. 12. — 3º Esdr. 10. 26.

עְרְוִיאֵל (serviteur de Dieu) n. pr. m. I Chr. 5. 15. עברייה (serviteur de Dieu) n. pr. Obadiah (Abdias) le prophète, Obad. 1. 1, I Rois 18. 3. — 2º Plusieurs autres, I et II Chr., Esdr., Néh.

לְבָּה Étre gros: עָבִּיהָ Deut. 32. 15, tu étais devenu gros, c.-à-d. fort, vigoureux; קבָּה בְּבָה בְּבָה עָבָה I Rois 12. 10, mon petit doigt est plus gros que n'étalent les reins (le dos) de mon père.

שוֹטע, m. (rac. פָבָם). Gage, nantissement: יִּבְּיה אֶּלִיף אֶז־יִוּעְבוֹים Deut. 24. 11, il t'apportera lui-même le gage.

אבר אבן. Fruit, blé, de l'année précédente: סַבַּבּר הָשָּרָץ Jos. 5. 11, 12, (ils mangèrent) des fruits, du blé, de l'année précédente.

עבור: בְּיַבוּר : בְּיַבוּר toujours avec la prép. בְּיַבוּר. 1º Prépos. Pour, à cause, pour le prix de : בַּעבור הַיַּלֵר חַר צְּטְהַ II Sam. 12. 21, tu jeunais pour l'enfant lorsqu'il vivait encore; selon d'autres: מַבַבּשׁ tant que l'enfant vivait, tu jeunais; בעבור ואיז העבוד Exod. 9. 16, a cause de cela je t'ai encore laisse debout, je t'ai conservé; מַעבור מַי II Sam. 12. 25, à cause de Dieu, parce que Dieu l'aimait; בעבור נעלים Amos 2. 6, pour une paire de chaussures (v. à נפל). Avec suffixe: בעבוריי I Sam. 23. 10, a cause de moi ; בעבוקה Gen. 12. 13, a cause de toi (Sara); בַּעבארָם 12. 16, à cause d'elle. - 2º Conj. Pour, parce que, afin que: אַכּאָר מָסְאָת Mich. 2. 40, parce qu'elle a été corrompue, ou : pour son impureté (v. מַּמְצָּת הַיִּלֹר ; קֹים אַדּבּאר II Sam. 10. 3, pour reconnaître la ville; בַּבַבּה ישׁמִרוּ חַמְיוֹ Ps. 105. 43, afin qu'ils observent ses lois; בַּבֶּר אֲשֶׁר יְבֶרֵכָף Gen. 27. 10, afin qu'il te bénisse; מבַבר לבַבר בשות אַרְבָם Exod. 20. 20, pour vous éprouver.

שבע (fut. סבעבי) Donner ou recevoir un gage pour sûreté d'une dette, en génér. emprunter: בּבְּבִּים אַבְּבִים Deut. 15. 6, tu n'emprunteras pas (tu n'auras pas besoin d'emprunter); בְּבִּים צָבֹים Deut. 24. 10, pour prendre son gage,

c.-à-d. pour te saisir de quelque objet comme gage.

Pi. Changer: ולא ישקטון אירחותם Joel 2.7, ils ne changeront pas leur route, ils ne s'en détourneront pas; selon d'autres: ils ne s'arrêteront pas dans leur route.

Hiph. Prêter sur gage, en général prêter: הַבְּים הַיְּהַ הַשְּׁה Deut. 15. 6, tu prêteras à beaucoup de peuples; Deut. 15. 8, tu lui prêteras.

עָבֶר : עָבֶר, m. (rac. עָבֶר, Epaisseur). בַּצְבִר : עַבָר, m. (rac. עָבָר, Epaisseur). בַּצְבִר קנּנְין Job 15. 26, avec le dos épais de ses boucliers; תַאַרֶּטָרו בַּצְבִר תָאַרֶּטָרו II Chr. 4. 17, dans une terre épaisse, grasse, c.-à-d. dans une bonne argile.

אָבְיוֹ מָתַח: Épaisseur : וְצֶבְיוֹ מָחַח I Rois 7. 26, et son épaisseur était d'une palme.

עביר, et אָבִירְים, chald. f. 1° Travail, ouvrage: עבירות בייד אַלָּרָא Esdr. 4. 24, le travail, la construction, de la maison de Dieu; בְּבִירְיִהָא הָּךְ 5. 8, et ce travail. — 2° Les affaires d'un État, le gouvernement: עבִירְהָא Dan. 2. 49, il institua sur les affaires, il confia le gouvernement (de la province de Babylone).

עָכִים pl. (v. I אָכִּים).

לעבר (fut. יבְּבֹר (une rivière, un travers, traverser (une rivière, un pays), parcourir; avec le rég. dir., avec le rég. den. 32. 23, il passa le gué du torrent de Jabbok; הלא העבר בין העורים האורים האורים העבר ביים Is. 43. 2, lorsque tu traverseras les eaux; אורים אורים

champs ni des vignes; אַבר עָכֶל־צאָקָד Gen. 30. 32, je passerai au milieu de tes troupeaux, je les visiterai.—Absol.: וועברא Jos. 2. 23, ils repassèrent (le Jourdain); לא תעבר Nomb. 20. 20, tu ne passeras point; קסף לבר למחר Gen. 23. 16, de l'argent ayant cours chez les marchands; בַּמַהְ כּוֹבֶר II Rois 12. 5, l'argent qui a cours, ou l'argent que donnent tous ceux qui passent, qui sont comptés dans le dénombrement (v. Exod. 30. 11-13). Quelquefois l'endroit quel'on traverse est sous-entendu, et le but indiqué par אל ou לַכָּח : על ou לָכָּח ונעתרה אלימצב פלשתים I Sam. 14. 1, viens et passons jusqu'au poste des Philistins (vers. 4, avec >>); ou à l'acc.: עברה איי בחירם Jer. 2. 10, passez aux iles des Cethim.

אינר בּרָרוֹישׁי se dit du vent: מְבֶרְרוֹישׁי Ps. 103. 16, le vent a passé sur lui; de l'eau: מְבֶרֹר מֵּרֹר מִרֹר מִלְרְתָּאֶרֶץ Is. 54. 9, que les eaux du temps de Noé, que le déluge ne se répandra plus sur la terre; אַבֶּי אַבֶּר אַבֶּי Nah. 1. 8, et par une inondation qui passera, se répandra, sur la ville; d'un combat; אַרָר אָרָר אָרָן I Sam. 14. 23, le combat s'étendit au delà de Beth-Aven; d'une armée: יְבֶּבֶר אָבֶר אַבָּר וֹיִבֶּר וֹיִבְּרָר אַרָר וֹיִבְּרָר אַרָר וֹיִבְּרָר בַּבְּרוֹי בַּרָר יִבְּרָר בַּבְּרוֹי בַּרָר יִדְן. Dan. 11. 10, 40, (une armée) viendra, inondera et traversera le pays; du vin: יְבֶּרָר בַּבְּרוֹי בַּרָר יִדְן. 23. 9, et comme un homme que le vin a accablé, abattu.

3º Aller au delà, franchir, dépasser,

surpasser: נבול־שַּׁמָחַ בַּל־רַעַבֹרוּן Ps. 104. 9, tu as posé une limite, elles ne la dépasseront pas; אַרְהַוּר נְלֵּאָׁ אַעָבוֹר Job 19. 8, il a entouré mon chemin d'une haie et je ne puis plus passer; בבר בשל פיוח לבב Ps. 73. 7, ils surpassent les imaginations du cœur (v. à ום עברי דבריירע ; (משובית Jer. 5. 28, ils dépassent les actions des (autres) méchants; selon d'autres, par ellipse : ils transgressent (la loi) par leur conduite criminelle. - Passer un endroit, passer outre, passer devant quelqu'un. le devancer : וַיַּבֶּבְרוּ אֲנְשִׁים בְּדְרַנִים Gen. 37. 28, des Madianites passèrent; Prov. 22. 3, les sots passent outre; בַּאַר אַח־חָמּנאַל Gen. 32. 32, lorsqu'il eut passé (le lieu nommé) Penuel; ויעבר אחדתבישר II Sam. 18. 23, il dépassa Chusi;על־שַּׁרַת אָרשׁ־עָצֵל עָבַרְתִּר Prov. 24, 30, j'ai passé près du champ, ou par le champ, d'un paresseux; ויעבר די עליפניו Exod. 34. 6, l'Eternel passa devant lui. Part.: לבֹבְרַי־רָדָהָ 9. 15, les passants.

עבר על פּשׁע Passer une faute, la pardonner : יְהַשְּצֵּרְתּוֹ צָבֹר עֵל־חָשֶׁע Prov. 19. 11, sa gloire est de pardonner une faute, un tort; et sans שַּׁשֶׁיב ; מְשָׁיב לֹאִראוֹסִים : עוד עבור לו Amos 7. 8, je ne lui pardonnerai plus. — Passer, s'écouler, cesser, finir : כעבר תשחרים I Rois 18, 29, midi étant passé ; הַּמְּתֵּר עָבֶר Cant. 2. 11, Ps. 144. 4, פצל עובר ; Ps. 144. 4 comme l'ombre qui passe; וכעב עברה ישועהד Job 30. 15, mon bonheur a passé comme un nuage; בַּקשׁ פוֹבֵר Jér. 13. 24, comme la paille qui disparaît, qui est emportée (par le vent); בְּשֵׁלָת רַבֶּברי Job 36. 12, ils périront par l'épée ou par des traits mortels; נאתן לחם יעברום Jér. 8. 13, tout ce que je leur avais donné disparattra pour eux, leur échappera; selon d'autres: ils transgressent toutes les lois que je leur ai données.

4° S'avancer, marcher, aller, s'en aller, partir : פר אַעבר בַּסָה Ps. 42. 5, lorsque je m'avancerai au milieu de la foule; עבר לפני חשם Exod. 17.5, marche devant le peuple; עֹבְרִים לְמָאוֹת וְלַאֲלָמִים

I Sam. 29. 2, marchant à la tête de leurs troupes distribuées par cent et par mille ; עברו נסבו מחדתעיר Jos. 6. 7, allez et faites le tour de la ville; לבר ਬਾਰੂ Ez. 35.7, allants, venants, ceux qui passent et repassent; ירומרר אַשָּׁר־מַּתמָרוי עבר II Sam. 18. 9, le mulet s'échappa d'entre ses jambes; אַחַר תַּצְבֹרוּ Gen. 18. 5, ensuite vous continuez votre chemin. Avec יָבְרוּ בְּעִיר : בָּ Ez. 9. 5, passez au travers de la ville; לָּעָבְרָהְ בְּבְרִית מַי Deut. 29. 11, afin que tu entres dans l'alliance de l'Eternel. Avec 39 : - 35 תובבורדי בינדו Ruth 2. 8, tu ne t'en vas pas d'ici; מָיָם שָׁנְבְרְתִּר מֵיָּהָם Cant. 3. 4, je m'étais un peu éloigné d'eux; m-bu קבבר מיבל עבהה Gen. 18.3, ne t'éloigne pas d'auprès de ton serviteur, c.-à-d. ne passe pas sans t'arrêter auprès de lui; mėlaph.: יפַאַלֹּדָי מְשָׁפְטִי בַּבּבוֹר Is. 40. 27, mon droit passe loin de mon Dieu, il ne l'aperçoit pas, ne s'en occupe pas; לא יעברו מחוך ושחקים Esth. 9.28, que ces jours ne cesseront pas du milieu des Juifs, qu'ils ne cesseront d'être fêtés par eux.

בר על Passer sur, arriver, atteindre : וְצַבֵּר צַלֵּיו רוּחַ־קּנְאָה Nomb. 5. 14, si l'esprit de jalousie a passé sur lui, c.-à-d. s'est emparé de lui ; עַל־פִּי לֹאַ־עָבְרָת רַעָּרָת Nah. 3. 19, qui est-ce que ta méchanceté n'a pas atteint? ויַכבר כַּלֵּר מָה Job 13. 13, qu'il m'arrive n'importe quoi (v. a ילאריעבר עליו לכליפבר (o. a מח Deut. 24. 5, on ne lui imposera aucune charge

(de guerre).

Niph. passif. Être traversé : מַחַל אַשָּׁר לא־יעבר Ez. 47. 5, un torrent qui ne pouvait pas être traversé, qu'on ne pou-

vait pas passer à gué.

Pi. 1º (Faire passer le verrou dans le crampon,) verrouiller: ניקבר ברתוקות ותב I Rois 6. 21, il ferma (comme avec un verrou) moyennant des chaines d'or. -- 2º Féconder, couvrir : Job 21. 10, son taureau couvre (la vache). (V. le même exemple à بيرخ Hiph.)

Hiph. 1º הַּבֶּרִיר Faire passer, faire traverser, faire venir; reg. dir.; zpa ים ויעבירם Ps. 78. 13, il fendit la mer

et les fit passer; avec un double acc.: יאר הוצברה מודביר אורושם הונח אוריהיבון Jos. 7. 7, (pourquoi) as-tu fait passer à ce peuple le Jourdain? avec un rég. dir. et ב: אָבָרָר בָּאָרָץ Ez. 14. 15, si je fais venir dans ce pays des bêtes farouches ; וְחַבֵּבִירוּ חַבֶּר בַל־־בַּלֹּ־־בָּשֹׁרֵם Nomb. 8. 7, après qu'ils auront fait passer un rasoir sur leur chair, après qu'ils auront rasé tout le poil de leur נאַת־הַעָּם הַעַבְיר אֹהוֹ לַנֶּרִים Gen. 47. 21, il fit passer, il transporta, le peuple dans les villes, c.-à-d. les habitants de chaque ville dans une autre; וְתַבֶּרָתִם אַרדינַתַלָּחוֹ לְבְחוֹ Nomb. 27. 8, vous ferez passer son héritage à sa fille; ניַצְבִירוּ קוֹל בַּשְּׁחֲטָז Exod. 36. 0, ils firent publier dans le camp; avec più faire retentir la trompette : הַצַבְּירוּ שׁוֹפֶר Lév. 25. 9, vous ferez sonner la trompette; עקבירים עס־יַי I Sam. 2. 24, (des bruits que) le peuple de Dieu répand contre vous; selon d'autres : vous éloignez le peuple de Dieu (du temple), ou vous lui faites transgresser (la loi). — Laisser passer: יַלֹא אָבָה סִיחוֹן — חַעַבְרַנוּ בּוֹ Deut. 2. 30, Sihon (roi de Hesbon) ne voulut pas nous y laisser passer. -Laisser passer une faute, la pardonner : ובריר חפאקה II Sam. 12. 13, Dieu t'a pardonné ton péché; אַרדעה אַרדעה אַרדעה ון בַּבְּיַּדְּ II Sam. 24. 10, pardonne le crime de ton serviteur.

מינברים לפני ובייברים לפני I Sam. 16.8, il le présenta à Samuel; וְרְּצִּבְרִים וְתַנְּבִי לְתַבְּרִי I Sam. 16.8, il le présenta à Samuel; וְתַּצִּבִי לְתַבְּרִי וְתַנְבִּי לְתַבְּרִי I Sam. 20.36, il tira la flèche en la faisant passer au delà de l'enfant, ou du but; בְּבְרִיִּי שְּׁבְּרִיְיִּ לְּאִ יִרְבָּעְ לֹאִ יִרְבָּעְ te ferai passer, je te conduirai, vers tes ennemis dans un pays que tu ne connais pas.

3° Apporter, offrir, vouer: הַּתְבַּבֶּרְתָּ Exod. 13. 12, tu sépareras, consacreras, tout premier-né à l'Éternel; בָּלִיםְּבָּרִירְ לָּתָם Ez. 23. 37, elles ont offert leurs enfants à leurs idoles; בַּלִּבְּרָרְ Lévit. 18. 21, pour les sacrifier à Moloch.

Hithp. 1°S'irriter: אָפָעָפּע דְיִ הַאָּנְאָרָ. 78. 24, l'Éternel l'entendit, et il fut irrité. Avec אָבְעַהְלָחוֹ וְּהְעָבֶּר : עֵּל , עֵּב , בְּעַ לָחוֹ וֹּהְנְעָבֶּר : עֵל , עֵב , בּעַ , בּעַ , בַּעַ בְּעַבְּר בָּעַ בְּעַבְּר בָּעַ בְּעַרְיִבְּר (10 פּעַבְּר בַּעַ בְּעַרְיִבְּר (10 פּעַבְּר בַּעַרְיִבְּר (10 בּעַרִיב בַּערִירב (11 בַּערִיב בַּערִירב (11 בַּערִיב בַּערִירב (12 בַּערִירב (12 בַּערִיב בַּערִירב (13 בַערִירב (13 בַערִירב (14 בַערַירב (13 בַערַירב (14 בַערַרב (14 בערַרב (14 בערַר (14 בערַרב (14 בערַר (14 בערַרב (14 בערַר (14 בערַר (14 בערַרב (14 בערב (14 בערַרב (14 בערַרב (14 בערב (14 בערב (14 בערב (14 בערב (14 בערב (14 בער

עבֶרים . m. (avec suff. בָבָרים, pl. עבָרים, const. עברי). Côté, côté opposé à celui où l'on se trouve, contrée au delà d'une mer, d'un fleuve, etc.: הַאָּכֶר הַנֶּב הַיָּב אַשֶׁר בְּעָבֶר הַנָּם Jér. 25. 22, des îles qui sont au delà de la mer; שבר חיירהן Is. 8. 23, et freq. au delà du Jourdain, selon בְּבֶבֶר חַיְרָבָן le côté où se trouve celui qui parle ou écrit, tantôt le côté oriental du Jourdain, tantôt le côté occidental; de même : בבר חומר I Rois B. 4, l'autre côté de l'Euphrate. Plur.: בַּבֶּבֶר מָזֵר Is. 7. 20, dans les provinces au delà de l'Euphrate; ייצבר דור חעבר I Sam. 26. 13, David passa de l'autre côté. - Côté en général : מְּשָׁנֵי עַבְרֵיהָם Exod. 32. 15, de leurs deux côtés; וּמְבֶּל־צַבְּרָיז Jér. 49. 32, de tous les côtés; בעברי פריפתית Jér. 48. 28, aux côtés de l'ouverture d'un fossé. Avec des prepos.: אַל־בַבֶּר חַיָּם Deut. 30. 13, vers le pays au delà de la mer; אַל־עַבֶּר בְּנֵי יְשִׂרָאֵל Jos. 22. 11, du côté ou en face des Israélites; 🚉 💘 צל־עַבֶּר מְּנְיוּ רֵלֵכוּ Ez. 1. 9, chacun mar chait droit devant lui, exact. vers le côté opposé à sa face; לָעֲבֶר אֵיוֶד — לָעֲבֶר אַיָּדר I Sam. 14. 40, (mettez-vous) d'un côté (et nous serons) de l'autre côté; אַרָּי וּ וְנִי וּ וֹנִי וּ וְנִינִים — מַעָּבֶּר וְּמָנֵי : מַעָּבֶּר וְּמָנִי — מַעָּבֶר וְמָנִי : מַעָּבֶר וְמָנִי וּ וֹנִי וּ וֹנִי וּ וֹנִי וּ וֹנִי וּ וֹנִי וּ וְנִי וְנִי וּנִי וְנִי וְנִי וְנִי וְנִי וְנִי וְנִי וְנִי וְּנִי וְנִי וְּנִי וְּנִי וְנִי וְנִי וְּנִי וְנִי וְנִי וְנִי וְנִי וְנִי וְּנִי וְּנִי וְנִי וְנִי וְּנִי וְנִי וְנִי וְנִי וְנִי וְנִי וְנִיי וְנִי וְּנִי וְנִי וְּנִי וְנִי וְנִי וְּנִי וְנִי וְנִי וְּנִי וְּנִי וְּנִי וְּנִי וְּנִי וְּנִי וְּנִי וְנִי וְּנִי וְּנִי וְּנִי וְנִי וְנִי וְנִי וְנִי וְנִי וְּנִי וְנִי וְּנִי וְּנִי וְּנִי וְּנִי וְּנִי וְנִי וְנִי וְּנִי וְּנִי וְּנִי וְּנִי וְּנִי וְנִי וְּנִי וְיִּי וְנִי וְּנִי וְּנִי וְּנִי וְּנִי וְּנִי וְּנִי וְּנִי נְּנִי וְּנִי וְּנִי וְּנִי וְּנְיִי וְּנִי וְּנְיִי וְּנִי וְּנִי וְּנִי וְּנִי וְּנִי וְּנְי וְּנִי וְּנִי וְּיִי וְּנִי וְּנִי וְּנִי וְנִי וְּיִי וְּנִי וְּנְיִי וְיִּי וְּיִי וְּיִי וְּיִי וְּיִי וְּיִּי וְּיִי וְּיִי וְּיִי וְּיִי וְּיִי וְּנִי וְּיִי וְּיִי וְּיִי וְּנִי וְּיִּי וְּנִי וְּיִי וְּיִי וְּנִי וְּנִי וְּיִי וְּיִי וְּיִי וְּיִי וְּיִי וְיִי וְּיִי וְּיִי וְּיִי וְיִי וְיִי וְּיִי וְּיִי וְּיִי וְיִי וְּיִי וְּ

קרע n. pr. Eber (Héber), fils de Selah, patriarche des Hébreux, Gen. 10. 24; בַּבְּיבִּבְּי Gen. 10. 21, les fils d'Héber, les Hébreux. Poét. : פַבָּר Nomb. 24. 24, les Hébreux (v. בַּבָּר

רבע chald. La contrée d'au delà: בבר מדגע Esdr. 4. 10, la contrée d'au delà de l'Euphrate, la rive occidentale.

עָבְרָה Petit bateau pour traverser un fleuve: וְעָבְרָה הְעֲבֶה II Sam. 19.19, le bateau passa; וְעָבְרָה תַּבְּרָה II Sam. 15. 28 (cheth. pour הַבְּרְבוֹח keri), dans les campagnes du désert.

לְבְּרָה f. (rac. פָבַר, v. Hithp.). Grande colère, fureur : בַּבָּרוֹת צּוֹרְרָי Ps. 7. 7, à cause de la fureur, ou contre la fureur, de mes ennemis; spécial. de la colère, de l'indignation de Dieu, des chatiments qu'il inflige: קַּמַר מַבְּרוֹת אָפָר Job 40. 11, répands les fureurs de ta colère, ou les flots de ta colère; Ps. 90. 14, et (qui connaît) ta grande colère (autant qu'il faudrait) pour te craindre, qui te craint antant que tu es redoutable? ביום בברת Prov. 11. 4, au jour de la colère, de ליום בברות Job 21.30, pour le jour des fureurs, où tu infliges des châtiments; בם עברחר Is. 10. 6, le peuple voué à ma fureur; יָבֶּבֶרָתוֹי Is. 16. 6, et sa fureur, ou: et son arrogance; אַנָּר רַדְעָחָר — עָבָרָתוּ Jér. 48. 30 , j'ai connu sa présomption, ou sa fureur. * אַבּרָה. Transgression, peché, Rituel.

עברון n. pr. (ע. עברון).

תברונה n. pr. d'une station, Nomb. 33. 34.

לְּבְּרִים adj. (pl. עְבְּרִים; fém. בֶּבִריִם; pl. מָבְרִיִּח Descendant de Héber, Hébreu: מָבָרִים Gen.

ענרים (province de l'autre côté) n.pr. d'une région montagneuse au delà du Jourdain : דַר הַשְּבָרִים Deut. 32. 49, et pl. הַיִּר הַשְּבָרִים , montagne d'Abarim; שַבְּבִיים Jér. 22. 20, et crie du haut du mont Abarim; selon d'autres: de tous côtés, ou par les passages (v. à יש).

שבע Pourrir: אָרָשׁיּן Joel 1.17, les graines pourrissent (v. à דּיִּדִישָּׁיִם).

אבי Kal inusité. Pi. Tresser, tordre: אַרְּמָשְׁתְּיִ Mich. 7. 3, (à eux trois par leurs passions) ils rendent l'iniquité, la corruption, plus forte; exact. ils la tordent, ils en font une corde.

אבח (plur. בירים et rhiz) des deux genres. 1º Objet entrelacé, tresse, cordon, corde, chaine, lien : מצַשה צבה Exod. 28. 14, ouvrage en façon de cordon; שַּׁרְשָׁרֹת תָצֵבֹּוֹלִת meme verset, les chainettes tressées, faites à cordon; בתות החשב יחשל vers. 24, les deux chainettes d'or; וְכַעֲבוֹח חָעַנְלָּח Is. 5. 18, et comme la corde d'un chariot ; עבות רְשָׁיִטים Ps. 129. 4, la corde des méchants (dont ils se servent pour attacher les autres à leur joug); בַּיִּשִּׁים Jug. 15. 13, avec (deux) cordes neuves; יוַשְׁלִיכְת פְּבָּשׁ עֻבֹּחֵישׁוֹ Ps. 2. 3, jetons loin de nous leurs cordes, leurs chaines; מבליות אַקבה Osée 11. 4, avec des liens d'amour. — 2º Branche touffue d'un arbre: בל־בְּין עֲבֹחָים Ez. 19. 11, entre ses branches entrelacées, touffues.

באַל Convoiter, aimer, spécial. d'un amourillicite, impudique: אַרָּבְל אֲשָׁרְ־עָּנְבֵּר צַל־קְאַתְּבָּר, Ez. 23. 7, et avec tous ceux dont elle était amoureuse; ענוֹיִנְב צַל־קּאָתָר, vers. 5, elle a aimé follement ses amants.

Avec אָל (v. vers. 12). Part.: מַצְּטִרּבְרָּהְ Jer. 4. 30, les amants, ceux qui convoitent les femmes, te méprisent.

ענְבְים (תְּשִׁידְם בְּשִׁידְם Ez. 33. 32, comme une chanson agréable; בְּנְבִים בְּשִּידְם בַּשְּׁידִם בַּשְּׁידִם בַּשְּׁיִם בַשְּׁידִם בַּשְּׁידִם בַּשְּׁידִם בַּשְּׁידִם בַשְּׁידִם בַּשְׁידִם בַשְׁידִם בַּשְׁידִם בַּשְׁידָם בַּשְׁידִם בַּשְׁידִם בַּשְׁידִם בַּשְׁידִם בַּשְׁידִם בַּשְׁידָם בַּשְׁידָם בַּשְׁידִם בַּשְׁידִּם בַּשְׁידְם בַּשְׁבִּים בְּשְׁבִּים בְּשְׁבִּים בְּשְׁבִּים בְּשִׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשְּבִּם בְּשְׁבִּים בְּשִׁבְּים בְּבָּבְּם בְּבָּבְּים בְּבָּבְּים בְּעִּבְּים בַּעְּבָּים בַּעְּבָּים בְּעִּבְּים בְּעִּבְּים בְּבָּבְּים בְּעִּבְּים בְּעִּבְּים בְּעִּבְּים בְּעִּבְּים בְּעִּבְּים בְּעִּבְּים בְּעִּבְּים בְּיִּבְּים בְּעִּבְּים בְּיִּבְּים בְּעִּבְּים בְּיִבְּים בְּעִּבְּים בְּיבְּים בְּעִּבְּים בְּיבְבִּים בְּעִּבְּים בְּעִּבְּים בְּעִּבְּיבְּים בְּעִּבְּים בְּעִּבְּים בְּיבִּים בְּעִּבְּים בְּעִּבְּים בְּעִּבְּים בְּעִּבְּים בְּעִּבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְּים בְּעִּבְּים בְּבְּיבְּים בּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבִּים בּיבְּים בְּיבְּיבִּים בְּיבְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּיבְּיבְּיבְּים בְּבְּיבְיבִּים בְּיבְּיבִּים בְּיבְּיבִּים בְּיבְּיבְּים בְּב

עָבְרָּהְ f. Amour illicite, impudique: בְּשְּׁהָה בְּעָבְהָה Ez. 23. 11, elle a été plus corrompue, plus déréglée, dans sa passion effrénée, que (sa sœur).

אַנוּרְ m. Nom d'un oiseau : קסום ענגר Is. 38. 14, comme l'hirondelle et la grue.

עניל m. Anneau, pendant d'oreille: בנילים Ez. 16. 12, et des pendants (à tes oreilles).

ענל (f. אָנל (f. אָנל (f. מְּנְלְּחָרַ Adj. Rond, arrondi: ענל סָבִּיבּ דְבְּעָרֹת (il fit la mer) מִרְבְּעֹרת (les bords ou les champs) étaient carrés, et non pas ronds.

ענלים m. (avec suff. בְּלְלִים, plur. בְּלֶלִים, Const. בְּלֶלִים Veau; בְּלֶלְים, Lévit. 9. 2, un veau, un jeune taureau; סְבָּלִים יְשָׁקוּן Osée 13. 2, qu'ils baisent, qu'ils adorent, les veaux; בְּלֶים יְשָׁקוּן Ps. 68. 31, avec les veaux des peuples, c.-à-d. les chefs, princes.

לְנְלֶהְ Jeune vache, génisse : עְּנֶלֶה חיבוּלָם Osée 10. 11, une génisse bien dressée; הְּלֶּהְ מְּנִילֶּהְ Gen. 15. 9, et היְלֶּהְ שְׁלִּהְיִי וֹצִּלְּה שְׁלִּהְיִי Is. 15. 5, une génisse de trois ans (qui n'a pas encore porté); selon d'autres: une génisse, troisième fruit de sa mère.

אַנְלָא n. pr. Eglah, une des femmes de David, II Sam. 3. 5.

י אָנֶלָע, Promptitude : אַנְלָאַת Rituel , avec promptitude , promptement.

לְּנֶלְתְּ (avec suff. יְבֶּנְלָּחְיּ). Voiture, chariot, char: מַנְלָּחְ חְּדָּטְּחְ Sam. 6. 7, un chariot tout neuf; מַנְלָּחְ בְּיִבְּלִּחְ לַּחְבֵּי יוֹפַרְ בְּנְלָּחִר וֹפָרְ לַבְּּחָ רוֹפָרְ בָּעְלָּחִר בְּיִבְּרָ Ps. 45. 21, Joseph leur donna des voitures; בַּאָבׁ Ps. 46. 10, il brûle les chars (de guerre) au feu.

אַלְלוֹן n. pr. 1° Eglon, roi des Moabites, Jug. 3. 12. — 2° Eglon, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 39.

בְּנְבֶּיה Etre triste, etre chagrine: פֶּנְבֶּיה לָאָבְיּוֹן Job 30. 25, mon âme (n')était-elle (pas) triste, affligée, à cause du pauvre?

לאנג Ex. unique. Niph. S'enfermer, d'une femme qui demeure dans le célibat: תְּלָבְיָן תַּעְנָבְין Ruth 1. 13, vous enfermeriez-vous à cause d'eux, ou différeriez-vous pour eux (de vous remarier)? (pour תַּגֶּיָיֶם au régulier, de la rac. תַּגָּיִי).

ער m. 1º Eternité, perpétuité: של מו Is. 57. 15, celui qui habite dans l'éternité; ערייער Is. 26. 4, jusque dans l'éternité; بنجو Job 20. 4, depuis l'éternité, de tout temps. — לָבֶּר Toujours, éternellement : יָאַל־לָעַר הַוְעֹר עָוֹן Is. 64. 8, ne te souviens pas toujours de notre iniquité; פר־עולמי ער Is. 45. 17, jusque dans l'éternité; de même מילם ועד , Ps. 9. 6 לעילם ועד :. Ps. 9. 6 Ps. 10. 16, à jamais, exact. pour toujours et à perpétuité; אַבִּר־פֵּר Is. 9. 5, père protecteur éternel; הַרְרֵיכִי Hab. 3. 6, les montagnes éternelles. -2º Butin, proie: מבקר יאבל ער Gen. 49. 27, au matin il dévorera la proie; או חַלַּק עַר־שָׁלָל מֵרְבָּח Is. 33. 23, alors le butin et les riches dépouilles seront לְיוֹם קוּמִי לִמֵּר ; מֵר וְשֶׁלֶל partagés, pour Soph. 3. 8, le jour où je me lèverai pour le butin.

 ment pendant un instant; פַּרְיבּה וְצָרִיבּה I Rois 18. 45, pendant ce temps. Avec un inf.: שַּוְיבְּיִרְשִּׁי Jug. 3. 26, pendant qu'ils hésitaient; יָּבְיבְּיִרְיִי בַּלְּצִּיְבְיִרִי Jon. 4. 2, quand j'étais encore dans

mon pays.

2º Jusque. De l'espace, du lieu: Deut.1.7, jusqu'au grand ברדונהר העול fleuve (l'Euphrate); בריבון Nomb. 21. 30, jusqu'a Dibon; קרב פריבונית Il Sam. 20. 16, approche (jusqu')ici; ומרעה וְעֵר עַקרוֹן I Sam. 17. 52, jusqu'à Gath et jusqu'à Ekron; פַר־לְפֵּרָחוֹם Esdr. 3. 13, יבר מר ווא Is. 57. 9, jusqu'au loin; ער לַתַשִּׁיב חַרוֹן אַקדאַלחַינוּ מְשֵּנוּ עַר לַהַבְּר חַוַּת Esdr. 10. 14, jusqu'à ce que la colère de notre Dieu se sera détournée de nous (que nous avons excitée) au sujet de cela, par ce péché; um li Rois 9. 18, פור בליקש vers. 20, jusqu'à eux ; וַיגָשׁ עַר־טַּחַח חַשְּנְדֵּל Jug. 9. 52, il s'approcha jusqu'à la porte de la tour; קונד עריקה Job 4. 5, (le malheur) t'a touché. Quelquefois 🗝 est synonyme de ונלכה ער־הַראַרו: et indique la direction אַל I Sam. 9.9, allons vers, chez, le voyant (le prophète); אַיִּדן עַוּ־תָּבוּנוֹתֵיכָם Job 32. 11, j'ai prêté l'oreille, j'ai été attentif, a vos raisonnements; דאַנִיטָז עָרַיי Nomb. 23. 18, écoute-moi (prête l'oreille à mes paroles); יְעָרֶיכֶם אֵחְבּוֹצֵן Job 32.12, je vous considère, examine, avec attention (exact. je dirige mon attention, mon examen, sur vous).

qu'il n'y ait plus de lune.

Du degré, de l'intensité: קח Gen. 27. 33, excessivement; קח פריקאר I Rois 1.4, extrêmement belle; בייקאר Ps. 147. 15, avec une extrême vitesse; ארדיר Mal. 3. 10, en trop grande abondance (v. a יַדי אַרן מְסָּשָּר Ps. 40. 13, sans nombre; ער עמרה מנבים I Rois 22.16, combien de fois encore? וְאַחַרִיהוֹ פַרֵי אֹבֵר Nomb. 24. 20, et sa fin (ira) vers, à la destruction, ou : sera une destruction pour toujours ; ಇತ್ತು ಸು שרי Jug. 4. 16, il n'en demeura pas un seul; דְּבֶּידְהָנְקָּוֹן הָאָמָהָתָן Agg. 2. 19, jusqu'à la vigne et le figuier, même la vigne, etc. — Jusqu'au point, autant que : אָריבוּי פַר־בְּנֵי יְרוּוּרָהוּ I Chr. 4. 27, (leurs familles) ne s'étaient pas multipliées autant que celles de Juda. — ברינבר, בריבר, טרבר Depuis jusqu'à. l'un aussi bien que l'autre, tant l'un que l'autre, מַּמַלוּן וְעַר־גַּרוֹל Gen. 19. 11, depuis le plus petit jusqu'au plus grand; קשוב עדירב Gen. 31. 24, (ne lui dis rien) ni en bien ni en mal; בּּנְּדִישׁ וְצַר־קָּטָּח ון נקריפרם זים Jug. 15. 5, (il brûla) tant le blé qui était en gerbes que celui qui était sur pied, et même les plants d'oliviers (v. a בַּרֶם; בְּרַתָּה פָר־שָּרָתָה יָירָבָה שַּרַתָּה יִיבֶּרָם Nomb. 8. 4, le pied (du chandelier) aussi bien que ses fleurs (ses orne-arc et sa ceinture.

3° Conj. Jusqu'à ce que, avec le préterit ou avec le futur : עריקוים בא תַירִיקוים Jos. 2. 22, jusqu'à ce que ceux qui les poursuivaient fussent de retour; רְבְּרֵל שֲׁלָח Gen. 38. 11, jusqu'à ce que Selah soit grand; plus compl.: בר אַשֶּר ער אם, Gen. 26. 13 ער בי היאם, Nomb. 11. 20 Gen. 24. 19, בר אַשַׁר אָם Gen. 28. 15, jusqu'à ce que ; דר עינטיה היום Cant. 4.6, jusqu'à ce que le jour se rafratchisse (v. a מות De l'intensité : ער לארשטקה אַלָּהוּ כֵּל־לְּבָּהְ Is.47.7, tellement, au point, que tu n'as point pris ceci à cœur; 🗝 דיר דעהיל I Sam. 20. 41, jusqu'à ce que David pleura plus fort; מיר אַשֶּׁר־בָּר־כֹּה Jos. 17. 14, Dieu m'a beni a ce point, si fort. - Pendant que, avec le prétérit et le futur : נַיִּדִיר כַּר הָבֶּר מָאוּל I Sam. 14. 19, pendant que Saul parlait; בר־יִפְילֵה שָּׁהוֹם מִידְּה Job 8. 21, pendant qu'il remplit, ou il remplira encore, ta bouche de joie; לים לא קום Job 1. 18; pendant que l'un parlait, cet homme parlait encore; אַבֶּי וְּנְיְנָּיִת בּי וְנְיְנָיִת בּי וְנְיִנְיִתְּי בּי וְנְיְנִיתְּי בּי וְנְיִנְיִתְּי בּי וְנְיְנִיתְּי בּי וְנְיְנְיִתְּי בּי וְנְיְנְיִתְּי בְּיִר וְנְיִנְיִתְּי בְּיִר וְנְיִנְיִתְּי jours de malheur viennent; אָנְי בְּיִר וְנִינְי בְּיִר וְנִינְיִי בְּיִר וְנִינִי בְּיִר וְנִינְיִי בְּיִר וְנְיִנְיִי בְּיִר וְנִינְיִי בְּיִר וְנִינְיִי בְּיִר וְנִינְיִי בְּיִר וְנִינְיִי בְּיִר וְנִינְיִי בְּיִר וְנִינְיִי בְּיִר וְנְיִנְיִי בְּיִר וְנִינְיִי בְּיִר וְנִינְיִי בְּיִר וְנִינְיִי בְּיִר וְנִינְיִי בְּיִי וְנְיִנְיִי בְּיִי וְנְיִנְיִי

ער האום. לי Prepos. Durant, jusqu'à : יְמָלְּחָין הְּלֶּחָין בְּעָרָן Dan. 6. 8, pendant, ou dans l'espace de, trente jours; dant, ou dans l'espace de, trente jours; Esdr. 5. 16, depuiscette époque jusqu'à présent. — 2° Conj. Pendant que, jusqu'à ce que : מֵּר בְּרִיּן אֵרְיִיְהָא Dan. 6. 25, (pendant que) déjà les lions s'emparèrent d'eux; מֵר בְּרִבְּעָן חַנְּיִגְּא Dan. 7. 22, jusqu'à ce que vienne; מֵר בְּרָבְּעָן הַיִּנְיָבְּעָן Dan. 4. 14, afin que tous les vivants

apprennent.

אינורי אינורי אינורי ביריי ביריי

ער (v. ישי).

עבר (v. אין Pil. et Hithp.).

ערה (ע. היים chald.) Passer, traverser. Ex. unique: לא־בָּרָח עָּבֶּרוּ עָבֶּרוּ עָבֶּרוּ עָבֶּרוּ עָבֶּרוּ עָבֶּרוּ עָבָּרוּ עָבָּרוּ עָבָּרוּ עַבְּרוּ עַבְּרוּ עַבְּרוּ עַבְּרוּ עַבְּרוּ עַבְּרוּ עַבְּרוּ עַבְּרוּ עַבְּרוּ בַּרְּחָבּ. Pob 28.8, le léopard, ou le lion, n'a pas passé par là. — 2° Se revêtir d'ornements, se parer: Jer. 4.30, que tu te pares d'ornements d'or; וְבַבְּבֶּרוּ תַבְּבָּרוּ בַּבְּרָח בַּרְּרָח בַּרְּרָח בַּרְּרָח בַּרְּח בַּרְח בּבְּר בּרְח בַּרְח בּרְח בּרְי בְּרִי בְּרָּת בְּבְּרְת בְּרָּת בְּרָח בְּרָר בְּרְת בְּרָּת בְּרָח בְּרָר בְּרָת בְּרָת בְּרָר בְרָת בְּרָר בְּרָר בְּרָר בְיִי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָּי בְּיִי בְּיִי בְּרָי בְּרָי בְּיִי בְּרָי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּרָוּ בְּיִי בְיּי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי

Hiph. 1º Faire passer, eloigner,

dter: מַצְרָחְדְבֶּנֶרְ בְּיִוּם מֶּרָח Prov. 25. 20, (comme) celui qui dte son habit dans un jour, un temps, froid. — 2º Revetir, parer: יָאֶעְבַהְ מָּדִי Ez. 16. 11, je te pare d'ornements.

ערוריקן פור איני איני ביילא פורי ביילא פיילא פיי

Aph. Enlever, ôter, renverser: רִימֶרָתוּ בְּיִלְרָתוּ Dan. 5. 20, et on lui ôta (on, le dépouilla de) la gloire; בְּחַלְבָּתוּ מַלְבִּין Dan. 2. 21, il détrône les rois.

ערה (ornement) n. pr. Adah, femme de Lémech, Gen. 4. 19.

ערָה f. (const. מַרָה, rac. יִצָר). 1°Assemblée, communauté, spécial. du peuple d'Israel : צַרַח רַשְּׂרָאֵל Exod.12.3, בניין בניירשראל Exod. 16. 1, l'assemblée des Israélites; de même : אַרָּח בַּיר Nomb. 27. 17, l'assemblée de l'Éternel; et seul: myn Lév. 4. 15, l'assemblée; ישׁרִים וְשֵׁרָים וְשָׁרָים וְשָׁרָים וְשָׁרָים וְשָׁרָים וְשָׁרָים וְשָׁרָים וְשָׁרָים וְשָׁרָים וְשָׁרָים conseil, la société, des hommes droits, et dans leur assemblée; וברחו לפני חבון Jér. 30. 20, son assemblée demeurera affermie devant moi. - 2º Bande, troupe, compagnie, famille : לַרָח וְכַל־ ing Nomb. 16. 6, Core et toute sa bande; פַרַת מְרַכִּים Ps. 22. 17, une multitude de gens méchants, malins; בל־פֵרְתִר Job 16. 7, tu as désolé. toute ma compagnie, tous ceux qui m'environnaient; אָרָה חָשָּ Joh 15. 34, la famille de l'hypocrite; צַרָת דְּבֹרָים Jug. 14. 8, un essaim d'abeilles.:

עְרָה (de קיד, rac. פוד 1° Témoin, témoignage: קפַיה הָאָנֶבְּאָר הַרְּהָרְיָּה Gen. 31. 52, בַּבְּאַר הַּהְיָהְרִיּלָּר Gen. 21. 30 ann que cela me

serve de témoignage.—2° Pl. ring Les témoignages de Dieu, ses ordonnances, préceptes: arrive Ps. 119. 22, 24, 59, tes témoignages, tes préceptes, ou pl. de rang.

phète, II Chr. 12. 15. — 2º Iddo, grand-père du prophète Zacharie, Zach. 1.1.

ערות f. (rac. פודי, plur. אוש et פודים). 1° Témoignage, loi, ordonnance: יָצָּיִד ער הַנְיר אָשֶׁר הַנְיר מָם II Rois 17. 15, et les témoignages par lesquels il les avertit; מְצֵי לְחֹת תַּבֶּת הֹא Exod. 31. 18, les deux tables du témoignage, de la loi; אַרֹן חָצֵראַח Exod. 25. 22, l'arche du témoignage, l'arche dans laquelle étaient renfermées les deux tables de la loi; חשת אותל Nomb. 18. 2, la tente du temoignage, et פשבר השרה Exod.38. 21, la demeure du témoignage, le tabernacle; ניַקָם עֵרוּח בְּיַעַקֹב Ps. 78. 5, il a établi son témoignage, sa loi, dans Jacob ; וַיַּמַן עַלָּיו אַת־־חַנוַר וְאַת־הַעַּטוּת II Rois 11. 12, il mit sur sa tête le diadème et (il lui donna) le livre de la loi; selon d'autres : le diadème et les ornements royaux (v. ישִר). — Synon. de היוֹם: Deut. 4. 45, הַשְׁתְּחָם Deut. 4. 45, ce sont les préceptes et les statuts; יבי ברוֹחִיף שִׁיתָח לֵּר Ps. 119. 99, tes préceptes, ordonnances, sont l'objet de mon entretien. — 2º Nom d'un instrument de musique ou d'un genre de cantique: ישטיים Ps. 60. 1, ששיים שיים מחוו 80.1, sur Susan — Sosanim Eduth; selon d'autres, rang : ornement, instrument précieux.

יתי, avec suff. יקיי, pl. יקיים, 1° Age, vieillesse, oppose מייים, (עדירם). 1° Age, vieillesse, oppose מייים (עדירם). Ex. unique: אייים אייים Ps. 103. 5, qui rassasie ta vicillesse, selon d'autres ta bouche, de biens. — 2° Ornement, parure: מייים שלים Jér. 4. 30, d'ornement d'or; בייים Exod. 33. 6, (ils se dépouillèrent) de leurs ornements; מייים Ez. 16. 7, avec le plus bel ornement, ou : dans une beauté parfaite;

עריו לְּבְלוֹם Ps. 32. 9, sa parure (du cheval) sert à le brider, museler; ou : il faut lui serrer la bouche (avec le mors).

עריאל (ornement de Dieu) n. pr. m. 1° I Chr. 4. 36. — 2° 9.12. — 3° 27.

קרייט, (Dieu l'orne) n. pr. 1° Edayah, grand-père du roi Josias, II Rois 22. 1.

— 2° Plusieurs autres: Esdr., Néh., Chr.; שנייטי II Chr. 23. 1.

ערים m. pl. (sing. בי, employé dans le Talmud). Souillure. Ex. unique: בּבְּבֶּרְ עִּיִּדִם ls. 64. 5, comme un linge, un vétement, souillé (vétements des femmes aux époques des menstrues, ou vétements des lépreux; rac. יַבָּיָּרְ עִּיִּדִּים).

וויי adj. Voluptueux, délicat, plongé dans les délices: אַמְיִי וּאָה בַּוֹיְנֶה Is. 47. 8, écoute ceci, toi voluptueuse qui vis dans les délices.

אַרִינָא, n. pr. Adinah, général de l'armée de David, I Chr. 11. 42.

לודיע, ח. pr.: תוא פורט העצט II Sam. 23, 8, le même est appelé Adino Hæsni, ou l'Esnite; selon d'autres: il brandit sa lance (v. I Chr. 11. 11).

ער'תיִם, n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 36.

ית ערבי n. pr. m. I Chr. 27. 29.

לבי, n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 35; פַּילָפָּר Gen. 38. 4, (un homme) d'Adullam; la caverne d'Adullam, I Sam. 22. 4.

ווע Kal inusité. Hithp. Vivre dans les délices, se délecter: נַיְּחְשֵּׁיִם מְּשׁוּבְּךְּ Néh. 9. 25, ils se sont délectés de tes grands biens, ou: ils ont vécu dans les délices par ta grande bonté.

tements, ou d'ornements, délicieux; ou, ellipse: et qui vous faisait vivre dans les délices. — 2° Une province en Asie: אַ בְּבֶּדְעָ Gen. 2. 8, (Dieu planta) un jardin en Eden; בְּבֶרְבֶּדֶרָ 2. 15, (Dieu plaça Adam) dans le jardin d'Eden, le paradis terrestre; וְנָיֶר רֹצֵא בַּיִבֶּין 2. 10, un fleuve sortit d'Eden.

ווע n. pr. m. II Chr. 29. 12, 31. 15. זיָע n. pr. Eden, province de la Mésopotamie ou de l'Assyrie, II Rois 19. 12, Is. 37. 12 (v. בית עֶּדֶרָ, nom d'une ville).

קער, קער, (contracté de קער, ערלי, בייער, (contracté de קער) Jusqu'à présent, maintenant encore : אָשֶׁר בַּיָרָן לֹא בָירָר בַּיִרָּן לֹא בָירָר בַּיִר נייִר ער ער ער ער ער ער ער בייער ער בייער ער בייער בייער

אָרָנָא (volupté) n. pr. m. Esdr. 10. 30.

ערְטָּר (volupté) n. pr. m. 1° I Chr. 12. 20. — 2° II Chr. 17. 14.

קרְנְיּהְ לֵּיְעֶרְלָּהְ f. Volupté, plaisir, désir : יְּיְבְּיִהְ כָּיִרְיִהְ Gen. 18. 12, aurais-je encore les désirs, ou le plaisir (d'une jeune femme)?

ערֶעְרָה n. pr. Adadah, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 22.

Hiph. Avoir de reste, davantage: נְלֹא חַלְּהִיף תַּשְּרְבָּה עלא הַלְּהִיף תַּשְּרְבָּּה Exod. 16. 18, celui qui (en) avait pris beaucoup n'en avait pas davantage, de trop.

Tינו Kal inusité. Niph. Manquer, être omis, faire défaut, rester à l'écart: l'écart il n'y en eut pas un seul ne resta à l'écart, il n'y en eut pas un qui ne passât (le Jourdain).

Pi. Laisser manquer : לא רְצַהְרוּ הֶּכֶר I Rois 2.47, ils ne laissaient manquer de rien.

ווידע Disposer, mettre en ordre, en rang: פֿרְרֵי מַצְּרָכָּח I Chr. 12. 38, disposant l'ordre de la bataille, c.-à-d. rangés en bataille; יַלְצֵּיֹר vers. 33, et de garder le rang, c.-à-d. tous disposés, prêts à combattre.

Niph. Etre sarclé : יְלֹּא רֵעֶּרֵר Is. 5. 6, (la vigne) ne sera pas sarclée, ou cultivée, fossoyée (v. מַעָּהַר).

רוֹ, m. (avec suff. קדרוֹ). Troupeau: לְּבְּרֹח m. (avec suff. פָּרְרוֹ). Troupeau: לַבְּרֹח מִלְּרָת מְּרֹח בְּרֹח מִלְּרָת מִלְּרִת נְבְּרֹח בְּרֹח מִרֹם בְּרִר מָרָת בְּרִר מָבְר מְבָּר מָבְר מְבָר מְבָּר מְבָר מְבָר מְבָר מִבְּר מְבָר מְבְר מִבְר מְבָר מְבְר מִבְּר מְבְר מְבְר מְבְר מְבְר מְבְר מְבְר מְבְר מִבְּרִים לַאֲרֵרוֹת 1 Chr. 32. 28, et des étables pour les troupeaux, exact. et les troupeaux étaient dans les étables; בְּר מֵי בִיר מַר בַּר מַבְר מַר מַבְר מַר מַבְר מִר מַבְר מִי בִּר מַבְּר מִבְּר מִין. 13. 17, le troupeau de l'Éternel, le peuple d'Israel (v. 11 מַבְרַר מִין).

עקר n. pr. 1° Eder, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 21. — 2° Eder, fils de Musi, I Chr. 23. 23.

אָרֶר (troupeau) n. pr. m. I Chr. 8. 45.

ערְרִיאַל (troupeau de Dieu) n. pr. Adriel, gendre du roi Saul, I Sam. 18. 19.

ערְשִׁים m. pl. Lentilles : עַרְשִׁים Ez.

אָט n. pr. (v. אָט n. pr. (v. אָט

סט מוב ou איב ou ציב ou ציב ou ציב אליב ou ציב אליב ou ציב אליב courcir, couvrir de ténèbres: איב Lament. 2. 1, comment (le Seigneur) a-t-il couvert de sa colère la fille de Sion comme d'une nuée? ou : comment a-t-il, dans sa colère, couvert de ténèbres, etc.?

עובר n. pr. (v. צובר).

עוֹכְל n. pr. Obal, fils de Joktan, Gen. 10. 28, souche d'un peuple arabe.

אינ Guire, faire cuire (v. אָלְיִי בּיִּר Ez. 4. 12, tu feras cuire (le gateau) devant eux.

n. pr. Og, roi de Basan, Nomb. 21. 33.

ענובר (une fois קּוָב Ps. 150. 4). Nom d'un instrument de musique, flûte, Gen. 4. 21; אָנָבִר Job 31. 30, et ma flûte.

עור Kal inusité. Pi. פַּבּר Environner, ou piller. Ex. unique: תֶּבְלֵי רְשָׁצִים פִּוּרְנִי Ps. 119. 61, les bandes des méchants m'environnent, ou : m'ont pillé, dé-

pouillė (v. פר 1°).

Hiph, הַפָּד 1º Prendre à témoin, appeler en témoignage, être témoin, déposer en témoignage (contre quelqu'un, ou en sa faveur); avec le rég. dir. et avec יָאֵעָר פָרִים: בְּ Jér. 32. 10, je pris des témoins; דַעָּט הַיּיִם אַז־הַשָּׁמַיִם Dout. 4. 26, je prends, j'appelle, à témoin contre vous aujourd'hui le ciel et la terre; פָּה־אַפִּינָהָ Lament. 2. 43, que puis-je appeler en témoignage, c.-à-d. comme objet de comparaison avec ton état (cheth. אָשִידָה, forme (שַּׁבֶּר נְשִׁרָּך וּבֵּין אֲשָׁת נְשִּׁרָך Mal. 2. 14, (parce que) l'Eternel est témoin entre toi et la femme de ta jeunesse; וַרְעָדְרוּ אֵנְשֵׁי הַבְּלְרָעֵל אַח־עַבוֹח I Rois 21. 13, et ces hommes pervers, méchants, témoignaientcontrelui, Naboth; וצרן ראושו נחשרבני Job 29. 11, l'œil qui me voyait rendait témoignage (en ma faveur).-2º Déclarer formellement, expressément; protester, conjurer, avertir, faire avertir, faire des remontrances : חָבֶר חַנָּר בי רשיש Gen. 43. 3, cet homme nous a expressément déclaré, ou : il nous a avertis; מַּפָּר מָפָר מָפָר הַנָם חַיּוֹם Deut. 32.46, (les paroles) que je vous engage, que je vous conjure aujourd'hui (de recommander à vos enfants); רַיָּבֶר מַלָּאָקָה Zach. 3. 6, l'ange de l'Eternel بر جستنور fit cette declaration à Josue; פֶּבֶּר כָבָּר יאָפִירָת מְּהָ Ps. 81. 9, écoute, ô mon peuple! je vais t'avertir, ou te déclarer ma volontė; ביר השר משם Exod. 19. 21, descends et avertis le peuple ; קשָׁמַם וְרָוֹעֵר Jér. 11. 7, (les) avertissant (tous les matins, c.-à-d.) sans cesse ; נישר מי ארשיקש II Rois 17. 13, l'Eternel fit avertir Israel (par les prophètes); וָאָפִיר בְּיוֹם איר איר Neh. 13. 15, je leur fis des remontrances au sujet du jour qu'ils vendaient des comestibles; avec 🛬 : ליפי אַרַמְּיִח וְאָצִירָח Jer. 6. 10, a qui adresserai-je la parole, et qui avertiraije, ou conjurerai-je (de m'écouter)? -3º Prescrire, ordonner : אַטָּר הַוּעִירוֹת בָּרָשׁ Néh. 9. 34, (ils n'ont point écouté les commandements et les prescriptions) que tu leur as donnés.

Hoph. Etre averti: הַּרְבָּלָּיִי Exod. 21. 29, et qu'il ait été déclaré à ses maîtres, et que les maîtres en aient été

avertis.

Pol. פודר Relever, soutenir, protéger: יְחִים וְצֵּלְּהְטָּוֹ רְעוֹדֵר Ps. 146. 9, il relève, protége, l'orphelin et la veuve; part. קשנד 147. 6, protégeant.

Hithp. Se redresser : מָבְּיִם מַבְּים Ps. 20. 9, nous nous sommes relevés et nous restons debout, fermes.

רבין (rarement שלים) adv. Encore, encore une fois, de nouveau, encore plus, beaucoup, continuellement; beaucoup, continuellement; Gen. 29. 7, le jour est encore long; יְבִּיבִּים בִּידִּ בְּבָּים בִּידִ בּּיבִים בּּידִים בּידִים בּייִים בּייים בּיים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּיי

Prov. 9. 9, donne (de l'instruction) au sage, et il en deviendra encore plus sage ; עוד פעט Exod. 17. 4, encore un peu, il s'en faut peu; רַיַבָּדָרָ כַּל־צַּרָאַרָיזי שוד Gen. 46. 29, il pleura longtemps à son cou (entre ses bras); עוד יְדֵוּלְלוּהָה Ps. 84. 5, ils te loueront sans cesse, éternellement; בר כַּלריַכֵּר הַאַרַץ Gen. 8.22, dorénavant, tant que la terre durera. — כל כליד Tout le temps que, tant que: בל כור ושים חר בי Job 27. 3, tant que j'aurai un souffle de vie ; בּר־כַל־עוֹר אַבּי II Sam. 1.9, car tant qu'il y aura un souffle en moi (je pourrai tomber entre les mains de mes ennemis); selon d'autres : car je suis encore plein de vie. — Avec une négation, ne — plus : לא אסף לְקַלֵּל עוֹד אֶּיִד־הַאֲדְּמָהו Gen. 8. 21, je ne maudirai plus la terre; לאראוכל עוד שמח ולבוא Deut. 31. 2, je ne puis plus marcher à votre tête, vous conduire; ער לא בל־אַרש רַשִּׁרם עור Job 34. 23, il n'impose pas trop à l'homme, ne l'accable pas trop; יאין עוד Joel 2. 27, il n'y en a point d'autre.

Avec suff.: רְלֹא אָס־עֹדְעָר הָדְי I Sam. 20. 14, et non pas (je ne te demande pas cette faveur) pour le temps que je serai encore en vie; פר עֹדְרָהְ הָדִי Gen. 46. 30, que tu vis encore; תְּעֹדְהָ הָדִי Gen. 43. 27, vit-il encore? עֹדְרָהָ הָדִי בְּבָּרִים עְבוֹי Esth. 6. 14, pendant qu'ils lui parlaient encore.

Avec des preposit.: בער רוֹטָם Lorsqu'encore, pendant, au bout de : בְּעִר רוֹטָם Jér. 15.9, lorsqu'il était encore jour, en plein jour ; דְּעָלֵּד תַּיר : Il Sam. 12. 22, lorsque l'enfant vivait encore ; בעוֹר שֵלשֶׁח יְעֵים Gen. 40. 13, au bout de, dans trois jours ; בְּעוֹרִי תַּיר : Ps. 104. 33, tant que j'existerai ; עוֹרִי תַּיר : Deut. 31. 27, pendant que j'ai vécu (au milieu de vous); בְּעוֹרָה בְּעִר : Is. 28. 4, pendant qu'elle est encore dans sa main ; בְעוֹרָה בְּעַר : Nomb. 22. 30, depuis que j'existe; ou depuis ta jeunesse.

עוֹבֵר n. pr. 1º Oded, père du prophète Azariahu, II Chr. 15. 1; ou luimême prophète, v. 15. 8. — 2º Oded, prophète, 28. 9.

אוע (ע. הפד).

Niph. 1° Être courbé, être ployé: בצורתר שחותר ער באור Ps. 38.7, je suis tout courbé (par les souffrances) et extrêmement abattu; בעותר בשטין Is. 21.3, je suis trop courbé (par la douleur, j'éprouve de trop violentes convulsions) pour entendre; ou : ce que j'entends me cause des convulsions.—

2° Ètre perverti : בעותר שלב Prov. 12.8, celui qui a le cœur perverti; בעותר בעות בעות I Sam. 20.30, fils d'une (mère) perverse et rebelle.

Pi. Renverser, bouleverser : יְּמְיבּוֹתָר אַ Lament. 3. 9, il a bouleverse mes sentiers (il les a rendus impraticables); יָּמְיָהְ מַנְיִהְ Is. 24. 1, il changera, bouleversera, la surface (de la terre).

Hiph. Renverser, bouleverser, pervertir, faillir, faire mal, commettre des crimes : מַנֵּרוּ אָר־הַּרָכָם Jer. 3. 21, ils ont perverti leur voie, l'ont rendue mauvaise,criminelle; אַנְיָשֶׁר הַשְּׁנֵיחָד Job 33.27, j'ai fait violence à la justice, ou : j'ai été pervers (v. à הָצֵיִרטּ הִרְשָׁעָטּ; הָרְשָׁעָטּ Ps. 106. 6, nous avons failli, commis l'iniquité, nous avons été coupables ; וַאַל־תַּוְעֹר אַר קבָרָת עבָרָת II Sam. 19.20, ne te souviens pas (du mal) de l'offense que ton serviteur a faite; נלאר חַשֵּחָ Jér. 9. 4, ils s'efforcent à commettre des crimes; יולבחקריו והיבחקרו II Sam. 7. 14, s'il fait mal, s'il commet quelque crime, je le corrigerai.

רְּיָע et אָּיָע n. pr. d'une ville assyrienne, II Rois 18. 34, 17. 24; יְתְשַׁנִים 17. 31, les habitants de Awah.

עָנָה f. Dévastation, ruine : פַּיָּח אֲשִׂרְעָּנָה

Ez. 21. 32, j'en ferai une dévastation, une ruine.

עוון (v. ישון).

* ראין לא f. Fausseté, iniquité: ייי אין אין אין אלא Aboth, fausseté, iniquité, des jugements.

מי (עו שוי).

אין Fuir, se réfugier: לְּמֹוֹ בְּטְשׁׁוֹ מַּרְשׁׁוֹ Is. 30. 2, se réfugier sous la protection de Pharaon; ou de la racine אָדָי

Hiph. Se réfugier, s'assembler, fuir pour se mettre en sûreté: הְצִּדְּי בְּנֶיְבֶּוֹ בְּנֶיְבֶּוֹ בְּנִיבְּי בְּנִיבְּי Jér. 6. 1, fils de Benjamin, fuyez du milieu de Jérusalem, ou assemblez-vous pour sortir, etc.; תֵּבִידּ בַּנְיבָּוֹ Is. 10. 31, ils se sont assemblés pour se réfugier (dans un endroit fort); שְׁלֵּח בִּי בַּעִּבְּי בַּנִי בִּיבִי בַּעְבָּי בַּי בַּעַבְּי בַּנְיבָּי בַּעַבְּי בַּנְיבָּי בַּעַבְּי בַּנְיבָּי בַּנְיבָּי בַּנְיבָּי בַּנְיבָּי בַּנְיבָּי בַּנְיבָּי בַּנְיבָּי בַּנְיבָּי בַּנִיבְּי בַּנִיבְּי בַּנְיבָּי בַּנִי בְּנִיבְּי בַּנִיבְי בַּנְיבָּי בַּנִי בְּנִיבְּי בַּנְיבִּי בַּנְיבָּי בַּיִי בְּנִיבְּי בַּנִיבְּי בַּנְיבָּי בַּנְיבָּי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיי בְּיִבְייִ בְּיִבְּיי בְּיִבְיִי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיבְיבְּיי בְּיבְיבִּיי בְּיִיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיִי בְּיבְיבְּיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְייִי בְּיבְיבְּיי בְּיבְיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְיבִיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייְי בְּיִי בְּיִייְי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִיבְיי בְּיי בְּיִיבְיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְייִיי בְּייִי בְי

אנים (pl. פּוּים) Nom d'un peuple chananéen, les Avéens, Deut. 2. 23.

אווא ou אווע chald. f. Perversité. Plur.: מַנְיָּהָן Dan. 4. 24, (rachète) tes iniquités.

גליל I (עַרָּל, adj. Impie, injuste (v. לְּבָּרָל Job 16. 11, Dieu m'a livré au pouvoir de l'homme injuste.

וויל אוייל ווי. (עול יש אוייל אוייל ווי. אוייל ווי. Nourrisson, jeune enfant: עויל באאן שֵּוִילִּידֶּים Job 21. 11, ils envoient au dehors leurs enfants comme des troupeaux de brebis; בַּיִּבְּיִם מָאֲסוּ בִּי Job 19. 18, même de jeunes enfants, ou même des hommes pervers (עִינִילּין), me méprisent.

de Benjamin, avec l'art., Jos. 18. 23.

— 2º Plur. de my et de my.

ריים, (ruines) n. pr. Villedans Edom, Gen. 36. 35.

לאָנל adj. Pervers, impie, injuste: אָנל adj. Soph. 3. 5, mais l'injuste, l'impie, ne connaît point de honte ; إحصر Job 27.7, comme un homme injuste.

לארות (const. לייל, avec suff. ליילים). Iniquité, injustice, déloyauté: וחים אליים בשלים בשלים ביילים בייל

עול (part. עלהות seul usité) Allaiter. Des femelles des animaux: וְתַשֵּאֹן וְתַבֶּקָר קבישׁוּן וְתַבָּקָר Gen. 33. 43, et que j'ai avec moi des brebis et des vaches qui allaitent; מַצְּחַר עֶלְהוֹ תֲבִראוֹ Ps. 78. 71, il l'a pris lorsqu'il suivait, c.-à-d. paissait, les bétes qui allaitaient.

עול m. Nourrisson, enfant: תַּשְּׁרָהְיִּ הּשְּׁשׁ הִשְּׁיִּא Is. 49.15, la femme oublie-telle son enfant qu'elle allaite? ביל יביל וְיִנְיוֹ Is. 65. 20, (ni) jeune enfant ni vieillard (v, צוֹלֵב).

לולה, (v. לעולה). Iniquité, crime, méchanceté: בְּנִי־עֵּלְהָּה II Sam. 7. 10, les enfants d'iniquité, les hommes iniques; רְבָּלִיםְּקְּהְ מַקְּבָּהְ מִּנְּבְּרָ Ps. 107. 42, et toute iniquité fermera la bouche; avec ה parag.: בּ בְּעִלְּהְתְּ בִּוֹ יִצְּלָּהְ Ps. 92. 16, il n'y a point en lui d'injustice; contracté: אַרְבְּבֶּרְ עִילְהַתְּ Job B. 16, et l'iniquité; plur.: אַרְבָּבְּרַ עִילָּהְ הִשְּׁבֶּלֵּרְ עִילְהַתְּ Ps. 58. 3, même dans votre cœur vous formez des desseins iniques; בּיִבְּיִבְּרִי וּיִבְּיִבְּרָ Ps. 64. 7, ils cherchent, méditent, des crimes (v. תַּבְּלָּהָרִי).

עולה (ע. עולה).

עוֹלֵל et עוֹלֵל (pl. שֹלְלִים et שִּלְלִים, avec suff. שִּלְלִים, וּלְלִים, Enfant, jeune enfant: עוֹלֵל בּם בּבִיי Enfant. 1. 5, ses jeunes enfants s'en vont captifs; ses jeunes enfants s'en vont captifs; צילֵל וְיוֹנְקַ 2. 11, les petits enfants et ceux qui étaient encore au sein de leur mère. Une fois de l'enfant avant sa naissance: עלְלִים לְּאִרְאֵנְּא אִוֹר Job 3. 16, comme des enfants conçus qui n'ont pas encore vu le jour.

עוללות (v. עוללות).

עולם et עלם m. (pl. שילפים, rac. שלש). Temps caché, inconnu. 4° Eternité, qui n'a ni commencement ni fin : של פולם Gen. 21. 33, Dieu de l'éternité, Dieu éternel; בחר חכולם Dan. 12. 7. par celui qui vit éternellement; במענילם אלם אחה אל Ps. 90. 2, d'éternité en éternité, de siècle en siècle, tu es Dieu; Ps. 66. 7, il règne dans tous les siècles par sa puissance ; הַלָּיכוֹת 15 ਬੜੇ Hab. 3. 6, la direction, la marche, des siècles ou du monde, vient de lui (v. le même exemple à הליכה); וּמְחַתְּי וּרֹעֹית עּוֹלָם Deut. 33. 27, et audessous (sur la terre) les bras éternels (te soutiendront); יי סַלָּהְ שֹלָם נָעָד Ps. 10. 16, l'Eternel est roi éternellement; בון בּלְבַם Eccl. 3. 11, bien qu'il leur ait mis dans le cœur l'idée de l'éternité (ou l'étude, ou le désir, des choses de ce monde); וחארץ לעולם עפורה Eccl. 1. 4, mais la terre demeure toujours; יְרְשָׁט שָׁמָד־עוֹלָם Jér. 51. 39, alin qu'ils dorment d'un sommeil éternel (du sommeil de la mort); בַּרָה עֹלָבוּ Eccl. 12. 5, sa maison éternelle, la tombe; שלח לחיי שלם Dan. 12. 2, ceux-ci (se réveilleront) pour la vie éternelle.

2º Siècles passés, reculés, temps anciens : ימוֹת שׁלָם Deut. 32. 7, (pense) aux siècles anciens, aux temps passés; ותרבות עולם Is. 58. 12, des lieux déserts depuis des siècles ; פַמַתֵּד עוֹלָם Ps. 143. 3, comme ceux qui sont morts depuis trės longtemps; אל־עם שולם Ez. 26. 20, auprès du peuple du temps passé, de ceux qui sont morts depuis longtemps; לפתבות כולם Jer. 6. 16, les anciens sentiers; ביילם אַנְטֵיר דָּוֹשָׁם Gen. 6. 4, des hommes renommés déjà dans l'antiquite ; יָבִיוּ רָאשׁטֹח מְעֹלָם Is. 46. 9, rappelez-vous les choses passées depuis longtemps; מַצּוֹלָם שָׁבַרְתִּר בְּלֵהְ Jér. 2. 20, j'ai brisé ton joug depuis longtemps, depuis le commencement.

3º Temps à venir (plus ou moins limité), un temps fort long, toute la durée de la vie d'un homme : אַלָּטֵלָב לֹאַבּ קְישָׁרָשְׁ Ps. 119. 93, jamais (tant que je vivrai) je n'oublierai tes commandements; שָבֶּר שׁלָּם Deut. 15. 17, un esclave pour toujours, c.-à-d. jusqu'au jubilé; בְּלֵרְ שֹלָם Ps. 73. 12, et qu'au jubilé; בְּלֵרְ שֹלָם Ps. 73. 12, et qui jouissent d'une paix, d'une prosperité, constante, ou les heureux du monde; בְּלֵרְ שִלְּרֵ שִלְּם Prov. 10. 25, mais le juste est comme un fondement durable; בֹּלְבְּרָ שִלְּם בָּלֵּר שׁלָם Is. 35. 10, et une joie durable, éternelle; שִלְּם תְּסֶר עַּלְּבָּרָ שִלְּם בָּלֵּרָ שִלְּם בָּלֵרָ שִּלְם בָּלְרָי בַּלְּבָּיָר בַּלְבָּיִ Ps. 89. 3, que ta grace demeurera stable à jamais; בֹלְיִיִּם בְּלְבִּיִּם Ps. 25. 32, les lévites ont un droit de rachat perpétuel, ils seront toujours en droit de racheter (leurs maisons).

4" Univers, monde (v. plus haut les exemples, Hab.3.6, Eccl. 3.11, Ps.73. 12, et souvent dans le Talmud et en chald.): "מַלָּה רְעִילִּם Rituel, roi de l'univers; Rituel, le monde à venir.

עון (עון (עון v. פרן).

אַמִּדְן, מֵּדִן, מִדֹּן, const. מְדִּין, pl. חשׁר, avec suff. אָבִירָם פּר פּרָּטִּר, rac. מְצִינִים בּר Peché, faute, crime, iniquité: מָנָיִם 1º Peché, faute, crime, iniquité: מָנִים 1º Exod. 34.9, pardonne nos iniquités; בּרַבְּיִם 1s. 59. 12, nous reconnaissons nos iniquités, nos fautes; אַבְּיִבִּים Job 31. 28, un crime que les juges devraient punir; שְּלֵילִר אָר Job 19. 29, des crimes qui seront châties par le glaive; מְבֶּיבִּים לַשְׁבֵּי עֵּינִילָם עֵּין פּרָבִים לַשְׁבֵּי עֵינִילָם עָּין פּרָבים לַשְּבֵּי עֵינִילָם נְיִנְי עַינִילְם בּרַר 15. 16, l'iniquité des Amorrhéens n'est pas (encore) au comble; מַבְּיָבִי עֵּינִילָם נִפּר עַינִילָם פּרָבּים לַשְּבֵי עֵינִילָם les punirai pour leur double péché (les deux idoles); cheth. מַבְּיָבִי (v. מִינָים מַּבְּיַבִּים (construction)

sillon) lorsqu'ils s'attacheront euxmêmes pour tracer deux sillons, allusion aux deux royaumes de Juda et d'Ephraïm.

2º Peine, châtiment d'une faute: ישָׁקְּיָּתְּ Lév. 22. 16, la peine de leur peché; יקאָפֶּי כְּיוֹן II Rois 7. 9, un châtiment nous atteindrait, nous serions punis; יקאָפּי בְּעִוֹן הָיִבִּיך Gen. 19. 15, pour que tu ne périsses dans le châtiment, la ruine, de la ville; יְבִילִּיך בְּעִילִּיך Ps. 31. 11, ma force est affaiblie par le châtiment (de mes fautes); בְּרוֹל בִּעְרֵיִר מְבְּעֵּיֹרְא Gen. 4. 13, mon châtiment est trop grand pour pouvoir être supporté.

עלינים f. Cohabitation, devoir conjugal: קימות ולינים Exod. 21. 10, (if no diminuera pas pour la première) ni la nourriture, ni les vêtements, ni le devoir conjugal qu'il lui doit.

עועים m. pl. (rac. אועים). Perversité, égarement, vertige. Ex. unique: רוּהָי Is. 19. 14, esprit de vertige.

אוע 1º Voler, s'envoler, disparattre: ו מצמרים עשור Is. 31. 5, comme des oiseaux qui volent (sur leurs petits), couvrent (leurs petits) de leurs ailes; מַתַּץ Ps. 91.5, de la flèche qui vole durant le jour ; d'une armée : אַרֶּבֶּם מַּעָּ Is. 11. 14, ils voleront sur les épaules des Philistins (v. à אָהָבֶּ); ינביחה שוק Job 5. 7, ils volent haut; בחלום יעוק Job 20. 8, il s'envolera, s'évanouira, comme un songe; רנעמה Ps. 90, 4.0, et nous nous envolons, nous disparaissons. — 2º Etre obscurci, couvert de ténèbres. Ex. unique : חקקם Job 11. 17, bien que tu sois couvert de ténèbres, c.-à-d. accablé de maux, (bientôt) tu deviendras semblable à l'aurore; ou, subst.: l'obscurité deviendra semblable à l'aurore (v. עיפה). — 3° (v. יַשַּקה) Etre épuisé, fatigué, abattu, tomber en défaillance; ו ניעם דועם מאר I Sam. 14. 31, le peuple fut extrêmement fatigué, abattu; ניַצָּק שלית Jug. 4. 21, il tomba en défaillance et il mourut; ou : (elle le frappa pendant qu'il dormait) ayant été très fatigué, et ainsi il mourut. (הַנְּבֶּק, pour le distinguer de מְיֵבֶן il s'envola.)

Pi. 1° Voler: ינית בעלידיאָרָץ Gen. 1. 20, que les oiscaux volent sur la terre; part.: בְּשִׁרְם בְּעוֹמָם Is. 30.6, et un dragon volant. — 2° Agiter, faire étinceler. Ex. unique: בַּל־מְּצֵירָת Ez. 32. 10, quand j'agiterai, quand je brandirai, mon glaive devant leur face.

Hiph.: יְּחָיְבֵּוּךְ פֵּינֶיךְ מּוֹ Prov. 23. 5, jetterais-tu les yeux, lèverais-tu les yeux, sur ce (qui bientôt ne sera plus)?

Hithp. S'envoler : בְּעוֹרֶם בְּעוֹרֶם Osée 9. 11, leur gloire s'envolera aussi vite qu'un oiseau.

קוף m. Oiseau : קלישה קרשה Deut. 14.20, tout oiseau qui est pur; collect.: השַּׁמָּרִם Gen. 30. 1, les oiseaux sous le ciel.

קוֹע chald. m. Oiseau, Dan. 2. 38. עוֹע Conseiller (v. מַנְעָה).

yıy n. pr. 1° Us, fils d'Aram, Gen. 10. 23. — 2° Le pays d'Us, Job 1. 1, Jér. 25, 20.

עיק ou עיק Kal inusité.

Hoph. Peser, presser. Ex. unique: אַנְּבְּי מַנְּעָתְ הְעִּבְּלָתְ בּיִבְּ מַעִּרִם הַחְמֵּיבֶם כַּאֲשֶׁר הְּעִיםְ הְעָנְלָתְ 2. 13, je vous presserai, foulerai, comme le chariot (plein de gerbes) pèse (sur le lieu où il passe).

ענר Rendre בנר אבר Kal inusité. Pi. אַנּר Rendre aveugle, aveugler: יְאָרִדּעָינְר צְּדְּקְיָהוּ נְּנֵר : אַרְקּיָהוּ נְּנֵר : 11 Rois 25. 7, on creva les yeux à Sédécias; au fig.: תַּשְּׁרָר בְּעַנֵּר מְּקְיִרם Exod. 23. 8, les dons corrupteurs aveuglent même les plus éclairés.

לְּלְּמְרֵי Aveugle: אָרֵרם (pl. שִּרִרם). Aveugle: זְלִּמְרֵי Lév. 19. 14, et devant l'aveugle (tu ne mettras point, etc.); פָּר שִּרְ בָּי וֹנִי בְּי וֹנִי וֹנִי בְּי וֹנִי וֹנִי בְּי וֹנִי וֹנִי בְּי בְּי וֹנִי וֹנִי בְּיִלְים וֹנִי וֹנִי בְּי בְּי בִּי וֹנִי בְּיִר בְּיִרִים בְּיִלְם בְּיִרִים בְּיִר בְּיִרִים בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִיך בְּיִיך בְּיִיך בְּיִי בְּיִר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּיִיר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִים בְּיִיר בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִייִים בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייִיי בְּייי בְּיייי בְּייִייי בְּייי בְּיייי בְּייִייִייי בְּיייִיי בְּייִייי בְּייִי

עור I קטר, fut. יבטר, part. יבטר) 1° Intrans. Etre éveillé, veiller, se réveiller, se lever, sortir de l'assoupissement,

prendre courage: אַלָּר יָשֶׁנָהוֹ וְלָבֶּר שֵׁר Cant. 5. 2, je dormais, mais mon cœur veillait; פר ילפה Mal. 2. 12, qui veille et qui répond, c.-à-d. toute âme qui s'agite, qui vit; d'autres traduisent : fils et petit-fils, ou: maître et disciple; אירים Ps. 44. 24, réveille-toi; שורה לקראחי וראה Ps. 59. 5, réveilletoi pour venir au-devant de moi, et considere (mon état) ; שיִר צַּפוֹן Cant. 4. 16, lève-toi, o aquilon! שורר שורי דבובהן Jug. 5. 12, réveille-toi, ranimetoi, Deborah; חַרֶב שּוּרָר עֵל רֹעֵר Zach. 13. 7, ô épée, réveille-toi contre mon Ps. 7. 7, ושכה אַלֵּר מִשְׁמְט אָיִרהָ Ps. 7. 7. réveille-toi en ma faveur, (pour exercer) la justice que tu as ordonnée. -2º Trans. Eveiller, réveiller : לאר אַכוֶר מר ישורנו Job 41. 2, il n'est pas si intrépide qu'il le réveille.

Niph. בניר רישור (fut. בניר réveillé, se réveiller, s'élever: רְלֹא יֵשׁרוּ מִיּשְׁרָתִם pds 14. 12, ils ne seront pas réveillés de leur sommeil; רְסַבֶּר יְבִּיר יְבִיר מִירְבְּבִיר Jér. 25. 32, et un grand tourbillon s'élèvera des extrémités de la terre; בייר יְבַעלוּ וַדְּנִירִם Joel 4. 12, que les peuples se réveillent et qu'ils montent (à la vallée, etc.); בְּיִר יִבְּעִר בְּרָר יִבְּיר בַּבְּר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַבְּיר בַבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַבְּיר בַּבְּיר בַבְּיר בַּבְיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְיר בַּבְּיר בַּבְיר בַּבְיר בַּבְיר בַּבְּיר בַבְּיר בַּבְּיר בַּבְיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְיר בַּבְּיר בַּבְיר בַּבְּיר בַבְּיר בַּבְיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְיר בַּבְיר בַּבְּיר בַּבְיר בַּבְּיר בַּבְיר בַּבְּיר בַּבְיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְיר בַּבְּיר בּבְיר בַּבְּיר בַּבְיר בַּבְּיר בּבְיר בּבְיר בַּבְיר בַּבְיר בַּבְּיר בּבּיר בַבְיר בַּבְיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַבְּיר בַּבְּיר בַּבְיר בַּבְּיר בּבְיר בַּבְיר בַבְּיר בּבְיר בַבְיר בּבְיר בַּבְיר בַּבְיר בּבְיר בַבְּבְיר בּבְיר בַּבְיר בַבְי

Pil. שובר 1º Réveiller, ranimer, exciter: יָאָמ־תְּשֹׁרָרוּ אַת־דַאָאָהָבָת Cant. 2. 7, que vous ne réveilliez point celle que _ j'aime'; עוררה אַה־גָּבוּרְהָתָן Ps. 80. 3, réveille ta puissance; שוֹרֵר לָהְ רְמָאִים Is. 14 9, il a réveillé, ranimé, les morts devant toi , ou à cause de toi ; קערירים לכר לחרון Job 3. 8, ceux qui sont disposés à susciter Léviathan (à évoquer le mal, v. a ישור בוון בלי (לויתון בניה בניה בניה ביון ביון בניך יון Zach. 9. 13, j'exciterai tes fils, o Sion! contre tes fils, o Javan! — 2º Agiter, secouer : וְהוּא שֹׁרֵר אֶת־חֵוּנִיחוֹי II Sam. 23. 18, il agita, brandit, sa lance (contre trois cents hommes); ישוֹם Is. 10. 26, l'Éter וְצוֹרֵר עַלָּרוֹ רֵר בָּבָאוֹח שׁוֹם nel Zebaoth agitera contre lui un fouet.

Hiph. 1º Intrans. Se réveiller, se ranimer : אָבִּירָה שָּׁחַר Ps. 67. 9, je me

réveillerai à l'aube du jour ; תְּבֶּירָת יבְּבֶּיבֶּית לְּכְּשְׁמָבִי Ps. 35. 23, ranime-toi et lève-toi pour me faire justice : avec על veiller sur : ברדעתה יציר פליף Job 8. 6, certes à l'instant il veillera sur toi. - 2º Trans. Reveiller, exciter, ranimer, susciter : פּנשֶׁר יִצִיר קנוֹם Deut.32.11, comme l'aigle excite son nid, c.-a-d. ses petits (à voler); ירעררני Zach. 4. 1, il me revcilla ; רַעִיר לָּר אֹוָן Is. 50. 4, il me (réveille) touche l'oreille (afin que j'écoute); אָבָרר צַלְבָּם הָבָיה Ps. 73. 20, en les réveillant, ou en te réveillant (pour בְּחָצִיר), tu confondras leur vaine image, leur éclat apparent; selon d'autres : tu rendras méprisable leur image dans la ville; הְנְנִי מְעִירָם מְן־חֲשָּקוֹם Joel 4. 7, je les réveillerai, je les ferai revenir, du lieu (de leur exil); יַשְׁבּוֹת מֶבָּיר Osée 7. 4, celui qui attise le feu se repose (depuis, etc.); ou: le boulanger cesse d'éveiller, d'exciter (à apporter du pain), pour מַחַעִּיר; selon d'antres: la passion qui les excite se repose (depuis, etc., c.-à-d. fort peu de temps); יעיר קנאר Is. 42. 13, il excitera, réveillera, sa jalousie, sa colère; קפירוי Joel 4. 9, excitez, animez, les vaillants (au combat); חַנְיָר פֵּלְרְחֵב ואריסודי Is. 43. 47, je susciterai contre eux les Medes; הַאָּמוֹן הַשְּׁמוֹן וַיָּאַח Is. 41.25, je l'ai suscité du nord et il est arrive; avec הַיִּד מַּרַשׁ הַיּת מַרָשׁ בּיר הַיִּד מַיר בַיר מַיר בּיר מַרַשׁ Esdr. 1. 1, Dieu reveilla l'esprit, toucha le cœur, de Cyrus; הוני פיציר על־ מבל – אית ששים Jer. 51. 1, je susciterai contre Babylone — un esprit de destruction.

Hithp. 1° Se réveiller, s'élever: מְּחְמִירֵר לְּחַחְיִּרִם בְּּוּ Is. 64. 6, (personne) qui se réveille pour s'attacher fermement à toi; יְחְשִׁרְּרָ עֵּלִּרְתָּר עֵּלִּרְתָּת בְּלִּרְתָּת בְּלִּרְתָּת בְּלִּרְתָּת בְּלִּרְתָּת בּיֹחְעָם יִּתְּבֹּרָר Job 17. 8, que l'innocent s'élève contre l'hypocrite. — 2° Sauter de joie: מִריְמְצָאוֹ רָע Job 31. 29, si j'ai sauté de joie lorsqu'il lui est arrivé un malheur.

עור II עור Kal inusité (v. פָּרָח Niph. Etre nu, se dépouiller: בֶּרְיָח חַשׁרָּר Hab. 3. 9, ton arc est tout à fait à nu, c.-à-d. tu signales ta force (subst., nudité).

אין chald. m. Menue paille. Ex. unique: פשר Dan. 2. 35, comme la menue paille.

עור et עור m. (pl. לירוֹת). Peau (de l'homme et du bétail), cuir: יויא פּוֹסְלָּיוֹי בירו Exod. 22. 26, c'est son vetement pour couvrir sa peau; שור פטר 34. 29, la peau de son visage; בעור שנר Job 19. 20, avec la peau de mes dents, c.-a-d. mes gencives (v. l'exemple à סלם (Hithp.); ביו היות Gen. 3. 21, des habits de peau ; ישרים דירת השילם Exod. 39. 34, et la couverture de peaux de béliers; בלר עור Lev. 13. 49, une chose faite de peau ou de cuir; vers. 48, un travail fait de peau; puél.: יוֹר בַּעַר־עוֹר Job 2. 4, (l'homme donnera) peau pour peau, c.-à-d. la vie pour la vie; יוים Job 18. 13, les membres de sa peau, c.-à-d. de son corps.

אַנְרֵין m. Aveuglement, cécité: בְּבָּיִרוֹץ Deut. 28. 28, (Dieu te frappera de frénésie) et d'aveuglement; אַבָּירוֹץ Zach. 12. 4, je frapperai d'aveuglement.

subst. f. Cécité.Ouadj. f. Aveugle: בַּנְרָהּ Lév. 22. 22, une bête frappée de cécité, ou qui a un œil aveugle.

עורים, m. pl., cheth. pour בְּיָרִים des ânes, Is. 30. 6.

עוש S'assembler. Ex. unique: איים Joel 4. 11, assemblez-vous et venez tous les peuples; ou, synonyme de שוח: hâtez-vous.

Puissant ne renverse point le droit; לְנַבְּּהְ אָּרֶם בְּּרִיבּוּ Lament. 3. 36, lorsqu'on fait tort à un homme dans sa cause; בְּישָׁקָר שִּרְּאַנִי Ps. 119. 78, car ils m'ont maltraité, ou : ils ont violé mon droit sans sujet, sans cause.

Pou. Etre courbé : קְּיְהֶלֶּלְ לְּחְכֵּלְ Eccl. 1. 15, ce qui est courbé, tortu,

ne peut se redresser.

Hithp. Se courber: יְוּחְשֵּׁיִה אֲשָׁיִּר תָּאָיֵל Eccl. 12. 3, lorsque les hommes vaillants, forts, se courberont.

לְּבֵּה Soutenir. Ex. unique: דּבָּה לְּבָּה Is. 50. 4, pour fortifier par la parole celui qui est abattu; selon d'autres, de איש temps: par une parole dite en temps juste, bien à propos.

באיתית בנתחד: f. Injustice, tort : באיתית בנתחד Lament. 3. 59, tu as vu, o Eternel! le tort qu'on me fait.

1019 n. pr. m. 1° I Chr. 9, 4. — 2° Esdr. 8, 14.

ע m. (fem. הַבָּים, pl. בַּיִּים, rac. תַבָּיוֹ 1º Adj. Fort, puissant, violent, véhément, dur, cruel : אין די זיין Jug. 14. 18, qu'y a-t-il de plus fort que le lion? וּבְּמַיִם בַּיִּם Is. 43. 16, et au travers des eaux impétueuses; ביות קרים ציור Exod. 14. 21, par un vent d'est impétueux; ער עו ובול בער עשון Nomb. 21. 24, car la frontière des Ammonites était forte (bien defendue); was Is. 25. 3, un peuple puissant; my man Prov. 21. 14, une colère véhémente; ਸ਼੍ਰ ਜੁੜ੍ਹਾ Is. 19. 4, et un roi cruel; מַסְים Deut. 28. 50, qui a le visage dur, qui est fier, insolent; ער פויי Is. 56. 11, qui sont effrontés; plur.: ימרז כלר ביים Ps. 59.4, les forts s'assemblent contre moi; בין ביים Ez. 7. 24, l'orgueil des puissants; fem. plur.: רְבָּשִׁיר רָבָּטָה נְאוֹח Prov. 18. 23, le riche répond par des paroles rudes. — 2º Subst. Force, puissance: ורתר עד Gen. 49. 3, et la préférence en puissance (v. à תַרָּר).

ע f. (pl. פוים). 1° Chèvre: אַרְטָּבְּים עַּנְיַ Nomb. 15. 27, une chèvre de l'année, dans sa première année; בּיִר בִּנְים Gen. 38.17, un chevreau; בּיִר מַנְיִם Deut.14. 4, et ce qui natt des chèvres; שַּבֶּיר צָּנִים Gen. 37. 31, un bouc. — 2° Seulement au plur. Poils de chèvre: סְּדּר צָּנִיִּם Exod. 35. 26, elles filaient des poils de chèvre; יְרִיבֹּין צִּנִים Exod. 26. 7, des rideaux de poils de chèvre.

ע chald. Chevre; pl. קפָּרָ Esdr. 6. 17. y m. (rarement ris, avec makk. -15. avec suff. पुष्ट et पुष्ट, न्युष्ट et न्युष्ट). 1° Force, puissance, forteresse, appui, solidité: רוֹרַצְהָּ בְּצָּבִים בְּקָּה Ps. 77. 15, tu as fait connaître ta force parmi les peuples; וַשְׁבַרְחָר אַיד-נָאוֹך עָזָכַם Lev. 26. 19, je briserai l'orgueil de votre puissance; ווויריד מְשַּהְ קּאַה Amos 3. 11, il ôtera ta force; קאו אַלֶּיךָה אָשְׁשֹּׁרָח Ps. 59. 10, malgré la force, ou l'audace (de l'ennemi), j'espère en toi; מִּדְרָכִר נַמִּשִׁר בוֹ Jug. 5. 21, o mon ame! marche avec force, en triomphe; פַּמֵּח־לו Jér. 48. 17, le sceptre de la puissance ; ומַנְהַל־עֹז Jug. 9. 51, et une forte tour; קול עו Ps. 68. 34, une voix puissante; פַקריַח פו Prov. 18. 19, plus qu'une ville forte. Avec מַּכִּים La fierté, l'audace : אַנַיר רָשָׁנָא Eccl. 8. 1, son visage, son regard fier, en est change; ניבר עו פבטחה Prov. 21. 22, il renverse la forteresse, ou : il abat la force où elle mettait sa confiance; וועסדיהו לוורי עד Ps. 30. 8, tu as donné à ma montagne, c.-à-d. à ma grandeur, de la force, de la solidité; ייי עני Jér. 16. 19, Eternel qui es ma force; אַשְׁרֵי אָיָם שוֹרלו בָּךְ Ps. 84. 6, heureux I'homme dont l'appui est en toi ; צאר־עָנַיי Ps. 62. 8, le rocher de ma force. — 2º Eclat, gloire, majesté: מינו ביותאתה שלי Ps. 96. 6, l'éclat et la beauté; אַרָּין כָּיָהָ Ps. 132. 8, et l'arche de ta majesté, l'arche d'alliance; אַיָּבֶּר לַשְּׁבִר יִי Ps. 78. 61, il livra à la captivité sa gloire, sa majesté (l'arche et les tables de la loi); יִנְאוֹ מְשְׁחַקִּים Ps. 68. 35, et sa majesté est dans les nues ; הַט לו לַאלֹחָים Ps. 68. 35, rendez gloire à Dieu; בּבְּלֵּר כֹּו II Chr. 30. 21, avec des instruments faits pour célébrer Dieu, ou : des instruments qui résonnaient fortement.

HD n. pr. m. 1º II Sam. 6. 3, ver-

set 5, 7, ... 2° I Chr. 8. 7. ... 3° Esdr. 2. 49.

לאָלְע, n. pr. Asasel, endroit dans le désert où l'on envoya le bouc émissaire; composé de m chèvre, bouc, et de אַ s'en aller: le bouc qui s'en va, qu'on chasse (dans le désert); selon d'autres, le nom d'une haute montagne coupée en pic, de no fort, et de אַ comme אַ הַרְכֵּד אַל. (v. Lév. 16. 8.)

אַנֶּב (fut. יביוֹב) 1°Relacher (des liens), delier, decharger: אַנֹב לוֹ עָנֹב לוֹ בַּיֹב יחשה בישה Exod. 23. 5, garde-toi de l'abandonner, tu délieras (l'ane) avec lui, c.-à-d. tu aideras le mattre à décharger son ane. - 2º Abandonner, delaisser, quitter, laisser: יאמ־מְעוֹכְתוּי ור ביוב אַהכם II Chr. 15. 2, mais, si vous l'abandonnez, il vous abandonnera; אם־רעובו בנין מורחר Ps. 89. 31, si ses enfants abandonnent ma loi; בַּיַבָּוֹב יַשָּׁרָ נְּבְּנִין Jer. 18. 14, abandonne-t-on, c.-à-d. refuse-t-on, de boire l'eau qui coule du rocher des champs, et qui vient de la neige du Liban? selon d'autres : la neige du Liban cesset-elle d'envoyer ses eaux sur les rochers des champs qui sont à ses pieds? ישובה בשובה Jon. 2. 9, ils abandonnent leur bonte, leurs bons desseins, ou leur grâce, miséricorde, c.-à-d. Dieu ; בְּאִשֶּׁח מֵחּבָה Is. 54. 6, comme une femme délaissée ; צובות עבר עלער Is. 17. 2, les villes d'Aroer sont abandonnécs; בל־בַּן רַעוַב־אִישׁ אַת־אָבִיו וְאָת־אָשׁוֹ Gen. 2. 24, c'est pourquoi l'homme quittera son père et sa mère; צַּיָב רַשָּׁצ בַ וברכו Is. 55. 7, que le méchant délaisse sa voie; בינה וענה Prov. 28. 13, mais qui confesse et abandonne (ses péches); בּנְרוֹ בְּנְרוֹ Gen. 39. 12, il lui laissa sa robe entre ses mains; ואָנֶח חַעַּוְבּוּ בְּבוֹדְכָם Is. 10.3, où laisserez-יועוב אחרעצה הזקנים ? vous votre gloire I Rois 12. 8, il laissa (ne suivit pas) le conseil des vieillards; ריַעוֹב כָּל־אַשֶׁר־ המי היסת & Gen. 39. 6, il remit, confia, à Joseph tout ce qu'il possédait; ון בובים בברישר אובם בריישרישק II Chr. 12. 5, je vous ai abandonnés au pouvoir de Sesak. — Avec by et b Laisser, transmettre, livrer: יצובו לאחרים חילם Ps. 49. 11, ils laisseront leurs biens à d'autres ; לא־חַעוֹב נַמְשׁר לְשׁאוֹל Ps. 16. 10, tu ne livreras pas mon ame au school; הַרָעוֹבוּ לְחֵם חֵרְוֹבָחוּ Neh. 3. 34, les laissera-t-on faire, sacrifieront-ils? selon d'autres : vont-ils se fortifier? (v. 3°). - Intrans. S'abandonner: יבליה בעוב חלבה Ps. 10. 14, c'est à toi que le malheureux s'abandonne ; אַז־בַּר עָוָבוּ Osée 4. 10, ils ont abandonné לשמר l'Éternel pour ne pas observer (sa loi); ou, לְשֵׁמוֹר lié au verset suivant : pour s'adonner (aux plaisirs etc.); אַשַׁר לֹאִרינָנָב הסה Gen. 24. 27, qui n'a point cessé d'exercer sa grâce, etc.; אַכּוֹבָה עָלַר שִׁרְחִר Job 10. 1, je m'abandonnerai à ma plainte, je donnerai un libre cours à ma plainte. Part.: וְאָפֵּס עָצוּר רְעָדוּב Deut. 32. 36, il n'y a plus rien des biens qu'on conserve, enferme, chez soi, ni de ceux que l'on abandonne (dans les champs), les troupeaux; selon d'autres: ni un homme enfermé, un esclave, ni un homme libre; ou, subst.: il n'y a plus de retraite ni forteresse (v. 3°). -3º Restaurer, fortifier: רַיַּעוֹבה יַרוּשְׁלַם Néh. 3. 8, ils fortifièrent Jérusalem.

אַרִּיִתְ (בְּאִיתִי Ps. 37. 25, je n'ai point vu le juste abandonné; אַרִּיק (בְּעֵּיָב בַּיתִּדְאֵלְּחִים Ps. 37. 25, je n'ai point vu le juste abandonné; אַרִּיק (בְּעֵיָב בַּיתִדְאָלִּחִים Ps. 31. 11, pourquoi la maison de Dieu est-elle abandonnée? בְּעָבְּב בַּיתִדְּאָרָעְ הַעָּבְּב Lév. 26. 43, la terre sera abandonnée par eux. Avec בְּעִבּים בּיִבְּיבָּים Is. 18. 6, ils seront tous ensemble abandonnés aux oiseaux de proie des montagnes.

עוְבוֹנִים m. pl. Marchés et marchandises: לָחְמּ מִּוְבוֹנְיִרְּ Ez. 27. 14, ils ont amené à tes marchés; היִּנְרְ נְיִנְרְנִינְרְ vers. 27, tes richesses et tes marchandises.

קיבוע n. pr. m. Néh. 3. 16.

אוצ (la forte) n. pr. Azza (Gaza), ville importante à la frontière méridionale de la Palestine, Jos. 41. 20, 45. 47; אוניים Jug. 16. 1, à Gaza; n. patron. עניים 16. 2, les habitants de Gaza.

ענָה (ע. אָנָה).

אוע Forteresse (v. אָנָב), ex. Deut. 32. 36.

עווּכְהּ (part. de קוֹם). Lieux abandonnés, ruines: וְרַבָּה הְצֵּוּבָה בְּקָרֶב תְּאֶרֶץ Is. 6. 12, les lieux abandonnés, les solitudes seront nombreuses au milieu du pays; בַּדְוּבָה תַּלֹרֶשׁ Is. 17.9, comme les branches (d'un arbre) abandonné.

ha, mère du roi Josaphat, I Rois 22. 42. — 2º Azouba, femme de Caleb, I Chr. 2. 18.

אין במון וְנְבּוֹר : Ps. 24. 8, l'Éternel est fort et puissant. — 2° Subst. collect. Les forts : אין וְנְבּוֹר Is. 43. 47, l'armée et les vaillants soldats.

איני, m. (rac. נְּבְּיִה נִירְאוֹתָה, Ps. 145. פֿרָנְיִה רֹאַמָרוּ Ps. 145. פֿרָנְיִה נִירְאוֹתָה רֹאַמֵרוּ Ps. 145. פֿרָנְיוּה נִירְאוֹתָה רֹאַמִרוּ Is. 42. פֿרָנְיִה עוֹנְיוּיִה נִירְנְיִה Is. 42. פֿרָנְיִה עוֹנִיה עוֹנִיה עוֹנִיה עוֹנִיה וּיִיה עוֹנִיה וּיִיה עוֹנִיה עוֹניה עוֹנִיה עוֹנייה עוֹנִיה עוֹנִיה עוֹנִיה עוֹנִיה עוֹנִיה עוֹנִיה עוֹנִיה עוֹנִיה עוֹניה עוֹנִיה עוֹנייי עוֹנִיה עוֹנִיי עוֹנִייי עוֹייי עוֹנִיי עוֹנִיי עוֹנִיי עוֹנִייי עוֹייי עוֹייי עוֹנִיי עוֹנִיי עוֹנִיי עוֹייי עוֹנִייי עוֹייי עוֹנִיי עוֹנִיי עוֹנִיי עוֹנִיי עוֹנִיי עוֹנִייי עוֹנִייי עוֹייי עוֹנייי עוֹנִיי עוֹנייי עוֹיי עוֹנייי עוֹנייי עוֹנייי עוֹנייי עוּ

אוור (ע. עוור).

ווא, (fut. יביי, inf. יויי et יוֹיי) 1° Trans. Fortifier, rendre fort: בַּחָחָה הְעָּי הַּיְהְיִי הַיִּיהְיִי בְּיִרָּים בַּרָּבָּים הַּבְּיּהְיִים בַּרָּבָּים בַּרָּבָּים בַּרָּבָּים בַּרָבָּים בַּרָבָּים בַּרָבָּים בַּרָבָּים בַּרָבָּים בַּרָבָּים בּרַבּים בּרָבְּיִים בּרָבְיִים בּרְבִיים בּרְבִיים בּרָבְיִים בּרָבְיִים בּרָבְיִים בּרָבְיִים בּרְבִיים בּרְבִים בּרִבּים בּרְבִים בּרְבים בּרִבים בּרְבים בּרבים בּרְבים בּרְבים בּרבים בּרְבים בּרְבים בּרְבים בּרבים בּרְבים בּרְבים בּרְבים בּרְבים בּרְבים בּרְבים בּרבים בּרב

אָניו מְּחַהָּיִם אָרָ Ps. 52. 9, il se fortifia dans sa malice; אינו פּרָבּים אָרָ Prov. 8. 28, quand les sources de l'ablme devenaient fortes, s'élevaient avec force; בְּיִנִין עֵלִּי Tug. 6. 2, la main de Midian devenait puissante contre Israel; אַלּירָיִנִי Ps. 9. 20, que l'homme ne prévale, ne triomphe pas; אַלָּי יְעִין Dan. 11. 12, il n'en profitera pas, il n'en sera pas plus fort.

Hiph. תְּבֵּד. Avec שְּׁמָשְׁ Rendre le visage dur, avoir un air effronté, impudent : מְּבָּדָיִתְּ מְּבֶּיִתְ מְּבֶּיִתְ מְבָּיִתְ בְּבְּבְּיִתְ Prov. 24. 29, le méchant fait paraître l'effronterie sur son visage.

my n. pr. m. I Chr. 5. 8.

ትግዚህ (Dieu l'a rendu fort) n. pr. m. 1° I Chr. 27. 20. — 2° 15. 21. — 3° II Chr. 31. 13.

12 n. pr. m. 1° I Chr. 5. 31. — 2° Plusieurs autres, Chr., Néh.

עויאַל (v. עויאַל).

עויאל (la force de Dieu) n. pr. 1° Uzziel, fils de Kehath, Exod. 6. 18; n. patron. קויאלי, Nomb. 3. 27. — 2° Plusieurs autres, I et II Chr., Néh.

עויה et עויה n. pr. 1° Uzzia, roi de Juda, II Rois 15. 13; il est appelé aussi עויה צווי בו II Rois 15. 1, 6.—
2° Plusieurs autres, Chr., Esd., Néb. איין איי מייה n. pr. m. Esdr. 10. 27.

תְּיְבְיִע (courageux jusqu'à la mort) n. pr. 1°Azmaweth, un des héros sous David, II Sam. 23.31.— 2° I Chr. 27. 25 (v. קַּיְּבָּיִן אַיִּבְּיָרָם).

אַנְנְיָהְ Nom d'un oiseau immonde de l'espèce de l'aigle, aigle noir ou aigle de mer, Lév. 11. 13.

איני Kal inusité. Pi. Greuser, fouir: אַרְעָנְאָרָן Is. 5. 2, il en avait foui la terre; selon d'autres: il entoura (la vigne) d'une haie.

אָלָנְאָ chald. f. Anneau à cacheter : בְּיִלְּהָא מְּלְּהָא מַלְּהָא Dan. 6. 18, le roi la scella de son anneau.

עניר (fut. אַבַּי, pl. קבּוָרף) Secourir, aider, assister, soutenir; avec reg. dir., ל פרבתקה שורט הי ב Ou ב יעם Sam. 7. 12, l'Éternel nous a secourus jusqu'ici ; פורי חמלחקה I Chr. 12. 1, assistant dans la guerre, auxiliaires de guerre, allies; ואַרֹכָר רַרָּ רַעַנָר־לָר Is. 50. 7, l'Eternel mon Dieu m'a aidé; אַיָרָאָ הַיָּבֶּיר נְחַבָּיר בַּיִריּ לרבת Zach. 1. 15, ils ont augmenté le mal; יְחָבֶּה בֶּוְרְהּ צָם־בְּוְרִר I Chr. 12. 21, ils assisterent David (contre l'ennemi); עורו איש בְּרַעֵּחוּ II Chr. 20. 23, ils s'aiderent l'un l'autre. Avec אַרָּיָה Soutenir le parti de quelqu'un : נַיַבְּוְרַהּ אַחֲרֵיַר אֲרֹבָּיָתוֹ I Rois 1.7, ils furent du parti d'Adoniah. Part.: יְכָשֵׁל פוֹזֵר וְנָפֵל פֶּזָר Is. 31. 3, le protecteur trébuchera, et celui à qui le secours est donné tombera.

Niph. Etre secouru, assisté; recevoir du secours, s'aider: מַּי בְּטֵח לָבִי Ps. 28. 7, mon cœur a mis sa confiance en lui et j'ai été secouru; תְּבֶּלְרָאָב לְתְּבֶּוֹר il Chr. 26. 15, il sut s'aider, ou : il fut secouru merveilleusement; בַּבְּרָתָב I Chr. 5. 20, ils reçurent du secours contre eux.

Hiph. part. pl.: מַקוֹרִים אֹחָם II Chr. 28. 23, ils leur sout en aide (pour מַצְּוֹרָרִים).

קניר (avec suff. קיורי,). Secours, aide, salut, appui: רְצֵּיֶר מִצְּרֶיוֹ מִחְרֶּח peut. 33. 7, et que tu lui sois en aide contre ses ennemis; יְשִׁרְּבְּּוֹר Ps. 89. 20, je prête mon secours au héros; מָבֶן בֶּיִרְהְּ Deut. 33. 29, le bouclier de ton salut; מַבֶּיִלְיִרְהַ Gen. 2.18, je veux lui faire un aide, une compagne.

עור n. pr. m. 1° I Chr. 4. 4; verset 17, פוְרָח, 2° 12. 9. — 3° Néh. 3. 19.

70 n. pr. m. 1° Néh. 12. 42. — 2° I Chr. 7. 31.

1º Jer. 28. 1. — 2º Ez. 11. 1. —. 3º Néh. 10. 18.

dras), pontife et scribe, qui ramena une colonie juive de Babylone en Judée, Esdr. chap. 7. — 2° Néh. 12. 1.

עוראל, (Dieu l'aide) n. pr. m. 1° II Chr. 12. 6. — 2° 25. 18. — 3° Plusieurs autres.

לְּוְרָה et אַוְרָה f. Secours, aide: בָּּדְרָּח Ps. 46. 2, un secours dans les détresses; עְּיְרָה מְּדֶּר Ps. 60. 13, un secours contre l'oppresseur. Avec paragogique: קּיִרְה פְּיַר בְּיִר בְּשָׁבְּר Ps. 44. 27, lève-toi à notre aide; בְּיִרְבָּה בַשְּׁבַר Job 31. 21, en me voyant protégé par les juges assemblés aux portes de la ville.

עורה n. pr. (ע. עורה),

לְּנְרָה חַבְּיִרָה du temple, terrasse devant l'autel: תְּבְּירָה תַּבְּירָה ווֹ II Chr. 4. 9, et le grand parvis; הְּמַבְּירָה תַּבְּירָה בּעַבְּירָה בּעבּירָה בּעבּירְה בּעבּיר בּעבּירְה בּעבּירְיה בּעבּירְיה בּעבּירְיה בּעבּירְיה בּעבּיר בּעבְּירָה בּעבּיר בּעבּיי בּעבּיר בּעבּיר בּעבּיר בּעבּיר בּעבּיר בּעבּיר בּעבּיר בּעבייי בּעבּיר בּעבּיר בּעביר בּעביר בּעביר בּעביר בעביר בּעביר בעביר ב

יוֹנְע n. pr. m. 1 Chr. 27. 26.

לוויאל (secours de Dieu) n. pr. m. 1° Jér. 36. 26. — 2° I Chr. 5. 24. — 3° 27. 49.

עוֹרְיָהוּ et עוֹרְיָהוּ, n. pr. (v. עּיִּנְיָהוּ). ח. pr. m. 1° I Chr. 3. 23.—

2º Plusieurs autres. עַנִּתּוֹ (v. עַנָּתּ).

שני של (ימים). Burin, plume: בְּכֵּשׁ בְּרְיָלּ Jér. 17. 1, (écrit) avec un burin de fer; בֵּשׁ מִימָר מָיִדּר Ps. 45. 2, la plume d'un écrivain expéditif.

אַטְע chald. Conseil, prudence: מְתְּרֶב מֶּטָא Dan. 2. 14, (Daniel) répondit avec prudence.

לאָרה 1º Se couvrir, s'envelopper, se revêtir: תְּלִּישְׁמֵּי רַבְּשָׁתְּי רַבְּיִּח רַבְּלִי Lév. 13. 45, il se couvrira le visage jusqu'au-dessus des lèvres; רְתִּא בְּבְּה מְצִיל בְּעָשׁר בַּעִּיל בְּעָשׁר בַּעִּיל בְּעָשׁר בַּעִּיל בְּעָשׁר בַּעִּיל בְּעָשׁר בַּעִיל בְּעָשׁר בַּעִיל בְּעָשׁר בַּעִיל בְּעָשִׁר בְּעִיל בְּעָשִׁר בְּעִיל בְּעָשׁר בְּעִיל בְּעיל בְּעִיל בְּעיל בְּעִיל בְּעיל בְּעיל בְּעִיל בְּעִיל בְּעיל בְּעיל בְּעִיל בְּעִיל בְּעִיל בְּעִיל בְּעִיל בְּעִיל בְּעִיל בְּעיל בְּעיל בְּעִיל בְּעיל בּעיל בּ

2º (v. מַרַיּט Se précipiter, fondre sur quelque chose : בְּמַבְּילֵי מַבְּילֵי וֹ צַבְּילֵי וֹ צַבְּילֵי וֹ צַבְּילִי וֹ בְּעַבְילִי וֹ Sam. 15. 19, (et pourquoi) t'es-tu précipité sur le butin? רְּיִנְיִין בְּעִילִין בְּעִילִין בְּעַרְיִין בַּעְרָיִין בַּעִּלְין נוֹ Cant. 1. 7, pourquoi serais-je comme une femme errante ou languissante? selon d'autres, sens 1°: comme une femme voilée, en deuil.

Pou. part. ਸ਼ਕੂਸਤ Ez. 21. 20, (une épée) cachée, réservée (jusqu'à ce

jour).

Hiph. Couvrir, envelopper: אַבְּרָהוּ אַרָּהְיּתְ מּיְרָח Ps. 84.7, leur guide, législateur, ou la pluie (v. אַרָּהוּ), les couvre, comble, de bénédictions; אָבְּרָת בּּיִּשְׁתוּ Ps. 89. 46, tu l'as couvert de honte.

באלינים, m. pl. douteux. Ex. unique: אַלְינִים עַלְאַרּ חָלָבּב Job 21. 24, ses lieux de pâturage sont remplis de lait; selon d'autres: ses vases, ou ses réservoirs; d'autres traduisent: ses veines, ou ses entrailles, sont pleines de sève, etc.

עַטְישׁוֹת pl. Eternument. Ex. unique: אוֹר בְּיִה שְּׁהָל אוֹר Job 41. 10, son éternument fait briller la lumière, jette du feu.

קצְּטָע, m. Chauve-souris, Lev. 11. 19; plur.: יְלְצָטֵלְהִים Is. 2. 20, et aux chauves-souris.

קשׁע (fut. אַטַּרַ) 1° Se couvrir, se revetir, se cacher: וצַמָּקִים יִנְטְשַּיבִר Ps. 65. 14, les plaines se revêtent d'épis; יבס למו הישר אים Ps. 73. 6, ils se couvrent de violence comme d'un vêtement, exact. un vêtement de violence les couvre ; יַנְילַתְּ יָבְיֹדְ Job 23. 9, s'il se cache à droite ou dans le sud. — 2° Etre faible, languissant, accablé : בַּצַשֹּׁהְ לָבָּר Ps. 61. 3, lorsque mon cœur est défaillant, accable; בירות פּלְפֵנֶר יַבְטוֹה ls. 57. 16, lorsque l'esprit est abattu, humilié, devant moi; selon d'autres: car un esprit émanant de moi les revêtira, c.-a-d. les ranimera. Part. passif: ברבב ברבב Lament. 2. 19, qui languissent, qui meurent, de faim; des animaux : מַבְּטְפִים Gen. 30. 42, les betes faibles ou tardives (v. Hiph.). Niph. : אים אושק Lament. 2. 11,

quand les jeunes enfants défaillent, meurent d'inanition.

Hiph. Etre faible: בְּחַבְּכִּרְהַ חֲשׁבִּיּךְ הַשְּׁבִּיּרְהַ חַשְּׁבִּיּרְהַ חַבּבּיִרְהַ Gen. 30. 42, mais quand les brebis étaient faibles; selon d'autres: tardives, c.-à-d. qu'elles ne devaient concevoir qu'en automne.

Hithp:: בְּיִלְלֵּלְלּ Lament. 2.12, lorsqu'ils défaillaient comme celui qui est blessé à mort; בְּיִרְירוּף Ps. 142. 4, lorsque mon esprit languit en moi, s'enveloppe, s'obscurcit; בּשְּׁשְּׁבְּירִ בִּיִּרְ בִּיִּרְ Ps. 107. 5, leur âme était languissante, défaillait.

לשׁנ Entourer, environner, avec double accus.: יְצִּיֹן הַיְּמְרָנוּ Ps. 5. 13, tu l'environneras de ta grâce; avec אָל en mauvaise part: לְמָרָים אֶל־רָּוִר ISam. 23. 26, (Saul et ses gens) environnèrent David (pour s'emparer de sa personne).

Pi. Couronner, environner: אָשְשָׁשְּׁ פּיִנְיִים שִּיבְּינְיִים Ps. 65. 12, tu couronnes l'année de tes biens; שַּׁבְּשְּׁרְיִּדִים שֵּׁבְּשְׁרָיִם שֵּׁבְּשְׁרָיִם שִּׁבְּשְׁרָיִם שִׁבְּשְׁרָיִם שִׁבְּשְׁרָיִם בּיִּשְׁרָיִם מוּ Cant. 3. 11, avec la couronne dont sa mère l'a couronné; יְבְיִּבְיִבְּיִם Ps. 103. 4, qui t'environne de grâce et de miséricorde.

Hiph. Donner des couronnes: אַבּר Is. 23. 8, Tyr qui distribue des couronnes.

לְּבֶּטְרַתְּה (const. בְּבֶּטְרָת , plur. מְבָּטְרָת בְּטְרָת , diadème : אָרדבּטָרָת־בַּלְּטָּר (Sam. 12. 30, la couronne de leur roi; דְּיִלְיתְ בְּטְרִתְ בַּעְרִתֹּץ (Zach. 6. 11, et en fais des couronnes; אָּטְרֵּת בְּעָרָת בְּעָרָת בְּעָרָת בַּעָרָת 12. 4, une femme vertueuse est la couronne de son mari.

תְּעְלָּחָה. n. pr. Atarah, mère d'Onam, I Chr. 2. 26.

'U (ruine) n. pr. At, ville importante des Chananéens, Gen. 12.8.

ע m. (rac. פְּנִית v, plur. פְּנִית Muine, monceau de pierres: יְשֵּשְׁתְּי קשְׁמְיִר Mich. 1. 6, je ferai de Samarie comme un monceau de pierres qu'on ramasse dans un champ; אירוּשָׁלַם פִירן מְחִירָת Mich. 3. 12, et Jérusalem deviendra un monceau de pierres, בְּנִים pour בִּיִּרן (v. בְּנִים et בַּיִרן,

איָצ n. pr. d'une ville, Néh. 11. 31. ציב (עוב (v. ביב).

עיבְל n. pr. Le mont Ebal, en face du mont Garizim, Deut. 41. 29.

לילו (ruines) n. pr. Iyon, ville forte de la tribu de Nephthali, I Rois 15.20.

עיט (v. יוְיָנֵם בָּרָם Pondre sur: יַיְנֵם בָּרָם Sam. 25. 14, il les a rebutés par des paroles rudes, il a invectivé contre eux.

DYY n. pr. m. 4° D'une ville de la tribu de Juda, I Chr. 4. 3, Jug. 45. 8, II Chr. 41. 6. — 2° D'un rocher, près de cette ville, Jug. 45. 8, 41.

עיי הַעַבְרִים עַיִּי (collines des monts Abarim) n. pr. 1º D'une partie de la montagne Abarim, Nomb. 33. 44, 45. — 2º Iyim, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 29.

ילא פון chald. Haut : לְפֵילָא פִּן Rituel, au delà de, au-dessus de.

עילום (ע. עילום). Eternité, perpétuité: לְצֵילוּם II Chr.33.7, à perpétuité, pour toujours.

עלי n. pr. m. I Chr. 11. 29.

10.22; souche d'un peuple perse, Gen. 4.1; la capitale Susan (Suse) qui est dans la province d'Elam, Dan. 8.2.

בּצְיָם רְּהָּהוֹי Force, puissance: בַּצְיָם רְהָּהוֹי Is. 11. 15, par la force de son vent.

וע ou וע, Regarder d'un mauvais œil. Ex. unique: רַרָּחָר שָׁאַבּל עוֹרֶן אֱרַדְּרָּרָ I Sam. 18.9 (keri), Saul voyait David de mauvais œil.

T.X f. (const. פרן, avec suff. שרפי, ducl et pl. פרנים, const. פרני, une fois צנים Is. 3. 8, pl. ערנות, const. ערנות seulement sens 3º les sources). 1º Œil, regard: לארתשבע בין לראות Eccl. 1. 8, l'ceil ne se rassasie pas de voir; לַבַּבְחַנִּי בַּצָּתַוּר ספיניה (keri המשם) Cant. 4. 9, tu m'as ravi le cœur par l'un de tes regards; ערכים הירחר לְּבְּצַּר Job 20. 15, je servais d'yeux à l'aveugle; נחַירה לַנוּ לְעֵינֵים Nomb. 10. 31, tu nous serviras d'yeux, c.-à-d: de guide; אַנְּלָּי רָרָאָדוֹ דָר בָּקַרְנָי II Sam. 16. 12, peut-être Dieu verra-t-וו les larmes de mes yeux; cheth.: בכוני verra-t-il mon affliction. On dit métaph.: רום עינים Prov. 21. 4, בהדעינים Ps. 101. 5, la hauteur du regard; יַצִּרנֵים רְּכְּיִת Ps. 18. 28, des yeux hautains; pour : orgueil, l'orgueilleux ; יְשַׁח מֵינֵים Job 22. 29, celui qui baisse les yeux, qui est humble; טוביעין Pr. 22.9, bon, charitable; רֵב עַרָן Prov. 23. 6, de l'avare, de l'homme envieux; de même: וְרֶפֶּח פֵּימָה בָּאָחִיהְ חָאֶבְיוֹן Deut. 15.9, ton œil regardera sans pitié ton frère qui est pauvre; בחור פרנים Habac. 1. 13, toi dont les yeux sont purs; במרות פינים Gen. 38. 14, מַנְיַנִים vers. 21, dans le carrefour; selon d'autres : près de la double source, ou à la porte de la ville d'Enayim. — Souvent un verbe sousentendu : בַּלְתִּי אַל־רַוּפָּן בֵירַיני Nomb. 11. 6, nos yeux ne voient que la manne, ne se tournent que vers la manne; ציני מְסִיר אֵל־יֵר Ps. 23. 15, j'élève sans cesse mes regards vers Dieu; עלַרף עַרנַרטי II Chr. 20. 12, nos yeux, nos regards, sont tournés vers toi; לַיָּד עֵּדון אָדֶם Zach.

9. 1, l'Eternel a l'œil sur l'homme; המיד פיני ני אלחיה בה Deut. 11, 12, l'Eternel ton Dieu a continuellement les yeux sur ce pays; אַרָעָר בְּנָאָמְכֵּי־אָרֶץ Ps. 101. 6, mes yeux veillent sur les fidèles de la terre; sens opposé: mg ביני אַרני ני בַּמַטְלָכָח Amos 9.8, voici, les regards de l'Eternel sont tournés contre ce royaume (pécheur); avec >: ערניו על־הַרְבִּר־אִישׁ Job 34. 21, ses yeux sont ouverts sur les voies de l'homme; דונח עין יי אל־יַראַיו Ps. 33. 18, voici, l'œil de l'Eternel est sur ceux qui le craignent; sens défavorable : צֵינָדָה בִר וארבני Job 7. 8, tes yeux seront sur moi, et je ne serai plus; avec אַרֵיר: נאחרי בלפלי אבוחם דיי פיניחם Ez. 20. 24, et parce que leurs yeux étaient après les idoles de leurs pères. — לכינים Sous les yeux, à la vue, en présence de, en face de : אַרָהָע בְּטֶרַהְ לְצֵינֵיהְ Lévit. 28. 53, qu'il n'exerce pas sur lui une domination rigourcuse sous tes yeux; לפיני בני היה Gen. 23. 8, en présence des Hethiens. -- בַּדֵינִים Aux yeux de, dans la pensée, le jugement de : min בּפִינִיהָם בּפֵינִיהָם Is. 5. 21, malheur à ceux qui sont sages à leurs propres yeux, dans leur propre opinion; בינדי בּפְצַחַק בּצֵינִי חַחְנִיוּ Gen. 19. 14, mais il parut aux yeux de ses gendres qu'il le disait en se moquant; בשוב בעינה שב Gen. 20. 15, établis-toi où il te plaira; בער בער אוניה Exod. 21. 8, si elle deplait à son maître; ינעלמה מערני כל-חי Job 28, 21, elle est cachée aux yeux de tous vivants; אָם מַעַינַי חַגָּרָה נַבַּשְׂחָה Nomb. 15. 24, si la fante a été faite hors des yeux, c.-à-d. à l'insu, de l'assemblée; בֵּין בֵינִיך Exod. 13. 9, entre tes yeux, sur ton front.

2º Face, visage, apparence, couleur, éclat; face d'un pays, surface: אָדֶן בְּצֵין אָדָן אָדָן אַדְּלָּח 14. 14, face à face, d'une manière visible; יְפֵין יְבֵיל בְּצִין וֹ Sam. 16. 12, d'un beau visage, ou: ayant de beaux yeux; וְצֵיל בְצֵין וַבְּרֹלֵח Nomb. 11. 7, elle avait la couleur du bdellium; Lévit. 13. 5, la plaie a gardé la même apparence, la même

couleur; כֵּד יְתֵּן בְּבּלֹם עֵּדִם Prov. 23.31, quand (le vin) fait briller sa couleur dans la coupe; בְּבֶּרן תַּהְשִׁפֶל Ez. 4.1. comme l'éclat d'un métal brillant; בְּבֶּרו הָאָרִדְן Exod. 10. B, ils couvriront la surface de la terre.

3º Plur. בְּינִית const. יְבְינִית (v.וְסַבְּיָרָן). Source: בֵּירָ מִיהָּרָם Gen. 16. 7, une source d'eau; בֵּירָוֹת מְהֹנִים Prov. 8. 28, les sources de l'abtme. — Plusieurs sources portent des noms particuliers: בַּירָ רֹנֵל Jos. 15.7, la source du Foulon, aux confins des tribus de Benjamin et de Juda; בֵּירְ תַהַּנִין אַנִּרְ אַנִּל Néh. 2.13, la source du Dragon, près de Jérusalem; בֵּירְ תַּתְּבִּין תַּמִּירָן Jos. 17.7, la source près de la ville de Thapouah.

M. pr. 1° Ville de la tribu de Siméon, Jos. 19.7. — 2° Ville dans le nord de la Palestine, Nomb. 34.11. Plusieurs autres villes tirent leurs noms des sources voisines:

ערן בְּדִי (source du chevreau) Ville dans le désert de Juda, Jos. 15. 62.

פין נוים (source des jardins) 1° Ville dans la plaine de Juda, Jos. 15. 34.—
2° Ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 21.

בין־האר (source de la demeure) Ville de la tribu de Manassé, Ps. 83. 11, Jos. 17. 11.

פין חַהָּח (source vive) Ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 21.

אבין האוי (source de l'herbe) Ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 37.

שֵּין מִישְׁמָם (source du jugement) Ville appelée aussi Kades, Gen. 14.7.

מין כְּגְלֵים (source des veaux) Ville près de la mer Morte, Ez. 47. 10.

שׁרְשָּׁכְשׁ (source du soleil) Ville aux confins de Juda et de Benjamin, Jos. 15.7.

עון (ע. יעין).

עינים n. pr. d'une ville, selon quelques-uns, Gen. 38. 21 (v. l'exemple à נין 1°).

עינָם (deux sources) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 34. 1772 n. pr. m. Nomb. 1. 15.

אָע (ע. קינים) Étre fatigné, épuisé: לירגים לירגים Jer. 4. 31, mon âme est épuisée, défaillie, à cause des meurtriers.

קבע adj (fem. אביבין). Las, fatigué, épuisé (de fatigue, de soif), altéré: פר שנה לפנה Gen. 25. 30, car je suis fort las; אביבין בשלא לביבין Is. 46.1, une charge à une bête fatiguée; אוַ יְהַיִּדְיְ וְהְיִּהָּיִן וְהְיִדְיְ וְהְיִהָּיִן וְהַיִּדְ שָׁנִיּן Is. 29. 8, lorsqu'il se réveille, il est encore las; אבירין שַנְיִּים Jer. 31. 25, une âme languissante; בּאָריִץ שֵׁבְיִּם Is. 32. 2, dans un pays aride.

עְיְּכְּה (rac. פּוּק). Obscurité: שׁמָר פּיקּה Amos 4. 13, il fait l'aube et l'obscurité; avec n parag.: אַמָּד Job 10. 22.

קר. 1° Ephah, fils de Midian, Gen. 25. 4, souche d'un peuple; la contrée Ephah, Is. 60. 2. — 2° Ephah, fils de Jahdaī, I Chr. 2. 47. — 3° Ephah, concubine de Galeb, I Chr. 2. 46.

'P'U (épuisé) n. pr. m. Jér. 40. 8.

עיק (v. פוק).

רְצֵּיִר מֶּרֶא m. Anon, jeune ane: יְצֵיִר מֶּרֶא Job 11. 12, l'homme qui est né comme un anon sauvage (v. l'explication du verset à בָּבָר, page 315); רְיִהְאַלְמִים Gen. 49. 11, son anon; plur.: יְהַאַלְמִים Is. 30. 24, les taureaux et les anes.

עיר verbe (v. עיר).

 (ville de sel) Jos. 15. 62,

dans le désert de Juda.

ville de serpent) I Chr.4.12. בְּיִר בְּיָחְשׁׁ (ville du soleil) Jos. 19. 41, appartenant à la tribu de Dan.

ער המסרים (ville des dattes) Deut. 34. 3, II Chr. 28. 15, nom donné à

Jéricho.

עיר n. pr. d'un homme, I Chr.7.12. II עיר (rac. יבהי) haine, colère, vengeance; concr. ennemi: ילא אָבוֹא בְּעִיר Osée 11. 9, je ne viendrai point avec haine, colère; selon d'autres: je ne viendrai, résiderai pas, dans une autre ville (que Jérusalem); יבור בְּעָרָת מְחָאֹם שור וועל ביר בּעָרָת מָרָאָם שור 15. 8, je ferai tomber sur elle soudainement la vengeance, ou l'ennemi, et la terreur (v. עַר.).

עיר chald. m. (rac. פורין, pl. פורין). Celui qui veille, nom donné aux anges: עיר יְקְהִישׁ Dan. 4. 10, un être veillant et saint; בְּנְרֵח בִּירִין Dan. 4. 14, par le décret de ceux qui veillent, des anges.

עירָא (qui veille) n. pr. 1° Ira, prêtre, II Sam. 20. 26. — 2° De deux généraux de David, II Sam. 23. 26, 37.

עייִר n. pr. Irad, fils de Henoch, petit-fils de Cain, Gen. 4. 18.

עירוּ (sa ville) n. pr. m. I Chr. 4. 15. ייִי (ma ville) n. pr. m. I Chr. 7. 7. עיִר (leur ville) n. pr. Iram, un des princes des Iduméens, Gen. 36. 43.

עירם et עירם (v. פּלם) to adj. Nu:

קדי ביים אָהָה Gen. 3.11, (qui t'a dit) que tu étais nu? Plur.: ביירם ביירם אַרָּבּם מַם 3.7, ils connurent qu'ils étaient nus.—
2° Subst. Nudité: בְּבֵירֹם וּבְחֹסֶר כֹּל Deut.
28. 48, dans la nudité et dans le besoin de toutes choses.

קיא f. (v. II אַלְּיִע f. (v. II בָּיָשׁ בָּלֹּבְנְיִין Job 38. 32, l'étoile de l'Ourse avec ses satellites.

ער ח. pr. d'une ville, Is. 10. 28. איר ח. pr. d'une ville, Is. 10. 28. אַרְבּוֹי (ערְבֵּר (ערְבֵּר) n. pr. m. 1° Gen. 36. 38. — 2° Il Rois 22. 12.

עָּבְרִשׁ m. Araignée: וְקְּבֶּרִי עַּבְּרִשׁ Is. 59. 5, et des toiles d'araignées.

עְרְבֶּר m. Souris, rat des champs: וְהָצְּכְבֶּר בּי בְּנְבְּרָבְ Lévit. 11. 29, et la souris; וְצִּלְפֵּר בִּנְבְּבֶּרְכָּם I Sam.6.5, et des figures de vos rats.

12½ n. pr. Acco, port de mer dans le pays d'Aser, habité par les Chananéens, Jug. 1. 31 (Ptolémaide, Saint-Jean d'Acre).

n. pr. d'une plaine près de Jéricho, Jos. 15. 7.

אָע, n. pr. Achan, fils de Charmi, Jos. 7. 1 (בָּבֶר I Chr. 2. 7).

DDX Kal inusité. Pi. Faire retentir des clochettes: וְּבְרֵגְלֵיתָם הְּצָבְּסְנָה Is. 3. 16, et faisant du bruit avec leurs pieds, elles font retentir les chaînettes, ou clochettes, qu'elles portent aux jambes.

DDY m. 1° Chainette, espèce d'ornement que les femmes portaient aux pieds: מְּמָאֶרֶה Is. 3. 18, l'ornement des sonnettes, des chainettes.—
2° Chaine, corde: וּבְעֶבֶט אֶל־מוּטֵר אֵוִיל Prov. 7. 22, et comme un fou avec la chaine, la corde, par laquelle on le traine pour être châtié.

עְכְּטְה n. pr. Achsah, fille de Caleb, Jug. 1. 12.

עבר Troubler, affliger, rendre malheureux: אָבָר I Sam. 14. 29, mon père a troublé le pays (le peuple); לבר יִקרְאֵל I Rois 18.17, celui qui trouble Israel; אָרָר אָרָר Gen. 34.

30, vous m'avez troublé, affligé; אָרָיִי עָּבְּיִי Jug. 11. 35, tu es du nombre de ceux qui m'affligent; יְלְבֵּר שְׁצֵּרִי Prov. 11. 17, l'homme cruel fait souffrir sa propre chair, c.-à-d. se rend malheureux lui-même; יְלַבֵּר בַּיִּרִי בַּיִּרִי Prov. 15. 27, celui qui recherche le gain déshonnéte trouble sa maison.

Niph. Etre trouble, être agité, excité: יְרָאָרֶד נֶעְבֶּר Ps. 39. 3, ma douleur était vive, déchirante. Part. employé subst. Trouble: יְרָשְׁרֵי נָעָבֶּר Prov. 15. 6, mais dans le revenu du méchant il y a du trouble, du désordre.

אָכָר n. pr. (ע. אָבָר).

עְכְּרָן (affligé) n. pr. m. Nomb. 1.13. בְּיָטֵּה עַּרְשׁוּב m. Vipère, aspic: בְּיָטֵּה עַּרְשׁוּב Ps. 140. 4, le venin d'aspic.

י עַרְשְׁיוּ adv. Maintenant, à présent, Rituel, Aboth.

לא פנים על פנים אלים של פנים אלים של פנים אלים של פנים אלים פנים אלים של פנים של פנים

על אינים אינים אלין. כפלים עלי אינים איני

qu'il ne soit pas entendu sortir de ta bouche, exact. sur ta bouche, sur tes lèvres; לאררגל של Ps. 15. 8, il ne calomnie pas par sa langue. — Des vêtements qu'on porte, qu'on a sur soi : שליו השפים אַשָּׁר עַלָּיוי Gen. 37. 23, la robe higarrée qu'il portait ; וְדָּיָרָת עֵל־אַיָּתִילוֹן Exod. 28. 35, et Aaron en sera revêtu quand il fera le service ; פַּסָת יְוַתָּב עֵּלֵיתָם Deut. 7. 25, l'or et l'argent qui seront sur elles; יְעֵל עָנִי Job 24.9, ce qui est sur le pauvre, les habits qu'il porte.-Quand il s'agit d'une charge, d'un fardeau, d'une obligation morale: דייו עלי לטרח Is. 1. 14, elles me sont devenues à charge; דַּוֹרְבֵּנִי מָאֹר מֹדֵוֹר Gen. 34. 12, imposez-moi, exigez de moi, une forte somme; פַלַּר אַלֹּדִוּים נְרָרֶיף Ps. 56. 13, je m'acquitterai, o Dieu! des vœux que je t'ai faits; exact. il m'appartient, il est de mon devoir, de m'acquitter, etc.; וְעָלֵר לָתָוח לְךְּ II Sam. 18.11, et c'eut été à moi de te donner: וַבְצֵיתִם לַחַלֹּם לַאַחִיהַם Neh.13.13, et leur charge était de distribuer (ce qu'il fallait) à leurs frères.

יבְּחַבְּתִי עַל־חַלְּחֹית Exod. 34. 1, j'écrirai sur les tables ; לָחַמְטִיר עָל־אָרֶץ Job. 38. 26, pour faire pleuvoir sur une terre (où, etc.); על הריגבה עליילה Is. 40. 9, monte sur une haute montagne; יימלו באריתפן בליתבץ Esth. 7. 10, ils pendirent Aman à la potence. A ce sens se rattachent les exemples suivants : בלר רוֹנְיוֹ אַלָּמוּ Ps. 56. 1, sur l'air de la co-עלַר הַשָּׁהַקּהַ נְסְשֵׁר ; Job 30. 16, mon âme se répand sur moi, c.-à-d. répand des larmes sur moi, ou : mon מַלֵּר מַלְלָּרְהָה בִּנִי ; ame se fond en moi Gen. 27. 13, que la malédiction que tu crains, mon fils, tombe sur moi; שלר חיד כלנח Gen. 42. 36, tous ces maux retombent sur moi ; בַלָּח עַל־לַב Jer. 3.16, elle (l'arche) ne leur viendra pas dans l'esprit; לארהסה עליו Deut. 13. 1, tu n'y ajouteras rien ; אַם־בָּאֵרוֹת הַיְּחָשָׁב על-בריסן II Sam. 4. 2, Beeroth aussi était réputée de Benjamin ; שַבר עַל־שֶׁבֶר Jér. 4. 20, ruine sur ruine, malbeur sur malheur; ימים צל־שָׁסָז Is. 32. 10, après une année et des jours, exact. des jours ajoutés à une année; בַּל־נָטֶדר Gen. 28. 9, outre les femmes qu'il avait déjà; בַל־סַל צָּבָדר Exod. 29.3, dans

un panier.

2º Sur, au-dessus (sans contact entre les deux objets): בַּלְּבְּחָבָּיִלְּ Ps.29.3, (la voix de l'Éternel) retentit sur les eaux; coix de l'Éternel) retentit sur les eaux; Gen.19.23, le soleil se levait sur la terre; et sans verbe: sur; בַּלְּבְּיִר עֵּל יְהַבְּיִר Is. 22.15, (qui est établi sur la maison) le chef de la maison, l'intendant; בַּלְּבְּיִר עָּלִירְ עָּל יְהַבְּיִר couvrir, être un abri sur, proteger, envelopper.

3°Au-dessus, au dela, plus que (ע. פְּרָרִיּהְיּי Ps. 137. 6, au-dessus de ma principale joie; יְפֹרָאַ עֵּלִּרְסְבִּיבְּרִי Ps. 89. 8, il est plus redoutable que tous ceux qui l'environnent; שָּלִּרְיָּהָיִי Lévit. 15. 25, au delà du temps de

son impureté.

על מא marque le but, le motif. Pour, a cause de, en faveur de : רָתְשָּלֵל צַלֵּרְכָם Job 42. 8, (Job) priera pour vous; שמר דולחם אבר עליכם Jug. 9. 17, car mon pere a combattu pour vous; פִּי בֶּלִיךְ ורבסי Ps. 44. 23, c'est à cause de toi que nous sommes égorgés; הַלפֵר עַל־ בר עבוד Dan. 12. 1, qui tient ferme pour les enfants de ton peuple, c.-a-d. qui les défend, protège; הקה מַח צַל־ mainin Gen. 20. 3, tu vas mourir à cause de la femme (que tu as prise). De la מל דות, mair בל a cause de cela; על מות c'est pourquoi; אל פַּדו pourquoi? avec l'inf .: Job 32. 2, parce כל־צַרְּקוֹ נְמָשׁוֹ מָאֵלְתִּים qu'il s'est cru lui-même plus juste que Dieu; וַעַל הַשַּׁמַת הַחַלּום Gen. 41. 32, et quant à ce que le songe a été réitéré. Dans ce sens על se met après les verbes , פַנָג, שֵּׁמַח, se réjouir; סָפַר, בָּכָה, pleurer, se lamenter, etc. Après beaucoup de verbes qui expriment une affection, indique le rapport à l'objet qui produit cette affection. On dit encore יבר על parler au snjet de, יבר על prophétiser, אַ יְיִיהְ avoir des visions au sujet de.

5° 52 exprime un rapport de proxi-

mité, de voisinage. Devant, autour, auprès de, près de, à côté de : جنية وخاء תקח Exod. 27. 21, (le voile) qui est devant l'arche de temoignage; moin קרים I Sam. 25. 16, ils ont été une muraille autour de nous; בל-תַבֶּרָן Gen. 16.7, près de la source; אלר כדור Nomb. 24. 6, près d'un fleuve; על־נונין Prov. 23. 30, (ceux qui s'attardent) auprès du vin ; לאַ־תָּקָּח תָאָס עַל־תַּבָּנִים Deut. 22.6, tu ne prendras pas la mère quand elle est auprès de, ou sur, ses petits; selon d'autres : tu ne prendras pas la mère avec les petits; על־צַּנָארָייר Gen. 45. 14, à son cou (attaché à son cou en l'embrassant); יעל־מַתה רַעִּר Job 31.9, (si j'ai dressé mes embûches) à la porte de mon prochain; בל־רָסִים Zach. 3. 1, à sa droite; אַנְשִׁים נַאֲבִים עַלְיוּן Gen. 18. 2, trois hommes se tinrent, parurent, près de lui; וַיַּעָבור הַוֹעָם כַל־בּשָׁר Exod. 18. 13, le peuple se tenait autour de Moise; בּרִיתִי עֵלֵי־וָבָח Ps. 50. 5, qui font alliance avec moi près des sacrifices, c.-à-d. en m'offrant des sacrifices; מְנֵיר עֵל־אֵלְחִים Ps.7.11, mon bouclier est en Dieu; pléon.: פַל־אַתְּרֵיתָ Ez. 41. 15, au derrière du temple; בל-למני Ez. 40. 15, devant. Freq. avec יד (v. a יד 3°, 5°, 6°).

6° Sens divers. A) comme by et b Vers, A: עליחה עליחם Jos. 2. 8, elle monta vers eux ; לֵב הַשַּלַהְ עַל־אַבְשַׁלוּם II Sam. 14.1, le cœur du roi penchait vers Absalon; יובלר משרקתו Cant. 7. 11, son desir tend a moi; יַאַמְמֵיז עַל־יַנְפִין Gen. 24 49, je me tournerai à droite; יסבון עלרמו Job 22. 2, certes c'est à lui-même que (le sage) est utile; וושוֹים לבף בל"עבור איוב Job 1.8, as-tu tourné ton esprit, ton attention, vers mon serviteur Job! מוב לידשלה מוב אמר של שור אמר של היום אמר של היום אום היום ווים ווים אמר של היום אום היום ו Esth. 3. 9, s'il platt au roi; יְפֶשִׁיהָ חֶסֶר על־עַבְהַף I Sam. 20. 8, tu feras cette grace a ton serviteur; יערב עליי שרחי Ps. 104. 34, puissent mes paroles lui etre agréables! רַשָּׁת מּוֹרֵשׁ עַל־מְעָבִייו Prov. 29.5, (l'homme qui flatte son prochain) tend un piége à, ou devant, ses pieds. B) comme קאָרֶץ Jusque: צַל־בָּנִפוֹיה הַאָּרֶץ Job 37. 3, jusqu'aux extrémités de la terre; אבל־מאז Ps. 48. 15, jusqu'h la mort. C) Comme ב et בי Avec : השליש ביר ישראל Exod. 28. 11, avec les noms, ou selon les noms, des fils d'Israel; בי של-חושים בל-חושים Exod. 35. 22, les hommes avec les femmes; וְצֵרְשׁׁ צֵלֹ־תָּנִרָהָן Job 38. 32, la grande Ourse avec ses satellites. D) De manière: בל־פָבָּח Esth. 9. 26, de cette manière, ou au sujet de ces événements; בַל־שָׁקָר Lév. 5. 22, (et qu'il jure) d'une manière fausse, c.-à-d. faussement; מַל־יִּמְקָהָ Jér. 6. 14, légèrement; בל-ניבר Ps. 31. 24, abondamment. E) Contre: קלר קישובר nizenz Jér. 11. 19, ils ont médité de mauvais desseins contre moi; פָּלָשָׁתִּים שליה Jug. 16. 12, les Philistins viennent sur, ou contre, toi; דונף עלידן Ez. סום צל ; by p. 3. 8, voici, je viens contre toi se lever contre quelqu'un (v. à min et à בּל־מְנֵי Devant, en face de, avant, etc. (v. מָרִים 7°; קּירָם, v. מָל־פָּר (מָד, v. מָל־פָּר): ועל־חַרְבָּהְ חִחָיהָה Gen. 27. 40, tu vivras par ton épée; עליתום יחור Is. 38. 16, c'est par cela qu'on vit, exact. par elles, par les années primitivement fixées; בל־שֵׁם הַשׁרּב Esth. 9. 26, du nom de Pour.

 קקָהָה בּיִסְשֵּׁ Ps. 108. 8, car ta miséricorde est grande, elle atteint jusqu'audessus des cieux; אַבָּע מַדֶּל Eccl. 5.7, quelqu'un qui est élevé par-dessus ceux qui sont élevés; יַשָּׁמֶל שָׁתָּר אַנְאַישָּׁלָבָם מַעָּל שָׁתָּר יָ שבי Deut. 9. 17, je les jetai (hors) de mes deux mains; שר מַדְלָּיו Jug. 16. 20, que l'Eternel s'était retiré de lui; שור שַּבְּלָּר Job 30. 30, ma peau est devenue noire sur moi, ou: se détache de moi; דְּרְשׁׁוּ מֵעֵל־סַמֶּר תֵי Is. 34. 16, recherchez dans le livre de l'Eternel ; סוירוּ נָא מֶידֶל אָחָלֵי תָאַנְשִׁים Nomb. 16.26, retirez-vous des tentes de (ces) hommes; יישב שעליהם Gen. 42. 24, il s'éloigna d'eux; הַלְּמָרִים מַעֵּל הַשָּלֶהְ Jér. 36. 21, (tous les princes) qui étaient placés auprès, ou autour, du roi. -מַעל לָ Au-dessus de, sur, auprès : מַעַל לָ אלבייז דויד Neh. 12. 37, au-dessus de la maison de David; פַעל לָרָקִיבָ Gen. 1.7, au-dessus du firmament; בַּעֵּל לַחוֹטָת Neh. 12.31, sur la muraille; מצל למובה חקשפת II Chr. 26. 19, auprès de l'autel de l'encens.

לאי פול m. (avec suff. לבלי). Joug: אַטֶּר לֹא־עָלֶּח עֶּלֶּיתְ עֹּלֹּלְ אַטֶּר לֹא־עָלֶּח עֶּלֶיתְ עֹּלֹּלְ Nomb. 19. 2, (une vache) qui n'ait point encore porté de joug; pui I Rois 12. 11, d'un pesant joug, pour : d'un esclavage dur; בּיבּב מָּב בְּעבּרְרִי Lament. 3. 27, il est bon pour l'homme de porter le joug dans sa jeunesse, c.-à-d. de connaître les malheurs, les épreuves, de la vie.

אָלָּאֵ chald. prépos. Au dessus : יְפֵּלָא pan. 6. 3, et au-dessus d'eux.

אָלָּגְע (joug) n. pr. m. I Chr. 7. 39. אַלָּגְע adj. Begue, qui begaye : פּלְשׁוֹן

ו כְּלְנִים Is. 32. 4, la langue de ceux qui bégayent.

י עלכון m. Rituel, mépris, injure.

עלה (fut. יַבֵּלֶה (fut. אָלָה) וֹי Monter: עַלָּה Nomb.21.17, monte, d puits! ואר יעלה פרהארץ Gen. 2. 6, une vapeur montait de la terre. Avec אַ et פַלָּח: עַלָּה : מַלָּח מַלָּח בל-האלחים Exod. 19. 3, Moise monta vers Dieu; אבלה על־בַּמַהי עב Is. 14. 14, je monterai aux hauteurs des nuées. Avec ל et ב : בַּלִּיחָ לַפְּרוֹם : Ps.68.19, tu es monté vers les hauteurs ; פַרַירַצָּלָה בַתָּר־יַר Ps. 24. 3, qui montera à la montagne de l'Eternel. Avec un regime direct : פר פּלִיחָ מִשְׁפְבֵּר אָבִיקָה Gen. 49. 4, car tu es monté sur la couche de ton père. Souvent, aller d'un pays vers un autre situé plus haut, comme, par exemple, aller de l'Egypte, de l'Assyrie, de Babylone, à la Palestine, du royaume d'Israel vers la Judée : ניצל צַבְרָם מְּצָבְרָם Gen. 13.1, Abram s'en alla de l'Egypte montant (vers le sud); יעלה פורהצרץ Exod. 1. 10, (de peur) qu'il ne sorte du pays (de l'Egypte); הַנֹּלְים מָשֶׁבֶר הַנּוֹלָה Esdr. 2. 1, les exilés qui remontèrent de la captivité; מַלָּת בְּרוֹשׁ, Is. 7. 6, allons en Judée.

On emploie souvent פַלָּה quand il s'agit d'aller au temple, à un lieu sacré; d'aller devant un juge, un supérieur, etc.: יְנֵעֵלֵה בֵּיה־אָל Gen. 35. 3, montons à Beth-El; מְהַר בְּבֶרת הַיּ I Sam. 1.7, chaque fois qu'elle montait à la maison de Dieu ; נַיַעַלוּ אֵלֶיהָ בְּנֵי רָשִׂרָאֵל ບກຸຕຸລຸ Jug. 4. 5, les Israélites montaient vers elle pour être juges; לֹא נַבַלָּהו Nomb. 16. 12, nous n'irons pas (auprès de Moise); ובער עלה השער Ruth 4. 1, Booz monta à la porte (de la ville où siégeaient les juges). — D'une route, בַּמְּסְעוֹת אֲשֵׁר אֲחָת עֹלָה בַית־אֵל : contrée Jug. 20.31, dans les routes dont l'une monte, conduit, à Beth-El; יַצְלָה חָגָבוּל Jos. 13. 7, cette frontière monta vers Debir; חַפִּרְבֶּר עֹלֶת מִירִיתוֹ בָּתָר בֵּיה־צֵל Jos. 16.1, le désert montant de Jéricho par la montagne jusqu'à Beth-El.

On dit my monter, s'élever. De la

fumée: עַלָּח קִישׂר תָאָרֶץ Gen. 19.28, une fumée montait de la terre. — De la colère : יָגָּם־אַהְ עָלָהוּ בִּיְשְׁרָאֵל Ps. 78. 21, et sa colère s'éleva contre Israel; אַט־רוּדָן תַשּוֹעֵל קלבה עליקה Eccl. 10. 4, si l'esprit de celui qui domine s'élève contre toi. — De l'aube du jour : ובְּמוֹ חַשֵּׁחֶר בָּלָה Gen.19.15, et lorsque le jour se leva. - Des plantes. Pousser, crottre, produire : אַלְחָת נָצָּה Gen. 40. 10, (la vigne) poussait des fleurs; וְצֵלֵח שָׁמִיר וְשֵׁיָח Is. 5. 6, elle produira des ronces et des épines, ou : des ronces et des épines y monteront; יחוח עלה כלי קעשונים Prov. 24.31, voici, tout produisait des orties, ou : tout était changé en orties; יַעַלְתַה כָאוֹר כָלָת Amos 8.8, (la terre) sera toute inondée comme d'un fleuve; רבשור עלה Ez. 37. 8, et il y crat de la chair. — עלהו עיר Emporter une ville par escalade, s'en emparer: פיר וּבֹרִים כָלָח חָכָם Prov. 21. 22, le sage s'empare de la ville des forts; שָׁבֵּר מוֹאַב וְעָרֵיהָ עָלָה Jér. 48. 15, Moab est dévastée, et (l'ennemi) s'est emparé de ses villes; selon d'autres: ses villes ont été brûlées ou détruites. — Du sort : אַשָּׁר עַלָּח עַלָּיו חַאוֹרֶל לַרָי Lévit. 16. 9, (le bouc) sur lequel le sort sera tombé, que le sort aura désigné (pour être consacré) à l'Eternel. — D'un vêtement : ובַנֶר בָּלָאֵים שַׁבְּטָנֵו לֹא רַבֶּלֶח בָּלֶרף Lévit. 19. 19, tu ne mettras pas sur toi un vêtement tissu de diverses sortes de fil de laine et de lin; exact. un des vetements, etc., ne viendra pas sur toi, ne te couvrira; יַבֶּלהּ אָבֶר בָּנְשַׁרִים Is. 40. 31, ils pousseront des ailes comme les aigles; de même : וַצַלְתָה יְדוֹ עַל־יָד רַעָרוּג Zach. 14. 13, et sa main s'élèvera contre la main de son prochain. — D'un bandage qu'on applique sur une plaie : מַהוּצֵ לֹאׁ צַלְּתָה אַרְכָה בַּה־עָמִי Jér.8. 22, pourquoi la guerison de mon peuple n'avance-t-elle pas? — D'un rasoir : שרר אשר Jug. 16. 17, le rasoir n'a jamais passé sur ma tête. -Des sacrifices: תַּבְּלוֹת הַשְּׁמָתוֹת II Rois 3. 20, à l'heure où l'on offrait l'oblation; וְאֵל־חַמִּוֹבַתְ לֹא־יַעֵלֹּף Lévit. 2. 12, mais ils ne seront pas mis, offerts, sur l'autel.

2º Monter, s'élever dans les airs, se dissiper, disparaître, être enlevé: בּשְׁלֵּים בְּשִׁשׁ בְּשִׁשׁ בַּצִּח בְּעָבִּי בְּעָבִי בְּעָבִי בַּעָרִים בְּעָבִי בַּעָרִים בְּעָבִי בַּעָרִים בְּעָבִי בַּעָרִים בְּעָבִי בַּעָרִים בַּעָבִי בַּעָרִים בַּעָבִי בַּעָרִים בַּעָבִי בַּעָרִים בַּעָבִי בַּעָרִים בַּעָבִי בַּעָרִים בַּעָבִי Job 5. 26, comme un monceau de gerbes est enlevé, apporté, à la grange en sa saison; בַּעָּבֶים בַּעָּבִים בַּעָרִים בַּעָּבִים Is. 5. 24, et leur fleur disparaîtra comme la poussière.

3° S'élever, s'agrandir, augmenter, surpasser: תְּלְּהִים בְּהְרִים Ps. 47. 6, Dieu s'est élevé au milieu de cris d'allégresse; הַמְּלְהָם הַבְּלָהַת וֹנִים I Rois 22. 35, le combat devint de plus en plus rude; יְבֶּלָה עֶלֶהְ עֵלֶה Deut. 28. 43, (l'étranger) s'élèvera au-dessus de toi; הְאַק Prov. 31. 29, tu les sur-

passes toutes.

* Pi.: מְּבֶּלֵה Rituel, d'exalter, de louer

(Dieu).

Hiph. 1º Faire monter: תְּבֶלְחֵם Jos. 2. 6, elle les avait fait monter sur le toit; שְּלֶּהְת בְּשְׁאַח בְּשְׁאַח Jug. 20. 38, qu'ils fissent monter une colonne

de fumée de la ville; אָשֶר הָעֶלֶם פַאָרָץ בּצְרָיִם Exod. 32. 1, qui nous a fait sortir du pays d'Egypte; הַבַּלָּה הַשָּׁרִיבָּשׁוּ הַשָּׁלָּה ון דְיִר Il Sam. 2. 3, David fit remonter aussi les gens qui étaient avec lui. -De la colère: אָב Prov. 15. 1, (une parole dure) excite la colère. — Faire croftre : אַלֵּיבֶם בָּלֵינְר צַלַּיבָם בָּאָר Ez. 37.6, je ferai crottre la chair sur vous; נמגל אחר פעריון Ez. 19. 3, elle a fait croître, c-. a-d. elle a élevé, un de ses lionceaux; אַרְכָּה אַרְכָּה Jer. 33. 6, je lui apporterai une guérison, je lui rendrai la santé; וַתַבַּלַּיתִי בַּלֹּ־בַל־בַּל־בַּתְנֵים pt Amos 8. 10, je mettrai un sac sur tous les reins; הַשַּבֶּלָת צַּרִי וָרָב עַל לְבוּשָׁבֶן II Sam. 1. 24, qui mettait des ornements d'or sur vos habits; יצלה על־השנה ากุมกุ I Rois 10. 17, il employa (trois mines d'or) pour chaque bouclier. -Des offrandes, des sacrifices : יְתַעַלֵּהוּ שם לעלח Gen. 22. 2, offre-le là en holocauste; וְלֹאִ־חָדֵּלָת מִנְחָה לְפֵלֵּךְ אֲשׁוּר II Rois 17. 4, et parce qu'il n'envoyait, ne payait plus, le tribut au roi d'Assyrie; ו היבלם שלכיה לסס־עבר I Rois 9. 21, Salomon les rendit tributaires, ou: les assujettit au servage; בַּתַבַּלֹּחָהָ אַר־תַּוּבַרֹּת Nomb. 8. 2, quand tu allumeras les lampes. — 2º Enlever : אַל־תַּדֶלָנִי בַּחָצִי רביד Ps. 102. 25, ne m'enleve pas au milieu de mes jours; * מַבֶּלָּח אֵנִי נַבַּיכָם אַכֵּר Aboth , je vous compte, je vous accorde, une récompense.

Hoph. passif: הַהְלָּבְהָּה Nah. 2. 8, elle sera enlevée; תְּבְּבְּתְּהְבָּלְה צַּלְּרְתְּבָּלְה צַלְּרְתְּבָּלְה צַלְרִבְּיִלְה צַלְרִבְּבְּלְר נִבְּלְרִבְּבְּלְר נִבְּלְרְבִּבְּלְר נִבְּלְרְבָּבְּלְר נְבְּלְרְבִּבְּלְר נְבְּלְרְבִּבְּלְר נְבְּלְרְבִּבְּלְר נְבְּלְרְבִּבְּלְר נְבְּלְרְבִּבְלְר נְבְּלְרָבֵּלְ II Chr. 20. 34, qui a été relaté dans le livre des rois d'Israel.

Hithp. S'élever, se gonfler: יְצֶּל־יִרְתַּצֵּל שְׁרְרִנּע Jér. 51. 3, et contre celui qui s'élève, c.-à-d. qui est fier, dans sa cuirasse; "תְּבָּלָת הְשְׁבָּרִבְּר הְתַבְּלָת Rituel, le septième jour il s'est élevé.

עלה m. (rac. אָלָה croftre, const. צֵלָה avec suff. אָלָה pl. const. בַּלַר Feuille: בַּלַר Gen 8.11, une feuille d'olivier; אָנָה Gen.3.7, des feuilles de figuier.

אלה לחלים, chald. Prétexte, fausse accusation: פָּלָּח לְחַשְׁבָּחָה Dan. 6. 5, de trouver une cause, un prétexte, pour accuser.

עלקה עלקה עלקה (plur. עלקה עלקה עלקה לפינור פריבור ביינור ביינור

אַלְה, chald. Holocauste: לַצַּלְּקָן Esdr. 6. 9, pour les holocaustes.

י גְלוּכְהי נְשָשׁ : Defaillance , אַלוּכְהי גָּים , גַּלוּכְהי Rituel, l'ame défaillante, brisée (v. נְּבֶּלְּחָ

קְנֵי בַּלְנָהוֹ f. (pour בְּיְלֶּה Iniquité: בְּנֶים בַּלְנָהוֹ Osée 10. 9, les enfants de l'iniquité, les hommes injustes.

עלְנָת n. pr. Alvah, un des princes des Iduméens, Gen. 36. 40.

עלומים עלומים, m. pl. (rac. פָלֵם). Jeunesse, vigueur de la jeunesse: יְמֵדְ בָּלוּמְיוּ Ps. 8.J. 46, les jours de sa jeunesse; Job 20. 11, ses os qui étaient remplis do vigueur de la jeunesse; ou, ellipse: ses os sont pleins des suites des péchés de sa jeunesse.

אלְע (injuste) n. pr. Alvan, fils de Sobal, Iduméen, Gen. 36. 23; בַּלְיָדָ I Chr. 1. 40.

עלוקה. Sangsue, ou monstre imaginaire qui suce le sang des hommes. Exemple unique, Prov. 30. 15, symbole de la cupidité, de l'insatiabilité.

עלות (עלים).

עללן (ע. פּלֵץ כּלְץ Se rejouir, tressaillir de joie: וְפְלָּתְּי לְּטָנִירוּ Ps. 68.5, rejouissez-vous devant lui. Avec בְּיבָר אֲבֶלוּהְי Hab. 3. 18, et moi je me rejouirai en l'Eternel; בְּיבְרִי אַבְלוּהְיוֹ

קברות Ps. 149. B, les saints se réjouiront dans la gloire, ou : triompheront avec gloire; מברי שָּבִּר בְּילִי אֲשָׁר בּוֹן Ps.96. 12, que les champs et tout ce qui est en eux soient dans la joie, ou : témoignent leur joie. En mauvaise part : עַרִי רְשָׁבִּים רְבָּלוּוּ Ps.94.3, jusqu'à quand les méchants triompheront-ils, se glorifieront-ils, dans leur orgueil?

וְלֶלֵּז מָּלוּ, Joyeux: אַנְּלֵּז מָּלּז Is. 5. 14, et quiconque il y a en elle de joyeux (descendra dans le Scheol), ou: l'ennemi triomphera en elle, ou: le Scheol se réjouira d'elle comme d'une proie.

עלְטָה f. Profonde obscurité, ténèbres: יְעָלְטָה Gen. 15. 17, il y eut une profonde obscurité.

עלי n. pr. Eli, grand prêtre, I Sam.

אלי, m. Pilon: מַעֵּלִי Prov. 27. 22, avec un pilon; plur.: וְחַעֵּלִּהוֹ II Chr. 24. 14, et les mortiers, ou : et les coupes; selon d'autres, inf. Hiph. de רְּשָׁ, ou pour הַיִּלְהוֹי : (des vases) pour offrir, ou pour les holocaustes.

ילע, prep. Sur (v. אבי).

אָלְיָא (cheth.) אַלְאָא (keri) chald. adj. Elevé, souverain: אַלָּהָא עָּלָאָא Dan. 3. 26, et אָלָאָא seul, Dan. 4. 14, le Dieu suprême, souverain.

לאָלָּיָה. (plur. מַלְּמִהוֹר : מַלְּמִהוֹר הְעֵּלְּהָה (plur. דְּלְחִוֹר הְעֵּלְהָּה (מַלְּמִה מִיבְּלְּחָר (מַלְּמִה מְעַלְּהָה (מַלְּמָה מִבְּלְּחָר (מְלַבְּתְּה הְעַלְּהָה (מִבְּלִּהְר בְּעַבָּה (מִבְּלִּה בְּתַר בְּעַבָּה (מִבְּלִּה בְּתֹר בְּעַבָּה (מִבְּלִּה בְּתֹר בְּעַבָּה (מַבְּלִּה בִּת בְּבְּלִּה בִּת בְּבְּלִּה בִּת בְּבְּלְה בִת בְּבְּלְה בִּת בַּבְּלְה בִּת בַּבְּלְה בִּת בִּבְּלְה בִּת בַיבּלְה בִּת בִּבְּלְה בִּת בִּבְּלְה בִּת בְּבְּלְה בִּת בִּבְּלְה בִּת בִּבְּלְה בִּת בִּבְּלְה בִּת בִּבְּלְה בִּת בִּבְּלְה בִּת בִּבְּלְה בִּת בִּבְּל (מִבְּלְה בִּת בִּבְּל (מִבְּלְה בִּת בְּבִּל (מִבְּלְה בִּת בִּבְּל (מִבְּלְה בִּת בְּבָּל (מִבְּלְה בִּת בְּבָּל (מִבְּלְה בִּת בְּבָּל (מִבְּלְה בִּת בְּבָּל (מִבְּב בְּת בִּבְּל בְּבִּל בְּבִית בְּבָּל (מִבְּלְה בְּת בִּבְּל בְּת בִּבְּת בְּבִּל (מִבְּל בְּבִּר בְּבָּל בּת בִּבְּל (מִבְּל בְּבִּל בְּבִית בְּבְּל בְּבְּר בְּבְּל בְּבְּר בְּבְּת בְּבְּל בְּבְּר בְּבְּל בְּבְּר בְּבְּת בְּבִּל (מִבְּיוֹב בְּבְּים בְּבְּר בְּבְּל בְּבְּים בְּבִּים בְּבִית בְּבְּל בְּבְּים בְּבְּב בְּבְּים בְּבִּים בְּבְּבְּים בְּבִּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּר בְּבִים בְּבִּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בּבְּים בְּבִּים בְּבְּבְּים בּבְּים בּיוֹם בּיוֹב בְּבְּיִים בְּבְּבְּים בְּיִבְּיִים בְּבְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּיִבְים בְּבְּבְּים בְּבְּים בּיוּבְים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּיִבְים בְּבְּבְּים בְּיבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּיבְים בּיבְּים בּבְּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְיבְּים בּיבּים בּיבּיבְים בּיבּיבְיבְּים בְּיבּים בְּיבּים בְּבְּבְּיבִים בְּבְּבְיבְים בְּבּיבְ

לְלְיוֹן m., אַלְרוֹנְהָ f., adj. Haut, supérieur, le plus élevé, suprême: תַּבְּרִיבָּי תַּבְּרִיבְי II Rois 18.17, la haute piscine; יְחַבְּלְּיִבְי הַנְי בָּבָּרִינִי בָּיִבְּלִינִי הַנְּבְּרִינִי הַעָּבְּרִינִי הַעָּבְּרִינִי supérieures, de dessus; בּלְרִיתְּהְ בֶּלְּיוֹן דֵּל Deut. 26. 19, pour qu'il te rende supérieur à toutes les nations; בּלִּיתָּהְ בָּלְיוֹן I Rois 9. 8, et cette maison qui a été haut élevée; selon d'autres: cette maison sera démolie, détruite (v. בְּלָרִין #hiph. 2°); d'autres traduisent: cette maison sera haute, c.-à-d. un monument servant d'exemple des châtiments de Dieu; בְּלְרִין בַּלְרִין בַּלְרִין בַּלְרִין בַּלְרִין בַּלְרִין Ps. 80, Dieu suprême. Seul: בְּלֶרִין בְּלֵרִין Ps. 50, 14, יְבֶיַרְ בַּלְרִין Ps. 82. 6, (vous êtes tous) les enfants du Très-Haut.

לְלְיוֹנְ m. chald. emph. pl.: בֶּלְיוֹנְיִן Dan. 7. 22, 28, du Dieu suprême, du Très-Haut.

Is. 24. מאון עליוים: Is. 24. 8, le bruit des hommes joyeux. Sens défavorable: קרָיָה עַלִּיוָה Is. 22. 2, ville qui ne connaissait que la joie, qui ne demandait qu'à se réjouir; צַלִּיהַ נַאָּיִהְדָּ Soph. 3. 11, ceux d'entre toi qui se réjouissaient avec tant d'orgueil, d'insolence.

עליל, m. Greuset. Ex. unique: בַּצְלֵּרל Ps. 12. 7, au creuset de terre; selon d'autres, בַּצְלָּרל, de בָּצָל par lo mattre de la terre.

עליליה אליליה (Action: אַליליה Jér.32. 19, et puissant en actions, en exploits. (עליו (ע. פליון).

עליצורן. Joie, transport: בַּלִּיצָּהָם Habac. 3.44, c'était une joie pour eux, ils se réjouissaient.

עלית adj. fém. Supérieure: נעלה פּלָּרָה Jug. 1. 15, יפּלָה פָלָה פָלָה עַלְּיִה sources de dessus, c.-à-d. dans le haut pays.

עלית f. chald. Salle haute : מְצִלִּיתָהּ Dan. 6. 11, dans sa chambre (ע. מֵלְיִדָּי,).

עלל Kal inusité. Po. אָלל 1º Agir, agir légèrement, faire du mal, affecter, faire souffrir : יִצלַלְמִי בֶּעָזָר קַרְנִי Job 16. 15, j'ai couvert ma tête de poussière, exact. j'ai mis, ou roulé, ma tête dans la poussière; לָבֶּר שֹלֵלְהָ בֹּה Lament. 2. 20, envers qui tu as agi ainsi; פרפי לנקושר Lament. 3. 51, mon ceil affecte mon ame, c.-a-d. je suis comme anéanti à force de pleurer; לֹנְשֵׁיוֹ מְעֹוֹלֵל Is. 3. 12, ses dominateurs (chacun d'eux) est, ou agit, comme un enfant (v. אַנְלָּלָּה). — 2º Grappiller, cueillir ce qui reste dans une vigne après qu'elle a été vendangée : בַּרְסָהְ לֹא חְעוֹלֵל Lévit. 19. 10, tu ne cueilleras pas les grappes qui seront restées dans ta vigne; au fig.: פולל רְעוֹלְלֹה בַנָּמֶן שְׁאֵרִיח יְשְׁרָאֵל Jer.6. 9, on cueillera, c.-a-d. exterminera, les restes d'Israel, comme on grappille une vigne; צַיִּעֹלְלָחוּ בַּסְטִּנות חֲמֵשֶׁת אֲלָמִים with Jug. 20. 45, on en tua par les chemins cinq mille hommes, les uns après les autres. — Passif: אַשָּׁר פוֹלֵל לָר Lament. 1. 12, (comme la douleur) qui m'a été faite, qui m'est arrivée.

Hithp. אָרְתְּבֶּלֵּל חִיבְּלֵּל en maltraitant, châtiant, quelqu'un: אַנְּיר הַתְּבֵּלְלְּהִי בְּטָּבְרִים Exod. 10. 2, ce que j'aurai fait, accompli, en Egypte; que j'aurai fait, accompli, en Egypte; בּאָרֵים I Sam. 6. 6, après qu'il les eut châtiés d'une manière merveilleuse; בַּיְרְעַבְּלֵלְרַבְּהָ Jug. 19. 25, ils l'outragèrent, ils abusèrent d'elle; בְּיִרְעַבְּלֵלְרַבְּתְּ Nomb. 22. 29, parce que tu te moques de moi, ou : que tu m'as pressé, blessé, le pied.

Hithpo. Accomplir, executer: לְּהִוּתְצּוֹלֵל אַרָּטִית בְּרָשָׁת Ps. 141.4, pour commettre de méchantes actions par malice.

עלל, chald. Entrer, aller (pret. פָל, fem. רְשָׁל, part. plur. (בַּלִּדְרָ): בּלָּדּיּ

אַרִיוֹךְ Dan. 2. 24, Daniel alla vers Arioch; בָּאַנִין עֵּלֵין (cheth. עָּלִּין) Dan. 4.4, (les magiciens) alors vinrent; יְצָי Dan. 6. 15, jusqu'au coucher du soleil (v. מֹא הֹא hébr).

אַרְנָיֵאל Dan. 2. 25, il fit entrer Daniel. Imper.: מְּלְנָא עִרָּה עָלָרָא vers. 24, amene-moi pres du roi; inf.: לְּתָּעָלָה לָּתָּא 5. 7, et הַלְּתָּא 4. 3, de faire entrer.

Hoph. הצל קרם מלפא Dan. קרם מלפא Dan. 5. 13, Daniel fut amene près du roi.

עללות עוללות עוללות עוללות עוללות עוללות עוללות vac. לְּבְּלִּהְי. Grappes qui restent dans la vigne après la vendange; רְּבְּשֵׁאֵר־בּוֹ עֹלֵלוֹת Is. 17. 6, il y restera des grappes, de quoi grappiller (v. Jér. 49. 9).

עלם Cacher. Kal part. passif, seul usité: אַלְּמֵּנ Ps. 90. 8, nos fautes cachées.

Hiph. Cacher: וַיִּד הַנְּבָלִים מְשֶנִי II Rois 4. 27, l'Eternel me l'a caché. Avec קינים Detourner les yeux : ואם העלם העלימו האָרֵץ אָּז־עַינֵיהָם Lévit.20.4, si le peuple du pays détourne les yeux (de cet homme, ferme les yeux à son crime); ומְעַלִּים שֵינִיר Prov. 28. 27, mais celui qui détourne ses yeux (du pauvre); Ps. 10. 1, (pourquoi) מִעְלִּים לְּצָחוֹח בַּשֶּׁרָח te caches-tu, te détournes-tu, de nous dans le temps de l'angoisse? אַל־תַּעְלַם pre Lament. 3. 56, ne détourne point ton oreille (de mes cris); וַאַעָלִים עֵינֵי בּוֹי I Sam. 12. 3, pour fermer les yeux sur lui, pour ne pas le juger avec impartialité; בי נַח בַּנְלִים עַצַה בְּלִי־רָעָה Job 42. 2, qui est celui qui assez dépourvu d'intelligence ose cacher tes desseins,

c.-à-d. ose les présenter sous un faux jour, les blamer?

Hithp. Se cacher: צַּלֵּישׁי יְּתְצַּעָּׁם־שָּׁלָּגוּ Job 6. 16, dans lesquels la neige se cache, se jette; בְּתָשׁ בְּעְבְּעְבְּיִ Deut. 22. 1, (ne) te détourne (point) d'eux; בּעָבְּעֶּיְרְהְ לֹא תִּתְצָּעָׁיִרְ לֹא תִּתְצָּעָּיִרְ לֹא תִּתְצָּעָּיִרְ לֹא תִּתְצָּעָּיִרְ לֹא תִּתְצָּעָרָ Is. 58. 7, ne te dérobe pas à ton frère (v. le même exemple à שָׁבָּ, page 85).

על פו אָלְטָא chald. m. (v. פּוֹלָם). Eternité: מְלְכּאָר בָּלְם Dan. 3. 33, un règne éternel; מְלְכָא נְבֶּר־פָּלְכָּא בַּרִייִּטְה בָּלְכָּא בּבּר־פָּלָב, Esdr. 4. 15, depuis les temps passés, depuis des siècles; מְרַבְּלְבָא נְבֵּר־בְּלְבָא Dan. 2. 20, depuis l'éternité jusqu'à l'éternité.

בְּלֶבֶּלֶם: Enfant, jeune homme לֶּבֶּלֶם: I Sam. 20. 22, à l'enfant; בֶּרְיִּתִי הָעָּבֶּלָם I Sam. 17. 56, de qui ce jeune homme est-il le fils?

לְּשְׁלֵּהְ f. 1° Jeune fille, jeune femme; אַלְּשְׁאַה לְּשְׁאַה Gen. 24. 43, la jeune fille qui sortira pour puiser de l'eau; הְיִהְ הְּבֶּלְהָה הְיִה Tis.7.14, la jeune femme concevra; pl. מְלְבָּאֹה Gant. 1.3, Ps. 68. 26, les jeunes filles.— 2° מְיִבְּיִּה Nom d'un instrument: מְיִבְּיִּ מְיִרְּה אָבָּיִ בְּיִּבְּיִ Ps. 46. 1, cantique sur Alamoth (v. I Chr. 15. 20).

עלְטוֹן n. pr. 1° Ville de la tribu de Benjamin, Jos. 21.18; דּעָּטָּין 1 Chr. 6. 45. — 2° מַלְטוֹן דְּבַלְחִינְיִם Nomb. 33. 46, station dans le désert.

עלמות (ע, עלמות).

עלְבֶי chald. Un Élamite. Plur. בַּלְבָּיבּ Esdr. 4. 9, les Élamites (v. בַּלְבָּים).

עלְמִים Les choses cachées (v. אֶלְמִים Kal).

אַלְמָח n. pr. m. 1° I Chr. 7. 8. — 2° 8. 36.

עלמה n. pr. (ע. עלמה).

רלא : Se rejouir (עלץ פון פולץ) Se rejouir בלא בלא Job 20. 18, il n'en jouira pas.

Niph.: פְּגַּה־רְנָנִים נַפְּלְסְהוּ Job 39. 13, (as-tu donné) les ailes à l'autruche dont elle se glorifie.

Prov. 7. 18, נְזְעָלְּחָה בָּאָחָבִים Prov. 7. 18,

délectons-nous de voluptés.

עלע Sucer, avaler: יבלעי Job 39. 30 (v. a לונה Pi.).

עלע, chald. f. (v. hébr. צַלֶּלֶּב). Côte: אַלֶּבֶּר, בְּלָבֶּר, Dan. 7. 5, et elle tenait dans sa gueule trois côtes; selon d'autres: elle avait dans sa gueule trois défenses.

אלא Kal inusité. Pou. 1º Ètre couvert, enveloppé. Part.: בְּילְמֶּח מַפְּיִרִים Cant. 5. 14, (de l'ivoire) couvert de saphirs. — 2º Languir, tomber en défaillance: בְּיבֵרְהְ דְּלִמִּה Is. 51. 20, tes enfants sont tombés en défaillance.

Hithp. 1° Se couvrir, s'envelopper:

ந்தாது Gen. 38. 14, elle s'enveloppa
(de son voile). — 2° Languir: நுந்தாது

ந்தாது Amos 8.13, les jeunes filles, etc.,
languiront, mourront (de soif).

לְפָּה adj. verbal. Etre languissant, tremblant: רְכָל־עַצֵּר תְאָּיִת עָלָיו עָלָיו בַּלְּמָח Ez. 31.15, et chacun des arbres des champs sera languissant, tremblant, à son sujet.

אריביר (fut. יְבֵּלֹץ , יִבְּלֹץ , פַלָּט טְּ פָלָּט , אַרְבָּלֹץ , יִבְּלֹץ , רַבְּלֹץ Prov. 28. 12, quand les justes se réjouissent, sont dans la joie; בֶּלֶץ לַבְּרְ בַּיְרָ , I Sam. 2.1, mon cœur tressaillit de joie dans l'Eternel; בּלִץ לַבְּרְ בַּלְצֵּי אוֹיְבֵר לִי Ps. 25. 2, mes ennemis ne triompheront pas de moi. De la nature inanimée: רַבְּלִץ הַשְּׂיָרִוּ וֹ Chr. 16. 32, que le champ se réjouisse.

עלְהָה f. Iniquité (v. à שִלְהָה).

שני פון בישי , plur. בישי , quelquefois בְּשִּים , plur. בְּשִּים , quelquefois בְּשִּים , בְּשִּים , quelquefois בְּשִּים , בְּשִּים , avec suff. בְּשִּים et בְּשִּים , avec suff. בְּשִּים et בְּשִּים , בּשִּים Esth. 4. 22, et à chaque peuple. Fréquemment du peuple d'Israel : בַּשִּים Exod. 15, 13, ton peuple , ô Eternel! בַּשִּׁם קרוֹשׁ Exod. 15, 13, ton peuple , ô Eternel! בַּשִּׁם בּשִׁם בּשִׁם בּשִׁם בּשִׁם בּשִׁם בּשִּׁם בּשִּׁם בּשִׁם בּשִּׁם בּשִׁם בְּשִׁם בּשִׁם בּשִׁם בּשִׁם בּשִּׁם בּשִׁם בּשִׁם בּשִּׁם בּשִׁם בּשִּׁם בּשִּׁם בּשִׁם בּשִּׁם בּשִּׁם בּשִּׁם בּשִּׁם בּשִׁם בְּשִּׁם בּשִּׁם בּשִׁם בּשִּׁם בּשִּׁם בּשִּׁם בּשִּׁם בּשִּׁם בְּשִׁם בּשִּׁם בּשִׁם בּשִּׁם בּשִׁם בּשִּׁם בּשִׁם בּשִּׁם בּשִּׁם בּשִּׁם בּשִּׁם בּשִּבּים בְּשִׁם בּשִּׁם בּשִּׁם בּשִּׁם בּשִּבּים בּשִּבּים בְּשִׁם בּשִּׁם בּשִּבּים בּשִּבּים בְּשִּבּים בְּעִּם בְּבּים בּשִׁם בּבּשִׁם בּשִּבּים בּשִּבּים בּשִּבּים בּשִׁם בּשִּבּים בּשִׁם בּבּים בּעִּבּים בּשִּבּים בּשִּבּים בּעִּבּים בּשִׁם בּבּים בּעִּבּים בּעִבּים בּעִבּים בּעִבּים בּעבּים בּעבּיב בּעבּיב בּעבּיב בּעבּים בּעבּים בּעבּיב בּעבּים בּעבּים בּעבּיב בּעבּיב בּעבּיב בּעבּיב בּעבּיב בּעבּיב בּעבּיב בּעבּים בּעבּים

53. 8, mon peuple; בַּעִר־בָּאַד Gen. 23. אריקשר ; 11, les fils de mon peuple; Lament. 2. 41, la fille de mon peuple, le peuple auquel j'appartiens, au milieu duquel je demeure, mes concitoyens; בם האָרֶץ Lévit. 20. 2, le peuple, les habitants du pays; מַנְישָׁ אַתָּד לָנָם־ האָרֶץ Gen. 23. 7, il se prosterna devant les gens du pays; אַבריָגאָרָץ Il Chr. 33. 25, la multitude, le bas peuple; ' אַרַץ Aboth, un ignorant, homme commun, vulgaire; עם־בָּנָר Ps. 18. 28, le peuple affligé, c.-à-d. les pauvres, les humbles; אבָאַה אין Nomb. 31. 32, עם הַאַלְּחָמָה Jos. 8.3, les gens de guerre. בש se dit aussi d'une tribu : דַבְּלַּוּן צָבוּ Jug. בצב בָּבֶלה ; 5.18, Zabulon est un peuple : בַּצָּב בְּתִּים Deut. 32. 8, il a établi les limites des tribus; לוֹ רַקְּרָהוֹ עָבָּרם Gen. 49. 10, et lui (aura) l'obéissance des (autres) tribus; אַנר נאַסְתּ אַל־בִּמִי Gen. 49. 29, je vais être réuni à mon peuple, auprès de ma famille, des miens, c.-à-d. je vais mourir; אוואָר־דאָם בּאַדְירדאָ Gen. 32.7, le peuple qui était avec lui, ses gens. Avec n art., il signifie aussi le genre humain, l'homme : אָבֶּן תַּצִּיר תַּבֶּם Is. 40. 7, en vérité l'homme n'est que de l'herbe; נֹתֶך נְשַׁמָּח לַצָּם עַלֶּרָה Is. 42.5, qui donne la respiration aux hommes qui sont sur la terre; אָקים כָּד אַתַּם־עָם Job 12. 2, en vérité vous êtes tout un peuple, ou le genre humain tout entier. — Des animaux : דונסלים עם לא־נו Prov. 30. 25, les fourmis, ce petit peuple impuissant.

Dan. 3. 7. tous les peuples.

ענְּיִר (avec suff. יְנְּבֶּיִר (עִּבְּיִר (עִּבְּיִר (עִּבְּיִר (עִבְּּיִר (עִבְּּיִר (עִבְּּיִר (עִבְּּיִר (עִבְּּיִר (עִבְּיִר (עִבְּיִר (עִבְּיִר (עִבְּיִר (עִבְּיִר (עִבְּיִר (עִבְּיִר (עִבִּיר (עִבּיר (עִבִּיר (עִבּיר (עַבר (עִבּיר עּבּיר (עִבּיר עּיִּיר ע (עִבּיר ע (עִבּיר עִבּיר ע (עבּיר ע (עבּיר ע עִבּיר ע (עבּיר ע (עבּיר ע (עבּיר ע (עבּיר ע (עבּיר ע (עבִּיר ע (עבּיר ע (עביר ע עביר ע (עבּיר ע (עביר ע (עבי ע (עביר ע (עביר ע (עביר ע (עביר ע (עביר ע

meme; וְדָכֶר לָאֵכ לְפֶּךְ Job 15. 11, et la parole qu'il t'a dite avec douceur (v. à לאט (לאט); ברינוב פלח Prov. 29, 24, celui qui partage avec le voleur. Il exprime l'idee d'assistance, d'appui : ייי עבר די יייי I Sam. 18. 14, l'Eternel était avec lui; אלקיים עפף בכל אַשׁר אַתָּה פֹנָה פֿנָה Gen. 21. 22. Dieu est avec toi dans tout ce que tu entreprends; מַּקִים מָּקִים עַּבּוֹ Deut. 22. 4, tu l'aideras à relever (l'animal tombé). Avec, équivalent de contre: נאָקר מָבָרא בְּטְשִׁפָּט בְּיָהָ Job 14. 3, tu me fais entrer en jugement, en cause, contre toi ; ייַאבק אַרשׁ פשוי Gen. 32. 25, מיריקום לי עם־ ; quelqu'un lutta avec lui פרעים Ps. 94.16, qui viendra à mon secours, m'assistera, contre les méchants; אַבְחַרָח רָבֶּרֶי כְּשֵּוֹ Job 9. 14, choisirai-je des paroles contre lui? — En faveur de, à l'égard de, envers : פרדעַנבּיתָר עַשָּכָם חַסָּר Jos. 2. 12, puisque j'ai exercé la bonté ה Ps. 78. וַלְבֶּם לֹאִ־נְכוֹן לָשֵׁוֹ Ps. 78. 37, et leur cœur n'était pas droit, sincère, envers lui. — De la part de : m ותלקדארם רשת עם־אל Job 27. 13, c'est la part de l'homme méchant, impie, que Dicu lui réserve.

2º Avec, en même temps, de même. comme : לַחָמִיה צָהִיק עם־רָשֵׁע Gen. 18. 23, de faire mourir le juste avec le mechant; יָנְמַדאָרָם לֹא רָאָדָע Ps. 73. 5, ils ne sont point frappés de plaies comme les autres hommes; דולמו עם־ אַבָּה אָבָה Job 9. 26, ils passent comme (avec la même vitesse que) des barques légères de roseaux ; חַמְּרינָא בְּחָמוֹח קשָה בְּשָּה Job 40. 15, voici le Behémoth que j'ai créé avec toi, en même temps que je t'ai créé. — Aussi longtemps que : ייראק עם־שַׁפַשׁ Ps. 72. 5, ils te craindront tant que le soleil durera; יְעָם־וָּח Néh. 5. 18, avec tout cela, malgré cela.

3° Chez, auprès, près de, dans, entre: ישרלְבֶּרְ נֵּרְתָּר Gen. 32. 5, j'ai demeuré chez Laban; הַאַלָּה אַשׁר ישר שׁבְּם Gen. 35. 4, le chène qui était auprès de Sichem; רַיְּבְּרֶלְ תְּעַבֵּר שְׁםוּאֵל עִם־רֵיך I Sam. 2. 21, le jeune Samuel grandit près de, ou devant, l'Eternel (c.-à-d.

dans le temple); בב עשני Gen. 24. 25, il y a chez nous beaucoup (de paille et de fourrage); מַבּרָת מִבּרָת מִבּרָת Jug. 18. 3, quand ils furent auprès de la maison de Micha; אַקב הַיִּהָת רוּהַ צַּחָרָת צָבּוֹ Nomb. 14. 24, parce qu'un autre esprit était en lui; אם־יוֹשָׁבֵי חַרֵל Is. 38. 11, avec ou parmi les habitants du monde (v. ים לותדל Ps.120.5, que שבותר בפראחלי בדר (תדל j'ai demeuré dans les tentes de Kedar. Souvent varde vard pensée : יָבֶּרְתֵּר אֲנִי עִם־לְבִּי Eccl. 1. 16, j'ai parlé en mon cœur; ייַרָדָעָת דָּבּד-לְּכָבָה Deut. 8. 5, tu reconnultras dans ton cœur; קבר פברלבבר ו Chr. 22. 7, il était dans ma pensée, j'avais le dessein; שמר עם־לבבר Jos. 14.7, comme c'était dans mon cœur, comme je le savais. De même sans ידעתי בירואת עמה : לב Job 10. 13, je sais que cela est dans ta pensée; יבות תבות לבו Job 23. 14, et beaucoup de choses semblables sont dans sa pensée; אַשֶּׁר עָש־שֶׁתָּע Job 27. 11, ce qui est dans la pensée du Tout-Puissant.

לְצִּדְּלֵּיִי עִּכּדְיְמָה פֵּרְצָּה וְ Et: יְצִּדְלֹיִי עִכּדְיְמָה פֵּרְצָּה וּ I Sam. 17. 42, son teint était rosé (et il était) beau de visage; מְצִּיִּדְי עִבּדְּבָּעִירִי וּ Nah. 3. 12, des figues et des fruits précoces; עב אַרוֹן הַצֵּלְהִים II Sam 6. 4, (ils emmenèrent le chariot) avec l'arche de Dieu, ou : allant à côté de l'arche, etc.

מעם D'auprès, d'entre, de la part de: מעם פרעה Exod. 8. 8, (Moise et Aaron se retirerent) d'auprès de Pharaon ; פַּיָּכִי ביותרי מקווני Exod. 21. 14, tu l'arracheras même de mon autel; פַּיָבֶם בְּרָבֶּיוּ Gen. 48. 12, d'entre ses genoux; הַיָּחָה ו נְסַבָּח בַּיִּגִם תַאַלּרָרִים II Chr. 10. 15, c'était un événement amené par Dieu; קורי קשם בי Ps. 121. 2, mon secours me vient de Dieu; יְּכִידַיְשְׁאֵל אָישׁ פַּעָם רַעַהאַ Exod. 22. 13, si quelqu'un emprunte de son prochain; נְכוֹן חֲדָּבֶר פַיִּעם הַאַלֹּהִים Gen. 41. 32, la chose est décidée de Dieu; מַפְּבָּבָּהְ יָשֵׁלְבֶּיָתוּ Job 34. 33, est-ce d'après toi, d'après ton avis, que Dieu récompense et punit?

Dy chald. Les mêmes significations

que אין hébr. : ינסרמלְבָּא Dan. 6. 22, avec le roi; אין מַסרמַלְבָּא Dan. 7. 13, sur ou dans les nuages du cicl; אין Dan. 3. 33, dans toutes les générations; ינסרבלילְרָא Dan. 7. 2, pendant la nuit.

אַבְּר (fut. יצמר) 1°Etre debout, se tenir debout, se placer: ירונה למד על-הגמלים Gen. 24. 30, et voici, il se tenait, il était, près de ses chameaux; ותעמוד מאו תבקר ובריבהה Ruth 2.7, elle est restée debout, ou : elle est demeurée ici depuis le matin jusqu'à présent. — יפסד Se placer, se présenter, devant quelqu'un; le servir : בַּכָּבְידוֹ לְּמְנֵי מַּרְכֹּח Gen. 41. 46, quand it se présenta devant Pharaon; אַטֶּר־עָטָד אריקני הי Gen. 19. 27, où il s'était tenu, présenté, devant l'Éternel; יְהוֹשֶׁבֵּ בריטן חולפר לשניף Deut. 1. 38, Josué, fils de Nun, qui te sert; דַר בָי צְבָאוֹיו אֲשֶׁר ו עַפַּרְתִּי לְּסָנִיי I Rois 18.15, par l'Eternel Zebaoth dont je suis le serviteur, le prophète; לַפֵּטר לְמְנֵי חֵי Deut.10.8, pour so tenir devant l'Eternel, pour être בַּעַשׂר בְּחַיכָל חַבְּלַהְ ; consacré à son service Dan. 1. 4, pour servir dans le palais du roi. — עַמַד כָּל Etre préposé à, assister, défendre, avoir confiance en: ווס הַלּבְּיִים עַל־הַשְּקְרִים Nomb. 7. 2, qui étaient à la tête de ceux dont on avait fait le dénombrement, ou : qui avaient assisté à faire les dénombrements; קשׁבֶּר בָּל־בְּנֵי בִּשְּהְ Dan. 12. 1, qui se présente pour les enfants de ton peuple, qui les assiste, protége; וַלַעַבּר עַל־נָמָשָׁם Esth. 8. 11, et de désendre leur vie; בּמְרָחָרָבְּכָם Ez. 33. 26, yous yous confiez en votre épée.

drait; אַל־חַבֶּבר בֶּדֶ Eccl. 8. 3, ne persevère point dans une mauvaise entreprise; אַרֹנֶי מִי רַצָּמֹר Ps. 130. 3, Seigneur, qui pourrait se soutenir, subsister? יַרְכָּלְתַּ עֲמֹד Exod. 18. 23, tu pourras subsister, y suffire; יְתָאֶרֶץ Eccl. 1. 4, mais la terre demeure ferme pour toujours; פר אַרן בשמוד לפניף על־ואת Esdr. 9. 15, car on ne peut subsister devant toi à cause de cela (des péchés); לְּמָנֵר וַדָּמוֹ מִי רַעַמוֹד Nah. 1.6, qui pourra subsister devant sa colère? ולארעבד איש במניתם Jos. 21. 44, aucun (de leurs ennemis) ne subsista devant eux, ou : n'osa leur résister; מַשְׁנֵים יַבְּטְרוּ נָגְהוֹ Eccl. 4. 12, les deux lui résisteront; ירוא שנים יעלד Dan. 11. 8, et pendant quelques années il résistera au roi du Nord; de même sans rég.: רארן לבו לעמר Dan. 11. 15, sans force pour résister. Avec > Entrer dans, se maintenir dans, assister à, s'attacher fortement à: וו Rois 23. 3, tout ויעלד כל-חעם בבריח le peuple entra dans, adhéra à, cette alliance; מר עמד בסור ני Jer. 23. 18, qui a assisté au conseil de l'Eternel?

3º Rester (dans le même état), durer, se conserver, s'arrêter : לַּמְצַן רַצַּמְדוּ רָמִים לַבְּרִם Jér. 32. 14, afin qu'ils se conservent longtemps; הַנַגַע עָסֶר בְּעֵינִיוּ Lévit. 13. 5, la plaie s'est arrêtée dans son aspect, a conservé la même forme; בעלד בעלה היפים או רופים בעלד Exod. 21. 21, s'il reste vivant, s'il survit un jour ou deux; לאריצטר־בּר כֹה Dan. 10. 17, il ne reste plus en moi de force; יַרְרָת בֶּפֶר Jos. 10. 13, et la lune s'arrêta; កាយុកា אַל־מְעַמִּד I Sam. 20. 38, hate-toi, ne t'arrête pas; נַיַּבְּטָרוּ חַשַּׁיִם תַּיּרְרָים מְלְמַבְּלָח Jos. 3. 16, les eaux qui descendaient d'en haut s'arrétèrent; יַרָה שֶׁלשׁ־פְּנָפִים עומדי II Rois 13. 18, il frappa trois fois, puis il s'arréta; מַלַלָּהו Gen. 29. 35, elle cessa d'avoir des enfants.

4° S'élever, se lever: אָשֶׁר רָבֶּטֹר תַּחְתָּּתְי Eccl. 4. 15, qui s'élèvera à sa place, qui le remplacera; קיבָשֵל Dan.12. 1, Michael s'élèvera; fréq. de l'avénement d'un nouveau roi: יַבְּטֹר מָלֶהְ בֶּירִסָּנְים Dan. 8. 23, un roi fier, impudent, s'élèvera; de la guerre : מַלַּחָמַה s'élèvera I Chr. 20. 4, une guerre s'eleva, s'alluma; עמריינא בּחַבַרַיך Is. 47. 12, lèvetoi, viens donc avec tes enchanteurs; בַּנְים יַעָּפְרוּז עַל־מֶלַהְ הַאָּנָב Dan. 11, 14, beaucoup s'élèveront contre le roi du Midi; אלא הַעָּבור עַל־דָּם רָעָק Lévit. 19. 16, tu ne t'élèveras pas contre le sang, la vie, de ton prochain; selon d'autres: ne t'arrête pas, ne reste pas inactif, auprès du meurtre de ton prochain, c.-à-d. ne néglige rien pour sauver sa vie; אָסָר אַת־בּרִיתוֹ לְעָסְרָה Ez. 17. 14, mais qu'il observat son alliance et qu'il y persistat, ou: pour qu'il subsistat; בפסרודינא שורינא שורינא בייני Esdr. 10. 14, que nos princes se présentent, ou : que nos princes soient établis, placés, à la tête, etc.

Hiph. 1º Faire tenir debout, placer, faire mettre, ériger, établir, instituer : בַּפְּהַר בּאַת הָאָרשׁ הַבְּּפָהַר Lévit. 14.11, (le prêtre) présentera l'homme qui se purisse devant l'Eternel; יְצַלְּרַבֶּבְּיתַר רָצָבְירַבָּיִר II Sam. 22. 34, il m'a place sur mes lieux élevés; דְּלֶחוֹת לֹא־הָוַבֶּבֶּדְתִּר בְשִׁצְרִים Neh. 6. 1, je n'avais pas encore mis les battants aux portes; דּלְּוִזְבָּמִיד אָח־ הרבהיות Esdr. 9. 9, et de relever, de rebatir, ses lieux déserts; וְתַּבֶּמֶיד מָשִׁמְרוֹח Neh. 7. 3', et qu'on pose des gardes, des postes ; רְחֵצֵמִיר בָּבֵית אֵל אַת־פֹחֲנֵי תַבָּמוֹת I Rois 12. 32, il établit à Beth-El les sacrificateurs des hauts lieux; יַרַיַּעַסָּרָטי עלינה ביצות Neh. 10, 33, nous nous imposames des ordonnances, des lois.

2º Faire subsister, rendre stable, affermir, conserver, decider: וּלְחֵעֶמִיר אַה־יִרוּשָׁלָם I Rois 15. 4, pour faire subsister Jérusalem ; פַלַרָ בְּסִשְׁפֵּט יַצָּמִיד אָרֵין Prov. 29. 4, c'est par la justice qu'un roi affermit le pays; אָרַבְּבֶּבֶ לְרָבָּלָב לְחִים Ps. 105, 10, il l'a confirmée à Jacob pour loi; ניקפר אחדפניר II Rois 8. 11, il composa son visage, voulant cacher son emotion; בַּבַבּוּר זוֹאַר הַבַּפַרְתִּיקה Exod. 9. 16, c'est pour cela que je t'ai conservė; וייַבְּמִירוּ רָבָר II Chr. 30. 5, ils décidèrent, donnèrent l'ordre; לְחַבֶּמִידי 1908 Dan. 41. 44, pour établir, ou pour accomplir, la vision; אַשַּׁר הַעַּמֶּדְהַי לאָבֹרֶיכָם II Chr. 33. 8, (la terre) que j'ai desti-

née, assignée, à vos pères.

3º Faire lever, soulever, susciter: ייכמד רוח סערת Ps. 107. 25, il fit lever un vent de tempéte; נַתַּבְּפִיר תַּמּוֹן רָב Dan. 41. 11, il soulèvera, assemblera, une grande multitude (de gens); ינס־נבראים השברה Neh. 6. 7, tu as aussi suscité des prophètes.

4º Intrans. Etre debout: פלה ישודא ותיה מַצְמִיד מַשְּרְמָּבָת Il Chr. 18.34, le roi d'Israel était debout dans son char; בית בל-פחנים Ez. 29. 7, tu as rendu leurs reins immobiles (v. une

autre explication à מָצֵר (מְצֵר).

Hoph. Etre place : רַכְּמִריחַר Lévit. 16. 10, il sera placé, présenté, vivant (devant l'Éternel); הַנֶּת מַעֲמָר בַּמַרְכָּבַה I Rois 22.35, (le roi) fut retenu, ou: resta debout dans son char.

עבֶּר m. Lieu où l'on se tient, place, poste : ייבא אַצל כְּבְּדִי Dan. 8. 17, il vint près du lieu où je me tenais; עבַבְּטִידֵנְי עֵּל־בְּסְדִי vers. 18, il mo fit tenir debout dans le lieu où j'étais, ou: comme j'avais été debout; רַיַּעַמר הַאָּלַהָּ ון פַל־פַסְרוֹ II Chr. 34. 31, le roi se tint debout en sa place, ou sur son estrade.

יַשָּׁה מָשֶם בַּמְּדָּהוֹ : Place, état : יָשֵׁח מָשֶם בַּמְדָּה Mich. 1. 11, il prendra chez vous sa place, il s'établira chez vous; selon d'autres : il apprendra de vous de s'arrêter, de ne pas venir vous plaindre.

עַּרָּרִי meme signif. que אָבָּר Avec moi : קירו פברי Gen. 31. B, (le Dieu de mon père) a été avec moi ; שָׁבָה שָּבָּה 29.19, demeure avec moi; בּי־בְרָבִים רָוּיוּ כְּשָּׁרָיוֹ Ps. 55, 19, car ils étaient en grand nombre avec moi; selon d'autres: quoique beaucoup enssent été contre moi; קשָר פַשָּרָר Job 6. 4, les flèches du Tout-Puissant sont en moi.

לפה toujours à l'état construit et avec 5; rays, une fois mays Ez. 45.7, une fois seul ray Eccl. B. 45. Prépos. Près de, vis-a-vis, contre: הַּמְּטָבֶּהַת הַשְּׁכְּבָּה

기약보 n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19, 30.

n. pr. Amos le prophète, Amos 1. 1.

Ping (profond) n. pr. m. Néh. 12. 7, 20.

עפיאל n. pr. m. 1° Nomb. 13.12.— 2° Plusieurs autres, II Sam., I Chr.

עמיהור n. pr. m. Nomb. 1. 10.

קרָק n. pr. m. I Chr. 27. 6.

עמינרב n. pr. m. Exod. 6. 23.

ף אָע, chald. adj. Profond, impénétrable: אָפִיקָּתָא Dan. 2. 22, les choses profondes.

אָמִיר m. Gerbe : יוְבַנְלָּח חַקְלֵאָח לָתּ בְּמִיר Amos 2. 13, un chariot plein de gerbes.

עםישרי n. pr. m. Nomb. 1. 12.

לְבֶּר (.'1° Société, compagnie: בְּבִּרְהַ Zach.13.7, l'homme de ma compagnie, mon compagnon. — 2° Concr.

m. Prochain, ami : הַּצֶּרֶק הִּשְׁשׁׁם בַּּבְּרֶקה Lévit. 19. 15, tu jugeras ton prochain selon la justice.

שָׁטֵּל (fut. רַמַּמֹל Travailler, se fatiguer, se donner de la peine: בְּּשָׁלָּ בְּּמֵל מִּי בְּּמֶל בְּמֵל Prov. 16. 26, l'âme de celui qui travaille travaille pour lui, c.-à-d. pour son besoin; בַּּמֶלְתְּ בּּי Jon. 4.10, pour lequel tu n'as pas travaillé, qui ne t'a pas coûté de peine; בְּכֶל-עַבֶּלוֹ בַּבְּלַרְעַבָּלוֹ Eccl. 1.3, de toute la peine qu'il se donne.

לָטָל des deux genres. 1º Travail, peine : יַנְחַרַחָיָה הַלָּקַר מְבָּל־צַּמְלָר Eccl. 2. 10, et c'était la mon partage de tout mon travail; אָרָם לְּעָבֶל רוּלָד Job 5. 7, l'homme naît pour le travail ; עָּטֵל רעא Ps. 73. 16, cela m'a semblé une peine inutile, une chose trop difficile; רַנְמַל לָאָשִּרם יִירְשׁה Ps. 105. 44, et ils possèdent (le fruit) du travail des nations. - 2º Peine, tourment, souffrance: ראַח ענרי ועמלי Ps. 25. 18, regarde mon affliction et ma peine, mes soulfrances; ניַסְהַר עָמֶל מַעֵינִי Job 3.10, (que n')a-t-il caché la peine, le tourment, a mes yeux? מְנַחַמֵּר עָמָל Job 16. 2, des consolateurs fâcheux, importuns. — 3º Synonyme de pr Iniquité: ישר לשוני עבל ואין Ps. 10. 7, l'iniquité et l'injustice sont sous sa langue; ימְבַּחְבִים עָמֶל בְּחֲבּוּ Is. 10. 1, (malheur) à ceux qui font écrire des jugements, ou des ordonnances, injustes!

עָבֶּל n. pr. m. 1 Chr. 7. 35.

phaz, petit-fils d'Esau, Gen. 36. 12, souche d'une tribu arabe, vers. 16.—2° Les Amalécites, peuple très ancien

qui habitait la partie sud-ouest de la Palestine, au midi de l'Idumée, Gen. 14.7, Nomb. 24. 10; צַּבְּלַקִּדְ et avec l'art. אַבְּבַּלַקִדּ, Gen. 14.7, Amalécite.

אַרְיִים לֹאִ־עָּסְקִדעּ בְּגַרְ : אַרְיִים לֹאִּ־עָּסְקִדעּ בְּגַרְ בֹּצִרְ Ez. 31. 8, les cèdres du jardin de Dieu ne l'obscurcissaient point, n'étaient pas plus hauts que lui. Intrans. Etre obscur, caché : בְּלִּיסְתוּם לֹאִ עַּמְשוּהְ Ez. 28. 3, aucun secret n'est obscur, caché, pour toi.

Moph. Etre obscurci: צֵּרְכָּה וּנְצֶם וְּתָּב Lam. 4. 1, comment l'or est-il devenu obscur, a-t-il perdu son éclat?

עַמְטִים,etchald.זיְמָמִים Peuples(v.בּב,).

אַכְּנוּאֵל (Dieu est avec nous) Nom symbolique et prophétique d'un fils du prophète Isafe; selon d'autres, d'un fils du roi Achaz, Is. 7. 14.

ענים (ful. בְּבְּטִים, 1° Lever, porter: בְּבָּטִּים, 1° Lever, porter: בְּבָּטִּים, 1° Lever, porter: בְּבָּטִים, 1° Lever, porter: בּבְּטִים, 1° Lever, porter: 1° Lever, porter: 1° Lever, 1° Le

#בְּרָי Charger d'un fardeau : אָבִי וּ הַיְנְמִים עַלֵּיבֶם שׁל עָבֵּר I Rois 12. 11, mon père vous a chargés d'un joug pesant.

עַנְּמְרָיָה (Dieu le porte) n. pr. m. H Chr. 17. 16.

קצְעָ n. pr. Amad, ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 26.

עבק Etre profond, être impénétrable : קאר נְּמְקוּ פַּחְשְבֹּהֶרְהְ Ps. 92. 6, tes pensées sont extrêmement profondes.

Hiph. Rendre profond: מְבְּפִיםְ הְרָחְבּ Is. 30. 33, il l'a faite profonde et large; קישבי לְשֶׁבֶּח Jér. 49. 8, ils ont fait leur demeure dans les profondeurs, les אָם adj. Profond, impénétrable; le plur. seul usité: בְּפְקֵי שָּׁמָּה Is. 33. 19, (le peuple) d'un langage inintelligible.

אָטָע adj. (fém. אַטְטָשָּׁ). 1º Profond: פּיִם שַּמְּקִּים Prov. 20. 5, des eaux profondes; בַּיָּטִי בְּעָשִׁרוֹ בַּעָּירוֹ Lév. 13. 3, et si la plaie paratt plus enfoncée que la peau de sa chair. — 2º Impénétrable: אַטָּבְ בָּעָי Ps. 64.7, et le cœur impénétrable, le plus profond du cœur; שְּׁרִי בִּיִּי בְּעַי עַנְיִי בְּעָרִי בִּיִּי וֹן לַבְּעַיִּי בַּעָּיִי בַּעָרִי בַּעָרִי בַּעָרִי בַּעָרִי בַּעָרִי בַּעָרִי בַּעָרִי וֹן לַבְּעַרִי בַּעָרִי בַּעְרִי בַּעָרִי בַּעָרִי בַּעְרִי בַּעָרִי בַּעְרִי בַּעְרִי בַּעְרִי בַּעָּבְי בַּערִי בַּעְרִי בְּעָרִי בַּעְרִי בַּעְרִי בַּעְרִי בַּעְרִי בַּעְרִי בַּערִי בַּעְרִי בַּערִי בְּערִי בְּערִי בְּערִי בְּערִי בְּערִי בַּערִי בְּערִי בְּערִי בַּערִי בַּערִי בַּערִי בְּערִי בְּערִי בְּערִי בְּערִי בְּערִי בַּערִי בְּערִי בְּיי בְּיי בְּערִי בְּערִי בְּערִי בְּערִי בְּערִי בְּי בְּערִי בְּיבְי בַּערְי בְּיי בְּיי בְּערִי בְּערִי בְּיבְיי בְּערִי בְּיי בְּיי בְּערִי בְּיבְיי בְּערִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּערִי בְּיבְיי בְּייִי בְּייִי בְּערִי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיי בְּערִי בְּיבְיי בְיי בְּערִי בְּיבְיי בְּערִי בְּיבְיי בְּערִיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּערִיי בְּיבְיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְייבְייי בְּיי בְּייִי בְּייבְייי בְּיי בְייבְיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּי

קלאראלני שְּקִּקִים הוּא . Vallée: ילאראלני שְּקִּקִים הוּא I Rois 20. 28, mais il n'est pas le Dicu des vallées; שִּקְקִים Jér. 47. 5, de leur vallée. Une fois pour les habitants des vallées: יַּבְּרָיִחוּ אָח־בְּלֹ-הָעְּקְּקִים I Chr. 12. 15, ils mirent en fuite tous les habitants des vallées.

עמְלְתְּאֵלֶת La vallée du chêne, I Sam. 17. 2, dans le voisinage de Bethleem. בְּטֶּלְתְ הַנְּכָּא La vallée des pleurs, Ps. 84. 7 (v. מַבָּאַבָּ).

בּרָכָּת La vallée de bénédiction, II Chr. 20. 26, près d'Engedi.

אָפֶּק הְשֶּלֶהְ La vallée du roi, Gen. 14. 17, près de la mer Morte.

Joel 4. 2, entre Jérusalem et la montagne des Oliviers.

בְּמֶּקְ־רְקְּאִים La vallée des géants, Jos. 15. 8, entre Jérusalem et le pays des Philistins (v. aussi à בְּיִרָּבָּאל et בְּיִרְבָּיִאר).

רְצִיף, אָטָּע n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 21.

Prov. פּאָרֶץ לְּעֹפֶק m. Profondeur: נָאָרֶץ לְעֹפֶק Prov. 25. 3, on ne peut sonder la terre dans, ou à cause de, sa profondeur.

עפר Kal inusité. Pi. Ex. unique. Part.: פְּצָּמָּר Ps. 129. 7, celui qui lie

des gerbes.

Hithp. Se servir d'un homme comme d'un esclave: דְּחְתְשַּהְרֹּמוֹ Deut. 24. 7, et qui s'en sert comme d'un esclave; אָם Deut. 21. 14, tu ne pourras pas la traiter, la garder, comme esclave; d'autres traduisent aux deux endroits: en faire le trasic, vendre pour esclave.

עֶּלֶר m. 1° Gerbe: עֶּלֶר m. 1° Gerbe: עַּלֶּר Deut. 24. 19, et que tu auras oublié une gerbe dans le champ; יְאָפַקּהִי בְעֵּטְרִים; Ruth 2. 7, que j'amasse ce qui tombe d'entre les gerbes.— 2° Omer, mesure de capacité: אַרָּלְבֶּר בָּשִּׂרִית הָאֵרְים, בַּשִּׂרִית הָאֵרְים, Exod. 16. 36, un omer est la dixième partie de l'epha.

עלי (נְצֶּטֶר: (אָנֶיר, chald. Laine (hébr. בַּעָמֵר: בַּעָמַר): בַּעָמַר נְקַא Dan.7.9, comme de la laine pure.

תמנה, n. pr. Gomorrhe, une des quatre villes près de la mer Morte qui furent détruites par le feu du ciel, Gen. chap. 19.

79% n. pr. 1º Omri, roi d'Israel, fondateur de Samarie, I Rois 16. 16, 24. — 2º Plusieurs autres, Chr.

תְּכְיָרָם n. pr. 1° Amram, fils de Kehath et père de Moïse, Exod. 6. 20; n.patron. מַבְּיִבְיָה Nomb.3.27.—2° Esdr. 10. 34.

עמש (ע. סמש).

እታርኒ, n. pr. m. 1° II Sam. 17.25.— 2° II Chr. 28. 12.

עֶטְשִׁי, n. pr. 1° I Chr. 6. 10.—2° 15. 24. — 3° II Chr. 29. 12.

עמשטי, n. pr. m. Neh. 11. 13.

בּבְּע, n. pr. Anab, ville dans la montagne de Juda, Jos. 11. 21, 15. 50.

ענבר m. (pl. ענברם, const. ענבר dagesch euph.). Raisin: אַנבר Deut. 32. 14,

et le sang du raisin, le vin rouge; מַנְנְבִים מַשְּׁדְעָּר Osée 9. 10, comme des raisins dans le désert; עִּבְי נְיִירֶךְ Lév. 25.8, les raisins de ta vigne non taillée.

שנית Kal inusité. Pou. part.: הַתְּשְׁתָּנְיִּוּ Jér. 6. 2, et une femme délicate, accoutumée à une vie molle.

Hithp.: 1° מְּנְיִנְעֵּבְ Deut. 28.56, pour s'être habituée à la mollesse. — 2° Se réjouir, mettre sa joie dans : מְנְיִנְעָּ נִיְּלְיִנְ נִיְּלְיִנְ נִיְּלְיִנְ נִיְּלְיִנְ נִיְּלְיִנְ נִיְּלְיִנְ נִיְּלְיִנְ נִיְּלְיִנְ נִיְּלְיִנְ נִיִּלְיִנְ נִיִּלְיבִּ וּ Is.55.2, et votre âme jouira de ce qu'il y a de meilleur; יְחִינְעֵּנְ עֵּלִּירְבִּ נְיִּלְיבִּ עֵּלִירְבִּ נְיִּלִּיבְ עַּלִּירְבִּ נְיִּלְיבִּ עַּלִּירְבִּ עָּלִירְבַ נְיִּלְּיבְּ עַּלִּירְבַ נְיִּלְיבִּ עַּלִּירְבַ עָּלִירְבַ עָּלִירְבַ עָּלִירְבַ עָּלִירְבַ עָּלִירְבַ עַּלִּירְבַ עַּלִּירְבַ עַּלִּירָב עָּיִּלְבִּעְּנִ עַלִּירְבַ עַּלִּירְבַ עָּלִירְבַ עַּלִּירָב עָּלִירִב עַּלִּירָב עָּלִירְבַּ עַּלִּירָב עָּלִירְב עָּלִירְב עַּלִירְב עַּלִּירָב עַּלִּירָב עַּלִּירָב עַּלִּירָב עַּלִּירִב עַּלִּירָב עַּלִּירָב עַּלִּירָב עַּלִּירָב עַּלִּירָב עַּלִּירָב עַיּלִיב עַלִּירָב עַּלִירְב עַּלִּירָב עַּלִּירָב עַּלִּירָב עַּלִירְב עַּלִּירָב עַּלִּירָב עַּלִּירָב עַּלִּירָב עַּלִּירָב עַּלִּיב עַּלִּירָב עַּלִּירָב עַּלִּירָב עַּבְּעָּיב עַּלִּירָב עָּיבְּעָּב עַּלִּירָב עַּלִּיב עַּלִּיב עַּלִּיב עַּלִּיב עַּלִּיב עַּלִּיב עַּלִיבְּיב עַּלִּיב עַּיב עַּלִּיב עַּיב עַּלִיב עַּיב עַּלִיב עַּיב עַּיב עַּיב עַּיב עַּבְּיב עַּבְּיב עַּבְּיב עַּיב עַּבְּיב עַּבְּיב עַּבְּיב עַּבְּיב עַּיב עַּבְּיב עַּבְּיב עִּיב עַּבְּיב עַּיב עַּבְּיב עַבְּיב עַּבְּיב עַּבְּיב עַבְּיב עַּבְּיב עַּבְּיב עַבְּיב עַּבְּיב עַּבְּיב עַּבְּיב עַבְּיב עַּבְּיב עַּבְּיב עַבְּיבְיב עַבְּיב עַּבְּיב עַּבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עְבְּיב עִּבְּיב עַּבְּיב עַּבְּיב עַבְּיב עְבְּיב עַבְּיב עַּבְּיב עַבְּיב עַבְיב עַּבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עְבְּיב עַבְּיב עַּבְּיב עַבְּיב עְבְּיב עְבְּיב עְבְּיב עְבְּיב עְבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עְבְיב עַּבְייב עַבְּיב עְבְּיב עִּיב עְבְּיב עַּיב עַבְּיב עַּיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עַּבְייב עַּבְיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עַּיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְיב עַבְּיב עַבְיב עַבְיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְיב עַבְּיב עבּיב ע

עלֶג m. Délices, plaisir : יְמָרָאתָ לַשֵּבְּת Is. 58.13, et si tu appelles le sabbat (tes) délices; בְּדֵירְכָלִי עֹנֶג 13. 22, dans les palais de plaisance.

אַנְרָנִי עַל־נַּרְיָּרְיָּהְיּ Prov. 6. 21, attache-les à ton cou; אָעֶּנְרְנֵּי Job 31.36, je me l'attacherais comme une couronne.

וויפָן (שְׁנֵלְ הִיבֶּיִף (יַנְּעָרְ הִיבֶּיִף (יַנְעָרְ הִיבֶּיף הַרְּעָבְּר הַ רְּצָּיִף (יַנְעָרְ הִיבֶּיף הַ 1° Répondre; la personne à laquelle on répond à l'acc., aussi bien que la chose que l'on répond : יַנְעָּרְ בְּעָרִין בְּעִר בְּעָרִין בְּעַרְיִן בְּעַרְיִן בְּעַרְיִן בְּעַרְיִן בְּעַרְיִן בְּעַרְיִן בְּעַרְיִן בְּעַרִין בְּעָרִין בְּעָרִין בְּעַרִין בְּעָרִין בְּעַרִין בְּעַרִין בְּעָרִין בְּעַרִין בְּעָרִין בְּעַרִין בְּעַרִין בְּעַרִין בְּעַרִין בְּעַרִין בְּעַרִין בְּעָרִין בְּעָרִין בְּעַרִין בְּעַרִין בְּעַרִין בְּעָרִין בְּעַרִין בְּעַרְין בְּעַרִין בְּעַרִין בְּעַרִין בְּעַרִין בְּעַרְין בְּעַרְין בְּעַרְין בְּעַרְין בְּעַרְין בְּעַרְין בְּעַרְין בְּעָרִין בְּעָרִין בְּעַרְין בְּעַרְין בְּעָרִין בְּעִרְין בְּעַרְין בְּעִרְין בְּעַרְין בְּעַרְין בְּעִרְין בְּעִרְין בְּעִרְין בְּעִין בְּעִיןּין בְּעַרְין בְּעַרְין בְּעִרְין בְּעַרְין בְּעִרְין בְּעִיןּן בְּעִיןּן בְּעַרְין בְּעִּין בְּעִּין בְּעִיןּין בְּעִין בְּעִיןּן בְּעַרְיִין בְּעִיןּין בְּעִיןּן בְּעִיןּן בְּעִיןּין בְּעִיןּן בְּעִיןּן בְּעִיןּן בְּעִיןּן בְּעִיןּן בְּעִיןּן בְּעִיןּן בְּעִיןּ בְּעִיןּן בְּעִיןּן בְּעִיּיִים בְּעִיןּ בְּעִין בְּעִיןּ בְּעִיןּים בְּעִיּבְיִים בְּעִיןּ בְּעִיןּ בְּעַרְיִיּבְיִים בְּעִייְּבְיִיּבְייִין בְּעִייְּבְּיִיּבְייִּיְּבְייִין בְּעִייִּבְּיִין בְּעִייְּבְייִין בְּעִייִּין בְּעִייִּין בְּיִין בְּיבְּיוּ בְּיִין בְּיִבְּיִין בְּיִייְּבְּיִין בְּיִיּבְייִין בְּיִּבְּיוּבְייִּיְיִין בְּיִייִין בְּיבְּיוּ בְּיִייִּין בְּייִּבְייִּין בְּיבְּיִין בְּיִּין בְּיִייִּין בְּיִייִּיְיִין בְ

req. dir.: פתדעקה בי Jer. 23. 37, que t'a répondu l'Eternel? - Répondre à une observation, contredire : בַּי־לֹאַ־אַישׁ עמוני אענאי Job 9. 32, il n'est pas un homme comme moi pour que je puisse lui répondre, contredire; בוֹנֵה אֵמֶרֵיו מָבֶם Job 32, 12, (il n'y a pas un) d'entre vous qui ait répondu à ses paroles, qui les ait réfutées; יְרִּהֶּה בִּבְנָיִר Job 20. 3, du vent, c.-à-d. des paroles vaines doivent-elles réfuter ce que me dit mon intelligence (v. Hiph.). -Répondre à une prière, à un vœu; exaucer : בקראר ענני Ps. 4. 2, lorsque je t'invoque, exauce-moi; דּמְקַרְנֵי רַמִּים Ps. 22. 22, exauce-moi qui suis entre les cornes des licornes; קנני בַּצָּמָת רָשֶׁשֶּקְי Ps. 69. 14, réponds, exauce-moi, par ton secours fidèle, efficace; מואלתים באש I Rois 18. 24, le Dieu qui répondra par le feu (en envoyant le feu sur l'autel).

2º Prendre la parole, prononcer: ינען איוב ניאמר Job. 3. 2, Job prit la parole et il dit. Des juges: יַלֹּא־חַעַנָּח עַל־רָב Exod. 23.2, tu ne prononceras pas dans une cause (en suivant l'avis, etc.). — Annoncer, faire savoir : וַרֵר עַנָּהַא I Sam. 9. 17, l'Éternel lui dit, lui annonça; אלחים בענח אחדשלום פרעה Gen. 41. 18, Dieu annoncera, fera savoir, ce qui concerne le salut, la prospérité, de Pharaon. — Témoigner, porter témoignage, pour ou contre quelqu'un: וְעֵנְחַת־בָּר צִּרְקַחִר Gen. 30. 33, ma droiture temoignera en ma faveur; אַפֶּל אַרָּיר בּאַרִיר Deut. 49, 48, s'il a déposé un faux témoignage contre son frère; ושִּׁמַתִיךְ רַעָּטִּיבֶּךְ Job 15.6, tes propres lèvres témoignent contre toi; הַּבֶּרָת וו פניתם בניתה בם Is. 3. 9, l'expression de leur visage témoigne contre eux. Plus complet avec בר Déposer un témoignage : לארחשפה ברשה עד שפר Exod. 20. 13, tu ne déposeras pas contre ton prochain un faux témoignage.

3° Chanter en se répondant l'un à l'autre; en général chanter, pousser des cris (de joie ou de guerre): אַכּט־לָּאּ Nomb. 21. 17, chantez un cantique à son sujet; אינים ליי ביי אינים Ps. 147. 7, chantez a l'Éternel avec des actions de grâces; טְפָּיִם בְּיִים בְּיִם בְּיִם וּשִׁם Osée 2. 17, et elle y chantera comme au temps de sa jeunesse; דְּלִוּא לְיִהוֹ רְיַבִּי I Sam. I Sam. 12, n'est-ce pas de lui qu'on a chanté! אֵין קוֹל עֵנוֹת גְּבוּיְתוֹ Exod. 32. 18, ce n'est point le bruit de cris de victoire; וְעָהַ בְּיִרְיִ הַיִּרִי וְיִּרָּדְ בִּיִּרָדְ בִּיִּרָדְ בִּיִּרָדְ בִּיִּרָדְ וּבִּיִרָּדְ וּבִּירָדְ וּבִּירָדְ Is. 13. 22, les hiboux hurleront dans ses palais.

Niph. 1° Étre répondu, être contredit: אַבְּרָים לֹא רַעָּנֶּיוּ Job 11. 2, ne serat-il rien répondu, ne répondra-t-on pas, à tant de paroles?—2° Étre exaucé: רַבָּיִם לָא רַבְּנָיִם Prov. 21. 13, il criera, invoquera, aussi lui-même, et il ne sera pas exaucé. — 3° Répondre: אַנִי רַיִּ נַבְּנֶיִר־פֿוֹ בַּיּ בַּנִיִּרִי־פֿוֹ בַּי בַּנְיִירִי־פֿוּ בַּי נַבְּנֶיִר־פֿוּ בַּוּ lui répondrai par moi-même (v. verset 4).

Pi. Chanter: אָבֶר שַּיִּר שָּיִר בְּיִבּי Is. 27.

2, chantez en l'honneur de la vigne qui porte du bon vin; אַבְּרַטְּחֵלָּה לְּעָוֹיִה Ps. 88. 1, pour le chanter sur l'air de Maheleth; אַבְּיִר שֵׁמֵיִ Exod. 32.

18, j'entends la voix des personnes qui chantent en chœur.

Hiph. Répondre: דְּשֶׁלְּדְרִי טֵּעְטֶה בְּשֶׁלְחָר בְּשְׁרָבְּי בְּשִׁלְּבִי בְּשָׁלְבִי בְּשִׁלְבִי בְּבַּיְרָ בִּעְבָי בְּבַּיְרָ בַּעְבָי בְּבִּירָ בַּבְּיִר בַּבְּיִר בְּבִירִ בְּבִיר בַּבְּיִר בְּבְּיִר (éclairé) par mon intelligence me fera répondre, me dictera la réponse.

ון אָלָּגְּלְּ S'occuper d'une chose, se tourmenter, être tourmenté, s'humilier, être humilié, affligé: בּ מִּבְּיִם בְּעַבְּבָּ Eccl. 1. 13, 3. 10, pour qu'ils s'occupent, ou: qu'ils se tourmentent (de cette méditation); אַנְּרְ עָּנְרְחִר מְאֵר Ps. 116. 10, j'étais très affligé; selon d'autres, de I רְּשָׁבִי j'ai beaucoup discouru; רְּשָׁרָי שִׁנְרֵּ בְּעַרְיִּ מְּעַרְּ בְּעַרְיִּ מִּרְ אַנְרִי שִׁנְרָּ בְּעַרְ אַנִּיִּ אַנִּיְ אַנִּיְ אַנִּי שִׁנִּי אַנִּיִּ אַנִּי אַנִי אַנִּי אַנִּי אַנִּי אַנִּי אַנִּי אַנִּי אַנִּי אַנִּי אַנִי אַנִי אַנִּי אַנִי אַנִי אַנִּי אַנִי אַנִּי אַנִי אַנִּי אַנִי אַנִּי אַנִי אַנִּי אַנִי אַנִי אַנִי אַנִּי אַנִי אַנִּי אַנִי אַנִּי אַנִּי אַנִּי אַנִּי אַנִּי אַנִּי אַנִּי אַנִּי אַנִי אַנִּי אַנִי אַנִי אַנִי אַנִּי אַנִי אַנִּי אַנִי אַנִּי אַנִּי אַנִי אַנִּי אַנִּי אַנִי אַנִּי אַנִי אַנִי אַנִי אַנִי אַנִי אַנִי אַנִי אַנִּי אַנִי אַנִי אַנִּי אַנִי אַנִי אַנִי אַנִי אַנִּי אַנִי אַנִּי אָּי אַנִי אַנִיי אַנִיי אַנִי אַנִי אַנִּי אַנִּיי אַנִי אַנִיי אַנִיי אַנּיי אַנִיי אַנִיי אַנִּיי א

menté, affligé; רְצֵּט בִּריאֵין רֹטֶּט Zach. 10.2, ils ont été abattus parce qu'il n'y avait point de pasteur; selon d'autres, de I רְיָטָי : ils disaient (qu'ils erraient) parce qu'il, etc.; רְצָטָין לֹא רַצְטָין Is. 31. 4, il ne s'épouvante, ne se décourage pas, devant leur multitude.

Niph. Etre humilić, être tourmenté, s'humilier: בַּנִיחָר שֵּרֹים Ps.119.107, je suis extrêmement humilié, ou affligé; je suis extrêmement humilié, ou affligé; בְּנִיחִ הַּשְׁשׁ נַבְּטְּח הַשְּׁשׁׁ נַבְּטְח הַשְּׁשׁׁהַ בַּעְּח הַשְּׁשׁׁהַ בַּעְּח הַשְּׁשׁׁהַ בַּעְּח הַשְּׁבִּי הַשְּׁהַ בַּנִיח מִשְּׁהַ בַּנִיח מִשְּׁהָ בַּנִיח מִשְּׁהָ בַּנִיח מִשְּׁהָ בַּנִיח מִשְּׁהָ בַּנִיח מִשְּׁהָ בַּנִיח מִשְּׁהָ בַּעְּהַי מִשְּׁהָ בַּעְּהַי מִשְּׁהָ בַּעְּהַי מִשְּׁהָ בַּעְּהַי מִשְּׁהָ בַּעְּהָי מִשְּׁהָ בַּעְּהָי מִשְּׁהָ בַּעְּהָים בַּעְּהָים בַּעְּהָים בַּעְּהָים בַּעְּהָים בַּעְּהָים בַּעְּהָים בַּעְּהָים בַּעְּהָים בּעְּהָים בּעְּהָים בּעְּהָים בּעְּהָים בּעְּהָים בּעְּהָים בּעְּהָים בּעְּהָים בּעְהַים בּעְּהָים בּעְּהָים בּעְּהָים בּעְּהָים בּעְּהָים בּעְּהָים בּעְּהָים בּעְּהָים בּעְּהָים בּעְּהָּים בּעְּהָים בּעְהָים בּעְּהָים בּעְּהָים בּעְּהָים בּעְּהָים בּעְּהָים בּעְּהָים בּעְּהָם בּעְבִים בּעְבִים בּעְבִים בּעְבִים בּעְבִים בּעְבָּים בּעְבִּים בּעְבִים בּעְבִּים בּעְבִּים בּעִּבְּים בּעְבִּים בּעִבְּים בּעְבִּים בּעִּבְּים בּעְבָּים בּעְבִּים בּעִים בּעְבִּים בּעְבִּים בּעִּבְּים בּעְבִּים בּעִּבְּים בּעִבְּים בּעִּבְּים בּעִים בּעִים בּעִּבְּים בּעִים בּעְבִּים בּעִים בּעְבִּים בּעִים בּעְבִּים בּעְבִּים בּעִבּים בּעְבִּים בּעִים בּעְבּים בּעְבִּים בּעִבְּים בּעְבָּים בּעְבָּים בּעְבִּים בּעבּים בּעְבְּיבְים בּעבּים בּעבּבּים בּעבּים בּעב

Pi. Opprimer, tourmenter, humilier, maltraiter : וְצִנוּ אֹרָם אַרְבַּע מַאוֹת שָׁנָת Gen. 15. 13, ils les opprimeront pendant quatre cents ans; מְתָּנֵיתָן פָּוֹרֵי Gen. 16. 6, Sara la tourmenta, maltraita; דָּנָה בהרה כחד Ps. 102. 24, il a affaibli, abattu, ma force dans le chemin; ואענה אחרורע הוד I Rois 11. 39, j'humilierai la postérité de David; וְבֶּל־פִּשְׁבֶּרֶיךְ Ps. 88. 8, tu m'as accable de tous tes flots.—Faire violence (à une femme): ויבנהו Gen. 34. 2, il lui fit violence; ינה אַר־אַשׁח רַכָּח Deut. 22. 24, (parce qu'il) a violé la femme de son prochain. - iden reg Se macérer par les jeunes: וְבְּנִיתֵם אַת־נַּמְשׁחֵיכָם Lévit. 16. 31, vous jednerez; קניקד בצום נקשר Ps. 35. 13, je me suis macéré par le jeûne.

Pou. passif de Pi.: ייברלי בידעניתר Ps.119.71, il est bon pour moi d'avoir été humilié, affligé. Part.: דּבְּעָנִית Is. 53. 4, et affligé; inf.: אַח בָּל־עִנִיתוּ Ps. 132. 1, de tous ses tourments, de toutes ses peines; בְּל־תַעְנֵית בְּלֹיבִינְיִנְיִי אֲשֶׁר לֹאִרְתְעָנָית Lévit. 23.29, toute personne qui n'aura pas jeûné, exact. qui ne se sera pas imposé le jeûne.

Hiph. Humilier: קד תַּעְכֵּם I Rois 8. 35, II Chr. 6. 26, parce que tu les auras affligés, humiliés; ou, de I יָּנֶתָּה: et tu les exauceras.

Hithp. 1°S'humilier: יְדִיקָּי Gen. 16. 9, humilie-toi sous elle. — 2° Se tourmenter, s'affliger: הַּחָצֵיִּהָ בָּבֹל

אָבֶר הְתְּחָקְאָ גּּבְּר I Rois 2.26, parce que tu t'es affligé de tout ce que mon père a souffert, de toutes les afflictions de mon père.

ענָה (עונה ענָה).

על תְנְטָתְ וְאָמֶרְרֵן: Lan. 2. 7, ils répondrent pour la seconde fois, et ils dirent. — Prendre la parole : עָמֵד דְנָנֵאל וְאָמֵר Dan. 2. 20, Daniel prit la parole, et il dit.

ון השני, chald. Etre affligé. Part. plur. py Dan. 4. 24, les pauvres.

אָנְהְי, n. pr. 1°Anah, fils de Seīr, Gen. 36.20.—2°Anah, fils de Zibon, 36.24.

ענְיִר adj. (pl. פַּנְיֵר עָנְיִרם). Malheureux, afflige, humble, débonnaire, doux: לאָנָר humble, débonnaire, doux: לאַנִרם צַּנְרָם בּרָבוּח צַּנְרָם בּרָבוּח צַנְיִרם בּרָבוּח פַנְיִרם בּרְבּוּ Ps. 9.13, il n'oublie pas les cris des malheureux, des affligés; יִלְמֵּד בְּנְיִרם בַּרְבוּ Ps. 25.9, il enseigne sa voie aux humbles; צַנְיִרם בִּרְבּי, Ps. 76. 10, les humbles de la terre; Ps. 76. 10, les humbles de la terre; אַנְרָי בְּאַר בְּאַר מָשָׁר בְּנְיִ בְּאַר בְאַר בְּאַר בְאַר בְּאַר בּאַר בּעּבּיר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּיּבּיר בּעריים בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּיבּי בּער בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּיבּייִי בּאַר בּאַ

בינב n. pr. m. I Chr. 4. 8.

וְלַּמְבֵּי כָבּוֹר: Humilité, douceur; יְלִּמְבֵי כָבּוֹר Prov. 15. 33, l'humilité précède l'honneur; de Dieu: יְצִנְיְהָהְ תַּרְבֵּנִי Ps. 18. 36, ta bonté me fait devenir grand, puissant.

וְעַנְּיִה־צָּרֶק f. Douceur, bonté : יְעַנְּיִה־צָּרֶק Ps. 45. 5, et (pour la cause) de la bonte et de la justice.

י ענוי פורין. Violence אַנוּר תַּדְּרן Aboth, déni de justice.

ענוק (v. בָּנָק).

סענות (געה (געה ou II ענה (געה ou souffrance. Ex. unique: ענה פה Ps. 22. 25, les souffrances ou les cris du malheureux.

יאָנִיר (fem. בְּנִיִּר , plur. בְנִיִּר , תְּנִיִּר , תְּנִיִּר , maiheureux , humble , doux : Pauvre , maiheureux , humble , doux : בְּנִיר וְאָבְרוֹן Deut. 24. 14, qui est pauvre et indigent ; וַאָּבִירוֹן Ps. 40. 18, je suis malheureux et affligé ; מִבּינְיִר , Ps. 48. 28, tu sauves le peuple malheureux ; מִלְּדְתְּטוֹר Zach. 9. 9, humble et monté sur un âne.

אניר. אוניר. אוניר. אוניר. אוניר. אוניר. אוניר. איניר. אוניר. או

'왕 n. pr. m. I Chr. 15. 18.

עניה, n. pr. m. Neh. 8. 4.

ענים n. pr. Anim, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 50.

DIX n. pr. Anem, ville de la tribu d'Issachar, I Chr. 6. 58.

ענְּמִים Peuplade d'origine égyptienne, Gen. 10. 13.

אַנְּקְלֶּךְ, n. pr. d'une idole adorée des Sépharvéens, Il Rois 17. 31.

אָעָרָץ Kal inusité. Pi. Rassembler des nuages: תְּצְנֵיר נְּנֶן צֵּלֹ־רְעָאֶרֶץ Gen. 9. 14, quand j'aurai rassemblé des nuages au-dessus de la terre.

Po. אַישׁ (fut. רְעִישִׁ, part. אַשֹּישׁ, fem. une fois אָשִי Is. 57. 3). Faire des enchantements, tirer des augures en observant la marche des nuages; selon quelques-uns, de רָשֵׁ, jeter un sort par les yeux, le regard; selon d'autres, pronostiquer selon les temps et les heures: אַישִׁ וְנִישׁ II Rois 21. 6, et il fit des enchantements, et il usa d'augures; אַשִּׁישִׁ אַשְׁיִ Lévit. 19. 26, vous n'observerez point les nuages pour deviner; דְּעִינִים מַשְּׁלְשִׁחָרם Deut. 18. 14, les augures ou enchanteurs;

Is. 2.6, ils ont des enchanteurs comme les Philistins.

אָטָ, m. (const. אַשַיַ). Nuage, nuée: בְּצָּיְנִים הַשְּׁשָּׁה הַשְּׁשָּׁה הַשְּׁשָּׁה בְּצָּיָר Gen. 9. 16, l'arc sera dans la nuée; הַוּרְהָה Jér. 4. 13, il montera comme des nuées.

122 n. pr. m. Neh. 10. 27.

אָנָר לְּעָכִיר שְׁמֵירָא Dan. 7. 13, les nuées des cieux.

קְנֶהְ f. collect. Des nuages: אָלֶהְיָהְ בְּנְהָהְיּ Job 3.5, que des nuages épais, obscurs, s'arrêtent sur lui.

يرين n. pr. m. I Chr. 3. 24,

homme, Néh. 3. 23. — 2° D'une ville de la tribu de Benjamin, Néh. 11. 32.

אנן chald. m. Branche: יְבְעָיְמוֹיְדִי Dan. 4. 18, et sur ses branches.

בּרְפָּח רַשַּנְשָּׁח : Branchue : מּרְפָּח רַשַּנְשָּׁח Ez. 19. 10, (une vigne) pleine de fruit et de branches.

Ply Mettre un collier autour du cou, se parer d'un collier : אַנְקָּחְמוֹ Ps. 73. 6, l'orgueil les environne comme un collier.

Hiph. Mettre sur le cou, charger quelqu'un (de présents): תַּצָנִיִּםְ תַּצְנִיִםְ כֹּנ Deut. 15. 14, tu le chargeras de présents, tu lui donneras (de ton troupeau, etc.).

אָלָק, m. Collier, ornement que l'on met au cou: בְּצִּיְרְנֶּרְהְ בְּצִיְרְנֶרְהְ Cant. 4. 9, par l'un des colliers, des ornements, de ton cou. Plur.: בְּנֶרְבְּרְיֶרְהְ Prov. 1. 9, et une parure, un riche collier, pour ton cou; בְּצִּרְבְּרֵיְרְ נְצֵלֵּרְיִהְ pour ton cou; בְּצִּרְבְּרֵיְרְ נְצֵלֵּרְיָתְ אַשֶׁרְ בְּצִּרְאַרֵי בְּצַלֵּרְיָת אַשֶּׁר בְּצִּרְאַרֵי בְּצַלֵּרְיָת 1ug. 8. 26, les colliers qui étaient aux cous de leurs chameaux.

אָלָע, n. pr. d'un géant, souche d'une race chananéenne : בְּרָבֶּי Nomb. 13. 33, וְלִיבֵי חָבָּנָם Nomb. 13. 22, les des-

cendants d'Anak; בּיְבְּבֶּיִי Jos. 11. 21, prigri Jos. 21.11, Anok.

ענר n. pr. 1° Aner, Chananéen, allié d'Abraham, Gen. 14. 13. — 2° Ville lévitique sur le territoire de Manassé, 1 Chr. 6. 55.

שני לענים לארכות Punir, imposer une amende, imposer une contribution: איני איזין בענים איני בענים איני בענים איני בענים איני בענים אינים אינים בענים בענים אינים אינים

Niph. passif: עָיִישׁ Exod. 21.
22, il sera puni, condamné, à payer
(ce que le mari demandera); פְּבְישׁיִים
Prov. 22. 3, les sots passent
outre, et ils en portent la peine, ou:
les sots transgressent la loi, et ils sont
punis.

עלש m. Punition, amende, contribution: שׁמֵּא פֹנָשׁ Prov. 19. 19, (qui se laisse emporter par la colère) en porte la peine; יַּמֶּהְ־עֹנָשׁ עֵּלֹ־יְעָהָע בַּלֹּי דְעָהָּיִי II Rois 23. 33, il imposa au pays une amende, il leva une contribution.

עָנָשׁ , m. chald. Punition : לַּצְנָשׁ־נְּכְּסִיךְ Esdr. 7. 26, à une amende, ou : à une confiscation de ses biens.

תְנֶע, n. pr. m. Jug. 3. 31.

אַנְחוֹץ, n. pr. 1° Anathoth, ville lévitique sur le territoire de Benjamin, lieu de naissance du prophète Jérémie, Jos. 21. 18, Jér. 1. 1.—2° Anathoth, fils de Bécher, I Chr. 7. 8.

תנחחיה n. pr. m. I Chr. 8. 24.

Dיקע, m. (rac. פָּסֶם). Jus exprimé, moût: מַלּ־כָּסִים Joel 1.5, à cause du moût; בַּלִּיכָים רַבּּנִים Cant. 8.2, du suc nouveau de mes grenades.

בְּשִּׁלְּיִם רְשָׁעִים Presser, fouler : בְּשֶׁלֶּים הְשָׁיָם Mal. 3. 21, vous foulerez les méchants.

י PDX S'occuper : לְצָסוֹּם בְּיִבְיֵי חוֹנָת Rituel, de s'occuper de l'étude de la loi.

וצקח־שֶׁבֶר רְעֹעֵרה: צֹּצְרָ Is. 15. 8, on fera retentir le cri de l'affliction; ou, forme irrégulière de ישיר ils exciteront des cris, etc.

בּין עַלָּאִיִם, m. pl. Branches ou feuilles: סַבּין עַקְאִיִם Ps. 104. 12, du milieu des branches, ou des feuilles.

עָפָה (ע. עַנְּה).

לאָע Kal inusité. S'élever. Pou. Etre gonflé, être orgueilleux, arrogant: יוֹם מְּשִׁי הַ Hab. 2.4, son âme orgueilleuse n'est pas droite, ou: n'est pas tranquille en lui.

Hiph. Agir avec orgueil, avec temérité, s'obstiner: רַיַּעִפְּלֹּהְ לֵּעְלֹוֹת צֵּלִ־רוֹאִשׁ תְּקִר Nomb. 14. 44, ils eurent la témérité, ils s'obstinèrent, de monter sur le

sommet de la montagne.

לְּבָּעְר m. 4° Hauteur, colline, tour: עמל ובְרַוּך Is. 32. 44, tour et forteresse; אָשָׁלְי וּבְּרוּך Il Chr. 27. 3, la tour fortifice sur la montagne de Sion. — 2° Plur. בילים מעלים ou בעלים (keri ביונים) Deut. 28. 27, I Sam. 5. 9, des tumeurs à l'anus.

ንታህ n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 24.

וְלֵלְעָקְעָהָ m. plur. usité seulement à l'état const. יְעֶל עַקְעָהָי Paupières : יְעֶל עַקְעָהָי Job 16. 16, l'ombre de la mort est sur mes paupières; בְּעַקְעָהַי Job 3.9, les paupières, c.-à-d. les rayons, de l'aurore.

רַבְּתֶּר מֶּעֶמֶר II Sam. 16. 13, il élevait de la poussière, la faisait voler (contre David).

קבּתָרָם m. (const. מְשַׁרָם, avec suff. בְּבֶּרָם, plur. מְשָׁרָם, const. מְשְׁרָם. Poussière, terre pulvérisée, poudre: בְּבָּרָם, בַּבְּרָרָם, בַּבְּרָרָם, la poussière de la terre; מְשָּׁרָם בְּבָּרָם, Gen. 26. 15, ils les remplirent de terre; מְבָּרָם בְּבָּרָם Lév. 14. 45, tout le mortier de la maison;

II Rois 23. 15, il les réduisit en poussière; רַיְצְמֵר עָמֵר Hab. 1. 10, il entasse de la terre, il élève des remparts; בל רורדי פסר Ps. 22. 30, tous ceux qui descendront dans la terre, dans la tombe; יַאַל־עַפָּר הַשׁוּב Gen. 3. 19, tu retourneras a la poussière, a la terre; תַּיוֹדְךָּ כָּמַר Ps. 30. 10, la poussière te célébrerat-elle, c.-à-d. l'homme après la mort? מר מבה עשר רעקב Nomb. 23. 10, qui peut compter la poussière de Jacob, c.-à-d. sa nombreuse postérité. Quelquefois comme מַצַּשָּר שְּׁרֶשָּה הַהַוּנָאַה : אַמַר Nomb. 19. 17, de la cendre du sacrifice d'expiation brûlé. *Plur*. : יָראשׁ שַּמְּרוֹה הַבֶּל Prov. 8. 26, et le commencement de la poussière du monde, c.-à-d. la première chose créée; זַבְּקַרֹח זָתָב לוּ Job 28. 6, la poudre d'or y est.

기타보 n. pr. 1° Epher, fils de Midian, Gen. 25. 4. — 2° I Chr. 4. 17. — 3° 5. 24.

עַּכְּר m. Chevreuil, gazelle, faon: מְלְּמָר דְּיָצִּיְלִּים Cant. 2. 9, au faon des biches; בְּשְׁיֵרַ בְּשָׁרָים Cant. 4. 5, comme deux faons.

תְּבְּרָהְ n. pr. 1° Ophrah, ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 23; אַבְּרָהְ Mich. 1. 10. — 2° Ophrah, ville de la tribu de Manassé, Jug.6.11.— 3° Ophrah, fils de Meonothai, I Chr. 4. 14.

ות אות מינית מיני

עְבְּרִוֹן (v. גָפְרוֹן).

קלָטָע f. Plomb: אָבֶּן וְשֹׁמְרֶת Job 19. 24, avec un burin de fer et avec ou sur du plomb; אָבֶן הָשֹּׁמֶּרָה Zach. 5. 8, poids de plomb.

עצים. (pl. פַצִּי, const. פַצַּי). 1°Arbre: פָצָי m. (pl. פַצִּי, const. פַצַי). 1°Arbre: מַרְיִים Gen. 2. 9, et l'arbre de vie; collect.: פַלְ פְרִיי Gen. 1. 11, des arbres fruitiers; פַל־פַצְּךְ Deut. 28. 42, tous tes arbres. — 2° Bois, objet de bois: יַרָבַּקִּעַ

בצר ללְהוּ Gen. 22. 3, il fendit le bois pour l'holocauste; בְּיִבְּי שִׁרְּיִבְּ Exod. 25. 10, du bois d'acacias; אַבְּי לָבָי לָבִי לָבִי לָבִי לָבִי לָבִי לָבִי לָבִי לָבִי לָבִי לַבִּי לַבְי לַבִּי לַבְי וּשׁ שׁרִבּי לִבְי וּשׁרִבּי בְּי Gen. 40. 19, il te fera pendre à un bois, gibet; בְּבְּבִיִי בַּיִי בַּיִבְּיִי Exod. 7. 19, dans des vases de bois et dans des vases de pierre.

ילאר בְּעָבּוֹ אָבָרוֹ אָבּרוּ . A filiger: יְלְאֹר בְעָבּוֹ אָבּרוּ . B filiger: ולאר בְעָבּוֹ אָבּרוּ . I Rois 1. 6, son père ne le chagrinait pas (ne lui faisait pas de reproches). Intrans.: יְבְּבָּרִי בְּבְּבְּר וּבְּקָיוֹיתְ מַרְכָּח לְבְלְתִּי בְּצְבְּר וּבְּעָר בְּעָבְיוֹ 1 Chr. 4. 10, si tu agissais contre le mal, si tu l'empêchais tellement que je fusse sans chagrin, sans douleur; יְבַצּוּבַר רוּתַן Is. 54. 6, une femme affligée en son esprit.

Niph. 1° Se chagriner, s'affliger, être affligé: אַל־מָּצְבּוּ Gen. 45. 5, ne vous chagrinez pas; אַל־מַצָּבּ I Sam. 20. 3, (que Jonathan ne sache rien de ceci) de peur qu'il ne s'en afflige; מִּינְבְּעָבְּ אַל וֹן I Sam. 20. 34, il était affligé à cause de David; בְּעַבְּ הַעֶּבֶּלְ עַל־בְּעֹל I Sam. 19. 3, le roi est affligé à cause de son fils. — 2° Étre blessé, meurtri : עַּמָבַ בְּעַב בְּעַב בְּעַב בְּעַב בְּעַב בְּעַב בְּעַב בְּעַב בִּעַב בְּעַב בִּעַב בְּעַב בִּעַב בְּעַב בִּעַב בִּעַב בַּעַב בַעַב בַּעַב בּעַב בַּעַב בַּעַב בַּעַב בַּעַב בַּעַב בַּעָּב בַּעָּב בַּעָּב בַּעַב בַּעַב בַּעַב בַּעַב בַּעַב בַּעַב בַּעַב בַּעַב בַּעַב בּעַב בַּעַב בַּעַב בּעַב בַּעַב בּעַב בַּעַב בּעַב בַּעַב בּעַב בּעַב

Pi. 1° Chagriner, affliger: זְּמְשְבוּ וּצְּהֹי Is. 63. 10, ils ont affligé, contristé, son esprit saint; בָּבָרִי Ps. 56. 6, ils m'affligent sans cesse à cause de mes paroles, ou: ils tordent sans cesse mes paroles, ou: ils les empoisonnent. — 2° Travailler, façonner: דָרָיְךְּ בִּשְבוּנִי Job 10. 8, tes mains m'ont façonné.

Hiph. 1° Chagriner, irriter: בְּצִּיבְּתְּשִׁי Ps. 78. 40, (combien de fois) l'ont-ils chagriné, irrité, dans cette solitude (quand ils étaient dans le désert). — 2° Servir, rendre un culte: בְּשִּׁיִם לְּתַעְּצָּבָּרוּ Jér. 44.19, nous avons fait en son honneur des gâteaux pour lui rendre un culte; selon d'autres: pour présenter sa forme, en y gravant son image.

Hithp. S'affliger, s'irriter: מַּרְבָּעָבּ שׁלְּילָנוּז Gen. 6. 6, il s'en affligea en son cœur; בַּתְּצָעָבְּד רָשִׁנְעָּיִם Gen. 34. 7, ces hommes en furent irrités.

בעני, chald. Étre affligé, triste; part. pass.: בְּבֶּר בַּבְּר Dan. 6. 21, d'une voix triste.

בוניבר ובורו : The mage ou idole : בוניבר ובורו ומרץ האיש Ter. 22. 28, cet homme est-il comme une image, une statue, méprisable et brisée, ou : comme une idole, etc.? — 2º Travail, travail pénible, bien acquis par le travail : אַלּאַ יוֹפָאָן אבי בער Prov. 10. 22, et il n'y joint aucun travail; וַצַּצָבַיהָ בְּבַית נָבְיִיר Prov. 5. 10, (de peur) que tes biens acquis par le travail ne passent dans une maison etrangère; לַחָם הַנְצָבָרִם Ps. 127. 2, du pain péniblement acquis, ou : le pain de douleur (v. 3°); וְכָל־צַאְבֵיכָם הְּנְשׁׁוּ Is. 58. 3 (avec dagesch emph.), vous pressez impitoyablement (à ce qu'on vous paye) vos biens, c.-à-d. l'argent qui vous est dû. - 3º Douleur, peine: בּנְעָב הַּלְּנִי בָּנִים Gen. 3. 16, tu n'enfanteras qu'avec douleur ; אַבֶּר־בֶּצֶב Prov. 15. 1, une parole (dite) avec dureté, une parole qui blesse.

קאבון m. (const. כְּאָבוֹן). Douleur, peine, travail: קאבוֹקי Gen. 3. 16, (j'augmenterai) ta douleur; אַבְּיבוֹן יָרֵיטּ Gen. 5. 29, et du travail pénible de nos mains.

Ps. מַצְבֵּי תְּוֹיִם Ps. Idoles: בַּצְבֵּי תְּוֹיִם Ps. 135. 15, les idoles des nations; בְּצְבָּיִם I Sam. 31.9, le temple de leurs idoles.

רקאָע f. (const. אַבְּאָבָי, plur. const.

תְּלֵבְתָּלְ כָלִּבְעָבְלִי. Douleur, chagrin: יְּנְרְתָּלְ כָלִּבְעָבְלִי. Job 9. 28, je tremble de toutes les douleurs qui m'attendent; בּמְתַבְּעֵּל לְעָצְבּרִיְתָּב Ps. 147. 3, il panse leurs plaies, c.-à-d. il les console dans leur douleur; בְּעַבְּרַרִילַב Prov. 15. 13, mais par le chagrin du cœur; בְּיִבִּי Ps. 16. 4, que leurs douleurs augmentent.

קאָר Fermer: יצָרו Prov. 16.30, celui qui ferme les yeux (pour mieux méditer).

אָצְע m. Échine, épine dorsale. Ex. unique: יושטה השטף Lévit. 3. 9, ce qui est près de l'échine (de la brebis).

עַנְיהוּ עָנְאָ f. (v. אָבָ). Bois, arbre: מַרְהוּ עָנְאָדּה Jér. 6. 6, coupez des arbres.

ענה וו ענה f. (rac. יבץ, const. בעין). Conscil, avis, projet, dessein: וַשַּׁמַב לְעַצַּהוֹ Prov. 12. 15, le sage écoute les conseils; אַנְשֵׁר עַצְרָוּ Ps. 119. 24, les gens de mon conseil, mes conseillers; ובער בשלים רקער בשלים Is. 44. 26, il accomplit l'avis de ses envoyés, c.-à-d. leurs propheties; וַעַצַּה שָׁלום הָהָרָה בֵּין שְׁעֵיהָם Zach. 6. 13, il y aura entre les deux un conseil de paix, c.-à-d. une parfaite concorde; קצח־עני חברשו Ps. 14. 6, vous faites honte à l'affligé à cause de .Is. 30 לַפַשוֹרה פַצָּרו וְלֹא פִינִי Is. 30 1, de former des desseins que je n'ai point inspirés, ou : de prendre conseil, et non pas de moi; וְכַל־צַאָּרָקָּה יְמֵלֵא Ps. 20. 5, il remplira tous tes desseins; פאסת בי ודא הקום Prov. 19. 21, le dessein de l'Éternel seul subsiste; אַרשׁ עַבָּרִיר Is. 46. 11, l'homme qui doit accomplir mon dessein; ארי בעצה שלחה I Chr. 12. 19, ils l'avaient renvoyé après réflexion: יול הוצארו Jer. 32. 19, grand en conseil. Deut. 32, פריגור אבר שבוח חַפְּח Deut. 32. 28, ils sont un peuple privé de conseil, c.-à-d. de sens, de sagesse, ou: qui n'écoute pas le conseil; מַר אָנָה אָנָבּה עָצַבּיה Ps. 43. 3, jusqu'a quand agiterai-je ces pensées, ces craintes, en moi-même?

בר (עצות ממוי: Adj. Fort, puissant: רב (עצות ממוי Exod. 1.9, plus nombreux et plus fort que nous; שלכים עצומים Ps. 135. 10, des rois puissants; יפרים עצומים Prov. 18. 18, il fait le partage entre les puissants; וְאָּדְרְעֵבִּיִם יְחֵלֵּל Is. 53. 12, il distribuera le butin qu'il aura pris des puissants. Poét., pour : membres puissants, griffes : רְנָעֵל בְּעַצִּיבְיּה חֵלְּעָאִים Ps. 10. 10, les malheureux tombent entre ses griffes; selon d'autres; en sa puissance; יְנִצְיִבְיה בְּלְּרְוִרְנִירְי, Prov.7.26, ils sont nombreux ceux dont elle a causé la mort, ou : elle a tué des plus forts; יְנִצְיִבְיִם הַשֹּׁאַרֵיכָם Amos 5.12, vos péchés sont nombreux.

בר אין גבר n. pr. d'une ville dans Edom, sur le rivage de la mer Rouge, Nomb. 33. 35, I Rois 9. 26.

לאָל Kal inusité. Niph. Étre paresseux : אַל־חַּלְאָל לָּלֶטָּ אַל־חַלְאָל לָּלֶטָּ Jug. 18. 9, ne soyez point paresseux à partir.

עַצֵל m. Paresseux : עָד־מֶחֵר פָצֵל חְשְׁכָּב Prov. 6. 9, paresseux, jusqu'à quand seras-tu couché?

בְצְלָה תַּחָּדִיל f. Paresse: בַּצְלָה תַּחָּדִיל Prov. 19. 15, la paresse produit l'assoupissement; יְלָהָה בַּצְלָה Prov. 31. 27, le pain de paresse, pour : d'une paresseuse; duel : מַבְּלְהִים יִנְּהְ תַּבְּלָהִים בַּצְלַהִים לַעָּרָה בַּצְלַהִים בַּצְלָהִים בַּצְלַהִים בַּצְלַהִים בַּצְלַהִים בַּצְלַהִים בַּצְלַהִים בַּצְלָהִים בַּצְלַהִים בַּצְלַהִים בַּצְלַהִים בַּצְלַהִים בַּצְלַהִים בַּצְלָהִים בַּצְלָה הַּמִּבְּיָה בַּבְּיִּבְּיִם בַּצְלָה הַמִּים בַּצְּבָּיה בַּעָּבְּיִם בַּצְלָה בַּעְּבָּיה בַּעְּיִם בַּצְלָה בַּעְּיִם בַּצְלָה בַּעְבָּיה בַּעְּבָּיה בַּעְּיִּבְיה בַּעְבָּיה בַּעְבָּיה בַּעְּבָּיה בַּעְּבָּיה בַּעְבָּיה בּעְיִּים בַּצְּבְּיה בַּעְבָּיה בְּעָּבְיה בַּעְבָּיה בְּעָבְיה בְּעָבְיה בַּעְבָּיה בַּעְבָּיה בַּעְבָּיה בַּעְבָּיה בַּעְבָּים בַּצְבָּיה בְּעָבְיה בַּעְבָּיה בַּעְבָּבְיה בַּעְבָּיה בְּעָבְּיה בַּעְבָּבְיה בְּעִבְּיה בַּעְבָּבְּיה בְּעִבְּיה בְּעָבְּבְּיה בְּעִבְּיה בְּעָבְיה בְּעָבְּיה בַּעְבָּבְּיה בְּעָבְיה בְּעָבְּיה בְּעָבְיה בְּעָבְיה בְּעִבְּבְיה בְּעִבְּיה בְּעִבְּיה בְּעִבְּיה בְּעִבְּיה בְּעִבְּיה בְיבְּבְּיה בְּעִבְּיה בְּעִבְּיה בְּעִבְּיה בְּעִבְּיה בְּעִּבְּיה בְּיבְּיה בְּעִבְּיה בְּעִבְּיה בְּעִיבְּיה בְּעִּבְּיה בְּיבְיה בְּיִים בְּעִבְּיה בְּיבְּיה בְּיִים בְּעִבְּיה בְּיבְיה בְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בּיבּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיִים בְּיבְיה בְּיבְיה בִּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בִּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בְּיבְיה בְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיִים בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְי

עצט זי Trans. Fermer (v. אָצָי): ולצים ביסיד Is. 33. 15, celui qui ferme les yeux (pour ne point voir le mal). — 2º Intrans. Etre fort, puissant, devenir puissant : ברעצטת ספט ספט Gen. 26. 16, tu es devenu bien plus puissant que nous; מת עצמו ראשיתם Ps. 139. 17, que le nombre en est grand; אר מאר מאר ביי Exod. 1. 7, ils devinrent extremement puissants; יועצם מהו Dan. 8. 24, et sa puissance s'accroltra; יאיבר חיים עצמר Ps. 38. 20, mes ennemis sont en vie et sont puissants. — Etre considérable, nombreux : אַפָּבָּי פָּבָּי Ps. 40. 6, ils sont trop nombreux pour que je puisse les raconter; בַצָּמוּ מְשָׁבוֹחֶירֶזִם Jér. B. 6, leurs rébellions, apostasies, sont augmentées.

Pi. 1° Fermer : ניְצַעֵּם אָּר־עַּינְיַכְם Is. 29, 10, il a fermé vos yeux. — 2º (de

נְיָשְׁיִבְּיוֹנְ ; Ronger ou briser les os : נְיָשְּׁינְבְּיוֹנְ Jer. 50. 17, et ce dernier lui a brisé ou rongé les os.

Hiph. Rendre puissant: יְנְבְּנְמֵּחְיּ מָבְּיִרִי Ps. 105. 24, il l'a rendu plus puissant que ses oppresseurs.

עצָסים des deux genres (plur. בַּנָסִים, plus freq. nivay). 1. Os, ossements: מעמי מעצמ Gen. 2. 23, l'os de mes os; עצם אל עצמי Ez.37.7, un os (s'approcha) de l'autre; אַרָם פַּרָם Ez. 39. 15, s'il voit les ossements d'un homme; בצמות רוֹטָקו Exod. 13. 19, les ossements de Joseph; הַּבְּבֶּיִם בְּבָטֵן הַמְּלֵצֵח Eccl. 11. 5, de même que (tu ne sais pas comment se forment) les os dans le sein d'une femme enceinte. — 2º Corps, visage, teint : ומרשא לעצם Prov. 16. 24, et salutaire pour le corps; אַרָמוּ כַּבָּם מְּשָּׁרָיִרם Lament. 4. 7, ils avaient le teint plus vermeil que le corail. — 3º Il remplace le *pronom* même : הַנְצָם הַיּוֹם הַנְיוֹם Gen. 7. 13, en ce jour même; דּכְעָצָם וַוֹשְׁמָיִם Exod. 24. 10, et comme le ciel même, ou : comme la face du ciel ; ma tarra Job 21, 23, dans toute sa vigueur; * עַבְּמִי Rituel, moi-même.

DEU n. pr. d'une ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 3.

Deut. 1° Force: לְּחָר וְלֹצֶם רָרִי Deut. 8. 17, ma puissance et la force de ma main. — 2° Corps, substance, essence: לֹאִר בְּצָבְּי מְשֶּׁרְ Ps. 139. 15, ma substance, mon corps, ne t'était pas inconnu.

וֹשְׁצֵע n. pr. d'une ville sur la frontière méridionale de la Palestine, Nomb. 34. 4.

רוֹטְצְעֵ f. pl. Fortes raisons, arguments: תְּוִישׁׁי צַּאָמוֹתֵיכָם Is. 41. 21, produisez vos arguments.

ואָאָני ח. pr. d'une ville inconnue; בייט העאָני Il Sam. 23.8, Adino l'Esnite (v. פַּיִּיני).

עצר et יכצר) 1° Fermer, renfermer, emprisonner : וְעַבֶּר אַח־דַוֹשֶׁמֶיִם Deut. 11. 17, il fermera les cieux; עצר עצר הי בער בליקום Gen. 20. 18, l'Eternel avait ferme tout sein, c.-à-d. avait rendu stérile (toute la maison d'Abimélech); אָם־אָנִי הַשּוֹלִיד וְעָצַרְהִי Is. 66.9, moi qui fais nattre, fermerais-je (le sein), empêcherais-je d'enfanter? ער אם אפח עברה לפי I Sam. 21.6, les femmes ont été éloignées de nous, nous ne nous sommes pas approchés d'elles; עצר בעאמתי Jer. 20. 9, (un feu) renfermé dans mes os; רוא עצור Néh. 6. 10, il y était renfermé; רַבַּעָבְרֵה מָלֶהְ אַשׁאר II Rois 17. 4, le roi d'Assyrie l'enferma; שואיר מעני שאיר I Chr. 12. 1, encore enfermé, caché, de peur de Saul, ou : évitant la face de Saul; Deut. 32. 36, des biens qu'on conserve chez soi (v. l'exemple à קוב, page 520).

2º Retenir, empecher: נַבַּבְּרַוֹד נָא אוֹחָהָ Jug. 13. 15, je te prie que nous te retenions; אַצַרְכָּה הַנְשָׁם I Rois 18. 44, que la pluie ne te surprenne, exact. ne t'empêche (de sortir); אַל־הַּקַצָּר־לָּר וו לרכב II Rois 4.24, n'arrête pas (l'anesse) pendant que je la monterai. Avec 🤋: יפצר בּמְלִין מִי וּוּבָל Job 4.2, qui pourrait retenir ses paroles; יפצר בַּצֵּרָם Job 12. 15, il retient les eaux. — بنية حية Garder, conserver, la force; avoir le pouvoir : ילא עצרתר עד Dan. 10. 8, je ne conservai aucune force; ולא־עבר כת וו ירבעם כוד II Chr. 13. 20, Jarobeam n'eut plus de force, de pouvoir; ימָי ון יָפָצָר־כֹּיִת לְבְטֹח־לוֹ בַּיִת II Chr. 2. 5, qui aura le pouvoir de lui bâtir une mai-או שברו ללכח: מין son. De même sans אל-מִרְשׁׁישׁ II Chr. 20. 37, ils ne purent pas aller à Tharsis.

3° Commander, régner: אַל־רַעצּיר עִּמְּהְ וו אַנּישׁ II Chr. 14. 10, nul homme ne peut régner à côté de toi, ou: ne peut prévaloir contre toi; זְּחַ רָּצָצֶר בָּצָבֶר I Sam. 9. 17, celui-ci régnera sur mon peuple.

Niph. 4° Étre fermé: בְּיִבְּיֵבְי שְׁמָרֵים I Rois 8.35, quand le ciel sera fermé.—
2° Étre retenu, être empêché, être arrêté: תְּמְיַבְי וְשִׁנְּיֵבְי וֹשְׁנְיִבְי וֹשְׁנְיִבְּי וֹשְׁנִיבְי וֹשְׁנְיִבְּי וֹשְׁנִיבְי וֹשְׁנְיִי וֹשְׁנִיבְי וֹשְׁנִיבְי וֹשְׁנִיבְי וֹשְׁנִיבְי וֹשְׁנִיבְּי וֹשְׁנִיבְי וֹשְׁנְיִי וֹשְׁנִיבְי וֹשְׁנִיבְּי וֹשְׁנִיבְי וֹשְׁנְיִי וֹשְׁנִיבְּי וֹשְׁנִים וֹיִי וֹשְׁנִי וְיִי וֹשְׁבְּיִי וְיִי וֹשְׁבְּי וֹיִי וֹשְׁנִים וֹשְׁבְּי וְיִי וֹשְׁבְּיִי וְיִי וְשְׁבְּיִי וְיִי וֹשְׁבְּיִי וְיִי וֹשְׁבְּיִי וְיִי וֹשְׁבְייִי וֹשְׁבְּיִי וְיִי וֹשְׁבְּיִי וְיִי וֹשְׁבְּיִי וְיִי וֹשְׁבְּיִי וְיִי וֹשְׁבְּיִי וֹיִי וֹשְׁבְּיִי וְיִי וֹשְׁבְּיִי וְיִי וֹשְׁבְּיִי וְיִי וֹשְׁבְּיִי וְיִי וֹשְׁבְּיִי וְיִי וֹשְׁבְיִים וֹיִי וֹשְׁבְּיִי וְיִבְּיִי וְיִי וֹשְׁבְּיִי וְיִי וֹבְּיִי וְיִי וֹשְׁבְּיִי וְיִי וֹשְׁבְּיִי וֹיִי וֹשְׁבְּיי וְיִי וֹשְׁיִי וְּבְּייִי וְיִי וֹשְׁיִים וֹיִי וֹשְׁיִים וֹּיִי וְשְׁיִּייִי וֹיִי וֹשְׁיִים וֹּיִי וְשִׁיִּי וְּשְׁיִים וֹּיִי וְּשְׁיִים וֹיִי וְּשְׁיִים וֹיִי וֹשְׁיִים וֹיִי וְשְׁיִים וֹיִי וֹשְׁיִים וֹיִי וֹשְׁיִים וֹיִי וֹשְׁיִים וֹיִי וְשִׁיִים וֹיִי וֹשְׁי בְּיִים וֹשְׁיִים וֹיִי בְּיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹשְׁיִים וֹיִי בְּיִייִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹבְּיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹייִים וֹייִים וֹיִים וֹיִים וֹייִים וֹיִים וֹייִים וֹיִים וֹיִים וְיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וְּייִים וְייִים וְּיִים וְּייִים וֹיים וֹייִים וְּייִים וְייִים וְּייִים וְּייִים וְייִים וְיִים וֹיים וְּייִים וְּייִים וְּייִים וְּייִים וְיִיים וְּייִים וְּייִים וְּייִים וְיִיים וְייִים וְּייִים וֹייִים וְייִים וְּייִים וְיייִים וְּייִים וְייִים וְייִים וְּיִיים וְּייִים וְייִים וְיִיים

אָצֶי m. Domination, pouvoir: שְּׁיִבְּיּ Jug. 18, 7, (nul n')héritait le pouvoir, le pouvoir n'était pas héréditaire, ou : personne ne possédait le commandement, ils étaient libres.

• אָקָא chald. (v. אָקָה). Oppression, mal: פָּן כָּל-עָקא Rituel, de toute oppression, ou: de tout mal.

Pi. Retenir, retarder : ילא רַבְּקְבָם Job 37. 4, il n'arrête pas (les nuages).

עקב m. (const. בַּבֶּע, avec suff. וֹבַבֶּע, plur. const. יקבר avec dagesch euph., et מַּקְבוֹית). 1° Talon, pas, demarche, trace : בַּקַב אַנְשׁהַ הַשָּׁהָ Gen. 3. 15, toi, tu lui blesseras, mordras, le talon; ליקסי עקביה Jer. 43. 22, tes talons, tes pieds, ont été violemment dépouillés, découverts; פַּקבַר־סוּס Gen. 49.17, les pieds, exact. les paturons du cheval; בון בַקבר יִסְבֵּנִי Ps. 49. 6, l'iniquité de mes talons (c.-à-d. de mes démarches, de mes actions) m'entoure, m'enveloppe; selon d'autres : l'iniquité de ceux qui me poursuivent, etc.; קבות פשרות השלה Ps. 89. 52, par lequel ils ont outragé les démarches de ton oint; אָאִר־לֶּהְ בְּנִכְּוְבֵי תַּאֹאָן Cant. 1. 8, suis les traces des brebis; ינקבותיה לא נורעו Ps. 77. 20, tes traces n'ont point été connues. — 2° Arrièregarde: יאַרדעקבוי Jos. 8. 13, et ceux qui tenaient le dernier rang, l'arrière-garde.

בקב m. 4° Fin, suite d'une chose. recompense d'une action : בַּשֶּׁבְרָם צֶּקֶב רָב Ps. 19. 12, quand on les observe, il y a une grande récompense; adverbialement, jusqu'à la fin, toujours: בקב משרטי עקב Ps. 119. 33, je garderai (cette voie) jusqu'à la fin de ma vie, ou (v. 그만): en suivant ses traces; selon d'autres: je la garderai (ayant en vue) la récompense (qui m'attendrait); בקב עלם עקב Ps. 119. 112, toujours, jusqu'à la fin, ou: la récompense durera toujours. - 2º Prép. A cause de, pour: מל־בַּקב בְּהַשֶּׁב Ps. 40. 16, à cause de leur honte, ou : qu'ils aient la honte pour récompense; עַקַב שׁחַר Is.

5. 23, pour des présents. — 3° Conj. En récompense de, parce que : בַּבְּיב אַבְּיִים Deut. 7. 12, en récompense, si vous écoutez; בַּבְיב אַבֶּיר שְּבֶּיב Gen. 26.8, parce que (Abraham) a obéi; בַּבְיב בְּיב Amos 4. 12, puisque (je ferai, etc.).

קקת בְּנֶקְבָּתְ f. Tromperie, ruse: יְּטְלְּהְ בְּנֶקְבָּתְ II Rois 10. 19, (Jéhu) faisait cela avec ruse, finesse.

ראָל Lier: בּיִבְּקֹר בָּיִר בְּיִרְיּבְּיִר Gen. 22. 9, il lia Isaac, son fils.

* Niph. ליונקר כל גב רוביותו Rituel, qui a été lié (pour être offert) sur l'autel.

ארץ adj. Marqueté, rayé; selon d'autres: marqueté aux pieds, aux endroits du corps, par où on les attache (ע. בַּיִבֶּקְר בָּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בָּיִבְּיִר בָּיִבְּיִר בָּיִבְּיִר בָּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְּיִר בְיִבְיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְייִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְייִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְיי בְּיִבְּיי בְּיִבְיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְיי בְּיבִּיר בְּיִבְיי בְּיבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִר בְּיבִּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּייִבְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִבְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייבְיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְייבְייי בְּיי

Il Rois 10. 12, nom d'un endroit, littér. la maison où les bergers attachent, lient, les brebis (pour les tondre), ou: lieu de réunion des pasteurs.

קרה לעקה לעקה (Oppression : בְּשֶׁר Ps. 55. 4, a cause de l'oppression du méchant.

2° 2. 45.—3° I Chr. 3. 24.

עקירה. f. Action de lier, sacrifice : צַקְירָה Rituel, le sacrifice du fils unique (d'Isaac).

י אָקיְצָה f. Piqure: אָקּיָב Aboth, la piqure d'un scorpion.

לְקְל Kal. inusité. Pou. Étre courbé, tortueux : בְּשְׁלֵּם בְּשְׁהָם Hab. 1. 4, des jugements corrompus, pervers; de là

לקלקל, adj. (plur. seul usité). Tortueux, oblique : אַרְהָלָּהָ Jug. 5. 6, par des chemins tortueux, détournés; de même: בְּקלְּהָלָהְיּב Ps. 125.5, leurs sentiers obliques.

אַקּלְחוֹן, adj. Tortueux : אָקּלְחוֹן Is. 27. 1, le serpent tortueux.

R. n. pr. Akan, fils d'Eser, Gen. 36, 27.

עקר (עמר (עמר (עמר) Déraciner, arracher : אָבְּעְּקוֹר נְבִּעִבְּ בַּעְּקוֹר נְבִּעִבְּ Eccl. 3. 2, d'arracher ce qui est planté.

Niph. Etre arraché, être renversé : בְּקְרוֹן תַּקְבֵּן Soph. 2. 4, Ekron sera

renversée.

Pi. Couper les jarrets (à un animal), paralyser. abattre : אַרְשְּׁיָשְׁ מְּעָּקְרּ בְּּעָּקְרּ בְּּעָּקְרּ בְּּעָּקְרּ בְּּעָּרְ בִּּעְרִרּ בּּיִּעְרִי בְּעָרְרִיּשִׁיִּרְ כַּעְרְרִיּשִׁיִּרְ כַּעְרְרִיּשִׁיִּרְ כַּעְרִרִּישִׁיִּרְ כַּעְרִרִּישִׁיִּרְ כַּעְרִרִּישִׁיִּרְ כַּעְרִרִּישִׁיִּרְ כַּעְרִרִּישִׁיִּרְ Gen. 49. 6, et dans leur emportement ils ont abattu un bœuf; selon d'autres: ils ont renversé les murs (d'une ville).—

' Détruire: מְּעָבֶּרְרְ Rituel, tu détruiras (les superbes).

קרבע, chald. Kal. inusité. Ithp. pass. Etre arraché: אַרְבֶּקָהָ Dan. 7. 8, (trois cornes) furent arrachées.

קר העל ה. Racine. Au fig., qui a pris racine dans un pays, qui s'y est établi: יוַ הַיּהְשִּלְים בְּלֶבְ בִּלְבִי בְּלִבְּ Lévit. 25. 47, à un habitant du pays, mais dont la famille y est étrangère.

ואָר n. pr. m. I Chr. 2. 27.

קבר (נקקר בעקר m. chald. (const. לעקר). Racine, tronc: לעקר של Dan. 4. 12, le tronc de ses racines. 'Au fig.: קיניקר Aboth, le plus essentiel; קיניקרים Aboth, le plus essentiel; אַלישׁ בָּשְׁרֵרוּ בִּקְרִים Rituel, les treize principaux articles de foi.

בקרבים אינה (plur. בַּקרַבִּים). 1° Scorpion: בְּקרַבִּים שִּׁיְהְ וַבְּקרָבְּים Deut. 8. 18, des serpents brûlants et des scorpions; בּיָשָּׁ בַּקרַבִּים צָּקרַבִּים בּיִבְּקרִבּים נִּים בּיִבְּקרִבּים נִּים tu habites au milieu des scorpions.—
2° Espèce de verge ou de fouet garni de pointes: בַּבְקרַבְּים צַּקרַבְּים וֹ Rois 12.11, moi je vous châtierai avec des fouets, ou des verges de fer, qu'on nomme scorpions; selon d'autres : avec des églantiers.

זוֹרְאָעָ n. pr. Ekron, une des cinq villes principales des Philistins, Jos. 13. 3, appartenant plus tard à la tribu de Dan, Jos. 19. 43; יְחָשֶׁקְרֹנְיִי Jos. 13. 3, et (le prince) d'Ekron.

עקשיי Iob 9. 20, si je suis innocent, il (Dieu) ou elle (ma bouche) me convaincra d'être perverti, d'être coupable.

Niph. וְנְכְּקשׁ דְּרְבִים Prov. 28. 18, mais celui qui est pervers dans ses

voics, dans sa conduite.

Pi. Détourner, rendre tordu, corrompre: אָרָבּוֹרְירָשׁם פְּקְשׁׁוּ לְּרָשׁׁבּי Is. 59. 8,
ils pervertissent, corrompent, leur
conduite, exact. ils rendent leurs
sentiers tortus. Part.: יְּבְבָּרִירּ
Prov. 10.9, celui qui pervertit hes
voies.

שׁרָשָׁר מִּקְיֹרָה Deut. 32. 5, une race perverse; שְּׁרְשִׁר אָרָה Prov. 2.15, desquels les voies sont tortueuses; בְּיִשְׁר Prov. 11.20, ceux dont le cœur est corrompu; שַּׁבָּי בְּיִב Prov. 101. 4, le cœur pervers; שְׁבָּי שִׁבָּי Prov. 19.1, que celui dont les lèvres sont perverses, dont les paroles sont équivoques, doubles.

אַקשׁשׁיּא f. Perversité: הְּיִשְׁשִּׁיּא Prov. 4. 24, 6. 12, la perversité de la bouche, le mensonge, la médisance.

עניי פּרָה (grad. פָּרִים). Ennemi: מְיִיִּד פֶּרָה I Sam. 28. 16, il est devenu ton ennemi; אָרָה פּיִּד פּיִּד פּיִר פּאָר פּיִּד פּיִר פּרָי Ps. 139. 20, tes ennemis proferent ton nom en vain; selon quelques-uns aussi: מְבַל פָּרִים וּבָּל פָּרִים Is. 14. 21, pour qu'ils ne remplissent pas la terre d'ennemis, de perturbateurs (v. à I פִּרִים).

ער. pr. Ar, ville principale des Moabites, Nomb. 21. 15, Deut. 2. 9: אר Nomb. 21. 28. Ar, des Moabites.

אל chald. Ennemi: יְּפְשְׁרֵהְ לְּעֶרֶהְ Dan. 4. 16, et que son interprétation (s'accomplisse) sur tes ennemis.

ער part. (v. I שיר).

ע (qui est éveillé) n. pr. Er, fils de Juda, Gen. 38.3.

I DOW Meler (v. Hithp.). 1º Echanger les marchandises, trafiquer : לצרב מערבה Ez. 27. 9, pour échanger ta marchandise, ou : pour faire ton commerce (v. verset 27, et à I בשרב). — 2º Se mettre à la place d'un autre pour cautionner, être garant, répondre soit de la vie, soit des dettes. d'un autre : פר עבוקה ערב איז־דיזער Gen. 44.32, car ton serviteur a répondu de l'enfant, c.-à-d. de sa vie; שִּיכֶּה עָבָּרָ עָבָּרָ Job. 17.3, donne-moi quelqu'un qui soit garant pour moi auprès de toi; ובר Is. 38.14, sois garant pour moi, c.-a-d. protége-moi; ברשרב זר Prov. 11. 15, s'il a répondu pour un étranger; אם־ערבת לרעק Prov. 6. 4, si tu as cautionné ton ami, ou : si tu as cautionné quelqu'un envers ton ami; ערב שַרְבַּח לְּפְנֵי רַעֲרוּי Prov. 17. 18, qui répond, se rend caution, pour son ami, ou envers son ami. - 3º Engager, donner en gage : אַנְחָנֵּד בֹּרְבָרִם Néh. 5. 3. nous engageons (nos champs, etc.). Avec خد Engager son cœur, se risquer, se hasarder: מֵי תואדות עַרֶב אַחדלָבוֹ Jér. 30. 21, qui est celui qui engage son courage, c.-à-d. qui se hasarde (de venir vers moi). - 4° Etre doux, être agréable : ימולהר ברבה לי Jer. 31. 26, et mon sommeil m'a été doux; וערבה לוד מנחת many Mal. 3. 4, l'offrande de Juda sera agréable à l'Eternel; ישרב עליו שיחוי Ps. 104. 34, puisse ma prière lui être agréable! אַשַּׁר פָרָבָת פַלֵּיחָם Ez. 16. 37, (tous ceux) auxquels tu avais plu.

* Hiph. Rendre agréable : יְחַעֶּרֶב נָא Rituel, fais (que les paroles de ta loi) soient agréables.

Hithp. 1° Se mêler: בַּתְּלֶרְבּגּ בְּתִּיִּרְם Ps. 106. 35, ils se sont mêlés parmi cos nations; דְּרְבָּגְרָבְ נָרְ Prov. 14. 10, aucun étranger ne peut se mêler, avoir part, à sa joie. Avec בּ בִּיְתְעָרָב לֹא הַתְעָרָב בַ Prov. 20. 19, ne te mêle pas avec le bavard, ou le flatteur. Avec בּ בִּי בִּיבְּיִבְּבַּ אַל-תִּתְעָרָב יִּבָּי

Prov. 24. 21, ne te mêle point avec ceux qui recherchent le changement, avec des gens remuants. — 2° Donner une garantie, un gage: יִּירְבֶּיֶר נָא אֶּיִד אֵּרֹיִי Is. 36. 8, donne une garantie à mon maître, le roi, ou : engage-toi envers lui.

IIבריצ (de בֶּרֶבּ) Faire soir, faire sombre: טָרִבּר בָּלִּר בְּטִּח וַאִּיוֹם לַצְרוֹם Jug. 19.9, le jour baisse et le soir approche; בֶּרְבָּר בָּלִר בְּטִּחְנָה Is. 24.11, toute joie est troublée, ou s'est évanouie.

Hiph. 1° Faire quelque chose le soir: מַשְׁמֵב וְתַעְּבֵב I Sam. 17. 16, (le Philistin s'approchait) le matin et le soir. — '2° Faire venir le soir: מַצְּעֵרֵב עָרָבִים Rituel, qui fait parattre le soir.

בְּרְיָלָא מְעָרֵב : Chald. Méler. Pa. : בְּרְיָלָא מְעָרֵב Dan. 2. 41, le fer mélé avec de l'argile et la terre glaiseuse.

ולף.: מְחְצֶּרְבִין לָחֲוֹן vers. 43, ils seront mêlés.

בר קולה עבב: adj. Doux, agréable בר קולה עבב: Cant. 2.14, car ta voix est douce.

m. Mélange d'insectes malfaisants, ou de bêtes sauvages; la quatrième plaie d'Égypte; selon d'autres: une espèce particulière d'insectes ou de mouches, Exod. 8. 21, 27, Ps. 78. 45.

ערָב, et אַרָב, n. pr. L'Arabie, Is. 21. 13, Ez. 27, 21; ערָבי, Is. 13. 20, et ערְבִי Néh. 2. 19, un Arabe. Plur.: הַעַרְבִיאִים II Chr. 21. 16, et הַערְבִיאִים II Chr. 21. 16, et הַערְבִיאַים

ערֶר M. 4° Trame d'un tissu: אין בְּעָרֶב אוֹרְבְּרֶבְּר Lévit. 13. 48, dans la chaine, ou dans la trame. — 2° Collect. Mélange de gens de toutes sortes, surtout d'étrangers: נְנְבִּיבְּרָבְ רָבְ עָלֶּה אָהָא בֹּרְבָּרָב רָב עָלֶה אָהָא בֹר בַּרָב בִּירָב בִירָב בִּירָב וֹר Néh. 13. 3, ils séparèrent tout mélange, tous les étrangers, d'avec les Israélites.

ערֶב des deux genres. 1° Soir : פְּרָבֹּקָר Exod. 18. 14, depuis le matin jusqu'au soir; בַּעֶרֵב Gen. 19.1, לְּטֵּר בֶּרָב 8.11, ברב Ps. 89.7, et seul ברב Exod. 16.6, sur le soir, vers le soir. Plur.: יַאָב עַרְבוֹיה Jér. 5. 6, le loup du soir, qui sort le soir pour surprendre la proie, ou : loup du désert (v. פַרבָה). Duel : בין הערבים Exod. 16. 12, entre les deux soirs, entre le jour qui finit et le soir qui commence, temps de la journée pendant lequel on offrait l'holocauste du soir, et qui dure depuis le moment où le soleil commence à décliner jusqu'à la nuit; י רַפָּב שַׁיָב Aboth, veille du sabbat. — 2º Mélange, association, alliance: פַּלְבֵּר חַעֶּרֶב I Rois 10. 15, les rois alliés, ou : les rois de l'Arabie ou de l'Occident; וַנְאַת כָּל־חָעֶּרֶב Jér. 25. 20, et tous les alliés.

עוב m. (pl. לרבים). Corbeau: רַיָּשָׁמָּח Gen. 8.7, il lacha un corbeau; לְּבְּרֵ עֹרֶב Ps. 147. 9, aux jeunes corbeaux.

n. pr. 1° Oreb, prince madianite. — 2° Nom d'un rocher sur la rive du Jourdain, où le prince Oreb a été tué, Jug. 7. 25.

ערָבָה, f. 1° Lieu aride, désert : אֶרֶבָּה אַיָּה וְעֵרָבָּה Jér. 51. 43, une terre aride et un pays sauvage, désert; אָטֶׁר שָׂמָקר ערבה בירונ Job. 39. 6, a qui j'ai donné le désert pour maison. Avec l'art.: בּעַרָבָּת Deut. 1. 1, 2. 8, Jos. 12. 8, la plaine, la contrée, qui s'étend des deux côtés du Jourdain et de la mer Morte. Un de ces côtés est appelé : שֵרְבוֹת יִרְירוֹיו Jos. 5. 10, la campagne de Jéricho, et l'autre : מַצְרַבֹּת מוֹאָם Deut. 34. 1, de la plaine de Moab; רָם תְּעָרָם Deut. 4. 49, la mer du désert, et מַזל חַעַרְבָּה Amos 6. 14, le torrent du désert, un torrent entre Moab et Edom; selon d'autres : le premier la mer Morte, et l'autre le Kidron. — 2º Plur. mizz les cieux לַרַבַב בַּעַרָבוּח : (4° עַרָב ,lieux de délices, v. לַרַבַב בַּעַרָבוּח Ps. 68. 5, à celui qui est monté sur les cieux.

עָרֶבְּה n. pr. Arabah, ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 18.

קרְבָּהְ, f. Caution, garantie, gage: ערָב עְּרָבָּי ערָב עְרָבָּי Prov. 17. 18, qui se rend caution; חְפָּה מְּקְהָ חִפָּה I Sam. 17. 18, tu emporteras leur gage, c.-a-d. tu le retireras, s'ils ont emprunte sur un gage.

עָרָבִים m. pl. (const. עַרְבִּי). Saules: לְּרָבִי Job. 40.22, les saules du tor-rent; צַּרְבִּים בְּחוֹנָה Ps. 137.2, (nous avons suspendu nos harpes) aux saules au milieu d'elle; בַּרֹל חָעֶרְבִים ls. 15.7, le torrent des saules, dans le pays de Moab.

ערְכְּחִי De la ville d'Araba, II Sam. 23. 31.

בול Grier, soupirer après, désirer ardemment: קָשֵּיֶל הַּצְּלִרְאָמִיקִר־יָטָיִם בַּן Ps. 42. 2, comme le cerf brame, soupire, après les torrents, ainsi mon âme soupire après toi.

קנ, n. pr. 4° Arad, ville chananéenne, Nomb. 21.1, Jug. 1. 16. — 2° Arad, fils de Beriah, I Chr. 8. 15.

עניד (ערוד, m. chald. (ערוד). Ane sauvage, onagre: אַנְדְיָא בְּדוֹרָא Dan. 5. 21, sa demeure sera avec les onagres.

עָרָה Kal inusité. Niph. Étre répandu: פַר־נַשָּׁרָת כָּלֵיט רוּחַ בְּשָּׁרוֹם Is. 32. 45, jusqu'à ce que l'esprit soit répandu d'en haut sur nous.

Pi. אָפָרָת (fut. רְּפֶּרָת, apoc. בְּחָשֵר (fut. רְפֶּרָת, apoc. בַּחָשָר). 1° Répandre, vider: בְּקָּרַת בַּדָּת Gen. 24. 20, elle vida sa cruche; יִישֶרּ בְּּתְּרוֹן Gen. 24. 11, ils vidaient le coffre; יִישֶרּ בְּּתְּרֵי בַּבְּּעָר בַּרְּמָר בַּבְּעָר בַבְּעָר בַּבְּעָר בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְער בַּבְער בַּבְער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְער בַּבְּער בַּבְער בַּבְער בַּבְּער בַּבְער בַּבְער בַּבְּער בַּבְער בַּבְער בַּבְער בַּבְער בַּבְער בַּבְער בַּבְער בַּבְער בַּבְער בַּבְּער בַּבְער בַּבְּער בַּבְער בַּבְּער בַבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְיר בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְיר בַּבְיר בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְיר בַּבְּער בַּבְיב בַּבְיבְּער בַּבְּער בַּבְי בּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בְּבַּע בַּבְּבְי בּבּע בַּבְי בּבְער בַּבְּבְער בּבְּבְער בַּבְּבְער בּבְּבְער בּבְּבְער בּבְּבְער בּבְּבְער בּבְּבְער בּבְּבְער בּבּבּע בּבּב

Hiph. 1º Répandre, livrer: תְּשֶׁרָת נְמְּשׁׁתְּ שִׁרֶּתְ נְמְּעָת נִמְּשׁׁתְּ aura livré son âme â la mort. — 2º Mettre à nu, découvrir: בּיִשְׁתְּשְּׁרָת Lévit. 20. 18, il a découvert sa source (son flux).

Hithp. 1°S'étendre: אַפְּיִרְתְּיְבֶּיְתְּ מְיִּבְּיִרְתְּיִבְּיִתְּ רְצִּבְּיִ רְּצִּבְּיִ רְצִּבְּיִ Ps. 37. 35, et qui s'étendait, ou : qui fleurissait; comme un arbre verdoyant.— 2° Etre nu, être découvert : בְּיִבְּיִר וְחִבְּיִר וְחַבְּיִר וְחִבְּיִר וְחִבְּיִבְּיִר וְחִבְּיִר וְחִבְּיִּרְ בִּיִּבְּיִר וְחִבְּיִר וְחִבְּיִר וְחִבְּיִר וְחִבְּיִר וְחִבְּיִר וְחִבְּיִר וְחִבְּיִר וְיִבְּיִר וְחִבְּיִר וְחִבְּיר וְבִּיר וְחִבְּיִר בְּיִרְיִּיְרְיִי בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִים בְּיִייִּים בְּיִייִּים בְּיִייִּים בְּייִבְּיִים בְּייִים בּיּיִבְּייִים בְּיִים בְּייִּים בְּייִּים בְּייִּים בְּייִּים בְּייִים בְּייִּים בְּייִּים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיּים בְּיּים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּייִים בְּייִים בְּיבְיים בְּיבְיבְּיים בְּייִים בְּיּים בְּיבּיבְייִים בְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּיוּים בְּיוּים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיוּיים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייבְּיים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְּיבְייִּים בְּייבְייִים בְּייבְּיים בְּיבְּיבְּיים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְיים

ערור m. Onagre, ane sauvage: ארור שרור Job. 39. 8, et les liens de l'onagre.

ערות f. (rac. יטרה). Nudité, partie honteuse, honte : אַר־עַרוּחַהּ Osée 2. 41, (servant) à couvrir sa nudité; ברות אברד Gen. 9. 22, la nudité de son père; mais שָרֵנֵת אָבִיר וּלָּת Lévit. 20.11, il a découvert la nudité de son père, il l'a déshonoré en souillant sa couche; ערורו דארץ Gen. 42.9, la nudité du pays, la partie faible, non défendue; עריים בארים Is. 20. 4, (ce qui est) la honte, l'opprobre, de l'Egypte; שרוח הבר Deut. 23. 15, quelque chose d'impur; Deut. 24. 1, une chose honteuse, infame. Plur .: " ming wha Rituel, découvrir la nudité (des parents), l'inceste.

צְרְנָה chald. Déshonneur: יְצַרְיֵת מֵלְבָּא Esdr. 4. 14, le déshonneur du roi, que l'on méprise le roi, ou : le dommage du roi.

ערום ערום (pl. ברוּמִים, f. הַרְּיָּמִים (פַרוּמִים, f. הַרְּיָּמִים (פַרוּמִים, Gen. 2. 25, ils étaient tous deux nus; ביוֹם se dit aussi de celui qui est mal vêtu, ou qui n'a qu'une partie de ses vêtements:

vėtements à ceux qui étaient presque nus; ביום וְיָחֵהְ Is. 20. 2, nu (c.-à-d. sans manteau ou en habits déchirés, usés) et nu-pieds.

לרות (le plus) בראם Gen. 3.1, le serpent était (le plus) rusé de tous les animaux; הובשים ביים Job 5. 12, il dissipe les desseins des hommes rusés. — 2° Sage, prudent: ביים ביים ביים ביים Prov. 13. 16, tout homme prudent, bien avisé, agira avec connaissance; ייבים ביים דיים Prov. 14. 8, la sagesse de l'homme avisé, prudent, consiste à bien connaître (les règles) de sa conduite.

ערום (ערום).

ארוֹעֵר (v. פַרְטֶר) m. Arbre abandonnė, isolė: מַּרְינֵּרוּ מַטֵּרוֹצֵר מַבְּרֹבֶּר Jér. 48. 6, vous serez comme un arbre isolė dans un désert; selon d'autres: comme des bruyères, etc.

ערוער et ארוער n. pr. 1° Aroer, ville sur le torrent d'Arnon, dans le pays de Moab, Deut. 2. 36, Jér. 48. 19, appelée קבר צרער Jug. 11. 26: עבר ערער Is. 17. 2, les villes autour d'Aroer.—
2° Aroer, ville vis-à-vis de Rabba, appartenant à la tribu de Gad, Jos. 13. 25, Nomb. 32. 34. — 3° Ville de la tribu de Juda, I Sam. 30. 28; קערעריר I Chr. 11. 44.

ארוץ m. Horreur, terreur: ארוץ Job. 30.6, dans des plaines terribles; selon d'autres: dans les creux, les cavernes, des plaines.

Is. 19.7, douteux: קיוֹת עֵל־יְצְאוֹר Is. 19.7, les prairies ou la verdure près du fleuve (v. קיף Hithp.); selon d'autres, inf. de רְיָם: tout ce qui est près du fleuve sera à nu, la campagne sera dépouillée.

קריה f. Nudité: יְאָרְהָים וְעֶּרְהָּוּ Ez. 16. 7, tu n'étais couverte d'aucun vêtement, tu étais tout à fait nue, שָּרְהָּוּ, (dans) la nudité, ou adj. fém., nue; שָּרָהָן תַשׂוּר מַשְׁהָּף, ton arc est tout à fait à nu (v. II מַּרִר מִשֹּרָ).

72 n. pr. Eri, fils de Gad, Gen. 46, 16.

ינְרִיכְה Disposition, préparation: בְּרֵיכָה בַּר Rituel, et que la lumière soit bien disposée, qu'elle brille d'un grand éclat (v. à קַבָּר).

עריטה, f. (plur. ביריסה seul usité). Pâte: ביריסה איניה Nomb. 18. 20, באשרה ביריסה Ez. 44. 30, les prémices de votre pâte.

עריפים m. plur. Cieux, nuages: אָריפִיקּים Is. 5. 30, la lumière s'obscurcit, ou : le soleil est obscurci par les nuages (qui couvrent ce pays).

עריצי adj. et subst. Fort, puissant, violent, méchant: יַרָּיְרְאָרִדְּרְ מְּנְבִּוֹרְ עָרִיץְ בְּרִיץְ אַרִירְ אַרִיף אַרִיִּרְ בְּרָבְּיִר עָרִיץְ בַּרִיץְ בַּרָבְּיִר עָרָיִר עַרְיִרְיִבְּים רָיִבְּיִר עַרְיִרְיִם רְיִבְּיִר עַרְיִרְיִם רְיִבְּיִר עַרְיִרְיִם רְיִבְּיִר עַרְיִרְיִם Prov. 41. 16, les forts acquerront les richesses; יְעָרִיבְים רְיִבְיִר עַרְיִבְי בַּיְשִׁר בַּיִּבְי בּיִרִים Ps. 54. 8, les hommes violents attentent à ma vie; עְּרִיבְי בּיִרִים בַּיִּרְיבָּר בַּיִּבְּי בַּיִּרְיבָ בַּיִּים בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּים בַּיִּבְי בַּיִּבְים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּי בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְי בַּיִבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְים בַּיִבְּים בַּיִבְּים בַּיבְּים בַּיִּבְים בַּיִּבְּים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיבְּים בּיוּר בַּיִּב בּיבִּים בּייִבְיי בַּיִּים בְּיִבְּים בַּיִּבְים בַּיִבְּים בַּיִּים בַּיִבְּיי בַּיִּים בַּיִבְיי בַּיבְּיבְּים בַּבְּיבְּים בַּיִבְּיי בַּיִּים בַּבְּיבְּיים בַּבְּיבְּים בַּבְּיבְּים בַּבְּיבְּיי בַּבְּיבּיי בַּיבְּיים בַּיבְיי בַּיבְּיבְּי בַּבְּיבְיי בַּבְּיבְיי בְּיבְייִים בְּיבִּיי בְּבָּיוּ בְּיבִּיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיבְּיי בְּיבְּיבְיי בְּבְיבְיי בְּיבְיים בּיבְּיים בּיבְּייים בְּיבְּיים בּיבְּיים בּיבְּיים בּיבְּיים בּיבְּיים בּיבְּיים בּיבְּיבְיים בּיבְּיבּיים בּיבְיבִּיים בּיבְּיבְיים בְּיבְיבִּיים בּיבְּיים בְּיבְּיבְיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְּיִיים בּיבְּיבְיים בּבְּיבְייבְיבְיים בּיבְּייבְיבְּיבְיים בְּיבִּיים בְּיבְייבְּיבְייים בְּיב

עריירים, plur. פָרִירִים). Isolé, abandonné, un homme privé d'enfants: יְאָנִכִּי רוֹילֵהְ פֶרִייִרים Gen. 15.2, j'erre sans enfants, ou : je m'en irai de ce monde sans laisser des enfants; עריירים בְּבָּרוּ Lévit. 20. 20, ils mourront sans enfants.

(une alliance) bien ordonnée en toutes choses; שָׁכֵּל מְבֵּל וְצִיּה Jér. 46.3, préparez le bouclier et la targe.

Se mettre en ordre de bataille, se préparer, s'armer pour le ניפרכו פלחפה לקראה פלשמים : combat I Sam. 17.2, ils se rangèrent en ordre de bataille en face des Philistins; ווַצַרְכוּ אָהָם מְלְחָמָת Gen. 14. 8, ils se rangèrent en bataille, engagèrent un combat contre eux. Part. pass.: פיון לְּמְלְחָפְת Jer. 6. 23, armé comme le sont des hommes qui veulent livrer combat; ברוך מְלְחָמָח Joel 2.5, un peuple rangé en bataille; et part. actif: ז לרכר פלחסח I Chr. 12. 33, prepares à combattre; de même עַרָה seul : וַיַּעַרְבוּ אל-הַעְבְּעָה Jug. 20, 30, ils se rangèrent en bataille en face de Guébaah; לרבה על-בבל Jer. 50. 14, rangez-vous en bataille autour de Babylone; וְצָרְכוּ לָּה Jér. 50. 9, ils se rangeront en bataille contre elle; בשורה אלוה בערבוני Job. 6.4, les terreurs divines se dressent, sont dirigées, contre moi. - ערה פלים Disposer des paroles (pour attaquer, ou pour défendre) : יְלֹאִ־פָּרַהְ אָלֵי מִלְּין Job 32.14, ce n'est pas à moi qu'il a adressé ses paroles; בֹפֶר אֶעֶרָהְ־לָּהְ Ps. 5. 4, le matin, je t'adresse (sous-entendu ממלחי ma prière); לא נַכֶּרה קמיר Job. 37. 19, nous ne saurons rien dire à cause de nos ténèbres, de notre ignorance; ירערכה לר Is. 44. 7, qu'il l'expose pour, ou devant, moi. בקה משמט Exposer un droit, plaider une cause : דַּמָר־נָא עַרַכְחָר מְשָׁשָׁם Job 13. 18, j'ai exposé, plaidé, ma cause; de meme שרקה seul : ערכה לפני Job. 33. 5. expose tes raisons ; אוֹכִיקָהן לְצֵינֶיהְ Ps. 50. 21, je te reprendrai et j'exposerai tout devant tes yeux; * פוֹרְבֵּר תַהַּיָנִין Aboth 1.8, ceux qui exposent la cause devant les juges, les avocats.

2° Comparer, égaler, ressembler: אַמְרֹיִי בּלוּ Is. 40. 18, et quelle image lui comparerez-vous? (ou Hiph. pour מִי בַּשַׁחַקּיבְערֹהְ לֵיֵרְ: (תַּצְרִיכִי Ps. 89.7, qui, dans le ciel, est comparable à l'Éternel? אֵין צֵירֹךְ אֵלֶרְךְ: Ps. 40.6, rien ne

peut être comparé à toi, ou: on ne peut pas les exposer devant toi; לאריבַרְבָּחָי וָתָב Job 28. 17, l'or ne l'égale point.

3º Estimer, faire cas d'une chose : איביר שונקר Job 36. 19, ferait-il cas de tes richesses?

עָרֶתּי m. (avec suff. עֶרָתָּר). 1° Arrangement, rangée, proportion : פַרָה לָחַם Exod. 40. 23, l'arrangement des pains, les pains mis par rangées; וַעַרָהָ בַּנָרִים Jug. 17. 10, un équipement en fait de vêtements, un habillement complet; selon d'autres: des vêtements doubles, c.-a-d. pour l'été et pour l'hiver; יחיך פרסי Job 41. 4, et la beauté de ses proportions, de sa structure (v. a; ידין). — 2º Estimation, prix : פֶּנֶרְפָן חַבֹּרֵץ Lev.27. 12, comme ton estimation, o pretre! comme l'estimation que tu en auras faite; בְּלֵרְכְּקְי Lévit.5.15, selon l'estimation que tu en feras; d'autres considerent le q dans ces exemples comme paragogique: selon l'estimation; man אַמיש כערביי Ps. 55. 44, mais toi, un homme que j'estimais autant que mon égal, comme un autre moi-même; ארידע אַלוש עַרְעָה Job 28. 13, l'homme n'en connaît pas le prix.

עולי, Regarder comme incirconcis, comme impur, rejeter: וערלתם ערלתו Lévit. 19. 23, vous regarderez ses fruits (les fruits des trois premières années) comme impurs, vous n'en jouirez point; exact. vous ôterez, ou vous rejetterez, son prépuce, son fruit, etc.

Niph.: בְּהַשְּׁהֵל הְחָשְׁרֵל Hab. 2.16, bois toi aussi, et découvre-toi, exact. montre ton état d'incirconcision.

אָבֶרְל subst.et adj.m. (const. בְּרֶל et בְּרָ, f. הְבֶּרְל בּוֹ וֹתְבְּלְת : Incirconcis, impur : לְבְּרִיבֶּל Exod. 12. 48, nul incirconcis n'en mangera; souvent pour désigner les peuples étrangers : הְיִבְיבּ אֶרִבְּעַרִיבּ Ez. 32. 19, descends

קרלה איני אָשָר־לוּ עַרְלָּהְ עָרְלָּהְ עָרְלָּהְ עָרְלָּהְ Gen. 34. 14, a un homme incirconcis; בּיחָהְאָלְהְיִם I Sam. 18. 25, cent prépuces de Philistins; בְּילַרְהָבָּה Gen. 17. 11, la chair de votre prépuce. Au fig.: בַּילָה לְבַבְּבָּם Deut. 10. 16, le prépuce de votre cœur (vos passions déréglées).

ערלות ח. pr. (ע. מ ווְבְּבֶּח וּ, n. pr. (ע. מ וּבְבָּח).

ערם בְּעָרִם רְצָּאָ: Étre rusé, être fin: עָרָם בְּעָרָם רְצָּאָ: I Sam. 23. 22, qu'il est fort rusé; le premier infinit. du Kal, le deuxième fut. du Hiph.

Hiph. 4° Rendre rusé: יְטֵיִים מֹר Ps. 83. 4, ils forment des desseins pleins d'artifice. — 2° Étre rusé, fin (v. l'exemple au Kal); en bonne part, être prudent, sage: יְמָרִי יְשָׁרִם Prov. 19. 25, le simple deviendra avisé, sage.

Niph. (ע. בַּבְּמָּד.). Etre amoncelé : בַּבְּמָד. Exod. 15. 8, les eaux ont été amoncelées.

ערם Nu (v. מיום).

ענֶּס m. Ruse: ענֶּס Job 5. 13, il surprend les habiles dans leur propre ruse; selon d'autres, pour בּיִבְּיבָם, de מֵיבָם.

קרְעָרְלּ, 1° Ruse, ruse préméditée: מְּיְרְגִּי בְּעָרְכְּחְ Exod. 21. 14, pour le tuer par ruse, de dessein prémédité. — 2° Sagacité, discernement, sagesse: מְּיִנְיִי בְּרְעָּהִי בְּרָעָהִי בְּרְעָהִי בְּרְעָהִי בְּרְעָהִי בְּרָעָהִי בְּרָּעָהִי בְּיִירְ בְּיִי בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִי בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִרְיִי בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִרְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִירְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִירְיִי בְּיִירְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִירְיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִרְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְייי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיי בְּיִיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייי בְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְיייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְּיייי בְּייי ערקה, (pl. אוסים פנ פּרָפָּרָם). Tas, monceau: בּרְשֵׁחְ מְּרָבְּם Cant. 7.3, (comme) un monceau de froment; אַבְּרָבָּּם אָבְּרָם Ruth 3. 7, à l'extrémité d'un tas de gerbes; אַבְּרָם Néh. 3.34, des monceaux de poussière; אַבְּרַבְּּיִם II Chr. 31. 6, ils en donnèrent, ou ils en mirent, par monceaux; בְּבִּרִבְּיִבְּיִם Jér. 50. 26, comme des gerbes.

וְשֵׁרְשׁוֹן m. Espèce d'arbre : יְשַׁרְשׁוֹן Gen. 30. 37, et (des branches) de platane, ou : de châtaignier. Pl.: יְצֵרְשֹׁרָים Ez. 31. 8, et les platanes, ou : les châtaigniers.

וא ח. pr. m. Eran, fils de Southalah, nom patron. אָרָה, Nomb. 26. 36.

ערסת (ע. אייםת).

ערעור (v. שרושר n. pr.).

אָרָעִי adj. Abandonné, isolé: הְּמָלֵּח Ps. 102. 18, la prière du malheureux, ou de l'exilé; הְצֵּרְבֶּר Jér. 17. 6, comme un arbre solitaire, isolé; selon d'autres: comme la bruyère dans une lande.

ערער, et ערערי, (v. ברובר "n. pr.).

I אָבֶּע (v. אָבֶּה) Distiller, couler: אָבָּה Deut. 33. 28, ses cieux mêmes distilleront la rosée; יְבָּהְה בְּנָהְרּ Deut. 32.2, que mon enseignement coule comme la pluie.

II אָרָלְ (de מְּרֶשׁ) Briser la nuque (des animaux), renverser, abattre : יַבְּרַבְּתְּהוֹ Exod. 13. 13, tu lui briseras la nuque; הְּבֶּרִנְּלָה הְצֵּרִנְּלָה הְצֵּרִנְּלָה הְצֵּרִנְּלָה הְצֵּרִנְּלָה הְצֵּרִנְּלָה הְצֵּרִנְּלָה הְצִּרְנְּתְּה בְּוֹבְּרִתְּבְּרִתְּם בּוֹ Deut. 21. 6, la jeune vache à laquelle on aura brisé le cou; מִיבְּרֹהְ מִינְבְּרֹה הִצְּרִהֹיִרְם Osée 10.2, il renversera, abattra, leurs autels.

קיך בְּלַרָּחְ אִיְבֶּיף Lév. 5.8, la nuque de tes ennemis; שׁרָשׁ Lév. 5.8, la nuque, le cou (de l'oiseau); בַּרְשָּׁחִי שֹרָהְ בַּבְּרָחְ Exod. 34.9, un peuple qui a la nuque dure, qui est opiniatre. — בַּרִרְּשָּׁהְי בְּרָחְ Tourner le dos, s'éloigner, fuir: Tourner le dos, s'éloigner, fuir: בִּיִּחְשָׁי עֹרָחְ II Chr. 29.6, ils lui ont tourné le dos; בְּיִבְּי נַבְּחָתָּח לִי שֹׁרָחְ Ps. 18.41, tu as fait que mes ennemis ont tourné

le dos, ont fui, devant moi; מְּרִישְּׁנֵי אֵלֵּי Jér. 2. 27, ils m'ont tourné le dos, et non le visage; שֹׁרָתְּ יִמְּנִי לְּאַרָיִי Jos. 7. 12, ils tourneront le dos, ils fuiront, devant leurs ennemis; יְשַׂרָאֵל שֹׁרָתְּ vers. 8, Israel a tourné le dos (devant ses ennemis).

ערפור n. pr. f. Orpah, belle-sœur de Ruth, Ruth, 1.4.

אָרֶעָּר, m. Brouillard, obscurité: אָרָ, Exod. 20. 18, vers l'obscurité.

לְשִׁרִץ (fut. יְשִׁרְץ 1° Effrayer, frapper: אָבֶּיץ דְאָבֶּיץ Is. 2. 19, quand il se lèvera pour effrayer, frapper, la terre; אָבָּין אַבָּין Is. 47. 12, peut-être que tu pourras effrayer, terrifier (l'ennemi); אַבּין הַשְּבִין Job 13. 25, veux-tu frapper, briser, une feuille emportée par le vent?—2° Intrans. Etre effrayé, appréhender: אַבּין בַּשִּרִין Jos. 1. 9, ne sois pas effrayé; בּיִבְיִים Job 13. 34, ne soyez point effrayés à cause d'eux; בּיִבוֹין הַבּיוֹין הַבּין Job 31. 34, pour que je m'effraye d'une grande foule, pour que j'aie à la craindre.

Niph. Etre redoutable : بيط فيرم Ps. 89. 8, Dieu est redoutable, terrible.

Hiph. 1° Effrayer: ורנא מְעֵרִיצְּטָם Is. 8. 13, que lui seul vous inspire de la terreur; selon d'autres: il vous rendra terribles, forts. — 2° Craindre, vénérer: ילא תַעְרִיצוּ Is. 8. 12, ne craignez pas; וְאָד־אֵלֹתֵר יִשְׂרָאֵל יְעַרִיצוּ Is. 29. 23, ils redouteront, vénéreront, le Dieu d'Israel.

PLK Fuir: יוּכִּרְקִים צְּיָה Job 30.3, qui fuient dans des lieux arides.

'P.72 Les Arkiens, habitants de la ville d'Arka en Syrie, Gen. 10. 16.

ער קים m. plur. Ners, artères: ישקבון Job. 30. 17, mes ners, ou mes artères, n'ont pas de repos, sont toujours agités; selon d'autres: ceux qui me poursuivent ne se couchent pas (צרק).

ער (v. II שר et פּרָח) Se dépouiller, se mettre à nu : פְּרָח Is. 32. 11 (impér. ou infinit.), ôtez vos habits et mettez-vous à nu.

Po. Renverser : װְלְרָהּ אָרְסְטֹּרֶהּ Is. 23. 13, ils ont renversé ses palais.

Pil. בַּיְבֶּע et Hithp. Être renversé, détruit: בַּיְבֶּע מְּחַבֶּרְעֵּר Jér. 51. 58, (les murs de Babylone) seront renversés, détruits. Toutes ces formes peuvent aussi être de la racine אנה.

עָרָשׁ f. (avec suff. צָרְשֵׁנִי, pl. אָרָשׁ). Lit: בָּרְשׁוֹי שָׁרָשׁ בָּרְעָל בַּרְעָל בַּרְעָל Ps. 41. 4, qui est un lit de fer; עָרָשׁ דְּנִי Ps. 41. 4, lit de douleur.

עשׁבוּת m. (avec suff. בְּשְׁבַּח, pl. תְּשְׁבַּח). Herbe: וְטָּבְרְ בַּשְּׁבְרָ Deut. 11. 15, je ferai croître l'herbe dans ton champ; מְשְׁבִּית הְרִים Prov. 27. 25, les herbes des montagnes.

בְּשְׁבָּא יְעָשֵׁב chald. Herbe : יְצִשְׂב Dan. 4. 30, il mangea l'herbe comme les bœufs.

עשה (fut. רַיִּפֶשׁ, apoc. רַיִּפָשׁ) 1º Faire, agir, travailler: לַצַשוֹת טוֹבָה אוֹ רָצָה Nomb. 24. 13, pour faire du bien ou du mal; בַאַמְסָה הַם למִים II Rois 12.16, ils agissaient fidèlement; לִּלְקֵּר הַאַבְּאַכָּרו meme verset, aux ouvriers; יְקשִיתְדנָא המדי חסר Gen. 40. 14, et rends-moi un bon office; אַר־עַשְׂהַד עָשֵּׁר־עַשְׂהָ Ruth 2. 19, celui chez lequel elle avait travaillé. Avec > Faire pour ou contre quelqu'un : מַחַי אַצַטָּוֹח גַּם־אַלֹכִי לָבֶיתִיי Gen. 30. 30, quand ferai-je aussi quelque chose pour ma maison? מַז־יֹאָת עָשִיתְ לָּט Exod. 14. 11, que nous as-tu fait? בה בעשה לה : Formule d'imprécation ו אַלְּדִים וְכֹּח יוֹסִים I Sam. 3. 17, que Dieu agisse ainsi envers toi, et qu'il y ajoute ainsi, c.-a-d. qu'il te traite avec la dernière rigueur.

Faire, fabriquer, former, créer, produire: יְבֶּעְשׁהְ לְגוֹי גְּרִיל Gen. 12. 2, je te ferai devenir une grande nation; רְבַּעְשׁה I Sam.8.12, pour fabriquer ses instruments de guerre; בְּלִי עָשָׁה בַּלִין עָשָׁה Exod. 38. 3, il fit tous ses ustensiles d'airain; mais: מְלְבַּלְיוֹ תַּעֲשֶׁה מְּחִשֶּׁה בַּאַרָּר מַצְשָׁה מְחִשָּׁה בּאַר בַּלְיוֹ תַּעֲשֶׂה מְחִשָּׁה בּאַר בַּאַר מַצְשָׁה מְחַשָּׁה בּאַר בּאַר מַצְשָׁה מִחְשָׁה בּאַר בּאַר בַּאַר מַצְשָׁה מְחַשָּׁה בּאַר בּאַר בּאַר מַצְשָׁה מְחַשָּׁה בּאַר בּאַר בּאַר מַצְשָּׁה מְחַשָּׁה בּאַר בּאַר בּאַר מַצְשָׁה מְחַשָּׁה בּאַר בּאַר בּאַר מַצְשָּׁה מְחַשָּׁה בּאַר בּאָר בּאַר בּאַ

Apprêter, préparer, arranger, soigner: וברובבקר אַשׁר עשׁר Gen. 18. 8, Ie veau qu'il avait apprêté ; אַנְישָׁשׁ צּוֹעְ צָשׂוּיוֹח I Sam. 25. 18, et cinq brebis tout apprétées; וַנְצְּחָתָת אַרדיבָּעָרָנְיַתְ Deut. 21. 12, elle arrangera, coupera, ses ongles; selon d'autres (sens opposé): elle laissera pousser ses ongles ; וַנַּמּ־צַּיָרוּו לֹאַ־יָּשׁוּ Exod. 12. 39, ils ne s'étaient apprete aucune provision; יְלֹאַ־עָשָׂוֹת רָנְלַיִּר ילא־עשרו שומבו II Sam. 19. 25, il n'avait point soigné, ou lavé, ses pieds, ni fait sa barbe. D'un sacrifice : Offrir, consacrer: ושר הששח העשח לייום Exod. 29. 36, tu offriras tous les jours un taureau d'expiation; עולביו Ez.46.13, tu l'offriras en holocauste; יַנַּדָּב בָּשׁוּ לַבָּבֻל Osée 2. 10, et l'or qu'ils ont offert à Baal; וְבְּשִׁישׁ לַּיֵדְ אַלְּחַרְשׁ Exod. 10. 25, et nous (les) offrirons à l'Eternel notre Dieu: ביריד לשים לחם II Rois 17. 32, ils offraient des sacrifices pour eux.

Acquerir, s'acquerir, procurer, amasser: הַּיָּהְ דְּבְּבְּהַ הַּיִּהְ לַּרְתְּבָּהֹר מִיִּהְ Gen. 31. 1, il a acquis toutes ces richesses; עָּשֶׁה לֵּי, Deut. 8. 17, (ma force et ma puissance) m'ont acquis, procuré, toutes ces richesses; אָשֶּׁה בְּשָׁהְ שַּׁבְּיה לֵישָׁה הַשְּׁבְּיה בְּשָׁהְ בַּשְׁהְ בַּעָּהְ בְּשָׁהְ בַּעָּהְ בַעָּהְ בַּעָּהְ בַּעָּבְּעָּ בְּעָּהְ בַּעָּהְ בַּבְּיּי בְּיִרְ בָּיִיהְ בַּיּבְּי בְּעָּהְ בַּעָּהְ בַּעָּהְ בַּעָּיף בַּבְּיּבְּיה בּיּי בּיּיִר בְּיִבְּיה בּיּיִייף בּיּי בּיּיף בּיּבְיּיה בּיּיף בּיּיּיף בּיּייִייף בּיּיְירָ בְּיִיהְ בָּיּיְיּיה בּיּיף בּיּיְיבְּיה בּיּיְייף בְּיּיבְיּיה בּיּיף בּיּיף בּיּיּיף בּיּייף בּיּיְייף בּיּיף בּיּיּיף בּיּיְייף בּייִייף בּיּיְיּיה בּיּיף בּיּיּיף בּיּיְיּיה בּיּיף בְּיּיּיה בְּיִיהְ בָּיּיף בְּיִיּיף בּיּיּיף בּיּיּיף בּיּיּיף בּיּיּיף בּיּיּייף בּיּיף בּיּיּיף בְּיּיּיף בְּיּיּיף בְּיּיף ב

Etablir, instituer: ניבש פֿקנים I Rois

"מְצְיֹח בְּשֵׁרוֹ Rituel, les commande

ments positifs.

2° Presser: בַּצְּשׁוֹתוּ מִשְּצְּרֵים תַּהַּיִּךְ Ez.
23.21, lorsqu'on pressait tes mamelles dès (ton séjour) en Egypte; הְּמָיִ שֹּׁמֶּי לַּיְםְּעַנִיןְּהְ Soph. 3. 19, je réprimerai, ou détruirai, tous ceux qui t'auront affligée, ou : j'agirai contre tous ceux, etc.

Pi. (v. Kal 2°) Presser, fouler: טָטָין Ez. 23. 3, la ils ont

pressé leur sein virginal.

Pou. Etre formé: אֲשֶׁרְיִעְשֵּׂיִדְיּ בְּשֵּׁיְתִי בְּשֵּׁיִתְיּ בְּשֵּׁיִתְיּ בְּשֵּׁיִתְיּ 139. 15, lorsque j'ai été formé dans un lieu secret.

עשהאל (que Dieu a créé) n. pr. m. 1° II Sam. 2. 18. — 2° II Chr. 17. 8.

עשׁל (homme fait ou velu) n. pr. m. Esaū, fils d'Isaac, frère de Jacob, Gen. 25. 25; בַּרֵי בַּשָׁל Deut. 2. 4, בַּרִי בַּשָׁל Deut. 2. 4, בַּרִי בַּשָּׁל Deut. 2. 4, בַּרִי בַּשָּׁל Obad. 18, et בָּיִר seul, Jér. 49.8, la famille, les descendants, d'Esaū (v.בּיבּי).

למיר (עשר או עשור). 1° Un temps de dix mois: קבים או עשור, Gen. 24. 35, un an ou dix mois. — 2° Le dernier jour d'une décade: שָלְהֹנָים Exod. 12. 3, au dixième jour de ce mois. — 3° Un instrument de musique à dix cordes: עַלַרְעָשׁוּר Ps. 92. 4, sur l'instrument à dix cordes; plus complét.: בְּנָבֶל עָשׂוּר Ps. 33. 2, sur la lyre à dix cordes.

ነው ነው ነው l'a créé) n. pr. m. I Chr. 4. 35.

ייליט, (même signification) n. pr. m. 1° II Rois 22.12.—2° Plusieurs autres, I Chr.

איני m. Nombre ordinal, le dixième: שְׁנְיֵלִי וְיְנְיֶנִי וּלְיָלֵי Lévit. 27. 32, le dixième sera consacré (à Dieu); בְּצָשִׂרִי Ez. 33. 21, au cinquième jour du dixième mois.

אַלְירִית, f. 1° Nombre ordinal, la dixième: הְּשָּׁיִרִית הְּשָׁיִם Ez. 29. 1, la dixième année.—2° Une dixième part: הַשְּיִרת הְשִּיקת בּצְּירת הְשִּיקת הְשִּיקת הְשִּיקת הְשִּיקת הְשִּיִת הְשִּיקת הַשְּׁיִרת הְשִּׁיִת הְשִּׁיִרת הְשִּׁיִרת הְשִּׁיִת הִשְּׁיִרת הְשִּׁיִרת הְשִּׁיִרת הְשִּׁיִרת הְשִּׁיִרת הְשִּׁיִרת הְשִּׁיִרת הְשִׁיִרת הְשִּׁיִרת הְשִׁיִרת הְשִׁיִרת הְשִּׁיִרת הְשִׁיִרת הְשִּׁיִרת הְשִׁיִרת הְשִׁיִרת הְשִּׁיִרת הְשִׁיִרת הְשִּׁיִרת הְשִּׁיִרת הְשִּׁיִרת הְשִּׁיִרת הְשִׁיִרת הִשְּׁיִרת הִשְּיִרת הִשְּׁיִרת הִשְּׁיִרת הִשְּׁיִרת הִשְּׁיִרת הִשְּׁיִית הִשְּיִרת הִשְּׁיִרת הִשְּׁיִרת הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִרת הִשְּׁיִרת הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִּית הִשְּׁיִרת הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִּית הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִּרְית הְשִּׁיִּרת הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִּרת הִשְּיִּית הְשִּּירת הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִּרת הְשִּּירת הְשִּירת הִשְּׁיִרת הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִּרת הִשְּׁיִּרת הִּשְׁיִּית הְּשִּׁיִּרת הִּשְׁיִּית הְשִּׁיִּית הְשִּׁיִּית הְשִּיּית הִּשְּׁיִּית הְשִּיּית הִּשְּׁית הִּיּית הְשִּיּית הִּשְׁיִּית הְּשִּׁית הְּשִּׁית הְּשִּׁית הְּשִּׁית הְשִּיּית הְּעִּית הְּעִּית הְּעִּית הְּעִּית הְּעִּית הְּעִּית הְּעִּית הְעִּיּית הְעִּיּית הְּעִּית הְּעִּית הְּעִּית הְּעִּית הְּעִּית הְעִּית הְּעִּית הְּעִּית הְּעִּית הְּעִּית הְּעִּית הְעִּית הְעִּית הְעִּית הְעִּית הְּעִּית הְּעִּית הְּעִּית הְעִּית הְעִּית הְעִּית הְעִּית הְעִּית הְעִּית הְעִּית הְּעִּית הְּעִּית הְּעִּית הְעִּית הְּעִּית הְּעִּית הְּעִּית הְעִּית הְּעִּית הְּעִּית הְּעִּית הְעִּית הְּעּית הְּעִּית הְּעִּית הְּעּית הְּעִּית הְּעּית הְּעִּית הְּעִּית הְּעּית הְּעִּית הְּעִּית הְּעּית הְּעִּית הְּעּית הְּעּית הְּעִּית הְּעִּית הְּעִּית הְּעּית הְּעּית הְּעּית הְּיתְּעּית הְּיתְּית הְּיתְּית הְּיתְּית הְּעּית הְּעּית הְּיתְּית הְּעּית הְּיתְּית הְּית הְּיתְּית הְּית

יני בּד בּא La dixième partie: אַשְּׁירָיָה אַיִּרְיָּה Is. 6. 13, il en restera encore une dixième partie; selon d'autres: encore dix (rois) y viendront.

PVX Kal inusité. Hithp. Se disputer, contester: בֵּי וְיִזְעָשְׁלֵּי בָּשׁׁר Gen. 26. 20', parce qu'ils s'étaient disputés, qu'ils avaient contesté, avec lui.

PVV (dispute, contestation) n. pr. d'un puits près de Guerar, Gen. 26.20.

אלטר, (m. איני, פּשְרָה, פּשְרָה, בּשְרָה, בּשִרָּה, בּשְרָה, בּשְרָה, בּשְרָה, בּשִרָּה, בּשִרְה, בּשְרָה, בּשְרָה, בּשְרָה, בּשְרָה, בּשְרָה, בּשִרְה, בּשְרָה, בּשְרָּה, בּשְרָה, בּשְרָה, בּשְרָה, בּשְרָה, בּשְרָה, בּשְרָב, בּשְרָב, בּשְּרָב, בּשְּרָה, בּשְּרָה, בּשְּרָב, בּשְרָב, בּשְרָב, בּשְרָב, בּשְרָב, בּשְרָ

י אָשֶּׁלְ m. (f. קּפְשְׁרֵח. Dix, seulement dans les nombres composés depuis 11 jusqu'à 19: אַרְבָּבֶּדוּ m., onze; אַרְבָּבֶּדוּ m., quatorze; אַרָשְׁרֵח f., onze; שִׁלְשׁׁ בַּשְׁרַח, seize.

עשר, chald. f. (n:. צְּשְׁרָח). Dix , Dan. 7. 7, 24.

אַשְּׁר Lever la dime, dimer: בְּעְשֹׁר I Sam. 8. 47, il prendra la dime de vos troupeaux.

Pi. Donner la dime; קַּמֵּיר אֲבְּשִּׁרְנִי לְּךָ. Gen. 28. 22, je t'en donnerai la dime; בְּשֵּׁר אֲבוּ בְּלִי חְבוּאַה זִיְרָשָׁר בְּעִּר הְבִּיאָה זִיְרָשָׁר בְּעִר בְּלִי חְבִּיאָה זִיְרָשָׁר בְּעִר לַיִּחְבוּאַה זִיְרְשָׁר בְּעִר לַיִּחְבוּאָה זִיְרְשָׁר בְּעִי לִינְיִם תַּעְּשִׁרִים וּלְנִיִם תַּעְּשִׁרִים Néh. 10. 38, et les lévites donnaient la dime à leur tour; selon d'autres: car eux (les lévites) recevaient la dime.

Deut. 26. 12, סבר הְבַבֶּלֶה לַּכְּשֵׂר Deut. 26. 12, lorsque tu auras achevé de donner la dime (pour בְּּצְשֵׁר חַלְּוִיִב Néh. 10.39 (pour בְּּבִיבְּשֵׁר, lorsque les lévites donneront la dime (de la dime).

עשְׁרָה (ע. עשְׂרָה).

עשָׂרָה (ע. עשָׂרָה).

עשרון m. (plur. בְּקְרוֹנְיִם). Dixième partie d'un épha, mesure de capacité:

רְּנְשְּׁרוֹן סֹלָּח Lévit. 14. 21, un dixième (d'épha) de fleur de farine.

סע מע Vingt, le subst. au sing. ou au plur.: קשרים שָּקָּה Gen. 31. 38, vingt ans; בְּשִׁרִים שָׁקָלִים Lév. 27. 5, vingt sicles.— 2° (ordinal) Le vingtième: בְּשִׂרִים בְּדִּיֹנְשׁ Nomb. 10. 11, le vingtième jour du mois.

עשרין chald. Vingt, Dan. 6. 2.
I אין m. Ver, teigne, artison: קבָבָר
Job 13. 28, comme un vête-

ment que la teigne a dévoré.

II "

m. Nom d'une constellation,

l'Ourse: לְּשֵׁה כְּשׁׁ Job 9. 9, qui a créé l'Ourse.

עשוק m. (rac. פְּשֵׁק). Oppresseur: מְיֵר נְשׁוֹק סְיֵר נְשׁוֹק Jér. 22. 3, de la main de l'oppresseur.

עשוקים, m. pl. Oppressions, violences, injustices: אַמּרְבָּים בּמְרְבָּים Amos 3. 9, et les oppressions (qu'on exerce) dans son sein; בְּלְיִדְּבָּשׁׁרְ נַבְּשִׁים מְּחָרֵא Eccl. 4.1, toutes les oppressions, les injustices, qui se font sous le soleil.

נְשֵׁרת adj. (rac. רְּנֶּשֶׁר). Luisant, poli: בְּרָיֶל עְשׁוֹת Ez. 27. 19, du fer poli, ou de l'acier.

תשׁע n. pr. m. I Chr. 7. 33.

קשרר ורש : Prov. 22. 2, le riche et le pauvre; אירר ורש Ps. 45. 13, les plus riches du peuple; בְּשִׁירֵי בַּשְׁלֵ רֵשִׁיב Eccl. 10. 6, et que les riches, c.-à-d. les nobles, les gens dignes de considération, sont assis en bas.

לְשֵׁלֵ (fut. יְבְשֵׁרְ אָלְ Fumer, être en fumée: בְּבְּשׁׁךְ אַלֵּעְ מְשׁׁרְ בַּעָּרׁ בְּעָּרׁ בְּעָרׁ בְּעָּרׁ בְּעָרׁ בְּעָרִׁ בְּעָרׁ בְּעָרׁ בְּעָרׁ בְּעָרׁ בְּעָרׁ בְּעָרׁ בְּעָרְ בְּעִרְ בְּעִבְייִר בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִייִר בְּעִיבְ בְּעִרְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִירְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִירְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִירְ בְעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעוּיךְ בְּעִייךְ בְּעִירְ בְעִירְ בְעִירְ בְעִירְ בְעִירְ בְעִירְ בְעוּבְיוּ בְעוּיוּ בְעוּיוּבְיוּ בְעוּיוּ בְעוּיוּ בְעוּיוּ בְעוּייוּ בְעוּיוּ בְעוּיוּ בְעוּיוּ בְעוּייוּבְיוּבְיוּייוּ בְעוּייוּ בְעוּיוּ בְעוּיוּ בְעוּיוּ בְעוּיוּיוּבְיוּייוּיוּ בְעוּיוּי

प्रिप्त m. (const. न्यूंड et न्यूंड). Fumée: म्यूंड म्यूंड Exod. 19. 18, comme la

fumée d'une fournaise; אָפָן דְּפָּץ Jos. 8. 20, la fumée de la ville; au fig.: יַּפָּאָן נְּשָׁץ אָן אַן II Sam. 22. 9, une fumée montait de ses narines, c.-à-d. sa co-lère s'allumait; בָּשָׁן בָּאָן וֹבָּאָן Is.14.31, la fumée vient du nord, la flamme, la dévastation, ou: un nuage de poussière soulevée par une armée ennemie.

ガソ n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 42.

נְאֶּדִידְיִר עָּשֵׁן: m. Fumant : נְאֶדִידְיִר עָשֵׁן Exod. 20.18, et la montagne fumante; יָאוּיִדִים הְשָּׁשִׁנִים Is. 7. 4, de tisons fumants.

Pשַע (fut. אַשַׁיב) 1° Opprimer, maltraiter, fouler: מַשַׁק הָל חַרֵּה Prov. 14. 31, celui qui opprime le pauvre blasphème son créateur; לא־הונית אָרָם Ps. 105. 14, il ne permit a personne de les opprimer; יָאָר־פִי עָּטָׁקְתָּר I Sam. 12. 3, contre qui ai-je usé de violence? ou, sens 2º: à qui ai-je extorqué (de l'argent)! בַּל־תַּוֹיַחֵינִי לִּעֹשֶׁקָר Ps. 119. 121, ne m'abandonne pas à ceux qui veulent m'opprimer. Part. pass. ou adj.: אָרֶם נָשָׁק מְּרָם־נָמֵשׁ Prov. 28. 17, sens actif, un homme qui aurait attenté à la vie de quelqu'un, un meurtrier, ou, pwy: pousse par sa passion à commettre un meurtre; וּמְצַיִּק הָנַשְׁמָרִם Eccl. 4. 1, les larmes des opprimés. 2º Faire tort, tromper, frustrer, frauder: לארתעשל אַרדעק Lévit. 19. 13, tu ne tromperas pas ton prochain, tu ne lui enlèveras rien par fraude; אַבְּעֹשָׁקַר שבר־שברר Mal. 3. 5, et contre ceux qui retiennent le salaire du mercenaire; ובְּיִר וּבְרוּ וּבְרוּ Mich. 2. 2, et ils oppriment l'homme et lui prennent sa maison (par fraude); אין רַעָשׁק נַהַוּר Job 40.23, il absorbera un fleuve (sans se hâter), ou : qu'un fleuve déborde avec violence (il ne se sauvera pas).

Pou. part.: אַרְשָּׁבְּיִה Is. 23. 12, celle a qui il sera fait violence, qui sera opprimée.

Pሞህ n. pr. m. I Chr. 8. 39.

אַלְעָשׁ m. 1° Oppression, violence, action de faire tort: קרָיִּ מַנְשְׁק אָרָּ Ps.

לְשְׁקְהוּ f. Oppression, violence: לְשְׁקְּהוּלִּי Is.38.14, la violence (s'exerce) contre moi, ou : je suis (accablé) de souffrance; selon d'autres, impératif de בְּעָשׁיִ: ôte-moi (ma maladie, ma souffrance).

עשר (fut. רְעְשֵׁר) Étre riche, devenir riche: אָהְ נְשֵׁרְתִּי Osée 12. 9, je suis devenu riche.

Hiph. 1°Trans. Enrichir: תְּבֶּשִׁיִרְ Prov.10.22, la bénédiction del Éternel enrichit; תְּבָּשִׁירָ Ps. 65.40, tu couvres (la terre) de beaucoup de richesses (pour תַּבְּשִׁירְנָּהְיִם). — 2°Intrans. S'enrichir, devenir riche: בִּירַבְּיִבְּיִבְּיִר אִישׁי Ps. 49. 17, quand un homme devient riche; עַלִּיבְּרְ נְּיַלְּגֹּי נִיצְשִׁירִנּי Jér. 5. 27, par ce moyen ils sont devenus grands, et ils se sont enrichis; נאַלְשִׁיר צֹּיִבְּי Zach.11.5, car je suis devenu riche.

Hithp. Faire semblant d'être riche: בין מלפ Prov. 13. 7, tel se fait riche, veut passer pour riche, qui n'a rien du tout.

עשֶׁר m. Richesse : עשֶׁר I Sam. 17. 25, une grande richesse.

שליע Être usé: יבְּעָבֶּי רְצָּעָבְי Ps.31.11, mes os sont consumés, usés; יבְּעָבֶּט בֵּירָכִי Ps. 6.8, mon œil est obscurci, ou fondu de chagrin.

ਸਿਘੁੱਪ Être poli, être resplendissant: ਜਾਹੂੰ ਤੁਹੜ੍ਹ Jér. 5. 28, ils sont devenus gras, ils sont resplendissants.

Hithp. (v. אולי chald.). Penser, se souvenir: אולי יִחָשָּׁלְחִים לָנּי Jon.

36

1. 6, peut-être que Dieu se souviendra de nous, ou : aura pitié de nous.

רשְׁעָ chald: Penser, songer: מְּלְּכָא מְּלֶּכָא Dan. 6. 4, le roi pensait (à l'établir sur tout le royaume).

רשָּׁעֵ f. Éclat: שָׁיֵּ הְשִּׁיִּ Cant. 5. 14, comme l'ivoire bien poli; selon d'autres: comme un objet d'ivoire ingénieusement travaillé (v. הַשִּׁיִּדְ Hithp.).

אַשְׁחוֹת ou חוֹשְׁעֵלְ f. Pensée: מְּלְבָּשְׁחוֹת Job 12. 5, dans la pensée de l'homme heureux.

אַשְּׁמֵי Nom de nombre. Signifie un; ne se trouve qu'avec קשָׁת m. et קשְׁתַּי f., onze; ou, ordinal: onzième: שְּׁמֶּרַה וְּרָיִשׁר Exod. 26.7, onze rideaux; Deut. 1. 3, le onzième mois.

אַרְדוּד בָּשְׁתּוֹנְיִד : Pensées : אָבְדוּד בָּשְׁתּוֹנְיִד : Ps. 146. 4, ses pensées, ses desseins, périssent.

les portées, l'accroissement, du bétail : אַלְּיִחְרוֹת Deut. 7. 13, et les portées de ton menu bétail.

אליקרות n. pr. Astharoth, ville dans Basan, Deut. 1.4, appartenant depuis à la tribu de Manassé, Jos. 13. 31; appelée aussi בְּלְהָרֹת מַרְנִיִם Gen. 14.5; מַלְּהְרָתְּרָת I Chr. 11. 44, d'Astharoth.

מער Alex deux genres (avec makk. אַר, avec suff. אָדְיּב, plur. מּרָּהְיִּבְּ et היֹּהְיּבְּ, plur. מַרְּהָיִי et היֹּהִיּבְ. Temps, époque: מָּהִיר הָּוְּהָי Cant. 2.12, le temps du chant des oiseaux est venu (עִרָּבְּיִר יְנָיִי לְּעָרִיר יְנָיִר לְּעָרִיר נְיִר בַּנִי בַּכְּר נְעִריבי Eccl. 3. 4, un temps de pleurer et un temps de rire; מִירְבִי מִינְי II Sam. 24. 15, depuis le matin jusqu'au temps marqué, arrêté; מִרְבּיִּבְּי מִיבְּי IChr.9.25,

d'une époque à l'autre (d'une semaine jusqu'à l'autre); מַנֵּח עַד־עַח Ez. 4.10, 11, d'un temps à un temps, c.-à-d. d'un jour à l'autre. Avec les prépos. ב, א, ב : אית דעים Deut. 1. 9, en ce temps-la; בְּכֶל־עֵה Ps. 10. 5, en tout temps; בְעָה מְנְחַה־עָרֵב Dan. 9. 21, au temps, à l'heure, de l'oblation du soir; תבה היח, Gen. 18. 10, quand ce temps reviendra, c.-à-d. dans une année (v. à , page 177); בַּטָּח מָחָר Exod. 9. 18, demain, a cette même heure; קביו יאניי ארקב Nomb. 23. 23, comme ou des maintenant, il sera dit à Jacob; ou, rep: en son temps, en temps convenable; לבח ברב Gen. 8. 11, sur le soir.

עד Temps propice, temps convenable: בּיִּבְּיִבְּי בְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבִי בְּיִבְי Lévit. 26. 4, je ferai tomber vos pluies en leur temps; בְּיִבְי בְּיבְ בְּיַבְי Eccl. 8.5, le cœur du sage connaît le temps et la manière (de faire chaque chose); la manière (de faire chaque chose); בְּיִבְי בִּיבִי בְּיבִּי בִּיבִּי בְּיַבְי בְּיַבִּי בְּיַבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיַבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּבִי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיַבְי בְּיַבְי בְּיִבְי בְּיבִי בְּיבְּי בְּיבִי בְּיבְּי בְּיבִי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּבְי בְּיבִי בְּבְּיִבְ בְּיבִי בְּבְי בְּבִי בְּבְּבִי בְּבְיבִי בְּבְּבִי בְּבְיבִי בְּבְּבִי בְּבְּבִי בְּבְּבִי בְּבְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבְיבִי בְּבְּבִי בְּבִי בְּבִּבְי בְּבִי בְּבִּבְי בְּבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִּבְי בְּבִי בְּבָּבִי בְּבָּבִי בְּבְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִּבְי בְּבִי בְּבִּבְי בְּבְּבִי בְּבִי בְבִּי בְּבִי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִי בְּבִּי בְּבִי בְּבִּבְי בְּבִי בְּבִי בְּבִּבְי בְּבְי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְבִי בְּבְי בְּבִי בְּבִי בְּבְיבִי בְּבְּבִי בְּבִּבְי בְּבִּבְי בְּבִּבְי בְּבִּי בְּבִּבְי בְּבִּבְי בְּבְיבִּבְי בְּבִּבְי בְּבִי בְּבְיבִי בְּבְבְּי בְּבְּבִי בְּבְּבְיבְיבְּבְי בְּבִּבְיי

rog signifie aussi le temps fixé de la vie, destinée, fatalité : לַּמָּח רָשׁמִית בָּלֹא עָקוּך Eccl. 7. 47, pourquoi mourrais-tu avant ton temps? אַשַּׁר־קַמְּטוּ וָלֹאִ־עָּח Job 22. 16, qui ont été retranchés, emportés, avant leur temps ; אַם לֹאִר מִיני יואָרָם אַרדינהו Eccl. 9. 12, l'homme ne connaît même pas son temps, sa desti-חפפ; און לבוא נקחה Is. 13. 22, (son temps) sa fin approche; ער בארערארצו Jér. 27.7, jusqu'à ce que viendra le temps de son pays; ייודי בחם לכולם Ps. 81. 16, leur bonheur eut toujours dure; רבות כחים Neh. 9. 28, en divers temps, souvent; ייִרבֶּר חַנְּהָוּים Esth.1.13, qui connaissent les temps, les événements des temps, l'histoire; אָנוֹדָר בּיהוֹנֵיר Ps. 31. 16, mes destinées sont en ta main; אָמַיּנְיּ בְּמָּיִרָּ Is. 33. 6, la fermeté, la stabilité, de ta destinée; אַנָּיִרים אָלָיר יוי עברו כליד I Ch. 29. 30, et les événements qui ont passé sur lui.

가꾸 가보 n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 13.

אבו inusité. Pi. Préparer, disposer: יְפָּאָרָה בְּּהָּ Prov. 24. 27, et dispose, prépare-le (ton ouvrage), dans, ou pour, ton champ, soigne bien ton champ.

Hithp. Étre disposé, être destiné: ביילים Job. 15. 28, qui sont destinées à devenir des monceaux de pierres.

תְּחָיָת, n. pr. m. Neh. 11. 4.

אָרָּאָת (de ry temps) Adv. de temps. A present, maintenant : מַעַּהַרוּ וְצַר־עוֹלָם Is. 9. 6, des maintenant et à jamais; שרייביה Gen. 32. 5, jusqu'à maintenant; ו בחת בוא בחבה Is. 30. 8, va donc maintenant, et écris-le, etc.; יְשָׁמָּח חַבְּבֶּלְטָיִי יי בְּלִיוִיד Is. 36. 10, et maintenant, estce donc sans la volonté de Dieu que je suis monté (contre ce pays)? אַהָּוּר אָהָוּר suis monté (contre ce pays)? ברוקה בי Gen. 26. 29, tu es maintenant, ou : certes, tu es, un homme béni de Dieu; עַהָּה אָשָּׁהָה רוֹכד-אָחָר I Sam. 27. 1, certes, je périrai un de ces jours (par la main de Saŭl). — Souvent דַּעָתָהוּ Et maintenant, les choses étant ainsi, c'est pourquoi: וְעָתֵּה אֵרוּר אַחָר Gen. 4. 10, c'est maintenant donc (c'est pourquoi), sois maudit; יְעֶהַת בְּטֵּר אָחֵים בְּטֵּרָט Néh. 5. 5, et pourtant notre chair est comme la chair de nos frères; my ו חשוב השמלכת לביח דור I Rois 12. 26, maintenant, ou bientôt, la royauté reviendra à la maison de David ; מריישווי בּשָּׁיר אַשְׁיִּב Job 7. 21, bientôt j'irai dormir dans la poussière (dans la terre).

קל דוצחים: Boucs: בל דוצחים Gen. 31. 12, tous les boucs; au fig.: גל-עחיני אָרָץ Is. 14. 9, les puissants, les princes de la terre.

2° 12. 11. — 3° II Chr. 2. 35. —

ערש (de ry). Prêt, préparé, à une fonction: איש עריי Lévit. 16. 21, un homme prêt, préparé, à cette fonction; selon d'autres: qui aura cette fonction chaque année à la même époque.

עְתִידּן, chald. Préparé, prêt : בַּן אַיהַיבּוֹן Dan. 3. 45, si vous êtes prêts.

אָרִיץ m. adj. Beau, magnifique: בְּחִיק Is. 23. 18, et pour un vêtement magnifique (ou durable).

PMX adj. 1° Détaché, arraché: ls. 28.9, ceux qu'on vient d'arracher de la mamelle (de sevrer).—2° Vieux, ancien: יְתִּיבְּיִים עַּתִּיִם Chr. 4. 22, et ces choses sont anciennes, connues depuis l'antiquité.

רְצַתְּיִם יוֹמִין: chald. Vieux, ancien : וְצַתְּים יוֹמִין Dan. 7. 9, et l'ancien des jours, Dieu.

Juda. I Sam. 30. 30.

עקלי n. pr. m. Esdr. 10. 28.

תְּלְלְאָנְי, n. pr. 1° m. I Chr. 8. 26.— 2° m. Esdr. 8.7. — 3° f. Athaliah, mère d'Ahaziah, reine de Juda, II Rois 11. 1, 3.

בות אבר אווע Kal inusité. Niph. Etre obscurci: אָרָאָ Is. 9. 18, le pays est obscurci; selon d'autres: est embrasé, en feu.

ንጉሂ n. pr. m. I Chr. 26.7.

אַרְנְאֵל n. pr. Athniel, fils de Kenaz, juge d'Israel, Jug. 3. 9.

רְצְּאֵר יָבְּשֵּׁתְ (fut. הְצְּאֵר יְרָשֵׁתְ 1º Étre arraché. etre transporté: יוֹבְיּהְתָּ בְּתָּתְ בְּתָּתְ בְּתָּתְ בְּתָּתְ בְּתָּתְ בְּתָּתְ בְּתָּתְ בְּתָּתְ בְּנָתְ בִּיּרְרָי: 14. 18, et le rocher est arraché de sa place.—2º Vieillir: בְּתְּלְיִבְיִירְיִי: Ps. 6. 8, (mon œil) a vieilli à cause de tous mes ennemis; יוֹקָר Job 21.7,

(pourquoi les impies) vieillissent-ils? selon d'autres : ils s'endurcissent (v. פּאָקים).

Hiph. 1° Arracher, transporter: מַּבְּים מִּבְּים Job 32. 15, on leur a fait perdre les paroles, ils ne savaient plus rien répondre; מַבְּיִם קְּיִבְּים Job 9. 5, qui transporte des montagnes. Des nomades qui transportent les tentes d'un endroit à un autre : décamper, partir : תְּבָּיִם מְּבֶּים בְּבָּים Gen. 12. 8, il transporta de là (ses tentes) et passa vers la montagne; בּבְּיבַ בְּבָּים Gen. 26. 22, il partit de cet endroit.—

2° Transcrire, faire un recueil : בְּבָּיבַ מִּבְּים מִבְּיבַ מִּבְּים Prov. 25. 1, (des proverbes de Salomon) que les gens d'Ezéchias ont transcrits, copiés.

קרָע m. Dureté, arrogance, audace: באָ מְּמִינְם מְּמִינְם I Sam. 2. 3, que des paroles arrogantes, hautaines, (ne) sortent (plus) de votre bouche; מליגַּוּדִיק מָּתְּיִם Ps. 31. 19, qui profèrent des paroles dures, audacieuses, contre le juste.

PDU adj. Beau, brillant: הוך פחס Prov. 8. 18, une fortune brillante, ou: des richesses durables (v. ביום 2°).

וְיִנְעָּהֵד אֶל־יִדִי Prier, supplier : יַיְעָהַד אֶל־יִדִי Exod. 10. 18, il invoqua Dieu; יַיְעָהַד Gen. 25. 21, Isaac pria instamment l'Éternel; יַּיְהַד אֶל־אַלֹּהְד Job 33. 26, il priera Dieu. Niph. Se laisser stechir par des prières, exaucer: תַּטָּקָד כֹּוֹ תַיִּ Gen. 25. 21, l'Éternel sut stechi par ses prières, l'exauça; נְיָטָבֵּד לָּהָשׁן Is. 19. 22, il sera stechi par leurs prières, il les exaucera; I chr. 5. 20, il les exauça.

Exod. 8. 24, priez pour moi. II기가 Kal inusité. Niph. douteux :

אמני היבי אמני העודה. Aut inusite. Priph. douteux : איני הייביי Prov. 27. 6, les baisers d'un ennemi sont fréquents, ou bruyants; selon d'autres : trompeurs.

Hiph. Multiplier: יְתִּעְמֵּרְתָּם דְּלֶּרְ דְּבְרִיכְם Ez. 35. 13, vous avez multiplié vos paroles contre moi, vous avez proféré des paroles insolentes contre moi.

אָרֶר m. 1° Épaisseur, vapeur épaisse : יַּצְיֵרְר צְּעֵרְתְּקְשׁרֶתוּ Ez. 8. 11, et une épaisse nuée de parfum. — 2° Adorateur : בַּרָרָר Soph. 3. 10, mes adorateurs; selon d'autres : Atharai, nom d'une nation.

n pr. Ether, ville de la tribu de Siméon, Jos. 19.7.

תְּעָתָרָת (rac. II רְיָּבֶּי). Abondance: מְּבֶּירָת נְאָלָת וַאָּלִים וַבְּאָרָת מְיִבְּיִם וְאָלִירָת מְיִבְּיִם וְאָבְיִם וְאָבְיִם וְבִּאָּיִם וְאָבְיִם וְבִּאָּיִם וְבִּיִּם וְבִּים וְבִּיבְּים וְבִּיבְים וְבִּיבְּים וְבִּבְּים וְבִּיבְּים וְבִּים וְבִּיבְּים וְבִּיבְּים וְבִּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּבְים וְבִּיבְּים וּבְּיבְּים וְבִּיבְּים וּבְּיבְים וּבְּיבְים וּבְּיבְים וְבִּיבְּים וְבִּיבְּים וְבִיבְּים וְבִּיבְּים וְבִּים וּבְּיבִּים וּבְּיבְּים וּבְּים בּיבּים וּבְּים בּיבְּים וּבְּיבְים וּבְּיבְים וּבְּיבְים וְבְּים בְּיבְּים וּבְּים בּיבְּים בּיבְּים וּבְּים בּיבְּים וּבְּים בּיבְּים וּבְּיבְים וּבְּיבְים וּבְּיבְים וּבְּיבְים וּבְּיבְים וּבְּיבְּים וּבְּיבְים וּבְיבְים וּבְיבְים וּבְּים בּיבְּים וּבְּים וּבְּיבְּים וּבְּים וּבְּיבְּים וּבְּים בּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיבְים וּבְּיבְּים וּב

D

No adv. Ici : no Job 38. 11, et ici (v. me et in).

בּתְרָתִי Deut. 32. 26, j'ai dit: Je veux les disperser, extirper; selon les uns, de האָם coin, coté: je veux les jeter vers tous les côtés; selon d'autres, de באַ colère: je déchargerai ma colère sur eux; selon d'autres, de באַ היים ווֹיים : où sont-ils?

קאָרייַם : const. ראָשָּ). 1° Côté בּיָר מּיַר אַ אַ Jos. 18.14, le côté de la mer, de l'occident; יפָשָיד־נַגְּמָד 15, et le côté du midi; יוסא ראים Exod. 26. 20, du côté du nord. — 2º Contrée : אוֹם דאָם Jér. 48. 45, (la flamme dévore) le côté, la contrée, de Moab; selon d'autres : les forts, les chefs, de Moab; באים מאסי לואס Nomb. 24. 17, les contrées, ou les chefs, de Moab. — 3º Angle, coin : קאָר שְאָד Lév. 19. 9, le coin de ton champ; בְּמָשֵׁר כְּשָׁה Amos 3.12, dans le coin du lit; בּיִשְׁמִי רְאָיָם Lév. 19. 27, (vous ne devez pas couper en rond) les coins de vos cheveux (au-dessus des oreilles où commencent les favoris); אָפָקי rww 27, (tu ne dois pas raser) les coins de ta barbe; de là : קצוער קאָדו Jér. 9. 25, 25, 23, 49. 32, selon quelques-uns : les Arabes qui se coupeut les cheveux en rond, ou : qui se rasent entièrement la barbe; selon presque tous les commentateurs : les peuples qui demeurent aux coins extrêmes, les plus reculés.

אָפָּ Kal inusité. Pi. 1º Orner, glorifier: למאר מקום מקהשר Is. 60. 13, pour orner mon sanctuaire ; יּבֶרת תְּמָאֶרָתִּד אבאי 60. 7, et je glorifierai (ou : je ferai qu'on glorifiera) la maison de ma majestė; פַר־מַאַרָהָ 60. 9, 55. 5, car (Dieu) t'a comblé de gloire ; קאר ענוים בישופים Ps. 149. 4, il glorifie les humbles par la victoire (en les sauvant).-2º לא רומאר אווביך Deut. 24, 20, (quand tu auras secoue ton olivier) tu ne reviendras pas aux branches après (pour prendre les fruits qui y seront restés), de mais; selon d'autres : tu ne le dépouilleras pas de son ornement (tu ne prendras pas tout, tu y laisseras quelques fruits).

Hithph. Etre glorisie, se glorisier: לְּהְתְּשָּׁאַר Is. 60. 21, 61. 3, pour être glorisie, pour en tirer de la gloire; אַבְּרָשְׁרָאֵל יִרְשָּׁיָאַ 44.23, et par Israel (par ce qu'il fait pour Israel) il se glorisie. Avec בל Se Vanter, se glorisie. contre: מַל תַּהְיָאַר מַּגֹּר Is. 10r

15, la cognée se glorifie-t-elle contre celui qui s'en sert pour couper? עובי ישוי Jug. 7. 2, de peur qu'Israel ne se glorifie, ne se vante, contre moi; הַתְּמָאֵר עָלֵּר יִשְׁי Exod. 8. 5, glorifie-toi contre moi, c.-à-d. du pouvoir que tu as sur moi, en me faisant faire ta volonté; selon d'autres : explique-toi envers moi, en me fixant le temps, quand tu veux que je prie.

תאַרָי . const. מָאַרָים, const. מָאַרָים). Ornement, spéc. de la tête : פַּאַר הַּדַנִית אָפֶר Is.61.3, (pour leur donner) un ornement (une couronne) au lieu de la cendre; במארכם בל־ראשרכם Ez. 24. 23, et (vous aurez) vos coiffures sur vos têtes; selon d'autres : vos fronteaux (v. mingio); מַאַרֶר חַמְּגְּקַנֹּית Exod.39.28, et מָאַרֶר חַמְּגְּקַנֹּית Ez. 44. 18, les tiares magnifiques, et les tiares de lin (que portaient les prêtres); בַּחָרֶן רָכָהון מְאֵר Is. 61. 10, comme un époux orne sa parure, ou sa couronne (v. פָּבֵּדֶע), ou : qui se pare de sa couronne; הַּמְצֵּרִים Is. 3. 20, les coiffures, bonnets, ou couronnes, que portaient les femmes.

ארור (rac. אָשָּר). Éclat: אַבּאָר Joel 2. 6 et Nah. 2. 11, (tous les visages) perdent leur éclat, beauté, c.-à-d. pâlissent de terreur; selon d'autres: ils deviennent ternes, noirs, comme (מַרִּר) un pot (v. אַבְּאַר Pi. 2°).

תְּאָבֶּי n. pr. d'une contrée inculte et montagneuse, entre l'Arabie Pétrée, la Palestine et le pays des Iduméens; מַנֵער מָארֶן Hab. 3. 3 et Deut. 33. 2, de la montagne de Paran; בְּבִּינְעֵי מָארֶן

Gen. 21. 21, dans le désert de Paran; אַרל מְשִּרָן 14. 6, la plaine de Paran.

בּבְּי בּייִם בּבְּייִם בּבְּייִם בּבְּייִם בּבְּייִם Cant.2.13, (le figuier) adoucit, remplit d'arome, ses figues pas encore mûres (rac. אם בענ ביים).

m. Ce qui est gâté, fétide, impur: בְּעֵיה בְּעָבְּי Ez. 4. 14, la chair impure, abominable; איז בְּעָה Lév. 19.7, (la chair d'une hostie pacifique devient le troisième jour) impure, abominable; בְּעַבְּעָבְּי Is. 65. 4, le jus (de la chair) d'animaux immondes, impurs.

יים אַנּע 1º Rencontrer, arriver, venir à: וַיִּמְגִּשׁרבוֹ מַלָּאֲכֵּר אַלֹּדְעִּם Gen. 32. 1, des anges de Dieu le rencontrèrent; יבְּמְנְעוֹ־בוֹ Nomb. 35. 19, s'il le rencontre, trouve; יימוּכ בַּשַּׁרָם Gen. 28. 11, il arriva à un certain lieu; avec l'accus.: בירתשוב שור Exod. 23. 4, si tu rencontres le bœuf (de ton ennemi); ו אַנְצְתָּוּ חֲבֶל נְבָאִים I Sam. 10. 5, tu rencontreras une troupe de prophètes. D'une contrée : יִּמְנֵע בִּירִיהוּ Jos. 16. 7, (la frontière) vient jusqu'à Jéricho; יְמְנְּעוּך יִמְנְּעוּך 17. 10, ils touchent, s'unissent, (à la frontière) d'Aser; שַּנֶּכּ אל-הַחַבַּזל 19. 14, (la frontière) venait jusqu'au torrent. — 2º Se jeter sur, frapper, tuer : פּמָנֵל בַּמֹּחַנִּים I Sam. 22. 18, et frappe, tue, les prêtres; שְּנֶכִּיבֶּט Jug. 8. 21, (viens toi-même) et tuenous; avec l'accus.: קריקונענו בהבר Exod. 5. 3, de peur qu'il ne nous frappe de la peste (ou de l'épée). - 3° Prier, insister dans sa demande auprès de quelqu'un : יאַל־מַּמְנַכּ־בָּר Jer. 7. 16, et n'insiste pas dans tes prières auprès de moi; רְמָּוְעדּ־טָא מְרֵי צְּבָאוֹתו 27. 18, qu'ils prient le Dieu Zebaoth ; וּמִנְעוּרלִר בְּעֶמְרוֹך Gen. 23. 8, et priez, intercédez, pour moi, auprės d'Ephron; שַּנְּבָּתְ אַיִּד־שָׁישׁ ולטה צדק Is. 64. 4, tu as rencontre, trouvé, qui se réjouissait, qui mettait sa joie, à pratiquer la justice (v. 4°); ou : tu as frappé, tué, etc., c.-à-d. les justes sont morts, ne sont plus (v. 2°);

Hiph. Faire rencontrer, frapper, ווי המויע בו איז עון פלטי Is. 53. 6, et Dieu le fit frapper pour la faute de nous tous, le chargea seul de nos péchés; selon d'autres: Dieu fut touché par lui, par ses prières, (pour pardonner) nos péchés à nous tous; ריצו עליתו אָרָעָד Job. 36. 32, il lui commande (au soleil) par (la nuée) qui le rencontre, le couvre; selon d'autres; il commande à la nuée (de pleuvoir) par celui qui prie (accordant cette grace aux prières des hommes); אם־כאי שח־האֹרֵב Her. 15.11, sije ne הַשְּׁוּצְתִּי בְּוֹךְ ← אַח־הָאֹרֵב fais pas que l'ennemi te rencontre, si je ne jette pas, n'excite pas, l'ennemi contre toi (la nation); ou, parlant au prophète : si je ne ferai pas que l'ennemi lui-même te priera, te demandera grace ; יוְמְנִשׁי בַּמֶּלֶהְ Jér. 36. 25, ils ont supplie le roi (v. Kal 3°); יַלְמּשׁיִנִים יַמָּגִּיב Is. 53. 12, et il prie, intercède, pour les violateurs de la loi; ברצין פְּקנִיעַ 59. 16, que personne n'intercède par ses prières.

לְּצִיאֵל (sort de Dieu) n. pr. Pagiel, fils d'Ochran, chef de la tribu d'Aser, Nomb. 1. 13.

לְּבֶּר Kal inusité. Pi. Être las, être faible: אַשֶּׁר מְּבְּרוּ מַצְבֹר I Sam. 30. 10, qui étaient trop las, trop faibles, pour passer (le torrent); אַשֶּׁר מְּבְּרוּ מְּבָּרוּ 30. 21, qui étaient trop faibles pour suivre David; selon d'autres: qui refusaient, ne voulaient pas passer le torrent, ne voulaient pas suivre David.

קנרים (plur. מְּנָרִים, const. מְּנָרִים). Cadavre d'un homme ou d'une bête : מְּנֶרִים Is. 14. 19, comme un cadavre foulé aux pieds; מַלְּרָים מֹנְרָים Gen. 15. 11, (les oiseaux de proie venaient fondre) sur ces bêtes mortes; une fois: מַנְרִים מֵנִים נִיִּרִים בַּיִּרִים בַּיִּרִם בַּיִּרִם בַּיִּרִם בַּיִּרָם בַּיִּבּם בַּיִּרָם בַּיִּר בָּיִּבְּים בַּיִּר בָּיִים בַּיִּר בָּיִּים בַּיּר בִּים בַּיּים בַּיּים בַּיִּם בַּיּים בַּיּים בַּיּים בּייִּים בַּיּים בּיִּים בַּיּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּיים בּייִּים בּיִּים בּיִּים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִּים בַּיִּים בּייִים בּייִּים בּייִּים בְּיים בִּייִּים בּייִים בּייִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בִּיים בּייִים בְּיִים בִּייִים בְּייִים בְּיים בְּייִים בְּיִּים בְּיים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיים בּייִּים בְּיִּים בְּיִים בְּייִים בּייִים בְּיים בּייִים בְּיבִּים בּייִים בְּיים בְּיים בּייִּים בְּיִּים בְּיים בּייִּים בְּיִים בְּיבְּים בּייִּים בְּייִּים בְּיִּים בְּייִּים בְּיים בְ

Niph. Se rencontrer, aller au-devant l'un de l'autre: אָסָר־וָאָסֶר נְאָטֶר 1. Ps. 85. 41, la miséricorde (de Dieu) et la vérité (de la part des hommes) se sont rencontrées; אָלְשֶׁרְר נָרָשׁׁ נְּשָׁרָר נָרָשׁׁ Prov. 22. 2, le riche et le pauvre se sont rencontrés.

Pi. אָפְרִישׁרְיּשְׁרְיּשׁ יְמָּבְּשׁרְיּשְׁרְּיּ Job 5.44, le jour (au milieu du jour) ils rencontrent (ils se heurtent dans) les ténèbres (v. יָּבָעּ et שֹׁנֵי

תְּבְּיִה מְשִּהְ הְשָּהְ הְשָּהְ הְשָּהְ הְשָּהְ הְשָּהְ בְּבָּיִה בְּבְּיִה בְּבָּיִה בְּבִּיה בְּבָּיִה בְּבִּיה בְּבָּיִה בְּבָּיִה בְּבָּיִה בְּבָּיִה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְבִּיה בְּבִּיה בְּבִיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבָּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבָּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִיה בְּבִּיה בְּבִיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִיה בְּבִיה בְּבִיה בְּבִיה בְּבִיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבָּיה בְּבִיה בְּבִיה בְּבִיה בְבִיה בּבִיה בּבִיה בּבּיה בּיבּיה בּיבּיה

livré de la maison des esclaves (de la servitude); ביביים בְּבְּיִים Jér. 15. 21, et je te délivrerai de la main des hommes puissants, violents; בְּיִיים Ps. 34. 23, Dieu sauve l'âme de ses serviteurs; בּיִיים בְּיִים II Sam. 4. 9, qui a délivré mon âme de tous les dangers; בִיִּיִים Job. 5. 20, pendant la famine, il te sauve de la mort.

Niph. passif: הַמְּבְּחָלְאׁ נִמְּבְּחָיִי לֹאׁ נִמְבְּחָיִי בְּעִּיִי לִאֹּ נִמְבְּחָי בְּעִּי בְּעִי בְעִי בְּעִי בְּיבְּעִי בְּעִי בְּיבְי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְייי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי

Hiph.: Exprin Exod. 21. 8, il doit accepter son rachat, ou : l'aider à se racheter.

Hoph. infinitif: nappy Lev. 19. 20, et être racheté (v. Niph.).

לבוקאל (Dieu le sauve) n. pr. Pedahel, fils d'Amihud, chef de la tribu de Nephthali, Nomb. 34.28.

קרהצור (le rocher, c.-à-d. Dieu, le sauve) n. pr. Pedazour, père de Gamliel, Nomb. 1. 10.

קרים m. (seulement au plur. מְּרִיבִּי pm. (seulement au plur. מְּרִיבִּי pm.). Prix du rachat: מְּכִּיבִּי חִשְּׁרִיבּי אַ אַרְיבִּי אַנְּיבִּי pm.). Prix du rachat: מְּכִּיבִּי חַשְּׁרִים בְּיִבְּים אַ בְּיבָּים 3. 48, rachat des (premiers-nés) qui sont au-dessus du nombre (des lévites); mais בְּּבְּיבִי מִיבִּי מַנְּיבּי pass. 35. 40 et 54. 44, est part. pass. de מִיבָּים, ceux qui sont sauvés par Dieu.

7179 (délivrance) n. pr. m. Esdr. 2. 44.

בּשְׁמְהֵי מְדִּיה (rac. יְּחָהָי). זיין פְּדְּיּהְיּ Exod. 8. 19, et je ferai une séparation (entre mon peuple et ton peuple). — 2° Délivrance : מְּרְיִּהְיִּשְׁלָּהְ לְּעֲמֵּי Ps. 111.9, il a envoyé la délivrance à son peuple.

קריה (Dieu le sauve) n.pr.1° Pedaïa, père de Zebida, mère du roi Jehoyakim, II Rois 23.36. — 2° I Chr. 3.18.

פְּרְיָהוּ (même signif.) n. p. m. I Chr. 27. 20.

אָרְיוֹם m. (v. קּרְיוֹם) Rachat: פָּסָם יַמְּרְיוֹם) Nomb. 3. 49, l'argent, le prix, du rachat.

אַרין אַרין Exod. 21. 30, le rachat de sa vie; רָבַר מְּיִין Ps. 49. 10, et le rachat de leur ame est trop cher (elle ne peut pas être rachetée).

קרף m. Champ, plaine; ne se trouve que dans le nom propre: בּקר אָרָם Gen. 25. 20, la plaine, campagne plate, de la Syrie, la Mésopotamie (selon d'autres, דְשָׁ une paire, deux: בַּקָּב בִּיבָּן les deux Aram; בַּיִב בִּיבָּן et דִּיבָּי בַּיִבּן. Une fois seul בַּיִבָּי Gen. 48.7; עַרָּט אָרָם 28. 2, 5. 6, vers Padan-Aram, ou : vers la Mésopotamie.

שְׁרָשֵׁה בְּינֶה Délivrer: רְּחָשֵׁ בְּינֶה Joh 33. 24, délivre-le, afin qu'il ne descende pas dans la tombe, l'abime (v. יְּחָה).

אָרָה m. (avec suff. יְּחָדְה). La graisse : יְּהָהְיְהָשׁׁ וְאָרִירְהָשׁׁ Lév. 1. 8, la tête et la graisse (ou : la tête enveloppée dans la graisse).

ma פרי , avec suff. מיי ma : פרמו et פרוש , פרוש et פרו et et ; pl. פִּרִּמְרוֹח et יְּפְרוֹח; v. aussi מִיקּרוֹח). 1° Bouche : וַכַל־תַּמָּה אָשֵׁר לֹאִ־נְשֵׁק לוּ I Rois 19. 18, et chaque bouche qui n'a pas baisé (Baal); מהלחם Ps. 415.5, (les idoles) ont une bouche (et ne parlent point); בְּמִידָּנ Gen. 8. 11, (la colombe avait une feuille d'olivier) dans son bec; me right Is. 10. 14, (un oiseau) qui ouvre le bec. Surtout comme organe de la parole: מָבִיים Exod. 4. 10, (j'ai) la bouche, la parole, difficile; mp-> mp אַרְבֶּי־בּי Nomb. 12. 8, bouche à bouche je lui parle, c.-a-d. directement, familièrement; אַרַיי Jos. 9. 2, d'une commune voix, unanimement; wur יִרְיָּיֶרִי לְּהָּ לְּמֵּח Exod. 4. 16, il te sera comme une bouche, c.-à-d. il parlera pour toi, ou : tu parleras par sa bouche; ישלה Eccl. 8. 2, observe l'ordre du roi; אַשָּׁר־יַמְכָּתו אֶּז־פִּיקוּ Jos. 1. 18, (chaque homme) qui désobéira

A ta parole, à tes ordres; אָרָ בְּשָּׁרְ לָאֵל Job 33.6, vois, je parle comme toi, je suis ta parole, ta discussion, sur Dieu; ou: je suis comme toi devant Dieu, je suis sa créature comme toi (v. plus bas אָבְיִר בְּשִׁר Gen. 25. 28, car la chasse (d'Esaŭ) était dans sa bouche, Isaac mangeait la chasse d'Esaŭ; ou: à sa bouche, c.-à-d. à son goût, il aimait à la manger.

2º Des choses inanimées: יהחתוקא שיה Gen. 42. 27, à l'ouverture de son sac; ישבאין 29. 2, sur l'entrée du puits; Prov. 8. 3, à l'entrée de la ville; לְמִי שָׁאוֹל Ps. 141.7, à l'entrée du Scheol.

3° Avec בְּיָדֶי Le tranchant, le fil, de l'épée: בַּיְבָּי לְּמִּדִּיְרָב Jos. 10. 28, et il fit passer tout dans la ville au fil de l'épée; au plur.: מַּבְּיִר מִיב וּיִבְּיִר I Sam. 13. 21, (l'outil) avec un grand nombre de dents, d'entailles, c.-à-d. la lime, ou : מִיבְיִין la lime, בּיִּיְם avec ses dents (servait à aiguiser le soc, etc.); selon d'autres : (il y avait) des brèches, des cassures, aux tranchants des socs, etc.; בּיִּיִייִ Prov. 5. 4, comme une épée à deux tranchants (v. rimp et mipp).

Avec des prépositions il devient souvent particule. 1° בְּשִי Suivant, selon. conformément à, par la raison que, de manière que : בְּשִּי בְּשִׁי I Chr. 12. 23, suivant la parole, l'ordre, de Dieu; בְּשִּי שִׁבְּי Lév. 25. 52, selon le nombre (à proportion) des années; בְּשִׁי מְבִי מִיבִּי

Nomb. 6. 21, conformément à son vœu; איש כקר בבורה Nomb. 7. 5, (a) chacun à proportion de leur service; מַפִּר אַשָּׁר אָרינָכָם שׁמְיִרם Mal. 2.9, par la raison que, ou de même que, vous n'avez pas gardé (mes voies); מַּמִּראָשׁים ישׁאר אינטָא Zach. 2. 4, de manière que pas un seul n'osa lever la tête.—2° לְּמָּר Meme signif.: לַּמַר מַּבְּלֹה Exod. 12. 4, (chacun) en proportion de ce qu'il mange; לְמִר דְּשָׁרְן Gen. 47. 12, a proportion des enfants de chacun; trap למרחסד Osée 10. 12, moissonnez selon l'amour, ou : dans la miséricorde ; אָלָמָיי תַּבְּלוּח חָבָּנָן Nomb. 9. 47, et à mesure que, dès que, la nuée s'élevait, se re-על-פר פַרַילות: Sur l'ordre על פר 3° Gen. 45. 21, sur, selon, l'ordre de Pharaon; מל-קר מי Nomb. 3.16, selon l'ordre de Dieu; על-פר שנים עודם Deut. 17.6, sur la déposition de deux témoins; בל־מי דירבו Prov. 22. 6, selon sa manière, dans la voie qu'il doit suivre, ou : (forme l'enfant) à l'entrée de sa voie (v. plus haut 2º); יעל־פּי ההברים האשת Gen. 43.7, conformement à ces paroles, ou : selon ces choses, comme les choses étaient en vérité.

THE n. pr. 1° Pouah, fils d'Issachar (Gen. 46. 13, rpp). — 2° Pouah, fils de Dodan, Jug. 10. 1 (ou fils de l'oncle d'Abimélech).

אים בּלְּבוֹ לְבוֹי בּלְבוֹ (en. 45. 26, mais son cœur, son esprit, restait engourdi, abattu; יְלָּבּוֹ לְבִּיּנִי וּצִּיּנִ וּלְּבּוֹּ Ps. 77. 3, (ma main est étendue) et elle ne s'engourdit, ne s'abaisse pas; חָבוּה Hab. 1. 4, la loi est impuissante, n'est pas suivie, obéie.

Niph.: ירייביי Ps. 38. 9, je suis languissant, sans force.

אַל־תְּתְנִי : Relâche (מוג בּרְתְּתְנִי : Relâche בּרְתְּתְנִי : Lament. 2. 18, ne te donne pas de relâche (ne t'arrête pas dans tes larmes).

חום n. pr. (v. האים).

תְּיִשְׁיִ (v. חְשַׁיִ et חְשֵׁיִ Souffler: מַיּנְישִׁי Cant. 2. 17, 4. 6, jusqu'à ce que (le vent) du jour souffle, jusqu'à l'aube du jour; selon d'autres: que le jour se rafratchisse, jusqu'au soir.

Hiph. 1° Souffler, allumer: דַּוְפִירָרַיּ בָנָיר Cant. 4. 16, souffle dans (ou à travers) mon jardin. Avec בו אַפּרָחָד אַפְּרַחָד אַמָּדַחָ Ez. 21. 36, je soufflerai dans le feu, c.-a-d. j'allumerai le feu de ma fureur (contre toi); יַמְרַיהוּ קרָהוּ Prov. 29. 8, ils allument la ville, l'excitent, la soulèvent; selon d'autres (de m): ils l'entourent d'embûches, causent sa ruine (v. 3°).—2° Dire, invectiver : יַנְמִידָו בְּוַבִּים Prov. 19. 5, qui dit des mensonges; ימרקת אַמוּנְתוּ 12. 17, qui dit la vérité; ימידה בחשם Ps. 10. 5, (tous ses ennemis) il les dissipe par son souffle, ou : il invective contre eux; למיתו לי 12.6, (je viendrai au secours de celui) qu'on invective, qu'on renverse par un souffle; selon d'autres, les deux derniers exemples de me entourer d'embûches. -3° אַנָּם הָנָם הַאָּרִים כָּנָם Is. 42. 22 (de הַּם, ils sont tous entourés de piéges dans des cavernes; ou, בחוקיים : tous les jeunes gens ont été entourés de piéges, ont été pris (v. II an).

d'un peuple d'Afrique: les Libyens, selon les uns; les Mauritaniens, selon les autres, Gen. 10. 6, Jér. 46. 9.

n. pr. Putiel, beau-père d'Elasar, Exod. 6. 25.

ນາອຸທາສ n. pr. Potiphéra, prêtre égyptien, beau-père de Joseph, Gen. 41. 45.

ה פוּטִיפַר n. pr. Potiphar, Egyptien, chef des gardes de Pharaon, Gen. 39.1.

נְתְּטֶשׁם בַּמּרּהְ בֵּרנְיִתְּוֹ: m. Couleur, fard: יַתְּטֶשׁם בַּמּרּהְ בֵּרנְיִתְּוֹ II Rois 9. 30, elle mit du fard sur ses yeux, c.-à-d. sur ses paupières (une préparation d'antimoine?); בִּרֹבְיִר בַּמּרָהְ ליבין Jér. 4. 30, que tu déchires, gâtes, tes yeux avec du fard, c.-à-d. que tu les fardes constamment; אָלֹבִי מַרְבִּיץ בַּמִּהְיָ Is. 54. 11, je poserai tes pierres, je bâtirai avec des pierres de couleurs vives; ou, הָשׁ est une pierre même: je ferai asseoir tes pierres, les pierres de tes murs, sur des escarboucles ou des rubis; de même בַּבְּיִבְּי I Chr. 29. 2, des pierres de couleurs vives, brillantes, ou des escarboucles.

519 m. Fève : 5 in II Sam. 17. 28, Ez. 4. 9, et des fèves.

Pul, Is. 66. 19; selon d'autres, l'Afrique même. — 2° Pul, roi des Assyriens, II Rois 15. 19.

Did et Di chald. m. (les mêmes signif. que הם הלא bébr.). Bouche: אַסְלְטֵּ בּשְׁאַ Dan. 4. 28, dans la bouche du roi; אַטָּאַ 7. 5, dans sa gueule; אַטָּג בּשָּׁ 6. 18, l'entrée de la fosse.

Ps. 88. 16, j'ai porté (le poids) de tes terreurs, et j'en suis accablé, ou : et je suis dans le trouble, la peur (de p douter, hésiter, craindre).

תְּלָהָה n. pr. d'une des portes de Jérusalem: שַּׁצֶּר הַשִּׁים II Chr. 25. 23, la porte qui se tourne, la même qui est appelée מְּשָׁר הַשִּּיִר הַשְּׁנִים II Rois 14. 13, la porte de l'angle.

יאר האים), (la famille) des Punites, Nomb. 26. 23. מונה ח. pr. d'une ville (station). Punon, Nomb. 33. 42.

ח פוּעָה. pr. Puah, une des sagesfemmes des Hébreux, Exod. 1. 15.

אָרָהָ (v. אָשֵּי) Disperser, se disperser, se répandre, abonder : אָפּרָה Soph. 3. 10, part. pass., la fille, c.-à-d. les enfants, de mes dispersés, du peuple que j'ai dispersé, d'Israel (selon d'autres, n. pr. d'un peuple, Puzai); אָרָהָעָה Ez. 34. 5, (les brebis) ont été dispersées; אָרָהָיִי Gen. 11.4, de peur que nous ne nous dispersions; אַבְּיָרָיִ Nomb. 10. 35, que tes ennemis

soient dispersés, dissipés; בים במו I Sam. 14.34, dispersez-vous (allez) par tout le peuple; המני בְּרִיטִיךְהְ הוּנְּיָה Prov. 5.16, que tes fontaines se répandent, coulent dehors; במו במונים במונים Zach.1.17, mes villes abonderont en biens.

Niph.: אָנְצִי צִּינִיבְּיִי Ez. 34. 6, mes brebis ont été dispersées; אָנְצִייִּי הִיִּנְבְּעִי הַּיִּבְּעִי הַיִּנְבְּעִי הַּיִּבְּעִי הַיִּבְּעִי הַיִּבְּעִי הַיִּבְּעִי הַיִּבְּעַר הַ פּוּט Gen. 10. 18, les peuples des Chananéens se sont répandus (en divers endroits); וְכֶל־תַּעְּלֵּי נְפִצִּי מַיְּבֶּי הַ II Rois 25.8, et toute son armée fut dissipée d'auprès de lui (fut séparée de lui et dispersée).

Pi.: אַבָּי יְשֹׁבֵין טְלֵכּי Jer. 23. 29, comme un marteau qui brise le rocher (qui fait sauter les morceaux de tous côtés).

Pilp.: רְיַמַבְּחְצֵּבְיּר Job 16. 12, et il m'a crisé.

Hiph. trans.: מַשְּרִישְׁרָשְׁרָ וְצִּישְׁרָשְׁרָ וְצִּישְׁרָ בְּעִּישְׁרָ בְּעִישְׁרָ בְּעִישְׁרְ בְּעִישְׁרָ בְּעִישְׁרְ בְּעִישְׁרָ בְּעִישְׁרְ בְּעִישְׁרְ בְּעִישְׁרְ בְּעִישְׁרְ בְּעִישְׁרְ בְּעִישְׁרְ בְּעִישְׁרְ בְּעִישְׁרְ בְּעִישְׁרְ בְּעִייִּיְ בְּעִישְׁרְ בְּעִישְׁרְ בְּעִייִי בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייִי בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייִי בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייְ בְּעִייִי בְּעִייְ בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּעִייְי בְּעִייִי בְּעִייְי בְּעִייְיי בְּעִיי בְּיבְּייי בְּעִייי בְּעִייי בְּייִי בְּיבְּייִי בְּיבְּייִי בְּיבְּייִי בְּיבְּייי בְּיבְּייִי בְּיבְיייִי בְּיבְייי בְּייִי בְיבְּייִי בְּיבְּייִי בְּיבְּייִי בְּיבְּייִי בְּיבְּייִי בְּיבְּייִי בְּיבְּייִי בְּיבְייִי בְּיבְּייִי בְּיבְייִיי בְּיבְייִיי בְּיבְּייִי בְּיבְיייי בְּיבְייִיי בְּיבְיייי בְּיבְייִיי בְּיבְי

PHD Kal. Broncher: אָפָרְלְיָּאָד pp Is. 28.7, ils se sont égarés (dans) les jugements.

ton ame au (pauvre) qui a faim, si tu l'assistes avec effusion de cœur; בְּשִּקּק Prov. 3. 13, (l'homme) qui fait sortir l'intelligence (d'un autre, c.-à-d. qui l'apprend de lui, l'acquiert), ou (de lui-même) qui la répand; יְמִיקְ רְצִייִן 12. 2, il reçoit, obtient, la grace de Dieu, pap אל הַמָּקן Ps. 140. 9, no fais pas aboutir, c.-à-d. n'accomplis pas, ses pensées, desseins.

האים לה (rac. מאם). Obstacle, empêchement: קלאר קוף לאריקוד ואיז לך למצקוז I Sam. 25.31, et cela ne sera pas pour toi un empêchement qui te fasse broncher, c.-à-d. tu n'auras pas cet obstacle qui t'arrête, ce remords.

אר פון Briser, dissoudre, inf.: אֶרֶץ Is. 24. 19, la terre a été brisée, dissoute.

Hiph. (דומר et המה avec pause המר , part. מַשְר, inf. הַשְּׁר, avec suff. הַשְּׁר, fut. אמרה et אמרה). 1° Rompre, dissiper, annuler: מַפַר בְּרַיּה Is. 33. 8, il a rompu l'alliance; קמרה אורחה Ps. 119. 126, ils ont rompu, violė, ta loi; יי הַמִּיר יָי Ps. 33. 10, Dieu dissipe, rend vains, les desseins des nations; man חום Prov. 15. 22, les pensées se dissipent, s'évanouissent; הַיָּמֶר אַר־נִרָּרָה Nomb. 30. 9, et s'il désavoue, casse, le vœu de sa femme; אַרָשָׁרָ אַי אַרָשָׁי 30. 14, et son mari peut casser, annuler, le vœu ou la promesse de sa femme.— 2º Détruire, retirer, détourner : ከነጋዚ አዲ קמר יַרְאַת Job 15. 4, tu détruis même la crainte de Dieu; אָפֶעָם בּעָפָה Ps.85.5, et détruis ta colère, fais-la cesser, détourne-la; יָנַוּסְהַי לֹאִ־אָּמִיר מֵינָשׁוּ Ps. 89. 34, je ne retirerai pas ma gráce, ma miséricorde, de dessus lui.

Hoph.: ישני נימיר Is.8.10, formez des desseins, ils seront dissipés; בּיביִּר הְמָּר Jér. 33. 21, mon alliance aussi sera rompue.

Po.: אָמָה מּיִרְיְתְּ בְּעָּוְהְ יָם Ps. 74. 13, tu as divisé, fendu, la mer par ta puissance.

Pilp.: יַבְּשְרְשְּרֵכִי Job 16. 12, il m'a brisé, réduit en poudre.

Hithp.: אָרֶץ אָרֶץ Is. 24. 19, la terre a été brisée, dissoute (v. Kal).

תְּמֵיל מִּיה (persan). Le sort: תְּמֵיל מִּיה Esth. 3. 7, on jeta le sort, qui est en hébreu Goral; de là pl. מַנְיִים les sorts, et יְמֵי תְּמִיּרִים les jours des sorts, nom de la fête qu'on célèbre le 14 du mois d'Adar, en commémoration des événements racontés dans le livre d'Esther (v. Esth. chap. 9).

פּרֶּהָה (rac. אם briser). Pressoir: מּרָהוּ לְּבָּהִי לְבָּהִי לְבָּהִי נֹבְּיִה וֹבְּּהִי לְבָּהִי נֹבְּיִה נֹבְּיִה נֹבְּיִה נֹבְּיִה נֹבְּיִה נֹבְּיִה נֹבְּיִה נוֹבְּיִה נוֹבְּיִה נוֹבְּיִה מוֹבְיִה Agg. 2. 16, (pour puiser) cinquante (mesures) dans le pressoir; selon d'autres, purah, le nom du vaisseau, de la mesure: cinquante purah, mesures.

" אַרְקָן m. Délivrance, salut, Rituel. אַרְקָן m. pr. (persan). Poratha, fils de Haman, Esth. 9. 8.

אם Augmenter: אישר פּרשׁר Hab. 1.
8, sa cavalerie augmentera, se répandra de toutes parts; אַרשׁר פּרשׁר Mal. 3.20, et vous augmenterez comme des veaux gras; אישר בּעָלְלָּי רְשָׁא Jér. 50. 11, vous vous êtes engraissés comme une génisse nourrie d'herbes; selon d'autres: vous bondissez, tressaillez de joie, comme une génisse, etc.

Niph.: נמשה משה Nah. 3. 48, ton peuple s'est répandu, ou a été dispersé, dans les montagnes.

'MD n. patron. Les Puthéens, I Chr. 2. 53.

לְּשָׁ adj. Pur: יְיִי שְׁהָיֶּ Cant. 5. 11, de l'or pur (de יְיִייְיְ פּֿנִירָּ fort, dur). Et seul subst. Or pur: יְיִי מְּיִרָּיִם Ps. 21. 4, une couronne d'or pur.

Pi. Ex. unique: ימְבֶרְמָּד Il Sam. 6. 16, sautant et dansant.

Hoph.: ייוב מדים I Rois 10. 18, de l'or purifié, pur; selon quelques-uns, aussi מון Dan. 10. 5, (de l'or) pur (ע. ייויאָא).

Jer. 50. 47, un agneau égaré, effarouché.

Pi. 1° Disperser: אַבְּרָהְ אִיבִיהְ Ps. 89. 11, tu as dispersé tes ennemis; אַתְּ בְּיִהְיִהְ 53. 6, il a dispersé les os de celui qui t'a assiègé, attaqué; יְמְשָׁרָרִיּ, Jér. 3. 13, tu as dispersé tes voies, tu as courn dans tous les sens (vers les idoles). — 2° Répandre, donner libéralement: אַרָּיָרָי, ווֹ אַרְיִּרָי, ווֹ אַרְיִּרָי, ווֹ אַבְּיִּרְיִי, בַּיִּרְיָּ בְּיִּרָּ בְּיִּרָּ בְּיִרְּיִּ בְּיִּרָּ בְּיִרְּ בְּיִרְּ בְּיִרְּ בְּיִרְ בְּיִרְיִי בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְיִי בְּיִרְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִרְ בְּיִירְ בִּיּיִייְיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִּי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְייִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִיי בְּייִייִיייִיי בְּייִייּיי בְּייִייִיי בְּייִיייִיי בְּייִיייי בְּייִיייִיייִיייִיי

Niph.: נְּמְוֵרְוּ בַּצְּטֵרִטּי Ps.141.7, nos os ont été dispersés.

Pou.: דְּשָׁהְ Esth. 3. 8, (un peuple) dispersé.

תַּחָרה . (rac. הַאָּם ou הַחָּהָ; plur. מַּחָרה , const. מחר). 1º Filet, piége, ruine: חם בעקב אות בעקב Job 18. 9, le piége le saisit par le talon; אליפור אליםור אליםור Prov. 7. 23, comme l'oiseau qui court, se jette, dans le filet; אין מין Ps. 419. 110, אם ממן מות 140. 6, et mg ממן מות 141.9, tendre, dresser, un piège ; וָדָרּוּ לֶכֶם לְּמָח Jos. 23. 13, ils deviendront pour vous comme un piège; מַחַר נְעַרֵּא נְעָּה Is. 24. 17, l'effroi, la fosse et le piège (la ruine). - 2º Lame, feuille de métal: בתר האקוב Exod. 39. 3, les feuilles d'or; א רקער שווים Nomb. 17. 3, des lames étendues, bien plates (de cuivre). -3º Foudre: יִמְטֵר צַל־רְשָׁצִים פַּחִים Ps.41. 6, il fera pleuvoir sur les pécheurs des charbons, la foudre; d'autres traduisent: des piéges (?); ou z est radical, et מְּחִים une autre forme pour מְחִים (v. tamp).

קּחַר (fut. יְמְהַדְּי, Trembler. 1°De peur, craindre, redouter: בּּמְּחַרְהָּ לֵּרְלָּח וְרִּבְּמִי Deut. 28. 66, tu trembleras nuit et jour; מְמִּר אֶמְּחָד, Ps. 27. 1, qui pourraisje craindre, redouter? יְבְי יַבְּאַר יַבְיּה יִבְּאַר וּבְּאַר וּבְּאַר וּבְּאַר וּבְּאַר וּבְּאַר וּבְּאַר וּבְּאַר וּבְּאַר וּבְּאַר וּבּאַר וּבּאָר וּבּאַר וּבּא וּבּאַר וּבּאַר וּבּא וּבּא וּבּא וּבּאַר וּבּאַר וּבּאַר וּבּא וּ

Pi.: נְמְמֵחֵד מְּבְּיד Is. 51. 13, et tu trembles sans cesse; מְמָחֵד מְּבָּיד Prov. 28. 14, l'homme qui craint toujours (ce qui est à craindre), l'homme prudent, prévoyant.

Hiph.: זְרֹב פְּצְּשׂוֹתֵר הְשְׁחָדִר Job 4.14, il a fait trembler tous mes os, la frayeur pénétra mes os.

איניים און, פוודי ביינים (מְּיִנִיים אוֹנְיִינְים בּינִים (מְּיִנִים בּינִים (מְּיִנִים בּינִים (מְיִנִים בּינִים (מַּינִים (מַיִּנִים (מַּינִים (מַּינִים (מַיִּנִים (מַּינִים (מַיִּנִים (מַיִּנִים (מַיִּנִים (מַיִּנִים (מַיִּנִים (מַיִּבְים (מַיבּים (מִיבְּים (מַיִּבְים (מַיבּים מַיבּים (מַבּים מַיבּים (מַבּים (מַבּים מַיבּים (מַבּים מַיבּים (מַבּים מַבּים (מַבּים מַבּים (מַבּים (מַבּים מַבּים (מַבּים מַבּים (מַבּים מַבּים (מַבּים מַבּים (מַבּים מַבּים (מַבּים מַבּים מַבּים (מַבּים מַבּים מַּים מַבּים מַבְּים מַ

קרה f. Crainte: לְלֹשְׁמְתְּדֶּתִּר אֲלֵּוְהְ Jér. 2. 19, et que ma crainte n'est pas sur toi, que tu ne me crains plus.

mon; מְּחָשׁ אוֹיף Néh. 5.14 (pour מְּחָשׁ), pour être gouverneur, (ou pour בְּחָשֵׁים) leur gouverneur.

החוף chald. (const. דית , pl. אַדְּיוֹיָא , m. Mėme signif.: בְּי מָּדְה שָׁבָּה Esdr. B. 14, que le roi avait nommé, établi, gouverneur, chef; מַנְיִינְאָא Dan. 6. 8, et les gouverneurs, ou les chefs.

בּיְטִים בּיִקִים וּמְחַיִּם Jug. 9. 4, des gens légers (pauvres, misérables) et étourdis (qui agissent sans réflexion); selon d'autres: méprisables; בִּיאָיִדָּ Soph. 3. 4, ses prophètes (faux) sont étourdis, extravagants; selon d'autres: des misérables (v. יַּחָיַם).

m. Étourderie: אַנְינִי שְּׁינִים וּשִּׁה Gen. 49.4, l'étourderie, l'impétuosité (de ta passion était), comme de l'eau (comme celle des flots); selon d'autres, dépendant de יינים בשלים qui suit: tu n'auras pas un avantage (sur tes frères), pas même léger comme l'eau, pas le moindre avantage (v. יינים).

רותף f. (rac. אוף). Étourderie: בּיְהַיּתִייִּהְיּבְּיּ Jér. 23. 32, et par leur étour-derie, témérité.

רַתַּפָּ (ע. אַיּם).

םיחם (v. à ma).

Prov. 26. 21, (ce qu'est) le charbon à la braise. Aussi charbon ardent: שַּעָבֵּל בָּשָׁרָשׁ Is. 44. 12, il travaille (le fer) dans, moyennant, les charbons ardents (Néh. 5. 14, v. à מַשְּשׁ).

תְּסֶׁםְ הַּשְּׁתָּהְ : Dan. 2. 41, l'argile dont (se sert) le potier.

กกุล Gouverneur (v. กกุล).

אָנֹם אַנְם (gouverneur moabite) n. pr. m. Esdr. 2. 6.

הַתְּחָף f. Dépression : איז היָתָּיף Lév.

13.55, c'est une dépression, une partie (d'un vêtement) rongée par la lèpre.

קיבות f. Une des douze pierres précieuses qui ornaient le rational du grand prêtre (la topaze?), Exod. 28. 17; ביש חופה Job 28. 19, la topaze de l'Ethiopie.

קּטִיר Exempt : קּטִירִים cheth., I Chr. 9. 33, pour מְטִירִים keri (v. פְּטֵר).

י פְּטִירָה (ע. יפָשָּ). La mort: מְּטֵּירָהוּ אֲלֹינְהוּ Aboth, car au moment de la mort d'un homme, quand l'homme quitte ce monde.

שְּׁבְּשְׁ הַּנְּעְ הָעָּכְ m. Marteau: לְּמָבְּעֹ הְיִצְיְּעְ בְּלָּבְּ Jér. 23. 29, comme un marteau qui brise le rocher; au fig.: אָיבְיּעְ בְּלִדְיָּאָרֶץ Jér. 50. 23, le marteau de toute la terre, à savoir Babylone, qui dévastait, ruinait, les autres pays.

שִׁישְׁשְׁ chald. m.: יְיִישְׁישִׁשְׁ cheth., אַיִּישְׁישְׁשְׁ keri, Dan.3.21, leurs tuniques (ou culottes, ou chemises).

ገውን 1° Sortir, se détacher, s'en aller: עמירי צבים I Rois 6. 18, 29, et des fleurs sorties, épanouies (selon d'autres : des guirlandes de fleurs), ou : des fleurs qui se détachaient du fond (en relief); אַמְעָר מְסְנֵר עָסְנֵר L'Sam. 19. 10, il s'en alla, il sortit, de la présence de Saul. - 2º Trans. Faire sortir, ouvrir, affranchir: מימר פרס Prov. 17. 14, celui qui donne une ouverture à l'eau, qui en ouvre la digue; מי לארמטר יהיביע — אוד II Chr. 23.8, car Joiada n'avait pas renvoyé les divisions, ne leur avait pas permis de se retirer; מטורים (cheth. מְטִירִים) I Chr. 9. 33, (les lévites chantres) étaient exempts (des autres fonctions); ann opposé à am être exempt, dispense, d'une chose, d'un devoir.

Hiph.: רַמְּבֵּירוּ בְטֶּמָח Ps. 22. 8, ils ouvrent largement leurs lèvres, la bouche (en se moquant).

יבְשָׁנְתְּבֶּרִים מְלְּמֶבֶּךְ: Niph. S'en aller: יְבְשָׁנְתְּבֶּרִים מְלֹמֶבֶּךְ Aboth, et quand ils s'en vont d'auprès de toi; aussi: décéder, mourir. אָרָ m. (v. בְּשָׁבֶּי De qui ouvre: מָּבֶּי אָרָ.). Ce qui ouvre: בְּרִי שָּׁבִּי בְּעָבּי בְּעָבּי בְּעָבּי בְּעָבּי בְּעָבִי בְּעָבּי בְּעָבּי בְּעָבִי בְּעָבּי בְּעָבִי בְּעָבִיי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִיי בְּעָבִיי בְּעָבִיי בְּעָבִיי בְּעָבִיי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִיי בְּעָבִיי בְּעָבִי בּעָבִיי בְּעָבִיי בּעְבִּי בּעבִּיי בְּעָבִיי בְּעָבִיי בְּעָבִיי בְּעָבִיי בְּעָבִיי בְּעָבִיי בְּעָבִיי בְּעָבִיי בְּעָבִיי בְּעִבְּיי בְּעִבְּיי בְּעָבִיי בְּעָבִיי בְּעִבְיי בְּעִבְּיי בְּעִבְּיי בְּעִבְּיי בְּעִבְּיי בְּעִבְּיי בְּעִבְיי בְּעִבְּיי בְּעִבְּיי בְּעִבְּיי בְּעִבְּיי בְּעִבְּיי בְּעִבְיי בְּעִבְּיי בְּעִבְּיי בְּעִבְּיי בְּעִבְּיי בְּעִבְיי בְּעִבְיי בְּעבִּיי בְּעִבְּיי בְּעבִּיי בְּעבִּי בְּעבִּי בְּעבִּיי בְּעבְיי בְּעבְיי בְּעבְיי בְּעבְיי בְּעבְיי בְּעבְיי בְּעבְיי בּעבְיי בְּיבְיבְיי בְּעבְיי בְּיבְיי בְּעבְיי בְּעבְיי בְּעבְיי בְּעבִיי בְּעבִיי בְּעבְיי בְּעבְיי בְּעבְיי בְּעבְיי בְּעבְיי בּעבְיי בּעבְיי בְּעבְּיי בְּעבְיי בְּעבִיי בְּעבְיי בּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְ

קּמְרָה f. Ouverture, ce qui ouvre: מְּמְרָה פָּלִּירָהָם Nomb. 8. 16, tous les premiers-nés (v. מַ חַפָּה).

10 (v. mg).

. הַּבְּיבְּהָ n. pr. d'une ville dans la Basse-Egypte, Phibéseth (Bubaste!), Ez. 30. 17.

ring n.pr. d'une ville en Egypte, vis-a-vis de Baalsephon, Phihachiroth, Exod. 14. 2.

אַ פְּלֵּה שְׁתֵּי f. Tranchants: רְּלָה שְׁתֵּי Jug. 3. 46, (l'épée) avait deux tranchants, pour היים pl. de הש.

תית מבלין: m. (rac. תית) (ce qui est facile à souffler). Poussière, cendre: תית מבלין: Exod. 9. 8, la cendre d'une fournaise.

ח פיכל n. pr. Pichol, chef de l'armée d'Abimélech, Gen. 21, 22.

(מֹלְנָהָם (ג. פֹּגְלָנָהַם).

ורכש שיטה כל־כטל f. Graisse: ליכשה שיטה ליכשה Job 15. 27, et il a fait de la graisse sur la cuisse (il se fait gros et gras).

לְּנְחָם et סְּנְחָם n. pr. 1° Pinéas, fils d'Éléazar, Exod. 6. 25. — 2° Pinéas, fils d'Élie grand prêtre, I Sam. 1.3.— 3° Pinéas, père d'Éléazar, Esdr. 8.33.

in pr. Pinon, un des princes des Iduméens, Gen. 36.41.

* Dip Prier. Hithp.: nur Rituel, se laisser toucher, attendrir, par des prières.

dents: רְּיִּבְיּה Ps. 149. 6, et une épée à deux tranchants; רְיִּבְּיִב Is. 41. 15, (un chariot) avec beaucoup de dents de fer.

אָרָים m. (rac. מְשׁהַ). Vacillation: מְיִבְּים Nah. 2. 11, et la vacillation, le tremblement, des genoux.

fleuve, Pison, qui coule autour du pays de Havilah, Gen. 2. 11 (le Gange ou l'Indus?).

יחוק n. pr. m. I Chr. 8. 35.

אָשָּׁה (rac. רְּבָּשְׁ). Bouteille, cruche: אָשָּׁה אַ I Sam. 10. 1, une cruche, ou une fiole, d'huile.

רְּטָּיִם מְשָּׁבִּים Ez. 47. 2, et l'eau coulait, sortait (du côté droit).

תּבְּרָת הַאָּבָיִם n. pr. Les fils de Pochéreth Hazwajim, ou de Pochéreth (qui était) de Zwajim, Esdr. 2. 57.

R Kal inusité. Niph. Étre extrême, étonnant, difficile, merveilleux : ्रे नाट्या अनुस्का II Sam. 1. 26, ton amour pour moi était extrême, unique; חיבר מלאות Dan. 11. 36, il dira des choses inouies, impies (contre Dieu); בּבִינֵי יְפָּבָא Zach. 8. 6, il sera difficile, ou etonnant, a mes yeux ; דַּיָּבֶר בָּיֶר Gen. 18. 14, y a-t-il rien qui soit trop difficile à Dieu! קאָר פּיאָר איז דאל Deut 30. 41, (le commandement) ne t'est pas caché, ou : trop difficile, au-dessus de toi; क्षेत्रण स्टब्स् गड्डा मड्डिस Prov. 30. 18, trois choses me sont cachées, dif-فد نَوْتِه فِعْك فَتْد : أَوْتِه فَعْل أَمْنِه اللهِ ficiles à connaître Deut. 17. 8, lorsqu'une affaire te sera trop difficile (à démêler); אַל פָּד מּרָאוֹתו ישליוף Ps. 139. 14 (pour ישליוף), parce que je suis distingué, une créature admirable, par tes merveilles. — recom Les choses merveilleuses, miraculeuses : אֲסֵפְּרָח כָּלְינִפְּלְאוֹיָדְה Ps. 9. 2, je ra– conterai toutes tes merveilles; nora

richto Exod. 34.10, je ferai des prodiges. Comme adv.: רייזים היותל מות Dan. 8.24, il fera un ravage d'une manière prodigieuse, incroyable; ou : il détruira les choses, les monuments, qui sont des merveilles; רייבט אַל בְּקוֹלוֹי מִינִים אַל בְּקוֹלוֹי מִינִים אַל בְּקוֹלוֹי מִינִים אַל בַּקוֹלוֹי מִינִים אַל בַּקוֹלוֹי מִינִים אַל בַּקוֹלוֹי מִינִים אַל בַּקוֹלוֹי מִינִים מַינִים מִינִים מַינִים מַינִים מִינִים מַינִים מִינִים מִינִים מִינִים מַינִים מִינִים מִינִים מִינִים מִינִינִים מִינִים מִינִים מִינִים מִינִים מִינִים מִינִים מִינִינִים מַּינִים מַינִינִים מַינִים מַינְים מִּינִים מִינִים מַינִים מַינִים מִּינִים מַינִים מִינִים מ

Pi. Séparer des autres, consacrer par sa parole: בְּלֵשִּי Lév. 22. 21, Nomb. 15. 3, 8, pour offrir ce qui a été consacré par un vœu, pour accomplir un vœu.

Hiph. 1º Faire prodigieux, admirable, merveilleux : יִזְשָלָרא חַסְהּוֹ לִי Ps. 31. 22, il a signalé sa grâce à mon égard, il a fait paraître sa grâce, d'une manière distinguée; יָּרִשְּׁלָא תַיּ אַת־פֶּעֹּרָקּה Deut. 28. 59, Dieu signalera tes plaies, les rendra prodigieuses, extremes; ראַכ אַ אַרָּאָד Is. 28. 29, il rend son conseil admirable; שַּמְלָא אר בַּעַשׂוּח Jug. 13. 19, et il fit des merveilles; adverbialement: וְחַשְׁלַאַ II Chr. 2. 8, et איז Joel 2. 26, admirablement, merveilleusement. -2° Comme Pi. : בר בַּפְלָא מַרַר Lév.27.2, et בַּבְּלֵא לְנְהֹר נַרֶּ Nomb. 6. 2, (un homme) qui consacrera une chose en faisant un vœu (qui fait vœu de consacrer une chose, ou de s'en refuser la jouissance).

Hithph.: יָק אּלְּשָּׁרְהַיּ Job 10.16, tu te montreras de nouveau prodigieux contre moi (tu me puniras d'une manière terrible) (v. בּלָּיִם).

פּלְאִים חוֹ, (avec suff. מְּלְאִים, pl. מְּלָאִים et madu). Prodige, merveille: אַסְרָּחִים בּעָּלָּאָרָ Prodige, merveille: אַסְרָּחִים בּעָלָּאָרָ Prodiges; אָמְיִם מְלָּאָרָ מְּלָּאָרָ Prodiges; אַמְיִם מְלָּאָרָ Prodiges; אַמְיִם מְלָּאָרָ Prodiges; אַמְיִם מְלָּאָרָ Prodiges; אַמְיִם מְלָּאָרָ Prodiges depuis le commencement; אָרָ בְּיִרְ Prodiges depuis le commencement; אָרָ בְּיִרְ Prodiges depuis le commencement; אָרָ בְּירִ בְּיִלְּאָרְ Prodiges depuis le commencement; אָרָ בּירִ בְּירָ Prodiges depuis le commencement; מְלָּאָר הִיבְּירָ מְּלָאָר מִבְּיר מְלָּאָר וֹצִי בְּירָ מְלָּאָר וֹצִי בּירִ מְלָּאָר וֹצִי בּירִ מְּלָאָר וֹצִי בּירִ מְלָּאָר וֹצִי בּירִ מְּלָּאָר וֹצִי בּירִ מְלָּאָר וֹבְיר מְלָּאָר וֹצִי בּיר מִינְיִבְּי בּיר מְּבְּיר מְיִבְּיר מְּבְּיר מְבְּיר מְבִּיר מְבִּיר מְבִּיר מְבִי בּיר מְבְּיר מְבְיר מְבְיר מְבְּיר מִיּי בְּיר מְבְּיר מְבְיר מְבְּיר מְבְיר מְבְּיר מְבְּיר מְבְיר מְבְּיר מְיִי בְּיר מִיר מִיי בּיר מִיי בּיר מִיי בּיר מִיי בְּיר מְיִי בְּיר מִיי בְּיי בְּיי בְּיּי בְּיי בְּיּי בְּיי בְּיּי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְיּי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְיּי בְיּי ב

bée prodigieusement, d'une manière terrible.

לְּלְאֵי adj. Caché, difficile: אַלְּאָדְּי adj. Tug. 13. 18, (keri אָשָׁ, pour אָלָאָי de אָשָׁי il (mon nom) est caché, est un secret, ou: trop prodigieux pour le dire; fém.: מְּלָּאָדִי תַּעָדִי מְשָּׁיִי Ps. 139.6, (cheth. אַלָּאָדִין cette connaissance est trop difficile pour moi, est au-dessus de moi (v. אַלָּאָדִי).

קלאָהָה (Dieu le distingue) n. pr. m. Néh. 10. 11.

לְּבֶּלְ Kal inusité. Séparer, diviser. Niph.: בֵּר בְּיָבֶּיִר מְּלְנָיו מְאָרֶץ Gen. 10.25, parce que de son temps la terre fut divisée (par suite de la confusion des langues, v. chap. 11).

Pi.: רְּלְּבֶּיִהְ אֲשֶׁבְּ אֲשֶׁבְּ Job. 38. 25, qui a divisé, préparé, des canaux à la pluie impétueuse; אָלַג לְשׁוֹעָן Ps. 55.10, divise leurs langues (fais qu'ils ne s'entendent plus entre eux).

Hiph. רְאַל מְּוֹשׁ מַמְּלִיג לְכֶּל־דָּבֶּר Aboth, et ne rejette aucune chose (comme étant impossible).

ארבים בילים מליניו ב' chald. Diviser : מַלְים מְלִּינָים Dan.. 2. 41, un royaume divisé.

קלנ אלוזים: Ruisseau: מַלָּנ אֵלוִים Ps.65. 10, le ruisseau de Dieu (né des pluies que Dieu envoie par sa grâce); שֵּלְנִי־בֶּיִם Ps. 1. 3, des ruisseaux, des courants d'eau; מַלְנִי־בָּיִם Lament. 3. 48, (mon œil répand) des ruisseaux de larmes.

ንንቹ (division) n. pr. Peleg, fils d'Éber, Gen. 10. 25.

קלנ פּנָנ פִנָּן: m. chald. Moitié קּלָנ פִנָּן Dan. 7. 25, et la moitié d'un temps.

לְנָה f. Distribution : קַּלְנָה מֵית מָאַבוֹח בְּית מָאָבוֹת

II Chr. 35.5, selon la distribution (les divisions, classes) des familles.

קילְנָשׁ et פּילְנָשׁ (avec suff. קּילְנָשׁ et שְׁילְנָשׁ et פּילְנָשׁ et פּילְנָשׁ (בּישׁים). Concubine : פּילְנָשׁ Jug. 19. 1, une concubine; בּילְנָשׁ Ez. 23. 20, elle (les) a aimés au point d'être avec leurs concubines, comme une d'elles; selon d'autres, פּילְנִשִּׁידִים sont des hommes : elle a aimé avec fureur les hommes impudiques.

קלְרָה. Acier: אָבְּיִם מְּלְרָה חָרָכָב Nah. 2. 4, l'acier des chariots (brille) comme du feu, ou: le chariot (brille) par le feu, les étincelles, que fait jaillir l'acier; selon d'autres, ייף transposé: comme des flammes.

פּלְרָשׁ n. pr. Pildas, fils de Nahor, Gen. 22. 22.

Hiph. Separer, distinguer: יְּהְשְּלֵּרְתִּר Exod. 8. 18, je distinguerai ce jour-la (la terre de Gessen, en l'épargnant); בְּיִה מְקָהַ בְּיִה מִקְּהָ 9.4, Dieu séparera, fera une distinction entre, les troupeaux (d'Israel et ceux des Egyptiens); יְּבְּיִה הְיִהְיִה בְּיִּה רָּבְּיִה בְּיִּה בְּיִה מִיִּרְה בְּיִּה בְּיִה בִּיִּה בְּיִּה בְּיִה בְּיִּה בְּיִה בִּיִּה בְּיִּה בְּיִה בְּיִּה בְּיִה בִּיִּה בְּיִה בִּיִּה בְּיִה בִּיִּה בְּיִה בִּיִּה בְּיִה בִּיִּה בְּיִּה בִּיִּה בְּיִּה בְּיִה בִּיִּה בְּיִה בְּיִה בִּיִּה בְּיִה בְּיִה בְּיִה בְּיִה בְּיִה בְּיִה בִּיה בְּיִה בִּיִּה בְּיִה בִּיה בְּיִה בְּיִּה בְּיִה בְּיִה בְּיִה בְּיִה בְּיִּה בְּיִה בְּיִה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִה בְּיִבְּיה בְּיִבְיה בְּיבְּיה בְּיִּבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בִּיבְיה בִּיבְיה בִּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בּיבּיה בּיבּיה בּייה בּיבּיה בּיבְּיה בְּיבּיה בּיבּיה בְּיבּיה בִּיבְּיה בִּיבְּיה בּיבּיה בּיבּיה

ללוף (distingué) n. pr. Palu, fils de Ruben, Gen. 46. 9; patron. אלאי Nomb. 26. 5.

קבו שלח הבקב בארץ: Ps. 141.7, comme (le laboureur) qui coupe et fend la terre (avec le soc), ou : comme celui qui coupe et fend les arbres, le bois, sur la terre.

Pi. Fendre, couper: יְמַלֵּח חֵץ מְבֵּרוֹ Prov. 7. 23, (jusqu'à ce que) la flèche fend, transperce, son foie; יְתַּשְּׁרְ מֵּלִּ-סִיר יִינְיִלָּח אַל-סִיר Il Rois 4. 39, il coupa (les fruits) par morceaux, et les mit dans le pot pour cuire; יְלְיֵיִיִץ Job 39.3, elles font que leurs petits percent (leur sein), elles les mettent au jour avec effort.

ביין chald. Servir; spécial. servir, adorer Dieu: אַלְּתָּא בִּי־אָנְתָּא בְּיִרְאָנָא Dan. 3. 17, notre Dieu, celui que nous adorons; avec בּלְתּךְ: ל 7. 14, (toutes les nations) le serviront, l'adoreront.

שלים (v. יפלים) Se sauver, s'enfuir : ביינים Ez.7.16, quelques fuyards d'entre eux se sauveront (quelques-uns se sauveront, mais par la fuite).

Pi. 1º Se sauver: יאַמַלָּטָת לָמָנָת מְשׁנְּטָר Job 23.7, je me sauverai pour toujours de mon juge, je gagnerai ma cause devant lui. - 2º Trans. Sauver, délivrer: مورود Ps. 18.3, (Dieu est) mon liberateur; מַמַלְבֵּר מַאֹּרְבֵר 18.49, qui me délivre de mes ennemis; שַּלְפֵנָי בְיַר רָשָׁע 71. 4, sauve-moi des mains du méchant; כל־און מַלַם־לַמוֹ 56.8, a cause de (leur) iniquité sauve (moi) d'eux, ou: les épargneras-tu malgré leur iniquité? leur iniquité demeurera-t-elle impunie? selon d'autres : rejette, repousse-les, comme — 3º Pousser dehors, laisser échapper, enfanter : יוֹחָים שׁנָים Job 21. 10, sa vache met bas, fait des petits; שַּׁשֵׁר Mich. 6. 14, et (les enfants) que tu engendreras, ou : qu'elle enfantera; selon d'autres, sens 2º: et ceux que tu sauveras (v. Hiph.).

Hiph.: יְרַשְּלֵּרִים Is. 5. 29, il se jettera sur la proie et l'emportera, la mettra en sûreté; תְּמָלֵּרִים Mich. 6. 14, et tu atteindras (l'ennemi qui

t'enlève tes enfants); ou : tu tiendras entre tes bras (tes enfants), et tu ne les sauveras pas; selon d'autres : (ta femme) concevra, mais elle n'enfantera pas; ou : tu tiendras (ta femme), mais tu n'engendreras pas (v. la suite de la phrase à la fin du Pi).

שׁלְשִׁים adj., seulement plur. בּיבְשְׁים Jér. Echappés par la fuite: בְּיָבֶים שַּלְשִׁים פַּלָּשִׁים בּיבָּעָ Jér. 51. 50, vous qui êtes échappés à l'épée; בָּבֶּעְ בָּבֶעְ בָּבֶע 50. 28, et (de) ceux qui fuient la terre de Babylone.

שלים m. (ou inf. du Pi. de שלים). Délivrance: רָרַ מַלֵּט מְסֹדְבַנְיִי Ps. 32.7, tu m'entoures de chants de délivrance, ou : je ferai entendre des chants de délivrance (pour te remercier de la délivrance) quand tu m'entoureras, me protégeras.

한 (délivrance) n. pr. m. 1° I Chr. 2. 47. — 2° 12. 3.

פַלַטָּה (v. אַלַיטָה).

לְלְיף (délivrance de Dieu) n. pr. 1° Palti, fils de Rafu, Nomb. 13. 9.— 2° Palti, fils de Lajis, I Sam. 25. 44; le même est appelé מַלְטִימֵל II Sam. 3. 15.

できる n. pr. m. Néh. 12. 17.

ጉርያ (Dieu le délivre) n. pr. m. 1° I Chr. 3. 21.—2° 4. 42.

קלשְיהוּ (même signif.) n. pr. Pelatiahu, fils de Benaïa, Ez. 11. 13.

לְלְי Difficile, et fém. אַלְיאָם (keri, v. who cheth.).

TYP (Dieu le distingue) n. pr. m. I Chr. 3. 24.

לימים adj. (v. שַלְּשָׁהָ, plur. שְּלִּימִים). Fuyard, qui se sauve, échappe par la fuite: לְיבֹּא חַשְּלִים Gen. 14. 13, un homme qui s'était sauvé (de la bataille) arriva; עַרִיבְּאָרָם שָּרִידִי Jos. 8. 22, tellement qu'il ne resta pas d'eux un seul qui échappât, ou qui se sauvât; שְּלֵיבֵי אָקְרֵים Jug. 12.4, des fugitifs d'Ephraïm (à savoir : vous, les gens de Galaad; selon d'autres : les fugitifs, c.-à-d. les hommes

de basse condition d'Éphraim, dirent, etc.); בְּיֵלְי מְלֵילָם Nomb.21.29, il a laissé ses fils fugitifs, il les a laissés fuir; selon d'autres: il a livré ses fils qui allaient se sauver.

קליל m. (rac. קלל p.). Ne se trouve qu'au plur. יְנָיֵן בְּקּלְלֵים Les juges: יְנָיֵן בִּקּלְלִים Exod. 21. 22, ou il donnera, payera, d'après les juges, ce que les juges ordonneront; יְרִיא עִין קּלִילִים Job.31.11, et c'est un crime que les juges doivent punir, un crime, péché, capital.

קלילה f. (rac. מַלַּלְבָּה Justice, discernement: מַלֵּילְה Is. 16. 3, fais (ou spis (ou agissez) avec un juste discernement.

• אלילות f. Action de juger, jugement, Rituel.

קלילי adj. Ce qui est du ressort du juge: אַמריבּי Job 31. 28, ce serait la aussi un crime punissable (que les juges devraient punir) (v. a לְּיִלִּיִה Fém. subst.: מְּלִּיִלִּיה זְּיִּה Is. 28. 7, ils se sont égarés dans la justice, c.-à-d. dans leurs jugements.

קלף m. 4° Cercle, district, quartier: שֵׁרְ חֲצִי טְּלֶהְ רְרִּישָׁלֶּםְ Néh. 3.9, chef, capitaine, de la moitié du district de Jérusalem; שֵׁר מֶּלֶהְ תַּרוּדִינְּבֶּיְם 3. 14, chef du district ou du quartier de Beth-Hacharem; לְּמִלְבוֹי 3. 17, pour son district, ou quartier. — 2° Fuseau (de sa forme ronde): קַבֶּהְ הְּקְבּוּ אָרָהְיִר Prov. 31. 19, et ses doigts ont pris le fuseau (pour filer). — 3° Bâton: יְבַשָּׁהָרְ בַּשָּׁלָּהְ Il Sam. 3. 29, et l'homme qui saisit (qui s'appuie sur) le bâton (parce qu'il est faible, malade).

לבלו אלווי אלווי אלווי אלווי אלווי אלווי אלווי וועפר, condamner, blamer: אלווי אלווי אלווי אלווי וועפר, בשלוו אלווי וועפר ווועפר וועפר וו

Hithp. 1° S'interposer comme juge, arbitre : מד יַרְקַשַּלֵּל־לוּ I Sam. 2. 25. (mais si un homme peche contre Dieu), qui s'interposera pour lui, pour être juge? selon d'autres : qui priera pour lui? (v. 2°). — 2° Intervenir pour quelqu'un par des prières, prier pour lui, et puis en général: prier, prier Deut. 9. 20, ואַרְוּפַלֵּל גַּם־בְּעָד אַרֵּוּרֹן: et je priais aussi pour Aaron. Avec כל: וָאִיוֹב עַבְהֵי יִתְפָּלֵל עֵלִיכָם Job 42.8, et Job, mon serviteur, priera pour vous. -Celui à qui la prière s'adresse, avec 3x: Ps. 5. 3, car c'est à Toi que j'adresse ma prière. Avec 3 : יאַחְמַלְלָּה לַרֵי Dan. 9. 4, je priai l'Éternel. Avec מְּמָרָ אַלֹּחֶר חַשְּׁמָרָם: לְפְנֵי אַלְחָר הַשְּׁמֶרָם Néh. 1. 4, et je priai en la présence du Dieu du ciel ; אליה יחסללה Is. 45.14, ils te supplieront, ils imploreront ton secours; אל־הַנְעָר הַנָּה הָחָפָלְהָהי I Sam. 1.27, pour cet enfant j'ai prié, c.-à-d. j'ai prié Dieu de me le donner.

Niph.: בְּמָלֵל מְחֹלֶל בְּחֹלֶל בְּחֹלָל Ez. 28. 23, et les habitants blessés dans la ville seront jugés; ou : ceux qui sont dans la ville se jugeront, se regarderont

d'avance, comme blessés, comme frappés; mais il est plus probable que c'est une forme irrégulière de >pp; ils tomberont blessés ou tués.

לְלֶּלְ (juge) n. pr. m. Néh. 3. 25. אַלְלְיָהְ (Dieu le défend) n. pr. m. Néh. 11. 12.

פלטני (v. פלטני).

יה פְּלוֹנְי n. pr. Helez de Phalon, I Chr. 11. 27.

י פֿלְפּוּל Discussion savante, profonde; controverse : פּלְפּוּל רַוּמֵלְמִירִים Aboth, la discussion, controverse, des disciples.

לְצְלֵי בְּתְּנְיָתְ יְתְּעָּלָּבֵין Job 9.6, et les colonnes de la terre tremblent, sont ébranlées.

ראני מְלֵינְי f. Tremblement, frémissement: ראנים ישְּבְי Job 21.6, un frémissement a pris, agité, tout mon corps; ראנים בּיִנְי מִנְי Ps. 55.6, le frémissement m'a couvert, j'ai été saisi de terreur.

ת פלישה n. pr. d'une contrée dans la Palestine; selon d'autres : la Palestine même; ישְׁבֵר מְלָשֵׁה Exod. 15. 14, les habitants de Peléseth, ou de la Palestine.

ער פּלְשְׁתִּים m. (plur. פְּלְשְׁתִּים et מְּיִבְּשְׁתִּים). Un Philistin; l'origine des Philistins est de Caphthor (v. יוֹהְשָּׁתִּים et Amos 9.7): בְּיִבְּרִיתְּיִבְּיִים Gen. 26. 1, (Abimelec) roi des Philistins.

Nomb. 16. 1. — 2° Peleth, fils de Jonathan, I Chr. 2. 33.

אברי מברי שלי וו Sam. 15. 18, collectif d'une espèce de gardes, de satellites, du roi, les archers et les frondeurs; selon d'autres : deux races en Israel, les Céréthiens et les Phélétiens; d'autres traduisent: תְּמֶלֵתְי (v. II Rois 11. 4).

Prov. 7. 8, près de son coin, c.-à-d. près du coin où la femme se trouve ou demeure; ou היים est pour היים, de היים; pl. une fois: שׁבֶּר הִיִּם Zach. 14. 10, la porte des angles.

le conj. exprimant un doute, une crainte. De peur que, de — ne; il se place: — ou après l'action qui doit empêcher, détourner, ce que l'on craint,

ce qu'on veut éviter : פַרְיָמִרּק Gen. 11.4, (batissons-nous une ville, etc.) de peur que nous ne nous dispersions; מַרַיּתְּקָרוּן 3. 3, (vous n'en mangerez point) de peur que vous ne mouriez; après les verbes craindre, se garder, jurer : קרתנול (j'ai eu peur) que tu ne voulusses ravir; ארה אַרד בּיִר 24. 6, (garde-toi bien) de ramener mon fils (en ce pays-là); ארש לוין Deut. 4. 23, prenez garde) de n'oublier; פן־הַּמנְעוּן בַּר Jug. 15. 12, (jurez-moi) que vous ne me tuerez point; - ou au commencement de la phrase, exprimant seul la défense ou la crainte, la menace : קראמרא Job 32.13, ne dites point; אמרי ווקידע אַרְכָם חוָקִידע Is.36.18, qu'Ezéchias ne vous persuade, trompe point; חמים קר ושלח ידו Gen.3.22, mais maintenant il est à craindre qu'il ne porte sa main (à l'arbre), il portera peut-être, etc.; אַגא אַרֶּבֶּחֶרֶב אָצֵא Nomb. 20. 18, autrement je sortirai avec l'épée; קרינטאו רות בי II Rois 2. 16, un vent ou un esprit de l'Eternel l'aura peut-être enlevé; mik Prov. 5. 6, elle n'a garde de marcher droit dans le sentier de la vie; ou, bypp est la 2º personne : (elle empêchera) que tu ne marches dans le sentier de la vie; ou : (garde-toi) de balancer le sentier de la vie contre celui où elle veut te conduire, d'hésiter entre les deux (v. סלם).

Ez. 27.47, avec le plus pur froment et l'excellente pâtisserie; selon d'autres: et le baume; selon d'autres, deux noms d'endroits: du froment de Menith et de Pannag.

תַּמְּלֶּר, וְאֵמֶּן, וְאַמֶּן וְיַמֶּלֶן וְיַמֶּלֶן וְיַמֶּלֶן וְיַמֶּלֶן וְיַמֶּלֶן וְיַמֶּלֶן מִנְּאָר, aussi וְטָהֵן, Tourner, trans. seulement dans la locution קָּטָּדְ לְּיָהְ לְּיִהְ וְלֹא מְנִים Jer. 9. 27, ils m'ont tourné le dos, et non le visage; עֹרָהְ וְלָּא מְנִים אַרְבִּירֶם Jos. 7. 12, ils tourneront le dos, c.-à-d. ils fuiront devant leurs ennemis. Partout ailleurs intrans. Se tourner: יַיִּטֶּן מֵרְבִּיה Exod. 7. 23, et Pharaon se tourna, se

retira (et entra dans sa maison); זַיּמַן מכם פרצה 10. 6, il se détourna et sortit de devant Pharaon ; יְּמְנֶח אֶּל־דֶּרֶךְ נפרה I Sam. 13. 17 (une division) se tourna vers le chemin d'Ephra. Avec >: וארש להרכו קנרנו Is. 53. 6, nous nous sommes tournés chacun vers sa propre voie. Avec l'accus.: יְמְבֵּח הַרָהְ בָּיה חֹרוֹן I Sam. 13. 18, (une autre division) se tourna vers le chemin de Beth-Horon; ובְבֹל אֲשֶׁר־יִמְנֵח 14. 47, et de quelque côté qu'il se tournat; מט־אלר Is. 45.22, tournez, convertissez-vous à moi; יואל־בִּי בִּקְרְשִׁים הַּפְּנָת Job 5.1, et à qui des saints t'adresserais-tu? כד מנח אל-Deut. 31. 18, parce qu'il a suivi des dieux étrangers ; מְּעִינֶתִם בתריחם Ez. 29. 16, quand ils se tournent vers eux, qu'ils se lient avec eux (les Egyptiens); אַשָּׁור לְבָבוֹ שֹׁנֶה חַיוֹם מֵיִם הַי Deut, 29. 17, dont le cœur se détourne aujourd'hui de Dieu. - Du temps: pier rop Jér. 6. 4, le jour décline ; Ps. 90. 9, tous nos jours se passent, s'évanouissent (par ta colère); לְמִנֹית בֹּקר Exod. 14. 27, quand le matin approcha, à la pointe du jour; לקנית ערב Gen. 24. 63, vers le soir.

Souvent se tourner, se retourner, pour voir, regarder, examiner : יְּמָנִירִיִּר אֲנִיר בראות הכבות Eccl. 2. 12, je me suis tourné pour contempler la sagesse, j'ai passé à la contemplation de la sagesse ; ייָפּן כּוֹז וַבֶּרוּ נַבֵּרא Exod. 2. 12, et il se tourna ici et là, il regarda de tous côtés, et vit; יַּיְמָנוּ אֵל־אֹחֶל מּוֹעֵד Nomb. 17.7, ils tournèrent (leurs yeux) vers le tabernacle; וּמָנִירִוּר אֵנָּר בְּכָל־מַעַמֵּי Eccl. 2. 11, et j'ai tourné les yeux vers tous mes ouvrages; יימן אַחַרָיר II Sam. 1.7, il se retourna pour voir; זְּמָנְהוֹ לְמִינְלָהו Is. 8. 21, il tourne les yeux vers en haut (le ciel); אַל־קשׁר הַעָּם הַאָּה Deut. 9. 27, ne regarde, ne considère pas la dureté, la désobéissance, de ce peuple. - De Dieu qui exauce : קנה אלר Ps. 69. 17, tourne-toi vers moi, regarde-moi favorablement; אַבָּרָיתָן אָבֶּלַ־ תְּמַלֵּח שַבְּדְּהְ I Rois 8.28, tourne-toi vers la prière do ton serviteur, reçois-la fa-

Hiph. Tourner: ניָשֶן וְיָב אֶל־יָוָב Jug. 15. 4, il tourna une queue à l'autre, il lia les renards l'un à l'autre par la queue; לְּלֶבֶּיוֹ יִּיְלְּבָּי וֹרְיִבְּי וֹ אַרְבִּי יִּלְבָּיִי וֹ Sam. 10.9, lorsqu'il tourna l'épaule (qu'il se retourna) pour partir; בּיִרְּבָּי בּיִרְּבָּי בּיִרְּבָּי בּיִרְּבָּי בּיִרְבָּי בּיִרְבָּי בּיִרְבָּי בּיִרְבָּי בּיִרְבָּי בּיִרְבָּי בּיִרְבְּי בּיִרְבָּי בּיִרְבְּי בּיִרְבְּי בּיִרְבְּי בּיִרְבְּי בְּיִבְּי בּיִבְּי בּיִבְּי בּיִבְ בִּיִבְּי בּיִבְּי בּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בִּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בִּיִבְּי בִּיִבְּי בִּיִבְּי בְּיִבְּי בִּיִבְּי בְּיִבְּי בִּיִבְּי בִּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְיִבְּיִ בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּיִבְ בְּיִבְּי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִבְי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבְי בְּיִבְייִ בְּיִי בְּיִבְי בְּיִבְ בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְייִבְ בְּיבְיי בּיּבְּי בְּיבְּייִבְ בְּיבְייִבְ בְּיבְּיִי בְיּבְייִי בְּיוֹבְייִי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיוּבְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִבְּיי בְּיבְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיבְּייִי בְּיִייִּ בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּייִּי בְּיִייִּי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּבְיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּייִבְּיי בְי

Hoph.: why to Jér. 49.8, fuyez! ils se sont tournés vers vous, les ennemis approchent déjà; ou : fuyez! et (à l'instant) ils ont tourné le dos, ils ont commencé à fuir; rous ropo roix Ez. 9.2, (la porte) qui est tournée, qui regarde, vers le septentrion.

*Niph.: מְּלְכְשֶׁאָנֶת אֶשְׁנֶת אֶשְׁנֶת אֲשְׁנָת אֲשְׁנָת Aboth, quand je serai débarrassé de ma besogne, quand j'aurai le temps, j'étudierai, peut-être que tu n'auras pas le temps.

תַּבָּה f. (rac. הַיָּהָ ou זְצַהָּ, v. זְהֵּ). Coin,

angle: רְּמָשְל מְלֹרִים, Prov. 7. 12, dans chaque coin (de rue); אָבָר שְּנָחִים, 21.9, dans un coin sur le toit; אַבָּר שִּנְחִים, Job 38. 6, sa pierre angulaire; רְּמָשׁ שִּבְּר שִׁנְּחִים אַבָּר חַמָּשׁ וּבְּל בּיִחְיִם וּבְּל בּיִחְיִם וּבְּל בּיִחְיִם וּבְּל בּיִחְיִם וּבְּל בּיִחְיִם וּבְּל בּיִחְיִם וּבְּל בּיִּחְיִם וּבְּל בּיִבְּיִם וּבְּל בּיִבְּיִם וּבְּל בּיִבְּיִם וּבְּל בִּיבְּיִם וּבְּל בִּיִּם וּבְּל בִּיבְּים וּבְּל בּיִבְּים וּבְּל בּיִבְּים וּבְּל בּיִבְּים וּבְּל בּיִבְּים וּבְּל בּיִבְּים וּבְּל בּיִבְּים וּבִּים וּבְּל בּיִבְּים וּבִּים וּבִּים וּבְּבְּים וּבְּבִּים וּבְּבְּים וּבְּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבְּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבְּבִים וּבְּבִּים וּבִּים וּבְּבִים וּבְּים וּבִּים וּבְּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבְּבִים וּבִּים וּבְּבִים וּבְּבִים וּבְּבִים וּבְּים וּבִּים וּבְּים וּבִּים וּבְּים וּבְּבִּים וּבְּים וּבְּים וּבִּים וּבְּים וּבְּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבְּים וּבִּים וּבְּים וּבִּים וּבְּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבְּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִים וּבְּיבּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבְּיבּים וּבְּיבּים וּבּים וּבּים וּבִים וּבִּים וּבּים וּבְּיבּים וּבִים וּבּים וּבִים וּבִּים וּבְּיבּים וּבְיבּים בּיבּים וּבּיבּים בּיבּים וּבּים וּבְּיבּים וּבּים וּבּים וּבּיבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּיב וּבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּים וּבּיבּים וּבּים וּבּים וּבּיים וּבּיים וּבּיים וּבּיים וּבּיים וּבּים וּבּיבּים בּיבּים וּבּים בּיבּים בּיבּים

ליים (la face de Dieu) n. pr. 1° D'un endroit, Penuel, où Jacob a lutté contre l'ange, Gen. 32.32 (אַרָישָׁר, vers. 31), Jug. 8. 8, les habitants de Penuel. — 2° Penuel, fils de Sasac (cheth. אַרְיִישָּׁר, I Chr. 8. 25. — 3° Penuel, père de Gedor, I Chr. 4. 4.

שְנָיִים n. pr. (ע. פְּנִישֵׁל). פְנִישֵׁל Perles (ע. פְּנִישֵׁל).

pl. m. (une fois fém., Ez.21.21; const. קנר, rac. rac). Le côté ou la partie du corps qui se tourne dans tous les sens, ou : vers celui qu'on regarde, à qui l'on parle. 1º Visage : בפתח פניתו Gen. 38. 15, elle s'est couvert le visage; על־פְּנֵרּ אָבְרִיד Gen. 50. 1, (Joseph se jeta) sur le visage de son père; le verbe et l'adj. souvent au pl.: Dan. 1. 10, vos visages tristes ou maigres; אַנָּי לֹא יַרָאַא Exod. 33. 23, mais mon visage ne sera pas ענים נועפים Prov. 25. 23, et le visage triste, ou : qui exprime la colère ; rarement au sing.: אָנֵר כֵּד הַוּלָקָם Lament. 4. 16, la colère de Dieu les a dispersés (v. 2°); סָנִים אֶל־פָנִים Gen. 32. 31, face à face; מַנִים בְּמְנִים Deut. 5. 4, lob 1. 11, il על־פניף יברבה, Job 1. 11, il te dira des blasphèmes en face; מַרֹינָנִיד על־פַּפַּץ הַּרְכּני 21.31, qui lui dira en face, ou de son vivant, sa voie? qui le blamera pour ses mauvaises actions? -Is. 65. 3, qui m'irri הַבְּכְּכְּסִים אֹרָד בְּלִּ־פְּנָּ tent en face, qui font des choses que j'ai défendues, sous mes yeux; de même אַל־מָּנִיד ; Job 13. 15, en face ਸੀ-ਸਮੁੱਖਾਂ Deut. 7. 10, Dieu rend a (celui qui le hait) ce qu'il mérite sur-lechamp, ou : déjà dans cette vie ; מָּמַנַי ולפיז Job 16. 8, il témoigne (contre moi) en face, en ma présence; שרם מניף אל-דורי ישידאל Ez. 6. 2, tourne ton visage, ton regard, vers les montagnes d'Israel; mais: יַנָּשֵׂם אַר־פָּסָד תַּר העלער Gen. 31. 21, il tourna son visage, il avança, vers la montagne de Galaad ; אַלַרישוים אַרד מניחַם לְבוֹא Jér. 42.17, (tous ceux) qui ont dirigé leur visage pour aller (en Egypte), qui se proposent d'aller; de même: נַאָּתְנָה אָּח־פָּנֵי של־אַרֹיָר Dan. 9. 3, je tournai mon visage, regard, vers Dieu; וַיַּמַן יְרוֹשֶׁשָם repres II Chr. 20.3, Josephat tourna son regard, c.-à-d. s'adonna (à la prière); sans verbe : שַּנָרוּ לַשְּלַחַפָּתוּ Il Chr. 32. 2, et son regard vers la guerre, c.-à-d. il était résolu à faire la guerre.

2° La colère : אונד ביו בעשר ביי Ps. 34. 17, le regard sévère, la colère, de Dieu, (frappe) ceux qui font le mal; מַּנַיִידָּ לאַ־הַייוּ בּוֹח לאַ נוֹיי I Sam. 1.18, elle n'avait plus son visage triste, irrité; אַכּוְבָח פַּעַי Job 9. 27, je veux quitter mon découragement, abattement ; ישַׂכְּתִּי אֵנִי אָרִי הָּרָי בארש ביווא Lev. 20. 5, j'arrêterai mon regard de colère sur cet homme; מרישוֹמִתי פָנֵי בַּצִיר וְזוֹאַת לְּרָעָת וְלֹא לְטוֹבֶת Jer. 21. 10, car j'arrête mon regard sur cette ville pour le mal, et non pour le bien ; יאַנד אַתן אַח־פַנַר Lév. 20. 3, je tournerai ma colère (contre cet homme); prier, saluer, quelqu'un (v. הָּלָח; מְשִׁיב מְנִים refuser une demande à quelqu'un (v. ww Hiph.).

3° Le visage, pour l'être, la personne même : אָבֶי יַלֵּכֹּג Exod. 33. 14, ma personne marchera, moi-même je marchecherai (devant toi); אָנָיְהְ הֹלְכִים בַּקּרֶב II Sam. 17. 11, et tu iras en personne au combat; מָבֶי אַנְיִם tu iras en personne au combat; נָפָא פָּנִים tu iras en personne au combat; נָפָא פָנִים tu יִבְּיִר בָּיִר מָנִים tu יִבְּיִר מָנִים et נָפָא.).

4° La face, surface, superficie, des choses: מני תארשרו Gen. 2. 6, la surface de la terre; אוני קארשרו Job 38.30, et la surface de l'ablme, des flots; מני לבושר 41. 5, la superficie du vête-

ment (du Léviathan), la peau sur son בילק מוצ ; Is.25.7, la face du voile מילק קיב אין Prov. 27, 23, tu dois bien connaître la face, c.-A-d. l'état, de tes brebis; puis, en général, manière, mode: מירים ביותר Aboth, qui trouve une manière (fausse) d'inter-

preter la loi.

5° Le devant, le côté antérieur, d'une chose: roma roma roma Jér. 1.43, et la face, le devant (du pot ou de la chaudière), est tourné du côté du nord; יים Joel 2. 20, (je ferai périr) l'avant-garde, les troupes qui se trouvent en tête; אַל־מוּל מְנֵי וְזְמְלְּוְמָח II Sam.44. 15, en avant du combat, devant le front, là où le combat (sera très rude); מַנְרָהְ מְעֵרוֹת Ez. 21, 21, vers où (ta face) ton tranchant est tourné; au plur., également פַּנִים Ez. 1.6, et quatre faces; v. aussi לַחָם תַּשָּׁכִים les pains de proposition, et שַּׁלְתַּן הַפָּנִים la table sur laquelle ils étaient exposés (au temple).

פַנִים מָנִים tedans : מַנִים Ez. 2.10, dedans et dehors; לַשָּׁרָים לְּשָׁרָים Jér. 7. 24, (ils se sont tournés) en arrière, et non en avant. - Du temps : Deut. 2. 10, 12, jadis, autrefois; רואה לפנים בישראל Ruth 4. 7, et c'était ainsi l'usage autrefois dans Israel; וה Is. 41. 26, et depuis les temps anciens; משַנִים וּמָאַתוֹיר II Sam. 10. 9, de front et par derrière. — Avec des prepositions, שַּנְרֵם en forme const. קַּרָר devient très souvent particule.

וַיַּבָּא אַל־מָּנָיר : Au-devant אַל־מָּנָיר 1° II Chr. 19. 2, (Jehu) vint au-devant de lui. Devant : אַל־פָּנֵי אֹחַל מּוֹעֵר Lévit. 9. 5, devant le tabernacle; אַל־קנֵי הַאָּרֹן Exod. 23. 17, devant le Seigneur; אל-קני משוים Lév. 14. 53, sur la surface

du champ, en plein champ,

אַרד־פָּנֵר ? En présence, devant אַרד־פָּנַר 2º Esth. 1. 10, devant le roi; op ro Gen. 19.13, devant l'Eternel; pp-rag היריה Gen. 33. 18, devant cette ville; קיים אין דעים Gen. 27. 30, (Jacob était sorti) d'auprès d'Isaac; משר מכי הברה

II Rois 16. 14, (il transféra l'autel) de devant le temple (qui était en face

du temple).

3° una Devant : rragar una Ez. 42. 12, devant le mur ou l'estrade; קימים שיש מפניק Deut, 7. 24, nul ne se tiendra devant toi, ne pourra te résister; בַּבְּר בָּתְרֵי même sens Jos. 10.8; בקיניקים Ez. 6. 9, ils se déplairont à eux-memes, ils se repentiront, se feront des reproches eux-mêmes (v.

מנים 3°).

לַמְנֵיד , לַמַּנֵיד , לַמַנֵיד , לְמַנֵי (avec suff. לָמַנִיד , לְּמְנֵירְבָּם , לְּמְנֵירְבָּם (לְמְנֵירָזָם , לְמְנֵירְבָם (A) En présence , sous les yeux, sous la surveillance, devant: אם שודין ולמני בניו Nomb. 8. 22, devant, c.-a-d. sous la surveillance d'Aaron et celle de ses fils; ישבים לפניד II Rois 4. 38, (les jeunes prophètes) demeuraient devant (sous la surveillance d') Elisée; Ps. 72. 17, devant le soleil, c.-a-d. tant que le soleil durera; יַלְּמָּכֵי 72. 5, et tant que la lune durera; mais למני שטש Job 8, 16, devant le soleil, quand le soleil luit; selon d'autres: avant (le lever) du soleil, B) Au-Près de, chez : לְרַחֲמִים לְּמָנֵי שׁבֵּיחָם I Rois 8. 50, (qu'ils trouveront) de la compassion auprès de ceux qui les auront emmenes captifs; אַרֹעָר אָרֹעָר II Rois 5. 1, (un homme) puissant auprès de son maitre; ממני מי Gen. 27. 7, (afin que je te bénisse) en présence de Dieu; m ppb Exod. 34. 34, (lorsque Moise se présentait) devant Dieu, dans le sanctuaire; לִישָׁבִים לִּמְנֵי הַיּ Is. 23.18, à ceux qui sont assis, qui servent devant Dieu, dans le temple; אַראר רָאָרִשׁ ים אספי על Jos. 6. 26, maudit soit devant Dieu l'homme (qui); לרצון לרום לפני מי Exod. 28. 38, pour qu'ils trouvent grace devant Dieu; ייי לפני מי vivre selon la volonté de Dieu (v. קלה); קץ בל־בָּשָׁר בָּא לְפַנֵי Gen. 6. 13, la fin de toute chair est venue devant moi, m'a plu, j'ai résolu de faire périr tout ce qui vit; קמני אַבִּיה I Sam. 20. 1, quelle est ma faute aux yeux de ton père, ou contre ton père? זין אָפַן זָיָה p שיש מאר איש II Rois 4. 43, qu'est-ce

que cela pour que je le place devant, que je le serve à, cent personnes? שלכי לחור Deut. 11. 26, je mets devant vous, je vous propose (pour choisir); אַשֶּר נַחָּחָר לְּמְרֵּכֶם I Rois 9. 6, (mes préceptes) que je vous ai proposés à suivre (ordonnes); אַמ־רַוּבֹל נַתַּן רֵי - לְּמָנֵיט Deut. 2. 36, Dieu a tout donné devant nous, a tout mis en nos mains, en notre pouvoir; et sans verbe: חַנֵּתֹי רַבְּקָתוּ קייף Gen. 24. β1, Rébecca est devant toi, entre tes mains; הַאָּרֶץ מִּדְיָּיָה לִּמְנֵיבֶם 34. 10, et la terre est devant vous, à votre disposition. C) Avant: למני שוויו Gen. 13. 10, avant que Dieu détruisit (Sodome); לְּמְכֵּי נְבְעֹוֹת Prov. 8. 25, (j'étais enfanté) avant les collines; לפני Gen. 30. 30, avant moi, c.-h-d. avant mon temps, mon arrivée chez toi; ולמני פונה Neh. 13. 4, et avant cela. D) Devant, à la tête : יריצא למטיטי I Sam. יבא לְּפְנֵיתָם וַאַשָּׁר יַבא לְפְנֵיתָם Nomb. 27. 16, qui puisse sortir et entrer devant eux, à leur tête. E) Plus que : לְּמָנִי־דֵל Job 34. 19, (favoriser le riche) plus que le pauvre. F) Au-devant, contre: קברינא לשני Gen. 24. 12, fais venir au-devant de moi (ce que je désire); ייקמה למני משהד Nomb. 16. 2, ils s'élevèrent contre Moise; מַנְייָב לְּמָנִייִם I Chr. 14.8, David marcha au-devant, ou contre les Philistins. G) On explique de plusieurs manières : אַל־תָּתֶן אַרד־אָמֶתְן למני בח־בליעל I Sam. 1. 16, ne prends pas ta servante pour, ne la crois pas, une des filles perverties, réprouvées; ou: n'expose pas ta servante, ne la fais pas rougir devant (Penina ma rivale) , Job4.49 جمود چنع Job4.49 وette femme méchante; (ils sont consumés) et comme rongés des vers, ou par les vers; selon d'autres: devant l'étoile de l'Ourse, tant que l'Ourse durera, toujours (v. ゼッ, et plus haut אָפֶנֵי רַיַּטְרשׁ; (לְפְנֵי שֵׁבֶּשׁ Prov. 17. 18, (qui rend caution) pour son ami; selon d'autres : envers son ami, le préteur; יְמִמְרוּ לִמְנֵר אָבְנֵר ; II Sam. 3. 31, et pleurez pour Abner, ou : allez en pleurant devant les funérailles d'Abner.

De devant, d'auprès, devant: בלפסי תי Lev. 9. 24, (le feu sortit) de devant l'Eternel; בְּלְמְנֵי מָרְעֹה Gen. 41. 46, (Joseph sortit) d'auprès, de la présence, de Pharaon; יש פּילְמָיֵי fuir devant quelqu'un (v. I Chr. 19. 18); ירא־וול־בַּטָּז־פְּלָּפְנֵי craindre, trembler, s'effrayer devant, de quelqu'un; ו אונקפה — מִלְּפְנֵי מַלְפְנֵי מַלְפְנֵי מַלְפְנָם I Sam. 8.18, vous crierez à cause, ou contre votre roi; יבור אוזאב פילפני I Rois 21. 29, Achab s'est humilié devant moi (presque toujours avec l'idée d'éloignement, de crainte, de soumission, d'humiliation). --- مرامور بر I Chr. 16, 33, (les arbres chanteront) en présence de Dieu, ou :

à cause de Dieu (qui vient).

6° פְּמְנֵי A) Loin, hors de la vue, de la présence : נַיַּמָּל עַמַּוּר הַוְכָּנֵן מְתַּנֵיהָם Exod. 14. 19, la colonne de nuée se retira hors de leur vue, de devant eux (et se mit derrière eux); מַלְכִּשׁ מִּקְּמֵים Osée 11. 2, ils sont allés hors de leur vue. ils se sont éloignés d'eux ; בְּקַנֵי מַד הַקָּבוּל Gen. 7.7, (Noé entra dans l'arche) devant les eaux du déluge, c.-à-d. pour se sauver des eaux; קרח מתני fuir (de devant) quelqu'un, יועצל פְּשָנֵי se sauver de quelqu'un, בַּיָּק כִּיּנְיֵּר à cause de, contre (l'oppresseur); après בָּרָא craindre, ראָם trembler (v. ראָה Niph.), s'humilier, שף se lever (devant les vieillards, Lev. 19. 32), my se cacher, de peur des ténèbres (Job 23. 17); אָרִימֵלֶךְ אַחִיר Jug. 9. 21, (il demeure là) de peur de (craignant) Abimélech son frère ; פְּשָנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Is. 17. 9, (que les Chananéens avaient abandonnées) fuyant devant les enfants d'Israel. B) Par, à cause de : bryung Gen. 6. 13, (la terre est pleine de violence) par eux, exercée d'eux ; בְּשָׁרֶ חֶצָרֹב Exod. 8. 20, (toute la terre fut corrompue) par ces bêtes (ou mouches, v. מְּמָנֵי יְדָךְּ ; שָׁרֹב Jér. 15. 17, devant ou par ta puissance (ta prophétie, v. דָי); קוני רע מעלליף Deut. 28. 20, a cause de tes mauvaises actions; מְמֶכֶּי שָׁמֶן Is. . 10. 27, (le joug se brisera) par la graisse (du taureau), ou par la douceur de l'huile; selon d'autres: devant celui qui est oint; קמְרַ אֲשֵׁר רָבָּר Exod. 19. 18, parce que (Dieu) était descendu; בּשְׁרֵ אֲשֶׁר כִּשְׁרֵ אֲשֶׁר לָפָר שִׁר יִבְּר 16. 14. 23, parce que vous avez brûlé de l'encens (aux idoles) (v. aussi מַּרָים 3°).

7° על־פְּעֵי A) Devant, en face, en présence, vis-à-vis : צַל־מַנִים Gen. 32. 22, (les présents marchèrent) devant lui; יבל־מְנֵי כַל־חָעָם Lév. 10.3, et en face de tout le peuple; על־פָּנֵר אַבְּרַרְן אַבְּרַדָּוֹם Nomb. 3.4, sous les yeux, en présence, d'Aaron leur père; וְכַל־חְּמֵיכִם אִם־אַבַּוּב Job 6.28, il sera sous vos yeux, il sera évident pour vous, si je mens (que je ne mens pas); selon d'autres : et si je vous mens en face; בל־סבי הדריבל II Chr. 3. 17. devant le temple; בל-פטר רחז Ps. 18. 43, (comme la poussière) devant (emportée par) le vent; עַל־פָּנֵי רֹחֲב חַבָּיַת I Rois 6. 3, devant la largeur du temple, dans toute sa largeur; בַּל־פָּטֵי רָקִיבָּ চাহতান Gen. 1. 20, devant (sous) le firmament du ciel; בל־פני פַפָּרָא 23.19, vis-a-vis de Mamre; בל-חנר הצרבן I Rois 17.3, vis-a-vis le Jourdain. B) Avant: שביו שביו Gen. 11. 28, (Haran mourut) avant (ou du vivant de) son père Thérah; צל־פָנֵי בַּן־חַשְּׂטאָר Deut. 21. 16, avant (en lui donnant la préférence sur) le fils de celle qu'il n'aime pas. C) Vers : על־מני סרם Gen. 18. 16. (ils tournèrent les yeux) vers Sodome. D) Sur la surface, dessus, sur : מַבֶל מָנַי ו אַרְשָּׁרְשִׁ I Sam. 20. 45, de dessus la terre; מֶרֶץ צָל־מְנֵר־שָּרֵץ Job 16. 14, plaie sur plaie; כל-מַנַי Exod. 20.3, (tu n'auras point de dieux étrangers) à côté de moi, ou outre moi, ou, comme לְּמָנֵי devant moi, tant que je durerai, éternellement.

קנִיטָה f. (de בייִה ce qui est tourné vers le visage de ceux qui entrent, qui sont dehors). L'intérieur: ישָּלְהְּ מְּנִיםְּהְּ מְּנִיםְּהְ מְּנִיםְּהְ Ps. 45. 14, toute resplendissante est la fille du roi dans l'intérieur (du palais); אַלְהְיִבְּיִהְ מְּנִיבְּהְ וֹ I Rois 6. 18, dans le temple à l'intérieur (le temple au dedans); אַלְהַיִּבְּיִּהְ מְּנִיבְּיִה II Chr. 29. 18, ils entrèrent dans l'intérieur,

c.-à-d. dans le palais; דְּמְנִימָּה I Rois 6. 30, au dedans; דְּבָא לְמְנִיכָּה Ez. 41, 3, il entra dans l'intérieur; לְמְנִיכָּה לַשְּׁצֵר 40. 16, au dedans de la porte; בְּמִנִיכָּה 6.21, au dedans, dans l'intérieur; de là

ְּ מְּנִימִים . adj. (f. מְּנְימִיה , plur. מְּנִימִי הַ , f. הֹמְיִמִיה . Intérieur : בַּמְּנִימִי Ez. 40. 44, de la porte intérieure ; בַּמְּנִימִי 41. 17, au dedans et au dehors.

קרָה m. pl. (rac. אָשָׁ). Perles: יְקְרָה (cheth. סְּמָרֵיִם) Prov. 3. 15, elle est plus précieuse que les perles; lament.4.7, ils étaient plus vermeils de teint que les perles (c.-à-d. le dedans de la nacre des perles); selon d'autres: que le corail rouge; d'autres traduisent partout : des rubis.

קְנְבְּהְ (perle ou corail) n. pr. Penina, femme d'Elkanah, Sam. 1. 2.

PP Pi. Traiter doucement: בְּיִבְּיה Prov. 29. 21, celui qui traite avec trop de douceur, qui gâte son serviteur des son enfance.

• 마이 Un livre de commerce, Aboth.

De m. (rac. top). Seulement dans trop roits Gen. 37. 3, Il Sam. 13. 18, une robe de plusieurs couleurs; selon d'autres: une robe trainante qui va jusqu'aux extrémités, jusqu'aux pieds et aux mains (v. top chald.); aussi tropp refts Gen. 37. 23, Il Sam. 13. 19.

De chald. m. L'extrémité: מַס יְדָא Dan. 5. 5, l'extrémité de la main, les doigts, ou : la paume de la main, pour la main; מַיָּא יִדִּידְאָ 5. 24, les doigts de cette main, ou : cette main.

(אָפֶס דַּמִּים v. pr. (v. פָּס דַּמִּים)

אַרְאַליּהָיהָי Pi.: מַּמְעָּג אַרְאַליּהָיהָ Ps. 48. 44, considérez ses palais, ou : rehaussez, fortifiez-les (v. אַבָּאָם); selon d'autres : parcourez ses palais.

אַרְהָּהְ (hauteur) n. pr.: אָרְהָּהְ שִּׁהְיּהְ Nomb. 21. 20, le sommet du Pisgah, hauteur dans Moab.

קיף f. (rac. אָסָיּם). Abondance : יְיִייּ אָסְתִּיבֶּר בָּאָרָץ Ps.72.16, il sera(comme) une abondance de froment sur la terre, ou : qu'il y ait une abondance, etc.; selon d'autres : une poignée de froment (semé) dans la terre (produira des fruits comme les cèdres du Liban) (v. vp chald.).

* 5109 Tache, défaut, Aboth.

* PIDP Petite section d'un chapitre, un verset.

Pi.: רְמַנְיִּמְיּה כֵּלְ-רְתְּמְיִּהְיּ I Rois 18. 26, il sautaient sur ou autour de l'autel, ou : ils étaient flottants, indécis, près de l'autel, ne sachant quoi faire.

Niph.: יימל נישטת II Sam. 4. 4, il tomba et en fut boiteux.

100 (boiteux) n. pr. m. 1° I Chr. 4. 12. — 2° Néh. 3. 6. — 3° 7. 51.

חסף m. (pl. מְּמָחִים). Action de passer, action d'épargner. 1º L'agneau pascal: אַנָּרד־פָּסָח דוּא לַרֵי אַנֶּיר־פָּסָח Exod. 12. 27, c'est la victime du passage (de la grace) de l'Éternel qui passa (les maisons des enfants d'Israel quand il a frappé de mort les Egyptiens); הספה זים 12.21, et immolez la paque, l'agneau pascal ; אַכְלּוּ אַר־דַינְּשָּׁכַּתוּ II Chr. 30. 18, ils mangèrent la paque; רְפָּשָׁת Exod. 12. 48, (et qui veut) faire le sacrifice pascal; שִׁיִשִים הַשְּּטָחִים II Chr. 30. 17, l'immolation des agneaux de pâque. — 2º La fête de Paque célébrée en mémoire de la sortie d'Egypte : אַסָּ חַסָּהַ Lév. 23. 5, (au premier mois [Nissan], le quatorzième jour du mois) c'est la Paque de l'Eternel; אַפְחָרֵה הַשָּׁמָ Jos. 5. 41, le

lendemain (le deuxième jour) de la Pâque.

המון adj. (pl. מיים). Boiteux, paralytique: אָרִישׁ מְנֵרְ אוֹ מְנֵירְ Lév. 21.18, un homme aveugle ou paralytique; יְמִיא מְּמֵרְ וְיְנְלֶּרִי II Sam. 9. 43, il était paralytique des deux jambes; מּמְרִים מְּוִיִּים מְּנִיּיִם בְּיִוּיִם בְּיִוּיִם בְּיִּוּיִם מְּנִיּיִם בְּיִוּיִם מַנִּיִּים וּאַנִּים וּאַנִּים וּאַנִּים וּאַנִּים בּיִוּיִם בְּיִוּיִם בְּיִוּיִם בְּיִוּיִם בְּיִּהְיִם בְּיִוּיִם בְּיִוּיִם בְּיִוּיִם בְּיִוּיִם מְּיִוּיִם בְּיִוּיִם בְּיִוּיִם בְּיִוּיִם בְּיִוּיִם בְּיִוּיִם בְּיִוּיִם בְּיִוּיִם בְּיוּיִם בְּיִּים בּיִּים בּיִוּיִם בְּיוּיִם בְּיוּיִם בְּיוּיִם בְּיוּיִם בְּיִּים בּיִּים בּיִּים בּייִים בּיִּים בּיוּים בּיוּיִם בּיוּים בּיוּים בּיוּיִם בּיוּים בּיים ב

¬₽₽ n. pr. m. 1 Chr. 7. 33.

לְּחֶלֹּל (fut. לְּמְסֹל שְׁנֵיִרְלְּהִיהְ אֲבֶּנְרִים Exod.34.4, il tailla deux tables de pierre; בְּיִבְיהִ אָבָרִים Hab. 2. 18, que le maître, l'artiste, l'a sculptée.

סְבְּטֵרִין (Dan. 3.7) et פְּבְּנְטֵרִין (3.5, 10.15) chald. m. Nom d'un instrument de musique, le psaltérion.

DDD Cesser: בייקטה אַסוּנִים Ps. 12. 2, car les vérités, ou les hommes fidèles, loyaux, ont cessé, disparu (de là ביינים extrémité).

* PDD Cesser, interrompre: דֵּרְ לָא רְּמְסֵּוּכְ Rituel, qui ne cessera pas. Hiph.: יִּבְּטְשִׁיִּם Popp Aboth, et qui s'interrompt dans son étude, sa méditation.

הַּסְּטְּהָ n. pr. m. I Chr. 7. 38.

אַקְּמָהוּ Es. 42. 14, בּיּוּלְנָיה אָקְמָה Is. 42. 14, je crierai (je me ferai entendre) comme une femme dans les douleurs de l'enfantement.

ካንት n. pr. Paou, une ville dans le pays d'Édom, Gen, 36, 39.

קעור (rac. ישני ouvrir, découvrir) n. pr. 1° D'une montagne en Moab: יאט האט האט איניר Nomb. 23. 28, le haut de la montagne de Peor (Phogor). — 2° אַכּל מְעִיר Nomb. 25. 3, 5, et seul ייי אַנְאַל אַנְיר 31. 16, Baal-Peor, idole des Moabites, en l'honneur duquel les jeunes filles sacrifiaient leur innocence.

יִמְצֵל (fut. יְמְצֵל, une fois מְמָבֶל avec makk.) Faire, fabriquer, travailler, créer, préparer, pratiquer : כמד-מסכל Job 11. 8, que peux-tu faire? - mp prox Ps. 11. 3, qu'a fait, ou que peut faire, le juste? רלא מי פעל כל־זאר Deut. 32. 27, ce n'a point été Dieu qui a fait toutes ces choses; זמעל־אל Is. 44, 15, il fait, fabrique, une idole; מעל בחוש אים ו 44. 12, il travaille movennant les charbons; מעל ישועה Ps. 74. 12, (Dieu) opère le salut; אַלמעלר Job 86. 3, et à mon créateur; קבון לשבחף מעלקת Exod. 15. 17, le lieu que tu as préparé, Eternel, pour ton siège; אוכלי רַע עַל־מְשְׁבְּבוֹחָם Mich. 2. 1, et ceux qui préparent, méditent, le mal dans leur lit; אינל צרים Ps. 15. 2, et qui pratique la justice; מוצלי אַרָן 8. 6, ceux qui font le mal, qui commettent l'iniquité; le régime indirect avec במדרי שבר : ל job Job 22. 17, et que leur fera le Tout-Puissant? Avec ב : מודית מעל המי 35. 6, que lui feras-tu (quel mal lui feras-tu)?

לאָם, הַעֶּלְהְ, הַעֵּלְהְ, רְּמָלֶהְ, rarement (מְּעָלִים (מְּעָלִים (מְּעָלִים (מְּעָלִים (מְּעָלִים (מְּעָלִים (מִּעְלִים (מִּבְּעָּם מִּיִּבְּיִּם (מִּבְּעָּם מִּיִּבְּיִם (מִּבְּיִּם (מִּבְּיִּם (מִּבְּיִּם (מִּבְּיִּם (מִּבְּיִּם (מִּבְּיִּם (מִּבְּיִּם (מִּים (מִּבְּיִּם (מִּבְּיִּם (מִּבְּים (מִּבְּיִם (מִּבְּים (מִּבּים (מִּבְּים (מִּבְּים (מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים (מִּבּים (מִּבּים (מִּבּים (מִּבּים (מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים (מִּבּים (מִּבּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּים מִּים מִּבְּים מִּים מִּים מִּים מִּבְּים מִּים מִּים מִּים מִּבְּים מִּבְּים מִּים מְּים מְּיבּים מְּים מִּים מְּיבְּים מִּים מְּיבְּים מִּים מְּיבּים מְּיבְּים מְּיבּים מִּים מְּיבְּים מִּים מְּיבּים מְּיבְּים מְּיבְּים מְּיבְּים מִּיּים מְּיבְּים מְּיבּים מְּיבְּים מִּיבּים מְּיבּים מִּיבְּים מִּיבּים מִּיבְּים מְּיבְּים מְּיבּים מְּיבְי

1.5, car (Dieu) fera une œuvre, ou: une œuvre se fera (un châtiment); mais אַלְּבֶּי Ps. 90. 16, (que) ton œuvre, ton secours (paraisse). — 2° Le produit du travail, acquisition, salaire: אַיִּבְּי בֹּי Prov. 21. 6, l'acquisition de trésors; אַבְּיבָר לֹא יִבְּרָ בֹּל לָא יִבְּרָ בַּל 13, et (qui) ne lui donne pas son salaire.

קיל לי Action, œuvre, effort: בְּרִיק Prov. 10. 16, l'œuvre, l'effort, du juste; שְׁלֶּבְיּתְּהְ Jér. 31. 16, il y aura une récompense pour tes œuvres. Plur.: לְּבְיָבְּתְּהְ Ps. 17. 4, pour les actions, les efforts, des hommes. — 2° Salaire: אַבְּיִר בַּיִּבְיִי Lév. 19. 13, le salaire du mercenaire, de l'ouvrier; עַבְּיִר שִׁבְיִר דְּיִבְּיִר Ps. 109. 20, ce sera le traitement, la punition, de mes adversaires.

ኒኮኒኒኮ (récompense de Dieu) n. pr. m. I Chr. 26, 5,

DUD Pousser, battre (ע. מַשַּמַ). Kal. Ex. unique: זְמְתֵּל רְּתַּחְ בֵּ לְּמַעֲמוֹ Jug. 13. 25, et l'esprit de Dieu commença à le pousser, l'agiter, le faire agir; selon d'autres: à le fortifier.

Niph.: יוֹשְרָבְּי Gen. 41.8, son esprit fut agité, troublé; אַרְבָּר Ps. 77. 5, j'ai été tellement troublé, saisi de frayeur, que je ne puis parler.

Hithph.: יהחקקם במחוד Dan. 2. 1, son esprit fut très agité, effrayé.

אַפַקים des deux genres (duel אַנַקים, pl. מעמים et mayo). 4° L'enclume (sur laquelle on bat): אַר־װלַם שָּיָם Is. 41.7, celui qui bat l'enclume. - 2º Le pas: בל-נסוטו מעמר Ps. 17. 8, afin que mes pas ne chancellent point; מַבֶּבֶּר הַבָּן 119. 133, dirige mes pas ; אַרָּבְּבּוֹרָעִיר Jug. 5. 28, les pas, c.-à-d. le passage, de ses chariots; מודימה מעמיך Cant. 7. 2, que tes démarches sont belles! ou: que tes pieds sont beaux! אַרְבֵּע מַעַטְחֵיר Exod. 25, 12, aux quatre pieds de l'arche; selon d'autres: aux quatre coins. - 3° Goup, c.-à-d. fois : nrgs typ Jos. 6. 3, une fois; שַּבֶּע מְנָבִים 6. 15, sept fois; ring top Jos. 66. 8, en une

seule fois, en même temps; בּיִבְּעָּקְי Gen. 27.36, deux fois; עִּיבְּעָּקִי קּעָּעִים I Rois 22.16, combien de fois encore; בּיַעָּקְי Néh. 13.20, une fois et une seconde fois; בַּעָּעִי Gen. 46.30, cette fois, maintenant; בּיַעָּקְי Nomb. 24.1, comme les autres fois, comme auparavant; בַּעָּעָם בַּיַעָּק Prov. 7.12, tantôt — tantôt.

שַּעְכוֹן m. Sonnette (du mouvement du battant): בּּמְבָּמֹנֵי וְיָהָבּ Exod. 28. 33, et des sonnettes d'or.

(ג'מנע מגנע יא) פֿאנע. (א. מַענע מענע).

יְּחַבְּעָבֵי נַבֶּלְמִים : Pi. Découvrir פּֿעְבַּח נַבְּלְמִים Rituel, et qui découvre les choses cachées.

רבי n. pr. Paarai, d'Arbi, chef de troupes, II Sam. 23. 35 (שַבָּי I Chr. 11. 37).

וואָבּ (v. אַנָּי (v. אַנָּי et אַנָּיי) Fendre, ouvrir largement. 1º Avec np Ouvrir la bouche: מצר עלר מידום Ps. 22. 14, ils ont ouvert leur bouche contre moi (comme pour me dévorer); פאני עליט פיהש Lam. 3. 46, (tous nos ennemis) ont ouvert la bouche contre nous (pour se moquer); יָאַנֹּכִי מָנִירִיִי מִי אָל־רֵי Jug. 11. 35, et j'ai ouvert témérairement ma bouche à l'Eternel (je lui ai fait un vœu imprudemment); אַרדימָר אַרד מַאָבֶין Deut. 11. 6, la terre a ouvert sa bouche (s'est entr'ouverte pour les engloutir); une fois מצר שמחר Ps. 66. 14, (les vœux que) mes lèvres ont proférés. - 2º Ouvrir les chaines, délivrer : קַּבֶּי וְדַיִּבְּילַנִי Ps. 144. 7, délivre-moi et sauve-moi; יומיצה אַרדּוּיִר עַבְּהוֹ 144. 10, qui délivre David son serviteur.

지보쿠 Éclater, faire entendre. Avec

קינות Pousser des cris de joie: יְמָה אַדְּאַר Is. 14. 7, ils poussent des cris d'allégresse; הְרָים רְנֶית Is. 49.13, montagnes, faites entendre des chants de joie; יְרֵיְם Ps. 98. 4, élevez la voix et chantez.

Pi.: יאָר־פָּאָלְתִינְיִם Mich. 3. 3, ils leur ont brisé les os.

וְדְיְרָהֵה הַשְּצִירָה מִּים (Quantité: יְדְיְרָה הַשְּבִּירָה מִים I Sam.13.21, et l'outil avec beaucoup de dents, c.-à-d. la lime, servait (à aiguiser le soc); ou : הַשְּבִירָה l'instrument avec des entailles, la lime, ביה avec ses dents, servait à, etc. (v. le même exemple à mp 2°).

אַף Kal inusité. Pi. Oter l'écorce, peler: אָבָּיִי בְּיִינְיּיִ בְּעָּיִי בְּיִינִי Gen. 30. 37, il pela sur (ces branches), il ôta une partie de leur écorce, et ces endroits pelés parurent blancs; אַבְּיִי מִינִי 30. 38, les branches qu'il avait pelées.

לְּצְלֹוֹת f. plur. Les endroits pelés, écorcés (v. l'unique exemple à בְּצָלוֹת).

D¥P Fendre: בּהְסְצִיק אָרֶץ הַהְּשְׁבְיק Ps. 60. 4, tu as fait trembler la terre, tu l'as fendue, entr'ouverte.

עניי אָנָיניי אָנְינִייִ וּנְינִייִּי אָנְינִייִּי וּנְינִייִּי אָנִינִייִּי וּנִייִּי וּנִייִּי וּנִייִּי וּנִייִּי וּנִייִי וּנִייִּי וּנִייִּי וּנִייִּי וּנְיִיִּי וּנִייִּי וּנִייִּי וּנִייִי וּנְיִייִי וּנְיִייִי וּנְיִייִי וּנְיִייִי וּנְיִייִי וּנְיִייִ וּנְיִייִ וּנְיִייִי וּנְיִייִי וּנְיִייִי Deut. 23. 2, un homme meurtri, mutilé par broiement, dont les testicules ont été écrasés, broyés.

אַנָּיִם (plur. מַּצָּבֶּים). Blessure: אָנָהְ מְּצָבְּיִן Is. 1.6, blessure et meurtrissure; אָנָהְ לְּמָצְבִּי לְמַצְבִּי Gen. 4. 23, j'ai tué un homme de ma blessure (de la blessure que je lui ai faite), ou: pour ma blessure (pour mon malheur); selon d'autres: ai-je donc tué? je n'ai pas tué, etc.

ץְצֵּהְ n. pr. m.: אָבְּחָהְאָּן I Chr. 24.45, à Pisès, avec l'art.; ou n fait partie du nom: à Hapisès.

אַרְיּרָת: (fut. יְמְצֵּרְיִת) Entailler (v. מְּצֶּרְתָּרָּוּ). Au fig. Presser quelqu'un à force de paroles, de prières, insister auprès de

lui: יַּיְמְעֵּרִי מִי בְּּמִי מְאָרִי Gen. 19. 3, et il les pressa avec instance; יַּמְעָרִי בְּיִּמְיִי בְּלְּתְּיִ וּ וּצְּאָרִי בִּיִּמְיִ בְּלִּתְּי בִּאִרִישׁ בְּלִּתְּי בִּאִרִישׁ בְּלִּתִּי Gen. 19. 9, ils presserent Lot avec violence, se ruerent sur lui.

Hiph.: יְאֶנֶן הְּדְרָמִים תַּוְמָצֵים I Sam. 15. 23, persister dans la désobéissance, résister à la volonté de Dieu, est un crime égal à l'idolâtrie (v. מְּרָמִים augmenter, ajouter aux paroles des prophètes.

רמקר (fut. ימקר) 1° Chercher, visiter, examiner, se souvenir en bien et en mal, punir,venger: יָאֵרדאַיִירָך הַּמְּלַרָּר לְשָׁלוֹם I Sam. 17. 18, va voir tes frères pour leur salut, santé, informe-toi de leur santė; יַבְּעָּלָר שָׁמְשׁוּן אַרדאָלווו. Jug. 15. 1, Samson visita, alla voir, sa femme; מַקרָה לַּרְלָּה Ps. 17. 3, tu (m')as visité, ou examiné, pendant la nuit; נְמְּמַקְרָצוּ Job 7. 18, et (pour que) tu le visites, examines, tous les matins; ילא מקדקם אֹקם Jér.23.2, et vous n'avez pas eu soin de (mes brebis); מַרָּי מָקָר nηψετος Gen. 21. 1, Dieu visita Sara (se souvint d'elle pour lui tenir sa promesse); מַאַלְהִים פָּקר יָמְקֹר אָיִהֶכָם Gen. 50. 24, Dieu se souviendra certainement de vous (pour vous délivrer), vous visitera; אַבר שַקרוּף Is. 26. 16, dans la détresse ils se sont souvenus de toi, ils t'ont cherche; יְבִי יְמָקֹר Job 31. 14, et si (Dieu) se souvient (et s'il me blame, me demande compte); יְצַתָּח מָּר אַר מַקּד אַסוֹי Job 35. 15, et maintenant, puisqu'il n'est pas ainsi (que tu n'as pas de confiance), sa colère sévit; ou: il te visite dans sa colère; selon d'autres : c'est en vain que (Job dans son ignorance) s'irrite contre Dieu; suivi de מון יִמְקוֹר בּלֵירָו : עַל Is. 27.3, pour que (personne) ne se souvienne d'elle, n'attaque, ne gate, la vigne; selon d'autres: pour qu'aucune de ses feuilles n'y manque (v. 2°); פַל־חַיּוֹים עַל־דַיִים Jér. 44. 13, je visiterai, je punirai, les habi-וּבְדִּוֹם פָּקָדָר וּפָּקַדָּתִּר בֵּיַיִּדָּהָם ; tants (d'Egypte) בּיְאַשָּהְ Exod. 32. 34, au jour de la vengeance je les punirai de leur péché; de לְּבֶּי מִיֹּמֶר אָלִּי אָלִּי אָמִיֹּן: אָל Jér. 46. 25, je vais punir Amon, ou : la multitude (de No, v. יְּבֶּי אָלָה לֹּאֵר : de בּ : בּיֹּב אָלָה לֹאַר אַנְּי לְּאָר לָאָר יִּבְּי לְּאָר לָאָר לַאָּר יִּבְּי לְאָר לָאָר לַאָּר יִּבְּי אָלָה לַאָּר יִּבְּי אָלָה לַאָּר יִבְּיִר לַיִּבְּיִר לַאָּר יִבְּיִר לַיִּבְּיִר לִּיִּבְּיִר לַיִּבְּיִר לְּבִּינִים יִּבְּיִר לְּבִּינִים יִּבְּיִר לְּבִּינִים יִּבְּיִר לַיִּבְּיִר לַיִּבְּיִים יִּבְּיִים יִּבְּיִים יִּבְּיִים יִּבְּיִים יִּבְיִים וּ בְּבִּיִים יִּבְּיִים וּ בַּבְּיִים וּ בּבְּיִים וּ בּבְּיִים וּ בּבְּיִים וּ בּבְּיִים וּ בּבְּיִים וּ בּבְּיִים וּיִבְיים וּבְּיִים וּיִבְּיִים וּ בּבְּיִים וּבְּיִים בּבְּים וּבְּיִים בּבְּים בּבְּים וּבְּיִים בּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בּבְּים בּבּים בּיבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּיבּים בּיבְּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבְיבְיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבְּי בּיבּיים בּיבּי בּיבּיי בּיבּיים בּיבּיים בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּיים בּיבּיים בּיבּי בּיבּיים בּיבִיים בּיבּיי

4º Faire visiter, examiner, soigner, par un autre; préposer, établir, quelqu'un sur les autres ; ordonner : សុក្សាក្នុង עלַריַתם בְּטְשָׁמֶרָת Nomb. 4. 27, vous les chargerez du soin, vous leur ordonnerez de faire avec soin ; יִּמְלָד בֵי — אָישׁ על-הַכְּרָה 27. 16, que Dieu établisse un homme qui veille sur ce peuple; אָקריי עליה בפסר Jér. 51. 27, établissez, nommez, un prince, capitaine, contre elle; וּפָּקַרְחִי צַלֵּירָום אַרְבַּע כִּשְׁםְּחוֹת Jer. 15. 3, je préposerai sur eux quatre familles, je les soumettrai à quatre espèces de fléaux; ירואר מקר עלי Esdr. 1. 2, et il m'a commandé; מַשְּׁמָיִים Nomb. 31. 48, les préposés, les chefs; מָּקְדֵי חַנְחִיל II Rois 11. 15, ceux qui commandaient les troupes; מִר־מָּקַר כְּלִיוֹ הַרְכּוֹ Job 36. 23,

qui lui commande sa voie, sa conduite; קקר אָרְבָּיו Job 34. 13, qui lui a ordonne (de créer ou d'avoir soin de) la terre.

5° Confier une chose aux soins d'un autre, lui confier un dépôt: וַיְשְּׁכִּי בְּבָּיִיתׁ II Rois 5. 24, il les déposa, donna à garder, dans la maison; ou: il les cacha, serra, etc.

Niph. 1º Passif de Kal 1º. Etre visité, être puni : יְמָרִם רָמָרם וְמָבְרוּ Is. 24. 22, et après beaucoup de jours ils seront visités, ou : ils seront punis (pour les péchés commis) pendant un si long temps; יַּשְּׁמֵד צָּלֵּיתִוֹם Nomb. 16. 29, (et si le sort de tous les hommes) est prononcé sur eux; בַל־יִפָּקר רַע Prov. 19. 23, il n'est visité d'aucun mal. — 2º Passif de Kal 2º. Etre demandé, manquer : ילא־נִּמְקַד מְשָּנוּוּ אָרשׁ Nomb. 31. 49, et pas un seul de nous ne manque; ו נמקרה כד ישקד מושבה I Sam. 20. 18, tu seras demandé (ton absence sera regrettée), car ta place sera privée de toi, sera vide; נַיַּמְבְרֵי הָוָד H Sam. 2. 30, des serviteurs de David manquaient (dix-neuf hommes). -3ºPassif de Kal 4. Etre établi dans un emploi sur les autres : ציום הוא Néh. 12.44, ce jour-là (des hommes) furent établis (sur les chambres du trésor); אוניים Neh. 7. 1, les portiers furent établis.

Pi.: אַבְאוֹת מְתַּקֵּד צְּבָא מְלָּחָמָת Is. 13.4, Dieu Zebaoth fait la revue de l'armée de cette guerre.

Pou.: 1° מְּמֶר עֵל־מָר שְׁמֶר בּאָל Exod. 38. 21, ce qui a été compté selon l'ordre de Moise. — 2° מְּמֶר יַנְיִר יְנִיר יְנִיר יִנִיר יְנִיר יְנִיר יִנִיר יִנִיר יִנִיר יִנִיר יַנִיר עַנִיר יִנִיר מַנִּיר יִנִיר מַנִּיר יִנִיר מַנִּיר יִנִיר מַנִּיר וּשְׁבְּּאַ Is. 38. 10, je suis privé du reste de mes années, ou : je serai cherché en vain, je n'existerai plus, le reste de mes années (v. Kal 2°).

Hiph. 1° (même sens que Kal 4°). Etablir, confier, remettre, recommander: יְּמְּמְדִי אָּהוֹי בְּנֵיל בְּלֹרְאָשֶׁר יְשׁרֹנוּ Gen. 39. 5°, il l'établit sur sa maison et sur tout ce qu'il possédait, lui confia sa maison, etc.; יְיָאֶרֶץ אָרָי

41. 34, qu'il établisse des officiers dans le .pays; אַמריהולוּיִם בַּלר אַח־הַתְּלוּיִם בַּלר Prop Nomb. 1. 50, établis les lévites pour avoir soin du tabernacle; יפי ומפתר עליהום Jer. 40. 11, et qu'il avait établi sur eux, qu'il en avait donné le commandement (à Godolias); au fig.: רְחִקְּקַרְתִּר צַלֵּרְכָם בַּחְלָּח Lev. 26. 16, j'établirai sur vous (je commanderai contre vous) la terreur, etc.; וְהִשְּׁמָרִי צַּלְּבִיר II Chr. 12. 10, et les remit aux mains (des chefs); בְּוַדְךָּ אַמְּקִיד רוּחָר Ps. 31.6, je remets mon esprit entre tes mains; suivi de רַשָּׁ וְבִּי וְשִּׁמְיִר אָמוֹ אֲנְשִׁים : Jér. 40.7, et qu'il avait mis sous son commandement, qu'il lui avait recommandé, les hommes (les femmes et les enfants). - 2º Déposer, confier à la la garde : יַסְקִיד כֵּלָיו Is. 10. 28, il laissera son bagage (a Machmas); -re; אַפְקרא הַשְּקרא Jér. 36. 20, ils laissèrent le rouleau (le livre) en dépôt (dans la chambre d'Elisama); וֹיַםְּקִרוּ אָּח־יִרְבְּיִרוּ 37.21, qu'on mit Jérémias sous garde, qu'on le gardat, protégeat.

Hithph: נְיִּתְּשְּׁקְרֵּהְ בְּנֵי בְּנְיְמִקְ Jug. 20. 15, les enfants de Benjamin furent comptés, passés en revue; נִיְתְשְּׁכֵּר הָעָבּבּ 21. 9, le peuple fut passé en revue.

Hothph.: לא הַחְתְּקְהִי בְּחִינְם Nomb. 1. 47, (les lévites) ne furent point comptés parmi eux.

קרה f. 4° (de קסף f°). Punition, chatiment, sort: לרום מקפה Is. 10.3, (que ferez-vous) au jour de la punition? בי מקבה הערות הציר Ez. 9. 1, les punitions de la ville, ou : ceux qui doivent visi-

ter, châtier, la ville, sont proches; אַקקּהַח מַל־דְּאָרָם Nomb. 16. 29, le sort de tous les hommes. — 2° (de pp 3°) למקדה אייר : Compte, denombrement I Chr. 23. 41, (ils furent compris) dans le même dénombrement, c.-à-d. ne formant qu'une seule famille. -3º (de age 4º) Charge, soin, garde, gardien : אַלְכָּוֶר Nomb. 4. 16, et la charge d'Eléazar (sont confiés aux soins d'Eléazar); יין מיל היים הקקף II Chr. 23.18, les charges, offices, dans le temple; אַפְהַר הַשְּלָהָ II Chr. 24. 11, l'office, ou, concret, les officiers, du roi; שלה מְקרָתַה שָׁלֹת Is. 60. 17, je ferai que tes officiers, ceux qui te gouvernent, te donneront la paix, ou: que la paix sera ton chef, règnera sur toi ; שְּׁמְרָת רוּחָי Job 10. 12, et ton soin, ton secours, a conservé mon âme; הַשַּׁבֶּוֹן מְּקְבּוֹר בַּיָּטֵּים הַשֹּׁבֵון מְּקְבּוֹר ה II Rois 11. 18, le pontife mit des gardes (dans le temple); אַרָּח־תַּוּמְקָּהֹים Jér. 52. 11, la maison de garde, la prison; אַמְקְהָחָם עֵל מַזְל Is. 15.7, et leurs biens (les choses qu'on garde avec soin, ils les porteront) au torrent (des saules); selon d'autres : ce qui était sous leur commandement, le pays près du torrent, qui leur appartenait (leur sera enlevé); אַקר יַּקַר יַקּר אָרָר Ps. 109.8, et qu'un autre prenne ses biens, ou sa charge, son ministère.

קרון (rac. פָּקָר מָּי, 1° Dépôt : יְדְיָדִי וְשִּׁכֶּל לְּמְּקְרוֹן Gen, 41.36, ces vivres formeront un dépôt (seront réservés); אָרְיִדְיִי וְשִּׁבְּיִרְיִי וְשִׁ Lév. 5.23, ou le dépôt (qui avait été déposé chez lui).—
* 2° Souvenir, Rituel.

הַכְּחַ תַּכֵּל f. Charge, garde: יְטָּח תַּכִּל הַחְבָּים Jér. 37. 13, et il se trouvait la un homme chargé de la garde, un capitaine à qui la garde (de la porte) était confiée.

קקור (שוֹכֵּ m. 1° בְּשִׁוֹרְ וְשׁוֹכֵּ Ez. 23. 23, les commandants et les nobles; selon d'autres, noms de pays: les hommes de Pekod et de Soa. — 2° דְּיִבְּיִבְּיִ Jér. 50. 21, les habitants de la ville du

châtiment, Babylone; selon d'autres, n. pr.: les habitants de Pekod.

m.pl.Ordonnances, préceptes: אָפְנְיִים Ps. 19.9, les ordonnances de l'Éternel sont droites; מַּבְּיִים אַנְיִים 111.7, tous ses préceptes sont sûrs, infaillibles.

npp Ouvrir, presque toujours suivi de אַה־בַּל־הַה שָּקַהָת בִּינִיף : בַּיִּך Job 14.3, et aussi sur lui tu ouvres les yeux (tu daignes l'observer); אַקּקַה אַר בַּיני Zach. 12.4, j'aurai les yeux ouverts (sur la maison de Juda), je l'épargnerai; קח שיניקה Prov. 20.13, ouvre tes yeux (sois éveillé, ne dors pas); לַּמְּלָתָוֹ שִׁינְים Is. 42. 7. pour ouvrir les yeux aveugles, pour rendre la vue aux aveugles; נישקה שלוים שריביניה Gen.21.19, Dieu lui ouvrit les yeux, c.-à-d. Dieu fit voir à Agar ce qu'elle n'aurait pas découvert sans son secours; une fois: אַזְנָיִם Is. 42. 20, avoir les oreilles ouvertes, pouvoir entendre; une fois: אַרִים Ps. 146. 8, Dieu éclaire les aveugles (leur ouvre les yeux).

Nipit: נְמְקְתְּהְּי נְתְּיְכְּם Gen. 3. 5, vos yeux seront ouverts; אָז הַּמְּקְתְּהָי מֵינֵי Is. 35. 5, alors les yeux des aveugles s'ouvriront.

עוף adj. Qui a les yeux ouverts, qui voit: מְשֵׁחֵי אִּי עַשְּׁר Exod. 4. 11, l'homme qui voit, ou l'aveugle; הַּשְּׁרִים מְּקְחִים 23. 8, les présents corrupteurs aveuglent ceux qui sont éclairés, même les sages.

Pékah, fils de Remalia, roi d'Israel, II Rois 15. 25, Is. 7.1.

אַרְתְּיִף (Dieu lui ouvre les yeux) n. pr. Pekahiah, fils de Manahem, roi d'Israel, Il Rois 15. 22.

וְלַבְּאֶטְהִיה מְּקְרוּ־ Ex. unique: רְלַאֲטְהִיה Is. 61. 1; un mot de הַּשְּׁם, avec redoublement des deux dernières lettres, comme הַשְׁחְבְּים (pour annoncer) l'ouverture (de la prison), la délivrance, à ceux qui sont dans les chaines; selon

d'autres : אַף ouvrir, et חַיּף (de אַף)
prendre, tirer (de la captivité); ou :
אַיָּיָּיָּיָּיָּיָּיִי la maison qui tient, qui renferme,
la prison; אַיִּרְיִּיִּיִּיְּיִי l'ouverture, la délivrance, de la prison.

ביים m. plur. Un ornement d'architecture, en forme d'œufs selon les uns, de coloquintes ou de nœuds selon les autres : יוּשְּשָׁים בְּשִׁרָּיִם לְשָׁיִם בְּשִׁרָּיִם לְשִׁיִּם בְּשִׁרָּיִם וֹ אַנְּשְׁיִם בּשִׁרָּיִם לְשִׁיִּם בּשִׁיִּם וֹ Rois 7. 24, et au-dessous de son bord il y avait des coloquintes (v. 6.18 et דייִבְּשִּׁיִם).

וו Rois 4. 39, des coloquintes de champ, c.-à-d. sauvages.

לְּרָהְא בֶּרְן Ex. unique. Hiph.: מְּרְהָא מָרְן מַרְהָא Osée 13. 15, car lui qui porte des fruits, qui est fertile, puissant, entre ses frères; selon d'autres : fertile entre les prairies, comme יוּשָּׁר (עָּרָה (עַּרָה); d'autres expliquent מָּרָה (מַרָּא): parce qu'il a mis le désordre entre les frères, qu'il a séparé les uns d'avec les autres.

אָרָשִׁים Jer. 2. 24, pl. מְרָשִׁים Ane sauvage: אַרָּשִּׁים prיִּיִם Job 6. 5, l'ane sauvage crietil lorsqu'il a de l'herbe? מַּיִּשִּׁים אַרְשִּׁים Is. 32. 14, une joie des anes sauvages (endroit où ils se plaisent); au fig.: מַּיָּשִׁ מֶּרָשׁ מִיּרָשׁ מְרָשׁ מִּרָשׁ הַּשְּׁים Gen. 16. 12, et il sera entre les hommes comme un ane sauvage, il sera sauvage, toujours en guerre avec les autres.

DNTP (sauvage) n. pr. Piream, roi de Jarmuth, Jos. 10, 3.

בואת Les branches (v. חשלם).

קרֶבְּר m. pr. d'une place ou d'une maison : שְׁנֵים לַפֶּרְבָּר I Chr. 26. 18, deux lévites gardaient le Parbar; selon d'autres : le faubourg (v. מַרְנָרִים).

אַרַע (עָרַשׁ, אָרַשׁ, אָרָשׁ) Kal une fois, part. pass.: אַפְּרָיְהִם וְּבִּנְמֵּיתְם מְּרָדוֹת Ez. 1.11, et leurs faces et leurs ailes s'étendaient (en haut), ou : telles étaient leurs faces, et leurs ailes s'étendaient.

Niph. 1º Se separer: לא נסרדי II Sam. 1.23, (même dans leur mort) ils ne se sont pas séparés; נְּמָרֶד מְּמֶרָן Jug.4.11, (Héber) s'était séparé de Kajin (des autres Kinéens); avec משרר נא : פעל קיבלר Gen. 13.9, sépare-toi, je te prie, d'avec moi; לחשרה יבקש מורר Prov. 18. 1, celui qui se separe (de Dieu, de la bonne voie) cherche (à satisfaire) ses désirs; ou יְמְרֵד ; qui se sépare des autres, qui vit à part, ne cherche que son plaisir, ce qui est selon sa fantaisie. — 2º Se répandre, être dispersé: מאלה מרדי Gen. 10.8, de ceux-ci se répandirent (dans les fles); selon d'autres : les îles furent partagées entre eux: ואנחני נפרדים על־החומה Néh.4.13. et nous sommes dispersés sur la muraille.

Pi.: מְתְרָהְּיִהְ Osée 4.14, ils se séparent (de leurs femmes) pour aller avec des courtisanes, ou : ils vont à l'écart, ils vivent avec des courtisanes.

Pou.: הְּמַבְּיֵדְ בֵּדְ תְצַבְּיִדְ Esth. 3. 8, (un peuple) qui reste séparé entre les nations, ou : des gens séparés les uns

des autres, qui se haïssent entre euxmêmes.

Hiph. Séparer: רְחַכְּטִבִים וְחַרְיד יַצְּכִב Gen. 30. 40, Jacob sépara les agneaux (de ceux de Laban), ou: il divisa les agneaux; כִּי תַּבְּיָח יַקְרִיד Ruth. 1. 17, seulement la mort fera une séparation (entre toi et moi), nous séparera; cet אָדָם Deut. 32. 8, quand il a séparé, divisé, les fils d'Adam.

Hithp: יְּוֹחְשָּׁרְדוּ בְּלֹּיבֵצְטוֹיְהִי Ps. 22.15, tous mes os se sont séparés, déplacés; Job 4.11, et les petits de la lionne ont été dispersés, dissipés.

קרה (avec suff. מְרָהוֹ) Mulet (de מְרָהוֹ) s'étendre, courir, ou : qui reste séparé, isolé, qui n'engendre point): הֹבֵב צַלְּהַשְּּנֶדְ II Sam. 18.9, (Absalon) montait un mulet; בּבּתְרָהָּנָדְ Esdr. 2.66, leurs mulets.

קרְרָה f. Mule: מִּרְבָּה תַשָּלֶּה I Rois 1. 44, la mule du roi.

קרות לבינו מְרָרוֹת f. pl., douteux : קרות קרות Joel 1. 17, les graines pourrissent (sous la terre), de קרות disperser, la semence dispersée, répandue sous terre; selon d'autres : les tonneaux de vin sèchent.

שרְעֵּכִים m. Jardin fruitier et d'agrément: מַרְעֵּכִים רְעוֹנִים Cant. 4. 13, un jardin de délices, rempli de pommes de grenade; בּינְיבָּיִם רְעִּינִ בּינִים Eccl. 2. 5, des jardins et des vergers (ou des clos).

Hiph. Rendre fertile, multiplier:

קיקיים אלידים Gen. 41. 52, Dieu m'a rendu fertile, m'a fait croître; יְיִשְרֵייִים הוא Gen. 47. 20, je le ferai croître, je lui donnerai une nombreuse postérité; יונט יונטר אריבוי ביי Ps. 405. 24, il multiplia extraordinairement son peuple.

לְּבֶּרֶ מְּרָתוֹ Vache: מְּבֶּרְ פָּרִתּ Gen. 41. 2, sept vaches; יְּבֶּרְ עְּרָתוֹ Job 21. 10, sa vache met has; יְּבֶּבְ בְּּרָתוֹ Amos 4. 1, vaches de Basan, grasses, (femmes nobles luxurieuses de Samarie).

קרה n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Benjamin (avec l'art. ביים), Parah, Jos. 18.23.

פֿרָה (ע. אַיָם).

וֹחָלָּהְ (branche) n. pr. Pourah, serviteur de Gédéon, Jug. 7. 10.

קרוּדָא (graine, ou solitaire, ermite) (ע. קרוּדְיה) פּרִידִיה וּ פּרָידִיה Neh. 7. 57.

Parvis ou antichambre : תְּלוֹיְרוֹרְ Aboth, ce monde-ci ressemble, est à comparer, à un parvis, ou à une antichambre (eu égard à l'autre monde).

קרוֹיִי (une fois cheth. pour keri) פְּרוֹיִי Esth. 9. 19 (ע. קרָוִי,).

florissant) n. pr. m. I Rois

תוב שרנים: n. pr. d'une contrée: תוב שרנים: II Chr. 3. 6, l'or de Parvajim; selon quelques-uns: de l'Orient en général; selon d'autres, c'est un adj.: de l'or très fin, très pur.

אָרָאָד m. Pot : אַבְשָׁלוּ בַּמֶּרוּר Nomb. 11.8, ils faisaient cuire (la manne) dans un pot.

שְּשֶׁר : Plur. Faubourgs : אַשֶּׁר II Rois 23.41, qui (était) dans les faubourgs (qui y commandait) (ע. בְּרָבְּרֹ

ית פרוש m. אָבְיתְ פַּרוּשׁיִּת Rituel, tu as ordonné les observances, tous les détails de la célébration (du sabbat).

חוֹם Fruits, dans חוֹחם יבּילי Is.2.20,

un oiseau ou animal qui ronge les fruits (v. קיפודים).

אר בא. unique: אריידי שלי Hab. 3.14, selon les uns : la tête de ses chefs, capitaines; selon les autres : la tête, c.-à-d. les chefs, de ses villages ou villes ouvertes (v. איידים).

Jug. 5.7, il n'y avait plus de chefs, ou de braves (dans Israel); selon d'autres: il n'y avait plus de villages, de villes, sans murailles (on craignait trop les ennemis pour y demeurer); de même: bird prop 8.11, les bienfaits de Dieu envers les chefs, ou : des chefs envers la nation; selon d'autres: les bienfaits, la protection, envers les villages, les habitants de la campagne.

אַרֶק f. pl. Villes ou villages sans murailles et dans une plaine: אַרֶק מְּרָוֹת Ez. 38. 11, un pays ouvert, sans muraille, sans défense; בְּילִשְׁלַתְּ Zach. 2. 8, Jérusalem sera une ville ouverte (n'aura plus besoin de murailles).

בְּעָרֵי מִקְרָיִר adj. מֵעָרֵי חַקְּרָיִר Deut.3.5, (sans compter) les villes du campagnard, les bourgs sans murailles; חַיְּרִיִּים תַּמְרָיִים (keri מַּיְרִיִּם) Esth. 9. 19, les Juifs habitant la campagne.

'ITP Nom d'un peuple chananéen habitant les montagnes, les Pérézéens, Jos. 11. 3.

בְּרָנֶל .m. (v. בְּרְנֶל hébr.). Fer: הֵי מַרְנֶל Dan.2.33, (ses jambes étaient) de fer; מְרִנֶל מַרְנָלָא 35, le fer.

אַרָה 4° Fleurir, germer, être florissant, faire éruption: אָבָּהְי הַיְּהְיָבְּי Cant. 6. 41, si la vigne avait fleuri; הַאָּהְ הַאָּהְ Hab. 3. 47, le figuier ne fleurira pas; בְּשִׁב בְּמִי בְּשֵׁב Ps. 92.8, lorsque les pécheurs fleurissent, poussent comme l'herbe; בְּדִיעְ יְּמָרֵה יִשְּׂרָאֵל Is. 27. 6, Israel germera et fleurira; שַּׁבְּיה מָרֹישׁ מְּיִבְּיה מָרֹישׁ מְּיִבְּיה מָרֹישׁ מְּיִבְּיה מָרֹישׁ מְּיִבְּיה מָרֹישׁ מְּיִבְּיה מָרִישׁ מְּיִבְּיה מָרֹישׁ מְּיִבְּיה מָרִישׁ מְּיִבְּיה מָרִישׁ מְּיִבְּיה מָרִישְׁ מְּיִבְּיה מָרִישְׁ מְּיִבְּיה מָרִישְׁ מְּיִבְּיה מָרִישְׁ מְיִבְּיִבְּיה מָרִישְׁ מְּיִבְּיה מָרִישְׁ מְּיִבְּיה מָרִים בּיִבּיה מָרִים מָרִים בּיִבּיה מָרָשְׁ מְיִבְּיִבְ נְבְּיִבְּיִבְ מַבְּיִבְּיה מָרִים בּיִבְּיה מָרִים מָרִים מָּרָשׁ מְּיִבְּיה מְּרָשְׁ מְּרָשׁ מְּרָשׁ מְּיִבְּיה מְּרָשׁ מְּרָשְׁ מְּרָשׁ מְּרָשׁ מְּרָשׁ מְּרָשׁב מְּבְּיִבְּיה מְרִים בְּיבְיה מָרָב מִבְּיה מְּרָשׁ מְּרָשׁ מְּרָשְׁבְּיה מַבְּיה מִבְּיה מָבְּיה מָבְּיה מָבְּיה מָבְּיה מִבְּיה מְבִּיה מְבִּיה מִבְּיה מְבְּיה מִבְּיה מִבְּיה מְבִּיה מְבְּיה מָבְיה מִבְּיה מִבְּיה מְבִּיה מְבִּיה מְבְּיה מָבְּיה מָבְּיה מָבְיה מָבְיה מִבְּיה מָבְיה מָבְּיה מִבְּיה מָבְיה מִבְּיה מָבְיה מִבְּיה מָבְיה מִבְּיה מִיבְּיה מִבְּיה מִיבְּיה מִבְּיה מִבְּיה מִבְּיה מִיבְּיה מִבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִּיּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִבְּיה מִבְּיה מִבְּיה מִבְּיה מִבְּיה מִבְּיה מִבְּיה מְבְיּיה מִבְּיה מִבְּיה מִּיבְּיה מְיבְיה מִיבְּיה מִיבְּיה מְיבְּיה מִיבְיה מִּיְיה מִבְייִים מְבְיּיה מִבְּיִים מְבְיּיה מִבְייִים מְבְייִים מְיִּבְּיִים מְיִיבְּייִים מְבְיּים מְבְּיִים מְיבְייִים מְבְייִים מְבְּיִים מְבְייִים מְבְּיִים מְבְייִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְיּיִים מְבְּיִים מְבְיִים מְבְּייִים מְבְּיִים מְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְי

forme une éruption (sur la peau);
אַרָּחָרָן 14.43, (si la plaie) se répand sur la maison (ses murs); יוֹשָׁרִירן Exod. 9.9, en des ulcères enflammés (qui se répandent sur la peau).—

2º Étendre les ailes, voler: יוֹשְׁרָּבְּיִרְ Ez.

13. 20, (vous surprenez les âmes) pour qu'elles s'envolent (du corps, pour les tuer).

Hiph. 1º Faire fleurir: בַּקְרְהָּתְּיִּ בְּעָרְהָשָׁרִי Ez. 17. 24, et j'ai fait fleurir, reverdir, l'arbre sec. — 2º Intrans. comme Kal: בְּלְהֵים יְּקְרִיחוּ Ps. 92. 14, ils fleuriront dans les parvis de notre Dieu; יְשִׁרִים יְקְרִים Prov. 14. 11, mais la tente des justes sera florissante.

בַל־יָמִין מְּרָהָּה יָקִּימִי : M. Couvée : בַּל־יָמִין מְּרָהָּה יָקִימִי : Job. 30.12, a ma droite la couvée s'élève, la jeunesse ou la populace s'élève avec insolence contre moi. (v. אַבְּיָה 2º et הַבָּת).

בשרכים עלדם תַּבֶּל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְּל Amos 6. B, qui accordent leur chant, voix, avec le son du nabel (la lyre ou quelque autre instrument) (עַבַל,), ou: qui ouvrent largement (la bouche) (עַרִי, שָּרָים), qui chantent d'une manière désagréable en s'accompagnant avec l'instrument; selon d'autres : qui jouent sur le nabel.

אַרָם אַרְסְף m.: אַרְסְףּ Lév. 19. 10, (tu ne dois pas recueillir) les grains tombés de ta vigne, qui tombent de la vigne çà et là pendant la vendange.

קְּרִים avec pause מְּרִים, avec suff. מְּרִים פּּרְיָם, מְּרְיִם פְּרִים פּּרְיִם, מְּרִים פּּרִים פּּרִים, מְּרִים פּּרִים פּּרִים פּּרִים (פִּרָּים פּּרִים פּּרִים Gen. 4. 3, des fruits de la terre; אַרָין פְּרִיב Ps. 107. 34, une terre qui porte du fruit

(une terre fertile); בַּץ חָרִי לְטָיתוֹ Gen. 4.11, des arbres fruitiers qui portent des fruits chacun selon son espèce; mères doivent-elles manger leurs fruits (enfants)! ובַרָךָ שָּרִי־בַּטְקָה Deut.7.13, il bénira le fruit de ton ventre (tes enfants); מרד מבלליתום ראבלה Is.3.10, (les justes) recueilleront les fruits de leurs œuvres; מַרִי מַחְשָׁבְּיִם Jer. 6. 19, fruit de leurs pensées (résultat de, châtiment pour, leurs pensées); מְּחָרִי מְבַשֶּׁידְה Ps. 104. 13, (la terre sera rassasiée) des fruits de tes ouvrages, c.-a-d. de la pluie qui tombe du ciel, ou : les habitants de la terre seront rassasiés des fruits des arbres; מַשְרָי כַּשֶּרָה Prov. 31. 16, du fruit de sa main, de son gain; מְרִי־גֹּרֶל לְבֶב Is. 10. 12, le fruit de l'orgueil (de la jactance, des blasphèmes).

פְרִידָא n. pr. (v. מְרִידָא).

לְּפֶּרִיצִּים adj. (const. מְּרִיץ חַלּה, pl. פְּרִיץ וּפְּרִיץ חַלּה. Féroce, violent, voleur: הְּבִּין Is. 35. 9, et la féroce des bêtes (la bête féroce); אָרְיוֹיִח מְּרִיץ Ps. 17. 4, les voies, la conduite, de l'homme violent; בְּרַפְּרִיץ Ez. 18. 10, un fils qui soit violent, voleur; הַבְּיֵבִים וְּרָבִים Jér. 7. 11, une caverne de voleurs (v. מְרַץ).

קריקה f. Action de secouer : בְּיִלְהָה Rituel, en (secouant), brisant, le joug (de tes lois).

• merip Aboth, abstinence.

קתָרֶ m. Dureté, cruauté: בְּטֶרֶהְ Exod. 1.13, avec dureté; לֹאַרְהָרֶ בּוֹ בְּטֶרְהָּ Lév. 25.43, ne domine pas sur lui avec cruauté, dureté.

שנה Dechirer, découdre; toujours avec אָבֶּרְרֶכֶם לֹאִרְחְקְּרֹמּוּ vêtement: אַבְּרְרֶכֶם לֹאִרְחְקְּרֹמּוּ Lév. 10. 6, et ne déchirez pas vos vêtements (pour un mort); part. pass.: קְּבְּרִבּ 13. 45, décousus. אַרְטְשְׁלְּשָׁתְ n. pr. Parmastha, fils de Haman, Esth. 9. 9.

7779 n. pr. Parnach, père d'Elisaphan, Nomb. 34. 25.

י אַפְרְנְטָכּי Rituel, פַּרְנֵטָ Rituel, qui nous nourrit.

י פְּרְנֶּסְה. (v. פַּרְנֵס). La nourriture, Rituel.

שרט (ערש פֿרָשָר אָרָשָר פֿרָשָר (אַרָש פֿרָשָר פֿרָשָר פֿרָשָר פֿרָשָר פֿרָשָר פֿרָשָר פֿרָשָר וּשָר וּשָּר וּשָר וּשִּר וּשִר וּשִּר וּשִר וּשִּר וּשִּר וּשִּיר וּשִּר וּשִר וּשִר וּשִר וּשִר וּשִּר וּשִּר וּשִר וּשִר וּשִר וּשִר וּשִר וּשִר וּשִר וּשִר וּשִּיר וּשִּר וּשְר וּשִר וּשִּר וּשִּר וּשִּיר שִּיי וּשְּייש וּשִּיי וּשִּיי וּשִּיי וּשִּיי וּשְּיי וּשִּיי וּשִּיי וּשִּיי וּשְּיי וּשִּיי וּשְּייי וּשְּיי בּיי וּשְּיי בּיי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיי בּייי ב

מּהְיָשׁ מָלְהְישָׁרָס : n. pr. La Perse : מּהְיָשׁ מָלְהְישָׁרָס : II Chr. 36. 22, Cyrus, roi de Perse; de même en chald., Dan. 6. 13; de là : יְסְרְמָּחַ Nèh. 12. 22, et chald. אָרָסְיָה Dan. 6. 29, le Perse.

* DIP m. Salaire, récompense, Aboth.

סְרֵס מְרִיסֵה מַלְּסִקְהְ: Dan. 5.28, Pharès (signifie): Ton royaume a été divisé; זְמַרְסִיךְ 5.25, pl., fait allusion à la division du royaume, et à סָרָס La Perse (v. vers. 28).

une espèce d'aigle, griffon ou orfraie, Lév. 11. 13.

קרְסִידְּעָ, (v. סְּדְסָּ, pl. מִּרְסִידְּעָ, const. מִּרְסִידְעָ, une fois מַרְסֵידְעָ). La corne au pied des animaux, ongle, sabot : מּרְסִידְעָ אֹל Exod. 10. 26, il ne demeurera pas même un sabot, un ongle, de leurs pieds; מַרְסִיּת מַרְסִיּת Deut. 14. 6,

deux cornes, c.-a-d. la corne divisée en deux; מַרְכּוֹת סִּכְּיֵּת Is. 5. 28, les sabots de ses chevaux.

Un Perse (v. סְיָם n. pr.).

ולי Rejeter, éviter, reculer, dis-אסערש בל־בַּצָרָד Prov. 1. 25, vous avez rejeté tous mes conseils; אריטרש 4. 15, évite, fuis (la voie des mechants); מוֹרֶב מוּסָר 13. 18, celui qui évite, qui hait, la discipline, l'instruction; אַראַראַרע ולאדאַראל Ez. 24. 14, je ne reculerai, ne reviendrai pas, sur ce que j'ai dit, résolu, et je n'épargnerai pas; פּר פָּרָבַ דוּא פּר־פְּרָעׁה אַרַוּרֹן Exod. 32. 25, que (le peuple) était effréné, car Aaron l'avait rendu effréné, l'avait désorganisé, dissous; selon d'autres: qu'il était tout nu, car Aaron l'avait mis à nu, c.-à-d. l'avait montré dans toute sa honte, avec tous ses vices (v. 2°).-2º Découvrir (en rejetant, enlevant, les habits): הַּשָּׁרֶע אַר־ראַשׁ הַאָּשָׁהו Nomb.5.18, il découvrira la tête de la femme (enlèvera ce qui lui enveloppe, cache, les cheveux); אַל־מִּמְרָשׁר Lév. 10. 6, vous ne découvrirez pas votre tête; קרוע מרוע 13. 45, sa tête sera decouverte, nue; (d'autres traduisent, en sens opposé, שֹבֶע ראֹשׁ laisser pousser les cheveux, ne pas les couper: il était défendu aux lépreux et à ceux qui sont en deuil de se raser, de se couper les cheveux; mais aux prêtres il était désendu de prendre le deuil) (v. Lev. 10. 6, 21. 10). — 3° page שרשת בישראל Jug. 5. 2. lorsque les désordres régnaient en Israel, ou : lorsque des invasions eurent lieu, que les ennemis firent irruption de tous côtés; selon d'autres : la vengeance fut exercée; Gesenius: lorsque les princes, les premiers en Israel, marchèrent en avant, se mirent à la tête.

Niph.: יְשָרֵע עָם Prov. 29. 18, (sans prophétie) le peuple s'égarera, se dissipera, sera sans frein; "תַּעְרֶע עָם מְצָּרֵרִער Rituel, qui nous a vengés de nos ennemis (v. Kal 3°).

Hiph. 1º Faire interrompre, détour-

עַרֵי ראִשׁי Nomb. 6. 8, laisser crottre librement les cheveux de sa tête (sans les couper) (v. אַרָה 2°); selon d'autres, מְרֵע לֹא רְשֵׁלֵה Ez. 44. 20, et ils ne laisseront pas (non plus) crottre leurs cheveux (ou boucles) (pour שִּרֶע מִּרֶע הַּרָּע בּרִי מִּרָע מִּרָע.).

קרית פּרְעה n. pr. Titre donné aux anciens rois d'Egypte: קרי מַרְשׁר Gen. 12. 15, les princes (de la cour) de Pharaon; suivi de פֶּלָהְ מְצְּרָים roi d'Egypte, II Rois 17.7; quelquefois suivi d'un autre nom : מַרְשׁׁר מְבֹּר וֹן II Rois 23. 29, Pharaon Nechao; מַרְשׁׁר תְּשְׁרָע Jér. 44. 30, Pharaon Hophra.

לְּרָעְנוּת f. Punition, châtiment, Aboth (v. פְּרָעׁנוֹת).

אַרָע'ש m. Puce: אַרָע'שׁ אָרָדי פֿרְעשׁע I Sam. 24. 15, (tu poursuis) une puce (un homme trop faible, trop peu important, pour attirer ta haine).

פרעש n. pr. Esdr. 2. 3.

פְרְעָרוֹן n. pr. d'une ville de la tribu d'Ephraim : תַּפְּרְעָרוֹנְי Jug. 12. 15, de Pirathon.

רַכְּיב n. pr. d'un petit fleuve qui coule près de Damas, le Parpar, II Rois 5. 12.

הַלְּבְרָאוֹת יָּחְכְּאָת : מְּרְבְּּרָאוֹת f. plur. : פְּרְבְּּרָאוֹת Aboth, des sciences préparatoires, ou : des connaissances agréables.

וְיִם (fut. יְמִרֹץ) 1° Détruire, briser, abattre : פרץ גְּדֵרוֹ ls. 5. 5, (je vais) détruire son mur; בֶּלָת תַּמֹרֵץ לִּמְנֵיתֵם Mich. 2.43, celui qui brise, détruit (les murs, les portes), marche devant eux; צח לפרוץ Eccl. 3.3, (il y a) un temps d'abattre; נַיִּמְרֹץ בְּחוֹמֵת רְרוּשָׁלַם Il Rois 14. 13, il sit une brèche à la muraille de Jérusalem; קיר פרוצה Prov. 25.28, une ville dont la muraille a été détruite. — 2º Presser, poursuivre, frapper, attaquer : קרוש היים Exod. 19. 22, de peur que Dieu ne les frappe (de mort); בַּל אַשֶּׁר פַּרֶץ דֵי פָּרֶץ בְּנְיָּה II Sam. 6. 8, de ce que Dieu avait frappé Oza d'un malheur, châtiment; avec l'accus.: יפֶּרָעָנִי פֶּרֶץ צָל־חְנֵי־פֶּרֶץ Job 16.14, il me déchire, (me fait) plaie sur plaie, ou attaque sur attaque; מרץ נחל 28. 4, il a percé un torrent, il a précipité un torrent (de seu, de métal, sur la terre); selon d'autres : si le torrent déborde; פַּרָצה Osée 4. 2, ils usent de violence (de la פַּרִיץ). — En bonne part, presser, insister par des prières (v. נימָרֶץ־בּוּ II Sam. 43. 25, il lui fit de grandes instances; ניפרצר בו עבריר II Sam. 28. 23, mais ses serviteurs insistèrent auprès de lui, le contraignirent (de manger). — 3º Disperser, s'étendre, crottre : סֵרַץ יר אירבר לחבר II Sam. 5. 20, Dieu a dispersé mes ennemis de devant moi; Ps. 60.2, tu nous a dispersés; ou, le sens 1º: tu nous a abattus, détruits; manny Gen. 28. 14, tu t'étendras (à l'occident et à l'orient); אַנוּי וַלֹּאַ ימרצה Osée 4. 10, ils sont tombés dans la fornication, mais ils n'en croissent pas, n'en ont pas plus d'enfants; ניפריע לרב Gen. 30, 30, cela s'est accru de beaucoup; בימרץ האיש 30. 43, cet homme s'étendit, devint riche; יְכַּמָרֹץ וו הקבר II Chr. 31.5, lorsque la chose fut répandue, que l'ordre du roi fut connu; יקביה ימרצה Prov. 3. 10, tes

pressoirs déborderont, regorgeront (de vin).

Niph.: אַרְ חִיוֹן מִבְץ I Sam. 3.1, la prophétie n'était pas répandue, était rare; ou : n'était pas révélée.

Pou. part.: ריישלה המיתה Néh. 1. 3, et la muraille de Jérusalem est détruite.

Hithph.: פֶּבְּדִים חַאָּתְתְּרָצִים I Sam. 25. 10, des serviteurs qui s'arrachent de la servitude, qui fuient (leurs mattres).

אָרָעָים m. (pl. פּרָצִים et חוֹצָיָם). 1° Brè− che, ouverture : סָגַר אָת־מֶּרֶץ פִיר I Rois 11. 27, il a fermé l'endroit ouvert de la ville, la brèche; בַּאָרַץ נַמָּל Is.30.13, comme un mur entr'ouvert, qui menace ruine; אָרָבִּים מָצָאָרָה Amos 4. 3, vous sortirez par les brèches des murailles; Job 30.14, (ils sont arrives) comme par une large brèche ; אַמֵּר בַּמַרֵץ Ps. 106, 23, (Moise) s'est présenté sur la brèche (pour détourner le malheur), ou: avec la prière (v. מַרַץ 2°). — 2º Malheur, défaite : דָּשָׁח דֶד מָּרֶץ Jug. 21.15, Dieu a fait une brèche, a fait pėrir; אַרָץ Ps. 144. 14, il n'y a pas de défaite, ou de brèche; de là n. pr.: מרץ קנה II Sam. 6. 8, le malheur, le chatiment, d'Oza; מַרַץ עַל־מְּנֵי־מָרַץ Job 16.14, attaque sur attaque, ou: plaie sur plaie; בַּבֶּרֶץ פְּרָם II Sam. 5. 20, comme l'éruption des eaux, comme des flots qui se répandent, dispersent.

לְיִנְי (rupture) n. pr. Pérès, fils de Juda, Gen. 38, 29; n. patr.: סְרָבִּר Nomb. 26. 20.

Pap 1° Briser, déchirer: אַרָּחָתְּאָל Gen. 27. 40, tu briseras (secoueras) son joug (de dessus ton cou); אַרָּל לַרְקְּרְאָרָן Ps. 7. 3, (un lion) qui brise les os, qui déchire, sans qu'il y ait personne qui sauve. — 2° Briser les liens, tirer du danger, délivrer: יַּמְרָקָט Ps. 136. 24, et (qui) nous a délivrés de nos ennemis; אַרְ מִיּרָם Lament. 5. 8, personne ne nous rachète, délivre, d'entre leurs mains.

Pi.: פָּרְמִי הַנְּמֵר Exod. 32. 2, (arrachez), ôtez (à vos femmes), les

pendants d'oreilles d'or; אַרְכֵּידֶעְן יְעָרֵכְ Zach. 11.16, et il leur rompra la corne des pieds; בְּעָרֵכְ דְּעָרִים I Rois 19.11, (un vent) qui brise, renverse, les montagnes.

Hithph.: יְּרְשָׁרִּקְיּ וְיְבֶשׁוּה Ez. 19.12, (les branches) ont été brisées, et sont devenues toutes sèches; מַּיְרְשָּׁה Exod. 32.3, tout le peuple s'arracha, se dépouilla (des pendants d'oreilles); יְיִשְּׁרְקוּרְ Rituel, qu'ils soient délivrés (de tout mal).

Plp chald. Racheter: אָרָקּקּה prop Dan. 4. 24, rachète tes péchés par des bienfaits, des aumônes (v. סָרָק 2°).

Pף m. Jus: פּתְרַם מְּוּלֵים Is. 65. 4, (keri קְיַם), et le jus (de la chair) d'animaux abominables, immondes (v. פֶּרַם).

Ph. 1° Rapine: אָבֶּי מְאָיִם Nah. 3.1, (une ville) pleine de rapines (de מְצָּיל צָּיל בָּיל Pi., arracher). — 2° יְבָּיל בְּיל Obad. 14, et tu ne te tiendras pas sur le chemin qui fourche (de מְיַם briser, se bifurquer). — 3° יְ מְיָם Fraction, chapitre d'un livre, époque de l'année, Aboth.

• פַרַקליט m. Défenseur, Aboth.

מַרָר (ע. אפַרָר).

לַרַשׁ (fut. יִמְרשׁ) 1º Briser (v. סָּרָשׁ): אוch. 3.3, et ils les ont brisés, hachés, comme ce que l'on fait cuire dans un pot; פֿרַש אַרן לָרֵעם Lament. 4. 4, personne ne leur brise du pain, ne leur en donne. — 2º Etendre, elever: מַרְשֹׁא בַּנָר Nomb. 4. 6, ils étendront un drap; בַּל־פָּרְשׂוּ נֵס Is. 33. 23, ils ne peuvent pas étendre les voiles; מֹרְטֵּדׁ כְּנָמַרָם Exod. 25. 20, tenant les ailes étendues; אָמרֹשׁ אָר־כָּפַר אַל־רַיִּר Exod. 9. 29, j'étendrai mes mains (je les élèverai) vers l'Eternel; רַנְמָּרֹשׁ Ps. 44. 21, si nous avons מחרט לאל זר étendu nos mains vers un dieu étranger; פַּפָּה פַּרְטָּוֹח לֵעָנְי Prov. 31. 20, elle tend sa main au pauvre (pour le secourir); ou, dans le sens 1º: sa main brise, donne, (le pain) au pauvre; ברוֹ מַרָשׁ צָר Lament. 1.10, l'ennemi a porté sa main (à tout ce qu'elle avait de précieux); אָבְּלֵית Prov. 13. 16, l'insensé étend (devant les autres) sa folie, la fait voir.

Niph.: לְבְלֹּרְרוּהָ וְשָׁרְשׁוּ Ez. 17. 21, ils

seront dispersés de tous côtés.

שרש לְחֶכּשׁ לָחֶם מֵּלִּר Lév. 24. 12, jusqu'à ce qu'il leur fut indiqué clairement selon l'ordre de Dieu (qu'ils eussent su ce que Dieu en ordonnerait).

Niph.: ימר ישרת Ez. 34. 12, ses

brebis dispersées (v. מַרָשׁ).

Pou.: בילא מֹרָשׁ Nomb. 15. 34, car il n'avait pas été dit, indiqué, clairement, il n'avait pas été fixé; צַיִּקְרָאוּ Néh. 8. 8, ils lurent dans le livre (de la loi de Dieu) distinctement.

Hiph.: בְּבֶּמְעֹנֵר רַמְרָשׁ Prov. 23. 32, et il pique, blesse, comme un basilic.

קבש chald. Rendre distinct, clair (v. מְּבָרֵשׁ קְּרָיִי קְּדְבָּי Pau.). Pa.: מְּבָרֵשׁ קַרִי קִּדְבָּי Esdr. 4.18, (la lettre) a été lue distinctement, exactement, devant moi.

קרָשׁי, m. (pl. שִּירָשׁי, v. Hiph. de שִׁישׁי qui pique le cheval). 1° Cavalier: שִּישְׁיל מַּרְשׁׁי Jér. 4. 29, par le bruit de la cavalerie; הַבְּעַל מַרֶשׁי Nah. 3. 3, des cavaliers qui levent (des épées brillantes); דעל-דְבְעוֹ וְצַל־שָּרָשׁי בעל-דְבְעוֹ וְצַל־שָּרָשׁי leurs chariots et sur leurs cavaliers; בּיל בּירָב Is. 21. 7, (une paire) deux cavaliers. — 2° Cheval de selle: שַּלְּכִים בּישׁרָשׁ Ez. 27. 14, des chevaux (de somme) et des chevaux de selle; בּיְבֶּים לְּבְּיִם מְּרָשִׁים 1 Rois 5. 6, et douze mille chevaux de selle (d'autres traduisent partout : des cavaliers); יּבְּעַלֵּי ; II Sam. 1. 6, et les cavaliers; שִּבְּיִבְיִם לֹא יִרְשָּׁיִם Is. 28. 28, mais ses chevaux, ou ses cavaliers, ne le brisent, broient pas; selon d'autres : שִּבְּיִבְיִי וֹשׁ וֹבְּיִבְּיִי וֹשׁ וֹבְּיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִּ וֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִ וֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִ וֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִי נִוֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִי וֹשְׁיִבְּיִי וּשְׁיִבְּיִי וּשְׁבִּיִי וּשְׁיִבְּיִי וּשְׁיִבְּיִי וּשְׁיִבְּיִי וּשְׁיִבְּיִי וּשְׁיִבְּיִי וְשְׁיִבְּיִי וּשְׁיִבְּיִי וּשְׁיִבְּיִי וּשְׁיִבְּיִי וְשִׁיִּבְּיִי וּשְׁיִבְּיִי וּשְׁיִבְּיִי וּשְׁיִבְּיִי וּשְׁיִבְּיִי בְּשְׁיִבְּיִי בְּשְׁיִבְּיִי בְּיִבְּיִים וּשְׁיִבְּיִי בְּיִבְּיִים וּשְׁיִבְּיִי בְּיִבְּיִים וּשִׁיִּבְּיִים וּשִׁיִּים וּשְׁיִבְּיִים וּשְׁיִבְּיִים וּשְׁיִבְּיִים וּשְׁיִּים וּשְׁיִבְּיִים בּיּיִים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּבְּיִים בְּיִּים בּיּיִּים בּיִּים בְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִּים בְּיִּבְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּייִּים בּיּים בּיּבְּייִים בְּיִּים בְּיִּיבְּיִבְּייִים בּיּים בְּעְיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיבְּייִים בְּיִים בְּיִּבְּייִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיב

שׁרָשׁ n. pr. m. I Chr. 7. 16.

קרְשָׁה f. Indication, exposition, exacte: וְאֵח חַכְּטָּה Esth. 4.7, et l'indication exacte de la somme d'argent; מַרְדְּכָר 10. 2, et l'exposition exacte, distincte, de la grandeur de Mardochée, ou: l'extension de sa grandeur, sa haute puissance.

קרְשֶׁרָם et וּשְׁרָם m., hébr. et chald. Copie: אַהְישָׁנָן אַנּוּף Esdr. 4. 11, et ceci est la copie de la lettre; ייָם ד. 11, voici la copie de la lettre; בְּישָׁרָם בּלוּתְם Esth. 3. 14, une copie de l'édit.

וַבְצֵא הַפְּרְשֵׁרֹכְּת m., douteux : וַצֵּא הַפְּרְשֵׁרֹךְ Jug. 3. 22, de sorte que les excréments sortirent, s'écoulèrent, ou : l'épée pénétra jusqu'aux boyaux (qui contiennent les excréments) (v. שְּׁהָשׁ); selon d'autres: Ehud sortit, alla à un endroit dans le palais appelé Parsedon.

פּרְשֵׁז פּלְיד פֶּנָני : Répandre פּרְשֵׁז Job 26.9, il répand sur lui (sur son trône) ses nuages, il l'entoure de ses nuages (v. קּרָשׁ).

אַרָּרֶאָא n. pr. Parsandatha, fils de Haman, Esth. 9. 7.

תְּבֶּים n. pr. d'un fleuve, l'Euphrate; קַּחַר־פּּרָת Gen. 15. 18, le fleuve d'Eu-

phrate; לְהְ מְּרָתָּה Jér. 13.5, va au bord de l'Euphrate.

n part. sem. (v. mp verbe).

מְרְחְּשִׁים m. plur. Les premiers dans l'État, les nobles, chez les Perses, Esth. 1. 3, 6. 9; aussi chez les Juis : אַרָּרְּאַנְיִם Dan. 4. 3, et d'entre les nobles.

בּשְׂה Se répandre; seulement de la lèpre: לאַ־פְּשָׁח הַעָּנֵע בְּעֹיר Lév.13.5, (si) la lèpre ne s'est point répandue davantage sur la peau; הַיְּבָּטְיִה הַשְּׁהַ הִשְּׁהָּ vers. 7, mais si la dartre s'étend, augmente.

אַשְשָׁבְּּח בָּה Marcher sur, fouler: אָמְשָׁבָּא Is. 27. 4, je marcherais sur elle, je la foulerais aux pieds (v. יְּהָשֶּבָּא le haut des cuisses).

עַשְׁע m. Un pas: בָּדְ רְשָּׁעֵע בֵּירִי וּבֵין חַבְּּעֶח וּ I Sam. 20. 3, qu'il n'y a qu'un pas entre moi et la mort.

Prov. 13. 3, qui ouvre largement ses lèvres (qui dit des paroles inconsidérées).

Pi.: נְּמְשְׁשְׁרֵדְ אֲּדֹרְרֶגְלֵּיִךְ Ez. 16. 25, tu as ouvert, écarté, tes jambes (à tous les passants, tu t'es abandonnée à eux).

Job 35.45, selon les uns, rac. שיש quantité: Job ne le reconnaît pas par la quantité de (ses erreurs), ou: Dieu fait comme s'il ignorait la quantité (des péchés ou des paroles inconsidérées de Job); selon les autres, שַׁשְּ pour שִׁשָּׁ: Dieu ne connaît pas, ne punit pas, les péchés, les crimes, יוֹבְי sévèrement, avec sévérité.

בּישָּׁשָּׁרָי: Ex. unique. Pi.: יְיַמְשָׁתְּיֵי Lam. 3. 11, il m'a déchiré, brisé.

קר. 1° Pashur, fils d'Immer, prêtre, Jér. 20. 1 (v. la signification vers. 3, composé de שים quantité et ייות libre, une grande liberté; opposé au nom ייות אינים la frayeur de toutes parts). — 2° Pashur, fils de Malchiah, Jér. 21. 1. — 3° Esdr. 2. 38.

바다 1º Se répandre, se jeter sur,

faire irruption, invasion : בעשם מששבר I Chr. 14. 13, (les Philistins) se répandirent dans la vallée; שַשָּׁם Nah. 3. 16 (comme) la sauterelle qui ouvre ses ailes, ou : comme les sauterelles ou les hannetons qui se répandent, qui ל הימשטו על העמלים ; Job 1.17, ils se sont jetes sur les chameaux (pour les enlever); אַלַשְׁבָּהַ עַל־הַזְעָיר Jug. 9. 33, tu te répandras, tu viendras fondre, sur la ville; suivi de אַ : מַשְּׁשׁיַר : אַ יֹי אל-ראנשורי 1 Sam. 27. 8, ils firent une invasion dans Gessuri; de ב : מששטיו בער יראווז II Chr. 25. 43, ils firent une invasion dans les villes de Juda; de l'acc.: אַנְחָטיּ פַּשִּׁשְּטיּ נָנָב חַבְּרָתִּד I Sam. 30. 14, nous avons fait une irruption dans la partie méridionale des Céréthiens. — 2º Etendre (un habit), c.-à-d. l'ôter, le quitter; וּמָשֵׁם אַר־בְּנְרֵיוּ Lév. 6. 4, il quittera ses (premiers) vêtements; ישטקי אַר־כּחָנְחִי Cant. 5. 3, je me suis dépouillée de ma robe; seul : ਸਾਹੁੰਡ Is. 32. 11, ôtez, quittez (vos vétements).

Pi.: לְמַשֵּׁם אֶּדְדְתְּלְלֵּים I Sam. 31.8, pour dépouiller ceux qui avaient été tués; אַךְ לְמַשֵּׁם II Sam. 23.10, seulement pour dépouiller (les morts).

Hiph. 1º Dépouiller, faire ôter : 70 אַסְשִׁישַנָּח שַּרְשָּח Osée 2. 8, de peur que je ne la dépouille, que je ne la déshabille toute nue; וַיַּמְשָׁבּהּ אָּאַד־בַּלָּיז I Sam. 31. 9, il lui ôtèrent ses armes; avec deux accus. : וַחַּמְשֵׁים אָת־אַחַרֹן אַת־בְּנָיָרו Nomb. 20. 26, et fais qu'Aaron se dépouille de ses vétements; קבודי בַּעַלַי ਧਾਰਗਾ Job. 19. 9, il m'a dépouillé de ma gloire. — 2º Oter la peau (des animaux): אַריָשְשִׁים אַת־תַעֹּלֵה Lev. 1. 6, on ôtera la peau de l'holocauste; נְתַלְנְיָם עקשיטים II Chr. 35. 11, et les lévites ôtèrent la peau, écorchèrent les victimes; יעורם פעליתם המשיטו Mich. 3. 3, ils leur ont arrache la peau.

Hithph. : נֵיְחְנָשֶׁנֵּ דְּהֹיְנֶתְּן אֶת דְשְּׁצֶּעל I Sam. 18. 4, Jonathan se dépouilla du manteau, ôta son manteau.

עשׁיף Faire défection. se soulever, violer, transgresser : אַרָשְׁרָאַל

II Rois 1.1. Moab fit défection à Israel, secoua le joug d'Israel ; פַלָּךְ מוֹאָב חֲשֵׁע בִּי 3.7, le roi de Moab s'est souleve contre moi; אַנְסְשָׁע אַרוֹם מְחָחָת יְדִייְהוּרָת 8. 22, Edom se retira de dessous la puissance de Juda, secoua le joug de Juda; m בי שיש Is. 1. 2, mais ils se sont révoltes contre moi ; בַּרֵי אֵלְתִיךָה מְשֵׁבֶּת Jer. 3. 13, tu t'es révoltée contre l'Eternel ton Dieu, tu as viole sa loi; יְמְשֵׁעִדְּאָבֶר Prov. 28. 21, (que pour un morceau de pain) l'homme commette des péches; יַבֶּל־חוֹרָחִי מְשֵׁעוּ Osée 8. 1, ils ont viole ma loi. Part.: משבים וחשוים Is. 1.28, les transgresseurs de la loi et les pécheurs; בְּיִלְיִם Dan. 8. 23, lorsque le nombre des transgresseurs, des impies, sera complet; selon d'autres, subst. comme משערם: lorsque les iniquités, ou les châtiments de leurs iniquités, seront au comble.

Niph.: אָר מְשֶׁבְּע מְשְרָבְּרִילּנוּ Prov. 18. 19, un frère offensé (par son frère est plus dur, plus difficile à gagner) qu'une ville forte, ou : des frères qui se sont désunis, brouillés, sont plus durs, etc.

שָּׁעָע m. (avec suff. קּשָׁעִר, pl. פְשַׁעָ). Défection, crime, transgression, péché : אָרַשָּׁ אַרַשָּׁ Prov. 28. 2, lors du soulèvement, de la révolte, d'un pays, ou : à cause des péchés d'un peuple (les chefs, ses maîtres, augmentent); ਜ਼ਾਲ ਤਦੇਸ਼ Gen. 50. 17, le crime, le méfait, de tes frères; אָשׁעֵּי כָּנָּוּח מָשׁׁעֵי כָּנָּוּח Amos 1.6, les trois péchés de Gaza; קיירוי בעב פּשָׁעֶיף Is. 44. 22, j'ai effacé tes transgressions comme une nuée qui passe; אַנְישׁת מּבְּטָּא חַשְּׁמֵים Dan. 9. 24, pour faire cesser les transgressions, ou la punition des transgressions; יושָתַן בְּבוֹרָיי שער Mich. 6. 7, sacrifierai-je mon fils ainé pour mes péchés, ou : comme sacrifice expiatoire de mes péchés?

לְשֶׁר chald. Expliquer, interpréter (v. hébr. פְשֶׁר et - יְיִינְרְלְּבְּקְשֵׁר (v. hébr. פְשֶׁר (מְיֵר et - יְיִנְרְלְבְּקְשֵׁר (מְיֵר tu peux expliquer, (donner) les explications, interprétations. Pa.: מְמַשֵּׁר רְּלְבִיךְ 5. 12, interprétant les songes.

קשרת, אויף (emph. אַלְּשְׁרָּא, plur. מְּשְׁרָּא) m. chald. Explication, interprétation: אַלְשְּרָא רְחַבָּא רִחַבָּא רְחַבָּא רְחַבָּא רִחַבָּא רִחַבָּא רָחַבָּא רִחַבָּא רַחַבּא רִחַבָּא רִחַבָּא רַחַבּא רַבּיּיבּא רַבּיּבּא רַבּיּבּא רַבּיּיבּא רַבּיּבּא רַבּיּבּע רַבּיּבּא רַבּיּבּע רַבּיּבּי רַבּיבּי רַבּיּבּא רַבּיבּע רַבּיּבּייבּייי רַבּיבּע רַבּיבּיי רַבּיּבּי רַבּיבּיי רַבּיּבּיי רַבּיבּיי רַבּיבּיי רַבּיבּיי רַבּיבּיי רַבּיי רַבּיבּיי רַבּייי רַבּייי רַבּייי רַיבּיי רַבּייי רַיבּיי רַיבּיי רַיייי רַיבּיי רַיבּיי רַיבּיי רַיבּיי רַיבּיי רַיבּייי רַיבּיי רַיבּיי רַיבּיי רַיבּיי רַיבְייבּיי רַיבּיי רַיבּיי רַיייי רְיבָּייי רַייּי רָיייי

אַפָּישׁר m. Explication: אַפָּריּהַדְּפֵשְׁהּר בְּבָר Eccl. 8. 4, et qui connaît l'explication, l'éclaircissement, des choses (ou des paroles des prophètes).

תְּמִים f. (rac. רְאָבֶּהְ avec suff. מְּמִּדְם, plur. מְּמִדְם f. Morceau: מְתִּדְלְּחָם Gen. 18.5, un morceau de pain; יְבְבָּהְ Job 31.17, si j'ai mangé seul mon morceau de pain; מְתְבָבְתְּ Prov. 17.1, un morceau de pain sec; בְּמִבְּתִּדְ מֵרְרָבָת בַּרִי Prov. 17.1, il fait tomber sa glace comme par morceaux.

(מָנִיר . ע פּֿרָאִים).

באָהָר תְּ מְּרָאֵם (ע. אַרָהַיּ) adv. Soudain, subitement, aussitôt: בּיְאָהֶר תַּ הְּיִאָּהֶר Nomb. 12. 4, Dieu parla aussitôt (à Moïse); בּיְהָיִי Jos. 10. 9, Josué arriva subitement; בּיְהָי וּחָשֵּׁהַ Prov. 3. 25, d'une frayeur soudaine. Souvent après אַרָהָ בּיִּהִי אָרָה Nomb. 6. 9, בּיִּהְיִה בְּיִהָּי Is. 29. 5, et בּיִּהְי אָרָה אָרָה 30. 13, tout d'un coup, subitement et à l'imprévu; בּיִר הַיִּהְיִה בְּיִר (la résolu-29. 36, car la chose arriva (la résolu-

tion fut prise) subitement, tout d'un coup.

אבּרָהָשָּׁה. (v. רְּשֵׁ בּּדְּ , ou d'origne perse). Mets délicat, viande délicate: אָרְשָּׁה בְּיִבְּיִם Dan. 1. 5, des mets délicats du roi (de la table du roi), ou: des portions des mets du roi; רואָן אָרָיָם 1. 16, (l'intendant) enleva leurs mets délicats, ou leurs portions des viandes.

בּתְּבֶּם m. Édit, sentence: מְּתְבֶּם תַּמֶּלֶּהְ Esth. 1. 20, l'édit du roi; אַטְּה אַרְרַבַּעָּשְׁה בּאָרְתָּ Eccl. 8. 11, parce que la sentence n'est pas exécutée.

Dana chald. m. (emphat. בְּעְהַהְיִּם Dan. Edit, parole, lettre: בּאָהְהָּ Dan. 3. 16, sur ou à cette parole; בּעְהָהָּ בְּיִלְהָ בִּאָרָהְ Esdr. 4. 17, le roi envoya une réponse, ou un édit; אַנְאָהָאָ בָּלִהָּרָ Esdr. 5.7, ils lui envoyèrent une lettre.

אַלָּמוֹתוּ (v. אַנְמוֹתוּ י 1º Ouvrir (מַתַּיוּת שִׁמְתוּר י Prov. 20, 19, a l'homme qui ouvre toujours ses lèvres, qui parle toujours, le bayard, ou: qui persuade avec ses lèvres, l'homme insinuant, flatteur.-2º Etre ouvert, recevoir facilement les impressions, se laisser séduire : 😙 ישמח לבבבם Deut. 11. 16, que votre cœur ne se laisse pas séduire; אַקּתָּ בָּשָּׁתָר Job 31. 27, si mon cœur a été séduit en secret; min Joh 5. 2, part., et le simple, ou : celui dont l'esprit, le désir, est ouvert à toutes les choses, l'envieux; moi crita Osée 7.11, comme une colombe simple, facile à prendre, à séduire.

Niph.: מְּמִיתֵּיךְ כֵּדְ וְאֲשְׁח Jér. 20.7, tu m'as persuadė, Eternel, et j'ai été séduit, trompé (dans mes espérances); אַמ־וְשְׁחָה לְבֶּרְ עֵל־אָשְׁה Job 31.9, si j'ai été séduit par ou pour une femme.

בְּיִלְיִהְיּה Ps.78.36, ils le flattaient de leur bouche (en paroles); בְּיִלְּהָהְיִהְ Prov. 24. 28 (הַ interrogatif), est-ce que tu tromperais (ne trompe pas) par tes lèvres?

Pou.: יְּמְהֵּה מְצֵין Prov. 25. 15, le prince se laisse persuader, fléchir; ביינְמָהוּ Ez. 14. 9, et le prophète

qui se laisse tromper.

Hiph.: בְּמָהָ מְלְנְשִׁם לְּנְשָׁת Gen. 9. 27 (pour mpp), Dieu élargira l'espace, étendra les possessions, de Japhet.

ארואל n. pr. Pethuel, père du pro-

phète Joel, Joel 1. 1.

n. pr. d'un endroit près de l'Euphrate, Phethor, où demeurait Balaam, Deut. 23. 5; min Nomb. 22.

B, à Phethor.

בּבְּמְתוֹתֵי לֶּחֶם: Morceaux : בְּמְתוֹתֵי לֶּחֶם Ez. 13. 19, et pour des morceaux de

pain (v. ra).

(du trompeur) sont ouvertes (parlent) contre moi ; מרקר מארון Noinb. 22.28, Dieu ouvrit la bouche de l'ânesse (la fit parler); אָמָהַת אָר־פִּיק Ez. 3. 27, j'ouvrirai ta bouche (je t'inspirerai la parole); מַתְּחַ-לֵּרְ אֹנֵן Is.50.5, (Dieu) m'a ouvert l'oreille, m'a fait entendre sa revelation; אַז־יָרָהְ לּוּ Deut. 15. 8, tu dois lui ouvrir ta main, le secourir, lui donner du tien; אָמָהָדֶת לָּךָּ 20. 11, et si elle t'ouvre (ses portes); רַנְּמְתְּחָדִר בֶּר Amos 8. 5, afin que nous ouvrions les greniers de blé (afin que nous vendions le blé); חַרֶב מְחָרוּי Ps. 37.14, ils ont tiré l'épée (du fourreau); התוח בתה Ez. 21. 33, épée tirée du fourreau; אַסִירָיו לֹאִ־מָּחָה בְּיְרָיָה Is. 14. 17, il n'a pas ouvert (la prison) à ses captifs (pour les renvoyer) à la maison, chez eux; אָמְתַח בְּכִנוֹר חִירְיִחִי Ps. 49. 5, j'ouvrirai (je commencerai) mon énigme sur la harpe.

Niph. passif: אַרְּמָּרָם נְּשָּׁבָּים נְאָרָם נְּשִּׁרָם נְאַרָּם נִאָּרָם נִּשְּׁרָם נִּאָרָם נִּעְרָם נִּעָרָם נִּעְרָם נִּעָרָם נִּעְרָם נִּעָרָם נִּעְרָם נִּעָּרָם נִּעָּרָם נִּעְרָם נִּעְרָם נִּעְּרָם נִּעְרָם נִּעְּרָם נִיּעְרָם נִיּעְרָם נִיּעְרָם נִעְּרָם נִיּעְרָם נִייִּעְם נִיּעְרָם נִיּעְרָם נִיּעְרָם נִיּעְרָם נִיּעְרָם נִיּעְם נִיּעְרָם נִייִּעְם נִיּעְם נִיּעְם נִיּעְם נִייִּעְם נִּיְבְּעִם נִייִּעְם נִייִּים נִייִּעם נִייִּים נִּיְּעִם נִייִּים נִּיְּעִם נִייִּים נִּיְּעִם נִייִּים נִייִּים נִייִּים נִייִּים נִּיְיִים נִיּיְּעָם נִּיְּים נִּיְּעִים נִּיְיִים נִּיְיִים נִּיְּעִים נִייִּים נִייִּים נִּיְיִים נִּיְיִים נִייִּים נִּיְיִים נִייִּים נִייִּים נִייִּים נִייִּים נִיּיִים נִּיְיִים נִיּיִים נִּיְיִים נִּיְיִים נִּיְיְּבְּיִים נִיּיְּבְּיִים נִיּיִים נִייִּים נִייִּים נִייִּים נִייְיִים נִייְיִים נִייְיִים נִיּיְיִים נִייְּיִים נִייְּעְיִים נִיּיְּים נִיּיְיִים נִיּיְּבְּים נִייְּים נִייְּים נִייְים נִייְּים נִייְּים נִייְּים נִייְּים נִייְּים נִייְּים נְיּיִים נְיּיִים נִייְּים נִייְּים נְיִים נְיּיִים נְיּיִים נְיּיִים נְיּיִים נְייִּים נְייִּים נְייִּים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִּים נִייְּים נִיים נְייִים נְייִים נְּייִים נְייִּים נְייִים נְייִים נְייִיים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְּיִיים נְייִים נְייִים נְּיים נְייִים נְייִים נְייִים נְּיים נְייִים נְייִּים נְייִים נְּי

Pi. 1º Ouvrir, s'ouvrir, relacher, delier: מַנֵיר מַנִי מַנָּי Job 41. 6, qui peut ouvrir les portes de sa face (sa bouche); מַמֵּח הַמְּטְדֵר (Cant. 7. 13, (si) les fleurs s'ouvrent; לא־מַמְתָּה אָזָקָה Is. 48. 8, ton oreille ne s'est point ouverte (selon d'autres, les deux derniers exemples pour Pou. passif, être ouvert); חתרי מתח Job 30. 10, il a fait relacher la corde de mon arc, ou : il a ôté mon frein par lequel je les avais domptés (ע. יְרֶתֶר); אַמְשְׁתְּתְּ לְמוֹמֶרֶר Ps. 116. 16, tu as rompu mes liens; מַמָּרָת מָשָׁרָ 30.12, tu as délié, tu m'as ôté, le sac dont je m'étais revêtu; mppup I Rois 20. 11, comme celui qui délie, ôte, son armure; מית קיהותה Jér. 40, 4, je te délie aujourd'hui, je t'ôte les chaînes. — 2° Ouvrir la terre, labourer: יוֹשְׁמָּדְ וּשְׁמָּדְ וּשְׁמָּדְ וּ Is. 28. 24, ouvre-t-il (fend-il toujours les mottes de terre) et est-il toujours a sarcler son sol? — 3° Graver: מְּבְּיִבְּיִּ וֹיִ עַלְּדִינְיִּ I Rois 7. 36, il grava sur les tables; עַלְּיִינְ מָלְיִי Exod. 28. 36, tu graveras sur cette lame d'or (v. מְּמִבְּיִם).

Pou.: החקקה Exod. 39.6, (des pierres)

gravées.

Hithph.: דְּחְשַּׁבְּּחִיר מּוֹסְרֵי צֵּיְאַרֵךְ Is. 52. 2, delie, delivre-toi des chaines de ton cou.

Dan. 6. 10, et ses fenêtres étaient ouvertes; יְנַמִּלְּרִין מְּנִידוּדּ 7. 10, et les livres sont ouverts.

תְּחָיִם m. (avec suff. מְחִיִּחִים, pl. מְּחִיִּחִים, const. מְחִיִּחִים, Ouverture, porte, entrée: בְּיִבְּיִים Gen. 18. 1, à la porte de la tente; מְּחֵים 19. 11, à la porte de la maison; מְיִבְיִם 19. 13. 26, ses portes (les portes de la ville, de Sion); מְשֵּׁיִר חָיִּבְיִים Jos. 20. 4, à l'entrée de la porte de la ville; מֵיִיִים הַחַבְּיִם Gen. 38. 14, à la porte d'Enayim, ou : à l'entrée d'une double source ou d'un carrefour; מְשָׁהָּיִה הַחִיבְּיִים Osée 2. 17, en une entrée à l'espérance; הַחְיִבְּיִים Gen. 19. 6, à la porte (de la maison); מֹיִיִּיִים בּרִיבְּיִים Aboth, les purifications des femmes (les lois qui concernent les ordinaires des femmes).

Ps.119.130, l'ouverture, la manifestation, selon d'autres l'entrée, le commencement, de tes paroles, éclaire, répand la lumière.

וֹחְרְיִּף m. Ouverture, action d'ouvrir: מְּיִחִיהְיָּף Ez. 18. 63, 29. 21, le pouvoir d'ouvrir la bouche, d'avoir la parole ferme; aussi: excuse, prétexte.

1° I Chr. 24. 16. — 2° Esdr. 10.23. — 3° Néh. 11. 23.

יְחָשָּׁ m. (plur. בְּיִהְשְּׁהְ et בְּיִּהְשָּׁ מִּיּרְ מִּיִּהְ מִּיִּהְ מִּיִּהְ מִּיִּהְ מִּיִּהְ מִּיִּהְ מִּיִּהְ מִּיִּהְ מִיִּהְ מִּיִּהְ מִיִּהְ Prov. 1. 22. (jusqu'a quand) aimerez-vous la sottise? — 2° Adj.

Simple, niais, sot, imprudent: מַּרְיּיִיבְיּיִיםְ Ps. 116. 6, l'Eternel garde, protége, les simples; מְּרִייִּבְיִיםְ Prov. 27. 12, les imprudents; מַּרִייִּיְבְיִיִּרְיִּבְיִי 14. 15, le sot, le niais, croit toutes les choses, tout ce qu'on lui dit; מְיִיִּיִיםְיִיִּבְיִיִּבְיִי Ps. 19. 8, elle donne la sagesse aux simples, aux hommes sans expérience.

רְיִיף chald. m. Largeur: אַרָּיִף Dan. 3.1, la largeur (de l'image); בְּיִרָּיִם Esdr. 6. 3, la largeur (du temple).

קריניל m. Nom d'un vêtement: יְתָּעָה Is. 3. 24, et au lieu d'un large manteau, ou d'un habit de fête; selon d'autres: des riches corps de jupes.

קְּחַיּהוּ f. Simplicité: קְּחַיּהוּ Prov. 9. 13, une femme simple, imprudente, et qui ne sait rien (יוֹיִיר.).

אַרוּיף f. plur. Epées tirées: אַמְּיִין minne Ps. 55. 22, mais elles (les paroles) sont des épées tirées (v. אַתָּיף, אַרִיף נְּמְרוֹיר בְּּמְיִיְּתְיּיִם, Mich. 5. 5, (ils détruiront) le pays de Nemrod avec ses épées, ses propres armes; selon d'autres : à ses portes, à ses entrées (v. אַתָּיף).

שְּחֵיל m. (rac. אַחָיל). Fil, filet: מְּחִיל Jug. 16. 9, un fil d'étoupe; אַחָּיל Jug. 16. 9, un fil d'étoupe; אַחָיל Jug. 16. 9, un filet, ruban, bleu; אָרִילְּהְ וּמְרִילְּהְ וּמְרִילְּהְ Exod. 28. 37, un filet, ruban, bleu; אָרִילְה וּמְרִילְּהְ וּמִרְילְּהְ וּמְרִילְּהְ וּמִרְילְ מְּרִילְ בְּלִירִ מְּתִילְ בְּלִירִ מְּתִילְ בְּלָיִר מְחִיל בְּלָיִר Nomb. 19. 15, (le vaisseau) qui n'aura point de couvercle ni couverture liée dessus; selon d'autres, מְחִיל מְתִיל מְתִיל מִוּרִל מִנְירִי מְתִיל מִוּרִל מִירִל מִירִּל מִירִּל מִירְל מִירִּל מִירִּל מִירְל מִירִּל מִירְל מִירִּל מִירְל מִּירְל מִירְל מִיר מִירְל מִירְל מִירְל מִירְל מִירְּל מִירְל מִירְּי מִּיל מִּירְי מִירְ מִּירְ מִּיל מִירְּי מְיּיל מִירְּי מְיּיל מְיּיל מִירְי מְּיל מִירְּי מְיּי מְּיל מִייְּי מְיּי מְּיִי מְּיִי מְּיִי מְּיי מְיִי מְיִּי מְיִּי מְיִי מְיִּי מְיִי מְיִּי מְיִּי מְיִּי מִּיי מְיי מִּי מְיִּי מְיי מִיי מִּיי מְיִי מְיִּי מְייִּי מְיי מְיי מִּיי מְיִּי מְיי מִּי מְיי מִיי מִּי מְיי מִיי מִיי מִּי מ

לְּחָלְהִי נִים אֲרֹנְי Job 5. 13, et le dessein des hommes rusés, pervers; tre entrelacé; lutter: אַרְ בָּיָהָּי Prov. 8. 8, il n'y a dans (mes paroles) rien de tordu, de faux; רְאָנָי Job 5. 13, et le dessein des hommes rusés, pervers; יְחָהְּיִר נִים אֲרִוֹיִר (Gen. 30. 8, j'ai lutté avec ma sœur,

ou: je me suis liée avec ma sœur, je me suis fortifiée par elle, en priant Dieu de me donner des enfants comme à elle.

Hithph.: אָנְהַדְּיִנְם שְׁפָּיִי בְּשִׁי Ps. 18. 27, et avec l'homme d'une conduite tortueuse, avec l'homme pervers, tu te montres tortueux, tu uses de détours; שְׁמָּהַ II Sam. 22. 27 (pour שְׁתָּהַיִּחָ).

אַרַקּלְתּוֹל adj. (rac. אַתָּאָ). Rusé : אַרָּאַל שׁנְאַיִּאַל Deut. 32. 8, une race pervertie et rusée (corrompue).

Basse-Egypte, Exod. 1. 11.

קּהֶךְ חֵירָשׁ m. (pl. מְּהֶרְ חֵירָשׁ). Aspic : מַּהֶרְ חֵירָשׁ Ps. 58. 5, un aspic sourd (qui n'entend pas la voix des enchanteurs, v. vers. 6); קּהָיִים יִינְקּלְ Job 20. 16, il sucera le venin des aspics.

 si (c'est) par hasard, sans haine (v. d'autres exemples à pinp)

קריני m. Interpretation: יְדִי שְּקִינִים m. Interpretation: מָדִי שְּקִינִים מָּחַרוֹן Gen. 40. 12, voici l'interpretation (de votre songe); חַלוֹא לַאלִיִים מְּחִרוֹנִים 40.8, les interpretations ne sont-elles pas à Dieu (n'appartient-il pas à Dieu de donner l'interpretation des songes)?

la Haute-Égypte, Ez. 29. 14; la terre de naissance, de l'ancienne demeure, des Égyptiens, Jér. 44. 15: אַרִּיִּרְסִיּרִיּ Gen. 10. 14, (Mesrayim engendra) aussi les Pathrusim.

נפֿרְשָׁנָן (v. פֿרְשֶׁנָן) Copie.

הַבְּים Couper par morceaux: אַרְאָּ אִיהָשְּ Lév.2.6, inf., (tu dois) le briser, couper, par petits morceaux (v. רַשְּׁ).

Z

ע, Zade, אָדַע dix-huitième lettre de l'alphabet; comme chiffre, il signifie quatre-vingt-dix; il se permute avec les linguales, avec u, comme אַבָּע et אַבָּע, garder, conserver; אַבָּע briller, être pur, et אַבָּע lumière, fenêtre; אַבָּע imprimer, et אַבָּע, אַבְע chald., teindre; אַבָּע couleur; אַבָּע et שֹבַע chald., l'été; אַבָּע hébr. et אַבָּע chald., conseil; très rarement avec les autres; avec les siffantes: צֹבָע et אָבַע se réjouir, צַבָּע et אַבָּע se réjouir, צַבָּע phâter, et אַבָּע (v. אַבָּע, בַּיַי, בַּיַבָּע et אַבָּע chiller, et בַּיָּהָ et אַבָע priller, et בַּיָּהָ or; בַּיַבָּע et בַּיִבָּע prûler.

אין Selon quelques-uns, subst. m.: א אַאָּמָּה אַ Is. 30. 22, tu l'appelleras ordure (v. אַבָּייַ); mais presque tous

traduisent: sors d'ici, lui diras-tu (impératif de ***;).

אָאָה (rac. אָאָהָה). Ordure: הְּסִּיּהְ קּהָשְּׁרֵּ אָאַה Deut. 23. 14, tu couvriras l'ordure qui sort de toi; בְּלֶלֵר אָאַה הָאָבֶּר הָאָבֶר הָאָבָר Ez. 4. 12, par, ou sur, l'excrément (sortant, venant, de l'homme).

אָע et סיאָע (v. האָיב, היאָיב).

Job. 40. 21, il dort sous des feuilles de lotos; selon d'autres, pour בּלְלִים sous des ombres, des feuillages épais, qui donnent de l'ombre; מְשָׁלִים 40. 22, les branches de lotos le couvrent et lui donnent de l'ombre, ou : des arbres touffus lui donnent de

l'ombre (ou, interrogatif: peut-il dormir sous l'ombre, etc.? rien n'est assez grand pour le couvrir de son ombre).

INY des deux genres, collect. Bétail, particul. menu bétail, chèvres, brebis: רֹצֵח צאון Gen. 4. 2, un pasteur de brebis; מְקְמֵּה־צִאֹנְ וּמְקְמֵה בָּקָר 26. 14, des troupeaux de brebis et des troupeaux de bœufs; rarement pièce de bétail, une brebis : אַרָבֶּע־צאון הַחָח הַשָּׁה Exod. 21. 37, et quatre pièces (brebis) pour une brebis; ห่น กรุฐา I Rois 5. 3, et cent brebis; wan apres Gen. 30. 39, les brebis et les chèvres étaient en chaleur; fem .: מלהן השלהן 30.39, les brebis eurent des petits; une fois, brebis à l'exclusion de chèvres : pix שלשָׁמ־אַלְמִים וְאָלָּף עִיִּים I Sam. 25. 2. trois mille brebis et mille chèvres; pour troupeau en général : צאנכם רַכָּשוֹר I Sam. 8. 17, il prendra la dime de vos troupeaux (v. rox).

PRY (place des troupeaux) n. pr. Saanan, ville dans Juda, Mich. 1.11, (peut-être px? Jos. 15. 37).

ביי אין אין אין m. plur. (rac. אַדְי,). Ce qui sort: 1° de la terre, les plantes: יְיָבָאָי, Is. 42.5, la terre et ce qui en sort, toutes ses plantes; ישׁרָשׁי וֹשׁרָשׁי אַנְאָי, Is. 43.8, et que mes rejetons soient déracinés. — 2° Ce qui sort du sein de la mère, la postérité, les enfants: ביי בְּיִרְהָ הָיִבְּיִרִם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרִם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרִם בּיוֹרְ הָיִבְּיִרִם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרִם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרִם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרִם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרִם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרִם בְּיוֹרְ הָיִבְיִרִם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרִם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרִם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרְם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרִם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרְם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרְם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרְם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרְם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרִם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרִם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרִם בְּיוֹרְ הַיִּבְּיִרְם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרִם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרִם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרְם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרְם בְּיוֹרְ הָּוֹבְּיִרְם בְּיוֹרְ הָיִבְּיִרְם בְּיוֹרְ הָּיִבְּיִרְם בְּיוֹרְ בְּיִבְּיִרְם בְּיוֹרְ בְּיִבְּיִרְם בְּיִרְ בְּיִבְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִבְּיִרְם בְּיִבְּיִרְם בְּיִרְבְּיִי בְּיִרְבְּיִי בְּיִרְבְּיִרְם בְּיִרְבְּיִרְם בְּיִרְבְּיִי בְּיִרְבְּיִרְם בְּירִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְי בְּיִי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִי בְּיִרְי בְּיִירְי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְייִי בְּייִי בְּייִייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּייִייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִייִי בְּיִייִייִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִייִי בְּייִייִי בְּיי בְּייִיי בְּייִייִי בְּייִייִי בְּייִייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּייִיי בְייִיי בְּייִייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייִייי בְּיייִייי בְּייִיייִייי בְּייייִיייי בְּיייִיייִייייי בְּיייִיייִייי

אסש שלי בְּבְלֵּה צָב Nomb. 7.3, six chariots avec des couvertures, c.-à-d. six chariots couverts, ou en forme de litières, doux et commodes comme des litières; selon d'autres: attelés chacun d'un couple de sab, espèce de bœuf, ou quelque autre bête de somme; בַּבְּבָרָה וּבַבְּרָרָה וּבַבְּרָרָה וּבַבְּרָרָה וּבַבְּרָרָה וּבַבְּרָרָה וּבַבְּרָרָה פֿג somme. 15. 66. 20, et sur des litières et sur des mulets.

Die m. Un des animaux impurs, espèce de sauterelle ou de lézard; selon

d'autres : le crocodile ou la tortue, Lév. 11.29.

אָרָבְּאָי Se réunir, s'assembler : אַרְבְּאָרִי Nomb. 31.7, ils s'assemblerent contre les Madianites (pour les combattre); אַרָּאָר מַלּרְאַרִיאַל Is. 29.7, (les peuples) qui s'avancent, s'assemblent, contre Ariel; מַלְּבְּאָר מַלִּרְאַר אַל אַרְיִאָל 31. 4, pour combattre sur la montagne de Sion; אָבָא אַבְא לִבְיִר בְּיוֹן Nomb. 4. 23, tous ceux qui se réunissent aux autres, qui entrent en exercice pour servir au temple; מַוֹּבְּיִלְא מִיּבֶּי I Sam. 2. 22, (les femmes) qui s'assemblaient à la porte du temple (v. אַבָּאַ 1°).

Hiph.: γικς κακρισ ΙΙ Rois 25. 19, qui réunit, pour les services de guerre, les hommes tirés du peuple, qui les recrute.

אָבָעָ (const. אָבָא; plur. אָבָא, const. אַבאות (בָּבָאִיוּ aussi צָבָאֹחָר, אָבָאוֹת m. (deux fois fem.). 1º Armée, exercice: בֵּלְּיהַמָּבָּא II Sam. 8. 16, (Joab) était à la tête de l'armée; שֵׁר־צָבָאוֹ Gen.21.22, (Phicol) le chef de l'armée (d'Abimélech); אַנְשֵׁר הַשְּבָא Nomb. 31. 53, les hommes qui composaient l'armée, les soldats; רָצָא בַּשָּבָא Deut. 24. B, רָצָא לַשָּבָא Nomb. 31.27, et (plus souvent) אָא צָבָא Nomb. 1. 3, sortir vers l'armée, aller à la guerre, servir dans l'armée; מֶּל־תַּוְבָּא Nomb. 4. 35, qui entre dans l'armée des lévites, qui sert au ministère du tabernacle; וְכַל־צָּבָא חֲשָׁפֶּוָם I Rois 22. 19, toute l'armée du ciel, les anges ; פַל־צָבָאָיי Ps. 103.21, (vous) ses armées célestes, ses anges tous; אָבָא דּיִּצְמָיִם Jér. 33. 22, les étoiles; Deut. 4. 19 (le soleil, la lune et les astres) toute l'armée du ciel; בא מברום Is. 24. 21, les armées d'en haut (opposé aux rois de la terre); une fois: מַשָּׁמָרָם וְתַאָּרֶץ וְכָל־צְבַאָם Gen. 2.1, le ciel et la terre et toutes leurs armées (comparez Néh. 9. 6, le ciel et ses armées, la terre et tout ce qu'elle contient); אַלְדִים צָבָאוֹת , אַלְדִים et בי אַלְּחִים צָּבָאוֹת L'Eternel Dieu Zebaoth, maître des armées (de la terre et du

ciel, de tous les esprits et de toutes les puissances). - 2º Temps de service, guerre, combat, souffrance: Job 7. 1, l'homme a un temps de service (sur la terre), c.-à-d. ses jours sont bien fixés, comptés; 14.14, tous les jours בל-יְפֵר צְבָאָר אַיְחַל de mon temps de service, de ma vie de combats, de souffrances, j'attendrai; אַבְאָח צְבָאָת Is. 40. 2, car son temps de lutte, de souffrances, est fini; ביבא גרול Dan. 10. 1, et le temps de souffrances sera long, de grandes et nombreuses calamités arriveront; selon d'autres, sens 1º: (Daniel vit dans sa vision) une grande armée.

עָרָאִי et אָרָאי pl. de אָבָר (v. אָבָר (v. אָבָר). אַבְּץ (fut. אָבָא) chald. Vouloir, désirer: אָבָר יִבְּבָא יִבְּבָּא Dan. 4. 22, et il les donne à qui il lui plaît; אַבִּירִן 7.19, ensuite je désirai (savoir); infinit.: אַבְּאַבְּרָ 4. 32, et à son vouloir, comme il lui plaît.

עראים (Osée 11.8), סְיִּםְצְ (Gen. 10. 19) et סְיִבְּץ (Deut. 29. 22) n. pr. Seboim, ville dans la vallée de Siddim, détruite en même temps que Sodome et Gomorrhe.

ת צבְּבָּה n. pr. m. avec l'art. I Chr. 4.8.

ילְבֶּלְ 1° S'assembler pour combattre: אַבְּהָן Is. 29.7, tous ceux qui combattent contre elle (pour הָבֶּבְּהָּ, v. אַבְּאָ).—2° S'ensler: אָבָה Nomb. 5. 27, son ventre s'enslera.

Hiph. infinit. : בְּטָהַ הוֹבֶּלֶּבְ (pour maxis) 5.22, pour faire enfler le ventre.

אָבֶּע adj. fém. Ce qui s'ensle: רְאָיָדְ אָרָהְיּ Nomb. 5. 21, et ton ventre s'enslant (qui s'ensle).

בְּי לָא־תְּלְיַטִאְצְבּוּ f. chald. Volonté: בְּי לָא־תְּלְיַטִאְצָבּוּ Dan. 6. 18, pour que sa volonté, son intention (à l'égard de Daniel), ne soit changée, ou : de peur que l'état de Daniel ne soit changé, qu'on ne fit quelque chose contre lui (v. בְּצָא chald.).

עוֹע adj. Ce qui est de différentes couleurs, ou teint: חַבִּים בְּבוּיִב Jér. 12.9,

est-ce que (mon héritage est devenu) comme un oiseau de proie de différentes couleurs, ou teint du sang des morts (v. \(\xi\))? selon Gesenius, subst.: des oiseaux de proie et des hyènes.

י אַכּוּר m. La commune, le public, Rituel (v. צבָרִים).

עבְּעָם־לָּחְ מָלָר Donner: נַיְצְהָּט־לָּח Ruth 2. 14, il lui donna, présenta, du grain rôti.

קבי m. (avec une pause אָבִי rac. 10 Ornement, beaute, gloire: לצבר וּלְכבור Is. 4. 2, (il sera) un ornement et une gloire; צָבָר לַשַּהָּרִם 24.16, la gloire du juste; אַבֶּי בּצַיַּטַרָת בָּרָ 28. 5, comme une couronne d'honneur, de gloire; בָּבֶל צְבִי מֶמְלֶכוֹת 13.19, Babylone, la gloire, l'ornement, des royaumes; באַרַערַתִאָבָּר Dan. 11. 16, 41, et seul הַּשֵּבְּה 8.9, le pays de la beauté, de la gloire, la terre sainte; לָרֶר צָּבָריי ערש 11.45, et entre la montagne de la sainte beauté, Sion; une fois au *plur*.: שבי אבאות גוים Jer. 3. 19, heritage qui est l'ornement entre les ornements des nations; mais selon d'autres : excellent héritage (que possèdent) les armées, ou : une multitude des nations (v. צָבָא subst.). — 2º Un animal tirant ce nom de la beauté de sa forme: le cerf, la gazelle, ou le chevreuil: Deut. 15. 22, comme le cerf et le chevreuil (d'autres : le chevreuil et le cerf); plur.: בַּאַרֵוּר הַשָּבֵיִם II Sam. 2.18, comme un des cers (ou des chevreuils ou gazelles); צַבָּאָרם I Chr. 12. 8, et אַבְאוֹת plur. fém., Cant. 2.7.

እንግ (ornement) n. pr. m. I Chr. 8. 9.

קאָרָיִדְּ f. Nom d'une bête femelle: אָבְּיִדְּי Cant. 4. 5, 7. 4, deux chevreuils femelles, ou gazelles femelles, ou deux petits jumeaux d'une chevrette ou d'une gazelle (v. le masc. ביי 2°).

קרָה (ornement ou gazelle) n. pr. Sebiah, mère du roi Joas, II Rois 12.2.

עביים (v. אַביים).

עבּעָל chald. Tremper, arroser: שְׁמָּיִא לְּהְ מְצְּבְּטִין Dan. 4. 22, et ils te feront tremper, arroser, par la rosée du ciel. Ithph.: אָנַבְּע 4. 12, (et de la rosée du ciel) il sera trempé, mouillé; אַנַעָּבָי הַעָּעִין 5. 21, son corps fut trempé.

אַבְע m. Couleur, habit de diverses couleurs; plur.: מָלֵל אָבָנִים Jug.5.30, le butin en vêtements de diverses couleurs

אָרְעוֹן n. pr. Sebéon, fils de Seīr, Gen. 36. 20.

אַכְעִים n. pr. d'une vallée et d'une ville de Benjamin: בֵּי דַשְבֹּיִים I Sam. 13.18, la vallée de Seboīm (des oiseaux de différentes couleurs, ou des hyènes, v. בָּבִיבָּי; la ville de Seboīm, Néh. 11.34.

עַּבְרִים m. pl. Tas: שְׁיֵּדִי II Rois 10. 8, deux tas.

י אַבְת Aboth, pinces, tenailles.

אַכְּחִים m. plur. Gerbes ou javelles: בּוְרַשְּבְּחִים Ruth 2. 16, (vous laisserez tomber pour elle des épis) des gerbes, ou des javelles.

 tirerai de côté, ou, pour אָבָּי : de son côté, du côté de cette pierre (vers.19).

— 2° אַבִּי לְּבָּי לְצִּיִי Jug. 2.3, ils seront pour vous des ennemis, ou : comme des piéges, des lacs, pour vous prendre (ע. אַבִּי : selon d'autres, ellipse, pour vous prendre (v. אַבָּי : comme des aiguillons aux côtés (v. Nomb. 33, 55).

The chald. Côté: אָרָי בּיִּלְּכִייִאָּטְ Dan. 6. 5, du côté (c.-à-d. en ce qui regardait l'administration, les affaires) du royaume; אָבָר בָּלְבָּר בָּלְבָּר בָּלְבָּר בִּלְבָּר בִּלְבָּר בִּלְבָּר בִּלְבָּר בִּלְבָּר בִּלְבָּר בִּלְבָּר בִּלְבָּר בִינִייִּיּיִ אַ 7. 25, (il parlera) contre le Très-Haut.

STY chald. Ex. unique: wyxn Dan. 3. 14, est-ce un projet, est-ce bien votre intention? (v. 1774, 1774 hébr.), ou: est-ce une raillerie? c'est ainsi que vous raillez, que vous méprisez mes ordres? d'autres traduisent : est-il vrai?

n. pr. d'une ville aux confins du nord de la Palestine, Sedad ou Sedadah, Nomb. 34. 8, Ez. 47. 15.

Niph. Étre désolé, ravagé: בְּבְּהַּ בְּרֵיתָם Soph. 3. 6, leurs villes sont désolées, ravagées.

עָרָה (ע. אַרָה).

Pink (le juste) n. pr. 1° Sadok, père de Jérusa, mère du roi Jotham, Il Rois 15. 33. — 2° Sadok, fils d'Ahitob, grand-prêtre, Il Sam. 8.47. — 3° I Chr. 5. 38, et plusieurs autres, Néh.

קריה f. (rac. אַבְּיִים). Intention de tuer: אַבְּיִים Nomb. 35. 20, avec un mauvais dessein, dans l'intention de donner la mort; אָבָיִים 35. 22, sans malice, sans intention de nuire.

avec l'art, דַּשְּׁיִים n. pr. Sid-

dim, ville appartenant à la tribu de Nephthali, Jos. 19.35.

Pיקצ adj. (rac. אַדֶּע). Juste, selon l'équité, la vérité; qui a la bonne cause, pieux, vertueux, charitable, etc. De Dieu : m pras II Chr. 12.6, Dieu est juste (quand il punit); צַּהִיק דּוּא יֵי י Lament. 1. 18, Dieu est juste (parce que j'ai désobéi à sa parole); — pour récompenser : דיוון וְרָדוּוּם וְצָּהָּרִם Ps. 112.4, clément et miséricordieux et juste; מי צַּחָיר Neh. 9.8 (tu as accompli tes paroles) car tu es juste; ואַל־צַּיִּים וּמוֹשִׁיבָּ Is. 45. 21, Dieu juste et sauveur; יי העניה ושני ועני ועניה ואני ועניה וויים ואני ועניה ועניה וויים Exod. 9.27, Dieu est juste (a la bonne cause, a raison), mais moi et mon peuple nous sommes des impies (nous avons tort); אַרִים חַראשוֹן בְּרִיבוֹ Prov. 18. 17, le premier (qui se présente devant le juge) est ou paraît juste dans sa cause (avoir raison) (v. verset 5); ורישטר בייים Is. 41.26, afin que nous disions: Il est juste, c.-à-d. il dit la vérité; איני אַרִים Gen. 6.9, Noé (fut) un homme juste, vertueux; souvent oppose à ਤਾੜ੍ਹਾ l'homme méchant, impie : יצַהָּיק חוֹעַ וְטֹחֵן Ps.37. 21, mais le juste fait le bien et est charitable : ישור אַבל לשבע משל Prov. 13. 25, le juste mange seulement pour soutenir sa vie; לב צהים יחוות לענית 15. 28, le cœur du juste médite pour répondre; 13.5, le juste déteste le mensonge; 9. 9. le juste recoit l'instruction avec joie; הקים ומשפטים צפייםם Deut. 4. 8, des lois et des ordonnances pleines de justice; אָרָי צָּרִיק Is. 49. 24, selon les uns: la prise, le butin, d'un homme fort, la prise du vainqueur (peut-elle lui être enlevée?); selon d'autres : le butin (fait, pris) du juste, ce qu'on enlève au juste, ou : la prise juste, faite en bonne guerre, selon les lois de la guerre.

Plu (fut. piu) Etre juste, avoir la bonne cause, avoir raison, être innocent, se justifier, paraltre juste: לְמַצָּרָ מְצְּרֶקְ בְּּדֶבְרָהְ Ps. 51. 6, pour que tu sois juste (reconnu juste) dans tes paroles (fidèle dans tes promesses); אַן יִרְיִינוּי Ps. 19. 10, (les jugements de Dieu) sont tous justes; קרן מקרי Gen. 38. 26, elle est plus juste que moi, elle a raison, la bonne cause, contre moi: אַטר אָם־צָּרַקְתִּי Job 9. 15, si je suis juste, innocent; אַרָּבֶּרָקָת Job 33. 12. tu n'as pas raison; בֵּיֵד רָצִהְּקוּ Is.45.25, par l'Eternel ils seront justifiés; 🖘 ילמר אשות Job 15. 14, et qu'est-ce que (l'homme) né d'une femme, pour לאריצרק לפניה כליחי ftre trouvé juste? לאריצרק Ps. 143. 2, nul homme vivant ne sera ולם אל Job 9. 2, comment l'homme peut-il se justifier devant Dieu, parattre juste devant lui (ou : avoir raison contre lui)? מְצְהַ הַפְּהַקְהָ Ez. 16. 52, elles paraîtront plus justes que toi.

Niph.: שֵׁיָשׁ Dan. 8. 14, le sanctuaire sera justifié, vengé des in-

sultes, purifié.

Hiph. 1º Rendre juste un autre : Dan. 12. 3, et ceux qui conduisent beaucoup d'autres vers (dans la voie de) la justice; - present ls. 53.11, (mon serviteur qui est juste) conduira un grand nombre vers la justice, les rendra justes. -2º Comme Pi. Justifier : לאראַצִּדִּיק רַשָּׁדּ Exod. 23.7, je ne justifierai, n'absoudrai point, le coupable; - اربنج بها drai point, le coupable; Deut. 25.1, ils justifieront celui qui a la justice de son côté, ils lui feront gagner sa cause; וְתִצְּהַקְתִּיר II Sam. 15.4, et je donnerai raison (à celui qui aurait à se plaindre), ou : je jugerai (chacun) selon la justice; מַצְהַיִּקִי Is. 50. 8, celui qui me justifie, qui défend ma cause; אַס־אַאָדִייִּק אַחְנָּטּ Job 27. 5, (Dieu me garde) de vous donner raison.

Hithp.: פַּח־וַצְּטֵרֶּק Gen. 44. 16, et comment nous justifierons-nous? comment nous défendre des soupçons?

אָרֶקּי m. (avec suff. צָּרָקִי). Droiture, justice, droit, vérité, probité, piété, benediction, delivrance, salut: בַּבַּעַבַּלַר Ps. 23.3, dans les sentiers de la droiture; אַרֵק אַדֶּק 15. 2, et qui pratique la justice, qui fait ce qui est juste; prz name 45. 8, tu as aime la justice; אַתּרְצֶרֶק Job 36. 3, et je donnerai, j'attribuerai, la justice à mon créateur, je prouverai qu'il est juste; pra במשמשים Deut. 1. 16, jugez selon la justice; pryruppin Is. 58. 2, les règles de la justice ; אַבְנֵי־צֶּדֶק — אָבְנַי־צֶּדֶק שׁ Lév. 19, 36, une balance juste, des poids justes; יבתי בנק Deut. 33. 19, des sacrifices de justice, c.-a-d. dus, selon les prescriptions; בַּצִּרָקִי Ps.7.9, selon ma justice, mon droit; souvent: צרק והשמט Ps. 89. 15, la justice et le jugement (ou l'équité); פְּדָבֶּר צָדֶק 52.5, que dire la vérité ; אֶדֶק רָלִין בָּא 18.1.21, la justice, la probité, habitait dans elle ; אַנִי מַצְרֶק אַחַיָּדוּ מְנֵיךְ Ps. 17. 15, mais moi par ma probité, ma piété, je verrai ton visage; יולריצרים וולריצרים 1s. 45. 8, et que les nuées fassent couler d'en haut le bien, la benediction; קרוב צָּרָקִי 51.5, ma délivrance, mon salut (le salut que j'enverrai), est proche ; וּלְתַבְּרָא צרק שלפים Dan. 9. 24, et pour porter la justice éternelle, ou le salut éternel ; Is. 42. 6, je t'ai appelé dans ma justice, ma vérité, ou : pour le salut; אַלכִּר הַעָּרַרֹּחַחוּ בְצָרֵק Is. 45. 13, je le susciterai (Cyrus) pour faire régner la justice, ou pour qu'il apporte le salut.

לְּרָקְהְּ f. (v. בְּדֶקְ Droiture, droit, justice, vertu, les bonnes œuvres, les bienfaits, piété, mérite, miséricorde, charité, salut : הַּלְהְ בְּיָרִא Is. 33. 15, qui marche dans la droiture, dans la

justice; ופַחדייַש־לִּר כּוֹר צָּרָקַוּת II Sam. 19. 29, et quel droit aurais-je encore? quel droit aurais-je d'en demander davantage! וַלְכָם אַרְדְחַלָּם וּצְרָקָתוּ Néh. 2. 20, mais vous n'avez aucune part, aucun droit; חַבּירָת לְצִרָּקָת Joel 2. 23, (parce qu'il vous a donné) des premières pluies selon le droit, c.-à-d. qui tombent dans le temps et avec la quantité convenables; selon d'autres : pour votre bien, votre salut; ou : il vous a donné un docteur, un prophète, pour vous enseigner la justice, les vertus (v. מוֹרֵח , מַצְטָּוֹח ; מּבַרָּח תַּאָרַקָּח , ומיקקת Is. 32. 17. l'ouvrage de la justice, le culte de la justice; חַבְּישׁ בְּעָרַ מָּרָ 5. 46, (Dieu) signalera sa sainteté par la justice (en punissant les infidèles); יצדקרה לישביילב Ps. 36. 11, (étends) ta justice sur ceux qui ont le cœur droit (pour les récompenser); plur.: ביקוח אחב Ps. 41.7, (Dieu) aime les actions justes, bonnes; דְּיִקוֹת דָי Jug. 5.11, les bienfaits, la clémence, de Dieu; הַרְחוֹקִים פְצּדְקָה Is.46.12, (vous) qui êtes éloignés de la vertu ; muy ngra ls. 58. 2, (qui) a fait les choses bonnes, justes; וַיַּחְשָׁבֶּחַ עוֹ אָרַקַת Gen. 15.6, il lui compta, imputa, sa foi à piété, à merite; אַרְהַיִּהָה הַתְּיִבְּיה Deut. 6. 25, il nous sera compté pour un mérite, pour piété, ou : il nous attirera la grace, la miséricorde, de Dieu; ->> וברקתיט Is. 64. 5, toutes nos œuvres de piété, toutes nos bonnes œuvres; יבְּרָקָח מַאֵּלֹחֵר רְשְׁעוֹ Ps. 24. 5, (il recevra) grace, miséricorde, du Dieu de son salut; וּבְּרָקָת הַצִּיל מְעָּוָת Prov.10.2, mais la justice, ou la charité, délivrera de la mort; קרבתי צרקתי Is. 46. 43, j'ai approché (j'enverrai bientôt) ma delivrance; וצרקתי לעולם תחנה 51.8, mais mon salut sera éternel; יָבּוּקְתָּי לְהַגְּלְיה 56.1, et mon salut (est proche) à se manifester.

17.7.14 (la justice de Dieu) n. pr. 1° Sidkiyahou, Sédécias, roi de Juda, à qui ce nom a été donné par Nebucadnesar à la place de celui de Mathaniah, II Rois 24.17. — 2° Sédécias, fils de Chanaana, faux prophète sous Achab, I Rois 22.24 (17.22 22.11).— 3° Sédécias, fils de Maasseiah, Jér. 29. 21. — 4° Sédécias, fils de Josias, I Chr. 3. 16. — 5° Sédécias, fils de Hanania, Jér. 36. 12.

בְּלֵי נְחִשֶּׁת Esdr. 8. 27, des vases d'un airain brillant (comme de l'or, v. יַחָשׁר); de là

בּשְׁכֶּר צְּרוֹב : Lév. dy מֵּלֶר צָּרוֹב Lév. 13. 30, du poil tirant sur le jaune, jaune comme de l'or.

Hiph.: לְּתַּצְּתְּדֵל מָּיִים מְּשָּׁמְּךְ Ps. 104. 15, (le vin sert) à rendre le visage (de l'homme) brillant plus que par l'huile, y répand la gaieté; ou: (Dieu) répand la joie sur le visage de l'homme par l'huile qu'il lui donne.

• নাইনুম্ব f. Chant, louange, Rituel.

Briller, luire. Kal inusité; de là יצָרָי huile.

Hiph., dénominatif de בֵּרְיָ : יְצְיָדְרוּ Job 24. 11, entre leurs murs ils pressent les olives, ils font de l'huile. "יַבְּיִדְּרוּ Rituel, rend clair.

עלקל f. Fenêtre: אַנְהָּה הַּמָּח הַשְּׁהַר הַיּבְּּה Gen. 6. 16, tu feras à l'arche du jour, de la lumière, c.-à-d. une fenêtre.

לְּהֵרֵיִם Dustante (double lumière, la lumière la plus forte, la plus brillante). Midi: שַרֹבִּיא יוֹסַהְ בַּאַרִיִם Gen. 43.25. attendant que Joseph entrât sur lo midi; שׁרִבְּיִבְּיִם בַּוֹא יוֹסַהְ בַּאַרִיִם Deut. 28.29, tu marcheras à tâtôns en plein midi; au fig.: בַּאַרִיִים בְּעָבִייִם Ps. 37.6, (il fera éclater) l'équité, la bonté, de ta cause, comme le midi (comme le solcil à son midi); דְלָּהְיִם יְקִנִּם יְקנִם יְקנִם וֹלָּרִוּ Job 11. 17, et plus que le midi se lèvera, brillera, ta vie.

אַרָּה. (rac. אָדָה). Ordre, précepte: פּרָּהָרִיבָּי Osée 5. 11, (Ephraïm) a suivi les ordres (impies de ses rois ou des faux prophètes); אַרָּבְּי בָּיִלְּבָּי בַּיִּלְבָּי נַבְּי לָבָּי (il faut leur donner) un précepte après un précepte, enseignement sur enseignement.

אַלְּהָ f. (rac. אַבְי, v. אַבָּאָ). Ordure, excrément: בּאָבּיל אָר־צוֹאָן Is. 36. 12 (keri), (réduits) à manger leurs excréments; אַבָּאָר 28.8, (toutes les tables sont pleines) de ce qu'on vomit et d'ordure, de saletés; אָרָי אָל וֹהְאָצִייִף Prov. 30. 12, (une race) qui n'a point été lavée de son ordure, des taches de ses crimes.

בְּנְרִים צוֹאִים adj. m. pl. Sales: בְּנָרִים צוֹאִים Zach. 3. 3, et יַבְּנְרִים רָשִּאִים 3. 4, des (et les) vêtements sales.

אנאריר. avec suff. צואר, avec suff. צואריי, עורקף, une fois צוּרָם Neh. 3. 5; plur. constr. צואבייבם, avec suff. צואביי, une fois צְּנְאַרֹּוְרָ, Mich. 2. 3; v. צְּנָרוֹן, rac. בּמָנְדֵל דַּוְיר צַנָּאַרָך: Cou, nuque : בַּמָּנְדֵל דַּוְיר צָנָאַרָך Cant. 4. 4, ton cou est comme la tour de David; דררץ אַלָּרו בְּצֵיָאר Job 15.26, il court contre lui le cou raide. c.-à-d. la tête levée, avec orgueil (v. Ps. 75. 6); על ציארט נריקטט Lament. 5. 5, nous étions poursuivis de près, ou : le joug, la chaine, sur le cou; ונחן של בּרוַל של־צוּארַף Deut. 28. 48, ct il mettra un joug de fer sur ta nuque (sur ta tête). Plur. Les cous: כל־צוֹארָד אלהים האלהים Jos. 10. 24, (mettez vos pieds) sur (les cous) le cou de ces rois : אַטָּר בְּצַיְאַרֵי נְסָלֵיקָם Jug. 8. 21, qui etaient aux cous de leurs chameaux;
pour le singulier: מַמֹּל בַל־צַּיְאַרֵי בְּנְיְבֶּוְ
Gen. 45. 14, (il se jeta) au cou de
Benjamin (pour l'embrasser); צַּיְאַרֵי
Ez. 21. 34, les cous, les
troncs, des impies qui ont été tués
(dont on a coupé la tête).

צוֹכְא et צוֹכְה n. pr. d'un état dans la Syrie; complétement : אַרָם צוֹכְא Ps. 60. 2, Aram-Sobah, dont le roi fut vaincu par David, II Sam. 8. 3; הַּמָּח II Chr. 8. 3, Hamath-Sobah.

chasser, du gibier : יצורה לר ציר Gen. 27. 3, et chasse, prends-moi, du gibier; תַּבְּר־צָיִד 27. 33, (qui est celui) qui a chassé du gibier ? תַּעצוּר לָלֶבֶּרא פָרָם Job 38. 39, prendras-tu la proie pour la lionne? — 2º Poursuivre, dresser des embüches, épier: יוֹד צֶּדוּנָד מַבָּפוֹר Lament. 3. 52, ils m'ont poursuivi, pris comme un oiseau qu'on prend à la chasse; צרה צַכְרָינה 4. 18, ils ont poursuivi, épié, nos pas ; בצירנוי לַפֶּרָחָשֹת Ps. 140. 12, (le mal) le pousse, l'entraine, à la ruine (v. מַרְהַפּוֹת); הַקָּרָה שַׂנָּשׁ Prov. 6. 26, elle dresse des embuches à l'âme si noble, si précieuse.

Pi. Même signif.: היבית מְשׁבּיתר בְּּנִיתר מְשׁבּיתר בּּאַרוֹר בּּאַר בּּאַר בּּאַר בּאַר בּאַ

Hithph. Ex. unique: irix vagar en Jos. 9.12, nous l'avons pris tout chaud pour nous servir de nourriture (nous nous sommes approvisionnés de pain tout chaud) (v. 1774).

ngran na Deut. 28. 8, Dieu décrétera la bénédiction auprès de (sur) toi; יותים בריחו Ps. 111.9, il a établi, décrété, son alliance pour l'éternité; ניצו אַבִּיסְלַהְ אַח־כָּל־חָינָם Gen. 26. 11, Abimélech ordonna (fit cette défense) a tout le peuple ; ייצר צלרו 28. 6, il lui commanda; אלדיוסק 50. 16, ils firent dire à Joseph; יָרָבֶּר מָרָלרינָבּה מָרָלית מָרָלרינָבּה מָרָלית מָרָלרינָבּה וֹיִי Exod. 1. 22, Pharaon commanda à tout son peuple; rarement suivi de ינה כלית אשר לא־תגיד: אשר Esth. 2.10, Mardochée lui avait ordonné de ne pas le dire; avec le double accusat. : 78 קל־אַשֶּׁר אַצְּאָה אוֹתְהָּ Exod. 25. 22, tout ce que je te commanderai. - Sans faire mention du mandat, de la chose ordonnée: לא צַּיִּרְתִים Jér. 14. 14, je ne les ai point établis (prophètes, je ne leur ai point donné ordre pour cela); וראד עליו פרילה אַנְשׁרם Gen. 12. 20, Pharaon donna ordre à (ses) gens de prendre soin de lui (d'Abraham); אַנָּיר אָצָבָּירוּ וו Sam. 14. 8, et je donnerai ordre à cause de toi (pour te satisfaire). Avec בּלָאָכָיו רְצֵיְוּוֹדְלָּךְ: ל Ps. 91. 41, il a donné ordre à ses anges en la faveur. Des choses inanimées : אפרו איז החובב Amos 9. 4, je commanderai à l'épée; יצית בי חסדי Ps. 42.9, Dieu commande à sa miséricorde (de venir, il l'envoie); וריצי של־בירוו Il Sam. 17. 23, il mit ordre aux affaires de sa maison (il fit son testament); או לְבֵיתָה Is. 38. 1, fais ton testament.

Pou. Être commandé: בִּרבוּן צְּנֵיתִר Lév. 8. 35, car il m'a été ainsi commandé; בַּצְּלֵיר צְּנֵיתִר Ez. 12. 7, comme il m'avait été commandé; נַצְּלֵיר צָבְּיִר בְּיַרְי Nomb. 36. 2, et il a été ordonné à mon seigneur par Dieu.

*Hithp.: בְּצְבְּיִתְ Rituel, il a été ordonné de (sanctifier) le sabbat.

אַרָּע Jeter des cris : אַרָּיִם יְּעִים יְּעָּים וּ Is. 42. 12, qu'ils jettent de grands cris du haut des montagnes; de la

אַרְהָיִרְ f. Des cris: אָיְהָיִה פַלּ־הַיִּיִרְ Is. 24. 11, les cris (retentissent) pour le vin, parce qu'il n'y a plus de vin; דְּנָיָרָיִי

קראָשֶׁלְם Jér. 14. 2, et les cris de Jérusalem (sont montés au ciel), des cris de douleur, de détresse.

עולָה f. Le fond de la mer : דְּאַבָּה Is.44.27, qui dit au fond de la mer, à l'abime : Sois à sec (v. מְצִוּלָּה).

אַני Jeûner: יַיְצֵּרְיִבֶּה בְּיוֹם־וְעָרְיִגְּיִם Jug. 20.26, ils jeûnerent ce jour-la; part.: אַנִּי צָּבוּר אַנְה Néh. 1. 4, je jeûnai; אַנִּי בְּעַבּוּ צַבְּיִבְּעָ Zach. 7. 5, est-ce pour l'amour de moi, ou suivant mon commandement, que vous avez jeûné?

בּיצְּם דָּיִר : Jeûne וּיִצְּם דָּיִר : שׁמֹי M. (pl. מִימֹי). Jeûne : מְיִּבְּם דָּיִר ISam. 12.16, David fit un jeûne; בְּיִּם צִּיְכְּם בִּיְּם צִּיְכְּם וּבְּיִם וּבְיִם וּבְּיִם וּבְּיִם וּבְיִם וּבְּיִם וּבְיִם וּבְיִם וּבְיִם וּבְיִם וּבְיִם וּבְיִם וּבְיִם וּבְּיִם וּבְיִם וּבְיִם וּבְּיִם וּבְּיִם וּבִּים וּבְיִם וּבְיִם וּבְיִם וּבְיִם וּבְיִם וּבִּים וּבְּיִם וּבְּיִם וּבִּים וּבִּים וּבְּים וּבְּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבְּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבְּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִים וּבִּים וּבּים וּבִּים וּבְּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבְּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבְּים וּבִּים וּבִּים וּבְּים וּבְּים וּבְּים וּבְּים וּבְּים וּבְּים וּבְּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבְּים וּבִּים וּבּים וּבּים וּבִּים וּבִּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים בּים וּבּים וּבּים בּים וּבּים וּבּים בּים בּים בּיבּים וּבּים בּים בּיבּים וּבּים בּיבּים בּיבְּים בּיבּים בּיב

יוער n. pr. Suar, père de Nathanel, prince de la tribu d'Issachar, Nomb. 1.8.

צפריסים על-ראשר: Lam. 3.54, les eaux (flots) coulaient, se sont répandues, sur ma tête.

Hiph.: אַפּטר רַבִּדרְם אָד־פֵּד רַפִּדר Deut. 11. 4, de quelle sorte il a fait couler les eaux de la mer Rouge (sur eux); וו בַּבְּרְ תַבְּרְיָל II Rois 6. 6, et le fer nagea sur l'eau, ou: le prophète fit nager le fer (v. אַבָּע adj.).

אוף m.: אוף Prov. 16. 24, un rayon de miel; רומה צומרט Ps. 19. 11, et le rayon de miel le plus excellent.

ባነሄ n. pr. Thohu, fils de Suph, I Sam.
1. 1 (I Chr. 6. 20, קיב keri, et 6. 11, ייניג).

רבות n. pr. Sophar de Naamath, un des trois amis de Job, Job 2. 11.

ייי סע איץ Fleurir : אין Ez.7.

10, la verge a fleuri.

Hiph. Fleurir, pousser des fleurs, briller, paraître, regarder: יְבֶּרִי רָבִּיץ Ps. 132. 18, mais sur lui brillera sa couronne; רַּבָּיץ בִּיץ אַרָּן Nomb. 17. 23, et avait produit, poussé, des fleurs; עבִיץ Ps. 90. 6, il fleurit le matin; Ps. 90. 6, il fleurit le matin; מַבִּיץ אָרָן Ps. 92. 8, quand les ouvriers d'iniquités auront fleuri; מַבִּיץ Cant 2. 9, il (fait briller ses

yeux), il regarde, ou: paraît, se montre, du travers des barreaux.

I דערק Kal inusité. Hiph. דערק Presser, resserrer, assieger, tourmenter, importuner: אָשֶׁר־יָצִיק לְּהְ אֹיְבָהְ Deut. 28. 53, (la détresse) dont ton ennemi te resserrera, où il te réduira; יוצרקתיי רות בְּטְנִי Job 32. 18, l'esprit qui est en moi me presse, me force, de parler; וַהַאָּרִקוֹוִדִּר לַאַרִיאַל Is. 29. 2, je réduirai, j'assiegerai, Ariel; praga non 51. 13, la fureur de l'oppresseur, persécuteur; שרקחווג Jug. 14. 17, car elle l'avait tourmenté de ses prières, l'avait importune; נַיַּיִנִי פִּי־תַצִּיקַה פֿוֹ בִּדְבָרֶיהָ 16. 16, et comme elle l'importunait, tourmentait, de ses paroles (v. d'autres exemples à px;).

Hiph. Placer, poser: מַּבְּקְטֵּ לְּמָנֵי תָּי Jos. 7. 23, ils les déposèrent devant l'Éternel; וַיִּבְּקוּ אֶּת־אֵרוֹן II Sam. 15. 24, ils posèrent l'arche (de Dieu); de là par colonne (d'autres classent tous ces exemples, Kal comme Hiph., sous par).

אָרק m. (וציק). Trouble, tourmente: בְּצִּיֹּוֹק חָיִצְּיִּיִם Dan. 9. 25, même dans la tourmente, les troubles des temps (dans les temps des troubles, les temps fâcheux, difficiles).

לְבָּאֹ דֵלֵיכָם : Detresse, angoisse בְּבֹא דֵלֵיכָם בְּרָא דְלֵיכָם : Prov. 1. 27, quand l'affliction et la detresse vous surprendront; בְּאָרֶץ בָּיְה וְצִּיּבְּק Is. 30.6, dans un pays d'affliction et de misère, d'angoisse; בְּאָרֶץ בַּיְה בָּיִבְּק אַנְּיִב בְּיִבְּיִם 8. 22, les ténèbres de l'angoisse (v. בְּיִבוּק).

עור, עור (rocher, v. ציר n. pr. La ville de Tyr; מְבָּצֶר צֹר II Sam. 24. 7,

les fortifications, les murailles, de Tyr;
Jos. 19. 29, la ville forte
de Tyr: Tyr était bâtic sur une île
dans la mer Méditerrané; בְּיִר מְּבָּיִר מִיְּבָּיִר מִּרְּבָּיִר
ביִּר בְּצִוֹר מְּרַבְּיִר מִּרְבָּיִר בְּיִרְבָּיר Ez. 27. 32, quelle ville est
semblable à Tyr? Elle est comme une
ruine, ou comme une tombe muette,
au milieu de la mer.

עור (fut. ינצר , יצאר, v. ערד) 1° Assiéger: מיני איד הוא I Chr. 20. 1, il assiégea la ville de Rabbah ; וצרָה בֶּלָּיהָ Deut. 20. 12, (alors) tu l'assiégeras; avec פר־הצור אל-ערר : אַל Deut. 20. 19, lorsque tu mettras le siège devant une ville; absol.: מוּרֵר מָרֵר Is.21.2, assiège, o Mède; de même des personnes qui gont dans la place assiégée : וַיַּצֶרוּ עַלָּרוּ ון קאבלה II Sam. 20. 15, ils l'assiégèrent à Abelah ; לַצוּר אָל־הָור וְאַל־אֲנָשֵׁירו I Sam. 23.8, et d'assiéger David et ses gens; ו נצרתר עליך משב Is. 29. 3, je t'assiegerai avec des forts, des machines de guerre; אַרְהַנְּר נַקְרֶם אַרְהַנְּר Ps. 139. 5, tu m'as assiégé, serré de près, par derrière et par devant, tu m'as tenu assiégé de toutes parts; selon d'autres: tu m'as formé (v. 4°). - 2° Combattre, poursuivre, affliger, presser: יְצַרְחִי אֶּת־צֹרְרֶיף Exod. 23. 22, j'affligerai, je poursuivrai, ceux qui te poursuivent; אַל־תְּצָר שרדימואב Deut. 2. 9, ne combats pas les Moabites; מאַרִיים אֹתָם Esth. 8. 11, qui les attaquent, poursuivent; בַּרַיכּלוּ ו Rois 8. 37, si son ennemi le presse; בָּרִים אַז־דַוּעִיר עָלֶיק Jug. 9. 31, ils ferment la ville pour toi, ils t'empêchent d'y entrer, ou : ils excitent, soulèvent, la ville contre toi. - 3° Serrer, lier, renfermer : וְצַּרְהָּ הַבָּטָה הָיָרָה Deut. 14. 25, tu serreras l'argent (que tu apportes) dans ta main; ניצרו ניפט poper re II Rois 12. 11, ils lièrent, serrèrent (dans des sacs), l'argent après l'avoir compté; פָּבְרִים בָּכֶּף 5.23, il lia, mit, les deux talents d'argent (dans deux sacs); בור משקה Is. 8. 16, lie, attache bien cet avertissement, cette doctrine, ne la néglige pas, ou tiens-la secrète. — 4º (v. דָרַ) Former, faire : ניצר אוו בחרש Exod.

32. 4, il le forma dans un moule; וְיָצֵר אָת־שְׁכֵּי וְתְּפְּשׁוּרִים I Rois 7. 45, il fit les deux colonnes (de bronze); בְּיֶבֶי Jér. 1. 5 (chethib), avant que je t'eusse formé, créé.

Niph.: קצִיר נְצִיּרָח Is. 1.8, comme une ville assiégée (selon d'autres, part. pass. de נָצָר V. les exemples du Hiph. à אָרָה.

עור m. (plur. צרים, une fois ארר מיים Job 28. 10). 1º Pierre, rocher, roche: זילצאר מְּבְשׁוֹל Is. 8. 14, et comme une pierre d'achoppement, ou de scandale; אבצאר נְחַלִּים Job 22.24, et sur les pierres des ruisseaux; יָרֶעָתֵּק צור מִמְקוֹמוֹ Job 18. 4, le rocher sera-t-il déplacé, transporté de sa place? באר יְמָרָאֵל Is. 30.29, le rocher, le fort, d'Israel, Dieu; צוּרָר אַתַּסָר־בּוֹ Ps.18.3, (Dieu) ma force, mon refuge, en lui j'espère; הַבִּיטוּ אֵל־ בות השבחם Is. 51. 1, regardez la roche d'où vous avez été taillés (votre souche, Abraham). — 2º La force, c.-à-d. la pointe, le tranchant, d'une arme : " ובתו Ps. 89. 44, la pointe de son épée; ארים Jos. 5. 2, des couteaux tranchants; selon d'autres: des couteaux do pierre (v. 1°); הַלְּקֵח תַּשְרָים II Sam. 2. 16, le champ des épées tranchantes, ou des forts, des vaillants (v. 4°). — 3° Forme (de איי 4°): באָרָם Ps. 49. 15, et leur forme, tigure, beauté, s'évanouira, sera détruite (dans l'enfer).

אור n. pr. 1° Sur, un des princes des Madianites, Nomb. 25. 15, 31. 8. — 2° I Chr. 8. 36.

אַנָּר (ע. אַנָּעַ).

עורְדוּ f. Forme: אוֹרָתוּ Ez.43.11. la forme, la figure, du temple; plur.: בְּלִרצִּילְתִיר 43.11, toutes ses formes, tous ses dessins.

עְּרְרוֹן m. Cou : קּשָּיְרְנָיְהְ Cant. 4. 9, (un ornement) de ton cou (v. נְּיָאִר).

צוריאֵל (Dieu est son rocher) n. pr. Suriel, fils d'Abihayil, Nomb. 3. 35.

צורישרי (le Tout-Puissant est son rocher) n. pr. Surisaddai, père de Sa-

lamiel, chef de la tribu de Siméon, Nomb. 1.6.

ימי סע מילין (v. רְּצָּייִ) Hiph. Brûler: אַבִּירְתְּשְׁי יָתִיר אַבִּירְתְּשְׁי יָתִיר Is. 27. 4, je les brûlerai toutes ensemble.

איר און מון: (rac. מון און). Blanc, clair: מון מון: במון מון מון: Cant. 8. 10, mon bienaimé est blanc et rouge (vermeil); אוֹר אַנ בְּרֵיאוֹי Is. 18. 4, comme une chaleur pure, un air chaud et serein, sur les herbes (ou : après la pluie, v. אוֹר, אוֹר

እርሃ (clarté) n. pr. m. Néh. 7. 46.

ארת adj. Brûlant: אַסְבּ הְּחָבְּ Is.5.13, brûlant, languissant, de soif.

ΠΠΨ Être blanc: בּיִּהְיָם אַדְּעָּ Lament. 4. 7, ils sont plus blancs, plus purs, que le lait (puis: briller, brûler, être aride, etc., v. rg, rηγημ).

אָרִיתְּ m. (rac. אַתִּיבָּ). Sécheresse : בְּתִּיתַּן פַלַּכּ בְּתִּיתַן פַלַּכּ Ez. 24. 7, 8, 26. 4, 14, la pointe sèche, luisante, d'un rocher.

אָרִירָה f. Contrée aride : אַרִירְה אַרִירָה Ps. 68. 7, seulement les infidèles, ceux qui se retirent de Dieu, demeurent dans une contrée sèche, aride.

(keri אָחְחִיִּים Néh. 4. 7, sur des hauteurs arides, dans un terrain sec, aride (ע. קיִרִיאָד).

רְתַּבֵּל f. (rac. נְתַבֵּל). Puanteur: יְתַבֵּל יִתְּבָּל Joel 2. 20, et leur puanteur s'élèvera dans les airs.

רְאָרָאָ f. pl. (rac. חַתְּאָ). Sécheresse: אָלָּיְאָ אָרִיאָ אַנּאָרָאָ Is. 58.41, il rassasiera ton âme dans les plus grandes sécheresses (dans la disette).

PD¥ (v. pnip) Rire: חיף pnip Gen. 18.12, Sara rit(secrètement); בּלְיחַלְיבָּ בַּחַקְילִי 21. 6, quiconque l'apprendra rira, s'en réjouira, avec moi.

Pi. Jouer, plaisanter, se moquer: prise בְּיִנְיּר בְּשְּׁנֵית Gen. 19. 14, mais il parut

קירים לידים לידים Gen. 21.6, Dieu m'a fait un objet de ris (on rira de moi), ou : Dieu m'a donné un sujet de joie; לְצָּהִים וּלְלָבָנג Ez. 23. 32, (tu deviendras) un objet de ris et de raillerie.

רְצָּמֶר צְּחַר : Blanc, brillant : רְצָּמֶר צָּחַר Ez. 27. 18, et la laine d'une blancheur éclatante.

ning adj. f. pl. Blanches: ning Jug. 5.10, des ânesses blanches (aux taches blanches), ou éclatantes, très belles.

Nomb. 26. 13, il est appelé my). — 2° Ephron, fils de Sohar, Gen. 23. 8. — 3° Sohar, fils de Hélah, I Chr. 4.7.

ሥርት n. pr. Siba, serviteur de Saûl, II Sam. 9. 2.

איד איד. (rac. ייב, const. יביד, avec suff. יבידי.). 1° Chasse: יביד יביב Gen. 10.9, un héros de chasse, un fort ou violent chasseur; יביב בידי 25.27, un homme habile à la chasse.—2° Gibier: יביב היבי לר בידי Gen. 27.7, apportemoi du gibier. — 3° Nourriture, comestible: יבים בירם ביר Néh. 13.15,

le jour où ils vendaient des comestibles; ביה בְּרָה אַרָּדְה Ps. 132. 15, je bénirai sa nourriture; לַּתָּשׁ צֵּיִים Jos.9.5, le pain qui leur servait de nourriture pendant le voyage, durant le chemin.

קרבים: Chasseur (צביר מ. (rac. לרבים). Chasseur (אַנְיִרים לַּרְבִּים Jér. 16. 16, (J'enverrai) à beaucoup de chasseurs.

עידה et אָדָה f. (rac. אָדָה, v. אַדָּדָה (rac. אַדָּר, v. אַדָּדָה (rac. אַדָּר, v. אַדָּדָה (rac. אַדָּר, v. אַדָּרָה (rac. אַדָּר, v. אַדָּרָה (rac. אַדָּר, v. אַדָּרָה (rac. אַדָּרָה, v. Hithp. de אַדָּרָה (rac. אַדָּרָה, v. Hithp. de אַדָּרָה, v. Hithp. de אַדָּרָה, v. Hithp. de אַדָּרָה (rac. אַדָּרָה, v. Hithp. de אַדָּרָה, v. Hithp. de אַדָּרָה, v. Hithp. de אַדָּרָה, אַדָּרָה (rac. אַדָּרָה (rac. אַדָּרָה, v. Hithp. de אַדָּרָה, אַדָּרָה (rac. אַדָּרָה, v. Hithp. de אַדָּרָה, אַדָּרָה (rac. אַדָּרָה, v. Hithp. de אַדָּרָה, אַדָּרָה (rac. אַדָּרָה, אַדָּרָה, אַדְּרָה (rac. אַדָּרָה, v. אַדָּרָה (rac. אַדָּרָה, v. אַדָּרָה, אַדָּרָה, אַדְּרָה (rac. אַדָּרָה, v. אַדָּרָה, v. אַדָּרָה (rac. אַדָּרָה, v. אַדָּרָה, אַדָּרָה, עַבָּרָה, אַדָּרָה, עַבָּרָה, אַדָּרָה (rac. אַדָּרָה, עַבָּרָה, אַדָּרָה, עַבְּרָה, עבּרָה, עב

תְצְּיִרוֹן n. pr. 1° Sidon, fils de Chanaan, Gen. 10. 15. — 2° Sidon, une des plus anciennes villes des Phéniciens, Gen. 10. 19; אַדְיִוֹן זְלָּאָדְ Jos. 11. 8, la grande Sidon (la ville riche, célèbre); סֹיֵר צִידִוֹן Is. 23. 2, les marchands de Sidon.

אַרדְנִי m. (ן בּידינִים, pl. צִידינִים, pem. אַידינִין.). Un Sidonien, une Sidonienne, Deut. 3. 9, I Rois 11.
1. Aussi רְתַּבְּידִינִי Jug. 3. 3, le peuple de Sidon, les Sidoniens.

אָרָע f. (rac. אָבָּא). Sécheresse, terre sèche, aride: אַרְאָבָא Job 24. 19, la sécheresse et la chaleur; אָבָּאָרְאָבָא Ps. 63. 2, dans une terre aride, déserte; אָבָא Ps. 78. 17, dans un lieu sans eau, le désert; אָרָא אָרָין אָרָא אָרָיין אָרָא אָרָיין אָרָא אָרָייין אָרָא אָרייין אָין אָרָייין אָרָיייין אָריייין אָריייין אָרייין אָרייין אָרייין א

אָלְיּי, (v. אָיִה). Lieu aride: בְּיִּהֹיָבּ Is. 25 5, comme la chaleur brûlante dans un lieu aride; Is. 32. 2.

וו איני אינין אינין אינין אינין אינין וויא אינין ווויא אינין וויא אינין ווויא איני וווויא איני וווויא איני וווויא איני וווויא איני וווויא איני ווויא איניי

14, même dans l'exil; אָיבָּרְ Is. 12. 6, la nation qui habite Sion; mais אָיבְּיִ אָּיִבְּ Is. 3. 16, les filles de Sion, les femmes de Jérusalem; אַיִּבְּיִלְ Is. 60.14, Sion (qui appartient au ou qui est protégé par le) saint d'Israel.

אין m. (rac. דָבָי ou דְּבָי, Signe, monument, tombeau: יְבָּיִי תְּבָּיין Il Rois
23. 17, quel est ce monument, ce tombeau? בְּבְיִה בְּיִבְין Ez.39.15, il mettra
auprès (du cadavre) un signe, une
marque; תַּבְּיִר לְהָ בְּיִיִים
Jér. 31. 21,
place-toi des signes pour indiquer les
chemins.

habitent le désert : לְּמָרֶי רְּכְרְטּ צְּיִים Ps. 72.9, les habitants du désert se prosterneront devant lui; לְמָרֶי לְנִיִים אָרָים 14.14, au peuple qui habite le désert (d'autres traduisent aux deux endroits: les gens des vaisseaux, les navigateurs) (v. בַּיֹי ע. בַּיִּים צִּיִים Is. 13. 21, les bêtes sauvages du désert y camperont, séjourneront; בַּיִּים לְנִיִים (les Assyriens) l'avaient fondé, mais ils servira de retraite aux bêtes sauvages (v. מַ בִּיִּים).

יין (ע. אין (x. אין).

שְׁיבֹּלְ m. Prison ou les fers: אָיבֹּלְי par. 29. 26, (tu le feras mettre) dans la prison, ou dans les fers (tu lui mettras des menottes).

שיעיע (petitesse, exiguîté) n. pr. Sior, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 54.

ባሢ n. pr. keri (v. pax).

עיץ Fleurir (v. ציץ).

(ou: des guirlandes de fleurs, v. אָפָּר. 3° Aile: אָפּראָד Jér. 48. 9, donnez des ailes à Moab (pour s'envoler vite de son pays).

ון אָבְילֵח תִּבְּיץ ווּ Chr. 20. 16, sur le coteau qui conduit à Sis, ou : le mont appelé Sis.

אַיצָּה f. Fleur: אַיצָּה Is. 28. 4, unc fleur qui tombe, qui est flétrie (v. אַרץ. 2°).

Ez. 8. 3, (elle me prit) par les boucles (les cheveux) de ma tête (v. אָדְאָ 3°, aile).—2° Frange: דְּיִשְׁה לְּחָם בְּיִשׁה Nomb. 15. 38, qu'ils se fassent des franges (aux coins de leurs vêtements); également de דְיִג aile, ce qui se détache, ce qui pend, ou de ביי Hiph., regarder (v. verset 39): « en voyant ces franges, vous vous souviendrez de tous les commandements de l'Éternel, et vous les observerez. »

עְקְלֶג , צִיקְלֶג et אָקְלֶג n. pr. Siklag, ville appartenant à la tribu de Siméon, Jos. 15. 31.

Jos. 9. 4, ils se mirent en route, et se firent passer pour des messagers (formé de מיד 3°); ou: ils partirent, et se mirent en route; d'autres traduisent comme מידיבי: ils s'approvisionnèrent de vivres, ils prirent des vivres avec eux (v. איז Hithph.).

יר איר m. (rac. ציר et ציר). fo Les gonds d'une porte : אַל־צִּירָה prov. 26. 14, (comme) une porte tourne sur ses gonds. — פירים Les douleurs (v. צירִים אַחָזוּנִי בָּצִירֵי יוֹלֵרָח: verbe 2°); צירִים אָחָזוּנִי בָּצִירֵי ls. 21. 3, des douleurs me saisissent comme les douleurs d'une femme qui est en travail; פַּקְמָכוּ צָּררָר עָלֵר Dan. 10. 16, mes douleurs m'ont assailli (j'étais saisi de terreur). — 3º Messager : יציר אַסוּנִים Prov. 13.17, mais un messager, ambassadeur, fidèle; אַיר בָּנוֹיָם שָׁלָּה Obad. 1, un ambassadeur a été envoyé aux nations. — 4º Forme, idole (de איז 4°; selon d'autres, de ביר 2°; parce qu'elle est la cause de châtiments, de

douleurs): חָרֶשֵׁר צִּירִים Is. 45. 46, les fabricateurs des idoles; וְצִירָם Ps. 49. 45 (chethib), et leur forme, figure, beauté.

על m. (rac. ነትቷ, avec suff. ነትቷ; une fois אַלְלִים; plur. צְלָלִים, const. צָלֶלִים). Ombré : אל ההרים Jug. 9. 36, les ombres des montagnes; צַלַלְּיִדְכָּרָב Jér. 6. 4, les ombres du soir, et אבל נכור Ps. 102. 12, comme l'ombre étendue (qui s'allonge vers le soir et puis passe, s'évanouit); au fig.: בצל בנמדה Ps. 17. 8, (couvre-moi) sous l'ombre de tes ailes; שיתי כַּלַרֶל צָּלָּהָ Is. 16. 3, fais ton ombre (en plein midi) comme la nuit même, c.-a-d. donne un refuge sûr, couvre de ta protection; צל פַחֹרֶב Is. 25. 4, (Dieu) était une ombre, un rafraichissement, contre la chaleur; 👓 אלם מעליתם Nomb. 14. 9, leur ombre, c.-à-d. leur défense, force, s'est retirée d'eux; פר בְצֵל הַחָבְפַח בְצֵל הַבָּל Eccl. 7. 12, car il est sous la protection de la sagesse et sous la protection de l'argent (l'une et l'autre le rendent indépendant) (v. צַאַלִּים).

אלְצְיְ chald. Pa. Prier: אַלְצְיִי Dan.6. 11, et il adorait Dieu; part. plur.: מְצְלֵיִן לְחַיַּי מַלְּכָּא Esdr. 6. 10, et (pour qu')ils prient pour la vie du roi.

אָלֶה Cuire, rôtir: רְּבֶּלּוֹת I Sam. 2. 15, donne de la chair pour la faire cuire; אָצְלָּת בָשֶׁר אָצָלָּת בָעוֹר 19, je fais cuire de la chair.

ተን¥ (ombre ou chant) n. pr. Sillah, femme de Lamech, Gen. 4. 19.

אַלוּל (keri אַלִּרל) m., douteux : אַלִּרל אַנְיִם שְׁלִּרְּכּוֹ Jug. 7. 13, un gâteau de pain d'orge, un pain rond (de אַבָּלָּל comme אָבֶל rouler); ou: un pain d'orge cuit sous la cendre (de אַנָּגָיָן; selon d'autres : un bruit (produit) par un pain d'orge (de אַבַל 1°).

לְּוֹחְיּ f. (v. אַלְּאָרְ chald.). Prière : אַלוּרְאָדְּרָ Rituel, leur prière.

אָלֵלְ (וּרְאָלֵתְהוּ) לְּלֵלְתוּתוּ Jér. 12.4; fut. יְבְּלֵתְהוּ). 1°Traverser, passer: וְבָּלְתוּרְ תַּלֶּתְהוּ וְבַּלְתוּרִ וּנְרָבֵּן II Sam. 19.18, ils passèrent le Jourdain. — 2° Saisir,

616

éclater, fondresur quelqu'un: יַמָּצְלַרוּ צֶּלֶרוּ רוח ביי Jug. 14.19, l'esprit de Dieu saisit (Samson). Avec נתצלת רותדיי אל־בור : אל I Sam. 16. 13, l'esprit de l'Eternel se saisit de David ; אַריִגְּלָּח כָּאָשׁ בַּית יוֹסָק Amos 5.6, de peur que sa colère n'éclate comme le feu dans la maison de Joseph, ou qu'il ne fende, brise, la maison, etc. - 3° Aller droit, prospérer, réussir: יותמץ יי בידו יצלת Is. 53. 10, et la volonté de Dieu réussira, s'accomplira, parfaitement parlui; אַלַח רַבָּב עַל־הָבָר־אַמָּח Ps. 45. B, reussis, monte sur ton char, pour la cause de la vérité; ou, my sens 1° et 2°: viens fondre, attaquer; קבָּר לאַריִצְלָת בַּיְמֵיוֹ Jér. 22. 30, un homme qui ne prospérera, à qui rien ne réussira, durant sa vie; הַתְצָלָת הַתְצָלָת יְיִתְצָלָת הַיָּתְצָלָת Ez. 17. 10, la voilà plantée, prospérera, poussera-t-elle? לא יַצְלָּח לָכֹל Jer. 13.7,10, qui n'est bon, propre, à aucun usage.

Hiph. Faire réussir, et intransit. prospérer, réussir : ייַי הַצְּלִּיהַ הַּרְבָּי Gen. 24. 56, puisque Dieu a fait réussir mon voyage, l'a rendu heureux; אמר א לשוח הי באליתו Gen. 39. 23, et tout ce qu'il entreprenait, Dieu le faisait reussir; וָתְצְלָרת מְרָסֶת בְּרָרוֹ Dan. 8. 25, et comme il est heureux, qu'il prospère, il use d'artifice, ou : il conduit ses artifices avec succès; ולא מַצְלָיתַ אַרדיְהַרֶבֶיךָה Deut. 28. 29, et tu ne réussiras point · dans tes chemins, tes entreprises; Ps. 37. 7, contre l'homme בְּבַּבְּלִיתַו הַּרְכּנֹי heureux dans sa voie, à qui tout réussit; אַרְעָבּיר הַּרְעָבּיר Jug. 18.5, si notre voyage serait heureux; לא יַצְלָּיהַן Proy. 28. 13, (qui cache ses crimes) ne prospérera pas.

האל chald. Réussir (v. אַלָּיב hébr.). Aph. : מַלְּבָּא חָצְיַלֵּח Dan. 3. 30 , le roi rendit heureux, c. a-d. éleva, rendit grand (Sidrach, etc.); תַּצְלַח בְּמַלְבוּח הַּרְיָוָשׁ Dan. 6. 29, (Daniel) prospera, fut toujours en dignités, pendant le règne de Darius; מַצְּלָּח תְּקָים Esdr. 5. 8, et (le travail) réussit, s'avance, entre leurs mains.

אַלְחָה f. Ex. unique : אַלְחָה II Chr. 35.13, et dans des plats, ou dans des poèles.

אַלחִית f. Ex. unique : אַלחִית אַלּהִית אַלּהִית II Rois 2.20, un plat, un vaisseau, neuf.

ភ្ជាំរូម្វី f. Plat : ការរ៉ូនូវក្រាស ការ៉ាប់ការជំនឹង II Rois 21.13, comme on essuie, lave, un plat; מַשֵּן עַצֵּל יְדִי בָּאַלְ חַרוּ Prov. 19. 24, 26.15, le paresseux a caché, porté, sa main dans un plat (et il ne la porte pas à sa bouche), ou : le paresseux a caché sa main dans son sein.

ילץ m. (rac. אַלַי). Ge qui est rôti : בלר־אַש Exod. 12. 8, 9, (la chair) rôtic au feu; יצלה צלי Is. 44. 16, il fait rôtir un rôti.

אליל keri (ע. אליל אליל

לְמִוֹל בָּלְלֹּוּ שִׁפְּחֵר: יוֹם Y בְּלְלוּ שָׁבָּחַר Hab. 3. 16, à cette voix mes lèvres ont sonné, tremblé de frayeur. - 2º Etre ombrage, couvert d'ombre : מָאַטֵּר צֶּלָלוּ שפרי ירושלם Neh. 13. 19, lorsque les portes de Jérusalem étaient couvertes d'ombre, c.-à-d. vers le soir (v. צל.).— 3° Tomber, rouler: אַלְלָּהּ בַּעוֹשֶרָה Exod. 15. 10, ils ont roule, sont tombés, comme du plomb.

Niph. (comme Kal 1°): תַּעַלְנָיו שָׁתַּר אומיר II Rois 21. 12, les deux oreilles lui tinteront, (en) seront étourdies (v. Jér. 19. 3).

וואגליפה שומי אוניו I Sam. 3. האגליפה שוניו ו 11, les deux oreilles lui tinteront, seront étourdies, frappées (v. Niph.).— 2º יחירש פעל Ez. 31.3, avec un feuillage

qui donne de l'ombre, un feuillage touffu (v. Kal 2°).

יו אָלְלְפּוֹנִי n. pr. (avec l'article). Selellponi, fille de Etam, I Chr. 4. 3.

שלל m. (avec suff. בלמי, pl. const. אַרְבְּצֶלֶם: 1º Ombre, ténèbres : צֵּלְפֵּר Ps.39.7, oui, l'homme marche dans les ténèbres, ou : il passe comme une ombre; תַּבְשָׁת מָבָעָת 73. 20, tu confondras leur ombre, fantôme, vaine image. — 2º Image, figure, idole: ניברא אַלדִים אַר־הָאַרָם בּצַּלְּמוֹ Gen. 1. 27, Dieu crea l'homme à son image; ניוֹלֵר ;

קצּלְמֵּר עַּבְּבְרֵיכָם; 5. 3, il engendra à sa ressemblance et à son image; וְצַלְמֵּר עַבְבְּרֵיכָם; I Sam. 6. 5, (vous ferez) des formes, des figures, de vos rats; וְאַרְיּדְיִנְם וֹשְׁמִּר וֹשְׁבְּיִר שִׁבְּרִי שִׁבְּרִי שִׁבְּרִי וֹשְׁבְּרִי וֹשְׁבִּיר וֹשְׁבִּיר וֹשְׁבִּיר וֹשְׁבִּיר וֹשְׁבְּיִר וְצַלְמֵירְכֵּם (Rois 11. 18, et ils brisèrent les images (de Baal); וְאֵיִר עָּלְמֵירֶם Amos 5. 26, et Chiyun (Saturne) votre idole, ou l'image de vos idoles (v. עִּיוּן)

idole : אַלֶּם פּּלְּם thald. Image, idole : אַלָם דּידְתַבּ Dan. 3. 41, une image d'or; אַלָּם בּידְתַבּ 3. 2, pour la dédicace de l'idole.

(riche d'ombre) n. pr. 1° D'une montagne, Selmon, près de Sichem, Jug. 9. 48, couverte de neige (v. Ps. 68.15.)— 2° D'un des chefs de l'armée de David, Selmon d'Ahoah, Il Sam. 23. 28; appelé à I Chr. 11. 29.

אלמונה n. pr. Selmona, station dans le désert, Nomb. 33. 41.

קרְיָּעְלְּעָלְ f. (formé de אֵב ombre et de mort). Ténèbres épaisses, obscurité très forte; יְּעָלְבֶּעָת אַבְּיִן אַבְּיִן אַבְּעָר Job 10.21, la terre des ténèbres et de l'obscurité de la mort; אַבְּעָרֶי אַבְּעָרָי אַבָּעָרָי אַבְּעָרָי אַבְעָרָי אַבְעָרָי אַבְעָרָי אַבְעָרָי אַבְעָרָי אַבְעָרָי אַבְּעָרָי אַבְעָרָי אָבְעָרָי אַבְּעָרָי אַבְּעָרָי אָבְעָרָי אָבְעָרָי אַבְעָרָי אַבְעָרָי אַבְעָרָי אַבְעָרָי אָבְעָרָי אַבְעָרָי אַבְעָרָי אָבְעָרָי אָבְעָרָי אָבְעָרָי אָבְעָרָי אָבְעָרָי אָבּערָי אָבּערָי אָבּערָי אָבּערָי אָבּערָי אָבערי אָבְעָרָי אָבְערָי אָבּערי אָבְעָרָי אָבּערי אָבערי אָבע

ソቅርት ነ n. pr. Salmunna, roi des Madianites, Jug. 8. 5.

עלְעִי f. (const. אַלְעֵים ct אַלְאָנִים, avec suff. אַלְעִים; plur. אַלְעִים, const. אַלְעָּים). 4° La côte de l'homme: אַלְעִים רְּחָשָּׁים רְחָשָּׁים רְחָשָּׁים רְחָשָּׁים רְחָשָּׁים רְחָשָּׁים רְחָשִּׁים רַחָּשִּׁים רְחָשִּׁים רַחָּשִּׁים רַחָּשִּׁים רַחָּשִּׁים רַחָּשִּׁים רַחָּשִּׁים רַחָּשִּׁים רַחָּשִּׁים בּלִים עוֹ avait prise, tirée (d'Adam); puis des côtes d'un édifice, c.-à-d. les planches, poutres, ais: אַרְיִים רַבְּּיִם רְּחַים רַבְּּיִם רְּחַים רַבְּּיִם רְּחַים רַבְּּיִם רַבְּּיִם רְּחַים רַבְּּיִם רַבְּּיִם רְּחַים רַבְּּיִם רְּחַים רַבְּּיִם רְּחַים רַבְּּיִם רְּחַים רַבְּּיִם רְּחַים רַבְּּיִם רְּחַים רְבִּים רְּחַים רְבִּים רְבִים רְבִּים רְבִים רְבִּים רְבִים רְבִּים רְבִּים רְבִּים רְבִּים בּיבְּים רְבִּים רְבִּים רְבִּים בְּבִּים בְּבִּים רְבִּים בּבּים בּיבּים רְבִּים רְבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בּבּים בּבּים בּבְּבְּים בּיבְּים בּיבְּיבּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבּים בּבּים בּיבּים בּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבְּים בְּבְּבִּים בְּבְּיבִים בְּבְּבְּיבִים בְּבְּיבִים בְּבְ

murailles) d'ais de cèdre; מַּמֶּבֶל בָּלֹר ; אַקּלְּעֹיז 7. 3, au-dessus des poutres (qui formaient le plafond). — 2º Côté. De I'homme : יַאֵיד נְבוֹן לְצֵלְעוֹ Job 18. 12, la calamité sera prête à son côté; selon d'autres : prête à frapper celle qui est à son côté, sa femme; שַּׁלְעֵד צָּלְעָד Jér. 20. 10, qui gardaient mes côtés, auparavant mes amis qui étaient sans cesse à mes côtés; selon d'autres, de אלע: qui attendent ma chute. — Des choses : בַּלַע־הַמְשָׁעָן Exod. 26. 26, le côté du tabernacle; בְּלְעֹרוּ חַאָּרֹךְ 25. 14, les côtés de l'arche; קשָׁתָּי בַּלְעֹּח תַּאָנְתַּחָ 27.7, les deux côtés de l'autel; על-צלע 7122 26. 35, du côte du septentrion; ו אַניי אַלְעִים הַהַּלֵּח הַאַחָת I Rois 6. 34, les deux côtés, ou les deux battants, d'une des portes. — 3° Chambre latérale : וועש אַלְעוֹה סְבִיב I Rois 6. 8, et il fit des chambres tout a l'entour ; יְתַּבְּלֵעוֹת צָלֶע ; בליבעלע Ez. 41.6, et les chambres latérales (étaient) une chambre auprès de l'autre; et collect.: מַיַּחַר הַאַלֶּע הַאָּרכֹּטָח I Rois 6. 8, l'entrée des chambres latérales (du bas côté) du milieu; דַּרַח בלעות Ez. 41. 9, l'espace destiné aux chambres latérales, ou : un corridor entre ces chambres et le mur.

עלע n. pr. Séla, ville appartenant à la tribu de Benjamin, Jos. 18. 28; Séla, sépulture de Saül, II Sam. 21.14,

עלְבֵּר שָּׁרָה m. Trébuchement (י. בְּלַב), chute, adversité, calamité: אַרְבְּלְבִּר שָׁרְהָּי בְּלְבִּר שָּׁרְהָּי בְּלְבִּר שָּׁרְהָּי בְּלְבִּר Ps. 35. 15, et ils se sont réjouis de ma chute, de mon adversité; אַנָּר לְּצָלֵּר אָנַר 38. 18, je suis préparé aux malheurs, aux châtiments; et selon quelques-uns aussi: שַּלְבֵּר בַּלְבָּר Jér. 20. 10, qui attendent, espèrent, ma chuta (v. בַּלָב 2°).

ባን¥ n. pr. m. Neh. 3. 30.

קרְרָּעְּרָ n. pr. Salaphhad, fils de Hépher, Nomb. 27. 1.

רְצִלְצְ (ombre contre la clarté, la lumière du soleil) n. pr. Selsah, ville appartenant à Benjamin, I Sam. 10. 2.

יַלְאָל m. (const. אָלְאָל , rac. אַלְאָל

1º Bruit : אַרץ צלצל פַנפרט Is. 18. 1, la terre (qui fait) du bruit de ses ailes, faisant allusion au bruit des armes que font les ailes de l'armée, ou au bruit des voiles des vaisseaux qui se déploient comme des ailes; l'Ethiopie, visitée par tant de vaisseaux; selon d'autres: la terre dont les ailes font beaucoup d'ombre, la terre si vaste (v. 35x 1° et 2°). — 2º בְּצֵלְצְלָּיִם Il Sam. 6, 5, et avec des timbales (de צַלְל 1º); פּצַלְצַלֶּר־שָׁמֶע et יתרוקדו Ps. 150. 5, avec des timbales résonnantes, d'un son clair, harmonieux, et des timbales d'un son fort, de jubilation. — 3° בגים Job 40. 31, (veux-tu remplir sa tête) de dards qu'on lance aux poissons, de harpons? selon d'autres: (veux-tu jeter sa tête) dans le réservoir des poissons, ou la nasse? — 4° ריירש השלצל Deut. 28. 42, des insectes bruyants, bourdonnants, des grillons, consumeront (les arbres et les fruits); d'autres traduisent : la sauterelle; d'autres : la nielle.

P?¥ n. pr. Sélek d'Ammoni, un des chefs de l'armée de David, II Sam. 23. 37.

ኒካንሄ (protégé de Dieu) n. pr. m. 1° I Chr. 8. 20. — 2° 12. 20.

צְּמֵא (fut. אָבָא) Étre altéré, avoir soif: בּי צְּמֵּחְד Jug. 4.19 (א omis), parce que j'ai soif; בְּמָח Ruth 2.9; 2° pers. fém., quand tu auras soif; בְּמָה צְּמָה Ps. 42.3, mon âme brûle de soif pour Dieu.

אָבֶץ אַרָץ בְּיָח וְצָּכָא Ez.19.

13, dans une terre de sécheresse et de soif (aride et sans eau); יְשְׁבָּרוּ מְרָאִים Ps. 104. 12, les anes sauvages s'y désaltèrent, y apaisent leur soif.

אָטֵּצְ adj. (f. אַמָּאָר). Altéré: מֶּל־צָּמָא בּיְנְבְּרִם נְּסֹרְצָּמָא Is. 55. 1, vous tous qui êtes altérés, venez aux eaux; רְעָבְרִם נְּסֹרְצָּמָאוּם Ps. 407. 5, ils souffraient la faim et la soif; אַמָּצְרֹם עֵל־צָמָא Is. 44. 3, je répandrai l'eau sur la terre altérée, sèche. וּצְרוֹמָהְ מִּמְּמְשָׁהְ f. Soif: וּצְרוֹמָהְ מִּמְּמְשָׁהְ Jér. 2. 25, (épargne) aussi la soif à ta gorge (que tu éprouves à force de courir, d'errer; ou, au fig.: pour la passion, volupté).

עָּמָאוֹן m. Une terre alteree, aride: Deut. 8.15, et une terre aride où il n'y avait pas d'eau; וְצִּמָּאוֹן לְמַבּוּצֵר מָרִם Is. 35.7, et la terre desséchée, aride, (se changera) en des sources d'eau.

לְשֵׁלֵּעְ Lier. Kal inusité. Niph. S'attacher: תְּיִנְּמְרִים לְבֵעֵל מְעֹוֹר Nomb. 25. 5, qui se sont attachés à Baalpeor, qui se sont consacrés à son culte; יַּיְנְמְרוּ לְבָעֵל Ps. 106. 28, ils se consacrèrent à Baalpeor.

Pou.: מְבֶּבֶּרֶת דֵל־סָתְנְיו II Sam. 20. 8, (une épée) attachée à ses reins, pendue au côté.

Hiph.: אַנְמָרד מָּדְמָר Ps. 50. 19, et ta langue lie, combine, trame, la ruse, les tromperies.

תְּבְּיִרִים אָלָּיִר (avec suff. יִּבְּיִרְיִּר, pl. יִּבְּיִרְיִּרְ, const. יְבְיִּרְיִּרְ, 1° Une paire, deux. Des bêtes: אָבְיִר נְּבְּיִרְ צֵּבְיִרְ וֹצְּבְּיִרְ נְבְּיִרְ עָבֶּירְ בָּבְיִר עָבְּיִר עָבְּירִ בְּבְיִר עָבְּירִ בְּבְיִר עָבְירִ בְּבְיִר עִבְּירִ בְּבְירִ בְּבְירִ עְבָּירִ בְּבְירִ עְבִּיר עַבְּיר עַבְּירִ בְּבְירִ עִבְּירִ עַבְּירִ עַבְירִ עַבְּירִ עַבְירָ עַבְּירִי עַבְּירִי עַבְּירִי עַבְּירִי עַבְּיִי עַבְּיִי עַבְּיִי עַבְּיִי עַבְּיִי עַבְּיִּי עַבְּיִי עַבְייִי עַבְּיִי עִבְּיִי עַבְּיִי עַבְּיִי עַבְּיִיי עַּיִי עַבְּיי עַבְּייִי עַבְּייִיי עִּייִי עַבְּייי עַבְּייי עַבְּיי עַבְּייִי עַּייִי עַיּי עוֹי עבְּייי עוּיי עבְּיי עוּבְייי עַבְּיי עבְּיי עבְּיי עבְּיי עבּיי עבְּיי עבְּיי עבְּיי עבּיי עבְיי עבּיי עבּיי עבְייי עבּיי עבּייי עבּיי עבּייי עבּיי עבּייי עבּייי עבּייי עבּיי עבּייי עבּייי עבְיייי עבּייי עבּייי עבּייי עבּייי עבּיייי עבּייי עבּייי עבּיייי עבְיייי עבּייי עבּייי עבְּיייי עבְיייי עבְיייי עבְיייי עבּייי ע

לְּבְּיָהְיֵּגְ לָּבְּיִ f. (rac. מַצְּיִי), douteux: מַצְּיִּיְהְיִּגְּיִ Gant. 4. 1, 6. 7, selon les uns: derrière ton voile; selon les autres: entre les nattes de tes cheveux; d'autres traduisent: outre ce qui est caché en toi, ce que l'on doit passer sous silence; de même: מַנֵּיִי בְּיִינְיִי Is. 47. 2, ôte ton voile, ou: découvre tes nattes, tes boucles.

אַמוּאָ m. (rac. אָמוּאָ Raisin sec:

ו אַבְּקְרִים וְאָבְּקְרִים I Sam. 25. 18, et cent (gâteaux ou grappes) de raisins secs; ו הְבַּלִּים וְצִּשְׁרָים I Chr. 12. 40, des figues et des raisins secs, ou : des paquets de raisins secs.

רַעָּמָן (fut. יִצְיָם) Pousser, paraître: וְכַל־צָּטְב הְשִּׁהָ מְיָב הָבָּל Gen. 2. 5, et toutes les herbes de la campagne avant qu'elles eussent poussé, ou : ne poussaient pas encore; בַּל־הָצֵין הַאַפַה לָכֵם מִךְ בּישִׁית Exod. 10. 5, tous les arbres qui poussent (pour vous) dans les champs; ישיער אַמּור גּמַור בּוֹ Lév. 13. 37, et si des poils noirs y ont poussé; transitif: יבר צומח קצרם Eccl. 2. 6, une foret qui pousse, produit des arbres, c.-a-d. de jeunes arbres, ou : une forêt d'arbres non fruitiers; יפָרָם הַעָּפָהָ Is. 42. 9, avant que (ces événements) paraissent, arrivent; אַבְּהָהָ מְחָרָת הָשָׁמָת 58. 8, et ta guérison paraîtra, arrivera, vite; דמאה איבית Ps. 85. 12, la vérité germera, sortira de la terre.

Pi. Même signif.: תַּבָּבְּ בְּבֶּעְתְּ Ez.16. 7, et tes cheveux avaient poussé; יַנְיָתָל Jug. 16. 22, ses cheveux commençaient de nouveau à pousser, à revenir.

Hiph. 4° Trans.: יְקוֹץ יְרֵרְבֵּר תַּצְּמִרְחֵ לָּהְ: Gen. 3. 18, la terre te produira des épines et des ronces (chardons); יְבְּרָקְתִּי וֹנָהְי Is. 45. 8, et qu'elle produise la justice en même temps; ou, intrans.: que la justice germe, naisse, etc. — 2° Faire pousser, faire germer: יִבְּצָּייִ הַ הַּלְּבֵּיִ Gen. 2. 9, Dieu fit sortir (de la terre) toutes sortes d'arbres; יִבְּיִ בְּרָיִם תְּצִּיִיתְ נְיִרִים תְצִּיִּיתְ נִיְרִים תְצִּיִ בְּרָים תְצִּיִּיתְ נִיְרִים תְצִּיִּיתְ נִיְרִים תְצִּיִּיתְ נִיְרִים תְצִּיִּתְ צִּיְרָם תְצִּיִּתְ צִּיְרָם תְצִּיִּתְ צִּיָבְּיִ בְּיִבְּיִּרְ צִּיְרָם נִוֹנִי וֹנְיִיִּי וְצִּיִּתְ צִּיְבָּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְיִ וְבִּיִּם תְצִּיִי בְּיִבְיִ בְּיִבְּיִ בְּיִרְיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְיִּ בְּיִבְיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְיִּ בְּיִבְיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִּיִּ בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִייִּים בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִּבְייִ בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִּבְייִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי

ΠΟΨ m. (avec suff. ππρα). Végétation, plante, fruit: πραμη πομη Gen. 19. 25, et tout ce qui pousse de la terre, toutes les plantes; ππραμη πομαρ Εz. 16. 7, comme la végétation, les herbes des champs; ππραμ Ps. 65. 11, les fruits (de la terre); τ παμ Is. 4. 2,

les fruits de Dieu, tout ce que Dieu fait pousser, germer; ou : celui que Dieu fera arriver, le Messie; de même : הַבְּיִלְּ בְּיִלְּיִגְּ צְׁבְּיִר צִּבְּיִלְּיִ צְּבָּיִר עִּבְּיַלְּיִ צַבְּיִר בְּיִבְּיִ בְּיִר בִּיִּבְּי בַּיִּר (a messie qui sortira de la maison de David; seul : מַבְּיִר צְּבֶּיר צַבְּיר (a messie qui sortira de la maison de David; seul : מַבְּיִר צְבֶּיר (a messie qui sortira de la maison de David; seul : מְבְּיִר צְבֶּיר (a messie qui sortira de la maison de David; seul : מְבְּיִר צְבֶּיר (a messie qui sortira de la maison de David; seul : מְבְּיִר צְבָּיִר (a messie qui sortira de la maison de David; seul : מְבְּיִר בְּיַבְּי בַּבְּיר (a messie qui sortira de la maison de David; seul : מְבְּיִר בְּיַבְּי בַּבְּיר (a messie qui sortira de la maison de David; seul : מַבְּיַר בְּיַבְּי בַּבְּיַר (a messie qui sortira de la maison de David; seul : מַבְּיַר בְּיַבְּי בַּבְּיַר בַּיִר בַּיר בַיִר בַּיר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיִר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַיִּר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיר בַיר בַּיר בַיר בַּיר בּי בּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר ב

פּגִּיבִית (rac. אָמָיִר). 1° Bracelet (qui est attaché au bras): אָמָרְיּ Gen. 24. 22, et deux bracelets pour mettre à ses bras; אַבְּיִרָּ וְצְּבִיר אַבְּיִר אָבְּיִר אַבְּיִר אַבּיר אָבִיר אָבִיר אָבִיר אַבּיר עַבְּיִר אַבְּיִר בְּיִר אַבְּיִר אַבְּיִר אַבְּיִר עַבְּיִר בְּיִר אַבְּיִר אָבְיִיר אָבְיִיר אָבְייִר אָּבְיי אַבְּייִר אָבְייִר אָבְייִר אָבְייִר אָבְייִר אָבְייִר אָבְייִר אָבְיי אַבְּיי אַבְּיי אַבְּיי אַבְּיי אַבְּיי אַבְּיי אַבְּיי אַבְיייִר אָבִיי אַבְּיי אַבְּיי אַבְּיי אַבְּיי אַבְּיי אַבְּיי אַבְּיי אַבְּיי אַבְיי אַבְּיי אַבְּיי אַבְייִייים בְּיִייִר אָּבְיי אַבְיייִיים בְּיִייִי אָבִּיי אָבִּייִיים בְּיִייִיים בְּיִייִים בְּיִיים בְּיִייִים בְּיִיים בְּיִיים בְּייִים בְּיִיים בְּייִיים בְּייִים בְּייִים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִיים בְּייִים בְּייִים בְּייים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיים בְּייים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִיים בְּייִיים בְּייִים בְּיִייים בְּייים בְּייִיים בְּייִיים בְּיִייים בְּייִייים בְּיִיים בְּיִיים בְּיי

י אָמִיתָה f. Action de pousser: אָמִיתָה Rituel, et que la corne pousse, c.-à-d. que la force, le bonheur, (de David) augmente.

ורייטְעְ f. (rac. רְּמָיִ extinction). Seulement adverbialement: רְּמָּיִיטְיּגְיּ Lév. 25. 23, et רְּמָיִיטְיּי vers. 30, jusqu'à l'extinction, c.-à-d. à perpétuité, pour toujours.

PP¥ Être sec. Part.: שַּׁרְיֵּט שִׁיִּים סְּׁצִּים Osée 9. 14, et des mamelles sèches (qui n'ont pas de lait).

עֶּטֶר m. (avec suff. בְּמְרָדּ). Laine: דְּמָרָדּ Ez. 27. 18, et la laine d'une

blancheur éclatante; בְּבֶנֶד צֶּמֶד Lév.13. 47, dans un vêtement de laine.

אָלֶיִי? n. pr. Semari, fils de Chanaan, Gen. 10. 18, souche d'un peuple chananéen à qui appartenait la ville de Simyra au pied du Liban.

קרים n. pr. Semarayim, ville appartenant à la tribu de Benjamin, Jos. 18. 22; דֵר צְּפֶרָיִם II Chr. 13. 4, la montagne de Semarayim.

בּשְרָהוֹ f. (avec suff. יִּבְשֵּרְאוֹ). La laine de l'arbre (ע. בְּשֶּרָת), c.-à-d. son feuillage, sommet, sa cime: צְּשֶּרֶת הָשָּׁתְ Ez. 17.3, le feuillage, la cime, du cèdre; יְבֵין Ez. 31. 3, et son sommet s'élevait (entre) au milieu de ses branches épaisses, ou touffues.

אַמְחוּ בְּמוֹר הַיִּיּר בְּיִר תַּיִּר Lam. 3. 53, ils m'ont jeté, renfermé, dans une fosse pour m'ôter la vie (exact. ils ont coupé, anéanti, ma vie dans une fosse, ou dans une prison).

Niph.: מְּבְּרֵלְאׁ נְצְמֵתְּדֹ מְּפְבֵּרְ־חְשֵׁהְ Job 23.

17, mais je n'ai pas été anéanti, exténué, je n'ai pas péri au milieu des ténèbres; מְבָּבִי יְוֹרְבֵּי נְעָבְיּה Job 6. 17, (les fleuves) quand ils sont réchauffés ils (s'écoulent) tarissent (v. בַיָּדְ), ou: quand ils sont froids, qu'ils gèlent, leurs eaux se resserrent, se condensent.

Pi.: צַּמְחָתִיּר קנאָתִי Ps.119.139, mon zèle m'a desséché, consumé.

Pilp.: בעקדה צבקרה Ps. 88. 47, tes terreurs, tes arrêts terribles, m'ont exténué, anéanti.

Hiph.: פְצְמִי מֵצְמִיתֵי Ps. 69. 5, ceux qui veulent me perdre sont puissants; אַצְמִיח כְּלֹּיִרְשְׁבֵּי אָרֶץ Ps. 101. 8, j'exterminerai, je tuerai, tous les pécheurs de la terre.

אבונים לצינונים m. Brebis: אַרָּהָיה לָצְינוּנְים Nomb.

32. 24, (et faites) des parcs, des étables, pour vos brebis (ν. μέχ).

אינה נאלקרם : Ps. 8. 8, les brebis et les bœufs (v. אָלָּג et אָצָּג).

תַּבְּי f. (rac. אַבְּ, plur. בּיוָא et max). 4° Epine : אוים שוחים ביורה בשלש Prov. 22. 5, des épines et des pièges sont dans la voie de l'homme faux; -> 13 אחופים באווים Job 5. 8, et même d'entre les épines il la prendra (la récolte); selon d'autres: l'homme qui a des armes, l'homme armé, la prendra (v. 2°). — 2° Bouclier, targe : זייון פָבָן רְצְיָהוּ Ps. 35.2, prends ton bouclier et ta targe (ou: tes armes et ton bouclier); אַניאָת אַשָּאַן I Sam. 17. 7, et celui qui portait le bouclier, l'écuyer; מַיָּבָשָׁא אַיִּבֶּה יִּבְיָבָּא בענות Amos 4. 2, (l'ennemi) vous enlèvera avec des crocs, ou des hamecons (v. min). - 3° Froid, fratcheur: Prov. 25. 13, comme באנחדשלג ביום קציר le froid, la fratcheur, de la neige, au jour de la moisson.

קניף ou γιιχ chethib, pour πτιχ Is. 62. 3 (γ. πιιχ).

אַנוֹרָקּה . Canal, aqueduc: לְּקוֹל צְּזוֹרֶקּה Ps. 42. 8, au bruit de tes canaux (tes cascades, tes flots); וְיִבֶּע בָּאָדוֹר II Sam. 5. 8, et qui arrivera jusqu'à la gouttière (jusqu'au haut de la forteresse).

בּיְנִינִים m. plur. (rac. אָבֶן, v. אָבֶן 1°). Epine: רָלְצְּיִרִים הַצְּבֵּיכָם Nomb. 33. 55, (ils seront) comme des aiguillons, des pointes, dans vos côtés; רָלְצִיִיִם הְצֵינִיכֶם Jos. 23. 13, et comme des épines dans vos yeux.

קייד אין אָרָין. (rac. אַבָּאָ, const. אָנִיאָ, plur. מְבְּיִבְּיל.). Ornement de tête, tiare: מְבְּיִבְּיל Job 29. 14, comme un manteau royal et comme une tiare; אָנִין מְלּיִבָּר Is. 62. 3 (cheth. אָנִיאָ), une tiare royale (ou un diadème); des femmes:

Is. 3. 23, et les coiffes (bandeaux); du grand prêtre : אָנִיךְ בָּחוֹיד Zach. 3. 5, une tiare pure, éclatante.

בְּעָבְ Étre sec, ou être vide; part. pass.: אָבָלים בְּעִמּוֹית Gen. 41. 23, des épis desséchés, secs, ou vides.

אָץ n. pr. Senan, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 37 (ע. אָאָץ).

אַצן Secacher, s'humilier. Part. pass.: אָבְּיִבְּיִם חָבְּטִּים חָבְּטִים חַבְּטִים חַבְּעִים חַבּערים חַבּערים חַבְּערים חַבּערים חברים הביים הביים הביים חברים הביים הבי

Hiph.: יְתַּאֲנֵעֵ לְבֶּח Mich. 6. 8, et s'humilier pour marcher, c.-à-d. marcher, agir, avec soumission, humilité.

אפינית היינית ביינית ביינית היינית ביינית ב

אָלְעָּלָי, (rac.מָמָי, douteux : אַנְאָנָית בּיִשְּנָית Exod. 16. 33, prends un vase, ou une bouteille; selon d'autres : une corbeille.

אַנְתָּדְ m. Tuyau, canal. Pl.: יְשָׁנֵי צֵּנְתְּרוֹח Zach. 4. 12, les deux tuyaux ou canaux d'or (par où coule l'huile dans les becs).

 montent, s'élèvent (chacune) au-dessus du mur; selon d'autres : les filles courent pour le voir (Joseph).

Hiph.: אוֹרְבָּלֶּהְ בְּּלֶּהְ לְּכֶּלְּהְ Job 18.14, et tu le feras marcher, tu le conduiras, vers le roi des terreurs (la plus grande des terreurs); ou : elle (sa confiance) le conduira vers le roi des terreurs, la mort.

אַד m. (avec suff. אָצָיִר pl. בְּצָיִרם). Pas, démarche: בְּצָיִרם II Sam. 6. 13, six pas; יְסְמוֹר יִסְמוֹר Job 31. 4, et il compte toutes mes démarches.

אָעָרָה (rac. אָצֶרָה). Action de marcher, marche: אַנְיָה II Sam. 5. 24, et קול הַשְּנֶיה I Chr. 14. 15, le bruit d'une marche (de quelqu'un qui marche).

וְנְאַעְרוֹת Is. 3. 20, espèce de petites chaînes que portaient les femmes comme ornement aux jambes (v. אָאָדָא).

וצעה Incliner, courber, remuer, errer: וויף אַמָּח לְּחִשְּתֵחַ Is. 81.14, celui qui est courbé (sous les chalnes, le captif) sera bientôt délié, ou : celui qui erre (hors de sa patrie, l'exilé) sera bientôt délivré; ngi ngư ng Jér. 2. 20, tu t'inclines, tu t'étends, ou : tu erres, cours, comme une femme impudique; צֹעֶרו בֶּרֹב irio Is. 63. 1, qui marche dans la grandeur, la puissance, de sa force; selon d'autres, transit.: qui fait marcher, errer (les peuples de pays en pays); וְשִׁלַּחְמִּי־לוֹ צֹּעִים וְצֵּעָתוּ Jér. 48. 12, je lui enverrai des gens qui savent incliner, vider, transvaser, les vases, et ils le renverseront, videront; selon d'autres: des gens qui le feront marcher, qui l'enverront en exil.

Pi.: भाजूम Jér. 48. 12 (v. le même exemple au Kal).

עור cheth. pour אָעיר Jér. 14. 3, 48. 4 (v. צָעִיר).

קאָעץ m. (rac. אָצָאָ). Le voile des femmes: קאָעָר Gen. 24. 65, elle prit le voile (et se couvrit); אָנִישָּת 38. 49, son voile.

אָעִיר n. pr. d'une ville : אָצִירָח II Rois 8. 21, à Saïr.

קעירה f. (v. אָעִירָה). Jeune age, jeunesse: הְאָצִיר הְּנְּצִּרְהוֹ Gen. 43. 33, et le plus jeune selon son age, sa jeunesse; בְּרֶרְאַחֵת מְאָצִירָת Dan. 8.9, une corne d'une petitesse excessive; ou c'est plutôt adj.: une très petite corne (v. מְצִיּרָרָת).

אָשֶל בּלריִצְּבֶּן Etre transporté: אַשָּל בַּלריִצְבָּן Is. 33. 20, une tente qui ne sera jamais transportée ailleurs, qui ne sera jamais levée.

עצע n. pr. d'une ville dans la basse Egypte, Soan, Tanis: שֶּרֵר צִּמֶן Is. 19. 11, les princes de Tanis; צֹמֶן מִצְרָיִם Nomb. 13. 22, Tanis en Egypte.

מענגים n. pr. d'une ville ou d'une contrée dans le pays de Nephthali: סנגלון באַנון בענגים Jos. 19. 33, d'Ellon en Saananim, ou d'Ellon jusqu'à Saananim; selon d'autres, ב appartient au mot, et la ville s'appelle Allon-Besaananim.

בּצְעָעִים m. plur. Ex. unique: מַצְעָעִים m. plur. Ex. unique: מַצְעָעִים II Chr. 3. 10, (deux chérubins), travail de sculpteurs, statuaires (rac. ביא); selon d'autres: en forme d'enfants (comme מַצְאַצִיִּב 2º).

אָשֶׁר (fut. יְצְעָּקְה, v. מְצֵיּן, Crier: אָשֶּׁר אָשָּׁרְּאָרָ Deut. 22. 24, parce qu'elle n'a pas crié; בּבְּרָלָה אֶל־פַּרְעָּה בָּצִיּק הַבָּע הַבְּרָ Gen. 41. 55, le peuple cria à Pharaon; אָבּרָעָּרָ אָלַר Exod. 22. 22, s'il crie vers moi. Avec אַר: לַרָּרָ לַרָּרָ וֹרָנְיִּעָּרָיִּ לַרָּרָ וֹרָנִי II Chr. 13. 14,

ils crièrent à l'Éternel; סָרָהָ אָצְּפֶּק Job 19.7, si je crie à cause de la violence qu'on me fait.

Pi.: parp wam II Rois 2. 12, et il criait.

Hiph.: וַיִּצְעַׁק טְׁסְהַאֵּל אֶח־חָעָם I Sam. 10. 17, Samuel fit assembler (convoqua) le peuple.

Niph. passif du Hiph.: רַּצְּעַק אָרשׁר Jug. 7. 23, des hommes d'Israel furent convoqués, ou s'assemblèrent; אולם אַחַרִי שָאוּל I Sam. 13. 4, et le peuple s'assembla auprès de Saül.

בּבְקַת בְּנֵי־יִמְלָּהְצִּלְ Exod. 3.9, le cri des enfants d'Israel; בְּבְּקָת בְּנִידִּים אַ Job 34. 28, les cris, plaintes, du pauvre; פַּי־יָנְיִים צָּתְּקָת בְּיִרְיִם בְּיִרְם בְּיִרְיִם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִּרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִּרְם בְּיִּרְם בְּיִרְם בְּיִּרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְיִּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּיִּבְים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיבִים בְּיִים בְּיִּרְם בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּיִּבְים בְּיִבְּים בְּיבִּים בְּיִבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִיבְים בְּיבִיבְּים בְּיבִיבְּים בְּיבִיבְים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְיבְיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיבְּים בְיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְיבְים בְּבְיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּים בְּבְיבְּים בְּיבְּים בְּבְיבְי

עובר צער (petitesse) n. pr. d'une ville, Soar (Segor), appelée ainsi parce qu'elle était petite, Gen. 19. 20; אַבָּלָב vers. 23, à Soar (appelée aussi בָּלֶב, v. Gen. 14. 8).

י צְּעֵרָא אַבְרָא h. Peine, travail: לְּמִּים צִּעָרָא אַבְרָא Aboth, la récompense sera selon (en proportion de) la peine.

קבר פּוֹרָם: Être atlaché: בְּמֵר פּוֹרָם בּמָר בּוֹרָם Lament. 4. 8, leur peau est attachée, collée, sur leurs os.

 אַמְרֵיִם יִם־אֵלֹהִי Osée 9. 8, la sentinelle d'Ephraim, le prophète, (devait être) pour mon Dieu; ou : le prophète d'Ephraim était avec mon Dieu; ou: Ephraim regarde vers, espère en mon Dieu; צוֹשוֹת רַעִּים וְטוֹבִים Prov. 15. 3, (les yeux de Dieu) contemplent, observent, les bons et les méchants; Prov. 31. 27, elle צומיה הליכות ביתה considère, surveille, les allées, la marche, de sa maison; צֵינִיו בַּנוֹיִם הִצְּמֶינָה Ps. 66. 7, ses yeux regardent, observent, les nations ; יצָה בֵי בַּרִכָּר וּבֵּרכָה Gen. 31. 49, Dieu regardera entre moi et toi, jugera entre nous; צוֹמֶת רָשֶׁע לַצַּרָּרִים Ps. 37. 32. le méchant observe, c.-à-d. épie, le juste, יְצָפוּ הוּא אֱלַר־חָרֶב ; Job 15. 22, il est regardé, épié, menacé, par l'épée; il est destiné à l'épée (pour way part. pass.).

Pi. 1º comme Kal. Regarder, attendre, chercher quelqu'un des yeux, esperer en lui : מי הרה הצפח I Sam. 4.13, (Eli était assis) à côté du (près du) chemin, regardant, attendant; חַלָּמֵר המצמה Is. 21. 6, pose le gardien, la sentinelle; פְּצָּפֶּיךְ Mich. 7. 4, tes prophètes; אָמִיני אַל־גוֹיר Lam. 4. 17, nous avons espéré en un peuple. Avec :: אבר ביר אצמרו Mich. 7. 7, mais moi j'espère en Dieu; et seul : maxx Ps. 5. 4, et je lève les yeux, j'espère. -2º Couvrir quelque chose (d'or, d'argent, etc.): יְצִפִּית אֹתוֹ זָהָב שָהוֹר Exod. 25.24, tu couvriras (la table) d'or pur; וראמוש וווב I Rois 6. 20, il le couvrit d'or; ਸਬੁੱਸ਼ ਸਬੂਸ਼ II Chr. 4. 9, il couvrit (les portes) de cuivre.

Pou.: מְצְמָּדְם מְצְמָדְם Exod. 26. 32, (des colonnes) couvertes d'or; בֶּכְהָ מִינִם Prov. 26. 23, l'argent qui n'est pas encore purifié, et qui est placé, tendu (sur un vase), qui couvre le vase.

19 f. Inondation: προς γρος Ez. 32.6, le pays de ton inondation, pour: ton pays inondé, l'Égypte; ou : le pays dans lequel tu nages, c.-à-d. le pays entouré de rivières (rac. τως); selon d'autres (rac. τως) : le pays vers où

ton regard s'élève, même la partie haute du pays.

15½ n. pr. Sepho, fils d'Éliphaz, Gen. 36. 11; rex I Chr. 1. 36.

אַדּי אָרָ (rac, יוּפְּגָּי Pi. 2°). Couverture de métal : מַּדִּי לַבְּוֹבֶּי Nomb. 17. 3, 4, (les lames d'airain) formaient une couverture de l'autel, servaient à couvrir, revêtir, l'autel; בְּמַבְּרְ בַּמְפָּרְ Is. 30. 22, ce qui couvre tes idoles d'argent.

וֹשִׁיָּבְי des deux genres (rac. אָבָּי, const. אָבּיבְי. Pays caché, obscur; le nord, septentrion: אַבּיבְי בַּיבְי Jér. 16. 15, de la terre du nord (Babylone); שִּבְּיר בָּיבִי Jér. 16. 15, de la terre du nord (Babylone); שִּבְיר בְּיבִי Job 26. 7, il étend le ciel du nord (pour : le ciel) sur le vide; אַבְיר אָבָי וֹשִּבְי Jos. 8. 11, au nord de Aï; אַבְּיבְי וֹשָׁבְּי Gen. 13. 14, au septentrion et au midi; שְּבָיבִּי בַּיבְּיבִי Jér. 1. 15, les royaumes du Nord; אַבְיבִּיבָּ I Chr. 26. 17, vers le nord.

nant à la tribu de Gad, Jos. 13. 27.

אָפּוֹן (v. צְמִיוֹן) n. pr. Sephon, fils de Gad. Patron.: אַמֹּיִנְיּ Nomb. 26. 15.

אָלְיִי m. adj. Qui est du nord: רְּצְּשְׁוֹנִי Joel 2. 20, et le peuple, l'armée, du nord; selon d'autres: une espèce de sauterelles qui viennent du nord.

עַפּוּע cheth. (v. אַפּוּע).

רוֹם n. pr. Sephor, père de Balak, roi de Moab, Jos. 24. 9.

กฐน ou กุฎห n. pr. m. I Chr.7.35.

וֹתְשַּׁצְּ f. Cruche, coupe: תְּשָּׁיִם הַחָּשָּׁצְּ I Sam. 26. 11, une cruche à eau, ou une coupe; מְשָׁבֶּין I Rois 17. 12,

et la cruche, ou le vase, qui contient l'huile (rac. npx).

'후보 (v. ipx).

The f. (rac. nex). Espérance: onex proper Lament. 4. 17, dans notre espérance, tant que dura notre espoir, nous espérions (en un peuple), ou : sur notre donjon nos regards étaient attachés (sur un peuple).

የነንያ (attente, souhait) n. pr. Sephion, fils de Gad, Gen. 46. 16 (v. ነነቱኔ).

בּאַפְּיַחִית מְּדְכָּשׁ: Exod. 16.31, comme un gâteau pétri avec du miel (rac. הַצָּשֶׁ, peut-être d'après la forme du vase dans lequel on le fait cuire, y. בּיִבֶּשׁי.

194 chethib, pour pax part. de px Ps. 17. 14.

עַפִּע m. (rac. אַפָּעָ). Fiente; plur.: אָפִּרְעָר תַּבְּקָר (cheth. צְּפִּרְעָר תַבְּקָר (cheth. בְּפִּרְעָר תַבְּקָר (cheth. בְּפִרְעָר תַבְּקָר (cheth. בְּפִרְעָר הַבְּעָר (cheth. בּפִר בַּבְּקָר (cheth. בּפִר בַּבְּקָר (cheth. בּפִר בַּבְּקָר (cheth. בּפָר בַּבְּקַר (cheth. בּפָר בַּבְּקָר (cheth. בּבְּר (cheth. בּבָּר (cheth. בּבְּר (cheth. בּבּר (cheth. בּבְּר (cheth. בּבּר (cheth. בּבּר (cheth. בּבּר (cheth. בּבר (cheth. בבר (cheth. בבר

אָפּיעָה f. Ex. unique (rac. אַבָּאָ), pl.: דייִבּאָבְאָים f. Ex. unique (rac. אָבָאָ), pl.: דייִבּאָבְאָים וְדִּאָבְאָים Is. 22. 24, les rejetons et les nouvelles pousses, c.-à-d. les enfants de l'un et de l'autre sexe (v. אָצִאָּאִים); selon d'autres : les enfants et leurs enfants.

אָפִיר (rac. אָפִּיר Bouc: אָפִּיר m. (rac. אָפָּיר Bouc: יְתַּצְּפָּר אָפִיר Dan. 8.5, un bouc (de chèvre); יְתַּצְּפָּר 8.21, et le bouc velu (ou, pléon.: le bouc, v. אָפָּיר אָפָּיר אָפָּיר אַפָּאָר בּיִר אַפָּיר בּיִר אַפָּיר Esdr. 8.35, (douze) boucs pour le péché, comme sacrifices expiatoires.

אָפִיר m. chald. Même signif.: יִּצְמִירֵר Esdr. 6. 17, et des boucs.

לְפִירָה f. (rac. אַפַר). 1° Couronne: אַפָּירָה וְלַצְּמִירַח חַמְּצִּרָּה Is. 28. 5, et comme une couronne, un diadème, de beauté.—
2° Cercle, au fig.: אַפָּירָה אַפֶּירָה אַבָּרָּרָ Trapper rupper rupp

בְּמָּה הָשָּׁמָּיה : Garde (בְּמָּה (rac. בְּמָּה). Garde (בּמָּה הַשְּׁמָּה Is. 21. 5, que la garde, la sentinelle,

garde, veille (v. max à max); ou qu'on garde, veille, dans la guérite (d'autres traduisent: préparez la lampe).

וֹשְׁצְּ (fut. יְצִשֹּׁהְ) 1° Cacher, proteger. défendre: שומיים Exod. 2. 2, elle le cacha; unum Jos. 2. 4, elle le cacha (elle cacha chacun d'eux à part, ou, pour מאַנָּמוּ : elle les cacha); part.pass.: יַחְלְבֹּרְ אַח־צְּמַרְנְי Ez. 7. 22, et ils violeront mon endroit caché, c.-à-d. mon sanctuaire; רצייוני ביסליו Ps. 27. 5, il me cache, me protége, dans son tabernacle; אַפּוּנֶקן 83. 4, ceux que tu protéges. — 2º Se cacher pour tendre des pieges; יצַפְּטֵּח לְנַקִר Prov.1.11, tendons des pièges en secret à l'innocent; באַסט לְנַקשׁיחַם 1. 18, ils tendent des piéges à leurs ames; seul : יְנֵנְרֵינְ רָצְמוֹנִינִ Ps. 56. 7, ils s'assemblent, ils se cachent. - 3° Conserver, réserver, épargner: אָשָׁר־צָּמַנְהָ לִּירֵצֶּרָ Ps. 31. 20, (ta bonté) que tu as réservée pour ceux qui te craignent ; אָמָילָא בְּשָׁמָה הְאָמָה (keri) Ps. 17. 14, et tu remplis leur ventre de ce que tu réserves, c.-à-d. de tes biens, tes trésors; אַלָּבָבָּף Job 10. 13, et tu conserves, tiens caché, tout cela dans ton esprit; אָמָהָ מָּמָהָ Prov. 2. 1, (si) tu conserves, caches, dans toi, dans ton esprit (mes préceptes). - 4º Arrêter, priver de : צְּמָנֵיתַ צָּמַן־רוּתַ Prov. 27. 16, celui qui veut l'arrêter (pour qu'elle ne querelle plus) est comme s'il voulait arrêter le vent, ou, sens 1°: qui veut cacher ses paroles (pour qu'on ne les entende) comme s'il voulait cacher le vent; לבש בשנת Job 17. 4, tu as privé leur cœur, esprit, d'intelligence.

Niph.: לה-נאפט צמרם אורם Job 24. 1, les temps ne sont pas cachés (par le Tout-Puissant), ou : les sorts ne lui sont pas cachés; רלא־נאפן צונים Jér. 16. 17, leur iniquité n'est pas dérobée (à mes yeux); יְבִּשְׁיִנְ לַנְיִרִיץ Job 18. 20, (et les années) qui sont réservées, destinées, au tyran, ou : les années (de sa vie ou de sa tyrannie), lui sont cachées, in-

Hiph.: ייניקייני Exod. 2. 3, (elle ne

625

pouvait plus) le cacher; אָשְׁמִינִי Job 14.13, que tu me mettes à couvert, que tu me conscrves, dans le Scheol.

לְּלֵּלְיָה (Dieu le protége) n. pr. 1° Le prophète Sephania, fils de Chusi (Sophonie), Soph. 1. 1. — 2° Sephania, fils de Maaséia, prêtre, Jér. 21, 1 (בְּעַנְיִדּי 37. 3). — 3° Zach. 6. 10. — 4° I Chr. 6. 21 (le même est appelé אַיִּרִיצֵּלְ 6.9).

תְּעָשָׁ תְּיִשְׁאָ n. pr. Nom que Pharaon a donné à Joseph, Gen. 41. 45, et qui signifie, selon les uns: qui découvre, connaît, les choses cachées (v. יְּבָּעָבָּ et יִּיִיבָּיִם); selon les autres, en langue égyptienne: le sauveur ou le salut du monde.

(de la race du serpent) il sortira une vipère (un basilic).

אָפְּענִי m. (formé de אָפָּענִי ce qui appartient à la race des vipères). Vipère, basilic : קישִׁים צִּקְּענִים Is. 11. 8, l'œil ou la caverne du basilic : פְיִשִּׁים צִּקְּענִים Jér. 8. 17, des serpents et des vipères; ou, adj.: des serpents très venimeux.

* אַפּּאָ part. pass.: אַפּאָרים אָפּאָרים Aboth, ils étaient pressés, serrés.

הַבְּעָבְעַ f., douteux. Ex. unique: יוֹשְׁיִבְּעָבְעַ f., douteux. Ex. unique: יוֹשׁיִבְּעָבְעַ Ez.47.5, il l'a placé, planté, en (ou comme) un saule; selon d'autres : comme rejeton; d'autres traduisent: dans une terre inondée, c.-à-d. bien arrosée (de בְּיִבַי).

קשׁב וְיִצְּשֹׁר מֵּדֵוֹר חַוּלְשֶׁר : Jug. 7. 3, qu'il s'en retourne de bonne heure (le lendemain matin) de la montagne de Galaad (de אַרְבָּאַר chald., matin), ou : qu'il fasse le tour pour s'en aller de la montagne, etc. (v. צְּמִירָה).

אַרְי chald. des deux genres (v. יְּשִׁיְּהְי hébr.). Oiseau : אַקרַר שְׁמַרָּא Dan. 4. 9, les oiseaux du ciel; רְצִּמֶּרָיָא 4.11, et les

oiseaux; קאָמֵריך 4. 30, comme les oiseaux.

ערַרְאַיְ m. (comme collect. fem.). Grenouille: יְסָרוּ הַאְמַרְדְּצִים Exod. 8.7, les grenouilles se retireront; vollect.: אַמְרְבָּצֵּל הַאְמַרְבָּצַ 8.2, et les grenouilles sortirent (des eaux).

femme de Moise, Exod. 2. 21.

וְלֶשְׁיָחָה (rac. יְצָאָר). 1° Ongle: יְלֶשְׁיָחָה קינְיְחָ Deut. 21.12, elle se coupera (arrangera) les ongles; selon d'autres: elle laissera pousser ses ongles (יִּנְשֶׁיִר, יִּעְשֶׁי, בַּיִּבְּיֹרָ יְשָׁיִר, 17.1, — 2° Pointe: יְשִׁיִר יִּיִּבְּיִרְ Jér. 17.1, avec une pointe de diamant (ou d'acier).

רְשָּׁלְּ (rac. הְשָּׁיִ ou הְשָּׁיָ). Chapiteau: מֹשְׁרִיבְּלֹרוֹאָהְיוֹ II Chr. 3. 15, et le chapiteau qui était au haut (de chaque colonne).

אָץ (donjon) n. pr. Sephhat, ville chananéenne; appelée aussi קרָסָה Jug. 1. 17.

ግቦንያ n. pr. La vallée de Sephatha, près de Maresa, dans le pays de Juda, II Chr. 14. 9.

ענים pl. (v. אינים).

אָקלג n. pr. (v. אָקלג).

וֹרְכֶּלְ m. Poche, besace: בְּיָכֶלְ מְצִּקְלִנוֹי II Rois 4. 42, (il apporta aussi) des épis frais, du froment nouveau, dans sa poche (besace).

ר et אר (rac. דיר ou דיר, avec suff. אָרִר, plur. צְרֵים, m. 1ºAdversaire, ennemi : הַבֶּר אָרְכֵם Nomb. 10. 9, l'ennemi qui vous combat, attaque; ברי Job 16.9, mon ennemi ; אַרָים Deut. 32. 27, leurs ennemis, persécuteurs; adj.: איש צר ואויב Esth. 7.6, un homme hostile (notre adversaire), un ennemi. - 2º Détresse, affliction, adversité: יב אר הרחבת לי Ps. 4. 2, (lorsque j'étais) dans la détresse, tu m'as mis au large; מצר־לר 18.7, dans mon affliction; נירא מצר לחם 106. 44, il (les) a regardes dans leur affliction; אר אמצוקתו Job 15. 24, l'adversité (le trouble et l'angoisse (v. fém. מַבְּר נַחְשָׁבוּ : פַּבָּר נַחְשָׁבוּ : עַבָּר נַחְשָׁבוּ : פַּבָּר Is. 5. 28, (la corne du pied de ses chevaux) est pareille à la pierre, est dure comme des cailloux.

אַ adj. Étroit: אָם שוֹּהְשָּׁהְ Nomb. 22. 26, en un lieu étroit; אָם שׁהָיוֹח Job 41. 7, un sceau étroit, c.-à-d. ferme; בּיִּבְּיִּהְ הַבְּּיִבְּיִּהְ Is. 49. 20, le lieu est trop étroit pour moi.

יי ח. pr. Séer, ville appartenant à la tribu de Nephthali, Jos. 19. 35.

אָרָבּ Kal inusité. Niph. Etre brûlé: בְּיִבְּיִרְם בָּלִּיְפָּוִים Ez. 21. 3, et tous les visages en seront brûlés (ou rougiront de honte) (v. יָנָב et בַּיִּדָ); de là

בּרֶבֶּת תַּשְׁתִּין תִּוּא f. 1° Subst.: בּרֶבֶּת תַּשְׁתִּין תַּוּא Lév. 13. 23, c'est une marque de brûlure, une cicatrice de l'ulcère; בְּרֶבֶּת תָּיא 13.28, c'est la cicatrice de la brûlure. — 2° Adj. Brûlant: בְּרֶבֶּת תָּיא צִּרְבֶּת תָּיא מָרֶבְּת תַּיא צִרְבֶּת תַּיא מִרְבָּת תַּיא בִּרְבֶּת תַּיא מִרְבָּת תַּיא בִּרְבֶּת תַּיא בִּרְבֶּת תַּיא בִּרְבֶּת תַּיא בִּרְבֶּת תַּיא בִּרְבֶּת בַּיּת תַּיא בִּרְבֶּת בַּיּת תַּיא בִּרְבֶּת בַּיּת תַּיא בִּרְבֶּת בַּיִּת תַּיא בִּרְבֶּת בַּיִּת תַּיא בִּרְבֶּת בַּיִּת תַּיא בַּרְבֶּת בַּיִּת תַּיא בַּרְבֶּת בַּיִּת תַיא בַּרְבֶּת בַּיִּת תַּיְּבָּת בַּיִּת תַּיְּבָּת בַּיִּת תַּיְבָּת בַּיִּת תַּיְבָּת תַּיְבָּת תַּבְּת תַּבְּת בַּיִּת תַּיִּב בְּיִּת תַּיִּב בְּתְּבָּת בַּיִּת תַּיִּב בְּתְּבָּת בַּיִּת תַּיִּב בְּתְּבָּת בַּיִּת תַּיִּב בְּתְּבָּת בְּיִב בְּתְּבָּת בְּבָּת בְּתְּבְּת תַּבְּבְּת בְּתְּבְּת בְּבְּת בְּיִבְּת תַּיִּב בְּתְּבְּת בְּיִבְּת תְּיִבְּת תְּבָּת בְּבָּת בְּבָּת בְּבָּת בְּבְּת בְּבָּת בְּבְּת בְּבְּת בְּבָּת בְּבָּת בְּבִּת בְּבִּת בְּבְּת תְּיִבְּת תְּיִבְּת תְּיִבְּת בְּבְּת בְּבְּתְּבְּת תְּבְּבְּת בְּבְּבְּת בְּבְּת בְּבְּבְּת בְּבְּת בְּבְּבְּת בְּבָּב בְּבְּת בְּבְּבְּת בְּבְּבְּת בְּבְבְּת בְּבְּבְּת בְּבְּת בְּבְּבְּת בְּבְּבְּת בְּבְּת בְּבְבְּת בְּבְּת בְּבְּת בְּבְּבְּת בְּבְּת בְּבְּבְּת בְּבְּבְּת בְּבְּבְּת בְּבְּת בְּבְיבְּת בְּבְיבְת בְּבְּת בְּבְּת בְיבְּת בְּיבְיבְיּת בְּיבְיּת בְּבְּת בְּיבְיבְּת בְּבְיבְית בְּיבְּת בְּיבְיבְּת בְּבְיבְּת בְּבְיבְיה בְּבְּת בְּבְּת בְּבְּת בְּבְיב בְּיבְּיבְתְיבְּיבְיבְיה בְּבְּת בְּבְּת בְּבְּת בְּבִּים בְּבְּת בְּבְיב בְּיבְּת בְּבְיב בְּיבְּת בְּבִּים בְּבְּת בְּבְּת בְּבְּת בְּבְּת בְּבְּת בְּבִּים בְּיבְּיבְּת בְּבְּת בְּיבְיבְיב בּיּב בּיבְּיב בּיבְּיב בּיבְּיב בּיּב בְּיבְיב בּיבְּיב בּיבְּב בּיבְּיב בּיבְּיב בְּיבְּבְיבְּיב בְּיבְּיב בּיבְּיב בּיבְ

אַרָרָה n. pr. Scréda, ville appartenant à la tribu de Manassé, I Rois 11. 26 (תְּיִדְיִּגְ Jug. 7. 22, et בְּרָיִדְּגְ I Rois 4. 12).

לְצְרָהְ (de יצֵר). 1° Ennemie: יְבְּבֶּסְאָרָ I Sam. 1.6, et son ennemie, sa rivale, l'affligeait. — 2° Angoisse, affliction, peine: אַרְהָּתְּה לֵּר Ps. 120. 1, lorsque j'étais dans l'affliction; יְבָּיְאָרָ וּיִבְּיִלְם Cen. 42. 21, l'angoisse de son âme; אַרְהַ בְּבְּרִיּהָם הָאַרָּלָם Ps. 34. 18, et il les sauve de toutes leurs peines, souffrances.

ירייה et אַרייה n. pr. Seruiah, fille d'Isaïe, mère de Joab, I Sam. 26. 6, I Chr. 2. 16.

אָרוּאָה (lépreuse) n. p. Seruah, mère de Joroboam, 1 Rois 11. 26.

ארור (עריר .) ארור

י אַרוּח בְּּרְרּח בְּרְרְּח בְּרְרְּח בְּרְרְּח בְּרְרְּח בְּרְרְּח בְּרְרִּח בְּרְרְּח בְּרְרְּח בְּרְרִּח בְּרִרְּח בְּרִרְּח בְּרִרְּח בְּרִרְּח Rituel, par un œil étroit, c.-à-d. jaloux, envieux.

Pousser de forts cris. Part.: בין צרות Soph.1.14, (le héros) poussera des cris forts et amers.

Hiph.: אַן רַצְרִית Is. 42. 13, et il jettera des cris de guerre.

איש Tyrien (de אים Tyr): איש צורר I Rois 7. 14, un homme de Tyr; וַלַּצּוֹרִים Esdr. 3.7, et aux Tyriens.

קיר וי מצרי היצרה מינה m. (rac. אָרָה avec אָרָה , pause רָצָּרָר.). Résine odorante, baume רַצָּרָר Jér. 8. 22, n'y a-t-il plus de baume dans Galaad?

יִיִּץ n. pr. m. I Chr. 25. 3. אַרִיי (v. אַרוּנְיִם).

לְרִיתִים (rac. אַרִיתִים, pl. צְּרִיתִּים). Tour, donjon (d'où la sentinelle crie; selon d'autres: qui brille au loin): יְיָשִׁישׁי עַל־: Jug. 9. 49, et (les) placèrent autour de la tour; בְּעִּיתִים I Sam. 13. 6, et dans les tours.

* אָרַבְּ Avoir besoin. Hiph.: יָצֵּל מַצְרַיבָּט et ne nous laisse pas avoir besoin.

קבל דגרפה וו Ghr. 2. קבל דגרפה וו Ghr. 2. 15, selon tout ton besoin.

אָרְעָה f. Guépe, frelon (selon quelques-uns: maladie, plaie); collect.: יְשָׁלַחְמִּר אָרָעָּה לְּמָנְרָּהְ בְּעָּרָהְ לִּמְּרָּהְ לִּמְנְרְּיָּה לְּמָנְרְּיָּה לְּמָנְרְּיָּה לְמָנִרְּהְ בִּעְרִים לְמָנֶרְהְ בִּעְרִים לְמָנֶרְהְ בִּעְרִים לְמָנֶרְהְ בּעְרִים לְמָנֶרְהְ בִּעְרִים לְמָנֶרְהְ בִּעְרִים לְמָנֶרְהְ בִּעְרִים לְמָנֶרְהְ בִּעְרִים לְמָנֶרְהְ בִּעְרִים לְמָנֶרְהְ בִּעִרְיִם לְמָנֶרְהְ בִּעְרִים לְמָנֶרְהְ בִּעְרִים לְמָנֶרְהְ בִּעִרְיִם לְמָנֶרְהְ בִּעְרִים לְמָנֶרְהְ בִּעְרִים לְמָנֶרְהְ בִּעְרִים לְמָנֶרְהְ בְּעִרְּהְ בְּעִרְּהְ בְּעִרְּהְ בְּעִרְּהְ בְּעָרְהְ בְּעִרְּהְ בְּעִרְּיִם לְעָבְּיִרְ לְּעָרְהְ בְּעִרְּיִם לְעָבְּיִרְ לְמָנְרְהְ בְּעִרְּיִם לְעָבְּיִּתְ לְעָבְּיִּרְ בְּעִירְ בְּעִרְּיִם לְעָבְּיִרְ בְּעִירְ בְּעִבְּיִם לְעָבְּיִּרְ בְּעִירְ בְּעִּירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִבְּיִים לְעָבְּיִּתְּיִם בּעְבְּיִים לְעָבְּיִּיְם בּעְבִּירְ בְּעִירְ בְּעִבְּיִם לְעָבְּיִירְ בְּעִירְ בְּיִירְ בְּעִירְ בְּיִבְּיִירְ בְּעִירְ בְּיּבְיּיִים בְּעִירְ בְּעִירְ בְּיּבְייִים בְּיּבְייִיבְייִים בְּעִירְיבְּייִים בְּיבְּייִים בְּיבְייִים בְּיבְּייִיבְּייִים בְּיבְּייִיבְּייִים בְּיבְּיים בְּיבְּיבְּייבְּיים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְּיבְּייִים בְּיבּייים בְיבְיבְּייבְייים בְּיבְיבְּייבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְּיבְּייבְיים בְּיבּייִים בְּיבּייְבְיים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייבְייִים בְּיבְייבְייִים בְּיבְייִיבְייִים בְּיבְייי

קרְעָרה (place des guépes) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 33; אַרְעָּרִדּ I Chr. 2.54, et אָרְעָּרִדְּעָּרִר 2. 53, de Sorea.

אָרֵעָת f. (rac. אָרֵעָ). La lèpre: des hommes: נֵגֵע צָרַעֵּרו מִי חִוְּיָרו מְּאָרָם Lév. 13. 9, si la plaie de la lèpre se tronve à un homme; des habits: יְחַבָּגֶר מִי־יִרְיָר, 13. 47, si un vêtement est infecté de la plaie de la lèpre; des

maisons: יְנֶרֵתְּלְּעָר בְּבֵּרִיתְ בְּבֵּרִיתְ בְּבֵּרִיתְ בְּבֵּרִיתְ בְּבֵּרִיתְ בְּבֵּרִיתְ בְּבֵּרִיתְ בְּבִּרִיתְ בְּבִּרִיתְ בְּבִּרִיתְ 44.84, et que j'aurai frappé de la plaie de la lèpre quelque maison dans la terre que vous posséderez.

Niph. : יְרָאָרְשׁוּ רַבְּרִם Dan. 12. 10, beaucoup seront éprouvés comme par le feu.

Pi.: בייוא מאָד Mal. 3. 2, car il est comme le feu qui fond les métaux, ou: le feu de l'orfévre.

'P72' (orfévre) n. pr. Melchiah, fils de Sorephi, Néh. 3.31; selon d'autres: fils de l'orfévre.

רביים (fonderie) n. pr. d'une ville entre Tyr et Sidon; השָּהָשָּ I Rois 17. 9, 10, (va) à Sarephath (Sarepta); בייבים Obad. 20, jusqu'à Sarepta (d'après une tradition, בייבים signifie aussi la Gaule, la France).

אַרָּה רוּתַ אוֹתָה Osée 4. 19, le vent l'a comme liée (sur ses ailes), l'a emportée; ון נְתְּתְרֶינָת בְּיִרְיתָ II Sam. 20. 3, et elles demeurèrent enfermées. — 2º Opprimer, combattre, être hostile: נצררו אַהָּבֶּם Nomb. 33. 55, ils vous combattront; וצרבר החודה Is. 11. 13, et ceux qui opprimaient Juda, ses ennemis, ou: les ennemis (d'Ephraim) qui étaient de Juda. Avec בירים תם לכם: ל Nomb. 25. 18, ils se sont montrés hostiles, ennemis, a votre égard; בְּכַל־צוֹרְרָי Ps. 6. 8, à cause de tous mes ennemis; לצריר בּנְעוֹח שֵרְוּחָה Lev. 18. 18, (tu ne prendras pas la sœur de ta femme) pour l'offenser, pour rendre sa sœur sa rivale et pour découvrir sa nudité (v. بيريم 1°). — 3° Etre à l'étroit, être affligé, dans l'angoisse : פר צר-לָר Ps. 31. 10, car je suis dans l'angoisse; ער אָר לָבֶם Jug. 11. 7, (maintenant) que vous êtes dans l'angoisse, l'assliction; צר־לָּר מָאֹר II Sam. 24. 14, je suis dans une grande angoisse, perplexité; ו צר־לי עלקה II Sam. 1. 26, je suis dans la douleur à cause de toi (fut. בר et יַצֵּר v. à II יַצֵּר).

Pou.: וְמְצְרְרִים Jos. 9. 4, (et des vaisseaux pour le vin rompus) et liés, ou recousus.

Hiph. (דְּמָצֵר, inf. דְּמָצֵר לְּהָ: בְּרָבְּר Deut. 28.52, il te pressera, t'assiégera (dans toutes tes villes); רְיָצֵר לְּהָם Néh.9.27, ils les ont opprimés; דְּיָצֵר שְׁבִּיר Jér. 48.41, une femme dans le travail de l'enfantement.

לארור פני של ארור (rac. יביר). 1° Faisceau, bouquet, sac, paquet: אַרוֹר וֹרְבָּיִר I Sam. 25. 29, dans le faisceau des vivants, ou de la vie; אַרוֹר רָבּיר רַבּיר רַבּיר בּבְּרוֹר בַּבְּירוֹר בַּבְּרוֹר בַּבְּרוֹר בַּבְּרוֹר בַּבְּרוֹר בַּבְּרוֹר בָּבְרוֹר אָבָן. Gen. 42.35, les paquets, sacs, contenant leur argent; בּבְּרוֹר אָבָן Prov. 26. 8, comme un bouquet de pierreries (v. מַרְבַּיִר בַּיר רָבִּיר רָבִּיר (צור בַּיר בַּבְּר בַּבְּיר (צור בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּיר וֹיִי בַּבְּר בַּבְּיר וֹיִי בַּבְּר בַּבְּיר (צור בַּבְּר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר (צור בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְיר בַּבְּיר בַּבְיר בַּבְיר בַבְּיר בַּבְּיר בַּבְיר בַּבְיר בַּבְיר בַּבְיר בַּבְיר בַבְּיר בַּבְיר בַּבְּיר בַּבְיר בַּבְּיר בַּבְיר בַּבְּר בַּבְיר בַּבְיר בַּבְיר בַּבְיר בַּבְיר בּבְיר בּבְיר בַבְּיר בּבְיר בּבּר בַּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בַּבְיר בַּבְיר בַּבְיר בַּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בַּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבּי בּבּיר בּבְיר בּבְיר בַּבְיר בּבּיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבּיר בּבְייר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבּיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבּיי בּביי בּביי בּבּיי בּבּיי בּיי בּביי בּבייי בּביי בּביי בּביי בּביי בּביי בּבי

sans qu'il en tombe à terre un seul grain.

קרָה, pr. (v. אָרֶהָא). הואָ n. pr. m. I Chr. 4. 7. תְּשְׁחֵר (éclat du matin, aurore)

n. pr. Séreth Hassahar, ville apparte nant à la tribu de Ruben, Jos. 13. 19.

אָרָאָן n. pr. (ע. מְּבָרָאַ).

P

אָרְיָּב m. (rac. קוּא). Ce qui est vomi : בְּכָּלֶב שָׁב בַּל־קאוֹ Prov. 26.11, comme le chien qui retourne à ce qu'il avait vomi.

קאָה (ע. איף).

תְּאָרְ (rac. ראָבְּי ou איד) Un oiseau aquatique et du désert (le pélican?): ראָדְי Lév. 11. 18, Deut. 14. 17, et le pélican (un des oiseaux immondes); ראַדְּ Is. 34. 11; const.: ראָדְי וּאַרְי Ps. 102. 7, (semblable) au pélican du désert.

אר. (רְמַב בּקב). Nom d'une mesure de capacité: אָרְבַע חַקָב II Rois 6. 25, et le quart d'un kab (un kab est le sixième d'un אָבָּף); plur. יקבּרם.

קְבָּה (rac. קבּם ou קַבְּה). Estomac: מְבָּבְּהְ Deut. 18.3, et l'estomac (des animaux).

קקה (rac. קבר ou קבר). Ventre: אַלְּקְבְּקְבָּעְם (קבר Nomb. 25. 8, (il perça) aussi la femme dans le ventre, (exact. dans les parties que la pudeur cache); selon d'autres, comme השָף:

(il perça) la femme dans sa tente, chambre.

אַרְּחַקְבּר (rac. יְבְּבְּר). Tente, alcôve: אָל־תַּקְבָּר Nomb. 25. 8, (il entra après l'Israélite) dans la tente, la chambre, où était le lit (l'alcôve).

רְאַבְיּרְ, m. (rac. קבּץ). Foule ou amas: קבּצִּיךְ, Is. 57. 13, la foule de ceux que tu as assemblés pour te secourir, ou : l'amas de tes idoles.

קבונה (רמב. קבונה קבונה קבונה אות אונה ביקבר והיקבר לפינה השומה לפינה לפינה של לפינה לפינ

קבל Kal inusité. Pi. Prendre, recevoir, accepter, agreer : וַרַּקַבְּלַם דֵּוָיִד I Chr. 12. 18, David les reçut (bien); וו ניקבלו חלחונים אחדתהם Il Chr. 29. 22. et les prêtres prirent le sang (des taureaux); אַז־תָּטוֹב נְקַבֵּל - נְאָח־תְּיָע לֹא וֹקְבֶּל Job 2. 10, puisque nous avons reçu le bien (de la main de Dieu), pourquoi n'en recevrons (accepterons)nous pas les maux? אַבָּל Esth. 4. 4, mais il ne (les) accepta pas; קימי וַקבלי יים 9. 27, les Juis confirmerent et agréèrent (s'obligèrent de féter); רַמְבֵּל מּיִסְ- Prov. 19.20, et reçois, écoute, l'instruction (de la * right tradition et la cabbale, la science cabbalistique).

Hiph.: מַקְמְּרֵלְה חַלְּלָאִה Exod. 26. 8, 36. 12, les nœuds, ou les cordons, doivent se répondre, c.-à-d. être placés vis-à-vis (l'un de l'autre).

קבל מַלְכוּתָא chald. Recevoir. Pa.: מָבֶּל מַלְכוּתָא

Dan. 6. 1, (Darius) recut, prit, le règne; אָרְמַלְּמְּלְ מֵלְכּוּנְ מִלְּכִינִי, 7. 18, ils recevront le règne, ils entreront en possession du royaume.

et בְּבֶל chald. Le devant, la face, sculement comme préposition. לַקְבֵל נְבָרְשָׁתָא : Ln face, vis-à-vis לַקְבֵל Dan. 5. 5, vis-à-vis du chandelier. — 2º Devant : קאַם לַקבלה 2.31, (la statue) se tenait debout devant toi; וַלַּקַבַל אַלָּפָא 5.1, et devant ces mille (seigneurs).-לַקַבֶּל מָלָּר : (מָנִים הַ מְּמָנֵי v. לַקַבֶּל מָלָר : לָקַבָּל סַלְּמָא 5. 10, à cause des paroles du roi ; בקבל דְּכָּח Esdr. 4. 16, à cause de cela. Tout comme, parce que, כְּל-קְבֵל דִּיר C'est pourquoi : בָּל-קָבֵל דָּר פַּרְוֹלָא Dan. 2. 40, tout comme le fer (brise tout); קל-קבל הייקבים ווא 6. 5, parce qu'il etait très fidèle; בַל־מָבֶל הַר בָּל־מָבֶל הַר בַּל־מָבֶל בַר בָּל־מָבֶל הַר בַּל־מָבֶל הַר בַּל־מָבֶל הַר בַּל 10, c'est pourquoi (aucun) roi, quelque grand qu'il soit; מל-קבל דְּנָה 2.12, à cause de cela, par cette raison.

קְּבֶל prépos. Devant: מָבֶל-בָּם II Rois 15. 10, devant le (en présence du) peuple.

קלל m. L'opposé, ce qui est contre: אְּבְּוֹר בְּבְּלּ בּבְּר Ez. 26. 9, ce qui frappe, ce qui pousse, contre (les murs), les machines de guerre; ou : מְבָּר les coups, שַּבָּף de ses armes.

אָרָר מְּרָבּי אָרָר (יְּבֶּבְּר (יְּבֶּבְּר אָרָר (יְבֶּבְּר אָרָר (יְבָּבְּר אָרָר בְּיִר אָרָר (יְבָּבְּר אָר בּבְּרָר בְּבָּר אָר בּבְּרָר בְּבָּר (יְבַּר אָר בְּבְּרִים נְשָׁר (יְבִּר אָר בְבִּר אָר בּבְּרָר בְּבָּר (יִבְּר אָר בּבְּרְרָם נְבִּר (יִבְּר בְּבִר אַר בּבְּר ('autres traduisent partout par outrager, irriter). — '2° Établir: יְבָּרְרְּבְּר וְבָּרְרָּבְּר (יְבִּר אַר וֹבְּר וֹבְיוֹב וֹבְּר וֹבְר וֹבְּר וֹבְּר וֹבְּר וֹבְּר וֹבְּר וֹבְּיוֹיִי וֹבְיוֹיִי וְיִבְּי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְיִבְּי וְבְּי וְבְּיוֹבְיוֹי וֹבְיוֹי וֹבְיוֹי וֹבְּיוֹי וֹבְיוֹי וֹבְיוֹי וֹבְּיוֹי וֹבְּיוֹי וֹבְּיוֹי וֹבְיוֹי וֹבְיִי וֹבְיוֹי וֹבְיוֹי וֹבְיוֹי וֹבְיוֹי וֹבְיוֹי וֹבְיוֹי וֹבְיוֹי וֹיִיי וֹבְיוֹי וְיִייִי וְיִייִי וְיִייִי בְּיִים וְיִייִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִי בְּיִייִי וְיִייִי בְּיִייִים בְּיִייִי בְּיִייִים וְיִיְיִים וְיִייִי בְּיִייִי וְיִייִים וְיִייִי בְּיִייִים וְיִייִי בְּיִייִי וְיִייִים וְיִייִי בְּיִייִי וְיִייִי בְּיִיי וְיִייִי וְיִייִי בְּיִייִי וְיִייִי בְּיִים וְיִייִי וְיִייְיִי וְיִייִי וְיִייִי בְּיִי בְּיִייְיי וְיִייְיְיִי בְּיִייִי וְיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי וְיִייְיְיִ

קבעה (toi qui as bu) jusqu'à la lie du calice (de בְּבֶּי se fixer, v. בְּבְּעָה ce qui se fixe, s'attache au fond); selon d'autres: יעבּבְ vase qui sert de מבּב coupe, vase, calice à boire (de בְּבָּע inusité, être rond, voûté; v. בְּבָּעָה, יִבְּיִבָּה, ...

"אַבְע Une chose fixe, permanente:

קבע Aboth, fais de l'étude de la loi une chose fixe, permanente.

רביקלי, (fut. יְשִׁרְי, Recueillir, amasser, assembler, rassembler: בַּיִּלְבְּיִּבְּלִי אָבְרֹי בְּיִבְּלִי אָבְרֹי פְּבִּרְי אָבְרֹי פְּבִּרְי אָבְרִי בְּבִּרְי אָבְרִי בְּבִּרְי בְּבִּרְ בְּבִּרְי בְּבִּרְי בְּבִּרְי בְּבִּרְי בְּבִּרְי בְּבִּרְי בְבִּרְי בְּבִּרְ בְּבִּרְ בְּבִּרְ בְּבִּרְ בְּבִּרְ בְּבִּרְ בְּבְּרְ בְּבִּרְ בְּבְרִי בְּבִּרְ בְּבְרִי בְּבְּרְ בְּבִּרְ בְּבְרִי בְבִּרְ בְּבִּרְ בְּבִּרְ בְּבְר בְּבִּרְ בְּבְר בְבִּרְ בְּבְר בְבִּרְ בְבְּר בְבִּרְ בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְבִּר בְבְּר בְבְר בְבְר בְבְר בְבְּר בְבְּר בְבְר בְּבְר בְבְּר בְבְר בּבְר בּבְר בּבְר בּבְר בּבּר בּבְּר בּבְבְר בּבְבְר בּבְּר בּבְּר בּבְר בּבּר בּבְר בּבּר בּבְּר בּבְּבְר בּבְּר בּבְּר בּבְר בּבְּר בּבְר בּבְר בּבְבּר בּבּר בּבּר בּבּר בּבּבְר בּבְבּר בּבּר בּבּר בּבּב בּבּר בּבּב בּבּר בּבּב בּבּר בּבּב בּבּבּר בּבּבּר בּבּב בּבּר בּבּבּר בּבּב בּבּר בּבּב בּבּר בּבּב בּבּר בּבּבּר בּבּב בבּב בבּבּב בבּב בבּב בּב בבּב בב

Niph. pass.: ילא הַשְּבֵץ Ez. 29. 5, tu
ne seras pas recueilli (selon d'autres:
pas enseveli); בְּלִיתְּוֹיְם נִקְבָּצוֹ רְתְּדָּוֹ 1s. 43.
9, que toutes les nations se rassemblent; הַקְבַצוֹ וְשִׁקְבַצוֹ וְשִׁקְנַצוֹ וְשִׁקְנַצוֹ (sen. 49. 2, assemblez-vous et écoutez.

Pi. Recevoir, accueillir, amasser, rassembler : וּבְרַחֲמִים בְּרוֹלִים אַקבּצָהְ Is. 54.7, et par une grande miséricorde je te recevrai (opposé à בַּוֹבֶּי, הַתְּהָּהָתוֹ ; הַתְּהָּהָתוֹ γapa Soph. 3. 19, et j'accueillerai (je ferai revenir) celle qui avait été rejetée; נְמְקְבֵצה אַז־מֵר Is. 22. 9, et vous avez amassé les eaux ; יָקבָּצְהָ מְעָל־הַוֹּעָבִים Deut. 30. 3, il te rassemblera (en te retirant du milieu) de tous les peuples; נאַני אַקבּץ אָת־שְׁצִרָּיח צאֹנִי Jér. 23. 3, et je rassemblerai les brebis qui resteront de mon troupeau; קבצוּ מָארוּר Joel 2.6, (tous les visages) (retirent en eux, c.-à-d.) perdent leur éclat; seion d'autres: amassent la noirceur, c.-à-d. deviennent noirs (comme un pot) (עארור V. פארור).

Pou. part.: ταμρο Εz. 38. 8, qui a été rassemblé, tiré (d'entre plusieurs nations); selon plusieurs commentateurs, aussi: ταμρο του μουρο Mich. 1. 7 (pour παμρο), (tout cela) a été amassé du prix de la prostitution; ou, Pi.: elle (la Samarie) a amassé tout, etc.

Hithph.: נְיְחְקַבְצֵּר יַחְדָּר Jos. 9. 2, ils s'unirent tous ensemble; פָּר וְיִחְקַבְצֵּר

Jug. 9. 47, qu'ils se sont assemblés. יְקַבְּאָאַל n. pr. (v. יְקַבְּאָאַל).

קְבְּיֶרְ f. (rac. קבֶרְ). Amas: קּבְּיִרְ קּבְּרְ Ez. 22. 20, un amas d'argent et de cuivre.

סְרַצֵּיִם (deux tas) n. pr. Kibsaïm, ville de la tribu d'Ephraïm, Jos. 21.

קבר אַבְּרְדָּוֹם : Enterrer (יִּקְּבֵּר אַבְּרְדָּוֹם : Gen. 23. 19, Abraham enterra Sara; אָרִבְּיִּנְ אָרִוֹיִ אָבְרִי אָבְרִי אָרִיאָבָיי 50. 14, après qu'il eut enterré son père; יִּקְבָרוֹם בֵּירוֹ Ez. 39. 12, la maison d'Israel les enterrera.

Niph. pass.: יְשֶׁם אֶּקֶבֵר Ruth 1. 17, et là je serai enterrée; יַיְּקְבֵר צִּם־אֲבֹרְיִרוּ II Chr. 21. 1, il fut enterré auprès de ses pères.

Pi., comme Kal. Surtout enterrer plusieurs à la fois: מְּבְרֵים מְּבְרֵים Nomb. 33. 4, et les Égyptiens enterrèrent (tous les premiers-nés); מְּבְּרֵם Osée 9. 6, Memphis les enterrera (sera leur sépulcre).

Pou.: מְבֶּרְ מְבֶּר מְבֶרְ Gen. 25. 10, c'est là qu'Abraham fut enterré.

תְּכְרוֹתְהַשְּאָהָה n. pr. d'un endroit dans le désert de Sinaï, «les sépulcres de la concupiscence» (v. le motif du nom, Nomb. 11.33).

קרה, (rac. קבד). Nom d'une plante,

la casse: אַפָּק מְשָׁשְׁ בְּאַהְ Exod. 30.24, et cinq cents sicles de casse (pour faire l'huile sainte); Ez. 27. 19.

קרוֹטִים m. pl. (rac. קרוֹטִים). Antiquité: Jug. 5. 21, un torrent antique, c.-à-d. célèbre depuis des siècles, à cause des grands événements dont il a été témoin.

et קרוש adj. Ce qui sort du commun, ce qui s'élève au-dessus de l'ordinaire, de tout ce qui est profane; pur, saint; se dit de Dieu : בָּי קַרוֹשׁ אָרָי Lev. 11. 43, 44, car je suis saint (j'abhorre tout ce qui est impur); שמח קרוש Ps. 22. 4, mais tu es le saint (le seul qu'Israel adore); בייקרוש פר אַלחֵרנגּ 99. 9, parce que l'Eternel notre Dieu est saint; קרוש בי צָּבָאוֹת Is. 6. 3, (saint, saint) saint est le Dieu Zebaoth (la terre est remplie de sa gloire); souvent: קרוש ישיראל Is. 1. 4, le Saint d'Israel; aussi au plur.: אַלְחִים אים דעא Jos. 24. 19, il est le Dieu très saint; יְדַשֵּׁח מִרְשִׁים Prov. 9.10, 30. 3, la science du saint, la connaissance de Dieu; יַנְעם־קַרוֹשִׁים נַאָּפֶן Osée 12. 1, (mais Juda est resté) fidèle au Saint (a Dieu); des prêtres: קוישׁים יִקוּיד באלחידום Lev. 21.6, qu'ils soient saints (purs) devant leur Dieu; לְאַתַרֹן קַרוֹשׁ תַי Ps. 106. 16, contre Aaron le saint de l'Eternel; du Nazaréen : קרשׁ יַתְיַת Nomb. 6. 5, il sera saint; des hommes pieux, purs : קדוש יאמר לו Is. 4. 3, (celui qui sera reste dans Sion) sera appelé saint; לָּקְרוֹשִׁים אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ חַמָּח Ps. 16. 3, à l'égard des saints qui sont sur la terre ; du peuple d'Israel : וַתְּיַיָהָא ברשים Lev. 11. 43, soyez saints (abstenez-vous de toute impureté); וָצַם־קַרְשָׁים Dan. 8. 24, et le peuple des saints; des anges : יָצֶל־מֶר מְקִרשׁים Job 5. 1, et à qui des saints (t'adresseras-tu)? Ps. 89. 6, dans l'assemblée des saints; בל-קרשים עבה Zach. 14. 5, tous les saints (anges) avec toi; ppq Exod. 29. 31, a un lieu saint; אַרוש חיום לאַרֹנֵינוּ Néh. 8.10, ce jour est saint à notre Seigneur; קרש בְּשָׁבְנֵי כַּלְּרוֹן Ps. 46.5, le saint lieu, (la plus sainte) des habitations du Très-Haut.

י פרוש פרוש. Sanctification, Rituel.

יקרושין pl. Les fiançailles, Rituel.

אַפּי Deut. 32. 22, un feu s'est allumé dans ma fureur (pour: le feu de ma fureur s'est allumé). — 2° Trans. Allumer: אַשׁ בְּחָהֶם בְּאָפִי Jér. 17. 4, vous avez allumé un feu dans ma colère; שִׁשְּׁ דְּחָהַ Is. 50. 11, ceux qui allument un feu.

nnnp. f. (rac. nnp). Ardeur, fièvre ardente, Lév. 26. 16, Deut. 28. 22.

קרים, m. (rac. קרים). La partie de devant, spec. l'est, l'orient : מָנֶינֶים מְנֵידֶים און פויסיו Hab. 1. 9, la foule de leurs visages regarde en avant, ou : l'aspect de leur visage est comme le vent de l'est (brûlant, rude) (v. נְּנָבֶּיה ; (מְנָבָּיה ; נְיִנָבָּיה וֹ Ez. 47. 18, et le côté de l'orient; Exod. 10. 13, et seul grap Job 27. 21, le vent de l'est (fort, brûlant, dans ces pays); v. Ez. 27. 26, Gen. 41.6 (desséchés par un vent de l'est); ירֹכָה קדים Osée 12. 2, et il (Ephraim) poursuit le vent de l'orient; parallèle à ma les choses vaines et pernicieuses: יימַלָּא קַדִּים בְּטְני Job 15. 2, (le sage) doit-il remplir son intérieur (cœur) de vent, de choses vaines, frivoles?

אלחין בהישין chald. adj. et subst. (ע. שיקה hebr.). Saint: אלחין בהישין Dan. 4. 5, 6, les dieux saints; איר ופַהיש 4. 10, un être veillant et saint (un ange); בהישין 1. 14, les saints (anges); בהישין 7. 21, les saints, et קליוטין 7. 18. 22, les saints du Très-Haut, le peuple d'Israel; איר שיין Rituel, sainte.

סבר Kal inusité. Pi. Aller devant, prévenir, aller au-devant, se hâter, surprendre, saluer: קרשו שִּירִים Ps. 68. 26, les chanteurs allaient devant, allaient les premiers; קרשו שִּירָה 89. 15, (la miséricorde et la vérité) marchent devant ta face; קרשו שִּירָה 17. 13, préviens-le; היותשו ביני שִינָים 119. 148, mes yeux ont prévenu, devancé, les

veilles de la nuit, c.-à d. j'étais éveillé avant la fin de la nuit; קַּרְּמָחִי לָבְרֹתָן Jon. 4.2, j'ai prévenu (le danger) en fuyant (vers Tharsis); קַּנְּקְתִּי בָּנֶשֶׁתְ Ps. 119. 147, je me suis haté, je me suis levé de bonne heure, au lever de, l'aurore; יַקַרְמוּנְר בְיוֹם־אַיְרִי 18. 19, ils m'ont surpris, assailli, au jour de ma calamité; שלחר הספר בקרפנר 59. 11, Dieu me préviendra (viendra à mon aide) par sa miséricorde; וְלֹאָ־יָקְרְּפָנָיו מְנֵן Is. 37. 33, il ne viendra pas devant (la ville) avec un bouclier (il ne l'attaquera pas); ימודים פניו בחודה Ps. 95. 2, allons audevant de sa face (saluons-le) avec des actions de graces; אַשְׁר לֹא־קִדְּמוּ אָחְכַם Deut. 23. 5, parce qu'ils ne sont pas venus au-devant de vous (avec du pain et de l'eau); avec deux accus.: הַּקְדְּטָּמוּ Ps. 21.4, tu le préviens des bénédictions du salut (de ta grâce).

Hiph.: מֵר הַקְּרֵימְנִי וַאֲטֶׁלֵם Job 41. 3, qui m'a le premier rendu un service, qui m'a donné le premier, afin que je le lui rende; ou : qui ose se présenter devant moi, s'opposer à moi, je le récompenserais; וְחַבְּיִים בְּעַרֵינִי חָרְכִין Amos 9.10, ces maux (ne) nous surprendront pas, ne nous atteindront pas si vite.

DIR m. 1º Le côté de devant, adv.: יארתני Ps. 139. B, 'tu m'as assiégé, serré, par derrière et par devant (v. 74x 1° et 4°). — 2° Le même que קדים l'est, l'orient : קדים Job 23. 8, si je vais en Orient (ou : en avant, v. 1°); פַּקַדָם Gen. 2. 8, 12. 8, à l'orient; מְקָרֶם לְנַרְצֵדֶן 3. 24, à l'orient du jardin d'Eden; קרפה Nomb. 10. 8, du côté de l'orient; בני־פָנִים Job 1.3, Is. 11. 14, les fils de l'Orient (qui habitent le désert de l'Arabie); אֶרֶץ מֶּלֶם Gen. 25. 6, et אַרַצַח בְּפֶּרַפָּן 29. 1, le pays de l'Orient et le pays des Orientaux; מר הפרם Gen. 10. 30, la montagne du côté de l'orient; מַלְאֵרּ מִקְּרָם Is. 2. 6, ils ont été remplis de l'orient, c.-a-d. de superstitions, de magie, de l'orient; ou : (de superstitions sousentendu) plus que l'orient. - 3° Ce qui etait avant, le temps ancien, l'antiquité:

12 Ps. 44. 2, dans les jours de
l'antiquité (anciens); 12 Ps. 74. 12,
depuis des siècles, depuis le commencement; 12 Ps. 14. 14, les anciens rois; 12 Ps. 15. 19. 11, les anciens rois; 12 Ps. 15. 19. 11, les anciens rois; 12 Ps. 15. 20, et celui qui est assis sur le trône depuis le commencement, avant tous les siècles; 12 Jér. 30. 20, comme autrefois; 12 Prov. 8. 22, avant ses œuvres, ou : la première de ses œuvres; 12 Ps. 23, avant que la terre fut creee.

De là repe du côté de l'orient (v. à res).

avec suff. avant: which was been.

Devant, avant: which been.

devant le roi; app 5. 23, devant toi;

qui (ont éte) avant elle (cette bête);

2. 6, de moi, de ma part;

2. 15, (la sentence prononcée, du roi; app 6. 27, de moi, de ma part (il est décreté).

quite: App and ls. 23. 7 (Tyr qui comptait, son origine, antiquité, depuis tant de siècles; App par Ez. 16. 55, elles retourneront à leur ancien état. Comme prépos. Avant que : App par Ps. 129. 6, (l'herbe) qui se sèche avant qu'on l'arrache, ou avant qu'elle sorte, fleurisse (v. 129).

prepos. Avant: Dan. 6.11, et represe Esdr. 5.11, avant cela, auparavant.

fils d'Ismael, Gen. 25. 15.

Da côté de (vers) l'orient: 125 Gen. 2. 14, vers l'est des Assyriens.

 antérieur, avant toutes les choses qui ont été créées.

et קדמוני adj. (rac. בבב, fem. क्षांक्ष्य ; plur. क्षांक्ष्य , fem. त्वांक्ष्य). 1ºAntérieur, oriental:שָׁבֶּי בַּיִּחִייֵי הַבָּרְשׁוֹנִי Ez. 10.19, la porte antérieure du temple, ou : la porte du côté de l'orient; ফালায়ুন চলা Ez. 47. 18, la mer orientale, la mer Morte; opposé à firesquesti la mer occidentale, la mer Méditerranée (v. Joel 2.20). - 2 Ancien, passé: ਬਾਰਤ ਬਾਰਤ Ez. 38. 17, dans les siècles passes; tritte Job 18. 20, et ceux qui sont nés avant, les ainés (oppose à serve ceux qui viendront après lui); donc : ceux qui sont de son temps; المناح المناه I Sam. 24. 14, l'ancien proverbe, ou : le proverbe des anciens; Is. 43. 18, et les choses anciennes, ce qui s'est passe autrefois.

partenant à la tribu de Ruben, I Chr. 6. 64; resp. Jos. 13. 18, resp. partenant à la tribu de Ruben, I Chr. 6. 64; resp. Jos. 13. 18, resp. partenant à la tribu de Ruben, I Chr. 6. 64; resp. Jos. 13. 18, resp. partenant la fin d'une chose dans son commencement, origine.

m. Esdr. 2. 40.

'22 Te n. pr. d'un peuple chananéen, les Kedemonéens, Gen. 45. 19.

et ips.). Le haut de la tête: in spur et ips.). Le haut de la tête: in spur pur la la tête; in spur la tête; in spur la tête; in spur la tête où les cheveux se separent, où est la raie; ou: la tête pleine de cheveux (au fig.: la tête orgueilleuse, superbe).

TER Etre noir, obscur, sombre,

morne, triste: און מוּרְיִים מְּנִי־קָרֵים לְּנִיּים מְנִי־קָרָים מְנִיּרְיִם מְנִירְיִם מְנִירְיִם מְנִירְיִם מְנִירִם מְנִבּיּרָשָׁר Job 6. 11, et (que) ceux qui étaient sombres, tristes, sont relevés par le secours; קרוּ לְּצִּרָיְ Jér. 14. 2, (les portes) sont par terre, noires, couvertes de deuil; קרוּ מְבֶּרִי וְּלֶבְתִּי Ps. 38.7, je marche tout triste, morne; בְּיִבְיִּתְ וְלֶרִי נִיבְּיִרְ לַבְּרִי Jér. 4. 28, les cieux seront noirs, sombres; שְׁרָבִי וְיְרָיִ מְרָרי Joel 2. 10, le soleil et la lune seront obscurcis.

Hiph. Obscurcir, attrister: יְתִּקְבֵּרְתָּיּבּ בּבְבֶּרָתָם Ez.32.7, j'obscurcirai leurs étoiles; יַּבְּלָרָוּ לָבְּעוֹן Ez. 31. 15, je rendrai le Liban triste à cause de lui, je ferai que le Liban sera attristé.

Hithph.: תְּשְׁבְּיִם תְּחְקַרְרּוּ נְבִים I Rois 18. 45, et le ciel se couvrit, s'obscurcit, de nuées.

קרת (te noir) n. pr. Kedar, fils d'Ismael, Gen. 25.13, souche d'une tribu arabe: קאָדֵלֵּל פָדָר Gant. 1. 5, comme les tentes de Kedar; בְּרֵיבְדָר Is. 21.17, les enfants de Kedar; plus tard, en général: les Arabes.

קררון (le trouble) n. pr. d'un torrent et d'une vallée entre Jérusalem et la montagne des Oliviers: אָבְיֵתל מְדִילוּן II Sam. 15.23, sur le torrent de Kedron; עורון II Rois 23. 4, dans la vallée de Kedron.

אַלְבִּישׁ שָׁמַיִם מַדְרוּח: בּיִרוּח: אַלְבִּישׁ שָׁמַיִם מַדְרוּח: Is. 50. 3, je revetirai le ciel de noir, je l'envelopperai de ténèbres.

קרבׁנְיּתְ Mal. קרבׁנְיתְ Tristesse: קרבֿנְיתְ Mal. 3. 14, nous avons marché dans la tristesse, contrition, d'un visage triste, abattu.

קרש (une fois קוש avec pause, fut. שֹבְּילִים Sortir de l'ordinaire, de ce qui est commun, profane; être pur, saint: בְּילְשָׁתִיּרְ מִּבְּילִי וּגַּילַ בְּילִים Is. 65. 5 (pour קּבְּילִים,), je suis plus pur, plus saint, que toi; בּילִיתָּילַבְ בַּבְּוְבַּתַי רְּקְרָשׁ Exod. 29. 37, qui-conque touchera l'autel doit être saint (selon d'autres: toute chose qui aura touché l'autel, qui aura été offerte à l'autel, sera sacrée, sainte);

שַּהָשׁ יַקְּהָשׁ 30. 29, celui (ou ce qui) y touchera doit être saint; de même : בל אַטָּר־יִנָּג בָּבְשָׂרָת יְקְהָשׁ Lev. 6.20, tout ce qui touchera la chair (de l'hostie pour le péché) sera sanctifié, sera destiné au même usage que cette chair; ou: quiconque touchera, etc., se sanctifiera; מי קדשה Nomb. 17. 2, parce qu'ils (les encensoirs) ont été sanctifiés; bivi רקדש בפלי 1 Sam. 21.6 (combien plus) sera-t-il, restera-t-il, sacré, sanctifié, aujourd'hui dans le vase? דַּלְקַרָּטֹ Agg. 2.12, (tout ce qui aura touché de la chair sanctifiée) sera-t-il aussi sanctifié, saint? selon d'autres : ce qui aura touché indirectement au vêtement impur deviendra-t-il par cela impur (exact. comme saint, dont la jouissance est defendue)? אַלְאָבוּ מַּקְבָּהָ Deut. 22. 9, de peur que (la plante) pleine, le blé mûr, ne soit saint, c.-à-d. comme saint pour toi, que la jouissance ne t'en soit défendue.

Pi. Sanctifier; rendre, déclarer, saint; consacrer, préparer, purifier : Deut. 32. 51, (parce que) vous ne m'avez pas sanctifié, vous n'avez pas rendu gloire à ma sainteté; inggp Lévit. 21. 8, tu regarderas (le pretre) comme saint; לַקְרָשׁוּ Exod. 20. 8, pour sanctifier (le jour de sabbat); ink ਬੰਤੂਰੂ Gen. 2. 3, (Dieu) le rendit, déclara, saint (le sabbat); אַנִי רֻי מְקַדְּיִשְׁכָּם Lévit. 20. 8, je suis l'Eternel qui vous sanctifie; ਸ਼ਾਂਡਕਰਾਜ਼ੂ Joel 1. 14, sanctifiez un jeune, c.-a-d. ordonnez, publiez, un jeune saint; באָג אָבֶּיָאָיָ Exod. 28. 41, et tu sacreras (les prêtres); ו אָת־אָלְבֶּוֶּר בְּטֹ קְהְשׁהּ I Sam. 7. 1, et ils consacrerent son fils Eleazar; וֹתְישָׁתָּ אָהוֹי

קחה

Exod. 29. 37, tu consacreras (l'autel); ביְקְהֵישׁ אָּז־הָעָּבּי 19. 14, (Moise) prépara, purifia, le peuple; בְּלִי בָּלֹי בְּלִי בָּלִי בַּלִי בּוֹיִם 13. 1, consacre-moi tous les premiersnés; בַּלְיִי בּוֹיִם בַּיִּבְי בַּלִייָן בּוֹיִם 1/27, préparez, armez, les nations contre (Babylone); בְּלְּשִׁלֵּי בְּלְּיִלְים 1/27, préparez (armez-vous pour) la guerre.

Pou.: תַּמְקְנְשִׁים לְּתְּכְּבִיר II Chr. 26. 18, (les prêtres) consacrés pour offrir de l'encens; מַמְקְנְשִׁים לֵּרֵי 31. 6, (les dimes) vouées à Dieu; שַּׁקְבָּעָּה מַבְּיִּלְּשִׁים לֵרֵי בַּיְבְּעָּרָים מַבְּרָבְּיִר תַּמְקָנְשִׁים לֵרֵי Ez. 48. 11 (pour le plur.), aux prêtres qui sont consacrés, ou: cet espace sacré, sanctifié, sera pour les prêtres; בְּיִבְּיִבְיּי, Is. 13. 3, (j'ai ordonné) à ceux que j'ai consacrés, armés (pour la guerre).

Hithph. Se purifier, se sanctifier, être fêté: חַלְּקְבָּיִלְּיִּא מִּחְקְבָּיִא II Sam. 11. 4, elle s'était purifiée (de son impureté); מְּחְקַבְּיִּא II Chr. 5, (tous les prêtres) se furent purifiés, préparés; וְתִּחְקַבְּיִּאָר Ez. 38. 23, je me sanctifierai, je signalerai ma sainteté; מִחְקְבָּיִּא Is. 30. 29, (comme en la nuit) où une fête est célébrée, (la nuit) d'une fête solennelle.

קרשׁת. קרשׁת, m. קרשׁת. Un garçon, une femme, qui se voue aux idoles en leur sacrifiant son innocence, qui s'adonne à la fornication: קרשׁת קרשׁת קרשׁת ביי Deut. 23. 18, il n'y aura point de prostituée (entre les filles d'Israel); אַרְיּבָּתְּי מִי וּוֹ n'y aura point de fornicateur (sodomite) (entre les fills d'Israel); אַרְבָּתְּי תַּקְרָשִׁים II Rois 23.7, les maisons (ou les chambres) des fornicateurs; f. pl.: רוֹשִׁרָשִׁת Osée 4. 14.

קרש ח. pr. d'une ville dans le désert, Kades, Gen. 14.7; compl.: קרשׁ בַּרָבֹּי Kades Barnea, Nomb. 34. 4; de la le désert de Kades, Ps. 29. 8.

n. pr. 1° Kedes, ville appartenant à Juda, Jos. 15. 23. — 2° Kedes, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 37. Avec n: nunp Jug. 4. 10, et nunp 4. 9, vers Kedes. — 3° Kedes, ville de la tribu d'Issachar, I Chr. 6. 57 (appelée nump Jos. 21. 28).

קרשׁים .pl. (avec suff. קרשׁי; pl. קרשׁים, const. קַּרְשֵׁר, avec suff. קַרְשֵׁר, בַּרְשֵׁר, 4° Sainteté : אַדָּיח נִשְׁבַּעָּחָר בְקַדְשִׁר Ps. 89. 36, j'ai jure une chose par ma sainteté; לחים דבר בקרשו 60. 8, Dieu a parlé par sa sainteté (ou : dans son sanctuaire); souvent après un autre nom comme adj.: שׁם בּשׁלָּשׁר Lév. 20.3, mon nom saint; מר-קרשר Ps. 2. 6, (Sion) ma sainte montagne; בגרי־קרש Exod. 28. 2, les vétements sacrés (des prétres). - 2º Personne ou chose sainte, sacrée : בַל־קֹרָשׁ לֹאֹ־חָגַע Lév. 12. 4, elle ne touchera à rien qui soit saint; בויי קרש 21. 6, ils (les prêtres) seront saints; קרשר משרשים et קרשים Lev.21. 22, les aliments, sacrifices, saints, et les plus saints (qui sont offerts à Dieu); וּלְאַבְּיִם הַיּשְׁרָם I Chr. 26. 20, et sur les trésors des choses consacrées à Dieu. — 3º Le sanctuaire: לְשָׁרֵה מַּקֹרָשׁ Exod. 28. 43, pour servir dans le sanctuaire (le tabernacle); שֹׁלָנָשׁ Ps. 20. 3, du sanctuaire (du temple); שֹׁיָשׁי I Rois 8. 8, le temple; שַּׁישַׁ חַמָּרָשִׁים 8. 6, le saint des saints (le lieu du temple où reposait l'arche); קרָשׁים בּרָשׁ מָרָשׁים Exod. 29.37, (l'autel sera) très saint; ביתר קוש וו הקדשים II Chr. 3. 8, 40, la maison du très saint (le saint des saints).

יקרשה f. Sainteté, Rituel.

לבימה (v. לבימה).

קקה Affaiblir, émousser (v. אַקָּייָם). Se dit seulement des dents : יְּשָׁלְיִיקְי אָשְׁיָּיִ Jér. 31. 30, ses dents seront agacées (v. vers. 29).

Pi.: בכנו. 10.40, si le fer est émoussé; * החקם Aboth, des raisins acerbes, pas mûrs.

אָרֵל Kal inusité (v. איף la voix). Biph. Convoquer, faire assembler: יוְקְחַלָּהְ אֶּדִילְּכִּרָּא Nomb. 8. 9, tu convoqueras toute l'assemblée (des enfants d'Israel); אַרִילְהָשׁ Deut. 31. 12, fais assembler le peuple.

אַנְקְתְלֹּהְ תַּיְרְתִּלְּהְ תַּיְרְתְּלִּהְ תַּיְרְתְּלְּהְ תַּיְרְתְּלִּהְ תַּיְרְתְּלְּהְ עַלְּבִּיְתְּרְ Esth. 9. 2, les Juifs s'assemblèrent; Nomb. 16. 3, ils s'assemblèrent (se soulevèrent) contre

Moïse.

קּחָל מִינִים m. Assemblée, multitude, peuple: לְּמְדֵּל עֵּבְּים Gen. 35.11, et לְּמְדֵל עַבְּים 28.3, une multitude de peuples; לְמָדֵל צַבְּים I Rois 8.65, et מָדֶל בַּב Esdr. 10.1, une assemblée nombreuse, une grande foule; מְדֵל בְּיב בְּיבְּיִבְּע Deut. 31.30, מְדֵל בְּיב בְּיב Nomb. 16.3, et מְדֵל בְּעַבְּיִב Néh. 13.1, l'assemblée d'Israel, de l'Eternel, de Dieu; et seul: מְבַּלְּבְּיִבְּעָ Exod. 16.3, tout ce peuple (ce peuple d'Israel).

קְהַלְּטָה (assemblée) n. pr. d'une station dans le désert, Kehelatha, Nomb. 33. 22.

קהלה f. Assemblée, peuple, foule: בַּשְׁבֵּר רָּאָרָה Deut. 33. 4, l'assemblée, le peuple, de Jacob; הְּיִלָּה אָרִיּהְ Néh. 5.7, une grande foule.

רֹלֶּהֶלְ n. pr. de l'auteur du livre de l'Ecclésiaste, le roi Salomon, Kohéleth, fils de David, Eccl. 1. 1; de אַחָם qui rassemble, réunit en lui, tant de connaissance et de sagesse; ou : qui parle, prèche, à l'assemblée, au peuple. Avec l'art.: הַּשְׁהָשׁה 12. 8, le prédicateur, l'ecclésiaste; une fois fém. (du n final?): בּשְׁהָשׁה הַשְּׁהַ 7. 27, a dit Kohéleth; le livre de l'Ecclésiaste est appelé d'après l'auteur בּשְׁהַבָּה.

תְּהָרָ (assemblée) n. pr. Kehath, fils de Lévi, Gen. 46. 11; patron. אַקּיָהָי Nomb. 3. 27.

ף et אף m. (rac. אָבָּרָה). 1° Cordon, cordeau, règle, loi: יְבָּרָה בָּרָה Ez. 47.3, et ayant un cordeau à la main; בְּרַה בָּרָה בָּרָה קוֹ Job 38.5, qui a tendu sur elle le cordeau (pour la mesurer, l'aligner); אַרָּה בָּרַה בַּרַה בַּרַה בַּרַה בַּרַה בַּרַה בַּרַה בַּרַה בַרַה בַּרַה בַרַה בַרַּה בַרַּה בַרַה בַרַה בַרַה בַרַּה בַרַה בַרַה בַרַּה בַרַּה בַּרַה בַּרַה בַרַּה בַּרַה בַרַב בַּרַה בַּרָּה בַּרַה בַּרַה בַּרַה בַּרַה בַּרָּה בַּרַה בַּרַה בַּרַה בַּרַה בַּרַה בַּרַה בַּרַה בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרַה בַּרַה בַּרַה בַּרַה בַּרַה בַּרַה בַּרַה בַּרַה בַּרָּה בַּיּבּיה בּיּבּיה בּרָּה בּיבּיה בּיבּיה בּרָּה בָּרָּה בָּרָּב בּרָּה בּרְה בּרָּבְיה בּרָּה בּרְיה בּרָּה בּרָּה בּרָּה בּרָּה בּרָּה בּרְיה בּרָּה בּרָּה בּרְיה בּרְבּיה בּרָּה בּרָּה בּרְיה בּרָּה בּרָּה בּרָּה בּרָּה בּרָּה בּרָּה בּרָּה בּרָּה בּרְיה בּרָּה בּבּיה בּרְיהבּיה בּרָּה בּרָּה בּבּיה בּרְיה בּבּיה בּרְיה בּבּיה בּרְיה בּבּיה בּרְיה בּבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיב

Hiph. Même signif.: אַרְיּאָדְיִף Prov. 23. 8, (le pain que tu as mangé) tu le rejetteras; בְּלִּא הְיָאָרְיְא אָרְיָאָר Lév.18. 28, afin que cette terre ne vous rejette; אַרָּלְאַר וַיִּקְאָנּוּ Job 20. 15, il avait dévoré des richesses, mais il les rejettera, il sera forcé de les rendre.

קוֹבֶע m. (rac. קבַּהָ être voûté, rond; v. קבַּהַר, v. קבַּהַר). Casque: תּוֹבָר קּבָּהָר I Sam. 17. 38, un casque d'airain.

Niph. S'attendre les uns les autres, s'assembler: נְנְקִוּה אֵּלֶּיתָּוֹ כָּלִּ־תְּעוֹיִם Jér. 3.
17, toutes les nations s'y assemble-

ront; יְמָרְאּ תַּשְּׁרָם Gen. 1.9, que les eaux se rassemblent (en un seul lieu); de la הַמְּבָּוּת, הָּמְבָּוּת

Zach. 1. 16, cordeau (v. 12).

(מְּמַחְמִיתִּ ע. קּוֹתֵיּ

עריקים (v. קרים) 1° Avoir du dégoût: אַרְבְּעִים שְׁנֶּח אָקוּם בְּרוֹר Ps. 95. 10, pendant quarante ans j'ai eu du dégoût pour cette race; בְּעִים בְּעִים Ez. 16. 47, il n'aurait eu que peu de dégoût (pour toi); selon d'autres, בַּעְ particule, le même que בַּעָים: comme si (c'était) très peu (pour toi). — 2° Couper: אַטְּרַרּיָקוֹם Job 8. 14, dont l'espérance sera coupée, s'évanouira; ou: est un néant, un rien (v. בַּיִּמִים).

Niph. Même signif. que Kal: בְּּמְבֶּרֶם Ez. 20. 43, yous yous déplairez à vous-inêmes; בְּמָבֶּרְם 6. 9, et ils se déplairont à eux-mêmes; בְּמָבֶּרְ בַּחְנָיִם Job 10. 1, mon âme est ennuyée de ma vie (mon âme m'est devenue ennuyeuse); d'autres traduisent partout: disputer, quereller; plusieurs grammairiens adoptent pour Niph. la racine בַּעַבָּר.

Hithph.: רְשִּקְינְיִםְיּ, Ps. 119. 158, (j'ai vu les perfides) et j'ai éprouvé du dégoût, ou : je me suis irrité; אַרְקִינְּיַם 139. 21, n'ai-je pas éprouvé du dégoût, ou ne me suis-je pas irrité, à cause de ceux qui s'élèvent contre toi?

קול m. (plur. קול et קלוח). Voix, cri, son, bruit, fracas. Des animaux: און ליול שׁתַוּל Job 4. 10, et la voix du lion; des hommes : הַשְּלֵל מְוֹל רָעִקֹב Gen. 27. 22, cette voix est la voix de Jacob; קול בי אלחים פחולה בון Gen. 3. 8, la voix de l'Eternel Dieu qui se promenait dans le jardin (le paradis), c.-à-d. qui se faisait entendre; קול די Ps. 29. 5, la voix de l'Eternel, le tonnerre; אַקוֹל קול אַחַר; Gen. 39. 14, a haute voix Exod. 24. 3, (tout) d'une voix; זְיָהֶת שהדקלו בבכי Gen. 45. 2, il fit entendre, éleva fortement, sa voix dans des pleurs (et il pleura); קול נַיִנה מְחָקִים Ps. 77, 18, les nuées ont fait retentir leur voix (le tonnerre); ביתונד קול מרחודות Il Chr. 24. 9, on fit publier en Judée; יְחַשְּׁל נְשָׁמֶע בֵּרוז מַרְעוֹח Gen. 45, 16, et le bruit se répandit dans la maison de Pharaon; מְּקֹל וְנִאַרָה Jer. 3. 9, par le bruit de sa prostitution (selon d'autres : par le débordement de sa prostitution); קול השקר II Sam. 15. 10, le son de la trompette; בְּמִים רָבִּים Ez. 1. 24, comme le bruit des plus grandes eaux; וברעש וקול ברול Is. 29. 6, et avec des tremblements de terre et avec un bruit, fracas, effroyable; on trouve bip plusieurs fois avec l'ellipse du verbe לָּשָׁמֶע (une voix, ou un bruit, est attendu) (v. Is. 13. 4, 52. 8; Job 39. 24); 'bip ra une voix céleste.

קוֹלְיָה (voix de Dieu) n. pr. 1° Kolaïah, père d'Achab, Jér. 29. 21. — 2° Kolaïah, fils de Maaseïah, Néh. 11. 7.

קום (pret. קת une fois קאם Osée 10. 14; fut. bapt. bpn; part. bp, une fois mp II Rois 16.7) 1° Se lever, s'élever, s'élever contre quelqu'un, naître, venir, devenir puissant : ניקם לקראחם Gen. 19.1, il se leva (alla) au-devant d'eux; ביקוב שיבה הְקוּם Lév. 19.32, tu te lèveras devant un homme qui a les cheveux blancs; souvent avec d'autres verbes: ויקם נילה Gen. 22. 3, il se leva et alla (il se mit en chemin pour aller); מַּמָם אייב ויסרע Job 1. 20, Job se leva et dechira (son manteau); קימה בי וַיִּפְצֵּיּ איביף Nomb. 10. 35, lève-toi, Eternel, que tes ennemis soient dissipés; mp יר הושרקני Ps. 3. 8, lève-toi, Eternel, sauve-moi ; קמים כלי Ps. 3. 2, ceux qui s'élèvent contre moi, mes ennemis; יקם על־בַּיח מְרַצִּים Is. 31. 2, il s'élèvera contre la maison des criminels; per קרן אַל־תַבל Gen. 4. 8, Cain se jeta sur Abel (et le tua); קמרבר עררישקר Ps. 27. 12, de faux témoins se sont élevés contre moi; קמר Ps. 18. 40, mes adversaires; mpp Deut.33.11, ses adversaires, ennemis; וְצַלֹּדִמָּי לֹאִדִיקוּם אוֹרֶרוּגּ Job 25. 3, et sur qui sa lumière ne se lève-t-elle point? ימָשְּׁחַרָיִם יַקִּים חַלֵּי Job 11. 17, et plus que le midi se lèvera,

brillera, ta vie; צַּיָּלֶם מֶלֶּהְ־חָרָש Exod. f. 8, un roi nouveau s'eleva (naquit, monta au trône) ; אַבע שָׁבַע שָׁנֵי רַעָב Gen. 41. 30, et sept années de famine viendront; וּבְּקוּם רְשֵׁוּנִים Prov.28.12, quand les méchants s'élèvent (deviennent puissants).

2º Se tenir, résister, subsister, durer, rester, persévérer, s'exécuter, s'ac-לא חובל לַקום לַּקוּר: complir, être valable: אָרֶבֶּיק Jos. 7. 13, tu ne pourras te tenir devant tes ennemis, c.-a-d. leur résister; ילאריקום חילו Job 15. 29, son bien ne subsistera, durera pas; בָּי יָקִים יָצֶלָב Amos 7. 2, 5, qui (faible comme) Jacob pourra subsister? ou: comment Jacob subsistera-t-il? מַּמְלַכְחָהְ לֹא־חֲקוּם I Sam. 13. 14, ton règne ne durera point; וַקָּס הַבַּיָת Lév. 25.30, la maison restera (à celui qui l'aura achetée); וחוא צַל־מָדִיבוֹח ו בקום ls. 32. 8, et il persévère dans des desseins nobles; דַּבֶּר וְלֹאׁ יִקִּים Is. 8. 10, faites des conventions, elles ne s'exécuteront pas; קברימר יקום Jér. 44. 28, la parole de qui s'accomplira; יָקמוּ פָל־נְרָיהָוֹ Nomb. 30.5, tous ses vœux seront valables; לא־יַקוּם עַר אָחָר Deut. 19. 15, un seul témoin ne sera pas valable, ne suffira pas; מַיייַקַפָּוּם לָּר Ps. 94. 16, qui se présente en ma faveur, qui vient à mon secours; כָּר קַפּר בינים I Rois 14. 4, car ses yeux étaient fixes, immobiles, c.-à-d. aveugles.

Pi. Valider, confirmer, s'imposer pour devoir, exécuter, conserver: Ruth 4.7, pour valider une לַקַיַּם בַּלְ־הַבָּר chose, un acte, quelconque; דּלְקֵיֵם אָיד־ ביר הסקרים Esth. 9.31, pour confirmer, observer, ces jours des sorts (v. ¬no); בר Ez. 13. 6, pour confirmer, assurer, ce qu'ils ont dit; לְקָיֵם בֻּלֶּיתָם Esth. 9. 21, pour se l'imposer comme devoir, pour s'engager à observer; ישׁבַּעָּחִי וַאַקִּיבָּח Ps. 119. 106, j'ai juré et je le tiendrai, l'exécuterai ; קימָנָר Ps. 119. 28, conserve-moi.

Pilp. Relever, rebatir: יָתְרְבוֹיתִיהָ אֲקוֹפֵּם Is. 44. 26, et je relèverai ses villes en ruines; בשר לאורב יקופם Mich. 2. 8,

mon peuple s'élève comme un ennemi: selon d'autres, trans.: mon peuple (m')élève, me regarde, comme un en-

nemi (v. a אים אווי).

Hiph. 1º Relever, dresser, eriger, réparer, rétablir, susciter, perpétuer: יבים בשל Deut. 22. 4, tu le relèveras (l'animal tombé) avec lui (son mattre), tu l'aideras à le relever; יַקישון מַלֵּיךָ Job 4. 4, tes paroles relèvent, affermissent (celui qui trébuche); קלים באים שוויים באמן Exod. 26. 30, tu dresseras le tabernacle; וַיַּקָם מִוֹבֶּחָ I Rois 16. 32, il erigea un autel; חַקִּימוּ בַחוּנְיוּוּ Is. 23. 13, ils ont érigé ses tours: Is. 49. 8, pour réparer la terre; לחקים אַרדשבטר רַעַקֹב 49. 6, pour retablir les tribus de Jacob; יחקטתיי אַר־בְּרַיִּחִר Gen. 6. 18, j'établirai mon alliance (avec toi); הַקִּים יַי לָחָם שׁמְטִים Jug. 2. 18, (et lorsque) Dieu leur avait suscité des juges ; אָרָאָים לָנוּ רֵי נְבָאָים Jér. 29. 15, Dieu nous a suscité des prophètes; לַחָקִים לָאָחִיוּ שָׁם בְּיָשְׂרָאֵל Deut. 25. 7, pour perpétuer dans Israel le nom de son frère. — 2º Etablir, arrêter, ratifier, accomplir : שַלָּבָּהְ אֲשֵׁר יִ קקים פליקה Deut. 28. 36, ton roi que tu auras établi sur toi; יקם סערוי Ps. 107.29, il arrête la tempête, la calme; ou : la tempête qu'il avait excitée (est devenue un vent doux); אַישָׁה יָקִיפֶנוּ Nomb. 30. 14, son mari peut ratifier (le vœu de la femme); יַקָם יֵר צָּתריּבְּרוֹ I Sam. 1. 23, que Dieu accomplisse sa promesse.

Hoph. pass.: דוּמָם הַּמְּשֶׁנְן Exod. 40. 17, le tabernacle fut dressé; אַקָּם עַל II Sam. 23. 1, (l'homme) qui a été élevé bien haut, ou : qui a été établi pour être le chef, le prince; דשקם אַרדי שברי יחומב Jér. 35. 14, la parole de Jehonadab est observée.

Hithph. S'élever contre quelqu'un (v. Kal 1°): אָרֶץ מָחְקוֹסְמָה לוֹ Job 20.27, et la terre s'élève contre lui ; מַבְּחְקוֹבְהַיֵּר Ps. 59. 2, de ceux qui s'élèvent contre moi, de mes adversaires.

יַם בְּחַתְבְּיַלָּת : chald. Même sens Dan. 3. 24, il se leva avec trouble; s'élèvera; יְקאָמִין 3.3, ils se tenaient debout; יְקאָמִין 2.44, mais (ce royaume) subsistera, durera, éternellement.

Pa.: לְּמֵיֶם מִילְּבָּא Dan.6.8, d'établir, de faire, un édit royal.

Aph. (מְחָכִים, une fois אַכְים Dan. 3.1; plur. הְחָכִים, part. מְחָכִים, fut. יְבְיִם et יְבְים, בּיבִים, Dan. 3.1, il érigea (la statue); יְהַכִּים בּיבְינִיא (Esdr. 6.18, ils établirent les prêtres (en leurs ordres); Dan. 6.2, et il établit sur le royaume (cent vingt satrapes).

Hoph.: מַּשְּיָשׁ חֵקִימָה Dan. 7. 4, elle fut placée (elle se tint sur ses pieds) comme un homme.

קימה f. (rac. אוף). Taille, stature, hauteur: יוֹשְּהְי I Sam. 16.7, la hauteur de la taille (d'un homme); יוֹשְׁה 28. 20, (il tomba) tout de son long; הְיִיִּי בַּבְּרָ Ez.13.18, toute stature, pour: tout homme, chaque homme; אַרְיִי וּשִׁי וּשִּי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי (de l'arche de Noé).

ראוֹלַךְ אָרְכֶּם : adv. Ex. unique מְּמְכִּיּוּת ראוֹלַךְ אָרְכָּם Lev. 26. 13, je vous lis marcher le corps droit, c.-à-d. la tête levée.

קרן אלון היוד ארב: Pi. Déplorer, chanter, faire une complainte: בַּיְלְטֵּן הָּוֶּדְ אָּרִדְּ בִילְטֵן הָּוֶּדְ אָּרִדְּ בְּוֹרָטְּ בָּלְרָהְ II Sam. 4.47, David fit cette complainte; דְּלְבָּיְ בָּלְרָהְ בָּלִרְהָ בַּבְּיבְי בַּעְרָבְי וּבּאַרְטֵּר II Sam. 2.32, ils diront dans leur complainte sur toi; בִילְהַ אָלְרְאַרְטֵר II Sam. 3.33, et le roi fit une complainte sur Abner; בְּלְרְנִיר 1.46, les femmes qui pleurent les morts, les pleureuses.

צוֹף m., douteux: קוֹני וְשׁוֹע וְשְׂוֹע וְמְוֹע בְּקוֹע Ez. 23. 23, les commandants, les nobles et les princes; selon d'autres, noms de pays: les hommes de Pekod, et de Soa, et de Koa.

קְּלְמִים :m. Singe, seulement pl.: יְלְמִים I Rois 10. 22, יְלְמִים II Chr. 9. 21, et des singes.

אַקין (ע. פּוּט , fut. יְקיץ , יְקיץ , יְקיץ , אַרים) Avoir en abomination, avoir du dégoût: בּאָקץ בָּבּב Lév. 20. 23, c'est pourquoi je II אָקי (de קרץ été) Passer l'été: יְקָץ Is. 18. 6, les oiseaux y demeureront pendant tout l'été.

קוֹץ m. Épine: יְקִיץ וְדֵרְבֵּר Gen.3.18, des épines et des ronces; plur.: יְבִיף Jér. 4. 3, יְבִיף Is. 33. 12, les épines.

rip n. pr. 1° Kos, père d'Anob, I Chr. 4. 8. — 2° Avec l'art.: riph les fils de Kos, prêtres, Esdr. 2. 61.

רוצוֹף f. pl. Les boucles de cheveux: קוצוֹתָי Cant. 5. 2, mes boucles; קיִאוֹתְיי 5. 11, ses boucles (cheveux).

קור Creuser: אָנִי מֶרְמִּי וְשָׁתִּירִרְי מֵיִם Is. 37. 25, Il Rois 19. 24, j'ai creusé et j'ai bu de l'eau (v. קרָה et תָּבֶּר, ; ou, de מֵבֶר, je suis allé jusqu'à la source.

Hiph.: בְּרִבְּיר בֵּרר פַּרָר פָּרָר פָּרָר פָּרָר פָּרָר פָּרָה לָּבְּרָר פָּרָר פָּרָר פָּרָר פּרָר פִינְּיחָ Jer. 6. 7, comme un puits fait jaillir, jettedehors, l'eau; בְּרָבְּיר בְּיָבְיּר רָבְּיְתְּר (même verset) ainsi sa malice jaillit, ou : elle (cette ville) fait jaillir sa malice.

Pil.: מְקַרְקֵר תָּר Is. 22. 5, (l'ennemi qui) renverse, brise, la muraille (de la ville, v.קר, אורישה (קר, אורישה אורים, Nomb. 24. 17, et il renversera, ruinera, tous les enfants de Seth.

קוֹרָא n. pr. m. 1° I Chr. 9. 19. — 2° II Chr. 31. 14.

 $m.\ pl.$ Tissus , toiles : קוניים

Is.59.6, leurs tissus, toiles; קְּלְּבֶר בֻּנְבִרשׁ 59.5, et des toiles d'araignées.

קוֹרָה f. Poutre: איש קוֹרָה אָדְה II Rois 6. 2, (nous prendrons) chacun une poutre; מְבִּים מְבִים Cant. 1. 17, les poutres, ou les solives, de nos maisons; בֵּצֵל לְרָה Gen. 19. 8, sous l'ombre (l'abri) de mon toit, de ma maison.

וְלַמּוֹכִיתַ בְּשֵׁיָבִי יְלְשׁוּן: Ex. unique: יְלַמּוֹכִיתַ בְּשֵּׁיָבִי יִלְשׁוּן Is. 29. 21, et à celui qui les réprouve, blame, dans l'assemblée, ils (lui) tendent des piéges (v. שְּׁיִדְ); selon d'autres, de שַשֵּׁיָב: ils ramassent, ils recherchent, des reproches, des invectives, contre lui.

ייי חוף ח. pr. m. I Chr. 45. 47, le même קישר 6. 29.

한구 Ez. 16. 47. Peu (v. 박).

קשָב, m. (comparer בְּשָׁהָ, בְּשָּהָ, בְּשָׁהָ, בְּשָׁהָ, בְּשָׁה, בּמִוּלוּפר, couper). Destruction, ruine, peste: שַּׁעֵּר בָּעָבר Is. 28. 2, l'orage, le tourbilton de destruction, qui ruine, brise, tout; בְּיִרִיר peut. 32. 24, et la peste amère, cruelle.

אָדִדּ מְטָבְהְ שְׁאוֹל Osée 13.14, je serai ta ruine, ô enfer! ou: ta ruine (dans) l'enfer; je te conduirai dans la tombe; selon d'autres: où est ta peste, ô enfer! (v. אָדִדּ).

י קשנור Aboth, accusateur.

קטוֹרָה f. (rac. קטֵּרָה). Encens: יְטִיּרְהּ קְטִּיּרָת בְּאָפֶּף Deut. 33. 10, ils offriront de l'encens devant toi, en ton honneur (v. רְטַשׁׁרָת).

חַכּוֹנְה n.pr.Ketourah, femme d'Abraham, après la mort de Sara, Gen. 25.1.

bup, Etre ennuyé, se déplaire (v. les exemples à up Niph.).

אָם־מְּטְלּ אֵלּיִתְּ Tuer, assassiner: אָם־מְּטְלּ אַם־מְּטְלּידָיִ Ps. 139. 19, si tu tues, ô Dieu, l'impie; ou: puisses-tule tuer; יְמְטָל־כָּיִרִי Job 24. 14, il assassine le faible et le pauvre.

קְּטְל chald. Tuer. Part.: אָטָל pan. 5. 19, il faisait mourir; part. pass.: קטִיל בַּלְשֵאשׁר 5. 30, Baltassar fut tué.

Pa.: אָפָל הְשֵּוֹן 3. 22, (le feu) tua ces hommes.

Ithpe. et Ithpa. pass.: מְחְקַשְּלֶּרְ 2.13, ils furent tués; מְחָקְטְלָּר même verset, pour être tué.

קְּטֶל m. Carnage: מַחַר עַשֶּׁר מְקָשׁר Obad. 9, (pour que) chacun de la montagne d'Esaü (soit exterminé) par le carnage.

י אָטְלָא בּיִב Aboth, il mérite la mort.

לְמִלְּכֵּי עִּיר בְּינִיךְ בּּוֹר Petit, être peu: יַמִּלְבֶּיךְ בַּינְּכְּךְ וֹאֵר II Sam. 7. 19, mais cela a encore paru peu de chose à tes yeux; מַבּינְרִים מָבֹל וַשְּקְכִּיִים Gen. 32. 11, je suis trop peu digne de toutes les miséricordes, de la grâce.

Hiph.: לְחַקְבֵּיךְ Amos 8.5, pour rendre petit, diminuer.

िप्त et पिर adj. (const. jup, f. माप्तू; pl. מְשַׁיִּים, f. מְשַׁיִּים). Petit, plus jeune, cadet, moindre: קשמור הוששה Gen. 1. 16, le petit corps lumineux, la lune; קיר קטנה Eccl. 9. 14, une petite ville; ו מל כלר הקטן Is. 22. 24, tous les instruments, ou vases, d'une petite dimension, c.-a-d. petits; ppm up Gen. 9. 24, le plus jeune des fils de Cham, h savoir Chanaan; selon d'autres : son second fils (à lui Noe), Cham; עברי אַרֹנִי חַקְּטָזִים Is. 36. 9, (un des) moindres serviteurs de mon maître; בּקבר הַקּבֶר Exod. 18. 22, une affaire petite, de peu d'importance.

7부구 n. pr. m. Esdr. 8. 12.

קְּפֶּיִר עֶּבְה עָבְה T Rois 12. 10, II Chr. 10. 10, mon petit doigt est plus gros que n'étaient les reins (le dos) de mon père.

קשַמְּהֶ מְלִילֹה Cueillir, arracher: אַמְשַמְהָּ מְלִילֹה Deut. 23. 26, tu pourras cueillir des épis; אַבְּאָדְ Ez. 17. 22, j'arracherai (une branche) tendre.

Niph.: ਸ਼ਰੂਰ ਲੇ Job 8. 12, il n'est pas cueilli.

I 가약 Kal inusité. Pi. Brûler de l'encens en l'honneur d'une divinité, des

idoles; ניִקְשְׁרוּ לֵאלֹזִים אֲחָיִים Jer. 1. 16, et (parce qu')ils ont brûlé de l'enceus aux dieux étrangers; חיק ווער אַפּקים וו Chr. 30. 14, les autels, ou les vases, qui servaient à offrir de l'enceus; aussi des autres sacrifices: חיק אַרְשִּרְ אַרְאָרָא Amos 4. 5, et (vous faites) s'envoler en fumée, vous offrez vos sacrifices d'actions de grâces provenant de violence, ou : de pain fermenté (v. יְצַיִּדְ subst.).

Pou.: מְקְשֶׁרֶת מֹר Cant.3.6, parfumée

de myrrhe.

Hiph. Encenser, envoyer la fumée de l'encens ou des sacrifices: מַלְיִיִים וּשְׁרֵיִים I Chr. מַלִּימִים וְעַלִּיִּחְבָּח וְעַלִּיִּח וַעָּלִים וְעַלִּיִּחְבָּח וְתְּשִׁנְּח וַבְּלִיבְּוְבָּח וְתְּשִׁנְּח וְעַלִּיִּח וְעַלִּיִּח וְעַלִּיִּח וְעַלִּיִּח וְעַלִּיִּח וְעַלִּיִּח וְעַלִּיִּח וְעַלִּיִּח וְעַלִּיִּח וְעִבּירוֹת – מַאַּכְּחָיִּה I Rois 11. 8, (les femmes) qui brulaient de l'encens à leurs dieux; מַעְּיִּיִּחְיִּבְּל וְעָבִּיל וְעָבִּיל וְעַבְּל וּעַבְּל וּעַבְל וּעַבְּל וּעִבְּל וּעַבְּל וּעִבְּל וּעַבְּל וּעִבְּל וּעִבְּל וּעִבְּל וּעִבְּל וּעִבְּל וּעַבְּל וּעִבְּל וּעַבְּל וּעַבְּל וּעִבְּל וּעִבְּיל וּעִבְּל וּעִבְּל וּעִבְּל וּעִבְּיוּת וּעִבְּל וּעִבְּל וּעִבְּל וּעִבְּל וּעִבְּל וּעִבְּל וּעִבְּירוֹיוּת וּעִבְּל וּעבּל וּעבּיל וּעבּל וּעבּל וּעבוּי וּעבּל וּעב וּעבּיל וּעבּל וּעבּי

Hoph. pass.: בָּלִיל מְקְבָּר Lév. 6. 15, (l'oblation) s'envolera en fumée, brû-lera tout entière; parl.: מְקְבָּר מְנָשׁ לְשָׁבֶּיר Mal.1.11, (en tout lieu) il est encensé et offert, c.-û-d. on encense et on sacrifie en l'honneur de mon nom; ou, בְּבָירָת subst., comme בְּבָירָת: de l'encens est offert à mon nom.

II אַרְהָּ Ex. unique. Part. pass.: מַּבְּרְהַיּ מְּבְּרְהַ Ez. 46. 22, selon les uns: des cours non couvertes, ou des chambres ouvertes sans toit; selon d'autres: des cours liées entre elles ou au parvis extérieur (v. בּיִרְ chald.); Gesenius: des cours couvertes.

קטר m. chald. Lien (v. קטר m. hébr.): אין m. chald. Lien (v. קטר m. hébr.): אין phébr.): אין phébr.): אין phébr.): אין אין phébr.): אי

קמר אַ אַר מְשַרְקּם: m. Ex. unique: חַפְּבֶּר אֲשֶׁר מְשַרְקּם Jér. 44. 21, l'encensement que vous avez fait (ou: l'encens que vous avez brûlé). קירון n. pr. d'une ville dans la terre de Zabulon, Ketron, Jug. 1. 30 (Jos. 19. 15, elle est appelée בשָּבוּ).

קטרָת (rac. קטר, avec suff. קטרָת). 1° Encens, parfums: קטרָת בְּבָּרָת סַבְּרָת סַבְּרָת סַבְּרָת סַבְּרָת בַּבְּרָת בַבְּרָת בַּבְּרָת בּבְּרָת בּבּרָת בּבּרָת בּבּרָת בּבְּרָת בּבְּרָת בְּבְּרָת בְבְּרָת בְּבְּרָת בּבְּרָת בּבְּרָת בּבּרָת בּבְּרָּת בּבּרְתְיבְּרָת בּבְּרָת בּבְּרָת בְּבְּרָת בְּבָּר בּבְּרָת בְּבְּרָת בְּבְּרָת בְּבְּרָת בְבְּבְּרָת בְּבְּרָת בְּבְּרְתְיבְּרְתְיבְּרְיבְּרְיבְּרְתְיבְּרְיבְּרְתְבְּבְּרְתְבְּבְּרְתְבְּבְּרְתְבְּבְיבְּרְיבְּבְיבְּרְבְּבְּרְבְּבְּרְבְּבְּרְבְבְּבְּרְבְבְּרָר בְבְּרָּבְבְּרְבְיבְּבְּרְבְבְּבְּרְבְּבְּרְבְבְּבְּרְבְּבְּבְיבְּר

חַפְּמַת n. pr. (v. קְמָּת).

איף m. (rac. איף). Vomissement, la chose que l'on vomit, rejette: פַּלְאֵי Is. 28. 8, (toutes les tables sont pleines) de ce qu'on vomit et d'ordure; מַרְאִי שְׁכּוֹר בְּקִראוֹ 19. 14, comme un homme ivre qui va en chancelant en même temps qu'il vomit, qu'il rejette (son vin).

רְּרָּךְ (incertain, vomir): אַרָּר Jer. 25. 27 (v. מִּיא Kal).

ק:פת, chald. (v. אָם hébr.). L'été, Dan. 2, 35.

קיטור m. (rac. קיטור). Fumée, brouillard: פָלָה קִיטֹר הָאָרֶץ בְּקִיטֹר הַתְּבְּשֶׁן Gen. 19. 28, une fumée, vapeur, s'éleva de la terre semblable à la fumée d'une fournaise; שַׁלַנ נְקִרְטוֹר Ps. 148. 8, neige et vapeur, ou brouillard.

סיף m. (rac. אַרָּיף), douteux: אַסְּדְּיָּף מְּדְּיָּף אָרָּיִף מִדְּיָּף אָרָיף אָרָיף אָרָיף פּרָיף אַרָּיף פּרָיף (étre) existence n'a pas été détruite (v. יְּקִיּם); selon d'autres: son existence (de cette génération, v. verset 17) n'a-t-elle pas été détruite (pour יְּקִיף)? d'autres traduisent: nos ennemis n'ont-ils pas été exterminés? בּיִּף collectif, ennemis, comme בּיִּבֶּף (v. בִּיְּף 1°).

* ບົງວຸ Subsister, durer, rester. Hithph.: ກອງອຸກຸກຸ ກາວວຸກຸ Aboth, sa science subsistera, restera (v. ອາງ Pi.).

סְרָם m. chald. Édit: קרָם Dan. 6. 8, un édit royal; בּל־אֵטֶר וּכְּיָם 6. 16, chaque défense et statut, édit (v. בּיף chald. Pa.).

קר chald. adj. Durant, permanent: יְקֵיְם לְּבְּלְטִין Dan. 6. 27, (Dieu vivant)

et durant dans tous les siècles; בְּלְמִיתָה בָּלְמִיתָּא 4. 23, ton royaume te sera permanent, te demeurera.

איף, f. (rac. איף). Action de se lever: מְבְּחָם וְקְדְּסָהְם Lament. 3. 63, (exact. leur état d'être assis ou de se lever) soit qu'ils se reposent, soit qu'ils se lèvent, qu'ils agissent.

(קבוש . ץ) קיטוש).

1?? m. Lance: ਸ਼ਾਹਰੀ II Sam. 21.16, et le poids de sa lance, ou : du fer de sa lance.

ות. (de אָדֶה acheter ou créer) n. pr. 1° Caîn, fils d'Adam, Gen. 4. 1.— 2° D'un peuple, Kayin, Nomb. 24. 22 (ע. קיקי). — 3° D'une ville appartenant à la tribu de Juda; avec l'art.: מַדְרָה Jos. 15. 57.

קינים ל. (rac. קדף, pl. קינים et מקינים). Complainte, plainte, cantique lugubre: ישְׁיִּבּי בַּיִּבְיּבִי וּשְׁיִּבִּי בַּיִבְּיִבְּי בַּיִּבְיּבִי וּשְׁיִּבְּי בַּיִּבְיִם וּשְׁיִבְּיִם וּשְׁיִבְּים וּשִׁי וּשְׁיִבְּי בַּיִּבְיִם עַבְּיבִים עַבְּבִים עַבְּבִיבִים עַבְּבִיבִים עַבְּבִיבִים עַבְּבִיבִים עַבְּבִיבִים עַבְּבִיבִים עַבְּבִיבִים עַבְּבִיבִים עַבְּבִיבִים וּוֹ Chr. 35. 25, ils sont écrits parmi les lamentations.

חינה n. pr. Kinah, ville appartenant à Juda, Jos. 15. 22.

ילים 1º Nom d'un peuple chananéen qui habitait au milieu des Amalécites: מדיקשיים Gen. 15. 19, les Kinéens (v. I Sam. 15. 6, תקני I Sam. 27. 10). — 2º תקני שוני Jug. 1. 16, les enfants de Keni, beau-père de Moïse (v. Jug. 4. 11). — 3º תְּשִייִם I Chr. 2. 55, les Kenites, nom d'une famille descendant de Keni, beau-père de Moïse; d'autres traduisent: les orfévres (מְרַנַאֵּה Jug. 17. 4; Targ. מִרְנַאָּה).

des patriarches, Gen. 5. 9.

 l'été et l'hiver; אָסָטּ מֵדְ וְפֵרֵץ Jér. 40. 10, recueillez le vin (les fruits de la vigne) et les fruits de l'été; יְהַלְּחָסיְהַתְּכֵּץ II Sam. 16. 2, et les pains et les fruits de l'été, les figues (v. 16. 1); de là II אָדָר.

קיצוֹרָה m. קיצוֹן, (rac. קצָץ, v. קבַץ). dj. Extrême, ce qui est au bout: ביְיִרִיבֶּר הַמְּרְצוֹנְר Exod. 26. 4, 36. 17, le rideau extrême qui est au bout.

N'P.P. m. Nom d'un arbre ou d'une plante (ricinus), ricin selon les uns, calebasse, citrouille, selon les autres, dont les feuilles couvraient de leur ombre le prophète Jonas, Jon. 4.6 à 10.

קיקלון מלד פין א. Ex. unique : יְקִיקְלוֹן אוֹם. Hab. 2. 16 (ou קלון redoublé, rac. קלון, et la honte, l'ignominie; ou composé de קלון et קלון, un vomissement honteux (souillera) ta gloire (les choses qui font ta gloire).

קיר m. (une fois קר Is. 22. 5, plur. מְרֵרוֹת : Muraille, mur, paroi. הַבְּיָת Lev. 14. 37, aux murailles de la maison; מְקִיר חֲצִיר Nomb. 35. 4, à partir du mur de la ville; בְּקִיר מָחוֹמָת Jos. 2. 15, pléon., à la paroi du mur de la ville (pour: au mur); פַּוָרֶם קִיר Is. 25. 4, comme une pluie d'orage (à renverser) les murs ; וְחַרָשֵׁר קִיר I Chr. 14. 1, et des maçons; קיר הַבְּיַבֶּה Lév. 1. 15, la paroi, le côté, de l'autel; לְבִּי Jér. 4. 19, les parois de mon cœur; עליים קיד II Rois 4. 10, une chambre (galetas) pratiquée dans le mur, ou: formée de murs, c.-à-d. de pierres, non lambrissée de plâtre; ו קיר־מוֹאַב Is. 15. 1, citadelle de Moab, n. pr. d'une ville fortifiée, ou de toute une province de Moab; קיר־חַרֶש Jér. 48. 31, et חַרְטָת חַרְטָּת Rois 3. 25, Kir Heres, Haraseth (muraille ou citadelle de briques).

קיר? n. pr. d'un peuple et d'une contrée soumis aux Assyriens, Amos 9.7; מינה II Rois 16. 9, à Kir.

קירם n. pr. m., Neh. 7.47; סיף Esdr. . 2.44.

w. n. pr. 1° Kis, fils d'Abiel, père du roi Saul, I Sam. 9. 1. — 2° Kis, fils de Jeïel, I Chr. 9. 36. — 3° Kis, bisaïeul de Mardochée, Esth. 2. 5. — 4° Plusieurs autres, I et II Chr.

קישוֹף. n. pr. d'un fleuve, Kison (ou Cison), qui tire sa source de la montagne Tabor, Jug. 4. 6, 7.

חלייוי ח. pr. (ע. קולייוי).

סְרִיף m. chald. Dan. 3. 5, 7, 10, cheth. היהף keri, guitare selon les uns, harpe selon les autres.

אָל chald. m. (v. אָד hébr.). Son: אָד p Dan. 3. 5, le son du cor.

לסוֹג (v. אֹיף l'exemple Jér. 3. 9).

בַּיִּמְלֵּה Ex. unique. Niph. cheth.: נַיִּמְלֵּה (keri יִּיִּמְלֵּה) II Sam. 20. 14, et ils s'assemblerent (v. לְחֵלּה).

קלְתְּ (בּלְּתְּבֶּלְ בְּאֵנִי Jér. 29. 22, (Sédécias et Achab) que le roi de Babylone fit brûler (par le feu); אַבָּרב מָלִרּ בָּאַלִּ Lév. 2. 14, des épis rôtis au feu.

Niph. Selon quelques commentateurs: בְּסָלֵּה מָלְאוּ נְּקְלָּח Ps. 38. 8, mes entrailles sont pleines d'un mal brûlant, de plaies enflammées; selon d'autres, de II קַלָּח : de choses viles, d'un unal honteux (v. II בַּסָב).

 Prov. 12. 9, un homme pauvre, méprisé (v. Niph. de l ng).

Hiph.: פַּלְלָה אָבִיר וְאָבּדׁי Deut. 27. 16, qui traite avec mépris son père ou sa mère.

1022 f. Pot ou chaudron, I Sam. 2.14, Mich. 3.3.

בּלְלְּבֵּׁי Etre retiré, contracté. Part. pass.: בְּלֵּבְּי Lév. 22. 23, (un animal) qui a quelque membre plus court qu'il ne faudrait (exact. ce qui est retiré, contracté; de là בּלְבְּי endroit où on se retire, refuge).

קלי m. (une fois מְלָּרְא I Sam. 17. 17, rac. I קּלָּרְא). Du grain rôti, séché au feu : יְלָתֶים וְלֶּתָים וְלֶּתָים וְלֶּתִים וְלֶּתִים וְלֶּתִים וְלֶּתִים וְמָלִי I Lév. 23. 14 (ni) pain, ni grain rôti.

27. n. pr. m. Neh. 12. 20.

חליה n. pr. Kelajah, lévite, Esdr. 10. 23; le même est aussi appelé

קליטָה n. pr. Kelitah , Esdr. 10. 23, Néh. 8. 7.

לול (fut. לבי, לבי, ליבור léger, vite; diminuer: לביה ביהים ביהים ביהים ביהים וו Sam. 1. 23, ils étaient plus vites, prompts, que les aigles; ביה ביהים ביהים ביהים Job 7. 6, mes jours passent plus vite que la navette du tisserand; ביהים לביהים לביהים לביהים לביהים לביהים לביהים ביהים לביהים לביהים לביהים ביהים ביהים

vile, méprisable, à ses yeux, c.-à-d. elle me méprise (selon d'autres, Niph.).

Niph. (יַפְלּוּ, fut. יָבְקלּוּ). 1° Etre léger, facile, peu, vite (v. Kal): בַּל־נְקַלֵּה Jér. 6. 14, par (une parole) légère; adv. légèrement, négligemment : וו נכל לשל II Rois 20. 10, c'est une chose facile pour l'ombre (l'ombre peut aisément); הַנְקְלָח בְצֵינֵיכָם I Sam. 18. 23, est-ce donc peu de chose à vos yeux (croyez-vous que ce soit peu)! יַבַּל וו מְיִדִּיוֹתְהְ לִּי שָבֵר Is. 49. 6, c'est peu que tu sois mon serviteur; יַקַלוּ הֹדְתַרֶבָם Is. 30 16, ceux qui vous poursuivront courront vite. - 2º Etre, parattre, vil; itre meprise : יוָקַלֹּחָד עוֹד מְדוֹאַת Il Sam. 6. 22, je vais parattre encore plus vil que je n'ai paru; אבֹיַר רֵקַלּה I Sam. 2. 30, et ceux qui me méprisent seront méprisés (ou Kal).

Pi. Maudire: קלל אַרדרָוּר II Sam.16. 10, maudis David; יִּקְמֶלֶּהְי Gen. 12.3, et ceux qui te maudissent; יָקַלֵּל בְּמַלְמוֹ אַקאלהָיי 8. 21, il maudira son roi et son Dieu; מְקַלְלִּים לֶּחֶם בָּנֶיז I Sam. 3. 13, ses fils se font maudire, s'attirent des malédictions; selon d'autres, comme Kal 2°: ils se montrent vils, indignes.

וַתַחוֹטָא בָּן־מֵאָח שָׁנָח יְסָנָל : Pou. pass. Is 65. 20, et le pécheur de cent années sera maudit; אַסְקלָלָּיי Ps. 37. 22, et ses maudits, c.-à-d. ceux qu'il a maudits.

Hiph. (bpm, inf. bpm, fut. bp) 1º Rendre léger, soulager, diminuer: יאָמָה הָאָל מַעָּלֵרנוּ I Rois 12. 10, mais toi, rends-nous (le joug) plus léger, אוּלֵר יָכֵל אַת־יָדוֹ מַצֵּלַרְכָם ;soulage-nous I Sam. 6. 5, peut-être rendra-t-il sa main plus légère, la retirera-t-il de dessus de vous; יְהָמֵל מֵינְלָהְ Exod. 18. 22, rends-toi (ton ouvrage) plus léger, plus facile; אָבִיף אָבָיף I Rois 12. 4, soulage, c.-à-d. diminue, quelque chose du service que ton père (nous avait imposé). — 2º Dédaigner, mépriser: וְמַרוּנֶג ווו Sam. 19. 44, et pourquoi nous as-tu dédaignés, nous as-tu fait cette injure? אַב אָבֶשׁם הַקַּלָּה בָּהָ Ez. 22. 7, ils ont méprisé leur père et leur mère au milieu de toi.

Pilp.: פַלְפַל בַּחָאַים Ez. 21. 26, il a mélé, secoué, les flèches (pour en tirer un augure); ou : il les rend luisantes, polies; ירוא לא־פנים פלפל Eccl. 10. 10, et s'il n'aiguise pas le tranchant; "הַבְּלֶּחָלָתְ אַרדיפָּווּ Rituel, tu as détruit ses projets.

Hithpalp. : יְבַל־חָּוּבְעוֹת הְיִתְבָלְקַלוּ Jer. 4.24, et toutes les collines étaient ébranlées.

קלל (, Ez.1.7 נְחְשֶׁח מֶלָל : adj. Luisant קּלָל

Dan. 10. 6, l'airain luisant, poli.

קללה f. (const. קללה). Malédiction, outrage : קללה ולא ביכה Gen. 27. 12, malédiction, et non (au lieu de) bénédiction; שלר קללתף 27. 13, que la malédiction (que tu crains) tombe sur moi; קללה נשראה I Rois 2. 8, une malédiction (des outrages) violente; 🤝 שלחים מלפה אלחים מלפי Deut. 21, 23, parce que celui qui est pendu est une malédiction de Dieu, c.-à-d. il l'attire; ou: il est maudit; selon d'autres: il est un outrage à Dieu; plur. הקללות Deut. 28. 15, les maledictions.

DIP Kal inusité. Pi. Ex. unique: בְּחָלֵס צַּחְקָ Ez. 16.31, selon les uns : pour louer son salaire, pour être content du prix, quel qu'il soit, qu'on lui donne pour ses faveurs; selon les autres, au contraire: pour dédaigner ce qu'on lui offre (afin d'en obtenir davantage); "בְּקַבֶּס Rituel, et de louer, glorifier.

Hithp. Se railler : ਪਤਾਰਮੈਨ੍ਹਾ II Rois 2. 23, ils se raillaient de lui; אייי Hab.1.10, et il se raillera des rois.

קלס : ש. raillerie קלס m. raillerie קלס 20. 8, un sujet d'opprobre et de raillerie.

קלָּסָה f. Objet de raillerie : חַלְּסָה לכל-הארציהו Ez. 22. 4, (je t'ai rendue) un objet de raillerie pour tous les pays.

בַל־זֶח לַלֵּעָ בָּאָבֶן : 1º Jeter, lancer בְּל־זֶח לַלַעָּ Jug. 20. 16, chacun de ces hommes était adroit à jeter des pierres avec la fronde; חְנְיִר קּוֹלֵבֵע אָדרוֹשְׁבֵּר חָאָרֶץ Jér. 10. 18, je jetterai (loin, hors du pays) les habitants de cette terre.—2°Tailler, sculpter: מַסֵּב קַלֵּע I Rois 6. 29, il fit tailler, sculpter, tout à l'entour; יְקַלָּע הַיִּבִּים 6.35, il fit tailler des chérubins.

Pi., comme Kal 1°: וְרַקַלַּכּי I Sam. 17, 49, (il prit une pierre) et la lança avec sa fronde; וְאֵה נְקָשׁ אֹיְבֶיה יְקַלְּעֵּה 25. 29, mais l'âme de tes ennemis il la jettera

au loin.

על עי בידי I Sam. 17. 40, tenant sa fronde à la main (י. קלעים לְחָצֵר 1°). — 2° Rideau : קלְנִים לְחָצֵר Exod. 27. 9, des rideaux pour le parvis (const. קלְנִים בַּוֹבֶּלָת חַצֵּר 35. 17). — 3° Battant d'une porte : דּשְׁנֵי קלָנִים בַּוֹבֶּלֶת חַצֵּרִים וּבְּלֶת חַצֵּרִים וּבְּלֶת חַצֵּרִים וּבְּלֶת חַצֵּרִים וּבְּלֶת חַצְּרִים נִבְּלֶת חַצְּרָים נִבְּלֶת חַצְּרָים נִבְּלֶת חַצְּרָים נִבְּלֶת חַצְּרָים נִבְּלֶת חַצְּלְתִים נִבְּלֶת חַבְּבְּלִים dans le même verset, v. צֵלֶב 2°).

קלעים: Trondeurs ו מַקּלָעִים II Rois 3. 25, ceux qui étaient armés de fron-

des, les frondeurs.

קל לֵלְלְּ adj. (rac. קלל.). Chétif, mauvais: בַּלְּתָּם תַּקְלֹבֵלְ Nomb. 21. 5, de la nourriture chétive, mauvaise.

י אַלְקְלְהוּ f.: קּלְקְלָהוּ Aboth, au moment de son malheur, humiliation (v. מַלַבְּלָ Pilp.).

וְלְשֵׁלשׁ מִלְשׁוֹן: m. Pointe, dent: וְלִשְׁלשׁ מִלְשׁוֹן I Sam. 13.21, et en une fourche à trois

dents, ou pointes.

קקה (rac. איף). Le blé qui est encore sur pied: מְּחָתֵל הֶּרְפֵשׁ Deut. 16. 9, quand commence (quand on met) la faucille dans le blé.

n. pr. 1° Kemuel, fils de Nahor, Gen. 22. 21. — 2° Kemuel, fils de Sephtan, Nomb. 34. 24. — 3° I Chr. 27. 17.

קמוֹן, n. pr. Kamon, ville dans Galaad, Jug. 10. 5.

קמוש (חוב יחית: Is. 34.13, des orties et des épines; שִּימים Osée 9.6; קּמִיבּיים Prov. 24. 31, plur., les orties, d'un sing.

קפת שְּלִרִים : Nomb, קפַת מְשַׁרִים Nomb.

5. 15, de farine d'orge; nap Is. 47. 2, et fait moudre la farine (le blé pour qu'il devienne farine).

Job 16. 8, tu m'as ridé la peau, ce qui devient un témoin contre moi (ces rides témoignent de l'extrémité où je suis); selon d'autres: tu m'as saisi fortement, accablé (v. קמָץ).

Pou.: אָשֶׁר־קְמְּטֵגּ וְלֹאִ־טֵּז Job 22. 16, (ces hommes) qui ont été retranchés,

emportés, avant leur temps.

קְּמֵלְּהְ נְּמִּיּהְ מְמֵלֵּהְ Is. 19. 6, les roseaux et les joncs se fanent; לְבְּנוּיִן מְמֵל 33. 9, (les arbres) du Liban sont fanés, ou coupés.

רְיַבְיּלְ Presser, fermer la main, saisir, prendre: יְצִישְׁ בְּיֹשׁׁ בְּשִׁים בְּשִׁים בְּעַבְּי Lév. 2. 2, il prendra de (l'oblation) une poignée; et seul: אָבְיִי בִּינִין בִּרְ נַתְּבְּיִרָּיוּ Nomb. 3. 26, le prêtre prendra une poignée de cette oblation.

ΥΨΡ m. Une poignée: ἀκρρ κλη Lév.
2.2, 5.12, et seul ἀκρρη 6.8, sa main pleine, une poignée.

קמְצִים m. plur. Poignées: מָּצֶּיִם Gen. 41. 47, la terre produisit par poignées, par tas, c.-à-d. très abondamment (du sing. יְבָּיִּף ou מָבֶיין).

(קמוש ע. קמשונים).

אָלָף, Kal inusité. Pi. 1º Être jaloux, porter envie, envier: יְחָשָּׁא רְאָטְּיָּא אַזְרָיִי, אַיִּרָי, אַזְרָי, Nomb. 5. 14, qu'il soit jaloux de sa femme; יְּחָלּ בָּאֵרִי, קַהַלּ בָּאָרָי, Gen. 30. 1,

Rachel porta envie à sa sœur; augnite מימיר פילח Ps. 37. 1, n'envie pas ceux qui commettent l'iniquité; avec 3: רבקטש למשוח Ps. 106. 16, ils envièrent Moïse; avec l'accus.: לאריקשה אחרידהיה Is. 11. 13, (Ephraim) ne sera (plus) envieux de Juda. — 2º Etre zélé pour quelqu'un, avoir du zèle pour : nun אַטר קנא לאלחיר Nomb. 25. 13, parce qu'il a été zélé pour son Dieu; קנאקדי לציון קשות ברובת Zach. 8. 2, j'ai eu pour Sion un zèle, un amour, ardent. — 3º Exciter la jalousie, la colère : un ביאוי בלאראל Deut. 32. 21, ils ont excité ma jalousie, ils m'ont irrité en adorant ce qui n'est pas Dicu (les idoles); יווי איקי I Rois 14. 22, et ils l'irritèrent.

Hiph. Le même que Pi. 3°: מַאָרָיאַם בְּלֹאִ־עָם Deut. 32. 21, et je les irriterai par un peuple qui n'est pas un peuple (c.-à-d. par un peuple barbare); מַבֶּל הַשְּׁבְּיִה הַשַּׁבְּעָר Ez. 8. 3 (pour בְּלִּירִא, l'image de la jalousie qui irrite (excite la jalousie, la colère).

মংট chald. (v. rop hebr.). Acheter: rop nepop Esdr. 7.17, tu achèteras de cet argent (des taureaux, etc.).

אַפְּרָ m. adj. Jaloux, seulement de Dieu: אַיּר אָשְּל אָל פְּרָא אָבּל אַל בּצְא בּצֹס Exod. 34. 14, l'Éternel, jaloux est son nom; il est le Dieu jaloux, il veut être aimé, adoré, uniquement, lui seul.

ולאָרּה. (rac. אָבָאָר). Jalousie, envie, zèle, ardeur, colère : בר־קנצח המרונבר Prov. 6.34, car la jalousie est la fureur de l'homme (du mari); מַמֵל חַפָּאַר Ez. 8. 3, l'image de la jalousie; plur.: ריים אין אין פוטיז Nomb. 5. 15, un sacrifice de jalousie; map napa naba Job 5. 2, et le simple, le petit esprit, l'envie, le tue; ארטים שרערוע Eccl. 4. 4, l'envie qu'un homme éprouve de la part d'un autre, qu'il excite en lui; רְאֵדוֹ בְּקַנָאָרָד II Rois 10. 16, et tu verras mon zėle pour Dieu ; אַבָּאָרוּח זַי נַבָּאָרוּח Is. 9.6, le zèle de l'Éternel Zebaoth (pour le peuple); prrage 26. 11, le zèle de Dieu pour son peuple; קשָׁח בָשָׁאוֹל קַנְאַח בָּשָׁאוֹל Cant. 8. 6, le zèle de l'amour, l'amour ardent, est inflexible comme la tombe; יוקאָד, Deut. 29. 19, la fureur de Dieu et sa colère; אָבֶער עְבוּרֹאֵשׁ מִנְאָרָהְרָּ Ps. 79. 5, (jusqu'à quand) ta colère s'allumera-t-elle comme un feu?

וויקן, (fut. הַפָּרָ, רָפְנָּר, former, posseder, acquerir, acheter, racheter: קיים וארץ Gen. 14. 19, (Dieu) qui a créé, qui possède, le ciel et la terre (v. בולוא־רויא אַבִּיךּ קַנַה; Deut. 32. 6, n'est-ce pas lui qui est ton père, qui t'a créé, ou qui t'a possédé ! מַּי־אָמָהוּ קנית בליתי Ps. 139. 13, car tu as formé mes reins, ou : tu les possèdes, tu en es le maître; קפה הַכְּמָה Prov.4.7, tâche d'acquérir la sagesse; קניתר לר לאשׁת Ruth 4. 10, (et Ruth) je l'ai acquise pour être ma femme, je la prends pour femme; קניחד איש אחדיר Gen. 4. 1, j'ai acquis, obtenu, un homme de l'Éternel; קרָהָם הַאָּרָרָהָם Gen. 25. 10, le champ qu'Abraham avait acheté; בע בע יאפטר בוקובון Prov. 20.14, mal, mal (cela ne vaut rien), dit celui qui achète; nuph ואר שמי עמו Is. 11. 11, pour racheter, délivrer, les restes de son peuple.

Niph. pass.: עוֹר רָמְטּ בְּחִים Jer. 32. 15, des maisons seront encore achetées (on achètera encore).

Hiph.: בְּרָשָּׁרֶם הַקְנֵיִר מְּקְנֵיר בְּיְעָּהָרָם Zach. 13. 5, car quelqu'un m'avait acheté dès ma jeunesse (pour travailler pour lui); selon d'autres: m'a fait acheter (des champs, ou des bestiaux) (בְּקָנָה Ez. 8. 3, v. בְּקָנָה Hiph.).

קרָת m. (const. אַבְּי, pl. פְּרָים, et רִיבְּי, pl. פּרָים, 4° Roseau, canne; אָבָין אָבָּין אָבָין Is. 42. 3, un roseau cassé; אָבָין אַבָּין Ps. 68. 31, la béte qui habite dans les roseaux (le crocodile?); selon d'autres: le peuple, l'armée, qui porte des lances (v. אַבְּין 4°); אַבָּין Is. 43. 24, שְׁבִּיִר בְּיִבְּין Exod. 30. 23, et בּיִּינִין אַבְין וַבְּיִן פָּרָין וּבָּין וּבָּין וּבָּין עַבְּין בּיִּין וּבְּיִן עַבְּין בּיִּין וּבְּיִן בַּיִּן בַּיִּרְ בָּיִרְין בַּיִּרְ בָּיִר בָּיִר בָּיִר בְּיִר בָּיִר בָּיִר בָּיִר בַּיִּר בָּיִר בַּיִּר בָּיִר בַּיִּר בַּיִר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיר בּיִּר בּיִּר בּיִר בּיִר בּיִר בַּיִּר בַּיּר בַּיר בּיִר בַּיר בּיִּר בַּיבּיר בַּיר בּיִר בּיִר בּיבּיר בַּיבּיר בּיבּיר בּיביר בּיבּיר בּיבּייר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיי בּיביי בּיבּיי ב

41. 8, exactement la mesure d'une canne, à savoir de six coudées. — 4° Le siéau de la balance, la balance même : אָבָּטְהַ בַּשְּׁהָ וֹשְׁלָבְּׁי Is. 46. 6, et ils pèsent l'argent dans la balance. — 5° La tige du chandelier dans le temple : רְּבָהַה וְבָּהָה וְבָּהָה וְבָּהָה וְבָּהָה וְבָּהָה וְבָּהָה וְבָּהָה וְבָּה וְבִּה וְבָּה וְבִּה וְבִּה וְבָּה וְבִּה וְבָּה וְבִּה וְבִּה וְבִּה וְבָּה וְבָּה וְבִּה וְבִּה וְבָּה וְבִּה וְבָּה וְבִּה וְבָּה וְבִּה וְבִּה וְבָּה וְבִּה וְבִּה וְבִּה וְבִּה וְבִּה וְבִּה וְבִּה וְבִּה וְבָּה וְבִּה וְבָּה וְבִיה וְבִּיה וְבָּה וְבִּה וְבִּיה וּבְּיה וּבְּיה וְבִּיה וּבְּיה וְבִּיה וְבִיּיה וּבְּיה וּבְּיה וְבִיּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבְּיה וְבִּיה וְבְּיה וְבְּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִיה וְבִּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וְבִיה וְבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וְבִּיּב וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְיּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּי

קנה n. pr. 1° אָם ליים La rivière des roseaux, à la frontière d'Ephraim, Jos. 16. 8. — 2° Kanah, ville appartenant à la tribu d'Aser, Jos. 19. 28.

אלוֹם adj. (rac. אָדָּס, v. אָדָּס). Jaloux: אוֹם מַלְּאַ Jos. 24. 19, c'est un Dieu jaloux; Nah. 1. 2.

The pr. 1° Kenaz, fils d'Eliphaz, Gen. 36.11, le prince Kenaz, 36.42.—
2° Kenaz, père d'Othniel, frère de Caleb, Jos. 15. 13.— 3° Kenaz, ou Uknaz (1221), fils d'Ela, I Chr. 4.15.

יוֹרְאָרָיִ n. pr. 1°D'un peuple chananéen: קאריוקניִי Gen. 15. 18, et les Kenézéens. — 2° Nom patron. de אַף 2°, Nomb. 32. 12.

אָרָרָיְתָּי m. (rac. תְּבֶּרְי, Créature, acquisition, possession, bien: אָבָרְיִי ps. 104. 24, la terre est remplie de tes créatures, ou : de tes biens; וֹשְּבֶּרְ Lév. 22. 11, l'achat, l'acquisition faite avec son argent; בּיְבָיבְּרָ Gen. 34. 23, leurs troupeaux et leurs possessions, richesses; בּיִבְּיִ בְּיִבְּי ps. 105. 21, (il l'établit) le maître, gouverneur, de toute sa richesse.

י קוּין (ע. קפּין י).

רְּנְטְּלְיִף m. Cinnamone, Prov. 7. 17, Cant. 4. 14, const. בְּנְטְּרָ Exod. 30. 23, et du cinnamone odorant.

אָבְרָ Kal inusité. Pi. Nicher, faire son nid (ע, אֲבָׁרָים רְפָתַטּ צְּמָרִים רְפָתַטּ Ps. 104. 17, les petits oiseaux y font leurs

nids; ripp rapp rapp Is. 34. 15, c'est là que le hibou fait son nid, ou que le serpent (javelot), ou le hérisson, fait son nid, son trou (v. rip).

Pou.: מְקוֹנְהְי מָאָרְוִים Jér. 22. 23, toi qui niches, qui fais ton nid, dans les cèdres.

יקנצי Job 18. 2 (v. a אָרָ).

* 1212 Aboth, vase, cruche.

רְבְּרָ, n. pr. Kenath, ville en Palestine, Nomb. 32, 42, I Chr. 2, 23 (ע. הקב).

רי (שנים (שנים Prédire l'avenir, deviner, faire la divination: ביסָסְּים בּסָסְּים Deut. 18. 10, qui pratique la divination, qui prédit l'avenir; בּיסִסְּים 18.14, les devins; בּיסְסִים Mich. 3. 11, (et ses prophètes) devinent pour de l'argent; impératif: בַּיּאִב בְּיִּב בָּאִרֹב וֹ Sam. 28. 8 (cheth. מְסֵיִם לְיָב וֹ découvremoi l'avenir par l'esprit de la magie, ou par l'esprit de Python; בּיָב בַּצַב 22. 28, et ils leur prophétisent le mensonge.

DDP m. Divination, prophétie, oracle: מַנְּטְ בְּטָרָ Ez. 13. 6, et une divination de mensonge; בְּטָרָ Nomb. 22. 7, et ils avaient dans leur main, portaient avec eux, le prix de la divination, de quoi payer le devin; ou : les instruments, les choses nécessaires, pour deviner; en bonne part: בְּלַרְ בַּטְּרָ Prov. 16. 10, un oracle est sur les lèvres du roi, sa parole est comme une prophétie, un oracle.

בְּאָריִתְּ יְּלְוְסֵס (v. קְּבֵץ) Couper: יְאָּד־פְּרָיָתְּ יְלְוֹסֵס Ez. 17. 9, et il en coupera, abattra, le fruit.

תְּפֶּר Petit vase: מְשָׁהַ הְּטָּהְ Ez. 9. 2, 3, le petit vase à l'usage d'écrivain, c.-à-d. l'encrier, l'écritoire. Seul : הַּשָּׁהַ 9. 44.

ק'נ'לה (bourg, château) n. pr. Keīla, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 44.

ענע, Se luxer, s'éloigner (voir les exemples à בַּקֵל et פָּגָר).

ער איני שו Piqure, gravure: דקריסי

בַּבְּכֵּע Lév. 19. 28, et une écriture de piqure, gravure, c.-à-d. des figures, ou caractères, imprimées, gravées, sur le corps.

קּצְרָה f. (pl. קצָרוֹת, const. מְצָרָה Nomb. 7. 43, un plat d'argent; קְצֶרֹהְיָר Exod. 25. 29, les plats (de la table dans le tabernacle).

אָבָּיְרָ Se ramasser, se blottir, se coaguler: אַרְאָבְיל צַלּבְּילְילָי Soph. 1. 12, (les hommes) qui se blottissent sur leur lie, c.-1.-d. se reposent sur leurs biens, comme le vin sur la lie; אַבְּיִר Exod. 15. 8, les abimes se sont coagulés (congelés).

Hiph.: יְבַּגְּבְנָח ׁ מֵּקְמִּיאֵנִי Job 10. 10, et tu m'as fait cailler, coaguler, comme du lait qui se durcit (le fromage).

וֹאָפָּף, m. (rac. אָפָּבּי). Nuage, obscurité: יְמָשָּאוֹן מִיבְּיוֹת נְמָשָּבּוֹן. Zach. 14. 6, (il n'y aura pas une lumière) de clarté ni de nuage, il ne fera ni très clair ni très sombre; selon d'autres: (une lumière) mélée de clarté et d'obscurité; d'autres traduisent: mais il n'y aura que froid et gelée.

קפרתי Couper. Ex. unique. Pi.: קפרתי Is. 38. 12, j'ai coupé (par mes péchés) ma vie comme le tisserand (coupe le fil de la toile, ou coupe la toile du métier).

קּלֶּרָה m. Destruction: קְּמָרָה Ez. 7.25, la destruction, l'anéantissement, arrive (rac. קְּמָר, ה paragogique).

* TPP m. Aboth, un homme irascible, qui se met facilement en colère.

לְמוֹרָשׁ תְּפֹּר : תְּפּוֹרְשׁ תְּפֹּר : M. Hérisson : לְמוֹרָשׁ תְּפֹּר Is. 14. 23, (j'en ferai) la possession, la demeure, des hérissons (selon d'autres: de la tortue); ou: un oiseau, butor ou chouette, v. Is.34.11, Soph.2.14.

לְּמָר m. Nom d'un animal ou d'un oiseau: מְּמָר קְּנְטְּ קְּמָּר Is. 34.15, selon les uns, le même que יוֹשָּה: c'est là que le hérisson fait son trou; selon d'autres: que le hibou ou le merle fait son nid; d'autres traduisent: serpent (javelot).

רְּלָּכְּנְלָּה רְּשָׁבְי, Fermer, resserrer, refuser: יְבָּלְבְּנְלָה בְּעָבָה מְשָּבְּר פִּיבָּלָה Ps. 107. 42, et toute injustice, iniquité, fermera sa bouche (les méchants seront réduits au silence); יְלָּה הַּקְפֹּיְ בְּּיִרְבְּיִרְ Pout. 15. 7, et tu ne resserreras point ta main (devant le pauvre, c.-à-d. ne sois pas impitoyable); אַכּרְבָּעִין בָּאַבְּרַבְּיִבְיּיִ Ps. 77. 10, (Dieu) a-t-il fermé, refusé, sa miséricorde dans sa colère?

Niph.: קמצון Job 24. 24, ils seront exterminés comme toutes choses, ou: ils passeront subitement sans laisser une trace de leur existence.

Pi. Sauter: בַּלּ־דַּאָבְשׁח Cant. 2. 8, sautant sur les collines.

אָרָ m. (rac. קאַר, avec suff. קאָר). Fin, extrémité, calamité, ruine: orro inp Is. 37. 24, la hauteur de son extrémité, la pointe de son sommet (du Liban); אָפָא מּשְׁרָ Jer. 50. 26, marchez contre elle des extrémités du monde; קץ בְּל-בַּטָּר Gen. 6. 13, la fin de toute chair, l'extermination de tous les hommes; souvent ypy à la fin, au bout de, après : מַקַץ אַרְבַּעִים יוֹם Gen. 8. 6. au bout de quarante jours; yes שנחים ימים Gen. 41.1, deux ans après; המשמ השבה בישנים עבק Deut. 15. 1, à la fin de sept ans, c.-a-d. chaque dernière année des sept, tu feras l'année de la remise; de même מַקע שֶׁבֶע שִׁיִים Jér. 34. 14, à la fin de sept ans, c.-à-d. au commencement, à l'entrée, de la septième année; aussi לַקַץ שַׁנִים : לָקַץ II Chr. 18. 2, quelques années après; פרן קץ Eccl. 12. 12, il n'y a point de fin, sans fin; בָּא חַקַץ אָל־כִּמִי Amos 8. 2, (la fin), le temps de la ruine est venu pour mon peuple; בניו עון כץ Ez. 21.30, au temps où le péché aura une fin, ou amènera la fin, la ruine; לָסָדּפַץ לַבַץ וַשְּיָמִין 8. 19, et לְמוֹעֵד כֵּץ הַיּיָמִין 12. 13, au temps de la fin, à la fin des jours, aux derniers jours, avant l'arrivée du Messie. Une fois plur. : אָשִׁיפוּן (quand), (קשר Job 18.2 (pour קנצר לפלין mettrez-vous une fin, un terme, aux paroles?

בּעָרָ (v. בְּטָהַ, בְּעָהָ Couper, tailler: נְיִּבְעָבּיבְּץְ II Rois 8. 6, il coupa un morceau de bois; בְּעַרָּר הַקְּצִּרבּיבְץ Cant. 4. 2, tes dents sont comme un troupeau de brebis tondues, ou: bien taillées, toutes de la même taille, hauteur.

בְּבֶבְ אָתֶר זְּרָבְּ ח. 1° Forme: יְבֶּבֶּבְ אָתֶר I Rois 6. 25, 7. 37, la même forme, taille.— 2° Extrémité. Plur.: לַבְּצְבֵּר תָרִים Jonas 2. 7, jusque dans les extrémités, les racines, des montagnes (qui sont au fond de la mer.).

קצה (v. קצה et קצה) Ruiner: הְּעָּהְהָּ קצים רָבִּים Hab. 2. 40, ruiner (en rui-

nant) plusieurs peuples.

Pi. Couper: מְשָׁרֵת רְגְּלֵּרִם Prov. 26. 6, celui (qui envoie un insensé comme messager) coupe, brise, les pieds, c.-à-d. c'est comme s'il avait les pieds coupés, de ne pas pouvoir aller lui-même; לְּשִׁרֶּת בְּיִשְׁרָאֵל II Rois 10. 32, (Dieu commença) à couper en Israel, à les faire périr les uns après les autres; d'autres traduisent: à se lasser d'Israel (comme ישף).

त्रभूते des deux genres (pl. mxp, rac. nup). Fin, extrémité, côté, coin: (tu placeras un chérubin) à une extrémité (et l'autre) à l'autre extrémité; של־שְׁמֵי קְצוֹתְיוּ meme verset, aux deux extremités (du propitiatoire); שַׁנֵי קצוֹת שור 28. 23, les deux côtés, bouts, du rational; קצות הארץ Is.40.28, 41.5, les extrémités du monde, les nations les plus éloignées; מַאַרְבֶּע מְצֹיח דַיִּשְׁמֵיִם Jér. 49. 36, des quatre coins du ciel (des points cardinaux); ημέρις Exod. 26.4, à l'extrémité, au bord ; קצור דְּרָכֶּי Job 26. 14, (ce ne sont que) les extremités de ses voies, c.-à-d. une petite partie de ses œuvres; מְקצוֹת הָעָם I Rois 12. 31,

13.33, une partie, un certain nombre, d'entre le peuple; selon d'autres : des extrémités du peuple, c.-à-d les derniers du peuple; unixpu Jug. 18.2, de leur milieu, d'entre eux, de leur rang.

אָרָ m. (const. אַבָּר, avec suff. אַבָּר, v. קאָר et פָץ). Fin, extrémité, bout, partie : בְּקְצֵה הַבְּּרָבָר Exod. 13. 20, à l'extrémité du désert; הַקְּבֶּה הַבְּקבָה Nomb. 11. 1, à l'extrémité du camp; בור מל־מַשָּה מּל־מַשָּה Exod. 26, 28, depuis un bout jusqu'à l'autre (bout); בַּל־חָעָם קיקערו Gen. 19. 4, tout le peuple d'un bout de la ville à l'autre, ou : de tous cotés. ππρο comme γπο A la fin, au bout, après (v. à אָב): מָקצָה שָׁלשֶׁת רָמָים Jos. 3. 2, au bout de trois jours; rape שנים שנים Deut. 14. 28, à la fin de trois ans; אַחָייו Gen. 47. 2, et du nombre (d'entre) ses frères ; ארט אַרוד Ez. 33. 2, un homme d'entre eux; פצה העם Nomb. 22. 41, une partie du peuple.

אַרָּי m. plur. const. Extrémités : אָרָי Ps. 48. 11, 65. 6; Is. 26. 15, les extrémités de la terre, les nations les plus reculées.

רוֹצְרֵי f. pl. (rac. רְאַבֶּר). Coins, extrémités: תַּאַרְבֶּר דַּוּקְבָּיר Exod. 38. 5, aux quatre coins (de la grille); רְּאָבֶר קְצִּיר Ps. 65. 9, ceux qui habitent les extrémités de la terre (Exod. 37. 8, et 39. 4, אַבּירִית, cheth. pour יְבִּיב נְאַרִית,

אָפָּר m. Nom d'une plante; אָפָּר אָנָּת ls. 28. 25, il sème du gith, ou de l'aneth, ou de la vesce, ou de la nielle (Is. 28. 28).

קיציף m. Seigneur, juge, capitaine, prince: מְצִירְי מְלוֹם ls. 1. 10, seigneurs, juges, de Sodome; מְצִיךְ כָּם 3.7, prince, chef du peuple; מְצִיךְ מָּקְי חַמְּלֶּחָטָת Jos. 40. 24, les principaux officiers

de l'armée; אָבְּיה מָצִין Dan. 11. 18, un capitaine fera cesser (l'opprobre); קברן Prov. 25. 15, un prince se laisse persuader, fléchir.

קציעה (rac. קציע). Ex. unique, plur.: קציעה Ps. 45.9, la casse (le même que קקה); selon d'autres: l'ambre gris.

기가가 n. pr. Késiah, fille de Job, Job 42. 14.

קצר (רמבי קצר). 1° Moisson, récolte: יַרְבּוְקְבֵּרִר Gen.8.22, les semailles et la moisson; יַרְבּוְקְבָּרִר 30. 14, la récolte du froment. — Les blés qu'on récolte: אַרְרָבָּם Lév. 23. 10, les premiers fruits de votre moisson; אָבָּרִר מָבָּיר מָבָּר וֹנְבָּיִר נְבִּיר מָבִּר וֹנִיר וֹנִיר מָבִּיר מָבִּר וֹנִיר וֹנְבְּיר מָבִּיר מָבִּר וֹנִיר מָבִּיר מָבִּיר מָבִּר וֹנִיר מָבִיר מַבּיר וֹנְבְּיר מָבִיר זְבָּיר מָבִיר זְבִּיר מָבִיר זְבִּיר מָבִיר זְבִּיר מָבִיר מַבּיר מַבּיר מַבּיר מַבּיר מַבּיר מָבִיר מָבִיר מָבִיר מָבִיר מַבּיר מַבְּיר מַבּיר מַבּיר מַבּיר מַבּיר מַבּיר מַבּיר מַבּיר מַבּיר מַבְּיר מַבְּיי מַבְּיי מַבְּיי מַבְּיי מַבְּיי מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיבְּיר מַבְּיר מַבְּיל מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיל מַבְּיל מַבְּיל מַבְּיל מַבְּיל מַבְּיל מַבְּיל מַבְּיל מַבְּיב מַבְּי מַבְּיב מַיבְיבְּים מַבְּיב מַבְיב מַבְיבְיב מַבְּיב מַבְּיב מַב

אָצָּרְ Kal inusité. Hiph. Faire râcler: בְּצִּרָּתְ נַקְצִּרָּתְ נַקְצִּרָּתְ Lev. 14.41, il fera râcler (les murailles) de la maison.

Hoph. part.: בְּחְקְצְעוֹת Ez. 46. 22, les endroits angulaires, pour: les angles, coins (du parvis), v. בַּצְבָּיִם.

Hiph. Irriter, exciter, la colère : preprinte re Deut. 9. 7, de quelle manière tu as excité la colère de l'Éternel.

Hithph.: וְדִירָת בִּי־יִרְעָב וְדִּחְקַבָּת Is. 8.

21, et quand il souffrira la faim, il se mettra en colère.

קצף chald. Etre en colère: אַקצף פֿאָרא Dan. 2. 12, et il était fortement en colère.

קַּצֶּף, m. (avec suff. יְמָצָף). 1° Colère: אָבָּרָה עָלֵינה עַלֵּינה (de Dieu) ne s'élève contre nous; אָבֶיָּהְ עָּבְיָּהְ Is. 54.8, dans (l'effusion), l'ardeur, de la colère; selon d'autres: dans une petite colère; selon d'autres: dans une petite colère; בּבְּיִר בָּעָּיוֹן וְקְצָּהְ בֹּלְינֵר בְּעָיוֹן וְקְצָּהְ עִּלְּמְרֵ הַיְבְּיָר עַלְּמְרֵ הַיִּבְּיָר עַלְּמְרֵ הַיִּבְּיָר עַלְּמְרֵ הַיִּבְּי עַלְּמְרֵ הַיִּבְיּ עַלִּמְרֵ הַיִּבְּיִם בּעִּרוֹן לַבְּצָהְ עַלְּמְרֵ הַיִּבְּיִם בּעָרִם בּעָרם בּעָרם בּעָרם בּעַרם לבים בּעַרם עַרַים פּעַרם עַרַים פּעַרם עַרַים פּעַרם עַרַים פּעַרם בּעַרם עַרַים פּעַרם בּעַרם בּעִרם בּעַרם בּעַרם בּעַרם בּעַרם בּעַרַם בּעַרם בּעַרַם בּעַרָּיִבּים בּעָבָּיִם בּעַרָּיבּים בּעִרּם בּעַרַם בּעַרַם בּעַרַם בּעַרַם בּעִרּם בּעַרַם בּעַרַם בּעַרַם בּעַרַם בּעַרַם בּעַרַם בּעִּבּיִבּים בּעִיבּים בּעִּיבּים בּעִּיבּים בּעִיבּים בּעִּיבּים בּעִיבּים בּעִּיבּים בּעִּיבּים בּעִּיבּים בּעִּיבּים בּעִּיבּים בּעִּבּים בּעִּיבּים בּעִּיבּים בּעִּבּים בּעִּבּים בּעִּיבּים בּעִבּיבּים בּעִבּים בּעִּבּים בּעִיבּים בּעִבּיבּים בּעִבּיבּים בּעִבּיבּים בּעִבּיבּים בּעִבּיבּים בּעִבּיבּים בּעִבּיבּים בּעִבּיבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּיבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּעבּים בּעבּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּעבּים בּעבּעבּים בּעבּעבּים בּעבּעבּעבּעבּעם בּעבּים בּ

אַנְרָהְיּ לְּמְנִיהְ Joel 1. 7, (il a réduit) mon figuier en une brisure, destruction, c.-à-d. il a brisé, ou détruit, mon figuier; selon d'autres: il en a arraché l'écorce.

רְצְּרֶ (v. בַּצְּרְ et הַצְּרְ) Gouper: הְּצְרְּצְי הַרְּבֶּרְ Deut. 25. 12, tu lui couperas la main; בְּלִּרְעָצִי מֵּאָה Jér. 9. 25, tous ceux dont les coins de leurs cheveux sont coupés, qui se coupent les cheveux en rond; selon d'autres: qui sont, habitent, dans les coins extrêmes, aux extrémités du désert.

Pi. (אָשֵּׁף et אֲשֵׁף). Couper, briser, détacher: מַשֵּׁיף אֲשִׁף Ps. 129. 4, il a coupé les cordes des méchants; il a coupé les cordes des méchants; ווֹיְקַשְּׁצִּיּא אָיִּדְיִנְיִיקָּעּ II Sam. 4. 12, ils leur coupèrent les mains; אָיִדְיִיקָּעָּ Exod. 39. 3, il coupa (réduisit les lames d'or) en fils; חוֹיִלְּיִּתְּיִ מְּיִּדְיִי אָדְּיִרְיִ אָדְּרָיִוּ II Rois 18. 16, Ezéchias détacha (les lames d'or) des portes; אַרִּיִּרָתְּיִ מְּיִּרָבְּיִ אָּדְרַיִּ אָדִרְיִ אָּדְרַ אָרָרָ וּוֹ II Rois 24. 13, il brisa tous les vases d'or.

Pou.pass.: בְּלְנִיהֶם מְלֶבְנֶלְיהָם מְלֶבְנְיהָם בְּלְבְנְיהָם בְּלְבָּלְיהָם בְּלְבָּלִיהָם בְּלְבָּלִיהָם בְּלְבָּלִיהָם Jug. 1. 7, (qui avaient) les pouces et les gros orteils coupés.

רְשָׁצֵּבְּ כְּמְּוֹרָדִי Couper. Pa.: יְקַצָּבּּ כָּמְּוֹרָדִי Dan. 4.11, et coupez-en les branches. 1 אָרָרְרָ (fut. יַקְצֵּר) Couper, moissonner, récolter: יְּלְצְּרִים מְצָּרִיזּ Jér. 12. 13, ils ont moissonné des épines; יְּרְבְּצְרְכָם אָרִר 19. 9, lorsque vous couperez la récolte dans votre pays; מַצְרִים Ruth 2. 3, les moissonneurs; au fig.: יְמְצִרִישְׁרִים Prov. 22. 8, (qui sème l'injustice) récoltera les maux, tourments; מַנְלִילִּה מִצְרְתָּם Osée 10. 13, vous avez moissonné l'injustice; יִּבְּיִרִּרְּבָּׁיִר Job 24. 6 (cheth. Hiph., יִּמְצִרְרִּרְּבִּׁר Job 24. 6 (cheth. Hiph., יִּמְצִרְרִּר Kal), ils moissonnent son blé (sa pâture), ou : ce qui n'est pas à eux (v. בַּלִּרֹל).

II קער (fut. יִקצָּר) Etre court, être raccourci, abrégé : פִּר־קַצֶּר הַשָּצֶר Is.28.20, car le lit est (trop) court; חַיַר תַי חָקצָר Nomb. 11. 23, la main de Dieu est-elle trop courte, c.-à-d. impuissante? אלי וברת בר-ני מתושים Is. 59. 1, la main de Dieu n'est point trop courte, ou raccourcie, pour ne pouvoir sauver; וַמְשַׁר נָמָשׁ־תְּעָם Nomb. 21. 4, et l'âme du peuple était courte, c.-à-d. le peuple a'impatienta, perdit courage; אַפָּאָר רְמְשׁׁוֹ לָם Jug. 16. 16, et il était découragé jusqu'à désirer la mort; इसन् לא־חַקצר רוחר Job 21.4, pourquoi mon esprit ne serait-il pas troublé, affligé? אָקְצֵּרְנָּת Prov. 10. 27, (les années des méchants) seront abrégées.

Pi.: קבר יְפֵר Ps. 102. 24, il a abrégé mes jours.

Hiph.: חַקְצְרָתְּ יְבֵּר בֻּלּנְבְיר Ps. 89. 46, tu as abrégé les jours de sa jeunesse.

קצר (בירי אם Is. 37. 27, ceux qui ont la main courte, qui sont faibles, impuissants; יקצר רית Prov. 14. 29, et קצר בעמים 14. 17, l'impatient qui se fâche, s'irrite, promptement (v. II קצר יְבִּים; Job 14.1, l'homme qui ne vit que peu de temps.

אָרְי m. État d'être court; au fig. (de l'esprit): d'être troublé, découragé: בּינָּעָר רְנִּתְּי Exod. 6. 9, à cause de (leur) impatience, découragement, affliction.

קארות היישיף ל. pl. Petites, étroites: אוֹקְינִים מְּבְּינִים מְבְּינִים מְבְינִים מְבְּינִים מְבְינִים מְבְּינִים מְבְינִים מְבְינִים מְבְינִים מְבְינִים מְבְּינִים מְבְינִים מְבְּינִים מְבְינִים מְבְּינִים מְבְּינִים מְבְּינִים מְבְּינִים מְבְּינִים מְבְּינִים מְבְינִים מְבְינִים מְבְינִים מְבְּינִים מְבְּינִים מְבְּינִים מְבְּיִים מְבְּינִים מְבְינִים מְבְינִים מְבְינִים מְבְינִים מְבְינִים מְבְינִים מְבְינִים מְבְּינִים מְבְּים מְבְּינִים מְבְינִים מְבְּינִים מְבְינִים מְבְּינִים מְיבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּיבְים מְבְּיבְים מְבְּיבְים מְבְּיבְּים מְבְּיבְיּים מְבְּיבְּיבְּים מְבְיבְּיבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְיּים מְבְּבְּיבְּיבְּים מְבְּיבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְבְּיבְּים מְבְּבְיבְּיבְּים בְּי

קּצְּה (rac. הַשְּׁהְ) seulement dans הַּצְּהְהְ (composé de יְהַ פְּּנ הַיִּהְ). 1° A la fin, au bout de, après (v. הַשְּׁהְה â הַּקְּבָּי): הַצְּהְה Dan. 1. 15, et après ces dix jours; הַיְהָיִה הַּלְּהְה 1. 18, et au bout des jours, le temps étant passé (où,etc.).—2° Du nombre, de la somme, c.-à-d. une partie, quelques-uns: מְּמֶבְּהְ בְּלֵּרְ בְּלֵרְ Dan. 1. 2, et une partie des vases; הַּבְּבְּה הָשָׁה הָשְׁרָה Néh. 7. 70, quelques-uns des chefs des familles; (d'autres traitent הַשְּׁהַיְ comme subst., forme בּיִבְּיִה).

קאָרוּ chald. (const. רְאָבְּיּרְ Chald. (const. רְאָבְּיּרְ בּיֹנְאָרִי חוֹנְיִי, בּיִּרְאָרִי בּיִלְבִּירָת Dan. 4.31, et après ce temps; מְלְבִירָת 2.42, une partie du royaume.

קרם (rac. קרים). Froid: מֵים קרים Prov. 25. 25, de l'eau froide, fraiche; יְקר 17. 27 (cheth., קרי keri, v. יְקר, et (l'homme) d'un esprit froid, c.-à-d. calme, réservé.

קה m. le froid: יְלִד וְחָם Gen. 8. 22, et le froid et le chaud.

(פרר v.) אָר (קר.).

I אָרָא (fut. אָרָא) 1° Crier, invoquer, implorer, proclamer, publier, annoncer : אוים אוף איף Gen. 39. 14, je criai à haute voix; נַיּלָרָאוּ לְּמָנֵיר 41. 43, et on cria devant lui; נַּמְקרָא קַשֶּׁר II Rois 11.14, et elle cria: Trahison; souvent suivi de ניקרא באַזְנֵי — לַאַלר : אָמָר Ez. 9. 1, il cria à mes oreilles, et dit; ניִקרָא אַחִימָעץ ניאֹמֶר II Sam. 18. 28, Achimaas cria et dit. Avec אַנ אַר Achimaas cria et dit. של־בַּבַּדְרָן Jug. 18. 23, et ils crièrent après (vers) les enfants de Dan ; מַר אַתַּחוּר קראת אל המלך I Sam. 26. 14, qui es-tu qui cries ainsi au roi? Avec כַל־רַטַּזּוּ : עַל רַקרָא Is. 34. 14, (et un satyre, monstre) jettera des cris à l'autre. Avec mun: וַיִּקרָא רְהוֹטָקון אַחֵרֵי חַנַּעַר I Sam. 20. 37, Jonathan cria derrière l'enfant, c.-à-d. à l'enfant qui s'en allait ; נַיַּקרָא אָחֱרֶי־שָׁאוּל 24. 9, il cria après Saul. Invoquer, implorer, le secours, surtout de Dieu: Ps. 4. 2, lorsque je f'invoque, exauce-moi; אַלָּרָהְ דֵי אַקרָא 28. 1, je crie vers toi, Eternel; יָקרָא בָּלֶּדְהְ אֶל־תַי

Deut. 18. 9, il criera à cause de toi (contre toi) à l'Éternel. Se faire entendre, déclamer, proclamer: מְּבְּאִרְא חְבָּאִ מְּבְּא חִבְּאִרְא חִבְּא וֹנְא בְּעִר בְּח אַכְּר פוֹ Is. 40. 6, une voix dit: Crie, annonce, et il dit: Qu'annoncerai-je? מְרָא בְּלְרָח וְּכִּי וֹן Ion. 1. 2, et annonce, proclame, sur ou contre (cette ville); מְרְאֵי הְנוֹיִם בְּעוֹיִם בְּעֹר בְּעֹר בְּעֹר בְּעֹי בְּעֹר בְּעִר בְּעַר בְּעַר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעַר בְעַר בְּעִר בְּעִב בְּעִי בְּעִר בְּעִר בְּעִב בְּעִי בְּעִר בְּעִר בְּעִי בְעִי בְּעִי בְע

rent un jeune. 2º Appeler, s'attirer, convoquer, convier, elire, glorifier : ויַּקרָא צָּּרו־עָשֵוּר Gen. 27. 1, il appela Esaŭ; avec >: לַבְנִיר Lev. 9. 1, Moise קרא משׁות לְאַחֵרֹן וּלְבָנִיר appela Aaron et ses fils; avec be: ניקרא יד אַלדוים אַל־דְאָדֶם Gen. 3. 9, l'Eternel Dieu appela Adam ; אַקרא יַקרא Prov. 18. 6, et sa bouche appelle, c.-à-d. s'attire, des coups; אַקרַא־שָׁם בְּבָּית Ruth 4. 11, et cherche, attire-toi, un nom, deviens célèbre à Beth-Léhem; ניסרא יבקב אל-בניד Gen. 49. 1, Jacob appela, convoqua, ses enfants; Joel 1.14, convoquez une assemblee solennelle; אילה קרואר קרואר Nomb. 1. 16, c'étaient les convoqués du peuple, c.-à-d. les hommes qu'on convoqua à l'assemblée, aux conseils; צַיָּקרָא אַר־כָּל־אָחָיר I Rois 1. 9, il convia tous ses frères (à un festin); munen I Sam. 9. 22, les invités, conviés; מַרָשׁתְּ אֵלֶתְיוֹ Deut. 20. 10, tu l'inviteras à la paix, tu offriras la paix à la ville; בצרָק בצרָק Is. 59. 4, personne n'appelle, ne cite, l'autre (devant les juges) avec justice, ou : ne reprend, ne blame, l'autre, etc.; קראחר ובור Is. 43. 3, j'ai fait venir mes guerriers; בַּי מָבַטַן קַרָאָנִי Is. 49. 1, Dieu m'a appelé, c.-à-d. choisi, des le sein de ma mère; יַקרַאַרָּדי לעבורי 22. 20, je choisirai mon serviteur; מַלְאַיִד בְּשֵׁם Exod. 31. 2, j'ai appelé nommément (Besallel), je l'ai choisi ; אַנִּי הַי הַקּוֹרֵא בְשִׁפְּף Is. 45. '3, je suis l'Eternel qui t'ai appelé par ton nom, qui t'ai élu; יין שעם איף Gen.

12. 8, il invoqua, glorifia, le nom de Dieu; אָרָה אָרָה Prov. 20. 6, chacun vante, glorifie, sa propre bonté; בְּשָׁבְּרַבְּלָבְא בְּשֶׁבּרַבְּלָבְּן Is. 44. 8, et celui-ci se glorifiera du nom de Jacob.

4°Réciter, lire: מַּקְרָא בְּאָוְמֵי תְּנְם Exod. 24.7, et il lut devant le peuple; מַקּרָאוּ Néh. 8. 8, et ils lurent dans le

livre (de la loi).

Niph. Etre appelé, s'appeler, être lu : נישראי ספרי חשלה Esth. 8. 42, les secrétaires du roi furent appelés; רַקּרָא שׁמוֹ בְּיְשִׂרָאֵל Ruth 4. 14, et que son nom soit conservé, ou célèbre, dans Israel; השה יַקרָא Gen.2.23, celle-ci sera appelée femme (d'un nom qui dérive de ייש homme); רָּנְקְרָצָּת ירושׁלַם עיר האמה Zach.8.3, et Jérusalem sera appelée la ville de la vérité; יַקרא עוד אַר־שְׁסְהָּ אַבְרַם Gen. 17. 5, ton nom ne sera plus appelé, tu ne t'appelleras plus, Abram; כל הנקרא בְשׁמִי ls. 43.7, tous ceux qui s'appellent de mon nom, qui portent mon nom; בל ער אין ביירום רַפּרָאוּ Gen. 48. 6, ils porteront le nom de leurs frères; בק יקרא קליט Is. 4. 1, seulement que ton nom soit appelé sur nous, c.-à-d. que nous portions ton nom; אַרָּהָא יְּקְרָא תה התחת I Rois 8. 43, que cette maison porte ton nom (qu'elle s'appelle la maison de Dieu); צַיִּרָשָּׁר נְקַרָאָרם לְפָנֵר בשלה Esth. 6. 1, et (les annales) furent lues devant le roi.

Pou., comme Niph.: בּשְׁמָר אַ־קֹרָא בְּשְׁמָר Is. 65. 1, (une nation) qui n'est pas appelée de mon nom, qui ne porte pas mon nom; שָׁקָרָא בְּרָ שֵׁם תְּיָב 62. 2, et on t'appellera d'un nom nouveau; יִישְׁרָאֵל מְּכִּיְרָא 1s. 48. 12, et Israel appelé par moi, mon élu (v. Kal 2°).

ון אָרָא (v. אַרָה) Rencontrer, venir vers, arriver: פקיארור אסון Gen. 42. 38, s'il lui arrive quelque malheur; פַּתַּשׁ קרָאַכָּי Job 4. 14, la crainte est venue à moi, m'a saisi; אַר אַטָּרדיָקרָא אָרָכָם Gen. 49. 1, ce qui doit vous arriver. —L'infinitif avec לְּקְרָאַתִּי (avec suff. לְקְרָאַת ל (לְּקַרָאַחְכֵּם prépos. Au-devant, vis-à-vis: בור לקראת משה Exod. 4. 27, va au-devant de Moise; לַקרָאַת הַמְּלָהָבָת Jos. 11. 20, (pour aller) au-devant de la bataille, pour qu'ils combattissent; שישי בּחָרוֹ לִּקְרֵאת רַפַּחוּ Gen. 15. 10, (il mit) les morceaux vis-à-vis les uns des autres; לְּקֵרָאֵח רְשִׂרָאֵל I Sam. 4. 2, vis-a-vis du camp d'Israel.

Niph.: אַלְדֵיר יִזְּבְּבְרִים נְמְרָא עֶלֵיני Exod. 5. 3, le Dieu des Hébreux s'est rencontré, s'est fait connaître, à nous; ויִּפְרֵא אָבְשָלוּם לְּפְיֵר עַבְּדֵיר רָוִד II Sam. 18. 9, et Absalom fut rencontré par les gens de David; בּקרֵא מְרָבְא בַּרְרָא בַּרְרָא Deut. 22. 6, si le nid d'un oiseau se trouve (devant toi), si tu trouves, etc.; בּמְרָא אִרשׁ II Sam. 20. 1, là se trouva, se rencontra, un homme; infinitif אַרָּרָא אַרשׁ

6, être rencontré.
 Hiph.: המקרא מח בל-הקינה מואה.
 Jér. 32. 23, c'est pourquoi tu leur as fait trouver (leur as envoyé) tous ces maux.

קרָא, chald. (fut. אָקרָא, יִקרָה, v. וּקרָא, v. וּקרָא, v. וּקרָא, v. וּקרָא, hébr.). 1° Crier: סָרֵא בְּחִילִּץ Dan. 4. 11, il cria avec force. — 2° Lire: קרָי קרָי בְּיִרָּא בַּתְילִי בְּיִרָּא לְּמִירָא Dan. 5. 8, mais ils ne purent lire cette écriture.

Ithph:: בְּנֵיְצֵל יְחְקְרֵר Dan.5.12, que Daniel soit donc maintenant appelé.

בּקר פּנ בּקר (fut. בְּקרב, inf. בּקר et מְּרָבּ, Étre près, approcher, s'approcher, s'avancer vers et contre, se présenter: בּנְלֵּרְבָּם Jos. 10.

· 24, approchez, mettez, le pied (sur le cou de ces rois); נְתְּקָרָבוּ עָצְבּוֹת Ez. 37. 7, les os s'approchèrent (les uns des autres); נַיִּקְרָבוּ יְמַר־יִשְׂרָאֵל לָמוּח Gen.47. 29, les jours d'Israel approchèrent de mourir, c.-à-d. le jour de sa mort approchait; ולאיקרב וה אַל־וַה Exod. 14. 20, une (armée) ne s'approcha de l'autre; avec לארי קרב באָחֶלֶּף: ב Ps. 91. 10, (aucun fléau) n'approchera de ta tente; קרָבָה אָל־נַמְשָׁר Ps. 69. 19, sois près de mon âme (soutiens, console-la); ערבי אַלָּר I Rois 2.7, parce qu'ils sont venus vers moi, a mon secours; בפרבחם לפנייני Lev. 16.1, lorsqu'ils se présentèrent devant Dieu (avec des offrandes) ; אַל־יַד Ez. 40.46, part., (des lévites) qui se présentent devant Dieu ; נאַקרַב אַל־הַוּבְרִאָּר Is. 8. 3, et je m'approchai de la prophétesse (je cohabitai avec elle); אַתָּם קַרֶבִּים נַזִּיוֹם המחלים Deut. 20. 3, yous marchez aujourd'hui au combat; בַּקרֹב פֶּלָר מְרַצִּים Ps. 27. 2, lorsque les méchants s'avancent contre moi, fondent sur moi; קרב אַלֵּיהְ Is. 65. 5, marche vers toimeme, c.-à-d. retire-toi, n'approche

Niph. Meme signif.: רְּנְקְרֵב בַּצֵל־תַחְבּר בַּצֵל Exod. 22. 7, le maître de la maison se présentera (devant le juge); נְּנְקְרַבְּשָׁם Jos.7.14, vous vous présenterez

(demain) au matin.

Pi. 1º Trans. Faire approcher, présenter: מֵרְבְּתִּי צִּרְקְתִּי בְּרַבְּתִּי צִּרְקְתִּי Is. 46. 13, je fais approcher, j'enverrai bientôt, ma justice; מֵרְבֵּי רִיבְבֶּם 41. 21, présentez, plaidez, votre cause; מַרְבֵּי רְּתְבֶּבָּם Ps. 66. 8, heureux celui que Tu choisiras et que Tu feras approcher (de toi).

— 2º Intrans.: בִּרְבֵּי לְבִוּא בִּרְבֵּי לְבוֹא sont proches pour venir, ils viendront bientôt.

Hiph. 4° Faire approcher, avancer, présenter, offrir, sacrifier : מְקְרֵב אֵלֶּיף Exod. 28. 1, fais approcher de toi (Aaron et ses enfants); תַּקְרִיבְר יְפֵיף Ez. 22. 4, tu as avancé, haté, tes jours (de malheur); וְחְקְרֵבְתִּיר Jér. 30. 21, je le ferai approcher; תְּמָבֶר תִּיְבָּת הַיִּרְבָּת הַ Jug. 5. 25, elle (lui) présenta de la crème; אָדָם פִּיירַקְיִיב פְּבָּם קַרְבָּן Lév. 1.2, lorsque quelqu'un d'entre vous offrira un sacrifice (à Dieu); מַּקריבֵי חַקּטֹרָח Nomb. 46. 35, ceux qui avaient offert l'encens; וְהָקָרִיב הַעֹּהֵן אַרו־הַעֹּל Lév. 1. 13, et le prêtre sacrifiera tout cela; יקריבו בשרח בשרח יקריבו Is. 5. 8, ils ajoutent champ à champ. — קרב פון Eloigner: ון ביקרב מאח קני הביח II Rois 16. 14, il éloigna, transféra, (cet autel) de devant la face du temple. — 2º Intrans.: וַמַרַלֹּוֹת ביב Exod. 14. 10, et Pharaon approcha (ou, ellipse: fit approcher son armée); מַקריב לַלְּרֶת Is. 26. 17, (une femme qui) est près d'enfanter.

בוף, adj. (v. à קרב le part.). Approchant, avançant : יְאֵת כֶּל־תַּקֶרֵב אָל־הַשֶּׁלְתַן I Rois 5.7, et tous ceux qui approchent de la table du roi, qui mangent à sa table; אַל־בְּשִׁבָּן אַל־בְשִׁבָּן Nomb. 17.28, tous ceux qui approchent du tabernacle.

קרב chald. Même signif. que קרב hébreu : מַצרָין קרבי Dan. 6. 13, alors ils s'approchèrent.

Pa.: ימקרב חמר Esdr.7.17, et offre-

les (sur l'autel).

Aph.: תְּקְרְבּוּחִדּי תַּקְרְבּוּחִדּי Dan. 7. 13, et ils le firent approcher de lui, l'amenèrent devant lui; בְּחַלְּרִיבּוּ לַחֲיִנְּבָּת בַּיּחִד Esdr. 6. 17, et ils offrirent pour la dédicace du temple.

קרָב m. (de קרב s'avancer contre quelqu'un). Combat, guerre: הַשְּלַבֵּר Ps. 144. 1, qui instruit mes mains au combat; קרַב־לִּר בָּלָר בָּלָר בָּלָר de la guerre qu'on me fait; plur.: קרָבוּח רָהְשָּׁצִי Ps. 68. 31, qui aiment les guerres.

קרָב chald. m. Guerre, combat: בְּבְיָא מְרָב Dan.7.21, elle fit, soutint, un combat.

קרָבִים m. (avec suff. קרְבִּים, plur. קרָבִים, קרָבִים, d° L'intérieur du corps, ventre, entrailles, sein: יָמְבֹּאנָיוּ אָל־קרְבָּנִיּוּ Gen. 41. 21, et elles entrèrent dans leur ventre, leurs entrailles; יַרְיִבְּיִבְּיּ בַּיִּבְיִים קּבָּנִים קּבְּנִים קּבָּנִים קּבִּנִים קּבָּנִים קּבָנִים קּבָּנִים קּבְּנִים קּבְּבִּים קּבְּנִים קּבִיבְּים קּבִּים קּבִּים קּבִּיבְּים קּבִּים קּבִּים קּבִּיבְּים קּבִּיבִּים קּבּיבִּים קּבִּים קּבּיבִּים קּבּים קּבּיבְּים קּבּיבִּים קּבּיבִּים קּבּיבִּים קּבּיבִּים קּבִּים קּבּיבְּים קּבּיבִּים קּבּיבְּים קּבּיבִּים קּבּיבִּים קּבִּיבּים קּבּיבְּים קּבּיבְּים קּבּיבִּים קּבִּיבִּים קּבּיבִּים קּבּיבִּים קּבּיבִּים קּבּיבִּים קּבִּים קּבִּים קּבִּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּייִּים בּיּים בּיּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבִּים בּייִים בּיים בּיבִּים בּייִּים בּייִים בּיים בּיים בּייִּים בּייִים בּיים בּייִים בּיים בּייִים בּייִּים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים ב

elle était grosse) s'entre-choquaient dans son sein ; נירָתץ צַּתֹּדהָקָרָב Lév. 9. 14, il lava dans l'eau les entrailles, intestins (de l'holocauste). — 2º L'intérieur, le cœur, la pensée : min parp Ps. 5. 10, leur cœur n'est que malice, méchanceté; קרבם בקרטו לעולם Ps. 49. 12, leur pensée est que leurs maisons dureront toujours (selon d'autres, transposó de קבר : leurs sépulcres seront leurs maisons pour l'éternité); ימרב איש Ps. 64. 7, et l'intérieur, la pensée intime, de l'homme. - 3° L'intérieur, le milieu d'une chose; de là la preposition בקב au milieu, dans: בְּקָרֶב הָאָרֶץ Gen. 45. 6, au milieu du (dans le) pays; בְּקַרֶב הָאוֹת Is. 5. 25, au milieu des rues; בַּקַרֶב שָׁיִרם Hab. 3. 2, au milieu des années, des temps; של פריאין אַלתַי בְּקַרְבִּי Deut. 31. 17, a cause que mon Dieu n'est point en moi, avec moi. בַּקַרָב Du milieu, d'entre: קיקר אַחַיף Deut. 17. 15, d'entre tes frères; נַחַסְרֹיִר מַחֲלָת מִקּרְנָהָ Exod. 23. 25, et je bannirai les maladies du milicu de toi.

קרָבָּה f. Rapprochement, attachement: פְּרָבָה אֵלֹחִים (ou מְרָבָה Ps. 73. 28, Is. 58. 2, le rapprochement vers Dieu, l'attachement à Dieu.

קרְבָּנִי, m. (const. קרְבָּנִי, avec suff. קרְבָּנִי, pl. avec suff. פָרֵבּ, v. קרְבָּנִיהָם, Hiph.). Sacrifice, hostie, oblation, don: לְּתַּקְרִיבּ לְתַּקְרִיבּ Lév. 17. 4, pour (l')offrir en sacrifice à Dieu; קרָבּן לַרֶּר 9.7, l'hostie du (pour le) peuple; יַרְבָּנִי הָשָׁלִיאָם אָרד פַּרָבּוּ Nomb. 7. 10. les princes offrirent leurs dons, oblations (une fois הַבֶּרְבָּן Ez. 40. 43, lisez: hakkareban).

קרְבָּן הְעֵצִים : Néh. 10. 35, 43. 31, l'offrande des bois.

קרְהְּשִׁית m. (plur. קרְהְּשִׁים et קּרְהְשִׁים). Hache, cognée: קרְהְשִׁין קרְהְשִׁין Ps. 74.5, (un homme qui lève) les cognées pour (abattre) la futaic, le bois touffu.

קָרָה f. (rac. קָרָה). Le froid : קַּרָה Prov. 25. 20, dans un jour du froid (dans un temps froid); קּרָה קָרָה Ps.

קרח

147. 17, (qui pourrait subsister) devant la rigueur de son froid?

חקף, (fut. הקרף, une fois יְמְרָה Dan. 10. 14; יְמָרָה, v. II אָרָה) Venir, marcher à quelqu'un, l'attaquer, arriver, s'accomplir: אָשֶׁר מָרָהְ בַּנְרָהְ Deut. 25. 18, qui a marché à toi sur la route, qui t'a attaqué en route; אָר מָּקְרָינְה אָטֹר (מִקּרָינָה בָּנִרְה בַּנְרָה אָטֹר (מַרָּינָה בָּנִרְה בַּנְרָה בַּנְרָה בַּנְרָה בַּנְרָה בַּנְרָה בַּנְרָה בָּנִרְה בַּנְרָה בָּנִרְה בָּנִרְה בָּנִרְה בָּנִרְה בָּנִרְה בָּנִרְה בָּנִרְה בָּנִרְה בָּנִרְה בָּנְרָה בָּנְרָה בָּנְרָה בָּנְרָה בְּנִרְה בְנִרְה בְּנִרְה בְּנְרְה בְּנְרְה בְּנִרְה בְּנְרְה בְּנְרְה בְּנְרְה בְּנְרְה בְּנְרְה בְּנְרְה בְּנְרְי בְּנִרְי בְּנִרְי בְּנִרְי בְּנְר בְּנִרְי בְּיִר בְיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְיִבְרְי בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִיר בְיִים בְּיִיּרְי בְּיִרְי בְּיִיר בְיּיִים בּיּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיוֹי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְיּיִי בְּיִיי בְיּיִי בְּיי בְּיי בְייי בְּייִי בְייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְייי ב

Niph. Venir au-devant, se présenter, se rencontrer: ניִקר הֵי צִּלֹּרְבְּלְנָט Nomb. 23. 18, Dieu se présenta devant Balaam; יְּקְרָה נְלִּרָט Exod. 3. 18, (Dieu) s'est présenté à nous; אַבְּרְיִבְיּרְ בְּלְרָאָה בִי לְּקְרָאִה Nomb. 23.3, peut-être Dieu viendra-t-il au-devant de moi; נְקְרָאָה נְקְרָרָה Il Sam. 1. 6, je me suis rencontré par hasard (sur la montagne de Gelboa).

Pi. (ע. חַלְּרָח). Joindre les poutres, bâtir: בּלְחָרָה אָרְהַעְּהָרִם II Chr. 34. 11, et pour faire les planchers des maisons; אַרְהַ בְּלִּהְרָה Néh. 3. 3, 6, ils mirent les poutres dessus, la couvrirent; בְּמַרְם צַלְּיּוֹתְר Ps. 104. 3, qui bâtit ses chambres élevées avec de l'eau, ou : dans l'eau.

Hiph. Faire rencontrer, préparer: לָּנְיָה לְּמָיָה Cen. 27. 20, parce que l'Eternel ton Dieu me l'a fait rencontrer, a fait que cela s'est présenté de suite a moi; חַקְרַה בְּאַלְּמָיָר בְּאַנִיר בְּאַלְּמָיִר בְּאַלִּיר בְּאַלְיִר בְּאַלְיִר בְּאַלְיִר בְּאַלְיִר בְּאַלְיִר בְּאַלְיִר בְּאַלְיִר בְּאַלְיִר בְּאַלִיר בְּאַלְיִר בְּאַלְיִר בְּאַלְיִר בְּאַלְיִר בְּאַלְיִר בְּאַלִיר בְּאַלְיִר בְּאַלְיִים בְּעִים בְּעִרם בְּעִים בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָב בּעִרם בּאַר בּאָר בּאָר בּאַר בּאָר בּאָב בּאַר בּאָר בּאָב בּאַר בּאָר בּאָר בּאָב בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָב בּאַר בּאַר בּאָב בּאַר בּאָב בּאַר בּאָב בּאַר בּאָב בּאַר בּאָב

קרה קרה. Accident: קרה Deut. 23. 11, (une impureté provenant) d'un accident de la nuit, d'un songe impur; לְלָהֵן בְּרֵוֹל Aboth, if n'est jamais arrivé un accident, une

pollution, au grand prêtre (le jour de l'expiation).

קרוב , fém. קרוב , קרוב , קרוב , קרוב Proche, près, parent, allié, ami : תַּצִיר קרבת Gen. 19. 20, cette ville est proche; יְרִיִית קרוב אֵלֵי Gen. 45. 10, tu seras près de moi; בקרבי Lev. 10. 3, dans ceux qui m'approchent (les prétres et les lévites); du temps: בי קרוֹב יום אַידָם Deut. 32. 35, car le jour de leur perte est proche; אוֹר קרוֹב מִּשְּנֵיר-חשָׁהְ Job 17. 12, la lumière qui était proche (qui allait paraître) cède aux ténèbres, ou : est près de céder, cédera bientôt, aux ténèbres; הַקרב צַּלָּיד Nomb.27.11, qui lui est le plus proche (parent); קרוב לני דואים Ruth 2. 20, cet homme est notre parent; יַּדְלֹּגּּ מְרוֹבֶּי Job 19.14, mes alliés, amis, m'ont abandonné; קקרוב שְׁפֶּךְ Ps. 75. 2, ton nom nous est proche, c.-à-d. familier, nous l'invoquons souvent (v. Jer. 12. 2). — מְקרוֹב adv. 1° מַקרֹב מָאַר Deut. 32, 17, (des dieux) arrivés depuis peu de temps, חסטים מְקַרוֹב º nouveaux venus. — פינית רְשָׁיִים מְקַרוֹב Job 20. 5, le triomphe des impies est de peu de durée, est court. — 3º maz בּקרוֹב Ez. 7. 8, maintenant (je veux) en peu de temps, c.-a-d. bientôt; * בּקרוֹב bientôt, Rituel.

קרְתָּה בְּרִאֹשֶׁם Lév. 21. 5, ils ne raseront pas leurs têtes, exact. ils ne feront pas d'endroits chauves (tonsures) sur leurs têtes; seul: קרְתִּה נְנִיּה Mich.1.16, rends-toi chauve et rase-toi entièrement les cheveux.

Niph.: לְּהֶׁבְּחֵ לְּהֶבּׁם Jér. 16. 6, et on ne se rendra pas chauve à cause d'eux, à cause de leur mort.

Hiph.: בְּחָקְבִיחוּ אֵלֵיְבְּ מֶרְתָא Ez.27.31, ils raseront leurs cheveux à cause de toi (v. Kal).

Hoph.: קלרואש מְקרָת Ez. 29. 18, toutes les têtes sont devenues chauves.

DIR (le chauve) n. pr. Johanan, fils de Kareha, II Rois 25. 23.

בתה adj. Chauve: אים בתה Lév. 13. 40, il est chauve (au haut de la tête

ou par derrière, opposé à תַבָּוּ, chauve par devant); צֵלֵה מֵרָה II Rois 2. 23, monte, chauve!

אקרת אינון אינון

תְּבֶּי n. pr. 1° Korah, fils d'Ésaü, Gen. 36. 5 (vers. 16, le prince Korah, le même, ou fils d'Éliphaz, petit-fils d'Ésaü). — 2° Korah, fils de Jeshar, Exod. 6. 21, qui s'est révolté contre Moise, Nombres, chap. 16; אַבְּי בְּיִי les fils de Korah, ses descendants, lévites et chantres, auxquels dix psaumes sont attribués. — Korah, fils de Hebron, 1 Chr. 2. 43.

קרְתָּהָ f. (rac. תַּבְּק, une fois אָרְתָּהָ Ez. 27.31). Chauveté, endroit chauve sur la tête: מְרָתְּה מֶּרֶת מֶּרָת בָּר בָּר se raser une partie de la tête, surtout le derrière de la tête, en signe de deuil (v. מַרָּתְּהָ בְּי מָרְתְּהַבְּי מָרְתְּהַבְּי מָרְתְּהַבְּי מָרְתְּהַבְּי מָרְתְּבְּי מָר בֹּר chauveté, reste sans cheveux, sur le devant de la tête; בּרוּ עֵיניבֶם Deut. 14. 1, et ne vous rasez point entre vos yeux (pour un mort).

קרְתִי patron. de מְבָּחַי 2º, Nomb. 26.

בְּתְרָתְּהְ f. Endroit chauve: הַחְקָבְּבְ Lév. 13.42, sur le haut et le derrière de la tête chauve, sans cheveux; אַ הַּבְּבְּיִבְּיִוּ 13.55, (une étoffe) rongée en son envers ou en l'endroit.

קּרִי m. (rac. קּרָה). Choc, rencontre hostile, toujours avec וְאָלֵרְהָלָּה נִּעָּר בְּלֶרָּה tév. 26. 21, et בְּיִדְּלְּבָּה נִעָּדִי בְּלֶרִי בּלָרִי Lév. 26. 21, et בַּיִדְּלְבָּה נִעָּדִי בְּלֶרִי 26. 27, mais si vous marchez contre moi avec désobéissance, si vous vous opposez à moi, si vous me résistez; מְחָלֵּבְתִּרְ נִעָּבֶּב בְּחַתְּרַבְרַרִי 26. 28, alors je

marcherai contre vous avec un choc furieux, j'opposerai ma fureur à votre désobéissance (d'autres expliquent בְּקִר hasard: si vous traitez tous vos maux comme hasard, comme s'ils ne venaient pas de moi); "קַרָר accident (v. à בַּרָר).

אָרִיאָר (rac. I קרָא). Appelé, convoqué (v. part. קרָהא פֿרָרָא) פֿרָרָא (מַרָּא 2°); קרָרָאָר Nomb. 1.16 (cheth.), les convoqués du peuple; קרָאָר פּוֹפֶר 16.2, ceux qui sont appelés, convoqués, aux assemblées.

קרִיאָה f. (rac. I קרָא). Action de crier, proclamer: יקרָא אַלִּיתָ אָח־הַקּרִיאָה 3. 2, et annonce sur (cette ville) la proclamation.

קרָיָה f. (rac. קרָה, v. Pi.). Ville, cité: ואסכה האסכה Is. 1. 21, la cité fidèle: יור קונה קינה 29. 1 (pour קינה הנה דור ville où David a campé, habité; dans les noms propres suivants: קריה אַרָבֶּד Gen. 23. 2, et קריח הארבע Neh. 11. 25, la ville d'Arbé (un grand entre les Anakim), l'ancien nom de Hebron, Jos. 14, 15; אַרְיַח־בָּבֶּל Jos. 15. 60, la ville de Baal, la même que קרנת ישרים Jos. 9. 17, la ville des forêts; קרנה הַיִּעָרִים Jer. 26. 20, פרוח ערים Esdr. 2. 25, et אַבְּלָּח Jos. 15. 9, I Chr. 13. 6. ville aux confins de Juda et de Benjamin; אַרַיַת הְצוֹת Nomb. 22. 39, la ville des rues, une ville dans Moab; חברת־סוח Jos. 15. 49, la ville des palmes (v. מַנְסְנֵים), la même que קריה מַשֵּר מ 15. 15, la ville du livre, et que הברר Jug. 1. 11, אבר Jos. 15. 15, ville appartenant à la tribu de Juda; קריתים la double ville Kiriathayim: 1° villo appartenant à la tribu de Ruben, Nomb, 32. 37, plus tard à Moab, Jér. 48. 1. Ez. 25. 9. - 2° Ville appartenant & Nephthali, I Chr. 6. 61 (קרפון Jos. 21.

קרְיָה et אָרְיְהְ chald. f. Ville: בְּקרְיָה בּקרִיָּת Esdr. 4. 10, dans les villes. de Samarie.

קרולת n. pr. 1° Kerioth, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 45.

25. — Ville dans Moab, Jér. 48. 24 (Jér. 48. 41, et Amos 2. 2, la même ville; selon d'autres, pl. de קרָהָוּ : les villes).

(אריי et לוֹנְיָחֵיִם (v. a אַרְיַח.).

לְּכְּכְתְּהִי עַלֵּיכָם : trans. Étendre : יְּקְרַמְהִי עַלֵּיכָם Ez. 37. 6, je couvrirai, j'étendrai, la peau sur vous. Intrans. S'étendre : מיִקְרַם עַלִּיהָם עוֹר 37. 8, et la peau s'étendit sur (ces os).

TR f. (une fois m., Dan. 8.9, const. : קרני duel קרנים et קרנים, const. קרני י קרנות . const. קרנות . 1° Corne : בקרניו Gen. 22. 13, (un belier qui s'était embarrassé) avec ses cornes (dans un buisson); הַּמְּרָנְ הַאַרוֹלָת Dan. 8. 21, et la grande corne (du bouc); — corne qui sert de vase : מַלָּא קַרְנָךְ שֵׁמֵן I Sam. 16. 1, emplis d'huile la corne que tu as; קרר משרן 16. 13, la corne pleine d'huile; בְּקֵרֶן חֵיוֹבֵל Jos. 6. 5, avec la corne du bélier (qui sert de trompette, v. אֹבֶל; au fig., comme symbole de la force et de la puissance : גַּרָּצָהוֹ מַרֶן מוֹאָב Jér. 48. 25, la corne (la force) de Moab a été rompue; קרוֹם פַרְנוֹח בַּיִּרִים Ps. 75. 11, les cornes du juste seront élevées, sa puissance s'affermira; קרני פראים פרני 92. 11, tu as élevé ma corne (ma force) comme celle du Reem (ע. ראם ; בקתט לנו פרנים Amos 6. 13 , nous nous sommes (pris) fait des cornes, nous nous sommes rendus puissants, redoutables; אַל־מָרִימוּ קרָן Ps. 75. 8, n'élevez pas la corne, ne soyez pas orgueilleux ; וְעֹלֵלְתִּר בֶעֶפֶר בַּרְנִר Job 16.15, j'ai souillé ou couvert ma corne (c.-à-d. ma tête, mon visage, rayonnant) de poussière; יַקרן יְשָׁעֵר Ps. 18. 3, et corne de mon salut (Dieu, la force qui me sauve); קרטח פרן Ez. 27. 15, des cornes, c.-a d. des dents, d'ivoire; selon d'autres, pour יָשַׁן: des cornes (de chèvre) et des dents (d'éléphant). — 2º Cime d'une montagne : בְּקרֵן בְּּוְ־יִשְׁמַן Is. 5. 1, sur la cime d'une montagne grasse, fertile. — 3" manua mina Exod. 29. 12, Lév. 16. 18, les cornes de l'autel, des pointes en forme de corne

aux quatre coins de l'autel (v. Exod. 27.2: « tu feras ses cornes à ses quatre coins »). — 4° Rayons : אַרְנָיִם מְיָרוֹי לוּ Hab. 3. 4, et des rayons partaient de ses côtés (soit les rayons du soleil, ou les éclairs; selon d'autres : allusion aux rayons du visage de Moïse, v. Exod. 34. 29-35).

Hiph.: בַּקְרֵק Ps.69.32, (un bœuf) qui a (pousse) déjà des cornes (de בַּקָרָן 1°).

קוֹת תְּפוֹלְתְּ (la corne du fard) n. pr. Kéren Hapuch, fille de Job, Job 42.14.

סְרֵס נְבוֹ : DIP Se courber, tomber, être renversé : סְרֵס נְבוֹ Is. 46. 1, Nebo est renversé ; קרְטּ בְּרְעוֹ בְּוֹנְיוֹ 46. 2, ils ont été renversés, ils sont tombés tous ensemble ; de la

בּיבֶּר, seulement plur. בּיבֶּר, const. בּיבֶּר, m. Grochets, agrafes, boucles: בְּיבֶּר זָּרְבֵּר Exod. 26.6, cinquante agrafes, boucles, d'or (pour y passer les cordons et joindre ensemble les rideaux du tabernacle).

מירם n. pr. (v. קרם).

קרְסל m. Cheville; seulement duel: אַרְסלְּבְּּ M. Cheville; seulement duel: II Sam. 22. 37, Ps. 18. 37, et les chevilles de mes pieds, pour mes pieds, n'ont point chancelé (dimininutif de מרס articulation, nœud).

אַרָרָע, (fut. רְמָרֵע Dechirer, fendre, ouvrir, arracher, couper, calomnier: מעריר, arracher, couper, calomnier: Gen. 37. 29, il dechira ses vêtements; הַרָּבְּרִי בְּנִרִים II Sam. 43. 31, (et tous ses serviteurs) étaient déchirés de vêtements, c.-à-d. avaient chirés de vêtements vêtements déchirés, avaient déchiré leurs vêtements; אַרְבָּרִים קרְבִּים לַבְּם Osée 13. 8, je déchirerai ce qui couvre leur cœur, c.-à-d. leur poitrine, ou leur cœur fermé, endurci; שְׁבֵּרִים שְׁבֵּרִים שְׁבֵּרִים וּנִבִּים וּנִבְּיִם שְׁבֵּרִים וּנִבִּים וּנִבְּיִם שְׁבֵּרִים וּנִבִּים וּנִבְּיִם שַׁבִּים וּנִבְּיִם שַּבֵּרִים וּנִבְּיִּים וּנִבְּיִים וּנִבְּיִים וּנִבְּיִים וּנִבְּיִם שַּבֵּרִים וּנִבְּיִים וּנִבְּיִים וּנִבְּיִים שַּבֵּרִים וּנִבִּים וּנִבְּיִם שַּבֵּרִים וּנִבְּיִים וּנִבְּיִם וּנִבְּיִם שְּבֵּרִים וּנִבְּיִים וּנִבְּיִם שְׁבַּרִים וּנִבְּיִם וּנִבִּים וּנִבְּיִם שְׁבֵּיִם וּנִבְּיִם וּנִבְּיִם שְּבֵּיִם וּנִבְּיִם שְּבֵּיִם וּנִבְּיִם שְּבֵּיִם וּנִבְּיִם שְּבֵּיִם וּנִבְּיִם וּנִבְּיִם שָּבֵּים וּנִבְּיִם וּנִבְּיִם וּנִבְּיִם וּנִבְּיִבְּים וּנִבְּיִם וּנִבְּיִם וּנִבְּיִם וּנִבְּיִם וּנִבְּיִם וּנִבְיִּים וּנִבְּיִבְּיִם וּנִבְּיִם וּנִבְּיִים וּנִבְּיִּים וּנִבְיִים וּנִבְּיִים וּנִים וּנִבְּיִים וּנִבְּיִים וּנִים וּנִבְּיִים וּנִים וּנִבְייִּים וּנִים וּנִבְּיִים וּנִבְּיִים וּנִייִּים וּנִבְּיִים וּנִבְּיִים וּנִבְּיִים וּנִים וּנִייִּים וּנִים וּנִבְּיִים וּנִּיִּים וּנִים וּנִייִּים וּנִים וּנִייִּים וּנִייִּים וּנִייִּים וּנִייִּים וּנִייִּים וּנִייִּים וּנִייִּים וּנִייִּים וּנִייִּים וּנִייִים וּנִייִּים וּיִּיִּים וּנְיִּים וּנְיִים וּנִייִּים וּנִייִּיִּים וּנִייִּיִּים וּנְיִים וּנִייִּים וּנִייִּיִּיִּיִּיִים וּנִייִּייִּיִּיִּיִּיִּיִּים וּנְיּיִים וּנְיִייִּיִּיִּיִּיִּים וּ

לביתוקרעי. לביתוקרעי. לביתוקרעי. לביתוקרעי. לביתוק שיניה שלביתוק ביתוק ביתוק

Niph. pass.: לא יַקרֵע Exod. 28. 32, pour que (l'habit) ne se déchire; וְתַשְּוְאַת נְקֵרָע I Rois 13. 5, et l'autel se

rompit.

קרָבִּרם מַרָּבְּרָת Les parties, pièces, morceaux, d'un habit déchiré, haillons; יַּמְרָבֶּיִם וַלְבָּים I Rois 11. 30, et il déchira l'habit en douze morceaux, parts; וְּמָרֶבִים תַּלְבִּישׁ נּיִּטְּה Prov. 23. 21, et l'assoupissement, la paresse, fait vêtir (l'homme) de haillons.

PTP Pincer, mordre: איין איין Prov. 16.30, semordant les lèvres (geste d'un homme qui a des desseins malicieux); de même אַיִר אָיך 10.10, qui cligne les yeux, fait des signes des yeux; et אָיִר פּרָרָי 6.13, (le méchant) fait des signes des yeux.

Pou.: יְבְּאָרֶר נְּמִיבְּעָר Job 33. 6, moi aussi j'ai été arraché (c.-à-d. formé)

de l'argile, ou de la boue.

רְיָהָ m. Destruction ou destructeur: אָדְיָ מְיּאָשְ אַדְּאָ Jér. 46. 20, la ruine, la destruction, ou le destructeur, viendra du pays du Nord.

רקביתון די ידודיבא Dan. 3.8, ils mangèrent les morceaux (arrachés de la chair) des Juifs, c.-à-d. ils les calomnièrent, accusèrent; דִּירַאַבְלּוּ קַרְצִיתִּין הַּי הָנִיְאַלּ הַרָּצִיתִין הַּי הַנְיִאַלּ הַרָּצִיתִין הַ 6.25, qui avaient calomnié, accusé, Daniel.

עְרָקִע m. Fond, sol, terrain: בְּקַרְקָע קיִּמְשְׁבָּן Nomb. 5. 17, sur le sol, pavé, du tabernacle; מַחָּמַרְקַע עֵּר יַחָבְּרְקָע I Rois 7.7, d'un bout du sol jusqu'à l'autre bout, c.-à-d. sur tout le sol, plancher; selon d'autres : depuis le plancher jusqu'au plafond (qui est en même temps le plancher de l'étage supérieur); בְּיֵלֶבֶע אַרָּאָב אַרָּאַב אַרַאָּב אַרָּאַב אַרָּאָב אַרָּאָב אַרָּאָב אַרָּאָב אַרָּאָב אַרַאָּב אַרָּאָב אַרָּאָב אַרָּאָב אַרָּאָב אַרָּאָב אַרָּאָב אַרָאַב אַרַאָּב אַרָּאָב אַרָּאָב אַרָּאָב אַרָּאָב אַרָּאָב אַרָּאָב אַרָּאָב אַרָּאָב אַרָּאָב אַרַאָּב אַרָּאָב אָרָאָב אַרָּאָב אַרָּאָב אָרָאָב אָרָאָב אַרָּאָב אַרָּאָב אַרָּאָב אָרָאָב אָרָאָב אָרָאַר אָרָאָב אַרָּאָב אָרָאָב אָרָאָב אַרָּאָב אָרָאָב אָרָאָר אַרָּאָב אָרָאָר אָרָא אָרָא אָרָאָר אָרָאָר אָרָא אָרָא אַרָּיייין אָרָיייין אָרָא אָרָייין אָרָייין אָרָייין אָרָיין אָרָא אָרָא אָרָיין אָרָיין אָרָיין אָרָא אָרָיין אָרָיין אָרָיין אָרָיין אָרָין אָרָיין אָרָיין אָרָיין אָרָיין אָרָיין אָרָין אָרָיין אָרָיין אָרָיין אָרָין אָרָי

קרָקע n. pr. Karka, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15, 3.

7772 n. pr. d'une ville, Karkor, Jug. 8. 10.

Pi. (v. קרקר Pilp.).

קרשׁים , pl. קרשׁים, pl. קרשׁים, קרשׁים, pl. קרשׁים, const. יְבְּישִׁים . Ais, planche: יְבְּישׁים לַּבְּשׁיִם בְּשִׁים לַבְּשִׁים לִבְּשִׁים לַבְּשִׁים לַבְּשִׁים לַבְּשִׁים לַבְּשִׁים לִּבְּישִׁים לְבִּשְׁים לַבְּישִׁים לִּבְּים לְבִּים לִּבְּים לְבִּים לְּבִּים לְּבִּים לִּבְּים לִּבְּים לִּבּים לִּבּים לִּבְּים לִּבְּים לִּבּים לִּבְּישִׁים לִּבּים לִּבּים לִּבְּים לִּבְּים לִּבּים לִּבְּים לִּבְּים לִּבְּים לִּבְּים לִּבְּים לְבִּים לְּבִּים לְבִּים לְּבִּים לְבִּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּישִׁים בּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בּבְּבְּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים

י קבח (ע. קבה (ע. קבה) Aboth, le repos, la récréation, de l'esprit.

קָרָת (rac. יְמֶרְתָּה, v. קּרָה). Ville, cité: אָפָר Prov. 8. 3, à l'entrée de la ville; מְלְמֵר מֶרֶת 9. 3, les lieux élevés de la ville.

קרְקָּב (ville) n. pr. Kartha, ville appartenant à la tribu de Zabulon, Jos. 21.34.

קרְתָּוֹ ח. pr. Karthan, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 21. 32 (la même que קרְנָחֵים 2°, v. à קרָנָח.

הושף (seulement const. השף) et רושף f. pl. (rac. השף). Plaques ou coupes: השף הושף השף Nomb. 4. 7, selon les uns: et les plaques (qui servent) de couverture (des feuilles d'or qui couvraient les pains de proposition); selon d'autres: et les coupes pour les libations (placées sur la table d'or) (v. à השפש); החשף Exod. 25. 29, et ses plaques, ou: et ses coupes; השפשף Exod. 37. 46, I Chr. 28. 47.

קשישף f. Nom d'une monnaie, d'une pièce d'or ou d'argent: אַבְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִׁי בְּיבְּי בְּעִי בְּיבְי בְּעִי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּעִי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּייבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְּייי בְּיבְיייי

למיתית אָדְיים Job 42. 11, une kesita; d'autres traduisent, Gen.: cent brebis ou agneaux, et Job: une brebis ou un agneau.

קשק

מל אַשָּר־לוּ סְנָמִיד f. Écaille: קַשְּׂקשָׁת הַמְשְׁקְשׁרָב Lév. 11. 9, tout ce qui a des nageoires et des écailles; pl.: בְּמַשְׁקְשׁרָה Ez. 29. 4, à tes écailles; בּמַשְׁקְשִׁים I Sam. 17. 8, et une cuirasse à écailles.

עלים m. (v. שַּשְׁהָ). Chaume, brin de paille, paille: אָהֶהֶּל שׁׁהַ שַּׁשֵּׁר בּצֹּח בּעָל Exod. 5. 12, afin d'amasser du chaume au lieu de paille; אָקָד שִּׁרָּ בַּאָד Is. 41. 2, comme la menue paille emportée par le vent; שְּׁבָּי בַּשִּׁר לְּמָשׁ Chad. 18, et la maison d'Esaü sera une paille.

אַר הַקּשָׁאִים : m. pl. Ex. unique קּשָׁאִים אַר הַקּשָּׁאִים Nomb.41.5, les concombres (v.II מָקָשָׁאִים).

קְּמֶּוְכֵּי Ecouter attentivement: רָאָוְכֵּי הַשְּׁבְּעָה אַקְשֵּׁבְּעָה Is. 32. 3, et les oreilles de ceux qui entendent écouteront avec attention.

קלי נא אָזְקָד Neh. 1. 11, que ton oreille soit attentive (à la prière de ton serviteur).

בוֹשְׁבּוֹת adj. Attentif; seulement pl. f.: אַנְיִף פְּשְׁבּוֹת Ps. 130. 2, que tes oreilles soient attentives; II Chr. 6.40, 7. 45.

קשֶׁכ m. Attention: קשֶׁכ I Rois 18.29, et personne ne répondit, et aucune attention (à leur invocation); וְחָקְשִׁיב קשׁב רָב־קַשׁב Is. 21.7, et il écoutera, ou considérera, attentivement (ce qu'il verra), avec une grande attention.

קשָׁה (fut. אַפָּה) Étre dur, lourd, cruel, difficile: רַיְּבֶּשׁ דְּבֶר־אָרשׁ יְחוּרָה II Sam. 19.44, et la réponse des hommes de Juda était dure; שְּׁבָּיִם אָּבְּיִם I Sam. 5.7, sa main est dure, lourde, sur nous, nous frappe cruellement; אָבָּיִם Gen. 49.7, (leur colère) qui est dure, cruelle; בְּיִבְּיִם אָשֶׁרְ יְּבְשָׁת בְּבָב וֹשְׁרָבְר אֲשֶׁר יִבְשָׁת בְּבֵּם Deut. 1.17, et la chose qui sera trop difficile pour vous.

Niph.: וְעֶבֵר מָה נְקְשֶׁר Is.8.21, il errera sur (cette terre) accablé d'un sort dur, cruel.

Pi.: הְּקְישֵׁ תְּלֵּרְשָׁהְ Gen. 35. 16, il lui était difficile, pénible, dans son enfantement (elle accoucha avec un travail pénible).

Hiph. Rendre dur, difficile; endurcir, s'endurcir: וַצַרַפָּבָם לֹא הַקְשׁוּ עוֹר Deut. 10. 16, ne rendez plus votre cou dur, inflexible, c.-à-d. ne vous endurcissez pas plus longtemps; מַרַהָּקְשָׁה אֵלָיד Job 9. 4, qui s'est endurci contre lui, qui lui a désobéi? ואַנר אַקשׁח אַז־לָב פּרָכֹח Exod. 7. 3, mais j'endurcirai le cœur de Pharaon (je l'abandonnerai à son egarement); אַבִּיהְ חָקְשָׁה אַז־כְּלֵט I Rois 12. 4, ton pere avait rendu notre joug dur, lourd; לְשׁאוֹל H Rois 2.10, tu me demandes une chose bien difficile; កង្កក្នុង កង្គមខ្លួន Gen. 35. 47, lorsqu'elle eut un travail pénible, une grande peine à accoucher (v. Pi.).

קשָׁהְ adj. (const. הַשָּׁהְ; plur. בְּשַׂהְ, const. בְּשַׁהְ ; fem. השָׁהְ, const. השַׁהְ, pl. השׁבָּן ; fem. השָׁהְ, const. השַׁהְ, pl. השׁבָּן ; fem. השָׁהְ, const. השַּבְּ, pl. השׁבְּיבוּן . Dur, rude, penible, inflexible, mשָבַּבְּרַתְּ Exod. 1. 14, par un travail dur, penible; השָׁהְ בַּהָּיה נְּתָבֵּר שִׁהְם בְּשׁהוֹ Gen. 42. 7, it leur dit (des paroles) dures, rudes; היִ השַבְּיבְ Job 30. 25, pour celui dont le jour, le sort, est dur; le malheureux, l'affligé; השָבְּיבְ בְּשִׁבּילְ בְּשִׁהִילְ Cant. 8. 6, le zèle de l'amour est inflexible, ferme, comme la tombe; בְּשַׁהִּרֹבְּרָתְ Exod. 32. 9, qui a la nuque, la tête, dure, inflexi-

בילשוֹט chald. m. (v. שַּלְּשְׁ hébr.). Vérité: הַי בְּלִּבְּמְבְרוֹיִרְי קְשׁוֹט Dan. 4. 34, dont toutes les œuvres sont (selon) la vérité; שַלְּבִירְיִם 2.47, en vérité, vraiment.

קּשָׁה Kal inusité. Hiph. Rendre dur, être dur: לְּבֵּנִי Is. 63. 17, tu as laissé notre cœur s'endurcir (pour ne plus te craindre) (ע. הְּשָּׁהְי, הְנֶיִהְ, בְּנִיהְ בָּנִירְ, לַבְּנִי Job 39. 16, elle se conduit durement, elle est insensible à ses petits, comme s'ils n'étaient point à elle.

אָפָּרֵי קשָׁם Ps. 60.6, pour l'amour de la vérité (v. שְּׁשֶׁלּ chald.).

אָמְרֵד אָמְרֵד אָמָר הייף m. Gertitude: אַמְרֵד אָמְרָד Prov. 22. 21, (pour te faire connaître) la certitude, l'infaillibilité, des paroles de la vérité.

קשׁר m. (rac. מְּבֶּר). Opiniâtreté: מְּבֶּר חָנֶּם חַנֶּם חַנֶּם חַנָּם חַנְּם חַנָּם חַנְּם חַנָּם חַנְּם חַנָּם חַנָּם חַנָּם חַנָּם חַנָּם חַנָּם חַנָּם חַנָּם חַנְּם חַנָּם חַנָּם חַנָּם חַנָּם חַנָּם חַנָּם חַנָּם חַנְּם חַנָּם חַנְּם חַנָּם חַנְּם חַנָּם חַנְּם חַנָּם חַנְּם חַנְם חַנְּם חַנִּם חַנְּם חַנְּם חַנִּם חַנְּם חַנְּם חַנְּם חַנְּם חַנְּם חַנְּם חַנְּם חַנְּם חַנִּם חַנְּם חַנִּם חַנְּם חַנְּם חַנְּים חַנְּם חַנִּם חַנְּם חַנְּם חַנְּם חַנְּם חַנְּם חַנְּם חַנְּם חַנְּם חַנְם חַנְּם חַנְּם חַנְּם חַנְּם חַנְּים חַנְּיִים הַּיִּבְּים חַנְיּים הַיּבּים חַנְּבּם חַנְּיבּים הַיּבּים חַנְיבּים חַנְּבְּים הַנְּיבּים חַנְּבְּים הַיּבּים חַנְּבְּים הַנְיבּים חַנְיבּים חַנְיבּים חַנְיבּים חַנְיבּים חַנְיבּים חַנְיבּים חַנְיבּים חַנְיבִּים חַנְיבּים חַנְיבּים חַנְיבּים חַנְיבּים חַנְיבּים חַנְיבּים הּיבּים הּבּים הּיבּים הּבּים הּבּיבּים הּבּים הּבּים הּבּיבּים הּבּים הּבּים הּבּים הּבּים הּבּים הּבּים הּבּים הּבּים הּבּים ה

ק'ישיף? (dureté) n. pr. Kision, ville appartenant à la tribu d'Issachar, Jos. 19. 20 (שנף I Chr. 6. 57).

י בְּשְׁיוֹח f. Dureté: אָלְשְׁיוֹח Rituel, par l'opiniatreté (v. à מָּלֶשְׁיוֹח).

לְשֵׁר (fut. יְּמְשֵׁר) 1° Lier, attacher: מַּמְשֵׁר (fut. יְמְשֵׁר) Gen. 38. 28, elle lia à sa main un ruban d'écarlate; שַּׁמְשֵׁר שֵּׁרִילְּמְדְּ Prov. 6. 21, tiens-les liés à ton cœur; avec בַּיְמִיר בַּתְשִׁר וֹבָּא Jos. 2. 18, tu attacheras (ce cordon) à la fenêtre; שִׁיִּרִית בְּנְשְׁשִׁי Gen. 44. 30, et sa vie est attachée à la vie de celui-là, la vie de mon père dépend de celle de son fils; אַנְבִּיבְּיֵב Prov. 22.

15, la folie est liée au cœur de l'enfant. — 2° Se liguer, conjurer, conspirer: מְשַׁרְהָם בְּלָכֵם בָּלָבְם בָּלַבְּם בָּלַבָּם בָּלַבְם בַּלְבָם בַּלְבָם בַּלְבַם בַּלְבַם בַּלְבַם בַּלַבּם בַּלַבּם בַּלִּבְם בַּלְבַם בַּלְבַם בַּלְבַם בַּלְבַם בַּלִּבם בּיבִּבּם בַּלְבַם בַּלְבִּם בַּעְבִּי בְּשָׁבִיר בְּלָבִי בְּשָׁבִיר בְּלָבִי בְּשָׁבִיר בְּלַבְּי בְּשָׁבִיר בְּלַבְּי בְּעָבְי בְּעָבִי בְּבַּבְי בַּלְבִי בַּעְבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבִי בְּעָבִים בּיִּבְי בְּעַבְים בּיבִים בּיבִים בּיבַּבּי (brebis) fortes (celles qui étaient concues au printemps) furent pour Jacob.

Niph.: Se lier, être lié: מְּנְיִם מְּלְּחָתְ תְּנְשְׁיֵּחְ וְלִינִתְ I Sam. 18. 1, (l'âme de Jonathan) s'attacha, se lia étroitement, à l'âme de David; הְּמִישִׁר בְּלִּיתְּחִים Néh. 3. 38, et toute la muraille fut liée, c.-à-d. close, achevée.

Pi.: תְּקְשֵׁר מַצְּרָחׁת מְּדְּרָחׁת בְּיסְתּח Job 38. 31, as-tu joint les liens des Pléiades? ou : as-tu créé l'influence des Pléiades sur les fruits doux (qui les font mûrir, se nouer)? הְקַשְׁרִים מַבְּלָּח Is. 49. 18, et tu te les attacheras comme une épouse (s'attache la ceinture).

Pou.; প্রাক্তির চুম্নের Gen. 30. 41, les brebis les plus fortes (v. Kal 3°).

Hithph. Conspirer: הַּחְקְשֵׁרוֹ כָּלָיוֹ עַבְרָיה II Chr. 24. 25, ses serviteurs conspirerent contre lui.

תְּשֶׁר (ע. קשָׁר). Conjuration, trahison: וְחַשֶּׁר מְשֶׁר (II Rois 11.14, et elle s'écria: Conjuration, trahison! יַבְּקְרָר (בַּבְּעָרְר בַּבְּעָרְר (בַּבְּעָרְר בַּבְּעָרְר (בַּבְּעָרְר בַּבְּעָרְר (בַּבְּעָרְר (בַּבְּעָרְר (בַּבְּעָרְר (בַּבְּעָרְר (בַּבְּעָרְר (בַּבְּעָרְר (בַּבְּעָרְר (בַּבְּעָרְר (בַּבְּעָר (בְּבָּעָר (בְּבָּעָר (בַּבְּעָרְר (בַּבְּעָרְר (בַּבְּעָרְר (בַּבְּעָרְר (בַּבְּעָר (בּבְעָר (בּבְּעָר (בּבְעָר (בּבְער (בּבער (בּבע (בּבע (בּבער (בּבער (בּבער (בבבע (בבבע (בבבע (בּבע (בבבע (בבבע (בבבע (בבבע (בבבע (בבבע (בבבער

תְּשְׁרִים m. pl. Nom d'un vêtement: אַרָּיִם Is. 3. 20, les ceintures, les écharpes (que portent les femmes); selon d'autros : les chaînes qu'elles portent au cou, ou:les cordons, les rubans, dont elles attachent leurs cheveux; מַלֵּה מְשֵׁרָיתְּ Jér. 2. 32, une épouse (oublie-t-elle) sa ceinture, ou sa chaîne, ou ses rubans?

קשׁשׁ Kal. Assembler: קשׁשׁי Kal. Assembler: אַרְשְּׁשׁׁהּ נְקוֹשׁהּ Soph. 2. 1 (le premier Hithph., le second Kal), assemblez-vous et assemblez (les autres), ou, au fig.: recueillez-

vous, rentrez en vous-mêmes, et faites que les autres se recueillent.

Po. Amasser, chercher: יְקְשֵׁשׁ לֶּחֶם מֶּבֶן Exod. 5. 7, et qu'ils amassent, qu'ils aillent chercher eux-mêmes, la paille; אֵרשׁ מְקְשֵׁשׁ עַצִּרם Nomb. 15.32, un homme qui ramassait du bois.

Hithph. Soph. 2. 1, v. Kal.

Osée 1. 5, je briserai l'arc d'Israel, c.-à-d. sa puissance; אָרְיִרְיִתְּיִרְיִּרְ Dob 29. 20, et mon arc se fortifiera dans ma main, mes forces augmente-ront. — 2° L'arc-en-ciel: אָרִי נְיִוּשְׁרִי נְיִוּבְּי נְיִוּבְּי נְיִבְּיִר נְיִבְּיִר נַחְנָּי Gen. 9. 13, je mets mon arc dans les nuées; מְבֶירְאֵר וְתְּפָשֶׁר Ez.1.28, comme l'apparence de l'arc (qui paratt au ciel).

וְיְתִי רֹבֶת מַשְׁתּ . Arc ou archer: תְּיְתִי רֹבֶת מַבְּת מַבְּת פּת 21. 20, et il devint un tireur d'arc, adroit à tirer l'arc (y. הַשְּׁבְי); selon d'autres, בּיִר jeune homme: il devint השָּׁבְּ tireur d'arc, archer (y. בַּת 3°).

בְּלְרֵנוֹם chald. keri. Guitare ou harpe (v. קרוֹם).

ר Resch יותן vingtième lettre de l'alphabet; comme chiffre il signifie deux cents; lettre liquide, ה se permute avec יותן (v. ces deux lettres); comme son guttural, avec ה exemples: בַּבָּי fendre et אַבָּי séparer, distinguer; בַּבָּי priser, couper; ה remplace quelquefois un dages fort, comme אַבַּי chald., le trône; שְּשֶׁהַ et שְּשֶׁהַ ct שְׁבָּיִי Damas.

רָאָר (fut. הַנְיאָה, בִּרָא, אַרָבָ, inf. הֹאָרָ, יראר; const. ראר, הוארן; une fois דארת Ez. 28. 17) 1" Voir, avoir des visions: ילא יראה Ps. 115. 5, (les idoles ont des yeux) mais elles ne voient pas; אֹחָהָּ קארחר צהרק Gen.7.1, je t'ai vu un juste (j'ai vu que tu étais juste); souvent suivi de וַיַּרָא רֵי בִּי־שְׂטוּאָת לַאָּת Gen. 29. 31, l'Eternel vit que Lia était méprisée; בי רָאַתָּה בִּר־נָדָל שֵׁלָה 38. 14 , parce qu'elle voyait que Selah était devenu grand; ou de אַרָא וְּחָמַּח־אָּישׁ: אַיַהַ מָּחַ Zach. 2. 5, et je voyais un homme devant moi; אָאָרָא וְהְזָּזִיזְ מָלֵא Ez. 44. 4, et je vis que (la gloire de l'Eternel) avait rempli(le temple); avec omission du régime : יְלוּאַ־יָכֹלְמִר לִרְאוֹח Ps. 40. 13, je n'ai pas pu voir (mes iniquités, parce

qu'elles étaient trop nombreuses), ou : je n'ai pu en soutenir la vue; רָרָאוּ רַבְּרִם 40.4, beaucoup d'hommes (le) verront; ראַר פַנֵּר הַשְּּלֵהְ Esth.1.14, ceux qui voient le visage du roi, qui sont ses intimes; ניראו אר הים Exod. 24. 10, ils virent le Dieu d'Israel (sa gloire, sa majesté, v. 32. 20; Dieu dit à Moïse: « Tu ne peux pas voir mon visage, parce que l'homme ne me verra sans mourir, l'homme ne peut me connaître parfaitement»); רָאִרתִי אַלֹּתִים מָנִים אֱל־סָנִים Gen. 32. 30, j'ai vu Dieu face à face; אַשֶּׁר אָמָרוּ לַראָים לֹא תִרָאגּ Is. 30. 10, qui disent à ceux qui voient, aux prophètes: Ne voyez point, n'ayez pas, ou ne dites pas, vos visions (v. האָר et חַוַח); לַראַר ಪ್ರಾಥ್ನ Eccl.7.44, pour ceux qui voient le soleil, les vivants; חַלָּם רָאָרָחָר אַחַרֵּר ראָר Gen. 16, 13, ai-je rien vu après ma vision? (la vision a disparu sans laisser une trace, sans que je l'aie vue s'en aller, preuve que c'était une vision divine); selon d'autres : j'ai vu maintenant (un ange) après que Dieu m'a vu (puisque Dieu me voit et m'exauce).

2º Voir, considérer, examiner, re-

garder, avoir soin, choisir, visiter, envisager: יְרָאָחוּ הַשֹּׁרֶק Lév. 13. 5, le prêtre le considérera ; לָרְאוֹת הָבְנוֹת הָשָּׁרֶץ Gen. 34. 1, pour voir, examiner, les femmes de ce pays-là; באה בקבר Ez. 21. 26, il a examiné (consulté) le foie; ראַח בַּעַבְרִם Eccl. 11. 4, et celui qui considère les nuées. — Regarder avec plaisir, satisfaction : אל־מרא מין Prov. 23. 31, ne regarde point le vin (lorsqu'il est vermeil); אל־ירָא בְּקְלְנוֹיו Job 20.17, il ne verra, ne se rejouira pas, des ruisseaux ; וּבְאוּיָבֵר רָאַתָּח עֵרנִי Ps. 54. 9, mon œil a vu, s'est réjoui, de mes ennemis (de leur ruine); אַנָּי אַראַת בּטוּנָאַר 118.7, et je verrai (ce que je souhaite arriver) à mes ennemis (leur ruine, punition); au contraire, voir avec douleur, être témoin de quelque chose de malheureux qui arrive à ceux qu'on aime: אַל־אָרָאָח בְּמוֹית חַיָּילֶר Gen. 21. 16, je ne verrai point, je ne serai point témoin de la mort de l'enfant; מן אראה בְּרֶכּ 44. 34, de peur que je ne sois témoin du malheur (de mon père); regarder avec dédain, mépris : אַר עַל־עַבֹּק לראה Job 41. 26, il regarde avec mépris tout ce qui est élevé; אַל־תַּרָאָנִי ישאַר שׁתַּרְחֹרֶת Cant. 1. 6, ne me regardez pas dédaigneusement parce que je suis brune; regarder avec compassion: וְכִּד רָאָה אָהדּעָנְיִם Exod. 4. 31, et que (Dieu) avait regardé leur affliction (qu'il la fera cesser); ראָח מי בְּעָרָי Gen. 29. 32, Dieu a regardé mon affliction (l'a fait cesser). - Pourvoir, veiller, avoir soin : רָאָח בֵּרְתְּהְ פָּוָר I Rois 12.16, pourvois à ta maison, David; אַרן טַר בית־תַּשְּׁתֵר רְצָּת Gen. 39. 23, le gouverneur de la prison ne veillait (à rien, ne prenait connaissance de rien); Ps. 37. 37, et considère le juste, ou : prends soin de la justice, de l'équité; avec & se pourvoir, se procurer, choisir : אַלִּדִיים יִרָאַח־עוֹי Gen. 22. 8, Dieu choisira, fournira lui-même, l'agneau : לירא האשירה לו Deut. 33. 21, et il a choisi la première part (de la possession); et sans ירַא מַרְלַּח: לוֹ יבין Gen. 41. 33, que Pharaon

choisisse un homme intelligent. — Visiter: וּבָא אַבִּיךְ לַרָאוֹתַקּ II Sam. 13. 5, et lorsque ton père viendra te visiter: קאר אַריקי פּרויקי Gen. 37. 14, vois la paix, c.-à-d. la santé, de tes frères, vois s'ils se portent bien; יפרניר אל-קרוש ישׂראל תראיפה Is. 17.7, et ses yeux regarderont le Saint d'Israel (il espérera en lui); ררא דר עליבם Exod. 5. 21, que Dieu jette les yeux sur vous (qu'il examine votre conduite); מת ראית כי עשית רחה בית המים Gen. 20. 10, qu'as-tu envisagé, quelle était ton intention en agissant ainsi? Part. pass.: חראיות בחד באר. 2.9, (et sept jeunes filles) qui étaient choisies, ou qui étaient dignes, convenables, à lui être données (pour la servir).

3° Apercevoir, reconnaître par les sens ou par l'intelligence, éprouver, jouir ou souffrir: לראות מחדיקרא־לר Gen. 2. 19, pour voir comment il les appellerait; רבל־־חַצֶם ראָרם אַח־־חַקוֹלח Exod. 20. 18, et tout le peuple apercevait, entendait, les tonnerres; דארתר Is. 44. 16, j'ai senti le feu, la chaleur; אָרָהָת הַיָּים Eccl. 9. 9, jouis de la vie; אראית שחת Ps. 16. 10, pour voir la tombe, éprouver la corruption; Ps. 34. 13, Eccl. 3. 13, 6, 6, et פנים האת Jér. 29. 32, Eccl. 2. 1. voir le bien ou les biens, c.-a-d. jouir des biens de la vie; רצח רעה Jer. 44. 17, voir, souffrir, le mal; וַלְבֵּר רַאָּח חַרָבָּח man Eccl. 1. 16, et mon cœur a vu, connu, beaucoup de sagesse; ראי דבריבי Jer. 20. 31, écoutez, reconnaissez, la parole de Dieu; אראיתם בּין צָהָיק לְרָשֶׁע Mal. 3. 18, vous verrez (la différence, vous distinguerez) entre le juste et le méchant.

 toi devant Achab; וְכִּרְאָרוֹ אֶּרוֹ־מְּנֵי תִי I Sam. 1. 22, pour qu'il se présente devant l'Éternel; תַּלְבָּרָאׁוֹ מַלְּ בְי לְהַרָאׁוֹ 3. 21, Dieu continua à paraître; נַיְּכֶּאְרָם 3. 21, Dieu continua à paraître; נַיְּבֶּא תַּי אֶלִּבְּרָם Gen. 12. 7, Dieu apparut à Abram; Jér. 31. 3, Dieu m'a apparu; בְּרָאָד לָּבְּ Gen. 22. 14, sur la montagne de Dieu il sera pourvu (v. Kal 2°, exemple Gen. 22. 8), les hommes seront vus et protégés de Dieu; ou sur cette montagne on se présentera devant Dieu.

Pou.: לא האר Job 33.21 (dages dans ה), (les os) qui n'avaient pas été vus (qui étaient couverts).

Hiph. (דְּבָּאָת et הַרְאָת, ful. הַרָּאָת, נְיַרָא, comme Kai). 1º Faire qu'un autre voie, faire voir, montrer : לַרָאֹתְכָּם בַּהֶּרֶה Deut. 1. 33, pour vous faire voir (pour que vous puissiez voir) dans le chemin; וו פֿרָרא אֹרָם אָז־בֶּּרְ־דֵּשְׁלֶּהְ II Rois 44. 4, et il leur montra le fils du roi; רְדֵירְאָרִיִּרִי גוֹיִם סְעֵרָהְ Nah. 3. 5, je ferai voir ta nudité aux nations ; בֹּה הַרָאַנִי אַרֹנָי Amos 7. 1, ainsi m'a fait voir le Seigneur (dans une vision); אַלֹּחִים יַרָאֵנִי בְּשׁוֹרְרֵי Ps. 59. 11, Dieu me fera voir (ce que je souhaite) à mes ennemis (leur punition, v. Kal 2°). - 2° Faire éprouver. faire jouir (v. Kal 3°): הַּרְאָיתָ עַבְּּךָ מָשָׁוּח Ps. 60. 5, tu as fait éprouver à ton peuple des choses dures ; יְרֵירָאֶה אֵרד נַפְּשׁׁוּ בום Eccl. 2. 24, et qu'il fasse jouir son מme du bien; יָאַרְאֵרוּגּ בִּרשׁנּעָתִר Ps. 91. 16, je lui ferai voir mon salut; je le ferai jouir du salut qui vient de moi.

Hoph. 1° Pass. du Hiph.: הַּיְּהֵּח שֵּׁמֶּר אַמְּח בָּּיְהָּח בָּּיִרְהְּ בָּּרְאָח בָּרְאָח בָּרִאָּח בָּרִאָּח בָּרִאָּח בָּרִאָּח בָּרִאָּח בָּרִאָּח בָּרִאָּח בָּרִאָּח בָּרִאָּח בָּרִאָח בַּרְאָח בּרִאָּח בַּרְאָח בּרְאָח בַּרִאָּח בַּרְאָח בּרְאָח בּרְאָר בּרְיּרְייִים בּרְייִים בּרְיייִים בּייִים בּייִים בּרְייִים בּירְייִים בּייִיים בּייִיים בּייי

Hithph:: מְּמִר מְּמִרְּאָב Gen. 42.1, pourquoi vous regardez-vous les uns les autres, c.-à-d. pourquoi restez-vous oisifs, hésitez-vous à prendre une ré-

solution? מְּרָשָׁה מְּרָה II Rois 14.8, voyons-nous l'un l'autre, mettons-nous en face, en présence, c.-à-d. combattons entre nous; מַרָּיָה מָרָיִם 14.11, ils étaient en présence, ils combattaient l'un contre l'autre.

קְּמֶּח לְמָיִי : Job 10. 15, (moi) voyant ma misère, c.-à-d. qui en suis accablé, qui la vois toujours près de moi.

קּאָּה, f. Ex. unique. Nom d'un oiseau de proie (de הַאָּה, qui a la vue perçante), Deut. 14. 13, le milan? le vautour? mais Lév. 11. 14, on lit הַאָּבָּה.

ראָה part. act. (de ראָה). 1° Le voyant, qui a des visions, le prophète: מֵּד לַנְבֵּיא 1 Sam. 9. 9, car celui que l'on appelle aujourd'hui prophète, on l'appelait alors le voyant; phète, on l'appelait alors le voyant; אַמָּד אָמָד לְּרִאָּה Is. 30. 10, qui disent aux prophètes (v. הַאָּה). — 2° Subst. Vision (v. אָבָה): בּרָאָה Is. 28.7, ils vacillent, chancellent, dans (leur) vision; ou : ils s'égarent, leur vision, prophétie, est fausse; selon d'autres : ils s'égarent, ils sont séduits de ce qui frappe leur vue, de ce qui flatte leurs sens (les mets délicats, v. הַאָּה 3°).

קאובן n. pr. Ruben, fils ainé de Jacob et souche de la tribu du même nom; l'étymologie : voyez un fils, ou composé de האָר et בְּצָרִי (Dieu) a regardé mon affliction, Gen. 29. 32 (v. בַּצָר 2°).

בּתְאָרָת בָּהָ Action de voir : לְּתַאָּרָת בָּּהְ Ez. 28. 47 (inf. irrég. de בְּאָר, pour jeter les yeux sur toi, pour voir ta honte (v. בְּאַר 2°).

ראוּטְה (l'élevé) n. pr. Réumah, concubine de Nahor, Gen. 22. 24.

רְאוּת f. Action de voir, vue: רְאוּת (keri רְאִרּת cheth.) Eccl. 5.10, la vue de ses yeux, le plaisir de voir (son bien).

אר מדאר אור היאר מיגען. Job 37. 18, comme un miroir de fonte, d'airain (v. אראר).

et אר m. 1° Vision, contemplation: אַל ראַר Gen. 16.13, toi, Dieu de la vision, qu'on peut voir, contempler; ou : qui voit, pénètre tout; selon d'autres, verbe: tu es le Dieu qui m'as vue (אַר ראָר même verset, v. â רַאָר 1°). – 9º Aspect, figure : ישוב ראָר I Sam. 16. 12, et beau d'aspect, d'une belle figure (v. מראָר; מראָר Job 33. 21, (sa chair se consume) de la vue, c.-a-d. qu'on ne la voit, qu'elle ne paraît plus. — 3° ישטמרה פדיאר Nah. 3. 6, je ferai de toi un exemple (pour servir d'avertissement); selon d'autres: je te rendrai comme de l'ordure, tu seras un objet de mépris, de dégoût (v. רַאָּר Hoph. 2°).

רְאָּרְהְ (Dieu le regarde) n. pr. m. d° I Chr.4.2 (רְאָּיִהְיָם 2.52). — 2° 5.5.— 3° Esdr. 2.47.

רְאָיוֹן m. Apparition : הָּיָרָאָיוֹן Rituel, et l'apparition (des fidèles au temple).

ראים (ע. ראים).

ראישון (v. ראישון).

רְאִיה (chethib) Eccl. 5. 10 (v. רְאִרּז). בּאַרן (pour בּאַר) Étre élevé. Ex. unique: יְרָאָכָּת Zach. 14. 10, elle sera élevée (v. בּאַר).

אר האים אור. (רְאֵים Ps. 92. 11, רַאַים Job 39. 9, 10; plur. רַבְּים et בְּיִם Ps. 22. 22). Nom d'une bête des forêts, très forte et féroce, qui renverse tout par sa corne ou ses cornes; בְּיִרְאֵמִים Ps. 29. 6, un jeune réem; selon les uns, est une espèce de busse ou d'antilope; selon les autres, le rhinocéros; selon d'autres, la licorne.

ראמות f. pl. (rac. אור pour חומין). Choses précieuses, des perles ou du corail rouge, Job 28. 18. Ez. 27. 6: אור אמות לאירל הרביין Prov. 24.7, la sagesse est une chose trop haute, trop relevée, pour l'insensée; ou: comme des perles ou du corail rouge, comme une chose trop difficile à obtenir.

קאמות n. pr. 4° Ramoth, ville en Galaad, Deut. 4. 43, Jos. 20. 8 (Jos. 21. 36 קמות, et Jos. 13. 26 הפָּאָחָהָ.).

- 2º Ramoth, ville appartenant à la tribu d'Issachar, I Chr. 6. 58.

יאש Pauvre (v. אים).

יריש אין (rac. ידיש אין, v. ביישי). Pauvreté: אין אין Prov. 30. 8, (ni) pauvreté, ni richesse; אַשָּׁדְ 6. 11, ta pauvreté.

באשׁרן. chald. m. (pl. רְאשׁרן, avec suff. בּאשׁרוּ בְּאַרָּי, שָּאֹרוּ (pl. רָאשׁרַ, בָּאשׁרוּ בְּאַרָּי, שַּאֹרוּ (אַרָּאַ בּאַרָּי, שַּאַרוּ בּאַרָּי, בּאשׁרוּ בּאַרָּי, בּאשׁרוּ בּאַרָי, בּאשׁרוּ בּאַשׁרוּ (pan. 2. 38, la tête d'or; רְאשׁרוּ בְּאַשׁרוּ בּאַרָּ בּאַר בּאַשׁרוּ בּאַשׁרוּ בּאַר בּאָשׁרוּ בּאַר בּרָאָשׁרוּ בּאַר בּרָאָשָּרוּ בּאַר בּרָאָשָּרוּ בּאַר בּרָאָשָׁרוּ בּאַר בּרָאָשָּרוּ בּאַר בּרָאָשָּרוּ בּאַר בּרָאָשָּרוּ בּאַר בּרָאָשָּרוּ בּרָיאָשָּרוּ בּרָיאָ בּר בְרָאָשִׁרוּ בּאַר בּרָאָשָׁר בּרָאָשָׁרוּ בּאַר בּרָאָשָּרוּ בּאַר בּרָאָשָּרוּ בּאַר בּרָאָשָּרוּ בּאַר בּרָאָשָּרוּ בּאַר בּרָאָשָּרוּ בּאַר בּרָאָשָּר בּרָאָשָּרוּ בּאַר בּרָאָשָּרוּ בּאַר בּרָאָשָּרוּ בּאַר בּרָאָשָּרוּ בּאַר בּרָאָשָּר בּרָאָשָּר בּרָאָשְׁרִי בּאַר בּרָאָשְׁרִי בּאַר בּרָאָשְׁרִי בּאַר בּרָאָשְׁרִי בּאַר בּרָאָשְׁרִי בּאַר בּרָאָשְׁרִי בּאַר בּרָאָשְׁרִ בּרְאָשְׁרִי בּאַר בּרָאָשְׁרִי בּאַר בּרָאָשְׁרִי בּאַר בּרָאָשְׁרִי בּאַר בּרָאָשְׁרִי בּאַר בְּרָאָשִׁר בּרְאָשְׁרִי בּאַר בּרָאָשְׁר בּרְיאָב בּרְיאָב בּרְיאָב בּרְיאָב בּרְיאָב בּרְיאָב בּרְיאָב בּרְיאָב בּרְיאָב בּרָייין בּאַר בּרָאָשְׁרִי בּרְאָבּיין בּאַר בּרָיאָב בּרְיאָב בּרָיאָב בּרְיאָב בּרָיאָב בּרְיאָב בּרָיאָב בּרְיאָב בּרַייִי בּרְיאָב בּרְיאָב בּרְיאָב בּרָייי בּרְיאָב בּרְיאָב בּרְיאָב בּרְיאָב בּרְיאָב בּרְיאָב בּרְיאָב בּרְיאָב בּרְיאָב בּרָייי בּאַר בּרָייי בּרְיאָב בּרְיאָב בּרְייי בּייי בּרְייי בּרְיייי בּרְייי בּרְייי בּרְיייי בּרְיייי בּרְיייי בּרְיייי בּרְיייי בּרְיייי בּרְייי בּרְיייי בּייי בּרְייי בּרְייי בּרְייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּיי

ראש ש m. (plur. ראש , une fois ראש ה Is. 15. 2). 1° Tête (des hommes et des animaux), personne, homme: שֹׁאֹים אַמרים Gen. 48. 44, la tête d'Ephraim; חמר באים Lev. 4. 4, la tête du jeune taureau; יהָתָם בּרֹאשׁם נָחָתָּר Ez. 9. 10, je mets leur conduite sur leur tête, c.-à-d. je les punis pour leurs crimes; ינחתיין תראשו 17. 19, et je ferai tomber sur sa tête (le violement du serment, etc.); ישוב עַבְלוּ בָּרֹאשׁוּ Ps. 7. 17, le mal (qu'il méditait) retournera sur sa propre tête, l'atteindra lui-même; בראטינו יפול אל-אויניו I Chr. 12. 19, il fera la paix avec son maltre avec nos têtes, c.-à-d. en lui vendant notre vie, en nous sacrifiant à lui; tête, pour : personne, homme: פִּסְשַּׁרֵ" רָאשַׁי חַחָּלוּץ I Chr. 12. 23, le nombre des hommes armés; ל־אשׁ ובר Jug. 5. 30, pour la tête d'un homme, c.-à-d. pour chaque homme. — 2º Chef, sommet, pointe. la chose principale, capitale : דאש שָּבְטֵר רשות אל I Sam. 15. 17, tu es le chef des tribus d'Israel; שְׁמָשׁ מֵּחֶם מָשְׁמָּח Is. 7. 8, Damas est la capitale de Syrie; ראשר בית־אבות Exod.6.14, et בית־אבות 6. 25, les chefs des familles; פֹתַן תְּרֹאִשׁ II Chr. 19. 11, et seul שֹׁאִיח 24. 6. le grand pretre; שַּאָב ראַש Job 29. 25, j'occupais la première place; תיה צַרֶּיתוֹ Lament. 1. 5, ses ennemis sont à la tête, c.-à-d. la dominent, ou triomphent; ראשר החרים Gen. 8.5, les sommets des montagnes; יולאשוֹי 11.4, et le sommet (de la tour); ראש הוצמחיים I Rois 7. 19, le haut des colonnes; אַכְּלֵח Job 24. 24, et comme la pointe des épis; לראש פנה Ps.118.21, la principale (pierre) de l'angle; ซมา שְּׁמְחָחִיר 137. 6, ma principale, ma plus grande joie; רָאשֵׁי בְשָׂמִים Cant. 4. 14. les parfums les plus excellents. -3º Somme, nombre, troupe: יושלם איזו שראשו Lév. S. 24, il le restituera en son entier, tout le capital; שמי אמריים אושי Nomb. 4. 22, fais le dénombrement; שלשָׁח רַאשָׁים Jug. 7. 16, trois bandes, troupes (de soldats); רישום שאול אחד חעם ישלשָׁח רָאשִׁים I Sam. 11. 11, Saul divisa son armée en trois corps. — 4º Commencement, le premier : פַל־ראשׁ הַרָה Ez. 16. 25, tout commencement d'un chemin, toute entrée d'une rue; אַליאָשׁ Amos 6.7, entre les premiers, en tête des captifs; ראש חַרַשִּׁים Exod. 12. 2, le commencement, le premier des mois; ਅਮਾਨੂ Is. 40. 21, dès le commencement (du monde); יראש עשרות מבל Prov. 8. 26, et le commencement de la poussière du monde, c.-à-d. la première chose créée; ou comme wit-g: avant le commencement, la création, de la poussière. — 5° Une plante vénéneuse (pavot, tête de pavot; selon d'autres : cigue ou ivraie); puis en général : poison , venin , fiel : ਜਾਰ ਚੇੜ੍ਹਾਂ באים Deut.29.17, une racine qui porte, produit, du poison (des pécheurs qui séduisent les autres au péché); maps סיאש פשעט Osée 10. 4, la justice (les châtiments) germera, fleurira, comme les herbes vénéneuses (ou : comme la ciguë); לַכְּיֵח וַרְאִשׁ Lament. 3. 19, de l'absinthe et du poison (du fiel); אַראָשׁ Deut. 32.33, et le venin d'aspics; une fois אַבֵּר רוֹשׁ Deut. 32. 32, des raisins vénéneux.

אלי ח. pr. d'un peuple : שָּלָהְ רְשִּבֶּל בּשְׁהְ רְשִּבֶּל Ez. 38. 2, 3, 39.1, prince de Ros, de Mesech et de Thubal (probablement en Tauride); d'autres traduisent : prince et chef de Mesech et de Thubal (v. שִּׁמִי 2°). קהמבתר: המבתר f. pl. Commencement: הַּמְּמִבְּּמִי בּרָאשׁמִירְכָּם Ez. 36. 11, et je vous ferar plus de bien que dans votre commencement (que vous n'avez reçu au commencement) (v. באָשִׁיי 4° et האָשׁיי).

ראשה f. adj.: תְּאֶבֶּן תְראשָׁה Zach. 4. 7, la pierre principale (v. מיא 2°), ou la première pierre, la pierre angulaire (v. איש 4°).

ולאשון (ראישון Job 15.7, דישון Job 8... 8; plur. בישטאר, fem. robke, une fois ראשורה Jer. 25. 1 , plur. ראשורה; rac. שֹּלִי רַיּ לּשׁוֹן: Le premier אָפִי תַי רָאָשׁ Is. 41. 4, moi, l'Eternel, je suis le premier; שַּרָאשׁוֹן בְּאַחַר לַחֹׁרֲשׁ Gen. 8.13, le premier (mois) et le premier jour du mois (au premier jour du premier mois); le premier dans l'ordre : יָרָעָר אַתריַרָרָאשׁוֹן Gen. 32. 18, il ordonna à celui qui marchait le premier; le premier en לוד השלה : דראשוים לוד השלה I Chr. 18. 17, les premiers auprès du roi; 73 ביים קראשון Exod. 12. 15, le jour avant (Paque, la veille de Paque, vous enlèverez le levain), ou : le premier jour (de Paque, vous aurez enlevé, il n'y aura plus de levain); הַרָּאִישׁוֹן אָרָם תְּוַלֵּד Job 15.7, es-tu le premier homme qui soit né, qui ait été créé? selon d'autres : es-tu né avant Adam? לְיָמִים רָאשׁיִים Deut. 4. 32, les jours, les siècles, passés; קובראים הראשונים Zach. 1. 4, les prophètes qui ont précédé; ראשׁמית Is. 43. 18, 46. 9, les choses passées, le passė; aussi ביראטוטיה Is. 42. 9, les premières prédictions. אַלאָרָא adv. A la tête, en avant, le premier, premièrement : נַיָּשָׂם אַר־הָשְׁתָּהוֹח — רָאשׁנָה Gen. 33. 2, il mit à la tête les servantes; יה רצא ראשונה 38. 28, celui-ci est sorti le premier; ראשמין ישש Nomb. 2. 9, ils partiront en avant, les premiers; רְשִׁלְּמָחִר רָאִשׁוֹנְיז Jér. 16. 18, je rendrai: premièrement (au double ce qu'ils méritent); reports Deut. 9. 18, Dan. 11. 29, comme auparavant, comme la première fois; ייסט בּרַאשׁנָת Nomb.10.13, ils partirent les premiers ; אַרָּאשׁנָה Gen... 13. 4, (l'autel qu'il avait bâti) avant,

auparavant; robert Is. 52. 4. (mon peuple descendit en Egypte) autrefois; לראשונה ; 1.26, comme autrefois בבראשונה Jug. 18. 29, auparavant; וּמְיַנְיִא לְיִינִיאַ I Chr. 15.12, lors de la première fois. רָאָשוֹת (ע. מְרָאָשׁוֹתְיּ).

ראשית f. (rac. שֹּאָה, une fois רָאשִׁית Deut. 11. 13). 1º Commencement, premier état, le premier, les prémices: בּרַא אַלּדְּרִים Gen. 1. 1, au commencement Dieu crea; בַּאַלָּבְתּוֹ הַיּ 10. 10, (Babylone fut) le commencement (ou la capitale) de son royaume; בראשיה מקלבה Jér. 28. 1, au commencement du règne (de Sédécias); יוֹם מַבְאַשׁרוֹי Job 42. 12, (Dieu benit Job dans son dernier état) plus que dans le premier; בראשיתים Eccl. 7. 8, (il vaut mieux penser à la fin d'une chose, avoir en vue le succès d'une entreprise) que son commencement; יראשירו אוני Gen. 49. 3, et premier (fruit), prémices, de ma force, c.-à-d. mon premier-né; דאשרת ברשות Prov. 8. 22, (je suis) la première pensée, le premier but, de sa voie (de sa création); רַאשִׁית קַּצִּירָכָם Lév. 23. 10, les prémices de votre moisson; באשרת פרי הארסה Deut. 26.10, les prémices des fruits de la terre. -2º Le plus excellent, le plus précieux: באלים השורם Amos 6. 4. la première, la plus excellente, des nations; וַרָאשָׁירוּ שׁכִּיִּם 6. 6, et les huiles de senteur les plus précieuses.

וראשנית Jér. 25. 1, la première (v. à ראשון).

27 adj. (avec une pause 27, plur. רָבִּרם; fem. הַבְּי, plur. הַבָּר, rac. בַּרָם). 1º De la quantité. Beaucoup de, nombreux : אַב רַב I Rois 10. 2, beaucoup d'or; בים אים Gen. 24. 25, beaucoup de fourrage; מם כב Jos. 17. 14, un peuple nombreux; וּמְקנֵה רַב Nomb. 32.1, un grand nombre de troupeaux; ימים קבים Gen. 21.34, beaucoup de jours, longtemps; suivi d'un subst.: רב־מבועד Prov.14.29, (un homme) de beaucoup d'intelligence, ou d'une grande prudence (v. 2º); בַּיָבָם הַבָּרָם

I Sam. 2. 5, et une femme riche en enfants, qui a beaucoup d'enfants; בּבְיִד מָם Lament. 1. 1, י parag., (une ville) pleine de peuple; sans subst.: בים ל בישור בים Exod. 19. 21, (de peur que) beaucoup, un grand nombre, d'entre eux, (ne) périssent; בשרלר כב Gen. 33. 9, j'ai beaucoup de bien. — אַנרָב שַׁיִּחִיוּ יִפֶּר־שִׁנִיוּ : Adverbialement Eccl. 6. 3, quelque nombreux que soient les jours de ses années. Souvent : Assez, c'est assez : בַב עוריוֹסָהְ בָנִי חָר Gen. 45. 28, c'est assez (pour moi, je n'ai plus rien à souhaiter) puisque mon fils Joseph vit encore; בבילה Deut. 3. 26, et רב־לכם Ez. 45. 9, Nomb. 16, 3, c'est assez pour toi, pour vous (cesse, cessez); רבילכם שבר Deut. 1.6, vous avez assez demeuré (auprès de cette montagne); aussi le fem. s'emploie adverbialement : אַבְּעָר שֶּׁבְעָּר לָּח www Ps. 123. 4, mon ame est toute rassasiée, ou: rassasiée depuis longtemps; לא אמים רבה Ps. 62.3, je ne serai pas fortement ébranlé.

2º De la qualité. Grand, puissant, âgé, ainé: mg binn Gen. 7. 11, le grand abime ; בי רַבָּת וְירא Esth. 1. 20, (l'empire) qui est grand ; דַב מִשָּהְ הַנָּהָ I Rois 19.7, le chemin est encore grand pour toi, il te reste encore un grand chemin à faire; רבָה דַבָּה Nomb. 11. 33, une grande plaie; מַת רַב בּיבָהָ Ps. 31, 20, combien grande est ta bonté; רב לחושרע Is. 63. 1, (je suis) puissant pour sauver; סַּיָרוֹעַ רָבִּים Job 35.9, à cause du bras des grands, des puissants; ירב יבבר צפיר Gen. 25. 23, et l'ainé sera assujetti au plus jeune ; לארר בים הַחַבַּמוּ Job 32. 9, ce ne sont pas toujours les hommes agés qui ont la sagesse.—Subst.: רַב־טֶבָּחִים II Rois 25. 8, le chef des gardes; בה סריסיד Dan. 1. 3, le chef de ses eunuques; רב מחולל־פל Prov. 26. 10, le puissant fait trembler tout le monde (de לְחַלֵּל selon d'autres : le Grand (Dieu) forme, crée, tout; ou : un grand mattre, un homme habile, sait tout faire (de 5am).

3° Tireur d'arc, archer (de בְּבָב 2°): שְׁלִיבְּבֶּל רָבְּּדׁם Jér.50.29, rassemblez-vous contre Babylone, archers! Job 16.13, ses archers, ou: les pointes de ses lances, m'environnent.

בְּרְבְּץ, chald. adj. (בְּבָּץ, chald. בְּבְּרָבִן; pl. לְבְּרָבִן, chald. בַּבְרָבִן בַּרָבְּן. Grand: בַבְּרָבְּן Dan. 2.10, un grand roi; בְבִּרְבָן 2.35, une grande montagne; בַּבְּלְבִּר בַבְּיִ 2. 45, le grand Dieu; בּבְּלְ רַבִּיְהָ 4.27, la grande Babylone; subst.: בְּבָּרְבַן 2.48, et le chef des gouverneurs, dignitaires; le chef des gouverneurs, dignitaires; sont grands; בְּבְרָבִן 7.3, et בַּרְבִּרִן 7.3, et בַּרְבָּרִן 7.47, de grandes bêtes; בַּבְּרְבָּרְן 7.5, בַּרְבָּרָן 7.8, 20, une bouche qui proférait de grands mots, des paroles insolentes, orgueilleuses.

ברב (ע. ברק).

בר m. (rac. בבב, aussi ביות, avec makkeph יָרֶב; plur. רְבֵּי). 1° Multitude, quantité : לפר רב היפירם Lév. 25. 16. selon le grand nombre d'années (s'il reste beaucoup d'années jusqu'au jubilé); רֹב־יִבְקַיכִּם Is. 1. 11, la multitude de vos victimes; רַבַּי תּוֹרָיִד Osée 8. 12, une quantité (d'ordonnances) de ma loi, ou: les ordonnances principales de ma loi ; ירֹב עַצְלַהָּר Job 4.14, et tous mes os; de là לַרֹב adv., en quantité, fort, beaucoup : יַיַּשִּרֹץ לַרֹב Gen. 30. 30, cela s'est accru de beaucoup; Deut. 1. 10, comme בכוכבר השבים לרב les étoiles du ciel en nombre; צאֹנן וּבְקר וו לֵרֹב II Chr. 18. 2, des brebis et des לא פַרָבָכַם מְבַּל־חֲבַפִּרם; bœufs en quantité Deut. 7.7, ce n'est pas à cause de votre plus grand nombre, c.-à-d. ce n'est pas que vous soyez plus nombreux que toutes les nations. — 2° Grandeur: Ps. 33. 16, par la grandeur de la force; קיב רַהַפִּיף 51.3, selon la grandeur de ta miséricorde; פֵּרֹב תַּדֶּרֶהְ Jos. 9. 13, par la longueur du chemin (par le long voyage).

בקר (ע. רְבָּח) 1° Se multiplier, être nombreux, grand : בִּירבּעהַל הָשָּׁרָם לָרֹב Gen. 6. 1, lorsque les hommes comPou.: מְרַבְּבוֹח Ps.144.13, (des brebis) qui se multiplient par myriades (formé de רַבְבָּר).

רְבָּבָּה (rac. רְבָבָּה; pl. רְבָבָּה, const. אֶלֶהְ לֶרְבָּבָּה, Dix mille, myriade: אֶלֶה לֶרְבָּבָּה, Dix mille, myriade: אֶלֶה לֶרְבָּבָּה Jug. 20. 10, et mille (hommes) de dix mille; דְיִדִי בְּרַבְּבָּהְיוּ I Sam. 18. 7, et David (a tué) ses dix mille; מַרְבָבֹּהְיוּ Deut. 33. 2, (entouré) des myriades de saints.

קבְּדִים רָבַרְהָּר: Couvrir ou orner: פַּרְבָּדִים רָבַרְהָּר יַרְבָּדִים Prov.7.16, j'ai couvert, ou orne, mon lit, de tapis, de couvertures riches (v. רָבִּיד).

הַבָּין (fut. maַרְי, apoc. בַּיָי el בַּהָּ, v. בָּבֶר) 4° Se multiplier, s'accrottre, augmenter, être nombreux : מרא וייבוי Gen. 1.22, croissez et multipliez-vous; לְפַבֶּן יִרְבּוּ יְסֵיבָם Deut. 11. 21, afin que vos jours se multiplient; וַיִּרָבוּ הַשַּׁרָם Gen.7. 17, les eaux s'accrurent; hing רַבּמּק Ps. 139. 18, ils seront plus nombreux que les grains de sable; une fois ירבין Deut. 8. 43, (tes troupeaux) augmenteront. - 2º Etre grand, plus grand, devenir puissant, être long: לארר בינות בינות I Sam. 14. 30, la défaite n'aurait-elle pas été grande, ou plus grande? הַבְּיב הָבְיָם הַבְּיָם I Rois 5. 10, et la sagesse de Salomon était (plus) grande (que celle de tous les Orientaux); שָּׁירָרָבָּח אַלוּהַ מַאַנשׁ Job 33. 12, que Dieu est bien plus grand que l'homme, bien au-dessus de l'homme; Prov. 29. 2, quand les justes deviennent grands, puissants;

פרייִרְבֶּח יַשְּּרֶךְ Deut. 19. 6, si le chemin est long; מְיִדִּר רֹבֶּח מַשְּׁח Gen. 21. 20, il devint un tireur d'arc, habile à tirer l'arc (v. בָב 2°); selon d'autres, בֹב מִיבְר יַב grand, jeune homme, il devint archer (v. מַשַׁר).

Pi.: בְּהֵהְ צְבָּאֵק Jug. 9. 29, augmente ton armée; בְּהֵהְיִהְ בְּמְּהִירָ בְּבָּאִרְ Ps. 44. 13, et tu n'augmentes pas (ta richesse), tu ne gagnes pas, par leur échange, par le prix de leur achat (tu les vends à vil prix); רְבָּהָה נוּרָיִה Ez. 19. 2, elle a élevé, nourri, ses petits; בְּבָּהִה Lament. 2. 22, (ceux) que j'ai soignés, que j'ai élevés.

Pou. part.: מְרָבֵּה Rituel, (une bé-

nediction) abondante.

#iph. (דְרָבָּח, fut. הַרְבָּח, apoc. בְיָרָבָ, imper. הַבְּיהַ et בַּיָהַ, inf. הַבְּיהָ, הבַּיחָ et חרבות). 1º Multiplier, augmenter, enrichir, avoir beaucoup : דַּרְבָּח אַרָבֶּח Gen. 3. 16, je multiplierai, j'augmenterai; יַרְבְּי־שִׁיד Is. 23. 16, augmente le chant (chante beaucoup d'airs); יַוִירְבֵּיוִד אָּיְבֶם Lév. 26. 9, je vous augmenterai; לתיבוח לו Prov. 22.16, pour s'enrichir; אָכֶּסֶף הַרְבֵּיתִי לָּה Osée 2. 10, et l'argent que je lui ai donné en abondance; בּל־מַרְבֵּח רְנְלַיְם Lev. 11. 42, tout ce qui a plusieurs (plus de quatre) pieds; דִרָבוּ נְשִׁים וּבְנִים I Chr. 7. 4, ils avaient beaucoup de femmes et d'enfants; souvent avec d'autres verbes: ו הרבחת להחפלל I Sam. 1. 12, elle priait beaucoup, longtemps; מַּרְבָּים חַעָּם לְחַבִּיא Exod. 36. 5, le peuple apporte trop, plus qu'il ne faut ; יַתְרָבָּח לָתְשִׁיב אָמוֹי Ps. 78.38, il détournait souvent sa colère; לא־דַרְבָּח Exod. 30. 15 (sous-entendu לְחֵיה), (le riche) ne donnera pas plus; l'infinitif הַרְבֶּה, rarement הַבְּרָבָּת, adv., beaucoup, bien, tres : אָם־תַּרְבֵּּה Eccl. 5. 11, peu ou beaucoup; קיפָרָק קרבה פאר Gen. 15. 1, ta récompense sera très grande; אַרָּבֶּח מָאֹר Néh. 2. 2, j'avais bien peur ; ניַכְעָס הַרְבָּת 3. 33, il était très en colère. — 2º Rendre grand, puissant: יַעַנְיָחָהְ חַרְבֵּנִי Ps. 18. 36, et ta bonté me rend grand, puissant; יְחָרָבִּיהָ אַרדּגָּבוּלָי I Chr. 4. 10, si

tu grandis mes terres (si tu étends mes limites); אָמָרָיוּ לְּאֵל Job 34. 37, il profère beaucoup de paroles, ou des paroles impies, contre Dieu (v. בַּיַ chald.).

רְבָּה chald. Devenir grand: רְבָּה Dan. 4. 8, l'arbre devint grand, crût; קבָרו 4. 19, (c'est toi) qui es devenu grand.

Pa.: בַּלְבָא לְדְנָיֵאל רָבֶּר Dan. 2. 48, le roi éleva Daniel, le rendit grand.

לְבּוֹי (aussi רְבּוֹאִים, duel רְבּוֹיִתְּים; plur. המֹיִתְ et רְבּוֹא (בְּוֹא Le même que רְבָּבְּת dix mille, myriade: אָבָרְ Néh. 7.72, et בּיתוֹא Ps. 68. 18, vingt mille.

וֹרְבּוֹ רְבְּוֹן (keri בְּרָנְן chald. Myriade: וְרְבּוֹן (keri רְבְּבֶּן) Dan.7.10, une myriade de myriades, cent millions.

לבל פו בי בול chald. f. Grandeur: הַרְבֵּי בַּתִּירָה Dan. 4. 33, et une grandeur extraordinaire; אָרְבּיּתְהָּ 4. 19, et ta grandeur.

חובר (v. רבו Myriades.

י בוני של-עולם Rituel, mattre du monde (Dieu).

pl. (rac. בְּבָה). Les nombreuses gouttes, ou qui sont lancées, qui tombent du ciel (v. רְבָּב 1° et 2°), la pluie: בְּלֵי־בֶּשֶׁר Deut. 32. 2, comme les gouttes du ciel (qui tombent) sur l'herbe.

לְבִיד m. (rac. לְבֵּר, Collier: זְרָבִיד Ez.16.11, et un collier autour de ton cou; בְּרָבִיד Gen. 41. 42, une chaîne (un collier) d'or.

רְבִינִיח (rac. בְּבֵע, v. בְּבֶע, f. רְבִינִיח nombre ordinal. Le, la quatrième: בְּרְבִינִי Ez. 1. 1, le quatrième mois; בְּרְבִינִי Lév. 19. 23, et la quatrième année; בְּבִינִים II Rois 10.30, 15. 12, les enfants de la quatrième génération, les arrière-petits-fils;

ביבית בעירן אלט. 10, le quart de la mesure appelée hin; רְבִיבִּית דַּצִּית וְצִינֹת וְצִינֹת דִצִּית וְצִינֹת דַצִּית בְּעִית בַּצִּית בְּעִית בְּעִית בְּעִית בְּעִית fois par jour; בְּבִיבִּית בְּרִיבִּית Ez. 48.20, vous séparerez un carré (de 25 mille); רְבִּבִּית וְבְבִּית וְבִּבִּית וְבִּבִית וְבִּבִּית וְבְּבִּית וְבִּבִּית וְבִּבִּית בְּבִּית בְבִּית בְּבִּית נְבִּית וְבִּבִּית נְבִּית וְבִּבִּית נְבִּית בְבִּית בְבִּית בְבִּית בַּבִּית בְבִּבִּית בַּבִּית בַּבִּית בְבִּית בְבִּבִּית בְבִּבִּית בְבִּבִּית בְבִּבִּית בְבִּבִּית בְבִּבִּית בְּבִּית בְבִּבִּית בַּבִּית בְבִּית בְבִּבִּית בַּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְבִּית בְּבִּית בִּבִּית בְּבִית בְּבִּית בַּבִּית בְבִּית בְּבִּית בְבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְבִּית בְבִּית בְבִּית בַּבְּית בְבִּית בַּבְּית בְבִּית בַּבְּית בְבִּית בַּית בְבִּית בְבִּית בְבִּית בְבִּית בְבִּית בְבִּית בּבִּית בּבִּית בְּבִית בּבִּית בְּבִית בּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִית בְּבִית בְּבִית בְּבִית בְּבִית בְּיִית בְּבִית בְּבִית בְּבִית בְּבִּית בְּבִית בְּבִית בְּבִית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִית בְּבִית בְּבִּית בְּבִית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִית בְּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִית בְּבִּית בְּבִית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בִּבִּית בַּבְּית בְּבִּית בְּיבִּית בִּית בְּיבִּית בִּית בִּית בִּיבִּית בִּיבִּית בִּית בִּיבִּית בִּית בְּיבִּית בְּיבִּית בְּיבִּית בְּבִּית בִּיבִּית בִּיבּית בִּיית בִּית בִּיים בִּית בִּיים בִּית בִּיבּית בִּיבּית בִּיבִּית בִּיבִּית בִּיבִּית בִּית בִּיבִּית בְּיבִּית בִּית בִּיבִּית בִּיבִית בִּיבִּית בִּית בִּיבִּית בְּיבִּית בִּיית בִּיית בִּיבִּית בְּיית בִּיית בִּית בִּיית בִּיית בִּיית בִּיית בִּיית בִּיית בִּיית בִּיית בִּיית בִּית בִּיית בִּיית בִּיית בִּיית בּיית בּיבִּי

רְבִיעֵי chald. Quatrième: רְבִיעָי Dan. 2. 40, et le quatrième royaume ou règne; fém.: תיוְתָא רְבִיעָיְוָא 7. 19, 23, la quatrième bête.

רבית (multitude ou capitale) n. pr. Rabbith, ville appartenant à la tribu d'Issachar, Jos. 19. 20.

Méler ou tremper, seulement Hoph. part.: רְסָבֶּהְ מִירְבָּטְר Lév.7.12, et de la plus pure farine échaudée, trempée dans de l'eau bouillante; ou: bien mélée avec de l'huile; selon d'autres: cuite (dans la poèle); seul: רַבָּעִרְבָּטְר 1 Chr. 23. 29, (une oblation) échaudée, ou bien mélée d'huile, ou cuite (ou rôtie sur le feu).

רְבְּלֶה n. pr. Reblah, ville dans le pays de Hamath, Nomb.34.11, II Rois 23. 33.

* 172 m. pl. Rabbin, maître, titre donné aux docteurs qui présidaient au Sanhédrin, Rituel.

י בְּבָנִאת f. Domination , les dignités , honneurs, Aboth (de בְּבָנאת ou בָּבָר).

I אַבְּרֶבְּעָה Coucher: בְּרְבְּעָה Lév. 18. 23, et בּרְבָּעָה בָּאָר 20. 16, (une femme qui s'approche d'une bête) pour se prostituer.

Hiph.: בַּחֶבְּיְבֶּי בַּלְצִּיִם Lév. 19. 19, tu n'accoupleras pas ton bétail par deux espèces différentes (tu ne feras pas couvrir une bête de celle d'une autre espèce).

II בּרְבִּר, אַרְבֶּע (ע. אַרְבֶּע (רְבִּרִבִּי, אַרְבֶּע (רְבִּרִבִּי, בּאַרְבָּע Exod. 27. בְּאַע רְבְּעָרוֹ רְבָּעִין רְבָּעוֹר רָבְעִין Exod. 27. 1, l'autel sera carré; רְבִּעָּיוֹ רְבָּעָרוֹ רְבָּעָרוֹ בְבַער רְבָּעָרוֹ רְבַּעָרוֹ בַּבְּעוֹר (l'autel était) carré, ayant ses quatre côtés égaux, formant un carré parfait; fem. רבַערו Ez. 41. 21; m. pl. רבַערו I Rois 7. 5.

Pou.: מֵרְבֶּע מְבִּיב Ez. 45. 2, (un endroit) carré (de cinq cents cannes) de chaque côté; fém.: מִרְבָּעִי 40.47, (une cour) carrée; מִרְבָּעוֹת f. pl. 1 Rois 7. 31 (v. בִּיִינִי à la fin).

וֹלֶבֶע (v. I בְּבֶּי (v. I בְּבֶּי (v. I) État d'être couché: Ps. 139.3, tu connais, ou tu protéges, mon aller et mon coucher (soit que je marche ou que je repose) (v. à בְּבָּי (v. à בְּבָּי (v. à בְּבָּי (v.).

וו אָרֶבֶע (v. אַרְבֶּע, וו רְבָּע 10, le quart d'un fin (mesure); אָרֶבָע I Sam. 9. 8, le quart d'un sicle.— 2° Chacun des quatre côtés d'un corps: בָּל אַרְבָּעוּי רַבְּעִירָם Ez. 1. 8, à leurs quatre côtés (de l'autel).

yan. pr. Reba, un des rois des Madianites, Nomb. 31. 8, Jos. 13. 21.

אַרָּבִי m., ne se trouve qu'au plur.: בּיבִי m., ne se trouve qu'au plur.: Exod. 20. 5, 34.7, Deut. 5. 9, et sur les enfants de la quatrième génération, les arrière-petits-fils (v. קבִישִי הַ הְּנֵי רְבִשִּים).

sous sa charge; des hommes: דֶּרֶבְּצְרָּיִרְ Job 11.19, tu te coucheras, tu seras en repos, sans que personne t'effraye; לְּבָּעֵח יִרְבָּצִיּג Is.14.30, (et les pauvres) se reposeront en sûreté; שְּׁיִּח הַעָּיִר הַיִּדְיּה הַיִּדְיּה Gen. 49. 25, l'abime, les eaux, qui reposent en bas, dans la profondeur; הַּשְּיִּת בּוֹ בֶּלְ-הָיִנְאַנְ Deut. 29. 19, toutes les malédictions pèseront sur lui; שְׁבִּיִּת הַבְּעָּה הַשְּׁבָּי הַלַּיִּתְח הַבְּעָ Gen. 4.7, le péché est couché à ta porte (ou : à la porte, l'entrée, de ta tombe), il t'attend comme une bête féroce, pour te dévorer.

Hiph. Faire reposer: אֵרְבָּדִיץ מַּרְבָּדִיץ Cant. 1.7, où tu fais reposer (ton troupeau) à midi; בַּבִּידְיָב בַּרְבִּיצָ בַּבְּרָב בַּבְּי בַּבְּי בַּרִבְּי בַּבִּי בַּרְבִּיצָ בַּבְּי בַּבּי מַרְבִּיץ בַּפּוּן: 34. 15, et je les ferai reposer (mes brebis, Israel); אָלִכִי מַרְבִּיץ בְּפּוּן: אַבְּבֵין: Is. 54. 11, je poserai tes pierres, je bâtirai avec des pierres de couleurs vives; ou: je ferai asseoir les pierres de tes murs sur des rubis (v. מַרְּבָּי,).

רְבֶּץ m. Lieu de repos, de retraite: לְבֵּץ בְּקָר Is. 68. 10, en une retraite pour les bœufs; אַל־הְשָׁהֵּד רְבְצוֹי Prov. 24. 15, ne trouble point le lieu de son repos (du juste).

רְבְקְּהְ (celle qui attache?) n. pr. Rebecca, fille de Bethuel, femme d'Isaac, Gen. 22, 23.

וְבְרְבְי chald., seulement plur. Les grands, princes(v. בַרְבְּנְינִיד : לְּבְבְּרְבָּנוֹיִד : Dan. 5. 1, pour ses grands, les grands de sa cour.

בְּלְּשְקְה (chef des échansons) n. pr. Rabsakeh, général assyrien, II Rois 18. 17.

קנבר כְּהַל מָתֵל Job 21.33, les mottes de la vallée (lui sont douces, la terre lui est légère); ארְנָבִים יְרְבָּקִים יִרְבָּקִים יִרְבָּים יִרְבָּקִים יִרְבָּים יִרְבָּקִים יִרְבָּים יִרְבִּים יִרְבִּים יִרְבִּים יִרְבִּים יִרְבִּים יִרְבִּים יִרְבִּים יִרְבִּים יִּרְבִּים יִרְבִּים יִרְבִּים יִרְבִּים יִרְבִּים יִרְבִּים יִרְבָּים יִרְבִּים יִרְבָּים יִרְבִּים יִרְבִים יִרְבִּים יִרְבִּים יִרְבָּים יִרְבִּים יִרְבִּים יִרְבָּים יִרְבָּים יִרְבָּים יִרְבָּים יִרְבָּים יִּרְבָּים יִרְבָּים יִרְבָּים יִּרְבָּים יִּרְבָּים יִרְבָּים יִרְבָּים יִּרְבָּים יִּרְבָּים יִּרְבָּים יִּרְבִּים יִּרְבִּים יִּרְבִּים יִּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּים יִּבְּים יִּבְּים יִּים יִּבְּים יִּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּים יִּבְּים יִּים יִּבְּים יִּים יִּבְּים יִּים יִּבְּים יִבְּים יִּבְּים יִּים יִבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִבְּים יִּבְּים יִים וּבּים יִבְּים יִבְּים יִּבְּים יִבּים יִבְּים יִבְּים יִּבְיים יִבְּים יִים וּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְים יִּבְּים יִים יִּבְּים יִּבְּים יִים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבּיים יִּבּים יִּבּים יִּבְּים יּבְּים יּבְּים יִּבְּים יּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּיים יִּבּיים יִּבְּים יִּבְּים יּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְים יִּבְּים יּבְּים יִּבְּים יּבְּים יִּבְּים יִיבְּים יִּבְּים יִיבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יּ

לְבֶלֵּשׁ, רְגָשׁ, יִרְגַּי, v. לְּבָשׁ, בְּנָשׁ Etre agité, troublé, ému; se facher, trembler, frémir: רְבָּאַ עִּיר עִיר וּצֹר Il Sam. 7. 10, et il ne sera plus agité de trouble; אָאִילּ

קבות לה Is. 14.9, le scheol (en bas) est agité, ému, à cause de toi; de colère : יָרָבֶּז וְשַׂחָק Prov. 29. 9, soit qu'il se fâche ou qu'il rie; ימרנוי־לר Ez. 16. 43, trans., et que tu m'as irrité; יירגוי ושלה II Sam. 18. 33 (19. 1), le roi était saisi de douleur; - de crainte, de frayeur : תרבוסו בקרוח Is. 32. 10. tremblez, vous qui êtes dans la sécurite; דְרָבְוּוּ וְחָלוּ מְּמְנֵיךְ Deut. 2. 15, ils trembleront, ils seront saisis de douleur, de frayeur, devant toi (v. 5m); קלעיר הגנה אין Joel 2.10, la terre tremble devant lui; — de joie : יַרַבָּווּ עֵל בָּל־ naing Jer. 33. 9, ils frémiront à la vue de tout le bien.

Hiph. Troubler, faire trembler, irriter: לְּבְּוֹלְ תִּרְבְּוְחֵינִי I Sam. 28.45, pourquoi as-tu troublé mon repos? יְּנְרְּיִבְּיִר בָּבֶּל / לְּיִנְבְּיִר בָּבֶל Jér. 80. 34 (inf. pour בְּבִּל בְּבָּל pour faire trembler les habitants de Babylone; לְבֵּיְרְבִּיֵר אֵל Job 12.6, à ceux qui irritent, offensent, Dieu.

Hithph.: חַרְרַבְּּקָר אֲלֵר Is. 37. 28, 29, II Rois 49. 28, 29, ton irritation, ta rage, contre moi.

יַרְיִּהְי נַלְּגָּוּה : chald. aph. Irriter בְּרְגָּוּה Esdr. 5. 12, lorsque nos pères eurent irrité (Dieu).

רְנֵי chald. m. Golère: בְּרְנֵי תַּוְמָא Dan. 3. 13, avec colère et fureur.

וְבָּב מָלָה Agité: בַּב רָאָן Deut. 28. 65, un cœur toujours tremblant, agité de crainte.

רְּלָּז 'm. Agitation, douleur, chagrin, frémissement, colère: אַדְלָּא רֹנְז Job 3. 17, (c'est la que les impies) cessent l'agitation, le trouble; אָבְינְתָּן Is. 14.3, et de ton chagrin, de tes douleurs; tob 14.1, (l'homme) rempli de douleur, de misère; ברבי Job 39. 24, (le cheval enfonce la terre) avec rage (ou bruit) et avec frémissement; בתמ מִוְעֵּנִי בְתַשׁ מְעַנִי לָּנָן hab.3.2,dans(ta) colère souviens-toi de la miséricorde.

רְנְּיָה f. Tremblement: בְּרְנָתָּה Ez. 12. 18, (boistoneau) avec un tremblement, dans l'inquiétude.

לְנֵלְ (de רָבֶּל pied) 1° Aller çà et là, porter des nouvelles, médire, calomnier (v. לְּהַרְלְּעִלוּ : רְבֵל עֵל־לְּעִלוּ : רְבֵל Ps. 15.3, il n'a pas médit, calomnié, avec sa langue. — 2° Fouler, de là בִּל foulon dans les n. pr. לְבָלִים et בִּילִים.

Pi. 1º Même signif. que Kal 1º: קרבל בעבדר II Sam. 19. 28, il a calomnié ton serviteur. — 2º Aller pour explorer, reconnaître, espionner: לרגל Jos. 14.7, pour (aller) reconnaître le pays; העבולים העבולים Jos. 6. 23, les jeunes gens envoyés pour reconnaître le pays (les émissaires); ביולים ביולי

Hiph.: יְאָלְכִּר חָרְגּּלְתִּר לְאָקְרֵיִם Osée 11.3 (pour יְאָלֹכִּר חָרְגּלְתִּר לְאָקְרֵיִם), j'ai fait marcher Ephraîm, je lui ai appris à marcher, comme à un enfant, je l'ai conduit doucement, je l'ai élevé. 'Guider, accoutumer: Rituel, et guide, accoutume-moi, aux bonnes œuvres, aux œuvres de piété.

לְבָּלְי, rarement m. (avec suff. בְּבֶלָה, duel et pl. רְגְלֵּים, const. רְגְלֵּים; le plur. seulement dans le sens 2°). 1°Pied: בגל מַחָּה רָגָל Exod. 21. 24, pied pour pied; הַבָּל אָרָם וְרָגָל בְּבַע Ez. 29. 11, (ni) le pied d'un homme, (ni) le pied d'une bête; בָּק אֶעְבָּרָת בְרַגְלָּי Deut.2.28, je veux seulement passer à pied (ou toujours sur mes pieds, passer sans m'arrêter) ; אַמָּר אָשֶׁר־בְּרַנְלֵּיף Exod. 11. 8, toi et tout le peuple qui est à tes pieds, qui te suit, à qui tu commandes; וַיַּבֶל בָּרָנְלָיוֹ בַשֶּׁרֶח אַלְמֵי אִישׁ Jug. 4.40, et il amena dix mille hommes sous son commandement; שָׁלֵּח מְרַגְּלָיר 5.15, il a été envoyé sous la conduite de (Barak), ou : Barak s'est précipité a pied; לָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלָי Jug. 8. 5, aux gens qui me suivent, qui sont avec moi; ייברה בי איתה לרגלי Gen. 30. 30 , Dieu t'a béni aussitôt que j'ai mis le pied dans ta maison; לַרַבְּלָּיו Hab. 3. 5, derrière lui, à sa suite; הַהֹלְכֹח לְרַגָּלָה I Sam. 25. 42, qui la suivaient; קיש און און ביין ברגלה Deut. 11. 10, (un pays que) tu

as arrosé avec ton pied, c.-à-d. en allant chercher de l'eau; ou : moyennant des machines qu'on mettait en mouvement par la force des pieds (en Egypte); מימי רגליהם Is. 36. 12 (keri). leur urine; יְטְישֵׁר הַרָגְלָרִם 7. 20, et le poil des pieds (des parties honteuses); ו לְחַסְהָ אֶח־רַגְּלֶּיוֹ I Sam. 24.4, pour couvrir ses pieds, c.-à-d. pour satisfaire un besoin naturel (v. מָבָהָ; — הַּבְּלָּאַכָּה הלרגל הרלודים Gen. 33.14, selon la marche du troupeau et selon la marche des enfants (qui cheminent lentement); selon d'autres, en rapport des affaires, de la besogne : et selon la marche des enfants (מַלָּאַבָּח 2º).

2° Fois: דְגָלֶים (Nomb. 22. 28, déjà trois fois; מָשֶׁנֶה אָר מְתָּלֶּים מְתֹּג לִי בְּשֶׁנָה Exod. 23. 14, trois fois tu célébreras des fêtes en mon honneur chaque année; plus tard " שֵּלֶשׁ רְגַלֶּים Rituel, les trois fêtes, et בְּלֵים fête.

יולל ou בְּלֵּרְן chald. f. Pied; duel בְּלֵּרִן Dan: 7. 4; plur. בְּלֵרִן 2. 41, les pieds; בְּלֵרִוּץ 2. 33, ses pieds.

קלְלִי adj. (de רָגֶל pied). Soldat qui sert à pied, fantassin: פְּשֵׁשׁ שְּאוֹת אֶּלֶת רַגְלָּר Exod. 12. 37, près de six cent mille hommes à pied, fantassins; plur.: חַבָּלִים רַצְּלִים מי avec des gens qui étaient à pied.

רְלְלִים (endroit des foulons) n. pr. Roglim, ville dans Galaad, Il Sam. 17. 27, 19. 32.

רָבֶּם מְלָן n. pr. m. I Chr. 2. 47. אָרָם מָלָן n. pr. m. Zach. 7. 2.

רְּבְּּטְה יִנְפֶּחָם: f. Troupe: קְּבְּּחָם יִּנְפָּחָם Ps. 68. 28, les princes de Juda (et) leur troupe; selon d'autres : les princes de Juda, leurs chefs.

וְרוֹנְנְיִם יִלְמְרוּ: Murmurer, désobéir: יְרוֹנְנְיִם יִלְמְרוּ מַחָּת Is. 29. 24, les indociles apprendront la loi de Dieu.

Niph.: נְתֵּרְנְטּ בְאָחֲלֵּרְכָם Deut. 1. 27, vous murmurâtes dans vos tentes, vous vous plaignites sourdement, Ps. 106. 25.

Niph:: יַרְבְּבֵּר וְרְבְּרֵר Jér.47.6, dompte, c.-a-d. repose-toi, arrête-toi, et sois

calme (ne frappe plus).

Hiph. 1º Procurer, donner, le repos (v. Niph.) : הלוך לְחַרְגִּיעוֹ יְשְרְצֵל Jer. 31. 2, (Dieu) marche pour lui donner son repos, à Israel (ou : Israel marche à son repos); לְמַעַן דִּרְנִּיעַ אֶּדִּדְוָאָרֶץ Jér. 50. 34 (pour הַּרְגִּיבֵּ), pour donner le repos à la terre (en châtiant Babylone); selon d'autres : pour agiter, épouvanter, la terre (par le châtiment de Babylone); וּבְּיִבְּיִב לָאוֹר עַמָּים אַרְּוִּרְעֵ Is. 51. 4, et j'établirai ma justice pour éclairer les peuples; selon d'autres : j'exercerai ma justice à tout moment (de כָּנֶב pour etc. — 2º Intrans. Avoir du repos: לא חראיב Deut. 28, 65, tu n'auras aucun repos; שם חרגוימה ליליה Is. 34. 14, la repose, se retire, l'oiscau ou le fantôme de nuit (v. לָּרְלָּרִה). — 3° (de רֵנֶע) Faire un clin d'œil : פרארונים אריצעו קיליקה Jer. 49. 19, car je fais un clin d'œil, et je le fais courir loin d'elle, ou fondre sur elle; c.-à-d.: en un moment je ferai sortir Israel de l'Idumée (où ils sont en captivité); ou : je serai

fondre l'ennemi sur l'Idumée; (selon d'autres, dans le sens 1°: car, quand je donnerai le repos à Israel, je chasserai les Iduméens de leur pays); 50.

44, רְצָר־אַרְצָּרְעָּרִי Prov. 12. 19, pendant que je fais un clin d'œil, c.-à-d. seulement un moment, opposé à יצר (toujours); selon d'autres: (mais la langue de mensonge) jusqu'à ce que je la brise, que je la calme, que je la fasse taire.

אָנְיִרְאָּרֶץ adj. Ex. unique; pl.: רְנְיֵרְאָּרֶץ Ps. 35. 20, (et contre) les hommes tranquilles, paisibles, humbles, de la terre (v. רְנֵיל Niph.); selon d'autres: et dans les endroits fendus, les creux de la terre, dans les cavernes, c.-à-d. en secret.

רָגָע m. (plur. רְגָּעִרם). Un clin d'œil (v. רבת Hiph. 3°), fort peu de temps, un moment: קבע Exod. 33. 5, un moment; ברגל קטן Is. 54. 7, un petit moment, fort peu de temps (selon d'autres, de בַּבֶּע agiter : dans une légère agitation, colère); וברגע שאול רחתו Job 21. 13, et en un moment ils descendent dans le scheol; selon d'autres (de zay Niph. et Hiph. 1° et 2°): en repos, en paix, sans souffrances et sans regrets; כרגע Ps. 73. 19, et רגע Job 34. 19, en un moment, tout d'un coup; לְרַבְּעֵּרם Job 7. 18, Is. 27. 3, a tout moment; ידורדו לרגעים Ez. 26. 16, ils trembleront à tout moment, ou: soudainement; selon d'autres : de terreur, ou : à cause des troubles, de la catastrophe.

לְבֶּנוֹ (ע. שֶׁבֶּי, רְבֵּשׁ Lire agité, ému : לְבָּנוֹ נְיְרָם Ps. 2. 1, pourquoi les nations sont-elles émues, se soulèvent-elles avec bruit?

* Hithph.: מְּבְּרְבְּיִבְּיׁם qui s'élèvent, qui surgissent.

רְנִשׁ chald. Meme signif. Aph.: מריבשׁר בַּל־בַּעְלְבָּא Dan. 6.7, 16, ils entrerent tumultueusement chez le roi.

קנְשׁ m. Agitation, bruit, foule bruyante: מְחֵבֶּהְ בְּרֶגָשׁ Ps. 55. 15, nous marchons (vers la maison de Dieu) avec une foule bruyante, au milieu d'une foule de peuple.

רנש

קרְלְשָׁה de l'agitation : מַרְגְשָׁה de l'agitation, ou de l'assemblée tumultueuse, des ouvriers d'iniquité.

לְרֵדְי (v. רְדָּדִי (v. רְדָּדִי Soumettre, assujettir: Ps. 144. 2, qui assujettit mon peuple sous moi; לְרֵד־לְּמָנְיוּ Is. 45. 1 (inf. pour lui assujettir des nations.

Hiph.: אַז־תַּקָּרוּבְים — אָז־תַּיְּתָּבְּרוּבְים I Rois 6. 32, il aplatit, étendit, l'or sur les chérubins, c.-à-d. il les couvrit de plaques d'or minces.

רָרָת (fut. הַנְיב, ץ. אָנָהָ, יִרְהָּת, אָנָירָ, אַנָירָ, אַנָירָ, אָנָירָ, 1º Fouler: אוֹם Joel 4. 13, venez et foulez (car le pressoir est plein), ou, de יידר: venez et descendez; דירה: Ps. 49. 15, et les justes les fouleront, marcheront sur leurs cadavres; ou, sens 2º: domineront sur eux. — 2º Dominer, assujettir; tyranniser, régner, réduire : הַיִּהַ הַעָּהַ הַיָּהַ Gen. 1. 28, et dominez sur les pois-פסח לכדו בכם שנאיכם : Lev. 26.17, vos ennemis vous assujettiront; avec l'accus.: בּוְיָמֶן צְּצִיר רֹדֵם Ps. 68. 28, Benjamin, le plus jeune ou le plus petit (la tribu la moins nombreuse), règne sur eux, est leur maître; mi באַם Is. 14. 6, qui tyrannisait les peuples dans sa fureur; זירה מיעקב Nomb. 24.19, de Jacob (sortira) celuí qui régnera, qui aura l'empire; אַרָּדֶּבָּיַת Lament. 1. 13, (il a envoyé d'en haut un feu dans mes os) et le feu y a régné, les a dévorés; selon d'autres : et Dieu les a réduits, brisés; יַחְפֹּחַנִּים יִרְהוּ בַּל־ Jér. 5.31, et les prêtres régnaient par eux (selon les ordres ou avec l'aide de faux prophètes). - 3° S'emparer, prendre : רָדָח חַרְבָשׁ Jug. 14.9, il avait pris le miel; נַיּרְהַרשׁ אָל־כַּסְיר 14. 9, et il le prit entre ses mains.

Pi.: מו יְרֵד מִיִּרִיד Jug. 5. 13, alors les restes (d'Israel) ont réduit, vaincu (les princes du peuple); ייַרַדּלָּי même verset, Dieu a réduit, vaincu, pour moi, en ma faveur (les héros).

Hiph. Faire dominer: בְּלְכִים יַרְהְּ Is. 41.2, et il le fait dominer sur les rois, il les lui soumet.

'The (vainqueur) n. pr. m. I Chr. 2.

teau: יְבְּרִידִים. Voile ou manils m'ont ôté mon voile, ou mon manteau; plur.: יְדִרְיִדִיִּדִים Is. 3. 23, et les voiles, ou les manteaux.

תְּלְנִים n. pr. Rodanim, fils de Jawan, I Chr. 1.7 (Gen. 10.4, יֹדְנִים), souche d'un peuple (les Rhodiens?).

וְיַרְהֹּן (fut. קֹינְהֹיף) 1° Suivre, tendre a, exercer, poursuivre : פוֹב וַחָסָר יִרְהְּשֹּוּנְר Ps. 23. 6, le bien et la miséricorde (de Dieu) me suivront, m'accompagneront; רִדְשׁ אַחַרִי Jug. 3. 28, suivez-moi promptement; רֹדֶת צְּרָקָת Prov. 21. 21. celui qui tend à (qui suit) la justice, c.-à-d. qui l'exerce ; יֶרְדְמָּתוּ Ps. 34. 45, et poursuis (la paix) avec ardeur, tâche de l'obtenir; רֹדְמֵר 119.450, qui se portent vers, qui commettent, le crime; ורֹדַף קוִדים Osée 12. 2, et qui court après, qui suit, le vent de l'est.-2º Poursuivre hostilement : בַּרַבְּשָׁם Gen. 14.15, il les poursuivit (les ennemis); ילא רדשו אַחַרֵי בְּנֵי רַעַּקב 35. 5, ils ne poursuivaient pas les fils de Jacob; נייר הפו אל יביין Jug. 7. 25, ils poursuivirent les Madianites; סרונרפּקדילו Job 19. 28, pourquoi le persécutons-nous? וְרָדֵף אֹחֶם קוֹל צֶלֵּח Lév. 26. 36, le bruit d'une feuille les fera fuir.

Niph. pass.: עַל צַּיָּאַרֵט נְרְדֶּמְנוּ Lamentations 5. 5, nous étions poursuivis de près; ou : le joug, la chaîne, sur le

cou; בְּקֵשׁ אָּדִינִידָּהְ Eccl. 3. 15, (Dieu) rappelle ce qui a fui, le temps qui est passé, ou les choses passées; selon d'autres: Dieu cherche, protége, celui

qui est poursuivi, persécuté.

Pi. Même signif. que Kal. 1º Suivre, poursuivre : נְּמְרָבֶּוֹם Prov. 12. 11, celui qui poursuit des choses vaines, ou qui suit les hommes frivoles; אַרְבָּוּף צָּרֶלֶםוּי 13.9, qui suit, exerce, la justice; מרהה אמרים 19. 7, (le pauvre) court après quelques paroles (de ses amis qui le quittent), ou : il les suit avec des paroles suppliantes. — 2º Poursuivre, persécuter : אָרָהָם הַרָּהָם Prov. 13. 21. le mal poursuit les pécheurs; ראַיברו יִרַהַּקר-חְשָׁהְ Nah. 1. 8, et il poursuivra ses ennemis jusque dans les ténèbres, ou: il les fera poursuivre par les ténèbres; יַרֶּהֹהָ אוֹרֶב נַמְּשִׁי Ps.7.6 (forme moitié Kal, moitié Pi.), que l'ennemi poursuive mon âme.

Pou.: וְרָהַף מְשֹץ הָיִרִים Is. 17. 13, il sera chassé, dissipé, comme la paille de la montagne (devant le vent).

Hiph.: יורהיימיוני Jug. 20. 43, ils l'ont poursuivi.

Hoph.: מְרְהֶּהְ Is. 44. 6, elle est persecutée, ou subst. (v. מְרָהָּהָ).

ארבי הועם בּיְבֶּן Is. 3. 5, ils se soulèveront (à savoir) l'enfant contre le vieillard (et l'homme vil contre le noble), ou : ils seront fiers, arrogants; אייוב רַעָּיף Prov. 6.3, trans., et presse, réveille, ton ami pour qui tn as répondu; ou : rassure-le (celui envers qui tu es engagé); יְרָתַב לְּבָבָּךְ Is. 60. 5, et ton cœur tressaillira de joie; mais la leçon ordinaire est יְרָתַב ton cœur se dilatera.

Hiph.: מְרְחָבֵנִי בְּנַמְשֵׁי לֹי Ps. 138. 3, tu m'as encouragé, tu as augmenté la force dans mon âme; שֶׁהַם הַרְחִיבְנִי Cant. 6.5, car ils m'ont vaincu, ou : ils m'ont assailli le cœur.

אַלְהִיקְיתְּרִים m. Homme arrogant: יְלְאִרְקְּרָרִים Ps. 40. 5, et qui ne tourne point sa vue vers les hommes arrogants, les superbes. תהב החבר היותר Job 9.13, les aides orgueilleux ou puissants; מַתֵּיךְ רָהַבּב 26. 12, il a brisé, dompté, l'orgueil, l'impétuosité (de la mer): תַּהַב le superbe, plusieurs fois pour l'Égypte, Is. 51.9, Ps. 87.4, 89.11: תַּהַב שֶׁבֶּה Is. 30.7, (j'ai crié à l'Égypte) Rahab, orgueil ou orgueilleux, demeurez en repos; selon d'autres: (j'ai crié à Jérusalem) ta force est de rester chez toi (de ne pas chercher du secours en Egypte).

חהב m. Force: רְהָשְׁם עֶּטֶל וְאָיִן Ps. 90. 10, et leur force ou orgueil (les plus beaux de nos jours) ne sont que peine et misère.

תְּבְּהָ n. pr. m. I Chr. 7. 34.

יָרֶהְהְ S'épouvanter: אַל־מִּקְהָרּוּיִנְאֵל־מִּקְהָרּוּיִנְאַל־מִּקְהָרּוּיִנְאַל־מִּקְהָרּוּיִנְאַל־מִּקְהָרּוּי Is. 44. 8, ne craignez point et ne vous épouvantez point (v. רָרֵא, ou rac. בַּרָבּיּר.), ou rac. בַּרָבּיּרִ

קריים m. Terme d'architecture: רְרִיים m. Terme d'architecture: יְרִיים cant. 1. 17 (cheth. בְּרִיִּים , nos soliveaux cannelés, ou nos lambris, ou notre plafond, sont (est) de cyprès (ou de sapins); selon d'autres: notre corridor.

בות chald. (pour אָדָ, de רְאָה hébr.). Aspect: יְבְנֵתְּ דִּר רְבִּיעֶנְא Dan. 3. 25, et l'aspect, la figure, du quatrième (v. 2. 31).

רוב פון (prét. בְּבְ, הָבְ, וֹחַרָּ, וֹחַרָּ, בֹּהְ, בְּבְּ, וֹחַרָּ, בֹּהְ, בֹּהְ, וֹחַרָּ, בֹּהְ, וֹחַרָּ, לַבְּ בִּבְּיִבְּעָלְיִתְּ Jug. 11. 25, a-t-il contesté avec Israel? יָלֹא רָבוּ עַלָּרָתְּ

Gen. 26. 22, et ils ne disputèrent point pour (ce puits); אַשֶּׁרִירָבוּ בְּנַרִינְּשִּׁרְאֵל אֵּרִייִי בוּ בְּנַרִינְשִּׁרְאֵל אֵּרִייִי בוּ בְּנַרִינִשְּׁרְאֵל אֵרִייִי 15. 20. 13, où les enfants d'Israel se sont élevés contre l'Éternel, ont murmuré contre lui; אַרִיי בְּבַ אָּרִייְנְיבִי וּבְּיִבְי בְּשִּׁר Is. 45. 9, malheur à celui qui dispute contre son créateur; בְּבָּי בְּיבִי נְיבִי נַשְּׂשִׁי Lament. 3.58, Seigneur, tu as défendu la cause de mon âme (tu as plaidé ma cause); יְדִין רָב לּוֹי בָּב לֹּוֹי Deut. 33.7, ses mains combattent pour lui, ou lui suffisent

(v. 27).

Hiph. (part. מֵרִיב , fut. יָרִיב , apoc. בַיֵב, inf. בִיב, יִיב, imper. בִיב, הַבָּב,). Même signif. que Kal. Disputer, quereller, combattre, défendre, protéger: יסהות אליו ריבות Job 33.13 (pour מהות אליו ריבות), pourquoi disputes-tu contre lui ! לַרֵיב עמו Job 9.3 (pour לְחָרִיב Job 9.3 (pour disputer contre lui; נַיִרִיבוּן אָתּוֹ Jug. 8. 1, ils le querellèrent; נַיָּרֶב בְּלָבְן Gen. 31. 36, et il querella Laban; על־פַּח־חָּרַיבַנִי Job 10.2, pourquoi tu me querelles, tu me juges si sévèrement; אָטֶר רָרָב לּוֹ Jug. 6. 31, qui combattra pour lui (Baal), qui le vengera; ריבו אַלְמָנָח Is. 1. 17, défendez la veuve; וָיָרֶב אָאדירִיבִּי I Sam. 24. 16, qu'il défende ma cause; יריבת היבר מנוי לא־חסיד Ps. 43. 1, et défends ma cause (en me protégeant) contre un peuple qui n'est pas bon; ו פריבר I Sam. 2. 10, ses adversaires (v. בייב et יירב); d'autres admettent seulement la racine רִיב, classent tout au Kal, excepte le part. בריב au Hiph.

ספר 12. 2, mais Juda marche encore avec Dieu, se conduit, se gouverne, selon (la volonté) de Dieu; selon d'autres, sens opposé: Juda aussi lutte contre Dieu (ערָדוּד), ou: est effréné contre Dieu, sa désobéissance n'a pas de frein; דְרָט לוֹא־נְבוֹא עוֹד אֵלֶרְהְ Jér. 2.31, nous sommes sans frein, libres; ou: nous régnons, nous sommes maîtres, nous ne viendrons plus à toi; selon d'autres, בַּרָט: nous nous retirons (de toi)

Hiph.: יְחִית פַּאֲטֶׁר תְּרִיד Gen. 27. 40, mais le temps viendra que tu régneras,

ou que tu t'étendras; selon d'autres: lorsque tu crieras, gémiras (dans ton esclavage); אָרִיד בְּשִׁיתִיד Ps. 55.3, je crie, je pleure, dans mes plaintes; ou: j'erre çà et là dans mon chagrin.

Poire jusqu'à satiété, s'enivrer (comme שָׁבֶּשׁ manger jusqu'à satiété): Ps. 36. 9, ils se rassasieront de la graisse, c.-à-d. ils seront enivrés de l'abondance qui est dans ta maison; בְּיָבֶישְׁ שְּׁבֶייִ Jér. 46. 10, (l'é-pée) s'enivrera de leur sang; בְּיִבִּיִים Prov. 7. 18, enivrons-nous de délices, d'amour.

Pi. 1° Même signif. que Kal: דְּיְרָיִם מִיּרָם מִיּרָם וּאַבְּים וּאַבְּים וּאַבְּים וּאַבְּים וּאַבְּים וּאַבּים מּצֹּסיים מּצֹּסיים פּרָּפּים נּים מּצְּיִים רָּבְּים רַבְּים רַבְּים רַבְּים רָבְים רַבְּים רַבְּים רָבְים רָבְים רְבִּים רָבְים וּאַבּים וּאָבּים וּאָב וּאָבּים וּאַבּים וּאַבּים וּאַבּים וּאַבּים וּא

קבן כְּיָת adj. Arrosė: קבן כְיָת Is. 58. 11, Jér. 31. 12, comme un jardin toujours arrosė.

Deut. 29. 18, pour ajouter (l'ame altérée, l'innocent) à l'ame enivrée; c.-à-d. l'ame enivrée, l'homme dépravé, voudrait perdre avec lui des justes, ou sa propre âme raisonnable; ou subst., ivresse: pour ajouter (les péchés produits par) l'ivresse, la satiété (à ceux de la soif).

לות (v. ירות (v. אַרָּבְּרָת (ירוּת (v. אַרָּבָּרָת (ירְנָת־לָּר) Job. 32. 20, je veux parler pour que l'air, la respiration, me vienne, c.-à-d. pour respirer, me soulager; לְּהָבָת לְּשָׁאוּל I Sam. 16. 23, et Saul était soulagé, était à son aise.

Pou.: בְּבֶּלְיוֹת מְרְנָּחָדִם Jér. 22. 14, et des chambres spacieuses, bien aérées. *Hiph.: הְרְיִרַת Rituel, mettre au large, délivrer.

ארת m. 1° Espace: ארשה אין Gen. 32. 16, et mettez (laissez) de l'espace (entre un troupeau et l'autre).—2° Soulagement: אין אין דיין Esth. 4. 14, le soulagement, le secours et la délivrance.

יית ou רוּתַ Aspirer, respirer (v. הַיַּת et man subst.). Kal inusité. Hiph. Sentir par l'odorat, flairer : אָם לָּחָם וָלֹא רָרִיחוּץ Ps. 115. 6, (les idoles) ont un nez, mais elles ne sentent pas, n'ont point d'odorat; הַוֹּיִיתָ הַירָת הַיּרָת בַּירָת Gen. 8. 21, Dieu sentit l'odeur agréable, c.-à-d. reçut le sacrifice avec contentement comme on recoit une odeur agréable; שַׁנְיִירוֹם Jug. 16. 9, lorsqu'il (le fil d'étoupe) sent le feu; מרחום ירית מלחמת Job. 39. 25, (le cheval) flaire de loin la bataille, il la pressent, ou: il sent les troupes de loin; נלא אַרִיד בָּעַצְרְתִּיבָם Amos 5. 21, je ne sentirai pas, je ne recevrai pas, (les sacrifices) de vos assemblées solennelles, de vos fêtes; ou : je ne puis souffrir vos fêtes, vos sacrifices; ou: vos fêtes me déplaisent; רַוּיִרָאָרוֹ בָּירָאָרוֹ בָּיר Is. 11. 3, et son odorat sera, c.-à-d. il se plaira, dans la crainte de Dieu; ou: il discernera, jugera (inspiré), par, etc. (ou de run esprit: il sera rempli de l'esprit de la crainte de Dieu).

לוֹתְ f., rarement m. (pl. היהת, v. קיָה et רְּבָּה). 1° Souffle, haleine, respiration, colère, air, vent, côté: יְבָרנּהַ מְּיִ

Ps. 33. 6, et par le souffle de sa bouche (la parole de Dieu); אַבְּרוּחָ מְשָׁחָיר Is. 11. 4, et par le souffle de ses lèvres (par sa parole); רוּתַ חַוּיַר Job. 7. 7, ma vie n'est qu'un souffle; רוּחָר זַרַה לָאָשְׁתָּר Job. 19. 17, mon haleine repugne à ma femme; אַרן־יֵשׁ־רוּחַ בְּמִרחַם Ps. 135. 17, il n'y a pas de respiration dans leur bouche; היים Gen. 6. 17. souffle de vie, respiration; השב רוחר Job. 9. 18, que je reprenne halcine, que je respire; ina manua Job. 4.9, et par le souffie de sa colère; רָמָתוֹת רוּחָם Jug. 8. 3, leur colère s'apaisa; ১৩০ imam Prov. 16. 32, et celui qui est maître de sa colère (ou de son esprit); תח אשט Jer. 2. 24, 14. 6, puiser, attirer, l'air; מיום מיום Gen. 3. 8. dans l'air frais du jour, vers le soir, lorsqu'il s'élève un vent frais; רות עלי משביץ 8. 1, (Dieu fit souffler) un vent sur la terre; man Jon. 1.4, un vent impétueux; רות בי I Rois 18. 12, II Rois 2. 46, Is. 40. 7, le souffle de Dieu, le vent; מֵנְמֵי־רוּתַ Ps. 18. 11, les ailes du vent; היחים Ez. 37. 9, IChr. 9.24, des quatre vents (des quatre points cardinaux); רוח השקרים Ez.42.16, le côté de l'orient; קשמון 42.17, le côte du septentrion; au fig.: ילרנו רונו Is. 26. 18, nous n'avons enfanté que du vent; מלה חולה Mich. 2. 11, (un homme) qui poursuit le vent, qui court après des choses vaines et fausses; Job 16. 3, aux discours en l'air ; דַעַּז־רוּתַ 15. בּער־רוּתַ 15. ביי une science vide, vaine.

de Dieu, c.-à-d. l'âme de l'homme, à lui insuffice, inspirée, par Dieu (v.Gen. 2, 7); אַלְחֵי הַרוּחוֹח לְכַל־בָּשֶׂר Nomb. 16. 22, Dieu (qui donne) les âmes à toute chair; איש אָשֶׁר אֵרן מַקּצָר לְרוּחוֹ Prov. 25. 28, un homme dont l'esprit n'a pas d'empêchement, qui ne sait pas dompter son esprit, ses passions; מַתְּמֶבֶּם inan Gen. 41. 8, son esprit fut agité; בוב אַרַן־רוּחַ פְּאָבָה רוּחַ בּוֹב Eccl. 7. 8, l'homme patient (qui a de la longanimité) vaut inieux qu'un présomptueux; אָקצַר־רוּהַ Prov. 14. 29, et l'impatient; רְלֹאִ־קְּמָח עור רוּתַ בָּארִש Jos. 2. 11, personne n'avait plus de force d'esprit, de courage; וה אבר רתן Is.65.14, et par déchirement de l'esprit, par affliction; יְרוּהַ נָכּוֹן Ps. 51.12, et un esprit ferme, droit; דנאפר Prov. 11. 13, mais un esprit, un cœur, fidèle; ניינים Osée 4. 12, l'esprit de fornication; הַּקַּקָּהָת וווי Is. 29. 10, (un esprit), une propension à l'assoupissement; בּלְרוּחָ מְשִׁשָּׁם Is. 28. 6, et en un esprit de justice; הַוּצִיר בֵי אָת־ רחת פורש II Chr. 36. 22, Dieu excita l'esprit de Cyrus, lui inspira la volonté, la résolution; חַנְּיִר נֹחֶן בּוֹי רוּחָ II Rois 19. 7, je lui inspirerai un certain esprit, une résolution ; אַשַּׁר נָדָבָה רוּחוֹ אֹחוֹ Exod. 35. 21, que son esprit, sa pleine volonté, (y) porte; נַחַבּוֹלָה בַל־רוּחֲכָם Ez. 20. 32, ce qui occupe votre esprit, ce que vous méditez.

רוח קרשה, רוח בי, רוח אלתים, רוחיאל (ou יוית קדשו Job 33.4, Ps.104.30, 33. 6, l'esprit de Dieu, de l'Eternel, ton (ou son) esprit saint, Dieu créateur; Ps. 51, 13, 143, 10, l'esprit de Dieu qui dirige les hommes à la vertu, à la sagesse; Exod. 31. 3, 35. 31, qui inspire les artistes ; Nomb. 24.2, I Sam, 10.6, Is. 42.1, qui inspire les prophètes יורות Osée 9.7, un prophète, et תרות I Rois 22. 21, un esprit prophétique); Jug. 6. 34, qui inspire les capitaines (des armées); Joel 3. 1, Is. 59. 21, qui inspirera un jour tous les hommes; ירות אַלקוים Gen. 1. 2, selon les uns: un vent (envoyé de Dieu); selon les autres: l'esprit de Dieu;—opposé à מַּמֶיר ;

בְּשֶׁר וְלֹאִרוּתֵ Is. 31. 3, (ils sont) chair, et non pas esprit (ou anges).

רות et אות chald. f. Vent, esprit: אַרְבֵּע רוּתָר שְׁבָּיָא Dan. 7. 2, les quatre vents du ciel; הַבְּיִם הַחָּה הַּתָּח זָ. 5. 20, et (que) son esprit se fut affermi; יְבִּי בָּיִם לָּהָרוּן מַהְּיִשִׁין בַּה 4. 5, et en qui est, réside, l'esprit des dieux saints.

קְּוְחָה (rac. יְרָיְחָה). Soulagement: פָּר Exod. 8. 41, qu'il y avait un soulagement, (qu'il avait un relâche, qu'il respirait de nouveau); בְּרִיְחָה Lament. 3. 56, pour mon soulagement (pour que je respire).

בּוֹסְדְרְנִיְהְ (rac.תְיִה). Abondance: בּוֹסְדְרְנִיְהְ Ps. 23, 5, ma coupe d'abondance, ou adj.: ma coupe est abondante, toute pleine; נְחִיבְאֵט לַרְנִיִח 66. 12, tu nous a conduits (vers l'abondance), dans un endroit d'abondance, ou: de raffratchissement.

יְנִיתֵר adj. Vaste, abondant; pl. רְנִיתֵר Rituel.

בורם (fut. ירום, apoc. ירום Etre haut, élevé; s'élever, s'enorgueillir; ôtre rehaussé, exalté: מָרָם פַּבַל הָאָרֶץ; Gen.7. 17, (l'arche) fut élevée au-dessus de la terre; m mom Ps. 21, 14, élève-toi, Éternel; mbr and Ps. 12. 9, lorsque la bassesse s'elève (v. דאיו); מדש רשה Deut. 32. 27, notre main a été élevée , c.-à-d. puissante ; קַבָּבֶּרָ Deut. 8. 14, ton cœur s'élèvera, s'enorgueillira; מול המי פרניו Prov. 30. 13, que ses yeux sont superbes, altiers; ירום איבר עלר Ps. 13. 3, (jusqu'à quand) mon ennemi s'élèvera-t-il au-dessus de moi; וּמְסְלֹחָר יִרְמוּן 18. 49. 11, mes (routes) sentiers seront rehaussés; וְיַרִים מַאָּגָג מַלְּבוֹי Nomb. 24.7, et son roi sera plus puissant qu'Agag; יַרַרוּם אַלּוֹתֵיר רשיער Ps. 18. 47, que le Dieu de mon salut soit glorifié, exalté; וַלְכֵּךְ דָרוּם Is. 30. 18, et c'est pourquoi לְרָחֵמְכָּם Dieu sera exalté quand il vous fera miséricorde, ou : il est trop élevé, c.-a-d. trop loin de vous, il n'est pas encore disposé à vous faire miséricorde. Part. et adj. רַפַּח, רְפַה fem. Haut, élevé, audacieux, de haute taille, grand, puissant, superbe: מְּדֶר רָּפָּא בְּרָ Exod. 14. 8,
avec la main élevée, c.-à-d. ouvertement, audacieusement; מַבָּא רָם Is. 6.
1, un haut trône; רְבָּיִ רְבָּיִת רָבָּיִת רָבָּיִת רָבָּית בָּצְיִּלְרַם
28, toutes les collines élevées; רָבְיָּ Deut. 2. 10, (un peuple) d'une
haute taille comme les enfants d'Enak;
ou les palais) élevés; סְבּיִּרְיִם בִּי Deut.
27. 14, à haute voix; רְבִי רָבּיֹר, 14, à haute voix; רְבִי רָבּיֹר, 14, à haute voix; רְבִי רָבּיֹר, 18. 28, et les yeux superbes (les

superbes).

Pi. Elever, bâtir, mettre en honneur, en sûreté, exalter: לרומם אחדבית אלחים Esdr. 9. 9, pour élever (bâtir) la maison de notre Dieu; אַרוּם רֹפֶּטֶּיִרתּ Ez. 31. 4, une quantité d'eau avait fait רוֹפֵּמְתִּי בָּחוּלוּה ; (pousser en haut (l'arbre Is. 23. 4, je (n')ai (point) élevé de jeunes filles; ירוֹמְמֵנִי Ps. 27. 5, il m'élèvera sur un rocher (il me mettra en sûreté comme sur un rocher); מַשַּׁמָּרַל אַרְיּמִרוֹמָם I Sam. 2. 7, il abaisse et élève (met en honneur); על־כַּן לֹא חַרוֹפֶם Job 17. 4, c'est pourquoi tu ne (les) élèveras point, ou : tu n'élèveras point (ta gloire par eux); אַרוֹמְסָהְ Ps. 30. 2, je t'élèverai, Eternel, (par mes louanges), je t'exalterai; אָרוֹכְּמָהו שָׁמֹי 34. 4, et nous célébrerons, exalterons, son nom. - סבים Intrans. : הופסיות Ps. 75. 11, les cornes du juste seront élevées, sa puissance s'af-לפרmira; וּמְרוֹמֵם על־פל־בּלְבַּרָ Neh. 9. 5, et il est élevé au-dessus de toutes les bénédictions.

Hiph. 1° Élever, ériger, lever, prélever, enlever, ôter: אַרָּים ראָשׁר Ps. 3. 4, et (tu) élèves ma tête; הַבְּיִדְיּק 89. 43, tu as élevé la main droite (la puissance) de ses adversaires; הַיָּרֶם 148. 14, et il élève la corne (la force) de son peuple; הַיִּרִים מָשַבָּה (la force) de son peuple; הַיִּרִים מָשַבָּה (fen.31.45, il dressa, érigea, (la pierre) pour être un monument; הַיִּרָם יְד בְּשָּלָה (Ps.74. 3, élève tes pas, viens à grands pas; הַנְּיָם יֶד בַּשָּלָה (fil leva la main (îl se souleva) contre le roi; numa Exod. 7. 20, il éleva la verge; Gen. 39. 18, lorsque j'ai élevé ma voix; לְתַּרִים־בְּקוֹל I. Chr. 45. 16, pour élever la voix (pour faire entendre bien haut le bruit de la joie); וו בחרים קול מתצצרות TI Chr. 5. 13, et lorsqu'ils firent retentir leurs voix mêlées aux sons des trompettes, ou : lorsqu'ils sonnèrent des trompettes ; חַרֶּבֹּתְר קדר אַל־בַּר Gen. 14. 22, j'ai levé ma main vers Dieu, c.-à-d. je jure; מַתַּלְטָהָ פֶּבֶּס Nomb. 31. 28, tu prélèveras un impôt; הירים העטרה Ez. 21. 31, enlève, לוביימו מכשול ; la couronne ותרימו מכשול Is. 57. 14, ôtez l'obstacle (de la voie); בורים אַר־תּפְשַׁן Lév. 6. 3 , il ôtera, prendra (une partic des cendres); ילא ממדַבר חרים Ps. 75. 7, l'élévation, la grandeur (ne vient à l'homme ni de l'orient, ni de l'occident), ni du désert, c.-à-d. du midi; selon d'autres, le sujet est omis: (le secours ne viendra ni, etc.) ni des déserts des montagnes (v. ¬¬). — 2º Des sacrifices. Séparer, ôter et élever en l'air, la partie qu'on fait après brûler sur l'autel : אים ספט Lév. 4. 8. il separera (du veau toute la graisse); et en général offrir, donner: אַרִימּדּ ארובייו Nomb. 15. 19, vous séparerez, mettrez à part, vous offrirez une oblation; אשר חרימו לידי 31. 52, (l'or) qu'ils consacrèrent, offrirent, à Dieu; מַרָים לקחל (le roi) offrit, donna, à l'assemblée.

Hoph. pass. du Hiph. 2º: אַשָּׁר חַּיָּרָם Exod. 29. 27, et ce qui a été séparé (du bélier) et élevé vers le ciel; Lév. 4. 10. — Enlever, abolir: הְּמָבֶּי הַּרָּכְם הַיְּמָּפְרָר Dan. 8. 11, et par lui fut enlevé, c.-à-d. aboli, le sacrifice perpétuel.

Hithph.: יְרְחְרוֹמֵם וְרְתְּגַהֵּל עֵל־עָל־אֵל Dan. 11. 36, il s'élèvera et se glorifiera, montrera son orgueil contre tout dieu; שְּחִרוּמֵם Is. 33. 10 (pour אָּחְרוּמֵם (אֶּחְרוֹמֵם maintenant je m'élèverai, je signalerai ma puissance.

רוֹם chald. S'elever: הְּבָבָה Dan. 5. 20, mais après que son cœur se sut élevé. Pal.: בּיִבְיִים — רְּבָא Dan. 4. 34, et je célèbre, j'exalte (le roi du ciel).

Ithph.: nagarin 5. 23, (contre le maître du ciel) tu t'es élevé.

Aph.: מָרִים Dan. 5. 19, il élevait

(ceux qu'il voulait).

ארום אורם. Hauteur: לְּבְּיִם לְרִּים Prov. 25.

3, le ciel pour (ou dans) sa hauteur;
3, le ciel pour (ou dans) sa hauteur;
21. 4, 29, et seul: רְּיִם צִּינְיִם Is. 2. 11, 17, hauteur des yeux, du cœur, hauteur des hommes, c.-à-d. leur orgueil, arrogance.

chald. m. Hauteur: בום Dan.3.

1, 4. 17, sa hauteur.

רוֹם יְרֵיזְצּ נָמָא Hab. 3. 10, il a élevé ses mains (vers) le haut, le ciel; ou : la hauteur, le ciel, a élevé ses mains (v. à אַשֵּיִי).

רוְקְה n. pr. d'une ville. Rumah, II Rois 23. 36.

רְלְּכָּה וּלְּבָּה וּלְּבָּה וּלְּבָּה וּלְּבָּה וּלְּבָּה f. Hauteur: חַלְּבָּה חַלְבִּי וּלְבָּה Mich. 2. 3, vous ne marcherez point (avec) hauteur, la tête haute, fièrement.

רְיְּהֶשׁ הַּתְּית לְשׁוֹנְי : Ps. 66. 17, et la célébration était prête sous ma langue, ma langue le glorifiait toujours.

רוֹמְמוֹת אַל f. pl. Louanges : אָר רוֹמְמוֹת Ps. 149. 6, les louanges de Dieu sont dans leur gosier (bouche).

רוֹמֵטוֹת f. Élévation: מֵּבְיּהְ מְּצֵּיּ בְּּיִרְמְּעִרְּהְּ מְּצִּיּ גִּיִּרְאָ וּלִּיִּמְנִוּתְ Is. 33. 3, par ton élévation, à l'éclat de ta puissance, les nations se sont dispersées.

רון (v. רון Hithph.).

point de moi ; אַייב לוו Ps. 95. 2, faisons retentir en son honneur des cantiques avec des transports de joie; לַפְּרוֹ הַרִידִּי רַבָּ Mich. 4. 9, - pourquoi jettes-tu des cris lamentables? selon d'autres, de רָצָה: pourquoi t'attachestu, t'associes-tu. à de nouveaux amis? pourquoi cherches-tu de nouvelles alliances parmi les nations? ריבים ביים מו Nomb. 10.9, vous sonnerez des trompettes en sons entrecoupés et forts (oppusé à אַחָקָעּנּ יָלֹא חַרִיעּנּ ; מָקָע 10.7, (pour assembler le peuple) vous sonnerez (des trompettes) d'un son uni, simple; vous ne sonnerez pas d'un son entrecoupé et éclatant ; וַיַּרִישׁי תַּבֶּם מִרוּצָח Jos. 6. 20, le peuple poussait de grands cris.

Pol.: לאֹרְירְנֶךְ לֹאֹ רְרֹנֶעָר Is.16.10, il ne sera (plus) chanté ni poussé des cris de joie (on ne chantera plus, on ne poussera, etc.).

Hithph.: יהריפטי אַקריקטירוי Ps.65.14, ils jetteront des cris d'allégresse, ils chanteront; בַּלֵּר מְּלְשֵׁר אָחריפָע Ps. 108. 10 (v. 60. 10), je vais triompher de Peléseth ou de la Palestine (v. Hithph. de פַּלַר).

און Frotter, briser, v. איראָהי, איראָהי, געראָהי, איראָהי, איראָרי, איראָהי, איראַרי, איראָהי, איראַרי, איראָרי, איראַרי, איראַרי, איראַרי, איראַרי, איראַרי, איראַרי, איראָרי, איראַרי, איראַ

רוץ (fut. ניָרָץ, יִירוּץ) Courir, s'empresser : רץ אַבְּרָזִם Gen. 18. 7, Abraham courut (au troupeau); יָמְּרֶץ וַתַּגֵּר לְאָבִיתָ 29. 12, elle courut le dire à son père; בים ראם ואין Jer. 23. 21, et ils couraient d'eux-mêmes, ils se hâtaient, s'empressaient; אָרוּץ אָרוּץ Ps. 119. 32, je cours dans la voie de tes commandements, je les observe fidèlement; ירוץ קורא בו Hab. 2. 2, (afin que) le lecteur puisse le lire couramment; ירוץ דְּבֶרוֹ Ps. 147. 15, sa parole court, arrive vite. - Dans un sens d'hostilité: ירדע אַלִּיד Job 15. 26, il court contre lui; ירץ כלר 16. 14, il vient fondre sur moi; בירון ציירן Prov. 18. 10, le juste y court, s'y réfugie. Part. רָצִים, רָצִים,

une fois רָצִין (II Rois 11.13). Courrier, satellite: לְלֵבְאַרִיךְ יָרִיץ יְרִיץ Jér. 51.31, un courrier rencontrera un autre (courrier); Esth. 3. 13, les courriers (qui portaient les dépêches du roi de Perse); לֶּבְצִים I Sam. 22. 17, II Rois 10. 25, à la garde, aux satellites (des rois des Juifs).

Pil.: מַבְּרָקִים יְרוֹצֵאַטּ Nah. 2. 5, (les chariots, ou ceux qui s'y trouvent) courent comme les éclairs.

Hiph. Faire courir, chercher ou apporter vite, hâter: אַריצָּט שַּלֶּלִיתָּי Jér. 49. 19, je le fais courir loin d'elle (v. le même exemple מְּיִבְּעָּהְ בְּּוֹשְׁרִי Gen. 41. 14, on le fit sortir en hâte de la prison; יְיִרִיעְ תַּעְּרָתְּעִּרִי I Sam. 17. 17, et apporte-leur vite (tout cela) au camp; אַרִי יְיִיי יְיִיי Ps. 68. 32, l'Ethiopie s'empressera à tendre ses mains (vers Dieu pour l'adorer, ou lui faire des offrandes) (v. יְצָבֶּי).

סיף ou פיף Kal inusité. Hiph. 1° Vider, se vider, répandre, laisser vide: על־דארץ יריקא Eccl. 11. 3, (les nuées) se vident, c.-à-d. répandent la pluie sur la terre; הַּמְרִיקִים מַעַלִּיהָם Zach. 4. 12, qui font couler d'elles (l'huile); מס מְרִיקִים שַּׁקֵיתָם Gen. 42. 35, ils vidaient leurs sacs; לחַרִים נַפָּשׁ רַעֵב Is. 32. 6, pour vider, ou laisser vide, l'ame de celui qui souffre la faim, le laisser languir. - 2º Tirer (du fourreau), faire tirer les armes, c.-à-d. armer: אַרִיכן דַוּרָבֶּר Exod. 15, 9, je tirerai mon épée; יחרב אַרִיק אַחַרִיחָם Ez. 5. 2, et je tirerai l'épée derrière eux (en les poursuivant); יָתֶרֶק חַנְיִת Ps.35.3, (tire) lève la lance ; קיקים שי-חיקים Gen. 14. 14, il fit tirer les armes, c.-à-d. il arma ses gens les plus braves (v. מָנִיהָ); בְּטִים חוּצוֹת אַרִיקַם Ps. 18. 43, je les verserai, je les ferai disparattre, comme la boue des rues (Y. ppn).

Hoph. pass.: רְלֹאִ־דְּצְּרֵם מְתַּלִּדְּ אֱלֹ־תָּלֶּדְ. 148. 11, il n'a pas été vidé (on ne l'a pas fait passer) d'un vaisseau dans un autre; שָׁמֶן תִּצְּרַם מְּכֶּן מִצְּרָם Cant. 1. 3, ton nom est (agréable, doux) comme une huile,

un parfum qu'on répand (selon d'autres, un n. pr. d'endroit : comme l'huile de Thurak) (v. בָּרָם).

רוש (v. שאי 5°).

רוש בורף Ps. 34. 11, les jeunes lions (ceux qui dévorent comme de jeunes lions, ou : les grands, les riches) ont été dans le besoin et ont eu faim.—

Part. אין pauvre, indigent; אין Prov. 10. 4; pl. רְשִׁים Prov. 22. 7; בְּשִׁרָם, Prov. 43. 23, le champ (les sillons) des pauvres.

Hithph.: שַׁלֶּי – שֶׁרְ Prov. 13. 7, tel feint d'être pauvre (se fait pauvre)

(v. ששׁק).

Booz, bisaïeul de David (v. livre Ruth).

לְּנִיְּא , רְנִיְן , רְנִיְת , רְנִיְא , רְנִיְן , רְנִיְא , רְנִיְן , רְנִיּא , רְנִיְן , רְנִיּא , רְנִיִּן , Pl. (רְנִיִּא נְבֵּר : Secret : בְּיִּא נְבֵּר : Dan. 2. 19, le secret , mystère, fut découvert (à Daniel) ; "רְנֵי" Rituel, les secrets du monde.

אָרָהְ Anéantir: פָּי רָּוָהְאַׁרְבֶּל־אַלֹּבֵי אַלְבֵי Anéantir: Soph. 2. 11, car il fait disparattre, il anéantit, tous les dieux (idoles) de la terre.

Niph.: הְּשָׁמֵן בְּשָׁרוֹ יֵרְנָהְא Is. 47. 4, et la graisse, l'embonpoint, de son corps, s'évanouira (il deviendra tout maigre).

20, un agneau maigre: אַרָּהְיָה Ez.34. 20, un agneau maigre; אַרָּהְיָה Nomb. 13. 20, si (la terre est) maigre, mauvaise, stérile.

ווֹלְיוֹ, m. (rac. רְיִהָי, Maigreur, consomption: יְהִין בְּיוֹן, Is. 10.16, (Dieu enverra) la maigreur, la consomption, aux forts; יְהִין בְּיִנְּיִם דִּיוֹן בְּיִנְשִׁים Ps. 106. 15, il envoya la consomption contre leur vie (la mort); יְהִים מִין Mich. 6. 10, l'épha, la mesure maigre, c.-à-d. fausse. Il יְהַין m. (rac. יְרַיִּ, v. יְרַיִּן). Prince: יְהַיִּתְּיִם בְּיִתְּיִם בְּיִרְיִּם Prov. 14. 28, la ruine (ou la honte) du prince.

[17] (prince) n. pr. Rezon, fils d'Éliada, roi de Damas, I Rois 11.23, 24.

ספר המחדירים עריניף Job 15. 12, et pourquoi tes yeux font-ils des signes, regardent-ils avec tant de fierté? (Souvent en hébreu moderne montrer, indiquer.)

רוֹנְיִם m. (ne se trouve qu'au pl. רוֹנְיִם et הַיֹּנְיִם לְּאָרִן.). Princes, rois: בַּעּוֹרָן Is. 40. 23, qui réduit à rien les princes (v. II רָנוֹיִן).

בתוך Etre ou devenir large, spacieux: תְּבְיִקְיּהְ Ez. 41. 7, (l'espace des chambres) devenait plus large (à mesure qu'on montait); דְרָבָּר פִיר בַּלִּרְבִיר I Sam. 2. 1, ma bouche s'est élargie, est ouverte, contre mes ennemis; זְרָתָב לְבָבְּךְ Is. 60. 5, et ton cœur se dilatera de joie.

Niph. part.: פר נְרָדֶב Is. 30. 23, de

vastes, grands, paturages.

Hiph. Rendre large, élargir, agrandir, étendre, mettre au large: הַבְּחָבָה וה Is. 57. 8, tu as élargi, agrandi, ton lit; יְחַרְחַבְתִּי אַרדּגְבָלָּהְ Exod. 34. 24, et j'étendrai les limites de ton pays; Deut. 33. 20, (beni soit celui qui) étend les limites de Gad; ירחיב לו Prov. 18. 16, lui ouvre une large voie; בַּצֶּר דִּירַחַבְּהָּ לִּי Ps. 4. 2, (lorsque j'étais) dans la détresse, tu m'as mis au large, tu m'as sauvė; אַלִּי מְרַחָיבוּ עַלֵּי מָרַחָיבוּ 35. 21. ils ont ouvert contre moi leur bouche (pour me railler); צרוח לָבָבִר חִרְחִיבוּ 25. 17, les angoisses, les peines, ont élargi mon cœur, c.-à-d. mon cœur a dù s'étendre pour les soutenir toutes; ou, intrans.: les angoisses de mon cœur se sont étendues, multipliées.

בְּחָבָת adj. (const. בְּחָבְיּ, f. חַבְּתְּ, const. בְּחָבָת. Large, spacieux, vaste, étendu: בַּחָבָע Job 30. 14, comme une large brèche; חַבְּתְיִ הְיִהְיִבְּת Néh. 3. 8, la large muraille; חַבְּתְ בְּחָבִית צָיִבָּע Exod. 3. 8. une terre bonne et spacieuse; בַּחָבַת בַּחַבַת בַּחַבָּת בַּחַבָּת בַּחַבַת Gen. 34. 21, et ce

pays est vaste de tous côtés, bien étendu (v. דְּרָהָיִ מְּאֹר ; אֹרָי מְּאַרְ דְּרָבְּי מְצִּיְחָהְ מְאֹר ; אַרָּבְּי מְצִּיְחָהְ מְאַר ? Ps. 149. 96, ta loi est très large, c.-à-d. s'étend à l'infini; דְּרָבֵּר לֵּבְּב 101. 5, et שַּׁבְּב Prov. 28. 25, celui dont le cœur, l'âme, s'élargit, s'ensie, l'orgueilleux, le vaniteux; mais בְּרַבּר לֵב Prov. 21.4, subst., l'orgueil du cœur; דְּאָבְּהַלְּבָּר Ps. 149. 45, subst., je marche dans une voie large, en liberté.

qui a caché les émissaires de Josué, Jos. chap. 2.

בְּחָבֵי m. Espace, étendue: יְחָבֵי m. Espace, étendue: Job 38. 18, les espaces, toute l'étendue de la terre; בַחָב 36. 16, (tu seras) dans une place vaste, ou large.

בתח m. (avec suff. בחדי). Largeur, étendue: לאַרְתָּדְּה וּלְּרָתְבָּה (Gen. 13. 17, dans sa longueur et dans sa largeur; מְלֹאִרְתָּב אַרְאָרְ Is. 8. 8, toute l'étendue de ton pays; דְרֹתֵב לֵב I Rois 5. 9, et une étendue d'esprit, un esprit qui enbrassait (autant de choses qu'il y a de grains de sable sur le rivage de la mer).

קרוב plus souvent קרוב des deux genres (pl. רוב בירוב). Rue, grande place: בְּרְחוֹב נָלִין Gen. 19. 2, nous passerons la nuit dans la rue; דרוב שַּעֵּר הָעָּיר זוֹב הַעָּיר זוֹב נָלִין II Chr. 32. 6, la place devant la porte de la ville; בְּרוֹב בְּיוֹ הָאֵלֹחִים Esdr. 10. 9, sur la place qui était devant le temple où le peuple s'assemblait (v. בַּרוֹז בְּרוֹב בַּיֹח הָאֵלֹחִים).

קרְהָרָה adj. f. Large, et subst. (ע.בּרָה,). הְרָבְּרָה n. pr. 1° D'un puits: Rehoboth (Dieu nous a mis au large), Gen. 26. 22. — 2° D'une ville en Assyrie: בְּרִבֹּה מַבְּרָה Gen. 10. 11. — 3° הְרָבָּה מָּרַר Gen. 36. 37, Rehoboth, ville sur le fleuve (l'Euphrate).

קתְרָהוּ et תְּבְיָהוּ (que Dieu met au large, qu'il sauve) n. pr. I Chr. 24. 21, 23. 17.

ple) n. pr. (Rehabam) Roboam, fils et successeur de Salomon, I Rois 11.43.

בחה adj. (rac. בְּחַלֵּם) Miséricordieux, seulement de Dieu, et presque toujours

avec אַל רַחוּם רְחַוּן: תַּוּן Exod. 34. 6, Dieu miséricordieux et clément.

du roi de Perse, Esdr. 4. 8.—2° Rehum, fils de Bani, lévite, Néh. 3.17.—3° Esdr. 2. 2 (le même para Néh. 7.7).—4° Rehum, prêtre, Néh. 12. 3 (pr. 12. 15).

בחוק adj. (rac. הָחָי, fem. הְּוֹיק). 1º Lointain, loin: ping via Joel 4. 8, un peuple lointain; בַּרֶבֶּהְ רָחֹקָּת Nomb. 9.10, à un voyage lointain, bien loin; subst.: אה בחום בחבר Jos. 3. 4, mais il y aura une distance; pirra Ps. 10. 1, dans l'éloignement, loin de nous; ערחק Gen. 22. 4, היחים Job 39. 29, de loin; לפרחום Job 36. 3, de loin, ou : vers celui qui est dans l'éloignement, vers Dieu. - 2º Du temps: קיחים Is. 22. 11, 25. 1, et pinnob 37. 26, depuis les temps les plus reculés.— 3º נרחק מפניפים Prov. 31. 40, et (son prix est) plus élevé que les perles, est au-dessus des perles.

יְרְוִיטֵּט רָחִיט (ant. 1. 17, cheth. (v. בְּיִרְים keri).

בתים ורכב meules de moulin); meule, moulin à bras: בתים ורכב Deut. 24. 6, la meule de dessous (gisante) et celle de dessus (courante); selon d'autres: les meules, et בְּבֶב la machine qui les fait tourner; בתים Is. 47. 2, prends le moulin (à bras), ou: saisis, tourne, la meule.

בְּחִיק chald. adj. Loin, éloigné: בְּחִיקִן חֲיוֹ Esdr. 6. 6, soyez, restez éloignés (loin de là) (v. בְּחִיק).

לְחֵלֹל f. (pl. יְחֲלִים). Mère-brebis, brebis: רְחֵלִים Gen.31.38,tes(mères) brebis.

n. pr. Rachel, fille de Laban, femme de Jacob, Gen. 29. 6.

אָרָחָסְהְ רֵי חִוְמִי ? Ps.18.2, je t'aimerai, Eternel, (toi qui es) ma force.

 של-בּנְים Ps. 103. 13, comme un père a de la tendresse (une compassion pleine de tendresse) pour ses enfants; הַּבְּבְּיִם בַּרְבָּים Is. 49. 15, pour n'avoir point compassion (tendresse) du fils de ses entrailles; part.: בַּבְּלְחִים בְּרָבָּם Ps. 116. 5, et notre Dieu est plein de miséricorde.

Pou. Trouver, obtenir, pitié, miséricorde: אַנְרָתְּם Prov. 28. 13, mais qui confesse (ses péchés) et les abandonne obtiendra miséricorde; בְּרָתִם יְתִּים Osée 14. 4, en (ou par) toi l'orphelin trouve de la compassion, de la tendresse; אַרְתָּמָח Osée 1.6, cello dont on n'a pas pitié, qui n'est pas aimée.

Deut. 14.17 (ה parag.), un des oiseaux immondes (vautour, aigle-vautour, porphyrion?): tire son nom de son amour pour ses petits.

ברת (avec pause בתים). 1° Matrice, sein, entrailles (ע. בתים): בתים בתים קרלת שרים: Gen. 49. 25, les bénédictions des mamelles et du sein (de la fécondité); ביתים ביתים Prov. 30. 16, et la matrice stérile. — 2° Jeune fille: ביתים בתים בתים בתים בתים (le second, duel de הימים), (on donnera à chaque homme) une fille, ou deux jeunes filles.

DD2 n. pr. m. I Chr. 2. 44.

קַּמְהָה f. duel: בְּחֲמָה Jug. 15. 30, deux jeunes filles (v. בְּחַבָּ 2°).

(יָחָמָה (ע. הַחָּמָה).

ים בְחַמִים pl. m. (rac. הָחָם). וֹי Les en-

151 1/0

trailles, le cœur : יְרַשְׁנִים נְּשְׁנִים אָכְּזְרֵי (Prov. 12. 10, mais les entrailles des méch nts sont cruelles. — 2º L'amour pour les siens, grâce, miséricorde : יְבְּיִבְיּה נַתְּמִי (Gen. 43. 30, son amour s'enflamma, fut ému (pour son frère); בּיִבְּיִה בַּיְתְּם רַחֲיִבִּים ls. 47. 6, tu n'as point usé de miséricorde envers eux; point usé de miséricorde envers eux; יְבִּיִּרְ בְּתְּם רָחֲיִבְיִם fera miséricorde; יְבָּיִרְ בְּתְּבִי תְּשִׁרִ לְּתָּם רָחֲיִבִּים לְּתָּבִי תְּשִׁרָ בְּתְּבִּיִם לְתָּבִי תְּשִׁרָ בְּתְבִּים לְתָּבִי תְּשִׁר בְּתְבִּים לְתָבֵי תְּשִׁר בְּתְבִּים לְתָבֵי תְשִׁר לְבָּבְּ בַּתְבִּים לְתָבֵי תְשִׁר לְבָּבְּ בַּתְבִּים לְבָּבְי תְבִּיִם לְבָּבְי תְבִּים לְבְּבִי (Prout-Puissant vous fera trouver grâce devant cet homme (vous le rendra favorable); souvent avec l'adj. בְּבִים מִבְּרִים נְבְּרִים grande miséricorde.

וְרַחֲמִין chald. Miséricorde : וְרַחֲמִין Dan. 2. 18, et pour implorer la miséricorde.

יְחֲשֶׁרָ et אַטְּחֶבְ adj. (v. בּיּוּדם). Le miséricordieux (Dieu), Rituel.

מְשָׁנְיּ adj. Compatissant; fém. pl.: בְּחְשָׁנְיּ Lament. 4.10, les femmes compatissantes, tendres.

קרת קרותה בל-בצמתר Trembler: יְרָתְּהָה בָּלִּבְּנְעִמְתִּי Jér. 23. 9, tous mes os ont tremblé, ont été ébranlés (de terreur).

Pi.: מָל־גּוֹזְלָיוֹ יְרַתְּקְ. Deut. 32. 11, (l'aigle) plane, c.-à-d. voltige doucement, au-dessus (ou sur) ses petits; מְתַּחְם מְרַתְּחָם מְרַתְּחָם (Gen. 1. 2, l'esprit de Dieu planait (était porté) (sur la surface des eaux), ou : se mouvait (au-dessus des eaux).

צה (fut. יְהַתָּה, inf. יְהֹיִ et הַּנְּהְיָה)
Se laver le corps, se haigner, laver une partie du corps (jamais comme לְרְהֹיִעְ בֵּלְּהַיְתִּי בְּלִּהְיִּתְ בַּלְּהַיִּתְּי בַּלְּהַיִּתְּי בַּלְּהַיִּתְּי בַּלְּהַיִּתְּי בַּלְּהַיִּתְּי בַּלְּהַיִּתְּי בַּלְּהַיִּתְּי בַּלְּהַיִּתְּי בַּלְּהַיִּתְּי בַּלְּהַיִּתְ בַּלְּהַיִּתְ בַּלְּהַיָּתְ בַּלְּהַיִּתְ בַּלְּהַיִּתְ בַּלְּהַתְּי בַּלְּהָיִתְ בַּלְּהַיִּתְ בַּלְּהָיִתְ בַּתְּתְּי בַּלְּהָיוּ רְהָתִעְ בַּתְּהַי בַּתְּתְ בַּתְּהַי בְּתָתְע בַּתְּיִתְ בַּתְּתְּ בַּתְּיִי רְהָתַעְ בַּתְּהִי בְּתָתְע בַּתְּיִ בְּתָתְע בַּתְּתִי בְּתָּתְע בַּתְּתִי בְּתָּתִי בְּתָּתִי בְּתָּתְ בָּתְּתִי בְּתָּתִי בְּתִּתִי בְּתִּתִי בְּתָּתִין בְּתָּתִי בְּתִּתִי בְּתִּתִי בְּתָּתִי בְּתִּתִּי בְּתָּתִי בְּתָּתִי בְּתִּיי בְּתָּתִי בְּתִּתִיי בְּתִּיּתִ בְּתִּיּת בְּתִּיּתִ בְּתִּיי בְּתִּיּי בְּתִּיי בְּתִּיּתִי בְּתִּיּתְ בָּתִּיּתִי בְּתִּתִּי בְּתָּתִי בְּתִּתִי בְּתָּתִי בְּתִּתִּי בְּתִּתִי בְּתִּתִּ בְּתִּתִי בְּתִּתִּי בְּתִּתִי בְּתִּתִּי בְּתִּתִי בְּתִּיּתְ בְּתִּיּתְ בָּתְּתִיתְ בָּתְּתִיי בְּתִּיתְ בְּתִּתְּתִי בְּתִּיתְ בָּתְּתִיי בְּתִּתְ בְּתָּתִי בְּתִּתְ בְּתִּתְּתְ בָּתְּתִי בְּתְּתִי בְּתְּתִי בְּתְּתְּתְ בָּתְּתִי בְּתְּתְּתְ בָּתְּתְּתְ בְּתִּתְּתְ בָּתְּתִּי בְּתִּתְ בְּתִּתְּתְ בָּתְּתִּי בְּתִּי בְּתִּתְ בְּתָּתְּתְ בָּבּתִי בְּתִּתְ בְּתָּתְ בְּתָּתְיתְ בָּתְּתְּתְּתְ בָּבּתִיתְ בְּתִּי בְּתִּתְּתִי בְּתְּתִּי בְּתִּת

mains dans la pureté, je purifie mes mains, je serai pur, innocent.

Pou.: לא רְתִץ Prov. 30. 12, qui n'a pas été lavé; בְּבְּיִם לֹאִררַתִּצְה Ez. 16. 4, tu ne fus pas lavée dans l'eau.

Hithph.: אם־החרהאה Job 9. 30, quand je me serais lavé ou baigné.

PD m. Action de laver: אָבְּר מִירְרַנְיִגְּי Ps. 60. 10, 108. 10, Moab est le pot de mon lavage, c.-à-d. comme un vase dans lequel je me lave, ou: dans lequel je me lave les pieds, terme de mépris.

קרות f. Lavoir, abreuvoir: קרות משְּלֵּבְּ מְּרָ בְּרָ בְּרָבְּי Cant. 4. 2, 6. 6, (des brebis) qui montent du lavoir, du gué, de l'abreuvoir.

רְחַץ chald. Avoir confiance. Ithph.: אַלוּהָר Dan. 3. 28, qui ont eu confiance en lui.

בְּרֵתְי, (fut. מְּרָבְי, inf. מְרֹחָי et מְּרָתְי,)
Etre, rester, loin; s'éloigner, s'abstenir, se garder de: מְבָּרָבְּי מְּרָבְּי בְּרָבְּרָ. Eccl. 3. 5, de rester loin, de s'abstenir, d'embrasser; יְבָּי מְּרָבְּי בְּרָבְי מָבְּי בְּרָבְי מָנִי מְנָבְי בְּרָבְי בְּרָבְי בְּרָבְי בְּרָבְי בְּרָבְי בְּרָבְי בְּרָבְי בְּרָבִי בַּרָבִי בַּרְבִי בְּרָבִי בַּרְבִי בַּרְבִי בַּרָבִי בַּרָבְי בַּרָבְי בַּרָבְי בַּרְבִי בַּרָבְי בַּרְבָּי בַּרָבְי בְּרָבִי בַּרְבָּי בַּבְּיבָּי בַּרְבָּי בַּרְבָּי בַּרְבָּי בַּרְבָּי בַּבְיי בַּבְּיבָי בַּיְבָּי בַּיְבָּי בַּיּבְי בַּבְּיבָּי בַּבְּיבָּי בַּבְּיִבּי בַּיְיבָּי בַּיְבָּי בַּבְּיבּי בַּבְּיבָי בַּבְּיבּי בַּיּבְיבָּי בַּבְּיבּי בַּבְּיבָּי בַּבְּיבָּי בַּבְּיבָּי בַּבְּיבּ בַּבְיי בַּבְּיבּי בַּבְיי בַּבְּיבָּי בַּבְיי בַּבְּיבּ בַּבְיי בַּבְּיבּ בַּיּבְיבּ בַּבְיבּי בַּבְיי בַּבְּיבּי בַּבְיי בַּבְּיבּ בַּבְיי בַּבְּיבּ בַּיבָי בַּבְיי בַּבְיבָּי בַּבְיבּי בַּבְיי בַּבְיבָּי בַּבְיי בַּבְיי בַּבְיבָּי בַּבְיבּי בּבְיבּי בַּבְיי בַּבְיבָּי בַּבְיבָי בַּבְייב בּבּירָ בַּבְיי בַּבְיבָּי בַּבְיי בַּבְיבָי בַּבְיבָי בַּבְיבָּי בַּבְיבָּי בַּבְיי בַּבְיבָּי בַּבְיי בַּבְיבָּי בַיבְיבָּי בַּבְיבָּי בַּבְיבָּי בַּבְיבָּבְיי בַּבְיבָּי בַּבְיבָי בַּבְיבָּבְיי בַּבְיבָּי בַּבְיבָּי בְּבָּיבְיבָּבְיי בַּבְיבָי בַּבְיבָּבְיבָּבְיבָּבְיבָּבְיי בַּבְיבָּבְיבָּבְיבָּבְיי בַּבְיבָּבְיבָּבְיבָּבְיי בַּבְיבָּבְיי בַּבְיבָּבְיבָּבְיי בַּבְיבָי

Niph. Ex. unique: קד אֲשֶׁר לֹאִ־נַרְחֵק חֶבֶל Eccl. 12. 6, (chethib) avant que la chaine (d'argent) soit retirée, enlevée (keri הַחֵק soit rompue).

Pi. Eloigner: וְרְתֵּק דֶּרְ צָּאַדְּיִתְּאָרָם Is. 6. 12, et (que) l'Éternel ait éloigné, chassé, les hommes (de leur pays); בוֹלָבּוֹ רְתַק מָשְּוֹי 29. 13, mais qu'il a éloigné son cœur de moi.

בַּמְהְ פֵּכְּלִי Ioh 13. 21, éloigner: פַּמְהְ פֵּכְּלִי הַהְחִיק בְּעָנִי Job 13. 21, éloigne, retire, ta main de dessus moi; הְרְחִיק פִּעָּיִני Ps. 103.12, il a éloigné de nous nos péchés (il nous les a pardonnés); avec un inf.: אַרְחִיק נְיִר Ps. 55. 8, je fuirais bien loin; דְּרְחֵיקְיּ לְּאֶּרַחְיִקְיּ לְּלֶּכֶּח Exod. 8. 25, n'allez pas trop ou plus loin; מַרְחֵים מַלּט., Gen. 21. 16, au loin; בְּרַחַיִּם מַלּט. 3. 16, bien loin. — 2°Intrans. comme Kal: לְּאַרְיִרִיקְיּ לְּאָרַ Gen. 44. 4, ils n'étaient pas encore loin; בְּלֵּרְחִיִּיִרְ מְּאַרָ Jos. 8. 4, ne vous éloignez pas beaucoup de la ville.

* Hithp.: ינקדדקען Rituel, nous avons

été éloignés (de notre sol).

Pבת adj. Qui est loin; plur.: רְתַּקֶּדְרָּ Ps. 73. 27, ceux qui sont loin, qui s'éloignent de Toi (de Dieu).

תות f. (rac. תיד, comme מינים de מיני). Pelle (parce qu'elle jette au vent!): מינים בְּרַתָּת נָרָת בָרַתָּת Is. 30. 24, qui a été vanné (remué) par la pelle.

בְּיֶבֶים נְיִרִים: Étre trempé, mouillé: מְּיָבֶים נְיִרְיִם: Job 24. 8, ils sont trempés, percés, par les pluies des montagnes.

קטב דרא לְּמְנֵיר : adj. Frais, vert לְּמְנֵיר Job 8. 16, il est plein de sève, frais, vert, avant que le soleil se lève.

רְשָׁה, Jeter, rac. de דְּרָשֵנְי, Job 16. 11 (v. à בַּרָשֵנְי).

נְּיָטֶם הָחֲוֹיְמָה Tremblement: וְיָטֶם הָחֲוֹיְמָם Jér. 49. 24, et un tremblement, une terreur (la saisit), s'empara de Damas.

קטְפָשׁ בְּשֶׁרוֹ מִינָּעֵי : Ls. unique בְּשֶׁרוֹ מְינָעָי Job 33. 25, sa chair redevient fratche, grasse, saine, plus que dans son enfance (formé de בַּשַׁרְ être humide, et de שֹׁנִים être gras, ou de שׁנָּים augmenter).

Pou. passif: שללֵיהָים יְרְשָשׁה Osée 14. 1. leurs petits enfants seront brisés, écrasés; אַם עַל־בָּנִים רְשָשָׁה Osée 10.14, la mère a été écrasée, tuée, sur (après) ses enfants.

ירָ m. (rac. רָנְיָת). Pluie: אַה־בְּּרִיי Job 37.11, (il charge le nuage) aussi de pluie, de fécondité (י, רְנָיָת); selon d'autres, בְּרָה de הַבָּי même (dans) la pureté de l'air (v. הַבָּת).

ביב Contester, disputer, etc. (v.ביר).

ריבות (rac. ריבות קודת plur. ריבות , et const. ריבות). Querelle, dispute, cause, procès: ריבות). Querelle, 13.7, il s'éleva une querelle; קידות היהות Deut. 25.1, s'il s'excite une dispute, querelle, entre (deux) hommes; איש ריבר (deix) איש וואר (defend ma cause; איש וואר (defend ma cause) בריבר (deix) איש ריבר (defend ma cause) בריבר (defend ma cause) איש ריבר (deux) איש ריבר (deux)

יבי n. pr. m. II Sam. 23. 29.

וים verbe (v. דים).

רית m. (rac. תוח ou רות). Odeur: מומי ביתי Cant. 2. 43, ils ont répandu (leur) odeur; אין שותה Gen. 27. 27, l'odeur de mon fils est semblable à l'odeur d'un champ; très souvent רית ניחות odeur agréable des sacrifices (עיחות); ניחות Job 14. 9, par l'odeur des eaux (dès qu'il aura senti l'eau); אור באשתם אור ביתו באשתם באור Exod. 5. 21, vous nous avez mis en mauvaise odeur.

רת chald. m. Odeur: זְרֵיתָוּ מּר Dan. 3. 27, et l'odeur du feu.

רַאַם (v. רַאַם).

ניצ ה. Ami : בּרְצָכָם Job 6. 27, votre ami (v. II בֵּרָ בָּ).

רוֹשְׁלֵין f. plur. (rac. רוֹשְׁלֵין f. plur. (rac. רוֹשְּׁיִם f. plur. (rac. רוֹשְּׁיִם Prov. נישְׁים בּיִּלִין רוֹשְׁמִּן Il Sam. 17.19, et elle répandit dessus des grains pilés, ou : de l'orge mondé; תְּיִישִּׂוֹת Prov. 27. 22, au milieu des grains qu'on bat, monde.

ריפֶּח n. pr. Riphath, fils de Gomer, Gen. 10. 3, souche d'un peuple de même nom.

יאָח f. Action de courir, Rituel.

ריק Vider, etc. (v. pan).

רִיק m. (rac. רִיק ou רִיק Ds. 2. 1, (les vide, vaine: יְדְעְּרִיְרִיף Ps. 2. 1, (les nations) méditent, forment, de vains desseins; אַמְיְבִּין יִיִין 4. 3, (jusqu'à quand) aimerez-vous ce qui est vain, la vanité! adj.: רָיִק Jér. 51. 34, un vaisseau vide, et adv.: רַיִּק Ps. 73. 13, רַיִּק Jév. 26. 16, רַיִּק Job 39.16, et בְּיִרִיְרִיק Jér. 51. 58, inutilement, en vain, pour rien.

ביק et ביק m. (fém. רְקָם; plur. בִיקּים, fem. ביקות). Adj. Vide, vain, frivole: vides; רְחַבּוֹר רֵק Gen. 37. 24, et la citerne était vide (sans eau); וֹרֶקָת נְמְשׁוֹי יִ Is. 29. 8, et son ame est vide (de nourriture), c.-à-d. il a faim ; לֹאִ־רָבָר בק הוא סְבָּם Deut. 32. 47, ce n'est pas une parole (ou chose) vaine, sans importance pour vous; אַרָּחָ Neh. 5. 13, et vide, c.-a-d. pauvre; אַנְשֵׁים רַיִּקִים Jug.9.4, des gens légers, misérables; וו אחר חרקים II Sam. 6. 20, un des hommes frivoles, vils (un des bouffons); Prov. 12. 11, et celui qui poursuit, court après, les choses vaines (ou : qui suit les hommes légers, frivoles).

מליקבואר ביקם adv. Les mains vides, en vain, sans motif, gratuitement: אַל־תְּבוֹאָר רֵיקָם Ruth 3. 17, tu ne retourneras pas (vers tā belle-mère) les mains vides; (vers tā belle-mère) les mains vides; (vers tā belle-mère) les mains vides; (vers tā belle-mère) les mains vides, tu m'aurais renvoyé (à présent) sans rien, sans salaire; בַּיְלָשִׁ רֵיְלָשׁ צִּרִילָּטְּי בֵּיִר רַיִּלְּטִּי וֹנִי רַיִּלְּטִּי וֹנִי רַיִּלְטִּי וֹנִי רַיִּלְטִּי וֹנִי רַיִּלְטִּי וֹנִי רַיִּלְטִּי (à présent) sans rien, sans salaire; בּיִלְשִׁי בִּירִי בִּירִי בְּיִלְטִּי (l'épée de Saul) ne revient pas (de la bataille) vide, sans être couverte de sang; ou: en vain, sans succès; בִּיִלְיִב Ps. 7. 5, celui qui me poursuit sans cause, gratuitement.

ריר m. (rac. ריר ou ריר). Salive: יוֹרָר רִירוֹ אָל־וְקְנוֹ I Sam.21.14, et laissa couler sa salive sur sa barbe; בְּרִיר Job 6. 6 (v. à הַלַּמַּרִּח).

ריש ה. (rac. רוש). Pauvretė: רֵישֶׁךְ m. (rac. בִישֶׁרְ). Prov. 24. 34, ta pauvretė; רִישֶׁרָ 10. 15, leur pauvretė (v. מַאַרָ).

ישר Chef, Rituel; pl. const. רַשׁר.

ריש m. Pauvreté: יְּלְבֶּע־רִישׁ Prov. 28.19, il sera rassasié, c.-à-d. accablé de pauvreté; רִישׁוֹ 31.7, sa pauvreté.

Job 8. 8, le premier (ע. ראשון).

ורבים .pl. במים , f. השָר, pl. במים , f. nion). Délicat, tendre, faible, mou. doux : הַיְלַרִים רַכִּים Gen. 33. 13, (que) les enfants sont délicats, ou : fort petits; בה נסוב 18. 7, (un veau) tendre et excellent; וְאֵנֹכִי חֵיוֹם הַן II Sam. 3. 39, je suis aujourd'hui faible, encore peu affermi sur mon trône; וערנר לאַרו min Gen. 29. 17, Léa (Lia) avait les yeux, la vue faible, courte (ou: les yeux chassieux); הָרַכָּח בָּה Deut. 28. 56, la femme délicate entre vous, c.-à-d. qui a vécu dans la mollesse; Prov. 18. 1, une réponse douce; אמרירבר אליה רבות Job 40. 27. te dira-t-il des paroles douces, humbles? וְרָהְ חַלֵּבְב Deut. 20.8, (un homme) mou de cœur, c.-à-d. timide, lache.

קרה. Délicatesse, mollesse : אַכּרֹהְ Deut. 28. 56, et par délicatesse, mollesse.

בַּבַ (fut. יִרְמֵב,). Etre assis, être porté; aller a cheval, monter un cheval ou une autre bête, monter sur un chariot: יִסוּס אֲשֶׁר רָכַב נָּלָיו הַשְּּלֶּךְ Esth. 6. 8, et le cheval que le roi a coutume de monter; נַתְּרַבֶּבְנָת בַל־רָחְגָּמֵלִים Gen. 24. 61, elles montèrent sur des chameaux; אַטֶּר־רָבַבְּהָ עָלֵי Nomb. 22.30, (ne suisje pas ton anesse) que tu as coutume de monter? avec ב : אַנֶּי רֹכָב בָּהּ Neh. 2. 12, (la bête) sur laquelle j'étais monté; לכב משוט Il Rois 9. 18, Amos 2. 15, celui qui est monté à cheval, le cavalier; סוס וְרֹכְבה Exod. 15. 2, le cheval et (son) le cavalier; שלקבים מַרְכֵב וּבְפוּסִים Jer. 17. 25, qui montent sur des chariots et sur des chevaux; au fig.: חַנָּח הַי רבֶב עַל־עַב קַל Is. 19. 1, vois, l'Eternel sera porté

sur un nuage léger; יירעב על־ערוב Ps. 18. 11, il est monté, porté, sur un chérubin; ביב שַׁבָּים Deut. 33. 26, il est porté sur les cieux, il est au-dessus des cieux.

Hiph.: Faire monter sur une bête. un char; faire porter, monter sur: נחר ביכחו בל־חסום Esth. 6. 9, et qu'il le fasse monter sur ce cheval (du roi); וייר בבו אח-שלמח של-קרנת I Rois 1. 38. , 17, prends un cavalier, ou écuyer; et ils firent monter Salomon sur la mule (du roi David); נַיַּרְבֶּב אֹחוֹ בְּבְּרָבֶבֶה Gen. 41. 43, il le fit monter sur, le fit conduire dans, (son second) char; אל־ראיו הרביבני Job 30. 22, tu me fis porter par les vents, tu me lanças dans les airs; יַרָפָבַחוּ בָל־בָּפַותִי אָרֵץ Deut.32. 13, il l'a fait monter sur les hauteurs de la terre, l'a établi dans une terre élevée; ou : l'a rendu grand, puissant; יור אַנושׁ לְראשׁני Ps. 66. 12, tu as fait monter des hommes sur notre tête (tu nous as donné des maltres qui nous accablaient). - Des choses inanimées : וו אַריִבוּ אַת־אַרוּן תְאַלֹּחִים II Sam. 6. 3, ils montèrent, mirent l'arche de Dieu (sur un chariot); הַרְבָב יָרָךְ צֵל־חַקְשָׁח II Rois 13.16, mets ta main sur l'arc.— אַרְעִּדב אַמְרֵיָם Osée 10. 11, je monterai sur Ephraîm, ou : j'attellerai Ephraîm (à la charrue).

בְּבֶּר , m. (avec suff. רְבָבֶּר; pl. const. רָכְבֵי חַמּוֹר רָכָב וְמָל : 1º Cavalier (רְכָבֵי Is. 21. 7, un cavalier monté sur un âne et un cavalier monté sur un chameau; מַבֶב אָרשׁ 21.9, les chevaux avec les hommes (qui les montaient), ou: le chariot (conduit par) les hommes (v. 2°). - 2° Chariot, char, très souvent collect.: בַּל־סוּס רֶבֵב מָּרְעֹח Exod. 14.9, tous les chevaux et les chariots de Pharaon; יְבְּמֵוֹ Jug.5.28, son char; לכב ברול Jos. 17. 18, des chariots de fer armés de faux; בַּבֶּרִי הַרָבַב II Chr. 1.14, dans les villes destinées à loger les chariots, les équipages; בַּבָב souvent pour les chevaux qui trainent les chariots, ou pour les soldats qui s'y trouvent, II Sam. 8.4; שַבֶּע מָאוֹת רֶכֶב יָ

10.18, (David tua) sept cents chariots (les troupes qu'ils contenaient); שׁנֵי דֶכֶב סוּסִים II Rois 7. 14, deux chariots attelés de chevaux, ou : deux hommes montés sur des chevaux, deux cavaliers. — 3º La meule de dessus, courante : מַלֵּח רֶבֶב II Sam. 11. 21, le morceau d'une meule (v. a בַּחָיָם).

את בשב : m. Cavalier בשב את Il Rois 9. ו מיאמר לרעבו I Rois 22.34, il dit à celui qui dirigeait son char (à son cocher).

חַבֶּב n. pr. 1° Rechab, souche d'une tribu nomade, II Rois 10. 15; rra ותכברם Jér. 35. 2-11, la maison des Rechabites. - 2º Rechab, fils de Remmon, II Sam. 4.2. - 3º Rechab, père de Malchia, Néh. 3. 14.

וֹכְבָּה f. Action de monter à cheval : בּבְּנְרֵי־חֹפֵשׁ לְּרְכְּבָּח Ez. 27. 20, avec des étoffes, ou des vetements, magnifiques, pour monter à cheval; ou : pour des chars, voitures.

חַבְּה n. pr. d'un endroit, Recha, I Chr. 4. 12.

יתשום בָּבִים : Char (רַבַב m. (rac, רָבַב). רבובו Ps. 104. 3, il fait des nuées son char.

רבוש et רבוש m. (rac. בבוש). Les choses acquises, les biens, richesses: הרכשו Gen. 14. 16, et ses biens, tout ce qui était à lui; הַקְּמָשׁ פַּרְכִּישׁ Esdr. 1.6, avec (leurs) biens et (leurs) bêtes; קרבאש השלה II Chr. 35.7, du bien propre du roi; שַּׁרֵר הַרְכוּשׁ I Chr. 27. 31, les intendants des biens (du roi); ברכש ברול Gen. 15.14, avec de grandes richesses.

תָבִיל m. (rac. רָבַל). Calomnie, presque toujours avec לארתַלַהָּ רָבִיל : תָלַהְ Lév. 19. 16, ne va pas de côté et d'autre pour la calomnie, la médisance, ne calomnie pas; חוֹלַהְ רַכִּיל Prov. 11. 13, le calomniateur; אַנְשֵׁר ברל Ez. 22. 9, des calomniateurs, ou: des traitres.

קבת Etre doux, tendre, faible (v.בה): יבון רְהְ־לְבְבְהְ II Rois 22. 19, parce que ton cœur a été tendre, attendri; אָבֶרֶי פִּשֶּׁמֶן Ps. 55. 22, ses paroles sont plus douces que l'huile.

Niph. Etre troublé, épouvanté: צל־בַרָהְ לְבַּבְּכָּם Deut. 20. 3, que votre cœur ne soit point troublé, épouvanté,

qu'il ne s'affaiblisse point.

Pou.: וְלֹא רְכְּכָח בֵּשְׁמֵן Is. 1. 6, et (la plaie) n'a pas été amollie, adoucie, avec l'huile.

Hiph.: יאַל חַרָהְ לְבֵּר Job 23.16, Dieu a amolli mon cœur, a brisé mon courage.

לבל (v. רְגַל (ינל אינר) Aller ca et là, de côté et d'autre. 1° Pour commercer, trass-quer (v. קבל); seulement part. רבל (סְתַר (יַנְלְּרָדְ: seulement part) ביבל (סְתַר בַּלְרָדְ: Tasiquent commerçant: (qui trassquent avec toi); שְּבָּעָר הָבֶל 27.3, (Tyr) la ville commerçante (qui trasque) avec les nations; spécial. ביבל (סִרבל Cant. 3.6, de toutes les poudres du marchand (de parfums) (de là הַבְּבֶר, הַבְּלֵח, בּפַר (בְּרַבל Pour médire, calomnier (v. בְּרָבִרל).

לְּכְל (ville de commerce) n. pr. Rachal, ville appartenant à la tribu de Juda, I Sam. 30. 29.

רְבְּלְּחְהְ f. (rac. רְבָלְּחְהְ f. (rac. יְבֶלְּחְהְ Ez. 28. 16, dans la multiplication de ton commerce (v. vers. 5, 18). — 2° Marchandise : יְבְּלָּחְהְ רְבָּלָּחְהְ Fz. 26. 12, ils pilleront tes marchandises.

ברקסף אוז ברקסף בריקטף בריקטף Attacher: נְיְרְכְּסף אָח־תְּחְשָׁן Exod. 28.28, 39.21, on attachera le rational (à l'éphod), ou : on le tirera en haut (vers l'éphod).

וְהֶרְכְּמִים לְּבְקְנֵה Ex. unique: הָּדְרְבָּמִים לְבְקְנָהוּ Is. 40. 4, et une suite de collines (tellement près les unes des autres qu'il n'y a pas de passage entre), ou : les chemins raboteux, d'un accès difficile, seront changés en une plaine, vallée; selon d'autres : les montagnes élevées seront changées, etc.

בּרְכְסֵר אָרשׁ: m. Ex. unique; pl.: מַרְכְסֵר אָרשׁ: Ps. 31. 21, (tu les protégeras) contre les conjurations des hommes (comme

קּשֶׁר), ou: contre leurs voies tortueuses, ou: contre leur hauteur, c.-à-d. leur orgueil (v. בָכָם et בַּכָּם).

וְאָּת־בֶּלֹר : Acquérir, posséder רְבַשׁ קים אָשָׁר רְבָשׁׁ ren. 12. 5, et tous les

biens qu'ils avaient acquis.

שלי, m. Selon les uns: beau et jeune cheval; selon les autres: une bête d'une autre race, mulet (ou dromadaire): למנסים ולנינש I Rois 5.8, pour les chevaux et les jeunes coursiers, ou: et pour les autres bêtes; רֹבְבֶּי הַנֶּינֶשׁ Esth. 8. 10, 14, (des courriers) montés sur de jeunes coursiers, ou sur des mulets.

רָם part. m. (fém. רְבֶּין). Haut, élevé (v. בּוֹים).

D? n. pr. 1° La famille de Ram, Job 32. 2 (selon quelques-uns, des descendants d'Abraham). — Ram, fils de Hesron, Ruth 4. 19. — 3° Ram, fils de Jerachmeel, 1 Chr. 2. 25.

רַמִּים .v. רַמִּים (pl. רָמִים, v. רָאָם).

Pi. Tromper (jeter, faire tomber dans un piège?): אָרָשׁ רְשָּׁר בְּעָרָה אָרִיבְּרָאוּ Prov. 26. 19, un homme qui a trompé son prochain; רְשָּׁר רְשִּׁרְהְיִר Gen. 29. 25, pourquoi m'as-tu trompé? רְשִׁר לְעָרוֹי I Chr. 12. 17, mais si (c'est) pour me tromper au profit de mes ennemis, ou: pour me trahir, vendre à mes ennemis.

לְּכָּיִת (rac. רִּיִּם). Hauteur, special. des hauts-lieux, des endroits élevés, où l'on sacrifiait aux idoles : תַּיְבָּיִלְּיִרְּלָּבְּּׁרְ Ez. 16. 24, et tu t'es fait, préparé, des autels élevés (dans toutes les places publiques); יְבִּיבְּיִי רַבְּיִבְּיִי Ez. 16. 39, ils renverseront tes autels; תַּבְּיִבְּי I Sam. 22.6, sur une hauteur; selon d'autres: à Rama (v. חַבָּיִ ח. pr.).

ח רְמַדה n. pr. 1º Rama, ville apparte-

רְּמָם f. (rac. II רְמָם). Ver, collect. les vers: אָם בּראָמשׁ רְמָּח Job 25. 6, combien moins l'homme qui n'est qu'un ver; יוֹבְּמָח לֹאִ-דְּיְרְתָּח בֹּא בֹּרְרְתָח בֹּוֹ Exod. 16. 24, et il n'y avait aucun ver; וְרְבָּח הְבַּמָּח Job 21. 26, et les vers les couvriront.

ומון ח. (pl. רְמוֹיְרִים). Grenade (fruit), grenadier (arbre): וּמְרְיְּרְמֹּיִרִם Nomb. 13. 23, (ils prirent) aussi des grenades; במון בּמּרְמִירְ Joel 1. 12, le grenadier et le palmier; בְּלָּבְי בְּלֵּבְי בַּלָּבְי Exod. 28. 33, des grenades faites de laine (de couleurs bleue et pourpre) pour orner la tunique que portait le grandprêtre; וְרִמֹיְרִים Il Rois 25. 17, et les grenades (aux chapiteaux des colonnes); מַבְּטִים רְמִּיִי רַמִּיִים Cant. 8. 2, du suc nouveau de mes pommes de grenade, ou suc de grenades.

וֹמֵין n. pr. 1º Remmon, ville appartenant à Siméon, au midi de Jérusa-

lem, Jos. 15.32, 19.7, Zach. 14.10.—

2° Remmon, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19.13 (ישות I Chr. 6.62).—

3° קישון אין פילע קירוון וביין וביין

תומין n. pr. Ramoth, ville dans Galaad, Jos. 21. 38 (v. איין et האיין n. pr. 4°).

למותדנגל (hauteur du midi) n. pr. d'une ville de la tribu de Siméon, 1 Sam. 30. 27 (בַּמְרינָב Jos. 19. 8).

הְּמֶלֵּאְתִר תְּנַאְרִה רְמִּזְּתְּה ; douteux : וּמְלֵּאִתִר תְּנַאְרִה רְמִּזְּתְּה ; douteux : ב. 32. 5, et je remplirai les vallées de ta hauteur; c.-à-d. du tas de (tes cadavres); de cadavres); ou : de ceux qui faisaient ton orgueil (v. בית); selon d'autres : des vers (de tes cadavres), comme בְּתַּחָה.

תְּטְח m. (plur. רְמָחִים, avec suff. נְיַּמָת רֹמָת). Lance (ou javelot): נְיַמָת רֹמָת Nomb. 25. 7, il saisit une lance; בְּיִדִּים Jér. 46. 4, aiguisez vos lances (les fers de vos lances).

יְּחָדְ seulement plur. קּיְבְּיִם II Chr. 22. 5; comme הָאָבְיָּם II Rois 8. 28, les Syriens.

תמיה n. pr. m. Esdr. 10. 25.

בְּנִי הָרַשְּׁכִּים m. plur.: בְּנִי הָרַשְּׁכִּים Esth. 8. 40, les petits des juments, les pou-

lains, ou de jeunes juments, ou des mulets engendres des juments (et d'anes).

רְּמְלְיְהוּ n. pr. Remaliahu, père de Pekah (Phacée), roi d'Israel, II Rois 15.25. Ce dernier est appelé simplement fils de Remaliahu, Is.7.4, 5; 8.6.

רום (ע. רום ביר élevé, s'élever: (עמי ייס (עמי ייס (עמי Job 22.42, (les astres) qui sont si élevés; ביר של Job 24.24, ils s'élèvent un peu, pour un moment; ou impér.: levez-vous un peu; part. ou adj.: בְּיִרְרְיֵרְרִי רוֹמֵמֶת Ps. 118.16, la droite de l'Éternel est élevée ou exaltée.

Niph.: תַּלְמֵּרְ תְּעֵּרְה תְּדְּאָר תְּרְמֵּרְ תְּרְמֵּרְ תְּרִמְּר תְּרִמִּר תְּרִמְּר תְּרִמְּר תְּרִבְּרִם Nomb. 17. 10, levez-vous, c.-à-d. séparez-vous de cette assemblée; נַיֵּרְמֵּר תְּקְרִגְּרָים Ez. 10. 15, 17, 19, et les chérubins s'élevèrent en haut (v. toutes les autres formes à בַּיִּר.).

II סְכֶּי, Ramper: נַיְּרֶם חוֹלָעִים Exod.16. 20, et des vers y rampaient, ou : cela fourmillait de vers (v. קבָּה).

עָּדֶר עָזֶר (j'ai élevé son secours) n. pr. m. I Chr. 25. 4.

Niph.: בְּרַנְלֵיִם תַּרְמֵּסְנָת Is. 28. 3, elles seront foulées aux pieds.

רְּבֶּלּיתְּבֶשׁ הָּמְשׁ Ramper, marcher, se monvoir: הְּבָּלִּיתְּבֶשׁ הָּרֹבֵשׁ בַּלּיתָאֶרֶץ Gen. 1. 26, et sur tous les vers qui rampent sur la terre; בְּלִיתַאֶּרֶץ הָרֹפֵשׁ בַּלִּיתָאֶרֶץ Lév. 11. 44, à tous les reptiles qui rampent, se remuent, sur la terre; בְּבֹל אֲשֶׁר

הרמש האָרָים Gen. 9. 2, sur tout ce qui rampe (sur) la terre, ou: dont la terre fournille (les reptiles); שַּיְיבֶּילְּים וְּיבְּיבֶּילֶּים (les reptiles); אַרְיבְּיבֶּילָים (פּבּיר בְּיבָּילָים (Gen. 1. 21, et tous les animaux qui ont la vie, qui se meuvent, fourmillent, nagent (dans les eaux) (v. Lév.11.46); בְּיבִים וְבֶּלְּיבֹים בָּבְּיר הָיבֶים עַלְּיבְינָים (Gen. 59. 35, les mers et tout ce qui s'y meut; אַרֶּיבְיר הָיבְים עַלְּיבְינְיבְיִים (Gen. 7. 21, toute chair qui se meut sur la terre (les oiseaux, animaux, bêtes); בּיבְירִיבִּיבְים בַּלְּיבְירִיבִים (daus la nuit) toutes les bêtes de la forêt marchent, sortent de leur retraite (v. בַּיִּבְיּבִי); de là

ליניט m. Ce qui rampe, les reptiles, les vers: מָל־בֶּמֶשׁ הָאָבְיָהִי Gen. 1. 25, tout ce qui rampe sur la terre; מַל־בְּמֶשׁ הַבְּבְּשׁ אַרְבְּיִם הַבְּיִם מִיבְּבְּשׁ אַרְבְּיִם הַעִּים בְּבִּשְׁ וַאַרְן מִסְפָּר 7. 23, jusqu'aux bêtes, jusqu'aux reptiles; une fois des poissons: qu'aux reptiles; une fois des poissons: מְלִּבְיָם וְאֵרִן מִסְפָּר Ps. 104. 25, là (dans la mer) sont des poissons sans nombre; de tous les animaux: בְּלִּבְּעָשׁ אֲשָׁר Gen. 9. 3, tout ce qui a mouvement, qui a vie (tous les animaux).

npp (hauteur) n. pr. Rémeth, ville appartenant à Issachar, Jos. 19. 21.

אָנָב n. pr. d'une ville, Jos. 19. 8 (ע. בְּמֵח נָנֶב).

רְיֵר מַלֵּט : Chant; pl.: רְיֵר מַלֵּט : Ps. 32. 7, des chants de délivrance (v. שַנָּשַׁ)

קנה אַשְּקּה הַלְּהָה Tob 39. 23, près de lui, ou contre lui, le carquois retentit (du cliquetis que font les flèches qui s'y trouvent et qui s'entrechoquent, ou du sifflement que font les flèches quand on les tire), (les flèches sifflent autour lui) (v, ערבר).

לְּבָּהְ f. (rac. רָבְי). Des cris de joie, d'allégresse; cri, proclamation, supplication: רָלָבּקר רְנָח Ps. 30.6, et le matin (viendront) les cris de joie; מְלֵבְּרָר תְּנָח 42.5, avec la voix (les chants) d'allégresse; תַּבְּרַתְּה בָּבְּתְּרָת I Rois 22.36 (pour תַּבְּרַתְּה), la voix d'un cri, une proclamation, passa (fut répandue), dans le camp; רְנָהָר רְנָהְר רְנָהָר רְנָהָר רְנָהָר רְנָהָר רְנָהָר רְנָהָר רְנָהְר רְנָה רְנְהְר רְנָה רְנְהְר רְנָה רְנְה רְנִהְר רְנָהְר רְנָה רְנְה רְנָה רְנִהְר רְנָהְר רְנָה רְנִה רְנָה רְנִהְר רְנָהְר רְנָה רְנָהְר רְנָה רְנִהְר רְנָהְר רְנְה רְנִהְר רְנָהְר רְנָה רְנִהְר רְנָהְר רְנָהְר רְנָהְר רְנִהְר רְנִהְר רְנִהְר רְנִהְר רְנִהְר רְנְהְר רְנִהְר רְנְהְר רְנְהְר רְנְהְר רְנְהְר רְנִה רְנִהְר רְנִהְר רְנִהְר רְנִהְר רְנִהְר רְנִהְר רְנִהְר רְנִהְר רְנִהְר רְנְהְר רְנְהְר רְנְהְר רְנִהְר רְנְהְר רְנְהְר רְנְהְר רְנְהְר רְנְהְר רְנִהְר רְנְהְר רְנִהְר רְנִהְר רְנִהְר רְנִהְר רְנְהְר רְנִהְר רְנִהְרְיִיִיְיִי רְיִיִיְיִי רְיִיּיִי רְיִי בְּיִי רְיִי בְּיִי רְיִי בְּיִי רְיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְיִי בְיִיִי בְיִי בְיִי בְייִי בְיִי בְיִי בְייִי בְייִי בְיִי בְיִי בְיִיי בְייִי בְייִיּ

Ps. 17. 1, écoute attentivement mes cris, supplications.

77 n. pr. m. I Chr. 4. 20.

ובן (fut. ירון, une fois ירון Prov. 29. 6, comme de רוֹף, inf. הין, imper. בני et ליך). Chanter des louanges, pousser des cris de joie; en général chanter, se réjouir; aussi crier, gémir : מַרַרָא בל-חצם נירוני Lev. 9. 24, tout le peuple le voyant, ils louèrent Dieu avec des cris de joie; בּרֶרְיַתָּוֹר פּוֹכְבֶּר בֹקֵר Job 38. 7, lorsque les astres du matin (les planètes?) me louaient tous ensemble; יַחָרֹן לְשׁוֹן אָלֵם Is. 35. 6, et la langue du muet chantera des cantiques; דַּנִּר צַקַרָח Is. 84. 1, chante, réjouis-toi, femme stérile. — Des choses inanimées : wy Is. 44. 23, cieux, chantez, soyez dans l'allégresse; יביה בחוץ הוכמות Prov. 1. 20, la sagesse crie (son enseignement) dans les rues; קוֹמֵר רֹנֶר בַּלַרָלת Lament. 2. 19, lève-toi, crie, gémis, pendant la nuit.

Pi. Même signif. que Kal: תַּסְרְרָיתִי רני ברני Ps. 132. 16, et ses saints crieront (seront ravis) de joie; suivi de 3: Ps.33.1, justes, chantez les louanges de Dicu avec joie; בְּמַצְטֵּר ידיף ארען 92. 5, je chanterai avec allegresse les œuvres de tes mains; de يرخ לבבל על-בבל Jer. 51. 48, ils chanteront de joie, triompheront de Babylone (de sa ruine); avec l'accus.: מִרְנֵן לְשׁוֹנְר צרקקף Ps. 51.16, ma langue chantera avec joie ta justice; avec אַל־: בַּרְנָנְיּי אָל־ אַל חַי Ps. 84. 3, ils celebreront avec joie le Dieu vivant; avec לכו נרונהו לבר: ל Ps.95.1, venez, chantons les louanges à l'Eternel, en son honneur.

Pou. pass.: וּבַבְּרָבִים לֹאִ־יִרְנָן Is.16.10, et dans les vignes, il ne sera plus chanté

(on ne chantera plus).

Hiph. 1º Faire chanter, remplir de joie: וְלֵב אֵלְמְנְח אַרְנְן Job 29. 13, je faisais chanter, je remplissais de joie, le cœur de la veuve; מוֹצָאֵר בֹּמֶר וַבֶּרֶב תַּרְנִין Ps. 65. 9, tu fais chanter (ou fais que l'on chante) tes louanges avec joie, depuis l'orient jusqu'à l'occident (v.

מינים ביים ביים ביים Deut. 32. 43, nations, chantez les louanges de son peuple, ou: réjouis-sez-vous à cause de son peuple; ייים אלוחים Ps. 81. 2, poussez des cris de joie en l'honneur de Dieu.

Hithp:: קְּנְמֵּיר מְּתְרוֹפֵן מְיִרן Ps. 78. 65, comme un homme fort qui jette des cris (en sortant) de son vin (en s'éveillant de son ivresse), ou : par son vin, dans son ivresse; selon d'autres, d'une rac. יח ou II יח vaincre (vaincu par le vin): un homme fort en état d'ivresse.

תְּנְתִּי רְיָּנְתִּי רְיָּתְי, י. תְּיָח. Allégresse, chant d'allégresse : בְּיָתִי רְיָּתִי Job 20. B, l'allégresse des méchants; רְיָּמִית יְתִּלֶּלֹּכְּיִר Ps. 63. 6, et ma bouche (te) louera avec les lèvres de l'allégresse, ou avec des paroies d'allégresse, de joie (v. שְּׁתָּיִת Ps. 100. 2, avec des chants d'allégresse.

קנְנִים m. pl. Nom d'un oiseau: דְּנָנִים Job 39. 13, les ailes de l'autruche (rac. רָנָה, du bruit qu'elle fait de ses ailes, ou, de בָּיָי de ses cris); selon d'autres: le paon (de בָיִ parce qu'il est glorieux de la beauté de ses plumes), ou: le rossignol.

רְּשָׁרִי n. pr. d'une station dans le désert, Rissah, Nomb. 33. 21.

רְסִיסִי לָּיְלָּת Pl. 1° Gouttes: רְסִיסִי לָּיְלָּת Cant. 5. 2, les gouttes (de pluie ou de rosée qui tombent pendant) la nuit (ע. רְסִסִי ... 2° Brèches: רְסִיסִי Amos 6.11, il frappera la grande maison par de grandes brèches, il la fera tomber en ruines (de מַסְ briser).

pr. n. pr. Resen, une grande ville en Assyrie, Gen. 10. 12.

להם אָּדרהַתְּלֶּה Ez. 46. 14, pour (le) faire dégoutter sur (pour humecter) la fleur de farine (de la רָסִיסִים 1°). — 2° Comme רָצֵץ briser (v. רַסִיסִים 2°).

רע (rac. רֵבֶל, avec pause בַּלַל, plur. רָבִּים; fem. רָבָּה, plur. רָבָּה). 1° Adj. Mauvais, méchant, dépravé, déplaisant, désagréable, sauvage, pernicieux, laid, malheureux, triste, abattu: טוֹב בְּרֶע אוֹ־רֵע בְּטוֹב Lév. 27. 10, une bonne (bête) pour une mauvaise, ou une mauvaise pour une meilleure; ו החבים רעים II Rois 2.19, mais l'eau est mauvaise; רק רע פלידויום Gen. 6.5, (tous les desseins de leurs pensées) sont en tout temps mauvais, ou subst.: ne sont que méchanceté; וַרֶּכ מַבֶּלָלִים I Sam. 25. 3, méchant dans ses actions, dans sa manière d'agir ; לָבֶם חָרֶע Jér. 3. 17, leur cœur endurci, dépravé; שֵׁם רָע Deut. 22. 14, un mauvais nom, c.-à-d. une mauvaise réputation ; ניחר ער בשרבר בי Gen. 38. 7, Er (fils de Juda) était un méchant homme aux yeux de Dieu, c.-à-d. lui déplaisait; דַרֶע בַּעֵינֵי I Rois 11. 6, (et frequemment) ce qui est mal aux yeux de Dieu, ce qui lui déplatt; רע עלי הַשְּעָשָׁה Eccl. 2. 17. (car) tout ce qui se fait (sous le soleil) m'a déplu, m'est désagréable; רָלֹאָר תַיִיחִי רֵכ לְּפְנֵיו Néh. 2. 1, et je ne lui étais pas désagréable, je ne lui déplaisais pas; selon d'autres : je n'avais pas eu (auparavant) devant lui l'air triste (v. plus bas); חיה קצה Gen. 37. 33, une bête sauvage; דָבֶר רָע II Rois 4.41, une chose, matière nuisible, malsaine; הַקְלִים רָצִים Deut. 28, 59, et des maladies malignes; כע פון Proy. 23. 6, un homme d'un mauvais œil, c.-a-d. jaloux, envieux ; רַצוֹּח מֵּרָאֶח Gen. 41.3, laides de vue, difformes; vix Is. 3. 11, malheur à l'impie לְרָשֵׁע רָע méchant (aussi envers les hommes), ou: malheur à l'impie, (il sera) misérable, accable de maux; לָרֵע לָכֵם Jér. 7. 6, pour que vous (ne soyez) malheureux, qu'il ne vous arrive malheur;

קלביקיע Prov. 25. 20, un cœur triste, affligé; מַהַּיְבֶּע רְצִים Gen. 40. 7, pourquoi avez-vous le visage si abattu, si triste?

ורוב m. (רוב רוב Cris, tumulte, tonnerre: בארקול העם ברלה Exod. 32. 17 (keri ברלה), la voix du peuple dans son tumulte, ses cris de joie; רביד בלה Job 36. 33, son bruit, c.-a-d. le tonnerre, annonce (la pluie); אונה ל-2. des cris lamentables (v. le même exemple à ברוב אורים).

על m. (rac. רֶצֶה pour בֶּצֶה, avec suff. רֵצה , רֵצָה, plus souvent בַּצה, רֵצָה, pl. רָצִים, const. רֶצֶים, רֶצֶיהָם, רֶצֶיהָ). 1°Ami, prochain, amant, l'autre: שַׁלשָׁת רֵצֵר אָיוֹב Job 2. 11, trois amis de Job; מְבֵּיתוֹרֶעֶה Prov. 25.17, de la maison de ton ami, ou : de ton prochain; וַאָּמָּ וַנְּית רַצִּים רָבִּים Jér. 3. 1, et tu t'es corrompue avec beaucoup d'amants ; אַתְבָּח רֵצָ Osée 3.1, (une femme) aimée d'un amant (d'un autre que son mari); יַלֹל אָשֵׁר לְרֵעָה Exod. 20. 17, et tout ce qui appartient à ton prochain; ניאֹפָרוּ אִישׁ אֵל־רֵעֵדוּ Jug. 6. 29, ils se dirent les uns aux autres; même des choses: לְּקֵרָאֵת רֶצֶחוּ Gen. 15. 10, (les morceaux) vis-à-vis (les uns) des autres (v. กรุ). — 2º Pensée, ער לָרָעִי : (רַעִּיוֹן et רָעִיוֹן : בַּנְתָּח לָרֵעִי : בַּנְתָּח לָרֵעִי Ps. 139. 2, tu as compris, découvert, ma pensće; וַלָּר מַת־יִּקרוּ רֵעֶיף 139. 17, que tes pensées sont pour moi impénétrables, ou : que ta volonté est précieuse pour moi; selon d'autres : que tes amis me sont chers, v. 1° (v. יָקר).

ער הענ m. (rac. רצל). 1º Mauvais état:

לְעָב (fut. יְרְעֵב Avoir faim, languir de faim: מְּמִירִים רְשׁאֹ וְרָעֲבוּ Ps. 34. 11, les jeunes lions, ou les riches, ont été dans le besoin et ont eu faim (v. רוּשׁ); Gen. 41. 55, tout le pays d'Egypte éprouvait la famine; שְׁלַבְּיִעְ מֹצְרִיִם לֹאִרֶעְ לֹאַרְעָב בְּלֹרִים לֹאִרְנְעָב Jér. 42. 14, nous ne languirons pas de faim (faute) de pain.

Hiph.: מַרֵּכְּבֶּהְ Deut. 8. 3, il t'a fait souffrir (t'a affligé de) la faim; לֹאִרְיַרְבִּיבּ Prov. 10. 3, Dieu ne fera pas souffrir la faim, n'affligera pas par la faim (l'âme du juste).

ולְצְמוֹרו רָעָב m. Faim, famine: וַלְצְמוֹרו רָעָב Lament. 5. 10, l'ardeur, l'extrémité, de la faim; יַרִיך רָעָב בָּאָרָץ Gen. 12. 10, la famine était survenue dans le pays; Néh. 9. 15, pour leur faim, c.-à-d. pour apaiser leur faim.

עני אין (רְצֵבֶּר f.) adj. Qui a faim, qui souffre la faim, meurt de faim, qui est languissant: לְרְצֵב יְחֵל בְּרָצֵב יְתֵּן Ez. 18.7, il donne de son pain à celui qui a faim; רְצָבֶּי רְצָבָי Ps. 107. 9, l'âme qui souffre la faim, l'âme languissante; זאֹר בָּצָב אוֹר בָּרָצֶב אוֹר Job 18. 12, sa force (son fils) périra de faim; plur.: לְרַצָּבִיי Ps. 146.7, à ceux qui ont faim.

קעבון m. Même signif. que יְּרֶבֶּה יְרֶבֶּהוֹן. Ps.37.19, et dans les jours de famine; שֶּבֶּר רַצָּבוֹן בָּחַיבָּט Gen. 42. 19, et seul יְּאָד-רַצְבוֹן בָּחַיבָּט 42.33, de la nourriture, du blé, pour la faim, le besoin de vos maisons.

קען Trembler : הַבָּבִים לָאָרֶץ וַמְּרָפֶּר Ps. 104. 32, il regarde la terre, et elle tremble.

Hiph.: פֶּסְרְמִּד מֵרְפִּד Dan. 10. 11, je me tins debout étant tout tremblant; me tins debout étant tout tremblant; בּקבּיִרים עַל הַוּבֶּּבָר Esdr. 10.9, (ils étaient tous) tremblants pour cette raison (à cause de leur péché).

תער m. Tremblement, épouvante : רֹצְּרְעָּהְי Exod. 15. 15, un tremblement, l'épouvante, les saisit, s'empara d'eux.

קרָהָרָ f. Tremblement : קרָאָרָר Job 4. 14, la crainte m'a saisi et le tremblement (je fus saisis de crainte et de tremblement); וְגִילֹּהְ מְּרְעֶרָת 11, et réjouissez-vous (en Dieu) avec tremblement.

רָעָה (fut. יְרָעָה 1º Paitre, mener pattre, faire pattre, conduire, repattre: מלוא אחרה רעים בשכם Gen. 37. 13, tes frères ne font-ils pas pattre (les troupeaux) dans le pays de Sichem? אַיכָּח הרעה Cant. 1. 7, où tu menes paitre (ton troupeau); אַרְצָּדוּ צֹאִקָּדּ Gen.30.31, je paitrai tes brebis; avec יְתַּנֵח רֹצֵח : בָּתַ rium I Sam. 16. 11, et il pait, garde, les brebis. Part. רַצָּר et רָצָה, pl. רֹבָּים, const. לפֵר Pasteur, berger: רֹפֵי אֹנוּן Gen. 4. 2, pasteur de brebis; - רֹעֵי מָקְמָז אברם 13.7, les pasteurs des troupeaux d'Abram; רֹצֵר רְצְהָקם 26.20, les pasteurs d'Isaac; fém.: בי רֹעָח הִיא 29. 9, car elle était bergère. Au fig. : man nam וו איד-דעשר II Sam. B. 2, tu paltras, conduiras, mon peuple ; יַורֹעָים הַרֹעָים הַרֹעָים Jer. 23. 2, les pasteurs qui conduisent mon peuple; de Dieu : יַר ליני Ps. 23. 1, l'Eternel est mon pasteur (rien ne me manquera); רֹצֵח רִשְּרָאֵל 80. 2, pasteur d'Israel (Dieu); יַרְעוּ רַבְּים Prov. 10. 21, (les lèvres du juste) paissent, c.-a-d. dirigent, instruisent, beaucoup d'hommes; רֹצִים Jér. 2. 8, 3. 15, des pasteurs, des princes, rois; מַרֹעַח אָחָר Eccl. 12. 11, par un pasteur, maître, professeur ; בֹּרֶן נְיָלֶב לֹא יִרְצֵם Osée 9. 2, la grange et le pressoir ne les repaltront, nourriront pas (ils n'y trouveront

pas de quoi se nourrir. — 2º Pattre, brouter, détruire, maltraiter: וַרָשׁ כְבָשִׁים Is.ช.17, les agneaux pattront; זאַב וְטַלָּח יַרְעוּ כְאֵחֵוּר 65.25, le loup et l'agneau iront paitre ensemble; וַרַבָּח הַבַּרָבֵּל וַהַבַּשָׁן Jér. 50. 19, il pattra sur le Carmel et le Basan; ou avec בּוּנִים בּמַנִים Cant. 6.2, pour se repaitre, se nourrir, dans les jardins; ou, dans le sens 1°: pour faire pattre (son troupeau) dans les jardins; au fig.: ַבְּחֶרֶב אַיֵּץ אֲשׁוּר בָּחֶרֶב Mich. 5. 5, ils pattront, détruiront, avec l'épée, le pays d'Assur; יַרֶע שַׁרָרוּד קאַחַלד Job 20.26 (forme apoc.), (le feu) détruira ce qui sera laissé, resté, dans sa tente (v. a יִרְעהּהָ קַרְסֹר / Jér. 2. 16, ils brouteront le haut de ta tête, ils te briseront la tête(v.בָּעָב,); רֹצָה צֶקַרָה Job 24. 21, il offense, maltraite, la femme stérile (selon d'autres : il la nourrit bien, la présère, parce qu'elle n'a pas d'enfants et qu'elle conserve mieux sa beauté). — 3º Se repattre, suivre, aimer, fréquenter : רַרָבָה אָּנַלָּה Prov. 15. 14, (la bouche des sots) se repatt de folie; אַרְעָה אַמּזּנָה Ps. 37. 3, et repais-toi de vérité, reste-lui fidèle; קא ראַת Osée 12. 2, (Ephraïm) se re– patt de vent, suit, aime, les choses vaines; יְרֹעֵהו פְסִילָרם Prov. 13. 20, et qui aime, fréquente, les sots; ולצח זונות 29. 3, qui poursuit, fréquente, les prostituées; de là II בַּצ.

Pi.: לְּהֵה לְּהָ Jug. 14. 20, (un ami) qu'il s'était associé, avec lequel il était lié (v. Kal 3°).

Hiph.: יַבְרָבֵּם מְּחֹם לְבָבוֹ Ps.78.72, il les a conduits, gouvernés, (dans) selon l'innocence de son cœur (v. Kal 1°).

Hithp.: אַל־מְּחְרֵע אָח־בַּעֵל אָקּ Prov. 22. 24, ne t'associe pas, ne contracte pas amitié, avec un homme colère, emporté.

רְצָלִי (rac. רְצֵלֵי) 1° adj. f. Mauvaise, méchante (v. רֵבֵּע). — 2° Subst. fém. Même signif. que בי subst. Mal, malheur, méchanceté, malice, crime: בּלּהָרְנָּיִן Jon. 3. 10, (il se repentit) du mal, (il ne leur envoya pas) le mal;

קר הדיבקני היידית Gen. 19. 19, de peur que le malheur ne m'atteigne, ne me surprenne; אַר מוֹבָח 14. 4, (pourquoi avez-vous rendu) le mal pour le bien? אַכּר פְּעָּטְר בְּעָּטְר בְּעָט רְכָּח 26. 14, afin que tu ne nous fasses aucun mal, tort; רְבָּחְרְ בָּיִר רְבָּיִר Ps. 38. 13, et ceux qui désirent mon malheur; בְּבָּחְרָ בָּעִר רְבָּיִר Gen. 6. 5, que la méchanceté, la malice des hommes, était extrême; la malice des hommes, était extrême; cerç רְבַּיִר רְבַּיִר רְבַיִר רְבַיִר רְבַיִר רְבַיִר רְבַיר בְּבַרְבָּי cosée 10. 15, à cause de la plus malicieuse de vos méchancetés, du plus affreux de vos crimes.

קְּעָה. (rac. רָבֶּה 3°, v. II בַּעָּה. (Ami: רָבָּה II Sam. 15. 37, (Husai), ami de David (רַבָּה רָוָר 16.16); בַּבֶּה הַשָּלָה I Rois 4. 5, ami, favori, du roi.

קאָה f. Amie, compagne: רַשֹּׁחֶיתְ: Ps. 45.15, ses compagnes; אַבִּר וְרֵשׁתָּר Jug. 11. 37, moi et mes compagnes.

קצה inf. de רְצָה חְאָרֶץ, avec ה parag. Briser, casser : רְצָה הָאָרֶץ Is. 24. 19, la terre a été brisée, déchirée (exact. briser : elle a été brisée); בַּרְרֹצָה Prov. 25. 19, une dent de pourriture qui se casse, une dent pourrie.

רְעוֹ (ami) n. pr. Réū, fils de Peleg, Gen. 11. 18.

רְעוֹאֵל (ami de Dieu) n. pr. 1° Réüel, fils d'Ésaü, Gen. 36. 4, 10. — 2° Réüel, père de Jethro, Exod. 2. 18, Nomb. 10. 29. — 3° Réüel, fils de Jebniyah, I Chr. 9. 8. — 4° Réüel, père d'Éliasaph, Nomb. 2. 14 (בְּעָשֵל 1. 14, 7. 42).

קינית (rac. יבית 3°). 1°Amie, compagne, une autre: לְרְעּהְיָת Esth. 1.19, à sa compagne, ou : à une autre qu'elle; הְּיָשִׁה רְעִּהְּיִּת Exod. 11. 2, et que chaque femme (emprunte de) son amie, sa voisine; הַּיְשִׁה רְעּיִה Is. 34. 15, (les vautours, ou les milans, s'y joignent) l'un à l'autre; יְשִׁה רְעִיּה רַעִּיה רַעָּה רְעִיּה רַעָּה רְעִיּה רַעָּה רְעִיּה רַעָּה רְעִיּה רַעָּה רְעָּה רְעָּה רְעִּה רְעָּה רְעִּיִיּיִי רְעָּיִי רְעָּיִי בְּיִיּי בְּעִּיּי רְעִּיִּי רְעִיּי רְיִיּי רְעִּיִי רְעִּיִי רְיִיּיִי רְעִּיִי רְעִיּי רְעִּיִי רְעִיּי רְעִיּי רְעִיּי רְעִיּי רְעִיּי רְיִי בְּיִי בְּעִיּי רְיִיּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיוּי רְעִיּי רְיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי רְיִיי רְיִי בְּיִי רְיִיי רְיִיי בְּיִי בְּיִי רְיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי רְיִיי רְיִיי רְיִיי בְּיִי רְיִי בְּיִי רְיִי רְיִי בְּיִי רְיִי בְּיִי רְיִי בְּיִי רְיִי בְּיִי בְּיִי רְיִי בְּיִי רְיִיי רְיִיי רְיִי בְּיִי רְיִיי רְיִיי רְיִיי רְיִי רְיִי רְיִי רְיִי בְּיִי רְיִי רְיִיי רְיִיי רְיִי רְיִיי רְיִיי רְיִי רְיִי רְיִיי רְיִיי רְיִי רְיִי רְ

et II בֵע פי ; selon d'autres : une affliction d'esprit (une déception) (de רָבָּר 2º ou de רָצָּע).

רְעוּח f. chald. Volonté, ordre: רְעוּה בּלְבָּא Esdr. B. 47, et la volonté, le désir, du roi; בְּרְעִיח אֱלָהֲלִם 7.18, selon la volonté, l'ordre, de votre Dieu.

וְצֶּשְׂרִים : Pâturage (רָפֶּטְרִים I Rois B. 3, et vingt bœufs du pâturage (opposé à ceux engraissés à la maison, à l'étable).

עת (ami) n. pr. Réi, un chef sous David, I Rois 1. 8.

אָרְל רֹעִי : Pastoral (רְעָּר). Pastoral (בְּעָּר). Is.38.12, comme une tente pastorale, la tente d'un berger; רֹצִי דְאֵצִיּל Zach.11.17, subst., pasteur indolent, inutile.

קַנְיָהְי (rac. רְצֵּח). Amie, bien-aimée: בְּצְּהָהִי Cant. 1. 9 (et souvent dans le même livre), ma bien-aimée; אָנֹכִי וְרִעִיהַי Jug.11.37 (cheth.), moi et mes amies, compagnes (v. רְצָהוּ).

וְרְעִיוֹן m. (rac. רְצָה 3°, v. 11 בַּיַ 2° et רְבְּהוֹן לָבוֹי Pensée: וּבְרַעְיוֹן לָבוֹי Eccl. 2. 22, et avec la pensée, l'application, de son cœur, son esprit; רְבִּיוֹן רוּהַן 1. 17, 4. 16, une tendance aux choses vaines, de vains efforts; d'autres traduisent partout comme רְבִּיר : une affliction d'esprit.

וְרַכְּיֹלִתְי יְבָתְלְמִי chald. m. Pensée: וְרַכְּיֹלִתְי יְבָתְלְמִי יְבַתְלְמִי יְבַתְלְמִי יְבַתְלְמִי יְבַתְלְמִי יִבְיוֹלְיוּ יְבַתְלְמִי Dan. 4. 16, et ses pensées lui troublaient l'esprit, l'épouvantaient; רְבִיוֹנִי לְבְנָהְיִ 2. 30, tes pensées, et les pensées de ton cœur, tes songes, tes visions pendant le sommeil.

בית בילים Ex. unique. Hoph.: היקלים Nah. 2. 4, et les lances sont brandies, agitées; ou : (ceux qui s'élevaient comme) des sapins seront dans le tremblement, épouvantés (v. רֶבֶּע); selon d'autres : les lances ont été empoisonnées, c.-à-d. elles blessent mortellement (v. בַּעֵים).

לעל m. Tremblement ou poison: סְבְּרַכְּעַל Zach. 12. 2, une coupe de tremblement, qui donne des vertiges, ou: une coupe de poison.

קעלות f. pl. Espèce de vêtement de femme: יְהֶרְעֶלוֹת Is. 3. 19, les voiles des femmes (ou des mentonnières) (de יְבָיל trembler, flotter).

רְעֵלְיָהְ (qui tremble devant Dieu, qui le craint) n. pr. m. Esdr. 2.2 (le même בַּבְּבָּרָ Néh. 7.7).

שנים ויים ועלאיז Ps. 96. 11, 98.7, I Chr. 16. 32, que la mer et ce qu'elle renferme fasse entendre un grand bruit, fasse retentir son allégresse. — 2° Étre bouleversé: רְעֵשׁה שִנִים Ez. 27. 35, ils ont le visage bouleversé, ils ont changé de visage.

Hiph. 1° Tonner: אֵל־תַּבְּבּוֹר הְרְבָּעִם אֵלּ Ps. 29. 3, le Dieu de gloire a tonné; Ps. 29. 3, le Dieu de gloire a tonné; Job 37. 5, Dieu tonne avec sa voix d'une manière merveilleuse.— 2° Exciter la colère: אַבְּעַבוּר בַּעְבוּר I Sam. 1. 6, pour exciter sa colère, pour l'irriter, l'aigrir (v. Kal 2°).

רצם יחוד של איים Job 39. 25, les cris, la voix tonnante, des capitaines; קול רַצָּמְדְּ Ps.77, 19, la voix de ton tonnerre; יְרַצָּמ וְבּדּרְתָּי Job 26. 14, (qui peut comprendre) le tonnerre de sa puissance, c.-à-d. de ses décrets puissants, éternels, et en même temps impénétrables.

קרְלְבִישׁ צַּנְאָרוֹ: Frémissement יַנְעְלֶּהְיּ Job 39. 19, est-ce toi qui revêts son cou du frémissement, c.-à-d. qui donnes au cheval la force de pousser ses hennissements? selon d'autres: la crinière (du bruit qui se produit quand le cheval la secoue).

תְּטְלֵי n. pr. 1° Raema, fils de Chuş, Gen. 10.7. — 2° D'une ville, Raema, Ez. 27. 22 (Regma, sur le golfe persique?).

בּעְלְּחֶב et בְּעְלְּחָב n. pr. d'une ville en Égypte, Raamsès, bâtie ou fortifiée par les Israélites, Exod. 1. 11; et de la contrée : la contrée de Raamsès, dans le pays de Gosen, Gen. 47.11, 27.

ראל Kal inusité. Pil. Verdir: יונים אל Job 15. 32, et sa branche ne

verdira pas; אָה־עַרְטֵּט רַעָּנְמָּה Cant. 1.16, notre lit aussi verdit, est couvert de fleurs, ou: est frais, beau (ou adjectifs, surtout le dernier, qui est milra).

וְלָּעָרְ m. adj. Vert, florissant, frais: אָבָּרְ אַבּרָן Jér.17.8, sa feuille sera toujours verte; בְּעָרְ רַבְּעָן Deut. 12.2, un arbre vert, couvert de feuilles; בענים ורַעְנִיִּים יִדְעָּרְ Ps. 92. 15, ils seront gras, c.-a-d. pleins de sève et verts (florissants); בְּשֶׁבֶּן רַבְּעָן Ps. 92. 11, avec de l'huile verte, c.-a-d. fratche.

וְעַנֵּק : chald. adj. Florissant קּתֵיכְלִּי Dan. 4. 1, (j'étais) florissant, heureux, plein de gloire, dans mon palais.

רָצע 1°Etremal, dangereux, envieux, déplaire (v. רֵע et בּצֵינֵי פשָׁח רָע: יֵרָע) : וּבְצֵינֵי פשָׁח רָע Nomb. 11. 10, et cela parut mal aux yeux de Moise, lui déplut; וָרֶע הְּצֵרנָיוּ Prov. 24. 18, et que cela (ne) lui déplaise; ירשה לה זאת מבל II Sam. 19.8, cela sera plus dangereux, funeste, pour toi que (tout le mal, etc.); יָרֶעָה עֵּינְהָּ בּאָרִקּ Deut. 15. 9, ton ceil sera mauvais, regardera avec haine, sans pitié, ton frère (qui est pauvre, tu refuseras de lui donner) (v. le futur יַרֶע הַ רֶּרֶע), — 2° Comme רצץ Briser, ruiner, exterminer : רעז עמים Is. 8. 9, brisez, ruinez, o peuple! selon d'autres (de רַבָּה 3°): assemblez-vous, peuples; מִרֹעֵם בַּשֶׁבָם Ps. 2. 9, tu les briseras avec un sceptre ou une verge de fer; יַרְעַ בַּבָּרִרִים Job 34, 24, il brisera, exterminera, les puissants (v. רַעָּר 2°).

Prov. 13. 20, mais qui fréquente les sots, les insensés, sera brisé, ruiné; selon d'autres: deviendra méchant, pervers (v. Kal 1°); רב ירוֹע Prov. 11. 15, (qui répond pour un étranger) sera ruiné, tombera dans le malheur (בי subst. ou inf. Kal de בייי).

Hiph. (מַרֵע et הַוֹרָע, inf. הָרָע, fut. יְרֵע et יְרָע, parl. מֵרֶע, pl. מְרָעים). Mal faire, mal agir, faire du mal, faire le mal, faire tort, affliger: הַרָע מַבֶּלְלֵיתָם Mich.3. 4, (comme) ils ont mal fait dans leurs

actions (ils ont fait de mauvaises actions); בְּשִׂירָם אֲשֶׁר צְשִׂירָם Gen. 44. 5, vous avez mal agi (dans) ce que vous avez fait (vous avez agi très mal); ו הַחַרַע לַפְשוֹרה I Rois 14, 9, tu as mal fait, fait le mal; חַרֵלוּ חַרֵבּ Is. 1. 16, cessez de faire le mal; מרש Prov. 17. 4, celui qui fait le mal, le méchant; פרח פרעים Ps. 22. 17, une assemblée, une foule, de méchants, de scélérats; לַפַּח תַרֶעֹהָה מעם האח Exod. 5. 22, pourquoi as-tu fait du mal à ce peuple (l'as-tu affligé)? avec l'accus.: ילא חרלתי אַרדאָחַר פָּחָם Nomb. 16. 15, je n'ai fait de mal (tort) a aucun d'eux; לְחַרֵע עִמְּרִי Gen. 31. 7, de me faire tort; avec בּוֹבֶרְאֵר אַל־תַּרֶעוּ :ב I Chr. 16. 22, et ne faites point de mal a mes prophètes; avec > : I Rois 47.20; לְחָרֶע אוֹ לְחֵיבִיב Lév. 5. 14, (un homme qui jure) de se faire de mal ou de bien, c.-à-d. de se priver de jouissances ou de se les donner.

Hithp.: תְּחֶרְשֶׁבֶּח הָאָרֶץ Is. 24. 19, la terre a été brisée (v. לִּנְחִים); אֵישׁ רֵבְּיִם Prov. 18. 24, un homme qui a beaucoup d'amis se fait du tort, qui fréquente trop ses camarades et croit trop en leur amitié se ruinera; selon d'autres, dans le sens de רְבָּיִים 3°: celui qui a des amis doit s'associer à eux, se montrer leur ami, les cultiver.

עמר chald. Briser: יְתֵּרֹפְ Dan. 2. 40, il brisera (tout).

Pa.: וְּכְּתְרִוְלָּא בִּי־מְרְעֵּע Dan. 2. 40, et comme le fer qui brise.

קען (fut. יְרְעֵּקְה Distiller, dégoutter, couler: יְרְעֵּמְה יִרְנְמִיּרְם יִרְרָעִּמְר Prov. 3. 20, et (que) tes nuées distillent, laissent dégoutter, la rosée; יְרְעֵּמִיּ יְאוֹח מִרְבָּר Ps. 65.13, les pâturages du désert dégoutteront, c.-â-d. seront fertiles; ou: (les pluies) dégoutteront, tomberont, sur les pâturages; יְרָעֵּמִיּ דְּעָּמִיּ דְּעָּמִיּ דְּעָּמִיּ דְּעָּמִיְ דְּעָמִיּ בְּנִיּוֹן 65.12, elles dégouttent de graisse, elles sont fertiles (v. II מַצְמֵּבְּל).

Hiph.: תַּרְשִׁישׁ שָׁמֵיִם מְשֵּעֵל Is. 45. 8, laissez dégoutter, envoyez (la rosée, la bénédiction), cieux d'en haut (v. בְּבָּחָ).

רָצִץ (v. רָבֶּע 2° et רָצֵץ) Briser, affli-

ger: מְּרְעֵץ אוֹיֵב Exod. 15.6, (ta droite) brise l'ennemi; נֵירְעָצוּ נְיִרֹבְצוּ אָרִרבְּנֵי רְשְׁרָאֵל Jug. 10.8, ils affligeaient, accablaient et opprimaient les enfants d'Israel.

שני, Trembler, être ébranlé, faire du bruit: אָרֶץ הָשְּרָץ Jug. 5. 4, la terre a tremblé; אַרֶץ הַשְּרִץ הַשְּרָץ וּג. 13. 13, la terre tremblera hors de sa place, c.-à-d. sortira de sa place, de ses fondements; שַּבְירָן Joel 2. 10, les cieux tremblent, sont ébranlés; שֵּבֶין מִרִינּ מְרִינִי מִרִינִי Ps.72.16, son fruit fera un bruit, murmurera, comme (les arbres) du Liban (tant le blé sera haut).

Niph.: בְּבֶשֶׁה הָאֶרֶץ Jér. 50. 46, la terre a été ébranlée, épouvantée.

Hiph. Ebranler, faire trembler, faire bondir: הַרְעָשְׁהַ אָרָץ Ps. 60. 4, tu as fait trembler la terre; הַרְעָשׁׁתְּ אָרַיְּלָּאַרְ אָרַכְּלָּאַרְ אָרַכְּלָּאַרְ אָרַכְּלָּאַרְ אָרַכְּלָּאַרְ אָרַכְּלָּאַרְ אָרַכְּלָּאַרְ Agg. 2. 7, j'ébranlerai tous les peuples, je les épouvanterai; הַיִּרְבְּיִשְׁשׁ Job 39. 20, est-ce toi qui lui fais faire du bruit comme (une nuée) de sauterelles, ou: qui le fais bondir comme les sauterelles?

שנות אות היים של אות היים של אות היים אות היים אות היים אות היים אות היים אות היים אות אות היים אות אות היים א

אָרָיָם Guérir, rétablir, assister, pardonner, consoler (v. I הַּבֶּין: יַאֲבִיּר וַאֲבִּי וַאֲבִּין (v. I הַבָּיִן: יַאֲבִּיִּר וַאֲבִּין וַאַרָּין: פּרַיִּבְּיִּן Deut. 32.39, je blesse et je guéris; בּרַיְבָּלֵּהְ: Gen. 20. 17, et Dieu guérit Abimélech; avec le datif: הַבָּיִר וֹפָא נָא לַחִים אַרוּבָּאָר וּפָּא נָא לַחִים אַרוּבָּא נָא לָה (la, je te prie; הַבָּא לָה וֹן: II Rois 20. 5, je vais te guérir; הַבְּיִר וֹפָא לַה (Gen. 50. 2, les médecins; impers.: בּרַבָּא לַה (la sera guéri (il guérira); au fig.: בַּבָּרָשָׁא אָת־אַרְצָּר וֹן II Chr. 7. 14, je guéri-

rai leur pays, je lui rendrai son ancien éclat, sa prospérité; אַרָּשָּׁרְאֵל לְּיִשְּׁרָאֵל Osée 7.1, lorsque je (voulais) guérir Israel; קַּשָּיִר בַּעְּשִּׁרְ Jér. 17. 14, ô Eternel, guérismoi, assiste-moi! בְּשָּׁרִּ בְּעָּ Osée 14. 8, je guérirai, pardonnerai, leur défection; בְּשָּׁאֵר בַּמְּאֵר בַּמְּאֵר בְּעָּאָר וֹשִּׁר Ps. 41. 8, guéris mon âme, pardonne-moi (car j'ai péché contre toi); בְּשָּׁר בְּעָל בּרְר לַב Job 13. 4, des médecins sans valeur, de mauvais consolateurs; בְּעַר לֵב בְּר בַּר לֵב Ps. 147. 3, il guérit, console, ceux qui ont le cœur brisé.

Pi. 1° Rétablir, panser, guérir, rendre sain: יַרְ מְשְּׁ אֲרִיםְוּא אַרִיםְ I Rois 18. 30, il rétablit, répara, l'autel de l'Éternel; עַרְמָאָּרְ אַרִישָּׁבֶּר Jér. 6. 14, il pansaient les plaies (de mon peuple); בּמִילְיּם לְאִירְם לְאַרִים לְאַרִים מִאַרִים בּמִינִים מְאַלִּים מְאַלִּים מְאַלִּים מְאַלִּים מְאַלְיִם מְאַלִּים מְאַלִים מְאַלִּים מְאַלִים מְאַלִּים מְעִּבּים מְעִּבּים מְעִּבּים מְעִּבּים מְעִּבּים מְעִּבּים מְעִבּים מְעִבּים מְעִבּים מְעִבּים מְעִבּים מְבִּים מְבִּים מְבִּים מְבִּים מְבִּים מְבִּים מְבִּים מְבּים מְבִּים מְבּים מְבּים מְבִּים מְבְּים מְבִּים מְבְּים מְבִּים מְבִּים מְבּים מְבּים מְבִּים מְבּים מְבְּים מְבּים מְבּים מְבּים מְבְּים מְבּים מְבִּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבּים מְבִים מְבּים מּ

Hithph.: לְּהְתְרֵפֵּא II Rois 8. 29, pour se faire guérir. (Cette racine change aussi avec II בֶּרְפַא, v. אָפָ, subst., II בֵּרְפַא El II תְּבָּץ Pi.)

אָבּק, mais dans le sens de II רָמָּד, usité seulement au plur. רְמָּאִים Les ombres, les morts יְקּוּמִי יוֹ־דְּנְיְאָרִם Ps.88.41, les morts vont-ils ressusciter et te louer? בְּמָאִים יְרָנִיִי Prov. 21. 16, il demeurera dans l'assemblée des morts (dans l'enfer); Job 26. 8, les choses

mortes (la semence qui paraît morte sous la terre) sont engendrées, se forment; selon d'autres: des géants (des formations gigantesques) se forment, sont engendrés (v. בְּשִׁבֶּים et בְּאַדִּים); ou : des géants sont dans l'angoisse, gémissent (v. בַּבָּיִם).

אָרָר, פּנ אֹבָּר, n. pr. 1° Le chef d'une race de géants: אַרָּרְשָּׁא I Chr. 20. 8, (ceux-ci furent nés) à Rapba, ou : au géant; אַרָּלְרָד וְּעָקָא 20. 4. et בְּלְרָד וְעָקָא II Sam. 21. 18, les descendants de Rapha ou de la race des géants (v. רְּמָאִים). — 2° Rapha, fils de Benjamin, I Chr. 8. 2. — 3° Beth-Rapha, fils d'Esthon, 4. 12.

קְבְּאָה f. (rac. לֶּתָּא , seulement plur. Les remèdes: תְּבְּיִחר רְקְאוֹה keri Jér. 46. 11, en vain tu multiplieras les remèdes.

י רְפּוּאָה מְּלַבֶּה f. Guérison : מָבְּנָּאָה une guérison parfaite, Rituel.

רְּמְאַנְהְ הְּדֶר לְשֶׁנֶּהְ : Santé, force : רְמָאַנְּהְ Prov. 3. 8, cela sera la santé pour ton nombril, cela augmentera la force de tes nerfs.

רְּבָּאִי m. pl. (v. אָדֶּ, n. pr. 1°). Les Raphaïm ou Raphaïtes, une race de géants dans le pays de Chanaan, Gen. 14. 5, «les Raphaïtes dans Asteroth-Karnajim»; Deut. 3. 11, «Og, roi des Basan, était resté de la race des géants» (de ce pays); 2. 11, «les Emims aussi sont regardés comme des Raphaïm (des géants), de même que les enfants d'Enak».

רְפָּאֵל (Dieu le guérit) n. pr. Raphael, fils de Semayoh, I Chr. 26.7; 'l'ange Raphael.

ורמר הרוץ עלריטים Job 41.22, il couche, répand, tout ce qui est aigu, piquant, sur le limon; ou: il est couché, il repose dessus comme sur la vase; d'autres traduisent: il se repose sur l'or (v. אַרוּרץ).

Pi. Préparer le lit : יְצֵּנְּכֶּר Job 17.13, j'ai fait, préparé, mon lit (dans les ténèbres); בְּחָרְנִּיְ מַתְּמַנּהְיִם Cant. 2.5, couchez-moi, préparez mon lit près des pommes ou des pommiers; selon d'autres: fortifiez-moi avec des pommes ou par leur odeur.

I רְּפֶּה שְּׁבֶּרֶיתָּ: (v. רְפֶּא Ps. 60. 4, guéris ses brisures; רְיָדֶר מִּרְפֶּיקָי Job 5. 18, et ses mains guérissent (la plaie qu'elles ont faite).

Niph.: וְלֹא נְרְשֶּׁרְשׁׁר Jér. 51. 9, mais elle (Babylone) n'a point été guérie; פור פור למרימים לחרשות פור 19. 11, qui ne peut plus être guéri, rétabli; וַנְרְשׁׁיִ וְשִׁרִּים וּ II Rois 2. 22, les eaux redevinrent saines, douces.

Pi.: יַרָמֵּי אָר־שָׁבֶר מַר־שָׁבֶּר Jér. 8, 11, ils pansaient les plaies de la fille de mon peuple.

וו רָפָה (fut. יִרְמֵּח Décliner, se désister, s'affaiblir, être sans force, perdre courage: אַרָּמָח הָשִּׁה Jug. 19. 9, considérez que le jour décline; שמים משים Exod. 4. 26, il se désista de lui, c.-à-d. le laissa, cessa de le poursuivre; רַדָּפּוּ רְדֵיהֵם מְרְדַהְפְּלָאָכָה Neh. 6. 9, leurs mains se désisteront du travail (le cesseront); וָאֵל־יָרָםוּ יְדֵיכֶם Il Chr. 15.7, et ne laissez pas vos mains s'affaiblir, se relâcher (dans le travail); ובליקים קרפינה Is. 13. 7, c'est pourquoi toutes les mains seront sans force, languissantes, c.-à-d. on perdra tout courage; ורשה ידיר Jer. 50. 43, et ses mains sont demeurées sans force (il a perdu courage, il a été épouvanté); במתח המשל Jér. 49. 24, Damas a perdu courage; יִרְפָּח יִרְפָּח Is. 5. 24, et (comme) le chaume décline, c.-à-d. est dévoré par la flamme; ou trans.: comme la flamme dévore le chaume.

א אוא פרשים הם Exod. 5. 8, ils sont relachés dans le travail, paresseux (v. vers. 17).

Pi. Baisser, relacher, affaiblir, décourager: הְּמֶשְׁיָתְּי בְּיִמְיִתְּי Ez. 1. 24, 25, ils laissaient tomber, baissaient, leurs ailes; הְשִּי אֲמִיקִים רְשָּׁי Job 12. 21, il relache la ceinture des puissants, c.-a-d. il affaiblit leur force; אַה־יָדִי אַר־יִדִי Jér. 38. 4 (pour הַבְּיִם), il affaiblit les mains (des guerriers), il les

décourage.

Hiph. (ful. הרח et ירח Retenir, retirer, abandonner, laisser, interrompre, quitter: קרָה רָרָה II Sam. 24. 16, retiens ta main, c.-à-d. cesse de ravager; אַל־מֵּרָם יָנִיף מַצֶּבָנָיף Jos. 10.6, ne retire pas tes mains de tes serviteurs, ne les abandonne pas; אַרְמָּח בְּשָׁנִי Jug. 11. 37, désiste-toi de moi, relachemoi, laisse-moi aller (pendant deux mois); מָשֵּׁשֵׁר אַרְשָּׁר Néh. 6. 3, pendant que je laisse (le travail), que je l'interromps; לא יַרְשָּה Deut. 4. 31, (Dieu) ne t'abandonnera pas; דור מו Ps. 46. 11, arrêtez-vous, restez en repos, et considérez; חַרָה וָאִנִירָה לָה I Sam. 15. 16, arrête (ce que tu veux faire), c.-à-d. attends, et je veux te dire; אַדווָתִּיו וְלֹא אַרְפָּטּ Cant.3.4, je l'ai saisi, arrêté, et je ne le laisserai point aller, je ne le quitterai pas.

Hithp.: בַּרְיּאָנָה אָהָם בְּתְרַבְּים Jos. 18. 3, jusqu'à quand vous montrerez-vous paresseux, lâches, hésiterez-vous? מְהַרַבָּים Prov. 18. 9, celui qui est mou, lâche, dans son ouvrage; הָחָבָפִיהָ בְּיוֹם צָּרָה 24. 10, si tu t'abats, te décourages, au jour de l'adversité.

de l'affliction.

קּבָּה, pr. 1° Rapha, ou géant (v. אָבָּה, n. pr. 1°). — 2° Raphah, fils de Benah, I Chr. 8. 37 (le même est appelé הַּבָּהְ 9. 43).

בְּלֵּהְהְ adj. (rac. II מְּלָּהְהְ בְּלֵּהְ מְּלֵּהְ faible: בְּלֵּהְ הְלֵּהְ II Sam. 47. 2, et (qu'il est) las, faible, des mains, c.-à-d. sans force; מוֹבָּי Is. 38. 3, Job 4. 3, les mains faibles, lasses (la faiblesse, le découragement); אוֹח בְּיִהְיָּהְ Nomb. 43. 48, s'il (le peuple) est fort ou faible.

אוֹבּסְ (le guéri) n. pr. Raphou, père de Palti, Nomb. 13. 9.

חַבָּה, n. pr. Rephah, fils de Beriah, I Chr. 7. 25.

רְבִּירָה f. (rac. רְפִיּדְהוּ). Lit de repos: רְפִּירָהוֹי זְהָבּ cant. 3. 10, son lit de repos était d'or; selon d'autres: le fond, la base, ou le dessus, l'impériale de la litière (v. vers. 9).

ליִרִים n. pr. d'une station dans le désert, Rephidim, Exod. 19. 2.

רְּבֶּיְהְ (Dieu le guérit) n. pr. m. f° I Chr. 3. 21.—2° 4. 42.—3° 7. 2.—4° 9. 43 (v. מָּיִהְ ח. pr. 2°).—5° Néh. 3. 9.

קליון m. (rac. II רְשָּׁהו). Affaiblissement: מֵרְשְּׁהוֹן יְדָרָם Jér. 47. 3, par l'affaiblissement des mains, c.-à-d. par découragement, peur (v. רָשָּׁה).

בְּחַרְשֹּׁשׁ : Fouler (ע. רְמֵּס) Fouler בְּחַרְשׁׁשׁ Ez. 32. 2, et tu foulais leurs fleuves, tu troublais les flots en les foulant; בְּרַלְּיִכְם הָּרְשׁׁשׁוּן 34. 18, vous foulez, troublez (le reste), avec vos pieds.

Niph.: מַבְּיָן נִרְשָׁש Prov. 25. 26, une fontaine troublée (par les pieds).

Hithp.: בְּהַ תְּחַבְּשֵׁם Prov. 6. 3, va, prosterne, humilie-toi; selon d'autres: hâte-toi, mets-toi en mouvement; אָבָּבְּיִרְבָּבְּיִר בְּּבָּרְרְבָּרִי Ps. 68. 31, qu'il se prosterne avec des fragments, des pièces d'argent, c.-à-d. (jusqu'à ce que chacun d'eux) se soumette et offre un tribut; selon d'autres: qui foule les autres aux pieds, ou : qui se laisse fouler aux pieds, qui se laisse humilier, pour des pièces d'argent (v. γ٦).

בּילְּיָה רְאָכְיּת chald. Même signif. : מְּינְיָּה רְאָכְיּת רְאָכְיּת Dan. 7. 7, et elle foulait aux pieds, écrasait de ses pieds, ce qui restait.

וֹלְכְּלְשֵׁם לְּךְּ f. plur. Radeau : וְּלְבְרְשֵּׁם לְּךְּ וו Chr. 2. 15, et nous ferons conduire (ces arbres) vers toi en radeaux; formé de בְּיֵל פּֿיִר étre étendu, ou d'origine étrangère (I Rois 5. 23, on lit à la place הַּבְּרִיֹּת).

אַפָּלָ (v. קּוּח).

PPJ Appuyer. Hithp.: בּיֹרָה Gant. 8. 5, (celle) qui s'appuie, est appuyée, sur son bien-aimé.

רָפַש (ע. רָפַש).

רְּפָשׁ וְטִים: m. La vase : רָמָשׁ וְטִים: Is. 57. 20, la vase et la boue (de la mer). רְשָּׁרִים m. pl. Étables: יְאֵין בָּקֶר בְּרְפָּחִים Hab.3.17, et il n'y aura plus de bœufs dans les étables (sing. רְקָּת.).

אָרַאֵּי־כְּטָּף: אָרַ m. Fragment, pièce; pl.: אָרַאַי־כְּטָּף Ps.68.31, avec ou pour des fragments, lingots, pièces d'argent (de רָצִיץ); selon d'autres: avec ou pour des dons, gratifications d'argent; de רָצָי Pi. (v. le même exemple à דְּמָּט Hithp.).

ור m. part. Courrier (v. רדין).

לְנְתְּחָרוֹת רָצוֹא : (רוּץ 1° Courir (ע. רְנִץ : בּוֹצְי בְּיבֹּי Ez. 4. 14, inf., et les animaux de courir et de revenir, couraient et revenaient.— 2° Recevoir favorablement (ע. רְצָהוֹי Ez. 43.27 (comme נְיָצָהוֹי בָּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי), et je vous recevrai favorablement, je serai réconcilié avec vous.

לְּמֶּה מְרַצְּדוּן הָרִים: Ps. 68.17, selon les uns, comme מְּרֶקְּדוּן הַרְיִם: pourquoi, montagnes, sautez-vous, tremblez-vous? selon d'autres: pourquoi regardez-vous (Sion) avec envie, jalousie, malice?

וֹצְלָה (fut. יִרָּצֶח, אַיִרָּצֶח 1º Se plaire, mettre sa complaisance, trouver plaisir, recevoir favorablement, vouloir, aimer : רוֹצֶח תֵי בְּעָשוֹ Ps. 149. 4, Dieu se platt en, met sa complaisance dans son peuple ; רָצְהָרו נַמְּלְשׁר Is. 42. 1 (sousentendu in), (mon élu) dans lequel mon ame a mis sa complaisance, son affection; בְּמִיתִם יִרְצבּ Ps. 49. 14, (leurs enfants) se plaisent à leurs paroles, à suivre les conseils, les ordres, de leurs pères; avec l'*accus*.: רָצוּ צֻבָּרֶיךָה אָת־אָבָנֵיחָ Ps. 102. 15, tes serviteurs trouvent, ont plaisir à ses pierres ; שַּׁיָלָא רָצָם Jér. 14.º10, et Dieu ne les a pas regardés avec complaisance, ils ne lui sont pas agréables; יָתִרְצֵיָּר Gen. 33. 10, et tu m'as reçu favorablement; תוֹלָהו לאוֹ תִרְצֵח Ps. 51. 18, tu n'as pas les holocaustes pour agréables; ולא־וֹסִים לָרָצוֹח עוֹר Ps. 77. 8, (est-ce qu'il) ne (nous) sera plus jamais favorable? suivi de :: עם־אַלחִים Job 34. 9, quand il se platt en Dieu, qu'il s'attache à lui; selon d'autres : quand il court, marche, avec Dieu (dans sa voie, comme נחלץ כבון; ובין Ps. 50. 18, tu consentais à être avec lui, tu te plaisais avec lui; ou: tu courais avec ou après lui (v. רבה הי לְהַבְּיִנְיִי (רוּץ); רבה הי לְהַבְּיִנִי Ps. 40. 14, qu'il te plaise, Eternel, de (veuille) me délivrer; part. pass.: רְבִּיִּרְ בְּיִנִיי בְּיִרָּיִר אָרָיִי בְּיִרָּיִי בְּיִרָּיִי בְּיִרָּיִי בְּיִרָּיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרִי בְּיִרְיִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרְיִי בְּיִרִי בְּיִרְי בְּיִר בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִּי בְּיִרִי בְּיִר בְּיִרְי בְּיִּיר בְּיִי בְּיִרְי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִרְי בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּייִר בְּיִר בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִּיי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיבְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיִיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיבְיי בְיבִּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיבְיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייִיי בְּיי בְּיי בְּייי בְ

Niph. 1° Passif de Kal 1°. Être reçu favorablement, agréé: בְּרָבֶּר לְּבָרְבָּר Lév. 22. 27, il sera reçu favorablement comme sacrifice; לו השבין 1. 4, elle (l'holocauste) sera reçue, agréée de Dieu pour lui (en faveur de celui qui l'offre); אַלְנֵיר לֹא רֵרְצָּרוּ לֹא רֵרְצָּרוּ (avorablement pour (s'acquitter) d'un vœu. — 2° Passif de Kal 2°: בּרְבָּרוֹ שִׁרָבָּוֹ בִּרְבָּרוֹ בַּרְבָּרוֹ בַּרְבָּרוֹ בַּרְבַּרוֹ בַרְבַּרוֹ בַּרְבַּרוֹ בַּרְבַּרוֹ בַּרְבַּרוֹ בַּרְבַּרוֹ בַּרְבַרוֹ בַּרְבַּרוֹ בּרְבַּרוֹ בּרִבְּרוֹ בַּרְבַּרוֹ בַּרְבַּרוֹ בַרְבַּרוֹ בַּרְבַּרוֹ בַּרְבַּרוֹ בַּרְבַּרוֹ בַּרְבַּרוֹ בַּרְבַרוֹ בַּרְבִּרוֹ בַּרְבִּרוֹ בַּרְבִּרוֹ בַּרְבִּרוֹ בַּרְבַּרוֹ בַּרְבַּרוֹ בַּרְבִּרוֹ בַּרְבִּרוֹ בַּרְבִּרוֹ בַּרְבַּרוֹ בַּרְבַּרוֹ בַּרְבִּרוֹ בַּרְבַּרוֹ בּבְּרִבְּרִי בּרְבַּרוֹ בַּרְבִי בּרְבַּרוֹ בַּרְבִּרוֹ בַּרְבַּרוֹ בְּבִּרוֹ בְּבִּרוֹ בְּבִּרוֹ בַּרְבִּרוֹ בְּבִּרוֹ בְּבִּרוֹ בְּבִּרוֹ בְּבִּרוֹ בִּיִי בְּבִּרוֹ בְּבִּרוֹ בְּבִּרוֹ בְּבִּרוֹ בְּבִּרוֹ בְּבִּרוֹ בְּבִּרוֹ בְּבִּרוֹי בְּבִּרוֹ בְּבִּרוֹ בְּבִּרוֹ בְּבִּרוֹ בְּבִּרוֹי בּבְּרִי בְּבִּרוֹ בְּבִּרוֹ בְּבִּרוֹ בְּבִּרוֹ בְּבִּרוֹ בְּבְּרִי בְּבִּרוֹ בְּבִּרוֹ בְּבִּרוֹ בְּבִּיוֹ בְּבִּרוֹ בְבִּיוֹ בִּיִי בְּבִּרוֹ בְּבִּיוֹ בְּבִּרוֹ בְּבְּבִּיוֹ בְּבְּבִּי בְּבְּיִי בְּבִּי בְּבִּיוֹ בְּבִּי בְּבִּיּי בְּבִּיּי בְּבִּיּי בְּבִּיּי בְּבְּבְּיִי בְּבִּיּים בּיּבְיּי בּבְּיִי בְּבִּיּבְיּי בְּבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּבִּיּי בְּבְיּיִי בְּיִי בְּבְיּבְיּי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּבְּבִּי בְּבִּיּי בְּבִּיי בְּבְּבִי בְּיּבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּבָּיִי בְּיִי בִּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִייוֹי בְיּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי ב

Pi.: בְּנֵינִ יְרֵשֵׁהְ נֵעִּים Job 20. 10, ses fils chercheront à plaire aux pauvres, apaiseront les pauvres (en leur rendant leurs biens).

Hiph.: יְחִרְצֶּח צָּתְרֹשֵׁבְּחֹתֶיהְ Lév. 26.34, et (le pays) payera ses temps de repos, s'en acquittera en se reposant (v. Kal 2°).

Hithp: וּבְּשֵּׁח יְחִבְּשֵׁח שָּׁהְלְּבְּאִרֹיְתְּי I Sam. 29. 4, et par quel (autre) moyen se rendra-t-il agréable, cherchera-t-il de plaire à son maître? ' בּיִבְּיִה Rituel, celui qui s'apaise, qui se montre clément, miséricordieux.

וֹצְין m. (rac. מְצָין). 1°Complaisance, contentement, agrément, faveur, joie, plaisir : רציר פלה Prov. 14. 35, (un serviteur intelligent obtient) la complaisance, le contentement, du roi; לרצור Jer. 6. 20, vos holocaustes ne sont pas à mon agrément, ne me sont pas agréables; לרצון לחם למט בי Exod. 28.38, pour leur (attirer) le contentement, la grâce, devant Dieu, pour que Dieu leur soit favorable; לרצוכם Lév. 19. 5, pour votre faveur, pour vous, attirer la faveur de Dieu; ירָצוֹעוֹי Prov. 11. 20, et ceux dont la voie, la conduite, est simple, innocente, (sont ou font) sa joie, ses délices; ילַקּחַח רַצּוֹן סְיַדְכָם Mal. 2.13, et pour recevoir de vos mains un présent agréable, qui me fasse du plaisir. — 2º Volonté, désir, grace, les effets de la grace : לצשות־רצוקה Ps. 40. 9, de faire ta volonte; לשר רצונו 103. 21, qui executent sa volonté; בעשה ברצה Dan. 8. 4, il fit selon sa volonté, tout ce qu'il voulut; אברצגם Gen. 49.6, et dans leur volonté criminelle, leur impétuosité; ריצייטי Prov. 16. 15, et la grace, clémence (du roi); בער רצון Is. 49. 8, dans un temps de grâce, où ma grâce leur est accordée; אמשברב לבל-תר רצון Ps. 145. 16, et tu rassasies toute créature vivante des effets de ta grâce; selon d'autres : selon son désir, à sa satisfaction; שבע רצון Deut. 33. 23, (Nephthali) rassasie des effets de la grace de Dieu, ou : selon ses désirs, jouissant de tout comme il le désire.

Niph. pass.: מְּנְיְאָיִתְ חִצְּיְאָתְ Jug. 20. 4, la femme qui a été tuée; מְצֶרֶע Prov. 22. 13, je serai tué, assassiné.

Pi. Commettre beaucoup de meurtres: היות השפקה II Rois 6.32, ce

fils de meurtrier; יהאימים ירשותי Ps. 94. 6, ils tuent, assassinent, les orphelins; מְרַצְּחִוּ כְּלְכָּם Ps. 62. 4, (jusqu'à quand) percerez, tuerez-vous? ou, selon Ben-Asser, הרְצָּחִה Pou.: vous allez être tous percés, tués.

אָרָת הַיִּצְיֹחָרֵי Ps. 42. 11, avec un meurtre, c.-à-d. avec des douleurs mortelles, dans mes os; הַּיִּבְיִם הְּיִּ הְיִהְיִבְּי Ez. 21. 27, d'ouvrir la bouche avec le meurtre, c.-à-d. de commander le carnage; selon d'autres: pour pousser de hauts cris (transposé de המצ).

רַצְּע Percer: נְרָצֵּע אֲרֹטָיו אָּרִדּאָוט Exod. 21.6, son maître lui percera l'oreille (ע. רְבָּע).

קאָרָ Paver. Part. pass.: אָילָה רָצִיּף Cant.3.10, son milieu, intérieur, était pavé, parqueté, avec amour (orné de tout ce qu'il y a de plus précieux); selon d'autres: celui qui était au milieu (qui était dedans) brûlait d'amour.

אָלֶן m. Charbon ardent; plur.: רְצָּמִים I Rois 19. 6, un pain cuit sur des charbons ardents.

ባሄን n. pr. Reseph, ville conquise par les Assyriens, Is. 37. 12.

רְצְּקְה (v. קְצֶּקְה). 1°Charbon de feu: רְצָּקְה Is. 6. 6, tenant en sa main un charbon de feu. — 2° Pavé: הַבְּרָה רַצָּקְה II Chr. 7. 3, (la face contre terre) sur le pavé; קַרְצֵּהְ בָּשִׁר לַהְצֵּר Ez. 40. 17, (des chambres) et un pavé de pierre, (tout cela) était fait dans le parvis.

ח. pr. Rispah, fille d'Ajah, concubine de Saul, II Sam. 3.7.

רַצָּל, (fut. יְרִיץ, אָרָה, pour רָבֵּל, v. בָּבָּל et יְרָבְיץ) Froisser, casser, briser, écraser, opprimer: קָנָה רְצִּיץ Is. 42. 3, (il ne brisera pas) un roseau déjà cassé, froissé; אָרִץ גְּרִיּר Ps. 18. 30, je brise, j'enfonce, la troupe (ou, de יְרִי: je cours après, je poursuis); אַרִּבְּיִר רַצִּוֹיִר ISam. 12. 3, qui est-ce (y a-t-il quelqu'un)

-20

que j'ai opprimé! קרוֹנִים Amos 4.1, (vous) qui écrasez, opprimez, les pauvres; רצוּצִים Is.58.6, les opprimés, les esclaves; רָמִרְץ וְּלֵּח תִּינֶתְב Eccl. 12.6, (avant que) la coupe d'or se casse.

Niph. : יָנֶּיֹץ דַעָּלְנֵל Eccl. 12. 6, (et avant que) la roue se rompe; ברוץ Ez.

29. 7, tu te romps.

Pi., comme Kal: אָתְּהְרָאָשֵׁי לִּוְיָתְן Ps. 74. 14, tu as brisé, écrasé, les têtes de Léviathan; יִרְבֵּשְׁיְ אָסָא מְרָתָּעָם II Chr. 16. 10, Asa opprima (ou tua) plusieurs d'entre le peuple.

Po.: ניראצו אַז־בְנֵי יְשֵׂרָאֵל Jug. 10. 8, et ils opprimaient les enfants d'Israel.

Hiph.: יַּמָּרֵץ אָידראָלָּוּלְם Jug. 9. 53, et elle lui brisa, enfonça, le crâne.

Hithp.: ניתרצצה תְּנְיִם Gen. 25. 22, les enfants se poussaient, s'entre-choquaient (dans son sein) (v. ירוץ).

Pl adj. (rac. אָרֶם). Mince, maigre; seulement plur. fem.: אָרָם הוֹשְׁם Gen. 41. 19, et seul הַרְפִּוֹת vers. 20, 27, (des vaches) décharnées, maigres.

Pl adv. de restriction. Seul, seulement, ne - que, vraiment, sans doute: בק־עוֹג Deut. 3. 11, Og (roi de Basan, était resté) seul (de la race des géants); בַק אָחָכֶם יָדֵלְתִּי Amos 3.2, je n'ai connu, choisi, que vous; רק לאנשים האל Gen. 19.8, seulement (ne faites pas de mal) a ces hommes-la; אין בארון רַק II Chr. 5.10, il n'y avait dans l'arche que (les deux tables); רַק בְּעֵיָּח Jos. 11. 22, sculement, ou excepté, dans la ville d'Aza; רַק תַּיְשֶׁר I Rois 14.8, (de faire) seulement ce qui est juste, de ne faire que ce qui est juste; רַק עַם־חָכָם וְנְבוֹן Deut. 4.6, un peuple (seulement, c.-à-d.) vraiment sage et intelligent; בַּק אֵיךְיַרָאַת מלקרם Gen. 20. 11, sans doute, il n'y a point de crainte de Dieu (en ce pays).

רַק Vide (v. ביק).

קְּקֵק m. (rac. רָקֵק). Salive, crachat: אַרְקְּיִים Job 30. 10, ils ne retiennent pas le crachat (devant mon visage), ils me crachent au visage; רְקִי 7.19, ma salive.

בַּקָר (fut. בַּקַרי) Pourrir: צֵץ לֹא־יִרְבָּל

Is. 40. 20, un bois qui ne pourrisse point; יְשָׁמֵּרְם רְשָׁמֵּרִם יִרְקָב Prov. 10.7, mais le nom des méchants pourrira (comme eux), il sera vite oublié.

אַרְקב בְּצְבִּמֹה מְנְאָה Prov. 14. 30, l'envie est la pourriture des os; יְבִּיא רֶקב בְּצְבִּמִי Hab. 3. 16, la pourriture, c.-à-d. l'extenuation, pénètre dans mes os (par la peur ou la faim, v. vers. 17); אַרָּקב בְּבֶּלָּה וְ Job 13. 28, et lui (l'homme, le corps de l'homme) est consumé bien vite, comme une chose pourrie, comme un bois pourri.

קבון ה. Pourriture: לְצֵץ רָקֶבוֹן Job 41. 19, comme du bois de pourriture, du bois pourri.

קבר בין בין בין בין בין Eccl. 3. 4, et un temps de danser, de sauter de joie; הְרְקְדוּ בְאֵלִים Ps. 114. 6, (pourquoi, montagnes) sautez-vous comme des béliers?

Pi. Danser, sauter, courir: יְרַקְּדוּדְּשָׁם Is. 13. 21, et les satyres, ou les diables, y feront leurs danses; ובַלְּדִיהָם רְרַפֵּרִין Job 21. 11, et leurs enfants sautent (en jouant); יְרַפֵּרִים רְבַפֵּרִין Nah. 3. 2, et le chariot qui court, roule très vite.

Hiph.: בּרַקִּידָם בְּמוֹ־עַגַל Ps. 29. 6, (il) les fait sauter, bondir, comme des veaux.

רְּקְּקְהְ (rac. רְּקְקָה). 1° Tempe: יְנְיָּיְהֶר Jug.4.22, et le clou était (encore) dans sa tempe. — 2° Joue: בְּקָהַהְ Cant. 4. 3, 6.7, ta joue.

JIPI n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Dan, Rakkon, Jos. 19.46.

קקת Composer, préparer un onguent, un parfum: איש אַשֶּׁר יִרְקַח כְּמִיאוּ Exod. 30. 33, quiconque en composera de semblable (une huile d'onction semblable); תַּבְשֵׁר רֹיִקָּה Exod. 30. 35, l'ouvrage d'un parfumeur.

Pou. part.: מְלְמָּוִים II Chr. 16. 14, (des aromes) mélés, composés (selon l'art des parfumeurs).

Hiph.: הַּיְבֶּרְת הַבְּיִרָת Ez. 24. 10,

inf. ou impér., et assaisonner, ou : assaisonne la viande, apprête, achève bien, la cuisson.

תְּכֶּלֶ m. Parfum: מְצֵּיֵן הֶּלֶּקְתּ Cant. 8. 2, du vin mêlé de parfums.

הקרות M. Onguent, composition de parfums: מְבְּיִם מְּרִים Exod. 30. 25, un onguent selon la composition des onguents (bien mêlé, composé); חבר הושני 30. 38, une composition de parfums, l'ouvrage (c.-à-d. selon l'art) du parfumeur.

תְּרֶינְתְיִתְּיִם ... Parfumeur; plur.: בְּרְיִנְתְּיִתְּיִם ... Néh. 3. 8, fils d'un des parfumeurs; fém. plur.: לְּרָמָחוֹיִת I Sam. 8. 13, (il prendra vos filles) pour en faire des parfumeuses; selon d'autres: des servantes; d'autres traduisent aux deux endroits: des pharmaciens.

נַתְּרְבֶּר רְקְתִּיְרָהְ: m. pl. Onguents יַתְּרְבָּר רְקְתִיִּרְ Is. 57. 9, et tu as augmenté, ou prodigué, tes onguents, tes parfums.

עָרָק. m. (rac. רָקֵל.). Étendue, extension, spécial. l'étendue du ciel, le firmament: נְיִּקְרָא אֱלֹוִים לֶּרְקִיצְ שְׁמִיִם Gen. 1. 8, Dieu donna au firmament le nom de ciel; aussi: דְּרְקִיצְ נִיּשְׁמִים 1. 14, au firmament du ciel; בְּרִקִיצֵ נְיִּשְׁמִים Ps. 150. 1, (louez-le) dans le firmament où sa force réside, éclate; selon d'autres : dans l'étendue de sa force.

ףקיק m. (rac. רָפֵקי). Tourteau, gâteau fort mince: יְרָפִיקי אָנְיר Exod. 29. 23, et un tourteau, gâteau; יְרָפִיפֵר מָצוֹיח 29. 2, et des gâteaux fort minces, sans levain

בקבלה Broder soit au métier, soit à la main, surtout pour faire des dessins de plusieurs couleurs (ע. הפְּבְּי, וּבְּאַרְגָּי, Kal seulement part. בּיִבְּי brodeur: בְּיִבְּי, בּיִבְּי, בּיִבְּי, בּיִבְּי, בּיִבְּי, בּיִבְּי, בּיִבְּי, בּיִבְּי, בַּיְרָי, בּיִבְּי, בּיִבְּי, בּיִבְּי, בּיִבְּי, בּיִבְּי, בּיִבְּי, בּיִבְּי, בּיִבְּי, בַּיְרָ, בַּיְרָ, בַּיְרָ, בַּיָּ, בַּיָּ, בַּי, בַּיָּ, בַּיִּ, בַּיִּ, בַּיִּרָ, בַּיִּ, בַּיִּי, בַּיִּ, בַּיִּ, בַּיִּי, בּיִּי, בּיִי, בּיִּי, בּיִי, בּיִי, בּיִי, בּיִי, בּיִי, בּיִי, בַּיּי, בּיִי, בּיִי, בּיִי, בּיִי, בּיִי, בּיִי, בּיִי, בּיִי, בַּיּי, בּיִי, בּיִי, בּיִי, בּיִי, בּיִי, בּיִי, בּיִי, בּיִי, בּיי, בּיִי, בּיי, בּיִי, בּיִי, בּיי, בּיי,

Pou.: רַקְּמְרִי בְּחַחְתְּיוֹת אֶרֶץ Ps. 139. 15, (lorsque) j'ai été tissé, brodé, c-à-d-formé de matières diverses, (comme)

au fond de la terre, c.-à-d. dans le sein de ma mère.

77. n. pr. 1° Rekem, ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 27. — 2° Rekem, un des rois des Madianites, Nomb. 31. 8. — 3° Rekem, fils de Hebron, I Chr. 2. 43. — 4° Rekem, fils de Sares, 7. 16.

וֹלְקְלֵהְ f. (ע. מְבָּחָר). Broderie, tissu de diverses couleurs: נְּמְשָׁר וְרָקְּמָר Ez. 16. 13, et de la soie, et de la broderie (des étoffes brodées), de diverses couleurs; מְבְּרֵי רְקְּמְתוֹ 16. 18, tes vêtements brodés ou tissés de diverses couleurs; plur.: מְבְּרֵי רְבְּיִחְיִם Ps. 45. 15, en habits brodés; duel: בְּבְרַתְּחָבְּיִם Jug. 8. 31, deux vêtements brodés, ou: un vêtement brodé de deux côtés; des plumes d'un aigle: מְבְּרַתְּיִם הַּבְּרָבְּיִתְּ וְרַבְּבָּתְּ וֹבְרַבְּיִתְ וֹבְרַבְּבָת I Chr. 29. 2, des pierres brillantes et de diverses couleurs.

לרוֹמֵע הָאָרֶץ עֵל־הַוֹמֵים : Ps. 136. 6, celui qui a étendu la terre sur les eaux. — 2º Étendre une chose par le pied, l'aplatir, la fouler; אַרְמָעֵם II Sam. 22. 43, je les foulerai aux pieds, ou: je les étendrai, c.-à-d. disperserai; absol. אַרְמָלָּף Ez. 6. 11, frappe (la terre) de ton pied, de colère, d'indignation; בְּרַמֶּף מְרָנֶלְּף 25. 6, et (parce que) tu as frappé du pied, c.-à-d. que tu as sauté de joie.

Pi. Étendre une lame, l'amincir, l'aplatir : בְּרָקְשֵׁה אָּעִדְּטְּרָי נֵחְנָיָב Exod. 39. 3, ils rendirent les lames d'or fort minces, ou : ils firent, battirent, les feuilles d'or; בְּיָרֶב יְרַקְשָּׁנָּה Is. 40. 19, (et l'orfévre) couvre (la statue) d'or mince, d'une feuille d'or.

Pou.: אָרֶשֶׁבְ דְּרֶשֶׁבְ Jér. 10. 9, de l'argent aminci, réduit en lames.

Hiph. Étendre: מֵּרְקִּדֶּעְ לְּשׁהְ לְּשְׁחָבְּיִם אַנּהּוֹ לְשְׁחָבְיִם לְּשׁה Job 37. 18, as-tu étendu avec lui (l'as-tu aidé à étendre) les nues, les cieux? (v. 57°).

רַקּעִים m. pl. Étendues : רָקּעִים

Nomb.17.3, des lames bien étendues, réduites en feuilles.

פְקָרָ Kal inusité. Rendre mince, plat; de là קר, perp, et p. adj., peut-

etre aussi pp adv.

Hiph. 1° קידים הצוח אַריבן Ps. 18. 43, je les aplatirai, foulerai aux pieds, comme la boue des rues (v. קידי, 2°), v. le même exemple a רָבִירִיםְ הַּנְּבּי Lév. 18. 8, et si l'homme qui souffre de la gonorrhée crache, jette de sa salive (sur un autre qui est pur); de là ph.

n. pr. d'une ville appartenant à Nephthali, Rakkath, Jos. 19. 8 (Tiberias ou Sephoris?)

רוש Pauvre (v. יש).

י אָשְׁרַן Puissant: שָׁתַן רַשָּׁאָרן Aboth, ils sont puissants, ils (en) ont le pouvoir (v. אַבָּין et רָשִׁיוֹן אַ

ישוח et רשות Pouvoir, puissance,

permission, Aboth.

ית. (rac. Pouvoir, autorisation: בְּיִשְׁיוֹן מּוֹרָשׁׁ מֶּלֶבְדְּשְׁרַטְ Esdr. 8.7, selon le pouvoir, l'autorisation, que Cyrus, roi de Perse, leur avait donnée.

רשית Commencement (v. רַאִּשִׁיה).

בּילֶתְ Marquer, écrire. Part. pass.: רְשָׁאֵ בַּיְהָאָ Dan. 10. 21, ce qui est marqué, écrit, dans l'écriture de la vérité.

בְּיִרְיִבְא chald. Écrire, signer: רְּיִבְּא בְּיִהְ Dan. 6. 9, et signe l'écrit, l'édit; בְּיִרִבְּא רְיָהִי רְיִבִּירִם 5. 24, et cette écriture fut tracée, ces paroles furent écrites, tracées.

עלין (fut. יִרְשֵׁע 1° Être agité, inquiet (comparez בָּיבָי, עָבָשׁי, ע. שַּיַי, ע. שַּיַי, פּt Hiph. 1°): בַּיבּע בְּיבְיבֶּע Eccl. 7.17, ne t'inquiète, ne t'agite pas trop; selon d'autres: ne sois pas trop méchant, ne tombe pas dans l'excès de la méchanceté ou de l'impiété. — 2° Être agité par ses passions, être méchant, injuste, inique, criminel, impie: בַּישִׁיבֶּי בְּישִׁיבֶּי Dan. 9. 15, nous avons péché, nous avons commis l'iniquité;

Ps. 18. 22, je ne me suis pas éloigné de mon Dieu par l'impiété, en faisant ce qu'il a défendu; ou : je n'ai pas commis d'iniquité, d'infidélité, contre mon Dieu; במרקשי Job 10. 15, si j'ai été méchant, impie; ou : si je suis coupable.

Hiph. 1º Troubler, agiter: ירוא ישקט אָפָר רְּרָשָׁעֵ Job 34. 29, s'il donne la paix, qui agitera, troublera (les hommes)? וּבְכֹל אֵשֶׁר־יִמְפָת יַרְשִׁית 1 Sam. 14. 47, et de quel côté qu'il tournat (les armes), il troublait, répandait la terreur; selon d'autres : il châtiait (les ennemis), il les vainquait. — 2º Intrans., comme Kal 2º. Commettre l'iniquité : אַרַיִישָּׁינָעני Dan. 9. 5, nous avons commis l'iniquitė ; חוא הירשיע לַבְּשׁוֹת II Chr. 20. 35, il a fait des actions impies; trans.: ומרשויעי ברחז Dan. 11, 32; ceux qui trahissent l'alliance, les prévaricateurs de l'alliance. — 3° Déclarer coupable, criminel , condamner : אַשַּׁר יַרְשִׁיעָן אַלֹּרָרִם Exod. 22. 8, celui que les juges condamneront ; בַּיִרְשָׁיִינוּ אֲתִיאָיוֹב Job 32. 3, (et de ce) qu'ils avaient (cependant) condamné Job.

עַשְׁיִי adj. (fém. רְשָׁעָים). 1° Agité, inquiet, méchant, injuste, inique, impie: וְהְרְשֶׁוּעִים בַּיָם נִגְרָשׁ Is. 57. 20, mais les méchants sont comme une mer toujours agitée ; אָדְלוּ רֹנֵז Job 3. 17, c'est là que les agitateurs, les impies, cessent (d'exciter) le trouble; mm בשריק בּרְשֵׁע Gen. 18.25, et que le juste, l'innocent, soit (traité) comme le méchant, l'impie; בַּעֲצַת רְשָׁוּנִים Ps. 1. 1, dans le conseil des impies ; פַּצַּח רָשָׁעִים Is. 14. 5, le bâton des méchants, des peuples qui oppriment Israel; מַבַּרְבּנֹי הַרְשָׁעֵה Ez. 3. 18, de sa voie impie. — 2º Celui qui a la mauvaise cause, le coupable, punissable: לא־אַצְדִּים רָשָׁע Exod. 23.7, je ne justificrai, n'absoudrai pas le coupable ; אַל־תָּשָׁת תָדָהָ עִבּ־רָשָׁע 23. 1, ne préte pas ta main à celui qui a la mauvaise cause ; אַטָּר רַשָּׁע לָבוּוּח Nomb. 35. 31, qui est coupable de mort, qui a mérité la mort.

שע m. (avec suff. לשער). Iniquité, crime, injustice, mensonge, impiété: רמש אין Ps. 45. 8, et tu hais l'iniquité; פרשׁפים רצא רשׁכ I Sam. 24. 14, des méchants vient le mal, le crime, c.-à-d. ils ne peuvent faire que le mal, le crime; אצרוח רשע Mich. 6. 10, les trésors (obtenus) par l'injustice, la violence; במאוני רשוע Mich. 6. 41, avec une balance injuste, fausse; אָלָב Prov. 8.7 (opposé à rox), fausseté, mensonge; plur.: סַּמָּקָם Job 34. 26, il les frappe à cause de leurs crimes, de leurs actions impies; selon d'autres, plur. de דְשֶׁב : comme des impies, ou : à la place des impies.

קישְׁעָה f. Méchanceté, iniquité, impiété, injustice, crime: בְּצֶרָת בָאֵשׁׁ רִשְּׁעָת Is. 9. 17, la méchanceté ou l'impiété s'est allumée comme un feu; שְׁשֵּׁר רִשְׁעָה Mal. 3. 15, ceux qui commettent l'iniquité; מְדֵי רְשְׁעָהוֹ Deut. 25. 2, selon son crime, son injustice.

רשטחים (v. מישר).

m. Flamme, charbon ardent, éclair, fièvre, peste, (oiseaux de proie): רַשַּׁמַרַת רַשָּׁמֵר אֲשׁ Cant. 8.6, ses charbons sont des charbons de feu très ardents, ou: ses flammes sont comme les flammes du feu; אָמָקְנֵיהֶם לָּרְשָׁפִר Ps. 78. 48, (il livra) leurs troupeaux aux éclairs, au feu du ciel; רְשֶׁמֶר־קָשֶׁת 76.4, les éclairs de l'arc, c.-à-d. les flèches; אבר רשף Joh 5.7, selon les uns: et les fils de l'éclair, les oiseaux de proie, qui volent comme l'éclair; selon les autres: les fils du feu ou du charbon, les étincelles, « (comme) les oiseaux ou (comme) les étincelles (s'élèvent en l'air) »; אַלְחָפֵר רָשָׁק Deut. 32. 24, et (ils seront) dévorés par la fièvre, la peste; selon d'autres : déchirés par des oiseaux de proie, de carnage.

ባሣን n. pr. Reseph, fils de Beriah (ou fils de Rephah), I Chr. 7. 25.

לְשֵׁשׁ Kal inusité. Po. Détruire ou dépeupler : יְרַשְּׁשׁ עָרֵי נְיִבְּאָרָיך Jér. 5.17,

(l'épée à la main) il détruira ou dépeuplera tes villes fortes.

Pou.: অলুড্রা Mal.1.4, nous avons été détruits, ou (de খান) appauvris, pillés.

תְּשֶׁתְ f. (avec suff. רְשָׁתְּ, rac. יְבְשׁ חְיִרָשׁ Ps. 57.7, ils ont tendu un filet; יְשָׁת לְבְּגְלֵּי Lament.1.13, il a tendu un rets à mes pieds; יְשָׁת בְּבְּלִי Ez.12.13, j'étendrai, je jetterai, mon rets sur lui; pieterai gram רְשָׁת Exod. 27. 4 (une grille d'airain), ouvrage en rets, en forme de rets.

קְּמֵּח m. (rac. הַחָּק). Chaine: מְּשֵׁה Ez.723, fais, forge, la chaine; plur.: בְּחַיּמִית וֹיְהְיּג I Rois 6. 21, avec des chaines d'or, et מְּבֶּם וֹיִרְהְיִּת וֹיִב Is. 40. 19, et des chaines d'argent.

רְתְּחֶדְ Kal inusité. Pi. Faire bouillir: הְתְּחֶדְ Ez. 24. 8, exact. fais bouillir ases bouillons, c.-a-d. fais la bouillir agrands bouillons, bien bouillir.

Pou.: מַנֵּי רְמְּחֹבּ Job 30. 27, mes entrailles bouillent, un feu brûle dans mes entrailles.

Hiph.: בְּקִּיתַ בַּשִּיר מְצוּלָת Job 41.23; il fait bouillir le fond de la mer comme un pot ou une chaudière.

תְּחָלֵית m. L'action de bouillir, bouillon, bouillonnement, Ez. 24.5 (v. מְּחַבֶּח Pi.).

לְּרֶכֶּבְּתְ Attacher, atteler: רְחֹם תַּמֶּרְבֶּבָּת שׁ לַּרְכָּשׁ Mich. 1. 13, attache le chariot aux coursiers, attelle les coursiers au chariot (fuis bien vite).

רְחָם m. (fém. I Rois 19. 4, cheth., plur. רְחָמִים). Espèce d'arbrisseau, le genièvre ou le genêt: מְחָת רֹחָם אָחָר I Rois 19. 5, sous un genièvre, à l'ombre d'un genièvre; מַחַלֵּירְרְחָמִים Ps. 120.5, des charbons de genièvre ou de genêt.

תְּטָּה n. pr. Rithmah, station dans le désert, Nomb. 33. 19.

רָתַק אָלֶּה inusité. Niph. Être rompu: אָטֶּל הַבְּּלֶּח בְּלָּאִ־נְרָחַק הָבֶּל הַבְּּלֶּח בּבְּל הַבְּּלֶח בּבְּל הַבְּעָת הַ Eccl. 12. 6 (cheth. בְּרָחַק), avant que la chaine d'argent soit rompue.

Pou. Etre lié, chargé (de chaines): אחרי בּוּקרים Nah.3.10, et tous les grands)

ont été liés avec des chaînes, chargés de chaînes.

רְחְקוֹת f. pl. Chaines (v. pin).

רַתַח m. Terreur : הָחָר אָסְרֵיִם הָשָׁר מָּבְרָ הָּתְר הָתְר הַתְּר הַתְּר הַיִּבְר הָּעָר הַיִּבְר הָתְר הַ

Osée 13. 1, quand Éphraim parlait, (il répandait) la terreur; ou adv.: quand Éphraim parlait d'une manière terrible, imposante (il fut élevé, exalté, dans Israel).

2

שיק ne formait dans l'origine qu'une lettre avec ש Schin, à savoir la vingt-et-unième lettre de l'alphabet. Comme chiffre ils signifient l'un comme l'autre trois cents. ש se permute avec les sifflantes; exemples: השָׁ et הַּיָּשׁ cacher, בַּשַׁ pouler, שַׁבָּי ramper, בַּשַׁ fouler, שַבָּי ramper, בַּשַׁ pouler, בַשַּׁ cacher, בַּשַׁ pouler, שַבָּי cacher, בַּשַׁ pouler, שַבָּי rire (v. ב et x), האַשְּׁ levain, et הַבַּשִׁ pétrin, huche.

אר לא יִשְּבֵא m. Levain: שְּאֵר לא יִשְבַא Exod. 12.19, il ne se trouvera point de levain (dans vos maisons).

ראָשׁ f. (inf. de אשָׁיִ, avec suff. אַאַשׁ; une fois inig Job 41. 17). 1º Action d'élever : inima Job 41, 17, lorsque (le léviathan) s'élève ; אַמ־תַּיטִיב שָאַת Gen. 4. 7, n'est-ce pas (ainsi), si tu fais, agis bien, élévation! c.-à-d. tu peux élever le visage (v. Job 11. 15); selon d'autres : (tu trouveras) le pardon (de tes péchés), ou : tu trouveras grace. — 2º Une élévation dans la peau, une plaie ou tache qui fait parattre la peau qui l'entoure plus haute, plus élevée : יָהְעָה פָּעָה־לְבָּטָה בָּעוֹר Lév. 13. 10, et qu'il y ait sur la peau une enflure ou une tache blanche (v.vers.3). — 3º Elévation, dignité : יָחַר פִּאָר Gen. 49.3, la préférence en dignité (v.־בַּמָר 4º); אַרְכָּם אַרְבָּעָת אָרְבָּם Job 13. 11, sa majesté (selon d'autres : son apparition) certes vous effrayera; ជប្រជុំក្ បង្គក וימיאין יצא Hab. 1.7, la justice et la dignité, souveraineté, ou : les décrets, viendront, émaneront de lui (de ce peuple).

chald. m. plur. Les anciens : שָבֵּי בארָנָאָ Esdr. 5. 5, les anciens des

Juifs; לְשֶׁבֵּיְא וְּאַבָּׁהָ 5.9, à ces anciens (v. שׁרָבוּ hébr. et מִיבָּרוּ).

קבָּרִים מַנְטֵּח . Grille; plur.: שְּׁבָּרִ שְּׁבָּרָים I Rois 7. 17, des rets, grilles, ouvrage de treillis, de réseaux (v. מַבָּרָּ).

קלְּכָה (rac. מְבַּהְ, v. מְבָּהְ). Filet, rets, grille: מְבָּהְ יְחְחֵלָּהְ: Job 18.8, et il marche sur on dans le filet, dans ses mailles; בְּבִי הְשְּׁבְּכָּח II Rois 1.2, à travers la grille (d'une fenètre), la jalousie; הְשִּׁבְּכִּח Travers la grille (d'une fenètre), la jalousie; הְשִּׂבְּכִּחֹי Travers la grille (d'une fenètre), la jalousie; הְשִּׂבְּכִּחֹי Travers deux grilles, réseaux (aux chapiteaux des colonnes).

אַרְכָּא Nom d'un instrument de musique (עַבְּבָּא.).

קבְּשְׁ et אַבְּטְי n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Ruben, Sebam, Sebam, Nomb. 32. 3, 38.

עבעי (avec pause ישבעי, fut. ישבעי) Se rassasier, être rassasié, être saturé, dégoûté de quelque chose ; יַאַכָּל וְעֶּבֶב Deut. 31. 20, il mangera et se rassasiera; rarement apaiser la soif: אַלא רשבש Amos 4. 8, sans pouvoir apaiser leur soif; אֶרֶץ לֹאִ־מֶּבְנָח מֵּיִם Prov. 30. 16, la terre ne se rassasie, ne se soule point d'eau; avec l'*accus*.: אָשְׁבְּעִדְּלָחָם Exod. 16. 12, vous serez rassasiés de pain; לארישבע בסקד Eccl. 5. 9, (l'avare) ne sera jamais rassasié d'argent; avec 79: יספרי מעשיה השובע תאבץ Ps. 104. 13, la terre sera rassasiée des fruits qui sont tes ouvrages (c.-a-d. elle sera pleine de fruits, d'arbres); avec מַרַ מַבְּרָתוּ רַרְעוֹרו נְמְשִׁיר Ps. 88. 4, mon ame est rassasiée, remplie, accablée, de maux, de douleurs; suivi de 5, avec un inf.: לארחושב פרן לראות Eccl. 1.8, l'œil ne se rassasie point de voir; רַשְּׁבֶּע בְּחָרָשַּׁח

Lament. 3. 30, il se rassasiera d'opprobre; שבעחר עלות ארלים Is. 1. 11, je suis rassasié (dégoûté) des holocaustes des béliers (je ne les aime plus); אַר רטבעה Prov. 25. 17, de peur qu'il ne se dégoûte de toi; משבע ימים I Chr. 23. 1, et נישבע ימים II Chr. 24. 15, il était rassasié, plein, de jours.

Pi. Rassasier : בַּמְשָׁם לֹא רָשֶׁבָּע Ez. 7. 19, ils ne rassasieront pas leurs âmes; קבקר הסקר בבקר הסקה Ps. 90. 14, rassasienous dès le matin de ta miséricorde.

Hiph. Rassasier : אַכּיוֹנַיַתְ אָּשָׂבִּינַ לָחָם Ps. 132. 15, je rassasierai de pain ses pauvres; יְרְשִׂבְעַתִּי מְעָּהָ Ez. 32. 4, je rassasierai (les bêtes de toute la terre) de toi (de ta chair); avec 2 Ps. 103. 5; avec ל pour la personne : וּמֵשׁ מִרַכְּ לְכַל־תַוּר Ps. 145. 16, et (tu) rassasies toute creature vivante des effets de ta grace, ou: selon son désir (v. אַרָה יָמָים; אַרָה יָמָים אַשְּבִּיעֵראּ Ps. 91. 16, je le rassasierai d'une longue vie, je le comblerai de jours.

עַבָּע m. Satiété, abondance, fertilité: שבע ברול Gen.41.29, une grande abondance; שׁנֵר הַשִּׂבֶע 41. 34, (les sept) années de fertilité; נִישָּלָאר אַסְפֶּיךְ שָׁבֶע Prov. 3. 10, alors tes greniers se rempliront d'abondance (de fruits abondants).

עבש adj. (const. שבש , fem. השבש). Rassasié, comblé, accablé : מָשׁ שֶׁבֶשׁי Prov. 27.7, l'ame (une personne) rassasiėe; שֶׁבַּעִּים I Sam. 2. 5, (ceux qui etaient) rassasies; שַּבֶּע רָצוֹן Deut. 33. 23, (Nephthali) rassasié, comblé, des effets de la grace de Dieu (v. רְצֵּוֹרְ); ושבערוני Job 14. 1, et rassasie, rempli, de misère; שבע קלון 10. 15, accablé d'opprobre, de honte; ושבע יבים Gen. 35. 29, et seul יָשֶׁבֶל 25. 8, rassasié de jours, très vieux.

שבע m. Satiété, abondance : שבעל Exod. 16. 3, jusqu'à la satiété, suffisamment; ज्रंजूज़ ज़्ल्ज़्ज़ Deut. 23. 25, (tu pourras manger) selon ton désir, a ta satiété, jusqu'à satiété; שַּבֶּר שָּׁבֶּרוֹיִת Ps. 16. 11, une abondance de joie.

שַּׁבְעָה f. Abondance : שַּׁבְעָה Ez. 16. 49, abondance, rassasiement, de pain, de nourriture.

לא יִדְעּי מַבְעָּה f. Satiété : שַׁבְעָה Is. 56.11, ils ne connaissent pas la satiété. c.-a-d. ils sont insatiables; רַּטָבְיָּבָי Is. 23. 18, jusqu'à satiété; מָבְלָתִר שֶׂבְעָחָךְ Ez. 16. 28, parce que tu n'avais pas ta satiété, que tu n'étais pas encore satisfaite (de tes excès, débauches).

קבר Considerer, reflechir; seulement part. : ואַרִי טבר בְּחוֹמֹת יְרוּשׁלָם Neh. 2. 13, 15, je considérais (je faisais mes réflexions sur) les murailles de Jerusalem (une autre version : שבר de שבר je brisai les murailles, je les enfonçai

pour passer).

Pi. Attendre, espérer: תַּלְהֵן הַשְּׁמֶרְנָה Ruth 1.13, voudriez-vousattendre après eux (attendre qu'ils fussent grands)? בהם בהם Esth. 9. 1, (le jour auquel les ennemis des Juiss) espéraient régner sur eux ; בַּלָם אַלֵּיךָה יָשִׁבֶּרוּן Ps. 104. 27, toutes (les créatures) espèrent en toi (attendent de toi leur nourriture); קישוערה לישוערה (119, 166, j'ai espéré en ton secours.

שָּבֶר m. Espérance: שַבָּר m. Espérance Ps. 146. 5, son espérance est dans l'Éternel son Dieu; בְּשִּׂבְרִיד 119. 116, de mon espérance.

Kal inusité. Hiph. Rendre grand, trouver grand: משורא לגורם Job 12. 23, il rend les nations grandes. puissantes; ou : il les multiplie; יושורא מעלו 36. 24, que tu trouveras ses œuvres grandes, sublimes; ou : que tu les célébreras (v. מַלֵּנָת).

chald. Devenir grand, croftre: שַׁלְמִכוֹן יְשִׁנֵא Dan. 3.31, que votre paix. salut, augmente, grandisse; למהו ישנא Esdr. 4.22, pour que le dommage ne devienne plus fort, que le mal ne croisse.

שׁנָבי רָשֵׁע S'élever, être haut : שַׁנָב Job 5. 11, ils sont relevés, ou s'élèveront, par le secours (de Dieu) ; אַשָּׁר שָׂנְבַח מְשֵּה Deut. 2. 36, (il n'y eut pas de ville) qui eût été trop haute, inaccessible, ou trop forte pour nous.

Niph. Etre haut, élevé, grand, fort, protégé, difficile : אַכְּחוֹמָה נְשְּׁנְבָּה Prov. 18. 11, et comme une muraille fort élevée; קרית נשובה Is. 26. 5, la haute ville (avec des murs et des palais bien élevés); selon d'autres : la ville forte ou superbe; ישׁנָב יַי Is. 33. 5, l'Eternel est élevé, grand ; יָשׁבֶּב שָׁשׁוֹ לָבְהוֹ Ps.148. 13, il n'y a que lui dont le nom est elevé, grand; בְּיִלְּעָב צְּיִדְיק יְנְשָׁנָב Prov. 18. 10, le juste s'y réfugie, et il est protégé (comme dans une haute forteresse) (v. משובה לאראיכל לה Ps. 139. 6, (cette science) est élevée (trop difficile pour moi), je ne pourrais y atteindre.

Pi. Elever, susciter, fortifier, protéger, sauver: רְיַבִּיךְ רְּבִּיךְ לְּלֵּיוּ Is. 9. 10, Dieu rendra fort, ou fera élever, suscitera contre (Israel), les ennemis mêmes de Resin (les Assyriens); Ps. 69. 30, ton secours, ò Dieu, me relèvera, ou: me protégera, fortifiera; בְּּבִּיִרְםְּבְּיִרְםְּ בַּּבְּיִרְםְּבְּיִרְםְּ בַּבְּיִרְםְּיִרְםְּבָּיִרְ תְּשִׁנְבֵיִרְ בַּבְּיִרְםְלִיבְיִרְ תְּשַׁנְבֵיִרְ בַּבְּיִרְםְלִיבְיִרְ תְּשַׁנְבֵיִרְ בַּבְּיִרְםְלִיבְיִרְ תְּשַׁנְבֵיִרְ בַּבְּיִרְםְלִיבְיִרְ תְּשַׁנְבֵיִרְ בַּבְּיִרְםְלִיבְיִרְ תְּשַׁנְבֵיִרְ בַּבְּיִרְםְלִיבְיִר תְּשַׁנְבֵיִר הְשִׁנְבֵיִר הַשִּׁנְבֵיִר (ou contre) mes adversaires.

Pou. passif: אַנְיֵי יְשָׁנְב Prov. 29. 26, mais qui met sa confiance en Dieu sera élevé, ou : sera sauvé, protégé.

Hiph.: קראל בְשְוּנִיב מְלֹחוֹי Job 36. 22, Dieu seul se montre grand, élevé, dans sa puissance; ou : il élève les hommes, ses créatures, etc.

שְּׁנָה (v. שְׁנָה (v. שְׁנָה (v. שְׁנָה (v. שְׁנָה בְּאֹה (v. אַבְּה (v. אַבָּה (v. אַבָה (v. אַבָּה (v. אַבָה (v. אַבָּה (v. אַבָה (v. אַבָּה (v. אַבָּ

Hiph.: אַקייביל Ps. 73. 12, ils ont augmente, multiplie, leur richesse.

ביי (l'élevé) n. pr. 1° Segub, fils de Hesron, I Chr. 2. 21. — 2° Segub, fils de Hiel, I Rois 16. 34 (בְּיִב cheth.).

אייש adj. Grand: קראל שורא Job 36.

26, certes Dieu est grand ; מַלָּרָא בֿתַן 37. 23, grand en puissance.

לְּנִיא chald. Grand, beaucoup: שֵׁנִיא Dan. 2.31, une grande statue; חַוּי שֵּנִיאָן בּאַרְאָ Esdr. 5.11, beaucoup d'années. Adv. Fortement, très: בְּמָבָּי שִׁנִיא Dan. 2.12, il était fortement en colère; מַנִּיא בְיִאָּע בָּאַרָּא בָּאַרָּאַ בָּאַרָאַ 5.9, (le roi) fut très effrayé, troublé.

אַרְשֵׁלְ Ex. unique: יְּמְלָּהְ תְּשַׂנְשֵּׁגִּי Ex. unique: יְּמְיָהְ תְּשַׂנְשֵּׁגִּי Is. 17. 11; selon les uns de יְשָׁיִי le jour que tu as planté, tu as fait pousser (la plante); ou intrans.: elle (la plante) a poussé; selon les autres, de יִינִי ou a poussé; selon les autres, de יִינִי ou cu t'en occupais, tu la cultivais, soignais; ou de יִינִי tu l'as environnée d'une haie.

איברי Kal inusité. Pi. Rompre les mottes, herser, aplanir un terrain: יויסיבר אַרְסְיבוּר אַרְסִיבוּר אַרְיבוּר אַר אַרְיבוּר אַר אַרְיבוּר אַרְיבוּר אַר אַרְיבוּר אַר אַרְיבוּר אַרְיבוּר אַר אַרְיבוּר אַר אַרְיבוּיין אַרְיבוּר אַר אַר אַרְיבוּר אַר אַרְיבוּיין אַרְיבוּי אַרְיבוּיין אַרְיבוּייִין אַרְיבוּיין אַי

שָּרָת m. (const. שָׁרָת, avec suff. שֶׁרָת, שְׁרֵּהוּ; plur. מְּיֵרָי, const. שָׁרָה, une fois חלדתי Neh. 12. 29, avec suff. פורחים, בחיותים). 1º Champ, terre labourable: לורע תשורה Gen. 47. 24, comme semence du champ (pour semer les terres); מינית אורקבם Exod. 22. 4, un champ ou une vigne. — 2º Collect. Les champs, la campagne, territoire: איש שונהו Gen. 25. 27, un homme qui est souvent, qui vit, dans les champs; תַּיָּח תַּשָּׂבָית Gen. 2. 20, les bêtes des champs, les animaux terrestres; שַּרֵה־הַעָּיר Gen. 41. 48, Jos. 21. 12, les champs, la campagne, près, autour, d'une ville, son territoire; מְיֵרָת אַרָם Osée 12. 13, le territoire, la contrée, de Syrie; miga בוֹאָב Gen. 36. 35, le territoire, le pays, de Moab.

m. (v. מְּלֶּדֶית). Champ, campagne, mais sculement en style poétique: מְּלֵדְיִתְּיִם שִׁנְיִי Deut. 32. 13, les fruits de la campagne; בּל־תַּיְתִים שֶׁנְיִי Ps. 104. 11, toutes les bêtes des champs.

תַּבֶּק חַשְּׁרִים : n. pr. d'une vallée שְׁרִים Gen. 14. 3, la vallée Siddim (des champs, de שָׁרֵד et פּלּבָד; selon d'autres, de mp, la vallée de chaux) « qui est maintenant la mer Salée, la mer Morte.

f. (v. סֶרֶה). Ordre, rang, poste: וותמא אל־תשוברות II Rois 11.8, celui qui entrera dans les rangs, les postes des soldats, qui gardent le temple (donc: qui entrera au temple) (v. 11. 15, et Il Chr. 23.7, 14); ושַּׁבֶּרוֹת בָּאַרַיִים I Rois 6. 9, (et il plaça) des rangées de poutres (ou de lambris) de cèdre.

(cont. שרה avec suff. ישרה (מירו et שירו) des deux genres. Le petit d'une brebis ou d'une chèvre, agneau, chevreau: וְאַיֵּח הַשָּׁח לְעֹלֵּץ Gen. 22.7, mais où est l'agneau pour servir d'holocauste? hig בבשים ושח פוים Deut. 14. 4, le menu bétail en fait de brebis et de chèvres; ליבור ישורה שוו Jer. 50. 47, Israel est un agneau égaré, effarouché.

ישהר שהרי בארומים: Job 16. 19, et mon témoin (celui qui connaît le fond de mon cœur) est dans les cieux.

ישהרותא f. Temoignage: ינר שהרותא Gen. 31. 47, le monceau (de pierres) du témoignage.

m. pl. Ornement en forme de lune ou de croissant que portaient au cou les femmes, Is. 3. 18, et les montures des rois : אַשָּׁיר מְצַיָּארָר מָשָׁיר מָשַׁיר בּים אַשַּׁיר בּים אַשַּׁיר בּים אַשַּׁיר בּים אַשַּׁיר נבליתש Jug. 8. 21, et les ornements en forme de lune (les bossettes) qui étaient an cou de leurs chameaux,

ou שוב Etre blanc, avoir les cheveux blancs, être très vieux : יאַנר יַקנְתִּי וַשֹּׁבְתִּי I Sam. 12. 2, et moi je suis vieux, je suis tout blanc; part.: בש־הן Job 15. 10, collect., aussi des hommes aux cheveux biancs.

שוכה m. Branches entrelacées : שוכה ון האַלָּה II Sam. 18. 9, les branches entrelacées, touffues, d'un chêne ou d'un lérébinthe (v. קבָבּן).

לא נשוב : Niph. Reculer (סוב מונ)

אָרוֹר II Sam. 1. 22, (l'arc de Jonathan) n'a pas reculé, ou : sa flèche n'est jamais retournée en arrière.

שור Enduire : שור Dout. 27. 2, 4, et tu enduiras (les pierres) de chaux (v. שיר).

אַלשׁוּת Kal. Ex. unique: הַיָּשׁהַ הַיּבּלּ Gen. 24. 63, (Isaac était sorti) dans le champ pour méditer, ou pour prier ; selon d'autres : pour se promener entre les herbes, les plantes (v. מַּיּהַי, ou: pour causer avec ceux qui étaient dans

les champs.

Pil.: בַּמַצְשֵׁח יָדֶיךְ אֲשׂוֹחָתַ Ps. 143. 5, je médite sur les (ou: je parle, je raconte des) ouvrages de tes mains; ן אַר־דּוֹרוֹ מִי יְשׂוֹחֲהַ Is. 53. 8, qui racontera son âge, ses années ; ou : l'histoire, les souffrances de sa vie; selon d'autres: qui racontera la grandeur de sa génération, de ceux qui vivaient de son temps (v. les autres exemples à מַלית).

יַשְּׁטֵר כָּוָב : (שָּׁמָח .v. (שְּׁמָר נָיָב : יַשְּׁמֵר (ע Ps. 40. 5, et ceux qui se détournent (de la vérité, et penchent vers, courent) après le mensonge.

Glore, environner de haies (v. יולאדאַתָּח שָׁכְתָּ בַּצְרוֹי: (סוּג Job 1.10, n'as-tu pas fait une haie (un rempart) autour de lui (et de sa maison)? ne l'as-tu pas gardé, protégé? En mal : תַּנְנִי־שָּׂהְ אָתר ירים Osée 2. 8, je ferme ton chemin avec une haie d'épincs, je t'arreterai au milieu du chemin, je t'empécherai de le suivre.

Pil.: ובַעַצְמוֹת וְגִירִים מְשֹׁכְכֵנִי Job 10. 11, et tu m'as tissé, entrelacé (ou affermi) d'os et de nerfs.

שוק m. Branche: איש שיל Jug. 9. 49, chacun (coupa) sa branche, une branche pour lui.

שׁוֹכָה f. Branche: שׂוֹבָת Jug. 9. 48, une branche d'arbre.

חבר n. pr. Sochoh, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 35.

חס שובָהִים nom d'une famille, les Suchathim, I Chr. 2. 55; de שובָרו nom de leur chef, ou d'une ville.

שים (Kal, pret. בשׁם, הְשִׁם; inf. בשׁהַם, const. שׁלים, נישׁהַם, משׁהַם, בְּשֹׁהַם, בְּשֹׁהַם, נִשְּׁהַם, בְּשֹׁהַם, נִשְּׁהַם, נישָּׁה, ישִׁהַם, une fois (Exod. 4. 11); Hiph. part. בשִּׁהַם Job 4. 20; imper. בשִּׁהַת Ez.21 21. L'imperatif בּשְׁהַם, ישִּׁהִים, ישִּׁהִים Job 20. 4, et le futur בּשִּׁה, ישִׁהַה, ou Kal de בּשְּׁהָם, ou Hiph. de בּשְּׁהָם, (Les significations du Kal et Hiph. étant d'ailleurs les mêmes, nous pouvons sans inconvénient mêler les

exemples.)

1º Mettre, placer, planter, établir, dresser, se ranger, fonder, créer, rendre, marquer : בישל של של של Gen. 2. 8, et il y mit (plaça) l'homine; wie אחר בבור 40.15, ils m'ont mis (enfermé) dans cette prison ; הַשָּׁח הַשָּׁח Is. 28. 25, il met, plante, du froment; אַנִים בּנִים Esdr. 10. 44, (ils mirent des enfants au monde), ils eurent des enfants; ישים בַּפַלֵּע קנה Nomb. 24. 21, et tu as mis, établi, ton nid, ta demeure, sur le rocher; שׁים־לָּף אֹרֶב Jos. 8. 2, et mets, dresse, une embuscade; www ישלשה באשרם Job 1.17, (les Chaldéens) se sont rangés, divisés, en trois troupes, bandes; שרמו וישומו על־חַערר I Rois 20. 12, rangez-vous (en bataille), allez investir la ville, et ils l'investirent; ou : dressez (vos machines de guerre) contre la ville, et ils les dressèrent; ביקיקי השפילי Ez. 21.21, tourne, dressetoi à gauche; אַשָּׁר־שָּׁם לוֹ בַּהֶּרָהְ I Sam. 15. 2, qui s'est mis en embuscade, ou : s'est opposé à lui dans son chemin, lui a barré le chemin ; שום תַּשִּׁים עָלֶיךְ מֵלָּךָ Deut. 17. 15, tu établiras, choisiras, un roi sur toi (pour te commander); וַנְיָשֵׂם אָר־בָּנְיד שׁמְטִים I Sam. 8. 1, il éta~ blit ses fils pour juges (sur Israel); avec בשמיר אלקיים לארון: ל Gen. 45.9, Dieu m'a établi, rendu, le mattre (de toute l'Egypte); אָבֶל מָלָה Job 34.13, et quel (autre que lui) a fondé, crée, tout le monde (l'univers); מְּצִּוֹּהְמֶר ובילים Is. 44.7, depuis que j'ai fondé, etabli, le (premier) peuple du monde, c.-a-d. le plus ancien peuple; ער־רָשֵּׁים בּשָרֵץ מְשָׁבֶּע 42.4, jusqu'à ce qu'il place, établisse, la justice sur la terre; 🖼

בשי ישיים ארים Deut. 12. 5, (le lieu que Dieu choisira) pour y établir son nom, c.-h-d. pour y résider; אַרוֹים אָרָה יִים אַרָּים אַרָּים אַרָּים אַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרִּים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאַרִים בּאַרָּים בּאַרִים בּאַרִּים בּאַרִים בּאַרִים בּאַרָּים בּאַרִים בּאַרָּים בּאַרִים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרִים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאָרָים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאָרָים בּאָרָים בּאָרָים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאָרָים בּאָרָים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרִים בּאַרָּים בּאַנּים בּאַנִיים בּאַנִיים בּאַרָּים בּאַנִיים בּאַנִיים בּאַנִיים בּאַנִיים בּאַנִיים בּאַנּים בּאַנִיים בּאַנִיים בּאַנִיים בּאַנִיים בּאַנִיים בּאַנִיים בּאַנִיים בּאַנִיים בּאַנִיים בּאַנְיים בּאַנִיים בּאַנּים בּאַנּים בּאַנּיים בּאַנּיים בּאַנּיים בּאַנּיים בּאַנּיים בּאַנּים בּאַנּיים בּאַנּיים בּאַנּיים בּאַנּיים בּאַנּיים בּאַנּיים בּאַנּים בּאַנּיים בּאַנּיים בּאַנּיים בּאַנּיים בּאַנּיים בּאַנּים בּאַנּיים בּאַי

2º Mettre, coucher, imposer, imputer, exposer, tourner vers, considérer; שרם בסקד שיש Gen. 44. 1, et mets l'argent de chacun (à l'entrée du sac); רַנְקימָם בְּאָרוֹךְ Deut. 10. 2, et tu mettras (les tables) dans l'arche; בַּיַשִּׁם עַל־בְּאָחָק ing Gen. 22. 6, il mit (le bois) sur son fils Isaac; יִנְיִימִּה רָד עֵּל־מֶּח Job 21. 5, et mettez la main sur la bouche (silence!); ו במשום אל-יקשות I Sam. 19. 13, elle coucha (l'image) sur le lit; אַטָּילא הַשָּׁיכּוּי יַנְאַשׁ לֹא הַשָּׁיכוּוּ I Rois 18. 25, mais n'y mettez pas, n'approchez pas, le feu; יְשַׁבְּתַּרָ מְיִרָּהָ מלהה Ruth 3. 3, et mets tes habits (sur toi), habille-toi; מְּטִּיכוּ צֵלֵיתָם Exod. 5. 8, vous leur imposerez (la tâche); לארחשימון עליו נשה Exod. 22. 21, ne lui imposez pas, n'exigez pas de lui, de l'usure, des intérêts; לֹא רָשִׂימֶם בָּהָ Deut. 7.45, il ne mettra pas (les plaies) au milieu de toi, il ne t'en frappera pas; זְרָסָם לְשֹׁים עַל־אַבִיסְלָה Jug. 9. 24, et pour mettre leur sang sur Abimélech, c.-à-d. pour lui imputer leur meurtre, l'accuser d'avoir versé leur sang; ישט מושלה בעבדו רבר I Sam. 22. 15, que le roi ne m'impute aucune faute, qu'il ne m'accuse de rien; מַמַּיֹת — שַׁמַיֹּת יַנְיָשֶׂם לָּחָם Dan. 1.7, et il leur imposa des noms, leur donna d'autres noms; কিল্ দুদ্ধু אַבְרַחַם Néh. 9. 7, et tu lui avais donne le nom d'Abraham; לא שובו אַלְּדִים לְנַנְהַם Ps. 54. 5, ils ne se sont pas proposé Dieu devant les yeux, Dieu ne leur était pas présent devant les yeux; יָאַל־אַלֹּהִים אַשִּׁים הָּבְּרָתִי Job 5. 8, et j'exposerai ma cause devant Dieu; ישים באוני ירוושכ Exod. 17. 14, mets-le aux oreilles de Josué, fais-lui savoir, signifie-le-lui; אָב Job 36. 13, (les impies) conservent en eux leur rage, ne s'en corrigent pas; selon d'autres: se chargent de, s'attirent, la colère (de Dieu); אַרן אָדע שָוֹם עַל־לָב Is. 57. 4, et personne ne le prend à cœur, n'y fait réflexion en lui-même ; וַיַּשֶׂם הַוָּר — בַּלְבָבוֹ I Sam. 21.43, David prit (ses paroles) à cœur, en fut frappé; יָטָּׁם דָּרָה Ps. 50. 23, et celui qui est attentif à son chemin, qui marche dans la bonne voie; ו נעיניה שים בליד Jér. 39. 12, dirige tes yeux sur lui, prends bien soin de lui. שום סוים Tourner le visage (v. שום סוים (f°): ינשייבה לבני Is.41.22, nous y tournerons notre esprit, nous l'écouterons avec attention, et absol. ירשוימה וַיְשִׁמְּרלֹּה יַרְיִהָּר 41.20, afin qu'ils considèrent et qu'ils comprennent tous ensemble; קַשַּׁמְתַּ לְבָּבָּר על־עבהי איוב Job 1.8, as-tu tourné ton esprit vers mon serviteur Job, l'as-tu considéré? avec by Exod. 9. 21; avec לא אַה־דווא יַשָּט בִּר —.Job 23.6, non certes, mais il me considérera; selon d'autres : il ne mettra pas tant sur moi, ne m'accablera pas.

3° Faire, former, donner, accorder: בריים אב באם Exod. 4. 11, qui fait le muet, qui rend muet; אַטְּר־שָׂמ הֵי מִבְטָּחוֹי Ps. 40. 5, qui fait de Dieu son espérance, qui met son espérance en Dieu; אם־שַּׁמְתִּי וַחַב בְּסְלִּי Job 31. 24, si j'avais fait de l'or mon espérance; לְנוֹר אַשְּׁרְכָּזוּ Gen. 21.13, je ferai de lui un peuple, il sera le chef, la souche d'un peuple; על בול Is. 25. 2, tu as fait d'une ville un monceau de pierres, des ruines; אָטָר־שָׂם בַּמְצְרַיִם אֹחוֹתִיו Ps.78. 43, qui avait fait ses miracles dans l'Egypte; יישים לף שלום Nomb. 6. 26; et qu'il te (prépare), donne, la paix ; כוֹים־נָא כָבוֹי Jos. 7. 19, donne, rends gloire à l'Eternel; לא־שַּׁמְהַ לַחֵם רַחַמִּים Is. 47.6, tu ne leur as pas accordé de miséricorde, tu n'en as pas usé envers eux.

Hoph.: ניישים לְּמְכֵּד לְאֵכֹל Gen. 24. 33, (keri) il fut place, mis devant lui, de quoi manger, on lui servit à manger; mais le cheth. ביישים et Gen. 50. 26, Kal de שים: on placa, mit (v. ביישים).

 ordre, un édit; אַמְשָׁמְּהַ בֵּלְּכְּשָׁאנִי 12, (à qui le roi) avait donné le nom de Baltsasar; בְּלַ דְּנָגֵאל שָׁהַ בָּל 5. 15, et il dirigea sa pensée, son esprit, vers Daniel, il prit une résolution touchant Daniel; בַּאַר מַלְבָּא מַבָּא 3. 12, ils n'ont point tourné l'esprit vers toi, ò roi! ils ne t'obéissent pas.

Ithp.: יְאָד מְּחְשֵׁם Esdr. 5. 8, et la charpenterie se pose (sur les murailles); Dan. 2. 5, (et vos maisons) seront faites, changées, en fumier, ou: en ruines; בַּרִיבְּיִר בַּבְּיָא רָתְּשָׁם Esdr. 4. 21, jusqu'à ce qu'un ordre soit

donné, publié, de ma part.

לינישר אליבלאָן (עַּרֵר שְׁרָר vaincre, se rendre maître: שָּלֵּר אָל־בַּלְאָן Osée 12. ל. et il lutta contre l'ange; יַיָּשֶׁר אַל־בַּלְאָן Jug. 9. 22, Abimélech s'était rendu maître d'Israel, avait régné sur Israel. — 2° Se retirer: בַּעָּרִי בַּעָרִי בַּעָרִי בַּעָרִי בַּעָרָ עַלִּינְשָׁר אַבְּיבָעָן עַלְּיִבָּעֹ Osée 9.12, quand je me retirerai d'eux, quand je les abandonnerai (v. סַבּר.). — 3° Scier: עַבְּיבָרָת בַּעָרָר בָּעָרָ עַבְּיבָר I Chr. 20. 3, il les scia, coupa, tua, avec des scies (selon d'autres, pour בַּיִּשֵּׁר עַבְּיבָּר.).

Hiph.: מַשִּׁירִיּה Osée 8.4, ils ont fait régner, ils ont établi, choisi, des princes.

אורה f., douteux: אַטָּה שּוֹרָה f., douteux: אַטָּה שּוֹרָה פּוֹרָה Is. 28. 25, et il plante du froment par rangs, rangées; selon d'autres: du froment beau, choisi (צ. אַרָּא, שִּיָּה); ou: dans l'endroit principal, le meilleur du terrain.

עלובק (v. שלבם). n. pr. Sorak, une vallée près de Gaza, Jug. 16. 4 (la vallée des bonnes vignes).

 verra); שוש אָשִׁישׁ בַּיֵּדְי Is. 61.10, je me réjouirai avec une effusion de joie dans l'Éternel; ישְשׁאָּט מִדְמָּד Is. 35.1, le désert (et la terre aride) s'en réjouiront (pour מַּדְשׁ ou men place du parag.).

שלת שיתו (rac. שלת ou שלת). Dessein, méditation: הקורר לאדם מחדשים Amos 4.13, et qui annonce à l'homme quel est son dessein, ce qu'il (l'homme) médite (selon d'autres: ce que lui (Dieu) médite, ce qu'il veut faire).

אַרָה יְּטָרֵט חַשְּׂהָת לְּשְׁרוֹרוּר Nager: שַּׁאָשֶׁר יְּטָרֵט חַשּׂהָת לָּשְׁרוֹרוּר Is. 25. 11, comme le nageur étend (ses mains) pour nager.

Hiph:: אַטָּחָת בְּבֶּל־לִּיְלֶּת מְשָּׁחָד Ps. 6.7, je fais nager, j'inonde toutes les nuits mon lit (de mes pleurs); de là

ארש f. Action de nager: איש בּב בּב. 47. 5, des eaux de nage, qu'on ne pouvait passer qu'à la nage.

עחוק (v. phip).

יַאָּטְחָט אַרְס אַל־מּוֹט מַרְעֹּח : יְאָשְׁחַט אַרְס אַל־מּוֹט מַרְעֹּח Gen. 40. 11, et j'ai pressé (les raisins, j'en ai exprimé le jus) dans la coupe de Pharaon (מַחָטְ chald).

אָחִיף (ע. קיחִיף).

Pi. Etre gai, se divertir, divertir, jouer, chanter et danser: מְּרְחַיִּמְיִם בְּיִּחִים בַּיִּחְים בְּיִּחְים בַּיִּחְים בּיִּחְים בּיִּים בּיִּים בּיִּחְים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיּים בּייִּים בּיּים בּיּים בּייִּים בּיים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִים בּיים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּיים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּיים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּיים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּיים בּייים בּיים בּייים בּייִים בּייים בּייים

(que les jeunes gens) jouent devant nous, qu'ils s'exercent aux armes, qu'ils se battent pour nous amuser; אל בישות Jug. 16. 25, qu'il joue devant nous, qu'il nous divertisse (en chantant et en dansant); הישות בישות בישות

Hiph.: ניקרי מְשְּׁחִיקִים צְלֵיחָם II Chr. 30. 10, mais ils se moquaient d'eux.

לְּחִיף et Pint m. Le ris, rire, cris de joie, moquerie: אָמְּחָרָל Eccl. 7. 6, le ris de l'insensé; אָז יְּמְּחָרָל Jér. 20.7, je suis devenu un objet de moquerie; אָז בְּתָּלֵא pinte אָז בְּתָּלֵא Ps. 126. 2, alors notre bouche sera remplie de rire, c.-a-d. de cris, de chants de joie.

שנים (rac. מְשָׁחָם). Ex. unique: מְשָׁמִיםְּי Osée 5. 2, ceux qui se détournent de la bonne voie, les pécheurs, apostats, se sont cachés dans les profondeurs (pour tuer les fidèles); ou : ils sont allés bien loin dans leurs péchés (v. בְּיִים).

בישְלום עשר (fut. רְשְׁלֵם (rut. בְּשְׁלֵם (rut. בַּשְׁלָם בַּשׁר בַּשְׁרָם בַּשׁר בּבַשְׁרָם בַּשְׁרָם בַּשְׁרָם בַּשְׁרָם בַּשְׁרָם בַּשְׁרָם בַּשְׁרָם בּיוֹם בּשְׁרָם בּיִים בּיִּשְׁרָם בּיִים בּיִּשְׁרָם בּיִים בּיִּשְׁרָם בּיִים בּיִּשְׁרָם בּיִּים בּיִּשְׁרָם בּיִים בּיִּשְׁרָם בּיִים בּיִּשְׁרָם בּיִים בּיִּשְׁרָם בּיִים בּיִים בּיִּשְׁרָם בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיים בּיִים בּיִים בּייִים בּיים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּיים בּייִים בּייִים בּיים בּייִים בּיים בּייִים בּיים בּיים

לְשְׁלֵּשְׁ Haïr, accuser: יְשִׁשְׁלֵין Ps. 38. 21, ils me haïssent, se déclarent contre moi; שׁמָיֵר מִשְׁיֵרְ מִישְׁיֵר מִישְׁיִר מִישְׁיִר מִישְׁיִר מִישְׁיִר מִישְׁיִר מְשִׁיִר לְשִׁיִר לְשִׁיִּר לְשִׁיִר לְשִׁיִּר לְשִׁיִר לְשִׁיִּר לְשִׁיִר לְשִׁיִּר לְשִׁיִּי לְשִׁיִּר לְשִׁיִּי לְשִׁיִּר לְשִׁיִּי לְשִׁיִּר לְשִׁיִּי לְשִׁיִּי לְשִׁיִּי לְשִׁיִּי לְשִׁיִּי לְשִׁיִּי לְשִׁייִי לְשִׁייִי לְשִׁייִ לְּשִׁיי לְשִׁי לְּשִׁי לְּשִׁי לְשִׁי לְּשִׁי לְּשִׁי לְּשִׁי לְּשִׁי לְשִׁי לְּשִׁי לְּשִׁי לְּשִׁי לְשִׁי לְשִׁי לְשִׁי לְּשִׁי לְשִׁי לְשִׁי לְשִׁי לְשִׁי לְּשִׁי לְּיי לְשִׁי לְּשִׁי לְּשִׁי לְּשִׁי לְּשִׁי לְּשִּׁי לְּשִׁי לְּיִי לְּשִּיים לְּשִׁי לְּשִׁי לְּשִּיים לְּשִׁי לְּשִׁי לְּשִׁי לְּשִׁים לְּיים לְּשִּיים לְּעִּים לְּעִּים לְּעִּים לְּעִּים לְּעִּים לְּעִיים לְּעִיים לְּעִים לְּעִים לְּעִּים לְּעִּים לְּעִיים לְּעִּים לְּעִיים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִּים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִּים לְּעִים לְּיִים לְּעִים לְּעִּים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים בְּיים בְּעִּים לְּעים בְּיים בְּעִּים בְּיים בְּעִים בְּיים בְּיים בְּיים בְּעִיים בְּעִים בְּעִיים בְּעִּיים בְּעִיים בְּיים בְּעִייִּים בְּעִיים בְּעִּיים בְּעִייִּים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִּיים בְּעִייִּים בְּעִּיים בְּעִּיים בְּעִּיים

" Hiph. Part.: בַּשְׁמָד Adversaire,

ennemi, trattre, Rituel.

אַלְטְיָּי f. Accusation: הַּשְׁשְׁיִבּי Esdr. 4. 6, ils présentèrent par écrit une accusation.

nommé ainsi de la querelle entre Isaac et les Philistias, Gen. 26. 21.

אָפר (יְפֶאָא ה. (rac. שִּׁייִם). Elévation: אָמר בּוֹשְׁמִיִם מִּדְּאוֹ Job 20. 6, quand son elévation irait, monterait même jusqu'au ciel.

וליא (élévation) n. pr. Le mont Sion qui est le mont Hermon, Deut. 4. 48. בישׁי (v. אַשׁיב).

שיב m. (rac. שיב ou שיב). Vieillesse: קבו ביניו משיבו I Rois 44.4, ses yeux rtaient immobiles, aveugles, a cause de son grand age.

ליבְה f. Les cheveux gris, la tête grise, la vieillesse: יְחוֹרַרְהֶּם אָּח־טֵּיבְּחִי Gen. 42. 38, vous ferez descendre mes cheveux gris, ou ma tête grise, avec chagrin, dans le scheol; שִׁיבָּח Deut. 32. 25, et seul שִּיבַּע טֵיבָּח

Lév. 19. 32, un homme aux cheveux blancs, un vieillard; המיקה מיהקה Gen. 15. 15, dans une heureuse vieillesse; מיקה Ruth 4. 15, ta vieillesse.

יְכִּי־פִּיר. (rac. נְמֵיג.). Poursuite: יְכִּי־פֹּר. זֹּ I Rois 18.27, ou il a une poursuite à faire, c.-à-d. il poursuit un ennemi, ou une affaire; selon d'autres, de בוּג. ישׁר. ישׁר: un départ, une absence.

ליים אירי (rac. ישים). Chaux : ישׁרָר וּלִירָם לַּמְּרִי Is.33.12, la chaux brûlée; ישׁרָר בַּלִּרְשָׁרִים לַשִּׂיר Amos 2. 1, parce qu'il a brûlé les os du roi d'Idumée, comme on cuit la chaux, c.-à-d. jusqu'à les réduire en cendres; selon d'autres : pour s'en servir comme de la chaux, ce qui était une profanation de plus.

עָיה (ע. חשֶׁי, וּ

 quelqu'un), ou: il est dans la méditation, il médite (v. 175).

II שִׁיחִים m. (pl. שִׁיחִים). Plante, arbrisseau, arbre: וְכֹל שִׁיחַ חַשֶּׁרָח Gen. 2. 5, toutes les plantes, ou tous les arbres, des champs; בֵּלִי־שִׁיחַ Job 30. 4, sous les arbrisseaux; בַּלִי־שִׁיחַ Gen. 21. 15, sous un des arbres.

שְּׁיחָה f. Entretien, méditation, ferveur (v. I קַלְּיחָה בְּיהְהָים הַיֹּא שִׁיחָה Ps. 119.97, elle (la loi de Dieu) est (le sujet) de mon entretien, ou de ma méditation durant tout le jour (v.119.99); אַלְיַבְיּע שִׁיהָה לִּקְבֵי שִׁיּהָ לִּקְבִי שִׁיה לִּקְבֵי שִׁיה לִקְבִי שִׁיה לִקְבִי שִׁיה לִקְבִי שִׁיה לִקְבִי שִׁיה לִקְבִי שִׁיה Aboth, conversation, discussion.

Poser, mettre (v. 546).

שיש Racine incertaine (v. a שיש).

עלה שלה. (rac. שלה). Épine ou clou: לְּשִׁבְּה Nomb. 33. 55, (ils deviendront) comme des épines, ou des clous dans vos yeux.

בּיִחְמֹס מַבּוְ שְׁמֹי . Tente: יַּחְמֹס מַבּוְ שְׁמֹי . Lament. 2. 6, il a détruit, renversé, sa tente, comme un jardin, comme on arrache les plantes d'un jardin; ou : comme une cabane dans un jardin (v. à סַבָּח).

קלה, (rac. שֶּבָּהְ ou שֶּבָּהְ, v. קשֵׁבָ). Épine: זְחְשָׁלֵא בְּשְׁכּוֹח עודי Job 40.31, remplirastu sa peau d'épines, c.-à-d. de flèches pointues.

אַלְיֵּל n. pr. Sechu, contrée près de Rama, I Sam. 19. 22.

מִד־נָחַן: m. (rac. שֶׁכְּח douteux : מִד־נָחַן Job 38. 36, qui a donné de l'intelligence au cœur (siège des pensées, de l'imagination, v. מַּשְׁבִּיה); selon d'autres: au coq (pour discerner les heures de la nuit).

לְּכְיָה f. (rac. שְׁכִּהְ). Image ou palais: מָלְ-שְׁכִּיָּה חַתְּשְּׁבָּּיִח חַתְּשְּׁבָּיּח חַתְּשְּׁבִּיּח חַתְּשְּׁבִּיּח חַתְּשְּׁבִּיּח mages, figures de délice, les belles images qui plaisent à la vue; selon d'autre: les palais délicieux.

ינשיקה שברן בְלבֶּף : m. Couteau שַבְּין

Prov. 23. 2, tu mets un couteau à ta gorge (chald. סָבִּין couteau).

שלביר, משבר m. (rac. שלבי, const. שלביר, avec suff. קיבירף). Mercenaire, journalier, qui travaille à la journée ou à un temps fixe, ouvrier: בעלה שלביר Lév. 19. 13, le salaire du journalier, de l'ouvrier; שלביר שלביר שלביר שלביר שלביר שלביר שלביר שלביר בישבי שלביר בישביר שלביר בישביר ביש

לְּבְיִרָה f. Action de louer, location: בְּחַעֵּר חַשְּבִירָה Is. 7. 20, avec un rasoir loué (exprès pour qu'il coupe bien, c.-à-d. avec des peuples étrangers); selon d'autres : avec un grand rasoir, ou un bon rasoir, qui coupe bien.

קַלָּרָה (v. סְבָהְ (v. יְּטְבֹּחִי Couvrir: יְטְבֹּחִי בְּמִי בְּלִיהְ Exod. 33. 23, je couvrirai ma main sur toi, je te couvrirai de ma main.

שַׁבֵל דָּוָד מְעֹלֵ Kal. Ex. unique: שָׁבֵל דָּוָד מְעֹלֵּל I Sam. 18. 30, David réussissait mieux, avait plus de succès (dans la guerre) que tous les serviteurs, officiers, de Saûl; ou: David montrait plus d'intelligence, se conduisait plus sagement, etc. (v. Hiph.).

Pi.: מבל אַד־ידִיי Gen.48.14, (Jacob) rendit ses mains intelligentes, c.-à-d. posa ses mains ainsi après réflexion, avec une intelligence prophétique; selon d'autres: changea ses mains de

place en les croisant.

Hiph. 1° Considérer, regarder attentivement, comprendre: בְּמַיְטְּרְ לְּמַלְּמָרִל Cen. 3.6, et (que) l'arbre était agréable à considérer, agréable à la vue, ou : désirable, pour rendre intelligent (l'homme qui mangera de ses fruits); דְּמִילֵּי לְּיִלְּי Deut. 32. 29, ils comprendraient ceci; בְּשַׁרֵינִי וּאַבְּילִי Ps. 64. 10, et ils considèrent avec intelligence ce qu'il fait; printer attention à une chose, qui réfléchit bien à ce qu'il fait; avec אַ :

אלידָה הַהוּרָת Néh. 8. 13, et וּלְחַשְּׁבִיל אֱל־דָּבְרַי הַהוֹירָת pour bien comprendre les paroles de la loi, pour bien y prêter attention; Ps. 41. 2, qui est attentif בישופיל של־דַּל au pauvre, qui s'intéresse à lui, le soutient; avec > Dan. 9. 43. - 2° Etre, devenir, intelligent, sage; agir prudemment, sagement : יַצַמָּדוֹ פְלַבָּים הַשְּׂבִּילוּ Ps. 2. 10, et maintenant, o rois! devenez sages; פָחֵר מַשִּׂמִילה 94. 8, quand deviendrez-vous sages, quand aurez-ינושו לים בכל-חַבְּפָח ?vous de l'intelligence Dan. 1. 4, et (qui fussent) intelligents dans toutes les sciences; ב־לא חשבילו Jér. 20. 11, car ils n'ont pas agi prudemment (selon d'autres : ils ne réussiront point); part.: בֵן מַשִּׁבִּיל Prov. 10.5, un fils sage, prudent; הַיַשׁ מַשְּבָּיל Ps. 14. 2, s'il y a un homme intelligent (pieux); וַחֲשְׁבֵּיל Jér. 3.15, et חַשְׁבֵּיל Prov. 1. 3, 21. 16, inf. comme subst., intelligence, prudence. — 3º Réussir, faire réussir : לָמֶעֶרְ הַשְּׁמֶּר Jos. 1.7, afin que tu réussisses (partout où tu iras); אם בלל אשר־רצא ישפיל II Rois 18.7, partout où il alla, dans tout ce qu'il entreprit, il réussissait; לְמַעַן הַשְּׂמָּרל אֵח בָּל־אֵשַׁר הַעַשָּׁר I Rois 2. 3, pour que tu fasses réussir tout ce que tu entreprendras, ou, pour בְּבַל : pour que tu réussisses dans tout, etc. (d'autres cependant traduisent dans tous ces endroits: agir sagement, avec intelligence). - 4º Rendre intelligent, sage, instruire : אַּטְבִּילָהְ Ps. 32. 8, je te rendrai sage, je t'instruirai; לְחָשׁבִּילָהְ בִינָה Dan. 9. 22, pour t'enseigner l'intelligence (ou pour t'instruire et te donner l'intelligence); avec ל : וּבְחַטְּבִיל לְחָבָם Prov. 21. 11, mais quand on instruit le sage; פַשְּׁמָּיל subst. qui se trouve en tête de plusieurs psaumes (32, 42, 44, etc.), est traduit par: chant instructif, ou: chant pour l'intelligence, chant accompagné d'une instruction, explication.

* Hithp.: הְשְּׁהַבֶּל בְשְׁלְשָׁח רְבָרִים Aboth, observe bien (pénètre-toi de) trois choses (v. שְׁבֵל chald.).

chald. Ithp. Considerer: שְּבַל

Dan. 7. 8, je considérais ces cornes.

שָׁבָל et שֶׁבָל m. (avec suff. שֶׁבָל). Intelligence, raison, prudence: 78 ישֶּקל וְבִיטָּל וּבִינָיז I Chr. 22. 12, que Dieu te donne aussi la raison (sagesse) et l'intelligence; אינין בְּשֵּׁכֵל 26. 14, un homme qui conseille avec intelligence, un sage conseiller; שַלַל־שוֹב Prov. 13. 15, Ps. 111. 10, II Chr. 30. 22, une bonne intelligence, une raison saine (le bon sens); לשומ שובל Néh. 8. 8, et en y mettant, appliquant, leur intelligence (pour comprendre), ou : en donnant l'intelligence de ce qu'ils lisaient, en le rendant très intelligible; mexi ו מיבח־שכל I Sam: 25. 3, et cette femme était d'une bonne intelligence, très prudente; selon d'autres: d'une belle apparence, belle, agréable à la vue; ימצא־תן ושכל טוב Prov. 3. 4, et tu trouveras grace et une bonne intelligence, c.-à-d. de l'amitié, de la faveur; שִּׁכְּלוֹי Dan. 8. 25, son astuce, sa ruse.

קרבת הללאה וְשַּבְלֹאה : Prudence בְּרַבֶּת הללאה וְשַּבְלֹּאה : Eccl. 1. 17, et pour connaître la folie et la prudence; selon d'autres, sens opposé (pour מְבְלֹאה): pour connaître la folie et la sottise, l'imprudence.

gence: מֵרְכְּלְחָנּר Dan. B. 11, 14, des lumières et de l'intelligence, de la raison.

לְבֵּר (fut. יְשְׁבֵּר (יְשְׁבֵּר (יְשְׁבֵּר (יְשְׁבֵּר (יְשְׁבֵּר (יְשְׁבֵּר (יְשְׁבֵּר (יְשְׁבִּר (יְשְׁבִּר (יְשִׁבְּר (יִבְּר (יְשִׁבְּר (יְשִׁבְּר (יְשִׁבְּר (יְשִׁבְּר (יְשִׁבְּר (יְשִׁבְּר (יְשִׁבְּר (יְשִׁבְּר (יִשְׁבִר (יְשִׁבְּר (יִשְׁבִּר (יְשִׁבְּר יִשְּבִר יִשְּׁבְּר יִשְׁבִר יִשְׁבִר יִשְׁבִּר יִשְׁבִר יִשְׁבִּר יִשְׁבִּר יִשְׁבְּר יִשְׁבִּר יִּבְּרִים (יִשְׁבִּר יִּבְּרִים (יִּשְׁבִּר יִּבְּרִים יִּשְׁבִּר יִּבְּרִים יִּשְׁבִּר יִּבְּרִים יִּשְׁבִּר יִּבְּרִים יִּשְׁבִּר יִּבְּרִים יִּשְׁבְּר יִשְׁבִּר יִּבְּרִים יִּבְּרִים יִּשְׁבִּר יִּבְּרִים יִּבְּבִּים יִּבְּרִים יִּבְּרִים יִּבְּבִּים יִּבְּרִים יִּבְּרִים יִּבְּבִּים יִּבְּבִּים יִּבְּבִּים יִּבְּרִים יִּבְּרִים יִּבְּבִּים יִּבְּרִים יִּבְּבִּים יִּבְּבִּים יִּבְּבִּים יִּבְּבִּים יִּבְּבִּים יִּבְּבִּים יִּבְּים יִּבְּבִּים יִּבְּבִּים יִּבְּבִּים יִּבְּים יִּבְּיִם יִּבְּים יִּבְּיִם יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּיִּם יִּבְּים יִּבְּיִים יִּבְּים יִּים יִּבְּים יְּבְּים יְּבְּיבְּים יִּבְּים יְּבְּיבְּים יְּבְּיבּים יִּבְּיבְּים יְּבְּיבְּיים יְּבְּיבְּיים יְּבְּיבְּייִּים יְּבְּיבְּיים יְּבְּיבְּיים יְּבְּיבְּייִּים יְּבְּיבְּייִּבְּייִים יְּבְּיבְּייִים יְּבְּיבְּייִים יְּבְּיבְּייִּים יְּבְּיבְּיבְּייִּים יְּבְּיבְּייִּבְּייִּבְּייִים יּבְּיבְּיבְּיים יְּבְּיבְּיי וּבְּיבְּיבְּיבְּיי יְבְּיבְּיים יּבְּיבְּייבְּי

Niph.: שְׁבַּפִּים בַּלָּחָם נְשְׁבָּרוּ I Sam.2.5,

ceux qui auparavant étaient rassasiés se sont loués pour avoir du pain.

Hithp.: וְחַבְּשְׁתְּבֶר Agg. 1.6, et celui qui se loue pour gages, ou : qui gagne, amasse de l'argent.

קרָע n. pr. m. 1° I Chr. 26. 4. — 2° 11. 35 (le même: שָּׁרָר II Sam. 23. 33).

שֶּׁבֶּר אָשֶּׁבֶּר אָשֶּׁבֶּר m. Récompense: שֶּׁבֶּר Prov. 11.18, une récompense sûre; בֻּלּר עַשֵּׁר שֶּבֶּר ls.19.10, tous ceux qui travaillent pour un salaire; mais, selon presque tous les commentaires, pour בֶּבֶּר ceux qui font des écluses, ou des fosses, pour prendre des poissons (v. שֶׁבֶּר Niph.).

ליל f. Caille: תַּמְל הַשְּׁלָּה Exod. 16. 13, collect., les cailles arrivèrent, se repandirent (sur le camp); pl.: שַּלִּיִרם Nombr. 11. 31, des cailles.

אַלְמָא n. pr. m. I Chr. 2. 81.

שְלְמָה n. pr. Salma, fils de Nahson, père de Booz, Ruth 4. 20 (שְלְמִיוּן 4. 21). מַלְמִיוּן n. pr. (ע. תְּשָׁלְמוֹן).

שְּלְכֵּי n. pr. m. Neh. 7. 48 (שְלְכֵּי ou שֵּלְכֵּי Esd. 2. 46).

peut) se détourner ni à droite ni à gauche (de ce que vous dites, tant ce que vous dites, tant ce que vous dites est exact, véritable); דְשִּׁבְּילֵּי Ez.21.21, tourne-toi à gauche; בּישִּבְּילִים וּמְשִׁרְאַלִּים I Chr. 12.2, ils se servaient de la main droite et de la main gauche (pour lancer des pierres ou des flèches), ils les lançaient également des deux mains.

קימאלית m. שְׁמָאלִית f. adj. Gauche, ce qui est à gauche: הַּעְּבָּהִר רָוְשְּׂטָאלִי I Rois 7. 21, la colonne gauche (qui était du côté gauche); בַּּבּוֹ רַשְּׂיִבְאלִית Lév. 14. 26, sa main gauche.

חשְׁשׁ et חַשְׁשׁ (fut. השִׁשִׁי) Etre gai, se réjouir, vivre dans la joie, triompher: אֹכְלִים וְשׁחִים וּשְׁמַחִים I Rois 4. 20, mangeant et buvant, et étant gais, contents (ils vivaient dans l'abondance et la joie); טְּמֶּחְתָּר בְּרִשׁוּצְהַהְ I Sam. 2.1, je me suis réjouie de ton secours, du salut, qui me vient de toi; יַּיִּשְׁמֵּח צַּלֵּיהָם ווקיוש Is. 39. 2, Ezéchias se réjouit d'eux, reçut les ambassadeurs avec une grande joie; avec אָם: חשַּׁמָּח : מְּלְ נערריף Prov. S. 18, rejouis-toi de (vis dans la joie avec) la femme que tu as épousée dans ta jeunesse; mais avec >: רָאַל־יִשְׂמְחוּ־לִּר Ps. 35. 24, qu'ils ne se réjouissent, qu'ils ne triomphent pas de moi ; אַל־הְשִּׁמְחָר אֹיֵבְהַר לִּר Mich.7. 8, o mon ennemie, ne triomphe pas de moi! — שַׁמְּחוּ בָּרֵי Ps. 32. 11, réjouissez-vous dans l'Eternel (du secours, du salut qui vous viendra de lui); פְּשְׂמָתְהָּם לפני בי Lev. 23. 40, vous vous rejouirez

devant Dieu (vous célébrerez la fête devant ou dans son temple); אַרְרַאָּדְּרְקִים Prov. 13.9, la lumière des justes réjouit, ou: brûle doucement, d'une clarté douce, bienfaisante.

Hiph.: ישְּׁמְחָהְ מָל־אּוֹרְבֶּיר Ps. 89. 43, tu as rempli de joie tous ses ennemis.

תְּשֵׁתֵּה m. (f. הַחְמֵּשְׁ, pl. מְּמְחֵה const. מְּמַבְּה et שִׁמְחַה adj. Réjoui, content, gai: מָּמְהַי adj. Réjoui, content, gai: מָמָר מָבְּה שָׁתַּה Deut. 16. 15, et tu seras tout réjoui (dans la joie); אָבָּי בְּעָבְּי בְּעָבְּי בְּעָבְּי בְּעָבְּי בַּעָבְּי בַּעָבְּי בַּעָבְּי בַּעָבְּי בַּעָבְּי בַּעָבְּי בַּעָבְּי בַּעָבְּי Prov. 2. 14, qui sont contents, enchantés, à faire le mal; בְּלִי בְּעָבִי בַּעָבְּי בַּעָבְּי בַּעָבְּי בַּעָבְּי בַּעָבְּי בַּעָבְּי בַּעָבְּי בַּעָבְי בַּעָבְּי בַּעָבְי בַּעָבְּי בַּעָבְּי בַּעָבְי בַּעָבְּי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְּי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְּי בַּעָבְי בַּעָבְּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְּי בַּעָבְּי בַּעָבְּעָבְי בַּעָבְּעָבְי בַּעָבְּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְּי בַּעָבְי בַּעָּי בַּעָבְי בַעָּי בַּעָבְי בַּעָּי בַּעָּי בַּעָּי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָּי בַּעָבְּי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְּי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְּי בַּעָבְי בַּעָבְּי בַּעָבְי בַּעָבְּי בַּעָבְי בַּעבְּי בַּעָבְּי בַּעבְּי בַּעבְּיבְי בַּבְי בַּעבְּי בַּעבְּי בַּעבְּי בַּעבְי בַּעבְּי בַּעבְי בַּעבְּי בַּעבְּיבְי בַּבְי בַּבְי בַּעבְּי בַּבְי בַּעבְיבְיי בּיי בּעבְי בְּעבְּיבְיי בַּיבְי בַּעבְּיבְיי בַּעבְּיבְיי בַּיבְיבְיי בַיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְייבְיי בּיבְייי בּיבְייבְיי בּיבְיי בְּיבְייי בּייבְיי בְּיבְיבְיי בַּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְיבְייי בּיבְייבְייי בּיבְייבְייבְיי בְּיבְייבְיי בְּיבְייבְייבְיי בְיבִיי בְיבִיי בְיבִייי בְּיבְיבְייי בְיבְיבְייי בְיבְייבְייי בְיבִייי בְי

לְּמִיכָה f. (rac. מְּמֵּהְ, v. מְּמָּהָ). Manteau: אָמָהִיה בְּאִיׁהִיהָ Jug. 4. 18, et

elle le couvrit d'un manteau; selon d'autres: d'une couverture de lit.

שָׁמַל Hiph. שָׁמַל (v. שֶׁמָל).

קלְהָה f. (le même que מְּמְלָה, const. מְּמְלָה ; plur. מְּמְלָה Deut. 22. 5, un habit de femme; מְּמְלֵה Deut. 22. 5, un habit de femme; מְּמְלֵה 10. 18, de la nourriture et des vêtements; אַנְּיְרֵשׁהְ 22. 17, ils étendront la converture, ou le drap, ou les vêtements de l'épouse.

קלה n. pr. Samlah de Masrekah, roi des Iduméens, Gen. 36. 36.

אַטְטְיּה f. Nom d'une bête : מְשְׁיִבְּיִ אְּחְשְׁיִּ f. Prov. 30. 28, selon les uns: le lézard qui se soutient sur ses mains; selon les autres : l'araignée qui s'attache ou qui file avec ses pattes; selon d'autres : le singe qui saisit tout avec ses pattes.

אַבְשׁ (fut. אַיַשְׁיַ, inf. אֹשׁ, אוֹשׁ et רשטאין). Hair, prendre en aversion : קשטאין יבל־שֹּעֵלֵר אָין Ps. 5. 6, tu hais tous ceux qui commettent l'iniquité; זרישונאו איזי Gen. 37. 4, ils le haïssaient; אַטָּיָאַן Deut. 22. 13, et qu'il la prend en aversion. Part. with Celui qui hait, l'ennemi : וֹראָא לֹאִ־שׁנָא לֹא Deut. 19. 4, et il n'est pas son ennemi; לשנאיז 7.10, à ceux qui le haissent; בשומיקום Esth. 9. 1. sur leurs ennemis; שנאקרה Ez. 16.27, de celles qui te haissent; part. pass.: חַשְּׁשׁיִם מְּשׁשָׁה Deut. 21. 15, (deux femmes dont l'une est aimée par son mari) et l'autre pas aimée, ou moins aimée; פריקומאָת לַאַח Gen. 29. 31, que Lia n'était pas aimée, qu'elle était moins aimée que Rachel; יִלְטָארּדְעָה Prov. 1. 22, (jusqu'à quand les insensés) haïront-ils la connaissance, la science?

Niph. passif: יָאִרשׁ מְּזְמֵּוֹח יִשְּׂנֵא Prov. 14. 17, et l'homme malicieux est haī, détesté.

Pi. Seulement part. אַשָּׁשֶׁהְ Celui qui hait, l'ennemi: אַשְּׁמָּאַר Ps. 18. 41, et ceux qui me haïssent; אַסְשִּׂנְאֵינ 44. 8, et nos ennemis.

לְּכָא לְּשָׁנְאֵיהְ: chald. Haïr: תְּלְכָא לְשָׁנְאֵיהְ Dan. 4. 16, puisse le songe (atteindre, concerner) ceux qui te haïssent.

לְּמְלְּאָה f. 1° L'action de hair: אָלְנָאָה Deut. 1. 27, parce que Dieu nous hait. — 2° La haine: בַּבּראַתְּבָה Eccl. 9. 1, l'amour aussi bien que la haine; שִּנְאָה מְאָה II Sam. 13. 15, une très grande aversion.

אָנְיְאָּד f. détestée: שְׁנִיאָה Deut. 21. 15, à la femme détestée, c.-à-d. moins aimée que sa rivale (v. שָּׁנָא, part. pass. אָשָׁנָא).

קירי, n. pr. «Les Amorrhéens appellent la montagne d'Hermon Senir», Deut. 3. 9, et une partie seulement de cette montagne, Cant. 4. 8, 1 Chr. 5. 23, «Senir et Hermon»; il signifie cuirasse, comme קיריי, autre nom de l'Hermon, Deut. 3. 9, ou «la neige». On lit aussi שֵׁרֶר avec schin.

שָּׁעִיר m. ו Bouc(v.שָּׁעִיר et שָּׁמָרָ adj.): ראש חשעיר Lév. 4. 24, la tête du bouc; קייר ביים Gen. 37. 31, (et souvent) un bouc (d'entre les chèvres); שַּׁנִ־שְּׁעִּרֵרַי Lev. 16.5, deux boucs. — 2º Des démons, ou satyres en forme de bouc, habitant les bois, et à qui les Egyptiens, et, à leur exemple, les Juifs en Egypte, rendaient un culte : לַּשִּׁבִּירָם Lev. 17.7, (et ils n'immoleront plus leurs hosties) aux démons; וְשְׁעִירִים והרקרדישם Is. 13. 21, et les satyres ou les diables y feront leurs danses. -3° בְּשְׁבִירִם עַלֵּי־רַשָּׁא Deut. 32. 2, comme des ondées, des giboulées, sur la verdure, l'herbe verte (v. שָּׁעֶר 2º); ou : comme des vents d'orage (v. סְּעָרָח).

עניר (velu, v. שלעיר) n. pr. 1° Seir, chef, souche des Horréens, Gen. 36.
2 · — 2° Une région montagneuse, habitée d'abord par les Horréens, et plus tard par les enfants d'Esaû, Deut.
2. 12 (dont la partie septentrionale aujourd'hui Dschebâl, et la partie méridionale El-Schera). — 3° Le mont Seir, dans la terre de Juda, Jos. 15. 10.

עירָה f. (v. שְׁעִירָה): שְּׁעִירָה Lév. 4. 28, 5. 6, une chèvre.

קירה n. pr. f. Contrée ou endroit dans la montagne d'Éphraim : הַשְּׁצִירָתָה Jug. 3. 26, (il vint) à Seīrah.

שְׁעְפִּי m. pl. Les pensées (qui se ramifient, qui se divisent ou divisent l'esprit, v. קינים פּינִים מַחְדְינִים בּיִּרְיִים בּיִּרְיִים בּיִּרְיִּים בַּיִּרְיִּים בּיִּרְיִּם בּיִּרְיִם בַּיִּרְיִם בַּיִּרְיִם בַּיִּרְיִם בַּיִּרְיִם בַּיִּרְיִם בַּיִּרְם בּיִּרְם בּיִרְם בּיִּרְם בַּיִּרְם בּיִּרְם בּיִּרְוּיִים בּיִּיְרְיִים בּיִּרְם בְּיִּרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִּרְם בְּיִרְם בְּיִּרְם בְּיִרְּיִים בְּיִּרְים בְּיִּרְיִים בְּיִּרְם בְּיִּרְם בְּיִּיבְּיוּם בּיוּם בּיוּם בּיוּם בּיוּם בּיוֹים בּיוּם בּיּים בּיּים בּיוּם בּיוּם בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיִים בּיּים בּיּיִים בּיּים בּיּים בּיּיִים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּייִים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּייִים בּיּים בּיּים בּייִים בּיּים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּיּים בּייִּים בּיים בּייִים בּיּים בּייִים בּיּים בּייִים בּייִים בּיּים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּיּיִים בּייִים בּיּיבּים בּייבּים בּייִים בּייִים בּיּיבּים בּייבּים בּיבּיים בּייבּים בּיבּיים בּייבְים בּייבְים בּיבּיים בּיבּיים ב

על ליף ביינים ליביה של אירים ביינים ליביה של ביינים ליביה ביינים ליביה ליבי

Niph. : יְּמְבִּיבֶּיוּ נְשִׂצְּרָה מְאֹדְ Ps. 50. 3, et autour de lui s'élève un grand orage, une violente tempéte.

Pi.: יְנְשֶׂיְבֶרְזּוּ מְשְּׁכְּרְזּוּ Job 27. 21, il l'enlèvera de sa place comme un tourbillon.

Hithp.: יְּיִשְׂחְעֵּר עָּלֶּהְ תַּעְּמוֹן Dan. 11. 40, et le roi de l'Aquilon passera sur lui, marchera contre lui comme une tempête.

עלר adj. m. (ע.שְּׁעֶּר). Velu: אָּדשׁ שָׂשָׁר. Gen. 27. 11, un homme velu; plur. fém.: אַלָּרָר 27. 23, (des mains) velues.

אַע m. 1° Terreur, épouvante : אַיַּער Job 18. 20, ils sont saisis d'épouvante (v. שָׁעֵּר 1° et les exemples). — 2° Orage : שַׁעֵר קָטֶב Is. 28. 2, l'orage, le tourbillon, qui brise tout (v. const. de שָׁעָר).

על די m. (const. שֵׁעֵר, une fois מַשַּׁבּר Is. 7. 20, avec suff. ישׁנֵּר. Collect. Les

cheveux, le poil: שְׁמִּיִרוּאָשׁי Jug. 16. 22, les cheveux de sa tête, ses cheveux; במָל מְעַבֶּר דְּרַבְּלָּרִם Is. 7. 20, et le poil des pieds; אִישׁ בַּבָּל שֵעָר II Rois 1. 8, un homme velu, ou: couvert d'un vêtement de poils.

עליי chald. m. Même signif.: ישְּׁצֵר קאֹרְין Dan. 3. 27, et les cheveux de leur tête.

קיברה (v. שְּׁצֶרָה et שֵּׁצֶרָה 2º). Tempète: אָשֶׁרָה וְשׁבְּרָה Job 9. 17, qui me brise avec la vitesse d'une tempète, d'un coup de foudre; בְּסִיּמָה וְּבְשִּׁצֶרָה בַּרְשׁ, Nah. 1. 3, son chemin est, il marche, dans les tourbillons et les tempètes.

שְׁעָרָה f. (plur. שְּעָרָה Deut. 8. 8, une terre qui produit du froment et de l'orge; אָקר Lév. 27.16, un homer (mesure) d'orge; שִׁלִּרִים Ruth 3. 15, six (mesures) d'orge.

מייִט ח. pr. m. 1 Chr. 24. 8.

לְּכָּה des deux genres (duel שְּׁבָּה const. יְשִׁהָּשׁ, avec suff. יִישְׁהָיִי ; plur. minpin, avec suff. יִייְהִישׁי, 1° Lèvre, bouche, parole, langue: יִישְׁיִידּרוּ בְּשָׁיִידּרוּ בְּשָׁיִרוּ בְּשִׁיִּידּרוּ בְּשָׁיִּרוּ (Ps. 22. 8, ils ouvrent largement les lèvres (pour se moquer); יִישְׁהָשְׁיִי יִישְׁיִי וּמְיִידִּי (pour se moquer); יִישְׁיִי יִישְׁיִי Prov. 10. 15, qu'il ouvrit ses lèvres, qu'il commence à parler; יִישְׁיִי יִישְׁיִי Prov. 10. 19, qui retient ses lèvres, qui est retenu dans ses discours; יִשְׁתִים Job 11. 2, un grand parleur; יִישְׁתִים II Rois 18. 20, Prov. 14. 23, des paroles des lèvres, des paroles vaines, sottes; יִשְׁיִי שִׁיִים Prov. 24. 26, (celui)

donne un baiser à la bouche; שַּׁמַרי-שַׁקַר Prov. 10. 18, des levres menteuses. des paroles fausses; שמחים הלקרם Prov. 26. 23, des lèvres brûlantes, qui expriment une amitié chaude; רשומחר רעות Ps. 63. 6, et des paroles d'allégresse; אַטְּמָר לְאִרַרְבְּתָּר אֲשְׁמֶע 81. 6, j'ai entendu des paroles que je ne connaissais. n'entendais pas, ou : la langue (d'un peuple) que je ne connaissais pas; אַרָּה אָשָׁי Gen. 11.1, une seule langue; שמה פנען Is. 19. 18, la langue de Chanaan; עם עמקר שתרו Is. 33. 19, ce peuple d'une langue profonde, c.-à-d. obscure, barbare, que tu n'entends pas. — 2º Bord, rivage, limite: סים-רבים I Rois 7. 26, le bord d'une coupe; למיו לחיות למיו Exod. 28. 32, il y aura un bord (tissu) à l'ouverture de la tunique; שַּׁחַ הַשְּׁט Gen. 22. 17, le rivage de la mer; אַמָּח חַרָאֹר Gen. 41.3, le bord du fleuve; שמרדאבל מחולה Jug.7. 22, le bord, la limite, d'Abel Mehola.

רְטִּשְׁת צֵּדֹנֶי מָדְלָי Pi. Ex. unique: יְטִּשְׁת צִּדֹנֶי מָדְלָי Is. 3. 17, Dieu couvrira de pustules, ou frappera de gale, de teigne, la tête des filles de Sion; selon d'autres: il rendra chauve leur tête (v. בַּחַשְׁיִם).

בְּלֵי m. La barbe, surtout qui couvre le menton et la lèvre supérieure: בְּלֵּי שְׁמָשׁ בְּעָשׁׁ בּעְשׁׁי Lév. 13. 45, et il se couvrira la barbe, c.-à-d. le visage jusqu'audessus des lèvres; בְּעָשׁׁיִ שְּׁשִׁי בְּעָשׁׁי II Sam. 19. 26, et il n'avait pas fait sa barbe.

רְשְׁלֵבְי בְּמֵתְנֵי בְּמֵתְנֵי בְּמֵתְנֵי בְּמְתְנֵי בְּמְתְנֵי Part. pass.: אַשְׁתְנֵי בְּמִתְנֵי בְּמִתְנִי בְּתְנִי Deut. 33.19, et les choses enfouies, c.-à-d. les trésors cachés dans le sable (v. 199).

קשׁפּלְימּוֹ: יְשְׁפּׁלְּימּוֹ: יְשְׁפּׁלְ Job 27. 23, (chacun) frappera des mains sur lui (à cause de sa chute). — 2° Suffire: אַבּיִרְשָׁוֹלְ צָּמָר שׁמְרוֹךְ: I Rois 20. 10, si toute la poussière de Samarie suffit (pour, etc., v. בְּשָּׁשֶׁ).

Hiph: נְבְּלְרֵי נְכְּרִים רַשְּׁמִּיקוּ Is. 2. 6; selon les uns (comme Kal 1°): ils frappent des mains, c.-à-d. ils font alliance avec les enfants étrangers, ils

s'attachent à eux; selon les autres (comme Kal 2°): ils ont beaucoup d'enfants (des femmes) étrangères, ou: les enfants, c.-à-d. les doctrines, les mœurs étrangères, leur suffisent, les contentent.

קים חו. (rac. ppt, avec suff. אים plur. plur. אים אים, avec suff. אים שלים. Etoffe et vêtement d'un tissu de poil ou de crin rude et piquant, cilice, haire, sac: pt אים אים וואר בי וואר בי

אָלָרָי Attacher ou marquer. Niph.: יִשְׁקֵר עֹל מְשְׁעֵּר בְּרָדוֹ Lament. 1. 14, le joug (que m'ont attiré) mes péchés, crimes, est attaché (sur moi) par sa main; selon d'autres: la quantité de mes crimes est marquée, pointée, par sa main.

אָקּמִי Ex. unique. Pi. part.: יְּמְשֵׁקְרוֹרוּ Is. 3. 16, (les femmes) qui promenent les yeux, qui en font des signes (aux hommes); selon d'autres: qui se fardent les yeux (v. לְּתָהַל).

 22. 14, les princes de Moab; שְׁרֵי מֵרְשׁׁרְ Gen. 12. 15, les princes, grands, à la cour de Pharaon; שֵׁרֵי לִנָשׁ Is. 43. 28, les princes du sanctuaire, les prêtres; ביישׁ Dan. 8. 25, le prince des princes (Dieu), ou: l'archange Michel. Les anges qui parlent en faveur de tel ou tel peuple sont appelés: le prince des Perses, le prince des Grecs, etc., Dan. 10. 13, 20. 21.

דיי Tresser, entrelacer. Kal inusité. Pou.: אַרֵנ מְחֵנְי וְשֹׁרָנ Job 40. 17, les ners de ses testicules sont entrelacés.

Hithp.: ישְׁמְרֵנּי Lament. 1. 14, ils se sont entrelacés, ils forment comme des chaînes (autour de mon cou).

לְּרֵד Se sauver, échapper: יְדֵשְּׁיֵרִיִים Jos. 10. 20, et les restants (qui) purent leur échapper se sauvè-rent; de là שָׁרֵיד.

בּנְבֵּרְ מְּנֶרָר מִשְּׁרָר An., douteux: קּנְרָר מְשְׂרָר 31. 10, 35. 19, 39. 41, des draps, tapis, couvertures, tissés en forme de mailles, filet, rets (pour couvrir et envelopper les autels, la table, le chandelier, etc., du tabernacle); selon d'autres: les vêtements des prêtres quand ils sont de service (comme מְשַׁרֵר שְׁרֵבְּיִר שְׁרֵבְי פָּרֵר tapis ou des habits faits des restes des différentes laines (v. מֶּבֶר. לְּיַבְר.).

קיב שְּׁבֶר m. Craie rouge ou crayon: יְתָאַרֵה בְּשֶּׂרֶת Is. 44. 13, (le sculpteur) dessine, marque, le bois avec du rouge, de la craie rouge, ou avec le crayon, ou le poinçon.

שֶּׁרָה אָת־אֵלּחִים : Lutter שּׁרָה (v. שִּׂרָה Osée 12. 4, il a lutté, il a prévalu en luttant, contre un être divin, un ange; בּי־שָּׂרִית עִם־אֵלֹּתִים Gen. 32. 29, car tu as lutté, tu as été fort, contre un ange.

קירות ל. (de של m.). Seulement plur. Femmes nobles, princesses: מְּבְּבְּיִּחְ Jug. 5. 29, les plus sages des dames nobles (qui l'entouraient); מירות בּבְּרִי Esth. 1. 18, les princesses, les femmes de grands seigneurs des Perses et des Mèdes; מִיִּרִים שֵּׁרִים מִיִּרִים I Rois

11.3, des femmes princesses, filles de princes; une fois : שֶׁלָתָה בְּשְּׁלֵיתוּה Lam. 1.1, la reine, princesse, des provinces (Jérusalem).

לְּרָה (la princesse) n. pr. Sara, femme d'Abraham, Gen. 17. 15. (v. טרר).

קרוג (provin) n. pr. Serug, fils de Réu, Gen. 11. 20.

שְרוֹךְ m. (rac. שְלֵּרְוּף). Cordon: שְלְּרוֹףְ Is. 5. 27, le cordon de ses souliers (qui l'attache, ou qui s'entortille autour); יצר שְרוֹהְ־נַעֵּל Gen. 14. 23, (que je ne prendrai) pas même un cordon de soulier (la chose la plus vile).

מלקים. pl. (ע. שלרוּקים. Branches, sarments: הְלְמֵּה שְׁרוּקִים, Is. 16.8, ils ont brisé les branches de la vigne (les sarments); selon d'autres: les ceps les meilleurs.

ישרית n. pr. Serah, fille d'Aser, Gen.

לבְבְשֶּׁרֶם לֹא יַשְּׂרְטֵּוּ שֶּׁרָטֶּוּ rappart fiev. 21. B, et ils ne feront point d'incision dans leurs corps (comme signe de deuil).

Niph.: מְשֹׁרְשֵׁר מֹשׁרְשׁלְּצְׁ Zach. 12.3, (tous ceux qui lèveront cette pierre) se feront des incisions, c.-à-d. en seront déchirés, meurtris (le premier, infinitif de Kal); de là

שֶׁרֶם לְּמָשׁ m. Incision: שֶׁרֶם לְמָשׁ Lév. 19. 28, (vous ne ferez point dans votre chair) d'incision pour un mort.

אָטֶרֶשֶׁר f. Incision, Lév. 21. 5 (v. l'exemple à יַּשְׁרָשׁרַ).

רשיי (ma princesse) n. pr. Sarai, femme d'Abraham, Gen. 16.1, changé plus tard par Dieu en celui de אָיָהָי Sara, 17. 15.

ת שָרֵגִּים m. pl. (rac. שֶּרֵגִּים). Les branches de la vigne, pampres, sarments: יבְּנְפֶּן שְׁלֹשֶׁה שָּׂרְיְנִם Gen. 40. 10, et il y avait à la vigne trois branches, sarments; שֵּרִינִים 40. 12, שֵּׁרִינִים Joel 1. 7, ses branches (de la vigne).

ישרידים. (rac. שְלִיוֹדים; pl. שְלִיוֹדים, const. d'une défaite, d'un carnage: שְלִידִים). Celui qui se sauve, échappe d'une défaite, d'un carnage: מַּבִּידִי Nomb. 21. 35, sans qu'il en restât un seul qui se sauvât; collect. שִׁרִידִי Jug. 5. 13, les restes du peuple.—Des choses: אַרְשֶּׁרִידִי לְאָכְלוֹי Job 20. 21, rien ne reste de ses mets (il mange tout), ou rien n'échappe à son appétit.

secrétaire de David, II Sam. 8. 17 secrétaire de David, II Sam. 8. 17 (אָשֶׁ 20. 25, אַשֶּׁשֵׁ I Chr. 18. 16). — 2° Seraiah, père d'Esra (Esdras), Esdr. 7. 1. — 3° Seraiah, grand prêtre, II Rois 25. 18. — 4° Plusieurs autres, Rois, Jér., I Chr., Esdr., Néh.

קריקוֹת f. pl. adj. (Du lin) peigné: שְׁרִיקוֹת שְׁרִיקוֹת Is. 19. 9, du lin peigné, ou : du lin le plus fin (v. שִׁרִּיקִּים).

קינית דּרֶכֶּיתְ Ex. unique. Pi.: מְּטֶרֶכָּת דְּרֶכֶּיתְ Jér. 2. 23, (un chameau femelle) qui entortille, brouille, ses chemins, qui court dans tous les sens, çà et là; selon d'autres: qui s'attache à ses voies, à ses habitudes (v. מְּרֹוּדְיִם).

תַּלְּכְּכִּם n. pr. Sarsechim (chef des eunuques de Nebucadnesar), Jér.39.3; selon d'autres, בַבּסָרִים est aussi un nom propre: Sarsechim, Rab-Saris, deux princes.

עריי ne se trouve qu'au part. pass.: בְּיִּשְׁי Lév. 21. 18, (un homme) étendu, tiré, c.-à-d. qui a un de ses membres démesurément long, un pied, un bras, une oreille, plus long que l'autre: 22. 23, la même chose, en parlant d'une bête.

Hithp.: מַחְשְּׁחָבֵּע Is. 28. 20, pour pouvoir s'allonger, s'étendre (dans le lit), ou: (le lit est trop court) et ne peut pas s'allonger, être étendu.

שְּרְעַפִּים m. pl. (ע. שֵׁרְעָפִים). Les pensées : יְבֶּע שֵׁרְעָפִי Ps. 139. 23, et connais, cherche à connaître, mes pensées; ארב שֵּרְעָפִי בְּקרְבִּי 94. 19, avec la multitude des pensées qui (s'agitent) dans mon cœur.

אָרַף (fut. אָישְׁרַ) Brûler, mettre le

Niph.: רְשֵּׁרֵק Lév. 4.12, il sera brûlé; יְבֶּנֶרְיוּ לֹא הְשָּׁרֵקְנָה Prov. 6. 27, sans que ses vétements soient brûlés, consumés.

Pou.: יְחַבֵּה שֹּׁרְהָ Lév. 10. 16, et il trouva que (le bouc) avait été brûlé.

אליקת שליקים אינים השיקים ואינים אינים אי

קר n. pr. m., I Chr. 4. 22.

שרקים m. plur. De couleur fauve :

בּיְבֶּים Zach. 1.8, des chevaux de couleur fauve (alezans), ou : des chevaux marquetés.

תוחים m. (ע. שרוקים). Vigne, cep d'une qualité supérieure: רַיִּשְׁנֵדְּשׁ שֹׁרֵק Is.5.2, et il planta (la vigne) d'une plante rare, des ceps excellents; שוֹרֵק Jér. 2. 21, une vigne excellente, choisie.

לבקה f. Même signif.: רְלְשֹּׁרֶקְה Gen. 49.11, (il liera) au cep excellent, à la bonne vigne.

ליריות ליינית פל הייט פל בירוי שבר (v. ישבר בירוי שבר בירוי בירוי

Hithp.: מֵּרַ רְּעֵּרְנֵּנְעְּ נְּמַ רְּנְעְּיְנְּעִּ נְמַ רְּתְשְׁתְּרֵרְ רְּצֵּרְנִעּ נִם רְתְשְׁתְּרֵרְ Nomb. 16. 13, pour te rendre encore maître sur nous, pour nous dominer encore avec tout le pouvoir d'un maître.

Princesse (v. שָׁרָחִי subst.).

אלשון ששון (rac. שלש, const. קישון). Joie, allégresse; presque toujours à côté de היייים בייים בייים בייים אייים בייים ביים בייים ב

עה (אי טאָש).

בּתְּלֶּחָר : בּתְּלֶּחָר Lament. 3. 9, il a fermé (le ciel ou ses oreilles) à ma prière, ou : il a arrêté ma prière, l'a rejetée (v. בּתְּסָ).

לְּחָכּי Faire éruption. Niph.: בּישָּׁיִרּי I Sam. 8. 9, et des tumeurs se formaient à leurs intestins (à l'anus) (v. מְיִּרָה keri); selon d'autres, מָּיִרָּה Niph.: venir en cachette, ou dans un endroit caché (à l'anus), et מַּלִּים seulement: tumeur. Le sens de la phrase est le même.

ਈ Schin ਸਾਲ਼ forme avec w la vingt-etunième lettre de l'alphabet (v. w). Le nom ਸਾਲ਼ੇ, de ਆ dent, répond à sa forme.

♥ rarement ២ et ♥, abréviation de າໝູ່ແ. 1º Pron. relat. Qui, que : reg ישאַתְבָּה מָשִׁשׁר Cant. 3. 1, celui que mon מme aime; לאחרינים שנחרי Eccl. 1. 11, les choses qui seront après; uni au 5. שׁלָּר: fi indique le *génitif* : בַּדְבָּר שֵׁלָּר Cant. 1.6, ma vigne; אַלְשָׁלֹם inup Cant. 3. 7, le lit de Salomon. — 2º Conj. Que: מַנְשׁ יְהַרוֹן לַחְבְּמָה Eccl. 2. 13, (j'ai vu) que la sagesse a l'avantage (sur la folie); לְמַעַן הַּוִּרְעוּן שַׁחוּין Job 19. 29, afin que vous sachiez qu'il y a un jugement; ער שַׁקּבְּהִי Jug. 5. 7, jusqu'à ce que je me suis levée. - Afin que, parce que, car : וָחָאַלֹּחִים עָשָׁה שֵׁיִירָאַג מִלְּפָנָיו Eccl. 2. 14, Dieu l'a fait afin qu'on le craigne; אָרָחֹרְחַשְּׁי שְׁאַנִי Cant. 1. 6, parce que je suis brune ; mobu Cant. 1.7, car pourquoi? ביני שוֹשָׁם בְּלוּי בּינים Ps. 122. 4. (Jérusalem) vers laquelle allaient les tribus ; בְּשֵׁבְּבֶר הַיָּמִים הַנָּאִים Eccl. 2. 16, puisque dans les temps à venir (v. à קבר); בשׁבָּא Eccl. 5. 14, comme il est venu; בּלֵיתֵם בְּלֵיתֵם בֹּלִיתָם Eccl. 9. 12, lorsque (l'adversité) tombe sur eux soudainement; וְגַם־בַּהַרָה בְּשָׁתשָּכָל חֹלֵה Eccl. 10. 3, l'insensé même quand il marche dans son chemin.

אָשֶׁל (fut. אָמְשִׁתְּ Puiser: שְּׁמָּאַב Is. 12. 3, vous puiserez de l'eau avec joie; מְּמָשִׁר חַנְּיָבְיר הַצְּאָבר Puth 2. 9, (bois) de ce que les serviteurs auront puisé; part. fém. plur.: רְשַׁאֲבּר Gen. 24. 11, celles qui allaient puiser de l'eau.

אָנְאָל (fut. יְשָׁאֵנ Rugir, crier: יְשָׁאָנ Amos 3. 8, le lion a rugi. Du tonnerre: אַחָרָיוּ יִשְׁאַנ Job 37. 4, après lui le tonnerre retentit; de Dieu: יְיֵי בְּיִּאָנִי בַּוֹיִר בְּיִאָּנ Jér. 25. 30, l'Eternel rugira du haut du ciel; de l'homme: שֵׁאַנִי צּוֹיְרַיִרְיִ

Ps.74.4, tes ennemis rugissent; שַּאַנְתִּי י לְבִּי Ps. 38. 9, je crie par les agitations de mon cœur.

קיברא f. Rugissement, cri, plainte: אַרְבָּרְאָ f. Rugissement, cri, plainte: אַרְבָּרְאָ f. S. 29, son rugissement est comme celui du lion; אַרְבָּרָי Job 4.10, le rugissement du lion; אַרְבָּרָי שַׁאֲבִּיְרִי Job 3. 24, mes cris se répandent comme l'eau qui déborde; אַרְבָּרָי שַׁאָבָּרִי Ps. 22. 2, des paroles de mes plaintes.

ער אָבֶּר אָבּישָּאָב : בּּר אַבּישָּאַר אָבֶּיך אָבּידּע Is. 6. 11, jusqu'à ce que les villes soient désolées (sans habitants).

Niph. 1° Etre dévasté: תְּשְּׁמָח הַיְחְאָרְהָי הַסְּמְשׁ Is. 6. 11, et que la terre soit entièrement désolée, exact. désolée (et devenue) dévastation, désert.—2° Frémir, mugir: בְּשָׁאוֹן בַּיִם בְּבִּירִם יְשָׁאוֹן Is. 17. 12, 13, (des nations) qui frémissent, font du bruit, comme le mugissement des eaux impétueuses.

Hiph. Dévaster: לְהְשָׁאוֹת גַּלְּים נְצִּים Is. 37.26, pour dévaster (des villes fortes) en les réduisant en monceaux de ruines; ולְהַשָּׁאוֹת (keri הַּשְׁאוֹת) II Rois 19. 25, même sens.

Hithp.: S'étonner : הָּיָשִּהְשֵּׁתְ מְשִׁהְּשֵּׁתְ לְּהּ Gen. 24. 21, et cet homme était étonné d'elle, il la considérait avec étonnement.

שאָה (v. שׁאָה).

שאל et שאל des deux genres (rac. שאל). Scheol, lieu habité par les morts, enfer, orcus: בְּלְבֶּקֵר שָׁאוֹל Prov. 9. 18, dans les profondeurs du scheol; בְּלַבְּרֵר Is. 38. 10, aux portes du scheol.

לארל (demandé) n. pr. 1° Le roi Saül, I Sam. 9. 2. — 2° Saül, roi iduméen, Gen. 36. 37. — 3° Saül, fils de Siméon, 46. 10; patron. אַארּלָּי Nomb. 26. 13. — 4° I Chr. 6. 9.

שָאוֹן m. (rac. שָׁאָשֶׁ). Mugissement, bruit, tumulte: בְּיָשׁאוֹן גַּוּב Is. 17. 12,

comme le mugissement des eaux; ימון שאון קולם Jér. 51. 55, le bruit de leurs voix retentira; קוֹל שַׁאוֹן מַמָּלְכוֹת גוֹיָם נַאֲסָמִּרם Is. 13. 4, le bruit tumultueux des royaumes des peuples assemblés; ka שאון עריקצַח הַאָּרֶץ Jér. 25. 31, le bruit s'en est répandu jusqu'à l'extrémité de la terre ; יָקאם שָׁאוֹן תַעַבֶּיך Osée 10.14, un tumulte s'élève parmi tes peuples; אמר בשאון מואב Amos 2. 2, Moab meurt au milieu du tumulte de la guerre; שאון קטיף Ps.74.23, le bruit, les cris, de tes adversaires ; שאון חַרים חַכְנִיעָ Is. 25.5, tu humilieras la tempête, l'insolence tumultueuse, des étrangers; שאוֹן הַעברר קישוֹפֵר Jer. 46. 17, ce n'était qu'un bruit, il a laissé échapper l'époque; קט שאון Jér. 48. 45, les gens tumultueux, qui font du bruit; מְבוֹר שָאוֹן Ps. 40.3, du puits d'un grand bruit, ou d'un puits, d'un précipice affreux.

שָּאָשׁ Mépriser: תְּשָׁאשׁת אוֹתָה Ez. 16. 57, qui te méprisent; inf.: בְּכֶל־שָׁאשָרְ Ez. 25. 6, en méprisant de toute ton âme.

ਾਲੇਸ਼ਾਂ m. Mépris: ਈਸ਼ੂਸ ਸਮਝੰਸ Ez. 25. 45, avec un mépris dans l'ame, avec un mépris profond.

קאָיָה f. Destruction, ruine: יְשָאִיָּה Is. 24. 12, et la porte de la ville est frappée d'une destruction, ou tombe en ruines.

לפּאָל et שָׁאֵל (fut. יְשָׁאֵל) 1° Demander, exprimer le désir d'obtenir: אַשְּׁאַל IRois 2.9, demande ce que tu veux que je fasse pour toi; אָשָּׁשִׁ יִּישָּׁאַ Ps. 2.8, demande-moi (et je te donnerai, etc.); אָשָּׁאַל דּיִ מַאָּאַרָּ בַּעְּשָׁרִּ וּלַאָּ Sam. 8.10, qui lui avaient demandé un roi; אָשָּׁאַל הַ נַמְשָׁאַן וּעִי בַּעְּשָׁאַן וּעָלְּאָּ נַמְשָׁאַן וּעִי בַּעְּאַרָּ נַמְשָׁאַן וּעִי בַּעְּשָׁאַן וּעַרְ בִּעְשָׁאַן נַמְשָׁאַן זַּאַשָּׁן IRois 19.4, il souhaita la mort (pour lui-même); יִּשִׁאַל בְּאָלָה נַמְשָׁאַן Job 31.30, pour demander sa mort par des imprécations.

2º Demander, prier, mendier, emprunter: בְּכֹל אֲשֶׁרִישָׁ מַנְם רֵי אֱלֹחָיף Deut. 18. 16, suivant tout ce que tu demandas à l'Eternel ton Dieu; שְּלֵּהְי מְּטֶר מְטֶר Zach. 10. 1, demandez de la pluie à l'Éternel; אַתְּדִּי מְאֵלְהִי מְאַרִּדְּיִר מְאַרִּר מָאַרְרִי מָאַרְרִי מָאַרְרִי מָאַרְרִי מָאַרְרִי מָאַרְרִי נְאָרִן Prov. 20. 4, il demandera (aux autres), il mendiera, durant la moisson, et il n'aura rien; durant la moisson, et il n'aura rien; בּיִשְּאֵלֵּהְ מִשְּאֵרֵּרְ Exod. 12. 35, ils empruntèrent des Egyptiens (des vaisseaux d'argent, etc.). Part. pass.: איין בּיִּשְּאֵלֵּהְ מַשְּאֵרֵלְ בַּרְרֵי בַּיִּשְׁ בַּרְרָי בַּיִּשְׁ בַּרְרָי בַּיִּשְׁ בַּרְרָּי בַּיִּשְׁ בַּרְרָי בַּיִּשְׁ בַּרְרָי בַּיִּשְׁ בַּרְרִי בַּיִּשְׁ בַּרְרִי בַּיִּי בַּיִּשְׁ בַּרְרִי בַּיִּשְׁרִי בַּיִּשְׁרִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בַּיִּשְׁרֵי בַּיִּשְׁרִי בַּיִּשְׁרִי בַּיִּשְׁרִי בַּיִּשְׁרִי בְּיִי בְּיִּשְׁרִי בְּיִּבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְיי בְּיי בְּיבִיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיי בְ

3º Demander, faire une question, interroger, s'enquérir, consulter; avec le rég. dir., avec לָּלְ et בִּי בּי בּי פּר בְּי בִּי בּי בּיינִשׁאַלַהְ : בְּ בּוֹ בִּל ,לְּ בקה בקה בתור Exod. 13. 14, quand ton fils te demandera, t'interrogera, un jour; יַרָה עוֹבְרֵי דַרָה Job 21.29, n'avezvous point interrogé les voyageurs? שָׁאוֹל שָׁאַל־־רָחָאִרשׁ לָנוּ Gen. 43, 7, cet homme s'est enquis de nous (et de notre famille); בָּר לֹא מַחָבְּטָה שָׁאַלָּהָ עַל־תַה Eccl. 7.40, car ce n'est pas de la sagesse, ce n'est pas sage de ta part, de t'enquérir de cela, de faire une pareille question ; אַמדיקר רָרָ לֹא שָׁאַלֹּי Jos. 9. 14. ils ne consultèrent pas la bouche de l'Eternel; וְנִשְׁאֵלָה אָח־פִּיהָ Gen. 24. 57, consultons-la elle-même ; שַׁאַל־נָא בַאלהִרם Jug. 18. 5, consulte Dieu; שַׁאַל בַּתְּרָשִׁים Ez. 21. 26, il a consulté les teraphim. שׁאַל לְשָׁלוֹם S'informer de l'état de santé, saluer : וישאל לחם לשלום Gen. 43. 27, il s'informa de l'état de leur santé.

Niph. Obtenir par ses prières: לְשָׁאל וּצְּיִּירְ וּנְיִרּ וֹ נְשָׁאַל מְשָּיִרְ רָּוִיר I Sam. 20. 6, David m'a demandé instamment; וּלְּבֵעְ יְטִים וְשָׁאַלְּחִי Néh. 13. 6, à la fin j'obtins par ma prière l'autorisation du roi.

Pi. 1º Mendier: יְנִישָּ בְּנְיוֹ וְשָׁאֵלּוּ Ps. 109. 10, ses enfants seront errants et ils mendieront. — 2º Demander, consulter: יָשָאֵלּוּ מַאָבֵל II Sam. 20. 18, on demande conseil à Abel.

Hiph. Prêter: בַּשְׁאַלִּים Exod. 12. 36, ils leur prêtèrent; אַלְּהֵירִשׁ לַבְּי I Sam. 1. 28, je l'ai prêté à l'Éternel.

n. pr. m. Esdr. 10. 29.

לאָמֵל chald. 1° Demander, désirer: מָלְנָא לְשָׁאֵל Dan. 2. 11, et ce que le roi demande; כְּלִּינְיּנִין עָּוְרָא בָּלִנְא לְשָׁאַל Esdr. 7. 21, tout ce qu'Esdras vous demandera. — 2° Demander, interroger: מָבָיָא בָּעָבָיָא Esdr. 5. 9, alors nous avons interrogé les vieillards.

אַאָלָה (avec suft. שְׁאֵלָהְי et שְׁאֵלָהְי Ps. 106. 15, const. שְׁלֵּהְי I Sam.1.17). 1° Demande, désir, vœu: שְּלָהְי בְּיִםְי Esth.7.3, que ma vie me soit accordée à ma demande; שְּׁאֵלָהִי מִּפֶּם Jug. 8. 24, je vous ferai une demande; שְּׁאֵלָהִי Jug. 8. 24, je vous ferai une demande; שְּׁאֵלָהִי Esth. 5. 8, (s'il platt au roi) de m'accorder ma demande; שְׁאֵלָהִי Job 6. 8, platt au roi) de m'accorder ma demande; אַמָּיִר הַבְּיִּא שָׁאֵלָהִי Job 6. 8, platt à Dieu que mon désir s'accomplit. — 2° Ce qui est prêté: הַאָּאַלּ לַרֵי עִי וֹ צַּיִּר שַׁאַל לַרֵי I Sam. 2. 20, pour le prêt qu'il a fait à l'Éternel, pour l'enfant qu'il lui a consacré.

לְּמָא chald. f. Désir, résolution: מַאַלְּהָא Dan. 4. 14, cette chose, cette sentence, (est arrêtée) d'après l'ordre des saints (v. מָהַהַ hébr.).

שׁאַלְתִּיאֵל (celui que j'ai demandé à Dieu) n. pr. m. I Chr. 3. 17.

אָשָּׁאָל Kal inusité. Pil. שָׁאָל Être, vivre paisible: יַחַד אָסִירִים שָׁאָנ Dob 3. 18, ceux qui avaient été enchaînés jouissent ensemble du repos; יְשָׁאַן יְאֵין מַּחְרִיד Jér. 30. 10, il vivra paisible, et il n'y aura personne qui l'inquiète.

ולְאָלֵין adj. (plur. נישְׁאֲנִיִּר חִישׁרָם בּי מוֹ רְיבּישׁלָם מָּח נִישְׁאַנִיר בּאָר בּאַר בּאַנִי בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַנִי בּאַר בּאָר בּאַר בּ

ton orgueil, de ton insolence, est monté jusqu'à mes oreilles.

עאָם (v. à הסָשׁ).

קּצֶּשְׁ 1º Aspirer, humer, soupirer après une chose, aspirer à quelque chose, désirer vivement quelque chose : חים חשמי Jér. 2. 24, elle hume l'air; סר מברתר ואשאסח Ps. 119. 131, j'ai ouvert ma bouche et j'ai soupiré, j'ai désiré conaître (tes commandements); לפבר ישאף־צל Job 7. 2, comme l'esclave qui soupire après l'ombre; אַנּלּיהָייִה אָנּילִיהָייִר אַנּייִר אַנּיייִר אַנּייִר אַנּייִר אַנּייִר אַנּייִר אַנּייִר אַנּייִר אַנּיייִר אַנִּייייין אַנּיייין אַנּייין אַנּייין אַנּייין אַנּייין אַנּיין אַנְייין אַנּיין אָנִיין אַנּיין אָיין אַנּיין אַנּיין אַנּיין אַנּייין אַנּייין אַנּיין אַנּיין אַנּיין אַנּייין אַנּייין אַנּייין אַנּייין אַנּייין אַנּייין אַנּייין אַנּיייין אַנּייין אַנּייין אַנּיייין אַנּייייין אַנּייין אַנּיייין אַנּייין אַנּיייין אַנּיייין אַנּייין אַנּייייין אַנּיייין אַנּיייין אַנּיייין אַנּיייין אַנּייייין אַנּיייין אַנּייייין אַנּייייין אַנּייייין אַנּיייייייין אַנּיייייין אַנּייייין אַנּיייייייין אַנּיייייייייייייין אָיייייייייייייין אָיייי אלילים Job 36. 20, ne soupire pas après cette nuit (où les peuples, etc.); avec by: בלים בלרבער־אָרֶץ בּראשׁ הַלִּים Amos 2. 7, qui aspirent à mettre la poussière de la terre sur la tête des pauvres, ou: qui sur la poussière de la terre foulent la tête des pauvres; métaph .: יַשֵּל־מַקוֹמוֹ prin Eccl. 1. 5, il aspire vers le lieu (où il luira de nouveau). — 2º Absorber, dévorer, engloutir: נְשֵׁאָת צַמְּרם חֵילָם Job 5. 5, le brigand absorbe, engloutit, leurs biens (v. à שַּׁאַמַנִיר אַנוֹשׁ; Ps. מכת 1'homme veut me dévorer; אָרָה ਾਲ੍ਹੇਫ਼ਾਂ Ps. 57. 4, il couvre d'opprobre celui qui veut me dévorer, ou: (il me sauvera) de celui qui m'insulte et qui veut me dévorer; יָחֵר הָאָשָאָן הַשַּׁאַ Is. 42.14, je detruirai, j'engloutirai, tout en même temps; בַּיָּהָאָ הָאָשָׂיָן הוֹשִׁשָׂ Ez. 36. 3, (parce qu') on a taché de vous détruire et de vous engloutir.

עאר Rester, être de reste : שׁאָר ז הַקְּטָן I Sam. 16. 11, il en reste encore le plus jeune.

Niph. 1° Étre de reste: דְּרְהָּא לְּבֶּדּוֹ נְשְׁאָר Gen. 42. 38, et celui est resté seul (seul vivant des enfants de sa mère); בְּיִנְשְׁאָר Ez. 6. 12, et celui survivra encore. — 2° Rester, demeurer: דְּיִנְשְׁאַר דְיִם אֲנָשִׁרם בְּשְׁרָנָת Nomb. 11. 26, il en était demeuré deux hommes dans le camp; בְּיִלְשִׁרְנָת בְּיִאֹר מְשַׁאַרְנָת In'en demeurera que dans le fleuve.

Hiph. Avoir de reste, laisser de reste, laisser: מְשָׁהֶר Amos 5.3, (la ville d'où sortent cent hommes) n'en aura de reste que dix; מֵל־אִשֶּׁר

קבּרֶד תְּבֶּרֶד Exod. 10.12, tout ce que la gréle a laissé de reste; רְחָשְׁאִרר אֲחָרֶיו בְּרֶכָּח Joel 2. 14, il laissera après lui une bénédiction; פַּר־בֵּלְהִי תְשְׁאִר־כֹּו שָׁרִיד Nomb. 21. 35, tellement qu'il ne lui en resta pas un seul.

אָר יִיִּלְּכִי m. Ce qui est de reste, le reste, le restant: שָׁאָר יִיִּלְכִי Is. 10. 21, le reste de Jacob; יְּהָבְּי לְּבֶּי שֵׁם וּשָׁאָר וֹנִי Is. 14. 22, je détruirai le nom de Babylone et ce qui y reste; לֹאִר אָחָר עָּשֶׁה וּשָׁאָר רוּחַ לוֹי Is. 14. 25, nul ne le fait qui a encore un reste de sens; selon d'autres: l'unique (Abraham) ne l'a pas fait, lui qui avait un grand esprit, un esprit supérieur; ou: n'est-ce pas le même Dieu qui l'a créé, et tous les autres esprits (les autres âmes) viennent de lui.

אָאָל m. chald. Le reste, les autres: מְשְאֵרְ בְּעְרְּחִינֹן Esdr. 4.9, et le reste, les autres qui étaient du même conseil; אָשָאָרָא Dan.7.7, 19, et les restants, les autres; une fois état const.: אַשְאָרָ Esdr. 7.18, du reste (de l'argent et de l'or).

אָר יְשׁוּכ (le reste se convertira) Nom symbolique du fils du prophète Isaïe, Is.7. 3 (comparez 10.21).

קברה שאָרָה Parenté, concr. des parentes: אַשְּאָרָה תַּיִּה תַּיִּה בּיִנְּה בּיִנְּה בּיִנְּה בּיִנְּה בּיִנְּה בּיִנְּה בּינְה בּינְיה בּינְה בּינְיה בּינְ

ח. pr. f. I Chr. 7. 24.

לשָּאָרִית f. (contracté ישָׁאָרִית). Le reste : אָיָה f. (contracté ישָׁאַרִית הָעָם חַאָּה Zach. 8. 12, ceux qui seront restés de ce peuple; בְּירִיּשָׁלָּתְ II Rois 19. 31, il sortira quelque reste de Jérusalem; selon

quelques-uns: אַבּדּלֹא שֵׁרִיתְּהְ לְּמֹרֹב Jér. 15. 11, je jure que ceux qui resteront de toi seront heureux, ou: ta fin sera heureuse (ע. שַׁרָּה ; יְשָׁרָה הַּמֹח הַּמֹח הַבְּּלֹם Ps. 76. 11, tu te ceins du reste de la colère, c.-à-d. d'une colère excessive (v. le même exemple à הַבָּר, page 167).

תְּשֵׁאָת f. (rac. אָשֵׁי). Désolation : רְּשִּׁשֵּׁרָ בְּשִּׁבְּר Lament. 3. 47, la désolation et la destruction, et le malheur.

Rahma, Gen. 10.7. — 2° Seba, fils de Rahma, Gen. 10.7. — 2° Seba, fils de Joktan, 10. 28. — 3° Seba, fils de Joksan, 25. 3. Souches de plusieurs peuples arabes. La reine de Seba (Saba), I Rois 10. 15; collect. les gens de Seba, Job 1. 15.

בַשְׁי (ע. בּישׁ).

m. pl. Morceaux, fragments: מרישְׁבְּבִים יְחְנֵח בַּנֶּלְ שׁמְּבִּוֹם Osée 8. 6, c'est pourquoi le veau de Samarie sera mis en pièces.

רושָׁבָּה (fut. apoc. וַיִּשְׁבָּן) Faire prisonnier, emmener captif : אַבְּרָהָ בְּחַרְבָּה יבקשתה אחה מבח וו Rois 6. 22, frapperais-tu ceux que tu aurais faits prisonniers par ton épée et ton arc? קרב היות הרב Gen. 31. 26, comme des prisonnières de guerre; יְדָרוּ שׁבָרִים לְשׁבֵּרְיָזִם Is. 14. 2, ils meneront en captivité ceux qui les avaient tenus captifs; עַר־מַרו אַשׁוּר חְשְׁעַּךְ, Nomb. 24. 22, jusqu'à quand l'Assyrien t'emmènera-t-il en captivité (v. a mp, page 340). — D'animaux et d'autres biens qu'on emporte, piller: נַיִּשְׁבּוּ מְקַנֵירָה I Chr. 5. 21, ils pillèrent leurs troupeaux; וויש בי אַר בּל־חָרְכוּשׁ II Chr. 21. 17, ils pillèrent toutes les richesses (qui furent trouvées, etc.).

Niph. pass.: פֵּר נְשְׁבֶּח אָחִיד Gen. 14. 14, que son frère avait été fait prisonnier; אַרּיבְשָׁבָּח Exod. 29. 2, ou que (la bête) a été emmenée.

וֹשְׁלֵּה. Une des pierres du pectoral du grand-prêtre (agate?), Exod. 28. 19.

ישְׁבוּאֵל n. pr. 4° I Chr. 23. 16; אַבוּאֵל 24.20.—2° 25.4; אַנּאַנ vers.20.

שבוע m. (const. שבוע et שבוע, duel שבעים , pl. שבעים et שבעים, const. שבעים, avec suff. שבושחיבם). 1° Sept jours, une semaine : ਸਮੇਂ ਤੁੜਦੇ ਮੜ੍ਹੇਤ Gen. 29. 27, passe cette semaine entierement, ou: passe la semaine avec celle-ci (Léa); בעים ימים Dan. 10. 2, trois semaines entières ; בול שָׁבְעוֹת Deut. 16. 10, la fête des Semaines, ainsi appelée parce qu'elle se célèbre sept semaines après le premier jour de Paque; an ביים דיים Ez. 45. 21, la fête qui dure sept jours, la fête de Paque; היים שכלית קציר ישמר־לני Jer. 5. 24, qui nous conserve les semaines fixées pour la moisson, pour pouvoir moissonner les mêmes jours chaque année. — 2º Une semaine d'années, sept ans : שַּׁבְעִים שבקים Dan. 9. 24, soixante-et-dix semaines d'années, soixante-et-dix fois sept années.

ישְׁבוּעָה et שְׁבִּעָה f. (rac. שֶׁבָּעָה). Serment, imprecation : ישׁבַּעָּה שָׁלַר אַל־הָאַדֶּבנּי Zach. 8. 17, et n'aimez pas les faux serments; אָשְׁבוּעָחוֹ לַרְשִׂחָן Ps. 105. 9, et le serment qu'il a fait à Isaac; רנקית קשׁבְעָתִיי וֹאַת Gen. 24.8, tu seras dégagé de ce serment que je te fais faire; אירים משורת Hab. 3. 9, selon les serments que tu avais faits aux tribus; שבשת ביי Exod. 22. 10, un serment solennel, en prenant Dieu à témoin; ו אביני שבועח לו Néh. 6. 18, (plusieurs en Judée) s'étaient liés à lui par serment, étaient ses alliés; לַאַלָּח וַלְשָׁבְעַה Nomb. 5. 21, (que Dieu te rende) un exemple de malédiction et d'exécration; יְהַנָּחְהָם שִׁמְכֵם לְשָׁבוּצֶת לְבְחִירֵי ls. 65.15, vous laisserez votre nom à mes élus (pour s'en servir) d'imprécation.

 l'Éternel rendit à Job ce qu'il avait perdu, le rétablit dans son premier état; selon d'autres: il tira Job de sa captivité (du pouvoir que Satan avait sur lui).

אַכּמוֹ Kal inusité. Pi. 1° Apaiser: בּיבְּילִי אָבָּילְ אָבְּילִי אַנְילִי אָבָּילְ Ps. 89.10, quand les flots s'élèvent tu les apaises; בּיבְּילְין אַבְּילִי יִינְילִי Prov. 29. 11, mais le sage le calme dans son cœur, ou: le refoule en arrière. — 2° Louer: יְיבָּילְיִלְיִ Ps. 63. 4, mes lèvres te loueront. — 3° Estimer heureux; אָרִי יִבְּילִיִּלְיִ Eccl. 4. 2, j'estime heureux les morts (pour יְבְּשִׁיִּים).

Hiph. Apaiser : מַשְׁתְּרֵחָ שָׁאוֹן רָתָּרם Ps. 65.8, il apaise le tumulte, le bruit, de

la mer.

Hithp. 4° Avec אָ Mettre sa gloire à: אָרְיִתְּהָתְּ בְּחַתְּבֶּתְ בְּחַתְּלְּתְּבְּ Ps. 106. 47, de mettre notre gloire à te louer, ou : pour célébrer tes louanges. — * 2° Etre loué : אַרְיּבָּתְּיִ לְּעָר Rituel, que ton nom soit loué éternellement.

ਸਤ੍ਰਾ chald. Louer, glorifier. Pa.: ਸੜ੍ਹ ਸੜ੍ਹ ਸੜ੍ਹ Dan. 2. 23, et je (te) rends gloire.

ישבּת m. Louange, Rituel.

ישְׁבְּחְה f. Louange, glorification, Rit. vəw et vəw m. (fém., Ez. 21. 15, avec suff. אָבֶשָׁי; plur. מָבָשִׁי, const. וַלְשַׁבְשֵׁי . 1° Baton, verge (שַׁבְשֵׁי Is. 28. 27, et le cumin (est battu) avec un baton ; פל אַשֶּׁרדרַבָּבֹר חַחַת הַשָּׁבֵט Lev. 27. 32, tout ce qui passe sous le bâton (du berger), sous la houlette; יַשֶׁבַע Prov. 26. 3, et la verge pour le dos des sots; ארעם בשבם ברול Ps. 2. 9, tu les briseras avec une verge de fer; שַׁבְּט מּיּסָר Prov. 22. 15, la verge de la discipline; וְהַבָּה־אָרֶץ בְּשָׁבֵט פִּרוּ Is. 11. 4, il frappera la terre de la verge de sa bouche, c.-à-d. de ses sentences sévères ; אַם־לְשֶׁבֶּם אַם־לָאָרָצוֹ Job 37.13, soit (pour s'en servir) de verge, soit pour le bien de la terre. — 2º Sceptre : ישֶׁבֶּים מְשֶׁלִּים Is. 14.5, le sceptre des dominateurs; לאַדייַסוּר שַׁבֵּט מִירוּוּדַה Gen. 49. 10, le sceptre ne sera point ôté de Juda. — 3° Pointe, plume: אָשְׁבֶּט סֹמָר Jug. 5.14, (ceux qui manient) la plume de l'écrivain. — 4° Dard: אַבְּטִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים עַּבְּטִים וּוֹ II Sam. 18.14, il prit trois dards dans sa main. — 5° Tribu (v. אַבָּטִים יַשְּׁרָצֵּל : Sam. 9. 21, les tribus d'Israel; אַבְּטִי וּ אַבְּטִי Nomb. 24. 2, selon ses tribus; aussi famille, comme אָבָּטִי בִּנְיָטִן: בִּיְיָטִן: בִּיְיָטִן: בִּיְיָטִן: בִּיְיָטִן: בִּיִּטְרָיִן: בִּיִּטְרָיַן: בִּיִּטְרָיִן: בִּיִּטְרָיִן: בִּיִּטְרָיִן: בִּיִּטְרָיִן: בִּיִּטְרָין: בִּיִּטְרָין: בִּיִּטְרָין: vers toutes les familles de Benjamin.

לְמִנְדֵן שִׁבְּטֵּד יִשְּרָאֵל : chald. Tribu לְמִנְדֵן שִׁבְּטֵּד יִשְּרָאֵל Esdr. 6. 47, selon le nombre des tribus d'Israel.

변화 m. Nom du onzième mois de l'année, correspondant à janvier-fé-vrier, Zach. 1.7.

ליבין m. (avec pause שָׁבִי אָשָׁבִי m. (avec suff. ישָׁבִין, אָשְבִין אָשְבִין, מַבְּיִדְּ, ישִׁבִּין, בּשְבִּין עַבְּיִדְּ, ישִׁבִּין (שִּבְיִדְּ, ישִׁבִּין (שַּבִּין נַבְּיבִי וַלַבּי 15 iront en captivité; שַּבְּיִרְ שָׁבִּין Ps. 68. 19, tu as mené captifs les prisonniers; בְּבֹיוֹר Exod. 12. 29, les premiers-nés des captifs; fém.: אָבִיר יַבְּיִר וֹבָּיִר וֹנָבּין וֹבִּיר מַבְּיִר מִבְּיִר מַבְּיִר מַבְּיִר מַבְּיִר מַבְּיִר מַבְּיִר מַבְּיר מּבְּיִר מִבְּיִר מַבְּיִר מִּבְּיר מִבְּיִר מִבְּיִר מִבְּיר מִבְּיִר מִבְּיר מִבְּיִר מִבְּיִר מִבְּיר מִבּיר מִבּיר מִבּיר מִבְּיר מִבּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְיב מִבּיר מִבּיר מִבּיר מִבּיר מִבְּיר מִבּים מִבּיים מִבּיים מִבּיים מִבְּיים מִבְּייִים מִּיִים מִבְּיִים מִּיִּים מִּיִים מִּיִּים מִּיִּבְּייִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיּים מִּיִּים מִּיִים מִּיִּים מִּיִים מִּיִים מִּיִּים מִּיִים מִּיְיִים מִּיִים מִּיִים מִּיִים מִּיִים מִּיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיּים מִּיִּים מִּיּים מִּיים מִּיְּיים מִּיּים מִּיּים מִּיּים

יביי (captif) n. pr. m. Esdr. 2. 42. ישׁבִי n. pr. m. II Sam. 17. 27.

שְׁבִיב m. Flamme, étincelle: שָׁבִיב Job 18. 5, l'étincelle de son feu.

שְׁבִיבָא הַּר נּרְּלָא chald. Flamme: שְּׁבִיבָא הַּר נּרְּלָא Dan. 3. 22, la flamme du feu; plur.: שְׁבִיבִין הָי פּרּר 7. 9, les flammes.

שְׁבְיָה f. (rac. שָׁבָּה). Captivité, captive: בְּאָרֶץ שִׁבְּיָה Néh. 3. 36, dans un pays de captivité; הָאָרֶה בַּשִּׁבְיָה Deut. 21. 41, si tu vois entre les captives.

שְׁבִיל m. Sentier: שְׁבִילֵּר בּוֹלָם Jer. 18. 15, les sentiers anciens; וּשְּבִילִּר Ps. 77. 20, et.tes sentiers à travers les grandes eaux.

שׁבִּיסִיס m. pl. Selon les uns: coiffes à réseaux; selon d'autres: un ornement en forme de soleil que les femmes portaient au cou, Is. 3. 18.

ישְׁבִיעִי m. (fém. שְׁבִיעִי), nombre or-

dinal. Le, la septième : אָבִיוֹם חַשְּׁבְיִנִי Exod.12.16, le septième jour; אַבְשָּׁבְעִי Exod. 21. 2, à la septième année.

(שבות ע. שׁבִית).

לְּבֶּל m., douteux : תְּשִׁהְּרֹשׁבֶּל Is. 47. 2, découvre ta jambe; selon d'autres : relève la queue de ta robe.

שְּׁבְּלוּל m. Limaçon. Ex. unique: שַּׁבְּלוּל אָם Ps. 58. 9, comme un limaçon qui se fond.

רֹלֶם שְׁלֵּר (plur. שְׁבֵּלִית, const. שְׁבֵּלֵי). 1° Epi: יְשָׁלֵּר יִשְּלֵּר Job 24.24, ils seront coupés comme le haut des épis; היִשְּׁבֶּלִים הַשְּׁתַּי Gen. 41.7, les épis tenus; בּיִבְּלִים הַבְּעָּר הַ הַבְּיִר הַעְּיִרִים בּיִבְּיִר הַשְּׁבְּלִים הַבְּעָר הַ הַבְּיִר הַעְּיִרִים בּיִבְּיִר הַשְּׁבְּלִים הַבְּעָר הַ בַּיִרְיִם בּיִרְיִם בּיִבְּיִר הַבְּעָר הַ בַּיִרְיִם בּיִרְיִם בּיִרְיִם בּיִרְיִם בּיִרְיִם בּיִבְּיִם בַּיִבְּיִם בַּיִּבְיִם בַּיִבְּיִם בַּיִבְּיִם בַּיִבְיִּם בּיִבְיִם בּיִבְיִם בּיִבְיִם בּיִבְיִם בּיִבְּים בּיִבְּיִם בַּיבְיִם בּיִבְּים בּיִבְּיִם בַּיבְיִם בּיִבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים

אָבְנָה et ישֶׁבְנָה n. pr. Sebna, intendant ou secrétaire du roi Ézéchias, Is. 22. 15, 36. 3.

ישְׁבְנְיָה n. pr. m. 1° Néh. 9. 4. — 2° 10. 11. — 3° 10. 5; אַבְנְיָה 12. 3, פּנִ מְּיִבְיִּה I Chr. 24. 11.

ח שְׁבַּנְיְהוּ n. pr. m. I Chr. 15. 24.

שְׁבַע Jurer; part. pass.: שְׁבַע Ez. 21. 28, qui ont fait des serments.

Niph. אַסְבֶּע רָר וָלֹאֹ רָנָחָם: Jurer בּי וָלֹאֹ רָיָ בָּע Ps. 110. 4, l'Éternel a juré et il ne se rétracte pas ; avec יִנְשָׁבֵּע עַל : לְ פֹּן יִי לִ פוּן יִי לְ Lévit. 5. 22, et qu'il jure faussement; ירושבע לשקר Jer. 7. 9, et jurer faussement; avec a jurer par quelqu'un: יי בשם בים בים ls. 48. 1, qui jurent par le nom de l'Éternel; בַּר נְשֶׁבֶּעָהִר Gen. 22. 16, j'ai juré par moi-même ; מְּדִוֹּלֶלֵר בר נשבט Ps. 102. 9, ceux qui me raillent, mes ennemis, jurent par moi, par mes malheurs; avec > jurer & quelqu'un, promettre par serment, jurer fidélité, s'engager par serment : הָאָרָץ אַשר וְשַׁבֶּע לְאַבְרְחַם Gen. 50. 24, le pays qu'il a juré de donner à Abraham; וַרָּשַׁבְעוּ אַרשׁ לָאַחִיד Gen. 26. 31, ils s'engagèrent l'un à l'autre par serment; ווישובשו לבי בקול גדול II Chr. 15. 14, ils jurèrent (fidélité) à l'Éternel à haute voix ; aussi jurer par : תַּנְּשָׁבָּעִים לַרָי Zoph.

1.5, qui jurent par (le nom de) l'Éternel. — אָם suivi de אָן Jurer de ne : מָשְׁבֶּלִתְּר מַשְּבֹר מֵּרוֹנַתְּי Is. 54.9, j'ai juré que le déluge ne se répandra plus, etc.

Hiph. 1º Faire jurer, faire promettre par serment: אָבָּר אַהָּאָר אַרָּאָר Nomb. 5. 19, le pontife la fera jurer; אָבָר Gen. 50. 5, mon père m'a fait jurer, m'a fait promettre par serment.

— 2º Adjurer, supplier: מַּבְּרָאַרְיִּרְיִּר Cant. 5. 9, pour que tu nous aies ainsi adjurées.

עבֿע f. (const. שָׁבָע; שְׁבָעָם et שְׁבָעַח m.). Sept : אַבְשָׁי וּשְׁבְשֵׁי Gen. 7. 2, sept (de chaque espèce); מֶבְיֵּח יָמִים Lévit. 23. 36, sept jours; ਜਾਂਜਰ ਡੜ੍ਹਾਂ Gen. 41. 2. sept vaches; après les subst.: יָאֵרלָם וֹשְׁבְּשָׁת II Chr. 13. 9, et sept béliers; avec suff. : יִּשְּלֹּהְ שֶׁבֶעְתִּים יְחַד II Sam. 21.9, ils périrent tous les sept ensemble. — שַבע בשרה m. et שבעה בשר f. Dix-sept. — אַבֶּשׁ exprime souvent un nombre indéterminé, beaucoup : שַּׁבָּב ווֹצֶבּית Prov. 26. 25, il y a dans son cœur sept abominations; adv.: ישבע ישול צַּהִיק וָקִם Prov. 24.16, le juste s'il tombe sept fois il se relève. Duel: שׁבְעָחִים Septuple: שִׁבְעָחִים שִׁבְעָחִים Gen. 4. 24, Cain sera vengé au septuple, sept fois. Plur. שבערם Soixante-dix: שְׁבְעִים וְשְׁבְעִים Gen. 4. 24, soixante-dixsept.

עַבְעָּשׁ n. pr. 1° Seba, ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 2. — 2° Seba, fils de Bichri, II Sam. 20. 1. — 3° I Chr. 5. 13.

שׁרְעֵה (serment) n. pr. d'un puits, Gen. 26. 33.

עוְרְעָנְה m. (v. שִׁרְעָנָה). Sept. Ex. unique: שִׁרְעָנָה בָּיִם Job 42. 13, sept fils.

Pুড় Kal inusité. Pi. Façonner, broder en forme de rets: দুগ্লুন দুম্মুখ্যু উন্থ Exod. 28. 39, tu broderas une tunique de lin.

Pou. Étre enchâssé : מְשֶׁבְּצִים תָּוֹב Exod. 28. 20, (ils seront) enchâssés dans de l'or.

アラデ m. Étourdissement, vertige:

וְאֵיְתֵיִי תַּשְּׁבְיִץ II Sam. 1.9, le vertige ou l'angoisse s'empare de moi, ou : ceux qui me poursuivent de tous côtés sont près de m'atteindre.

קאר שבקא שבקוי chald. Laisser: קאר שבקא Dan. 4. 12, laissez dans la terre (le tronc de ses racines).

Ithp. Étre livré: אָמֶרֶן לָּאָם אָחֶרֶן לָּאָ בְּיִלְּכוּיְתָּה Dan. 2. 44, et son royaume ne sera pas livré, ne passera pas, à un autre peuple.

קבר (fut. ישבר) 1° Rompre, briser, dechirer, detruire : אַבְּרָתַ הַבְּקַתָּ Jer. 19. 10, tu briseras la cruche; חַרָּפַת ישברה לבר Ps. 69. 21, l'opprobre m'a rompu le cœur; אָשְׁמוֹר מְרְ־חָאָרְץ Osée 2. 20, je briserai et j'ôterai du pays (les arcs, les glaives, etc.); דַלא שֶׁבֶר אַיד ו החמור I Rois 13. 28, il n'avait point déchiré l'ane ; לָשָׁבֹר בַּהוּרֶר Lam. 1. 15, pour mettre en pièces mes jeunes hommes; au fig.: רָשָׁוּבָרוּ מָרָאִים צָּמָאַם Ps.104. 11, les anes sauvages en étanchent leur soif; part. pass.: אבש Lévit. 22. 22, une bête qui a un membre brisé.— 2º Avec pm. Poser une limite (v. נָיֵר). Ex. unique : יָאַשְׁמֹר כֶּלֶרוּ הָקִּר Job 38. 10, quand j'arrêtai, j'établis, sur elle ma loi, que je lui posai une limite.

3° (de בְּשֶׁלֵּהְ ble) Acheter ou vendre du ble, des vivres: בְּשֶׁלֵהְ Gen. 42. 3, pour acheter du ble; בְּשֶׁבֶּר אָבֶלְּ 42. 7, pour acheter des vivres. Seul: בְּשֵׁלֵה לְפִאָּרִה Gen. 42. 5, pour acheter du ble; בְּשִּׁבְּרַה Gen. 41. 56, il vendait du ble aux Egyptiens.

 mon peuple, a été frappée d'une grande catastrophe. Des animaux : אַריִּלְּבֶּר Exod. 22. 9, ou qu'elle se soit cassé quelque membre; יְחַיִּשְׁבֶּרָיִן Zach. 11. 16, et la brebis qui est blessée, qui a une fracture.

Hiph. 4° Faire rompre le sein de la mère par l'enfant qui naît: תַּאַלָּי אַשְׁבִּיר Is. 66. 9, irai-je ouvrir le sein de la mère (sans l'accoucher)? (v.à לַלֵּי Hiph., page 241). — 2° Vendre du blé: מַשְׁבִּיר לַכָּי Amos 8. 5, pour que nous vendions du blé.

Hoph. Étre brisé, être frappé, blessé: לְּלְשָׁבֶּר בַּחִיצִּשִּי הְשְׁבֶּרְחִי Jér. 8. 21, je suis brisé, affligé, de la plaie, de la souffrance, de mon peuple.

פֶּבֶרי et שֶׁבֶּר m. (avec suff. שֶׁבֶּר). 1º Action de se briser (d'un mur, d'un vase), fracture (d'un membre), blessure, douleur, destruction, ruine, וnalheur : מָשֶׁבֶר נָבֵל יוֹצְרָים Is. 30, 14, comme on brise un vase fait par des potiers; שֶׁבֶר מְחָח שֶׁבֶר Lévit. 24. 20, fracture pour fracture; אַירְבַּבָּתָת לִשְּבְרָךָ Nah. 3. 49, il n'y a point de soulagement, remède, à ta blessure; רָמָה שֶׁבֶּרֶיהָ Ps. 60. 4, gueris ses blessures, c.-a-d. ses brèches; אַנְשָׁבֶּר רוּוָז Is. 65, 14, à cause du déchirement, de l'amertume, de votre esprit; שַׁבֵּר בַּת־עָפִי Lam. 2. 11, la ruine, la destruction, de mon peuple; ער הַשִּׁבְרִים Jos. 7. 8, jusqu'à leur destruction; selon d'autres, un n. pr. d'endroit : jusqu'à Sebarim. — 2º Solution d'un songe, interprétation : לום ואַת־שְׁבְרוֹ Jug.7.15, le récit de ce songe et son interprétation. -3° Blé, vivres : בר לַשׁ־שָׁבֵּר בְּמָּצְרָיִם Gen. 42. 1, qu'il y avait du blé à vendre en Egypte. — 4º Flots (v. מַשְׁבֶּרִים : מַשְׁבֶּרִים Job 41.17, par les flots (qu'il soulève); selon d'autres : par la terreur qu'ils éprouvent (v. le même exemple à אַטָּק Hithp., page 175).

שְּבְרוֹן m. Fracture, déchirure, destruction: בְּשְׁבְרוֹן בְּשִׁבְרוֹן Ez.21.11, avec les reins brisés, c.-a-d. dans une douleur violente; בְּבִיבִי וְיִבְשָׁי Jér. 17.18, brise-les par une double plaie, destruction.

ליבְלישׁ chald. Kal inusitė. Ithp. Avoir l'esprit troublé, être éperdu : יְרַבְּרְבָּגֹיִדִי Dan. 5.9, et les grands furent éperdus.

השני (fut. rww et raw) Chomer, se reposer, cesser de faire quelque chose, cesser d'être, d'avoir lieu : שַּׁשֵּׁת רָמָים השביפי הביום השביפי Exod. 34. 21, tu travailleras six jours, mais au septième jour tu te reposeras; שָׁבֶּה מְבֶּלֹר יבלאבְהוֹ Gen. 2. 3, il s'est reposé de tout son ouvrage; אָל הַאָּרֶץ הַאָּרֶץ Lévit. 26. 34, alors la terre se reposera; ישבח לבר אֹרָה Is. 33. 8, le voyageur chôme, ne passe plus par là ; וָקַנִים אַבְישְׁעֵר שָׁבְּא Lament. 5. 14, les anciens ont cessé de se trouver aux portes, an tribunal; מַנְטִית אַר־אִיוֹב — עַּבְשָׁתַ Job 32.1, (ces trois hommes) cessèrent de repondre a Job; אַיהָ שֶׁבֶּח וֹנֵשׁ Is. 14. 5, comment l'oppresseur reste-t-il tranquille, ou a-t-il cessé d'exister? #> ארטשיי Gen. 8. 22, (les semailles, les moissons, etc.), ne cesseront point. ಗ್ರಾಜ್ಜ್ ಗ್ರಾಜ್ಜ್ Féter, célébrer le sabbat : בַּבֶּהְבָשׁ בִּיִרבָי מִידיעָרַב הַשְּׁבָּהוּ שָׁבַּהְבָם Lévit.23.32, depuis un soir jusqu'à l'autre soir vous célébrerez votre sabbat.

Niph.: אָנָי מְּאֵין עָּדָּא Ez. 33. 28, l'orgueil de sa force cessera, sera aboli; וְנִשְׁמֵר מְבְּצִר מָאֶּקְרֵיִם 1s. 47. 3, la forteresse sera ôtée à Ephraïm, Ephraïm n'aura plus de forteresse.

Hiph. 1° Faire chômer, faire reposer; בּהְלְּמְשׁׁ בְּהָשׁׁ בְּהָשׁׁ בְּהָשׁׁ בְּהָשׁׁ בְּהָשׁׁ בְּהָשׁׁ בְּהָשׁׁ בְּהָשׁׁ בְּהַשְׁיִם Exod. 5. 5, yous les dérangez, yous les faites chômer, de leurs travaux; יְּהְשְׁלֵּאְ הַאָּרְאָרָ בְּאַבְּעִּרְ הַבְּעָבְּיִ II Chr. 16. 5, il laissa reposer, il cessa, son travail; בְיִשׁ הַיִּבְּי אַרְיִבְּי Ps.8.3, pour faire taire l'ennemi, pour que l'ennemi se tienne en repos. — 2° Faire cesser,

empecher, ôter, détruire : הַבָּי הַיבָּי Dan. 9. 27, il fera cesser les sacrifices et les oblations ; משברת מלחמות Ps. 46. 10, il fait cesser les guerres; יחשבתים מרעות Ez. 34. 10, je les ferai cesser, je les empêcherai, de pattre des troupeaux ; יָּחְשֶׁבְּיחוּ בְנֵיכֵם אַת־בָּנִיטּי Jos. 22. 25, vos fils feraient que nos fils cesseraient (de craindre Dieu); בּיַרְבָּם אַר בּאָר Exod. 12. 15, vous oterez le levain de vos maisons; אַדְשָׁבָּרַיּתּי ו משניני אַרדקדוש ישראל Is. 30. 11, faites disparaître de devant nous le saint d'Israel; אַשְּׁבִּיחָה מָאַנוֹשׁ זְכָרָם Deut. 32. 26. je ferai disparattre leur mémoire d'entre les hommes; וְחִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָבָּה Lévit. 26. 6, je détruirai les bêtes féroces; אַז־חַבְּפַרִים II Rois 23. 8, il destitua, ou il abolit, les prêtres des idoles; יְלִשְׁבִּיח עֵנְיֵר־אָרֶץ Amos 8. 4, pour faire périr les pauvres de la terre; avec אָלָהָ גּאָל : לְ אַ הַשְּׁבְּיח לָךָ גּאָל Ruth 4. 14, qui ne t'a point laissé manquer de parent (ayant droit de te racheter).

I אָבֶּל m. (rac. אַבֶּשָׁ). Action de cesser, de s'abstenir, de chômer: בַּהַ בַּתַּחְ Is. 30. 7, leur force est de rester en repos, de ne chercher du secours en Egypte; בַּרִיב בַּרִיב עָּבָּישׁ שָּבֶּח בַּרִיב Prov. 20. 3, c'est une gloire à l'homme de s'abstenir des disputes; אָבִי זֹבְישׁ Exod. 21. 19, il le dédommagera pour ce qu'il a chômé, du temps qu'il n'a pas pu travailler.

וו אָבֶּע in/. de שַׁבֶּית וון

ישׁבְּחוֹן m. Jour de repos, de fête:

קוֹרְשֵׁילֵן דְּיִרְשׁׁילֵן בַּיוֹשׁ בְּיִרְשׁׁילְן בַּיּוֹשׁ Lévit. 23. 39, le premier jour sera une sête solennelle; אָרְיִישְׁיִ רְּאֲשׁׁיַ Exod. 31. 15, sabbat du repos.

ירְשְׁלֵּח n. pr. m. Esdr. 10. 15. אַשְׁלֵּי n. pr. m. I Chr. 11. 34.

עני (ע. הַשְּשׁי Commettre une faute, un péché, par erreur: יישָׁנָּהָּי שׁנָּגָּיָה Nomb. 15. 28, la personne qui aura péché par erreur; הַּמְשְׁנָה Job 12. 16, celui qui s'égare et celui qui fait égarer les autres; ישָּבָּ הַשְּׁה בַּשְׁי Gen. 6. 3, à cause de leur égarement, de leurs fautes, n'étant que chair; selon d'autres, comme בַּשִּׁיהְ: parce qu'aussi il n'est que chair.

קנְנְהָה f. Erreur, peche commis par ignorance: שַּנְנְתּוֹ אֲשֶׁר־שָׁנְג Levit. 5. 18, la faute involontaire qu'il aura commise; מַשְׁנָנְת הַאַּשְׁנֵי הַשִּׁלִים Eccl. 10. 5, comme une erreur qui procède du prince.

ישנה איר זיי 1º Errer, s'égarer : ישנה Ez. 34. 6, mes brebis errent par toutes les montagnes; avec 79 se détourner, s'écarter : ישׁנִים מְמְצִוֹחֶרף Ps. 119. 21, qui s'écartent de tes commandements; לְשׁנוֹת מַאָמְרֵי־רְעָת Prov. 19. 27, de se détourner des paroles de la sagesse; avec > chanceler, s'étourdir, s'enivrer : מירן שנו Is. 28. 7, ils chancellent par le vin, étant pris de vin; מָכְל־־שׁנֵח מוֹ לֹא הַחְבָּם Prov. 20. 1, et quiconque s'étourdit par le vin, qui y fait excès, n'est pas sage; רָמָיד הָשָּׁהָ הַחָבָתָה רְמָיד Prov. 5. 19, enivretoi toujours de son amour. - 2º Commettre un péché (involontaire), se tromper : וָאָם בַּלֹּדְבָּרָת יְשִׂרָאֵל יְשְׁעוּ Lévit. 4. 13, si toute l'assemblée d'Israel a commis une faute involontaire, a péché par erreur; מַאִּרשׁ שׁנָה Ez. 45. 20, pour les hommes qui pèchent par ignorance; יואָשְׁנַת הַרְבָּת מָא I Sam. 26. 21, j'ai commis une grande faute; יפָּה־שָּׁבִּיתִר סברט לר Job. 6. 24, faites-moi comprendre en quoi je me suis trompé. en quoi j'ai failli.

Hiph .: מָשְׁנָּח עָנֵר בַּהָרֶה Deut. 27. 18,

celui qui fait égarer l'aveugle dans le chemin; אַל־הַשְׁמֵנִי בָּמְאַנְיִּדְּ Ps. 119. 10, ne me laisse point égarer de tes commandements.

קשנית של הלילי (אינית אל בלי בלי הישנית אל בלי בלי בלי בלי בלי Ps. 33. 14, il considere tous les habitants de la terre, il prend garde à eux; ראָיך יַשְׁיִיתוּ Is. 14. 16, ceux qui te verront te regarderont avec attention; מְשְׁיִּיתוֹ מִן נְשִׁיִּלְיִוֹית בַּעְרָיִם בַּעְרָיִם בַּעְרָים בַּעְרָים בּעַרָּים בּעַרִּים בּעַרָּים בּערַים בּערַים בּערַים בּערַים בּערַים בּערַים בּערָים בּערַים בּערַים בּערַים בּערַים בּערַים בּערַים בּערַים בּערַים בּערָים בּערָים בּערַים בּערָים בּערַים בּערַיבּים בּערַיבּים בּערָים בּערַים בּערַיבּים בּערַים בּערַים בּערַים בּערַים בּערָים בּערַים בּערַים בּערַים בּערָים בּערָּים בּערַים בּערַים בּערָים בּערָים בּערָים בּערָּים בּערָים בּערָים בּערָים בּערַים בּערָים בּערַים בּערָים בּערָים בּע

לְשְׁנִיאָה f. Faute, erreur. Ex. unique: שְׁנִיאָה Ps. 19. 13, qui connatt (ses) fautes commises par erreur.

לְּשְׁבְּיוֹן m. Nom d'un instrument ou d'un air, Ps. 7. 1; plur. שְׁבְּיוֹם Hab. 3. 1.

שְׁנֵל Cohabiter: יְשְׁנֵּלֶּהָת Deut. 28.30, (et un autre) cohabitera avec elle.

Niph.: אַשְּׁבְּלְנָהִי Is. 13. 16, et leurs femmes seront violées.

Pou.: ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਲ ਲੇ ਸਾਹਤ Jér. 3. 2, (un endroit) où tu ne te sois pas prostituée. Le keri est partout de la racine ਤੁਤੂਚੋ.

לְתַּיְבֶּלְ רּוֹשֶׁבֶּח : f. Épouse (d'un roi) : רְתַּיַבֶּלְּ רּוֹשֶׁבֶּח Néh. 2. 6, et sa femme, la reine, était assise auprès de lui.

chald. f. Femme (d'un roi): אַנְּלְּם Dan. S. 2, ses femmes.

עָשָׁלָּל Kal inusité. Pou. part. בְּשָׁלְּב Etre en délire, être fou : לְּכָל־אִישׁ שְׁנָע Jér. 29. 26, sur tout homme en délire qui fait l'inspiré et qui voudra prophétiser; הַמֵּר בְּשָׁנְעִים אָנִי I Sam. 21. 16, ai-je besoin de fous?

Hithp:: לְחִשְׁתְּוֵע שָּלֶר I Sam. 21. 16, pour se livrer à des actes de folie, pour faire l'insensé devant moi.

קשׁנְעוֹן m. Folie, frénésie: בְּשׁנְעוֹן Deut. 28. 28, (l'Éternel te frappera) de frénésie; בְשׁנְעוֹן יִקְיג II Rois 9. 20, il mène (sa troupe) d'une manière insensée...

ענר פון et שנר m. (ce qui est rejeté) Les petits des animaux, la portée: אַלְּמָרְהָּ Deut. 7. 13, la portée de ton bétail; יְבֶל־מָּבֶּר שָׁנֶר בְּחַבֶּית Exod. 13.12, tous les petits, premiers-nés, des bêtes.

שר. (duel שָׁדֵיק, const. שְׁדֵיק). Mamelle: שְׁנֵי שְׁדֵיקה Cant. 4. 5, tes deux mamelles; בְּרְכֹּה שָׁדֵיִם Gen. 49. 25, bénédiction du lait des mamelles, ou des enfants qui sont au sein de la mère.

שׁר., usité seulement au pl. שֵׁרִים. Idoles, démons: דְּבְּהַרּ לְשִׁרִים Deut.32. 17, ils offrent des sacrifices à des démons:

אשר וויד (rac. שליד ou שליד). Mamelle: Job 24. 9, ils arrachent avec violence l'orphelin de la mamelle; קינוי משור מנוישיון Is. 66. 11, (afin que vous suciez) à la mamelle (le lait) de ses consolations.

Ravage, destruction, violence, oppression: שׁרָּיִי Pr. 24.2, leur cœur médite la violence ou le ravage; שׁרָי Amos 3. 40, (des trésors) de violence et de rapine; אייי אייי Ps. 12. 6, à cause de l'oppression ou de la misère des pauvres; שׁרָי שׁר וֹאָר וֹאָר וֹאַר וֹאָר וֹאַר וּאַר וּאָר וּאָר וּאַר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאַר וּאָר וּאָר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאָר וּאַר וּאָר וּאָ

שַרֵּר (3° pers. plur. אשׁרָ et יַשְּׁרָר, inf. רוֹשְׁר, לְשִׁרוֹד , fut. יְשׁרָד pour , מָשְׁרוֹד , avec suff. בשַּׁלֵּים et בּיִבְּיבֶים). Exercer de la violence, désoler, saccager, détruire, dévaster : מְּחָבֵּר רְשַׁיכִים זוּ שַׁהוּנְר Ps. 17. 9, devant ces méchants qui me désolent, ou me persécutent ; וְתַשׁוֹבֵד שׁוֹבֵד Is.21. 2, le pillard saccage; שֹּרְדֵי לַיְלָּח Obad. נסלה בגרים ישהם ; 5, des voleurs de nuit Proy. 11. 3, la perversité des perfides les détruira; יַשְּׁדִידּוּ אַת־בְּעֵי־קַרָם Jér. 49. 28, et détruisez les enfants d'Orient; בַּבְּרָיִם Ez. 32. 12, ils détruiront l'orgueil de l'Egypte; ברשבר יר אַח־מַרְעִיחָם Jer. 25. 36, l'Eternel va detruire leur pâturage; פַּקָטֶב וָשׁוּד צָּרֵירִים Ps.91.6, de la peste, ou de la destruction, qui frappe en plein midi; part. pass. שַׁרוּר: Jug. 5. 27, vaincu, tué.

Niph. passif: שָׁדוֹר נְשֵׁרָטּ Mich. 2. 4, nous sommes entièrement détruits.

Pi. Ruiner, désoler: אָשְׁהָּר־אָב Prov. 19. 26, qui désole, ou qui ruine, son père; אַל־מְשְׁהֵר רְבְּצוֹ Prov. 24. 15, ne désole, ne trouble point, le lieu de son repos.

Pou. יְשַׁתֵּי et שְׁתֵּי. Passif: יְשָׁתֵּי בְּּיִרְתְּי וּצִּבְּי בְּּיִרְתְּי . Passif: יְשָׁתַּי וּצָּבְּי וּצָּבְּי . Is. 23. 1, elle est détruite tellement qu'il n'y a plus de maison; יְשָׁתְּי שָּׁתְּי שְׁתְּי עָנְי עָבְּי Joel 1. 10, les champs sont ravagés; יְשְׁתְּי בְּיִרְתַי נְירְתַי Nah. 3. 7, Ninive a été détruite.

Po. י מיבי מַשְבוֹין Osée 10. 2. il détruira leurs statues.

Hoph. Être pillé, détruit : קבּיִר תּוּשֵׁיר אוֹנִיר תּוּשִׁר Is. 33. 4, sitôt que tu auras achevé de piller tu seras pillé; יְבֶּלָר יוּשָׁיר Osée 10. 14, toutes tes forteresses seront détruites.

בּכּוֹ. f., douteux: מְּיָהְיּהְ וְשְׁהְּיֹה f., douteux: מְיִּהְיִּהְ שִׁרָּהוֹ בַּכּוֹ. 2. 8, selon les uns: des femmes qu'on enlève de force (de יְשָׁיִי); selon d'autres: de belles femmes, ou des princesses; selon d'autres: des instruments de musique.

שרי m. (rac. שָׁתֵּר). Le Tout-Puissant, Dieu: אַל שַׁתֵּר). Gen. 17.1, le Dieu tout-puissant; אַל שַׁתֵּר ! קַבְּרְכָּרְ, Gen. 49. 25, et du Tout-Puissant qui te bénira; בְּתָּלִל בְּעָרֵל Ez. 1. 24, la voix du Tout-Puissant, ou adj.: comme une voix puissante; הְאָרֶרְהְ Job 22. 25, le Tout-Puissant sera ton or, ou adj.: ton or sera puissant, considérable.

ישְׁרֵיאוּר n. pr. m. Nomb. 1. B.

שְׁרִין keri אָשְׁרִין Job 19.29 (v. à שָׂ, שֶׂ).
* שָׁרֵל Hithp. בַּהַהַשְּׂרִ S'efforcer, tacher, Aboth (v. בַּשָׁרָ).

לְשְׁרֵכְּה f. 1° (comme הְשְׁרֵכְּה). Ce qui est brûlé, desséché, par l'action du soleil ou du vent: הְפָּרָ הָפְּה לִפְּנִי קְפָּה Is. 37.27, (de l'herbe) desséchée avant qu'elle soit montée en tuyau. — 2° Plur. seul usité. Champs (de blé ou de vignes): מוֹנָלָּה הַבְּיִבְּיִה אֹבֶל champs ne produiront rien à manger;

אין חליקים Deut.32.32, et des vignes d'Amora.

קיבים Dessécher, brûler : קיבים Gen. 41. 23, (des épis) desséchés par le vent d'est.

שְׁרֵפֶּה f. Ge qui est desséché, brûlé, par la chaleur: אָפָנֵי מְפָה II Rois 19.26, (de l'herbe) brûlée ayant qu'elle soit montée en tuyau.

שִׁרְפּוֹן m. Brûlure, desséchement (des végétaux), Deut. 28. 22, I Rois 8. 37.

קבר chald. Ithp. S'efforcer : יוְשָׁרֵ הַיְּהְאָלוּנְהְיִי בְּיִהְ Dan. 6. 15, il s'efforcait de le sauver.

ליְרֶךְ chald. n. pr. Sadrach, nom donné à Hananiah, collègue de Daniel, Dan. 1.7.

Da ψ m. Espèce de pierre précieuse, onyx (?), Gen. 2. 12.

חַהַּט n. pr. m. I Chr. 24. 27.

שור Job 15. 31 (v. אינט).

אוֹשׁ סְנוֹ הּשׁוֹאָ m. Désolation, destruction: מְּשִׁי מְשִׁיּבְּח מִּשְּׁיִרְם Ps. 35. 17, délivre mon âme des désolations, de la destruction, qu'ils me préparent.

אוש m. 1º La fausseté, le mensonge, ce qui est faux, mensonger: אַבּרַתָּלְּבָתָּדּי עם־שֵׁיָא Job 31. 5, si j'ai marché dans le mensonge; שוא רדבר Ps. 41. 7, il dit le mensonge, il parle faussement; קתרשונא Job 11. 11, les hommes faux; שמע שמע Exod. 23. 1, un faux bruit; ער שוא Deut. 5. 17, un faux témoignage. - 2º Ce qui est vain, inutile, et adv. en vain, inutilement : אַשָּיא Exod. 20. 7, (tu ne proféreras pas) en vain (le nom de l'Eternel ton Dieu); ברות בשוא Is. 1. 13, une oblation mensongère, ou qui est vaine, qui ne peut pas vous faire trouver grâce devant Dieu; צַל־מַה־שָּוֹא בָרָאתָ כָּל־בְּנֵי־אָרָם Ps. 89. 48, pourquoi as-tu créé en vain tous les hommes? אַמַר אָל הִרם Mal.3.14, vous avez dit: C'est en vain qu'on sert l'Eternel; הַבְּלֵּרִשָּׁיִא Ps. 31. 7, les vanités trompeuses, les idoles; אם־בּלְעָר אָנֶן אַהְ־שָׁוְא דְוּיץ Osée 12. 12, si à Galaad il y a de l'iniquité, s'ils ne sont que vanité, ou s'ils n'adorent que des dieux vains, des idoles; אַרְ־שַׁיָא לאַר לישבע אל Job 35, 13, mais c'est en vain, Dieu ne l'écoute point; souvent לְשׁיָא: לפוא חביתי אח־בניכם Jer. 2. 30, c'est en vain que j'ai frappé vos enfants. — 3º Malheur, destruction; אַרָּמִידִּשׁׁוָא Job 7.3, des mois de malheur; בנשרו שוא Is. 30.28, dans le van de la destruction.

ח שוא n. pr. (ע. שוא).

קבא f. 1° Orage, tempête : אָבּאַ Prov. 1. 27, quand votre effroi, ce que vous redoutez, viendra comme un orage. - 2º Désolation, dévastation, lieu désert, dévasté : nat ומשואת Job 38. 27, des champs affreux et déserts; min zoph. 1. 15, jour de désolation. - 3º Destruction, ruine. malheur soudain; לָשׁוֹאַה וְבָקְשׁהּ נָפְשָׁר Ps. 63. 10, ils attentent à mes jours, ils veulent me détruire; וּמְשׁׁצִּים Prov. 3. 25, (ne redoute point) la ruine des méchants quand elle arrivera ; שֹאַח לא חֶרֶעִר Is. 47. 11, un malheur que tu ne connaissais pas.

שוב (inf. בישׁ , fut. בישֹרָ, apoc. בשׁרָ, שלים) 1º Retourner, revenir, se tourner, se diriger, sans régime, avec rég. dir.: אל-רשב בה נכלם Ps. 74. 21, que l'affligé ne s'en retourne point confus; יארה לא־אשרב אַחלה Job 16. 22, je parcours un sentier d'où je ne reviendrai plus; שוּבָה יֵי רְבֵבוֹת אֵלְמֵי יִשְׂרָאֵל Nomb. 10. 36, retourne, & Eternel, auprès des myriades des familles d'Israel; בשוב יר צייון Is. 52. 8, lorsque l'Eternel reviendra à Sion; ישובו לא על Osée 7.16, ils se tournent, mais non pas au Très-Haut (v. פל, page 527); לַכַן יָשׁוּב עַפּוֹ Ps. 73. 10, c'est pourquoi son peuple se dirige vers ces lieux; suivi de אָל, אָל, פָר, ou de ב: מַל־גָּבָרָתָּן: מַ Gen. 16.9, retourne auprès de ta maitresse; שובו לכם לאחליכם Deut. 5. 27, retournez dans vos tentes; יָשַׁבְּחָּר בְּבֵּרח־יַרָּ Ps. 23.6, je retournerai, ou j'habiterai (comme בשׁב), dans la maison de l'Eternel; אבותם אבו על־עונה אבותם Jer. 11. 10, ils sont retournés aux iniquités de leurs pères; בַּשְׁיבּב בָּל־בָּקַב Ps. 70. 4. qu'ils retournent (en arrière) à cause de leur honte; אַדָם בָּל־עַפַר רַשׁוּב Job 34. 15, et l'homme retournerait à la poussière; שרצדק ישוב סשתם Ps. 94, 15, les jugements retourneront à la justice, ils seront équitables; הַשַּׁבָּה Ruth 1.22, qui est revenue des champs de Moab; שובר נבמהה Ruth 1. 15, retourne-t'en après ta bellesœur; לבר ושב Ez. 35.7, les allants et venants; שוֹשׁים אוֹצֵיץ Gen. 8. 7, (le

corbeau) sortait et revenait.

Fréq. Revenir à Dieu, au bien, se convertir; avec לָשָׁבוּי אֵלֵר : בְּ , צֵר , צֵל , אֶל שַבֶּל־לְּבָּם Jer. 24.7, ils reviendront à moi de tout leur cœur ; אבר מָשׁרָב אַברישָׁרָבי Job 22. 23, si tu reviens au Tout-Puissant; בְשׁוּבְכָם עֵל־דֵי II Chr. 30. 9, si vous retournez à l'Éternel; אַלְחַיקּר סיפים Osee 12.7, tu reviendras a ton Dieu; et absol.: שַׁאַר רַשׁוּב Is. 10. 21, le reste se convertira; מַאַטּ לְשׁוּב Jér.5.3, ils refusent de se convertir; אַחַרֵר שׁוּכִר לַתְּמָתִי Jér. 31. 18, après ma conversion je me repens; שַּבֶּרָת Is. 1. 27, ses convertis, ou ceux qui retourneront (a Sion); אלשבר משל Is. 59. 20, et vers ceux qui se convertissent de leur péché; שמים אלא בשוב Jer. 8. 4, si l'on se détourne, ne retournera-t-on pas (au vrai chemin)? יל אַב יָרָפָא לוּ Is. 6. 10, qu'il (ne) se convertisse (pas) et qu'il (ne) guérisse.

שוב פרבאוורי־פעל Se détourner, s'écarter, reculer, de quelque chose: נישובו השים מעל הארץ Gen. 8. 3, les caux se retirerent de dessus la terre; Ruth 1. 16, pour que je m'éloigne de toi; מרשב משחרי I Sam. 15. 11, car il s'est détourné de moi; ילארישוב מתנרכל Prov. 30. 30, et qui ne recule point pour qui que ce soit; רוב אישוב באשור Jér. 4. 28, je ne m'en retracterai pas; אַבברָה הַצָּבָא רָשׁוּב פִּצָּבָא חַצַברָה Nomb. 8. 25, il sortira du service; שורון The Exod. 32. 12, reviens de ta colère, apaise ta colère; et absol.: 🚾 ਪਤਮਰੀਸ਼ ਤਾਂਦੀ Jos. 23.12, si vous vous éloi-

gnez (de Dieu).

Retourner, rentrer, en possession d'un bien : יוֹחְינָשִׁ שִּׁישׁ שִּׁישׁ בַּאַרְאַדָּוֹי Lévit. 25. 10, vous retournerez chacun en sa possession; אל־תַּבְּיָבֶר לֹא יָשׁוּב Ez. 7. 13, le vendeur ne rentrera point en possession de l'objet vendu. -Des objets inanimes : יַשֶּׁבֶּח לַנְשִּׁרָא Ez. 46. 17, cela retournera au prince; רשוב השות Lév. 27.24, le champ retournera (à celui duquel il l'avait acheté); לַרְשֶׂרָאֵל — לִּישְׂרָאֵל I Sam. 7. 14, les villes furent rendues aux Israélites; עַהָּח הַשׁוּב הַשִּּמְלַכָּה לָבֵּית־הַיִּד I Rois 12. 26, maintenant la royauté pourrait retourner à la maison de David. — Etre rétabli : רָצֶרֶיף לֹא חַשֹּׁבְעָה Ez. 35. 9, tes villes ne seront pas rebâties (chethib: ne seront plus habitées); תַּשֹׁבְּן לְמַרָּמָתוּן Ez. 16. 55, (les villes de Sodome, etc.) retourneront à leur ancien état; יְתְנֵתֹר יבית מבשרו Exod. 4. 7, (sa main) était redevenue (saine) comme son autre chair ; יַחַשֹּב יַרָּר אַלָּר I Rois 13. 6, que ma main revienne à moi, que je puisse la retirer à moi, ou : que ma main soit rétablie; ਜਿਸਤ ਤਰੂਗੂ Jug. 15. 19, la force lui revint.

3° איש devant un autre verbe signifie faire de nouveau l'action exprimée par le second verbe: אַרְאָי הַשְּׁיִשְׁ הַשְּׁיִשְׁ Gen. 30. 31, je pattrai de nouveau (tes troupeaux); אַרְאָי בַּישְׁיִשְׁ II Rois 1. 11, il envoya de nouveau; אַרְאָי בַּישׁיִי Deut. 30. 9, (l'Éternel) trouvera de nouveau de la joie.

4º Trans. Faire revenir, ramener,

restaurer, rétablir: שַּרְבֶּי יִשְּׁבְּט אַלְחֵיר יִשְּׁבְּט Ps. 85. 5, fais-nous revenir (de la captivité), ô Dieu de notre salut; selon d'autres: reviens vers nous; פוֹשָׁב יֵר אֵלֹתִיך אָרִישְׁבּיִּחְדָּ Deut. 30. 3, l'Éternel ramènera tes captifs; שֵׁב יֵר אַלֹתִיךְ אַרִישְׁבִּיִּחְדָּ Nah. 2. 3, l'Éternel relèvera la gloire, la majesté, de Jacob.

Pil. agiw 4° Faire tourner, faire errer: יְשׁבֶבְתִּיךְ Ez. 38. 4, 39. 2, je te ferai tourner en tous sens; selon d'autres : je te briserai; קַּרָים שׁוֹכְבוּם Jér. 30. 6, ils les font errer par les montagnes. - 2º Faire revenir, ramener: בשוֹבְבָר אוֹחֶם מְן־חָעָפִים Ez. 39, 27, quand je les ramènerai d'entre les peuples; וַשׁבַבְתִּר אַח־רָשְׂרָאֵל אַל־יִנְווּזי Jér. 50. 19, je ramenerai Israel dans sa לשובב בעקב אליו Is. 49. 5, pour ramener Jacob a lui. - 3º Restaurer, rétablir, ranimer, rendre des forces : מְשׁוֹבֶב נְחִיבוֹת Is. 58. 12, celui qui rétablit les sentiers; נַּמְשֵׁר רָשׁוֹבֶב Ps. 23. 3, il restaure mon âme; שוֹבֵב ה Ps. 60. 3, rends-nous des forces, ou: reviens à nous. — 4° Rendre, restituer: לְשׁוֹבֵב שֶׁרֵיני יְחָלֵּץ Mich. 2. 4, pour nous rendre nos champs que l'on se partage; selon d'autres : il a partagé nos champs au rebelle, à l'ennemi. — 5° Détourner, séduire : הבמחה ודקחה וריא שובבחה Is. 47. 10, ta sagesse et ta science, c'est ce qui t'a séduite.

Poul.: אֶרֶץ פְשׁוֹבֶבֶּח מַחֶרֶב Ez. 38. 8, un pays sauvė de l'épée (des ennemis).

 sa main; sens opposé: יְדִי אָשִׁיבּ Ps. 81. 15, je tournerai ma main contre leurs ennemis (v.7°); לְּחָשִׁיב נָשָּׁשׁ Lament. 1. 11, afin de se faire revenir le cœur; métaph.: יְחָיָה לְהָ לְמַשִּׁיב נָשָּׁשׁ Ruth 4. 15, et qu'il soit le soutien de ta vie, qu'il console ton âme; בְּשִׁיבֵּר Ps. 19. 8, (la loi de l'Éternel) restaure l'âme; de même: יְחָשֵׁב רּהִיִּר Job 9. 18, (il ne me permet point) de reprendre haleine, de respirer.

2º Faire retourner, repousser, empêcher, détourner; avec rég. dir., avec ואיה הושיב את פני מחת אחר : מעל , מן Is. 36.9, comment ferais-tu tourner visage, comment repousserais-tu un gouverneur? אַמְצֵל וּמִי יְשִׁיבֵנָה Is. 43. 13, j'agis, et qui pourrait le détourner, m'en empêcher? מַאַנָּהָה מִי יְשִׁיבְנָּח Jér. 2.24, qui pourrait l'empêcher de satisfaire son désir ? וְהַיּאַ בָּאָחָד וּמָר רָשִׁיבֵנוּ Job 23. 13, il est immuable, et qui pourrait s'opposer à lui ? וַרַבָּרם חַשָּׁיב מַעָּוֹן Mal. 2. 6, il a détourné plusieurs de l'iniquité ; רָחָשִׁיבוּ פַעֵל וּלוּלֵיכֵם Ez.14.6, détournez (votre esprit, ou vos enfants) de vos idoles; sans reg. : יְהָשִׁיבּוּ רידיה Ez. 18. 32, détournez-vous (du mal) et vivez. - מנים Détourner le visage, refuser à quelqu'un ce qu'il demande : אַל־מַשְׁבֵּר אַת־מָנֵר I Rois 2.16, ne me refuse pas (v. plus haut l'exemple, Is. 36. 9); יְחַרְבָּת לְחָשִׁיב אֲפוֹ Ps. 78.38, il détourne, apaise, souvent sa colère ; מָעֵל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל ਜַנְיּ־יִשְׁרָאֵל Nomb. 25. 11, il a détourné ma colère de dessus les enfants d'Israel.

rendu le mal pour le bien; יַיִּקְשַׁיב מַי יבלראשו I Rois 2. 32, l'Eternel fera retomber sur sa tête le sang qu'il a repandu. — השיב בכר־פַּלַּח־אֹפֵר Répondre, faire réponse, faire un rapport: לְחָשִׁיב אַמֶּרִים אָמֶה Prov. 22. 21, pour répondre des paroles de vérité; יהַבְּרִי הָבֶר Gen. 37. 14, et tu me rapporteras des nouvelles ; נַּיָּשׁׁרְבוּ אֹחֶם הָבֶר חקבת איד פל-חבר Nomb. 13. 26, ils leur firent leur rapport ainsi qu'à toute l'assemblée; אַנִי אֲשִׁיבְךָּ מִלִּין Job 35.4, je saurai te repondre; אַרָבֶּר נַדַּוֹשֶׁיבֶנָי Job 13. 22, je parlerai et tu me répondras; שִׁנְפֵר רְשִׁיבוּנְר Job 20. 2, mes pensées m'inspirent de quoi répondre.

4° Rétablir : לְּהָשִׁיבּ וְלְבְּטֵׁח יְרוּשֶׁלֵם Dan. 9. 25, de rétablir et de rebâtir Jérusalem; וְצִּשִׁיבְה שֹׁמְטֵיהְ Is. 1. 26, je rétablirai tes juges; תַּשִּׁיבְה עֵּלִּבְּה Gen. 40. 13, il te rétablira dans ta charge.

לי Revenir sur une décision, révoquer un arrêt: אֵרְן לְּחָשֵׁרֵב Esth. 8. 8, il n'y a plus à y revenir (l'édit est irrévocable); יבְּרָךְ וְלֹא אֲשִׁרְבָּעוּ Nomb. 23. 20, il a béni et je ne le révoquerai point; בְּלֹי אֲשִׁרְבָּעוֹ לֹא אֲשִׁרְבָּעוֹ Amos 1. 3, et à cause du quatrième péché je ne révoquerai pas (mon arrêt); selon d'autres: ne le lui rendrai-je, ne le châtierai-je pas?

7° Tourner vers: יְרָשֵׁב פָּנְיוֹ לְּכָעּוּדֵי אֶרְצוֹ Dan. 11. 19, il tournera sa face vers les forteresses de son pays; יְאָנִירְבָּה יְרָדִי זְּרָבְּוֹ Is. 1. 25, je tournerai ma main vers toi (pour te secourir); לְּחָשִׁיב יְרוֹ Il Sam. 8. 3, pour rétablir, ou pour étendre, sa domination. — הַשִּׁיב אָל־לַבּ Prendre à cœur, rentrer en soi-même: אַל־לְבָבְהָ Deut. 4. 39, grave cela dans ton cœur; הְשִׁיבוּ מִּלְּבֶּב זְּלִב Is. 46. 8, pécheurs, rentrez en vousmêmes.

Hoph. ביניים בנדר ramené, rapporté, rendu: רַיּנִים בַּלְּבְּרָנִים וְשָּׁרְ בָּלְבְּרָנִים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּעִּבְּים בַּעִּבְּים בַּעִּבְּים בַּעִּבְּים בּעַבְּים בּעַבְּים בּעַבְּים בּעַבְּים בּעַבְּים בּעַבְּים בּעָבְים בּעבְים בּעבְּים בּעבְים בּעבְּים בּעבְּים בּעבְים בּעבְים בּעבְים בּעבְּים בּעבְים בּעבְּים בּעבּעבּעב בּעבְּים בּעבְּים בּעבְּים בּעבְּים בּעבְּים בּעבְּים בּעבּעבּים בּעבְּים בּעבְּיבּים בּעבְּיבּים בּעבּעבּים בּעבְּיבּים בּעבְּיבּים בּעבְּיבּים בּעבָּים בּעבּים בּעבְּיבּים בּעבְּיבּים בּעבְּיבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבְיבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבְים בּעבְּיבּים בּעבְּיבּים בּעבְּיבּים בּעבּים בּעבְיבּים בּעבְיב בּעבְּיב בּעבְּיב בּעבְיבּים בּעבּיב בעבְּיב בּעבְיב בּעבְּיב בּעבּיב בעבְּיב בעבְּיב בעבְּיב בעבְּיב בעבְּיב בעבְּיב בעבּיב בעבָּיב בעבּיב בעבּיב בעבּיב

שובאל n. pr. (v. שובאל).

בּיַלָּהְ שׁוֹכָב בְּדֶּיָהְ לְּמֵּי : Is. 57. 47, il suit comme un rebello les égarements de son cœur; בְּיִר שׁוֹבָרִים Jér. 3. 44, enfants rebelles.

בְּבְעֹשׁ n. pr. 1° Sobab, fis de David, II Sam. 5. 14. — 2° Sobab, fils de Chaleb, I Chr. 2. 18.

שוֹבֶב adj. Rebelle: אַיּב הְשׁוֹבֶל pap Jér. 31. 22, fille rebelle.

שוּבְה f. État de tranquillité, de paix : בְּשׁוּבְה וְנַתְּהִיז Is. 30. 15, par la paix et par le repos.

ח שובה n. pr. m. II Sam. 10. 16.

່ງວຸເພັ n. pr. 1° Sobal, fils de Seīr, Gen.36.20.—2° Sobal, fils de Chaleb, I Chr. 2. 18.

ף חובי n. pr. m. Néh. 10. 25.

שור (v. II שור).

שוד (ע. דישוֹי).

ישָׁרָה Etre pareil, semblable a : יָאַל־מָר ווייר ואשות Is. 40. 25, a qui me comparerez-vous, à qui serai-je égal, a qui ressemblerai-je? מַרְ־מִשְׁנַתִּדּלוֹי, נָם־ Prov. 26. 4, de peur que tu ne sois aussi semblable à lui. - Egaler en valeur, valoir autant, suffire, être suffisant : רָכַל־חַקּצֶיך לא יְשִׁוּרַבְהוּ Prov. 3. 15, et tout ce que tu as de précieux ne peut pas lui être comparé, ne l'égale pas en valeur; אַרן תַשָּר שׁוֶת בְּנַוֶּק תַשֶּלֶה Esth. 7.4, l'ennemi ne saurait réparer le dommage qu'il veut causer au roi; לא לא אין Job 33. 27, et rien ne m'a satisfait, ou cela ne m'a point profité; selon d'autres : et (Dieu) ne m'a point puni selon mes péchés. - Etre utile,

dans l'intérêt de quelqu'un: יְלַמֶּלֶהְ אֵיךִי Esth. 3. 8, il n'est point dans l'intérêt du roi; לָּכְל-חָד אֵינְנּי שׁנְיִז לִּי Esth. 5. 13, tout cela est sans valeur pour moi, ne me sert de rien.

Pi. 1º Rendre égal, rendre semblable : מְשׁנֵח רַגְלֵּר כְאֵיַלוֹת Ps. 18. 34, il rend mes pieds semblables à ceux des biches; שַּיִּיחִי עֵר־מֹקֵר בָאַרִי Is. 38. 13, je me suis rendu semblable jusqu'au matin à un lion, c.-à-d. j'ai lutté contre ma souffrace, ou j'ai rugi comme un ומריקו ועריקו Is. 28. 25, quand il en aura aplani la surface. — 2º Calmer: & - Dx ימשר נמשר Ps. 131. 2, si je n'ai pas calmé et apaisé mon âme, si je n'ai pas fait taire mes désirs. — 3° Placer. mettre, proposer : שַּׁיִּרָהָר הָנַנְהָר הָלַנְנָהָר הָי Ps. 16.8, je me suis toujours proposé, représenté, l'Eternel devant moi ; שַּׁרָּתַר על־גבור Ps. 89. 20, je prête mon secours au heros; מִשְׁפָטֶרךּ שִׁרְּחִר Ps. 119. 30, j'ai place devant moi, je me suis proposé, tes ordonnances; סבר ישורדע Osée 10.1, (une vigne) qui poussait des fruits, ou : à qui Dieu donne, fait pousser, des fruits.

Hiph. Egaler, comparer : מָר אַלְה Lament. 2. 13, qu'égalerai-je à toi?

Nithpa. Se ressembler: מְשְׁמָּח מְדְיָנִים Prov. 27. 15, (une gouttière qui coule toujours) et une femme querelleuse se ressemblent (c'est tout un).

סט שְׁנָה ou שְׁנָה chald. Pa. Rendre semblable: וְלְבְבֵה מִשְּרִין Dan. 5. 21, et son cœur fut rendu semblable à celui des bêtes.

Ithp.: יְנֶלֶר יְשְׁהָת Dan. 3. 29, et que sa maison soit réduite en un tas de fumier.

קירוי (plaine) n. pr. La vallée de Saveh, Gen. 14. 17; mais אַנְרָיִי בְּיִרְיִיִּים 14. 5, dans la plaine près de Kiriathayim.

שות (v. אייש et אוש) Pencher, être incliné: אָל־פָּיֶת בֵּיתָש Prov. 2. 18, sa maison penche vers la mort, ou: elle (la femme) penche vers la mort,

la tombe, la maison, qui l'attend; מְּמֶר נַמְּשֶׁר נַמְּשֶׁר פּגּינִר נִמְשָׁר Ps. 44. 26, notre âme est courbée vers la poussière (elle est humiliée); יְמִשְׁרָּי נָמְשָׁרְּ Lam. 3. 20, mon âme est abattue, humiliée, en moi.

תוח n. pr. Suah, fils d'Abraham, Gen. 25. 2; חשתה Job 2. 11, de la race et du pays de Suah.

שוּחָה Wing Fosse, abime: שְּהָשְׁ שְּהְתָּה Prov. 22. 14, une fosse profonde; בְּאָרֶץ צֶרֶבְּח וְשׁיּחָה Jér. 2. 6, par un pays aride et rempli de fosses, ou : désert inhabitable.

חַתְּשׁ n. pr. m. I Chr. 4. 11.

סריים n. pr. Suham, fils de Dan, Nomb. 26. 42; שִּיִּחָם Gen. 46. 23.

שוש (ful. ישום לישום (Agiter en tous sens), ramer: היה שָּׁמִים לָּבָּד Ez. 27. 8, ils étaient tes rameurs, tes matelots.—
2° Courir en tous sens, se disperser: הַשָּׁהְ שִּׁשׁ Nomb. 11. 8, le peuple se dispersait (autour du camp); שְׁשִׁים בְּאָבֶרְ Joh 1.7, de parcourir la terre.

Pil. שישיש Parcourir, se promener: בְּינְינֶ הְינִי יְרִינְּשֶׁלֵּם Jer. 5. 1, promenez-vous par les rues de Jérusalem; part.: קיני בְי הַשָּה מְשִׁים בְּכֶל-תָאֶרְץ Zach. 4. 10, les yeux de l'Éternel qui vont par toute la terre; בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִם בְּיִלְם Dan. 12. 4, beaucoup parcourront (le livre).

Hithp.: אַרְרִיה הַשְּׁבְּיִבְּי אָנְיִם בְּּוֹבְרִיה Jér. 49.3, répandez-vous le long des murailles.

שוש שום לפרט: Prov. 28. 3, le fouet est pour le cheval; 28. 3, le fouet est pour le cheval; 28. 3, le fouet est pour le cheval; 19. 21, contre le fléau de la langue, contre la calomnie; יְבֶּרֶתְּיִ בְּּבְּאִוֹח שׁוֹם Is. 10. 26, l'Éternel Zébaoth agitera contre lui un fouet; בְּבָּאִר שׁוֹם בּיבּים בּיבִים בּיבִים בּיבּים בּיבִים בּיבִים בּיבּים בּיבִים בּיבִים בּיבּים בּיבִים בּיבּים בּיבּים בּיבּים

שול usité seulement au plur. Les bords, les pans, d'un vétement שולי ביליו אילי באליו באליו באליו באליו באליו באליו קלאים אַרדותויכל Is. 6. 4, le bas, les pans, (de sa robe) remplissaient le temple; יְנְלֵּיתִה שׁוּלִיהְ בַּלֹּיפְנִיהְ Nah. 3. 5, je retrousserai le bas de tes habits sur ton visage;

Lament. 1. 9, sa souillure était dans les pans de sa robe.

שוֹלְל m. (v. שׁלֵל. Dépouillé (de vêtements ou de raison): יְבֶּרוֹם Mich. 1. 8, dépouillé de vêtements ou de raison, et nu; סוֹלִיךְ יוֹנְצִים שׁוֹלֶל Job 12. 17, il emmène privés de raison les conseillers.

תולמית n. pr. Sulamith, jeune fille célébrée dans Cant. chap. 7.

ח שוטר n. pr. m. I Chr. 7. 32.

שוטים m. pl. Ail: des aulx, Nomb.

ישוני n. pr. Suni, fils de Gad, Gen. 46. 16.

מונים n. pr. Sunem, ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 18; מישבים f., la Sunamite, I Rois 1. 3.

אָשֵׁנִע m. Cri, supplication: לְּקִיֹּל שַׁוְצִי Ps. 5. 3, la voix de mes cris.

עשר m. 1° Homme riche, généreux, noble : בּלְבִּילֵּי לֹא יֵאְמֵר שׁוֹּצִי Is. 32. 5, l'avare ne sera plus appelé le généreux (v. מִּילֵּי הַּאֹ יָבְיּהַי page 285); בּילֵי מִּילֵי Job 34. 19, il ne favorise pas le puissant, le riche (contre le pauvre). — 2° Cri: בּיְהָהָר בִּיֹנִי אַל־הָתְהָן Is. 22. 5, les cris iront jusqu'à la montagne (בַּיבִּיבָּי בַּב. 23. 23, v. page 590 à יִיבְּיִם).

עוצרה. 1° Bonheur, richesse: תַּיְצֵּיךְהָּ Job 36. 19, ferait-il cas de tes richesses?—2°Action de crier, d'implorer: אַרְעָ שִׁיּבְּ Job 30. 24, il leur reste la prière (v. l'exemple, page 374, à תְּיִים).

איש n. pr. Suah, Chananéen, Gen. 38. 2.

אנאש n. pr. Suaa, fille de Heber, I Chr. 7. 32.

קשַּוְעָחִי הַאָּוִינְחִי הַאָּוְעָחִי הַאָּוְעָחִי הַאָּוְעָחִי הַאָּוִינְחִי לָּשִּׁרְעָחִי אָבּר-הָאָּבְּיִחִים אָבּר-הָאָבּיִּחִים באַבּר-הַאָּבּיִּחִים באַבּר-הַאָּבּיִּחִים באַבּר-הַאַבּיִּחִים באַבּר-הַאָּבּיִּחִים באַבּר-הַאָּבּיִּחִים באַבּר Exod. 2. 23, et leurs cris, leurs plaintes, montèrent jusqu'à Dieu; הְּבִיר הְבִיר I Sam. 5. 12, les cris de la ville.

שוּעֵל m. Renard; plur. שֹּנְעָל Cant. 2. 15, et שׁוּעָלים Lament. 5. 18, des renards.

אַרָץ שׁרְעָל n. pr. 1° אַרָץ שׁרְעָל Le pays de Sual, appartenant à la tribu de Benjamin, I Sam. 13. 17.— 2° Sual, fils de Sophah, I Chr. 7. 36.

שוער m. Portier: שוער II Rois 7. 40, le portier de la ville.

חוֹפַרְ n. pr. m. I Chr. 19. 16. שוֹפְּכִי (v. שׁוּפְטִי).

אוֹפְר m. Trompette, cor: יקוֹל שׁוֹפְר Ps. 98. 7, et avec le son du cor; שוֹקרֹתִינְים Jug. 7. 8, leurs trompettes.

Provide Kal inusité. Pil. ppid Faire regorger: ਸ਼੍ਰਾਲ਼ਾਂ Ps. 65. 10, et tu la fais regorger (v. Hiph.), ou: parce que tu l'aimes; selon d'autres: tu l'as arrosée (v. ਸਲੂਹ).

Hiph. Regorger: יְתֵשִׁיקּהְ תַּיְקְבִּים מִירוֹשׁ Joel 2. 24, les pressoirs regorgeront de vin.

שוק f. Cuisse, jambe, épaule (du bétail): שׁלְּקְּיִמְיִן Exod.29.22, l'épaule droite (du bélier); שׁלְקִּימִין בּמִרַיִּר שֵׁשׁ Cant. 5. 15, ses jambes sont comme des colonnes de marbre; duel: שׁלִּקִים Deut. 28. 35, les cuisses; poét.: מַּאַרְשׁׁ יִרְאָרִשׁ רַּבְּשׁׁיִּרְבָּי Ps. 147. 10, il ne fait point cas des jambes (légères), c.-à-d. de l'agilité de l'homme; יְבֵּרְ אִוֹחָם שׁוֹק עֵּלֹ־יְבֶרְהָּ

Jug. 45. 8, il les battit jambe sur cuisse (dos et ventre).

קרבי בישיק ה. Rue, place: יְסְרְבוּ בַישׁיּק Eccl. 12. 5, ils feront le tour par la place; plur.: בְּשִׁיְקִים וּכְרְיחֹבוֹת Cant. 3. 2, par les places et les rues.

שורים . (pl. שורים). Bœuf, taureau: שורים Osée 12.12, des bœufs; collect. שורים Gen. 32.6, des bœufs; une fois pour vache: עברי Job 21.10, son bétail conçoit (v. le même exemple à bys Hiph., page 108).

עשרישר ליי Ps. 7. 1, qu'il chanta en l'honneur de l'Éternel; part.: שָּׁרִים יְשָׁרִים יְשָׁרוֹ Eccl. 2. 8, des chanteurs et des chanteuses; יְשָׁר בַּשִּׁרִים עַל Prov. 25. 20, celui qui chante des chansons à un cœur affligé.

Pil. איש Grier, chanter, célébrer: אָבּוּעִּרְר בַּחַעּלוּן Soph. 2. 14, des voix qui chanteront, cricront, aux fenêtres; קישׁר שׁרְרוּ אָנְשִׁרם Joh 36. 24, que les hommes ont célébré; selon d'autres: que les hommes contemplent (v.II שׁרָרוּ בַּיִּרְנִיבּין II Chr. 29. 28, (le cantique) se chantait; הַמְשׁרְרִים I Chr. 9. 33, les chanteurs.

Hiph. (fut. יְשִׁיר, apoc. יְשִׁירוּ, Jug. 5. 5, imp. יְשִׁירוּ pour הַשִּׁירוּ). Chanter, célébrer: אַרְהְּ נְשִׁירוּ אָרִדְּשִׁירוּבְיִי Ps. 137. 4, comment chanterions-nous le cantique de l'Éternel (dans une terre étrangère)? שֵׁירוּ לֵיֵי Exod. 15. 21, chantez à l'Éternel; יְבִירִי בְּיַרְכֵי בִי Ps. 138. 5, ils célébreront les voies de l'Éternel.

Hoph. pass. יישֶׁר הְבִּיר חַנֶּה Is. 26.1, ce cantique sera chanté.

 toi, ont été les caravanes pour faire le commerce avec toi.

2º Voir, considérer, regarder avec soin, avec attention, avec bienveillance; regarder avec haine, épier: וַנְסְחֵר פָּנִים וּמָר יְשׁוּרָנוּ Job 34. 29, lorsqu'il cache sa face, qui le regardera? רי מראש אַסְעָה Cant. 4. 8, regarde du haut d'Amana; મામમાંલ Nomb. 24. 17, je le regarde; יַשׁוּר שְׁחָקִרם Job 35. 3, contemple les nuées; לא לשרתות Job 33.14, à celui qui n'y prend pas garde; פאשרכוני Osée 14. 9, et je le regarderai (d'un œil favorable); וַשַּׁבֵּי לֹא יָשׁאַרָנָּה Job 35. 43, le Tout-Puissant n'y a point d'égard ; פּנָפֵר פַל־הַרָךָ אָשׁוּר Osée 13. 7, je les épierai sur le chemin comme un léopard; יַשׁוּר פְשָׁהְ יִקוּשִׁים Jér. 5. 26, épiant comme les oiseleurs qui dressent des pieges.

I שור m. Ennemi: צינר בְשׁרְרִי Ps. 92. 12, mes yeux verront la ruine de mes ennemis.

איר אור Muraille: אַלֵּר שׁאַר Muraille: קלֵר שׁאָר 22. par-dessus la muraille: plur.: בָּרְשׁרְשׁר Job 24.11, entre leurs murs; une autre forme du plur.: בָּלְּי בְּשֶׁרוֹתֶידָּ Jer. 5.10, montez sur ses murailles (ou d'un sing. אַבְּלְיּ

ישור chald. Muraille: ישׁתַּבְּלְלוּן Esdr. 4. 13, et que si les murailles en sont achevées.

שור n. pr. Sur, ville entre l'Égypte et la Palestine, Gen. 16.7: פִּדְעֵּר־שׁוּר Exod. 15. 22, le désert de Sur.

שושן m. 1° Lys: מַצְשֵׁה שׁרְשֵׁן I Rois 7. 19, ouvrage fait en façon de fleurs de lys. — 2° מַיּבְשׁן מַיִּבּין Ps. 60. 1, nom d'un instrument de musique.

ת שושה n. pr. Susan (Suse), résidence des rois de Perse, Esth. 1. 2.

שושָׁן m. (pl. שוֹשָּׁוֹשׁ). 1° Lys (fleur blanche): קרֹעֶּח בְּשֹּׁושִׁן Cant. 2. 16, qui patt son troupeau parmi les lys; בְּשִׁשׁׁ אַבְּעָר I Rois 7. 22, ouvrage fait en façon de lys. — 2° Instrument de musique: עֵל שׁשִׁיִּשׁ Ps. 45. 1, sur Sosannim.

קרח בְּשׁוֹשֶׁבָּה f. Lys: רְּמְרֵח בְּשׁוֹשֶׁבָּה Osée 14. 6, il fleurira comme le lys.

chald. plur. Citoyens de Susan (Suse), Esdr. 4. 9.

רשוֹם (pret. חשׁ, החשׁ, יחִשׁ; inf. השׁ) Mettre, placer, poser, établir : nag be Ps. 8.7, tu lui as mis toutes les choses sous les pieds; ילא־שַׁרשׁ אַישׁ צַרְיוֹ עַלְיוּ Exod. 33. 4, nul ne mit ses ornements sur soi; מקשים שתוילי Ps. 140. 6, ils m'ont mis des piéges; אלא לבן לבן Gen.30.40, il ne les mit pas auprès des troupeaux de Laban; ישה שונחינו לנגהף Ps.90.8, tu as place nos iniquités devant toi; אַשָּׁרִיתָּי אָקּרֹתָיי, אַשָּׁרִישָּיתוּ Ps. 84. 4, où elle a posé ses petits; קאָבְּאָר אַרדאָבאָן Exod. 23. 31, j'établirai tes limites; אָשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ נָּלָּר Ps. 3.7, qui sont rangés contre moi, qui m'assiègent de toutes parts; নাড়ছানু কাছ নাচ Is. 22.7, ils se sont rangés en bataille contre la porte. — 🛬 ngi Appliquer son cœur à une chose, en être touché: בי בּם־לְּזֹאַת Exod.7.23, il ne fut pas non plus touché de cela ; הַלַּאַר שַּׁתַרות לָּמָרות I Sam. 4. 20, elle n'y fit point attention ; אַלְחִים זַרֵע פּתר Gen. 4. 25, Dieu m'a donné un autre enfant; שׁתַּוּר היבות למו Ps. 88.9, tu m'as rendu un objet d'abomination pour eux ; אַבּריַרוּגרַרוּ קצר לה Osée 6. 11, Juda, il a préparé une moisson aussi pour toi.

Hiph. (fut. mgg, apoc. mgg, inf. et imp. מיים pour חיפית) 1° Mettre, placer, établir, faire: בַּצֵר בָּצֵר Job 22. 24, jette l'or sur la poussière (v. מַצֶּר); אַרַקּאָת אַחַבּאָר Ruth 4. 16, elle le mit dans son sein ; וף מושל לראשו לראשו פערת פו 21. 4, tu as mis sur sa tête une couronne d'or pur ; יַאַרבָּח אָּשִׁירת Gen.3.15, j'établirai une haine (entre toi et entre la femme) ; בּרָכוֹת לָגֵד Ps.21. 7, car tu fais de lui un objet de bénédiction à jamais; אָר ח לָּר Dob 14. 13, que tu me donnasses un terme; ערא אַשְׁרָאַ I Rois 11.34, car je le maintiendrai prince; לַּפָבָן שַׁחָר אַלֹּחַר Exod. 10. 1, afin que je fasse éclater mes miracles; avec ב : אָר בַּבְּדָּה מית מַבְּבָּהָ הַ

קּבְּלֵי שְׁלְחָקָה II Sam. 19. 29, tu as mis ton serviteur entre ceux qui mangent a ta table ; אַיך אֲטִׁיתַךּ בַּבְּנִים Jer. 3. 19, comment, c.-à-d. dans quelle terre choisie, te mettrai-je entre mes enfants? אשרה הישע Ps. 12. 6, je mettrai en sécurité; וּבְקַרְבּוֹ יְשִׁיהו מִרְמָה Prov. 26. 24, il cache la tromperie dans son cœur; בּיִּחְשְּׁמְיּרָה זִישְׁאָ Jér. 51. 39, je préparerai leur festin; avec יִישַׁיתַוראּ : דָישׁיתַוראּ קל־אָרֶץ מְצָרֵיִם Gen. 41. 33, et qu'il l'établisse sur le pays d'Egypte; אל־פַא אים עלינו משאר Nomb. 12. 11, ne mets point sur nous, ne nous compte pas, ce péché; בַּאָשָׁר יָשִׁית עָלָיו בַּעָל הָאָשָׁר Exod. 21. 22, (l'amende) que le mari de la femme lui imposera.

לְּבְּיִהְ מְּבֶּיִרְ Job 10. 20, détourne-toi de moi (cesse de me frapper) לְבְּיִרְ לְבָּרְ לִבְּרָ לְבַּרְ לִבְּרָ לִבְּרָ לִבְּרָ לִבְּרָ לִבְּרָ לִבְּרָ לִבְּרָ לִבְּרָ Jér. 31. 21, applique ton cœur à reconnaître le chemin; יְבָּר מְבָּיִר מַנִּי אַלָּיִר מָנִי Job 7. 17, pour que tu tournes ton esprit vers lui, pour que tu penses à lui; יְבָּר מָבָיִר מָנִי Nomb. 24.1, il tourna son visage vers le désert; il tourna son visage vers le désert; יְבִּירִים יְבָּיִרְם יְבָּיִרְם יְבָּיִרְם יְבָּירִם יְבִירִם יְבִירִם יְבִירִם יְבִירִם בּלּבְירָם בּיִבְּירָם יְבָּירִם יְבִירִם בּלְבִירִם זְבְּירִם יְבָּירִם בּלְבִירִם Job 9. 33, qui puisse mettre sa main, c.-à-d. interposer son autorité, entre nous deux; בּבְּיבִים יְבִּיבְּים בְּבִּיִם בְּבִּיִם בּבְּיבִים בּבִּרְם בּבִּים בּבִּיבְּים בּבִּים בּבּרְבָּים בּבְּבִּים בּבּרְבִּים בּבְּיבִּים בּבּרְבָּים בּבּרִים בּבּרְבָּים בּבּרִים בּבּיִים בּבּבּרִים בּבּרִים בּבּרִים בּבּרִים בּבּרִים בּבּרִים בּבּיבְּים בּבּרִים בּבּיִים בּבּים בּבּיבְּים בּבּיים בּבּיבְּים בּבּים בּיים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּים

t'associe pas à son crime.

Hoph. pass.: אַבּרכֹמֶר רְּנְשֵׁה עֶּלֶה Exod. 21. 30, si un prix de rachat lui est

imposé.

חלְלֶת n.pr.Suthelah, fils d'Ephraim; nom patr. שוחלה Nomb. 26. 35.

לשוב chald. Pael שֵׁיוֵב (fut. בְּיִייִב (fut. בְּיִייִב , inf. בְּיִייִב Delivrer: בִּיִּיִבְּי, inf. בִּיִּיִיב Delivrer בִּיִּייִב Dan. 3. 15, qui vous delivrera de mes mains.

אָרָי Voir, regarder, considérer: אַרָּ אַרָּאָדְי Job 20.9, l'œil qui l'aura vu; שַּבְּיִבְּיִרְיִּרְיִי שְׁבְּיִבְּיִרְיִי וּשְׁבָּיִעְ Cant. 1.6, parce que le soleil m'a regardée, a dardé ses rayons sur moi, m'a brûlée.

איני Kal inusitė. Retordre. Hoph. pass. Part.: שָּׁמָי Exod. 26. 1, du fin lin retordu.

רְשֵׁי adj. Courbé: יְטֵּח עֵינֵים Job 22. 29, celui qui tient les yeux baissés, l'homme abattu, humble.

קיים ליים Gagner quelqu'un par des présents, corrompre un juge: בְּמֵיִים לַּחֲבָּים לַּחֲבִים לַּחֲבִים לַחֲבָּים Job 6. 22, et de votre bien faites des présents (aux juges) en ma faveur; בַּמִיים בּנִים Ez. 16. 33, tu leur as fait des présents.

חשוני m. Présent, don corrupteur fait à un juge: אוני בּייִרְבְּיִרְיִיבְּיִר I Rois 45. 19, (je t'envoie) un présent en argent et en or; איני בּייִרְבְּירִיבּייִר Prov. 6. 35, même quand tu lui offrirais beaucoup de présents; אירי לפּוַיִי שִׁיִּדִי Deut. 27. 25, maudit soit celui qui prend un présent (pour mettre à mort l'homnie innocent); אוני בּייִרי אַיִּדְיּי בַּיִּרִי אַרָּיִר אַ Job 15. 34, les tentes de la corruption, c.-à-d. de ceux qui acceptent des dons corrupteurs.

אָרָה S'incliner, se prosterner: שָּׁחָה Is. 51. 23, prosterne-toi et nous passerons.

Hiph. Courber, abattre: בְּלְבֵּר בְּלֶבְי הַיְּהְיָם בְּלְבִי Prov. 12. 25, l'inquietude, le chagrin, dans le cœur de l'homme, l'abat, l'accable.

Hithp. הְּחָהַשְּהִי (fut. אַהְשִּלְיִי, avec pause אַהְשָּׁיִי; plur. אַרְהַשְּׁיִי). Incliner, s'incliner, se prosterner, rendre hom mage, adorer, prier: הַּאָרָע אַרָּפָּא אַהְשָּׁיִם אָרָע פּרָפּיָם אָרָע פּרָפּיָם אַרָּפּּיָם אַרָּפּיָם אַרָּפּיָם אַרָּפּיָם אַרָּפּיָם פּרָפּיִּר לְעַם־הָאָרָע Gen. 19.1, il se prosterna la face contre terre; בְּשִּׁרְיִאָּרֶע Gen. 23.7, il se prosterna devant les gens du pays;

קניקר אַל־דַוּיכָל־קַרָשְׁהָ Ps. 5. 8, je me prosterne devant ton sanctuaire; לְּמָנֵי «មាន្ត្រដូច កម្មា កម្មានក្រុងក្នុ Is. 36.7, prosternezvous devant cet autel; רְהַשְּׁתַּוִיִר־לוֹ Ps. 45.12, prosterne-toi devant lui, rendslui hommage; absol. דול אחרייםי II Sam. 16. 4, je me prosterne, je te rends hommage; וַחַשְׁמַחָיָה עַל־מִפַּקּן הַשַּׁעַר Ez. 46.2, il se prosternera, adorera (Dieu), sur le seuil de cette porte; ningstat ו הליבון לבי I Sam. 1. 3, pour adorer l'Eternel et pour lui offrir des sacrifices; inf. forme chald.: בְּיִשְׁתְּחַיְרָתִיּר ברה רבון II Rois 5. 48, quand je me prosternerai dans le temple de Rimmon; בתייתה בשתון Ez. 8. 16, et ils se prosternaient; part. avec la terminaison du prét.

תוחות m. (rac. שָּׁחוֹת). Action de se courber, humilité: אַלֵּיךְ שְּׁלֵּיךְ עָּרוֹתְן Is. 60. 14, ils viendront vers toi avec humilité.

רַשִּׁחוֹר (ע. אַחוֹר).

ישְׁחוֹר (ע. ישְׁחוֹר (ע. ישׁחוֹר

יוֹר שׁרְּחוֹר m. Le noir, noirceur: קְּשַׂהָ בְּאָרָה בְּאַרָה Lament. 4. 8, leur visage est plus sombre que la noirceur.

ਮੀਸਆਂ f. Fosse: ਸੰਗਾਤ ਸਾਜਾਂ ਸਾਜਾਂ Prov. 28. 10, il tombera dans la fosse qu'il aura faite.

ਸਿਹੂੰਦਾ (v. ਸੁਬਦੀ et ਸਮੂਦਾਂ, prél. ਸਦਾਂ, ਸਮੁਜਿਦਾਂ; plur. कार्च et अग्राचं, fut. ग्रंथं). Se tapir, s'abaisser, s'incliner; être abaissé, humilié, abattu : בְּּבְּינִיהוּ בַּבְּינִיהוּ Job 38.40, lorsqu'ils se tapissent dans leurs tanières; מַר אָבְעוֹרו עוֹלָם Hab. 3. 6, les collines des siècles (antiques) s'abaissent; קֹרֵר שַׁחוֹתִר Ps.35.14, triste, j'allais courbé, la tête baissée; יְשֵׁרוּ מַבְּרִשׁׁרוֹ מַשְׁרֵם Is. 2. 17, l'orgueil de l'homme sera abaisse; לובר ביתב לובי לובר Job 9. 13, les aides orgueilleux seront abaisses sous lui; hanny ming Ps. 38, 7. je suis extrêmement abattu; יִדְמָּרו רַשׁׁוָד l's. 10. 10, il écrase, il abat (le pauvre), ou : il se courbe, se baisse (ע. הַכַּהַ, page 123).

Niph.: נישר ארם Is. 2. 9, l'homme

s'est abaissé; אָסְרָתֵּהְ תְּשָּׁהְ תַּשְּׁהָ Is. 29. 4, et ta parole sera basse comme si elle sortait de la poussière; יְשַׁתּהּ בְּלִי מְשִׁיתִי תַּשְׁתִּה בְּלֵי בְּעִית תַשְׁתִּה בְּלֵי בְּעִית תַשְׁתִּה בַּכְּלוּ בּעִית תַשְׁתַּה בַּעִית בַּעִית בַּעִית בַּעִית בַּעִית les filles du chant, les chanteuses, auront la voix basse, éteinte.

Hiph. Abaisser, abattre: night Is. 25.12, il abat (tes murs forts et hauts).

Hithpo.: ជូច ពួកក្មេត្តដុំគ្នា Ps. 42. 12, mon âme, pourquoi t'abats-tu?

בּישִׁת בּיל 1° Tuer, égorger: דישָּ הְּטְתַשֵּׁי בְּישִׁתְּעָ בַּאַרָּעָם בּאַרַּעָם בּאַרַּעָם בּאַרַּעָם בּאַרַּעָם בּאַרַּעָם בּאַרַּעָם בּאַרָּעָם בּאַרָּעם בּאַרָעם בּאַרָּעם בּאָבּעם בּאַרָּעם בּאַרָעם בּאַרָּעם בּאַבּים בּאַרָּעם בּאַרָּעם בּאַרָּעם בּאַרָּעם בּאַרָּעם בּאַרָּעם בּאָבּעם בּאַרָּעם בּאַרָּעם בּאָבּעם בּאַבּעם בּאבּעם בּאַבּעם בּאָבּעם בּאַבּעם בּאַבּעם בּאַבּעם בּאַבּעם בּאַבּעם בּאַבּ

Niph.: תְּצֵּיֹלְ וּבְּקֶר רְשָׁתֵים לֶּחֶם Nomb. 11. 22, égorgera-t-on pour eux assez de brebis et de bœufs?

אַרִיטָה f. Action d'immoler, immolation: אַקּיִים זון II Chr. 30. 47, l'immolation des agneaux de Paque.

בּשְׁרֵת m. Ulcère, lèpre : אָרָתְּהַ בּיֹשְׁרָתְּ Lév. 13. 19, au lieu où était l'ulcère בְּשָׁרָת מְצָרָת Deut. 28. 27, de l'ulcère d'Egypte (l'éléphantiasis?).

שְּׁחִים m. Ce qui germe de soi-même: יְבָשְׁנְה תְּשְׁנְּה שְׁיִדִּים Is. 37. 30, et la seconde année (vous mangerez) ce qui croîtra de soi-même (v. בַּיִּחַם).

אָרִיף m. Planche mince: שְׁחִיםְּ בּּעְ Ez. 41. 16, des planches minces, un lambris de bois; d'autres lisent אָרִיםְּם.

וֹיִחִיתְּל (v. הַחֲשִׁ chald.).

קירורות f. pl. (rac. הַּשְּׁשָׁ). Fosse: בּיִבְּעֵּם הְשִׁהְירוּוֹת Ps. 107. 20, il les délivre de leurs fosses, ou, rac. הַיַּשׁ: destructions.

שַּׁחַל m. Lion : שַׁרָּהְ נָפֶּהֶן נָפֶהָן Ps.

91. 13, tu marcheras sur le lion et sur

l'aspic.

הֹלְתְשׁ f. Espèce d'aromate; selon d'autres : onyx, ou certaine coquille, qui brûlée répand une odeur agréable, Exod. 30. 34.

אַרַשִּׁי m. Nom d'un oiseau immonde (la mouette ou le coucou?), Lév. 11.16.

רַבְּישׁ f. Phthisie, consomption, Lév. 26. 16.

אָרַישָׁי m. Orgueil, fierté: אָנַישְּׁיִץ Job 28. 8, les enfants de l'orgueil, les lions à la marche fière.

שְׁחַצִּים n. pr. d'une ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 22.

אַרָּיִם Broyer, briser, miner: הְּחֲיִשֶּׁין בּינִים אָבְּים Exod. 30. 36, tu en broieras en poudre; יְאָשָׁהְטֵּם בְּעָבֶּים Ps. 18. 43, je les brise menu comme la poussière (emportée par le vent); אַכְנִים שְׁחַשְּׁ בַּיִּם Job 14.19, les eaux minent les pierres.

וות אינים אינים m. 1° Poussière : שַּׁחַשְּׁ בּוּ Is. 40. 15, comme la poussière d'une balance.—2° Nuée, ciel : שְּׁחַשְּׁ בּיִּרְבְּמִיּבִי בְּיִּבְּמִיּבְי Pr. 3. 20, et (que) les nuées distillent la rosée; בְּשִׁיבִי Ps. 89.7, qui dans le ciel (est comparable à l'Éternel)? בּיִּרִי בְּשָׁרִ בֹּיִבְי Etre noir : בּיִּרִי בְּשָׁרַ בַּיּבְי Job 30. 30, ma peau est devenue noire et se détache de moi.

II שְׁתַר מוֹב Chercher, tâcher: שֹׁתַר מוֹב Prov. 11. 27, qui tâche de bonne heure de faire le bien.

Pi. Chercher (se lever des le matin, de bonne heure, pour chercher; ע. רַרָּיִי, chercher ardemment, désirer ardemment, se tourner vers; avec rég dir., avec לְּיִי, אֵל , בּיִּינִייִר וְצִּינְיִר זְצִּינְיִר זְצִּינְיִר זְצִּינְיִר זְצִּינְיִר זְצִּינְיִר זְצִּינְיִר זְצִּינְיִר זְצִּינְיִר זְצִינְיִר זְצִינְיִר זְצִינְיִר זְצִינְיִר זְצִינְיִר זְצִינְיִר זְצִינְיִר לַשְּׁיִרְ Job 7. 21, et si tu me cherches, je ne serai plus; אָבְייִרְיִי לַשְּׁיִרְי לַשְּׁיִרְי לַשְּׁיִרְי לַשְּׁיִרְי לַשְּׁיִרְי לַשְּיִרְי לַשְּׁיִרְי לַשְּׁיִרְי לַשְּׁיִר לַשְּׁיִר לַשְּׁיִר זְּיִי לְשִׁיְר וּצִּינְיִי זְּבְייִר לַשְּׁיִר לַשְּׁיִר זְּשִׁיְר וְצִינְיִר זְּבִּינְיִי לַשְּׁיִר לְּשִׁיְר וְצִּינְיִי לְשִׁיְר וְצִּינְיִי לְשִׁיְר וְצִּינְיִי לַשְּׁיִר לְּבִּירְ לְּבִּירְ בַּיִּיִּי וְצִּיִּרְ בְּעִּרְ בְּעִּר בְּעִר זְּבְּיִיִּר זְּבְּיִר זְּבְּיִרְ מִיּבְי וְצִּיִּרְ בְּעִּרְ בְּעִּרְ בְּעִּר זְבְּיִר וְצִּיִרְ בְּעִּרְ בְּעִר בְּיִּבְיִי לְּבְּיִר וְצִּיִרְ בְּעִרְ בְּעִר בְּעִר בְּיִּבְּיִר בְּעִּיִּר וְצִּירְ בְּעִּרְ בְּעִּיִּר בְּעִּיִּיר בְּעִּיִּיר בְּעִּיִּיר בְּעִּיִּר בְּעִייִּיִי בְּיִּבְיי בְּיִיִּיִי בְּיִי בְּיִיר בְּיִּבְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיִיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיִיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִי בְּייִי בְּיִיי בְייִי בְּייִיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִיי בְּיי בְּייִיי בְּייי בְּיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְייי בְּייי בְייִי בְּייבְייי בְייִיי בְייִיי בְּייי בְּייִייי בְייִי בְייִיי בְּייי בְייִיי בְיייי בְייִיי בְייִיי

m. Aurore, malin: שַׁחַר מַעַּלְית הַשְּׁמֵים מּעַלּית בַּעַלְית בַּעַלְית בַּעַלְית בַּעַלְית בַּעַלְית בַּעַלְית בַּעַלְית בַּעַלְית בּעַלְית בּעבּעלית בעבּעלית בעבעלית בעבעלית בעבעלית בעבּעלית בעבעלית בעבעלית בעבעית בעבעית בעבעלית בעבעלית בעבעלית בעבעל בעבעלית בעבעלית בעבעלית בעבעל בעבעלית בעבעלית בעבעלית בעבעלית בעבעל בעבעל

Jos. 6. 15, dès le lever de l'aurore; בְּמְרֵשְׁתִיר Ps. 139. 9, les ailes de l'aurore; בַּרְשָׁחֵר Is. 14. 12, fils de l'aurore, l'étoile du matin; בְּשַׁחֶר מֵיסֹת מָרָפֶת Osée 10.15, (le roi d'Israel) sera exterminé au point du jour (promptement); ולא הַדְעֵי שַׁחְרָה ls. 47. 11, tu ne sauras pas son aurore, c.-à-d. son commencement, d'où et quand ce mal arrivera; ou, sens opposé: sa fin (le bien qui viendra après, comme l'aurore succède à la nuit); אַשָּׁר אַירְילוּ וּלְיוּע Is. 8. 20, (parole) qui n'a point d'aurore, qui est dépourvue de clarté, de sens; אַפָּרַרָה ਮਾਲੂ Ps.57.9, je me réveillerai à l'aube du jour.

יְשֵׁלֶר שָׁחוֹר adj. Noir: יְשֵׁלֶר עָּרוֹר Lévit. 13. 31, et du poil noir; סוּסִים Zach. 6. 2, des chevaux noirs; מוֹרָים בְּתוֹרִים בְּעִרִים בּעִרִים בּעִרִים בּעִרִים בּעִרִים בּעִּרִים בּעִּרָם בְּעִרְים בּעִּרִים בּעִּרָם בּעִּרָם בּעִּרָם בּעִּרָם בּעִּרָם בּעִּרָם בּעִּרָם בּעִּים בּעִּים בּעִּרָם בּעִּים בּעִים בּעִּים בּעִים בּיִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִים בּעִּים בּעִּים בּעִים בּיִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּיּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּיּים בּעִּים בּעִּים בּיּים בּיּים בּעִּים בּיּים בּעִּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּייִּים בּיים בּיים בּייִּים בּייִּים בּיים בּייִים בּיּים בּיים בּייִים בּיים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּיים בּייִים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּיּים בּייִים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּיים בּייִים בּייִים בּייִּים בּייִים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבּים בּייבְּים בּיבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּים בּיבּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּי

שחר (v. שחר).

מְחַרְּלְּה f. Aurore de l'âge, jeunesse, adolescence: תַּלְּהָה Eccl. 14. 10, l'enfance et l'adolescence.

אַתְרְחוֹד m. (f. אָמָרְחִלְּק). Noirâtre, brun: שֶׁאָנִי שְׁתַרְחֹנָת Cant. 1. 6, que je suis brune.

קריה (que Dieu recherche) n. pr. m. I Chr. 8. 26.

חבים n. pr. m. I Chr. 8. 8.

אַרַשְּׁ Kal inusité. Niph. הַּהְשָּׁיִ Etre gâté, être dévasté: אָהָאָהָ הַהְשָּׂיִה Exod. 8. 20, le pays fut dévasté; הַּהְשָּׁיִ הַּיִּהְ וּיִּהְיִּהְ Jér. 13. 7, et la ceinture était gâtée, pourrie; en sens moral: הַּיְּהִייְ Gen. 6. 12, et voici (la terre) était corrompue, pervertie.

Pi. Detruire, devaster, abattre, perdre, tuer, faire perir, etc.: רחשל perdre, tuer, faire perir, etc.: רחשל Gen. 9.15, pour detruire toute chair; אַרְאָרָשׁ Gen. 38. 9, il le detruisit (en le répandant) à terre; רחשל לאַר, Jos. 22. 33, pour ruiner le pays; ברמי ברמי Jér. 12. 10, ils ont gâté ma vigne; אחתי וְשׁרִיּתִי וְשׁרִיּתִי וְשׁרִיּתִי וְשׁרִי וֹלִי בּרֹי Jér. 5. 11, montez sur les murailles et renversez-les; הַרְּתָירָה הַנְּנִירָה וְשִׁרִי Prov.

23.8, tu auras perdu tes paroles ágréahles; פַּרִית הַלֵּיִר Mal. 2. 8, vous avez violé l'alliance de Lévi; ਜਨ੍ਹਾਲ਼ਾਂ; Exod. 21. 26, s'il gâte l'œil; ראָ דּיִשְּׁילִי ו קשיח בי II Sam. 1. 14, pour tuer l'oint de l'Eternel ; אָפָל־חָבֶם לָבֶל־חָבֶם חָזָה Nomb. 32. 15, vous serez pernicieux à tout ce peuple; וְשִׁתֵּח רַחֲמָרו Amos 1. 11, et qu'il a violé la compassion qu'il lui devait; בלרימעתה בחשם Ez. 28. 17, tu as détruit, corrompu, ta sagesse à cause de ta beauté. -- Corrompre ses mœurs, se corrompre, pécher: מחת כפה Exod.32.7, ton peuple s'est corrompu; is rand Deut. 32. 5, ils se sont corrompus, ils ont péché contre lui (Dieu).

Corrompre, pervertir: אַרּבּיְרָּפּוּ פֿר.פֿר.פֿר. Gen. 6.12, toute chair avait corrompu sa voie; sans rég: אַרִּבּיְרָפּוּ Deut. 31. 29, vous vous corromprez; בְּיִרִים בְּשִּׁוִירִוּרִם Is. 1.4, enfants qui se corrompent; אַלּיִבּשְׁתַּיּוּ en tête des psaumes 57, 58, 59, 75, le commencement d'un cantique sur l'air duquel on chantait ces psaumes.

Hoph. part.: ਸਸ਼੍ਰੂ ਸਾਂਸ਼ Prov. 25. 26, et une source corrompue.

בינת chald. Détruire. Part. pass. seul usité: חילים ושְּׁחִים השָּׁהָם Dan. 2. 9, et des paroles trompeuses et perverses; subst.: אַחָיהָשׁ Dan. 6. 5, (ni) une mauvaise action, ou (ni) une faute.

ਮਨਾਈ f. (de ਸ਼ਾਲ). Fosse (pour prendre les animaux), piége, citerne, pri-

son, tombe: רייש איים Prov. 26. 27, celui qui creuse une fosse (y tombe); באיים ייים Ps. 35.7, la fosse où étaient tendus leurs rets; שמיים באיים באיים Ez. 19. 4, il a été pris dans leur fosse; רייש באיים Job 9. 31, tu me plongeras dans une fosse bourbeuse; איים באיים איים באיים וויים באיים ב

קּשֶּׁי f. (pl. בְּשִׁשְׁיוֹ). Espèce d'arbre, acacia ou espèce de cèdre: וַבְּצֵי שִׁשְּׁים Exod. 25. 5, bois d'acacia.

Pi.: אַלֶּרְהְּ בַּמְּר Ps. 88. 10, j'étends mes mains vers toi.

שטֵשׁל m. (v. שֹּישׁ). Fléau, fouet: בְּצְהַרֶּיכָּם Jos. 23. 13, et comme un fouet pour vos côtés.

שׁמִים n. pr. d'une plaine dans le pays de Moab, Nomb. 25. 1, Joel 4. 18.

קטְשֶׁ (fut. אֲשׁבֶּי) וֹ Couler avec abondance, se répandre avec impétuosité, inonder, noyer: אנחלים יִשְׁמֹשׁנּי Ps. 78. 20, et les torrents coulent avec abondance; ਸ਼ੁਰੂਬਾਂ ਰਦੂਤਾ Ez.13.13, et une grosse pluie, une pluie qui inonde; קושים Dan. 11. 26, son armée, l'armée (du roi du nord), se répandra (de toutes parts); ou : il accablera l'armée (du roi du midi); מְנַרֵוּל שׁוֹטַם Is. 30. 28, comme un torrent qui déborde; מַנְיַרוֹיוֹז לֹאַ יְשָׁמְשׁרָּיִן Gant. 8.7, les torrents ne peuvent le noyer, l'éteindre; אַרָּמָן חָרוּץ שׁטַה צָרָקוו Is. 10. 22, la ruine est décrétée, elle viendra comme une inondation, emportant tout et avec justice, c.-à-d. comme une peine bien méritée. — Se précipiter: print oran Jér. 8. 6, comme un

Niph. 1º Étre inondé: שַּׁמְשִּׁרּ מִּלְּמְּנָּיִד Dan. 11. 22, (les armées) disparaitront devant lui comme par une inondation.—2º Étre lavé: בַּמָּיִם Lév. 15. 12, (tout vaisseau de bois) sera lavé dans de l'eau.

Pou. Être lavé: מַּלְם מְשְׁשְׁ מְשְׁים Lév. 6. 21, (le vaisscau) sera nettoyé et lavé dans de l'eau.

אטש m. Magistrat (chargé de la surveillance de la police), commissaire, prévôt : שַּׁמְרֵי בְּנֵי יִשְׁיָבֵּע Exod. 5. 14, les commissaires des enfants d'Israel (que les Egyptiens avaient établis pour surveiller les travaux de leurs frères); שִּׁמְרֵים וְשׁׁבְּיִם וְשׁׁבְּיִם וְשׁׁבִּים וְשׁׁבִּים נְשׁׁבִּים נִשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִשְׁבִים נִשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִשְׁבִים נִשְׁבִּים נִשְׁבִים נִשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִשְׁבִים נִשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִּשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִבְּעָּבִּים נִּשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִּשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִּשְׁבִּים נִּשְׁבִּים נִּשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִּשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִישְׁבִּים נִּשְׁבִּים נִּשְׁבִּים נִּשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִּשְׁבִּים נִּשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִּשְׁבִּים נִּשְׁבִּים נִשְׁבִּים נִיבּים נִּשְׁבִּים נִיבּים נִיבְּים נִּים נִּים נִּים נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נִּים נִּים נִּים נִּים נִים נְּיִּים נִּים נִּים נִּים נִיבְּים נִּים נִּים נִּים נִּים נִּים נִּים נִּים נִיבְּים נִים נִיבְּים נִּים נִיבְּים נִיבְּים נִים נִּים נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נִּים נְּים נְּים נִּים נְּים נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נִּים נִיבּים נִיבְּים נִיבְּים נִּים נִּים נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נִּים נְיבְּים נִיבְּים נִּים נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נִּים נִיבְּים נִּים נִּים נִּים נְּים נִּים נִּים נִּים נִּים נִּים נִּים נִּים נִיבְּים נִּים נְּים נִּים נִּים נִּים נִּים נִיים נִּים נִיבְּים נִיבְּים נִּים נִּים נִים נִּים נִיבְּים נִּים נְּים נִּים נִּים נִּים נְיבְּיים

ישטר m. Acte, contrat: שָּקֶרֵר חוֹבוֹתֵרני Rituel, les actes, les preuves, de nos fautes.

ייַטְטְיַי n. pr. m. I Chr. 27. 29 (keri

שׁי m. (pour שִׁי). Présent : לְּהְ דִּיבִּדְלֹּגְּ קְּבָּרְם שִׁי Ps. 68. 30, les rois t'offriront des présents. ושיאוֹן n. pr. d'une ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 19.

I שׁבְּהוֹ (שׁבּב Ps. 126.1, ceux qui retournent: שׁיבֵּה צִּיוֹן Ps. 126.1, ceux qui reviendront à Sion, ou : qui avaient été emmenés de Sion, les captifs, les exilés de Sion.

II יְשִׁיכְה (rac. יְשֵׁב) Action de séjourner: בּמַדְנִים Il Sam. 19. 33, pendant son séjour à Mahanayim.

אַנְישׁ n. pr. m. I Chr. 11. 42.

שיויב chald. (v. שיויב).

ישׁיוְבָא f. Délivrance, Rituel.

קייחה (pl. שִּיחִה, v. שִּיחוֹם). Fosse: מְרֵּגְּ לְּפְּנֵי שִׁיחְוֹה Ps. 57. 7, ils ont creusé une fosse devant moi (pour me faire tomber dedans).

ליחור, שחור שחור, שחור שחור (le noir) n. pr. d'un fleuve. Sihor, le Nil, Is. 23.3; le torrent sur les confins de l'Egypte et de la Palestine, Jos. 13.3.

ישיחור לְבְנָח n. pr. d'un torrent dans le pays d'Aser, Jos. 19. 26.

שׁיִשׁ m. 1º Rame: אַרִּישִׁישׁ Is.33.21, un vaisseau à rames. — 2º Fléau, Is. 28. 15 (v. בישׁי).

יולה ישילו יווופ מווופ מוווופ מוווופ מוווופ מווופ מווופ מווופ מוווופ מוווופ מווופ מוווופ מוו

שׁילִנִי 1º Habitant de Siloh : שִׁילנִי I Rois 11. 29.— 2º Nom patr. comme שֵׁלָנִי descendant de רָשָׁ I Chr. 9. 5.

ישימון n. pr. m. I Chr. 4. 20.

ינים m. pl. Urine: שִׁינִים אַ m. pl. Urine יַלְּאָהוֹח אָר שִׁינִים Is. 36. 12, cheth., et de boire leur urine.

בּיְבֶרֵי Le restant, le dernier : מְּשָׁרָרֵי Aboth, des derniers.

שיר m. Chant, action de chanter, cantique (sacré et profane): רְחַשִּׁיִר II Chr. 29. 28, le cantique se chantait; מְּיִרִיך vers. 27, le chant en l'honneur de l'Éternel; דְּרָלִי שִׁיר I Chr. 16. 42, et les instruments (pour chanter) le cantique; רְיִוּי שִׁירוֹ חֲמִשְׁת וְצֶלֶה I Rois 5. 12, il avait composé mille cinq cantiques; שִׁירִים בּיִרים Cant. 1.1, Cantique des cantiques, cantique par excellence.

קּחְבוּ לֶכֶם : f. Chant, cantique שִּירָה האֹאה Deut. 31. 19, ecrivez ce cantique; שִׁירַת רֹּזְיִר ls.5.1, le chant de mon ami.

שׁיִשׁ m. (v. שׁבֵּי). Marbre blanc: וְאַבְּסֵישִׁיִּשׁ l Chr. 29. 2, des pierres de marbre.

אַשָּׁשׁ n. pr. m. 1 Rois 4. 2.

קישיש n. pr. Sisak, roi d'Égypte, I Rois 11. 40.

יש m. Épine; collect.: יייה Is. 10. 17, ses épines.

אַר ייִבְּקְּהְישִׁית הָשְׁסְ לְּמִי M. Vêtement: בְּבְּקְהְישִׁית הְשָׁסְ לְמִי Ps. 73. 6, ils se couvrent de violence comme d'un vêtement; בְּיִיתִי Prov. 7. 10, dans le vêtement d'une courtisane.

שָׁרָ (v. שֶׁרָּהָ).

בַשְׁלָב (fut. בְּשְׁבָר, inf. בִשְׁלָם, avec suff. मन्त्रणं et न्यूप्णं) Se coucher, être couché, cohabiter, se reposer, reposer, dormir, devenir malade, mourir : שַׁבָּב פַאָּרָר Nomb. 24. 9, il se couche comme un lion; לי־רָשְּׁבֶּב אֲשֶׁר רְשְׁבַּב בְּלֶיוּ Levit. 15. 4, tout lit sur lequel il aura couché; נישׁבַב אֹחָה נִיבָּנָאָ Gen. 34. 2, il coucha avec elle et lui fit violence: לובי בס Deut. 27. 23, celui qui couche avec la mère de son épouse; Ps. 68. 14, quand אַם־מִשְׁכְבוּן בֵּין שְׁפַחָּיִם vous vous reposez entre les parcs (des troupeaux); אַם־הַלָּרָלח לֹא־שָׁכָב לְבוֹי Eccl. 2. 23, même la nuit son cœur ne repose point; ושׁמוּאֵל שׁכֵב בְּחַיכֵל יֵי I Sam. 3. 3, et Samuel était couché dans

le tabernacle de l'Éternel; בשרר רשבב Job 27.19, riche il se couche (devient malade); אָרשׁ שָׁבֶב וְלֹאִ־יָקִיּם Job 14. 12, l'homme est couché par terre (est mort), il ne se relève plus; בַּבְּתִּר שוֹשְלְיוֹ Job 3. 13, je serais couche (dans la tombe) et je reposerais; וַיְשִׁפֶב הַיִר שִם־אַבֹּחָיו I Rois 2. 10, David s'endormit avec ses pères, locution fréquemment employée pour : il mourut; שֹׁכְבֵּר מֶבֶר Ps. 88. 6, ceux qui sont couchés dans le sépulcre; מָבְבֵּר בָּבָבוֹר ייש מבירוו Is. 14. 18, (tous les rois) sont morts avec gloire chacun dans sa maison, ou : ils ont été enterrés avec honneur chacun dans sa tombe; במשלים אַת־חַלְלֵּי־װָרֶב Ez.32.28, tu seras étendu avec ceux qui sont blessés à mort par l'épée.

Niph. (de la femme). Être violée: הְשָׁבֶּבְנָתְּ אַנְרְעָּיִדְם הְשָׁבֶּבְנְתְּ keri, Zach. 14.2, et les femmes seront violées.

Pou. Se prostituer: אַרְשָּׁתְּ לְאָּ שְׁתַּבְּתְּ keri Jér. 3. 2, (un endroit) où tu ne te sois pas prostituée.

Hiph. 1° Faire coucher, coucher, étendre, faire reposer: יוֹישְׁמָבְיוּי צֵּלִיבְיִי צֵּלִיבְי וּוֹ צִּבְי צִּלְיִבְי צִּלְיִבְ וּוֹ צִּבְי צַבְי צִבְּי וֹ וֹ נִבְּבְי צִבְּי צִבְי צַבְּי צִבְּי צַבְּי צַבְּי צַבְּי צַבְּי צַבְּי צַבְּי צַבְי צַבְּי צַבְי צַבְּי צַבְּי בַּי צַבְי בַּי בְּיִבְּי בַּיְ צַבְּי בַּי בַּיְשָׁבְי בַּ Job 38.37, qui vide les outres du ciel, qui fait que les nuées crèvent.

Hoph. Être couché, être étendu: יהשָּבֶב צַל־מָשׁתְּב בַּל־מָשׁתְּב בַּל־מָשׁתְּב בַּל־מָשׁתְּב בַּל־מָשׁתְּב בַּל־מָשׁתְּד Ez. 32. 19, et sois étendue avec les incirconcis.

לְּיְבֶּבְה f. État d'être couché, couche: שְׁבָבְּח תַּשְׁל Exod. 16. 13, une couche de rosée; שִׁבְבַּח־זָרֵע Lév. 15. 18, cohabitation, commerce charnel.

ਮੈਹੋਈ f. Cohabitation: ਜ਼ਸ਼੍ਰਤ ਦਾ ਜ਼ਿਸ਼ਤ ਦੇ Lévit. 18. 20, tu ne cohabiteras pas (avec la femme de ton prochain).

שֶׁכָה (v. קּפֶּנֶת v. שְׁכָה Errer, courir çà et là: בְּשְׁבְּרִם Jér.5.8, ils courent de toutes parts; selon d'autres, comme dès le matin ils sont comme, etc. (v. තුනු).

לישכול m. Privation d'enfants, abandon, délaissement: אָשְּלֵּהֹן Is.47.9, privation d'enfants et veuvage; שְׁכוֹל אָנְמְשִׁר Ps. 35. 12, (ce qui est) une privation, un état d'abandon, pour mon âme.

שׁכּוּל adj. Qui a perdu ses enfants: אַבְּלְּתְּם שְׁכּוּל Jér. 18. 21, que leurs femmes (soient) privées d'enfants. Des animaux: קּמִיב בְּנִים II Sam. 17. 8, comme une ourse à qui on a ravi ses petits; אֵרְן אֵרֶן מֵּרֶן Cant. 4. 2, et dont il n'y a point une (brebis) qui soit stérile.

רוֹם שְׁלּבוֹת m. (fém. רְישׁבּוֹן). Ivre: אַר בּריבְאָד I Sam. 25.36, il était tout ivre.

Niph. Etre oublié: יְּבֶּיִם Eccl. 9. 5, leur souvenir est oublié.

Pi. Faire oublier: יַבְּיוֹן מִיפֶר Lament. 2. 6, l'Éternel a fait oublier dans Sion les fêtes.

Hiph.: קֿרָשְׁבֶּרְהַ אָּאַ־כֵּבְּר שְׁבֶּר Jér. 23. 27, pour faire oublier mon nom à mon peuple.

Hithp:: רְיִשְׁמָּבְּחוּ בְּבִּרר Eccl. 8.10, ils furent oubliés dans la même ville.

קבתר אלהים adj. Oubliant: שְּבֵתר אַלּהִים Ps. 9. 18, ceux qui oublient Dieu; אַדתר קּרְשִׁר Is. 65. 11, qui oublient ma sainte montagne.

רֹשְׁלֵי chald. Trouver. Ithp. Etre trouvé: אָהְי הְבְּקְיקְרָא Dan. 2. 35, on ne trouva plus d'eux (nulle trace).

Aph. Trouver: דְּרֹדֵוּשְׁבַּתַּח וְּבֵּר Dan. 2. 25, j'ai trouvé un homme; וְכֹל כְּטָח

קיתב דֵּר הְתַשְּׁמֵת Esdr. 7. 16, tout l'or et l'argent que tu trouveras.

י אָרְרָחָה f. Oubli : אַרְ לְּפָנֶת שֵּׁכְחָה Rituel, il n'y a point d'oubli devant lui.

ח שׁכְיָה n. pr. m. I Chr. 8. 10.

י שׁכִינָת f. (rac. שֶׁכִּין). La résidence, la présence, de Dieu, Aboth.

Hiph. Apaiser, calmer: יְחַשְׁכֹּחִי מַעֶּלֵי Nomb. 17. 20, je ferai cesser (les murmures qui s'élèvent) contre moi.

Pi. 1º Priver d'enfants, détruire, ravager: אחר שׁבַלְהַם Gen. 42. 36, vous m'avez privé d'enfants; יָשׁבֶּלְחִים מַאָּרָם Osée 9. 12, je les priverai d'enfants tellement qu'aucun d'entre leurs enfants ne deviendra homme; יִבֹּקבָּה אַתְבָם Lév. 26. 22, (des bêtes) qui vous priveront de vos enfants; הייח מייח ו Ez. 36. 13, tu as consumé ton propre peuple; בְּחֶרֶל־חֶרֶל Deut. 32. 25, au dehors le glaive ravage ; יָתשָּׁרֶץ מְשַׁבָּלָּח II Rois 2. 19, et le pays est malsain (a cause de ses eaux); רְחֵלֶּיף וְצִיֶּיף לֹא שמלה Gen. 31. 38, tes brebis et tes chèvres n'ont point avorté. — 2º Avorter: הַּלְּמֵים Exod. 23. 26, ni femme qui avorte. De la vigne : רַלֹּא תְשַׁפַל לָבָם Mal. 3. 11, et votre vigne ne sera point stérile.

Hiph. 1º Priver d'enfants, les tuer; מצברל ל Jér. 50.9, comme un héros

qui tue les jeunes gens.— 2º Avorter: מָחֶם פַּשְׁפִּדל Osée 9. 14, un sein qui est sujet à avorter.

שְּבֶּלְים m. pl. Privation d'enfants: אַבְּי שִׁבְּלִים Is. 49. 20, tes enfants dont tu seras abandonnée, ou : ceux que tu auras après avoir perdu les autres.

שַׁבְלָל (v. שַׁבְּלָל).

אשבים 1°Se Kal inusité. Hiph. שבים 1°Se lever de bon matin, faire quelque chose de bonne heure : נַיִּשְׁבֶּם אֲבִיסֶלְהְ בָּבֹּקֵר Gen. 20. 8, Abimélech se leva de bon matin; et seul : וְחִשְּׁבְּטָּחֵם נַחַלָּכְחֵם לְדִירְבָּכֶם Gen. 19. 2, vous vous lèverez de bon matin, et vous poursuivrez votre route; לַבְּרָמִים Cant. 7. 13, allons de bonne heure aux vignes; רַבָשֵל מְשָׁבִּים Osée 6.4, comme la rosée du matin qui se dissipe; inf. appin, employé adverbialement, de bonne heure: בבקר השבים Prov. 27. 14, de bonne heure le matin; השבם וחעבב I Sam. 17. 16, (le Philistin s'approchait) le matin et le soir. - 2° Se hâter de faire une chose, la faire souvent, avec zèle, avec ardeur; חַשְׁכֵם וְשָׁלֹחָ Jér.25.4, se hátant de (les) envoyer; הַשְּׁבֶּם וְחָבֵּר Jér.41.7, lesayantsouvent avertis; אַשָּׁבֶּים וְדָבֵּר Jér. 25. 3 (pour בישביה forme chaldeenne), me levant matin pour vous parler; יושָׁבִּיבוּ הָשְׁחָיהוּ Soph. 3. 7, ils se sont bâtés de corrompre (leur conduite); (שַׁבֶּה . Jér. 5. 8, v. מַשֵּׁבָּהם).

pour le servir d'un même esprit, unanimement.

מבְּלָי n. pr. 1° Sichem, ville lévitique dans les montagnes d'Ephraim, Gen. 12. 6, Jos. 20.7: מְּלָהְ וְּלַבְּאָרִי שֶׁבְּטִי Osée 6. 9, ils égorgent en route ceux qui se rendent à Sichem; selon d'autres: d'un même esprit, unanimement. — 2° Sechem, fils de Manassé, Nomb. 26.31.

ישָׁבוּ ישָׁבוּ (fut. ישָׁבוֹי) לי Demeurer, séjourner, habiter : יחוא שבן באלני שבין א Gen. 14. 13, il demeurait dans les pleines de Mamré; שַׁבֶּנְתִּר צָפדאָחֵלָּר פָדָר Ps. 120.5, j'ai séjourné près des tentes de Kédar; יְפַל־מִּקרָצֵיוּ יִשְׁבֹּן Jug. 5. 17, il réside près de ses ports (v. מַתַרָץ, page 394); avec le régime direct : אינה תַּבְּרָהְ יָשְׁמֶּרְאוֹר Job 38, 19, quelle est la voie où se tient la lumière? יאָם סוֹרְרִים לְשָׁכֹּן יִה אֵלֹחִים Ps. 68. 19, et même aux rebelles afin que l'Éternel Dieu demeure (au milieu d'eux); בין־עם אַברר יִשְׁבֹּן Nomb.23.9, voici un peuple qui habitera séparément; avec אַרַץ habiter un pays, y demeurer en paix, le posseder: שָּׁבְּרְאָרֶץ Ps. 37. 3, habite (paisiblement) la terre ; יָשַׁרִים יִשְׁכְּנִראָרֶץ Prov. 2. 21, les hommes droits habiteront, posséderont, le pays; de même ישׁבוֹיה רְשְׁבוֹיה Ps. 102. 29, les fils de tes serviteurs habiteront paisiblement; אַנִי חַכְמַח שָׁבַנְמִי בַּרְמַח Prov. 8. 12, moi, la sagesse, j'habite avec la sagacité, la prudence, c.-à-d. je la possède; de Dieu : שׁבֵּן עֵר Is. 57. 48, celui qui habite dans l'éternité; שַּׁבֶּן מָרוֹם Is. 33. 5, il habite les cieux. — D'une armée. Etre campé : שׁכֵּן לִשְׁבָּטִרוּ Nomb. 24. 2, étant campé selon ses tribus; d'une tente: יבין בין בין אשר שָבון בין Jos. 22.19, où est placé le tabernacle de l'Eternel; part. pass.: אַמָּמְלִּרִם Jug. 8, 11, ceux qui habitent dans les tentes.

2° S'arrêter, reposer: יְשְׁאָר אָרָרְיּ יִשְׁקְרִילְּיוֹ עָנְיָּרוֹ אָרָרְיִּם Nomb. 9. 17, å l'endroit où la nuée s'arrêtait; יְשְׁקָרִי דְּלֶּיִרוֹ Job 3. 5, qu'une nuée demeure, s'arrête, sur lui; יְרִילָּיִרְ Prov. 7. 11, ses pieds ne s'arrêtent pas dans sa maison; פָלְבִיא שֶׁבֵן Deut. 33. 20, il repose comme une lionne; בַּילְבִּיא שָׁבֵן Exod. 24. 16, la gloire de Dieu reposa sur la montagne de Sinaī; יְשְׁבְנּי אַדִּירֶיךְיךְ Nah. 3. 18, tes vaillants hommes reposent(setiennent) dans leurs tentes; שְׁבָי דּיבָיד נְשְׁבִי בַּיִּשְׁר Ps.94.17, mon âme reposerait presque dans le silence (de la tombe).

3° Étre habité: אַרְבֶּהְיּ לְבָּהָּיִם Jér. 33. 16, et Jérusalem sera habitée en sécurité; וְלֹאִיתִּשְׁעֹּוֹן עֵּדִיהּוֹר וְדִוֹיר וְדִוֹיר וֹ Is. 13. 20, elle (Babylone) ne sera jamais

habitée.

Pi. Faire habiter: מְּשְׁכֵּה אֶּחְכָּה בּּיִּבְּיה אָחְכָּה habiter: אַדְּיָבְּיה אָחְכָּה אַרְּיָבְּיּ וּשְׁרָּיִה אַרְיּבְּיּ וּשְׁרָּיִה אַרְיּבְּיּ וּשְׁרִיה אַרְיּבְּיּ וּשְׁרִיה אַרְיּבְּיּ וּשְׁרִיב אַרְיּבְּיּ וּשְׁרִיב אַרְיִב אָרְיִב אָּיִב אָרְיִב אַרְיִב אָרְיִב אָרְיִב אַרְיִב אָרְיִב אָּרְיִב אָרְיִב אָרְיִב אָרְיִב אָרְיִב אָרְיִב אָרְיִב אָרְיִב אָרְיִב אָרְיִב אָּיִב אָרְיִב אָרְיִב אָרְיִב אָּרְיִב אָרְיִב אָרְיִב אָּרְיב אָרְיִב אָּרְיב אַר אַרְיב אָּיִיב אָּיִין אַרְיב אָּיִי אָּיִין אַרְיב אָּיִיב אָּיִין אָּיִין אָּיִין אָּיִין אָּיִּין אַרְיב אָּיִין אָרְיב אָּיִין אַיִּין אַיּיִין אָּיִין אָּיִין אָיִין אָּיִין אָּיִייִין אָּיִין אָּייִין אָּייִין אָּייִין אָּיִין אָּיִין אָּיִין אָּייִין אָּיין אָּייִין אָּייִין אָּייִין אָּייִין אָייִין אָייִין אָייִין אָּייִין אָּייִין אָּייִין אָּייִין אָּייין אָּיין אָּיין אָּיין אָּייִין אָּיין אָּייין אָּייין אָּייין אָּייין אָּיין אָּייין אָּייין אָּייין אָּייין אָּייין אָּייין אָּייין אָיייין אָּייין אָּייין אָּייין אָּייין אָּייין אָּייין אָייין אָּיייין אָיייין

ואיי chald. Demeurer, se tenir dans un endroit: אָפֶרֵי שְׁפֵּיָן Dan. 4. 18, et les oiseaux du ciel se tenaient (dans ses branches).

Pa. Faire habiter: אַנְּלָּחָא הַּיִּישְׁמַן שְׁמֵּח הַאָּה Esdr. 6. 12, et Dieu qui a fait habiter là son nom.

קבן adj. 1° Habitant: שְׁבֵן שׁבְּן שׁבְן שׁבְּן לּוֹבְתוֹים Osée 10. 8, les habitants de Samarie; בּבֹּלִי Is. 33. 24, et celui qui y habitera ne dira point. — 2° Voisin: בּלִישְׁבִין Deut. 1. 7, tous ses voisins; שְּבִין poisine: בּלִישְׁבָין Exod.3.22, de sa voisine; plur.: מִּבְּנִים Ruth 4. 17, les voisines.

ישְׁכְנְיָה n. pr. m. 1° 1 Ghr. 3. 21. — 2° Plusieurs autres, Esdr., Néh.

ישבורה n. pr. m. 11 Chr. 31. 15.

לֶּכֶר (fut. שְׁכֵּר Boire à satiété, s'enivrer: ישׁכֵּר Cant. 5.1, buvez, buvez jusqu'à devenir très gais; יחיש Agg. 1.6, boire, mais sans étancher votre soif; ישָּׁבֶּר נַּיִּשְׁכָּר Gen. 9.21, il but du vin et il fut enivré; ושׁכָּרוּ Is. 49.26, ils s'enivreront de leur sang; part. pass.: יְבָּשְׁבְּרוּן Is. 51. 21, toi qui es enivrée non pas de vin.

Pi. Enivrer, rendre ivre, étourdir: נְיְשֶׁמְרֵח II Sam. 11. 13, et il l'enivre; עָלְיָתְאֶּרָח Jér. 51.7, (une coupe) qui enivrait toute la terre.

Hiph. Enivrer: מָשֶׁבִּיר חָצֵּי מְנֶּם Deut. 32.42, j'enivrerai mes flèches de sang; קרית Jér. 51. 57, j'enivrerai

ses princes.

Hithp. S'enivrer, se conduire comme un ivre: פַּר־פָּמֵר הְשְׁתְּבֶּרִין I Sam. 1. 14, jusqu'à quand seras-tu ainsi ivre, ou: te conduiras-tu comme une femme ivre?

שֶׁבֶר m. Liqueur enivrante, liqueur forte, cervoise: בַּרְן וְשֵׁבֶּר Lév. 10. 9, du vin et des liqueurs fortes.

שְׁבֶּרוֹן וְרָנוֹן חָמְּלֵאִי m. Ivresse : שְׁבֶּרוֹן וְרָנוֹן הְמָּלֵאִי Ez. 23. 33, tu seras remplie d'ivresse et de douleur.

אַבְרוֹן n. pr. Sichron, ville à la frontière nord de Juda, Jos. 15. 11.

של (rac. שֶׁלֶּחְ m. Erreur, faute involontaire: צֵלְּהְיֵשֵל II Sam. 6.7, à cause de sa faute involontaire.

שְׁלֵּ particule, compose de שָׁ (signification de שְּׁמִץ) et de la prépos. \$. On ne l'emploie qu'avec le préfixe בְּ : שְׁשָּׁלְּ à cause de : בְּשָׁלְּמִי Jon. 1. 7, à cause de qui? בְשָׁלִּי vers. 12, à cause de moi; שְּׁמָּר בַּעֵבל בַּשָּׁלִּ Eccl. 8. 17, quelle que soit la peine qu'il se donne; indiquant

le génitif: "מְּבִּרְתְהוֹ שָׁלִּדְאָרָם Aboth, (au moment) de la mort d'un homme.

שַׁלְאֵנָן adj. (v. שֵׁאֵנֶן). Tranquille, heureux : פַלְאֵנְן וְשָׁלֵין Job 21. 23, tranquille, heureux et en repos.

בּילְעָל Kal inusité. Pou. Étre joint: אַרְהָאָ אַלְּבָּא אַשְּׁבָּא אַנְאָבָּא בּאַלְבָּא בּאַלְבִּא בּאַלְבִּא בּאַלְבָּא בּאַלְבָּא בּאַלְבָּא בּאַלְבִּא בּאַלְבִּא בּאַלְבִּא בּאַלְבָּא בּאַלְבִּא בּאַלְבִּא בּאַלְבִּא בּאַלְבִּא בּאַלְבִּא בּאַלְבָּא בּאַלְבִּא בּאַלְבִּא בּאַלְבִּא בּאַלְבִּא בּאַלְבִּא בּאָבוּא בּאָבוּא בּאָבוּא בּאַלְבּא בּאָבא בּאַלְבּא בּאַלְבּא בּאָבא בּאַלְבּא בּאַלְבּא בּאָבא בּאַלְבּא בּאָבא בּאָבא בּאָבא בּאַבּא בּאַבּא בּאַבּא בּאָבא בּאָבא בּאַבּא בּאַבא בּאבא בּאַבא בּאבא בּאַבא בּאַבא בּאַבא בּאבא בּאַבא בּאַבא בּאַבא בּאַבא בּאבא באבאבא באבאבאבא באבאבא באבאבא באבאבא באבאבא באבאבא באבאבאבא באבאבא באבאבא

בין: . pl. Terme d'archit. ישלבים m. pl. Terme d'archit. בין I Rois 7.28, entre les jointures, ou les bandelettes, les bandes du coin.

שלג m. Neige: דַּלְּבֶּרְ עָבֶּלֶג בַבְּבֶּיר Ps. 147. 16, qui donne la neige comme de la laine.

באלים Kal inusitė. Hiph. (אַ בּשְׁלֵּב). Etre blanc comme de la neige: אַשְּׁלֶּב Ps. 68. 15, (lorsque Dieu dispersa les rois) le pays était blanc comme la neige du mont Salmon, c.-à-d. la terre était couverte des ossements blancs des morts.

ו שלו et שלו ביר en repos, en paix; jouir d'un paisible bonheur: לא שַּלִּוּחָר Job 3. 26, je n'ai pas eu de paix; שֶׁלּוּ שלוּ Jér. 12. 1, (pourquoi) ceux qui commettent des trahisons viventils en paix? רְשֶׁלָּיִת לְשִׁרָּיִם לְשִׁרָּיִם Job 12. 6, les tentes des dévastateurs, voleurs, sont en paix, prospèrent.

II שֶׁלֶה Kal inusité. Niph. Commettre une erreur, une négligence, une faute: אַלְהְּאָנָה II Chr. 29. 11, ne négligez pas (de suivre mon avis).

Hiph. Tromper: לֹא חַשְׁלֶּח אֹתִר II Rois

4. 28, ne me trompe pas.

III שׁלְהׁ (v. שׁלֵּלֹה) Dépouiller, ôter: ישׁלָה Job 27. 8, lorsque Dieu lui retirera son âme (v. מַּשֶׁלֵ אַלִּהְהַ.

קלה chald. Etre en paix, être tranquille: שְׁלֵה מְנֵיִתְהְ בְּבֵּיתִי Dan.4.1, j'étais tranquille dans ma maison.

ישׁלָה f. (pour שְׁלָה). Demande, prière: אָר שֵׁלְתַּן I Sam. 1. 17, ta demande.

אַלְה n. pr. Selah, fils de Juda, Gen. 38. 5; nom patr. שַׁלְּהָּר Nomb. 26. 20.

שׁלְה chald. (v. שִׁלָה). ה שִׁלה (v. שִׁלה).

יוֹנַקְתּה : Flamme: יוֹנַקְתּה (ע. כְּתַב). Flamme: יוֹנַקְתּה Job 15. 30, la flamme séchera ses branches; בּיֶלְּתָּבֶּח Cant. 8. 6, la flamme de Dieu, une flamme véhémente, ou la foudre.

שׁלֵו (v. I שׁלֵו (v. I) שָׁלֵו

לאָל (רְצְּשֶׁ Job 21. 31, רְצִּשְׁ Jer. 40. 31) m. (f. pl. רְצִּישׁ, const. מַשְׁלַיִּר (שֵּלְיֵּר Tranquille, paisible, heureux: רְצָּישׁ רְצִישְׁלִין I Chr. 4. 40, (un pays) paisible et tranquille; שֵּלֵיִי בּיִּשְׁלֵין Ps. 73. 12, et qui sont heureux en ce monde, ou: qui jouissent d'un bonheur durable; שִׁלֵין בְּעַלֵּין בַּיִּבְּי בַּצָּבָּי Ez. 23. 42, la voix d'une multitude, des gens qui étaient dans la joie. — 2º Repos: בַּעִי בְּעַלֵּין בְּבַּילִין בַּעַלֵּין בְּעַלֵּין בַּעַלֵּין בְּעַלֵּין בְּעַלֵּין בְּעַלֵּין בְּעַלֵּין בִּעַלֵּין בְּעַלֵּין בִּעַלֵּין בַּעַלִּין בַּעַלִּין בְּעַלֵּין בַּעַלֵּין בַּעַלִּין בַּעַלִּין בַּעַלִּין בַּעַלִּין בַּעַלִּין בַּעַלִּין בַּעַלִּין בַּעַלִין בַּעַלִּין בּעַלִּין בַּעַלִין בַּעַלִּין בַּעַלִּין בַּעַלִּין בַּעַלִּין בַּעַלִּין בַּעַלִין בַּעַלִּין בַּעַלִּין בַּעַלִּין בַּעַלִּין בַּעַלִּין בַּעַלִין בַּעַלִּין בַּעַלִּין בַּעַלִּין בַּעַלִּין בַּעַלִּין בַּערַיּיִילְייִין בַּעַלִּין בַּערָּין בּערַיּילִין בּערִילִין בּענִיין בּענִיין בּענִיין בּענִין בּענִיין בּענִיין בּענִיין בּעריין בּעריין בּעריין בּעריין בּעריין בּעריין בּעריין בעריין בּעריין בעריין בּעריין בעריין בעריין בעריין בעריין בעריין בעריין בּעריין בעריין בעריין בּעריין בעריין בעריין בעריין בעריין בעריין בּעריין בּעריין בּעריין בּעריין בּעריין בּעריין בעריין בעריין בעריין בּעריין בּעריין בעריין בּעריין בּעריין בעריין בעריייין בעריין ב

m. Repos, prospérité : בְּשֵׁלְנָר Ps.

30. 7, dans ma prosperité.

יַבְלּרִשָּׁלֹּהְ chald. f. Crime, faute, : יְבֶלִּרִשְׁלֹּהְ Dan. 6. 5, et aucun crime; שׁלָּהְ לְּמֶבְּעָּדִּר Esdr. 4. 22, de commettre une faute. ישׁרָלָהְ (v. יִשְׁרָלֹה).

שלְנָה f. Tranquillité, paix, sécurité, prospérité: אַרְנָה מְּחַרְבָּח וְשֵׁלְנְה־בָּח Prov.17. 1, du pain sec où il y a la paix; אַלְנָה בָּח בָּעִּלְנָה בַּרָּב וּשִׁ לַנְה בָּח בְּעַלְנְה בָּר בַּע וּשְׁלַנְה וּבְּעַלְנְה בַּע וּשְׁב בּע וּשְׁבְּעַ הְיִרְת בָּעוֹ Dan. 8. 25, et au milieu de la paix; אוֹב בְּעַלְנְה וּבְּעָשְׁבַיְנֵי מְדִינְת יְבוֹא Dan. 11. 24, il entrera dans une province paisible et fertile; בְּעַלְנָה בְּעָלְנָה בְּעַלְנִה בְּעַלְנָה בְּעַלְנִה בְּעַלְנַה בְּעַלְנִה בְּעַלְנַה בְּעַלְנִה בְּעַלְנִה בְּעַלְנִה בְּעַלְנִה בְּעַלְנִה בְּעַלְנִה בְּעַלְנִה בְּעַלְנִה בְּעַלְנִב בְּעַלְנִה בְּעַלְנִים בְּעַלְנִה בְּעַלְנִים בְּעַלְנִית בְּעַלְנִים בְּעַלְנִים בְּעַלְנִים בְּעַלְנִים בְּעַלְנִים בְּעַלְנִים בּעִילְנִים בּעִּעְלִים בּעִילְנִים בּעִילְנִים בּעִילְים בּערוּב בּעִילִים בּערוּב בּיבּערוּב בּיב בּערוּב בּיבּערוּב בּיבּערוּב בּיבּערוּב בּערוּב בּערוּב בּיבּערוּב בּיבּערוּב בּיבּער בּיבּי בּערוּב בּיבּער בּיבּער בּערוּב בּיבּע

לְּשְׁלֵּוְהְהָ f. chald. Sécurité, bonheur: בְּשְׁבֵּוְהְהָן Dan. 4. 24, à ton bonheur.

שלחזים m. pl. Action de renvoyer.

1° Renvoyer sa femme: הַיְּחָשָׁלְּוּחָים Exod.18.2, après qu'il l'eut renvoyée.

— 2° Renvoyer sa fille, c.-à-d. la marier, la doter: הַּבְּּהָים לְּבָּחִים וֹלְבָּחִים I Rois

9. 16, il la donna pour dot à sa fille;

et en général des présents : מְּמִנִי שֵׁעֹּנִיִּדִים Mich. 1. 14, tu donneras des présents.

עלום (rac. שלום) 4° Adj. Entier, complet, en parfait état de santé, de hien-être, de paix; paisible, tranquille, heureux : אַלָּח שְׁלּוֹמִים Jér. 13. 19, (Juda) est entièrement exilé; שירישלים Ps. 38. 4, il n'y a rien d'entier, de sain, dans mes os; ou, subst.: il n'y a pas de repos, etc.; הַשָּׁלִים אַבִּיבָם הַזָּקַן Gen. 43. 27, votre vieux père est-il bien portant? בַּל־הַוֹעָם יַהְיָה שָׁלוֹם II Sam.' 17. 3, tout le peuple sera en paix; אַרַלָּה Job 5.24, que ta demeure sera paisible; ילשלומים Ps. 69. 23, a ceux qui vivent en paix, dans la prosperite; שַלְח יְדֵיוּ בְּשֶׁלְמִיזּ Ps. 55. 21, il porte la main contre ceux qui vivaient paisiblement avec lui, ses alliés.

2º Subst. m. Bien-être, tranquillité, salut, prospérité: אַלום שלום שלום Ps. 35. 27, qui veut le bonheur de son serviteur; שַּרְעֹם פַּרְעֹם Gen. 41. 16, ce qui concerne le salut, la prospérité, de Pharaon ; אַרָר דֶר לָרְשָׁעִים ls. 48. 22, pas de paix, dit l'Éternel, pour les méchants; שלום יְחָרָת־לָּר Deut. 29. 18, j'aurai la paix ; פוסר שׁלוֹמֵט עָלָית Is. 53.5, il supporte le châtiment pour notre salut; שׁלוֹם רְשָׁבִים אָרְאָח Ps.73.3, quand je vois la prospérité des méchants; אָשָׁלוֹם בּנַאָּק I Rois 2. 13, ton arrivée annonce-t-elle quelque chose d'heureux, ou: viens-tu pour la paix, dans une bonne intention? בַּיּאֹמֶר אֵל־ ות שלה שלום II Sam. 18. 28, il dit au roi: Salut, tout va bien; שלום לה I Chr. 12. 18, salut á toi ; பி மலியுரு Gen. 29. 6, est-il en bon état de santé? — Avec les verbes שָׁמָר, רָאָד, טָאָל. S'informer de l'état de santé de quelqu'un : ייַשָּאַליי אַרשׁ־לָּרְעַהוּ לְשָׁלוֹם Exod. 18. 7, ils s'enquirent l'un de l'autre touchant leur santė; בַּלְשִׁילִים יָרוּשְׁלִים Ps. 122. 6, souhaitez la paix à Jérusalem ; יישאל הַּוֹר לְשְׁלוֹם רוֹאָב וְלִשְׁלוֹם חָעֶם וְלִשְׁלוֹם חַבְּלְחָעֶח II Sam. 11. 17, David s'informa de l'état de Joab, et du peuple, et de ce qui se passait à la guerre ; רַאַה אָה־שָׁלוֹם קיקיק Gen. 37. 14, vois si tes frères se portent bien; יְשֶׁלִים הְּמָּקֹר לְשֶׁלִים Sam. 17. 18, informe-toi de la santé de tes frères; וְנַבְּד לִשְׁלִים בְּנֵי חַשְּּלֶן II Rois 10. 13, nous sommes descendus pour saluer les fils du roi.

3º Paix, concorde, amitie : אלשלום אין־קץ Is. 9. 7, et la paix n'aura point de fin; שלפם Deut. 23.7, tu ne chercheras pas leur paix; אושר שלפה Jér. 38. 22, ceux qui t'annonçaient la paix, tes amis; דֹבְרֵר שָׁלוֹם Ps. 28. 3, qui parlent de paix, amicalement; לכר לשלום I Sam.1.17, va-t'en en paix; paroles d'encouragement, de consolation : שלום לכם אל־תיראי Gen. 43, 23, que la paix soit avec vous, ne craignez rien; יומאמר שולים II Rois 4. 23, elle dit: Paix, c.-a-d. tout va bien; הַמְרָאַרָּ Deut. 20. 10, tu lui offriras la paix; וַיַּעָשׁ לָחָם יְהוֹשָׁעַ שַׁלוֹם Jos. 9. 15, Josué fit la paix avec eux, accorda la paix; לשָׁה שָׁלום בְּמְרוֹמִיד Job 25.2, il fait régner la paix dans les cieux.

עלום (ע. בּאָשׁ). שלום (ע. בּאָשׁ). שלון n. pr. m. Néh. 3. 15. שלון Trois (ע. שֹלשׁן).

ווֹלָע (fut. הְשָׁלֵח, inf. הַלְּשָׁ, const. הַלְּשָּׁל, une fois my Is. 58. 9). 1º Envoyer. envoyer en mission, charger (d'un ordre): נישלח תכקב פלאכים Gen. 32.4, Jacob envoya des messagers ; יָשַׁלַת דָּבָרוֹ Ps. 147. 18, il envoie sa parole, il ordonne; נישלח האים II Sam. 22. 15, il tira des flèches; בים Job 5. 10, qui envoie les eaux (sur les campagnes); กลระยากาม Ez. 3. 6, tu es envoyé. -Suivi de אָל ou de אַל פּלָיכָם: אַל פּלָחַנְי יַי עַלֵּיכָם Jér. 26. 15, l'Éternel m'a envoyé vers vous; בי־יַשַּלַה אַלַר I Rois 20. 7, car il a envoyé vers moi; שַּלָּח־נָא בְּיַר־תְשָׁלָּח Exod. 4. 43, envoie, je te prie, (ton ordre) par celui que tu voudras envoyer; שלח הברים ביריבים Prov. 26. 6, celui qui envoie des messages par un sot; אַת כָּל־אַשֶּׁר שְׁלָחוֹ יוֹאָב II Sam. 11.22, toutes les choses pour les quelles Joab l'avait envoyé ; יָּדְאַבָּלִיתַ אֲשֶׁר שָׁלַּחְתִּיר 1s. 55. 11, et elle aura fait réussir les choses pour lesquelles je l'aurai envoyé; avec לאמר envoyer dire: נדיא של המרח מל Gen. 38. 25, elle envoya dire à son beau-père; et seul: עברף I Rois 20.9, tout כל אַשַר־שַׁלַחָהַ אַל־עברף ce que tu envoyas dire à ton serviteur; רַכְּעָח בְּרָעָח Ps. 50. 19, tu laches ta bouche au mal, tu lui laisses libre carrière pour dire le mal; pipan un יאלי אלי Rois 5. 23, jusqu'à l'endroit que tu m'auras marqué. — Ellipses: אַטְלָח אַח־תַּנְעָר לָהָ I Sam. 20. 21, j'enverrai un jeune homme, et je lui dirai : Va , etc.; דַּישָׁלָת אַבְשָׁלום אַת־ שתחופל -- ספררו IISam. 15.12, Absalom envoya et sit appeler Ahitophel de sa ville; part. pass.: אילה שלח שלח Gen. 49. 21, une biche lancée; קירו פולח ידו פולים mini Cant. 5. 4, mon bien-aimé a avancé (et retiré) sa main par le trou de la porte.

2º Étendre: אָשָׁרָ תַּשְּׁמֵּח תַּשְּׁרָּח מְּשְּׁרָּח מְּשְׁרָּח מִּשְּׁרָּח וּצְיִדְּיִּרְ I Sam. 14. 27, il étendit le bout du bâton qu'il avait à la main; שְׁלֵּח אֶבְּבֶּעְ Is. 58.9, étendre le doigt (pour railler ou menacer); מַבְּיִרְהְּ מְּשָׁרִים Ps. 144. 7, étends tes mains d'en haut (pour délivrer); יְשְׁלֵּח מְשָׁרִים Ps. 18. 17, il étendit sa main du haut du ciel.

קיר אליתשלחדיבו A) Mettre la main sur quelqu'un, le tuer: וְיָרָ אַלּיתְשְׁלְּחִדּיבוּ Gen. 37. 21, ne mettez pas la main sur lui; וְיָבְּקְשׁׁיּ לְּשִׁלֹתְיִ דְּ בְּשָּׁלֶּתְ דִּרְ בַּבְּלְּבִּר וְיִבְּקְשׁׁיּ לִשְׁלֹתְיִ דְּ בְּשָּׁלֶּתְ בַּר Esth. 2. 21, ils voulaient mettre la main sur le roi, attenter à ses jours; יְאֵל־יְצִילִר בְּיֵר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִבְּי בְּיִר בְיר בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִּיְר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיךְ בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיּי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּיּי בְּיי בְייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִייְיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִייִייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייִייִייִיייִייִייִייִייִייִייִי

אם לא שַלַח יָרוֹ בְּשַלֵּאְכָּח Porter la main sur quelque chose, s'en emparer: אָם־לֹא שָׁלַח יָרוֹ בְּשַלֵּאְכָּח Ps. בְּתְּהִי בְּיִרְיִּחְת בְּצֵילְהְחִה יְרִיהְם בַּצִילְהְחִה יְרִיְהַם בְּצִילְהְחִה יְרִיהְם בְּצִילְהְחִה יְרִיהְם בְּצִילְהְחִה יְרִיהְם Ps. 125. 3, afin que les justes ne mettent leurs mains à l'iniquité; et seul: יְצֵּלִּ בְּתִילְּהְ Obad. 13, tu n'étendras pas la main pour prendre son bien; pas la main pour prendre son bien; Ouzza porta sa main à l'arche de Dieu.

Niph. pass. inf.: יְנִשְׁלוֹחֵ סְפָּרִים Esth. 3. 13, et des lettres furent envoyées.

Pi. 1º Envoyer, renvoyer, laisser partir, renvoyer libre, accompagner, congédier, répudier, chasser : אַרְאָרָהָר אָשֶׁלָּח לְּמָנֶיהְ Exod. 23. 27, j'enverrai ma terreur devant toi; לְּמַצְּנְכֵם שְׁלַחְהִּד בָבֵלָת Is. 43. 14, pour l'amour de vous j'ai envoyé (Cyrus) à Babylone; פַּפָּה לָבָב הַ אַתיכָם אַחַר Gen. 43. 14, afin qu'il vous relache votre autre frère; שֶׁלְחַנָּר ; Gen. 32. 27, laisse-moi partir; indej תְּדֶרֶךְ בּוֹבֶרָתְ I Sam. 24. 20, et le laisserait-il aller (son ennemi) tranquillement son chemin (sans lui faire du mal); יַבּן שְׁלַחְהָּ אָת־אִישׁ־הֶרְפִּי בְּיָר (Rois 20. 42, parce que tu as laissé aller d'entre tes mains un homme que j'ai voué à la mort; គយ់ស្លាំ គគ្គក្រង់ឃ្លាំ Deut. 21. 14, tu la renverras pour qu'elle soit libre ; בתחק אחדר אחדר Gen. 24. 59, ils laissèrent aller, ou ils accompagnèrent, leur sœur Rebecca; הולה עבים לשלחם Gen. 18. 16, marchant avec eux pour les accompagner; בישלחם רצחק Gen. 26. 31, Isaac les renvoya; בַּי שַׁלַחַהְּ רַי I Sam. 20. 22, car l'Eternel te renvoie, veut que tu te retires; אַרַּאַלּקאַל Deut. 22. 19, il ne la pourra pas renvoyer, répudier; אַלְחִים פְּגַּרָן אַלְחָים יַּיּ פרן Gen. 3. 23, l'Eternel Dieu le chassa du jardin d'Eden; avec בְּבַר aban-לבם: Ps.81. נאשל מחוד בשרירות לבם: Ps.81. 13, je l'ai abandonné à l'endurcissement de leur cœur; צַיִּשְׁלָחֶם בַּיִר־פְשָׁעֵם Job 8. 4, il les a abandonnés à leur péché. Des cheveux, laisser croftre: ארשים אלא ישלא Ez. 44. 20, ils ne laisseront pas croftre leurs cheveux. -אַדְּיָרִם Prov. 6. 19, et celui qui excite des querelles; יצַּשֶּׁלֶּה צָּיִּה־בָּלִּרהָאָרָם ארש בּרְעֵרשּ Zach. 8. 10, j'excitais tous les hommes les uns contre les autres.

2º Lancer, jeter, rejeter, pousser: מְשֵׁלֶּח־לִּי לְּמֵשְׁרָ וֹלְמַשְּׁרְהֵי אֲשׁ בְּבֵּרְה תַּזָאֵל ; I Sam. 20. 20, comme si je tirais à un but; אָנָה תַּזָאַל בְּרָה תַּזָאַל Amos 1. 4, je mettrai le feu à la maison de Hazael; קְּמֶּיֶהְיָם בַּאַב בְּרָאָד Ps. 74.7, ils mettent en feu ton sanctuaire; הַחָּלְשֵׁבְּ Is. 27.8, en la rejetant; בַּחַלְּשֵׁבָּהַיִּ Ps.44.3, et tu les as chassés; יְרֶטֶן מְשָנֵי Job 30.41, ils ont rejeté, secoué, le frein devant moi; אַלֵּהְי Job 30. 12, ils poussent mes pieds; רְבָּלִים עַרְּשִּׁיִרוּ בָּחְבָּלִים Jér. 38.6, ils firent descendre Jérémie avec des cordes (dans la fosse).

3° Tendre, étendre: וְיָרֶיהְ שְׁלְּחָח לָאָבְיזֹן Prov. 31. 20, elle tend ses mains aux nécessiteux; d'un arbre: יְשַׁלַּח שִׁיְלֶּיִר Jér. 17. 8, (et qui) étend ses racines.

Pou. Étre envoyé, être abandonné, être congédié, être répudié, être chassé; היְּשִׁים סוֹשׁם. 1, et un ambassadeur a été envoyé aux nations; היִּשִּׁיִּם Jug. 5. 15, il a été envoyé sous la conduite, ou à la suite (de Barak); השֶׁיֶם חוֹשִׁי Job 18. 8, il sera pris dans les rets; היְשִׁים רְשֵין Prov. 29. 15, un enfant laissé libre, abandonné à luimême; היְשִׁים הְשִׁי Is. 27. 10, une demeure abandonnée; שוֹשִׁי בַּיּרָשִׁי וֹשִּׁי בַּיּרָשִׁי וֹשִּׁי בַּיּרָשִׁי וֹשִּׁי בַּיּרָשִׁ בַּיּרָשִׁ בַּיּרָשִׁ בַּיּרָשְׁי וֹשִּׁי בַּיּרָשְׁי וֹשִּׁי בַּיּרָשְׁי וְשִׁי בַּיִּ בַּיּרָשְׁי וְשִׁי בַּיּרָשְׁי וְשִׁי בַּיּרָשְׁי וְשִּׁי בַּיִּשְׁי בַּיּרָשְׁי בַּיּיִם וֹב. 16.2, une nichée chassée de son nid.

Hiph. Envoyer: יְרִשְׁלַחְתִּר רֶנֶב בָּאָרֶץ Amos 8.11, j'enverrai la famine sur le pays.

קלותי (fut. אַלְּהִייִּי chald. 1° Envoyer: הְּשְׁלֵחִיּ (fut. אַבְּיִּהְיִּי chald. 1° Envoyer: מְרְנָּאָלְיִּהְיִּ Esdr. 5.7, ils lui envoyerent une lettre. — 2°Avec בּיִ פְּנָהִייִ בְּיִּבְּיִּתְ וְבַיּהְיִ Esdr. 6. 12, qui étendra sa main (pour changer ou défaire ce temple).

ישָׁלֵי m. (avec suff. יוֹרְשְׁלֵי). 4° Arme, epee: יוֹרְיבְי יוֹרְשְׁלֵין II Chr. 23. 10, chacun tenant ses armes à la main; chacun tenant ses armes à la main; יְבְּבְּרִיּ Job 36. 12, ils périront par l'épée; בְּשְׁלֵּח יִשְּבִים Néh. 4. 17, chacun emportait son épée en aliant boire ou chercher de l'eau; selon d'autres, inf.: aucun ne se dépouillait (de ses vêtements) que près de l'eau (pour les laver). — 2° Rejeton, plant: בְּשִׁלְּחִיבְ מַרְבָּ בְּרָבִּ Cant. 4. 13, tes plants sont un jardin de grenadiers.

חלש n. pr. 1° Selah, fils d'Arpach-

sad. — 2º הַבְּיֵה הַיָּשֶׁל Néh. 3. 15, la piscine Selah, près de Jérusalem.

אלחלים f. pl. Branches, rejetons: שְׁלְחֹוֹת נְשְׁיִם Is. 16. 8, ses branches so sont étendues.

ישלח n. pr. m. I Rois 22. 42.

שׁלְחִים n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 32.

לְּלָתְי m. (pl. מְּלְתְּרָבְּל M.). Table: שַּׁלְתְּרָבְּר 39. 20, ma table; אַרְבֶּל שְׁלְתַּרְ אִּרְבָּל Rois 48. 19, qui mangent à la table de Jésabel; fréq. יחָלְּבָּית la table dans le temple et le tabernacle sur laquelle étaient placés les pains de proposition; compl. שְּלָתְרְ הַשְּׁנִים Nomb. 4.7, et שְּלָתְרְ הַשְּׁנִים II Chr.29. 18. מַבּרָבָּת Mal.1. 7, la table de l'Eternel, c.-à-d. l'autel.

Hiph. Laisser dominer, rendre mattre: יְאֵל־תְּשְׁלְט־תִּר כָל־אָיֶן Ps. 119. 133, ne laisse aucune iniquité dominer sur moi; יְאֵלֹר מִי לָאֵלֹל מִמְּשׁ Eccl. 5. 18, et il le fait mattre d'en manger.

שׁלֵט chald. (fut. רְשִׁלָּשׁיִם). Dominer, avoir du pouvoir, exercer du pouvoir contre: בְּלְרֹאֵרְטָא בְּלֶרֹאַרְטָּ Dan. 2. 39, qui dominera sur toute la terre; דִּי מְשְׁלֵט מִּרָא בְּנֶשְׁרְחוֹן 3. 27, sur le corps desquels le feu n'avait eu aucune puissance; אַרְיִיָּהָא בְּרִיּוֹן אַרְיִיָּהָא 6. 25, les lions s'en rendirent maîtres.

Aph. Faire dominer: יְתַשְּלְּטָהְ מְבָּלְּתוֹן Dan. 2. 38, il t'a fait dominer sur eux tous.

שלים m., pl. שְּלֶשׁלְשׁ seul usité. Boucliers: בּיִבְּיבִים Cant. 4. 4, les boucliers des héros; שְלְשׁרָ וֹ I Chr. 18.7, les boucliers d'or; בְּיבְּיבִים בְּיבִּיבִּים בְּיבִּיבִּים בּיִבְּיבִים בּיִבְּיבִים (v. l'exemple à בִּיבָּי, page 365).

וְאֵרן: m. Pouvoir, puissance: יְאֵרן שׁלְטוֹן בְּיוֹם הַשְּנֶטוֹן בּיוֹם הַשְּנֶטוֹן בּיוֹם הַשְּנֶעוּ de pouvoir sur le jour de la mort; vers. 4, où la parole du roi est, la est la puissance.

של שון m. chald. Dominateur, gouverneur: רָבֹל שִׁלְטוֹן Dan. 3. 2, tous les gouverneurs des provinces.

לְּשֶׁלְ chald. m. Domination: הְּשֶּׁלְטָּוֹ Dan. 3.33, et sa domination est dans toutes les générations; בְּכֶל־שָׁלְכָּוֹ Dan. 6.27, dans toute l'étendue de mon royaume; plur.: בְלֹל שֻׁלְטָנֵיָא 7.27, et tous les empires, ou : et tous les dominateurs, souverains.

שׁלְטָת (צ. שֵׁלְטָת).

יְשְׁלֵּי (rac. שֶׁלֶּה) Tranquillité, silence. Ex. unique: בַּפֶּלָּה II Sam. 3. 27, (pour lui parler) en secret, ou à voix basse.

אַלְיָה f. Arrière-faix: שַּלְיָה Deut. 28. 57, et l'arrière-faix qui sortira d'entre ses pieds; pour: son petit enfant qu'elle mettra au monde.

שָׁלֵיו et שְׁלֵיו (v. שֶׁלֵיו).

שׁלִישׁ m. (רשָשֶׁשׁ f.). adj. Celui qui gouverne, commande; le maître: פריקגיץ Gen. 42. 6, (Joseph) commandait dans le pays; אֵרן אָרָם שַׁלִּים Eccl. 8. 8, l'homme n'est point maître de son âme; שַּלְּטָּח בּרִּהְעָב Ez. 16. 30, (d') une maîtresse prostituée.

שליש et שליש 4° Nom d'une mesure de capacité, probablement le tiers d'une grande mesure, p. ex. d'un épha: שלים Is. 40. 12, (et qui est celui) qui a renfermé dans une mesure; שֵּׁלִים בּיִבְּעִיה שֵׁלִים Ps. 80. 6, tu les abreuves de larmes à pleine mesure.—
2° Chef d'armée, officier, écuyer attaché à la personne du roi, grand sei-

gneur : וּמְבְּדֵור שָׁלְשִׁיר Exod. 15. 4, l'elite de ses officiers; בַּרַקָר שַׁלָשׁוֹ II Rois 9. 25, Bidkar, capitaine de la garde; בישלש Ez.23.23, de grands seigneurs, ou des officiers; ראָשׁ תַּשְׁלִּישִׁים I Ghr. 11. 11, et ישל השלים II Sam. 23. 8, chef des officiers, c.-à-d. d'un corps composé d'officiers, un des trois principaux capitaines; בַּרְצֵּח שָׁלִּרִשִׁים כְּלָם Ez. 23. 15, tous avaient l'apparence de grands seigneurs. - Pensées no-Drov. מַלאַ כַּתַבָּתִּר לָהְ שַׁלְשִׁים Prov. 22. 20, j'ai mis par écrit pour toi des pensées nobles, des choses excellentes; selon d'autres: à trois reprises différentes. - 3° Plur. Nom d'un instrument de musique, probablement en forme de triangle, I Sam. 18. 6.

ישְלישִׁי m. (ן. הְּלִישִׁיה, הְשִׁלִּישִׁי, plur. שְּלְּשִׁים, de שֹׁלְשֵׁים). Le, la troisième: דור שלישר Deut. 23. 9, la troisième génération ; רַחַרָה רָשָּׁרָאֵל שָׁלָשִׁיָת לָפָצָרַיִם ולאשור Is. 19. 24, Israel sera joint pour troisième partie à l'Egypte et à Assur, c.-à-d. sera aussi puissant que ces pays; ענלה שלשיה Is.15.5, une génisse de trois ans (v. מֵלֶּח, page 507); איניים יִסְשׁי, Nomb. 2. 24, ils partiront les troisièmes ; שַּרַיּחָמְשִּׁים שְּלָשִׁים II Rois 1.13, le chef d'une troisième cinquantaine. — שלשיח Tiers, la troisième partie d'un tout, la troisième fois, troisième jour, surlendemain : די שלשים nomb. 15. 6, le tiers d'un hin רואב היד רואב II Sam. 18. 2, la troisième partie de ses troupes sous la conduite de Joab ; בּשֵׁלֵּלְשָׁת I Sam. 3. 8, pour la troisième fois; אַלִּישָׁתָּה Ez. 21. 19, une troisième fois; בר חַצַרָב חַשִּׁלְשִׁיה I Sam. 20.5, jusqu'au soir du troisième jour; מַטָּה מָחָר הַשְּׁלְשָׁיה vers. 12, aprèsdemain à la même heure; שַּנְיָם וּשָׁלְשֵׁים Gen. 6. 16, un second et un troisième étage.

שְלֵּךְ Kal inusité (v. שְּלֵּח). Hiph. קְשְׁלֵּרְהְ Jeter, rejeter, repousser, renverser: תְשָׁלִרִם אַל הַמבּוֹר תְּאָח Gen. 37. 22, jetez-le dans cette fosse; בְּשָׁלָהְ בָּלָּרִי Job 27. 22, il jettera sur lui

(les flèches ou les calamités); אַלֶּרָה לכם נורל Jos. 18. 8, je jetterai pour vous le sort (je tirerai vos parts au sort); אָשְלִיךְ מֶרָם Job 29. 17, et j'arracherai la proie d'entre ses dents; Ps. 71. 9, ne me אַל־חַשְׁלִּיכֵנְי לְעֵת זְקְנָת rejette pas dans le temps de ma vieillesse; ולאדיושליכם מַבַּל־שַּנִיד II Rois 13. 23, il ne les a pas rejetés de devant sa face; אַלרבָנִי מִלְּפְנֵיךְ Ps. 51. 13, ne me repousse pas de devant toi; וַנְשָׁלֵּרְכָּה יביים עבקים Ps. 2. 3, jetons loin de nous leurs cordes; הַהַרְמּוֹנַת הַתַּרְמוֹנַת יִינְיוֹשְׁלֵבְתַּנָת הַתַּרְמוֹנַת יִינְיִינְתוֹ Amos 4. 3, vous serez jetées dans la citadelle; אָחָר חִשְּׁלֶּכְתְּ אָחֶרֶר נַנְּהָ I Rois 14. 9, et moi tu m'as jeté derrière ton dos, tu m'as dédaigné; אָחַרָד בָּוָף ls. 38. 17, tu as jetė tous mes pechés derrière ton dos, tu les as oublies; תַּמְשֶׁלֶהְ הַבְּרֵי אָחַרֵיהָ Ps. 50. 47, tu rejettes mes paroles ; וַיַּשְׁלַךְ אֵח־נִמְשׁוֹ מִנְגֵר Jug. 9. 17, et qui a exposé sa vie; יושלים בשבנותינה Jer. 9.18, ils ont renverse nos demeures; נָשָאחַנָּר נַחַשָּׁלִּרְכַנָּר Ps. 102. 11, tu m'avais élevé, et puis tu m'as renversé; נְחָשָׁלְּיבֶרוּע עֲצָרוֹי Job 18.7, son propre conseil le renversera.

Hoph. אַשְׁלָהְ et אָשְׁלָהְ passif : רֹסֵשׁלָה ו Rois 13. 25, (un corps) jete. etendu, sur la route; צַלִּיךְה הַשְּׁלְכָהִי Ps. 22. 11, je me suis jeté sur toi, j'ai espéré en toi; אָשֶׁלַכְּהָ מָּקְבְרָהְ Is. 14. 19, tu as été jeté loin de son sépulcre; יִהְשֶׁלֶהְ מְכוֹן מָקָהָשׁוֹ Dan. 8. 11, et la base de son sanctuaire fut renversee.

ባንψ m. Espèce d'oiseau immonde, plongeon, pélican? Lév. 11. 17.

רָבֶּע f. Action de jeter : רְבֶּעֶשׁ Is. 6.13, lorsque (ces arbres) jettent, perdent, leurs feuilles ou leurs branches.

ח שׁלֶכֶּח n. pr. d'une des portes du

temple, 1 Chr. 26. 16.

עלל (v. שָׁלֵל et הַשָּׁלָ) Dépouiller, piller, prendre du butin : אַמָּה שָׁלַּוּהַ בּוֹיָם Hab. 2.8, parce רַבִּים יְשֵׁלוּהְ כָּל-יָתֶר עַּבִּים que tu as dépouillé plusieurs nations, tout le reste des peuples te dépouillera; Jér. 50. 10, tous ceux qui la pilleront; אָשׁלְלֹּ שֵׁלֵל Is. 10. 6, pour

prendre du butin; אל שלה שלה Ruth 2. 16, vous laisserez tomber pour elle (des épis).

Hithpo. Etrepillé, étremisau pillage: Ps. 76. 6, les hommes אַשְׁתּוֹלְלֹּנְּ אַבְּירֵי לֶב vaillants sont depouillés (pour יוֹשָׁתּוֹילַלֹּה). Part.: יָסֶר מֶרֶע מְשָׁחוֹלֵל Is. 59. 15, celui qui s'éloigne du mal est exposé au pillage.

שׁלֵל m. Butin, dépouilles : שְּלֵל Deut. 20. 14, (tu mangeras) le butin de tes ennemis; שללם Jug. 8. 24, des bagues qu'il a eues pour butin; לַשְּׁלֵל Jer. 21. 9, que sa וְדְיִרְתְּחִילוֹי נְשָׁלֵּי vie soit son butin, qu'il ait la vie sauve; לצוארד שללל Jug. 5. 30, pour le cou de ceux qui sont chargés de butin (les vainqueurs), comme אָישׁ שַּׁלָּל לֹא ; אָישׁ שַׁלָּל Prov. 31. 11, il ne manquera point de dépouilles, c.-4-d. de produits, de lucre.

סלש (fut. בשלים) 1° Etre achevé, ôtre ווחו: חביל בל הוא I Rois 7. 51, tout l'ouvrage fut achevé ; ושׁלְמוּ דְּפֵר אַבְלָהָ Is. 60. 20, les jours de ton deuil seront finis. - 2º Etre intact, heureux, en paix : מִרֹחָקשׁח אֵלָיו וַיִּשְׁלָם Job 9.4, qui lui a résisté et s'en est bien trouvé, a été heureux; phys Job 22. 21, et tu seras en paix, heureux; part.: אם־בַּמֶּלְמִי שלמ רש Ps. 7. 8, si j'ai rendu le mal à celui qui vivait en paix avec moi (comme איש שׁלוֹמִי, v. à מוֹלימִי; part. pass.: שלמי Il Sam. 20. 19, les hommes paisibles.

Pi. 1º Achever, terminer: יוש שלים ארד תבית I Rois 9.25, il acheva le temple. --2º Rendre paisible, heureux : יַּשַׁלָם נָנָת אָרָקּאָן Job 8. 6, il fera regner la paix, ou le bonheur, dans ta demeure juste, innocente. - 3º Payer, acquitter (une dette, un vœu), rendre la pareille, rémunérer : לנָת רָשֶׁע יָלֹא יִשְׁעֵם Ps. 37. 21, le méchant emprunte et ne rend point; ישלמי אַז־יִשְׁיַה II Rois 4.7, et paye ta dette; וְשַׁלֵם לְעֵלְיוֹן נְדֶרֶיה Ps. 50. 14, et acquitte-toi de tes vœux au Tres-Haut; מַשְּׁשָׁם נְחְשִּׁים Is. 57. 18, je donneral des consolations; שַּלְמָּח לַיָּבָלְתָּם תקת מתה הקדם הקדם הקדם הקדם מערב בעד מתה הקדם מערב. Gen. 44. 4, pourquoi avez-vous rendu le mal pour le bien? בשלם הי Ruth 2. 12, que l'Éternel récompense ce que tu as fait; בַּאָשֶׁר אַלוּיִרם עַּבְּשִׁירִי בַּיִּר אֲלוִירם מַיִּבְּיִר אֲלוִירם מַיִּבְיִר אַלוּיִרם מַיִּבְיִר בְּיִר בְּיִרְיִי בַּיִּר אַלוּיִר בְּיִר בְּיִרְיִי בְּיִר Prov. 13. 21, le bonheur récompense les justes.

Pou. Etre payé, être acquitté, être rendu, être récompensé: בּלְּהְ יְשֶׁלַּם־נְּדֶר Ps. 65. 2, on s'acquittera des vœux qu'on te fait; רְבָּה רְבָּה בְּלֶּה וְדִּישׁׁלַם חַּרְישׁׁלָם Prov. 14. 31, le mal sera-t-il rendu pour le bien? בַּלְּבְּרָי יְשְׁלָם Prov. 14. 31, certes le juste est récompensé même sur cette terre. — Part.: בַּלְשׁׁלָם Is. 42. 19, comme celui qui est pacifique, ou

qui est parfait, accompli.

Hiph. 1° Accomplir, achever: מַלְּאָכָּהוֹ רַשְׁלִּהִם Is. 44. 26, il accomplit le conseil de ses envoyés; מַלּאָכָּהוֹ עַרְּלַּהְיִּ Is. 38. 12, du jour à la nuit tu m'achèves, tu mets fin à mon existence. — 2° Être en paix, faire la paix, avec quelqu'un: רְאָם־לֹּאַ תַּשְׁלִּים עַשְּהְ: Deut. 20. 12, si elle ne fait pas la paix avec toi; אַל אַרִּיִּ בְּשִׁין צָּתְּרִישִּׁרָאַל Jos. 10. 1, et que les habitants de Guebon avaient fait la paix avec Israel (avec אַל Jos. 11. 19); יִּשְׁלָם אָחוֹי Prov. 16. 7, il fait que ses ennemis même concluent la paix avec lui.

Hoph. Etre ami, être en paix : תַּחָיָה Job 5. 23, et les animaux des champs seront en paix avec

10i.

לים chald. Achever; part. pass. : בלא שׁלִם Esdr. 5. 16, (le temple) n'est pas encore achevé.

Aph. 4° Restituer, remettre: בּשְׁבָּה Esdr. 7.19, restitue, rends (les vases). —2° Terminer, mettre fin: מְּשְׁבְּלְּהָה Dan. 5. 26, et il a mis fin à (ton règne).

chald. m. Paix, bien-être: שְׁלֶּםְכּוֹן רְשְׁנֵא Dan. 3. 31, que votre prospérité augmente.

שׁלֵם adj. (f. הַּלְּשׁלֵם). 1° Achevé, terminé: מְּשְׁלֵם II Chr. 8. 46, le temple de l'Éternel (était) achevé. —

2º Entier, complet, intact, absolu, parfait : אבן שׁלְפָּח Deut. 25. 15, un poids entier (juste); און האמריו Gen. 45. 16, le crime d'Emori n'est pas (encore) à son comble; אַלאַרו שָׁלַבְּיה Amos 1.9, une captivité entière, complète; איתיר מְשְׁקְרַחַךְ שְׁלַמָּח Ruth 2.12, puisse ta récompense être complète! אַבָּנִים שָׁלֵמוֹת Deut. 27. 6, des pierres entières; קבש פיר שׁלָם פיר שׁבָם פיר שׁבָם פיר שׁבָם פיר שׁבָם Gen. 33. 18, Jacob arriva en bonne santé à la ville de Sichem; אם־שְלַמִים Nah. 1. 12, quoiqu'ils soient puissants; שָׁלָם אָם בָּי I Rois 8. 61, (que votre cœur soit) parfait avec Dieu; אַבְלַבֶּב שָׁלֵם II Rois 20. 3, et avec un cœur parfait, intègre. — 3º Paisible : אָהָה הָם הַבּלְּבָים הַם אָהָה Gen. 34. 21, ils sont en paix avec nous, exact. paisibles à l'égard de nous.

ישֶׁלֶּט n. pr. Salem, Jérusalem, Gen. 14. 18.

בתי (pl. שֶׁלֶמִים). Reconnaissance, sacrifice de reconnaissance, sacrifice pacifique: זְבְחֵי שְׁלֶמִים עִּלְיִי Prov. 7. 14, j'ai à m'acquitter de sacrifices de reconnaissance; דְּבָּחֵי שְׁלֶמִי Lévit. 7. 13, son sacrifice pacifique qui est pour l'action de grâces; שְׁלָמִי Amos 5. 22, et vos animaux les plus gras offerts en sacrifice pacifique; שׁלְמִי Jug. 20. 26, des holocaustes et des sacrifices pacifiques.

בי נַּמְשׁ וְשׁלֵּי m. Rémunération: בֹּר נַמְשׁ וְשׁלֵּי Deut. 32. 35, à moi (appartient) la vengeance et la rémunération.

Gen. 46. 24, le même roby I Chr. 7. 13; nom patron. reby Nomb. 26. 49.

סלש et שלח. pr. 1° Sallum, roi d'Israel, II Rois 13. 10. — 2° Sallum, fils de Josias, roi de Juda, Jér. 22.11. — 3° Sallum, époux de la prophétesse Houlda, Il Rois 22.14.— 4° Plusieurs autres, Esdr.', Néh., Chr.

קלְּמָה רְשָׁלְּמָה רְשָׁלְּמָה Punition : יְשָׁלְמָה Ps. 91. 8, la punition des méchants.

אלמה n. pr. Salomon, fils de David, troisième roi des Israélites.

שׁלְטִי (paisible) n. pr. m. Nomb. 34. 27.

שׁלְמִיאֵל (dont Dieu est l'ami) n. pr. m. Nomb. 1. 6.

ישלמְיָהוּ n. pr. m. I Chr. 26. 14.

היילילי (paisible) n. pr. 4° Selomith, fille de Dibri, Lév. 24. 11. — 2° Selomith, fille de Sérubabel, I Chr. 3. 19. — 3° Selomith, fils de Josephia, Esdr. 8. 10. — 4° Plusieurs autres, Chr.

קבון et שלפון n. pr. Salmanassar, roi d'Assyrie, Osée 10. 14, II Rois 17. 3.

ישׁלְמֹנִים (rac. ישׁלָמִנְים m. pl. Payement, récompense : יְרֹדֵף שֵׁלְמֹנִים Is. 1. 23, et ils courent après les récompenses.

לְשְׁלֵתְ (fut. אֲשִׁלְתְי Oter, arracher, tirer: אֲשֵׁלְתְּ אֲשִׁלֵּתְ Ruth 4. 7, l'homme otait son soulier; שֵׁבְי אֲשֵׁלְ Ps. 129. 6, (l'herbe) qui est sèche avant qu'on l'arrache, ou avant qu'elle monte en tuyau; אֲשִׁלְתְּי אֶשְׁלְתְּ בִּי וֹ Sam. 31. 4, tire ton épée; אַלְתְּי חֶיְרֶב Jug. 20. 25, qui tiraient tous l'épée, c.-à-d. étaient tous armés.

קּלֶלֶּ n. pr. Seleph, fils de Joktan, Gen. 10. 26.

 vers., eux trois. — 2º Trois fois: שלאָ בּיִבְּאָן Job 33. 29, deux et trois fois; plur. בּישִּלְאיִן trente: שלאָין דישִּלְאיִן Gen. 46. 15, trente-trois; בּישִּלְאיִן וּצְאָן וּ Rois 16. 23, dans la trente-et-unième année.

שׁלְשׁ n. pr. m. I Chr. 7. 35. שׁלְשׁ (v. שׁלִשׁ).

אילש Pi. 1° Diviser en trois parties: אָרָאָרָיּלְשׁ אַרְאָרָיּלְשׁ אַרְאָרָיּלְשׁ אַרְאָרָיּלְשׁ אַרְאָרָיּלְשׁ אַרְאָרָיּלְשׁ אַרְאָרָיּלְשׁ אַרְאָרָיּלְשׁ Deut. 19. 3, tu diviseras en trois parties les contrées de ton pays. — 2° Faire une chose pour la troisième fois : אַרָּשִּׁלְשׁׁר וֹנִישִּׁלְשׁׁר I Rois 18. 34, faites-le pour la troisième fois, et ils le firent pour la troisième fois. — 3° אַרְשָּׁרְשִׁרְיִּיְ I Sam. 20. 19, ayant attendu jusqu'au troisième jour, tu descendras.

Pou. part. 1° Étre triple: שֹׁהְשִּׁשְׁהַ שִּיּחְהַיִּ Eccl. 4. 12, et le triple cordon. — 2° Étre agé de trois ans: השְּׁשְׁשִׁי הַּלְּבָּ Gen. 15. 9, une génisse de trois ans.

שלשים m. pl. Les descendants à la troisième génération: בישלאים Exod. 20. 5, sur les enfants de la troisième génération, les petits-fils; ביישלא ביי

ישְׁרְשָׁה n. pr. d'une contrée dans le voisinage de la montagne d'Ephraim, I Sam. 9. 4.

ח. pr. m. 1 Chr. 7. 37.

שלשום et שלש adv. (Il y a trois jours) Avant-hier: ממול שלים Exod. 8, hier et avant-hier, c.-à-d. auparavant.

ח. pr. Agg. 1. 12.

מלים מלעי. 1° De lieu. Là, y, en cet endroit: מְּבְּדְּלָּחְ מִשְׁ בְּבִּילָת Gen. 2. 12, là so trouve le bdellium; תַּבְּילָת מִּבְּרָ מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מִבְּר בְּבְּר בְּר בְּר בְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מַבְּר בְּר מִבְּר מַבְּר מִבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מִבְּר מַבְּר מַבְי מַבְּר מִבְּי מַבְּר מַבְּר מַבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מַבְּי מַבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מַבְּי מִבְּי מַבְּי מִבְּי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְיּי מְבְיּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְיּי מַבְי מְבְּי מְבְּי מְבְיּבְי מַבְּי מְבְי מְבְּי מְבְּבְּיבְי מְיּבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּיבְיבְי מְיּבְי מְיּבְיּבְי מְבְּי מְבְּי מְבְיּבְיּבְי מְבְּי מְבְיי מְבְּי מְבְיּבְיּבְיּי מַבְיּי מַבְיּי מִיבְיּי מַבְּי מְיּבְייִי מְיּבְיּי מַבְּיּי מְיּבְיּבְיּי מְיּי מְבְיּבְיּבְי מַבְיּב

n parag,: אַבְּילָב Deut. 12. 5, tu iras / glorifié; שַּׁמָּר — בַּילָב Lévit. 24. 11, en ce lieu. — 2º De temps. Alors: ים פחרי פחרי Ps. 44. 5, alors ils seront saisis de terreur. — 3º En cela : http:// בּרָדּ בָּר Osée 6. 7, en quoi ils ont été perfides envers moi. — pro De là : ימים בפרד Gen. 2. 10, de la il se divisait. — D'où, de cela, dont : אַטֵּר לְּקָדוּ wo Gen. 3. 23, d'où il a été pris; אבל או חאבל II Rois 7. 2, mais tu n'en mangeras pas; בָּשִּׁרּלִר מִשָּׁם כְּנָה I Rois 17. 13, fais-m'en un gâteau; אָטֵר רַצָּאוּ קישות שלישותים Gen. 10. 14, desquels sont sortis les Philistins.

m. (une fois fem., Cant. 1.3, v. à pਬਾ; const. ਬਾਰੂ, quelquefois avec makk. ם , avec sulf. שָׁמִיּר, קְּשִׁמָּי; plur. הַשְׁמָּי, const. roow). Nom, renom, reputation, gloire, souvenir : ਸ਼ਰੂਲ੍ਹ ਸਦੂ Gen. 2. 11, le nom de l'une; שמות בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Exod. 1. 1, les noms des enfants d'Israel; אַנשִּׁר־שָׁם Nomb. 16. 2, des gens de réputation; 55 Eccl. 7. 1, Prov. 22. 1, bonne reputation; שם רַע Deut. 22. 14, une mauvaise réputation ; ַּרַלֹּאַ־שַּׁמֵּ לוֹי עַלַּ־ אַנַרייוויץ Job 18. 17, on n'entend plus son nom dans les places; בַּנָר־שָׁם Job 30. 8, des gens sans nom; יְנַבֶּטֶּוֹהר চন্দ্ৰ কছ Gen. 11. 4, acquérons-nous un חסm, de la réputation; נַהַּקְשֹׁהֵי לָחָם בִּשָּׁב Ez. 34. 29, je susciterai parmi eux une plante de renom; פר־אַתְּן אַרְוָכָם אלשם ולחחלת Soph. 3. 20, car je ferai de vous un objet de gloire et de louange; ון ולשום לו שם II Sam. 7. 23, pour lui donner un nom célèbre; שַּׁמַב מַּחִיתָּ Ps. 9. 6, tu as effacé leur nom, leur souvenir. — Freq. de Dieu : קמַעָּן שְׁמַךּ Ps. 109. 21, pour l'amour de ton nom, de ta gloire; קורט בשם בי Ps. 124.8, notre salut est dans le nom de l'Eternel; קנה אַמְרַחָם Ps. 138. 2, tu as rendu ta promesse plus grande que tous tes noms, c.-à-d. elle est au-dessus de tout ce que tes noms expriment; יהייה שמר שמר שם I Rois 8. 29, mon nom sera la (dans ce temple); avec l'art. ਬਾਰੂ le nom de l'Eternel, Dieu : ਬਾਰੂਰ חַנְבְבֵּר — חַנְבְבֵּר Deut. 28. 58, ce nom

il blasphéma le nom (de l'Eternel).

ow (nom) n. pr. Sem, fils ainé de Noé, Gen. 5. 32, souche des Perses, des Assyriens, des Hébreux, des Arabes, etc.

chald. m. Nom: בשים Dan. 4. 5, comme le nom; ਸਕੂਲ même vers., son nom; plur.: report Esdr. 5. 4, les noms; ជាក្រាច្រ 5. 10, leurs noms.

• שְׁמָא Le nom, Aboth.

• ਮਸ਼੍ਰੇਘ Peut-être, Aboth.

мру п. рг. т. I Chr. 7. 37.

ת שֶׁרְאֵבָר n. pr. Semeber, roi de Zeboim, Gen. 14. 2.

ת שמאָה n. pr. m. I Chr. 8. 32.

ח. pr. Samgar, fils d'Anath, juge d'Israel, Jug. 3. 31.

שְׁמֵר Kal inusité. Hiph. Détruire, exterminer: יְחִשְׁמֵרְחִי עֶרֶיךְ Mich. 5. 13, je détruirai tos villes ; יָאָם־הַשְׁמָרר אָת־שְׁמָברר I Sam. 24. 22, que tu n'extermineras pas mon nom; וַתְשָּׁצֵּיתוּ רָשִׁמִיד בְשִׁמִּיד נִשְּׁמִיד מְעָּנָית Is. 13. 9, il en exterminera les pécheurs; inf.: הַּשְּׁמֵר Is. 14. 23, destruction, extermination.

Niph. pass. Etre abattu, être anéanti, être détruit : וְנִשְׁמְדוּ בַּכּוֹת אָנֵן Osée 10. 8, les hauts lieux d'Aven seront abattus; בית רְשָׁבִים יִשְׁבַר Prov. 14. 11, la maison des méchants sera détruite; וְנְשִׁמֵּד חַשִּרשׁר Jer. 48. 8, le plat pays sera désolé; יחהר נְשׁמִדים נְשׁמִדים Ps. 37. 38, les pécheurs seront détruits tous ensemble; שְׁמֶּרָה מְבֵּנְיָמֵן אִשָּׁה Jug. 21. 16, car les femmes d'entre les Benjamites ont été exterminées; יָּנְשָׁמֶר מּיֹאָב שַּבֶּם Jér. 48. 42, Moab sera exterminé, il cessera d'être un peuple.

לִישְׁמֵר : chald. Aph. Détruire שְׁמֵר Dan. 7. 26, de détruire.

ושְׁמָת (v. משׁ).

កាត្តឃុំ f. (rac. ២១ឃុំ). 1° Dévastation , destruction: hand our Ez. 23. 33, la coupe de désolation; יַּשְׁשֵׁרוֹ נְאַרָּאוֹ יִבְּשִׁרוּרוּ צָּרְאוֹי Jer. 2. 15, ils ont mis son pays en désolation; plur. : ring Ps. 46. 9,

des dévastations. — 2° Étonnement, épouvante : אָאָלָּהְ אַלְּאָלָּהְ Jér. 42. 18, un objet d'exécration et d'étonnement; יְּחָהְיִהְיִי אַשָּׁי Jér. 8. 21, l'épouvante m'a saisi.

ת היים מים יות n. pr. 1° Samma, fils de Reüel, Gen. 36. 13. — 2° Samma, frère du roi David, I Sam. 16. 9.

תְּלְהָה n. pr. m. I Chr. 27. 8.

שנאל (Dieu a exaucé) n. pr. 1° Samuel, juge et prophète, I Sam. 1. 20.

— 2° Samuel, fils d'Amihud, Nomb.

34. 20. — 3° Plusieurs autres, Chr.

עושש n. pr. Sammua, fils de David, II Sam. 5. 14.

et אָטְעָה. Nouvelle, annonce, ce qui est entendu, ce qui est publié, rumeur, renommée: שַׁמָּשֵׁי שָׁאַל Il Sam. 4. 4, la nouvelle (de la mort de) Saul; רבוים ויבוים Prov. 15. 30, une bonne nouvelle; לוא־טוֹבָה הַיְשִׁבְּעָה I Sam.2.24, le bruit (ce qu'on dit de vous) est facheux; יָסְמָתְ עַל־דַוּשְׁמּיּעָה אֲשֶׁר שַׁמַעָתִי II Chr.9.6, tu surpasses ta renommée; מר חאַמין לשמעחט ls. 53. 1, qui croira a notre prédication, doctrine; יָאַר־פִּיי יברן שמושה ls. 28. 9, à qui fera-t-il comprendre l'enseignement? ילוא הַיְרָהָה סרים אַחוֹתַךְ לְטָּמוּצָרו בְּמִידְ Ez. 16. 56, Sodome ta sœur n'a pas été dans ta bouche (pour servir) d'enseignement. ישמוש Action de fréquenter : שְׁמוּשׁ אַבְּמָּים Aboth, en fréquentant les sages.

בּישׁר ח. pr. I Chr. 11. 27.
בּישׁר Lacher prise, se détacher, donner du relache, abandonner: אים בּישׁר עַּישׁר וּבְּשָׁר וּצֹישׁר וּצֹישׁר וּצֹישׁר וּצִּשְׁר וּצֹישׁר וּצִּשְׁר וּצֹישׁר וּצִישְׁר וּצִישְׁר וּצִישְׁר וּצִישְׁר וּצִישְׁר וּצִישְׁר בּישׁר בּוֹצ בּוֹשׁר בּישׁר בּוֹצ בּוֹצ בּישׁר בּוֹצ בּישׁר בּוֹצ בּישׁר בּוֹצ בּישׁר בּישׁר בּוֹצ בּישׁר בּוֹצ בּישׁר בּישׁר

קרְהָיְתְיִים קְבְּיִ הְיִנְיִיתְיִים Jér. 17. 4, tu te détacheras toi-même (par ta propre faute) de ton héritage.

Niph.: מְשְׁמְטוּ בִּירֶ־סָלֵּב שׁמְטֵירָם Ps. 141. 6, leurs juges sont précipités du

haut des rochers.

Hiph.: קשָׁמֵט יָנֶךְה Deut. 15.3, ta main le relachera, y renoncera.

קּמְשֶּׁהְ f. Relache: הְּמָשִׁהְ הַשְּׁמָהְ Deut. 15. 2, tu observeras le relache; יְשָׁמְּהְ הַשְּׁמְהַ 15. 9, l'année de relache, l'année sabbatique.

ים יים n. pr. m. 1° I Chr. 2. 28. — 2° 4. 17.

אָמִירֶע n. pr. m., nom patron. שְׁמִירֶע Nomb. 26. 32.

קיבין pl. chald. (emph. שְּׁפָּיָא). Cieux: אַפָּשָּׁין pl. Dan. 2. 18, Dieu du ciel.

אם (de שְּמִישָּה). Le, la huitième: בּיוֹם חַשְּׁמִינִי Exod. 22. 29, le huitième jour; פַל־תַּשְׁמִינִי Ps. 6. 1, note ou instrument de musique.

שְּׁמִיר וְלֵּיִית m. 4° Epine, ronce: שְׁמִיר וְלֵיִית Is. 9. 17, les ronces et les épines; גיין אַפִּיר שֵׁיִית שִׁיִּית בַּיִּת Is. 27. 4, qui m'opposera des ronces et des épines, c.-à-d. des ennemis.—2° Diamant: בְּצָּפֹּרֶן שָׁמִיר לֵּיִת Diamant: בְּצָפֹרֶן שָׁמִיר בַּיִּתְ בַּבְּתְ בַּיִּתְ בַיִּתְ בַּיִּתְ בַּיְר בָּיִתְ בַּיִּתְ בַּיִּתְ בַּיְר בָּיִתְ בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְיר בְּיִבְּי בְּיבְּי בְּיבְיר בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְיר בְּיִבְּי בְּיבְּיר בְּיִבְּי בְּיבְיר בְּיבְייִ בְּיִי בְּיבְּי בְּיבְיר בְּיִי בְּיבְיר בְּיבְייִ בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיבְייִייִּי בְּיִייִייִּי בְּייִי בְּייִייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִייִייִי בְּיייִי בְּיִייִי בְּייִייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִייִיי בְּייִייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִיי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִייְיִייִייִי בְּיִייִייִייִייִיי בְּייִייִייִייי בְּייִייי בְּייִיייִיייִייי בְּייִיייִי בְּייִייייי בְּייִייי בְּייִיייי בְּייִייי בְּייִייִייי בְּיִייי בְּיבְיייוּ בְּייִיייִייְייִיייִייי בְּיִיייִיי בְּייִיייִיייי בְּייִייי

ribu de Juda, Jos. 15. 48.—2° Samir, ville dans la montagne d'Ephraim, Jug. 10. 1. — 3° Samir, des enfants de Michah, I Chr. 24. 24.

חומיר, שׁמִירְמוֹח n. pr. m. I Chr. 18. 18. שְׁמִירְמוֹח (impér. שׁם, fut. שׁבָּין; pl. ישׁם)

1º Etre saisi d'étonnement, être stupéfait, sans rég. et avec by : bib Jér. 18. 16, (quiconque passera) en sera étonné; פַאָּשֵׁר שָׁמִמּוּ עֵלֶיהְ רַבְּים Is. 52. 14, comme beaucoup ont été saisis d'étonnement au sujet de toi; בַּלֹר בקב בְּשָׁהָם Ps. 40. 16, qu'ils soient étonnés, désolés, et qu'ils aient la honte pour récompense; שׁמֵּה שֵׁמֶּים עֵלָּר mit Jer. 2. 12, cieux, soyez étonnés de ceci. - 2º Étre dévasté, désolé, détruit : בל חַריצִיוֹן שָשְׁמֵם Lament. 5. 18, à cause de la montagne de Sion, qui est désolée; לַאַמר שָׁמַמָּה Ez. 35. 12 (keri ਅਰੂਰ), en disant : Elles ont été dévastées ; part.: בַּל־שָׁצַרֵיחָ שׁוֹמַמִּין Lam. 1. 4, toutes ses portes sont désolées; de l'homme : תַּנְנָי שׁוֹמֵסָת Lam. 1. 13, il m'a rendue désolée; קירו בַנֵי שׁוֹמֶבֶּרִם vers. 16, mes enfants sont dans la dé-בַּמְשֶׁב מָּסָר וְשֹׁסֵסָח בֵּית אַבְשָׁלוֹם ; solation II Sam. 13. 20, Tamar demeura toute désolée, ou isolée, dans la maison d'Absalon; חוֹשׁמְשׁמְ חוֹבֹיתְתָּלָ Ez. 36. 4. aux lieux détruits et désolés; minuit ובאשורם Is. 61. 4, les ruines depuis les temps anciens; ישמתיון Is. 49. 19, et tos ruines. - 3º Trans. Détruire, devaster : אָרְבֶּם אַלְי אוֹשְׁלֵן הוֹשֵׁשַ Ez. 36. 8, de vous détruire et de vous engloutir; part.: בּיבֵּשׁ דּשַׂבֶּק Dan. 8. 13, et le péché qui cause la désolation; red שקיץ שׁכֵּם Dan.12.11, et depuis qu'on aura établi l'abomination de destruction, de désolation.

Niph. ಜಲ್ಲೇ 1° Comme Kal 1° : ಇಜಲ್ಲೇ קבחנים Jer. 4. 9, les pretres seront פל-רומו נְשַׁמוּ אַחַרֹנִים Joh 18. 20, la postérité sera étonnée, épouvantée, deson sort. - 2º Comme Kal 2º: עליהארץ Jer. 12. 11, tout le pays a été dévasté; רְנָשֵׁמֵּה בְּמוֹח יִשְׂתָּק Amos 7. 9, les hauts lieux d'Isaac seront désolés; הַשְּׁמֶּי בְּיִרְיִם נְשָׁבְּי Ps. 69. 26, que leur château soit désert; המשני הסלוח Is. 33. 8, les sentiers sont déserts; ינששו אוש ואחרו Ez. 4. 17, et ils seront désolés ensemble; היצית מחלים Lam. 4. 5, ils demeurent désolés, languis-

sants, par les rues.

Pol. (part. bowo). 1º Etre désolé, stupéfait : ກາງເພື່ອ ກາງເພື່ອ Esdr. 9. 4, je m'assis tout désolé, stupéfait. -2º Désoler, détruire : מַשַּׁמַם אַקּשָּׁהָ Dan. 11. 31, l'abomination qui causera la désolation, la destruction.

Hiph. ਬੜ੍ਹਾ (fut. ਬੜ੍ਹਾਂ, inf. ਬੜ੍ਹਾਂਸ਼੍ਰ, part. מַשְׁמֵים). 1º Etre étonné, rendre etonne : בַּרָה עַמָּים רָבִים Ez. 32. 10, je ferai que plusieurs peuples seront étonnés à cause de toi; בַּשָּׁמָים Ez. 3. 15, (je restais pendant sept jours) frappé d'étonnement. - 2º Désoler, dévaster : אַמָּנָתר נַמְנָת Osée 2. 12, je devasterai sa vigne; רנשים ערי ripi Nomb. 21. 30, nous les avons dévastės jusqu'a Nophah ; הַשָּׁבּוֹתְ מָל־עַרָתִי Job 16.7, tu as désolé toute ma compagnie; יאַת־נווא משמי Ps. 79.7, ils ont dévasté sa demeure ; הַשְּׁמָם כַּלִּ־חַנּאִנחֶיךָ Mich. 6. 13, pour te désoler à cause de tes péchés; לַפַּיֵל אַשְׁשֵׁם Ez. 20. 26, afin que je les désole.

ווסף Job 21. 5, regardez-moi et soyez stupéfaits; בַּלֹדַיָבֶיר rawn Levit. 26. 35, tout le temps

qu'elle demeurera désolée.

Hithpo. יַאַשְׁתוֹמֶם צַל־חַשְּרָאַה : הַשְׁתּוֹמֶם Dan. 8. 27, et j'étais tout étonné de cette vision; לְבֵר Ps. 143. 4, mon cœur est saisi de trouble, est épouvanté; pyrém mab Eccl. 7.16, pourquoi te perdre, te détruire, toi-même?

chald. Etre étonné. Ithp.: Dan. 4. 16, Daniel דְּנְיֵאל — אֲשְׁתּוֹמֵם demeura tout étonné.

בל-מִקרַשְׁהְ : adj. Désolé, détruit שָׁמֵם Dan. 9. 17, sur ton sanctuaire (qui a été) détruit.

קיפה f. 1º Etonnement, trouble : וְנְשִׂרא רְלְבֵשׁ שִׁמְּמָהו Ez.7. 27, et le prince se vétira de désolation, sera accablé de tristesse. - 2º Dévastation, désolation, désert : שָּׁרָתִּי הָאָרֶץ שְׁמָּמָת Exod. 23. 29, pour que le pays ne devienne un désert; אַפֶּשֶׁלֶּשׁ הַשְּחָהָל Jér. 44. 6, en ruines et en une désolation; निकृष्ट्रमें। निकृष्ट्र कांक Ez. 23. 33, coupe de désolation et de destruction.

קְּמְשְׁתְּיִה f. Ruine, solitude: אַמְטְיִּה Ez. 35. 9, ruines éternelles.

אַמְמוֹן m. Etonnement, torpeur: אַקְמוֹן Ez. 4. 16, ils en boiront avec épouvante, torpeur.

סים (fut. יְשְׁמֵן) Étre gras, devenir gras: מָשְׁמָן Deut. 32. 15, tu es devenu gras; יְשְׁמִן même vers., Yessurun est devenu gras.

Hiph. Devenir gras: אַרְשָּׁמְיני Néh. 9. 25, et ils furent engraissés; trans. au fig.: אַשְּׁמֶן לַבּדְּעָם תַּאָּח Is. 6. 40, couvre to cœur de ce peuple de graisse, endurcis-le, rends-le insensible; ou, inf.: le cœur de ce peuple est endurci, insensible.

לְּשְׁכֵּין m., הְיִשְׁשֵׁן f., adj. Gras, fertile: לוב, מלישׁבון וְכָל־אִדשׁ חָדִל Jug. 3. 29, tous gras (c.-à-d. forts, robustes) et tous vaillants; יְשְשֵׁלְ וְבָל־אָדשׁ Ez. 34. 14, et (dans) un pâturage gras; אין הְשָׁבֶּין וְדִא Nomb. 13. 20, si le pays est gras, fertile; יְשֵׁבֶין בַּרְישׁבִי Gen. 49. 20, son pain est excellent.

וֹטְשָׁיָרָם m. (avec suff. אָשָׁיָרָ; pl. שִׁינִים). 1º Graisse : וּבְשָּׁרִי פַּחִשׁ מִשְּׁמֵן Ps. 109. 24, mon corps a maigri, n'a plus de graisse; וְחָבֶל על סְפַנַר־שָׁמַן Is. 10. 27, le joug sera brisé par la graisse, tant le cou sera gras (v. une autre explication à II בְּשְׁתֵּח שְׁכָנִים; Pou.); בְּשֶׁתָּח שְׁכָנִים Is. 25. 6, un banquet de choses grasses; ביא־שְׁמָנִים Is. 28. 1, une vallée fertile; ובקרן בּרְשׁפֶּן Is. 5. 1, au sommet d'une montagne fertile. — 2º Huile, huile de parfum : שַׁמֵן לַשְּאוֹר Exod. 25. 6, de l'huile pour l'éclairage; זיין Exed. 27. 20, de l'huile d'olive; וַבֶּץ שָׁפָּן Is. 41.19, et l'olivier (sauvage); שַּבֶּק רוֹכָקת Eccl. 10. 1, l'huile du parfumeur; בוב בישׁמָן שוֹב Eccl. 7.1, une bonne réputation vaut mieux que le bon par-(נביה שׁמַנֵיך Cant.4.10, l'odeur de tes huiles parfumées; וָשֵׁמֶן רָמִינוֹ רָקָרָא Prov. 27. 16, (et comme s'il voulait retenir) dans sa droite une huile parfumée qui se fait sentir.

יִּמְשְׁמֵנִי הָאָרֶץ . Graisse: שְׁמַנִּים m. pl. Graisse

Gen. 27. 28, et de la graisse de la terre, c.-à-d. une terre fertile (v. ງອຸພຸຈ).

ישְׁבְעִי et עֲבַעִי 1º Entendre, apprendre, écouter, exaucer (de Dieu), obéir : אונים לחם ולא ישמעי Ps. 115. 6, ils ont des oreilles et ils n'entendent point; רבי בי ישבער פר בי בישבר Gen. 42. 2, j'ai appris qu'il y a des provisions (en Egypte); שַּׁפְּעוּנִי Gen. 23. 8, écoutez-moi ; suivi de ולא־שָׁסָע אֵלֶּידָוּ : עַל , אֶל Gen. 39.40. il ne l'écouta pas; אַל־דָּבְרָי צַל־דָּבְרָי קיבאים Jér. 23. 16, n'écoutez pas les paroles de ces prophètes; אַבָּשׁוּצִי אַבָּיר ਨੂਟਰ Ps. 22. 25, quand il crie à lui, il l'exauce; אַלְיִשְׁמַעָאל שְׁמֵבְּחִיךּ Gen.17.20, je t'ai aussi exaucé touchant Ismael; רָשָׁמְשׁ לְּמְלֶּךְ Exod. 3. 18, ils obeiront à ta parole; בינה מובה I Sam. 15. 22, obeir vaut mieux que sacrifices; יַלא ימים שמים Is. 42. 24, ils n'ont pas obėi a sa loi; אַטָּשׁרָן װְשָׁבָּע Exod. 24.7, nous ferons (tout ce que l'Eternel a ordonné), et nous obéirons. — 2º Entendre, comprendre: הַּלָּוֹם לָמָּמֹר ink Gen. 41.15, que tu comprends un songe, que tu sais l'interpréter; אַנֶּיר אָשֶׁר י לא רושפת לשנו Deut. 28. 49, un peuple dont tu n'entendras pas la langue; אַפֶּע בּ I Rois 3.9, un cœur intelligent; יְאִרשׁ שׁמֵבֶּע Prov.21.28, etl'homme qui obeit à ses devoirs; selon d'autres: mais l'homme qui témoigne d'une chose comme il l'a entendue (opposé au faux témoin).

Niph. passif. 1° Etre entendu, être exaucé: הַשְׁלֵּהְ בֵּרוֹ בַּרְבָּוֹן Gen. 45. 16, le bruit se répandit dans la maison de Pharaon; הַבְּרִי הַבְּרִי הַבְּרִי בַּרִי בַּרְבָּרְ Esth. 2. 8, lorsque la parole du roi fut entendue, sue; בְּבֶרִי הַבְּלֵּהְ Eccl. 12. 13, tout y est entendu, compris; בְבָרָהְ בָּבְרָי הָבָרָהְ בָּתְיוֹ נִשְׁכֵּרִ Eccl. 9. 10. 12, tes paroles ont été exaucées; בְּבֶרִי הָבָרָים בְּתַיוֹ נִשְׁכִּים בַּתַרוֹ נִשְׁכִים בַּתַרוֹ נִשְׁכִּים בַּתַרוֹ לִי בַּבְרָי בַּרָרָ אַרָּבָרִים בַּתַרוֹ נִשְׁכִּים בַּתַרוֹ לִי בַּבְרָי בַּרָרָ אַרָּבָּים בַּתַרוֹ נִשְׁכִּים בַּתַרוֹ לִי בַּבְּרָי בַּרָרָ בַּרִי הַבָּכִים בַּתַרוֹ נִשְׁכִּים בַּתַרוֹ לִי בַּבְּרִי בַּרָּבִים בַּתַרוֹ נִשְׁכִּים בּתַרוֹ כִּבְּרָים בַּתַרוֹ בִּבְרָי בַּרָי בַּבְרִי בַּבְּרָי בַּבְּרָים בַּתַרוֹ נִשְׁכִּים בַּתַרוֹ כִּבְּרָם בַּתַרוֹ נִשְׁכִּים בַּתַרוֹ בַּבְרָי בַּרָּבְּרָ בַּרָּבְים בַּתַרוֹ נִשְׁכִּים בַּתַרוֹ בִּבְּרָים בַּתְרוֹ בִּבְרָים בַּתְרוֹ בַּבְּרָים בַּתְרוֹ בִּבְּרָים בַּתְרוֹ בִּבְּרָים בַּתְרוֹ בִּבְּרָבִים בּתַרוֹ כִּבְּרָ בַּרְבִּים בַּתְרוֹ בְּבָּרָים בַּתְרוֹ בַּבְּרָים בַּתְרוֹ בִּבְּרָ בִּיִבְּיִם בַּתְרוֹ בִּבְּרִי בַּבְּרָבִים בַּתְרוֹ בִּבְּרָים בַּתְרוֹ בִּבְּרָ בִּבְּרִי בַּבְּרָבִי בּרִי בְּבָּרִים בַּתְרוֹ בִּבְּרָים בּבְּרִי בּרָּבְּרִי בַּרָים בּבְּרִי בּבְּרָים בּבְרִי בּבְּרָים בּבְּרִי בּבְּרָ בַּבְּרָ בִּבְּרָּים בּבְּרִי בּבְּרָים בּבְּרָי בּבְּרִים בּבְּרִים בּבְּרִי בִּייִים בּבְּרִי בִּיּבְּיִים בּבְּרִי בּיּבְּרָ בַּיִים בּבְּרִים בּיּבִים בּיּבִים בּיּבִים בּיּבְיים בּיּבְיים בּיּבִים בּיּבִים בּיּבְיים בּיּבְייִים בּיּבְיים בּיּבְיים בּיִים בּיּבְיים בּיּבִים בּיִים בּיּבְיים בּיּבְיים בּיּבְיים בּיּבְיים בּיּבִיים בּיּבְיים בּיּבְיים בּיּבִּים בּיּבְיים בּיּבְיים בּיּבְיים בּיבְייִים בּיּבְיים בּיּבִיים בּיבִּיים בּיבִּיים בּיים בּיּבְיים בּיבִיים בּיּים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִים בְּיִים בְּיבִּים בְּיִים בְּיִיים בְּיבִיים בְּיִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּיִיים בְּייבְיים בְּיים בְּייבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיים בְּיבִיים בְּיב

obéissant : יָשָׁמְשׁ לִּר Ps. 18. 45, ils m'obéissent.

Pi. Convoquer, assembler: בְּיָשֶׁעֵּבְּ בְּיִבְּשָׁבְּעָ I Sam. 15. 4, Saul assembla le peuple.

Hiph. 1º Faire entendre, annoncer, faire connaître : אַשְשַׁמָּבֶם אַת־דְּבָּרֶי Deut. 4. 10, afin que je leur fasse entendre mes paroles; אָח־כֹלוֹ Deut. 4. 36, il t'a fait entendre sa voix; sans וַיִּשְׁמִישׁ הַמְשׁרִרִים: Neh. 12. 42, les chantres firent retentir leur voix; לְּמַשְׁמִינִים I Chr. 16. 42, pour ceux qui faisaient entendre leur voix, ou: les sons des instruments; מַשְּׁמִיבֶּ יְשׁוּצָה Is. אס מוש מיקני (B2.7, annonçant le salut; אַכָּאוֹח חַשְּׁמִירְנָה Is. 41. 22, faites-nous entendre ce qui est prét à arriver; ישׁמִידָּ בַּל־תְּחָלָתוֹי Ps. 106. 2, (qui) pourrait publier toute sa louange; קשַּמִיצֵנִי בַבּקר חַסְהַף Ps. 143. 8, fais-moi entendre, connaître, dès le matin, ta bonté. — 2º Appeler, convoquer, assembler : הְשַׁמִּיעַ אַת־בַּלֹר רחיקה I Rois 15. 22, (le roi Asa) convoqua tout Juda; דַשָּׁמִישׁ אֱל־בָּבֶל רַבִּים Jér. 50. 29, archers, rassemblez-vous contre Babylone.

ישְׁמֵע chald. Entendre : יְשִׁמְעֵּה צֵּלָּיְהְ Dan. 5. 14, j'ai oul dire de toi.

Ithp. Obeir: וְיִשְׁחַמְּעוּן Dan. 7. 27, ils (lui) obeiront.

ערָשׁ (obeissant) n. pr. m. I Chr.

ערבי אים (avec suff. שַּבְּיִר (שִׁבְּיִר אַנְּיִר אַנְּיִר (מַבְּיר אַנְּיִר אַנְּיִר (מַבְּיר אַנִּר אַנִּיר אַנִּיר אַנּיר אַנּר אַנּיר אַנּר אַנּיר אַנּר אַנּר אַנּר אַנּר אַנּר אַנּר אַנּר אַנּר אַנּר (מַבּיר מָבּיר (מַבּיר מָבּיר מָב מָבּיר מָבּיר מָב מָב מָבּיר מָבּיר מָב מַבּיר מָבּיר מָבּיר מָבּיר מָבּיי מַבּיי מַב מַבּיר מָבּיר מַבּיי מַבּיי מַבּיר מַבּיר מַבּיר מָבּיר מַבּיר מָבּיר מַבּיר מָבּיר מַבּיר מַב

אַבְעָלְצְלֵּר־שָׁמֵע Action de résonner: אַבְּלְצְלֵר־שָׁבְע Ps. 150. 5, avec des timbales résonnantes, d'un son harmonieux. 기 (nouvelle) n. pr. m. 4° Néh. 8. 4. — 2° I Chr. 2. 43. — 3° 8. 43.

עַבְשָׁ n. pr. d'une ville de Juda, Jos. 15. 26.

ינְיִדִּי זְי m. Nouvelle, réputation : יַּיְדִיּ י אַסְשׁ שׁ בּכֶל־דָאָבֶיץ Jos. 6.27, sa réputation était grande par tout le pays; יְשָׁמְשׁרוֹילַךְּ י Esth. 9.4, et sa réputation se répandit dans toutes les provinces.

אַטְטְשִׁ et אַסְעָה n. pr. 4° Simea, fils de David, I Chr. 3. 5. — 2° 6. 45. — 3° Simea, frère de David, II Sam. 13.3. Nom patron. אַפְּעָהיי I Chr. 2.55.

חַ שְׁמָעָה n. pr. m. I Chr. 12. 3.

שָׁמָעָה (ע. משמעה).

לְשְׁמְעוֹן (étre exaucé) n. pr. Siméon, deuxième fils de Jacob, Gen. 29. 33; nom patron. יִּבְּעִנִיר Nomb. 25. 14.

ערְשִׁי (célèbre) n. pr. 1° Simel, fils de Gerson, Exod. 6. 17. — 2° Simel, fils de Guera, II Sam. 16. 5.— 3° Plusieurs autres, Rois, Esth. Nom patron. אַשִּישִי Nomb. 3. 21.

תְּעְיָהוּ פּוּ שְׁמְעִיָהוּ (Dieu l'exauce) n. pr. 1° Semaiah, prophète, I Rois 12. 22. — 2° Semaiah, prophète, Jér. 29. 31.

השְׁמְעָלְי n. pr. Simeath, semme ammonite, II Ghr. 24. 26.

רְתַּפֶּח אֶזְנִי שֶׁכֶץ m. Faible partie: מְבְּחּצְּ Job 4.12, mon oreille en a entendu quelque peu, ou un faible son; יבָּיר נְשְׁמַעִּיבוֹ Job 26.14, que ce que nous en connaissons est peu de chose.

קינְיה f. Mauvaise réputation, opprobre: לְשִׁבְּאֵח בְּקַבֵּיתָם Exod. 32. 25, pour être en opprobre parmi leurs ennemis.

pourquoi n'as-tu pas gardé le roi ton seigneur? וַיְתִר אַל־־חַנְיר יוֹאָב אָל־־חַנְיר וֹי II Sam. 11. 16, lorsque Joab assiégeait la ville, ou : lorsqu'il observa la ville (pour savoir quand il faudra l'attaquer); מְזָשָׁמר שָלֵיךְה Prov. 2. 11, la prudence veillera sur toi; מַמְרוּ־מָר דושי II Sam. 18. 12, prenez garde qui que vous soyez (chacun) au jeune homme; בי שמר אַה־גַרִים Ps. 146. 9, l'Eternel protége les étrangers; אַלַיף אַשְׁשׁלְּיָת Ps. 59. 10, j'espère en toi; ਸਮੇਲ੍ਹ ਜ਼ਬੂਲ੍ਹ ਸੜੇਬ੍ਰੀ Deut. 4. 9, et garde avec soin ton ame, garde-toi bien (afin que tu n'oublies, etc.); דאה אהר ישלי שלים Job 2. 6, prends seulement garde de toucher à sa vie; part. nob gardien, sentinelle : אַמֶר שׁמֶר Is. 21. 12, la sentinelle a dit; שׁבֶּר לָראָשֶׁר אֲשִׁרְכָּךְ 1 Sam. 28. 2, je te confierai la garde de ma personne; suivi de בַר רָשַׁפֶּרָך : בָּי פבל־רֶכ Ps. 121 7. l'Eternel te gardera de tout mal; שָּמְרוּ מְּרְ־הַאָּחָרֶם Jos. 6. 18, gardez-vous bien (de toucher) à l'interdit; רַשִּׁמָירַר חַבְּמִים Prov. 14.3, les lèvres des sages les en préservent, ou les conservent.

2º Garder, conserver, retenir, conserver le souvenir : בַּקָרָם אַרַבְּלָּים לָשָׁפֹר Exod. 22. 6, (si quelqu'un donne à son prochain) de l'argent ou des vaisseaux à garder; אים לשמיר Eccl. 3. 6, il est un temps pour garder; קוֹרָם בְּחוֹדָה Prov. 4. 21, garde, conserve-les, dans ton cour; לִעוֹלָם אֲשְׁמַור־לוֹ חַסְדִּר Ps. 89. 29, je lui conserverai toujours ma grace; אַריפָל־צוּרָחוּ Ez. 43. 11, afin qu'ils observent toute sa forme; שמור לְבְעַלְיוֹ Eccl. 5. 12, de la richesse qui est conservée par ceux qui la possèdent; וַאַבִּיו שַׁמָּר אַת־חַדָּבָר Gen. 37.11, mais son père retenait la chose, en conserva le souvenir ; אמ-עונות חשמר Ps. 130. 3, Eternel, si tu observais, si tu scrutais, les iniquités; זיַבֶּרָתוֹי אַפּרָח מֵצח Amos 1.11, et qu'il conserve sa fureur a toujours; אמ־רְשָׁפֹר לְנַצָּרו Jér. 3. 5, gardera-t-il toujours (son ressentiment)?

3° Observer, remarquer: שלמר רוּת

Eccl. 11. 4, celui qui observe le vent; ישלר שמר ארדמים I Sam. 1. 12, Eli observa (les mouvements) de sa bouche; ובאת ולא חששר Is. 42. 20, tu vois de grandes choses, et tu ne prends garde à rien; אַמדּחָיָםאַתִּר וּשְׁמֶרְתַּנָּר Job 10.14, si j'ai péché tu m'as remarqué; אַבְּלֵר־שָׁוָא Ps. 31. 7, qui s'attachent à des vanités trompeuses, ou: qui adorent des idoles; יְצֵין נאָם שַׁמְרַח நூற் Job 24. 15, l'œil du débauché . epie le soir ; שֹּׁמְרֵי צַּלָּצִי Jer. 20.10, qui espèrent ma chule; ישׁמְרֵר נְמְשֵׁר Ps.71. 10, et ceux qui épient mon âme; avec לאדתשמור על־חשאחר: על Job 14.16, ne prends pas garde à mon péché, ou : tu ne remarques que mon péché.

לים ליבירים אים בישיר ליבירים ליבירים בישיר בי

loi de l'Eternel.

Niph. 1º Etre gardé, être protégé: יבנברא נשמר Osee 12. 14, il fut gardé par un prophète; לעולם נשמרה Ps. 37. 28, ils seront toujours proteges. -2º Garder, prendre garde, se tenir sur ses gardes : חַשְּׁמְים חַמָּר מָצָבֹר חַשְּׁמְוֹם II Rois 6.9, garde-toi de passer en cet endroit; בַּהַתְּיִם בְּרוּנְקָם Mal. 2.15, prenez garde à votre esprit, conservezle pur; נישמרשם II Rois 6. 10, il y était sur ses gardes; אַרשׁ מַרַצֶּרוּוּ הָשִׁמֶּרוּי אַ Jér. 9. 3, gardez-vous chacun de son ami; מַשְׁמֵר יְחַשְׁמֵר Is. 7. 4, tiens-toi sur tes gardes et sois tranquille, paisible, ou : sois sans inquiétude et reste tranquille. Fréq. אָם בּיריפָּן: קוֹם קלף פָּן חששיב אַרדעני שַשַּה Gen. 24. 6, garde-toi .bien d'y ramener mon fils; וַּלְשְׁפֶרָתֵּם בְּשְׁלֵּחְיבְּם Deut. 4.15, gardez-vous bien pour votre vie, pour votre salut; pour votre salut; בְּשְׁלֵחְיבְּם Jér. 17.21, prenez garde à vos âmes; בְּלָּשְׁיוֹחָיבָּם Deut. 23.10, garde-toi, abstiens-toi, de toute chose mauvaise; מַלֵּל אֲשֶׁרְ־אָבֶּיְרְתִּי Jug. 13.13, la femme se gardera, s'abstiendra, de tout ce dont je l'ai avertie.

Pi.: מְשֵׁבְּיִרים חַבְּלֵּרִים Jon. 2. 9, qui

adorent les idoles.

Hithp.: יְרְשָׁתְּמֵּר חְקְּוֹת עָבְּרָר Mich. 6. 16, (on garde) on est fidèle aux ordonnances d'Omri; יָאַשְׁתָּמֵר כֵּעְנִיר Ps. 18. 24, je me tiens en garde contre mon iniquité.

אַמֵּל (gardien) n. pr. Somer, mère de Jehosabad, II Rois 12. 22; מְּרָהְיִהְ II Chr. 24. 26.

שְׁמֶר n. pr. m. 1° I Rois 16. 24. — 2° Plusieurs autres, Chr.

קיבה f. Paupière (qui garde les yeux): שְׁמִרוֹח צֵּינֵי Ps.77. 5, mes paupières.

לְּשְׁרָרָה f. Action de garder, garde: אַרְרָה לְּשָּׁרְ Ps. 141.3, Eternel, garde ma bouche, exact. mets une sentinelle à ma bouche.

לְשְׁמְרוֹי (garde) n. pr. Simron, fils d'Issachar, Gen. 46. 13. Nom patron. שמרני Nomb. 26. 24.

פוסרון n. pr. Somron, une montagne, et Somron (Samarie), ville bâtie par Omri, roi d'Israel, sur cette montagne, ville capitale du royaume d'Israel, I Rois 16. 24; בְּבֵרֵ שֹׁמְרוֹן II Rois 17. 26, dans les villes de Samarie, c.-à-d. du royaume dont Samarie était la capitale; שִׁמְרֹנִין II Rois 17. 29, de Samarie.

ישְׁמְרֵי n. pr. m. 4° I Chr. 4. 37. — 2° 11. 45. — 3° II Chr. 29. 13.

שְׁמַרְיָה (Dieu le protége) n. pr. m. 1° II Chr. 11. 19. — 2° Esdr. 10. 32. שְׁמַרְיָהוּ n. pr. m. I Chr. 12. 5.

אָּרְ־שְׁמֶּרֶיתָּ יְמְצוּ : m. plur. Lie שְּׁמֶּרֶיתָּ יְמְצוּ : Ps. 75. 9, ils en suceront la lie; שְׁמֶרִים Is. 25. 6, du vin purifié, sans aucune lie; אַרְשִׁמֶרָיוּ יָלְיּתְּרָין Jér. 48.41,

il a reposé sur sa lie; הַמְּמָאֵים כַּלִּישָׁמְרֵיתָם Soph. 4.42, qui sont figés sur leur lie.

בְּיל שְּׁבְים m. pl. Protection; בְּיל שְׁבְּרִים Exod. 12. 42, c'était une nuit de protection; selon d'autres: la nuit (de Pâque) sera une nuit de célébration, elle doit être consacrée en l'honneur de Dieu.

אַרְיֵייִ chald. n. pr. Samarie, Esdr. 4. 10 (v. אַרְשִׁי hébr.).

שמרית n. pr. (v. שמרית).

הַיְסְשָׁי n. pr. m. I Chr. 8. 21.

שְׁמֵשׁ chald. Pael. Servir : אֶלְהָ אֵלְמִים הַשְׁמְשִׁרְם Dan. 7. 10, mille milliers le servaient.

* Ithp. wands Se servir, Aboth.

שׁרָשֶׁל des deux genres. 1° Soleil: שֹׁשָשִׁי קריף לפּגּיץ Gen. 19. 23, le soleil se leva sur la terre; רְצָּא שָּלִי הַשְּשִׁשׁ בָּאָרוּ Gen. 15. 17, lorsque le soleil fut couché; ראָה שֹׁשֶשׁי שִּבְּיר הַשְּׁשִׁי II Sam. 12. 11, à la vue de ce soleil; רְּצָרְיָר הַשְּׁשְׁ Mal. 3. 20, le soleil de la justice. — 2° Plur. Paroù les rayons du soleil passent, les fenêtres: רְשִׁמְּיִר בְּרְבֹּי שִׁשְׁשׁׁרִרְּבְּ Is. 34. 12, je ferai tes fenêtres de pierres précieuses. "חַשְּשִׁים A la brune, Aboth.

ושׁמְשׁׁיוֹ n. pr. Simson (Samson), juge en Israel, Jug. 13. 24.

ישׁיםשׁי n. pr. m. Esdr. 4. 8.

ישמשרי n. pr. m. I Chr. 8. 26.

ים חים ח. pr. m. I Chr. 2. 53.

אָלָא (v. הַיִּנֶי).

לְּנְעִּי (fut. אָשְׁיִף) chald. Se changer, être changé: יְּיִּהְיִּר שְׁיִּהִי Dan. B. 6, il changea de couleur, exact. la couleur de son visage fut changée; בְּיִּ לָּאִ־תִּשְׁיֵבִא Dan. 6. 18, pour que sa volonté ne soit changée; שְׁנְדָּיְ הָא מְּרְדָּא Dan. 7. 3, elles différaient les unes des autres.

Pa. Changer: לְבְּבֵח מִיןְיאָא יְשֵׁיא יְשֵׁיא בְּחַיְאָא pan. 4. 13, son cœur sera changé, sera tout autre qu'un cœur d'homme, exact. on changera son cœur, etc.; part. pass.: אַיְבָיר מְיִרְיָה מְּשִׁיְרָח מְשִׁיְרָח מְשִׁיְרָח בְּלַרְחִייְרָא בְּשִׁיְרָח בְּלַרְחִייִרְא בְּשִׁיְרָח בְּלַרְחִייִרְא בְשִׁיְרָח בְּלְבָּא שִׁיְרָח בִּלְבָּא שִׁיִּרְח בַּלְבָּא שִׁיִּרְח בִּלְבָּא שִׁיִּרְח בַּלְבָּא שִׁיִּרְח בַּלְבָּא שִׁיִּרְח בַּלְבָּא שִׁיִּרְח בַּלְבָּא שִׁיִּרְח בַּלְבָּא שִׁיִּרְח בַּלְבָּא בְּבִּא בְּעִבְּא בְּעִבְּא בְּעִבְּא בְּעִבְּא בְּעִבְּא בְּעִבְּא בְּעִבְּא בְּבִּא בְּעִבְּא בְּבָּא בִּיִּרְח בַּלְבָּא שִׁיִּרְח בַּלְבָּא שִׁיִּרְח בַּלְבָּא בְּעִבְּא בְיִבְּא בְּעִבְּא בְּעִבְּא בְּעִבְּא בְּעִבְּא בְּעִבְּא בְּעִבְא בְּיִבְּא בְּעִבְּא בְּעִבְּא בְּעִבְּא בְּעִבְּא בְּעבְּא בְּיבְּא בְּעִבְּא בְּיבְּא בְּעבְּא בְּיבְּא בְּעִבְּא בְּיבְּא בְּבִּא בְּיִבְּא בְּיִבְּא בְּיִיּיִיּיִי בְּיִּבְּא בְּעִבְּא בְּיִיּיִי בְּיִבְּא בְּיִיבְּיִי בְּיִּייִי בְּיִבְּיִי בְּיִייִי בְּיִבְּבְּא בְּיִבְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִבְיּיִי בְּיִייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִבְּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִּי בְּיִבְּייִי בְּיִייִי בְּיּבְּייִי בְּייִי בְּיבְּייִי בְּיִייִייִּי בְּייִּייִי בְּייִי בְּיוּבְייִי בְּיּבְייִייִי בְּיוּבְּייִי בְּיבְייִייִייִייִייִיי בְּייִייִּייִי בְּיבְּייִייִייִייִּייִייי בְּיבְּייִייִי

Hithp. Se changer, être changê: אַלְּמֵּיִתִּי אֶשְׁתְּוֹיִי Dan. 3. 19, et l'air de son visage se changea; בֵּד בִּי נְבְּיָנָא Dan. 2. 9, en attendant que le temps change.

אָבֶלְ (comme תַּבְּלְרִירִיז Sommeil: יְבִּילְלִירִיז Ps. 127. 2, (Dieu) donne le sommeil, le repos, à celui qu'il aime; ou: il procure la nourriture à l'homme qu'il aime, pendant son sommeil.

אַנְאָת n. pr. Sinab, roi d'Admah, Gen. 14. 2.

שְּלְאֵי m. (rac. שׁלְיֵה pour שֵׁלְיֵה). Redoublement, répétition: אַלְבֵּי שִׁיְאָן Ps. 68. 48, des milliers redoublés, mille sur mille; selon d'autres: des milliers de Sinan, nom d'une catégorie d'anges.

ישְּלָאַצְר n. pr. m. 1 Chr. 3. 18.

לייני (fut. יְשְׁלָּהְ, une fois שְּלָהְיּ Lam. 4.1) 1° Faire une seconde fois, répéter, réitérer : רַיּאָפֶּר שְׁטּי וַרִּאָפָר I Rois 18. 34, il dit : Faites-le pour la deuxième fois, et ils le firent pour la deuxième fois; אַחָרַר רָבֶּרַר לֹא יִשְׁטִי Job 29.22, après ce que je disais, ils ne répliquaient

rien; ילא אָשָׁרָא אֹן I Sam. 26. 8, je n'y retournerai pas une seconde fois, je ne lui donnerai pas un seconde coup; ושׁנִי בְּאַנְלְּמוֹ Prov. 26. 11, l'insense réitère sa folie; בְּיִבֶּר Prov. 17. 9, mais celui qui aime à redire, à rapporter, les paroles, les fautes (des autres).

— 2º Changer, différer: אַנְרְיֵרְי לֹא שִׁיְרָיִם ' Eternel je n'ai point changé; שׁנִיי Prov. 24. 21, ceux qui recherchent le changement, les gens remuants; שׁנִירִּים שׁנִיה מִבְּלִרְיָם Esth. 3. 8, et leurs usages différent de ceux de tous les peuples. — 3º Étudier, apprendre, enseigner, Aboth.

Niph. Être fait une seconde fois: ביל היישלית היישלית Gen. 41. 32, quant à ce que le songe a été réitéré.

Pou.: יְלִי פְנִיר רְשָׁנָא Eccl. 8. 1, et son visage fier en est changé.

Hithp. Se changer, se déguiser: מיִּבְיּת נָא וְיִשְׁשְּוּאַרוּ 1 Rois 14. 2, lève-toi et déguise-toi.

ליבור f. (rac. שֵׁנָה). Sommeil, reve: ייסה החיד Ps. 90. 5, ils s'évanouissent comme un rêve; בַּחָי הַפִּיב בִּשְׁנָהָן Prov. 6.9, quand te réveilleras-tu de ton sommeil?

עַנְיוֹ f. chald. Année : שְׁנָחֹן שָׁמִּדן וְחֵרְמֵּדן Dan. 6. 1, soixante-deux ans.

וֹשְׁנָה f. Sommeil : שְׁנָה הַ הַּחַ בְּלוּחָר וּ Dan. 6. 19, et son sommeil fuyait loin de lui, il ne put dormir.

ענהקים Ivoire, I Rois 10. 22.

et שנים m. Une couleur rouge, cramoisi, écarlate, fil ou étoffe d'écarlate: מַלְּבְיֵדוֹ שָׁנָי Gen. 38. 28, elle lui lia à la main un fil d'écarlate; ישְּׁנֵי חוֹלַעָּח העם באין Exod. 25. 4, ou הילְעָה היים ביים Lév. 14. 4, le rouge provenant de l'insecte; כל־בֵּיחָה לָבִשׁ שֵׁנִים Prov. 31. 21, toute sa famille est vêtue de vêtements d'écarlate; אַם־יִחָיר חֲטָאַיכָם כַּשִּׁיִים Is. 1. 18, quand vos péchés seraient comme l'écarlate ou le cramoisi.

m. (f. שֵׁנִי nombre ordinal. Second, seconde, autre: שַׁנִי Gen. 1.8, le second jour; וַלַּמָחַה חַשַּׁינִית Exod. 27. 45, et à l'autre côté. - my adv.: ກາງໝູ່ ວລຸວຸງ Lév. 13. 58, lorsqu'il aura été lavé une seconde fois; plur. שָׁמָים les seconds : וּשׁנִיש יַפְּשׁוּ Nomb.2.16, ils décamperont les seconds ; שַׁנִים וּשָׁלָשִׁים Gen. 6. 16; un deuxième et un troisième étage.

שנים duel m. (const. שנים, avec suff. שׁנֵירָגם , שׁנֵירָגם ; fém. בְּיִהָשׁ , const. יְהַשִּׁ). Deux: שׁנֵים לֵּרִים Deut. 17. 6, deux temoins; שיר מים Gen. 25. 23, deux peuples; שׁנֵים שְׁנֵים Gen. 7.9, deux a deux; יְםְיִבְיהוּ שֶׁבְּינְתִּר Ps. 62, 12, je l'ai entendu deux fois; מַעָּם וּשָׁמָרָם Néh. 13. 20, une fois et une seconde fois; ne se mettent qu'avec le $nombre \, dix$: שַּׁנְים כְּשִּׂרָת $\, m. \, ,$ הַשְּׁבָּים בָּשָּׂר $\, f. \, ,$ douze.

לְמָשָׁל f. Moquerie, raillerie: לְמָשֶׁל ולשפינית Deut. 28.37, (tu seras) la fable et l'objet de raillerie.

אַבר מוֹנְתִי בַּרָם : Aiguiser, affiler בּרָם אָבּוֹי חַרְבָּד Deut. 32. 41, si j'aiguise mon

glaive brillant comme l'éclair; भूग ילשונם פטרינחש Ps. 140. 4, ils affilent leur langue comme un serpent; part. pass.: וווץ שנון Prov.25.18, et (comme) une stèche aiguë.

Pi. Faire pénétrer dans l'esprit, inculquer: וְשׁנַוּהָם לְבַנֵיך: Deut. 6. 7, tu

les inculqueras à tes enfants.

Hithp. Etre percé: יְבְּלְיוֹחֵי אָשָׁתּוֹקָי Ps.73.21, je m'en sentis percé, blesse, dans mes entrailles.

בישום: Pi. Ceindre. Ex. unique שנס runn I Rois 18. 46, il se ceignit les reins.

ח שׁנְעֵר n. pr. d'un pays. Sinear, près de Babylone, Gen. 10. 10, Dan. 1. 2.

רשׁנָית, v. שׁנָה). Sommeil: אָם־אָתּן שְׁנִיז לְּצֵירְרָי Ps.132.4, si je donne le sommeil à mes yeux.

אַסָת Piller: שַׁמָה אוּח Osée 13. 15, il pillera le trésor; מֹסִים אַר־תַּוּרָנוֹח I Sam. 23. 1, ils pillent les aires; יחלים שפר Jer. 80. 11, ceux qui ravagent mon héritage; avec & pour 4: וְהֵיוּ שׁאַסֵיְהְ לְּמְשָׁמְח Jér. 30. 16, ceux qui te dépouillent seront livrés au pillage; part. pass.: ਅਹੜ੍ਹਾ Is. 42. 22, (un peuple) dépouillé.

Po. : ישמים שושתי Is. 10. 13, et j'ai pillé leurs villes principales (ס pour ס) (v. le même exemple à ייויד,

page 563).

Dow Piller: משמי אושר Jug. 2. 14, ils les pillèrent; wow Ps. 89. 42, ils l'ont pillé.

Niph.: בַּמֵרהַם Is. 13. 16, leurs maisons seront pillées; מַמָּמִים וְנַשָּׁשׁה וְנַבָּשׁים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְיִים בּיִבְּיִים בּיִבְיים בּיִבְיים בּיִבְיים בּיִבְיים בּיִבְיים בּיִבְיים בּיִבְיים בּיבִים בּיבִים בּיבְיים בּיבִים בּיבְיים בּיבְיים בּיבִים בּיבִים בּיבְיים בּיבְיים בּיבְיים בּיבִים בּיבְיים בּיבּיים בּיבְיים בּיבְיים בּיבּיים בּיבְיים בּיבְיים בּיבְיים בּיבּיים בּיבְיים בּיבְיים בּיבְיים בּיבְיים בּיבְיים בּיבְיים בּיבּיים בּיבְיים בּיבְיים בּיבּיים בּיבְיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים ב Zach. 14.2, les maisons seront pillées.

שָׁבֶע Fendre, couper en deux: רַשְׁסֵב שֵׁסֶב הַשָּׁסֵב Lévit. 11.3, שָּׁסֶב שְׁסָבּי חסרים 11. 7, qui a le sabot fendu, qui

a le pied fourché.

Pi. Fendre, arracher, déchirer: רְבְּנַמֵּי הֹיה בּבְנַמָּי Lév. 1. 17, il l'entamera avec ses ailes (sans lui arracher les ailes); רַיִשַּׁמְּצַרּא כְּשָׁפֻע הַאָּדִרי Jug. 14. 6, il le déchira comme on déchirerait un chevreau; au fig. : נַיְשַׁפַע הָּוָר אָתד בּקברים אַלְשֶׁיוּ בַּקברים I Sam. 24.8, David par ses paroles arrêta ses gens, apaisa leur colère.

ນົວພູ່ m. État d'être divisé, fendu (v. a ສວູນຸ).

קרשׁשְּׁל Fendre, couper. Pi.: אָשָּעָיבְי גּיִבְּיבּעְל אָרִדְאָנָל I Sam. 18. 33, Samuel coupa Agag en morceaux.

ו שעה Se tourner, tourner le regard vers, avoir égard à : רַיָּשׁע בַּרַ אַל־חַבַל Gen. 4. 4, Dieu eut égard à Abel (et à son offrande), il l'accueillit favora-ולא שער על-קרוש ישראל; Is.31. 1, ils ne tournent pas leurs regards vers le saint d'Israel; ישש ואין מושיע II Sam. 22. 42, ils tournent leurs regards de tous côtés cherchant du secours, et nul ne les délivre. - Avec 70, לשש פני : détourner le regard מעל Is. 22. 4, détournez le regard de moi, retirez-vous de moi; שַׁבַּלִּרוּ וְרַחְהַל Job 14. 6, retire-toi de lui pour qu'il ait du repos. — Avec a se tourner vers une chose, s'en occuper : וָאֵשְׁצָרוֹ בְּחָקֵיף חברד Ps. 119.117, que je m'occupe sans resse de tes statuts; יָאַל־יִשְׁשׁ בְּדָבְרֵי שָׁקֵר Exod. 5. 9, qu'ils ne s'occupent pas de choses vaines (qu'ils n'écoutent pas de vaines illusions).

Hiph. Ex. unique; impér.: ਸ਼ੜ੍ਹਾ ਸ਼ੜ੍ਹਾ Ps. 39. 14, détourne-toi de moi (pour ਸ਼ੜ੍ਹਾਂਜ਼) (ou de la rac. ਸ਼ੜ੍ਹਾਂ).

H שְׁעָה Étre bouché (עָּמָעָת, des yeux : לְּמָּעָת Is. 32. 3, les yeux de ceux qui voient ne seront plus obscurcis, retenus.

ישְׁעָהָא שָׁעָהָא chald. f. Clin d'œil, instant, heure: אָדֶה הַיָּהָא Dan. 4. 16, environ une heure; אַדָּה הַאָּ Dan. 3. 6, à cette même heure, ou : a l'instant même.

קאָטָה. Action de frapper des pieds: אָצְעָהָה Jér. 47. 3, à cause du bruit que les pieds de ses puissants chevaux font en frappant la terre.

בּשְׁעֵשׁ Étoffe tissue de diverses sortes de fils: בַּשְׁעֵשׁ שֹבְּשְׁת אֹשׁ Deut. 22. 11, tu ne t'habilleras pas d'une étoffe tissue de fils de plusieurs sortes (comme de laine et de lin).

שלעל m. Creux de la main: מַרְסָנֵי זיי Is. 40. 12, quel est celui qui a mesuré les eaux avec le creux de sa main?

שנולים m. Poignée: שַּׁעֵלֵּה מְּשִׁנְּלֵּה מְּשִׁנְלֵּה מְּשׁנִּלֵּה מְּשׁנִּלֵּה מְּשׁנִּלֵּה מְּשׁנִּלֵּה מִּבְּי מִּשְׁרִים . 13.19, pour des poignées d'orge.—Le creux de la main; זְּשְׁעֵלִּה מִּבְּּר שׁמְּרוֹן זְּעְּבְּּרִים I Rois 20. 10, si la poussière de Samarie suffit pour remplir le creux de la main (du peuple qui me suit).

קבים n. pr. Ville de la tribu de Dan, Jug. 1. 35, appelée aussi שַּלֵבִירן Jos. 19. 42; הַשְּׁלֶבֹירִי II Sam. 23. 32, de Saalbon.

ישָעלְים n. pr. d'une contrée, I Sam. 9. 4.

ועש Kal inusité. Niph. S'appuyer, mettre son appui, se fier. Avec 55. quelquefois avec אָל, בְּ, sans rég.: נְשָׁעֵן ות ל-חניים II Sam. 1. 6, penché sur sa lance; יְרֵבְיר II Rois 5. 18, et qu'il s'appuiera sur mon bras; יאַשׁבֶּן עַלֵּרְחָם Jug. 16. 26, afin que je m'appuie dessus; יָאַל־בְּינִיזְהְ אַל־הְשָׁצֵּן Prov. 3. 5, ne t'appuie pas sur ton propre esprit; יִישַׁקַן בָאלֹרָזירן Is. 80. 10, et qu'il mette son appui en son Dieu; יָםְרַלוֹ לָבְטַח וְיִשְׁעֵן Job 24, 23, Dieu lui donne des biens dont il jouit en securité, et il s'appuie sur cela; רָנְשָׁיֵלֶן לנבול מואב Nomb. 21. 15, et qui s'appuie, qui touche aux limites de Moab; קישעט החה העץ Gen. 18. 4, reposezyous sous cet arbre.

ענע Kal. Ex. unique: אָשׁנין Is. 29. 9, et soyez aveuglés, ou aveuglez les autres; selon d'autres: et ils ont crié (v. אָשׁיִי).

Hiph. Boucher, aveugler. Imper.: ועיניו דושע Is. 6.10, et bouche ses yeux.

Pilp. אַפָּשִׁ Réjouir, se réjouir: אַנּי שִּשְּׁשִׁ Ps. 94. 19, tes consolations réjouissent mon âme; אַנִּי אַרְיּשָּׁעִּשְׁרִּ אַרִּי אַנְּשְׁעִּתְּר Ps. 119.70, moi je fais mes délices de ta loi; אַנִי אַנְשְׁעִּתְּר Is. 11.8, et le jeune nourrisson se livre à ses ébats. Passif. Être flatté, être caressé: אַנְעֶּבְּעִי אָשָׁבְּעָּשׁׁר Is. 66. 12, on vous caressera sur les genoux, exact. vous serez caressés, etc.

Hithp. 1° Se boucher les yeux, s'aveugler: មាប់ក្រាប់ក Is. 29. 9, aveuglezvous, bouchez-vous les yeux. — 2° Se réjouir: ១៥៩២៥៩ ក្រាប់ក្នុង Ps. 119. 16, je trouve mes délices dans tes commandements; selon d'autres: je m'occupe de tes commandements.

קעש n. pr. m. I Chr. 2. 47.

שער des deux genres. 1º Porte: שמים ביים Gen. 28. 17, la porte du ciel; שַבֵּר אַרָצַה Nah. 3. 43, les portes de ton pays, l'entrée du pays; fréq. לְשַׁצְרֵיכָּם , בְּשְׁעֶרֶיהְ dans tes, dans vos portes, pour dans tes, vos villes : בַּאַחַד ਜ਼ਾਮੂਈ Deut. 17. 2, dans quelqu'une de tes villes. (G'était aux portes des villes que siégeuient les juges et que le peuple se réunissait.) אַל־זִּקנֵר חַצִּיר חשערת Deut.22.15, devant les anciens de la villes, à la porte, au tribunal; ואַבְרוֹנִים בַּשַּׁעֵר חִשֹּּג Amos 5. 12, ils font violence au droit des pauvres au tri-שַל־שַּעֶר בַּמָּר ; שַּלַר-שַּעֶר בַּמָּר Ruth 3. 11, toute l'assemblée de mon peuple, ou : tout le peuple de cette ville; ישָׁבֶּר Ps. 69. 13, ceux qui sont assis aux portes, les oisifs.

On trouve les *noms propres* suivants des portes de Jérusalem : שֵׁעֵר תְּעֵּרן Néh. 2.14, la porte de la source ; שַׁעֵּר תָאָשִׁמֹּח

Néh. 2. 13, et ਸਾਹਿਸ਼ਾ ਪ੍ਰਸ਼ Néh. 3. 13, la porte du fumier; איני איני Neh. 2. 13, la porte de la plaine; שַׁצֵּר הַשְּׁמָר Jér. 31. 38, et שַּער חַמְּנָים Zach. 14. 10, la porte des angles; שַּבֶּר אַּמָרַיִּם Néh. 8. 16, la porte d'Ephraim; שַּער תַּיִשְׁנָהו Néh. 3. 6, la vieille porte; בַּיָּטֶר רָּיִרְאִטוֹרן Zach. 14.10, la premiere, l'ancienne, porte; שַׁעֵּר תַּרְגִּים Néh. 3. 3, la porte des poissons; שָׁעֵר תַּצֵּאֹן Neh. 3. 1, la porte des troupeaux; שַּׁבֶּר הַשִּּמְקָר Néli. 3. 31, la porte du dénombrement; שני חשופים Neh. 3. 28, la porte des chevaux; שֵׁעֵר חַפֵּיִם Neh.3.26, la porte des eaux; שַּבֶּר חַתַּרְסִוּת Jér. 19. 2, la porte d'argile ou de l'orient.

2º Mesure (v. פָאָר שְׁנֶרִים (cent mesures, c.-à-d. le

centuple.

מֹעָר adj. Mauvais, gaté. Ex. unique: בַּהְצֵּיִם חַשְּׁעָרִם Jér. 29. 17, comme des figues horriblement mauvaises.

שַערוּרָה et שַערוּרָה f. Une chose abominable, qui fait horreur, Jér. 5. 30, 23. 14, Osée 6. 10.

לשטרורים f. Chose horrible, énorme: שַּׁעַרוּרִים עָּשְׂרָה לָּשְׁעַרוּרִה עָּשְׂרָה לַּבְּּים עַּשְׁרָה עַשְׁרָה לַנְשְׁרָה עָשְׁרָה לַנְשְׁרָה עָשְׁרָה לַנְשְׁרָה עָשְׁרָה עָשְׁרָה עַשְׁרָה עַבְּיה עַשְׁרָה עַשְׁרָה עַבְּיה עַשְׁרָה עַבְּיה עברוּיה עברוּי

ישְעַרְיָה n. pr. m. I Chr. 8. 38.

שַׁעַרֵיִם (deux portes) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 36. ישַׁעשׁבַּי n. pr.(persan), Esth. 2. 14. עשַעשׁנַי (v. שַׁעַבּי Pilp.).

שנעשעים m. plur. Délices, objet de délices: אַרּיְרְיְּךְ שַׁבְּשִׁבִּי Ps. 119. 24, aussi tes témoignages sont mes délices: אָרְיִרְח שַׁבְּשׁיִנִים רוֹם רוֹם רוֹם רוֹם לַבְּיִר וֹם רוֹם רוֹם לַבְּיִר וֹם לַבְּיִר שַׁנְשׁוּנְרִם j'étais ses délices de tous les jours; יֵלֶר שֵׁבְשׁוּנְרִם Jér. 31. 20, un enfant agréable.

Ex. unique: אוני Is. 13. 2, une haute montagne; selon d'autres: une montagne nue, dépouillée de forêts.

Pou. Etre brisé: יְשָׁמֵּי צְּאָלְּחָרי Job 33. 21, et ses os se sont brisés; selon d'autres: ses os sont nus, sans chair. מַּבְּי ou שְּׁבָּר Ex. unique: יְשָׁבָּר ou

Digitized by Google

II Sam. 17. 29, et des fromages de vaches.

150 n. pr. Sepho, fils de Sobal, Gen. 36. 23; "no I Chr. 1. 40.

שׁפּוֹשׁ (rac. שַּשָּׁ) m. Jugement, peine: מינשׁ בְּיִהְ וֹן Chr. 20.9, l'épée du jugement; plur.: אַבָּיה בָּישׁׁיּ בַּבּג 23. 10, et on exerça des jugements sur elle.

סַבְּוֹשְׁלֵּי n. pr. Sepupham, fils de Benjamin. Nom patron. אינָפָּי Nomb. 26. 39.

וְםְּוֹם חִישׁ n. pr. m. I Chr. 8. 5.

וּשְׁרֶּהְהְּ לְּשֵׁקְתְהְ לְּשֵׁקְתְהְ לְּשֵׁקְתְהְ לְּשֵׁקְתְהְ לִּשְׁקְתְהְ לִּצִּקְתְהְ לִצְּקְתְהְ I Sam. 25. 41, voici ta servante qui sera ton esclave, qui est prête à te servir comme une esclave.

ਪਰਿੰਘ (ful. vio) Juger, décider, rendre justice, faire droit, condamner, punir: שישיש ששישי Gen. 19. 9, il veut s'ériger en juge; בְּצַרֶּל הְשִּׁשׁפֹּט צָמִיתָּן Lévit. 19. 15, tu jugeras ton prochain selon la justice; שַׁמְשׁרְינָא בַּרְנָר וְבֵּרן בַּרְמָר Is. S. 3, jugez, je vous prie, entre moi et ma vigne; הַיּשְׁמֵּט בֵּרן חָגוֹרָם Is. 2. 4, il décidera entre les nations; মাচ্চু Is. 1.17, faites droit à l'orphelin; ולשם אני אח־ביתו I Sam. 3. 13, je vais juger, punir, sa maison; פר לא לאָדָם wordin II Chr. 19. 6, car ce n'est pas de la part d'un homme que vous exercez la justice; ישלפטר נָשָשׁי לַרוּישׁיב פְשׁים Ps. 109. 31, pour le sauver de ceux qui condamnent son ame. Avec מַרַר: וְיִשְׁשְּׁיֵרְ מְיִנְדְּ I Sam. 24. 16, et il me delivrera de ta main; פר-שַּׁפְטוֹ רֵר מִירָד ארביי II Sam. 18. 19, que l'Eternel l'a garanti, délivré, du pouvoir de ses ennemis. - Juger, exercer une magistrature, un pouvoir, gouverner: שרעחדלט בילה לשקבט I Sam.8.5, établis sur nous un roi pour nous juger; יַחְשְּׁילוּ הַשְּׁשֵׁם Deut. 25. 2, le juge le fera jeter par terre; מר־רַשׂמֵנִר שׁפָט בַּאָרֵץ II Sam. 15. 4, que ne m'établit-on pour juge au pays? שׁמְטֵּר אָרֶץ Ps. 2. 10, juges de la terre (parall. a מָלְכִּים); ליקם בי שקשים Jug. 2. 16, l'Eternel suscitait des juges, des magistrats suprèmes, qui gouvernèrent le peuple depuis la mort de Josué jusqu'à la naissance de Samuel; sem.: ropti sur Jug. 4. 4, elle jugeait (ou prét. du Po.).

Ps. 109. 7, quand il sera jugé, il sera déclaré méchant, coupable. - 2° Entrer en contestation, juger, exercer la justice, la vengeance : אָרשׁ־חָכָם וְשָׁמָּט אַריאַ אַיִיל Prov. 29.9, un homme sage contestant avec un homme insensé; וה אים אים Is. 43.26, plaidons ensemble: ינְשָׁם בְּלַ־בְּשָּׁר בְּשָּׁם בְּלַרְבָּשִּׁר Joel 4. 2, et la j'entrerai en jugement avec eux à cause de mon peuple; לָבֶל־בָּטֶּר ; כְשִׁפָּט ראָא לְכָל־בָּטֶּר Jér. 25. 31, il entrera en jugement contre toute chair; יָנְשְׁשַּׁטְתָּר אָתּוֹ בְּרֶבֵר Ez. 38. 22, j'entrerai en jugement contre lui par la peste ; בְּחָשֵּׁשׁ עָבּ־בָּיח אַהְאָב II Chr. 22. 8, quand Jéhu exerçait la vengeance contre la maison d'Achab.

Po. part.: לְמְשׁׁמְטֵר Job 9. 15, à mon

juge.

한 (juge) n. pr. 4° Saphat, fils de Hori, Nomb. 13.5. — 2° Plusieurs autres, Rois, Chr.

ບຸກຸພຸ້ m. (usité seulement au plur. ການກຸພຸ). Jugements, châtiments: ກພຸກຸສຸ ການກຸພຸ Exod. 12. 12, j'exercerai des jugements.

n. pr. 1° Sephatiah, fils de David, II Sam. 3. 4. — 2° Plusieurs autres, Jér., Esdr., Néh.

י שְׁפְּטְיָהוּ n. pr. m. 1° II Chr. 21. 2. — 2° I Chr. 12. 5. — 3° 27. 16.

ਨਿਊਸ਼ਾਂ chald. m. plur. Des juges, Esdr. 7. 25.

기부분 n. pr. m. Nomb. 34, 24.

שְׁפִּר (pl. שְׁפָּרִים) Hauteur, lieu élevé: יבְּלֶּךְ שָׁמִּר Nomb. 23. 3, il alla sur une hauteur; selon d'autres: il alla seul, à l'écart; שְׁמָרִם בְּשִּרְבֶּר Jér. 4. 11, des lieux élevés, des collines, dans le désert; עַלְּ־שִׁמְרִם 3. 21, sur les lieux élevés.

ישָׁפִּי n. pr. (v. שׁפִּי).

לְּמִרכוּת 'L'action de verser : שְׁפִּוֹכוּת Aboth, le sang versé, meurtre.

ם לשפים n. pr. m. 1° I Chr. 7. 12. — 2° 26. 16.

וֹשִּׁשְׁלֵּי m. Espèce de serpent ou de vipère (écraste?), Gen. 49. 17.

ת שפיר n. pr. d'une ville, Mich.1.11. שפיר chald. adj. Beau: קקרה שפרר chald. 4.9, 18, son branchage était beau.

קישלן: Verser, repandre: ים הארם Gen. 9. 6, qui repand le sang de l'homme; רַיִּשׁפֹּן מֶכֶרוֹ אַרְצָּדוֹ II Sam. 20. 40, et il répandit ses entrailles en terre; שׁמָבִר כַשַּיִם לְבַּקּר Lam. 2. 19, répands ton cœur comme de l'eau (en versant des larmes); de meme : יאָשֶׁקְּכָח עָלֵר נַמְשֵׁר Ps. 42. 5, je répands mon ame en moi, je pleure; יוֹרים שֹאָה מָאָשׁ Lament. 2. 4, il a répandu sa colère comme le feu. - Verser, entasser, de la terre: וַיִשָּׁמְכוּ פֹלְלָּח אֱל־הַנִּיר II Sam. 20. 15, ils éleverent des remparts contre la ville; יַתִּשִׁקְבִּר אֶח־תֵּזְנוּרְהַיָּה Ez. 16. 15, tu as prodigué tes prostitutions.

Niph. Étre répandu, être jeté, être dissipé: נַיְּשֶׁמֶךְ תַּדְּשֶׁרְ I Rois 13.5, et la cendre fut répandue; בְּבָּיִם נְשְׁבְּיִם Ps. 22.15, je suis écoulé comme de l'eau (mes forces m'abandonnent); בְּיִלְּבְּרָּ בִּיִּרְ בְּיִשְׁמַךְ Ez. 16.36, puisque ton argent a été dissipé.

Pou.: בְּאֵין שֶׁמְכֶּה אֲשֶׁרֶי Ps. 73. 2. il s'en est peu fallu que mes pas n'aient glissé, exact. n'aient été renversés.

Hithp. Etre répandu, jeté: מַּמְבְּרֶּקּיָם Lament. 4. 1, (comment) les pierres saintes sont-elles jetées, semées, aux coins de toutes les rues; בְּיִּבְּיִבְּיִר בְּעָבִי Lament. 2. 12, lorsqu'ils rendaient l'ame.

אָל־שֶׁמָהְ m. Lieu où l'on répand : אֶל־שֶׁמָהְ בּישָׁתְּ Lévit. 4. 12, dans le lieu où l'on répand, jette, la cendre.

לְּשְׁבְּּכְה f. Urètre: הְּרִבּית נְּקְבְּה Deut. 23. 2, un homme dont l'urètre aura été coupé; d'autres traduisent : dont l'organe génital, etc.

בּבְּילִינְר (ful. לְּמֵּשִׁר, inf. לְּמָשֵׁר Etre abaissé, abattu; se dit des choses et des hommes : יְבְּיבְיִר וְבְּבְיִר וְבְּבְיִר Is. 40.4, et toute montagne et toute colline seront abaissées; בּיבְיִר בְּבְיִר וֹבְּבְיִר Is. 10.33, et les hauts seront abaissés; בְּיבִייִּר בְּבִירִים וֹבְּבִי וֹבְּבִי וֹבְּבְיִר וֹבְּבְיִר וֹבְּבְיִר וֹבְּבְיִר וֹבְּבְיִר Is. 10.33, et les hauts seront abaissés; בְּיבְיִי וֹבְּבִי בִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִּיר בְּבִיר בְּבִיי בְּבִיי בְּייִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיִייִי בְּיבְיי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּייִּי בְּיי

לְשְׁכֵּל chald. Aph. Abaisser, abattre: מְּלְּכִין יְחֲשְׁמֵל Dan. 7.24, il abattra trois rois; לְבְּבָּן לְבְבָּן Dan. 8. 22, tu n'as point humilié ton cœur.

לְּשִׁלְּהוֹ m. (הְשִׁלְּהוֹ adj. Bas, profond, enfonce: בְּיְשִׁ בְּיִר Ez. 17. 24, un arbre bas, c.-a-d. petit; שַּׁמָל מְרְיְתִּיוֹר Levit. 13. 20, (une tache qui paratt) plus enfoncée que la peau. Des hommes: abaissé, vil, humble: לְּמִירִם לְּמֵרִים לְּמֵרִים Job 5. 41, d'élever ceux qui étaient abaissés; יְיִרְיִרְיִרְיִּיִים עַּמְרִים II Sam. 6. 22, je parattrais vil à mes propres yeux; שְׁמֵלִים Is. 57.15, l'esprit des humbles.

לְּפֵל chald. Bas, vil: יְּשָׁמֵל אֲנָשִׁים Dan. 4. 14, le plus vil des hommes.

שְׁפֶּל m. Lieu bas, bassesse : שְׁפֶּל Eccl. 10.6, (les riches) sont assis en bas; קבר לָּה Ps. 136. 23, qui, lorsque nous ctions bien bas, dans la misère, s'est souvenu de nous? לְּשְׁלְּהָה f. Endroit bas, terrain bas: יַּבְשְׁמְלָּח אָשְׁפֵּל חָיִבִּים Is. 32. 19, et la ville sera située dans une vallée.

זֵיר יִשְּׁרָצֵּל וּשְׁמֵלֶּתוּ f.Plaine, vallée: יְשְׁבֶּלֶּת Jos. 11. 16, la montagne d'Israel et sa plaine, et fréq. רְשִׁמֵלֶּת la vallée qui s'étend de Joppé jusqu'à Gaza le long de la mer.

וְלְשְׁקְלְּוּח (Affaissement: יְדָיִם faissent, quand les mains s'affaissent, quand elles deviennent laches par paresse.

ם לשל n. pr. m. I Chr. 5. 12.

קּבְּם n. pr. Sepham, ville de la tribu de Juda, Nomb. 34. 10; שַּׁמְּטָּי I Chr. 27. 22, de Sepham.

רוֹם אַלְּכוֹיה n. pr. d'une ville, I Sam. 30. 28, probablement la même que שָּבְּשׁיִּם.

ן אָדְיּיִהְיּשָׁן m. Lapin : יָאָדְיּהָאָן Lév. 11. 5, et le lapin ; plur.: יְשְׁמִּיִּרם Prov. 30. 26, les lapins.

ንደቻ n. pr. m. 4° II Rois 22. 3. — 2° Jér. 26. 24.

שַּׁשֵּׁל יִנְּיִם יִינְיִם הַיּנְים מּעְּיִם m. Abondance : שָּׁשֵּׁל יַנְיִם יַּנְים בּינִים Deut. 33. 19, ils suceront l'abondance des mers, ils s'enrichiront par la pêche ou la navigation.

לְּשְׁלְּצֶה f. Abondance, grande quantité, foule, troupe: בְּיִב Job 22. 11, et l'abondance, le débordement, des eaux; מְּמֵלִים Is. 60. 6, une foule de chameaux; איז דְּיִבְּשִׁ II Rois 9. 17, la troupe de Jehu.

ישפעי n. pr. m. I Chr. 4. 37.

אָשְׁרָת שְׁלָּב Étre beau, avec אַ plaire: מְּלָר שְּׁלְּרָת עְּלָר Ps. 46. 6, (et l'héritage qui m'est échu) me platt.

Pi.: ברוחו שְׁמֵים שׁמְרַת Job 26.13, par son souffle il a orné le ciel.

אַשְּלֵי chald. Parattre beau, plaire: בְּלְּרֶהְ Dan. 4. 24, (puisse) mon conseil te plaire; שְׁמַר בְּלְרָהָ Dan. 6. 2, il plut à Darius.

אָפֶרֵיה . Beauté. Ex. uniquo : אָמְרֵיה שָּשָּ Dan. 49. 21, de belles paroles.

י חָבֶּע n. pr. La montagne de Sépher, Nomb. 33, 23.

קרה f. Beauté: אַפְּרָה Job 26.13, par son esprit (il a donné) au ciel la beauté; ou verbe, v. à שָׁמָר.

ישְפְּרָה n. pr. Siphra, sage-femme, Exod. 15.

ייר שְּפְרִיר m. Pavillon, tente: יְנֶמֶהוֹ אֶת־־ לְנָמֶהוֹ שָׁרִירוֹ בֻּלֵּיהָשׁ Jér. 43. 10, il étendra sa tente sur elles.

אַפַּרְטָּרָא m. chald. Aurore, point du jour: שְׁפַּרְטָּרָא רָשִּה Dan. 6. 20, (le roi) se leva au point du jour.

הַשְּׁשְׁ (fut. ribit) Mettre, placer, poser: אָפָּיר זְשִּׁיִר זְשִׁיר זְשִּׁיר וּצִּיר אָפִיר זְשִּׁיר זְשִּׁיר זְשִּׁיר זְשִּׁיר זְשִּׁיר זְשִׁיר זְשְׁיר זְשְׁיר זְשְׁיר זְשְׁיר זְשְׁיר זְשִׁיר זְשְׁיר זְשְׁיר זְיִיר זְּיִיר זְיִיר זְּיִיר זְשְׁיר זְיִּיר זְיִיר זְיִיר זְּיִיר זְּיר זְיִּיר זְּיִיר זְּיִיר זְּיִיר זְּיִּיר זְיִיר זְיִיר זְּיר זְּיר זְיִיר זְּיר זְיִּיר זְּיִיר זְייִּיר זְּיִיר זְּיִיר זְּייר זְּייר זְייר זְיִיר זְייר זְייר זְייר זְיִיר זְייר זְּייר זְּייר זְּייר זְייר זְייר זְייר זְייר זְייר זְייר זְייר זְּייר זְייר זְייי זְייר זְיייר זְיייר זְייר זְייר זְייי זְיייר זְייי זְייר זְייי זְייי זְייי זְייי זְייי זְיייר זְייי זְייי זְייי זְיייר זְיייי זְייי זְייי זְייי זְיייי זְיייי זְייי זְיייי זְיייי זְייי זְייי זְייי זְייי זְי

מרקשׁבְּרוּך: m. duel, douteux : בֵּרוְ שְׁמְרֵּרוּץ Ps. 68. 14, quand vous auriez couché dans les étables, ou près des âtres; בְּרִי שְׁמָרֵרוּץ Ez. 40. 43, et les anneaux, ou les crochets (pour y attacher les victimes).

ៗម៉ូម៉ូ m., douteux. Ex. unique: កុម្ភាម្នុ កុម្ភាម្ចុ Is. 54. 8, dans le transport de ma colère; selon d'autres : dans un moment de colère.

Pਊ chald. m. Cuisse, jambe : ਅਸ਼ਾਂਡੜ੍ਹ Dan. 2. 33, ses jambes.

ישָקר (fut. ישָׁקר) Veiller (au propre et au figure): שַּקַרְתִּר נַאָּרְרָח Ps. 102.8, je veille et je suis (comme un oiseau qui est seul sur un toit); שַּׁיָא שַׁקַר שׁוֹפַר Ps. 127. 1, le gardien veille en vain; Prov. 8. 34, de veiller לְשַׁקֹר עַל־דַּלָחֹתֵי a mes portes; אַמָרא וָשִׁמָרא Esdr. 8. 29, veillez et ayez-(en) soin ; אָלַריָדָוּם יָּקרינָיר שׁוֹקַר שַּלֶּריַדָוּם Jér. 44. 27, je veille contre eux (pour leur faire du mal); שֹׁקֵר צֵּלִי דָּבָרִי לַצָשׁתוֹ Jer. 1.12, je veille, je me hate, a executer ma parole; בַּל־שֹׁקְדֵר אָוָן Is. 29. 20, tous ceux qui veillent pour commettre l'iniquité; נַמֵּר שׁקַד צָל־צָרַיתָם Jér. 5. 6, le léopard est au guet contre leurs villes; * נְדֵינֵה שֵׁקִיר Aboth, et sois zélé (à, etc.).

Pou. Etre fait en forme d'amande :

בְּבִיִּנִים מְשְׁקְּוִים Exod. 25. 33, des coupes en forme de fleur d'amandier (v. שָׁבֵּר).

קבל שָקר m. Amandier, amande: מַבֵּל שָׁקַר Jer. 1. 11, une branche d'amandier, ou : une branche qui fleurit hativement; יְיָנֵאץ וַיִּשְׁקֵר Eccl. 12. 5, quand l'amandier fleurit (v. מַאץ Pi.); שְׁקַרִים Nomb. 7. 23, des amandes.

Reg Kal inusité. Hiph. Faire boire, donner à boire, abreuver, arroser : יאסדעמא השקחה פום Prov. 25. 21, et s'il a soif donne-lui à boire de l'eau; וויש מייראש Jer. 8. 14, il nous fit boire de l'eau de fiel; יְשֵׁשָּ הַצֵּרָרִים Gen. 29. 2, on abreuvait les troupeaux; ישלים בּרְטָעה Ps. 80. 6, tu les abreuves de larmes à pleine mesure; לחשקות אחרהגן Gen. 2. 10, pour arroser le jardin; לְרְגַּכִּרִם אֲשֶׁקֶנָה Is. 27. 3, je l'arroserai à tout moment ; part.: מַשָּׁמָה שר המשקים ; Gen. 40. 1, l'echanson Gen. 40. 2, le chef des échansons; על־מַשְׁקַהא Gen. 40. 21, dans son office d'echanson.

Niph. Etre submergé; fém. תְּלְשֶׁקּתְּ cheth., Amos 8.8, elle sera submergée. Pou.: מָחָ עַצְמִוֹחָיוּ יְשְׁקָּחַ Job 21. 24,

et la moelle de ses os est pleine de sève.

שְׁמְנֵי et שְׁקְנִי m. 1° Boisson: שַׁמְנִי Osée 2. 7, mon huile et mes hoissons; וְשִׁקְנִי בְּבְּכִי מְסְכְּהִי Ps. 102. 10, et j'ai mélé ma hoisson de pleurs.

— 2°Arrosement: יְשִׁקְנִי לְּבַצְמוֹתְיךְ Prov. 3. 8, et un arrosement, un rafratchissement, à tes os.

ਪਸ਼ਾਂ (fut. שֹבְשׁים) Se reposer, être en repos, en paix, jouir du repos, se tenir

tranquille, rester inactif : אים מו Jér. 48. 11, il a reposé sur sa lie; ולא־שַׁקְטְתִּר Job 3. 26, je n'ai point eu de tranquillité; יָמָשָׁלָט הָאָרֵץ Jug. 3. 11, le pays fut en repos, en paix; plus complet : יָתָאָרֵץ שֶׁקְטָּח מָּבְּלָּחָמָּח Jos. 11. 23, le pays se reposa de la guerre, n'avait plus de guerre; בּיִּשְׁשָׁהַיּ Job 3. 13, et je reposerais (dans la tombe); לא רשקט האיש Ruth 3. 18, cet homme ne se donnera point de repos (qu'il n'ait achevé cette affaire); אָרֶץ יָרָאָח וְשָׁקְנָּח Ps. 76. 9, la terre a été effrayée, et elle s'est tenue en repos; איך חשקטי Jér. 47.7, comment te tiendrais-tu tranquille, inactive? יַאַל־חָשְׁקִט אַל Ps. 83. 2, Dieu, ne reste point en repos, sans agir.

Hiph. 1º Faire reposer, apaiser, procurer le repos : יָאָרֶהְ אָפָּיִם רַשְׁקִרם רָיב Prov. 15. 18, l'homme patient apaise la querelle; יְרוּא רַשְׁקִם וּמִי רֵרְשָׁשֵּ Job 34. 29, s'il donne le repos, la paix, qui la troublera? לָחָשְׁקִרט לוּ מִימֵי רֶע Ps.94.13, pour le mettre en repos contre les jours de l'adversité. — 2º Intrans. Reposer. rester en repos : אַפֶּער וַחָשְׁמֵר Is. 7. 4, sois sans inquiétude et reste tranquille (v. a שְׁמַבּר Niph.); אַמָּב לא הּבָל Jér. 49. 23, (la mer) ne peut rester en repos, s'apaiser; בַּדְשָׁקִם צֵּרֶץ פָדָּרוֹם Job 37. 17, lorsque la terre est épargnée des vents du sud (v. le même exemple a ברום, page 129).

ਪੜ੍ਹੇ ਹੈ ਸਾਲੇ ਹਨ ਹੈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਹਿਰ ਸ

II Sam. 18. 12, et quand même je peserais dans mes mains, c.-à-d. quand même tu me donnerais, mille pièces d'argent.

frances) étaient pesés.

אינקל m. Poids, sicle, monnaie d'or et d'argent: אַכְּלְבְּרֵל שָׁכְלִּי Amos 8. 5, pour augmenter le sicle, le poids; שְׁכָלְעִים שְׁלָלְעִים שְׁלָלְעִים שְׁלָלְעִים שְׁלָלְעִים שְׁלָלְעִים בּאָבֶן הַשְּׁלֶּנְיִם בּאָבֶן הַשְּׁלֶּנְיִם בְּאָבֶן הַשְּׁלֶּנְיִם בְּאָבֶן הַשְּׁלָּנְיִם בְּאָבֶן הַשְּׁלָּנְהַ II Sam.14.26, (pesant) deux cents sicles au poids du roi.

קמה f., usité seulement au plur. Sycomore: שַׁקְמֵּרם וְּדָּשׁ Is. 9. 9, les sycomores ont été abattus; שְּׁמְשִׁיִם אָסְבֶּלְם Ps. 78. 47, (il détruit) leurs sycomores par la gelée.

צְּבֶּשׁ Enfoncer, être plongé, être submergé: בָּבֶּל אָבָּיִלְּהְ עָּבָּל Jér. 51. 64. Babylone sera ainsi plongée, submergée; מַיְאָרָיִם Amos 9. 5, elle est submergée comme par le fleuve d'Egypte; du feu: תַּמְשׁׁמִד תָּאָשׁ Nomb. 11. 2, le feu s'arrêta, s'éteignit.

Niph. Être submergé: יְנְשֶּׁקְעָּהוּ בְּרֹאוֹר Amos 8. 8, elle sera submergée comme par le fleuve d'Égypte (cheth.

(וְנִשׁקַת

Hiph. Faire baisser, faire enfoncer: אַנְתְּבֶל מַשְּׁמִינֵּ לְשׁוֹנוֹי Job 40. 25, peux-tu lui baisser sa langue par une corde, ou: peux-tu lui plonger, jeter, une corde sur la langue? אַשְׁקִרַעַ בַּיבִירָשׁ Ez. 32. 14, je ferai rasseoir leurs eaux.

שְׁקְעַרוּרָה f., pl. שְׁקַעַרוּרָה Lév.14.37, de petits creux, des fossettes (aux parois de la maison).

קריי Kal inusité. Niph. Regarder en s'avançant, en se montrant, regarder, paraître: מָבֶּר חַחָּשׁי הָּבֶּר וּנְבְּילִין II Sam. 6.16, (Michal) regarda par la fenètre; אָבֶר מִשְׁמַיִם אָבֶר Ps. 85. 12, et la justice regarde du haut du ciel; רְּבִּיר מִבְּירֹים הַבְּּיִבְים Cant. 6. 10, 'qui est

celle-ci qui parait comme l'aurore? אָבּיי וְשְּׁבְּיִלְּי וְשָּׁבְּיִלְּי וְשִׁרְּעָּי וְשָּׁבְּילְּי וְשִׁרְּעָּי וְשָּׁבְילִן Jér. 6. 1, le mal a paru, s'avance, du côté du nord; paru, s'avance, du côté du nord; Nomb. 23. 28, (la montagne) qui regarde le désert; d'un chemin: קבְּשְּׁבִילּ וְיִנְּשְׁרִי וְיִי וְעִילִּי I Sam. 13. 18, le chemin de la frontière qui regarde (la vallée, etc.).

Hiph. Regarder: נְתִּשְׁתֵּן בְּצֵר תְּחָשׁוֹן II Rois 9. 30, elle regarda par la fenêtre; בְּיִשְׁתְנֵח בְּצְרֵיִם Exod. 14. 24, l'Eternel regarda le camp des Egyptiens; בַּיִשְׁתְפַּר צַל־פְנֵי מִים Gen. 18. 16, ils regardèrent vers Sodome

קרְבָּרִם שֶׁהֶשׁ m. Couverture, toit: קרְבָּרִם בְּרָבְּים מְּהָלֶּית Rois 7. 5, les portes et les poteaux étaient carrés et couverts d'un toit, ou : avaient une toiture carrée; selon d'autres : אַבְּילְשׁר מוּרִים des fenêtres; בּרְבְּיִלְשׁר מוּרִים I Rois 7. 4, trois rangées de solives.

תלוכר: m. pl. adj. et subst.: תלוכר דוליבי זו Rois 6. 4, des croisées voûtées et grillées; דשקפים 7. 4, et des solives; selon d'autres: et des fenêtres.

אָפֶל m. Abomination, impurete (des animaux impurs): בְּלֶבֶּל בְּרָי לְבָּל Lév. 11. 11, ils vous seront en abomination; אַבְלֵּר בְּשֵׁר תְחִוִיר וְחַשֶּׁפֶץ Is. 66.17. ceux qui mangent de la chair de pourceau et des choses abominables, des animaux impurs.

(א שׁקץ (v. שְׁקּץ).

פְּעִיר (fut. יְשׁק) 1° Courir, errer ca et la: בְּעִיר יְשׁקוּ Joel 2.9, ils iront ca et la par la ville; יוב ישְשָׁ 1s. 33.4, on courra sur lui. — 2° Etre avide: ppi יוב שוֹקן Prov. 28. 15, et (comme) un ours avide, affamé; אַרְפָשׁיׁוֹ שׁׁיִּשׁׁיִּ Is.

Hithp. Courir. Ex. unique: שְׁחַשְּׁקְיּ אַבְּרְחֹבוּת Nah. 2. 5, (les charriots) courront dans les rues; selon d'autres: ils se heurteront, etc.

אם־תְּשְׁקֵר לָּר: אַם־תְּשְׁקַר Gen. 21. 23. que tu ne mentiras, ne me trom-

peras pas.

Pi. Mentir, tromper, trahir: לא רְשֵׁקֵר I Sam. 15. 29, il ne mentira pas; ולא־הְשַׁקְרוּ אִישׁ בַּעָמִיהוּ Lévit. 19. 11, et aucun de vous ne mentira à son prochain; בּיִים לֹא רְשַׁקֵרוּ אַישׁ Is. 63. 8, des enfants qui ne trahiront, ne dégénéreront plus; בְּיִירָהְדְּ Ps. 44. 18, nous n'avons point trahi ton alliance; בַּאְמִינְהִר בָּאָמִינְהִר Ps. 89. 34, je ne fausserai, trahirai pas ma foi (ma promesse).

ישקר m. 1º Mensonge, fausseté, vanitė: אָרָהְ הְקְהָ Exod. 23. 7, tu t'éloigneras de toute parole de mensonge; ער־שַׁקר Deut. 19. 18, un faux témoignage; ישֶׁבְּעֵּח שֶׁקָר Zach. 8. 17, et un faux serment; שַׁקר חַפּוּם לְחִשׁוּצָח Ps. 33. 17, la victoire est vaine que le cavalier attend de son cheval; שָׁמֵל Prov. 17. 4, le mensonge, pour le menteur; plur.: שַקרים Ps. 101.7, des mensonges. - 2ºAdv. En vain, vainement : אַן לַשֶּׁקֵר שָׁבִּרְתִּר I Sam. 25. 21. c'est bien en vain que j'ai gardé, protégé; שַׁקַר רְדָםוּנְר l's. 119. 86, ils me persecutent sans motif; איבר שָׁקר Ps. 35.19, ceux qui sont mes ennemis sans אוjet; לַשָּׁקָר עָשַׂה עָט שַׁקַר סֹמְרִים Jer. 8. 8, c'est bien en vain que la plume a écrit, en vain que les scribes ou les législateurs (s'en servent).

תְּעֵּר מַבְּה f. Auge, abreuvoir: מַּלְּהְשָּׁר מְּהָּשׁ הְשָׁלֵּהְ Gen. 24. 20, elle vida sa cruche dans l'abreuvoir; pl.: מְּלְהְשִׁיִּם Gen. 30. 38, dans les abreuvoirs.

שרה (rac. שָׁרֵהְ). Nombril: שָׁרָהְ Ez. 16.4, et שָׁרְבִּן Cant.7.3, ton nombril; לְּשֶׁרָהְ Prov. 3. 8, pour ton nombril, c.-a-d. pour tes nerfs (v. שָׁרָרָר.).

לְּמְטְרֵין et שְׁרָא chald. 1° Délier: יְקְטְרֵין Dan. 5.16, et que tu peux résoudre les problèmes; part.: אָבְרֵין אַרְבָּעָה Dan. 3. 25, quatre hommes sans liens. — 2° Demeurer, rester: יְדִיאָרָא Dan. 2. 22, et la lumière se trouve, demeure, en ou avec lui.

Pa. 1º Délier: נְּמְטְרָא מְטְרִין Dan. 5. 12. et qui résout les problèmes. — 2º Commencer: נְשָׁרִיוּ לְמָרְטָּא Esdr. 5. 2. et ils commencèrent à bâtir.

וַלְּטְרֵר חָרְצֵּא מִשְׁתְּרֵין : Thp. Se relacher: יְקְטְרֵר חִרְצֵּא מִשְׁתְּרֵין Dan. <u>5. 6.</u> et les jointures de ses reins se relachèrent.

יירָאָצֶר n. pr. 1° Sareser, fils de Sancherib, Is. 37. 38. — 2° Zach. 7. 2.

ולאדינים שֶׁרֶב 1º Chaleur: לאדינים שֶׁרֶב Is. 49. 10, et la chaleur ne les frappera pas. — 2º Lieu desséché: יְחָיָר חַשְּׁרֶב לְאָנִם Is. 35. 7, les lieux qui étaient secs deviendront des étangs; selon d'autres, דְיָר חַשְׁרָב le mirage: la plaine de sable à qui le phénomène du mirage donne l'apparence d'une étendue d'eau deviendra en réalité un étang.

חבריה n. pr. m. Esdr. 8. 18.

שַּׁרְבִּיט m. Sceptre : שַּׁרְבִּיט Esth. 4. 11, le sceptre d'or (v. שֶׁבֶּש).

שרה (v. שׁרָה לְּטוֹרֵב Jer. 15. 11, si je ne te delivre pas pour ton bonheur (v. à delivre pas pour ton bonheur (v. à il envoie le tonnerre sous tous les cieux, il lui laisse un libre cours (v. le même exemple à יְשֵׁרְ Pi.). — Demeurer, résider, part. חייות, חייות Aboth.

שרה Muraille (v. à II שרה subst.).

קרה f. Chainette; plur.: שֵׁרָה Is. 3.19, et les chainettes (ornement que portaient les femmes) (v. מְּרָשֶׁרִים).

ת שרותון n. pr. d'une ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 6.

ישרון n. pr., toujours avec l'art.: אַרוֹן Saron, contrée qui s'étend de Joppé à Césarée, extrêmement fertile, Jos. 12. 18, Cant. 2. 1; השרונר de Saron, I Chr. 27, 29.

שְׁרְשֵׁי n. pr. (v. שִׁרְשִׁי).
pr. m. Esdr. 10. 40.
pr. m. Esdr. 10. 40.

וּמְשְּׁרְיוֹן m. Cuirasse: וּמְשָׁרָל תַּשִּׁרְיוֹן ISam. 17. 5, le poids de la cuirasse; plur. וְשִׁרְיוֹנִים Néh. 4. 10, et וְשִׁרְיוֹנִים II Chr. 26. 14.

ת שריון n. pr. Les Sidoniens appellent la montagne d'Hermon: Siryon, שָׁנִיר Deut. 3. 5.

ישְׁרָין m. Cuirasse (v. שָׁרָיוֹן), I Rois 22. 34. Is. 59. 17.

שְׁרִיקּוֹת עָּדְרִים f. pl. Sifflement: שְׁרִיקּוֹת עָּדְרִים Jug. <u>5. 16</u>, les cris, le bélement, des troupeaux, ou: le bruit du sifflet des bergers; שְׁרִיקֹת עוֹלָם Jer. <u>18. 16</u>, un objet de sifflement, c.-à-d. d'opprobre, perpétuel.

קאיר (ע. שׁרִיר). Nombril: אָאָריר בְּטְניֹ Job 40. 16, et sa vigueur est dans le nombril, dans les nerfs de son ventre.

קררות f. (rac. שָׁרֵר Penchant, passion, ou endurcissement: בֵּי בְּשָׁרֵרוּת Deut. 29. 18, encore que je suive le penchant, ou l'endurcissement, de mon cœur.

שׁרִית (v. שׁבִּית).

לשר (fut. ישרי) 1° Produire en abondance, fourmiller: ישרא השרם שרץ Gen. 1. 20, que les eaux produisent en abondance des animaux qui se meuvent; שרץ אַרְצָּם צְּמַרְדְּנִים Ps. 108. 30, leur pays fourmilla de grenouilles. — 2° Ramper: ישרארץ של־תאָרץ Gen. 7. 21, des reptiles qui rampent sur la terre. — 3° Se multiplier, se répandre. Des animaux: ישראר באַרץ באַרץ Gen. 8. 47, qu'ils se répandent sur la terre; des hommes: מַרְרָּנִיבְּיִּרְ בְּיִרְּצִיּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִרְ בַּיִּרְ בַיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִר בַּיִּרְ בַּיִר בַּיּר בַּיִר בַּיִר בַּיר בַּיּרְ בַּיּרְ בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיר בַּיר בַּיִר בַּיר בַּיּר בַּיר בַּיּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיבּי בַּיבְּיב בּיבְּיר בַּיר בּיבּי בַּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיר בַּיבּיב בַּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּי

עָרֶץ שָרֶץ שָרֶץ שָרֶץ שַרֶץ m. Reptile: שֵּרֶץ שָרֶץ שַּרֶץ בַּמַא Lévit.8.2, des reptiles immondes; שֵּרֶץ הָשִּיּף Lév.11.20, tout reptile volant (comme la chauve-souris, etc.); שֶּרֶץ הַשִּיִם Lév. 11. 10, des reptiles des eaux.

רַשִּׁל (fut. בְּישׁלִים) Siffler, appeler en

לְשֵׁרָקְּוֹה f. Sifflement, raillerie: מְשַׁרָקְּוֹה Jér. 25. 9, (je ferai d'eux) un objet d'étonnement et de sifflement.

ישר 1º Regarder (v. II לְמֵצְן שׁוֹרְרָּי: - 2º Haīr; part.: לְמֵצְן שׁוֹרְרָי: Ps. 5. 9, à cause de mes ennemis.

ישָׁרָר n. pr. m. II Sam. 23. 33. שׁרָר Nombril (v. שׁרָר).

י שֶׁרָשׁ n. pr. m. I Chr. 7. 16.

שׁרֵשׁ Po. Prendre racine, jeter des racines: אָהְ בַּלִּרשׁרֵשׁ בָּאָרֶץ בְּּוֹדֶשׁ Is. 40. 24, et même leur tronc n'a point jeté de racines en terre; בַּפּרשׁרָשׁבּ Jér. 12. 2, et ils ont pris racine.

Pi. שַׁרֵשׁ sens opposé. Déraciner, détruire: מְצֶּרֶץ חֵיִים Ps. 52. 7, il te déracinera de la terre des vivants; Job 31. 12, et qui aurait déraciné, détruit, tous mes fruits.

Pou. pass.: יְצֵאֶצָאֵר יְטֹרְשׁר Job 31.8, et que mes rejetons soient déracinés.

Hiph. Jeter racine: יַחַשְׁרָשׁ שֶׁרָשֶׁרָשׁ Ps. 80. 10, elle a jeté de profondes racines; בְשָׁרֵשׁ יַשְׁלֵב Is. 27. 6, Jacob prendra racine.

שֹרָשׁי m. (pl. שֹרָשׁי שׁרָשׁי Ez. 31. 7, car sa racine était; שַּרְשׁי Ez. 31. 7, car sa racine était; בּבּים Ez. 31. 7, car sa racine était; בּבּים בַּבּים בַּבּים בַּבּים בַּבּים בַּבּים בַּבְּים בָּבִים בַּבְּים בַבְּים בַּבְּים בַּבְים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְים בַּבְים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְים בַּבְּים בַּבְים בַּבְּים בּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְים בַּבְּים בַּבְים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְים בַּבְּים בַּבְים בּבְים בּבּים בּבּים בּבּים בּבַּים בּבַּים בּבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבְיבּים בּבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּיבּים בּיבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּים בּ

בּעַמְלֵק Jug. 5. 14, leurs descendants ont combattu jusqu'en Amalek; שֹׁרָשׁׁ רָשִׁר Is.11.10, la racine, le rejeton, d'Isaïe.

שׁרָשׁ m. chald. Racine : שָׁרְשׁׁיִדִיּ Dan. 4. 12, (de) ses racines.

בּרְשׁרְ f. pl. Chainettes: בַּרְשׁרְ Exod. 28.22, des chainettes pour le pectoral.

לישר chald. f. Expulsion, bannissement: בון לשרשי Esd. 7. 26, il sera condamno soit au bannissement.

יַּשְרְשְׁרוֹת f. pl. Chainettes: שְּרְשְׁרוֹת בּאַבְיּשְׁרוֹת בּצוּטְתְּבִּי בּאַרְשְׁרוֹת בּצוּטְתְּבִּי בּאַרְשְׁרוֹת בּצוּטְתְּבִּי Exod. 28. 14, et deux chainettes d'or.

לשְרַת (אַרָּת יִשְׁרָת Kal inusité. Pi. רְשֵׁרָת, inf. הַשְּלָּת Servir: יוֹה אָרְת יְשִׁרְתוּ Nomb. 3. 6, afin qu'ils le servent; יְשֵׁרְתוּיָם רְשָׁרָת Is. 60. 10, et leurs rois seront employés à ton service; אַשֶּׁר רְשָּׁרְתוּיִבְם Nomb. 4. 12, (les vases) dont on se sert; הַשְּלֶּךְ Deut. 18. 5, pour faire le service divin au nom de l'Éternel; part.: הַשְּׁבֶּרְ Nomb. 11. 28, serviteur; fém.: הַשְּׁבֶּרְ Nomb. 11. 28, serviteur; fém.: הַשְּׁבֶּרְ I Rois 1. 15, (la Sunamith) servait le roi.

ע שִׁשָּׁה (v. אָשׁישָׁה).

I שְׁשֵׁ f. (m. הְשָּׁשִׁ, const. הְשָׁשֵׁ). Six: הואם שְשֵׁ Nomb. 1. 25, et six cents; ביִּים קְּשִׁים Gen. 30. 20, six fils; הְשִׁשִׁים Nomb. 2. 9, et six mille; בּיִשִּׁשִׁים soixante.

II עמור מיש מיים ביי מיש 1° Marbre blanc: עמור ביי ביי Cant. 5.15, des colonnes de marbre (v. שׁרָשׁ).

— 2° Lin; selon d'autres: byssus: שׁבְּרֵי־שֵׁשׁ Gen. 41. 42, d'habits de fin lin (שְׁשֵׁי cheth. Ez. 16. 13).

בְשֵׁשֵׁאחִיךְ: Egarer. Ex. unique: וְשֵׁשֵּׁאחִיךְ Ez. 39. 2, et je te ferai errer; selon d'autres: je te détruirai, ou je ne laisserai de toi qu'un de six (v. שִׁשִּׁית).

ח ששבער n. pr. persan, Esdr. 1. 8.

אַשְּׁיִּהְ Pi. (de I שַׁשֵּׁ). Donner la sixième part. Ex. unique: רְשִּׁשִּׁיתֶם הָאֵיקָם Ez. 48. 13, vous donnerez la sixième partie d'un épha.

viv n. pr. m. Esdr. 10. 40.

ve vi n. pr. Nomb. 13. 22.

שִׁשְׁישׁ m. (f. אַשְׁיִשׁיִי). Le, la sixième :

בְּרְשִׁשְּׁי Gen. 30. 19, un sixième fils; אָרְשִׁשְּׁי signifie aussi la sixième partic d'un tout: שָׁשִּׁיר תָּרִיך Ez. 4. 11, le sixième d'un hin.

ישִׁשׁׁרֵי n. pr. Babylone, Jér. 25. 26, 51. 41.

שׁשָׁין n. pr. m. I Chr. 2. 31.

יששׁק n. pr. m. I Chr. 8. 14.

שְׁשֶׁלְּ m. Couleur rouge (cinabre!): ישֵׁשֶׂעָ אַיִּשְׁיִבְּ Jér. 22. 14, et peint de rouge.

ישר m. Le fondement du corps de l'homme, le derrière, l'anus: תַּמְשׁוּפֶּר שָׁה Is. 20. 4, ayant le haut des cuisses à découvert; עֵר־שְּׁהוֹתְיהָם II Sam. 10. 4, jusqu'au haut des cuisses.

Seth, troisième fils d'Adam, Gen. 4.25.

ראש et ריש chald. Six: ריש Esdr. 6. 13, la sixième année (du règne de Darius); אָשִר שָׁת Dan. 3. 1, six coudées; אָשָׁת même verset, soixante.

חֹתְשׁלְ (fut. הַשְּׁיִי, apoc. הְּשִׁיִּר Boire: היִּיִּשְׁהְ לִּיִּרְ לִשְׁהוֹ Nomb. 20. 5, il n'y a point d'eau pour boire; inf.: יוֹשְּׁי Agg. 1. 6, boire; בּלְּדִישְׁתְּדִּינְ Ps. 78. 44, ils ne purent boire (les eaux); הַשְּׁיִי בְּיִבְּי מַבְּי בְּיִבְּי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְילִ מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְיּ מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְיּ מַבְּי מַבְיּי מַבְּי מַבְּי מַבְיּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְיּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְי מַבְי מַבְי מַבְּי מַבְי מְבְי מַבְיי מְבְי מְבְּי מְבְיי מְבְּי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְּי מְבְיוּ מְבְיּי מַבְּי מְבְי מְבְי מְיּי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְּי מְבְי מְבְיי מְבְּי מְבְיי מְבְּי מְבְיי מְבְּי מְיּי מְיּבְיי מְיּי מְיּבְיי מְיּי מְיּי מְיּי מְיּי מְיּי מְיּי מְיּי מְיּי מַבְיי מ

Niph. אַשֶּׁר יְשֵׁקָת Lév. 11. 34, (tout breuvage) qu'on boit.

ביי פון et שְׁרָאוֹן chald. Boire: יְיִשְׁתְּוֹן בְּחוֹן Dan. 5. 2, afin qu'ils bussent dans ces vases; אַבְּשְׁתִין בְּחוֹן Dan. 5. 3, (le roi et ses gentilshommes, etc.) y burent.

חוֹת שׁ m. pl. (Colonne,) fondement: אין m. pl. (Colonne,) fondements בחבשות Ps. 11.3, les fondements sont renversés; וְיִרִיּ שְׁרְּיָרִי מְרְבָּאִרִם Is. 19. 10, et ses fondements, c.-à-d. ses citoyens les plus nobles, seront abattus. I שרוי Le boire: שמיני ולא בשתי Eccl.

10.17, pour la force, pour se fortifier, et non pas pour le plaisir de boire. II שְׁרִי m. Chaine d'un tissu: בְּשָׁרֵיבּ Lév. 13. 48, dans la chaine ou dans la trame.

לְּחֵלְיָה f. L'action de boire : הַּיְּהְבָּהְיִּתְ בּדָּר Esth. 1. 8, et la manière de boire fut, c.-à-d. on buvait suivant l'ordre, de ne forcer personne à boire.

לשתים f. Deux (v. שׁתִּים).

שְּׁחִיל m. Plant : שָּׁחִיל Ps.128. 8, comme des plants d'oliviers.

ישתיקה f. Silence, Aboth.

שְׁחֵל Planter, transplanter: שְׁחֵל Ps. 92. 44, étant plantés dans la maison de l'Éternel; אָשְׁחֵל Ez. 17. 23, je le planterai sur la haute montagne d'Israel; אַשְּׁחַלְּשׁ Osée 9. 13, plantée (c.-à-d. située) dans un lieu agréable.

אַרָם הַעָּיִן Ouvrir. Ex. unique: שְּׁרָם הָעָּיִן Nomb. 24. 3, 15, (l'homme) qui a l'œil ouvert, le prophète.

וְשְׁתִּדְ בְּקִדְי IRois 6.11, I Sam. 25. 22, 24, qui pisse à la muraille, désignant un chien selon les uns, un petit garçon selon les autres.

, אָרַשְׁ (fut. phשְׁיִ) Se taire, se calmer, s'apaiser: יְיִשְׁיִם Jon. 1. 11, afin que la mer se calme: יְשִׁחִשׁר בִּידִיְשְׁחִשׁר בִּידִים אַרָּטְּחָר בִּידִים אַרָּטְּרְ. 107. 30, ils se réjouissent de ce que les flots sont calmés; יְשָׁחִּעְ בְּידֹרְן Prov. 26. 20, la querelle s'apaise.

ח שֵׁחָר n. pr. persan, Esth. 1. 14.

י בוֹן בּרוֹעָל n. pr. persan, Esdr. 5. 3. הַחְשָּׁל (v. רְּשׁׁי Mettre, placer: בְּשׁׁי Ps. 49. 15, ils vont, ou on les mène, vers le scheol; שָּׁהָם בְּשָׁבָּיִם מְּשׁׁי Ps. 73. 9, ils portent leur bouche jusqu'au ciel, ils blasphèment.

raw. w signe, signe d'écriture; vingt-deuxième et dernière lettre de l'alphabet. Comme chiffre n signifie 400. n sans daguesch se prononçait ts; avec daguesch, t, th. n se permute avec u (voir cette lettre) et avec u. Exemples: and et chald. an retourner; and et chald. an neige.

אָהָה m. (plur. מָאָרם, חָמֶּה, une fois מָאָה, Ez. 40. 12, rac. הַאָּהָ ou הָּהָר): אַהָּ גְּבֵין הַתְּאָרם; אַבָּין הַתְּאָרם; בּבִין הַתְּאָרם; בּבין בּוּתְאָרם; בּבי, 40.7, et les entre-deux des chambres.

אָבֶתְּי Désirer ardemment : הָּאָבְתְּדְּ לִּישׁוּגְּתְדְּ Ps. 119. 174, j'ai souhaité ton secours (v. אָבָת, אָבָת, אָבָת, אָבָת).

Pi., sens oppose. Avoir en horreur (ע. מְּנֶבּר אִנֹבִי Ex. unique; part.: פְּרָאָב אָנֹבִי אַנֹבִי אַנֹבְי Amos 6. 8, je deteste l'orgueil de Jacob.

רָסָח נִפְשִׁר לְהַאָבָה Desir : נְּלְשֵׁר נְפְשִׁר Ps.

119. 20, mon ame est languissante par le désir, l'affection (qu'elle a pour tes ordonnances).

תְּלָּהָ Kal inusité (ע. תְּיָהְ). Pi. Indiquer par des signes, marquer des limites: אַרָאשׁ לָּכָּם Nomb. 34. 7, vous tracerez, vous marquerez, pour vos limites (ou Hithp. de II אָרָאָ).

ing et Nin m. Bouf sauvage, Deut. 14. 5, Is. 51. 20.

וֹתְאָלָהָה (rac. I אָרָה). 1° Désir, souhait, convoitise, concupiscence : תַּאָרָה Prov. 11. 23, le souhait des justes ne tend qu'à ce qui est bon; מְאַרָּה עַנְיִים שָּׁמְעָהְ רֵי Ps. 10. 17, tu exauces le souhait des humbles; מְאַרָּה רָשָׁבִים Ps. 142. 10, le désir, la concupiscence, des méchants; תְּאָרָה תַּמְאַרָּה Nomb. 11. 34, les tombes de la convoitése, c.-à-d. de ceux qui avaient convoité. — 2° Objet du désir, objet désirable, agréable;

ngrément, ornement: רְבִי תַאֲנְה הוּא לָפֵרנִים Gen. 3. 6, qu'il était un objet agréable aux yeux; הְאָרֵם תַּקְבּים Prov. 19. 22, la miséricorde, la bonté, de l'homme, est son charme, son ornement.

II תְּאָה (rac. II תְּאָה ou תְּאָה) Limite: Gen. 49. 26, (en s'élevant) jusqu'à la limite extrême, jusqu'au bout des collines éternelles.

קאוֹמִים m. (const. קאוֹמֵים). Jumeaux: קאוֹמִים Gen. 38. 27, et voici deux jumeaux étaient dans son sein; de même האוֹמֵי צְּבָרָּת Gen. 25. 24; אוֹמָים בְּבָרָת Cant. 4. 5, deux petits jumeaux d'une chevrette.

קּאָלֶה f. (rac. אָלֶה). Malédiction : מַאַלְהף לָּהָם Lament. 3.65, (donne)-leur ta malédiction.

DMD Étre double, être à deux, être joint; part. seul usité: בּיִּמְיִת יִידְיִין הַשְּׁמָּבְּי Exod. 26. 24, ils seront joints par le bas.

Hiph. Enfanter des jumeaux; part.: רוֹשְׁתְּשִׁ מֵּחְשׁׁ Cant. 4. 2, qui portent toutes un double fruit, des jumeaux.

'마탈타 pl. (const. d'un singulier জল ou জল). Deux petits jumeaux, Cant. 7.4.

קאָלָה f. (rac. אָבָה). Passion, désir charnel. Ex. unique: אַבְּהֶרְהָּ מִּרְ רָשִׁרְבָּבָּּח Jér. 2. 24, qui pourrait l'empêcher de satisfaire son désir lorsqu'elle est en chaleur?

קּאֵנְה f. (pl. קּאַנִּים). Figuier, figue: יְאָרְ הְאַנִים בַּהְאֵנִים בַּרְאַרָ Jér. 8. 13, il n'y a point de figues au figuier.

קּבָּה (rac. אָפָה). Occasion : הּאֲבָה Jug. 14. 4, il cherche une occasion, un prétexte.

תְּאָבָּה f. (rac. אָבָּי). Tristesse, gémissement, soupir, Is. 29. 2, Lament. 2. 5.

אַנְים חָלְאָדי M. pl. (rac. און). Peines, efforts: תְּאָנִים חַלְאָד Ez. 24.12, (la chaudière) a fatigué par les efforts (qu'on a faits pour la nettoyer (v. d'autres explications à אָר, page 313).

תְאֲנֵת שְׁלֹה n. pr. d'un endroit à la frontière du pays d'Ephraïm, Jos. 16.6.

אָרְהְ Dessiner, tracer, une frontière; s'aligner, s'étendre : יְהָאֵר הַבְּבּל אָרָאָן Jos. 18. 14, la frontière s'étendait; יְהָאֵר אָל־מַעְרֵן Jos. 15.9, cette frontière s'étendait depuis le sommet de la montagne jusqu'à la fontaine, etc.

Pi. Dessiner: יְתָאֵרָתוּ Is. 44. 13, il

le marque, dessine.

Pou. S'étendre: תַּמְּהֶּלְּר תַּנְּבֶּח Jos. 19. 13, (de là) s'étendant vers Néah; selon d'autres, n. pr.: à, vers Methoar, et vers Néah.

אָר m. (avec suff. יוֹאָר, האָרָם). Forme (du corps), figure, mine, air, beaute : יְחַאֵּרוֹ מִבְּנֵי אָרָם Is. 52. 14, et sa forme, son apparence, (était plus défaite, défigurée) que pas un des enfants des hommes; tran. 4.8, leur figure; מרד מארו I Sam. 28. 14, quelle est son apparence, comment est-il fait? בְּיֵר תַשֶּלֶךְ Jug. 8. 18, (chacun d'eux avait) l'air des fils d'un roi; יארש מאַר I Sam. 16. 18, et un bel homme; לארתאַר לו וַלא הַיָּרָר Is. 53. 2, il n'y a en lui ni forme, ni beauté, ni éclat ; plus compl. במת־תאָר Gen. 39. 6, יַמָּת־הֹאֵר 29. 17, beau, belle, de corps, de taille; des animaux : וַרֶעוֹיוֹז תאָר Gen. 41. 19, des vaches laides.

עַרְעָּבָּע n. pr. m. I Chr. 8. 35; פַּחָרָהַ 9. 41.

ווי אַרְאַרָּהְ m. Espèce d'arbre: אַרְאַנְּאָרָּהְּ Is. 41. 19, et le buis, ou : une espèce de cèdre.

תְּבֶּה f. Botte, arche: אְשָׁה Exod. 2. 3, une caisse, ou une botte, de jonc; Gen. 6. 14, une arche de bois de Gopher.

קרבואים f. (rac. אום). Produit (de la terro), fruit, revenu, gain, profit: קרוף, fruit, revenu, gain, profit: ביייין Lév. 25. 22, (vous mangerez) des produits, du rapport, du passé; פַרְבוּאַח יָכֶּר Nomb. 18. 30, comme le revenu de l'aire et comme le revenu de la cuve; יְרָיָר הַרָּבוּאַם Gen. 47. 24, et quand le temps

de la récolte viendra; אַרְבּוּאָיִה אָל Eccl. 5. 9, (celui qui aime la richesse) n'est pas (rassasié) par les revenus; אָבּיּאָה Prov. 40. 46, le fruit, les bénéfices, du méchant; אַרְאָרָאַן מְבוּאָהָה Prov. 3. 44, et le fruit, le profit, qu'on tire (de la sagesse), est préférable à l'or.

וות (rac. ממן). Intelligence. Ex. unique: סְּמְבֵּיְם Osée 13. 2, selon leur intelligence, leur invention.

לְּבְרֵּנְּהָ (rac. בִּרְ , בֵּרְ , בִּרְ , בִּרְ , בַּרְ , בַּרְ , בַּרְ בַּרְנָּהְ בִּרְנָהְ בַּרְנָהְ בַּרְנִהְ בַּרְבּבְּרְ Job 12.13, c'est à lui qu'appartiennent le conseil et l'intelligence; pl.: יְּבָיְהְ הְבִּינִיתְ וֹוֹיִבְּנֵזּי Is. 40.14, (qui) lui a montré le chemin de l'intelligence? Job 32.11, j'ai prété l'oreille à vos paroles intelligentes, à vos raisonnements.

קבוסף f. (rac. אם). Action d'être foulé aux pieds, destruction, ruine. Ex. unique: אַחַיָּרָה II Chr. 22. 7, la ruine d'Ahasiahou.

bor, Jug. 4. 6, Jér. 46. 18. — 2° Tabor, une plaine, ou un bocage de chêne, dans la tribu de Benjamin, I Sam. 10. 3. — 3° Tabor, ville lévitique sur le territoire de Zabulon, I Chr. 6. 62.

לְּבֶּלְ f. Partie habitée et cultivée de la terre; plus généralement : terre, monde : מָבֶל מַבְּרָבֶּר Is. 14. 17, il a réduit le monde, ou les terres fertiles, en désert; בְּרֵבֶל אֵרְבֵּל Prov. 6. 31, dans le monde sa terre, dans la partie du monde habitée des hommes; בְּלִירְנָיבְי וְּבֵל בִּרָן וְּבֵל בָּרָן וְבַל Is. 10. 12, il crée le monde; בַּלִירִיבְירָ Is. 18. 3, tous les habitants du monde.

קבל m. (rac. בְּלֵל). Confusion, union contre nature, union abominable: מְבֶל הוּאּא Lév. 18. 23, c'est une union abominable; de l'inceste: מָבֶל עָפֵא 20. 12, ils ont fait un mélange, une union horrible.

ישבל (עי אַבָּה).

תְּבְלִית (rac. בְּלָּה). Destruction : בֵּלְיתָם Is. 10. 25, pour leur destruction.

קבְּלֶל בְּצֵינוֹ : Tache (רְבֵלֵל בְּצֵינוֹ : Lév. 21. 20, qui aura quelque tache dans l'œil.

ንም m. Paille (hachée), Gen. 24. 32, Is. 11. 7.

n. pr. m. I Rois 16. 21.

קבנית f. (rac. בְּבָּי, Forme, modèle pour construire, modèle, image: מְבְּנִיתְ Exod. 25. 29, le modèle du tabernacle; מַלְאָבִית הַמְבְנִית נַכְּל בּל בּלְאָבִית הַמְבְנִית נַכְּל אוֹ נַבְּרָ וֹע בּלְאָבִית הַמְבְנִית זָכָר אוֹ נְבָבְּר 19, tous les ouvrages selon le modèle; מבְּבִית זָכֶר אוֹ נְבָבְי Deut. 4. 16, quelque image ou figure d'homme ou de femme; שֹרְיִם אִרשׁ Is. 44. 13, selon la forme, l'image, d'un homme (une statue); בּיִשְׁלֵח תַּבְנִית יָר Ez. 8. 3, il avança une forme de main.

קבערה (incendie) n. pr. d'un endroit désert, Nombr. 11. 3.

 $\mathcal{V} \supseteq \mathcal{D}$ n. pr. d'un endroit près de Sichem, Jug. 9. 50.

קּבְּיף chald. (hébr. ישְׁבָּי). Briser; part.: אָבְירָת Dan. 2. 42, et en partie il sera fragile.

* Nam Couronne, Aboth.

הַנְּמוּל m. (rac. הָּמֵל Bienfait: בָּלִּר הָנָּלְר פָּלֶר Ps. 116.12, tous ses bienfaits envers moi.

קנְדָה f. (rac. בְּתָּה). Excitation, attaque: מָּתְּבֶרֵת תָּדְּךְ Ps. 39. 11, sous l'attaque, les châtiments, de la main.

הוֹגַרְטָה et תּוֹגַרְטָה n. pr. Thogarmah, fils de Gomer, Gen. 10.3, souche d'un peuple du nord (de l'Arménie?), Ez. 27. 14.

קרְהָה m. Espèce d'arbre, orme, sapin, ou une espèce de platane, Is. 41. 49.

chald. Permanence, constance: מְּחָדִירָא Dan. 6. 17, 21, avec constance, sans cesse.

חבר ח. pr. Thadmor, ville batie par Salomon, I Rois 9. 18; cheth. קמָר ville de dattes, Palmyre.

Gen. 14. 1.

ארה m. (rac. ארָה). 4° Ce qui est sans forme, lieu désert, affreux : אותר נבותר Gen. 1. 12, (la terre était) informe et vide; באָרֶץ מִדְבַּר וּבְּתֹתוּ Deut. 32. 40, dans une terre déserte et dans un lieu affreux; אוֹם בְּחֹשֵם Job 12. 24, il les fait errer dans un désert; אַרָּמָז־מֹּחים ls. 24. 10, la ville dévastée, ou : la ville de confusion ; אררותי Is. 34.11, le cordeau de la dévastation. - 2º Vanité, chose vaine, néant: רות נחתו ניתור נספרתם Is. 41.29, les statues (de leurs idoles) ne sont que vent, et une chose vaine; יאָרֵי־שָּסֶל כְּּלָם תֹּחוּ Is. 44. 9, ceux qui font les images d'idoles ne sont que le neant; synon. de אָיִן Is. 40. 23, il (les) réduit à rien, il (les) aneantit. — Adverbialement: unit Is. 49. 4, pour rien, inutilement; ann Is. 45. 19, vainement, en vain.

(rac. הְחָהָן, selon d'autres הַּחָרוֹם; plur. niving) des deux genres. Vague, flot, torrent, eaux profondes, abime, profondeur: אָל־הָּחוֹם קוֹרָא Ps.42. 8, une vague appelle une autre vague; דבסיסה nbinn Exod. 15. 5, les flots, les gouffres, les ont couverts; חלים אינים אי Deut. 8.7, des sources et des torrents, ou : des lacs; וַיּוֹלָרכַם בַּתְּחֹמוֹת כַמִּדְבֶר Ps. 106.9, il les conduisit par les gouffres, les eaux profondes (de la mer), comme ף Is.51.40, מַר חְּהוֹם רַבָּת Is.51.40, les eaux du grand abime, de la mer, des profondeurs de la terre; הימחומים ראָרֶץ Ps. 71. 20, des abimes, des profondeurs de la terre.

קְּהְלְּה f. (rac. הְּלָלֵה; plur. הְּתְּלָּה). Louange, éloge, gloire: נְּמִיר בְּנִיר הְּתְּלֶּהְהְּ Ps. 51. 47, et ma bouche annoncera ta louange; בְּיִר יְבַשֵּׁרוּ Is. 60. 6,

ils publieront les louanges de l'Éternel; יור הְחָבור הְחָלֵים Ps. 66. 2. rendez sa louange glorieuse; בַּצָּמָת בְּרָקָת בְּרָקּת בְּיִלְתוֹ Is. 61. 11, il fera germer le salut et la gloire; אַרן פור הְחָלַח מוֹאָב Jér. 48. 2, Moab ne sera plus glorifié. -Objet de louange, qui est loué: ושְׁמְחִים לְתְחָלָת Soph. 3. 19, je ferai d'eux un objet de louange. - Celui dont on se loue, dont on se glorisie: קיהָלְהָדּ יְתוּא אֱלֹהֵיף Peut. 10. 21, il est ta gloire , il est ton Dieu ; הַחַלָּחָר אָמָה Jér. 17.14, tu es ma gloire. - 2º Louange, cantique, hymne: תְּהָלָה לְרָוָר Ps. 145. 1, Psaume de louange composé par David; הַבְּיתוּ הַיְהָיהָ II Chr. 20, 22, (et lorsqu'ils commencerent) le cantique et les louanges, les hymnes; est le nom collectif des Psaumes, le Livre des Psaumes.

קהָלָה f. (rac. אַהָּלָה ou הַּחָלָּה). Négligence, défaut : הַלְּהִים הָּחָלָה Job 4. 18, il trouve des défauts, de la négligence (jusque dans ses anges).

קלוכה f. (de הְלַהְּ). Action de marcher, marche: וְחַהְלְּכֹּה לַנְפִין Néh. 12. 31, et ils marchaient à droite (exact. les marches étaient, etc.).

(ע. הְּהָלִים (ע. הְהָלִים).

קהלה f. Gloire: קהלה keri Jér. 49. 25, la ville glorieuse, célèbre.

קרפולה ל. (rac. הְשָּהְ). Renversement, perversité, artifice; plur. seul usité: רְבִּילֹּהְ בַּתְּחְׁפְּכֹּוֹת רֶע Prov. 2. 14, ils se réjouissent des renversements (maux) que fait le méchant; חוֹר הַתְּחְפָלֹת Deut. 32. 20, une race perverse; הַּבְּי תַּחְפָּכֹוֹת Prov. 8. 13, la bouche qui parle avec perversité, ou avec fausseté; ווֹרְבָּי בַּתְּחְפָּכֹוֹת Prov. 10.31, et une langue artificieuse; אֵישׁ תַּחְפְּכֹוֹת צִישׁ חַרְּפְּכֹוֹת Prov. 16. 28, l'homme pervers ou artificieux.

אָּהְ (rac. הְּיָהְ) Signe, marque, signe d'écriture, signature: בְּהְתְּיִרָתְ בָּּר £z. 9. 4, et fais une marque (selon une tradition: la lettre ה); תְּיָרִ בְּוֹרָ Job 34.35, voici ma signature, c.-à-d. mon écrit, ma requête.

NIP (v. 1817).

באה (שוב ליחוב) chald. (ע. שוב). Retourner: במוְהְעֵר עֲלֵר יְחוּב Dan. 4. 31, la raison retourna vers moi, me fut rendue.

Aph. Rendre: יְהַחִיבּדּן Esdr. 6. 5, (qu'ils), qu'on les rende.—Répondre: בקרבונא Esdr. 5. 11, ils nous ont répondu.

בל בות n. pr. Thubal, fils de Japheth, Gen. 10.2, souche d'un peuple de l'Asie-Mineure, Ez. 27. 13.

תובל־קוֹ n. pr. Tubal-Kain, fils de Lamech, l'inventeur des instruments de fer et d'airain, Gen. 4. 22.

רְּנָה f. (de רְּנָה Peine, affliction: רְּנָה Prov. 14. 13, la joie finit par la tristesse, l'ennui; וּבֵּן אָמוֹי Prov. 10. 1, le fils insense est l'affliction de sa mère.

תונרטה (ע. תונרטה).

תוְרָה (rac. הָיָה, sens du Hiph.). 1º Reconnaissance, chant de reconnaissance, action de graces : הַנּי הוֹרָת לַתַּי Esdr. 10. 11, rendez graces à l'Éternel; יאַנְדְלֵנִיּ בְּחוֹרָהו Ps. 69. 31, je l'exalterai par des actions de grâces; not ים הוֹרָה Ps. 50. 14, offre à Dieu des louanges, des actions de graces. -ਣ° Sacrifice d'actions de grâces : ਸਮੁਸ਼ੁੱਖ קרות לָהָ Ps. 56. 13, je t'offrirai des sacrifices de reconnaissance; plus complétement : זבח חוֹרָח שׁלְפֵיר Lév. 7. 13. son sacrifice pacifique qui est pour actions de graces, de reconnaissance. — 3° Chœur pour chanter des louanges: אַלת גרולת אולית אולית אולת Neb. 12. 31, deux grandes troupes pour chanter des louanges de Dieu.

רוֹחְ chald. Étre étonné, effrayé: מַלְּכָא מְּוָה Dan. 3. 24, le roi fut étonné ou effrayé.

קיףה Kal inusité. Pi. Marquer, graver, des signes: בַּיְתָּה הַשְּׁבֵּיל הַיִּתְּה עַּלְּבַּלְּתִּה הַשְּׁבָּיל I Sam. 21. 14, il faisait des marques, il crayonnait, sur les battants des portes.

Hiph.: יְקְרְיִּהְיִ לְּדִּרְ בָּב. 9. 4, et trace, fais une marque; יְקְרְיִּהֵ לְּדִּרְ בְּּלְ בִּיְרְיִּהְ וּצְ Ps. 78. 41, ils donnèrent des marques, des limites, au saint d'Israel, des bornes à son pouvoir; selon d'autres, d'après le syriaque : ils l'affligèrent.

n. pr. m. I Chr. 6. 49.

תוֹחֶלֶת f. (rac. בְּחֵל). Espérance, attente: מְּחָלְתְּר לְּהְ הַרָּא Ps. 39. 8, toute mon espérance est en toi.

קוֹף m. (const. אַנה, avec suff. קוֹף). Milieu: בְּשָׁעֵר חַבְּּטָה Jér.39.3, à la porte du milieu; מַשְׁהַ Gen. 15. 10, par le milieu; הַתְּבֵיר בַּחְנָה Nomb.35,5,etla ville sera au milieu ; בַּמְרָה (keri אַתָּר (אָתָר אַתָּר (אַתָּר Is. 66. 17, derrière l'un des arbres au milieu du jardin; פַלּה חוֹכָה הָמָס Ez. 28. 16, ton intérieur, l'intérieur de ta ville. a été rempli de violence. Avec des prépos. 1º קייק au milieu, dans, parmi: ישׁבַנְתִּי בְּחוֹבַהְ Zach. 2. 15, je demeurerai au milieu de toi; בְּחוֹבֵכִי רְרוּשָׁלָם Ps. 116.19, au milieu de toi, ô Jérusalem! ביבא משח בחוד הענן Exod.24.18, Moise entra dans la nuée; הַלָּכוּ בָיַבַּשָׁח בָּחוֹךְ הַיַם Exod. 14. 29, ils marchèrent à sec au milieu de la mer ; בַּיִריקה Gen.23. 10, parmi les Hétéens. — 2º mino du milieu de: אַנָּם הָוֹהָם הָיִרָם I Rois 14. 7, je t'ai élevé du milieu du peuple; לא יַפִישׁ שְּהוֹהְ וּאֹבָתל Exod. 33. 11, il ne s'écarta pas du tabernacle. — 3° אַל־תּוֹדָן dans : אַל־חוֹהָ בֵּיתָה Deut. 21. 12, (tu la meneras) en ta maison; אַל־תּוֹהָ תַּקּחָל Nomb. 17. 12, (il courut) au milieu de l'assemblée.

নাল Fraude, astuce (v. ন্দ).

קרָהָה f. (rac. רְבָּה). Correction, reproche, punition: הוֹבְּהָה וֹבּי, Is. 37. 3, jour d'angoisse et de reproche, ou de punition; בְּלְאָמִים Ps 149. 7, (et infliger) des châtiments aux peuples.

קלבתה; rac. קבר מיבותה; plur. מיבחה; rac. ליבח: 1° Exposition, réfutation, preuve, argument: מּלֹבָתוֹת

והרחתי Job 13.6, écoutez ma réfutation, ma défense; היכחות Job 23. 4, je remplirai ma bouche de raisons, de preuves; אינה Prov. 29. 1, un homme à arguments, qui aime à raisonner, à contredire; selon d'autres : l'homme qui est repris, blame. - 2º Remontrance, réprimande, reproche, morale : מַשָּׁבַּוּ לְתוֹכַחָתִּי Prov. 1.23, convertissez-vous (en écoutant) mes remontrances, mes avis; minoin רסי Prov. 6 23, des réprimandes propres à corriger, à instruire; ou: des remontrances et des corrections; יחוֹכְחַת נַאַץ לָתָר Prov. 5. 12, et (comment) mon cœur a-t-il méprisé les réprimandes? ומָרו אָשִׁיב עַל־הוֹבְרְתִּר Hab. 2.1, et ce que je répondrai aux reproches, aux plaintes, que l'on me fera. -3° Correction, punition : בחוב של בעון Ps. 39. 12, par des châtiments, pour ses péchés; mạn ninghọi Ez. 5. 15, et par des châtiments pleins de fureur.

(עֹפֹנינם . א) שופּנים).

קוֹלָה (origine) n. pr. Ville de la tribu de Siméon, I Chr. 4. 29; אַלְּחוֹלֵר Jos. 45. 30.

אללים m., douteux: החללים אין Ps. 137. 3, selon les uns, rac. בין כפוני qui fait gémir, l'oppresseur: et nos oppresseurs nous demandaient des chants joyeux; ou: au lieu de nos gémissements, ils demandaient des chants joyeux; selon d'autres, rac. ביל signification de non pendre: et de leur faire de la joie, de les réjouir, avec nos instruments que nous avions suspendus (v. vers. 2).

אוֹלְעִים m. רוּלְבִים m. רְּחַלֵּבִים m. רְחַלְבִּים (plur. יַּחְיִלְבִים ; rac. יַּחְיֹלְבִים . Ver, insecte : יַּיִּדְים ; rac. יַּחָים . Ver, insecte : יַּיִּדְים . Ver, insecte : יַּיִּדְים Ps. 22. 7, mais moi je suis un ver, et non point un homme. Fréq. le kermes, le ver qui donne la teinture écarlate : יְּבָיִבְּיִם יַּבְיִּר חַוֹּלְבִי (שִׁיִּר חִיּלְבִי Duelquefois étoffe de cette couleur; שְׁבִיר תּוֹלֶב (שִׁיִר בעלַר תּוֹלֶב Lam. 4. 5, ceux qui étaient élevés sur des étoffes de couleur pourpre ou d'écarlate.

עלְלֵית n. pr. 1° Thola, fils d'Issachar, Gen. 46. 13.—2° Thola, fils de Puah, juge en Israel, Jug. 10. 1; nom patr. אלים Nomb. 26. 23.

בורם (v. במה).

חומים (v. à אורים, page 15).

(תאמים .ץ) חומים).

אוֹעֵכְה. (const. רְשִׁיבָה, rac. הּוֹעֵכְה. Horreur, abomination, idole: רְחוֹצֵבְה בְּיִשְׂיָה Mal. 2.11, une abomination a été commise en Israel; יִי וּעָבָּה בְּיִשְׂיִגְּא Prov. 11. 1, une abomination devant l'Éternel; טַּלְּהוֹצְבָה עָלְּהוֹצְבָה Deut. 14. 3, tu ne mangeras d'aucune chose abominable, d'aucune nourriture impure; ווֹנְתְהוֹ לְחוֹצֵבֶה אַצֶּשֶׁה Is. 44. 19, du reste (du bois) je ferai une idole.

קוֹעָה f. (rac. תְּבֶּהְ). 1° Erreur, mensonge: קּלְבְּבֵּר אֵלְכֵּרְ תּוֹעָה Is. 32. 6, et de débiter des erreurs, des faussetés, contre Dieu. — 2° Dommage: רְלַצְשׁוֹח הֹא Néh. 4. 2, et de lui causer du dommage.

רְצָם הּוֹעָפוֹת הְצָם הּוֹ הְצָם הּוֹעָפוֹת pl. f. (rac. הָשָּהְי). Hauteur ou force: הַצָּם הְצָם הְצָם הּוֹעָבוֹת Nomb. 23. 22, 24. 8, il lui est comme la force, ou comme la hauteur du réem; הַנְּבִּם הְנִיבִּם Ps. 95. 4, la cime, la hauteur, des montagnes; הוֹבְּטָה הַנְּבֶּם Job 22. 25, et l'argent en monceaux, des tresors d'argent.

איניה f. plur. (rac. אביי). Sorties, issues: ייפיר האינה Ez. 48.30, les sorties, c.-a-d. les portes, de la ville; au fig.: חנים Prov. 4.23, les sources de la vie; חניצאות חנים Ps. 68.21,

des issues de la mort, la délivrance de la mort; אַבְּרֵאלִ הַיְּבְּרֵאל Jos. 15. 4, les issues de la frontière, l'endroit où elle aboutit.

להרי באריה באורי באורי באריה איריה איריה באריה באריה

Tim Ps. 74. 19, ta tourterelle, c.-a-d.

ton bien-aimé peuple.

וור (עור מור מור חליר) m. 1° Ordre, rang, tour: מור נַעֶּרָה וְנַעֵּרָה Esth. 2.12, et quand le tour de chaque jeune fille était venu. — 2° Rangée de perles, collier, chaîne: מורר הוויר הוויר

חוֹר (v. הוֹשׁיה m. chald. Bœuf, taureau; plur.: בחוֹרִיך Dan. 4. 22, comme

les bœufs.

לוֹרָה f. (rac. תְּבְיִם du Hiph.). 1° Enseignement, instruction: אַבָּאָר בְּיִם אַרָּה Prov. 1.8, l'enseignement que ta mère te donne; אָבְּיִם בְּיִם בְּיִם Mal. 2.7, ils rechercheront l'instruction de sa bouche. — 2° Loi, règle, manière: שְבִּיִם הַבְּיִם הַבְּיִם הַבְּיִם הַבְּיִם בּיִם Gen. 26. 8, mes statuts et mes lois; אַבְּיִם תְּבָּיִם בּיִב בּצֹים אַבְיִם וֹמִים וֹים וֹמִים וֹיִים וֹמִים וֹמִים וֹמִים וֹיִים וֹיִים וֹים וֹמִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיים וֹיִים וֹיִייִים וֹייִים וֹייִים וֹייִים וֹיִים וֹיִים וֹייִים וֹייִיים וֹייִים וֹייִייִים וֹייִיים וֹייִים וֹייִים וֹייִייִים וֹייִיים וֹייִיים וֹייִיים וֹייִיים וֹייִייִים וֹייִיים וֹייִיים וֹייִים וֹייִיים וְּיִייִים וֹייִייִים וְּיִּייִים מִייִיים וְיִייִים וְּיִייִייִים מִייִייִים מִייִּייִייִיים מִּייִיים מִייִיים מִיייים מִייִיים מִייִייִיים מִייִייִיים מִייִּייִים מִייִּיים מִייִיים מִייִיים מִייִיים מִייִיים מִייִייִיים מִייִּיים מִּייִייִים

ver à l'égard du temple; אַיְהָּתְּיְתְּהָּתְּיִתְּיִ וּצְּאַרְתְּיִבְּיִתְּ וּצְּאַרְתְּיִבְּיִתְּרְ Il Sam. 7. 19, est-ce là la manière de traiter un homme, de parler ainsi à un mortel? מְּיִבְּתְּיִתְּיִתְּרְ Lév. 6. 7, la loi concernant l'oblation; הַיִּבְּי הְיִבְּיִתְּרִ Mal. 3. 22, la loi de Moïse; בְּיִבְ הְיָהַתְּרָ בַּלְּרָ. 7. 10, la loi de l'Éternel; מַשֶּׁר 7. 10, la loi de l'Éternel; הַיָּהַ חַיְהַהְּתָ Jos. 1. 8, ce livre de la loi.

Plin n. pr. selon quelques-uns (v. pan Hoph.).

לרישיה f. (rac. אולשיה). Sagesse, intelligence, le vrai bien, bonheur: לריבאים Prov. 8. 14, à moi appartient le conseil et l'adresse, ou l'exécution; אישיים ביי Job 11. 6, la sagesse de Dieu est double, c.-a-d. infinie ou impénétrable; אולים מקור מקור ביי Job 6. 13, et la sagesse est-elle éloignée de moi, ou : tout conseil, toute ressource m'est-elle ôtée? אישירים משור ביי Prov. 2.7, il réserve une haute intelligence, ou de vrais biens, pour ceux qui sont droits.

תקוח m., collect. Les traits ou les machines qui les lancent: אַבְשָׁים שְּׁיִם מְּשְׁים אַבְּים וּשְׁים Job 41. 21, les traits ou les machines à jeter les traits, ou les pierres, sont pour lui comme des brins de chaume.

শুদ্ Kal inusité. Hiph. Couper: ফ্রন্ Is. 18.5, il coupe, il retranche (ou de la rac. মন).

י שוניות f. (rac. האין). Prostitution pour idolatrie: אַנְיּבְיקָה Ez. 16. 29, אַנְיָבְיקָה 16. 26, pl. אַנְיּבְיקָה 16. 15, אַנְיִבְיקָה 16. 22, ta prostitution, tes prostitutions, ton idolatrie.

י הָבָל רוֹח פּוּ הַחְבְּלוֹח f. pl. (rac. הָבָל, v. הָבָל et הְבָל pilote). Action de gouverner, de diriger; en général conseil, prudence בַּצִּין הַּהְבָלוֹת יִפְּל־כָּבּם Prov.

11.14, faute de direction le peuple tombe, va à sa ruine; אַקְּתְּבְּּוּלְתָּי Job 37.12, selon sa sagesse, ou : sous sa direction; מְּתְבֵּלְתִי Prov. 1.5, de la prudence; en inauvaise part : מְּתְבָּלִתְי 12.5, les conseils, les projets, des méchants.

গកា n. pr. I Sam. 1. 1.

רוחה chald. prépos. (v. רחה). Sous: איָטְשָׁיָּאָ הוֹחה Dan. 7. 27, sous tous les cieux; avec suffixe et au plur.: ביווחה Dan. 4. 9, sous lui.

התְּיָה f. Action de revivre, renaissance: אְתְיָה תְּשָׁחָיה Rituel, résurrection des morts.

קרְּכֵּלְי (rac. הַחָּבְּכּלְי Il Sam. 23. 8, celui qui était assis dans le conseil de sagesse (v. l'exemple a ישׁב בַּשֶּׁבֶּח, page 265).

קחקה f. (rac. יחקלה, v. Hiph.). Commencement: קחְלָת חְרְכָּיָה Prov. 9. 10, le commencement de la sagesse; מְמְחָלָת Gen. 13. 3, au commencement, autrefois.

אם (רואים (רואים, אַלָּה, v. à הַּחָלוֹאִים) m. pl. Maladies, souffrances: אַבְּרָבְּי אַבְּרָבְּי אַבְּרָבְּי Ps. 103. 3, qui guérit toutes tes maladies, infirmités; בְּיבָּלְּאָרָבְּ אַבְּיבְי Jér. 16. 4, ils mourront d'une mort de langueur (v. יְבָּבִּיבָּי); יְבָּלּבְּאַר בָּיָ Jér. 14. 18, les souffrances de la faim, ou concr.: des gens qui meurent de faim.

Nom d'un oiseau impur, hibou, autruche mâle, hirondelle? Lév. 11. 16, Deut. 14. 15.

תְּחָנִי n. pr. m. Nom patron. מְחָנִי Nomb. 26. 35.

קּבְּלְתִּד הַיִּחֹת (rac. חָמֵן). 1° Grace, miséricorde: מְּחָהַ בְּּחָת לָּתִּם הַיִּחֹת לְּתָּב Jos. 11. 20, sans qu'il leur fit aucune grace; אָלְתִּד הַיִּדְּתְּה בַּצִּת הַדְּ צִּלְתְּרֵנְּ בַּצִּת הַדְּ צִּלְתְּרֵנְּ בַּצִּת הַדְּ צִּלְתְּרֵנְּ Csdr. 9. 8, l'Eternel notre Dieu (nous) a fait grace.

— 2° Prière, supplication: מַבְּבֶּרְ הְּתִּתְּרִי Ps. 6. 10, l'Éternel a écouté ma supplication.

חַבְּהָ n: pr. m. I Chr. 4. 12.

תונינות f. plur. Prières, supplications: מְּחָטִינות Ps. 86. 6, mes supplications.

tions: אַל־מַחְמּנְיִם m. plur. Prières, supplications: אַל־מַחָמּנְיּ Ps. 143. 1, prête l'oreille à mes supplications; פְּחָנוּיִים יְדַבֶּטְר־רָשׁ Prov. 18. 23, le pauvre prononce des supplications, ne parle qu'en suppliant.

קּחְנוֹח (rac. הַּחְי pour הַּחְים) m. Lieu de campement, camp: דְּיִבְּיִּהְ II Rois 6. 8, mon camp.

Dהַשְּׁהְשָּׁהְ et Dהַשְּׁהְשָׁה n. pr. Tahphanhes, ville égyptienne près de Péluse, Jér. 43. 7, Ez. 30. 18; Taphnes (Daphne?).

סְקְּבְנִים n. pr. Thahpenes, reine d'Egypte, I Rois 11. 19.

אַרְרָא m. Guirasse, haubert: בְּקָר בְּתְּרָא Exod. 28. 32, comme l'ouverture d'une cuirasse; מְחָרָא 39. 23.

תחרע n. pr. m. I Chr. 9. 41.

חֹחָתָה (v. הַחָת Hiph., page 203).

פתחים prép. et adv. (avec suff. יהַחְהַּ et יהַחְהַּדְּה, הְּחְהַּרָה, יהַחְהַּבְּר, הַחְהַּבְּר, הַחְהַּבְּר, הַחְהַּבְּר, הַחְהַּבְּר, בּיִחְהַּבְּרָה, בּיִּחְהַּבְּרָה, בּיִּחְהַּבְּרָה, בּיִּחְהַּבְּרָה, 1°Sous, en bas : יְצָיְרְ דְּיִהְּ Gen. 18. 4, sous l'arbre; יחָהָ רְצָיְרְ הַיְּחָה Gen. 49. 25, l'abime, les eaux qui reposent en bas, dans la profondeur; יחָהַ Ps. 10. 7, sous sa langue, pour : dans sa bouche; יחָהַ Jug. 3. 30, (Moab fut humilié) sous la main, le pouvoir (d'Israel); יִבְּיִרָם הַבְּיִרַ בְּיִבְּיִם הַּתְּבָּרָן II Sam. 22. 48, et qui m'assujettit les peuples, exact. qui abat les peuples sous moi; יַבְּיִהַם וּבְּרַבָּרַ וְשִׁהַיִּרְ Hab. 3. 16, je tremble sous

moi, en moi-même, ou dans la partie inférieure de mon corps, c.-à-d. mes genoux, mes jambes, tremblent; ਸ਼੍ਰਾਂਸ਼ ਸਸੂਸ਼ Nomb. 5. 19, étant sous la puissance de ton mari; חחה החה Exod. 24. 4, au pied de la montagne; אובר מערק החתרכם Amos 2.13, je vous ecraserai sous vousmême, sous votre propre poids; ou : je vous presserai, foulerai, à la place même que vous occupez. - 2º Ce qui est sous quelqu'un, le lieu, la place, que l'on occupe; à la place de, au lieu de, pour; à cause de , parce que : שָׁבוּ אָישׁ מָתְהָתּיו Exod. 16. 29, que chacun demeure en son lieu; יוָמָח הַחָהָן II Sam. 2. 23, il tomba là mort sur la place ; היחות אלחים אלכי Gen. 30. 2, suis-je au lieu de Dieu, comme Dieu? בים הקום Gen. 22. 13, à la place de son fils; דַּחְמֶלְכְתַּנְי תַּחְחָיוֹ II Chr. 1. 8, tu m'as fait régner à sa place (lui étant mort); קתר אַהַבְּחִי Ps. 109. 4, au lieu (tandis) que je les aimais; רְעָה מַּחָה טֹיְבָה Ps. 109. 5, le mal pour le bien; אות באום תחח באות דואת לחם מחח אותם Soph. 2. 10, ceci leur arrivera en échange de leur orgueil; ng nga Jér. 5. 49, pour quel motif, pourquoi? ווּכָה מִיוֹחָה מִיוֹחָה בּיוֹלָה בּיוֹלָה בּוֹלֶבה בּוֹלֶבה מִיוֹחָה בְּיוֹלֶבה בּוֹלֶבה בּוֹלֶבה בּוֹלֶבה בּוֹלֶבה parce que tu as été abandonnée; non ירשעים Job 34. 26, parce qu'ils sont des impies.

Avec d'autres prépos., non dessous, en bas, de dessous : חַחָקה אוֹל Is. 14. 9, le scheol qui est en bas, dans les profondeurs; אָפֶלֶית שָׁרָשָׁת Job 18. 16, en bas, ou par-dessous, ses racines sécheront; קישֶׁתְּהֶים קבְשֶׁעֶּבֶּ Prov. 22. 27, (pourquoi t'exposer à voir prendre) ton lit de dessous toi? ילא־קמה איש קהחחירו Exod. 10. 23, nul ne se leva du lieu où il était; וְבְּבְּחְחָרִי יִצְבָּה Zach. 6. 12, il germera de sa place, ou de lui-même. — בְּתַּחָת לָ Au-dessous : מְּחָחָת לָּרְקִרְע Gen. 1. 7, au-dessous du firmament; מְּחַרֶת לָבֶרת־אֶל Gen. 35. 8, au-dessous de Bethel; de וות לְּמָּחָת לָמָּסְנָרוֹת : לְּמְחָתֵּת לְ I Rois 7. 32, au-dessous des bords sculptés; וַצְּל־תַּחָת כָּל־כֵּץ רַכְּנָן Jer. 3. 6, (elle s'en est allée) sous tous les arbres

couverts de feuilles. — מַּתַח אָשֶׁר הַיִּרִיתָם conj. Au lieu que, pour que; מַתַּח אָשֶׁר הַיִּרִיתָם Deut. 28. 62, au lieu que, tandis que, vous étiez (aussi nombreux, etc.); Deut. 21.14, parce que tu l'auras humiliée ou violée; de même יְתַחַח Deut. 4. 37, et parce que.

station dans le désert, Nomb. 33.26.— 2° De plusieurs hommes, I Ghr. 6.9, 7.20

חַחַה chald. Sous : יחַיהְתְּחַיְהָי Dan. 4. 11, de dessous lui.

וֹהְחְהַה m. (רְסְיֹהְהְהַ fém.) adj. Ce qui est au-dessous, en bas: יוֹהְהָהָן יִיוֹרְיּרָ בְּּרָבְּיִלְּהָ Jos. 18. 13, Beth-Horon la basse; הַיְּבָּבְּ הַבְּּרָהְהָרָ I Rois 6.6, l'étage d'en bas.

תקרים n. pr. d'une ville, II Sam. 24. 6 (ע. מרשר).

קיכון m. (הְּנְהָי fém., v. הְּיִּבְּי) adj. Ce qui est au milieu : יְתַבְּרִיתָ דָאִרכֹן Exod. 26. 28, et la barre du milieu; מְתַבְּרִכֹּתְ Ez. 42. 6, et des (chambres) du milieu.

חילון n. pr. m. I Chr. 4: 20.

หตุก et หตุก n. pr. Thema, fils d'Ismael, Gen. 25. 15, souche d'un peuple arabe; Jér. 35. 23, le pays que ce peuple occupait; Is. 21. 14, Job 6. 19.

לְמִין. v. יְמִין. des deux genres (rac. יְמִין. v. יְמִין. 1º Sud, provinces du sud : אַלוּהָ מְּהָיטָן Hab. 3. 3, Dieu vient du sud ; selon d'autres, n. pr. de Theman; יִימָים Nomb 10. 6, vers le midi. —

2° Vent du sud : יֵרְמֵדֵג בְּצְאוֹ חֵיסְן Ps.78. 26, il amena, dirigea, par sa force, le vent du midi.

קייני 4° n. pr. Theman, fils d'Éliphaz, Gen. 36. 11; nom patr. אַרְּטָּרָי 36. 34. — 2º Ville, province et peuple de ce nom dans l'est de l'Idumée, Jér. 49. 7, Obad. 9.

ment avec שָּלֶּרוֹת colonne; seulement avec שָּלֶּר colonne de fumée, Cant. 3. 6, Joel 3. 3.

פּוּרוֹשׁ et תִּירשׁ m. Vin qui n'a pas encore fermenté, moût : אָמִירשׁן Deut. 11. 14, et ton vin excellent.

חיריא n. pr. m. I Chr. 4. 16.

תיְּרֶם n. pr. Thiras, fils de Japheth, Gen. 10. 2, souche d'un peuple, les Traciens?

ייים m. Bouc, Prov. 30. 31; plur.: מַּלְיִם בֶּשְׂרִים Gen. 32. 15, et vingt boucs.

קָרָה seulement Pou.: יְתֵם אָפָּל לְרָנְלָּהְ Deut. 33. 3, ils se sont tenus, ou ils se sont prosternés, à tes pieds.

I תְּכוֹנְהוֹ f. (rac. פון). Lieu où l'on est établi, siége : אָבוֹא עַר־תְּכוּנְיזוֹ Job 23. 3, j'irai jusqu'à son trône.

II בּירָת הַבְּיָת וּמְכּן. (rac. מְבָּרָת וּמְבּיָת מְבּיָת מְבַּרָת מְבַּרָת מְבַּרָת בּיִבְּת בּיבְּת בּיבְּת בּיבְּת בּיבְּת בּיבְּת בּיבְּת בּיבְּת בּיבְת בּיבְת בּיבְרַת בִּיבְרַת בְּבְרַת בְּיבְרַת בְּיבְרַת בְּיבְרַת בְּיבְרַת בִּיבְרַ בְּיִרְ בַּיְרָת בִּיבְרַ בְּיִר בִּיבְרַ בְּיִר בִּירָ מִבְּיר (l'or ou les œuvres d'art) est infini; selon d'autres: leurs trésors sont infinis.

וֹתְבְּיִים m. pl. Paons : וְתְבִּיִים I Rois 10. 22, et קרים II Chr. 9. 21, et des paons.

קּכְכִּים m. pl. Violences ou fraudes: יוֹשׁ הְצָּבִים Prov. 29. 13, le pauvre et l'oppresseur, ou l'homme frauduleux (se rencontrent).

קבלה f. (rac. מְּלָה). Achevement, perfection: בָּלָה רָאִּרֶה פַץ Ps.119. 96, j'ai vu une limite, une fin, à toute

perfection, aux choses les plus parfaites.

רְלְבֵהְ f. Espèce de coquillage dont on tirait une teinture bleu-pourpré, couleur bleue, étoffe, fil bleu; הּלְבֵּהְיּ Exod. 25. 4, et du bleu, du fil bleu; בְּלְבִּהְ בְּבֶּיִי Exod. 35. 35, et brodant des étoffes bleues; d'autres traduisent par hyacinthe.

וְבַּוּלְבִּיֹחִיתְי Rendre droit, peser : יְדֹבֵוְלְבִּיֹחִיתְי Prov. 21. 2, l'Éternel pèse les cœurs.

Niph. Être pesé, être réglé, juste: אולה נחשבי עללות I Sam. 2.3, par lui sont pesées toutes les actions; לא יחבן דֶּרֶךְ בְּרֶךְ Ez. 18. 25, la voie du Seigneur n'est point réglée, n'est pas juste.

Pi. 4° Peser, mesurer, pénétrer: הַּמָּק מְּמֶן מְּמֶן בְּמָּתָּח Job 28. 25, il a pesé et mesuré l'eau; אַמָּן הְּמֶן Is. 40. 12, qui a mesuré le ciel avec l'empan? מְּרִיְתְּן אֶתְּדרוּתְ Is. 40. 13, qui a pénétré l'esprit de l'Éternel.— 2° Affermir: מְּבְּקְרִי עֲבּוּלֶירְתְּן Ps. 75. 4, j'ai affermi ses colonnes.

Pou.: τρηκη ηφορη ΙΙ Rois 12. 12, l'argent pesé, bien compté.

אָרָה m. Quantité déterminée, mesure: יְחֹבָן לְבַרָּים Exod. 5. 18, la même quantité de briques; מֹבֶן אָחָר Ez. 45. 11, une même mesure.

de Siméon, I Chr. 4. 32.

קּבְנִית f. 1° Disposition, plan : אַרְנָיִתּ Ez. 43.10, qu'ils en mesurent le plan.—2° Forme pure, parfaite: אַמָּהְיִה בּּקְנְיִה Ez. 28. 12, toi le sceau de la perfection, de la forme la plus pure.

הַלְרִיךְ m. Manteau : יְחַכְּרִיךְ בּיץ Esth. 8. 15, un manteau de lin fin.

של entre dans la composition de quelques noms propres de lieux. 1° אַבְּרֵבּ (tas de gerbes), Ez. 3. 15; The-labib, ville dans la Mésopotamie. — 2° אַבְּרֵבְּ Esdr. 2. 59, ville dans la Babylonie. — 3° בְּלֵבְּרָ (colline de sel), Esdr. 2. 59, ville dans la Babylonie.

אָלֶהְ (comme הָּהֶהְ Pendre, être en suspens: אָשֶׁר הְלָאִהּט אָשָׁר וּ אַ II Sam. 21. 12, keri, où (les Philistins) les avaient pendus; הְרָיִה הְלָאִים לְּךָּ Deut. 28. 66, ta vie sera comme en suspens; רְבָּשִׁר הְלֹּאִים לְּבְשׁוּבְּהַתְּ Osée 11. 7, mon peuple est en suspens, est incertain, ne peut se décider de revenir à moi (v. d'autres explications à הִשִּׁיבְּה, page 413).

קּלְאָהְ (rac. הְּאָבְּ). Fatigue, peine, mal, adversité: אָשָׁר בְּצָאָתִי בְּאָבְּה Nomb. 20. 14, toutes les peines, tous les maux, que nous avons soufferts; האָבָּה בְּאַר בְּאַר בּאַר בְּאַר בּאַר בּאָר בּאַר בּאָר בּאָר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָר בּאָר בּאַר בּאָר בּאַר בּ

קלאוֹכָה f. Sécheresse : בָּאֶרֶץ תַּלְאוֹכָה Osée 13. 5, dans une terre aride.

קלאטָר et אָלאָם n. pr. d'une province assyrienne, II Rois 19. 12, Is. 37. 12.

ר קלבּשָׁח (rac. לָבָשׁ Vêtement : אַלְבּשָׁח Is. 59. 17, (comme) d'un vêtement.

אַלְג חִינֶּר m. chald. (hebr. אַשֶּׁלֶּג חַיּנֶּר Dan. 7.9, blanc comme la neige.

תּלְנַת (v. הַלְנַת) n. pr.

רְתְלֵּיתְ אִיתֹּי Pendre, suspendre: יְתְלִּיתְ אָתִּי Pendre, suspendre: יְתְלִיתְ Pendre, suspendre: יְנְתְּלִיתְ Deut. 21. 22, et quand tu le pendras à un bois; שְּלִּינִי Deut. 21. 23, celui qui est pendu; שְּלִינִי בְּיוֹרְיִנִי בְּיִרְיִנִי בְּיִרְיִנִי אָבִירְ בִּירִדּאָבִירְ Is. Ps. 137. 2, nous avons supendu nos harpes; יְתְלֵּיִי בֵּלְ בְּבִוֹי בֵּירִדְּבְיִי Is. 22. 24, toute la gloire de la maison de son père reposera sur lui; יְצִישֵׁם שְּלִּיִּר בְּיִרְבִּי Rituel, sacrifice offert pour un péché incertain; שְּלֵּיִי בְּיִרָּי, Aboth, dépendre d'une chose, tenir à une chose.

Niph. Etre pendu : שַּׁרִים בְּיָרָם נְחְלֹּהּ Lament. 5. 12, des princes ont été

pendus par leur main.

Pi.: סָבֵן וְכוֹכֵע חְלוּ־כָּהְ Ez. 27. 10, ils ont suspendu chez toi le bouclier et le casque.

קלונָה f. (rac. להן, v. Niph.). Murmure: אָרְיִבְּאַל Exod. 16. 12, les murmures des enfants d'Israel.

በ<u>ታ</u>ሮ n. pr. m. I Chr. 7, 25.

לְלְיִה (rac. הְּלָּהְ). Ce qui est suspendu (au côté), carquois; הַלְּיָהְ Gen. 27. 3, ton carquois; selon d'autres : ton épée.

hald.(rac. בְּלְיתֵי). Le troisième: מְלִיתֵי Dan. 2. 39, et un troisième règne.

לְלֵלְ (comme לְּלֵבֶּׁ) Élever. Ex. unique, part. pass.: בַּרְיּלָבִּׁלְּבְּׁ בְּרָבְּׁבָּׁ Elever. Ex. 17. 22, une montagne haute et élevée.

אָלֶמֶיתְ בַּנֵּח הוֹלְמֵיתְ Ps. 65. 11, inonde ses sillons; אַלֶּמֶיתְ Job 39. 10, (pour labourer) au sillon.

• הַּלְּמֵּוּה m. (rac. לְּמֵּר). Enseignement, étude : מֵּלְמִּוּה Rituel, l'étude de ta loi.

'ድንክ n. pr. 1° Thalmaĩ, roi de Gesur, II Sam. 3. 3. — 2° Thalmaĩ, de la race d'Enok, Nomb. 13. 22.

מַבִּיך : Disciple (לְמֵּד m. (rac. מָבִּיך). Disciple : מַבּיק בּיִר I Chr. 25. 8, le maître et le disciple:

אַלְאָר Kal inusité. Pou. Etre vetu de pourpre (עַנְּלֵּבְים: אַנְּלֵּבִים אַרָּלְּבְּים: Nah. 2. 4, les hommes vaillants couverts de pourpre.

מַנְיּדְּי signification douteuse: מְּלְפִּיּוֹת בּמיר Cant. 4.4, (une tour) construite pour être un arsenal, ou: bâtie avec des boulevards, ou à créneaux.

רְּאַלָּאשָׁר v. הְּלַשָּׂר).

קלְתָא , הְלְתָא הּ, הְלְתָא m. chald. (hébr. שׁלֹשׁ). Trois: יוֹם מְּלֶתְה Esdr. 6. 15, au troisième jour (du mois d'Adar); הְלָתִין Dan. 6. 8, trente.

אַרְּטְאָר Troisième : אַלְהָא Dan. 5. 29, le troisième chef.

רְחֵלְתִּר בְּבֵּלְבּרִיְא m. Troisième : יְחֵלְתִּר בְּבֵּלְבּרִיְא Dan. 5.7, il gouvernera au troisième rang dans le royaume.

Dḥ adj. m., השְּהַ fém. (rac. בַּינָהְ). Intègre, juste, simple: דְּנָיֶלְה Job 1. 1, simple, ou intègre, et droit; בְּינֵילְה שׁיא Gen. 25. 27, Jacob était un hommesimple,doux; בַּהְ־הְשֶּהַ Ps.37.37, observe l'homme intègre; בְּיִהְיָהְ Cant.6. 9, mon innocente, mon amie parfaite.

DD chald. (v. מַשֶּׁי). Avec ה parag. השָהָּ Là, en cet endroit: השְהַרוֹשִׁה Esdr. 6. 6, de cet endroit.

DFI m. (avec makk. -pg, avec suff. ישָה, rac. בּיָהָי). 4° Intégrité, l'état entier, complet: בָּחָמָם בָאוּ עַלֵּיךְה Is. 47. 9, elles viendront sur toi dans leur intégrité, dans leur état entier, parfait; ומצח השנה Job 21. 23, dans toute sa force, sa vigueur. — 2º Intégrité; innocence: בְּרַבְּרָי Gen. 20. 5, dans l'innocence de mon cœur; שומה הולה Prov. 10. 9, celui qui marche en intégrite; pras نعربية بيات Prov. 20. 7, le juste marche dans son innocence; וְאִישׁ מְשֵׁהְ בַּקַשְׁת לְּחָבּוֹ I Rois 22. 34, et un homme ayant tendu son arc dans son innocence, c.-a-d. tirant au hasard sans vouloir tuer personne; וַ יְהֹלְבָּים לְּקְבָּם II Sam. 15. 11, marchant dans teur simplicité, sans rien savoir.
— 3° Plur. הְּבָּרִים (v. à אַרְרִים)

(ע. אַטְחַ (ע. אַקראַ).

אַרְהָאָהָ S'étonner, être stupéfait, être effrayé: אַרְּסָּהְ רָאַּ בֵּן רְאָהָ בָּן Ps. 48. 6, ils l'ont vu et ils ont été étonnés; אַרְיְחָיִהְ הַּלְּיִרְנְּעִוּ הַּעְּלִייִרְ Gen. 43. 33, et ces hommes se regardèrent avec étonnement l'un l'autre; אַלְרְתְּחָהַ בַּלְרַתְּחָהָ בַּלְרַתְּחָהָ בַּלְרַתְּחָהָ בַּלְרַתְּחָהָ בַּלְרַתְּחָהָ Dob 26. 11, et elles sont effrayées de sa menace.

Hithp. Même signif. : ਪਾਰਸ ਪਾਰਸਾ। Hab. 1. 5, et soyez extrêmement étonnés.

השְהַהְ chald. m. Quelque chose qui excite l'étonnement, merveille: מְמְהָיִהְיָּהְ Dan. 3. 32, הַמְּמְהִיךְ 6. 28, et des merveilles; הְמְהַהּהִיִּהְ 3.33, et ses merveilles.

ות הַּהְרָּהְ (v. יבֹּה). Intégrité, innocence : זְּשְׁבְּהִי מְחַוִּיִם בְּּחְבְּּהוֹ Job 2. 3, et il persiste encore dans son innocence.

אַבְּחֹבְיּה m. Etonnement, étourdissement: אַבָּה בָּלִ־סוּס בַּקְּחוֹן Zach. 12. 4, je frapperai d'étourdissement tous les chevaux; בְּחִבְּיוֹן לַבְב Deut. 28. 28, et d'étonnement, d'inquiétude de cœur.

nom m. n. pr. d'une idole des Syriens, Ez. 8. 14. — 'Tammuz, nom du quatrième mois de l'année lunaire, juin-juillet.

אַמוֹל adv. (v. אַמְיבֹּיל). Hier: אַמְּחַוֹל שְׁחָשְׁ Job 8.9, nous ne sommes que d'hier; presque toujours ממל שׁלְשׁׁל Exod. 5.8, hier et avant-hier, c.-à-d. auparavant.

קמורה f. (rac. ממר Echange, objet

קמותוה f. (rac ראם). Mort; n'est usité que dans l'expression: המיתוח Ps. 79.41, 402.21, ceux qui sont dévoués à la mort

በውር n. pr. m. Esdr. 2. 53.

ប់ប្រាក្ m. pl. (v. បុះក្). Joints, Exod. 26. 24, 36. 29.

הָמִים m. (fém. הְמִיסָה, plur. הָמִים, rac. ppn). 1° Adj. Integre, complet, entier, parfait, c.-à-d. sans défaut : המימה השל Lévit. 25. 30, une année entière; מיום המים Jos. 10. 13, environ un jour entier; אַרְבָּה מִכִּיבָה Nomb. 19. 2, une vache rousse et grande, ou entièrement rousse; וַאַרַל־אַדֶּוּר מַּמָּרִם Nomb. 6. 14, et un bélier sans défaut; Prov. 1. 12, (dévorons-les) tout entiers. — 2º Sens moral. Intègre, parfait, pur, innocent: הוֹרָת דֵי הְמִימָת Ps. 19. 8, la loi de l'Eternel est parfaite; איש צדים ממים Gen. 6. 9, un homme juste, intègre, parfait; קתמימים Prov. 2.21, les hommes intègres; מַכָּים

Deut. 18. 13, sois מְתְירֵת עָם רַי צַּלְתְיקה parfait, irreprochable, devant l'Eternel ton Dieu; מְמִים דַּצִּים Job 37. 46, celui dont la science est parfaile; הְמִרמֵר דֶּרֶהְ Ps. 119. 1, ceux qui sont intègres dans leur voie. - 3º m. Intégrité. droiture : מַנְיִים וּכְאָמָה Jos. 24. 14. avec intégrité et avec vérité; רדבר חמים Amos 5.10, celui qui parle en intégrité, avec droiture; חולה המים Prov. 28.18, celui qui marche en intégrité, dans l'innocence; de même : לחלכים בחשים Ps. 84. 12, a ceux qui marchent dans l'innocence; מַבְּים Tom I Sam. 14. 41. fais connaître la vérité, ou : donne un sort qui soit vrai (comme מורל חמים).

קְּמָהְ (fut. קְּמָלַהְ 1º Saisir, tenir, soutenir: ניהשה הדיאביו Gen. 48. 17, il saisit la main de son père ; יתַשֹּהָ הַשַּׁים מַ Is. 33. 45, pour ne point saisir des dons corrupteurs ; אַכָּם Amos 1. אל-התמכבייבו ; 5, celui qui tient le kceptre Prov. 28. 17, ne le retenez pas ; عصرة ביריר Exod. 17. 12, (Aaron et Hur) soutenaient ses mains; אַשֶּׁרָה Ps. 17. 8, soutiens, ou tu soutiens, mes pas; מַכְּבֶּת בָּד Ps. 41. 13, tu m'as soutenu; אַמָּה הוֹמִיהָ גוֹרַלָּי Ps. 16. 5, tu soutiens ma destinée, pour apin part.; ון עַבְהַּי אָרְטָהְ־בּוֹ Is. 42 1, voici mon serviteur que je soutiendrai. - 2º Obtenir, acquérir : אַטָּח דֶּן הַחָּלֹהָ כָּבוֹר Prov. 11. 16, une femme gracieuse obtient de l'honneur ; אַרַיבִּים יָחָסְכּוּיעשֵׁר même vers., et les forts acquerront les richesses; ירן אמשפט יחמט Job 36. 17. le jugement et la justice se soutiennent l'un l'autre, ou se soutiendront.

Niph. Étre tenu, saisi: יְּהְעֵּהֶלֵי חְשָּׁאָהוּ יְהְטֵּהְ Prov. 5. 22, il sera pris dans les liens de son péché.

בית (fut. באין פּנ ביתי, באָה Ez. 24.11; plur. בּיְתְּיִם, avec pause בּיבְּיִרָּיִם בּיִּרְיִּי, avec pause בּיבְּיִרָּי, 1° Achcver, finir: בְּאַכְּיִרְיִּי לַּיְרָבִיּרְ Jos. 4.11, quand tout le peuple eut achevé de passer; שׁבָּיִר צְּיִבָּי Ps. 64.7 (pour שִּבְּי סְנִי מִינִי אַבְּי וֹנִי וֹנִי אַבְּי Ps. 64.7 (pour בּיבִי סְנִי מִינִי בְּיִר בְּיִּ מִינִי בְּיִּ בְּיִר בְּיִ אַבְּי בְּיִר בְּיִּבְּי Ps. 64.7 (pour בּיבִי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבְיבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבְי בְּיִבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּיִבְי בְּיבְיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְיבְי בְּיבְּי בְּיבְּיִי בְּיִי בְּיבְּי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְיים בְּיבְּיבְי בְּיבְייִי בְּיבְּי בְּיבְיים בְּיבְיבְי בְּיבְיים בְּיבְּיבְי בְּיבְייִי בְּיִים בְּיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְּיבְייִי בְּיבְּיִים בְּיבְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְּיִי בְּיבְּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִּייִי בְּיִייִּייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִייִיי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִייִיי בְּייי בְּיבְייי בְּיִייִי בְּייִייִיי בְּייִי בְּייִיי בְּיבְייִי בְּייִיי בְּייִייִי בְּייִי בְּייִייִיי בְּייִיי בְּיייִיי בְּייי בְּיייִיי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְיייי בְּיייי בְּייייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייייי בְּייייי בְּייייי בְּיייי בְּייייי בְּיייי בְּיייי בְּיייייי בְיייייי בְּיי

de fin. - 2º Etre fini, être terminé, être écoulé, être épuisé, être détruit : ון מואכת העמירם בהחם I Rois 7. 22, et l'ouvrage des colonnes fut achevé; יצר pan Deut. 31. 24, jusqu'à leur fin, sans qu'il en manquât rien ; rown tinna החוא Gen. 47. 18, lorsque cette année fut écoulée; ימר בכר Deut. 34.8, lorsque les jours de pleurs furent ac-בחמה הוערים I Sam. 16. 11, les jeunes gens ont-ils tous passé, sont-ce la tous tes enfants ? -- קסַבָּת בַּק אַל־אַדֹנִי Gen. 47. 18, l'argent (ainsi que le bétail) est épuisé, tout a passé entre les mains de mon seigneur; de même : אָם מִים הַמָּנוּ לְנִיֹעָ Nomb. 17. 28, serons-nous entièrement consumés, allons-nous tous périr? מַרָּ לָאָר מַר לֹאָר Lam. 3.22, les bontés de l'Eternel ne sont point épuisées; pour app ou première pers.: c'est la grace de l'Eternel qui fait que nous n'avons pas été consumés; לַר־תַּשָּר אֹחָם בְּרַרוֹ Jer. 27. 8. jusqu'à ce que je les aie consumés par sa main; ער־הום בַל־רַגהור Deut. 2. 15, jusqu'à ce que toute cette génération eût été consumée; בריקוּם Jos. 8. 24, jusqu'à leur complète destruction. — 3º Être intègre, sans tache: ਸ਼ਾਲ ਜ਼ Ps. 19.14, alors je serai intègre, sans tache, pour ting ou forme Niph.

Niph. Etre détruit : בַּּמְרַבֶּר נָתְנָּח נְתַּבְּר Nomb. 14. 35, ils seront consumés

dans ce désert.

Hiph. bong (fut. bog, inf. bong). 1º Finir, achever, terminer: קקחקם וא Is. 33.4, sitôt que tu auras achevé de piller; הַבָּשֶׁר Ez. 24.10, achève (de faire cuire), fais bien cuire, la chair; יבון החשר II Sam. 20. 18, et ils terminèrent ainsi (leurs affaires), ou arrangèrent l'affaire, en faisant la paix; בּהַהָם הַמּשְׁבִּים Dan. 8. 23, lorsque les pécheurs auront mis le comble (à leurs crimes) (v. le même exemple à সন্তুত্ page 599); מַשַּהָ נְיִמְאַחָר נִימָאָחָר Ez. 22. 15, je consumerai, je ferai disparattre, ton impureté, de sorte qu'il n'y en aura plus en toi. - 2º Amasser, réunir: וְיַבְּמֵם אָח־דַּוּבֶּפֶּף II Rois 22.4, qu'il amasse, qu'il lève, l'argent. — 3° Rendre pur, innocent: בּרָבֶּיק Job 22. 3, si tu es innocent, intègre, exact. si tu rends ta voie innocente.

Hithp. Agir avec intégrité: יָם־נְּבֶר בְּיִרם הְחָבֶּר Ps. 18. 26, avec l'homme

pur tu agis avec intégrité.

הַמְנְהָה et הִּמְנְהָה n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 10, obéissant plus tard aux Philistins, II Chr. 28. 8; הַמְּמִנְה Jug. 15. 6, le Timnien.

(פִיפָּן .v) הַמְנִיּ (פִיפָּן.

(מִמְנָה (v. הִמְנִי

ንንኮን n. pr. Thimnah, concubine d'Eliphas, Gen. 36, 12.

עליטני (v. użau).

ליתר (part du soleil) n. pr. d'une ville de la tribu d'Ephraïm, Jug. 2. 9, appelée aussi קּמָנֵיז סָרָיז Jos. 19. 50, 24. 30.

Dpp m. (rac. בְּמִי שַׁבְּלּוּל הָשֶׁם Ps. 58.9, comme un limaçon qui se fond.

קָּבֶר הָתְּשֶּׁרְי חַשְּׁרָּחְ . Palmier: הְּשָּׁבְּרְ חָסָרְ Joel 1. 12, le palmier et le pommier; הְשָּׁבְּרִים בְּיִם Exod. 15. 27, et soixante-dix palmiers.

רביר n. pr. 1° d'une ville à la frontière méridionale de la Palestine, Ez. 47. 19. — 2° Palmyre (v. à מְּרְשׁׁהְ, — 3° Thamar, belle-fille de Juda, Gen. 38. 6. — 4° Thamar, fille de David, II Sam. 13.1. — 5° Thamar, fille d'Absalom, II Sam. 14. 27.

תּטֶר m. Palmier: הְשָׁה הַהָּה Jug. 4.5, sous un palmier; בְּהְשָׁה בִּקְשָׁה Jér. 10.5, ils sont droits comme un palmier, ou: ils sont comme une colonne massive (v. הַּיִבְּרוֹח).

קפורה f. (branche de palmier). Ornement d'architecture: בְּרוּבְּים וְתְּשֹׁרִים Ez. 41. 18, et בְּרוּבִים וְתְשׁׁרִים I Rois 6. 29, (sculpté) de chérubins et de palmes.

תַּמְרוּקִים m. pl. (rac. בְּחָרוּקִים). Préparation, spéc. les purifications, onctions, des femmes : מַמְרַקִּיקָן Esth. 2. 3, tout ce qu'il fallait pour leur toilette, leur

onction; הְּתְּשְׁרוּפֵר תְּוְשִׁים Esth. 2.12, et avec les préparatifs, les onctions, les parfums, de femmes; au fig.: מְּמְרוּפְ בְּרָכְּר Prov. 20.30, un remède pour le mal, ou pour le méchant.

I קרְרִיִּכּם, Amertume: קרָרִים, Jér. 31. 15, des larmes amères; בְּכִּר הַמְרִּוּרִים קּבְרוּיִם מַבְרוּיִרם, Osée 12. 15, Ephraïm a irrité par des offenses amères, ou : a provoqué une indignation amère; selon d'autres : par des statues (v. II הַמְּרוּרִרם).

II הַּמְרוֹרִים m. pl. (rac. הָמֶּהָ. Poteaux. Ex. unique: שִּׁמִּר מְּקְרוֹרָים Jér. 31. 21, mets-toi des poteaux, ou des monceaux de pierres.

(עָתֵּלְ (v. מְּתֵּלְ) Donner, faire des dons: סַבּיִּרְם Osée 8. 10, quoiqu'ils aient donné des présents aux nations.

Pi. Louer, célébrer: אָם רְּחָשׁהּ צִּדְקוֹת שָּׁהְ Jug. 5. 11, là ils louent, ils publient, la justice de l'Éternel; הַּחָּהָ הְּעָהָ 11. 40, pour s'entretenir avec la fille de Jephteh, pour la consoler; selon d'autres: pour la pleurer.

Hiph.: אָּלְרֵיִם חָרְוּט אֲּהָבִּים Osée 8. 9, Ephraïm paye d'intâmes amours (v. à

בתה, page 11).

* קְּנָה (v. שְׁשֶׁ (v. אַשֶּׁ Bnseigner, Aboth.

קנובה, (rac. יבים). Fruit, produit: קנובה Jug.9.11, mon bon fruit; המבח שִּירָה Deut. 32. 13, les fruits de la campagne.

קנון m. Extremité; ne se trouve qu'avec שַּאֹי: שָאֹי הְיאָה Exod. 29. 20, le bas de l'oreille, le lobe; selon d'autres : la partie cartilagineuse de l'oreille.

קניקה (rac. יום אסים). Assoupissement, sommeil: יְתִּימָה לְבַּקְבַּנֶּקְה Prov. 6. 4,

(ni) d'assoupissement à tes paupières; plur.: מַנָּט מְּנָט Prov. 6. 10, un peu d'assoupissement.

קובר m. Four (fém. Osée 7. 4): אָהָשׁר בְּעִּבּר אָהָי Lévit. 26. 26, dans un même four; plur.: אַבְתַּעּרֶרָה Exod. 7. 28, et dans tes fours.

רְּחָרְהַיּה f. pl. Consolations: דְּחָרָא f. pl. Consolation : ייִרְהְּאַלְּחִיבֶּם Job 21.2, et ceci sera votre consolation, c.-à-d. la seule consolation que je vous demande.

מיס m. pl. Consolations: מיס Jer. 16.7, la coupe de consolation; קיףוּמְידְּקּ Ps. 94. 19, les consolations qui viennent de toi.

רְּחְטָּחְ (consolation) n. pr. m. II Rois 25. 23.

תונים. 1º Espèce d'animal, cétacé, crocodile, baleine: תְּבְּיִים תַּבְּיִים Ez. 29.3,
le grand crocodile; הַיְּבְּיִבְּיִם Ez. 29.3,
le grand crocodile; הַּבְּיִבְּיִם בַּנְּבִּיִם Ez. 29.3,
gen. 1. 21, (Dieu créa) les grands
poissons; בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִּם Is. 27. 1, la
baleine qui est dans la mer. — 2º Serpent, dragon: יְרִיִּדִי לְּתִיִּין
Exod. 7. 10,
(la verge) devint un serpent; בְּיִבְּי בַּיִּבִּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִבְּי בַּיִבְי בַּיִבְּי בַּיבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִּבְּי בַּיִבְּי בַּיבְּי בַּיִבְּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּבְי בַּיִּבְּי בַּיִּיִי בַּיִבְּיִי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִּי בַּי בַּיִבְּי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיּי בַּיִי בַּיּי בַּיּי בַּיּי בַּיי בַּיּי בַּיִיים בּייִיים בּיּיִיים בּיי בַּיּים בּיי בַּיּים בּיי בַּיּים בּיּיִים בּייִייִּים בּיּיִים בּיי בַּיי בַּיּיים בּייִיים בּייִייִים בּייִיים בּיי בַּייִים בּייִים בּייִים בּייִיים בּייִּים בּייִּיים בּייִּיים בּייִיים בּייִיים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִיים בּייִּיים בּייִים בּייִּייִים בּייִּיים בּייִייִים בּייִיים בּייִיים בּייִּיים בְּייִים בְייִּייִים בְּיִייִים בּייִיים בּייִיים בּייִיים בּייִייִים בּייִיים בּייִּיים בּייִיים בּייִייִיים בּייִים בּייִיים בּייִיים בּייִיים בּייִיייִייים בּיייִייים בּיייִייים בּייִייי

תְּנְיָת chald. Le second : תֵּינָת תִינָת Dan. 7. 5, une autre bête, la seconde; de là

חַבְיֵנוּה adv. Pour la seconde fois :

שני חניים Dan. 2.7, ils répondirent pour la seconde fois.

רְּשְׁלְיְחָה f. 1° Nom d'un oiseau impur (cygne, chauve-souris?), Lév. 11.18.—2° Nom d'une bête impure (caméléon, taupe?), Lév. 11.30.

בּעָהָ Kal inusité (v. אָאָהָ Pi.). Niph. Etre, parattre, abominable, horrible: אָבָּב יְנָאָלָּה Job 15. 16, (l'homme) l'être abominable et corrompu; בַּתְבַּב וֹנָאָב I Chr. 21. 6, l'ordre du roi parut abominable à Joab.

Pi. 1° Avoir en horreur, en abomination, avoir horreur: לֹא־תְחַלֵּב אֵּרֹמִי Pout. 23. 8, tu n'auras pas l'Iduméen en abomination; לֹמְיִתְבּ גִּיִּר גִּיִּר גִּיִּר בּיִּר Is. 49. 7, à celui que le peuple déteste, qui lui inspire de l'horreur; בְּשְׁמָּבְרִים מְשׁׁמָּט Mich. 3. 9, (vous) qui avez la justice en abomination; שְׁמֶרְר שְׁנֵאִתִי וְאַתְבֶּבְּח Ps. 119. 163, je hais le mensonge, et je l'ai en horreur. — 2° Rendre abominable, horrible: מַּחַבְּבִּר אֲּתִּבְּרָה Ez. 16. 25, tu as rendu ta beauté abominable.

Hiph. Rendre abominable: הַּתְּבֶּיבּרּ Ps. 14.1, ils ont fait des actions abominables; וַיִּחְבֵּב מְאֹר I Rois 21.26, il a agi d'une manière abominable (en adorant les idoles).

יַּבֶּעָת (fut. רָהְעֶּה, apoc. בַּהָע 1° Errer, s'égarer (au propre et au figuré): ווא מִרְבֶּר Is. 16. 8, ils erraient dans le désert; miga nyh man Gen. 37, 15, il était errant par les champs; אַילא רְתְבּוּ חֹרְשֵׁר רְע Prov. 14. 22, les artisans du mal ne s'égarent-ils, ne se fourvoient-ils pas ! בַּחָעוֹת יָשֶׂרָאֵל Ez. 44.10, lorsque Israel s'était égaré; מעני מבטן Ps. 58. 4, ils sont dans l'égarement des le sein de leur mère. Suivi de po, בּאַמַרֶר , פֵּעָל s'écarter, se détourner de : ומשקורה לא חערחר Ps. 119. 110, je ne me suis point écarté de tes préceptes; מעלי מעלי Ez. 44. 10, qui se sont éloignes de moi ; לַמַּעָן לֹא־יַרְחָעוּ עוֹר בֵּרח־ בשראל פאחרי Ez. 14. 11, afin que la maison d'Israel ne se détourne plus de moi; part.: מֹצֵר לַבָּב Ps. 95. 10, והצר-רות Is. 29. 24, ceux dont le cœur,

dont l'esprit, est égaré. — 2º Chanceler, éprouver des vertiges, être troublé: בְּשַּׁכֶר מְּדָּנוּ Is. 28. 7, ils chancellent par l'esfet des liqueurs fortes; בְּבָּר מְּדָנוּ Is.2.1, mon cœur est troublé, éprouve des vertiges.

Niph.: אַל־דְאָטֵן מָשֶׁן נְיִזְּעָן Job 15.31, qu'il n'ait pas confiance dans la vanité qui l'égare, le séduit, ou : que celui qui est dans l'erreur n'ait pas, etc.; מְּתִּהְשִׁיִּהְ Is. 19. 14, comme un homme ivre qui va en chancelant (שַׁהַיִּ Job 4.

10, v. a לחב).

Hiph. 1° Faire errer, faire égarer, séduire: אוֹם מַשְּׁמִים בַּשְׁמִים Job 12. 24, il les fait errer dans un désert; בּישְׁמִים וְּתְּמִים וְלַרְיִם וְתְּמִים וְלַרְיִם וְתְּמִים וְלַרְיִם וְתְּמִים וְלַרְיִם וְתְּמִים בּיִּבְיִם וְנִים בּיִּבְיִם בּיִבְיִם בּיִבְים בּיבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבּים ב

חער n. pr. Thoou, roi de Hamath, I Chr. 48.9; חער II Sam. 8.9.

קעוּרָה f. (rac. שתי.). Témoignage: רמירה וְלַהְעּירָה Is. 8. 20, (il faut avoir recours) à la loi et au témoignage; מוֹר בִּישְׂרָאֵל Ruth 4. 7. c'était là un témoignage en Israel (quand on cédait un droit).

תּ פּוֹלֵל (ע. אָר פּוֹלֵל m. pl. (עוֹלֵל ישׁ). 1º Enfants: בְּבְּשׁלְּהְּבְּבְּ וְהַשְּלִּילִים וְקְשְׁלּוּלִים fants domineront sur eux; selon d'au-

tres: des hommes faibles ou des hommes cruels. — 2° Maux, calamités: אַבְחֵר בְּחַצֵּלּשׁלֵּיתְם Is. 66. 4, je choisirai leurs calamités, je prendrai plaisir à leur faire du mal.

קנעל (ימכ בּלַבֶּם). Ce qui est caché, secret: איא אין קאָלָטָה 11, il met au jour ce qui est caché; בּלְמִיּח לַב Ps. 44. 22, les secrets du cœur.

קנוג m. (rac. קנגי). Jouissance, plaisir, délices לארנאנות לְּבָּסִיל תַּצְּכִיגּי Prov. 19. 10, les délices, une vie de plaisir, d'aise, ne sied pas au sot; plur.: תְּבִי חָשָּׁרִים Eccl. 2. 8, les délices des hommes, et מְבִּינִינְיִן Mich. 1. 16, tes enfants qui étaient tes délices.

קקה f. (rac. II קמָשׁי). Jeûne : קַּמְשְׁיִיהִי בּמִּבְיִיהִיּה Esdr. 9. 5, je me relevai de nion jeûne.

기가 et 기가 n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Manassé, Jos. 12. 21, Jug. 5. 19.

עניה און Kal inusité (v. דְּאָהָ). Pilp. Tromper: בְּהַהְּהַבְּק Gen.27.12, comme quelqu'un qui veut (le) tromper.

Hithp. Se railler: ימְתְּקְתְּיִם בְּנְבִיאָיי II Chr. 36. 46, et ils se raillaient des prophètes.

רומצעה f. pl. (rac. מַשֶּׁיֵי). Puissance: אוֹ וְתַּצְּמִיתוּ Ps. 68. 36, force et puissance.

קַעְרוּכְה (rac. עָרֵב). Garantie, gage: מָרֶב וּתְּעָרוּכְהוּ II Rois 14. 14, les otages.

תְּעָהָעִים m. pl. (rac. קּבָּקּיָם). Raillerie: מַּבְּשָׁת הַּנְעָהָעִים Jér. 10. 15, œuvre digne

de raillerie, ou : œuvre de l'illusion, de l'erreur.

קור m. (plur. מחדים, רמני קבה). Tambourin: יְּבְּיִבְיּ Ps. 149.3, au son du tambourin et de la harpe; קיקבי Ez. 28. 13, tes tambourins et tes flûtes.

הַפְּאָרָת et הַפְּאָרָת f. (avec suff. המארחות). Ornement, parure, beaute, magnificence : בּגְרֵי חִמְאַרְחַה Is.52.1, tes vētements magnifiques; לָכבוֹר וּלְהַמְּאֶרֶת Exod. 28. 2, pour honneur et ornement; מְּמָאֶרֶת בְּחוּרָים כֹּחָם Prov. 20. 29, la force des jeunes gens est leur ornement; שָּרָת אָרָת Is. 44. 13, imitant la beauté d'un homme; לממצרת II Chr. 3. 6, pour servir d'ornement. — Honneur, gloire: אָשֶׁם מְּמָאָרָה Is. 63. 14, un nom glorieux ; יְחִקְאַרְהוֹ עֲבֹר עַל־פָּשֶׁע Prov. 19. 11, c'est son honneur, sa gloire, de pardonner les fautes. — Orgueil : ון מְאָרֶת רוּם עֵינְיד Is. 10. 12, l'orgueil de ses yeux altiers.

תובר m. Pomme, pommier: מְּתְבּ Prov. 23. 11, des pommes d'or; בְּצָבֵּר רַיְּצָבִר Cant. 2. 3, comme le pommier parmi les arbres de la forêt.

de Juda, Jos. 15. 34. — 2° D'une ville aux confins d'Ephraïm, Jos. 16. 8. — 3° D'un homme, I Chr. 2. 43.

לְחַפּוֹצָה f. Dispersion: לְחַפּּגִּיתִיבֶּם Jer. 25.34, et votre dispersion est proche; d'autres lisent: יְחָפּוֹצִיתִיבְם verbe, et je vous disperserai.

(מְפִבִּרן .ע) הְפִּילִין.

est cuit au four: (rac. מְּמָּהִים). Ce qui est cuit au four: מְמִינִי מְנְיִם Lév. 6. 14, une oblation consistant en gateaux cuits au four et en morceaux.

קפל m. Objet fade, ce qui est insipide, extravagant: אַבְּלְּיִבְּעָלִּי Job 6. 6, un mets fade, sans sel; métaph.: בְּבִיאִיךְ חָוּד לֶּךְ שִׁיְא וְחָבֵּל Lament. 2. 14, tes prophètes ont eu pour toi des visions fausses et fades, extravagantes; בּיִחִים בְּבֵּי זְּהָא בַּב. 13. 10, ils ont enduit la muraille d'un crépi léger (v. à חָשׁב).

하다 n. pr. d'une ville dans le désert, Deut. 1. 1.

קלְה (fadeur). Extravagance, folie: לְּבִּיבְּי שׁבְּרוֹן רְצִּיחִי חִפְּלָּח Jér.23. 13, j'ai vu de l'extravagance, la folie, dans les prophètes de Samarie; יְלְאִרְיָם Job 1. 22, il n'attribua rien d'injuste à Dieu, ou : il ne proféra point de blasphème contre Dieu.

קפלה (rac. מָלֵּלָה). Prière, supplication: בַּיְהֵי בֵּיוֹי הְּמָלָה וְלֶּבְּאָ Is. 56.7, ma maison sera appelée une maison de prière (pour tous les peuples); יְּנָּטָאָה Is. 37. 4, tu lui adresseras des supplications; יְּמָלָה רְאַה Ps. 109. 4, et moi (je n'ai que) la prière, je ne fais

que prier.

רְבְּלִין et יְבְּלִין (ce qui est porté pendant la prière) Les phylactères qu'on porte attachés au front et au bras gauche en faisant sa prière du matin, et qui contiennent chacun les quatre passages du Pentateuque: Exod.13.1 à 10,13; 11 à 16; Deut. 6.4 à 9, 11; 13 à 21, écrits sur parchemin (v. à ricuis, page 217).

אַרְלָּצָה f. (rac. פָּלֵץ): אָרְבְּאָהָה Jér. 49. 16, ton insolence, ta présomption,

ou ta folie.

(Thapsacus), ville au bord de l'Euphrate, l Rois 5. 4.

קַבָּקְבְּיה Battre le tambourin : מַלְבִּיה Ps. 68. 26, des jeunes filles qui jouaient du tambourin.

Po. Battre, frapper: בְּלְבְבֶתְן Nah. 2. 8, en se frappant la poitrine.

הַפְּקִיך m. (rac. בְּפָּקִיך Destination, fonction: תַּמְקִידָם Rituel, leur destination, ou leurs fonctions.

בּיִקְּקְרוּ בְּלֵה הְאֵכָה Gen. 3.7, ils cousirent ensemble des feuilles de figuier; מַּלְהָּר Job 16. 15, j'ai cousu, attaché, un sac (sur ma peau).

Pi.: הוֹר לְּמְחַמְּרוֹת בְּטְרְאָרִית Ez. 13. 18, malheur à celles qui cousent, préparent, des coussinets (v. à רְּטָבָּ, page 297).

שַּׁהַהְ (fut. מֹשְׁתֵּי) 1° Saisir, tenir de

force, prendre; avec le rég. dir. ou avec בְּבְּנְרוֹ : בְּבְנְרוֹ : Gen. 39. 12, elle le saisit par sa robe; moppa Deut. 22. 28, et s'il la prend de force, s'il lui fait violence; אַרָשׁנֵי מָּלָּחֹת Deut. 9. 17, je saisis les deux tables; www. I Rois 20.18, prenez-les tout vifs (faites-les prisoniers); בַּחְמָשׁכֶט אָח־תָּעָרר Jos. 8. 8., quand vous aurez pris la ville; וְתַּמְשִׁתִּי שֵׁם אֵלְתִּי Prov. 30. 9, que je (ne) profane le nom de mon Dieu, que je ne le viole par un faux serment; part.: מַשׁׁשׁ בּּנוֹר Gen. 4. 20, un joueur de harpe; חַבְבוֹת Ez. 38. 4, ceux qui manient l'épée, les guerriers; השָּׁשֶׁה יִשְׁמָּה Amos 2.15, l'archer; שְׁמָשׁה אַקלּהָטָת Nomb. 31. 27, les combattants; bap wein Jer. 50. 16, et celui qui tient la faucille, le moissonneur; הֹּמְשֵׂר בְּשׁׁוֹם Ez. 27. 29, les rameurs; רְחַפְּשֵׁר תַאוֹרָה Jér. 2. 8, les dépositaires de la loi.-2º Enchâsser : קור־הוא פשוש וַתְב Hab. 2. 19, elle est enchâssée dans de l'or, ou couverte d'or.

Pi.: שְׁמֶבְיה בְּיְרֵים מְחַפְּט Prov. 30. 28, l'araignée qui s'attache, ou qui file, avec ses pattes (v. d'autres explications à ייִבְיִם מְּבְּיִם).

II PP (toujours avec l'article) n. pr. d'un lieu dans la vallée de Hinnom, près de Jérusalem, où se célébrait le culte de Moloch, II Rois 23. 10, Jér. 7. 31.

קּתְּהָה לָ Bucher : קּתְּהָּל מָאָחְמִּלּל Is. 30. 33, le bucher est préparé de-

puis longtemps; selon d'autres: le feu de l'enfer, ou l'enfer même.

እነጋንጥ chald. m. plur. Magistrats, juges, ou prévôts, Dan. 3. 2.

חַוְרָהָ (espérance) n. pr. m. II Rois 22. 14; le même est appelé የሚያካ II Chr. 34. 22.

קלְּקְרָּהְ לָּ. (rac. בְּּבְּים). Action de durer, de subsister : רָלָא-תָּהְיָה לָּבָּם תְּקנּיָה Lév. 26. 37, vous ne saurez plus subsister (devant vos ennemis).

Celui qui s'élève contre, adversaire: בְּהְקּוֹמֶם Ps.139.21, à cause de ceux qui s'élèvent contre toi.

* TPP Arrangement, organisation, rétablissement, Rituel.

עוֹקייָת. (rac. אַבְהָּיָ). Trompette, Ez. 7.14.

ህንቦች n. pr. d'un endroit près de Bethléem, Jér. 6. 1, II Sam. 14. 2; le désert de Thekoa, II Chr. 20. 20.

Tour, cours, révolution: בּילֵית rour, cours, révolution: בּילֵית יוֹתְשְּׁרְשְּׁרָת Ps. 19.7, et le tour (du soleil) va jusqu'à leurs limites; בְּישָׁתְּיִת הַשְּּיִתְּתְּ בַּצְּים מַּשְׁיִתְ הַשְּׁיִתְּתְ הַשְּׁיִתְּ בַּצְּים בּצְּים בּצְּים בּצְּים בּצְּים בּצְים בּבְיבּים בּצְים בּצְים בּצְים בּצְים בּצְים בּצְים בּיבּים בּיבּיב

יש שׁרּתַּפְּיּף adj. Fort, puissant: יָם שָׁרּתַּפְּיּף Eccl.6.10, avec celui qui est plus fort que lui.

יוֹפְליּא chald. adj. Dur, puissant: מַּמְרָנְּא בְּמַרְנְלָא Dan. 2. 40, dur comme le fer; בַּמָּד הַמָּדְר בָּמָד Dan. 3. 33,

et que ses merveilles sont puissantes.

Part. pass.: אָפָק Dan. 5. 25, pesé, thekel, second des trois mots écrits sur la muraille lors du festin de Baltassar, expliqué verset 27: מְּלֵלְאָה בְּמֹאִנְיָא tu as été pesé dans la balance.

אָרָהְ בּּנִיף לּאָר: בּנִיף בּנִייף בּנִייף בּנִייף בּנִייף בּנִייף בּנִייף בּנִייף בּנִייף בּנִייף בּנִייְיים בּנִייף בּנִיים בּינִים בּנִיים בּנִיים בּנִיים בּנִיים בּנִיים בּנִיים בּינִים בּנִיים בּנִיים בּנִיים בּנִיים בּנִיים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בּנִיים בּינִים בּינִיים בּינִים בּינִיים בּינִיים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִיים בּינְייים בּינִיים בּינְייים בּייים בּינְייים בּינִיים בּינְייים בּינְייים בּינְייים בּינְייים

ne peut se redresser.

Pi. 1° Rendre droit: מָר דּבֶל לְתַּשֵּן Eccl.7.14, qui peut redresser ce qu'il a renversé? — 2° Ordonner, composer, former, תַּמֶן כְּשָׁלִּים תַּרְבֶּת 9, il a mis en ordre, ou il a composé, beaucoup de paraboles.

* Hiph.: וְתְּתְּקִין בּוּרֶח תַּלְּבְנָח Rituel, il

a formé la figure de la lune.

רְצָלֹי : chald. Hoph. Etre rétabli מְלְמִיִּהְי הְיִּהְקְּצֵי Dan. 4. 33, je fus rétabli dans mon royaume.

기가 1° Frapper; avec pp frapper la main : מַל־חַצְּמִים חָקְער־כָּח Ps. 47. 2, peuples, frappez tous des mains (en signe de joie); הַקשׁ כָּהְ עַלֵּרְהָ Nah. 3. 19, ils battront des mains sur toi, à ton sujet; אַל־מָחָד בְחֹקְטֵּ־בָּה Prov. 22. 26, ne sois pas de ceux qui frappent dans la main (pour prendre un engagement, se porter garants); הָּקָיהָ לָּנֶּי בּמֶּרְהָּ Prov. 6. 1, (si) tu t'es engagé pour un étranger; et sans קשו: אייייי רוק פרם Prov. 11. 15, celui qui hait ceux qui frappent dans la main, qui n'aime pas se porter garant des autres. - 2º Enfoncer à force de frapper : שחדתית שחדתית Jug. 4. 21, elle lui enfonça le clou dans la tempe; irristrat wpp I Sam. 31. 10, ils clouèrent son corps (au mur de Bethsan); ניהקשהן Jug. 3. 21, il lui enfonça (son épée) dans le ventre ; הַקֵּד אָדר Gen. 31. 25. (Jacob) avait dressé sa tente (en la fixant à terre par des pieux); ולָבֶן הָקֵע צָּח־אָּחִיז mėme vers., Laban dressa sa tente avec ses frères; איניקבויי במה שוקם Exod. 10. 19, (le vent) les enfonça, les jeta, dans la mer Rouge. -3° Sonner (d'un instrument, la trompette, etc.); avec le rég. dir. ou avec בְּ : הָקֵע בְּשׁוֹמָר I Sam. 13.3, Saûl fit sonner la trompette; אַקעי שׁוֹמָר Jér. 6. 1, sonnez de la trompette; הְקְעוֹי בַּהְקוֹינִי Ez.7.14, ils ont sonné la trompette.

Niph.: מִירוּגּא לְיָרֵי יְתְּקֵעֵּ Job 17. 3, qui est-ce qui s'engagera pour moi en frappant dans ma main? יְתָּקֵע מְּשׁוֹסֶר Is. 27. 43, on sonnera d'une grande trompette.

קקע m. Le son d'un instrument : בְּחַקֵּע שׁוֹפְּר Ps. 150.3, au son des trompettes.

קבּק chald. Étre, devenir, fort: אָרָלָאָא הְּקָם Dan. 4. 8, l'arbre était grand et fort; הַשְּהָה הִינִין Dan. 5. 20, et que son esprit s'affermit dans son arrogance.

Pa. Rendre fort : אַנְתְּשָאָא Dan. 6. 8, et de faire une défense sévère.

קרף m. chald. Force, grandeur: מְּחְפָּיִי Dan. 4. 27, dans la grandeur de ma puissance; אָחָקָאָ Dan. 2. 37, et la force.

תור v. I אור et II אור).

תְּאֵלֶה n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 27.

תְּרְבּוּח (rac. מְרָבְּיּח Rejeton: מְרְבּוּח Nomb. 32. 14, rejetons de pécheurs, engeance criminelle

נְבֶּית , v. תְּבְבִּית, Profit, usure : נֶשֶׁהְ וְתַּרְבִּית Lévit. 25. 36, intérêt et usure.

רָבַל (v. הְרָבֵל Hiph.).

בּוֹרֶבֶּם chald. Traduire, interpréter; part. pass,: בַּיִּבְיבָּים Esdr. 4. 7, et traduite (en langue syriaque).

קרְהַּטָּה f. (rac. יָרֵבט). Assoupissement, profond sommeil: בַּצְּבָּׁה מָבְּיבָּ מִרְבַּּבְּּׁה Prov. 19. 15, la paresse produit l'assoupissement.

חַרְהָקְתְּ n. pr. Thirhakah, roi de l'Éthiopie, Is. 37. 9, II Rois 19. 9.

קרוּמָה f. (rac. יום 1º Don, présent, offrande, oblation : וַאִּישׁ תָּרוּשׁוֹח Prov. 29. 4, un homme qui accepte des présents; וְיִקְחוּ־לִר תְּרוּמְת Exod. 25. 2, qu'on m'apporte une offrande; לתרומה בישְׁרֶשׁ Exod. 36. 6, pour l'offrande du sanctuaire; אַפּוֹדֵר חָרוּפוֹיח II Sam. 1. 21, (ni) des champs de prémices, c.-a-d. produisant des fruits dignes d'être offerts au temple; הְירִּימָה יַדֶּהְ Deut. 12. 17, (ni) l'oblation de ta main, ce que tu auras volontairement offert. — 2º Spécialement des offrandes qu'on consacrait en les élevant, sacrifice de l'élévation : מְתְרוּפְתְּח וֹרֶךְ Nomb. 15. 20, comme l'offrande élevée de l'aire; הַּיִּרְיּמָהוֹ piw Exod. 29. 27, l'épaule de l'offrande élevée.

קרוּמְיָה f. Portion prélevée, partage: הָּרְמָח לָהֶם הַּרוּמְיָה Ez. 48. 12, ils auront une portion ainsi levée.

קרופָה (rac. קרופָה). Remède: רָמָא (rac. קרופָה). Remède: בְּלְרוּשְׁה לַתְרוּשְׁה בֹּעְרִישְׁה בֹּעְרִישְׁה בֹּעְרִישְׁה בּיּעִריים בּעַרִישׁים בּעַרִיים בּעַרִיים בּעַרִיים בּעַרִיים בּעַרָּים בּעַרִיים בּעַרִיים בּעַרִיים בּעַרִיים בּעַרִיים בּעַרִים בּעַרִיים בּעַרְיים בּעריים בעריים בעריים

Is. 44. 14.

Nomb. 33. 27. — 2° Therah, père d'Abraham, Gen. 11. 24.

ጉትሮም n. pr. m. I Chr. 2. 48.

קבין (const. מְרַבֶּרן, fem. מְרַבֵּרן). Deux, deuxième: שְׁנֵין בַּרְבֶּרן Esdr. 4. 24, la deuxième année (du règne de Darius).

קְּרֶּטְהָּ f. (rac. הְּיָהָ). Ruse: מְּתְרָשָּׁה Jug. 9. 31, par ruse; selon d'autres, n. pr. d'un endroit: à Tharmah.

לְּשִׁין f. Tromperie, mensonge: אַרְּמָיתוּ Soph. 3. 13, une langue trompeuse; שֶּקֶר הַּרְמִים, Ps. 119.118, leur tromperie est vaine, ou : leur pensée est mensongère; בַּרְמִים לַבָּם Jér. 23. 26, la tromperie de leur cœur.

קר היא הוקן בל m. Mat, perche: לַצְשׁוֹת הוֹקן Ez. 27. 5, pour faire un mât; בּאַרֹין בֵּל־רֹאָיִם Is. 30. 47, comme une perche au sommet d'une montagne.

ערַקי chald. m. Ouverture, porte: אָתְרֶע אָתּוּלְ Dan. 3. 26, à l'ouverture, l'entrée, de la fournaise; יְרָנְיֵאל בָּתְרֶע Dan. 2. 49, et Daniel était à la porte, c.-à-d. à la cour, du roi.

ערָע, chald. Portier; plur.: אָרָע Esdr. 7. 24, les gardiens des portes.

קּרְעֵלֶה (rac. רֶפֶלּי). Étourdissement: בְּרֶעֵלֶה Ps. 60. 5, un vin d'étour-dissement.

חרצתי nom patronymique, I Chr. 2. 55.

קְּלְפִים m. pl. Idoles domestiques, pénates: לְּמְחָה צֶּיִד־תַּוְמְרָפִים Gen. 31. 34, (Rachel) prit les theraphim, les idoles.

תְּבֶּץׁתְ (agreable) n. pr. 4° D'une ville principale du royaume d'Israel, I Rois 14. 17, II Rois 15. 14, Cant. 6. 4.— 2° D'une des filles de Zelaphad, Nomb. 27. 1.

שֹׁרָשׁ n. pr. m. Esth. 2. 21.

שרשיש n. pr. 1°Tharsis, fils de Jawan, Gen. 10. 4. — 2° Nom d'une ville considérable, Ps. 72. 10, Is. 23. 1. — 3° Tarsis, un prince en Perse, Esth.

1. 14. — 4º Une des pierres qui ornaient le pectoral du grand prêtre, béryl, chrysolithe? Exod. 28. 20.

אַרְשֶׁחָא Titre qu'on donnait au gouverneur persan de la Judée, toujours avec l'art., Esdr. 2. 63, Néh. 8. 9.

াল্ল n. pr. Tharthan, général assyrien, II Rois 18. 17, Jos. 20. 1.

P한마 n. pr. d'une idole adorée des Avéens, II Rois 17. 31.

השושה f. (rac. משט). Objet déposé, confié: היהקשה Lév. 5. 21, pour une chose placée entre ses mains, un dépôt d'argent ou un prêt.

רוֹאשׁרְּהְ f. plur. (rac. איש סע האָשֶׁ). Cris, bruit, tumulte: הַּלְ תַּן הַ הִיאּשִּׁהְ Zach. 4. 7, avec des cris, des acclamations: Grace, grace, pour elle! יוּהְשָּׁהְ Job 36. 29, le bruit qui retentit autour de son pavillon; דיוֹאשָׂהְ הַאָּבְּי Is. 22. 2, (ville) pleine de tumulte, de bruit.

בּשְׁבִּי adj. de Thisbi, le prophète Elie, le Thisbite, I Rois 17. 1.

י הְשְׁבָּחוֹת f. pl. Louanges, Rituel.

ץ אַשְּׁהַ (rac. יְשִׁשְׁיִּ Étoffe de lin à réseaux : יְשִׁשְׁהַ רְּיָהִיץ Exod. 28. 4, tunique de lin brodée.

קשׁוֹכְה f. (rac. אשׁוֹב. 1º Retour: הְשְׁשׁוּבָה הְשְׁשִׁיבָּה הַשְּׁשִׁיבָּה הַשְּׁשִּׁבָּה הַשְּׁבָּה בּוֹ צַבּי וּוֹשְׁבָּה הַשְּׁבָּה בַּאַרְשֶׁר־אָעוֹ II Sam. 11. 1, au retour de l'année, un an après. — 2º Réponse: בְּאַרְשֶׁר־אָעוֹ Job 34. 36, pour les réponses (faites ou à faire) aux gens iniques, impies. — 3º Conversion, repentir: מְשִׁבְּבָּה שְׁבְּבֶּה הַבְּאַרְשִׁהְבָּה Rituel, par une parfaite conversion.

ק אינעה (rac. אַנְישִׁרְעָה). Secours, salut, victoire: אַנְּיבְּיִם מַיֵּי Ps. 37. 39, le salut des justes viendra de l'Éternel; פְּלְחָה לִּחְשׁוּעָה נְפְּשׁׁר Ps. 119. 81, mon âme languit dans l'attente de ton secours; שְּקֵר הַשְּׁיּנִים לַּחְשׁוּעָם Ps. 33. 17, la victoire est vaine que le cavalier attend de son cheval; שְּׁשִׁרְּעָה בְּרוֹלָה I Sam. 19. 5, une grande victoire.

קלקה (rac. אָשׁוֹקְה Désir, amour: קשׁוּקְה קֹשׁוּקְבּק Gen. 3. 16, tes désirs seront (tournés) vers ton mari.

קשוְרָה f. (rac. אַרּ). Présent, don: אַרְרָּלְחָבִּיא I Sam. 9. 7, je n'ai point de présent à apporter.

קּשִּׁיעִי nombre ordinal (f. קּשִּׁיעִי Le, la neuvième: בֵּיוֹם הַקְּשִׁיִּעִי Nomb. 7. 60, au neuvième jour.

י הַשְּׁתְּהְ f. La jeunesse, Aboth. עַשְׁתְּהְ f. (const. אַשָּׁהְ; m. הַשְּׁתָּה, const. רְּטְשְׁהָה). Neuf: בְּחֹרֶש Lév. 23.32, le neuvième jour du mois; בְּיִשְׁהָה Gen. 5. 9, quatre-vingt-dix.

י אשרי Nom du septième mois de l'année lunaire, septembre-octobre.

• ਆਪ੍ਰਾਂ Devenir faible, être affaibli, Rituel.

תְּחְנֵי n. pr. m. Esdr. B. 3.

SUPPLÉMENT

CONTENANT

LES NOMS PROPRES MENTIONNÉS DANS LE TRAITÉ D'ABOTH

PAR M. S. ULMANN, GRAND RABBIN DU CONSISTOIRE CENTRAL

N

אַבָּא שְאוּל Abba Saūl, docteur, dont le nom est souvent cité dans la Mischna; il florissait dans la seconde moitié du premier siècle de l'ère vulgaire.

אַרְטְלְיוֹן Abtalion, célèbre docteur qui florissait vers l'an 50-34 avant l'ère vulgaire. Il avait le titre de Ab-Beth-Din (אַב בֵּית הִין) père ou chef du Synhédrin, vice-président). Son collègue Schemaya avait le titre de Naci (אַרָּיִים prince ou patriarche, président). Ils étaient tous deux d'origine païenne. C'est à leur école que s'est formé le célèbre Hillel.

רבי אָליעוָר בָּרְהוֹרְקְנוֹם Rabbi Éliézer, fils d'Hyrcan, surnommé le Grand, disciple de Rabban Iohanan ben Zaccaï, qui, pour caractériser le mérite de cet élève, l'appela « une citerne bien cimentée dont pas une goutte ne se perd». Fils d'un riche cultivateur, Éliézer quitta la charrue à l'âge de vingt-deux ans, et se rendit à Jérusalem pour profiter des leçons de Ben Zaccai. Pour obéir à sa vocation, il eut à vaincre l'opposition de son père et à supporter les plus dures privations. Un jour son père se rendit à Jérusalem dans l'intention de le déshériter; mais, témoin de la gloire du jeune docteur, et ému du succès qu'il venait d'obtenir en parlant dans une assemblée où assistaient les plus hauts personnages de Jérusalem, le vieux Hyrcan, au lieu de déshériter son fils, lui fit donation de tous ses biens, à l'exclusion de ses autres enfants. Mais, désintéressé autant qu'instruit, Eliézer refusa et n'accepta dans l'opulente succession de son père qu'une part égale à celle qui revenait à chacun de ses frères. Il épousa Emma-Salem, fille de Rabban Siméon II, le martyr, et sœur de Rabban Gamaliel II de Jamnia. R. Eliézer appartenait à l'école de Schamaï, et sa grande érudition lui fit donner le nom de Sinaï. D'une vie austère et d'un caractère inflexible, il fut, à la suite d'une mémorable discussion, l'objet d'un anathème, et il se retira à Lydda. Il ne cessa néanmoins de jouir de la plus haute considération. Le célèbre R. Akiba fut un de ses disciples. Tombé malade à Césarée, il eut la visite de ses collègues, et il mourut un vendredi soir. A sa dernière heure, il se plaignit de ce qu'on avait négligé de profiter de sa vaste science. Ses collègues et amis, après lui avoir adressé des paroles affectueuses, lui soumirent une question dogmatique concernant les lois de pureté. Il répondit par le mot « pur » et rendit l'ame. Il fut transporté de Césarée à Lydda, où il fut enterré. On lui attribue le livre connu sous le

nom de Pirké R. Éliézer (Chapitres de R. Eliézer).

הליטור קריטיר, fils de Jacob, appartient à la classe des docteurs formés à l'école de R. Akiba. Né avant la conquête de Jérusalem par les Romains, il a atteint un âge très avancé. Il s'est particulièrement occupé des questions qui concernent le plan et la description du temple, et les mesures qui y étaient employées pour les cérémonies saintes. Il est l'auteur du traité de Middoth. « Les doctrines enseignées par R. Éliézer ben-Jacob, dit le Talmud, sont peu nombreuses,

mais pures. אַב וְנָקִר מּ.

אַלישָע כּּרְאַבױָה Elischa, fils d'Abouya, né peu avant la conquête de Jérusalem, fut un des quatre docteurs qui, ayant voulu sonder les mystères de la Création et de la Providence, ont subi de diverses manières l'influence de ces dangereuses recherches. « Quatre. dit le Talmud, sont entrés dans le jardin (פְּרָהֵס), Ben-Azaī, Ben-Soma, Aher, c'est-à dire Elischa ben-Abouya, et Akiba; le premier a contemplé et en est mort, le second a contemplé et en a perdu la raison, le troisième a détruit les plantes délicates, le quatrième y est entré et en est sorti sain et sauf. » Ne pouvant s'expliquer l'existence du mal, Elischa admit le dualisme, nia la vie future et refusa de croire aux peines et aux récompenses. Il fut désigné sous le nom de Aher אַרָאָ (l'autre), nom qu'il dut à une circonstance particulière, et par lequel on avait coutume d'ailleurs de désigner une personne ou une chose dont on ne pouvait prononcer sans répugnance le vrai nom. Il a vécu à Tibériade dans le temps où son disciple R. Meir y tennit école.

בְּי אֶלְעָוֶר אִישׁ כַרְהּוֹחָא Rabbi Elazar de Barthotha, collègue de R. Akiba, et connu par son austère piété et sa grande charité.

רָקְי אָלְעָזֶר הָסְמָא Rabbi Élazar Hisma,

c'est-à dire le fort ou le parfait (v. Midrasch Rabba, Lévit., chap. 23, § 4), fut disciple de R. Akiba, et renommé par des connaissances en mathémathiques et en astronomie. Il vécut dans une extrême pauvreté, ainsi que son ami R. Iohanan ben-Godgoda. Un jour le patriarche Gamaliel II, sur une recommandation de R. Josua ben-Hanania, appela ces deux savants à de hautes fonctions lucratives, qu'ils refusèrent d'abord, et qu'ils ne finirent par accepter que lorsque le patriarche, admirant leur désintéressement, leur dit: « Ce n'est pas une dignité que je vous confère, c'est une servitude que je vous impose. »

רבי אָלְעוֶר הַכּעֹּרָעִי Rabbi Élazar Hamodai, ou de Modin, fut disciple de R. Iohanan ben-Zaccai et contemporain de R. Gamaliel II. Il fut un des grands Darschanim (interprètes des textes sacrés) de son temps. Enfermé dans Bithar pendant le siège de cette ville par l'armée d'Adrien, ce pieux docteur fut tué par Bar-Cocheba sur une dénonciation calomnieuse d'entretenir des relations avec les Romains.

רַבִּי אָלְעָזֶר בָּן־עַעַרְיָה Rabbi Élazar, fils d'Asaria, d'une famille sacerdotale dont la généalogie remonte jusqu'à Ezra. Il fut nommé chef de l'académie en remplacement de R. Gamaliel II. déposé par suite d'une offense faite à R. Josua ben-Hanania. R. Elazar était fort riche. Il favorisa les études, et fit prévaloir ce principe: « Que tout homme cherche à s'instruire dans la loi divine, même si ce n'est pas dans une vue de piété: car, en commençant par faire ce qui est bien, n'importe pour quel motif, on finit tôt ou tard par le pratiquer dans le dessein de plaire à Dieu. » L'application de ce principe eut pour résultat un accroissement considérable d'auditeurs à l'académie. tandis que R. Gamaliel avait fait interdire l'entrée du Beth-Hamidrasch (école) à toute personne qui ne fût pas

d'une piété éprouvée. Après la réintégration de R. Gamaliel, R. Élazar conserva néanmoins sa dignité. Il occupait tour à tour la présidence pendant une semaine, et R. Gamaliel pendant deux semaines. R. Élazar eut coutume de dire qu'un tribunal qui prononce la peine de mort une fois tous les soixante-dix ans mérite le nom de tribunal meurtrier napin (Maccoth, ch. 1, § 10). Ses estimables qualités et ses connaissances variées lui firent donner le nom de Caisse de parfumeur meur project a parfumeur page.

רבי אָרֶעוֹר בּוֹעֵרָר הַוֹעֵרָר בּוֹעֵרָר בּוֹעֵרָר בּוֹעֵרָר בּוֹעֵרָר בּוֹעֵרָר בּוֹעֵרָר מֹאַרְר בּוֹעִרְר מֹאַרְר בּוֹעִרְר עוֹ עוֹ מוֹ אַרְר בּוֹעִרְר בּוֹעִרְר בּוֹעִרְר בּוֹעִרְר בּוֹעִר בּוּעִר בּוֹעִר בּוֹעִר בּוֹעִר בּוֹעִר בּוֹעִר בּוּעִר בּוּעִר בּיעִר בּיעִיי בּיעיי בּייי בּיעיי בּייי בּיעיי בּייי בּיייי בּיייי בּייי בּ

רְבְּי אֶלְעָוֶר נַּקְּפְּר Rabbi Élazar Hak-kappar, appelé aussi בּר תַּקְפָּר, fils de Kappar (Talm. de Jérus., Schebiith, ch. 6, § 1), appartient à la dernière génération des Thanaïm; il était contemporain de R. lehuda le Naci, à qui il a survécu.

ברשטות קרשטות Rabbi Elazar, fils de Schamua, de la race sacerdotale, surnommé le meilleur des sages. Il était collègue de R. Méir, de R. Iehuda ben-Elaï, sous le patriarchat de R. Siméon III, fils de Gamaliel II. Son école a été fréquentée par de nombreux disciples, parmi lesquels se trouva R. Iehuda le Naci, auteur de la Mischna. R. Elazar subit dans un âge très avancé la mort du martyre, et fut, dit-on, la dernière des dix victimes tombées sous le glaive romain.

אַנְטִינְנוֹם אִישׁ חוֹכוֹ Antigone de Socho, successeur de Siméon le Juste. C'est à son époque que remonte l'origine de la secte des Zaducéens, dont les fondateurs étaient deux disciples d'Antigone, appelés Zadoc et Baïéthus.

Ben Bag-Bag; le nom de ce docteur est Iohanan ben Bag-Bag. Il était renommé par son érudition, et florissait vers les dernières années du second temple de Jérusalem.

ארהא הא Ben Hé-Hé était contemporain de Hillel, et peut-être un de ses disciples.

שׁרְעוֹאי Ben Soma (v. קּיִּקְיּאר). פֿרְשׁנְאי Ben Asai (v. קֿיִקְיּאר).

7

רַבְּוֹ נְמְלִיאֵל Rabban Gamaliel I l'Ancien, petit-fils de Hillel, succéda dans la dignité de Naci (עַבְּבֶּלְיוֹץ à son père Siméon, et fut le premier à prendre le titre de Rabban, que portèrent après lui ses descendants et successeurs jusqu'à Gamaliel III, fils de

R. Iehuda le Naci. Il eut de fréquents rapports avec les généraux et les membres du gouvernement romain. Le culte et la jurisprudence lui doivent plusieurs règlements. Ce fut sous sa présidence que Samuel, surnommé le Petit ou le Jeune, composa la formule

de prière contre les apostats et les trattres, formule qui fut reçue et conservée dans la liturgie. Selon plusieurs chroniqueurs, R. Gamaliel mourut dix-huit ans avant la destruction de Jérusalem par les Romains. « Avec lui, dit la Mischna, se sont éteintes la gloire de la Thora, la pureté et l'austérité de la vie religieuse. » (Sota, ch.9, 15.)

רְבְּלְיצִיל Rabban Gamaliel III, fils de R. Iehuda le Naci, remplaça son père dans la dignité patriarcale.

Il florissait au commencement du III siècle de l'ère vulgaire, et fut un des derniers Thanaim (auteurs de la Mischna). Comme son père, il était renommé pour sa vie austère et pieuse, et distingué par son caractère noble et modeste. Outre cette maxime: « Il est beau d'allier le travail à l'étude de la loi », le Talmud rapporte de lui une autre non moins belle et caractéristique: « Celui, dit-il, qui exerce la miséricorde envers les hommes gagne la miséricorde du ciel. »

7

Rabbi Dosa, fils de Horkinas ou d'Hyrcan, était contemporain de R. Gamaliel II de Jamnia, de R. Josua, de R. Akiba, etc. Il jouissait d'une grande autorité parmi les docteurs de son époque. Privé de la vue à cause de son grand âge, il cessa de se rendre à l'académie; mais il reçut de temps en temps dans sa re-

traite la visite de ses collègues, qui venaient profiter de son expérience et demander son avis sur des questions de doctrine.

רְבִי דּוֹסְחְאי בַּר יַנְּאי (בְּר יַנְּאִי Rabbi Dostaī, fils de (R.) Ianaī, était disciple de R. Méir, et florissait au H° siècle de l'ère vulgaire.

n

Hillel l'Ancien, né en Babylonie vers l'an 75 avant l'ère vulgaire, était par le côté maternel de la race de David. Il vint à Jérusalem, où il suivit les leçons de Schemaya et d'Abtalion, chefs du Synhédrin. Vivant d'abord dans une extrême pauvreté, il dut ensuite à son mérite et à sa naissance d'être élevé à la dignité de Naci. Modeste, tolérant, d'une patience à toute épreuve, d'une incomparable douceur devenue proverbiale, cet homme supérieur dut à son beau caractère autant qu'à sa vaste science la popularité dont il était entouré et l'illustration attachée à son nom. Recherché des grands et des petits, il savait se mettre à la portée de tout le monde, et

plusieurs païens, gagnés par l'aménité de son caractère et l'élévation de ses principes, se convertirent au judaisme. Il introduisit plusieurs règlements dans le culte et dans la jurisprudence, enseigna la méthode d'interprétation des textes sacrés (connue sous le nom de Six middoth, et portée à treize par R. Ismail), fonda une école célèbre qui s'est maintenue longtemps après lui, et commença par mettre en ordre la Mischna, qu'il divisa en six sections (ouvrage dont la rédaction définitive a été achevée par un de ses descendants, R. Iehuda le Naci). Hillel fut appelé, comme Ezra, le restaurateur de la loi. Il mourut à l'âge de cent vingt ans.

П

רַכִּי חֲלַפְהָא כָּרְדּוֹסָא אִישׁ כְּפַר חֲנַנְיָה Rabbi Halaphta, fils de Dosa de Caphar-Hanania (en Galilée), fut un des disciples de R. Méir, et vécutau II° siècle de l'ère vulgaire.

Rabbi Hanina, fils de Dosa, né avant la destruction du second temple, était contemporain et disciple de R. Iohanan ben-Zaccaī. Il vécut dans une grande pauvreté, et fut renommé par sa piété. On cite de lui plusieurs faits miraculeux. Dans les conjonctures difficiles on s'adressait à lui pour obtenir par son intercession la faveur du ciel. Il exerçait aussi la médecine.

בקי הַנְיָה סְגֵן הַכּוֹבְיִים ou תְּנְיָה סְגַן הַכּוֹבְיִים Rabbi Hanina ou Hanania, sous-chef des prêtres, né pendant l'existence du second temple, était collègue de R. Iohanan ben-Zaccaï. Il fut un des dix martyrs ou docteurs condamnés à mort par le gouvernement romain בְּיִבְיֵּבְיִּ בַּיִּלְכִיִּתְּיִּ

Rabbi Hanina ou Hanania, fils de Théradion, était contemporain de R. Akiba, et habitait le village de Siccanin (en Galilée). Il florissait sous le règne d'Adrien. Ayant bravé la défense faite par les Romains d'enseigner la loi, il fut arrêté et condamné à être brûlé vif avec un rouleau de la loi. Il fut un des

dix martyrs. Sa femme fut condamnée à mort pour n'avoir pas empêché son mari de se livrer aux études sacrées; sa fille fut enfermée dans une maison de prostitution, et délivrée par R. Méir, qui avait épousé la sœur, la savante Berouria.

רַבִּי חַנִינָא פורחַבינאי ou רַבִּי חַנִינָא בּרוּחַבינאי Rabbi Hanina ou Hanania, fils de Hakinaï, florissait au 11° siècle de l'ère vulgaire. Marié, il quitta sa femme et une fille en bas age pour aller entendre les lecons de R. Akıba, qui enseignait à Beni-Berak, et ne revint dans sa famille qu'au bout de treize ans. Il était un des quatre docteurs nommés les sages de Jamnia חַבְּמֵי יְבְנָח (ses collègues étaient Ben-Asal, Ben-Soma et R. Elazar ben-Mathia), et un des cinq disciples ou jeunes docteurs désignés sous le nom de הַּבְּנִין לִּמְנֵי הַכְּמִים, et qui, étant trop jeunes pour être promus au grade de Rabbi, soutenaient la controverse devant les mattres, (Les cinq docteurs furent: Ben-Asaï, Ben-Soma, Siméon le Thimnite, Hanan et Hanina ben-Hakinai.) (Voy. Synhedrin, fol. 17 verso.)

רכי הַנְּיָא בְּרְעַקְשְיָא Rabbi Hanania, fils d'Akaschia. L'époque à laquelle ce docteur a vécu n'est pas connue. Il paraît appartenir à l'école de R. Akiba.

2

phon, prêtre, a rempli des fonctions sacerdotales au temple de Jérusalem. Après la destruction du temple, il habitait Jamnia et Lydda. Il était collègue de R. Josua, de R. Gamaliel II, de R. Ismail, de R. Élazar ben-Asaria,

de R. Akiba, qu'il affectionnait particulièrement et dont il était très vénéré. Il se trouva à Jamnia dans la réunion qui déposa R. Gamaliel et nomma à sa place R. Elazar ben-Asaria. Malgré son immense fortune, R. Tarphon mena une vie austère, et se distingua par son respect filial poussé jusqu'à sa dernière limite envers sa mère. Dans des années de disette, il mit ses trésors à la disposition de R. Akiba, qui en profita pour nourrir les pauvres. Ses grandes qualités et ses connais-

sances variées lui firent donner le nom de Père et maître de tout Israel. Partageant les sentiments de R. Akiba, il dit: «Si j'avais fait partie d'un tribunal, jamais la peine de mort n'eût été prononcée» (v. יבר אַלְצוֶר בָּוֹרְצוֹרָת).

•

אבריבור וויין וehuda, fils de Tabbai, a succédé à Josua ben-Perachia, et florissait un siècle avant l'ère vulgaire. Il eut pour collègue Siméon, fils de Schatah, et fut, selon les uns, Naci (patriarche, primat), selon les autres, Ab-Beth-Din (vice-président). Il jouissait d'une haute renommée de piété. Ayant une fois condamné par erreur un faux témoin, il renonça pour toute sa vie à prononcer des arrêts judiciaires sans les soumettre d'avance à son collègue Siméon ben-Schatah (v.

ধ্যান্ত্র নামা Ichuda, fils de Théma, était contemporain de R. Akiba, et, selon quelques-uns, le dernier des dix martyrs. Selon Abravanel, c'est le même que R Ichuda ben-Dama.

רבי יהורה Rabbi Iehuda, l'un des Thanaim dont les noms se trouvent le plus fréquemment mentionnés dans la Mischna. Il était fils de R. Elaï (אַלְצָאַר), disciple de R. Tarphon, de R. Akiba, de R. José le Galiléen, de R. Elazar hen-Asaria, collègue de R. Méir, de R. José, de R. Siméon, et florissait comme ces derniers au IIe siècle. Son père Elai était disciple de R. Eliézer le Grand. R. Ichuda fut compris dans la promotion faite par R. Ichuda ben-Baba, à qui cet acte a coûté la vie sous le règne d'Adrien (v. רַבִּר רּוֹמֵר). D'une pénétration moins vive et moins prompte que R. Méir, R. Iehuda apporta dans la controverse les lumières d'un esprit calme et réfléchi, ce qui lui valut le titre de Sage quand il le veut מבם לְכְשֵׁיַרְצָח,

et l'avantage de voir ses décisions adoptées comme règles de pratique lorsqu'elles se trouvaient en opposition avec celles de R. Meir. Il avait la direction religieuse de la maison du Naci (מוֹרַיְנָא דְבֵר נְטִּיאָה). Il forma un grand nombre de disciples, et fut l'un des mattres de R. lehuda le Naci, rédacteur de la Mischna. Il est lui-même l'auteur des textes anonymes du Siphra (commentaire du Lévitique). Parlant des difficultés d'une bonne traduction et de la nécessité de se tenir à l'interprétation traditionnelle, il dit: « Celui qui traduit un texte biblique littéralement est (souvent) menteur, et celui qui y ajoute commet (souvent) un blasphème, » (Kidouschin, fol. 49 R.) Appreciant favorablement certains actes du gouvernement romain, il en reçut des faveurs et le droit de parler le premier dans les assemblées, ce qui lui fit donner le titre de ראש המרברים (le premier orateur). Il usa de ce privilége à Ouscha, où il siègea à la tête du Synhédrin. Il vécut pauvre, se contenta de peu, et fit prendre cette même habitude à ses disciples. Sa vie sobre et d'une extrême régularité donna à sa figure un air de santé et de bien-être qui trompa ceux qui ne le connaissaient pas sur sa profession et sur sa manière de vivre. Il eut coutume de dire: « Economisez sur vos dépenses de nourriture et dépensez d'autant plus pour être bien logé. » Recommandant vivement le travail, et voulant à la

façon des anciens frapper les esprits par un acte symbolique, il portait luimême sur son épaule, en se rendant chaque matin à son académie, l'objet qui devait lui servir de siège, en disant: «Le travail est une belle chose, il honore ceux qui l'exercent. » Ce fut lui aussi qui prononça cette parole sévère contre ceux qui négligent l'éducation professionnelle de leurs enfants: « Gelui qui, dit-il, n'enscigne pas de profession utile a son fils, est comme s'il l'élevait pour la vie des brigands. » R. Ichuda mourut dans un âge avancé, mais il eut la douleur de survivre à plusieurs de ses fils.

Rabbi Iehuda Hanaci רַבָּי יְהוּדָה הַנְּשִׂיא (prince, patriarche, chef), appelé aussi Notre maître le saint שידים, ou bien בַּבְּי Rabbi sans autre adjonction, était fils de R. Siméon III et descendant à la sixième génération de Hillel. Né vers l'époque de la mort de R. Akiba, Rabbi florissait dans la seconde moitié du IIº siècle de l'ère vulgaire. Ses principaux maîtres furent R. Simeon ben-Iochai, R. Elazar ben-Schamua, R. Méir et R. Iehuda ben-Elai. Il est renommé tout à la fois par sa piété, par son humilité, par son grand savoir et par son immense fortune. « Depuis Moise, dit le Talmud, jusqu'à Rabbi, on n'a pas vu réunies à un si haut degré, dans une seule et même personne, la Thora et les grandeurs (le talent et l'autorité). » Très sobre pour sa personne, il tenait une maison princière et une table somptueuse. Intimement lié avec un des empereurs romains de la famille des Antonins, il employa son crédit en faveur de sa nation. Dans une année de disette, il ouvrit ses greniers et en fit distribuer les provisions aux pauvres. Il eut un grand nombre de disciples à l'entretien desquels il pourvut de ses propres deniers. Profitant des avantages de sa naissance et de sa haute position, il encouragea l'étude de la loi, et rédigea,

de concert avec les sages de son époque, le code de la Mischna, ouvrage qui fut terminé en 218. Il défendit d'enseigner dans les places publiques. Par une autre ordonnance, il rétablit la promotion dite Semikha norto, règle par laquelle il était défendu de rendre des décisions doctrinales et de prononcer des jugements à quiconque ne tenait pas ce droit du Naci ou de l'autorité religieuse constituée. Son séjour habituel était à Beth-Schearim ביה ששרים. Tombé malade, il se fit transporter à Sepphoris (צמוֹרָד), où il mourut, selon les chroniqueurs, à l'age de cent ans.

rachia, succéda dans la dignité de Naci à José ben-loëzer. Il paraît avoir vécu vers le milieu du second siècle avant l'ère vulgaire, sous les Asmonéens, peut-être sous Jean Hyrcan. Pour échapper à une proscription ordonnée contre les docteurs pharisiens, Josua se réfugia à Alexandrie, en Egypte; il en fut rappelé plus tard par l'intercession de Siméon ben-Schatah, beaufrère d'Alexandre Jannée. Ce même fait est attribué avec plus de vraisemblance à Iehuda ben-Tabbaï.

תבי יהושע ברחוניה Rabbi Josua, fils de Hanania, lévite, de la division des chanteurs (choristes), était un des principaux disciples de R. Iohanan ben-Zaccai et l'un des docteurs qui ont le plus contribué au développement de la science sacrée. Il se trouvait souvent à la cour de l'empereur Trajan, et il avait obtenu de ce prince la permission de reconstruire le temple à Jérusalem. Comme cette permission fut plus tard retirée, R. Josua employa son influence pour calmer le peuple. qui, irrité de ce contre-ordre, fut sur le point de se soulever. A ses grandes connaissances en métaphysique, en science naturelle et en astronomie, il joignit un caractère aimable et un esprit sage, libéral et tolérant. C'est

lui qui a transmis le dogme que les justes de toutes les nations ont part au salut éternel. Il eut souvent des controverses à soutenir contre des savants grecs et romains. Il fit deux fois le voyage à Rome avec ses collègues pour obtenir la révocation d'édits sévères rendus contre la religion juive. Le Talmud raconte que, dans une conversation que R. Josua eut avec la tille de l'empereur Trajan, la princesse, frappée de la laideur physique du docteur juif, mais pleine d'admiration pour ses talents, lui dit en plaisantant: « Comment tant de belles connaissances se trouvent-elles dans un corps si disgracieux? - Ton père, répondit le docteur, ne conserve-t-il pas ses vins les plus exquis dans des barils d'argile? S'il les mettait dans des tonneaux d'or, ils se gâteraient bien vite. » Il habitait Pekiin, non loin de Jamnia, et fut nommé vice-président du Synhedrin (אב בירו פירן). Ce fut sous sa direction et sous celle de son collègue R. Eliézer ben-Hyrcan que le prosélyte Onkelos a publié la traduction chaldaïque du Pentateuque. Sans aucune fortune, il exerça pour vivre la profession de forgeron, ou, selon d'autres, de fabricant d'aiguilles. A la suite de sa célèbre discussion avec le Naci R. Gamaliel II, ce dernier fut déposé, puis rétabli à la demande même de R. Josua (v. רָבִּר אַלְעָזַר בָּן־עַזַריָה). Il survécut à R. Gamaliel et mourut avant la guerre de Bithar. Partout dans la Mischna où le nom de R. Josua est rapporté sans autre addition, c'est de R. Josua ben-Hanania qu'il est question.

רבי יהוֹשָׁעַ בְּרַלֵּיִי Rabbi Josua, fils de Lévi, un des derniers Thanaïm et l'un des premiers Amoraïm (docteurs qui ont succédé aux Thanaïm et qui ont commenté la Mischna), florissait dans la première moitié du III° siècle. Il habitait le midi de la Palestine. On le trouve aussi à Lydda. Il était re-

nommé par sa piété et par sa science, et il était très versé dans l'étude de la Hagada (interprétation morale de la Bible). Son père Lévi était un disciple de Rabbi Iehuda le Naci.

Rabbi Iohanan Hasandalor, né à Alexandrie, en Egypte, était disciple de R. Akiba et collègue de R. Iehuda ben-ElaI, de R. Méir, etc. Le nom de Sandalor indique, selon les uns, le métier de faire des sandales; selon les autres, celui de percer les perles.

רבי יוֹקוּנֶן בּוֹ־בַּג בַּג Rabbi Iohanan , fils de Bag-Bag (v. בֶּרבַּג בַּג).

תְּכֵּי יוְתָּנֶן כְּוְ־בְּרוֹקְא Rabbi Iohanan, fils de Beroka, fut l'ami de R. Elazar Hisma et contemporain de R. Gamaliel II, de R. Josua, etc.

תבי יוֹחָנָן בָּן־וַבּאי Rabbi Iohanan, fils de Zaccai, né, suivant plusieurs chroniqueurs, en 47 avant l'ère vulgaire, de la race pontificale, fut un des plus illustres disciples de Hillel. Partisan de la paix, il se rendit pendant le siège de Jérusalem auprès de Vespasien et obtint de lui la permission d'établir une école à Jamnia, qui devint le siège du Synhédrin. En fondant cette institution, le célèbre docteur assura l'avenir du judaïsme, et sauva du milieu des ruines fumantes de Jérusalem et du temple le trésor le plus précieux de la nation juive, sa doctrine et sa législation, dont l'étude est devenue si florissante à l'école de Jamnia et sous les mattres illustres qui en sont sortis. R. Iohanan lui-même a eu pendant un certain temps son école à Beror-Hail, non loin de Jérusalem. Versé dans toutes les connaissances cultivées à son époque, pieux, tolérant, prévenant envers tout le monde, en un mot, marchant dans les traces de son mattre Hillel, R. Iohanan ben-Zaccai acquit une grande autorité, et sit plusieurs règlements concernant le culte. Ami de Vespasien, qui le recommanda à Titus, il put, grace à cette protection, sauver de la mort R. Gamaliel II, dont le père R. Siméon II périt martyr, et transmettre à ce descendant de Hillel la dignité de Naci, après avoir exercé lui-même pendant quelque temps cette haute fonction. Il soutenait souvent des controverses contre les Zaducéens. Il mourut peu d'années après la prise de Jérusalem, à l'âge de cent vingt ans et en 73 de l'ère vulgaire, suivant les chroniqueurs déjà cités. Depuis sa mort, dit la Mischna, la sagesse a perdu sa splendeur.

ন্য়ে 'হা Rabbi Ionathan. Ce nom appartient à plusieurs Tanaîm. Celui dont il est question (Aboth, chap. 4, § 9) paraît être R. Ionathan ben-Joseph, disciple de R. Ismael et contemporain de Ben-Asaï.

וֹסִי בְּרִיתְׁנֵרְ אִישׁ צְרְרָה Iosé, fils de Ioézer de Zeréda, prêtre, était, avec son collègue Iosé ben-Iohanan, continuateur de la tradition après Antigone de Socho. Il fut Naci, et florissait au II° siècle de l'ère vulgaire. On lui doit plusieurs règlements ou décisions doctrinales. Sa vie pieuse ne trouva point d'imitateurs dans ses fils, qu'il déshérita à cause de leur conduite irréligieuse. Il mourut dans un âge avancé, victime des persécutions des Syriens pendant l'invasion de Bacchide, général de Démétrius Soter, vers l'an 161 avant l'ère vulgaire.

Iosé, fils de Iohanan de Jérusalem, collègue de Iosé ben-Ioézer et vice-président du Synhédrin (אַב בַּיה בִּיה). Ces deux collègues furent les premiers de cette série de docteurs qui, se succédant deux à deux jusqu'à Hillel et Schamaï, et désignés sous le nom de Sougoth (רוֹשִׁי duumvirs), formaient la présidence du Synhédrin, l'un avec le titre de Naci (בְּיִבִּיה) et l'autre avec celui de Père ou chef du tribunal (בַּיִב בַּיִּה בִּיק).

תבי יוֹסֵי הַכּהַן Rabbi Iosé le Cohen (prêtre) fut l'un des principaux disci-

ples de R. Iohanan ben-Zaccai, qui l'appelait Hacid (प्रकृ homme pieux). Il était versé dans les études mystiques, et faisait des dissertations sur le char céleste (Mercaba).

Rabbi Iosé était de Sepphoris et florissait dans la première moitié du second siècle de l'ère vulgaire. Il était disciple de R. Akiba, collègue de R. Iehuda, de R. Méir, de R. Siméon ben-lochal, etc., et l'un des cinq docteurs qui reçurent la Semicha (morpo investiture donnant qualité de proponcer la peine d'une amende) de R. Ichuda ben-Baba, le martyr (v. רבי רחדה). Il exercait la profession de tanneur ou de corroyeur. Se trouvant à Ouscha, siège du Synhédrin, il fut relégué à Sepphoris pour avoir gardé le silence dans une réunion où ses deux collègues R. Iehuda et R. Siméon appréciaient différemment les actes du gouvernement romain (v. בבר החורות et רַבִּר שָׁמְשוֹן בֵּרְרוֹחָאָר. Partout dans la Mischna où l'on nomme R. Iosé sans autre addition, c'est de R. losé fils de Halaphtha qu'il est question. Il fit plusieurs règlements pour le culte. Sa décision fait autorité même lorsqu'elle se trouve en opposition avec l'opinion de l'un de ses collègues. Il est l'auteur d'une chronique connue sous le nom de Seder-Olam (סֵרֵר עוֹלָם). R. Iosé est mort à Sepphoris (selon le Talmud de Jérusalem, à Laodicée) avant R. lehuda ben-Elaī et après R. Méir.

Risma, était contemporain de R. Akiba et de R. Gamaliel II de Jamnia, et l'un des docteurs les plus vénérés de son époque. Il était aimé et estimé des Romains. Malgré son amour pour l'étude de la loi, il désapprouva R. Hanania ben-Théradion, qui se livra publiquement à cette étude, bravant ainsi la défense sévère faite à ce sujet par le gouvernement romain. Il habitait la Palestine, mais on ignore en quel endroit. A sa mort, les hauts per-

sonnages de Rome vinrent honorer son convoi de leur présence. A leur retour de la tombe, ils surprirent R. Hanania ben-Théradion euseignant dans la place publique, et le livrèrent au supplice (v. ce dernier).

רַבָּי יוֹמֵי בַּר יְהוּדָה אִישׁ כְּפַר הַבַּבְלִי Rabbi Iosé, fils de Iehuda de Kephar-Habbabli. On ne connaît pas l'époque à laquelle appartient ce docteur. Selon quelques-uns, il était collègue de R. lehuda le Naci et le même que Iosé le Babylonien.

רַבְּי יַנְאי Rabbi Iannaī l'Ancien, père de R. Dosthaf, était contemporain de R. Akiba et encore de R. Méir. Un autre R. Iannal fut le disciple de R. Iehuda le Naci et l'un des premiers Amoraim.

רבי ישקב Rabbi Jacob, un des Thanaîm du IIº siècle, était disciple de R. Akiba et l'un des muttres de R. lehuda le Naci. Selon quelques-uns, c'était le petit-fils d'Elischa ben-Abouya.

רבי ישמעאל Rabbi Ismael, pretre, originaire de la haute Galilée, fut collègue de R. Tarphôn, de R. Elazar ben-Asaria, de R. Akiba, etc., et l'un des docteurs les plus renommés de cette grande époque. Il est l'auteur de la Beraïtha, qui fixe à treize le nombre des règles (क्रम्क) servant à l'interprétation de la loi (v. كابرة). On lui attribue aussi la Mechiltha (commentaire de l'Exode). Il ne faut pas confondre ce docteur avec son homonyme R. Ismael ben-Elischa, grand-preire, qui est compté parmi les dix martyrs. Selon quelques-uns, ce serait ce docteur qui jeune enfant se trouva captif à Rome, et fut racheté par R. Josua ben-Hanania. R. Ismael était disciple de R. Nehounia ben-Hakkanah et l'un des maîtres de R. Meir. Il est aussi un des chefs qui ont transféré le siège synhédrinal de Jamnia à Ouscha. Il habitait Kephar-Asis, dans la Judée méridionale, où il posséda des terres qu'il fit cultiver. Il était très charitable, et l'on cite de lui, comme de R. Tarphon, des actes qui prouvent jusqu'à quel degré il porta la piété filiale, ainsi que son amour et son dévouement pour sa nation. A sa mort, on fit son éloge funèbre en lui appliquant ces paroles imitées du chant funèbre de Saul: « Filles d'Israel, pleurez Ismael, etc. »

רבי יוֹסֵי Rabbi Ismael, fils de R. Iosé (ben-Halaphtha), était contemporain et ami de R. lehuda le Naci. Le gouvernement romain l'avait chargé de l'arrestation des voleurs, charge dont il s'acquittait avec un zèle qui lui attira des blames. Pour éviter les difficultés d'une demission, il se retira à Laodicée.

Jamnia, docteur dont le nom se trouve que à laquelle il a vécu.

רבי לוִיטַם אִישׁ יַבְנָה Rabbi Levitas de rarement mentionné. On ignore l'épo-

ひ

רבי מאיר Rabbi Meir était d'une famille de prosélytes et l'un des plus célèbres docteurs qui florissaient au II siècle. Disciple de R. Ismael, de

R. Akiba et d'Elischa ben-Abouya, il fut compris dans la promotion faite par le martyr R. Ichuda ben-Baba (ע. דְּפָר דּוֹפֶר). Esprit transcendant et

habile dialecticien, il étonnait ses auditeurs par la profondeur de ses raisonnements et les ressources surprenantes de son esprit. Pour donner une idée de sa merveilleuse pénétration, le Talmud, dans son langage pittoresque, le compare & un géant « qui soulève d'énormes rochers et les broie les uns contre les autres ». Les graves sujets de la Halacha ne formaient pas seuls l'objet de ses études; il excellait aussi dans la poésie, et on avait de lui un grand nombre d'apologues dont il charmait ses auditeurs lorsqu'il parfait en public. Malgré son grand talent, il était plein de déférence pour les opinions de ses collègues, et il a pu dire avec raison: « Jamais (dans la pratique) je ne me suis permis d'agir contrairement à l'avis de mes collègues. » (Sabb., fol. 134.) Il vécut du métier de copiste, et, généreux autant qu'instruit, il consacra chaque semaine la moitié de son modeste salaire à l'entretien de disciples pauvres. Il avait épousé la célèbre Berouria, fille du martyr R. Hanania ben-Theradion. On cite de cette docte femme l'interprétation suivante d'un verset des Psaumes (Ps. 104. 35). Dans un moment de mauvaise humeur causée par les tracasseries de quelques voisins appartenant à une secte héréti-

que, R. Méir était tenté de les maudire, lorsque Berouria lui sit observer, faisant application du texte précité, « que nous devons souhaiter la cessation du péché sur la terre, mais non la perte des pécheurs ». Ce docteur fit plusieurs voyages, et échappa une fois miraculeusement à la mort dans un naufrage. On lui attribue la plupart des textes anonymes de la Mischna (ragio pro). Il s'était rendu dans une ville de l'Asie-Mineure (à Sardes, en Lydie), où il mourut avant ses collègues R. lehuda ben-Elaï et R. Iosé. Il était, sous le patriarcat de R. Siméon III, fils de Gamaliel II, un des chefs de l'académie d'Ouscha, où il avait le titre de Hakam (bon). Il en fut exclu temporairement par ordre du Naci, à qui il avait voulu faire opposition par suite d'une décision réglant les honneurs à rendre aux chefs de l'assemblée synhédrinale (v. רַבָּן שִׁמְשׁוֹן בַּן־גַּמְלִּיאֵל.).

תבי מחיא קריהיש Rabbi Mathia, fils de Harasch, était disciple de R. Eliézer fils d'Hyrcan, et florissait au II siècle. Habitant d'abord la Palestine, il s'établit ensuite à Rome, où il fonda une école. Il y reçut la visite de R. Elazar ben-Asaria, et plus tard celle de R. Siméon ben-lochaï, que des démarches à faire auprès du gouvernement avaient

amenés à Rome.

7

יְאַרְבֶּּלְי הְאַרְבֵּּלְי Nithai d'Arbel (en Palestine, au Nord de Tibérias), collègue de Josua ben-Perachia, était vice-président du Synhédrin (אַב בַּית בִּין).

רַכִּי נְתּנְיָא בְּרַתַּקְנָה Rabbi Nehounia, fils de Hakkanah, selon quelques-uns le même que R. Nehounia le Grand, était disciple de R. Iohanan ben-Zaccaï et l'un des hommes les plus distingués par leur piété et leur savoir. Il passe

pour l'auteur de plusieurs livres cabbalistiques.

רבי נְהוֹרָאי Rabbi Nehorat florissait en Palestine au II siècle et était contemporain de R. Siméon III, fils de Gamaliel II, de R. Méir, de R. losé, etc. Ce nom est donné aussi à R. Néhémia, docteur qui a vécu à la même époque et qui a appartenu à la même école.

V

עקביא כּן־מָהַללְאַל Akabia, fils de Mahlallel, paraît avoir vécu dans le dernier siècle avant l'ère actuelle et fait partie du Synhédrin à Jérusalem, En désaccord avec ses collègues sur certaines questions de pratique religieuse, on lui offrait de le nommer vice-président (אַב בּרז דִּיך) à condition qu'il adopterait l'avis de la majorité touchant les points controversés. Akabia refusa, aimant mieux, disait-il, passer toute sa vie pour un insensé que d'avoir un instant à se reprocher sa conduite devant Dieu. Avant de mourir il recommanda à son fils de se ranger du côté de la majorité; et lorsque ce même fils le pria de le recommander à ses collègues, il lui repondit : « Ce seront tes propres œuvres qui te feront rechercher ou repousser par tes collègues. »

רבי עקיבא Rabbi Akiba, fils de Joseph, d'une famille de prosélytes, est né, selon les uns, un an avant l'ère vulgaire; selon les autres, l'an 41 de la même ère; et mort, selon les premiers, l'an 120; selon les autres, en 61, agé de cent vingt ans. Il gardait les troupeaux du riche Calba-Saboua, lorsqu'à la sollicitation de la fille de son maître, avec laquelle il s'était marié secrétement, il prit le parti de se livier aux études. Il fut le disciple de Nahum de Guimso, dont il adopta et propagea la méthode d'enseignement. Contemporain et collègue de R. Tarphon, de R. Eliézer, de R. Josua, etc., il fut un des puissants propagateurs de la science religieuse, et nul ne contribua plus efficacement au développement et aux progrès des études sacrées. Des milliers de disciples fréquentaient son académie, d'où sortirent les maîtres les plus distingués, tels que les Thanaim R. losé,

R. Iehuda, R. Méir, R. Siméon, etc. C'est dans l'esprit de son enseignement et sous l'influence de son école qu'ont été composés ces documents importants où se trouvent conservées les doctrines pratiques et spéculatives du judaïsme, et qui sont connus sous les noms de Mechiltha, Siphra, Sipheri, Thosiphtha, et le plus important de tous la Mischna. La vie de ce docteur offre de curienx incidents; sa fortune a subi de nombreuses vicissitudes; mais, sa modestie, sa charité, sa foi, son amour pour l'étude et l'enseignement, son patriotisme ardent, ne se sont jamais démentis, et ont sait de lui une des grandes figures de l'histoire juive. Son séjour habituel était à Beni-Berak, village situé au nord-ouest de Japha ou Joppé, non loin de Jamuia, siège du Synhédrin. Il fit plusieurs voyages en Asie, en Afrique et en Europe. Seul des quatre docteurs désignés dans l'allégorie talmudique de l'entrée au Paradis (v. אַלִּישׁע מַן־אַבּוּיַח, il est sorti sain et sauf de cette entreprise périlleuse. Il est aussi un des docteurs qui auraient voulu rendre impossible l'application de la peine de mort. Il embrassa le parti de Bar-Cochéba, et dans la grande révolte des Juifs, sous Adrien, il fut arrêté et condamné à mort. Il subit le martyre à Césarée. Au milieu des plus cruelles tortures, voyant ses disciples consternés, il leur donna l'exemple d'une foi héroïque en se félicitant de pouvoir accomplir, ce qui a été le désir de toute sa vie, ce précepte : « Tu aimeras l'Eternel ton Dieu de tout ton cœur, de toute ton âme, de tout ton pouvoir. » Récitant une dernière fois cette profession de foi : « Écoute, Israel, l'Éternel est notre Dieu, l'Eternel est un. » Il rendit l'ame en appuyant sur le mot un אָדָור.

PITY IRabbi Zadok, selon quelques-uns de la race sacerdotale, était contemporain de R. Iohanan ben-Zaccai, de R. Gamaliel II, etc. Il se distingua par sa profonde piété. Prévoyant la ruine de Jérusalem, il jeunait pendant quarante ans pour détourner ce malheur de sa patrie. A la prise de Jérusalem, et sur la recom-

mandation de R. Iohanan ben-Zaccaï, Vespasien envoya des médecins pour guérir le pieux docteur, dont la santé était compromise par suite de son long jeûne. R. Zadok appartenait par ses principes à l'école de Schamaï, mais dans la pratique il suivit pendant toute sa vie les décisions de l'école de Hillel.

27

שמואל הקטן Samuel le Petit, ou le Jeune, fut un des disciples de R. Gamaliel I^{ee}l'Ancien (ע. בְּעָרְאֵלְּהַ, Selon les uns, le titre de שְׁטָּרְ lui fut donné à cause de sa grande humilité; selon les autres, pour le désigner comme un second Samuel, par allusion à son homonyme le prophète Samuel. Il est mort sans enfants, du vivant de R. Gamaliel l'Ancien, peu de temps avant la destruction du second temple.

קילון הצריק Siméon le Juste, grand prêtre, fut un des derniers des hommes de la grande Synagogue, corps de savants docteurs établi par Ezra. Malgré la grande célébrité dont jouit son nom,

il est difficile de préciser l'époque à laquelle ce chef a vécu et exercé son autorité. L'opinion généralement admise le place sous Alexandre le Grand, et il serait mort l'an 8 de l'ère des Séleucides (en 308 avant l'ère vulgaire). Il y en a qui voient dans ce personnage Simeon I, fils d'Onias I (en 300 avant l'ère vulgaire); selon d'autres, Siméon le Juste serait Siméon II, fils d'Onias II, et aurait vécu vers 58-90 de l'ère des Séleucides (254-222 avant l'ère vulgaire). L'opinion qui croit voir ce docteur dans Siméon, frère de Judas Maccabée, ne mérite pas qu'on s'y arrête. Il y a enfin des auteurs qui admettent deux personnages du même nom.

הבְּשִׁיתְן וֹשִׁישִׁי Siméon, fils de Schatah, chef du Synhédrin avec Juda ben-Tabbai, florissait un siècle avant l'ère vulgaire, sous Alexandre Jannée, dont il était le beau-frère. On sait que ce prince, ayant embrassé le parti des Zaducéens, persécuta cruellement les Pharisiens, dont un grand nombre, Siméon y compris, ne purent échapper au supplice que par la fuite. Rappelé à la cour par l'intermédiaire de la feinc sa sœur, Siméon obtint pour tous ses

collègues la permission de rentrer dans le pays. Ce fut encore par les soins de ce docteur que le Synhédrin, presque entièrement composé à cette époque de Zaducéens, fut réformé par l'expulsion successive des membres appartenant à la secte hérétique, dont les places furent occupées par les Pharisiens. Cet acte fut consommé le 28 du mois de Thébeth (vers l'an 100 avant l'ère vulgaire), et une fête fut instituée en commémoration de cet important événement. Ce fut aussi par l'influence de Siméon fils de Schatah que les écoles se multiplièrent dans les principales villes de la Palestine. Plusieurs actes de la vie de Siméon témoignent du caractère énergique et inflexible de ce célèbre docteur, qui à une piété rigide joignit une probité sévère et une incorruptible intégrité. On lui doit plusieurs règlements et ordonnances concernant le culte. Il mourut sous le règne d'Aristobule, fils d'Alexandre Jannée.

רְבֶּן שְׁמְעוֹן בֶּן־נְּמְלִיאֵל Rabban Siméon II, fils de R. Gamaliel l'Ancien et arrière-petit-fils de Hitlel, succèda à son père dans la dignité de Naci, vers l'an 50 de l'ère vulgaire. Il périt par le glaive romain à la prise de Jérusalem, et fut le premier des dix martyrs.

רבון שׁׁבְעוֹן בּוֹ־נּמְלִיאֵל Rabban Siméon III, fils de R. Gamaliel II de Jamnia, et père de R. Iehuda le Naci, florissait pendant la première moitié du IIº siècle et habitait Ouscha et Schepiram. Il exerçait la dignité de Naci après la mort de R. Akiba et la prise de Bithar. C'était un des grands docteurs, et son opinion, toutes les fois qu'elle se trouve rapportée dans la Mischna, est adoptée comme règle de pratique à trois exceptions près. Il eut pour collègues R. Nathan, qui fut viceprésident (אַב בַּרח דָּרון), et R. Méir, ayant le titre de Hacham (בְּבֶם) et chargé principalement de l'examen des questions concernant les lois cérémonielles, Selon l'usage, toute l'assemblée se levait lorsque le Naci ou l'un de ses deux collègues faisait son entrée journalière dans l'académie. Par un règlement du Naci, cet honneur fut modifié suivant le rang du dignitaire. Blessés de cette mesure, R. Nathan et R. Meir se concertèrent entre eux sur un moyen d'embarrasser le Naci par des questions qui, ne le trouvant pas préparé, mettraient sa science en défaut. A cet effet, ils s'entendirent pour mettre à l'ordre du jour, à l'insu de R. Siméon, la discussion d'une matière peu connue et que le Naci n'avait pas encore approfondie. Mais, averti à temps, R. Siméon put prendre ses mesures pour échapper au piége qui lui était tendu, et les deux docteurs, en punition de leur complot, furent expulsés de l'académie, mais rappelés bientôt à la demande de R. Iosé.

רַכִּי שִׁקְעוֹן כָּרְנְחַנְאֵל Rabbi Siméon, fils de Nathaniel, fut un des cinq principaux disciples de R. Iohanan ben-Zaccal et gendre de R. Gamaliel l'Ancien.

אַרְעוֹן כְּן־וֹנְאָא Siméon, fils de Soma, appelé aussi Ben-Soma, fut contemporain de R. Ismael, de R. Josua, de R. Akiba, etc. Il était distingué comme Darschân (interprète des textes bibliques) et s'occupait de sciences spéculatives (v. אַלִּישֶׁע בֶּן־אֲבִייָּח). Il est mort jeune sans avoir été promu au titre de Rabbi (v. רַבִּי חֲיִנִאָּא בֶּן־חֲכִינִאִּר).

מוֹלְילִי Siméon, fils d'Azaī, appelé aussi Ben-Azaī, était contemporain de Ben-Soma. D'abord disciple de R. Akiba, Ben-Azaī est devenu son collègue. Il enseignait à Tibérias, et acquit une grande réputation comme habile dialecticien. Il devait épouser la fille de R. Akiba; mais son grand amour pour l'étude le fit renoncer au mariage et vivre dans le célibat. Il est mort jeune, et, comme Ben-Soma, sans avoir été revêtu du titre de Rabbi.

Rabbi Siméon . רַבִּי שִׁמְעוֹן בָּן־יוֹחָאִי fils de lochai, était disciple de R. Akiba, collègue de R. Iehuda ben-Elai, de R. losé, de R. Méir, et l'un des maîtres de R. Iehuda le Naci. Il fut de la promotion faite par R. Iehuda ben-Baba (v. רֶבֶּר רֹּפֶר). Ayant déprécié dans une réunion les actes du gouvernement romain (v. רַבָּר יוֹפֵר et רָבָר יוֹפַר), il fut dénoncé et condamné à mort. Pour échapper au supplice, il se tint caché avec son fils R. Elazar pendant douze ans dans une caverne, où il ne cessa de se livrer à l'étude et aux méditations. Il fit plus tard partie d'une députation qui se rendit à Rome pour solliciter la révocation d'un édit qui interdisait aux Juifs les pratiques religieuses, notamment l'observation du Sabbath et de la circoncision. Ce fut à propos d'une question liturgique posée par lui qu'eut lieu à l'académie de Jamnia la célèbre discussion entre R. Gamaliel II et R. Josua, et qui eut pour suite la destitution momentanée de R. Gamaliel. R. Siméon ben-Iochaï est l'auteur des textes anonymes du Siphri (commentaire du IVe et du V° livre du Pentateuque). On lui attribue aussi le fond du livre cabbalistique le Sohar. Né en Galilée, il habitait un endroit nommé Thékoa; il s'est trouvé aussi à Ouscha. Ce docteur fit son occupation exclusive de l'étude de la loi, et il enseigna une morale pure et sévère. « Plutôt, dit-il, que de faire rougir son prochain en public, il faut se laisser jeter dans une fournaise ardente.

רְבִי שִׁמְעוֹן בָּן־אֶלְעוֹרָ Rabbi Siméon, fils d'Elazar de la Galilée, était disciple de R. Méir et contemporain de R. Iehuda le Naci. Il est connu par ses rapports avec les Samaritains et par ses discussions avec leurs scribes.

רבי שׁמְעוֹן כֶּן־יְהוּדָה Rabbi Siméon, fils de Iehuda, était contemporain de de R. Siméon ben-Élazar et disciple de R. Siméon ben-Iochaï. Il était de Kephar-Acco, village près d'Acre.

הַנְּסְיָא Rabbi Siméon, fils de Menasia, contemporain des deux précédents, et appartenant comme eux à la dernière génération des Thanaim.

אָמֵעְיָה Schemaya, collègue d'Abtalion (v. אָבְטֵלְיוֹן).

FIN.

This preservation photocopy was made and hand bound at BookLab, Inc., in compliance with copyright law.

The paper is Weyerhaeuser Cougar Opaque
Natural, which exceeds ANSI
Standard Z39.48-1984.

1993

